

سو ہنگ مہارا ج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی بج

نہ کلنک ہر شد بھنڈار

پہلا بھاگ

- مکھ بند مہاراج پورن سنگھ جی دی قلم توں
۷۰ جیٹھ ۲۰۰۶ بکرمی سورن سنگھ دی دیہہ چھڈاون دے نوت کلسیاں ۱۰
- ۷۰ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی گد کشمیر وچ ۲
- ۳۰ پچے واسطے عرض ۳
- ۰۹ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۲
- ۰۸ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے نوت جیٹھووال امر تسر ۶
- ۰۳ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۲
- ۰۶ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پریم سنگھ دے گرہ بلگے امر تسر ۸
- ۱۳ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی بلگے امر تسر ۱۱
- ۱۲ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تسر ۱۲
- ۱۵ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی دیا ہوئی جیٹھووال امر تسر ۱۵
- ۷۱ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تسر ۷۱

۱۹	آسو ۲۰۰۶ بکرمی پلٹن وچ گردوارے وچ دمانا یکمپ جموں ۲۲
۲۰	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۳
۲۱	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۲۷
۲۲	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۳۱
۲۳	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے ۳۲
۲۴	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے ۳۷
۲۵	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے ۴۶
۲۶	اگھر ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے ۵۱
۲۷	سوہنگ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی جے ۵۲
۲۸	پوہ ۲۰۰۶ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۶۱
۲۹	پھلن ۲۰۰۶ بکرمی میرٹ چھاؤنی میرٹ ۶۵
۳۰	پھلن ۲۰۰۶ بکرمی میرٹ گردوارے وچ پچن ہوئے میرٹ ۷۲
۳۱	چیت ۷ ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے ۷۲
۳۲	چیت ۷ ۲۰۰۷ بکرمی پچن ہوئے جیٹھووال امرتسر ۹۲

پہلی وساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۹۳
۳۰ و سکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۹۶
۵۰ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے بگے امر تر ۹۹
۵۰ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۰۱
۱۱ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۰۳
۱۵ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۰۷
۱۷ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۰۸
۱۸ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۱۰
۱۹ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۱۲
۲۱ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۲۰
۲۲ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۲۲
۲۲ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر ۱۲۶
۳۱ و ساکھے ۲۰۰۷ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تر ۱۳۱
پہلی جیٹھے ۲۰۰۷ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تر ۱۳۲

- ۰۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۳۸
- ۰۳ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی امر جیت سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۵۰
- ۰۴ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی چیت سنگھ دے گرہ کلسیاں امر تسر ۱۵۱
- ۰۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے کلسیاں امر تسر ۱۶۲
- ۰۶ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۷۳
- ۱۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ۱۷۵
- ۱۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی بے بے رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۷۹
- ۱۸ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۸۰
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی کرم سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۸۳
- ۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی امر جیت سنگھ دے نوت جیٹھووال امر تسر ۱۸۸
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی سوہن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۹۰
- ۲۰ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پریتم سنگھ دے گھر بچن ہوئے جیٹھووال امر تسر ۱۹۲
- ۲۱ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۹۶
- ۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی آتما سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۲۰۱

- ۲۲ جیھے ۲۰۰۷ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیھووال امر تر ۲۰۶
 ۱۶ ہاڑے ۲۰۰۷ بکرمی چباتیاں بچن ہوئے رانی کھیت الموزا ۲۰۹
- ۰۲ بھادروں ۲۰۰۷ بکرمی چباتیاں بچن ہوئے رانی کھیت الموزا ۲۲۲
 ۰۳ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے پلٹن وچ رانی کھیت الموزا ۲۳۲
- ۲۲ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بشن کور دے گرہ جیھووال امر تر ۲۳۹
 ۲۳ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۴۱
- ۲۵ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۴۵
 ۲۶ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۴۶
- ۲۷ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۴۹
 ۲۹ آسو ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۵۰
- پہلی سُنگ ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۵۶
- ۰۲ سُنگ ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۶۲
- ۰۳ سُنگ ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۶۶
- ۰۴ سُنگ ۲۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیھووال امر تر ۲۷۲

۱۲	اکٹ ۷۰۰۷ بکرمی پلٹن وِچ بچن ہوئے میرٹ	۲۷۵
۲۹	پوہ ۷۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے میرٹ	۲۸۰
۳۰	پوہ ۷۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر	۲۸۲
	پہلی ماگھ ۷۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے بلگے امر تر	۲۸۵
۳۱	ماگھ ۷۰۰۷ بکرمی درشن سنگھ لیاں والے دے گرہ دلی	۲۹۳
۲۳	پھگن ۷۰۰۷ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تر	۲۹۹
۲۶	پھگن ۷۰۰۷ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امر تر	۳۰۲
۲۷	پھگن ۷۰۰۷ بکرمی امر جیت سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تر	۳۰۳
۲۹	پھگن ۷۰۰۷ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر	۳۰۶
	پہلی چیت ۷۰۰۸ بکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تر	۳۰۹
۰۳	چیت ۷۰۰۸ بکرمی گر بچن سنگھ دے گرہ احمد پر	۳۱۳
۰۵	چیت ۷۰۰۸ بکرمی پال سنگھ دے گرہ لیاں جالندھر	۳۱۹
۰۵	چیت ۷۰۰۸ بکرمی گر بچن سنگھ دے گرہ احمد پر	۳۲۲
۰۶	چیت ۷۰۰۸ بکرمی بچن ہوئے جیٹھووال امر تر	۳۲۸

۰۸	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۳۲
۰۹	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۳۲
۱۰	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۳۶
۱۱	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۳۸
۱۲	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۴۲
۱۳	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۴۲
۱۴	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۴۶
۱۵	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۴۶
۲۲	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۵۲
۲۳	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۵۲
۲۴	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۵۲
۲۵	چیت ۲۰۰۸ بکری بچن ہوئے جیھووال امر تر ۳۶۰
۲۶	چیت ۲۰۰۸ بکری ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیھووال امر تر ۳۷۳
۲۶	چیت ۲۰۰۸ بکری آتما سنگھ دے گرہ مسیت وِج جیھووال امر تر ۳۷۷
۲۷	چیت ۲۰۰۸ بکری ماسٹر سوہن سنگھ رام پُر امر تر ۳۸۵

- ۲۸ چیت ۲۰۰۸ پکرمی ماسٹر سوہن سنگھ رام پُر امر تر ۳۹۶
- ۲۹ چیت ۲۰۰۸ پکرمی سرین سنگھ دے گرہ بندلا امر تر ۴۰۱
- ۳۰ چیت ۲۰۰۸ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ بندلا امر تر ۴۰۹
- پہلی وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پریم سنگھ نمبردار بگے امر تر ۴۱۵
- پہلی وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تر ۴۲۶
- ۰۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تر ۴۲۸
- ۰۵ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امر تر ۴۳۲
- ۰۹ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تر ۴۳۸
- ۱۰ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تر ۴۴۱
- ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی اندر سنگھ دے گرہ جھبال امر تر ۴۴۲
- ۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی موتا سنگھ دے گرہ کلسیاں امر تر ۴۵۳
- ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی شنگارا سنگھ دے گرہ کلسیاں امر تر ۴۵۹
- ۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ امی شاہ امر تر ۴۶۶
- ۱۳ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی دلیپ سنگھ دے گرہ گلوبوا امر تر ۴۷۵

۱۵ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی حولدار پورن سنگھ جیٹھووال امر تسر ۳۸۹

۲۰ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۵۰۰

۵۰ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۵۰۲

۵۶ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۵۱۹

۷۰ جیٹھ ۲۰۰۸ بکرمی سنتا سنگھ دے گرہ بھنڈال امر تسر ۵۲۱

۷۱ ہاڑ ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا ویرودوال امر تسر ۵۵۳

۷۶ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۵۹۳

۷۹ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۶۱۰

۱۱ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۶۲۵

۱۲ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۶۳۰

۱۳ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۶۴۵

۱۵ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ ۶۵۸

۱۶ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا چکراتے امر تسر ۶۷۳

۱۷ ساون ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا چکراتے امر تسر ۶۸۷

- ۰۳ آسو ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا میرٹ میرٹ ۷۲۱
- پہلی ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی وہار ہویا بُنگے امر تسر ۷۲۵
- ۲۱ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی کچھمن سنگھ دے گرہ دلی ۸۷۷
- ۲۲ ماگھ ۲۰۰۸ بکرمی گیانی بشن سنگھ دے گرہ گڑگاؤں ۸۹۹
- ۱۱ پھلن ۲۰۰۸ بکرمی میرٹ چھاوی وہار ہویا میرٹ ۹۵۳
- ۰۸ چیت ۲۰۰۹ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۹۷۳
- ۱۵ چیت ۲۰۰۹ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۹۸۱
- ۱۷ چیت ۲۰۰۹ بکرمی رنجیت کور دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۹۹۳
- ۰۵ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ جیٹھووال امر تسر ۱۰۰۳
- ۰۶ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی بھائیا پریم سنگھ بگیں امر تسر ۱۰۱۵

سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے

1 مہاراج شیر سنگھ تن وجود مائی خاک قخ تت دا پتلا سرگن سرود پ بونجا سال دی آیو بھوگ کے اس سنسار مات لوک و چوں چھٹی پوہ
 ویہہ سو بکرمی نوں دیہہ چھڈ کے اپنی جوت نوں سچکھند پڑکھ اکال دی نرگن دھار جوت ویچ ملا کے پھر اوے سمیں اگی کھیل کرن واسطے
 جوت شبد دی دھار بن کے پورن سنگھ سپتر سردار پال سنگھ دے پوترا سریر ویچ پرگٹ ہو گئے۔ اٹلی ملک برندی شہر ویچ پورن سنگھ فوجی
 نوکری کردا سی اتے رات دے دس وبے ستھگ دی دھار نوت سارے سنسار دا پر بھو دا نام جپن والا جیکارا پر سدھ کیتا جو کہ سرب مانو ذاتی
 آتما پر ماتھا دے ادھار اُتے ہے۔ جیکارا اس پر کار ہے:-

سو ہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے

جوت پرویش پورن سنگھ دے سریر ویچ ہندی رہی۔ ایسے طرح ست جیٹھ ویہہ سو چھ بکرمی والے دن مہاراج شیر سنگھ و شنوں
 بھگوان جوت سرود پ نے ستھگ دی دھار چلاوں واسطے اتے اپنے شبد نوں سنسار ویچ پرگٹ کرن واسطے اک الوک کھیلیا۔ سنگت دا

اکٹھ پنڈ کلسیاں وِچ موتا سنگھ دے گھر کیتا۔ جوت پرویش سی۔ سنگت پرم نال شد کیر تن کر رہی سی۔ ذہب اتے گرمی بہت سی۔ سنگت دا پرم ویکھ کے جوت سرود پ جوت نے حکم کیتا اج مینہہ وسیگا۔ اوسمیں سورن سنگھ سپُتر سری چیت سنگھ کلسیاں والے نے اٹھ کے بینتی کیتی کہ اج مینہہ نہ وسے۔ اس وقت جوت پورن سنگھ دے سریر وِچ پرویش تے پرگٹ سی۔ سنگت بڑے پرم نال منگلا چار کر رہی سی۔

گرسکھ دے بچن موڑن کر کے سچے پاتشاہ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نے جوت سرودی حکم دیتا کہ ساڑا وہار سرب سرستی برہمنڈ کھنڈ پُری لوء آکاش پاتال گلگن گلدنتر زیں اسماں وِچ حکم نال ہونا ہے۔ ساڑا حکم تے بچن کوئی سکھ نہ موڑے۔ اس کر کے اسیں مریدا کھٹھن رکھن دے کارن سورن سنگھ دا سریر پچھڈا کے لیکھے لاوندے ہاں اتے آگے واسطے مارگ لاوندے ہاں کہ کوئی سکھ اپنے چون زندگی وِچ گرو دا حکم نہ موڑے۔ کلسیاں والا چیت سنگھ مہاراج جی دا بڑا پیارا سکھ سی۔ ایسے کارن اس دے نام نوں وڈیائی دین خاطر اس دے سپُتر سورن سنگھ دی پہلی بھیٹ لے کے اپنے اگی بھاؤ نوں سنسار وِچ پرگٹ کرن دا آرنبھ کیتا۔ بڑی خوشی وِچ اگی بانی دا ستھنگ واسطے شبد اچارن کیتا۔ اچانک ہی ست جیٹھ دپھر دے دو وجہ ویہہ سوچھ بکرمی جوت سریر وچوں کھج کے اپنی جوت وِچ ملا لئی۔ اس سمیں پورن گرسکھ چیت سنگھ نے بڑی خوشی منائی جس ویلے اس دے سپُتر دی دیہہ پچھٹی۔ سورن سنگھ دی آیو بانی سال دی سی۔ سنگت وِچ مہاسکھ انند ہویا۔ سنگت نے بڑی خوشی منائی کہ پُرکھ اکال نے اپنے حکم انصار گرسکھ نوں اپنے وِچ ملایا نال ہی دھرو دی پدوی دا مان بخششیا۔ اس دن توں ستھنگ دی دھار واسطے لکھت ارمبھ ہوئی۔ پُرکھ اکال دی جوت شبد دھار دا وہار پورن سنگھ دے شرپ راہیں سنسار وِچ پرسدھ ہویا۔

پورن سنگھ سپُتر سردار پال سنگھ ماتا بُش کور چک نمبر ستائی جھنگ برائج ضلع لامپر دے رہن والے سن۔

شبد دی آواز وچ حکم ہو یا کہ سادی ستھگ دی اتحاہ بانی پنجاں قلمان نال پنج لکھاری لکھنگے۔ جوت شد دے حکم انصار پنج لکھاری ویہ سو پنجھی بکرمی مطابق سمت شہنشاہی پنج (چار) وچ پرگٹ تے پرسدھ کیتے گئے۔ جنہاں دے نام اس پرکار ہن :-

- (۱) درشن سنگھ سپُتر پال سنگھ پنڈ لیاں ضلع جالندھر۔
- (۲) سُر جیت سنگھ سپُتر پورن سنگھ پنڈ جیھووال ضلع امر تسر۔
- (۳) جگیر سنگھ سپُتر بلونت سنگھ پنڈ بھولیکے ضلع گرداسپر۔
- (۴) ترپت کور سپُتری رام سنگھ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فروزپر۔
- (۵) جگندر کور سپُتری رام سنگھ گوال ٹولی مکان نمبر ۳۸۶ فروزپر۔

اگی ستھگ شبد دا دھر فرمان شبد دھار وچ پرگٹ کیتا گیا جس وچ یتھے ہوئے چوہ جੁگاں دے او تاراں پیغمبر ای گرداں اتے بھگتاں دے بھوکھت واکاں انصار اکال پُر کھ نرگن جوت سَت سرُوپ نے ستھگ دی دھار لئی اک مارگ پرسدھ کیتا۔ آتما پر ماتما دے ادھار اتے ساری سرِشی دا مانو ذاتی دا مشی ناتا سانجھا بنایا۔ جس وچ کسے دین مذہب ذات پات شرع دا کوئی و تکرا نہیں ہے۔ ایہہ گرنچھ بھگت بھگوان دا اشت تے بھگت بھگوان دا مارگ سنسار نوں درساوندے ہن۔

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے
 سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جے

 ۷ جیٹھ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ کلسیاں ضلع امرتسر چیت سنگھ دے سپُتر سورن سنگھ دے نوت

پچن اموڑے گر کا بھائی۔ وِچ سنسار رہن نہ پائی۔ سنگت وِچ گر امرت برکھے۔ منگے قهر دیہہ تے درتے۔ سنگت نوں ایہہ راہ بتایا۔
 سَت کر متو گروہ سنایا۔ درتاوے قہر نہ میٹے کوئے۔ مہاراج شیر سنگھ دی جوت پر گٹ ہوئے۔ جو کچھ ہوا آ حکم انسار۔ رکھے نہ کوئے گر کی
 مار۔ جیٹھ سَت ہو یا کھیل اپارا۔ سورن سنگھ گر پار اُتارا۔ تجھی دیہہ چھٹا سنسار۔ سچھنڈ وِچ لیا اُتار۔ چھڈ دھڑو بیٹھا در آئے۔ نِزکار دا
 درس نِت پائے۔ جھوٹھی دیہہ تجھائی آپ۔ آپ اپنی بخشی دات۔ مریا سورن ہوئی آتم شانت۔ چیت سنگھ دا وڈ پرتاپ۔ چیت سنگھ گن
 گھر گھبھیر۔ سرِشی نوں ایہہ وجّا تپر۔ اپنے من نوں لے ٹکائے، مہاراج شیر سنگھ ایہہ کھیل رچائے۔

۲۰۰۶ کریمی گذشتہ وِجے بھادروں کے

ستنگر نے ایہہ کیا نبیرا۔ بنس تاریا سارا تیرا۔ لکھت لکھائی ستنگر پورے۔ جس دے واجے انحد ٹورے۔ میرے بچن ایہہ انترنگا۔ انحد شبد من وجنا۔ کر تم نام جپے ایہہ جہوا۔ نام سست میرا پرا پور بلا۔ گلوٹ ناس ہونہ جاوے۔ مهاراج شیر سنگھ بچن لکھاوے۔ ہوئے اٹل ستنگر کیا۔ اجل مونہ نرمل تیرا جیسا۔ جیٹھ ست دا بچن لکھایا۔ تجیا دھڑو سورن بھایا۔ ماں دیو سرب سرن پڑندے۔ تین لوک دا آپ رکھوالا۔ سرب جیاں کا آپ پرتپالا۔ میں ہوں ایک ورتمان ایک۔ بھگت جناں نوں میری طیک۔ سرب کلا ہوں میں پربیں۔ میں ہوں آپ آپ میں سمیپت۔ ترن تارنو اک میل ڈراڑا۔ پنڈ بੁگے فلنج وِج وڈبھاگ۔ پریم سنگھ نمبردار گھر گاوے۔ بابا منی سنگھ بنت کول رکھاوے۔ ہویا مہروان آپ ہے بھوپ۔ دیوے درس ستنگر انوپ۔ فلنج وِج ایہہ دھام لکھوایا۔ ستنگر ایہہ اپجایا۔ اور ناس سبن کا کیتا۔ فلنج والی ہٹائی ایہہ ریتا۔ سوہنگ شبد ہوویگا میرا۔ باقی سبن کا کیا نبیرا۔ انتکال میں کراں پر کاشا۔ دیو دنت سرب کا وناشا۔ اپنے سکھ دی آپ پرتپالے۔ کوئی نہ مارے سدا ہر نالے۔ جگو جگ میری ایہہ کار۔ بھگت جناں دی کراں جیکار۔ سکھاں نے جو کشت اٹھایا۔ سب کلیش انہاں دا لالہیا۔ اپنی مہما آپ جناوے۔ بے لگھ اس دا بھیونہ پاوے۔ موڑھ مت اندھ اگیاتا۔ ایشور کھیل نہ جانے بدھ ناتا۔ من کپٹ بڑا ہنکاری۔ درگاہ وِج دُشت دُراچاری۔ دُرمت دیہہ ہووے تیری بھائی۔ میری لکھت میٹھ نہ رائی۔ سنگت ستنگر آپ بنائی۔ گر سنگت وِج بھید نہ کائی۔ آپ جیوے آپ جواتا۔ آپ سرب کلا رنگ راتا۔ اپنا بھیو آپ چھپاوے۔ موڑھ مگدھ سار نہ پاوے۔ نینی دیکھ بھلے نادانا۔ مهاراج شیر سنگھ نہیں پچھانا۔ اموگھ درشن اجوئی سمجھو۔ اکال مورت جس کسے نہ کھو۔ ابناشی اگت اگوچر۔ سب کچھ تجھ سے ہے لگا۔ سربی رنگ بیکنٹھ کے واسی۔ مچھ کچھ کو رم آگیا اوڑا۔ کیشو چلت کرے نرالے۔ کپتا لوڑے سو پاویگا۔ میں ہوں ایک میرا کھیل ایک۔

سرب کلا اس دیہہ ویچ انوپا۔ میں ہوں آپ آدانت ہوتا۔ اچرج کھلیل میں آپ ایہہ کیتا۔ رام نام میں اکھوایا۔ اس جگ دا ناس کرایا۔ ہویا دواپر کرشن مُراری۔ سرب سرِشٹ جس آپ سنگھاری۔ آیا گلگنگ ہویا انتکال۔ مهاراج شیر سنگھ سرب پرتپا۔ ایشور ایک اور نہ کوئے۔ حتیٰ گر اس دے ہوئے۔ سب نے جیسا میرا نام۔ مکند منوہر ایہہ کرشن بھگوان۔ سوالاں کلا میں آپ سپورن۔ چوڈاں ویدیا میری رنسنا ادھورن۔ چار ورن مائس اپجائے۔ سرب جیو اپنی سرنی لائے۔ تینتیس کروڑ دیوی دیو اپائے۔ اندر بھندر سرب سرنی آئے۔ شو شلوک دا واسی۔ برہما چار وید میرا ناؤں ہناسی۔ میں ہوں آپ اپنے ویچ پر بینت۔ میری مہما کوئی جیونہ چیخت۔ میرا دھام اتی سو نم تے نرالا۔ تین لوک دا میں رکھوالا۔ سرب جیو دا میں پرتپاک۔ سرب جیو دا ہوں گھاک۔ مو کو آکھے ایشور دیو سب بھائی۔ میرا نام بانی جگت اکھوائی۔ بانی وناشے ستگر نہ وناشے۔ بانی الوب ستگر پر کاشے۔ ستگر دیوے بھگلتن کو وڈیائی۔ درس پائے بھگت جس گائی۔ میرا نام لین جو بھگلتن۔ اس کو بانی جگت میں کہتن۔ بانی آپ گڑو اپجاوے۔ مہما اپنی آپ لکھاوے۔ سمیں انسار کرے انتکال۔ تھر رہے ایہہ آپ دین دیاں۔ دین دیاں سدا پرتپا۔ مهاراج شیر سنگھ لئے برد سننجال۔

بچے واسطے عرض

عرض تساں نے گزاری۔ پُت میرے دی لاہو بیماری۔ کٹیا جنجال اوس دا بھائی۔ بچن آپ نوں اس ایہہ کیتا۔ اک پُتر جگت سے دیتا۔ آپ نے جو سیو کمائی۔ اُچی تینیوں ملی وڈیائی۔

۹ بھادروں ۲۰۰۶ بکری مِپنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر پورن سنگھ دے گرہ

جس دیہہ میں میرا پر کاش۔ اُس دیہہ دا نہیں وناس۔ میں ہوں جوت سروپا۔ نہ میرا رنگ نہ میرا روپا۔ میں اپنا آپ اپجایا۔ مایا وچ جگت اپایا۔ ایسی چلاں کھیل نرالی۔ اپنی جوت سبین میں گھالی۔ اپنا آپ مول نہ جانت۔ اپنا آپ سروپ اپا کے۔ نابھ وچوں برہما پر گٹا کے۔ کوئ وچوں کوئ اپایا۔ چار گھنہ دا سروپ بنایا۔ پھر اُس نوں درشن دیتا۔ اس سنسار دی چلانی ریتا۔ کیشو رکھ اپایا پوتا۔ باشک تشک اُننوں میں ہوتا۔ گڑ اُنہاں دا متريا جایا۔ بھگوان جس نے اپر اٹھایا۔ ست کالے ست سفید بنائے۔ میرے رتح دے آگے لائے۔ ایہہ میری ہے کلا نرالی۔ چٹا گھوڑا جس سیو کمالی۔ شو شنکر آپ اپائے۔ باشک تشک جن گل میں پائے۔ دن رات جنہاں نے گھالن گھالی۔ اُنہاں نوں ملے آپ بنوں۔ مایا وچ اُنہاں نوں بھلایا۔ میں ہاں موہنی روپ بنایا۔ شواں دا مان گوایا۔ بھینسے دی جوںی پا کے، پہاڑ وچ سر لکایا۔ ہوئے ادھین میتوں دھیایا۔ حاضر ہو کے درس دکھایا۔ سب مان اُنہاں دا گوایا۔ مایا دا سی جال ہٹا کے۔ اپنا موہنی روپ چھپا کے۔ سوچھ سروپ کیا ہے اپنا۔ پایا درس ہوئے دیہہ نہالی۔ میں بھلا تیری سار نہ جانی۔ ہو یا کرپاں دین دیاں۔ ٹولوک ہوئی بے جیکار۔ مایا دیکھ بھولے نہ بھرمے۔ میرا نام را کھو من میں۔ میں ہوں پری پورن پرمیشور۔ میں ہوں آد جگاد جگتیشور۔ بھر تمبر میں آپ سوامی۔ چھن بھنگر سدا نہ کامی۔ مجھ کو بھولے ٹھوڑ نہ پاوے۔ تین لوک تھرنہ رہاوے۔ اندلوک ٹولوک برہم لوک دا میں رکھو والا۔ بیکنٹھ دھام میں جوت جگاون والا۔ جگے جوت ہوئے انوپا۔ ہر جیو میں میں سمیپا۔ اپنی وست آپ نہ بو جھے۔ اندھہ اگیاں در در لو جھے۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش بنائے۔ وچ اپنی جوت جگا کے۔ من مت بده اپا کے۔ چو دی کایا بنائے۔ وچ لو بھ ہنکار وسایا۔ فلنج دا جن کال کرایا۔ فلنج نے اپنی کار کرائی۔ رہن نہ دتی کسے وڈیائی۔ کال روپ کال ہو آیا۔ مہاراج شیر سنگھ حکم سنایا۔ کال کیا فلنج دا آکے۔

مہاراج شیر سنگھ ناں رکھا کے۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرا کے۔ باقی سبین دا ناس کرا کے۔ بابے منی سنگھ توں لکھت کرا کے۔ چھ مہینے قلم چلا کے۔ اٹھ من ساڑھے ست چھٹانک بانی لکھوا کے۔ چار جگ دا ورن کرا کے۔ ایسی بابے قلم چلائی۔ ساری سر شٹی بھسم کرائی۔ ہنکاریاں نوں ایسی نتھ پوائی۔ در در بھکھیا منگن نہ پائی۔ پنڈ بھنڈال بیاسوں پار۔ جتنھے منی سنگھ رکھے پیار۔ اوتحے سنگت آوے جاوے۔ منی سنگھ دے درس نت پاوے۔ ارجمن سنگھ سکھ نے چੁغلى کھادھی۔ ایہہ سادھ بڑا اپرادھی۔ نواں اک ایس کھیل بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر پر گٹایا۔ ہور سبین دا مان گوا کے۔ اوس دی سرفی لگا جا کے۔ سفید داہڑی بھوری ہے کالی۔ ایس بڈھے دی مت ہے ماری۔ ایس غصے دے ویچ آ کے۔ رویا بابا ساڑے کول آپ آ کے۔ حکم ستگرو تیرا چاہندا۔ چھن وچ انہاں نوں مار مکاؤندنا۔ بچن کیا ستگر پورے۔ شانت رہو ٹھیں بھوری والے۔ تیرے ہتھ دیاں وڈیائی۔ مور پنکھ دی قلم بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ نت دھیائی۔ پر گٹ کرؤں تیری وڈیائی۔ ایسا راگ تجھے شناوں۔ انخد شبد من وجاوں۔ جس دی دھنکار نہ چھٹے۔ بابا تیری پریت چرناں وچوں نہ ٹھٹے۔ ٹکچک وچ تساں سانوں پر گٹایا۔ سنگتاں وچ اپنے سپیس اٹھایا۔ ہر مندر صاحب دے ویچ لے جا کے۔ منجی صاحب دے اپر بہا کے۔ دتا حکم کرو نمسکار آ کے۔ گر ارجمن والا شبد سنا کے۔ ہر جو ہر مندر ویچ آیا۔ ٹکچک وچ ایہہ نہ کلکنک اکھوایا۔ اپنے دھام ویچ آپ سُھایا۔ سنگتاں نوں انج درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچک ویچ ناں رکھا کے۔ اگوں اٹھ کے پئے پُجواری۔ ایہہ کی سادھا کیتی کاری۔ اک بال نوں توں اٹھا کے۔ منجی صاحب دے اوتے بہا کے۔ پھٹ گئی تیری نیتی۔ چلی چال ایہہ گریتی۔

ِ ٹھیکے دار ٹھاکر سنگھ دے نوٹ پچن پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر

کُمب الپنگ نئین دیکھنگ، منوں سُرتیالکو۔ سیہنسانگ ہنکار نوارنگ، آتم سارنگ میری پھچانکو۔ پرپنچ پرپیکھنگ، سرب کلا دیکھنگ، تیری پرتپاکلو۔

۱۱ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر پورن سنگھ دے گرہ

تین تاپ ماراں میں آپ۔ میرے سکھ دا وڈ پرتاپ۔ ایسی پریست پریتم لائی۔ اس دی پانہی تاپ سر لائی۔ مہاراج شیر سنگھ حکم ایہہ گھلیا۔ کالا بیر محمد چلیا۔ جس نوں مارے میری آن۔ تن کو پئی سنگت کی کان۔ ایسا ایہہ منتر بنایا۔ تین تاپ کا ناس کرایا۔ آپ اچارے پریتم سکھ پیارا۔ دُکھ کلیش لاه دے سارا۔ پیٹ پیتھبر ترے بھوئ دھنی۔ جگن ناتھ گوپال مگھ بھنی۔ سارنگ دھر بھگوان پیٹھلا۔ جس گنت آؤے سربنگا۔ پتت پاؤن دُکھ بھئے بھجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ بھلگتی توکھت دین دیالا۔ سب کچھ ٹجھ سے ہے بھنگا۔ ہر مندر دے گتے بُجھاری۔ جنہاں ہاہاکار مچا لئی۔ اپنی پت آپ گوئی۔ کوکر سوکر دی جوں لکھوائی۔ نگری رام داس دی بنے ہنکاری۔ پندرائ سو چھبھی گر نانک آیا۔ نام سست دا منتر درڑایا۔ بھلے سکھ نوں انگ لگایا۔ لہنے توں انگد بنایا۔ انگد دی جن سیو کمائی۔ امر داس امر دی پدوی پائی۔ امر داس ایہہ پریکھتا کیتی۔ رام داس نوں گلدی دتی۔ گئے ویدی سوڈھی آئے۔ داس رام گرو سولائ سولائ وچ آئے۔ رام داس ایہہ نگر وسا کے۔ بابے بُڈھے نوں نال رلا کے۔ سر امرت آپ پرگٹا کے۔ گر ارجن دی سیوا لا کے۔ چار ورن دا دھام بنا کے۔ چار در اُس دے رکھوا کے۔ نام اپنے دا پرکاش کرا کے۔ تال والی سیوا کرا کے۔ وچ سنگت دے سیوا کما کے۔ اپنا گجھا بھید لکا کے۔

ارجن نوں جن ایہہ نظر کیتی۔ ایسی جوت اسماں نے دی۔ پا کے درشن ہو یا پر سن۔ دھن دھن دھن مکھوں کہے دھن۔ بولے میتوں وڈیا کے۔ پچ رکھی ٹوں میری آکے۔ ویکھ جوت بڑا خوش ہو یا۔ اچارے شبد کھڑا کھلو یا۔ سنتاں دے کارج ویچ آپ کھلو یا۔ ارجن دے مکھوں ہر ہر ہو یا۔ میں ہوں داس میں نہ مورا۔ ثم ہو جس چرن سنگ جوڑا۔ جس اپر دیا جاں کیتی۔ آتم سدھ دیہہ پینتی۔ دوس رین میرا جس گاوے۔ بھائی گرداس اوہدی لکھت کراوے۔ ایسا شبد سچا چلاواں۔ بھید نہ اپنا کسے جتاواں۔ میں ہوں پری پورن پر میشور۔ آد جگاد سدا جنتیشور۔ پاپیاں دی مت ہوئی ادھوری۔ ویکھ سنتگرود پاؤں گھوری۔ اچھل چھلن چھل آپ کرایا۔ منمکھاں نے بھیت نہ پایا۔ لوگن کو گر سکھ بتاوے۔ دیکھ گرو کو مکھ بھواوے۔ بھگ نے پائی مایا۔ سنتگرود توں پیچھے ہٹایا۔ یعنی دیکھ سنتگر پورا۔ من ویچ اگیان چت ہدو را۔ اُچ چت دی چکھا بنائی۔ اُتم جوت دی کیتی صفائی۔ جوت ویچ سی جوت ملا کے۔ پریت جوں انہاں نوں پا کے۔ جن کھوپس مہنت بننا کے۔ منی سنگھ توں لکھت کرا کے۔ مہنتاں جو گا تھاں بنایا۔ امر تسر تھوڑا تھوڑا ڈھاہیا۔ شہری جیو عام جو خاصہ۔ وشٹا انہاں انہاں دا کھادھا۔ ہوئے بے مکھ ایہہ گت پائی۔ جگ جگ پریت جوں دی ملی ایہہ سزای۔ سنگت ساڑی ویچ بہہ جاوے آکے۔ من دا ہنگتا روگ گوا کے۔ مان انکھماں دلوں بھلا کے۔ اکو آس میری رکھا کے۔ چرناں ویچ سیس جھکا کے۔ سنگت نوں بھین بھرا بنا کے۔ منوں وکار سارا لاه کے۔ شبد میرے دا بھئے رکھا کے۔ اپنے آپ نوں نیوال اکھوا کے۔ چرنی ڈی گے ساڑی آکے۔ کرے منور تھ سنتگر پورا۔ ڈدھ پت دا نہیں ہے توڑا۔ جو نبی ساڑے در تے آوے۔ انس بن نہ خالی جاوے۔ ایسی میں جگاواں جوتا۔ میری طاقت ورتے موتا۔ ایہہ سدا ہے میرا بچن۔ سنتاں دے من میرا رچن۔ جو سکھ سوالی آوے۔ تھر گھر توں نہ خالی جاوے۔ اس توں پرے نہیں کوئی دھام۔ حاضر ہاں میں وشنوں بھگوان۔ انت جگ میں میں ہاں رہندا۔ واہوا کہندیاں سب دکھ لہندا۔ سوہنگ نام میرا سنجگ جان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

سال چھپنچا تِن مہینے چھ دن بھائی۔ ٹکڑج وِچ جوت پر گٹائی۔ تابو تائیں ملی وڈیائی۔ جوند سنگھ نے سار نہ پائی۔ بال سمجھ کے بال انجانا۔ سچا سنتگر نہیں پچھانا۔ مہینے چھ ہوئی آرجو میری۔ ایسی کلا اساف اے پھیری۔ منی سنگھ نوں ٹنب اٹھایا۔ ہوئے پرتکھ درس دکھایا۔ مکنڈ منور نظری آیا۔ شبد سروپ مات پتا بنایا۔ گھر دا در آکھیں دکھایا۔ من دا سنسا سارا لاهیا۔ کھبا چرن اپر اٹھا کے۔ کھبے گٹے والا نشان دکھا کے۔ ایسی سو جھی اُس نوں پائی۔ بابا منی سنگھ دئے دھائی۔ وشنوں بھگوان جوت پر گٹائی۔ ہویا درس بھگت جس گائی۔ ایسا تیر درس دکھا کے۔ بھجا گھونڈ ول جھتی لاه کے۔ آگے پچھے سنگت ساری۔ آوے بھجانہ سُرت سمبھالی۔ پنڈوں باہر ڈیرہ لا کے۔ درخت وڈھن دی نیت رکھا کے۔

۱۲ بھادروں ۲۰۰۶ پکرمی پنڈ بگے ضلع امرتسر پریم سنگھ دے گرہ

تین لوک میرا پرکاش۔ لوکمات پاتال وِچ آکاش۔ آکاش وِچ میں جوت سروپا۔ انجا پون چور سر ہوتا۔ ایسی جوت جگے نیالی۔ بن بیت ایہہ دیپک بائی۔ اُتم دیبا میں آپ نیارا۔ ایسا میرا کھیل اپارا۔ جوت وچوں میں جوت جگا کے۔ لکھ چراسی جوں اپا کے۔ رکت بوں دی دیہہ بنائی۔ وِچ اپنی جوت ٹکائی۔ اپر آکاش جو میرا دھام۔ اُس دا دھریا بیگنٹھ نام۔ اُس دیس دا میں ہاں والی۔ وِچ روپ آپ ابناشی۔ آپ اپنے کھیل رچاوے۔ سیمیں انسار جوت پر گٹاوے۔ ٹکڑج دی میں کراں صفائی۔ منی سنگھ نے جو لکھت کرائی۔ لکھت لکھی اوس سنتگر پورے۔ پلٹی کایا ہن بیٹھا حضورے۔ باراں بھادروں ایہہ بچن لکھایا۔ بابے منی سنگھ توں سنتگر دنایا۔ اچ دتی آ میں وڈیائی۔ اپنی جوت ایہدے وِچ پائی۔ اپنی جوت میں ایہدے وِچ پاؤں۔ ایہدے سرتے میں چھتر جھلاو۔ میں ہاں ایہدے حکم انسار۔ بابے لکھت لکھی اپار۔ بابے اپنی قلم چلائی۔ چھڈی دیہہ میں جوت پر گٹائی۔ میری جوت دا ہویا پرکاش۔ ٹکڑج دا ہن کپیتا ناس۔ سنتگر دا ہن سَت

ورتا یا۔ بابے منی سنگھ نوں تخت بھایا۔ مات لوک وِچ تخت اپارا۔ پنگ نوار جس دتا سہارا۔ حتمنے بستر اس تے پائے۔ پریم سنگھ تے پڑدے پائے۔ اوس دھام دا نہیں وناس۔ جتنے میرا ہویا پرکاش۔ مات لوک وِچ میرا سکھاں۔ سدیو رہے سدا سکھاں۔ سکھاں ایہدا نال رکھا کے۔ مہاراج شیر سنگھ بیٹھا آکے۔ بابے منی سنگھ نوں مان دوا کے۔ پنڈ بگے ساچا دھام بنائے۔ پریم سنگھ جس سیو کمائی۔ اپنی دات سنگر آگے ٹکائی۔ دُنیا دی اس تجی مایا۔ سنگر آگے سیس نوایا۔ ایسی دتی ایہنوں وڈیاں۔ پریم نگری ایہہ دھام اکھوائی۔ چار جگ ایہہ رہسی دھام۔ جس نے کری ایتھے پر نام۔ اوہنوں ملو آپ بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ پریم سنگھ نے پریم آکپتا۔ جس چار جگ کھٹ لپتا۔ ایسی سکھ نوں دتی وڈیاں۔ جوت سنگ آجوت ملائی۔ چراں وچوں آپ کڈھا کے۔ اپنے آپ وِچ رکھوں ملا کے۔ بیکنٹھ دھام دا درس دکھا کے۔ پال سنگھ دے کول بھا کے۔ سیوا کراوں ہتھ چور پھڑا کے۔ دھڑو کبیر ہن پرے ہٹا کے۔ سورن سنگھ در آگے بھا کے۔ چیت سنگھ دی بند سی بھائی۔ ساڑے در تے ملے وڈیاں۔ ایسی پدوی اوس نے پائی۔ پاوے درس سدا جس گائی۔ جیٹھ ست اوہدی دیہہ پچھڈائی۔ ایڈی اس تے دیا کمائی۔ تجی ماں ہویا جوت سروپا۔ رکھے لاج سنگر انوپا۔ انت کال جاں اس دا ہویا۔ ساڑے در تے سارا بنس رویا۔ کون انہاں دی دھیر دھراوے۔ مہاراج شیر سنگھ کار کراوے۔ جیسی وست اوتحے ہی پاوے۔ اپنا بھیت آپ رکھاوے۔ پچھڈائی دیہہ دھڑو ہویا اپتیا۔ سورن سنگھ سد ہے جیتا۔ ایسی پدوی اوہنے پائی۔ گھکھ ماتا دی سُپھل کرائی۔ چیت سنگھ نوں دتی وڈیاں۔ مہاراج شیر سنگھ دئے ڈھائی۔ ایسی ایہہ میں چال چلائی۔ حاضر ہو کے دیہہ پچھڈائی۔ سنگر دی ایہہ چلی ریتا۔ مہاراج شیر سنگھ پتت پنیتا۔ آپ اپنا برد سمجھا لیا۔ اپنے بھگت نوں آپ اٹھا لیا۔ پاتالوں کڈھ آکاش بھا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ بچن سنا لیا۔ چیت سنگھ کیوں رووے بھائی۔ اُچ پدوی تیرے پت نے پائی۔ سنسار والی تجائی مایا۔ انت جوتی جوت ملایا۔ جھوٹھی دیہہ نال کرے پریت۔ سنگر دی نہ جانے ریت۔ میرا

ایہہ راہ نرالا۔ اپنیاں بھگتاں سدار کھو والا۔ میں ایسی کار کماواں۔ مُمکھاں وچوں گر سکھ پر گٹاؤاں۔ فلک دا ہن مان گواواں۔ وِچ سَتھی
سر اپہناں چھتر جھلاواں۔ گھاں گر سکھاں نے ایسی گھائی۔ بُھکھ نگ سکھاں نے گھائی۔ بُدھ سُنگھ بالے چک والا۔ جس نے اپنا کڈھیا دوالا۔
جس نے میری سار سی پائی۔ تن من دھن دیہہ سی لٹائی۔ ایسا اُس نوں لایا جھورا۔ ماں گالیا اوہدا بھورا بھورا۔ سکھی تکھی اوس آڈھی۔
دھر در گاہ دی میتھوں لے لئی چٹھی۔ اپنا اُس نے کیا نبڑا۔ بہر نہ ہووے جگت تے پھیرا۔ دیا اوس تے آپ آکیتی۔ آتم وِچ آتما
سیتی۔ ایسی اُس نوں دی شانت۔ کرے جس میرا دن رات۔ جھوٹھی مایا اوس تائیں تھیا۔ انت کال جوتی جوت سمایا۔ جوت وِچ آجوت
ملا کے۔ بیگنٹھ دھام دے وِچ پُچا کے۔ سوچھ سروپ دا درس کرا کے۔ ایسا ہویا میں آپ کرپاں۔ اپنیاں سکھاں دا میں دین دیاں۔ دین
دیاں میں اکھواواں۔ اپنیاں سکھاں نوں مان دواواں۔ ایسا میں انصاف کراواں۔ جوں وچوں سکھاں نوں کڈھاواں۔ میری سرن سکھ جو
پرے۔ گر بھ جوں میں کدرے نہ اڑے۔ ایسا توڑاں میں جنجلا۔ انت کال میں میں رکھو والا۔ جس نے آس اپہناں چرناں دی رکھوائی۔
تین لوک وِچ ملے وڈیائی۔ جتھے ہووے بھے بھیانک۔ اوتحے سکھاں دا میں رکھو الک۔ ایسی دیا ٹشاں تے کیتی۔ فلک وِچ پر کھی نیتی۔
ٹشاں مان کیا ہے میرا۔ میں سہائی سدا ہاں تیرا۔ دُشمن کو میں آپ سنگھارا۔ چلر سُدرشن ایسا مارا۔ جس نوں ماراں راکھے نہ کوئے۔ آگے
پاچھے مندی سوئے۔ میرے چرناں کو کرے پرnam۔ سفل ہون گے تن کے کام۔ میرے کہے نوں تُسیں بھل نہیں جانا۔ مہاراج شیر سُنگھ
نہیں انجانا۔ بچن سُنگر آپ لکھاوے۔ اپنا مارگ آپ بتاوے۔ کوئی نہ توڑے میری ریتا۔ میرا حکم رکھو سدا چیتا۔ جو پکوان پکیا تو را۔ اُس
کو بھوگ لگیا مورا۔ بھوگ لگے بھگوان کو بھائی۔ اوہ وستو سپت پرساد اکھوائی۔ آگیا لے کے پھیر اوہ کھاوے۔ جنم مرن دے دُکھ
مٹاوے۔ بچن من لئے وپر میرا۔ دُکھ کلیش لہہ جاؤ تیرا۔ من وچوں ہنگتا مان گوا لے۔ سُنگت دی ہن سیو کما لے۔ چرناں اپر سپس ٹکا

لے۔ مہاراج شیر سنگھ ِ ردے دھیا لے۔ بھوگ لگے بھوج بن جائے۔ بن بھوگوں بھکھ اکھوائے۔ لیہز پھیہز اک سنگ رلائے۔ چار نام بھوجن اکھوائے۔ بھوگ لگاہ ہووے گا آدر۔ مہاراج شیر سنگھ سدا جے حاضر۔

۱۳ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ بُنگے ضلع امر تسر

اُن سو پنجاہ بکرمی تائیں۔ مات لوک وِچ دیہہ پر گٹائی۔ پنج جیٹھ تھت لکھا کے۔ مات گر بھ سے باہر آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھا کے۔ بیٹھا اپنا آپ لُکا کے۔ گھونڈ نوں گھنکا پُری بنا کے۔ منی سنگھ تائیں درس دکھا کے۔ آیسا بھرم انہاں دالا ہیا۔ مُرلی منور نظری آیا۔ دیکھی اوس ایہہ شکل نرالی۔ ملیا آپ اوہنُوں بنوالی۔ کرشن گھنئیا اپنا آپ اپا کے۔ منی سنگھ تائیں درس دکھا کے۔ رام روپ دا درس دکھایا۔ ہتھ دھنس چلہ چڑھایا۔ آیسا بچن انہاں نوں کیتا۔ گلگج پاپی بڑا ہنکاری۔ پاپی اپر ادھی دشٹ دُراچاری۔ کرم ایس دا ویکھیا بابا۔ مہاراج شیر سنگھ آیا ڈاؤھا۔ میں اپنا آپ چھپاؤں۔ تیرے ہتھ وِچ قلم پھڑاؤں۔ سوہنگ شبد داراگ الاؤ۔ چار جُگ دا ورن کراؤں۔ راجا مہاراجاں نوں تختوں اٹھاؤں۔ در در دھنے انہاں نوں پاؤں۔ اک نام لئے جو میرا۔ مات لوک وِچ پائے نہ پھیرا۔ آیسا شبد میں آپ لکھاؤں۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھاؤں۔ نام اپنے دا کریاں پرتاپ۔ باقی سبنا دا کرنا ناس۔ باقی ناس سبنا دا ہویا۔ سوہنگ شبد جدوں پر گٹ ہویا۔ اوانگ سوہنگ میں آپ اکھواؤں۔ سب بھلکیھے دل توں لا ہوں۔ ایسی اک رچاؤں مایا۔ دُشٹاں تائیں جن بھسم کرایا۔ بھسم ہون گے ڈھیری۔ سچا ستگر کرے نہ دیری۔ سدھ وقت سکھاں دا آیا۔ جنہاں وِچ ستگر بھایا۔ ایسے سکھ جو میرے ہوئے۔ گلگج وِچ لئے نال پروئے۔ انجا کروڑ وچوں بھائی۔ ایہناں سکھاں نوں دیتی وڈیائی۔ اپنے سکھ دی کروں وڈیائی۔

بیکنٹھ دھام وِچ بے بے جیکار کرائی۔ ایسی لکھت آپ کرا کے۔ بابے منی سنگھ توں مان دوا کے۔ چخ ہزاری دس ہزاری سکھ اکھوا کے۔ بہول سنگھ انہاں دے نام لکھا کے۔ مانا سنگھ نوں ملی وڈیائی۔ لا تیل پُر وِچ جن جوت جگائی۔ سنگھ پال او تھے بھائی۔ جس نوں کتھا ساڑی سنائی۔ سُن کے بچن ہویا انند۔ ستھج دا چڑھیا چند۔ گیا اندھیرا ہویا پرکاش۔ سکھ میرے دا نہیں وناس۔ اُس نے یاد اساف نوں کیتا۔ بھگوان کرشن دا درشن دیتا۔ کھیتاں وِچ سی سُٹا جا کے۔ او تھے ملیا پر بھو آ کے۔ باہوں کپڑ بھایا اٹھا کے۔ سنسا سارا اوہدا لاه کے۔ میں بیٹھا گھونڈ وِچ آ کے۔ رام کرشن توں شیر سنگھ بنا کے۔ پتا جوند سنگھ تابو مائی۔ انہاں نوں دیتی آپ وڈیائی۔ ذات ترکھان انہاں دی ہووے۔ جتنے مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہووے۔ ترکھان دا تخت بنایا۔ ایسا مان انہاں نوں دوایا۔ سارا سمنسار چرنی پایا۔ اپنا بھیو آپ گھلایا۔ بہتنا ایہناں پایا مان۔ جتنے اپجیا آپ بھگوان۔

۱۳ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

بیہہ سو اک بکرمی پیاری۔ کیتی اساف کھیل نیاری۔ جیٹھ پہلی منگواری۔ اپنی جوت آکاشوں اُتاری۔ دو جیٹھ نوں کھیل رچایا۔ پورن سنگھ وِچ پر میشور آیا۔ ہوئی سندھیا پائی پھیری۔ ٹھنگ دی ڈھاہی ڈھیری۔ ساڑھے سست دا ہویا ویلا۔ ستگر نے پایا پھیرا۔ ایسی اساف کلا وکھائی۔ پورن سنگھ دی نبض ہٹائی۔ گھر دے سارے دین ڈھائی۔ پریتم سنگھ نوں آواز لگائی۔ چھیتی آ جا گھر اسادے۔ بھانا ورتیا ستگر ڈاؤھے۔ بھیت اسادا کئھنے نہ پایا۔ ہاہا کر کے شور مچایا۔ میں اپنی جوت پر گٹا کے۔ آپ اپنی جوت جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھا کے۔ ایسا دیہہ نوں وٹ چڑھا کے۔ ایسا وٹ ایہنوں چڑھایا۔ ساری خلقت نوں خاک رلایا۔ جوت نے پھیر زور سی پایا۔ سکھاں تائیں پھیر اٹھایا۔

پنجویں جیٹھے دا دن سی آیا۔ سنگتاں نوں پھر مان دوایا۔ چار جیٹھے تھت وار لکھا کے۔ پر گٹ ہو یا گھونڈ وِچ آ کے۔ چھبھی پوہ نوں سی دیہہ تجائی۔ جھوٹھی دیہہ بھسم کرائی۔ ایسی بھسم ایس دی ہوئی۔ ہاہاکار سر شٹی روئی۔ میں اپنا آپ پر گٹا کے۔ دِتا درس آپ آ کے۔ ایسی ورتائی کھیل اپارا۔ دِتا بانی دا کھول بھنڈارا۔ سولاس پھر آپ کھلو کے۔ پورن وِچ پر میشور ہو کے۔ ایسی رنسنا اسماں چلائی۔ دربار صاحب دی بانی الائی۔ چوڑاں سوتیہہ انک دے تائیں۔ بانی پڑھ پڑھ سنگت کن پائی۔ اٹھاراں دھیائے گیتا دے گائے۔ مکھوں ایسے بچن سنائے۔ میرے سامنے کوئی چل کے آئے۔ سب بھلکھے دل توں لا ہے۔ قرآن مجید انخل دے تائیں۔ محمد عیسیٰ جنھے لکھت کرائی۔ ایہناں سیناں دا ہعن مان ہٹایا۔ سوہنگ شبد پر چلت کرایا۔ اپنے نام دی بچ کرائی۔ باقی سب دی کری صفائی۔ ایسا نام سکھاں کو دے کے۔ آبیٹھا ہعن پر گٹ ہو کے۔ میری جو بنائی سو ڈھیری۔ او تھوں پر گٹی جوت سی میری۔ ایسا کسے نہ کھیل رچایا۔ جا کے پھیر کوئی نہ آیا۔ میں اپنی بنت بنائی۔ تجھی دیہہ جوت پر گٹائی۔ جوت وِچ میں جوت سروپا۔ انخد شبد وجاوے بھوپا۔ اپنا آپ آپ اپا کے۔ گھونڈ وِچ کھلوتا جا کے۔ ایسا شیر سنگھ شیر ہے ہویا۔ رام کرشن دا تج ہے ہویا۔ ایسا حکم آپ سنایا۔ وشنوں بھگوان دا جاپ کرایا۔ سکھاں تائیں حکم سنایا۔ گھونڈ وِچ پلا پھروایا۔ فلک دا نہ کلنک آیا۔ مُمکھاں توں منہ بھوایا۔ منمکھ ایتھے ٹھوڑنہ پاوے۔ میرا سکھ میرا جس گاوے۔ میں ہوں ستگر دین دیالا۔ بھے بھیاںک وِچ سدا رکھوالا۔ میرا ایہہ کھیل نرالا۔ انده گھور وِچ میں رکھوالا۔ سکھ اپنے آپ اپا کے۔ بیٹھا فلک وِچ سرنی لا کے۔ باقی سب تے پائی مایا۔ اپنا شد نہ کسے سنایا۔ میرے شد دی ایہہ وڈیائی۔ تین لوک وِچ ملے وڈیائی۔ تین لوک بیکنٹھ دا واسی۔ میری مایا ایسی چھاسی۔ میرا نام بے مگھ نہ سُنے کوئی۔ نند کاں دُشماں دی دُرمٹ ہوئی۔ نندیا جنہاں نے میری کیپتی۔ پریت جوں انہاں دی کیپتی۔ جس نے میرا مان ہے کیپتا۔ پیا امرت سدا ہے جیپتا۔ آتم اُس دی ہوئی نرالی۔ جوت سنگ جوت ملا لئی۔ میرا بچن نہ ہوئے ادھورا۔

مہاراج شیر سنگھ سٹنگر پورا۔ سوہنگ شبد میں آپ لکھاؤں۔ جگ چار اس دا جاپ کراؤں۔ چار وید دا مان گوایا۔ گیتا دا ہن وقت مُکایا۔ بانی دا جو چہاز سی بنیا۔ ایسا اوہنؤں آپ سی رنیا۔ انجیل والی ہن آرجو نیتی۔ عیسیٰ موسیٰ دی صفائی ہے کیتی۔ محمد نے جو ایمان بنایا۔ ڈھک اوس نوں بننے لایا۔ ایسی اک کھیل رچاؤں۔ چھن وِچ اس نوں بھسم کراؤں۔ بھسمن بھسم ہون گے ڈھیری۔ جس ویلے گر پائی پھیری۔ جس طرح دوچھاڑ انہاں نوں کرایا۔ گھونڈ وِچ ایہہ کھیل رچایا۔ دو ہزار تن بکرمی تائیں۔ تن آسو نوں بنت بنائی۔ سنگت آئی میری ساری۔ دھام بتوں دی کری تیاری۔ ایسا کھیل آپ رچایا۔ لما پے کے نشان لوایا۔ ابھتے نیہہ دھریو بھائی۔ ایسی سٹنگر کار لگائی۔ ما جھے دی حد گھونڈ بنائی۔ دربار اپنے دی نیہہ رکھائی۔ سکھاں نوں ایہہ حکم منایا۔ چٹا چونا ابھتے نہ لایا۔ اساں ایہنؤں اندھیر رکھاؤنا۔ ہاہاکار کر جگت رواؤنا۔ ایسی اندھیری اساں اڈائی۔ وِچ پنجاب پئی لڑائی۔ بابے دا حکم اساں منوایا۔ سکھ مسلم دا یدھ کرایا۔ پچن اسادا ہووے سچا۔ یچاں بچہ ڈیگن کچا۔ بابے دے سی بول انوکھے۔ نیزیاں اپر بچے بوجے۔ ایسی آپ پڑھائی پئی۔ کھج نے ایہہ کالکھ کھٹی۔ ایسی ایہنؤں وگی مار۔ دیوپاں کنیاں ہوں خوار۔ ایسا ظلم ایس نے کیتا۔ پُتاں نوں ماواں پچھا دیتا۔ ایسی آ کے پئی دھائی۔ بھیناں تائیں چھڈ گئے بھائی۔ کنت تائیں سی نار پیاری۔ آکھاں ساہمنے ہوئے خواری۔ ایہہ سی میرا اک چھتکار۔ دو جی واری کرؤں خوار۔ ایسا سماں ہن لیاواں۔ امر تسر نوں تھیہ کراؤں۔ ایسی ایہہ لکھائی بانی۔ لنڈا پیل رہو نشانی۔ جو سکھ ساڈے درتے آوے۔ ہووے اک من ردے دھیاوے۔ ڈکھ دلدر سب لہہ جاوے۔ شبد روپ میرا درس ہے پاوے۔ دیواں درس آپ میں آپ آ کے۔ باہوں کپڑ سوتے جگا کے۔ سویا جیو کچھونہ جانے۔ مہاراج شیر سنگھ کھڑا سرہانے۔ ہوئے پر نکھ درس دکھاوے۔ اپنے سکھ نوں چرنی لاوے۔ نمسکار جن چرنال وِچ کیتی۔ طٹی اوہدی اساں گندھ لیتی۔ انت کال نہ کھاوے کال۔ بیان اپر لوں بٹھاں۔ ایسا حکم اپنا چلاواں۔ بیکنٹھ دھام دے وِچ پچاواں۔ جنم مرن دا ڈکھ مٹاواں۔ جوت وِچ جوت

ملاواں۔ آیسا آپ ہویا دیال۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ چوڑاں بھادروں حکم لکھایا۔ اپنا شد آپ سنایا۔ پہلے اپنا آپ اپا کے۔ قدرت روپی سر شٹ اپا کے۔ لکھ چراسی جوں اپا کے۔ سب وِچ بیٹھا اپنا آپ چھپا کے۔ ایسی چلاں چال نرالی۔ اپنی جوت سبن میں ڈالی۔ آخر وِچ جوت رکھا کے۔ حکم چلاوے بھید گھلا کے۔ ایسی چپونوں پائی مایا۔ پنجاں دُوتاں دے وس کرایا۔ پنجاں ایہناں مل کے بھائی۔ ساری ایہدی مت گوائی۔ کلج وِچ بھلا انجانا۔ پورا ستگر نہیں چھانا۔

۱۵ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیھووال دیا ہوئی

سر امرت نوں سراپ دوا کے۔ چلیا منی سنگھ کندھے اٹھا کے۔ اُنی سو ترونجا بکرمی تائیں۔ اودوں سی ایہہ کار بھگتاںی۔ ہر جو وِچ ہر مندر آیا۔ پورا بچن ارجمن دا کرایا۔ پُجارتیاں ہنکاریاں سارنہ پائی۔ آپ اپنی کار بھگتاںی۔ اُنی سو پچونجا بکرمی ہوئی۔ بابے منی سنگھ نوں سو جھی ہوئی۔ نیلا چولا آپ رنگایا۔ مہاراج شیر سنگھ دے گل وِچ پایا۔ نال سنگت لے لئی ساری۔ انند پر دی کری تیاری۔ پُر انند پہنچے آکے۔ جتنے گوبند سنگھ گیا گوا کے۔ سانوں بابے سیس اٹھایا۔ وِچ شہر دے حکم سنایا۔ نہ کنک اوتاب جے آیا۔ کرو درس گھوں سنایا۔ مسلمانو سُن لو بھائی۔ ایہہ امام مہدی جن چولی پائی۔ اپنا بھرم مٹاؤ آکے۔ سرنی ایہدی گلو آکے۔ رام کرشن دا ایہہ اوتابا۔ مہاراج شیر سنگھ دین دیالا۔ ایہہ ہے آپ جوتی جوت سروپا۔ انخد شد وجاوے بھوپا۔ جس نے درس ایس دا کپتا۔ لکھ چراسی وچوں کلڈھ لیتا۔ جنم مرن توں ہوئے نیارا۔ بیکنٹھ دھام وِچ کرے اُتارا۔ جوت وِچ اپنی جوت ملاوے۔ اپنی مہما آپ جناوے۔ مکند منوہر ایہہ کرشن اوتابی۔ کلج وِچ شیر سنگھ اوتابی۔ شبد میرا ایہہ نرالا۔ سوہنگ نام سدا پرتپالا۔ نام میرے دی ایہہ وڈیائی۔ پشو پریتوں دیو بنائی۔ کر تم نام بچے جو

میرا۔ مات لوک وِچ نہ ہوئے پھیرا۔ سدا اپنیت سدا ہے جیتا۔ مہاراج شیر سنگھ رکھیا چیتا۔ ایسی کلا آپ ورتاواں۔ ٹلچ ہج وِچ اپنا آپ چھپاواں۔ مُسکھاں توں مونہ چھپا کے۔ گر سکھاں نوں آپ پر گٹا کے۔ ایسا کھیل ایہہ کراں نیارا۔ دیوے درس کرشن مُرارا۔ ایسا درس میں آپ دکھاواں۔ رام کرشن داروپ پر گٹاواں۔ سارا سنسا دل دالا ہواں۔ مہاراج شیر سنگھ پھیر اکھواواں۔ ایسی میری بنی ہے گاتھا۔ چار وید میرے نام رنگ راتا۔ اٹھاراں دھیا گیتا بنائی۔ اک ارجن نوں سو جھی پائی۔ مہاسار تھی آپ اکھوایا۔ رتحہ ارجن دا آپ چلایا۔ دشائیا ہنکاریاں دا ناس کرایا۔ پانڈواں تائیں مان دوایا۔ پھر پسرا یا آپ پسرا۔ دواپر تائیں پار اتارا۔ بیجڑ وید دا مان گوایا۔ ٹلچ نے سی پھیرا پایا۔ اتھربن وید ایڑے توں آیا۔ چھڈیا رام اللہ اکھوایا۔ عیسیٰ موسیٰ اس جگ وِچ آئے۔ آپ خدا دے پوت کہائے۔ انجلیں تائیں اوہناں لکھوایا۔ ہوئے کرستی رام بھلایا۔ میری جوت دا ہووے پر کاش۔ باقی سبنا دا کیتا ناس۔ ایسی کلا آپ ہے ساری۔ اپنی جوت آپ پر گٹالی۔ جوت میری جاں سکھ وِچ آوے۔ نبض ایس دی چلنو ہٹاوے۔ ایہہ وڈا بھیت ہے ساڑا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ڈاڑھا۔ ٹلچ دی ہن ہوئی اخیر۔ کوئی نہ بُھے اس دی دھیر۔ تین لوک اس دا مونہ کالا۔ دھرم دا جس کڈھ دتا دوالا۔ ایسا اس نے قهر کمایا۔ یت سَت دا ناس کرایا۔ اپنی اس نے کھیل وکھائی۔ بے سکھاں سر چھاہی پائی۔ گر سکھاں نوں بنے لایا۔ بیڑا انہاں دا آپ بچایا۔ جمدوتاں نوں پراں ہٹا کے۔ کرے رچھیا آپے آکے۔ انت کال جاں سکھ دا ہووے۔ سوہنگ شبد میرا من پرووے۔ آخرم دھارے میرا نام۔ درشن ہووے وشنوں بھگوان۔ سکھاں دی پیچ آپ رکھاوے۔ جوت سنگ جوت ملاوے۔ ہوئے کرپاں آپ دیالا۔ جنم مرن دا لتها جنجالا۔ پورے سنتگر کھیل رچایا۔ گر سکھاں بیکنٹھ بنایا۔ بے سکھاں نوں پرے ہٹا کے۔ جمدوتاں دے وس سی پا کے۔ دھرم راج نے ڈن لگایا۔ کنبحی نزک انہاں نوں پایا۔ سکھاں نوں دواوے مان۔ سوہنگ شبد اُتم گیاں۔ اُتم جوت میں آپ جگاواں۔ دسویں دوار دا پردہ لا ہواں۔ ایسا جھرنان میں آپ جھراوں۔

امرت بوںد کوں میں پاؤں۔ کھلے کوں جو آپ کھلاوے۔ بھگت جناں نوں سو جھی پاوے۔ ایسا پرکاش ہووے پھر میرا۔ انہوں اگیان دا مٹے انہیں۔ ہوئے پر تکھے میں درس دکھاواں۔ گرگھاں نوں چرنی لاواں۔ چرن کوں جو میرے پرسے۔ صدیو کال سدا گر درسے۔ ایسی میں ستار وجاواں۔ انہوں شبد داراگ سناداں۔ میرے شبد ایسی دھنکار۔ سُن کے سکھ سی اُترے پار۔ سوہنگ شبد دا ہویا پرکاش۔ باقی سب دا کپتا ناس۔ سمیں انسار ایہہ شبد چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ کرے کرایا۔ اپنا حکم آپ لکھوایا۔ منی سنگھ توں سُتگرو بنایا۔ ایسی آپ جگائی جوتا۔ ساڑی طاقت ورتے موتا۔ دیپ توں دیپک جگا کے۔ سنگتاں وِچ مان دوا کے۔ پیچ رکھانگا ایہدی آکے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھا کے۔ اُودھم نوں وِچ ادھ رکھاواں۔ شامے تائیں مان دواواں۔ پربھ جوت دی جوت جگا کے۔ در اپنے توں بھکھیا پا کے۔ پنجوں جیٹھ نوں جگتا پر گٹا کے۔ شام دیپاں دا مان دوا کے۔ سر ایہناں دے چھتر جھلا کے۔ تریلوکی ناتھ آپ اکھوا کے۔ دین دیال میں آپ کرپالا۔ سوہنگ شبد میرا سدار کھوالا۔

﴿ ۷ بھادروں ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھوال بچن ہوئے ﴾

ستاراں بھادروں بچن لکھایا۔ اپنا بھوگ آپ لوایا۔ برہم کھتری ویشاں دا ہنکار گواواں۔ شودراں تائیں مان دواواں۔ بھپلنی دے بیر کھادھے جا کے۔ رام نام میں اکھوا کے۔ ستی اہلیا نوں پھیر جوا کے۔ اپنا چرن آپ چھہا کے۔ بیانا وِچ آپ بھا کے۔ گوتم دا سراب سی لاح کے۔ بیگنٹھ دھام دے وِچ پُچایا۔ ایسا اپنا کھیل رچایا۔ بالمیک سی بڑا بجوڑا۔ ڈاکہ مارے دن دہڑا۔ گھر وِچ پُچھن گھلیا، انت کال کوئے ہے تماڑا۔ کوڑ مڑاچھو کھنی کوئے نہ بیلی کرنا جھاڑا۔ پھیر اپنا آپ وکھایا۔ سب بھلیکھا اُس دا لاهیا۔ ہویا دواپر میں کرشن مُراری۔

دروپدی دی جن پچ سواری۔ ڈریودھن دی اساف تجی اٹاری۔ بدر دی کلی ویچ رات گزاری۔ سدا غریبی گھر رہاوے۔ الونے ساگ نوں بھوگ لگاوے۔ اوس سمیں ساں میں کرشن مُرار۔ دلدری نال جن کیا پیار۔ بھیکھن درونا کرن تجایا۔ بدر تائیں گلے لگایا۔ میں ہاں آپ دین دیاں۔ نمانیاں نوں میں دیواں مان۔ مجگ ویچ لے کے اوتا۔ دیتا سی اگن ویچ ڈال۔ ہن اپنا آپ پر گٹایا۔ ہوئے دیاں درس دیکھایا۔ بدر توں سوہن سنگھ اپجایا۔ سب بھلکیحا دل دا لاهیا۔ سوہن سنگھ توں پلا پھیر۔ گھر تیرے ویچ بیٹھا شیر۔ تین لوک ویچ آپ رکھوالا۔ اپنے بھگتاں دی پیچ رکھن والا۔ پیچ سواری تیری آ کے۔ دیواں درس سُستے اٹھا کے۔ ایسا درس میں آپ دیکھاواں۔ لکند منور نظری آواں۔ سرتے مگت ہووے گا میرے۔ سدا رہوں گا کول تیرے۔ ایسا پنچھ نواں بنایا۔ غریباں تائیں گلے لگایا۔ ایسی چلاں چال نرالی۔ ذات پات سب اگن میں ڈالی۔ جو میرے درتے آوے۔ اُتم جوت ایسی جگاوے۔ ایس دیپک دی جوت نرالی۔ سرب چو جنت دے ویچ ہے ڈالی۔ جیو جنت دے وس نہ کوئی۔ جو کراوے سوئی ہوئی۔ سوہن سنگھ تے دیا کماواں۔ ڈکھ کلیش ایس دا لاهواں۔ بھوٹ پریت دا ناس کرا کے۔ جن خبیث سر ڈنڈا لا کے۔ ہاکن ڈاکن دا سر مُنووا کے۔ اٹھاراں بیر وس کرا کے۔ ایسا کم اچ آپ کرا یا۔ جم پر توں دیوپر بنایا۔ اچ میرا ہویا پر کاش۔ دُشناں دا کیتا ناس۔ جس نے رس امرت دا پیا۔ دیہہ سکھالی نرمل ہے جیسا۔ اس امرت دی ایہہ وڈیائی۔ پسُ پریتوں دیو بنائی۔ ایس بوند دی کوئی نہ جانے سار۔ جنھ پیتی سو اُتریا پار۔ اک بوند چاترک پاوے۔ ہوئے شانت ہر گن گاوے۔ امرت سُنگر آپ بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ رسنی لایا۔ رنسا اپنی نال لگایا۔ مسکھاں توں گر سکھ بنایا۔ گیا دوس ہوئی شام۔ حاضر ہویا وشنوں بھگوان۔ اپنے سکھاں دا برد سمبھالیا۔ بھوجن تائیں بھوگ لگایا۔ جس نوں ایشر بھوگ لگاوے۔ بھکھ توں بھوجن بن جاوے۔ بھوگ لگاواں جس نوں آکے۔ سیت پرساد سنگت نوں ورتا کے۔ سیتل شانت ہوئی ایہہ کایا۔ مگھ ویچ پرساد نوں پایا۔ سیت پرساد دی ایہہ وڈیائی۔ جوت ویچ لئے

جوتِ ملائی۔ مل جوتِ ٹیا اندھیرا۔ پچن لکھاوے سُنگر پورا۔ سچھل ہون گے تیرے کام۔ مکھوں بولے جانی جان۔ اپنا شبد آپ لکھایا۔ رُڑھدا بیڑا اچ بُنھے لایا۔ آیا کھیل اچ رچایا۔ آکاش پاتال وچوں میں آیا۔ تجیا پاتال مات لوک ویچ آیا۔ اپنے آپ نوں بھوم تے لٹایا۔ ایس دھام نوں پوترا کے۔ پھر بھوگ پرساد نوں لا کے۔ لگا بھوگ ہویا پرساد۔ میں سہائی سکھاں دا آد جگاد۔ آد انت میں اینکاراں بھگتاں نوں میرا امرت بھنڈارا۔ امرتِ ایشور آپ بناوے۔ پیوے امرت امر ہو جاوے۔ جن امرت دا مان گوایا۔ مت اوں دی اُتے پردہ پایا۔ آیا پردہ اُس تے پاؤاں۔ اُس نوں دُشناں دُراچاراں دے ویچ کراواں۔ ایسی مت اوں دی ماری۔ بھرشتی دیہہ کرے خواری۔ میرے نام دا کرے مان۔ اُس نوں ملے درگاہ ویچ مان۔ مہاراج شیر سنگھ جے کوئی اکھاوے۔ مت اپھی سر چھاہی پاوے۔ اپنے نام نوں نہ لاج لواؤاں۔ ایسی بُدھ اوں دی گواواں۔ مت اوں دی دیوواں مار۔ در در دھلے ہوئے خوار۔ آیا اُس دا مان گواواں۔ خاک ویچ خاک ملاواں۔ ایشور بن نہ امرت برکھے۔ جھوٹھا پاپی آپ ہے پرکھے۔ ایس واسطے کھیل رچایا۔ اس نے امرت دا مان گوایا۔ جو پیوے امرت امر پد ہو جاوے۔ جوٹھیاں جھوٹھیاں سر کھیبھ پاوے۔ کوئی نہ دیوے امرت بنا کے۔ مہاراج شیر سنگھ کہے سنا کے۔ اپنا امرت میں آپ بناؤاں۔ گرگھاں دے کمھ چواؤاں۔ کلگ دا ہُن ناس کرایا۔ سُنگر منی سنگھ کرے کرایا۔ جتنے رکھی ہے تصویر میری۔ وگے نہ ایتھے کدے ہنیری۔ ایسی ہُن کھیل رچاؤں۔ کھن ویچ سرشتی ناس کراؤں۔ وس سکھاں نوں کراں میں آ کے۔ ہتھ چور سر چھتر جھلا کے۔ تریلوکی نند آپ اکھوا کے۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرا کے۔ باقی دا ہُن ناس کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھا کے۔ آیا بھیت میں آپ کھلاواں۔ پلٹے جامے ہُن سچ لکھاواں۔ ناما نامدیو اکھوایا۔ ایشور دا جن بھوگ لگوایا۔ کپلا گئو دا دُدھ چوایا۔ ہوئے اک من بھوگ لگایا۔ بھوگ لگا من ہویا ادھینا۔ گوایا مان پر بھ من سے چینا۔ ہوئے پرتکھ پربھ درس دکھایا۔ بھر کٹورا نامے دُدھ پیایا۔ چیخ رکھن لئی ہر جو آیا۔

نامے دا ڈھردا چھروایا۔ پھیر اوس دا چھپر چھایا۔ موئی گائے تائیں آپ جوایا۔ بھگتاں نوں مان دوایا۔ چھٹی دیہے پرلوک سدھایا۔ جوت وچ
 سی جوت ملایا۔ جوت وچوں جوت لیا کے۔ پال سنگھ وچ جوت جگا کے۔ اپنے آپ دارس دکھا کے۔ کرشن بھگوان داروپ بنائے۔ دیتا
 دان درس باہوں اٹھا کے۔ سرنی ڈگا ساڑی آ کے۔ ایسی دتی اوہنؤں وڈیائی۔ اپنی جوت وچ للاٹ جگائی۔ اپنی جوت آپ جگا کے۔ گرسکھاں
 توں گرمکھ بنائے۔ ایسا مان میں آپ دوایا۔ سنگت دا سرتاج بنایا۔ ایسی اس نے ساری پائی۔ ساری سنگت اس نے سی بچائی۔ ایسی دیا
 شماں تے کیتی۔ اپنے چرناں دی پریتی دیتی۔ سال تینی اس سیو کمائی۔ تینی چیت نوں دیہے تجائبی۔ جوت وچ جوت سمائی۔ ٹھر گھر وچ
 بیٹھا جائی۔ رام کرشن کلا ایہہ دھاری۔ مهاراج شیر سنگھ دی جوت اپاری۔ بھر تھری توں بھگوان اپایا۔ موتا سنگھ نام رکھوایا۔ ٹھنگ وچ
 پرہلااد ہے آیا۔ دلیپ سنگھ نام اکھوایا۔ چند گوپی پھیر اپایا۔ اودھم نوں ادھ وچ رکھوایا۔ بینی نوں شام اپا کے۔ اکانت بھیگا میری لو لا
 کے۔ درس دکھاویں آ کے۔ ایسا قہر میں ہن ورتاواں۔ لکھت منی سنگھ دی سچ کراواں۔ ماس شراب چناں نے کھادھا۔ جوں گھوگڑ
 وشا کھادھا۔ ایسی ڈرگت اوہناں دی ہوئی۔ وچ درگاہ ملے نہ ڈھوئی۔ گر نانک دا نام بھلایا۔ نام ست دا جن جاپ کرایا۔ مدراباں آپ
 تجایا۔ ایشتر دا سی نام سنایا۔ دس جامے اپنی جوت پر گٹائی۔ ماس شراب نہ رسانا لائی۔ جو ماس مہا پرساد اکھاوے۔ کیوں نہ گرو بھوگ
 لگاوے ماں ہو کے ماس جو کھاوے۔ کوکر سوکر دی جوں نت پاوے۔ پی شراب ہووے مستانہ۔ پسوجوں وچ اوس ہے جانا۔ ایسی
 ڈرگت انہاں دی ہووے۔ دھرم رائے جب پکڑ کھلووے۔ انت کال ایہہ نزک نواسی۔ بھلا چیو بھیت نہ پاسی۔ جو پرساد سنگت وچ
 کھاوے۔ وچ چڑاںی پھیرنہ آوے۔ جو سنگت نوں دیوے مان۔ اس نوں آپ ملے بھگوان۔ سنگت سستگر آپ بناوے۔ وچ سنگت اپنا آپ
 رکھاوے۔ ہوئے ادھیں بچ سنگت دھیاوے۔ بدھا ہر جو ایتھے آوے۔ لاج سکھاں دی آپ رکھاوے۔ سچا سستگر تاں اکھاوے۔ نمسکار

چرناں وِچ جو کرے۔ آوے نہ جاوے جنے نہ مرے۔ جس نے کیتا آن پر نام۔ اُس نوں ملیا جانی جان۔ سپس جس دا جھکیا آن۔ درگاہ وِچ دوایا مان۔ درگاہ میری سچی ہوئی۔ ذکھ دلدر رہے نہ کوئی۔ تج میرا ہن ہووے سوایا۔ اپنا حکم آپ لکھایا۔ حکم میرا بڑا انوکھا۔ سچا سُنگر نہیں ہے دھوکھا۔ پر کھ لین میتوں پر کھنہارے۔ میں بیٹھا ہاں وِچ دربارے۔ میں نہیں اپنا آپ چھپایا۔ حاضر ہو کے درس دیکھایا۔ پر کھ ٹھی ہن کر لو میری۔ آوے ساہمنے لاوے نہ دیری۔ ایسی کلا ہن ورتاواں۔ سرب سر شٹی نوں بجسم کراواں۔ ٹلچک دا ہن ہو یا کنارہ۔ سُنگ دا گھلا بھنڈارا۔ سُنگ وِچ سُنگر آیا۔ جس نے ایہدا بھیت گھلایا۔ میں اپنے وِچ سماواں۔ سچا سُنگر تاں اکھواواں۔ سچی بخششان ہن میں دات۔ جس نوں آکھن لوک کرامات۔ ایہہ کرامات ہے میرا نام۔ سوہنگ شبد سچا چھان۔ شبدوں شبد روپ ہو جاوے۔ ترگد جوں وِچ پھیر نہ آوے۔ اپنا شبد آپ لکھاواں۔ چار جگ ایہدا جاپ کراواں۔ بہتر جامے بھگت پر گٹاؤاں۔ اپنا درس آپ دیکھاواں۔ جس نے درس میرے سی پائے۔ جوت سنگ جوت ملائے۔ سُنگر جاں دیا کماوے۔ بیڑا سکھ دا بھنھے لاوے۔ بنے ملاح وِچ درگاہ دے۔ آپ اٹھاوے دیا کما کے۔ ایسی دیا گر آپ کرے۔ بھو جل توں پار پرے۔ گر گھر وِچ سچا بھنڈارا۔ سکھاں دا گر سدا رکھواں۔ ایسا تینیوں مان دواواں۔ گھر تیرے وِچ دھام بناواں۔ سیوا جو تساں نے کیتی۔ شدھ آتما دیہہ پینتی۔ ایسی دیتی ہے انج دات۔ سکھ میرے دا وڈ پرتاپ۔ لنگر ورتے جتھے میرا۔ اوتحے نہیں ہے کوئی توڑا۔ لنگر گرو کا گر بھنڈارا۔ آپے بوجھے آپ بوجھنہارا۔ ایسی سو جھی ٹھہانوں پاؤاں۔ ذکھ کلمیشاں دا ناس کراواں۔ ایسی قلم آپ چلاواں۔ دات پتاں دی جھولی پاؤاں۔ اپنی دات آپ ورتائی۔ آئی سُنگت دی آس پُجائی۔

۱۹ آسو ۲۰۰۶ بکرمی پلٹن دے گردوارے وِچ دمانہ کمپ جموں

ایشور جوت دا ہویا پرکاش۔ سوہنگ شبد دا ہووے جاپ۔ میری ایہہ جوت نِرالی۔ اپنے وِچوں آپ پر گٹالی۔ پہلے اپنا آپ اُپا کے۔ نابھ وِچوں برہما پر گٹا کے۔ برہمانے کئی چو اپائے۔ ایشور اُس نُوں حکم سنائے۔ جو کچھ ہووے میرے حکم انسار۔ آدانت میں اینکار۔ جو جن جانے میرا بھیو۔ تہناں نُوں ملیا پورا گردیو۔ جوت روپ جگ میں آواں۔ مُمکھاں توں مُنہ چھپاواں۔ گر سکھاں نُوں آپ پر گٹا کے۔ درس دیواں سُتیاں جا کے۔ میرا درس آیسا نِرالا۔ آد جُگاد سدار کھوالا۔ مات وِچ جوت روپ جاں آئے۔ اپنی کلا آپ بُھگتا ہے۔ سمیں انسار اک کھیل رچاواں۔ انت جگ دا آپ مُکاؤں۔ انتکال فلچ دا ہویا۔ جوت روپ ایشر پر گٹ ہویا۔ ہو کے پر گٹ ایہہ بنت بنائی۔ اپنی جوت سکھ وِچ ٹکائی۔ وڈا میرا ایہہ چمکتا ر۔ نفس نہ ایس دی چلی چال۔ ایسا کھیل ہن کراں اپارا۔ مات لوک ہووے دُھندو کارا۔ عیسیٰ موسیٰ انجلیں بنائی۔ سال تین میں ہووے صفائی۔ محمد نے جو پیری پائی۔ اک تریا دی سیو کمائی۔ چوتھے وید وِچ حکم سی آیا۔ اتھربن دا آیڑا لکھوایا۔ ایڑے توں اللہ اپایا۔ رام کرشن دا نام ہٹایا۔ آیا فلچ ہویا اندھیرا۔ نانک نِر نکاری پایا پھیرا۔ ایشر نام آپ جپا کے۔ سرِ شٹ تائیں سچ مارگ پا کے۔ سارنگ کولوں سارنگی آئی۔ تریتے والی دات ہے پائی۔ وجہ سارنگ ہووے دُھنکار۔ جس دی دُھن نِر نکار نِر نکار نِر دیر سدا ہے۔ فلچ وِچ جوت پر گٹائے۔ پر گٹی جوت ہن اندھ کوپا۔ اپنے بچن آپ لکھاوے بھوپا۔ ایسی لکھت آپ کرائی۔ قرآن محمد دی ڈھیری ڈھاہی۔ انہاں دا ہن ہویا ناس۔ انتم کال میری جوت دا پرکاش۔ اپنا آپ میں آپ چھپایا۔ رکت بوں دی دیہہ نُوں تھایا۔ جوت وِچ جوت جگا کے۔ پورن وِچ پر میشر آکے۔ ایسی ایہہ جگائی جوتا۔ بھر تھری توں اپایا موتا۔ ایسی جوت ہن آپ جگاؤں۔ سر اُس دے چھتر جھلاوں۔ ایسا چھتر جھلیگا میرا۔ سوہنگ جاپ ہووے گا میرا۔ چار وید دا ہن مان گواواں۔ نہ کنک جوت روپ اکھواواں۔ نہ کنک آپ

اکھوا کے۔ جگ چوتھے دا ناس کرا کے۔ جگ ست دا ست ورتاؤں۔ راگھڑھیاں وِچ دیہے پرگٹاؤں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اکھواں۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی بجے کراوں۔ میرا نام ہووے سدا سہائی۔ پرگٹ کراں آپ وڈیائی۔ سنگت جو گر درتے آئی۔ رسانال ایشر جس گائی۔ ایسا پرم اینہاں نے کیتا۔ اس دا جس اینہاں نوں دیتا۔ سنگت سنگر آپ بنائی۔ ایشر سنگت وِچ بھید نہ کائی۔ سنگت ہر جو آپ بنائے۔ سنگت وِچ آ درس دکھائے۔ ایسا درس آپ دکھاواں۔ مکند منوہر نظری آواں۔ انت ایہہ لکھائی گا تھا۔ سنگت نہیں رکھنا تھا پچھاتا۔ ایسی لکھت آپ کراواں۔ اک سال اٹھ مہینے وِچ ہاہاکار مچاواں۔ ایسا وقت ہن ہووے گا میرا۔ ملچھاں دا ہن کیا نبیڑا۔ فلنج وِچ ایہہ آپ اپائے۔ انت وِچ ہن آپ کھپائے۔ اللہ اللہ دا نور سی میرا۔ اوس دا ہن کیا نبیڑا۔ اپنا ہن نہ دستاں چھتکار۔ پورن سنگھ نوں کر لینا گرفتار۔ میری ایہہ انوکھی بانی۔ چوں جگاں دی ہووے کھانی۔ چار جگ میرا ہووے جاپ۔ سوہنگ شبد دا وڈ پرتاپ۔ ایسا پرتاپ ایس دا ہویا۔ ہاہاکر کے فلنج رویا۔ جس نہ پائی اس دی سار۔ انت کال ہووے خوار۔ فلنج وِچ کلامیں دھاری۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پرگٹا لی۔ اپنی جوت آپ پرگٹا کے۔ سب توں بیٹھا مگھ چھپا کے۔ میری مہما کوئی نہ جانے۔ تین لوک سدا رہانے۔ اُنیں اسوس ایہہ لکھت کرائی۔ سب سنگت نے دتی دھائی۔ ایتھے بیٹھن دا سانوں جھورا۔ سنگر کولوں مگھ آ موڑا۔ آخر کاتی اینہاں دی بھائی۔ لین نہ دیوے انچ اینہاں نوں وڈیائی۔ آخر خاص اینہاں دی نیاری۔ گر دھام تے کرے خواری۔ من وِچ شانت نہ ایتھے آئے۔ دُشت ڈراچار ایہہ جیو کھائے۔ ایہہ سی سنگت دا سچا دھام۔ جتھے بیٹھا آپ بھگوان۔ ایسی نیت اینہاں نے پھیری۔ چھیتی چھڈو لاوے نہ دیری۔ ساڑا ایتھے کوئی نہ کام۔ چھڈیا لوک جاواں بیکنٹھ دھام۔ جوت وِچ میں جوت ملاواں۔ تھاؤے کولوں اپنا آپ چھپاواں۔ تساں سی ایہہ عرض گزاری۔ فلنج دی دسو بیماری۔ انت کال ایس دا کیسے ہوئے۔ بن سنگر نہ جانے کوئی۔ مہاراج شیر سنگھ پرگٹ ہووے۔ جوت روپ

ایہدی پت کھوئے۔ چار سال اج توں پہلے بھائی۔ سنگھ گردیپ سی دیہہ تھائی۔ پریت روپ سی ایس دا ہویا۔ دُرگتی نہ اوہ جیانا نہ اوہ مویا۔ اج اوس دی مُکت کرائی۔ پریت توں دیو روپ بنائی۔ مُکت کرائے مُکت کا داتا۔ حاضر ہو کے سدارنگ راتا۔ میری جوت دی ایہہ وڈیائی۔ لکھ چڑا سی ویچ چپونہ جائی۔ ایسی ہن جگائی جوتا۔ ہووے پرتاپ میرا بہتا۔ بینتی وپرو دی پروان ہے ہوئی۔ پتی تیرے دی کلیان ہے ہوئی۔ ایسی دیا تیرے تے کیتی۔ آتما اوس دی پتت پُنیتی۔ ٹوں سادا سی کیتا مان۔ اوس دا دتا تیتوں دان۔ ایس دان دی ایہہ وڈیائی۔ پتی تیرے نے پرمکت پائی۔ آتما رکھیں سادا دھیان۔ درس دیویگا آپ بھگوان۔ ایسا درس آپ دکھاؤ۔ حنم مرن دے دکھ مٹاؤ۔ سوہنگ روپ میرا ہی جانو۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ہی وکھانو۔

۱۳ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی جیٹھووال بچن ہوئے

جوت اک دو سر روپ۔ تیری مہما بڑی انوپ۔ نینی ویکھے مول نہ بو جھے۔ منکھاں نوں در نہ سو جھے۔ اوچا آپ اگم اپار۔ مایا ویچ پسرا ہنسنا۔ ایسی کھیل کری سرکار۔ شیر سنگھ جوت جگائی اپار۔ سُنگر منی سنگھ تخت بھالیا۔ آپ اپنا برد سمبھالیا۔ سب سنگت نوں سرنی ڈار۔ اکانت بیٹھا نِر بکار۔ اوچم سوچم پربھ سوئے۔ نِراہاری نِزویر پربھ ہوئے۔ نِزدھن نوں دیوے مان۔ گھال سکھاں دی ہوئی پروان۔ بھیا اندھیر ہویا اندھ کوپ۔ پر گلیا آپ سوچھ سر روپ۔ ایسے سمیں پربھ ہویا کرپاں۔ دیالوں بن گیا آپ دین دیال۔ دین دیال پربھ دیا کرے۔ توڑے بندھن چپو ہرے ہرے۔ ہری ہر پربھ میرا۔ اپنی ہتھیں کیا نیڑا۔ ایسی مہر کرے پربھ داتا۔ آد جگاد سدارنگ راتا۔ کھیل پربھ دا انت اپارا۔ بھگلتن نوں پربھ درشن بھنڈارا۔ کرو درشن شانت من ہوئے۔ سُنگر منی سنگھ پر گٹ ہوئے۔ گیا اندھیر

ہویا پر کاش۔ بے بے جیکار ہویا لوکمات پاتال آکاش۔ کوٹ تیتیس دیوتا بھیا۔ سب سرن منی سنگھ دی ڈھیا۔ چھیانویں کروڑ میلگھ مala میری بنائی۔ آکاش اُتے انہاں چادر پائی۔ گر درشن نوں پھرت تسلی۔ برکھے میلگھ نہ بن کار۔ درشن کرن نوں ہویا لاقار۔ ایسی آس اوس انج دھاری۔ برکھو بوند آپ نزنکاری۔ آتم سویا دے جگائے۔ اپنی سو جھی آپ پربھ پائے۔ سو جھ بوجھے کرے ویچار۔ ستگر سچا ندری ندر نہال۔ ایسے گر کو سدا آدیس۔ اپنے نام دا دیبا اپدیش۔ نام ہر ہر نام پربھ آپ۔ آپ اپنا جپاوے جاپ۔ نام میرا میں ہاں اوانگ۔ سدا سہائی میرا شبد سوہنگ۔ سوہنگ سوہنگ شبد سدا ہی جپاؤں۔ جھوٹھی مائی وچوں ستگر پاؤں۔ کاچی گریا انت ہے پھوٹ۔ جو توش جوت پربھ انوپے۔ ایسا بھیت آپ ہی جانے۔ ساڑی دیہہ پربھ کے بھانے۔ ایسا کھیل پربھ آپ کمایا۔ جنگ کل پلٹاؤں لئی تجی کایا۔ جوت سروپی بن کے آیا۔ نر بھئے آون نام چپایا۔ ایسی کیپتی کھیل اپار۔ مجھے نوں دو کیتا پھاڑ۔ منی سنگھ نے سی لکھت کرائی۔ گھونڈ پنڈ نوں کرو صفائی۔ سنگت لئی سی حکم لکھایا۔ نظروں گھونڈ پرے ہٹایا۔ ایسا سماں ستگر لیاوے۔ جل سری جل نہر بناوے۔ ستگر وچ ایہہ ہو سی دھام۔ گھونڈ نوں بہہ سنگت کرو پرnam۔ اٹل دھام ایہہ لکھوایا۔ فرلانگ اٹھ عرض ایہدا پیٹ رکھایا۔ سوچن گز چڑھدے تائیں۔ سنگھ سورن دی سماڈھ بنائی۔ سچا سکھ سچ مارگ پایا۔ در آگے پھڑ آپ بھایا۔ ڈمگ جوت جتھے ایہہ کرے۔ انجا پون پربھ چھتر جھلے۔ گن گندھر ب کو ایہہ جانے۔ برہم وشن مہیش گل پلے پاوے۔ ہوئے کرپال پربھ حکم جاں کرے۔ پھر ہر نام انہاں دی بنے۔ تریلوکی ناتھ آپ پربھ آپ۔ سب توں وڈا گر سکھ پرتاپ۔ بن سکھ نہ ستگر پر گئے۔ درشن کیا انج ستگر تیرا۔ گیڑ چراسی دا ہویا نیڑا۔ مات گر بھ نہ کوئی آئے۔ آئے سو جس اُتے پربھ دیا کمائے۔ بن حکم سکھ دیہہ نہ دھرے۔ سو دھرے جس پر کرپا کرے۔ انت کال جاں ہووے کال۔ سچا ستگر ہووے رکھوال۔ پورن کرے بھگلتن کا کام۔ آپ لے جاوے بیکنٹھ دھام۔ بیکنٹھ بیٹھ پربھ کھیلے کھیل۔ بھگت جناں دا کردا میل۔ جہاں اپیا

پربھ گنتاں۔

تہاں سمایا۔ جوت وِچ پربھ جوت ملایا۔ آون جاوں اوس دا گیا۔ آپ کرپال پربھو جاں بھیا۔ اپنے شبد دی دے کے دات۔ سب توں وڈی گر کرامات۔ میرا شبد جو رِدے دھیاواے۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ درس دکھاوے آیسا انوپ۔ ایشرا دا ایہہ سچ سروپ۔ کرپاندھ کرپا جاں کرے۔ دُکھ دلدر سکھن کا ہرے۔ سکھ نہ ہووے میرا محتاج۔ سکھاں دے سر دا سُنگر تاج۔ سکھ سکھ سکھ سکھی ایہہ ہوئی۔ چرن سنگ وانگ کول پروئی۔ آپ اکھ کتھی کٹھ آپ۔ جے وڈ آپ تے وڈ دات۔ دات داتار دتی آپ۔ سکھن دے لابے سنتاپ۔ ٹھی گندھاں نہ توڑے کوئے۔ تھر گھر بیٹھا پچی سوئے۔ سچ سچ کر ورتائے۔ پرگٹ ہو کے پربھ درس دکھائے۔ جگ چالیویں وِچ ایہہ چال لکھائی۔ تج کے دیہہ جوت پر گٹائی۔ جوت سروپ کھیل کرے اپار۔ سر شٹی ڈبے منجھ آ دھار۔ نویں کھیل پربھ آپ رچائے۔ جگ سَت دا پھر چھتر جھلائے۔ بھادروں تیراں سی کرم کمایا۔ منی سنگھ نوں مان دوایا۔ سنگت دا سُنگر بُنایا۔ تیراں مگھر ایہہ کار کمائی۔ سب سنگت سرنی پائی۔ سُنگر اں نوں ملاح بنایا۔ رُڑھدا بیڑا بتنے لایا۔ ایسی سکھی انج ہے جوڑی۔ دنو دن ہووے لکھ کروڑی۔ کوٹن کوٹ کوٹ پربھ آپ۔ سب سر شٹ ہے اس دی دات۔ مارے مار جو اے آپ۔ سکھاں دے پربھ سنگ ہے ساتھ۔ جگن ناتھ آپ پربھ آیا۔ دُکھ کلیش سکھاں دا جھولی پایا۔ اپنی گودی پربھ لئے بیٹھائے۔ پربھ ابناشی ایہہ دیا کمائے۔ دیا کمائی آپ داتار۔ بیڑا سکھاں دا لایا پار۔ لاج رکھی آپ پربھ آکے۔ دُکھ کاٹے دُکھ بھنجن آکے۔ سدا سمر تھ سدا کرپالو۔ پورن پرمانند دیالو۔ پورن پرمیشور پربھ آپ کہائے۔ سرب جیاں میں رہیا سمائے۔ جھوٹھی کایا بالو بھیت۔ سچا سُنگر راکھو چیت۔ آدانت پربھ ایکنکار۔ کایا وِچ جوت جگائے اپار۔ اپنا آپ جو نز نہ بو جھے۔ نزک داسی سچا در نہ سو جھے۔ سچی درگاہ پربھ رہیا سمائے۔ بھگت جناں نوں سرنی پائے۔ چرن کول وِچ کرے نواس۔ سدا سہائی

۱۵ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

سکھی سکھاں دی آپ وِچاری۔ مہاراج شیر سنگھ نز بھئے نِزکاری۔ مان سکھاں نوں آپ دوائے۔ چھڈ بیگنٹھ وِچ بیٹھا آئے۔ نیتر کھول کرو پر بھ درشن۔ درشن پر سن پر بھ حرصن۔ من دی حرص اج مٹاؤ۔ پر بھ ابناشی گھر ماہیں پاؤ۔ گھر وِچ آیا ستگر پورا۔ وجائے گواوے شبد انخد تُورا۔ شبد میرے دی ایہہ دھنکار۔ سوہنگ کرتار کرتار۔ کرتا پُر کھ کرم پر بھ کرے۔ جمن مرن وِچ سکھ نہ پرے۔ جس جوت وِچوں سی پر گٹایا۔ اک بوند توں آکار بنایا۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش بنایا۔ وِچ من مت بُدھ ہنکار لکایا۔ آیسا گوجھ پر بھ آپ رکھایا۔ بیٹھا وِچ نہ نظری آیا۔ نینی پیکھے سرب پسار۔ نظر نہ آوے داتار۔ ایسی تاڑی گپھا اندر لائی۔ نو کیئے پر گٹ دسویں دی سو جھی پائی۔ دسویں دا جے کھول کواڑ۔ نظری آوے آپ کرتار۔ کپاٹ نہ کھلے بن ستگر بھائی۔ اپنی جوت جن وِچ لکائی۔ کرپاندھ کرپا جاں دھارے۔ کایا اندر ہوئے اجیارے۔ نام دیپک پر بھ دئے جلائے۔ بن تیل باتی ڈمگائے۔ دیبا باتی میرا نام۔ گوجھ گیان پر بھ گئی ندھان۔ گن ندھان پر بھ آپ اکھوائے۔ لکھ چراسی جوں وِچ پر بھ رہیا سمائے۔ بھگت جناں تے دیا کمائے۔ جُگاں دے وِچھڑے آپ پر گٹائے۔ سکھ نہ جانے میرا کھیل۔ وِچھڑیاں دے پر بھ میلے میل۔ بھگت جناں دی سگت بنائی۔ ہر ہر رِدے سد گائی۔ دوس رین جو موہے دھیائے۔ تریلوکی ناتھ سُتیاں پائے۔ مکند منوہر نظری آئے۔ لکھمی نرائی درس دکھائے۔ نِزکار اچھل نہ ڈولے۔ سکھاں سنگ سدا ہر موَلے۔ من تن سکھ دا ہریا ہوئے۔ سوہنگ شد رِدے پروئے۔ اوٹھت بیٹھت چپے میرا ناو۔ مہاراج شیر سنگھ وسے سب تھاؤں۔ چتر بُحچ آپ پر بھ آیا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ سوہنگ اوانگ میرا ناو۔ جو جن چلے پر بھ کے بھاؤ۔ پر بھ کا بھیت نہ جانے کوئے۔ جوت روپ مہاراج پر گٹ ہوئے۔ سولاں کلا پر بھ آپ سپورن۔ چوڈاں و دیا رسنا ادھورن۔ و دیا دو پر بھ ہور لکھائے۔ چار وید بھیت نہ

پائے۔ گیتا وِچ نہیں سی لکھت کرائی؟ ویلے کرشن ارجن نوں شنائی۔ ہویا ٹلگ ہر ہر جی آیا۔ بھگت جناں ہر میں سمایا۔ ہری اُتم ہر ہر پربھ ہویا۔ سادھ سنگ نین بلویا۔ نینی دیکھ بھلے نادانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ وشنوں ونسی سکھ آوے۔ سچے سستگر دا درشن پاوے۔ چرن کوں کرو پرnam۔ تین لوک پربھ کا دھام۔ وِچ آکاش جوت سرپا۔ انخد شبد وجائے بھوپا۔ شبد میرے دی ایہہ دھنکار۔ سُن کے سکھ سی اُترے پار۔ جونہ جانے میرا بھیو۔ تہناں نہ ملے سچا گر دیو۔ گر بن کوئی نہ بندھن کاٹے۔ آوے جاوے وکار وِچ ہاٹے۔

دیا دھار پربھ آپ آیا۔ گر سنگت من ماہ سمایا۔ من ماہ وسیا سچا نز نکار۔ سرب کو دیوے ادھار۔ بن جوت جیونہ ہووے۔ وِچ کایا پربھ جوت بکمل بلووے۔ ایسا بھید پربھ آپ رکھایا۔ ٹلگ کال سر چھتر جھلایا۔ اپنا آپ پربھ آپ چھپائے۔ مسٹکھاں نوں پراں ہٹائے۔ گر سکھاں نوں آپ پر گٹا کے۔ چج سواری انا تھ نا تھی آ کے۔ جگن ناتھ گوپاں پربھ آیا۔ دکھ بھنجن سرب کی مایا۔ دکھ بھنجن دوکھن کا ہنتا۔ لکھ چڑاسی پربھ کی جنتا۔ لکھ چڑاسی جوں اپائی۔ مائس دیہہ نوں ملی وڈیائی۔ مائس ہووے منوں وسارے۔ ڈبے مخدودھار نہ اُترے پارے۔ ایسا پردہ اپنا پایا۔ نہ کلکنک ہو مگھ چھپایا۔ کھانی بانی کوئی نہ جانے۔ گلگن پاتال پربھو رہانے۔ ہو کے جیو بھیت نہ جانے۔ سو جانے جن ماہ سمانے۔ جنہاں پایا میرا بھیو۔ تہناں نوں ملیا سچا گر دیو۔ چھن بھنگر چھن ماہ آوے۔ بھر تمبر ہر ماہ سمائے۔ پتت پاؤں پربھ آپ۔ دکھ بھنجن اپنکار نوارن چھپایا۔ سنساکھنڈن اپنا آپ نہیں آپ ٹلگ وِچ ہاہاکار مچایا۔ ہاہاکار سب سرشٹ ہے ہووے۔ بھگت جناں دارکھواں پربھو ہووے۔ میرا شبد مکھوں اچار۔ سرب سوکھ چرن کوں بھیا اُدھار۔ چرن کوں کوں ہے چرن۔ اتوٹ پربھ سکھن کو بھون۔ چرن کوں کرو نمسکار۔ پاپی اُدھرے گر سَت اُدھار۔ آپ اُدھارے پربھ جی سورا۔ بچن نہ میرا ہووے ادھورا۔ سوہنگ شبد سب دا سورا۔ مہاراج

شیر سنگھ سُنگر پُورا۔ پُورے گر دی ایہہ وڈیائی۔ سوالاں مُھر دیہہ دیپک وِچ جوت جگائی۔ جگے جوت اون بھیو پر کاش۔ گر سکھ دا نہیں وِناس۔ سدا اروگ سدا ہے جیتا۔ مہاراج شیر سنگھ پتت پنیتا۔ پتت ادھارے چرن میں آئے۔ دھام بیکنٹھ پی پر تھائے۔ گر چرن من ماہ دھرن۔ ہر ہر ہر جیو جو کرن۔ جم کا ڈن نہ سرتے دھرن۔ مرن کال کا ڈکھ نہ بھرن۔ انت کال پر بھ ہوئے سہائی۔ جوت وِچ لے جوت ملائی۔ سچ سُنگر حکم سنایا۔ گر بھ جوں توں باہر کڈھایا۔ آوے نہ جاوے جنمے نہ مرے۔ مہاراج شیر سنگھ دی سرنی پڑے۔ سکھ جو میری سرنی آوے۔ دسویں دوار دے پردے لاہوے۔ وچوں اپنا آپ جنائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ ایسی جوت جگے اپار۔ جس جوت دا دیہہ نوں ادھار۔ بن جوت بیونہ ہوئے۔ اند بندی پر بھ آپ ہے ہوئے۔ نِہاری نِزویر سمائے۔ کایا اندر بیٹھا تاڑی لائے۔ کایا کوٹ پر بھ نے کیا۔ پر بھونہ جانیا بھولیاں جیاں۔ مایا دھار ممتا میں رہیا۔ گر توں بے گھ دُرمت دیہا۔ دُرمت دیہہ اوس دی ہوئی۔ وِچ درگاہ ملے نہ ڈھوئی۔ درگاہ میری اُج اپار۔ جتھے وسیا آپ نِنکار۔ نِنکار اچھل اڈول۔ فلنج ہن تو لے توں۔ ایسا توں ہن پر بھو آپ تُلائے۔ فلنج دا ہن کال کرائے۔ ہووے جنگ ست پر بھ ست ورتائے۔ ہر جیو ہر ہر تھاں سمائے۔ مکند منہر نظری آئے۔ لکھمی نزاں بھگلت کا سہائے۔ بھگلت وچھل پر بھ آپ اکھوائے۔ بیڑا سکھ دا بنتے لائے۔ جو سکھ سرنی پڑے۔ چرن کوں تے سیس آدھرے۔ آپ پر بھو پر بھ کرے انند۔ سُنگ دا ہن چڑھیا چند۔ گیا اند ہیر ہویا پر کاش۔ جوت میری دا نہیں وِناس۔ سدا ابناشی آپ پر بھ ہویا۔ دیہہ وِناسی آپ نواز۔ ایسی کرپا آپ پر بھ دھاری۔ سدا سدا کرو نِمسکاری۔ اچھل چھلن چھل آپ کرائے۔ مایا وِچ لو بھی بھر مائے۔ مت مایا نے لئی مار۔ گر پورے دی نہ کری وِچار۔ گر نہ بوجھیا در نہ سو جھیا۔ ابگت ہوئے در در لو جھیا۔ لوک پر لوک نہ ملے وڈیائی۔ وِچ سنگت ہر ہر رنسنا دھیا۔ ہویا کرپا آپ رگھرایا۔ دیا دھار کرپا نند آیا۔ ہوئے پر گٹ آ درس دکھایا۔ سچ سُنگر تخت رچایا۔ سُنگر منی سنگھ اپر

بھایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ کرے کرایا۔ چیہا دیکھو تیہا سمایا۔ امرت سستگر آپ بنایا۔ گرمگھاں دے مگھ چوایا۔ پیئے امرت امر پد پائے۔ پورا سستگر نظری آئے۔ کری نظر ایچ آپ داتار۔ امرت بر کھے آپ کرتار۔ ایسا امرت آپ ورتایا۔ نابھ کمل و چوں جھرنا جھرا یا۔ جھرنا جھریا نجھروں بھائی۔ گر پورے نے سو جھی پائی۔ سو جھ بوجھ جاں چوں نوں ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے پروئے۔ رِدے جپے جو میرا ناؤں۔ اس توں پرے نہیں کوئی تھاؤں۔ ایشر آپ اپنا آپ اپایا۔ قدرت روپ برہما نابھ و چوں پر گٹایا۔ برہمے نوں برہم سنایا۔ چار گھاں دا سیس لگایا۔ چار جنگ دا بھیت گھلایا۔ چونہاں ویداں ویچ ہر رنگ لکھایا۔ اپنا بھیت آپ چھپایا۔ سر شٹ اپائے برہما نوں دھندے لایا۔ داتا کرتا پر بھ آپ اکھوایا۔ جنم مرن بھیت چھپایا۔ ایہہ بھیونہ کوئی بوجھ۔ بوجھے سوئے جن سستگر سو جھے۔ چیو جو میری کرے ویچار۔ ویچ چڑا سی ہوئے نہ خوار۔ برہم سر روپ برہم ماہ سمائے۔ جہاں سے اُپچے تھاں ہے جائے۔ ایسی دیا پر بھ آپ کمائے۔ تھر گھر دی سو جھی پائے۔ جوت سنگ لے جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا رِدے دھیاۓ۔ داس امر ایہہ بچن لکھایا۔ سال بہتر ویچ گر درشن پایا۔ بردھ اوستھا ویچ ٹھاکر نظری آیا۔ دیا درس پر بھ کر نظری نظر بھایا۔ من آئی شانت جاں درشن پایا۔ گاتے گن کو مکت سرب سنکھ پایا۔ گن گوبند گر تیرا ناؤں۔ امر داس نوں امر کراؤ۔ دیا دھار دھر ہر جی آئے۔ سرب ٹھوڑ پر بھ جی درس دکھائے۔ کیا درس سب سو جھی پائے۔ گھکھوں اچارے انند بھیا میری مائی۔ بھیا انند جاں درشن پایا۔ انحد شبد دا راگ سنایا۔ سُنیا راگ رنگ روے آکیلا۔ امر داس دا ہویا پر بھ سنگ میلا۔ میل ملایا ہر جیو پورے۔ وابھ جس دے انحد ٹوڑے۔ وابھ انحد انہت میری بانی۔ رنسا و چوں سچ و کھانی۔ سچوں سچ سچ پر بھ آپ و کھایا۔ انند انند انند گھکھوں اس گایا۔ گر پورے کو سدا آدیں۔ جس نے کیتی بُدھ بیک۔ پُورن بُدھ بُدھ تے پائی۔ گر ساچے دی سو جھی پائی۔ در ساچا جاں آپ بُجھایا۔ میں ممتا توں پرے ہٹایا۔ پورا سستگر نظری آیا۔ جن پایا تن من ماہ سمایا۔ چیو جو چیوت پر بھو

اُدھار۔ پھر کیوں بُھلے گلڈھ گوار۔ بُھلیاں بھرم نہ تیرا جائے۔ آکے ساہمنے سننا مٹائے۔ من دا سنسا سَتْنگر توڑے۔ جُگاں دے وِچھڑے جوڑے۔ جُک جُک کلا پربھ دھار۔ بھگت جناس دی چیج سوار۔ چیج سوارے چنہاں دی آکے۔ جوت سروپی جوت توں جوت پر گٹا کے۔ فلچ چرن پربھ دھریا۔ مهاراج شیر سنگھ آسا وریا۔ ایسی دیا سکھاں تے کمائے۔ وِچھڑے جُگاں دے لئے ملاۓ۔ نویں چلانی ایہہ ریت۔ موہ چرنوں میں رکھو پریت۔ میں ہاں ایشر آپ پربھ ایشر۔ آد جُگاڈ سد جگدیشر۔ جو جن نندیا سَتْنگر دی کرے۔ نزک کُنڈ میں سدا ہی جلے۔ کُنبھی واس نزک دُکھ بھرے۔ دھرم رائے دا ڈنڈ سر پرے۔ کال کی مُنگلی ماراں سرے۔ جوں گھوگڑ وِشت اوہ پڑے۔ جس کمھ نال نندیا کرے۔ وِشتا وِچ چُنجھ اوہ دھرے۔ جنمے مرے مر جنمے۔ سَتْنگر کرپا ملے نہ سرنے۔ نمو نمو کرو پربھ انتر جامی۔ مدھسُودن دامودر سوامی۔ سری گن بُسری پت آپ نہ کامی۔ رِدھ سدھ دا داتا پربھ انتر جامی۔ رِدھ سدھ نوندھ دا گر کھول دیا بھنڈار۔ اپنی دات آپ ونڈی داتار۔ گر سکھاں نوں لایا پار۔ بھیا دین دیاں وِشنوں بھگوان۔ جس نے دتا برہم گیان۔ مهاراج شیر سنگھ سدا دیاں۔

۱۶ مُھر ۲۰۰۶ بُکر می پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

دیا دھار سکھ اُدھارے۔ جم کنکر نہ ان کو مارے۔ انت سمیں پربھ ہووے سہائی۔ مهاراج شیر سنگھ لکھت کرائی۔ درشن دے دیہہ چھڈائے۔ جوت وِچ جوت ملاۓ۔ آوے نہ جاوے تھر رہاوے۔ چیج گھر بیٹھا نت درشن پاوے۔ ایشر ساگر کوں سکھ ہوئے۔ گن ندھان بمل پربھ ہوئے۔ کوں کُنبھ کایا دارچیا۔ کری مہر آپ پربھ سچیا۔ مل موڑ دا ایہہ جو پاٹ۔ جس وِچ جوت جگائی للاٹ۔ اندھ گھور آپ

پربھ وسیا۔ اپنا بھیت نہ چوں نوں دیا۔ اپنی وست پربھ آپ ٹکائی۔ ناڑی بہتر دیہے بنائی۔ ان لوک شولوک برہم لوک بینکنڈھ تجایا۔ پاتال وِچ سچ باشک توں پرے ہٹایا۔ مات لوک وِچ کھیل رچایا۔ شیر سنگھ نرنکار جے آیا۔ نرنکار ن آپ کھائے۔ نر او تار دھار پربھ آئے۔ تریتے وِچ رام او تاری۔ چو داں کلا وِچ دیہے دھاری۔ پھر برہمن دا مان گوایا۔ پرس رام نوں سرنی پایا۔ کلا دو لے کھیہے رلایا۔ ہو یا دوا پر آپ کرشن مُراری۔ دوار کا واسی کیتی کھیل اپاری۔ پُٹھی مت آپ پربھ کیتی۔ گھر پانڈواں کورواں بدالی نیتی۔ فلنج وِچ کلا پربھ دھاری۔ سر شست تائیں ہن پئی خواری۔ ایسی ڈرگت انہاں دی ہوئے۔ سنتگر منی سنگھ بن را کھے نہ کوئے۔ چار گنٹ ہو وے ڈھندو کار۔ گر سکھاں گھر ہو وے بے جیکار۔ بے جیکار کراوے پربھ آپ۔ سکھن دے لائے سنتا پ۔

۷۱ مکھر ۲۰۰۶ بکرمی

کل دھار فلنج وِچ آیا۔ نہ کنک آپ اکھوایا۔ نر اہاری نرویر سمایا۔ دھار کھیل چڑھج اکھوایا۔ اپنا نام آپ جپایا۔ سوہنگ شبد جہاز بنایا۔ جیہڑے چڑھے سکھ اُترے پار۔ بنیا ملاح آپ کرتا ر۔ ایسا چپو آپ گلوائے۔ ہر ہر ر دے سمائے۔ ہر ہر ہر ہو یا پربھ آپ۔ سچ وڈ میرا پرتا پ۔ ان لوک شولوک برہم لوک تجایا آپ۔ بینکنڈھ بنایا اچ لوکمات۔ ویلا امرت امرُ آیا۔ اپنا برد آپ رکھوایا۔ ایسا جھرنا آپ جھراوے۔ امرت بو ند کوں میں پاوے۔ کھلے کوں گر نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ درس دیوے آپ گر سورا۔ قہر گھر واسی سدا بھر پورا۔ چاتر ک وانگ سکھ بلداوے۔ ہو یا قہر پربھ آپ چھڈواوے۔ کل دھار وشنوں آیا۔ انند بندو دی نہ بھیت جتلایا۔ چھن بھنگر آپ نہ کامی۔ بھر تبر سدا آپ سوامی۔ اچھل چھلن چھل آپ کرائے۔ بے گھاں توں مگھ چھپائے۔ گر سکھاں نوں دیتی دات۔ سوہنگ شبد

وڈی کرامات۔ میرا شبد میرا سر روپ۔ آد انت سدا انوپ۔ تین لوک دا واسی آپ۔ جوت سر روپ سدا دیا پ۔ اپنی جوت سب سر شست جگائی۔ سب وڈا ایشہر وڈیائی۔ عیسیٰ موسیٰ ایشہر اپائے۔ انت آپ اپنے ویچ ملائے۔ محمدی پربھ نے آپ اپائے۔ انت سمیں ہن آپ کھپائے۔ چار وید بر ہمے لکھوائے۔ گیا لکھج اودہ گئے سمائے۔ ہوئے جگ سَت سَت سَت ورتائے۔ اپنے نام دی بجے بجے جیکار کرائے۔ پر گٹ ہوئے نظر نہ آئی۔ منہکھاں دے چھاہی پائی۔ اپنیاں سکھاں تے دیا کمائی۔ ویلے امرت جوت پر گٹائی۔ پر گٹی جوت ہویا پر کاش۔ کلوں کلیش ہویا وناس۔ امرت ویلے امرت ورتایا۔ گر سکھاں دے گھو چوایا۔ دکھ دلدر اپہناں دا لاهیا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ درس دتا پربھ آپ آکے۔ ویلے امرت امرت بنائے۔ میرے امرت ویچ ایہہ وڈیائی۔ گربھ جوں وچوں لئے بچائی۔ جم کنکر نیڑ نہ آئی۔ انت سمیں پربھ ہوئے سہائی۔ پیپا امرت امر ہو رہیا۔ سدا سکھ نِرمل ہوئے جیبا۔ جیبا نِرمل ہوئے گیان۔ پربھ اپنے نوں لئے پچھان۔ آخر جوت ہے سوئے۔ انت انت ردے پروئے۔ نر سنگھ روپ آپ بنایا۔ پر ہلا دے سر چھتر جھلایا۔ دھڑو نوں مان دوایا۔ ہوئے دربان مہا سکھ پایا۔ باون روپ آپ ہو آیا۔ بل راجے نوں گل لگایا۔ باشک رکھ دا مان گوایا۔ چکر سُدرشن آیسا لایا۔ جنک اُتے ایسی دیا دھاری۔ اٹھاراں گند پار اُتاری۔ لجیا رکھی دروپت دی آکے۔ دواپر ویچ کرشن اکھوا کے۔ ایشہر دا ایہہ کھیل اپار۔ ہری چند نوں دتا تار۔ آیسا اُس دا مان گوایا۔ سنگت ویچ پر کھنا چاہیا۔ ایسی پر کھ آپ دکھائی۔ کھڑاں جوڑی آپ جڑائی۔ بدر نوں مان دوایا۔ دریو دھن نوں پرے ہٹایا۔ ساگ الونے نوں بھوگ لگوایا۔ بھاؤ بھگت دا پھل سی پایا۔ سُدامے اُتے ہویا کرپاں۔ چرنی ڈگا دین دیاں۔ کھڑیا آپ اپر سنگھاں آئے۔ لے چر نو دک دھن دھن کھائے۔ اُس دلدری نوں دتا مان۔ دوارکا واسی کرشن بھگوان۔ نام دیو نے نام دھیایا۔ گنند منور نظری آیا۔ اج بھوگ بھگتن کیرا۔ سچا سنگر کرے نیڑا۔ جتھے کوئی نہ دیوے مان۔ او تھے پہنچے جانی جان۔ اپنا برد آپ سمجھا لے۔

پاتالوں کلھ آکا ش بحالے۔ بن بندھن نہ کوئی باندھے۔ حکم اندر سب لے آندے۔ بندھ ٹوٹے ہوئے بند خلاصی۔ تھر رہے آپ سرب نواسی۔ بندی چھوڑ آپ اکھوائے۔ مُکت جگت جوت کی چال چلائے۔ سچا ستگر سدا دھیاۓ۔ سوہنگ میرا شبد سہائے۔ کوٹ اپر ادھی پر بھجی تارے۔ مہاراج شیر سنگھ دیا دھارے۔ مجھ کچھ ہو ہر جی آئے۔ وِچ ساگر جی جنت تراۓ۔ لکھ بتالی نوں درس دکھایا۔ لکھ چڑھی جوں دا ادھ ترایا۔ بتالی لکھ دھرت پر دھرے۔ ترن تارن پر بھج آپ دیاں۔ بھگت و چھل سدا کرپاں۔ کرپاندھ کرپن پر بھج ہویا۔ سدا ہے جاگت کدے نہ سویا۔ اُنی سو پنجاہ کرمی پیاری۔ جیٹھ پنجوں منگواری۔ بھگوان و شنوں جاں کلا دھاری۔ نہ کنک بھیا او تاری۔ وِچ تریتا ر مو رام آیا۔ دوپر کرشن بھگوان گھنک پُری گھنشام آیا۔ تابو تائیں مان دوایا۔ دھرنی دھر نز سنگھ نزاں آیا۔ داڑھاں نچے پر تھمی نوں چبایا۔ ہاہاکار کر جگت روایا۔ بھگت جناں جیکار کرایا۔ بے بے بے گر ساچے کی بے۔ آدانت سدا نز بھئے۔ نزہاری نزویر سماۓ۔ دھار کھیل چڑھج اکھوائے۔ سوئ سندر پر بھ رُپ بنائے۔ بین سُنت سب ہی تھائیں۔ سرب تھائیں پر بھ وسیا آپ۔ جس دا پر کاش سدا دن رات۔ دوس رین پر بھ ایک سماں۔ نینی پیکھو و شنوں بھگوان۔ پاس بھگت پر بھ چل کے آیا۔ مات لوک وِچ درس دکھایا۔ کرپاندھ کرپا پر بھ کرے۔ دوکھ کلیش سنگت کا ہرے۔ جم کا ڈن سر نہ پرے۔ انت کال ملے ہر ہرے۔ آپ اپر مپر ہے جل تھلے۔ چاترک وانگ سنگت بلائی۔ گر درشن کو پھرے تیائی۔ دوس رین پر بھو جس گائی۔ دوکھ دُشت سے لو بچائی۔ سُنی پکار آپ داتار۔ فلک وِچ ہو آیا و شنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سچ نیسان۔ ناویاں اوٹ نتایاں تان۔ نزدھن نوں دیوے آپ مان۔ سوہنگ گر کا پروان۔ سوہنگ شبد پر بھ آپ لکھوایا۔ سمتگ وِچ پر چلت کرایا۔ باقی سب دا کال کرایا۔ گر سنگت نوں دیوے دان۔ سوہنگ شبد ہے میرا نام۔ رِدے دھیا و سرب سنکھ پاؤ۔ وِچ چڑھی پھیر نہ آؤ۔ نام میرے دی ایہہ وڈیائی۔ جس سمرت تر کھا لہہ جائی۔ سووت کو پر بھ لئے جگائی۔ طنب اٹھاں پر بھو دئے

جگائی۔ درس دیوے آپ پر بھ جا کے۔ سُنتے سکھ نوں پکڑ اٹھا کے۔ کلگج وِچ ہو یا کرپاں۔ سُپنے وِچ کرے نظری نظری نہماں۔ پوآن میں جوت جوت میں پوآن۔ اس تے اپر نہیں کوئی گوں۔ جوت سر روپ جوت پر بھ دھرے۔ انجا پوآن سر چور کرے۔ جوت پر بھوکی لٹ لٹ جلنے۔ سدا اڈول نہ اوہ ڈلے۔ اُس وچوں پر بھ کرپا کرے۔ سرب جیو میں کنکا دھرے۔ جپو جنت وِچ جوت ٹکائی۔ کسے نہ سو جھی میری وڈیائی۔ جس نوں سو جھیا سچا در بوجھیا۔ سچا در سچا گھر سچا میرا ناؤں۔ پر بھ ابناشی وسے ہر تھاؤں۔ اوٹھت بیٹھت ایش رُگن گاؤ۔ سوہنگ شبد من وساو۔ منو بچن چلو گر بھاؤ۔ پر بھ ابناشی گھر میں پاؤ۔ کوٹ برہمنڈ دا داتا آپ۔ اپنا آپ کرائے جاپ۔ سب توں وڈا میرا پرتاپ۔ جونہ سمجھے میرا مگھ واک۔ تن کو مارے آپ تین تاپ۔ کال ویاپے ہوئے ڈکھ گھنے۔ جونہ حکم میرا من۔ میرا شبد جونز سُنے۔ انحد شبد دی من میں دُھنے۔ دُھن دُھن دُھن کا گیان آوے۔ سچا سُتگر بچن لکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آوے۔ باہوں پکڑ پر بھ بنتے لاوے۔ گر سکھاں نوں گر دھام پُچاوے۔ جنم مرن دا پندھ مُکاوے۔ کلگج وِچ ایہہ دیا کمائی۔ ساچی لکھت گر سچے لکھائی۔ دھن بُنے لاوے۔ من دا سنسا گر گوایا۔ جو آئے پر بھ رِدے دھیاۓ۔ پر بھ چرناں سنگ لئے ملاۓ۔ بے گھاں توں گر سکھ بنائے۔ ماں دیہہ پائی پر تھائے۔ تھر گھر وِچ پر بھ آپ بھائے۔ جوت وِچ جوت سماۓ۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کمائے۔ اپنا شبد آپ سنائے۔ سوہنگ سو پُر کھ نر نجن۔ دین دیاں سدا ڈکھ بھنجن۔ مہاراج شیر سنگھ ترلوکی نندن۔ آپ توڑے سکھن کے بندھن۔ گر کا سکھ پر بھاس وِچ چندن۔ جس نوں چھو ہے سرب ڈکھ کھنڈن۔ آپ پر بھ آپ بھے بھنجن۔ میرا سکھ جگت کا انجن۔ نیتز میں پیکھے ٹٹھ جم پھندن۔ نیتز میں پائے گر کاٹے بندھن۔ سوہنگ شبد دی من ہووے رنگن۔ مہاراج شیر سنگھ سدارنگ برنگن۔ رنگ روپ نہ نظری آئے۔ پورن وِچ رہیا سماۓ۔ جوت

جگت دی آپ جائے۔ اپنا بھیت نہ کسے بنائے۔ اپنی مہما آپ جنائے۔ آپ اپنے وِچ سمائے۔ فلک وِچ ایہہ کرم کمائے۔ چھڈی دیہہ جوت روپ ہو آئے۔ پورن سنگھ دی دیہہ وِچ پر بھ گیا سمائے۔ لگھ ماتا دی سُپھل کرائے۔ پال سنگھ تے دیا کمائی۔ ہو کرشن پر بھ درس دلکھائی۔ بال روپ پر بھ لبھانا۔ بھلا سکھ پھرے انجانا۔ بن گر ملے نہ سچ لکانا۔ جوت جگو اولے سنگھ ہے ماہنا۔ پچن اساؤے سدا سناۓ۔ منی سنگھ دا سکھ کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ دی جن سرنی پایا۔ اوس توں سُنیا بچن آیا۔ آپ مٹھا سچا داتا۔ ہو کے آیا کرشن مُرار۔ پال سنگھ نوں دتا تار۔ آیسی ستگر بنائی تھا۔ جوت جگائی وِچ للاٹ۔ جاچک نوں دتا ایہہ دان۔ پال سنگھ نوں اُتم گیان۔ جس سہایا ایہہ سوہنا تھا۔ گر درس دا وجہا بان۔ درس میرا سدا ہے لوڑے۔ چرن کوں سنگ من نوں جوڑے۔ دیا دھار پر بھ درس دلکھایا۔ بخانند پر بھ وچوں دلکھایا۔ اوس نے سی ایہہ کرم کمایا۔ سکھاں نوں سرنی پایا۔ اُس دامن اساف رکھایا۔ چوؤی چیت اُنی سوستانویں نوں آکاش بٹھایا۔ ہر جیو ہر ہر نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا سوایا۔ سدا اٹل ہوئے گر سورا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا۔ سچا ستگر ساق لجائے۔ ساق ساق سچ رہیا سمائے۔ سچ سچ پر بھ ساچے بھائے۔ جوٹھے جھوٹھے پر بھ سرن نہ لائے۔ سچا سکھ سچا پر بھ آپ۔ ساچی سکھیا سچا گر جاپ۔ سچا شبد لاءہے تن تاپ۔ مہاراج شیر سنگھ چپو دن رات۔ دوس رین جو مجھے دھیائے۔ سوت جاگت درس ہے پائے۔ سوت چپو جاگے گر پورا۔ درس دلکھاوے ہے سدا حضورا۔ سچ سدا مہروان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ چرن کوں وِچ رکھو دھیان۔ درش پاؤ نیتری آن۔ آپ پچھانو جانی جان۔ جس دا دتا پہنن کھان۔ جیو پنڈ ایہہ دیہہ دا دان۔ کرم دھرم پر بھ آپ لکھائے۔ دھن گر سکھ جو سرنی لائے۔ لائے سرن سرب سکھ دییا۔ سدا سہیلا نرمل جییا۔ امرت نام مہارس پییا۔ سوہنگ شبد گیان گر دییا۔ گیان دییا گر ساچے ایک۔ جس سمرت ہوئے بُدھ بیک۔ نظری آوے اکیم ایک۔ مہاراج شیر سنگھ دی جن کپڑی ٹیک۔ گر را کھا گر کر پا کرے۔ بھو جل

اندھ سکھ نہ ہرے۔ انت کال پربھ کرپا کرے۔ مہاراج شیر سنگھ جپ ہرے ہر ہرے۔ پچن سُنے جس دی بن آئے۔ جس نوں ستگر سرنی لائے۔ گر سنگت وِچ مان دوائے۔ گر سنگت وِچ پربھ رہیا سمائے۔ سنگت بیٹھی چار کناری۔ وِچ ہے بیٹھا شیر سنگھ نِنکاری۔ نام نِر نجمن میں ہاں آپ۔ سب توں وڈا ہے میرا پرتاپ۔ کری کرپا دتی وڈیائی۔ مگھ واک گر سنگت کن پائی۔ چار جگ باñی ہے رچائی۔ پیکھت سُنت سرب شکھ پائی۔ آون جاون دا پندھ مُکائی۔ اوہو بُھلی پھرے لوکائی۔ پربھ ابناشی جوت پر گٹائی۔ حاضر ہو درس دکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہو یا سہائی۔ منی سنگھ وِچ جوت جگائی۔

۱۸ مکھر ۲۰۰۶ بکرمی

کرپا آپ کرے نِنکار۔ گھنکا پُری وِچ جامہ دھار۔ سچا ستگر سچی سرکار۔ دے کے درس لائے سنگت نوں پار۔ حکم اپنا لکھائے اپار۔ میرا سکھ نہ ہوئے ٹھگ چور یار۔ سچا میں آپ سچا دیباں۔ سچا میرا حکم سچ نیسان۔ پُرکھ نِر نجمن جانی جان۔ پرگٹی جوت وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سدا مہروان۔ آد جگاد پربھ اینكار۔ سرِشت سبائی پربھ کی نار۔ انچ پربھ پر میشور آیا۔ بھگت جناں چرن سنگ لا یا۔ چرن سنگ پربھ جو آئے۔ ساچے گر دا درشن پائے۔ گر سچا گر ستگر سُورا۔ سدا سمر تھ سدا بھرپورا۔ سدا بھرپور نہ کبھوں ڈولے۔ جوت سروپی سب جگ موَلے۔ اپائے جگت پربھ کھیل بنایا۔ ہر جیو وِچ پربھ آپ سمایا۔ اوہ ویکھے اوہ نظر نہ آئے۔ اپنا بھیت نہ پربھ جتاۓ۔ جس نے بھیو پربھوں کا پایا۔ دوار دسویں دا پردہ لاهیا۔ کھلے کپاٹ گر نظری آیا۔ آن بات پربھ پھند ٹڑایا۔ سدرسی پربھ درس دکھایا۔ انحد شبد من وجایا۔ وجیا واج دھنت دھن ہوئی۔ ایس شبد نوں بو جھے کوئی۔ سو بو جھے جس آپ بُجھائے۔ بن گر سو جھی کوئی نہ پائے۔ جس

تے دیا پر بھ آپ کمائے تو سرگن نِرگن ہو درس دکھائے۔ وچوں جوت جوت پر گٹھائے۔ سمیں اُسار پر بھ کایا پلٹھائے۔ ستگن وِچ مہروان ہو آیا۔ تریتے وِچ رام رکھبنس اکھوایا۔ وِچ دواپر مُرار کرشن بن آیا۔ کوئل نین مکٹ بین سر اپر ٹکایا۔ کنس کیسی پکڑ گرا یا۔ دُشناں دا مان گوایا۔ راؤ توں کر رنک بھایا۔ پھیر اپنا تج چڑھایا۔ کرپا کیتی ناتھ اپار۔ دوار کا اپر گوردھن سووار۔ مہاسار تھی آپ اکھوایا۔ رتح ارجن دا آپ چلایا۔ سارا سنسا اُس دا لاهیا۔ براط روپ ہو درس دکھایا۔ سرِشت ساری نوں مکھ وِچ پایا۔ کوروں پانڈو دا یدھ کرایا۔ بن شستر پر بھ یدھ مچایا۔ سب سرِشت کھیبھ رلایا۔ دواپر دا سماں مُکایا۔ ٹلگن ستگن آپ پر گٹھایا۔ چو جنت پائی مایا۔ ایسی مایا آپ پر بھ پائی۔ مد ماس آہار بنائی۔ پھیر ایہہ چلائی چال۔ موسیٰ گھلیا آپ دین دیا۔ بُدھی وِچ بھریا ایہہ خیال۔ ٹلگن وِچ پہن جامہ مہان۔ ایسا کرم اُس آن کمایا۔ مد ماس اک کھیل بنایا۔ بھگوان کرشن دا مان گوایا۔ گوؤاں اُتے ہتھ اٹھایا۔ ایسی کھیلی اُس ایہہ کار۔ اگن وِچ دیتی سرِشی ڈال۔ یسو تائیں پھر حکم سنایا۔ مریا کواری پیٹوں جنمدوا یا۔ اوں نوں پڑھائی پڑی۔ مد ماس توں کالکھ کھٹی۔ رام کرشن جو دھیاۓ۔ انہاں دا کال کرائے۔ مد ماس جو زرنہ کھائے۔ انہاں اُتے قہر کمائے۔ پھیر کیتا کھیل نِرالا۔ محمد بنایا جگت دیالا۔ اتھربن وید سچا کرو کھایا۔ ایڑے توں اللہ بنایا۔ اللہ اللہ سو گر سی میرا۔ رام کرشن دا کپیا نبیڑا۔ اُس نے ایسا راہ چلایا۔ دین محمدی نوں سی بتایا۔ بندہ خُداۓ خُدی وِچ آیا۔ اُمت تائیں رسول بتایا۔ رام کرشن نوں دلوں بھلا یا۔ سارا مان انہاں دا گوایا۔ چار کوٹ اپنا ڈنک وجا یا۔ انت سماں ہن اُس دا آیا۔ رام کرشن دا جامہ پلٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ شیر ہو آیا۔ جگ چو تھے دا ناس کرایا۔ ٹلگن نوں کال ہو کھایا۔ سچا ستگن سچو سچ سما یا۔ کرو درس بیٹھا رگھرایا۔ نین پیکھو من شانت سکھ ہوئے۔ دُکھ دلدر رہے نہ کوئی۔ بھئے بھیانک وِچ پر بھ ہوئے سہائی۔ بھو ساگر وچوں لئے ترائی۔ ستگن نوکا نام بنائی۔ چڑھ کے سکھ پر مگت پائی۔ سوہنگ شبد دی ایہہ وڈیائی۔ گر سکھ گر دے بُجھائی۔ بُجھی آتما پر بھ دئے جگائی۔ درشن پیکھے

مکھوں جس گائی۔ مہاراج شیر سنگھ دھن جس دیا کمائی۔ جس نہ پیکھیا نرک نوں جائی۔ دھرم راج سر ڈنڈ لگائی۔ ہاہاکار کرے بلائی۔ اگن کنڈ وِچ دے جلائی۔ پربھ بھلا ٹھور ناہیں۔ سنگر سچے ایہہ لکھت کرائی۔ درگاہ سچی نہ جھوٹھی رائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ سرب ڈکھ توں لئے بچائی۔ انت کال پربھ درس دکھائی۔ گر سکھ نوں گر بنے لائی۔ بٹھال لوے پربھ وِچ بیان۔ درشن دے کے کپینا گیان۔ گن اوگن نہ وچارے۔ کر کرپا پربھ پار اُتارے۔ پورن گر پورن ایہہ کام۔ سکھ پہنچاوے بیکنٹھ دھام۔ بیکنٹھ دھام پربھ کا واس۔ اس نوں سمررو سواں سواں۔ رنسا سمررو ہر گن گاؤ۔ پربھ ابناشی گھر میں پاؤ۔ جنم مرن دے ڈکھ مٹاؤ۔ وِچ چڑا سی پھیرنہ آؤ۔ چرن کول وِچ سیس نواؤ۔ تھر گھر کر واس سدا سکھ پاؤ۔ آون جان گربھ کا ہریا۔ پورے سنگر کام ایہہ کریا۔ گر سکھاں اُتے دیا کمائی۔ گربھ جوں توں لیا چھڈائی۔ ہر دی جوت ہر ماہ سمائی۔ جہاں اُبجیا تھاں گیا سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ لکھت کرائی۔ سادھ سنگت وِچ پربھ رہیا سمائی۔ گرود گر کرو من مور۔ گر بن ناہیں ہور۔ گر ساچا گر ناہیں ہور۔ جنم جنم وچھڑے گر لیندا جوڑ۔ بے مکھاں نوں دیوے توڑ۔ باجھ گرۇ ناہی ہور۔ گرود ملے گر دے وڈیائی۔ گر ساچا ساچی مت پائی۔ گر ساچا گر رہیا سمائی۔ بھگت جناں ہر جس گائی۔ ہوئے کرپاں پربھ جوت پر گٹائی۔ بیٹھا سنگت وِچ نظری آئی۔ ویکھے سُنے پر کھے ویکھے پر کھے۔ بن ناڑی ایہہ پنجھر کھڑکے۔ اپنا سنسا سارے لاہو۔ پورن سنگھ دی نبض نوں ہتھ ہے لاؤ۔ ایسی ایہہ چلی چال۔ نبض نہ چلے اپنی چال۔ بھیت نہ اپنا گرود رکھایا۔ پر گٹ ہو کے درس دکھایا۔ سچا تخت گر سچے بنایا۔ سنگھاں پربھ نام رکھایا۔ سنگھاں اپر پربھ بیٹھا آئے۔ کلگ تائیں دئے اُٹائے۔ ایسی دتی اس نوں ہار۔ مونہ کالا ڈشت دراچار۔ کرم دھرم اس وِچ خوار۔ لجیا اوس نے دتی اُتار۔ پر گٹ ہویا آپ کرتار۔ کلگ دا ہن کپتا کال۔ سنگ سچ سچو سچ ہوئے۔ سوہنگ شبد پر چلت سچا ہوئے۔ وقت اوہ نیڑے آیا۔ جس ویلے پربھ سر شٹ رُلایا۔ ایسا قہر ورتے آکے۔ ڈشت بھسم ہوئے دھکے کھا کے۔ ڈگے سرن گرودی

آ کے۔ بچاوے گر سر ہتھ ٹکا کے۔ مارے نہ کوئے جس آپ بچائے۔ جو جن پربھ کا درشن پائے۔ پربھ سرن سنگ رہے سمائے۔ گھر ساچے دی سو جبھی پائے۔ سچا ستگر سچ دئے دکھائے۔ جوت سروپ پربھ نظری آئے۔ جنم مرن دے دکھ مٹائے۔ بن گڑو کوئے نہ باندھے دھیر۔ گڑو ویجھنا جوں ماں دا سیر۔ آون جاون ہویا سہیلا۔ سچا ستگر نہیں دھیلا۔ دوکھ نوارن پربھ آپ سوامی۔ کرپا کرے سدا نہ کامی۔ گن ندھان آپ پربھ ہوئے۔ جو پڑے سرن سو لئے پروئے۔ گر سکھاں دی گر سُند اسوئے۔ ویکھے وگسے کرے سوئے۔ جوتی جوت نر بخ سوئے۔ کول بگاس آپ پربھ ہوئے۔ سدا سدا پربھ آپ کرپا۔ بھگت و چھل دین دیال۔ دین دیال دیاندھ کرے۔ گر سکھن سنگ بے مکھ ترے۔ سرونی سُن میرا ناؤں۔ موں دھار پربھ گن گاؤ۔ ہردے وسے ہر جیو آپ۔ اپنا آپ کراوے جاپ۔ جو نہ جپے ایشور ناؤں۔ تہناں نہ ملے درگاہ ٹھاؤں۔ سکھ چاترک سدا بللائے۔ گر دے درشن سوانقی بوںد پلائے۔ پچن گڑو رسانا اک رکھے۔ میگھ وانگ گڑو شبد ہے برکھ۔ آپ آئے پربھ درس دکھائے۔ گھاں سکھاں دی پائی تھاں۔ سچا ستگر جانی جان۔ درشن پیکھو وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان جوت ایہہ دھری۔ سچا ستگر آساوری۔ درشن دکھایا آپ پربھ ہری۔ چھن آوے دیر نہ لاوے گھڑی۔ نہ نیڑے نہ دسے دور۔ جہاں دیکھو تہاں حضور۔ میں ہاں بیٹھا گر بھرپور۔ بے مکھاں توں دورو دورو دورو دور۔ سادھ سنگت میرے چرناں دی دھوڑ۔ رنگ چلوں گوڑھو گوڑھ۔ سنگت ویچ آوے موڑھ۔ مکھ اپر پھیرے چرنا دھوڑ۔ لٹاں دے پربھ لاہے جوڑ۔ بے نہ سکھ سمجھے موڑھ۔ سچا ستگر نہیں بے کوڑ۔ نیتری لاواں اس دی دھوڑ۔ من ویچ ہوئے ایہہ سرور۔ روگ ہنگتا ہوئے دور۔ ستگر نرمل وانگ کپور۔ سر شاہ شاہ سر سور۔ ابناشی پربھ سدا حضور۔ جھوٹھی دنیا کوڑو کوڑ۔ جو آئے گر پگ ماہ۔ گر کے پچن من ماہ سمائے۔ پھر پورا گر دیا کمائے۔ پڑھ بھج ہو درس دکھائے۔ چار ورن پربھ چرنی لائے۔ اوچ پیچ پربھ سنگ رلائے۔ سب کو کیا ایک سماں۔ مکھن ورولیاں نال

مدھان۔ آیسا ورولا سُنگر دیوے۔ ہاہاکار کر سر شٹی رووے۔ سکھاں نوں پربھ لئے سنھال۔ بے گھاں نوں دتا گال۔ پہلی وار سی میرا چمتوکار۔ دو جی وار کراں خوار۔ گھر گھر ہووے ہاہاکار۔ بیٹھا ویکھے آپ کرتا ر۔ پنڈ بگا جتھے سچی سرکار۔ کر کے درشن سکھ اُترے پار۔ گر بیڑی وِچ منجھدھار۔ بنے لاوے بھو ساگر تار۔ اپنی پیچ رکھے نِزکار۔ سوہنگ شبد دی سدا بجے بجے کار۔ میں ہاں آپ اوذکار۔ سچا اوہ کھنڈ جتھے وسیا نِزکار۔ مہاراج شیر سنگھ اگم اپار۔ سب کو دیبا جوت ادھار۔ گر سکھ بولے نِزکار نِزکار۔ پاربرہم پربھ انترجمی۔ سکھن کو پربھ بناوے دانی۔ دان دیوے اُتم میرا ناؤ۔ جو پوچھ میرا ٹھاؤ۔ سوہنگ شبد میرا نام شناو۔ پربھ ابناشی نج میں پاؤ۔ گر سیوا کر گر سکھ کھاوے۔ سیوا سکھ نوں مان دواوے۔ سیوک جو سیوا کرے۔ سکے کاشٹ پربھ کرے ہرے۔ بچیاں دا پربھ دیوے دان۔ سچا سُنگر جانی جان۔ پوت ہن ماتا بللاۓ۔ جوں مچھلی ہن نپر ترپائے۔ ہن گر چونزک میں جائے۔ جے گر اپنی سرنی لائے۔ باہوں پکڑ بیٹکنٹھ بہائے۔ ساچی جوتی پیچ ماہ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وسیا تھایں۔ نینی ویکھو سرب ڈکھ جائے۔ آپ اُدھرو اپنی گل اُدھارو۔ شبد میرا من وچارو۔ کلر وِچ کوئ ہو جاؤ۔ مد ماس رسنا نہ لاؤ۔ تاں گر پورے سکھ کھاوے۔ گر سنگت وِچ گر مگھ بن جاؤ۔ گر سکھ سو جو گرو پچھانے۔ گر مگھ سو جو چلے گر بھانے۔ گر مگھ سو گر ردے دھیائے۔ پاربرہم دی اوہ ساچی نائے۔ گر سکھ سو جو برہم پچھانے۔ سچا سُنگر سچ نیسانے۔ مہاراج شیر سنگھ کھوٹے کھرے پچھانے۔

اک سوالي در تے آیا۔ کچھی کندھ جتھے نانک بھایا۔ دھوکھا کیا تے پائی مایا۔ گرے کندھ نانک ناس کرایا۔ کندھ کھڑی رہی اڈول۔ گر نانک سی گر امول۔ نہ اوہ ٹلیا آپ اтол۔ پندرائ سو چتالی بکرمی ایہہ کھیل رچایا۔ نانک نِزکاری شادی کرن ٹھا لے دھاہیا۔ بھکیکھ اپنا

سی ایہہ بنایا۔ سر سیلی ٹوپی گل چولا پایا۔ گھر سوہرے جوائی آیا۔ لوک لجیا نے مار مکایا۔ کندھ ہیٹھ سی اوہنؤں بھایا۔ ڈگے کچی کر دئے صفائی۔ سدا اٹل رہے رگھرایا۔ ہناں تھماں جن گگن رہایا۔ اُس کچی دا کچ گوایا۔ کوڑیاں نوں کر سچ و کھایا۔ نانک گھلیا آپ نرنکار۔ مکھوں اچارے کرتار کرتار۔ ہوئے سہائی آپ داتار۔ رُڑھا بیڑا دیوے تار۔ اُس استھان توں ایس آکے۔ بینتی کیتی سنگت سنائے۔ دلوں پکاریا ڈاڑھا گھلیا کے۔ دکھ دتا محمدیاں زور لا کے۔ گئے محمدی سکھ پے گئے دھاہ کے۔ کوئی نہ پچھے ساڑی وات۔ اس لئی کیتی فریاد۔ او تھے کوئی نہ چلے زور۔ تیرے بن نہیں ہور۔ چل کے آیا تیری اور۔ کرو سہائنا وِچ اندھ گھور۔ میرا او تھے کوئی نہ زور۔ کر کر پا ایہہ پچن لکھاواں۔ بھوت پریت دا بھے دکھاواں۔ کلیش اس دا سارا لاهواں۔ سچا ستگر تاں اکھواں۔ جو بولیا سو پورا تو لیا۔ نہ رو لیا نہ روں گھولیا۔ سدا اڈول کدے نہ ڈولیا۔ سچا سخن رنسا وچوں بولیا۔ ایسی مہر آپ کماواں۔ لکھاں تائیں سُسچل کراواں۔ آون جاون دیوں پہنن کھان۔ کسے پاسیوں نہ ہوئے کان۔ سچ سستگر لایا بان۔ من دھار اچھیا جو سنگت آئی۔ گر پورے نے آس پُجائی۔ گھر ساچ وچوں ملی وڈیائی۔ دکھ دلدر نشت جس کرائی۔ آسا مسا پر بھ پوری کرے۔ جو چپو آن سرنی پرے۔ پرے سر ن سنگ لئے ملائے۔ چرنا کول سنگ گیا سمائے۔ ددھ پوت پر بھ دیوے دان۔ سوہنگ شبد اُتم گیا۔ گوجھ گیاں پر بھ آپ بتایا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ پوہ نہ سکے جگت دی مایا۔ گلگ وِچ جن من بندھایا۔ جس من وسیا سو سکھ پورا۔ درس دکھاوے گر سوڑا۔ میٹی ترکھا جاں درشن پایا۔ امر پر بھ آپ رگھرایا۔ بیڑا سکھاں دا بنتے لایا۔ تج ہوئے دنو دن سوایا۔ کام کرو دھ نوں پرے ہٹایا۔ لو بھ موه ہنکار تھایا۔ من مت بُدھ وِچ سمایا۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش بنایا۔ جوت سر دپ وِچ ہر جیو آیا۔ آپ ویکھے اوہناں نظر نہ آیا۔ ایسا اپنا آپ چھپایا۔ واجا پوں کایا وِچ وجایا۔ کایا کوٹ گڑھ آپ بنایا۔ کھنچھ بھمیری دا پردہ پایا۔ جتھے اپنا آپ چھپایا۔ جے گر وکھائے تاں نظری آیا۔ دوار دسوں آپ گھلایا۔ سچا شبد جاں

من وسایا۔ جیہدا کھلیا ایہہ دوار۔ سو سکھ اُترے بھو جل پار۔ سچا ستگر سدا کرپاں۔ مہاراج شیر سنگھ سدا دیاں۔ پورے گر ایہہ کرم کمایا۔ حاضر ہو کے درس دکھایا۔ سارا سنسا دل دالا ہیا۔ آون جاون دا پندھ مکایا۔ پربھ اوگت ابناشی گھر میں آیا۔ جو دیکھو تن نظری آیا۔ ہر پیکھے ہر ہر ماہ سایا۔ آپ گر گن گوبند گایا۔ بھگت و چھل جگ برد رکھایا۔ سرب سوکھ ہر نام سنایا۔ موئے پنج سرب سکھ پایا۔ مایا متنا دا مندر ڈھاہیا۔ انحد شبد من وجا یا۔ گر راگ کن سکھاں پایا۔ جو جن سُنے گر کا ناؤں۔ تن کو ملے درگاہ ٹھاؤں۔ سُپھل کرائے اپنا کام۔ پربھ درشن کا لیجے دان۔ نینی پیکھے کیوں جھلے نادان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ تین لوک میں آپ پردهاں۔ پون میں پون جوت میں جان۔ نیر میں کوں کوں پربھ تان۔ گر سکھ دا گر کیتا مان۔ باہوں پکڑ دتا بہاں۔ ایسا شبد آپ سنایا۔ ویچ بیٹھا رکھنا تھر رگھرا یا۔ آدانت ہر تھائیں سما یا۔ سرن پرے تن نظری آیا۔ ہوئے شانت تن نظری آیا۔ گن ندھان لکھ لیکھ لکھایا۔ لکھایا لیکھ پربھ دئے مٹایا۔ مات لوک ویچ دھار جوت جو آئے۔ اپنا کھیل پربھ آپ کھلائے۔ سادھ سنگت ویچ لئے ملائے۔ سادھ سنگت سَت کر جان۔ جتنھے پر گئے آپ بھگوان۔ سچے نام دا دیوے دان۔ بُدھی بُدھ بیک بیان۔ پھر سُو جھے آون جان۔ نتھاویں نوں پربھ دیوے تھان۔ آئی سنگت ہوئی پروان۔ پورے گر کو سدا سدا قربان۔ نِزویر گر نِزویر پربھ جان۔ ہر جیو میں میری جوت جان۔ جوت بن جیونہ ہوئے۔ ہڈ ماس ناڑی پنچھر خالی ہوئے۔ بن باتی دیپک دی لوئے۔ گر بن گیاں نہ دیوے کوئے۔ گر تھٹھے ایہہ بخنشے ذات۔ سوہنگ شبد سچی کرامات۔ ادھرے سوچے دن رات۔ اونچ پیچ نہ ویکھے گر ذات پات۔ سرب سہائی سرب کے ساتھ۔ رکھو ٹیک ایک رکھنا تھ۔ بن گر ساچے نہ بو جھے کوئی۔ بن گر پار نہ اُترے کوئی۔ گر سکھ نوں بننے لائے۔ باہوں پکڑ پربھ پار پوچائے۔ سچھنڈ وسے آپ نِزکار۔ ساچا گر پیچ سرجنہار۔ پورن پُر کھ اگم اپار۔ جوت سروپی جوت ادھار۔ ہوئے کرپاں لے جامہ دھار۔ مات لوک ویچ آپ کرتا ر۔ ڈوبے سکھ لئے پربھ تار۔ سرنی لائے

پتی سرکار۔ سکھ سرن جو میری پرے۔ کل وکھ پاپ تن کے ہرے۔ ڈبھا میل من میں دھرے۔ ہوندک میری نندیا کرے۔ کُننجی نزک سدا ہی جلے۔ دھرم رائے داسدا ڈکھ بھرے۔ ڈکھیا ہو ڈکھی بلائے۔ میں بھلا پربھ لے چھڑائے۔ گیا وقت ہتھ نہ آوے۔ بھرے بھولا چوٹاں کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آئے۔ فلچ ویچ جن سکھ ترائے۔ سکھی سکھیا گر آپ وچاری۔ گر آگے گر پیچ سواری۔ سدا چپو وشنوں نِنکاری۔ ہو مہروان آپ گردھاری۔ باہوں پکڑ پربھ لیت ابھاری۔ پرگٹ ہو یا نز سنگھ او تاری۔ گر سکھاں دی بلہاری۔ جس نے دتا جوت ادھار۔ چرن کوں میں کرو نمسکار۔ امرت بر کھے پربھ کرپا دھار۔ ڈبڈے پتھر پربھ دیوے تار۔ گر سکھاں دی لینی سار۔ ٹھی گندھے پربھ سرجنہار داتار۔ گڑھ بھنجن سمر تھ پربھ کرتار۔ نز بکار نزو کار۔ سچا کرم سچی کار۔ سیوک سکھ سب اُترے پار۔ سکھوں بولوں بجے کار۔ دیا نند دیا نج کری۔ نجانند میں سو جھی پری۔ سو جھیا بوجھیا گر وہونا سرب تھائیں لو جھیا۔ انت سمیں فلچ ویچ آیا۔ نہ کلک آپ اکھوایا۔ گھنک پری ویچ چرن ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ رام کرشن دا تجھ ہو آیا۔ منی سنگھ درس دکھایا۔ بال اوستھا سنتگر و سست پچ دپیک پر گاسیا۔ منی سنگھ دا من دیکھ و گاسیا۔ ہو مستانہ پھرے اُداسیا۔ گھنک پری ویچ چل کے آیا۔ سکا پیل جن گر میل کرایا۔ سکا کاشٹ چندن ہو تلک لگایا۔ منی سنگھ نوں گر درس دکھایا۔ ہوئے انند چرن سر ٹکایا۔ پورے سنتگر بنئے لایا۔ جھੁڈائی دیہہ انتکال گر دھام سدھایا۔ کرے کرپال کرپن پربھ آپ۔ منی سنگھ سست سست جاپ۔ مہاراج شیر سنگھ گر ڈاڈھا آپ۔ جوت سر روپ ہو دیہہ ویچ آیا۔ دیہہ کوئی تھر نہ رہائے۔ جوت پربھ دی سدا ہرائے۔ نہ آپ ڈولے نہ کسے ڈلائے۔ دھن گر سکھ چل کے آئے۔ پربھ ابناشی گھر میں پائے۔ گاؤ گان پربھ ملیا میری مائے۔ گھال سکھاں دی پائی تھائیں۔ سمجھنڈ پچ رہیا سمائے۔ سرب شکت پربھ ہن ورتائے۔ باہوں پکڑ گر سکھ ترائے۔ بے سکھاں ڈھکیا نز کے پائے۔ گر بن کوئی نہ لئے چھڑائے۔ حکم امیٹ نہ میڈیا جائے۔ کرنہار پربھ کرم کمائے۔

ہاہاکار وِچ سرِ شٹ ہے پائے۔ بُھلے چوپھرن تیائے۔ سچا سَتگر نظر نہ آئے۔ گر سکھ ملیا گر درس دکھائے۔ من دی تریشا سرب مٹائے۔ سانت سوانت پربھ کے پاس۔ دوجوڑ کرو ارداس۔ درس بخشے جے گنたس۔ سُتے نہ رہنا وِچ پر بھاس۔ جوت ہے جانی وِچ آکاش۔ گر نِنجن سَتگر نِزناکار۔ کرپا کیتی آپ اپار۔ مچھ کچھ ہو جپو جنت ادھار۔ تارے سکھ دھار وِشنوں بھگلوان۔ سکھ پریم کر پریم دھایا۔ سب سَنگت نوں نال رلایا۔ چھیتی چھیتی پندھ مُکایا۔ وانگ دروپتی بھننا آیا۔ آیا گھر پربھ درشنا پایا۔ حاضر ہو گر درس دکھایا۔ بیڑا سکھ دا بئے لایا۔ چار جگ ماندوا۔ بگیاں نوں گر دھام بنایا۔ سچ چھنڈ سچ تخت بنایا۔ باقی سب دامان گوایا۔ کلچ وِچ پربھ پایا پھیرا۔ آپ آن کیا نبیڑا۔ لے آوے وقت نہ لاوے دیرا۔ مکھوں بولوں پربھ ابناشی میرا۔ جس نے کیا سچ نبیڑا۔ تین لوک وِچ پربھ پائے پھیرا۔ ایسا مان پربھ آپ دوایا۔ دھرت دھوں دھر دھرم کمایا۔ منی سَنگھ دا تج سوایا۔ درشنا پیکھے مرے نہ جایا۔ آون جاون تھر نہ رہایا۔ انند بِنودی آپ رگھرایا۔ سوہنگ شبد جو راکھو چیت۔ شبد سچا ہے پتت پُنیت۔ پتت پاؤں دُکھ بھے بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ درس دکھاوے تریلوکی نندن۔ سچی منگو گر درس ہے منگن۔ سوہنگ شبد دی چڑھ جاوے رنگن۔ پورا سَتگر توڑے بندھن۔ جاوے گر پُری جم نہ دنڈن۔ وانگ سوران سدا اکھنڈن۔ سوارے لوک پرلوک وسے برہمنڈن۔ میرے در چندن سگندھی اوہدی تینی کروڑ آ منگن۔ ساڑے جے پربھ توڑے پھندن۔ چھو ہے چندن سنگ ہووے چندن۔ وانگ ننم کوڑے کندن۔

لُوٹ گئی جگت پت سر نائے۔ بھئے بھیانک وچوں لئے بچائے۔ نام دان دے سرنی لائے۔ بھلیاں نوں پربھ مارگ پائے۔ دُشت دُراچار پربھ لئے ترائے۔ ہوئے نہانا جو سرنی آئے۔ من وِچ جو مان رکھاوے۔ گلونت گل ناس کراوے۔ مان گرب پربھ اُس دا توڑے۔ گربھ وچوں نہ بچے لوڑے۔ جو جن ہو نِردھن آوے۔ کر کرپا پربھ سرنی لاوے۔ ہو انند ہری گن گائے۔ مہاراج شیر سنگھ درس دیکھائے۔ پائے درس من ہوئے انند۔ جم کا سر پڑے نہ بھند۔ دے کے درس گر کرت نہال۔ پربھ ابناشی سدا پرتپال۔ سنسار والے پربھ توڑے جنجال۔ نظری نظر کرے نہال۔ پوَن پوَن پر آپ سمایا۔ واجا پوَن وِچ دیہہ وجایا۔ سچی جوت نوں وِچ بھایا۔ جگ جھوٹھے وِچ سستگر آیا۔ جھوٹھا جگت جھوٹھی ہے ریت۔ سچا سستگر ہے سدا اتیت۔ تِس کو راکھو سدا ہی چیت۔ گرچرن سنگ جوڑو پریت۔ مہاراج شیر سنگھ چلائی ریت۔ سوہنگ شبد دی سدا ہے چیت۔ گر پورے وِچ ایہہ وڈیائی۔ پشو پریتوں دیو بنائی۔ گرگھ بانی سچ شنائی۔ سچا صاحب وسیاچ تھائیں۔ نزک گنڈ سے بچائی۔ سچکھنڈ سچ رہیا سمائی۔ جتھوں اپنی جوت پر گٹائی۔ پر گٹی جوت مات لوک وِچ آئی۔ اُنیٰ مکھر ایہہ بنت بنائی۔ گر سکھاں دی گھال تھاں پائی۔ گر سکھاں نوں گر دے وڈیائی۔ دے دان تھر گھر دی سو جھی پائی۔ پہلے اپنا آپ بُجھائے۔ در دسویں وچوں نظری آئے۔ نجھروں بوند امرت دی پائے۔ نابھ کمل نوں دے کھلائے۔ کھلیا کول بھیا انند۔ نظری آوے پرمانند۔ دوار دسوائ جاں گرود کھایا۔ انخد شبد من وجایا۔ جھوٹھی دیہہ وِچ سچ شبد شنایا۔ گر سکھاں اپر ایہہ کرم کمایا۔ بن سکھ کوئے گر نہ پیکھے۔ بن کرپا سچا شاہو نہ ویکھے۔ سچا صاحب گئی گھیر۔ ڈولت نوں پربھ دیوے دھیر۔ آپ اڈول سکھ کبھوں نہ ڈولے۔ سچا سستگر سکھوں بولے۔ مہاراج شیر سنگھ اُتل اتوالے، باقی سب سن اس کے گولے۔ گیان گوجھ پربھ آپ دیکھائے۔ پھر سکھ نوں سو جھی پائے۔ سو جھے بُجھے کرے وچار۔ مد ماس دا

چھوڑے اہار۔ نظری آوے سچا کرتا رہا۔ کر درس سکھ اُترے پا رہا۔ دھن دھن جنم گرسکھ دا ہویا۔ سو سکھ جس بِدے پروئیا۔ بِدے وسیا آپ نِزکار۔ گڑھ بھنجن سمر تھ پُر کھ اپا رہا۔ لوک پرلوک پربھ دئے سُدھار۔ پھر نہ ڈبے وِج منجھدار۔ گر ساچے سچ امرت دیا۔ جس پیسا سو سدا ہے جیسا۔ اوانگ ہووے پربھ آپ۔ سوہنگ شبد سچا جا پ۔ جوت سرُوپ پربھ اُبجے آپ۔ سرِشی بخشی برہما نوں دات۔ چار وید سچی ساکھیات۔ چار مگھ دیون جگ کو دات۔ جگ چار پربھ آپ بنائے۔ آیو پہلے لکھائے۔ ستاراں لکھ اٹھائی ہزار سی لکھت کرائی۔ سمجھ دی ایہہ آیو بتائی۔ سمجھ وِج ستوا دی آئے۔ ایشہ بن نہ کوئے گن گائے۔ سمیں انسار پربھ شکت پر گٹائے۔ شوشنگ پربھ وچوں اُبجائے۔ برہما وشن مہیش سب سنگت رلائے۔ شو نے کیتی تپسیا اپا رہا۔ پارہتی ملی چترت نار۔ اکنت بہہ ہر گن گائے۔ ہوئے اٹنک سادھی لائے۔ پارہتی ول نہ کیتا خیال۔ آتما جوڑ نال بھگوان۔ پارہتی من اُبجا یا خیال۔ کوئی ملے میتوں بال۔ دیہہ اُتوں سی میل اُتاری۔ کھٹھی کر گلریا پالی۔ من میں آس پُر دی کری۔ آس پُجاوے نزاں ہر ہری۔ گر ساچا ایشہ آساوری۔ من دی آس پربھ پوری کری۔ چھڈ سینگھاسن جاں شو جی آئے۔ ویکھ بالک مکھوں فرمائے۔ کس کا پُوت، کون تیری مائے۔ اگوں سخن سچا سنایا۔ پارہتی میری ہے ما یا۔ بدن اُتے سی دھوڑ۔ اُتھوں اُبجیا میرا نور۔ سُن کے بچن شو بھئے اُداس۔ کٹیا سیس اُڈ گیا آکاش۔ ویکھ کھیل پارہتی در آئی۔ مویا پُت ڈکھ جرے نہ رائی۔ کرے مینتی سُنور گھرائی۔ پُت میرے نوں دیو جوائی۔ شو جی نوں پھر آئی وچار۔ سیس لا دیئے جو دیبا اُتار۔ اوہ پہنچا سی او تھے آن۔ جو دیا اوس نے دان۔ پر بھاس ول چلیا دھائے۔ بِر ہتھنی دا کٹ لیا۔ لیا کے سیس دھڑ اپر لکایا۔ کر سُر جیت گنیش بنایا۔ ایسا مان آپ دوایا۔ چار جگ وِج پُوج کرایا۔ گوتم نے جو کرم کمایا۔ دواپر توں تریتا لے آیا۔ بِر گ وید پر چلت کرایا۔ رام چند بنی آیا۔ ہنکاریاں نوں جن مار کھپایا۔ جنک پُری نوں بھاگ لگایا۔ اپنا تھ پربھ آپ وکھایا۔ راون تائیں خاک رُلا یا۔ لنکا گڑھ سی اگم اپا رہا۔ تِس وِج

آپ اُتارا۔ پھیر پر بھ جی کر پا دھار۔ بھیلنی دی لیتی سار۔ سنسار نے سی پرے ہٹایا۔ پر بھ نے اُس نوں سرنی لایا۔ جو ٹھیاں بیراں نوں بھوگ لگایا۔ مہاراج مکھوں امرت چوایا۔ رکھبنس کر پا کرے آیا۔ او تھے جستھے سلا سرے۔ اہمیا داسی با جھ پرانا۔ ہوئے سلا پی ندی کنارہ۔ سری رام چندر پر بھ او تھے آیا۔ سلا اپر جاں چرن لکایا۔ چھوہے چرن ہوئی کلیاں۔ گئی سورگ پُری وِچ بیان۔ بھگت جناں نوں پر بھ لئے پچھاں۔ بھگت و چھل پر بھ جانی جان۔ رجو تم تو ستو گن تین۔ ان میں ساچا صاحب پربین۔ ساتک سو سم درسی ہوئے۔ پر بھ چرن کوں رِدے پروئے۔ بھانا گر کا ساچا ہوئے۔ تھرنا رہے سر شٹ میں کوئے۔ آپ اپر مپر پر بھ جی ہوئے۔ سمیں انسار پر گٹ ہوئے۔ تریتا واسی کال کرایا۔ باراں لکھ چھیانویں ہزار وِچ گیڑ مُکایا۔ آیا دواپر پر بھ کرشن مُرار۔ بیجڑ وید دا لاهیا بھار۔ موہن مادھو کرشن مُرار۔ جگدیشہر جیو اسر سنگھار۔ اچھت پار برہم پورن اوتار۔ مدھ سوڈن دامودر آیا سولائی کلا دھار۔ مکند منوہر پر بھ ہو کے آیا۔ لکھمی نزاں جس نام رکھایا۔ بن مala بھوکھن کوں نین۔ سُندر گنڈل مگٹ بین۔ اپنی کلا آپ پر بھ دھارے۔ کیسوں پکڑ کنس کو مارے۔ گئواں چارے پر بھ جمن کنارے۔ پندرابن وِچ کیئے کھیل اپارے۔ دلدریاں نوں پر بھ دتا دان۔ سُدامے نوں پر بھ دتا مان۔ دوارکا واسی جاں دیا کرے۔ لے چرنوک سرنی پرے۔ ایسا کرم پر بھ آپ کمایا۔ باہوں پکڑ سُنگھاسن اپر بٹھایا۔ دلدری دا سارا دلدر لاهیا۔ رنگ وِچ پر بھ آپ سمایا۔ تندر تائیں گر بھوگ لگایا۔ چار پدار تھ مہا سکھ پایا۔ آیا گھر پر بھ نظری آیا۔ گلی توں رنگ محل بنایا۔ بھگت جناں جیکار کرایا۔ پیچ نوں پر بھ دیوے مان۔ سچا آپ سچا فرمان۔ پدر تائیں پر بھ دتا مان۔ دریو دھن نوں پائی ہان۔ ایسا پر بھ نے بھوگ لگایا۔ سچ گھر پدر ورتایا۔ جگو جگ پر بھ مان رکھایا۔ نمانیاں نوں ایہہ راہ بتایا۔ ایسا پر بھ ہے آپ رگھرایا۔ غریباں دا ہو آئے سہایا۔ ہنکاریاں دا جنھ مان گوایا۔ دروپدی تائیں گلے لگایا۔ گھر آئی کرشن نظری آیا۔ ناتھ اناتھاں آپ ہوئے سہایا۔ جیہا دیکھے تیہا رہے سمایا۔ دواپر نوں پھر دیتی ہار۔ یہ والی کھیل

کیتی اپار۔ آپ ارجن دار تھے چلایا۔ مہاسار تھی آپ اکھوایا۔ ہو ر تھواہی ارجن نوں دیوے گیان۔ گیتا اچارے سکھوں آپ بھگوان۔ اٹھاراں ادھیا پر بھ آپ لکھائے۔ اپنی مہما آپ بتائے۔ پڑھے سُنے جو من میں دھرے۔ گربھ جوں میں کدے نہ پرے۔ کرشن بھگوان آنظری پڑے۔ بھگتاں اپر کرپا کرے۔ آیسا ایہہ گیان لکھوایا۔ چار ویداں دا ایہہ مان گوایا۔ اس جگ دا ہو انت کال۔ اٹھ لکھ چوٹھ ہزار سی اس دی جان۔ انت کال اس دا ہویا۔ فلنج آپ پر بھ آیا۔ ہو سمرسی درس دکھایا۔ جوت سر روپ پر بھ جوتی آیا۔ اپنا برد گر آپ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہے رگرا یا۔ سوہنگ شبد جس نام سنایا۔ جپے نام جو میرا سوہنگ۔ نینی پیکھے آپ پر بھ اوانگ۔ اک جوت مورتی دوانگ۔ مہاراج شیر سنگھ وچوں منی سنگھ پر گٹ ہوانگ۔ سرب کی سمر تھیا ویچ سنگت بیٹھ کھوانگ۔ تیر تھے وید جو جگت میں دوئ۔ مجھ سے پرے نہ کوہ ہوانگ۔ من میں سمر و گر شبد ہے سوہنگ۔ نہ لکنک آپ پر بھ آیا۔ رام کرشن توں شیر سنگھ پر گٹایا۔ فلنج دا جن ناس کرایا۔ سستجگ سست سست کروتا یا۔ جگ سست ساچا میرا ناؤں۔ سچ سچ میں پر بھ گن گاؤ۔ گن گوبند جے سکھ سے گاؤ۔ جو چاہو سوئی پھل پاؤ۔ دیونہار آپ داتار۔ چل کے آیا ویچ سنسار۔ بھگت جناں نوں دیتا تار۔ بے سکھاں نوں پرے پچھاڑ۔ مہاراج شیر سنگھ انجا پوں سوار۔ آدانت پر بھ ایکنکار۔ جو سکھ چلے گر کے بھائے۔ سچی درگاہ پہنچ سچی تھاں۔ سچھنڈ وسے سچ نرناکار۔ گر سکھاں کو پر بھ لیت ابھار۔ پڑے نہ اُن کو جم کی مار۔ دیا کرے پر بھ کرپا دھار۔ درش دیوے اُتم اگم اپار۔ شبد گاؤے سدا جیکار۔ سُن کے سکھ اُترے پار۔ پار برہم پر بھ اپر اپار۔ گر ساچا سچی سرکار۔ سکھ اُدھرے اوہ اُدھار نہار۔ بے سکھ دتے پرے پچھاڑ۔ ویچ درگاہ ہووے چھار۔ پچھا دتا نز اوتار۔ فلنج نوں جن کیتا پار اُتار۔ سچا تخت سچ گر بنایا۔ ستلگر سچ سستجگ لایا۔ دنو دن ہووے تج سوایا۔ کال روپ ہو فلنج کھایا۔ ساری سر شٹی نوں بھسم کرایا۔ بیڑا سکھاں دا بنتے لایا۔ پار اُتارے آپ رگھایا۔ سچ مارگ گر سچ سنایا۔ مد ماس نوں پرے ہٹایا۔ گر امرت سکھ سکھ چوایا۔ بھو بھرم

بھلیکھا لایا۔ دھر دھرنی نر سنگھ نرائی آیا۔ داڑھاں آگے پر تھم چبایا۔ چار کوٹ ہووے میرا سایا۔ سرتے چھتر جھلے تج دُون سوایا۔ مان
 تان ہنکار سبن دا گوایا۔ سو بچایا جو سرنی لایا۔ باقی سبن کو کنبحی نرک میں پایا۔ کنبحی نرک اوہ سی بھریا۔ جتنھے راجا جنک سی وڑیا۔
 دھرم راج سی دیوے سزاۓ۔ ہاہاکار کر چو بلائے۔ بن گر او تھوں کوں چھڈائے۔ بھلے پاپی پھرت تساۓ۔ بھرے جم ڈند کمھوں نکے
 ہائے ہائے۔ بخش لے آپ رگھائے۔ بن نام نہ کوئے تراۓ۔ سچا سنگر شبد لکھائے۔ سوہنگ شبد اپنا نام بتائے۔ سنگ کا ایہہ جہاز بنائے۔
 جپے نام بھو ساگر پار تراۓ۔ سچی درگاہ چ کار دساۓ۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ ایتھے او تھے پربھ رہیا سمائے۔ آپ ویکھے آپ نظر نہ
 آئے۔ مایا وچ چو جنت پھسائے۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا آپ پر گٹائے۔ بچ سو جو سرن میں آئے۔ چار ورن کو میرا اپدیش۔ گر ساچا چ
 نر گیس۔ مگھ ساچا ساچا میرا ولیس۔ جوت سروپی ایہہ جوت سو ایک۔ ایک جوت پربھ آپ رکھائے۔ اپنی جوت توں پربھ سرِشت جگائے۔
 کچھے جوت رہ جائے لو تھ۔ بن جوت ایہہ جھوٹھا تھو تھ۔ سچا سنگر بانی بو تھ۔ کوئی نہ بُجھے میرا گوھ تھ۔ سو بُجھے جن آپ بُجھائے۔ ندر
 کرے تاں نظری آئے۔ گر کر پا بن نہ کوئی سو جھی پائے۔ جس نوں بُجھائے اُس ہے بُجھیا۔ بھلا انجان کتھ لوجھیا۔ ----- آکھ
 کتھی کتھ آپ کھائے۔ گھٹ گھٹ واسی سرب ہے ٹھائے۔ نج گھر ویکھے پربھ رہیا سمائے۔ دوار دسویں وچ تاڑی لائے۔ ہوئے کرپال تاں
 پربھ دئے بُجھائے۔ تاں جن میری سو جھی پائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ ندری ویکھے نینی پیکھے۔ سرونی سُن پربھ کو آدیسے۔ جگو جگ
 پربھ بدے بھیسے۔ چوویئے او تار پربھ کیتے ولیسے۔ ایسا ہن او تار آ دھریا۔ جن بُجھے پربھ آسا وریا۔ کیتی آس جس گر چرن پیاس۔
 موه ممتا ہووے پربھ کا داس۔ آپ ملے سچا گُنٹاس۔ کیتا کرم آیا راس۔ گر چرناس دا ہو گیا داس۔ نام جپت میرا سواس سواس۔ کارج
 کرے سنگر راس۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ہے پاس۔ رِدے نہ ڈولے نہ ہووے اُداس۔ وچ سنگت پربھ ہے آس پاس۔ سچا آپ سچی

رہا۔ سچا دھام جتھے پربھ نواس۔ سچی سنگت وچ گر سچا آیا۔ او میاں سکھاں نوں سکھاں وچ بھایا۔ جوں لوہا پارس چھوہے کنچن بن جائے۔ درس سکھ دا سکھاں نوں کرایا۔ بھگت بھلیکھا بھرم دالا ہیا۔ بھر تمبر پربھ جگت سمایا۔ پیٹ پیتمبر ترے بھوں دھنی جگت ناتھ گوپال مکھ بھنی درس دکھایا۔ آیا ساچا صاحب آپ پیٹھلا۔ جو دیکھے تن نظری آیا۔ بھگت جناں نوں ترے لوچن دیوت۔ دو پیکھن سنسار ایک پربھ سنگ ہلوے۔ کھلے نیتز تھر گھر دی سو جھی ہووے۔

۲۰ مگھر ۲۰۰۶ بکرمی

سچا صاحب سچ کرم کمائے۔ سچا آپ سچ رہیا سمائے۔ اگن گنڈ میں پربھ ہوت سہائے۔ گل پھاس پربھ آپ کٹائے۔ ہنکاریاں دا ہنکار گوائے۔ نہانیاں پربھ مان دوائے۔ ایشر سچا سچا نز سنگھ آئے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جو سکھ نہ چلے گر کے بھائے۔ گر بھ جوں میں مُڑ مُڑ آئے۔ کال کھاوے پھر اچھاوے۔ بن پورے گر ٹھوڑ نہ پاوے۔ جن وچاریا پربھ نستاریا۔ کر کر پا پربھ پار اُتاریا۔ سووت جاگت جو ہر دھیاوے۔ دیہہ مندر میں ہر جیو پاوے۔ کول بگاں پربھ سببی تھاویں۔ جس دیکھیا پرمگت پاوے۔ راؤ توں پربھ رنک بناؤے۔ رنک دے سر چھتر جھلاؤے۔ جھملے چھتر دیوے پربھ مان۔ پورے گر توں جائیے قربان۔ جس نے بخشی سکھن کی جان۔ سادھ سنگت ڈؤں قربان۔ دین ڈیاں سدا ذکھ بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ کر کر پا پربھ توڑے بندھن۔ دوئے جوڑ کرو گر بندن۔ گر پورے گر کو کرو نہسکار۔ کر پا کیتی جس اپار۔ ڈبدال بیڑا لایا پار۔ سکھاں نال دتے اوی تار۔ سچا آپ سچ یہر جنہار۔ سدا ہی پوچھو پربھ بخشناہار۔ سب توں اوچ اگم اپار۔ تھر گھر واسی آپ نر نکار۔ ہوئے ڈیاں پربھ ڈیا جاں کرے۔ مئی چھٹے سکھ آئے درے۔ سو سکھیئے جو سرنی پڑے۔ سرب سکھ دیوے پربھ ہرے۔ آس پچاواے آکے آپ۔ اُس نوں سمرہ اٹھ پر بھات۔ جو جن سمرے میرا ناؤں۔ تن کے

من سدا اگر چاؤ۔ ہر درگاہ وِچ پاوے ٹھاؤں۔ سچ سُنگر سوہنگ دیپیا ناؤں۔ آپ اپر مپر اپر اپار۔ بھر تبر و شنوں نرنکاری۔ بھگت جناں دی پیچ سواری۔ ایسے گر توں جائیے بلہاری۔ ایسے گر نوں سدا آدیں۔ فلچ وِچ جن بد لیا بھیں۔ جوت سروپ سکھ وِچ پرویش۔ سچا مرگند سچا نرگیں۔ دے درس پربھ لاءے کلیش۔ ہوئے شانت من نینی پیکھ۔ میٹائی لکھت پربھ نویں لکھی لیکھ۔ ہن ہے کیپتی بُدھ بیک۔ دتا دان گیان ایہہ رہے ہمیش۔ سُنگر آگے نہ جاوے پیش۔ سب توں وڈا آپ وشیش۔ مهاراج شیر سنگھ بد لے ویں۔ گر پورے کو کراں آدیں۔ دُکھیئے پربھ کیتے سکھیئے۔ در آئے بے لگھ ہوئے گر مکھیئے۔ دیا دھار ہر دیا کمائے۔ سکے کاشٹ پربھ ہرے کرائے۔ بیڑی سنگ لوہا ترائے۔ سوہنگ شبد دا چپو لائے۔ مهاراج شیر سنگھ ملاج اکھوائے۔ رُڑھیا بیڑا بنتے لائے۔ ہر ناما سی رُڑھیا وِچ منجھدھار۔ کوئی نہ دے بچاؤ نہار۔ گر بخش کھلوتا آپ وچکار۔ ڈبدے بھرا نوں لیا تار۔ بخشیا آپ بخششہار۔ سچی درگاہ وِچ ہویا پروان۔ گر پورے ایہہ دتا مان۔ دھن سکھ دھن گرو دی بان۔ سُپھلا جنم گیا آون جان۔ ہویا سہائی آپ مہروان۔ پورن سُنگر مهاراج شیر سنگھ پچھان۔ مان وِچ سکھ جاں پرے۔ کرے گرب من ہنکار ہے کرے۔ پورے سُنگر تو جونہ ڈرے۔ دُور ویکھ اکھمان ہے کرے۔ ہتھ پانہی پھڑے۔ مهاراج شیر سنگھ دی سپتری سر دھرے۔ ایسا گرب سنگھ درشن کرے۔ اپنا کیا آپ من بھرے۔ اوہ پانہی اُس نے وکھائی۔ اُس نے گر کی پت لہائی۔ گر پورے سی لکھت کرائی۔ بچن اپنا آپ سچ کرائی۔ اوہ پانہی اوہدے سرتے لائی۔ ہاہاکار کرے بلائی۔ نیڑنہ آئے کوئی بھیں بھائی۔ سارے پھردے سر لکائی۔ دُکھی ہو آتما کلپائی۔ پکار کرے سُن رُگھرائی۔ تیرے با جھوں نہ کوئی سہائی۔ میں بھلا بھل رہے نہ کائی۔ دیا دھار پربھ دے بخشائی۔ نزک کُنڈ چوں کڈھ لے آئی۔ آگے واسطے راہ بتائی۔ ہو کے سکھ نہ میرا مان گوائیں۔ ایہہ تھان جتھے سی پانہی دکھائی۔ اُس دی اوہنؤں ملی سزائی۔ پورے سُنگر دیا کمائی۔ اُس تھان پربھ آکے لئے بچائی۔

تھر گھر وچ جو سوالی آئے۔ پُوری پربھ آس کرائے۔ ہنگتا روگ دُبھا میل گوائے۔ آتما شانت کایا ہریاۓ۔ لوک پرلوک پربھ ہوت سہائے۔ دیناں ناتھ دیا ٹم کرو۔ سرب دشمن آپ سنگھرو۔ سرب کلیش سکھن کے ہرو۔ بیڑا پار بھوجل ہے تو۔ دکھ دلدر کایا دے ہرو۔ سچ گیان دیہہ میں کرو۔ کرپانند کرپا ٹم کرو۔ سب سکھن گر سرن پرو۔ نام گرو پورن سنتوکھ۔ جس وسیا ردے تن کوئی نہ دوکھ۔ ہر درس پائے اُترے بھوکھ۔ پائے برہم ہوئے برہم سروف۔ نج وچوں پائے انند انوپ۔ ساچا پربھ سچ ست سروف۔ جوت سروفی پربھ جوت سروف۔ اُدھارے چیو وچوں اندھ کوپ۔ ساچا شاہ سچا ہے بھوپ۔ جس دی سیوا وچ رکھو دھوپ۔ جس کی سلندھت پائے اُس تھاں۔ سب سنگت میں رہے سائے۔ گر سنگت وچ گئی گھیر۔ سادھ سنگت گر دیوے دھیر۔ پربھ ابناشی ٹھانڈا بیر۔ گر سکھاں دی باندھے دھیر۔ امرت بناؤے وچوں نپر۔ پپوے ہووے شانت سرپر۔ سچا صاحب پربھ سچ پٹھایا۔ سکھاں تائیں پربھ ماندوا یا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ اوانگ پربھ نظری آیا۔ نرویر سب تھائیں سمایا۔ جہاں ویکھو تھاں نظری آیا۔ پربھ ابناشی آپ رگھرا یا۔ چرن کوں سر مگٹ لکایا۔ دوارکا واسی ایہہ کھلیل کرایا۔

سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی بچے

کرشن توں شیر سنگھ بن آیا۔ سوہنگ شبد جن جاپ کرایا۔ گر سکھاں من آپ وسایا۔ دسویں دواردا پردہ لاہیا۔ ایہہ نیتر پربھ آپ گھلایا۔ امرت جھرنا نجھروں جھرایا۔ نابھ کوں وچ ہے پایا۔ سارا سنسا چیو دالاہیا۔ ناڑ ماں دے پنجر وچوں ہر نظری آیا۔ نج گھرو سے اپنا آپ چھپایا۔ کرپا کیتی پربھ ایہہ پردہ لاہیا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ شبد سنایا۔ سچھنڈ وسیا نزکار۔ سب سرشٹ ایشر آکار۔ چیو جنت میری

جوت ادھار۔ سچا آپ سچ کرتا رہا۔ وچھڑیاں میلے میل ملاوہنہار۔ گر سچا خصم سب جگت ہے نار۔ مہما گر دی ہے اپر اپا ر۔ بُجھے کوئی گن ویچار۔ نظر نہ آوے کسے گر کرتا ر۔ سادھ سنگت پربھ دیت ادھار۔ ڈبدے پتھر لوے تار۔ ہووے مہروان جاں آپ داتا ر۔ گر سکھاں نوں گر لاوے پار۔ گیان گوجھ گر گیان وچار۔ چرن کوں سنگ رکھو پیار۔ آدانت پربھ اینکار۔ مہاراج شیر سنگھ سرجنہار۔ جس نے پریا ایہہ سنسار۔ جھوٹھی دیہہ جھوٹھا سنسار۔ جھوٹھی مایا جھوٹھا آکار۔ جوٹھ جھوٹھ وچ ڈبا سنسار۔ کرم دھرم دی کوئی نہ کرے ویچار۔ کلنج آیا انت کل دھار۔ مایا وچ رُڑھیا سنسار۔ بھیا پر گٹ نہ کلناک او تار۔ جو ہے اپنی جوت ادھار۔ جپو جنت ایہہ آپ اپجاۓ۔ مایا وچ بھرم بھلانے۔ گر گھر دی نہ سو جھی پائے۔ گر سچا نہ نظری آئے۔ کلو کال وچ کر دے ہائے ہائے۔ انت کال کوئی نہ بجھداۓ۔ جمروتاں دے پربھ وس پائے۔ دھرم رائے دئے سزاۓ۔ کنبھی نزک انہاں پائے۔ پاپی ہاہاکار کرن بللائے۔ بن گر نام نہ کوئی بنے لائے۔ گر چرن سنگ کرے پیار۔ گر کا سکھ ہے اترے پار۔ سد بخشند گر بخشنهار۔ ڈبیاں تائیں دیوے تار۔ شبد نام دی وجہ تار۔ مکھوں لکلے کرتا ر کرتا ر۔ پھر پچھانے پھی سرکار۔ سوہنگ شبد سدا نستار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگان۔ سوہنگ شبد دے کے دان۔ سوہنگ شبد دے وڈیائی۔ سو دیہہ دیپک وچ جوت جگائی۔ جوت جگائی سنگھ پورے۔ گر بیٹھا پاس نہ ہے دوڑے۔ واجہ جس دے انحد ٹورے۔ کرے پچن ہوونگے پورے۔ سچا گر سچا میرا ناؤں۔ سچا سرجنہار وسیا گر ٹھاؤں۔ آپ اپدیشے سوہنگ سدا گن گاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ ردے دھیاؤ۔ سرب سکھ من ماہ پاؤ۔ سرب سکھ گر دے وڈیائی۔ چرن کوں سنگ بخشائی۔ ہر ہر نام جو ردے دھیائی۔ ہر ملیا ہر سو جھی پائی۔ ہر بن ہور نہ تھائیں۔ جتھے ملے بھگلتن کو وڈیائی۔ بن گر ٹھوڑ نہ پائی۔ در در لو جھے بھکھ جھکھ کھائی۔ کر کر پا پربھ دے ملائی۔ مل سادھ سنگت ہر گن گائی۔ من اپھے سوئی پھل پائی۔ سادھ سنگت گر جلن بُجھائی۔ گر سنگت وچ رہیا سمائی۔ ویکھے گر نظر نہ آئی۔ جوت

سرُوپ جوت جگائی۔ بھو ساگر و چوں سکھ ترائی۔ ترن تراونہار داتار۔ سب توں وڈا آپ کرتار۔ کرپا کیتی گر اپار۔ گر چرناس دا دتا دان۔ کر کے درس سکھ ادھرے پار۔ گن اوگن پربھ نہ ویچارے۔ ڈبدے پھر پربھ تارے۔ بھگتاں دے ہر کاج سوارے۔ دروپدی دی لاج رکھی مُرارے۔ دھرو پر ہلا د سدا نمسکارے۔ رکھے لجیا نز سنگھ رُوپ اپارے۔ سچا سنتگر کرم ایہہ کرے۔ سمیں انسار جوت جگت میں دھرے۔ جو سکھ گر سرنی پرے۔ اوگن کلھ گن گر بھرے۔ لوہا پارس چھوہ جوں کنچن بنے۔ بے مکھ رل سکھ سنگ ترے۔ سادھ سنگت وِچ جو نر پرے۔ پربھ ابناشی ملے ہر ہرے۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کرے۔ ہویا دیال پربھ آیا گھرے۔ اچھل چھلن پربھ آپ کرایا۔ باون روپی بھیس بنایا۔ بل راجھ گھر منگن آیا۔ سدیا راجھ اندر سوامی۔ منگ جو تُرھ بھایا۔ چار وید دامکھوں پاٹھ سنایا۔ فلنج وِچ ایہہ کھیل رچایا۔ کام کرودھ دی پائی مایا۔ چو جنت نے گر بھلایا۔ ہنکار وکار بڑا و دھایا۔ فلنج ہن انت آیا۔ مہاراج شیر سنگھ تجھ و دھایا۔ انتکال اس دا ہوئے۔ پاپی اپر ادھی دُشت دُراچار رہے نہ کوئے۔ سُتھگ دی بجے بجے ہوئے۔ بجے بجے سدا جیکار۔ آپ اپر مپر اپر اپار۔ سچی لکھائے اپر اپار۔ جس نوں سُن سکھ اُترے پار۔ ڈولت کو من دئے ادھار۔ گُونت پربھ گن نستار۔ سچ صاحب سچ سرجنہار۔ وچھڑیاں نوں پربھ میل ملاونہار۔ جس نے کیتی چرن نمسکار۔ پاپی پتت پربھ دیت ادھار۔ سرب کا داتا لئے سرب کی سار۔ تین لوک جس دی جیکار۔ آد انت پربھ ایکنکار۔ اندلوک پربھ آپ تجایا۔ شلوک نوں چھڈ کے آیا۔ برہے تائیں برہم رُوپ دکھایا۔ بیکنٹھ دھام جتھے رگھرایا۔ جتھے اپچے تس تھایں سمایا۔ جگے جوت جتھے ڈمگکایا۔ بن تیل باتی ایہہ کھیل رچایا۔ جس جوت و چوں پربھ جگت اپایا۔ جوت سروپ ہو جگت میں سمایا۔ اپ تجھے پر تھی آکاش بنایا۔ پوں سروپ دا تھما ڈھایا۔ بن تھما گر گنگن رہایا۔ ہوئے کرپاں پربھ درس دکھایا۔ فلنج وِچ نہ کلناک ہو آیا۔ گھنک پُری گھنثام پر گٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ سمت اُنی سو پنجاہ بکر می بھاگ لگایا۔ منی سنگھ نوں

اپنا آپ بُجھایا۔ ویلے کرشن بدھک نے جو بان سی لایا۔ کہئے بنے دانشان و کھایا۔ منی سنگھ لے سنگت دھایا۔ مہاراج شیر سنگھ دا درشن پایا۔ راجس تامس پربھ گن بنائے۔ ساتک وِچ پربھ گیا سمائے۔ جو سکھ چلے گر کے بھائے۔ وانگ کوں من کھلائے۔ تھر گھر دی سو جھی پائے۔ نِرگن سرگن پربھ درس دکھائے۔ بھگت ادھارن ہر جی آئے۔ کرو نمسکار پربھ ردے دھیاۓ۔ جنم اپنا سُپھل کراۓ۔ جو چو چل سرنی آئے۔ چرن کوں وِچ رکھو سواں۔ جھوٹھی دیہہ میں ہوئے پرکاش۔ سنگت ہو جائے گر کی داس۔ سدا سہائی بیٹھا پاس۔ در آیا نہ ہوئے نراس۔ دیوے دان پربھ گن تاس۔ آیا سکھ دانہ ہویا راس۔ جیہڑا کھاوے پپوے مد ماس۔ مدھ مادھو پربھ نظری نہ آئے۔ پاربرہم آپ درس دکھائے۔ سمجھنڈ پربھ رہیا سمائے۔ درگاہ ساچی وِچ سکھ پُچائے۔ جتنے نہ مرے نہ آوے نہ جاوے۔ گیر چڑا سی گر کٹ و کھاوے۔ جوت وِچ پربھ لئے ملائے۔ مائس جنم سُپھل ہو جائے۔ گر ساچا ایہہ شبد سنائے۔ ہوئے میل من وچوں گوائے۔ سچا شبد میرا دیباں۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان۔ سو جانے جس آپ جنائے۔ بن گر سو جھی کوئی نہ پائے۔ سو پائے جس من ماہ سمائے۔ جو سکھ گر کو پرکھن آئے۔ نینی دیکھ نہ سیس جھکائے۔ نین جوت اپنی گوائے۔ ہو کے دکھیا بہت دکھ پائے۔ بھلا جو چوٹاں کھائے۔ اونتھے کوئی نہ جھڈائے۔ بدھا جیو جم پُری نوں جائے۔ ایسی سنگر دی سزاۓ۔ جو آئے پربھ ردے دھیاۓ۔ اُن کی گھالنا پئی پر تھائے۔ کرپانند پربھ سرنی لائے۔ دے درشن پربھ ترکھا بُجھائے۔ گر پرساد پرمگت پائے۔ وِچ بیان سورگ پُری سدھائے۔ جتھے ہر جیو رہیا سمائے۔ اونتھے کوئی آوے نہ جاوے۔ سو جاوے جس تے پربھ کرم کماوے۔ انتکال پربھ درس دکھائے۔ جم چندال نہ نظری آئے۔ گر سکھ نوں گر آپ لے جائے۔ درگاہ وِچ بیٹھا جائے۔ دوس رین ہر نظری آئے۔ جوت سروپی ڈمگائے۔ پون انجا سر چھتر جھلائے۔ جتھے ہری رہیا سمائے۔ سب توں وڈی اُس دی تھاں۔ مہاراج شیر سنگھ راہ چلائے۔ گر سکھاں نوں گر پُری پُچائے۔ گر چرنوں میں رکھ دھیاں۔ من میں سوہنگ

شبد گیان۔ پھکے جپو دا آون جان۔ سچا گر سچا نیسان۔ اُس گرو توں جائیئے قربان۔ جس دتا پہنن کھان۔ سرب سکھاں سکھ شد گیان۔ سوہنگ شبد کرو گیان۔ دھرنی دھر پر بھ آپ مہروان۔ نر سنگھ روب نرائن پچھان۔ باہوں پکڑ پر بھ ہے تران۔ آون جاوون دا پندھ مکان۔ آئی سنگت دا کپیا پروان۔ وِچ درگاہ دے دوایا مان۔ دھن دھن دھن گر سکھ بھائی۔ گر چرنال دی آس جگائی۔ ایویں بھلی پھرے لوکائی۔ بن گر سو جھی کئے نہ پائی۔ مان وہوںی سر شٹ کھپائی۔ گر سکھاں نوں لئے ترائی۔ بھئے بھیانک وِچ پر بھ ہوئے سہائی۔ ایسا ہر کیوں و سر جائی۔ سدا سمرود پر بھ کا نام۔ سُچل جنم سُچل کام۔ کسے نہ دیوے ڈنڈ کا دان۔ گر پری پاؤ بسراں۔ سوہنگ شبد دا پیوے جام۔ سکھ ہے پہنچ بیکنٹھ دھام۔ اُوچ اگم پر بھ جگن ناتھ۔ سکھن کے پر بھ سدا ہے ساتھ۔ آپ بچائے سر دے کر ہاتھ۔ مٹائے لکھت جو لکھائی وِچ مات۔ نویں لکھے سنگ اپنے ہاتھ۔ کٹھ کتھی پر بھ کتھی اکٹھ۔ مہاراج شیر سنگھ پر بھ رکھنا تھ۔ نام جپور میا گن گاؤ۔ پر بھ ابناشی گھر ماہ پاؤ۔ جنم مرن دے دکھ مٹاؤ۔ سرب سکھ چلو گر کے بھاؤ۔ مد ماس منوں تجاو۔ سوہنگ شبد من وساو۔ مہاراج شیر سنگھ دا درشن پاؤ۔ دے درشن گر کرت نہاں۔ آون جاوون دا گر توڑ جنجال۔ سادھ سنگت وِچ پر بھ دئے بھال۔ تھایں پائی سکھ دی گھال۔ نینی پیکھ ہو نہاں۔ لال انلا لال گلال۔ سُتگر سچا دین دیاں۔ گر سکھاں نوں لئے بھال۔ سُتیاں نوں پر بھ لئے اٹھاں۔ دُشٹاں تائیں گر دیوے گال۔ آون جاوون دا جاں پئے جنجال۔ وِچ چڑا سی پیسے وانگ دال۔ سُتگر سچا آپ مہروان۔ سوہنگ شبد دا دیوے دان۔ دان دیبا آپ پر بھ آکے۔ سوہنگ شبد دا نام جپا کے۔ سچا مارگ گر سکھاں نوں وکھا کے۔ رام کرشن دا بھیس وٹا کے۔ مہاراج شیر سنگھ کل وِچ آکے۔ نہ کلناک او تار اکھوا کے۔ چار وید دا مان گوا کے۔ گپتا والا سماءں مکا کے۔ انجلیل قرآن بھسم کرا کے۔ بانی اچری ساچی ہن آکے۔ باقی سب پرے ہٹا کے۔ گھوںڈ تائیں گھنک پری بنا کے۔ بیٹھا سُتگر آسن لا کے۔ سر شاہاں شاہ پر بھ اکھوا کے۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ بچن لکھوا کے۔ ہتھیں جاوے

سَمْجَگ لَا کے۔ جُگ سَت دا سَت ور تاوے۔ سوہنگ شبد دا جاپ کراوے۔ ہر ہر جیو نظری آوے۔ سرب ٹھائیں پر بھ رہاوے۔ آوے نہ جاوے پر بھ تھر رہاوے۔ تین لوک پر بھ کھیل بناوے۔ جہاں دیکھو تھاں نظری آوے۔ آکاش پاتال مات لوک سداوے۔ جوت روپ پر بھ جوت پر گٹھاوے۔ وِچ سنگت پر بھ دیا کماوے۔ گھوں بول بول پر بھ بچن لکھاوے۔ گر سکھاں دے کن پواوے۔ انخد شبد من وجاوے۔ کھول کپاٹ گر درس دکھاوے۔ تریلوکی وچوں دھن ایہہ آوے۔ اوانگ سوہنگ رسانا گاوے۔ گر پورے دا درشن پاوے۔ جنم جنم پاپ گواوے۔ چرن کوئل وِچ پر بھ ہے لاؤے۔ سادھ سنگت دے وِچ بہاوے۔ من دا ہنگنا روگ گواوے۔ میں ٹون دا بھیت ہٹھاوے۔ سچو سچ پر بھ نظری آوے۔ سوہنگ شبد جو من وساوے۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لاؤے۔ انند بُنودی پر بھ کھیل رچاوے۔ جھوٹھے دھندے جگت نوں لاؤے۔ موہ مایا دے وِچ پھساوے۔ گر سکھاں تے دیا کماوے۔ بے کھاں نوں پرے ہٹھاوے۔ گلچ کلُوکال ہے کھاوے۔ اگن گنڈ میں سدا تپاوے۔ بن گر جیو مُکت نہ پاوے۔ مُکت جگت داتا اکھواوے۔ لکھ چراسی وِچ بھواوے۔ کرمائ سنڈا پھل کھواوے۔ ہووے کرپال جاں دیا کماوے۔ پتت پاپی سب تراوے۔ پشو پریتوں پر بھ دیو بناوے۔ گھر ساچے دی سو جھی پاوے۔ جھتوں پر بھ جیو اپاوے۔ جوت سر روپ وِچ جوت سماوے۔ جگن ناتھ پر بھ آپ اکھواوے۔ ایک بُند دیہہ بناوے۔ ہڈ ماس ناڑی پچھر بنائے۔ بیٹھا وِچ پر بھ بھیت چھپا کے۔ سچا پر بھ بیٹھا سچا آسن لا کے۔ مایا والا جیو نوں پر دہ پا کے۔ وانگ پچھی من اڑائے۔ چھن مہہ ایتھے چھن لکھ کوئی جائے۔ بُرے بھلے ایہہ فرنے پائے۔ بھننا پھرے سبنتی تھائیں۔ وِچ بیٹھی مت اپنا آپ لکائے۔ من نوں روکے ایہہ سمجھائے۔ نہ بھج بُرے نہ پھر تلکائے۔ کام کرو دھ ول مول نہ جائے۔ اس توں وڈی بُدھ بیک۔ جیہڑی روکے واری ایک۔ پر بھ ساچے دی پکڑی ٹیک۔ نزک گنڈ دانہ آوے سیک۔ ایہہ ترے وست دیہہ وِچ پائی۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش بنائی۔ پھر

اس دیہہ دی بنت بنائی۔ کام کرودھ لو بھ موه وِچ ہنکار ٹکائی۔ بُھللا جپو ٹھور نہ پائی۔ بن گر دیکھے شانت نہ آئی۔ در در لو جھے دھکے کھائی۔ وانگ سوان بُھکھے بُھکھے کھائی۔ جوں وِشا وِچ جپو ہو جائی۔ تیسا بے مکھ گر توں بھائی۔ در گاہ وِچ ملے سزاۓ۔ گر پورے ایہہ لکھت کراۓ۔ سو سکھ جن من سُدھاریا۔ پورا سُتگر رِدے چتاریا۔ کر کرپا پربھ پار اُتاریا۔ بُھگت جناہ ہر کاج سواریا۔ ہنکاریاں تائیں پربھ آپ سُنگھاریا۔ سکھ دے نیڑنہ آوے جم جنداریا۔ گر پورے ایہہ بُرد ہے دھاریا۔ سوہنگ شبد دا نام جپایا۔ بُھلیاں نوں پربھ مارگ پایا۔ فلنج وِچ گر درس دکھایا۔ رُڑھدا بیڑا گر بنے لایا۔ آون جاوون دا پندھ مُکایا۔ دھرم رائے نہ دے سزاۓ۔ وِچ چُراسی سکھ نہ آیا۔ پاتالوں چک آکاش بھایا۔ نام بیکنٹھ میرا دھام اکھوایا۔ جوت میری دا تیج سوایا۔ نہ پربھ ڈولے نہ کسے ڈلایا۔ ایک سماں پربھ سدار گھر ایا۔ تھر گھر واسی جن ایہہ کھیل رچایا۔ جپو جنت وِچ اپنا آپ ٹکایا۔ پوں روپ سواس چلایا۔ اس دا بھیت کسے نہ پایا۔ آوندا جاندا نظر نہ آیا۔ جے آوے تاں جپو کھاوے۔ بن سواس کھیہہ ہو جاوے۔ پورا گر جے دیا کماوے۔ سواس سواس جپو پربھ رِدے دھیاوے۔ سدا ہی چلے گر کے بھائے۔ سادھ سنگ پیار رکھائے۔ دیکھ سکھ نہ متھے وٹ پائے۔ ہو خوش ہے گر سکھ نظری آئے۔ میں ہاں اپنے سکھ ماں۔ موکو دیکھو سبی نی تھاں۔ پورن گر ہویا جگتا ر۔ ہتھ جوڑ کرو نمسکار۔ سچا آپ سچی سرکار۔ جیوت کو پربھ دیت ادھار۔ سکھ نوں بخشے کرپا دھار۔ امرت بر کھے بوںد بُندار۔ گل ڈکھ کائے امرت رس پائے، گر کھولے کپائے، گر نظری آئے مُرار۔ مہاراج شیر سنگھ پورن گر او تار۔ کوئی نہ اس دی لیوے سار۔ آپ ابھیت کوئی بھیت نہ جانے۔ ہر رنگ پربھ رہیا سمانے۔ پتا گر سکھ بچے انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگ بھانے۔ سچا گر سچ نسانو۔ گھر بیٹھے پربھ رنگ مانو۔ آیا آکاشوں بن بیانو۔ سادھ سنگ و ٹھو قُربانو۔ مہاراج شیر سنگھ سنگ سدا سکھ مانو۔ گر چرنال وِچ سکھ بٹھایا۔ گر پرسادی گر نامدوایا۔ گیان گوجھ دا پردہ لاہیا۔ دسوال دوار ہے کھول وکھایا۔ اپنا بھیت گر آپ جتا یا۔ جوت سنگ ایہہ

دیپک جلایا۔ گن ندھان گن دیہہ وِچ پایا۔ پریتم سنگھ نوں شبد سنایا۔ گر سکھی وِچ گر سکھ پر گٹایا۔ بھگت جناں وِچ ناں لکھایا۔ جوہ جگاں وِچ کر اٹل بھایا۔ ور گھر سکھ نے گر توں پایا۔ پر بھ ابناشی رِدے دھیایا۔ دکھ بھجن ابناشی آیا۔ سرب کلا سمر تھ، جن ایہہ بچن لکھایا۔ سر تے رکھے ہتھ بیڑا گر بنے لایا۔ ہویا مگھ سدا ہے اُجل، گر چرن سنگ رہے سمایا۔ پال سنگھ وانگ اس نوں مان دوایا۔ گر سچ سر چھتر جھلایا۔ دیناں ناتھ کری ایہہ دیا۔ پریتم توں پورن پُر کھ بنایا۔ انخد شبد من وجایا۔ رنگ میٹھی پر بھ آپ چڑھایا۔ دیہہ کنچن نوں سونا بنایا۔ کوٹ وست وِچ ہر جیو آیا۔ وانگ کرشن اپدیش سنایا۔ ارجن داسی رتھ چلایا۔ بن رتھواہی شیر سنگھ اکھوایا۔ بیڑا جس نے بنے لایا۔ بھگت جناں جیکار کرایا۔ پریتم سنگھ داتھ سوایا۔ مہاراج شیر سنگھ چرناں وِچ بھایا۔ سنگتاں دا سر تاج بنایا۔

۲۵ پوہ ۲۰۰۶ بکرمی پنڈ جیھووال بچن ہوئے

ز زائن آپ پر بھ آیا۔ ہوئے دیال گر درس دکھایا۔ گر سنگت نوں گر چرنی لایا۔ بھار انہاں دا پر بھ آپ اٹھایا۔ ہو ملاح پر بھ لئے ترایا۔ آون جاوون دا پندھ مُکایا۔ ابناشی اوگت پر بھ آیا۔ پسو پریتوں کر دیو بھایا۔ اسر سر گر سکھ بنائے۔ فلنج وچوں لئے ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ جم کنکر کوئی نیڑ نہ آئے۔ سچگندھ پر بھ رہیا سمائے۔ ساچے سکھ گر سچ بیٹھائے۔ لکھ چڑا سی وچوں پر بھ آپ کڈھائے۔ کوئی بگاسن سرب رہیا سمائے۔ نہ اوہ مرے نہ آوے نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ سدا اکھنڈ آپ کرپاں۔ دین دیال انٹھرا لال۔ کوئی نہ جانے ایہہ لال گال۔ پورا گر آپ ہوئے کرپاں۔ گر سکھاں نوں ایہہ دے دکھاں۔ مہاراج شیر سنگھ دین دیال۔ سد بخشد دین دیال۔ فلنج وچوں لئے نکال۔ کھانیاں اونہہ دتیاں گال۔ پاپیاں تائیں وچی بان۔ گیتا دا گیا گیان۔ قرآن دا گیا ایمان۔

انجیل انجاب پر بھ آپ بنائے۔ گوہتیا والے سب کھیہہ رُلاوے۔ مدراماں جو کرے اہار۔ کُنبحی نزک دتا ڈال۔ جسے مرے ہوئے خوار۔ بن گر کوئی نہ لاوے پار۔ ہاہاکار کرے ڈراچار۔ کوکر شوکر جوں اُتار۔ وِشا وِچ وِشا جنت بنایا۔ لکھ جوں ایہہ کرم بنایا۔ جو جن میرا نام دھیاۓ۔ سوہنگ شبد رِدے سمائے۔ تھر گھر دھام دی سو جھی پائے۔ دوار دسوال پر بھ دے گھلائے۔ انخد شبد من دئے وجائے۔ بُجانند نجح اُس نوں آئے۔ پر بھ ابناشی گھر ماہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آئے۔ نظری آئے سَنگر پورا۔ حاضر حضور سدا گر سورا۔ حاضر حضور پر بھ سُنگت ماہ۔ گھال سکھاں دی پائے تھاں۔ رکھبنس رکھنا تھہ رکھرا یا۔ تریلوکی نند گھر ماہ پایا۔ گر سکھاں دا سنسا لاهیا۔ چ شبد گر آپ بنایا۔ سوہنگ شبد دا جاپ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ درس دکھاوے مارگ پاوے۔ بُھلے سکھ نوں چرنی لاوے۔ چرن کوں پر بھ کے پرسے۔ سکھی چو سدا سم درسے۔ امرت ہر جیو آپ ایہہ برکھے۔ جگن ناتھ گوپال مگھ منی۔ پر بھ ابناشی سب دادھنی۔ اس دی مہما کسے نہ گئی۔ سوتريا جس دی چرن سنگ بنی۔ پورا سَنگر مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں تنی۔ کرپاندھ کرپا پر بھ کرے۔ ڈکھ دلدر سکھن کے ہرے۔ آئے سکھ جو سرنی پرے۔ درگاہ ساچی چج کھرے۔ جم کا ڈنڈ نہ موںڈ میں پرے۔ سدا سہائی آپ ہر ہرے۔ انت کال پر بھ رچھیا کرے۔ گر پورا گر پری ہے کھڑے۔ بیگنٹھ دھام گر سکھ نواسی۔ جتنھے بیٹھا پر بھ ابناشی۔ پرتاک ساس گراس۔ اُترے پار جن آئی راس۔ نند کاں دُشیاں دا پر بھ کیتا ناں۔ گر سکھاں من بھیا پر کاش۔ مہاراج شیر سنگھ سدا گننتاں۔ سوہنگ شبد سچ گھنڈ نواس۔ سچ گھنڈ پر بھ سچ بنایا۔ سچ چو سچ پر بھ سچ ماہ سمایا۔ ہوئے ادھین سُنگت رِدے دھیاں۔ چھڈ بیگنٹھ مات لوک میں آیا۔ شیر سنگھ نہ کلنک اکھوایا۔ فلنج دا ہن گرب گوایا۔ جوت پون دا کھیل چلایا۔ جوت سر روپ دیہہ میں آیا۔ دھرت دھول نوں پھڑ ہلایا۔ ہاہاکار کر چو جنت روایا۔ وانگ کوہلو پڑ گھانی پایا۔ سر شٹ دا ایہہ انت ہن آیا۔ مہاراج شیر سنگھ ہن بچن لکھایا۔ انتکال لکھج دا آیا۔ کرمائیں دیاں مار گوایا۔ پھل اُس دا

بھوگنا پایا۔ چمٹکار گر ایہہ دکھائے۔ دُشٹ دُراچار سب بھسم کرائے۔ سرگن نرگن پربھ کھیل رچائے۔ گلگ توں سنجگ بنائے۔ کرم دھرم داراہ بتائے۔ سدھ مارگ سکھاں نوں لائے۔ شراب ماس دے نیڑنہ جائے۔ تھر گھر واسی گھر میں پائے۔ پنج تت میں رہیا سمائے۔ چپو سوہنگ تاں نظری آئے۔ جگمگ جوت پربھ ڈمگائے۔ نج گھر بیٹھا تازی لائے۔ سو ویکھو جو شیر سنگھ رِدے دھیاۓ۔ دیہہ مندر میں پربھ رہیا سمائے۔ پوں سروپ پربھ سواس بنائے۔ اپ تچ دائے پر تھمی آکاش بنائے۔ من مت بُدھ ہنکار وِچ ٹکائے۔ اوہلے بیٹھا تازی لائے۔ آپ ویکھے نظر نہ آئے۔ بھلا چپو شانت نہ پائے۔ کرے وکار در دھلے کھائے۔ بن گر پار نہ کوئی لگائے۔ ہاہاکار کرے بللاۓ۔ دھرم راج جب دے سزاۓ۔ کُنبھی نزک ملے سزاۓ۔ بھلا چپو پھر ٹھور نہ پائے۔ انتکال جو پربھ دھیاۓ۔ ہووے دیال پربھ درس دکھائے۔ وِچ بیان میں بیٹھائے۔ بیکنٹھ دھام پربھ دئے پُچھائے۔ جتھے ہر جیو رہیا سمائے۔ جوت جگت دی پیਆ جلاۓ۔ پالپی پتت پار اُتار۔ ہم نرگن ٹوں نہیں چتار۔ ٹوں بخشد اسیں بھلنہار۔ گر سکھاں دی ایہہ پکار۔ ڈبدا بیڑا لیں تار۔ گلگ آیا چھالاں مار۔ آیسا ہو وگو دو دھار۔ سرِ شٹ ڈبو وِچ منجدھار۔ گر سکھ اُترن پار۔ سوہنگ شبد سچ کرتار۔ نائیں لیئے سکھ اُترے پار۔ بھگت و چھل پربھ دیت اُدھار۔ مہاراج شیر سنگھ پورن پر میشور اوتار۔ نہ کلکنک گلگ اوتار۔ نہ کیوں نہ کنٹک پربھ آپ۔ سب توں وڈا جس دا پرتاپ۔ آدانت پربھ آپ ہے آپ۔ مہاراج شیر سنگھ سب سرِ شٹ تھاپیو تھاپ۔ آیسا سنتگر کرم کمایا۔ گر سکھاں نوں ایہہ راہ بتایا۔ گلگ وِچ درس دکھایا۔ آتم سنما سب دا لاهیا۔ سچ شبد گر سچ پھایا۔ سوہنگ شبد داراگ سنایا۔ گر سکھاں دا جس بھیت چکایا۔ جوت سنگ جوت ملایا۔ سست پُر کھ سست سکھ ہے ہوئے۔ گر ملک گر سکھ گر در کے ہوئے۔ گر سکھ ماہ بھیت نہ کوئے۔ چپو وِچ رِدے گر چرن پروئے۔ مہاراج شیر سنگھ دے تریلوئے۔ سوہنگ شبد دا نام دوایا۔ سُرت شبد دا میل کرایا۔ راؤ رنک کر ایک بھایا۔ تخت تاج توں سب نوں لاهیا۔ چار ورن پربھ آپ

سمایا۔ چارال نوں کر ایک بھایا۔ برہم اپجھیا برہم سمایا۔ برہم سرُوپ دا کسے بھیت نہ پایا۔ پار برہم پربھ گھر میں آیا۔ گنگن پاتالی تج سوایا۔ فلنج دا ہن کال کرایا۔ ملیچھاں تامیں پربھ آپ کھایا۔ جم کا ڈنڈ ترک نوں لایا۔ اللہ اللہ نام مٹایا۔ ست دیپ نو ہنڈ سوہنگ شبد سنایا۔ چار گنٹ مہاراج شیر سنگھ ڈنک وجایا۔ شبد روپ پربھ نظری آیا۔ بھگت و چھل ہر برد رکھایا۔ رکھن لاج بھگتن کی آیا۔ فلنج وچ جن پھرا پایا۔ نہ کنک او تار اکھوایا۔ گھنک پر گھنشم بنایا۔ گھٹ واسی سب تھاں سمایا۔ سچ شبد گر سچ بتایا۔ او انگ سوہنگ جس ردے دھیا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ انت کال انترجانی آکے۔ سکھن سر ہتھ ٹکا کے۔ باہوں پکڑ بننے لا کے۔ رڑھے سنسار دھکے کھا کے۔ چلے جواری پلے جھڑا کے۔ چو کلو دے کال کرا کے۔ گر بھ جوں ماہ واس کرا کے۔ گر پورے توں مگھ بھوا کے۔ مانس جنم بر تھا گوا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ لبھا آکے۔ بیٹھا کلسیں ڈیرہ لا کے۔ او تھوں اٹھو جوت جگا کے۔ اپنا بھیت پربھ آپ گھلا کے۔ سوہنگ شبد دی جیکار کرا کے۔ گر سکھاں نوں مان دوا کے۔ راؤ رنک سب سرنی لا کے۔ بچے جیکار چار گنٹ کرا کے۔ تجا سنگھ اندر سنگھ کول منگا کے۔ پریتم سنگھ پریم سنگھ سنگ رلا کے۔ چو اس کھاں اُتے پنگ ٹکا کے۔ سوہن سنگھ ہتھ چوڑ پھڑا کے۔ سُچا سنگھ دا مان گوا کے۔ آؤ سنگت ہنم ہنم کے۔ دیوے درس گر پورا آکے۔ پورن وچ پورن جوت جگا کے۔ پال سنگھ نوں سنگ لیا کے۔ چیت سنگھ دے بھلکھلے لاه کے۔ سورن سنگھ سورگی ست سرُوپ وکھا کے۔ برہم وچوں برہم جوت جگا کے۔ سادھ سنگت نوں سچ سچ وکھا کے۔ سوا پنچھی رُپے دا پرساد کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نوں بھوگ لگا کے۔ سنگت دے مگھ امرت پا کے۔ گیان گوجھ دا بھیت مُکا کے۔ دویت دوئی دا پرده لاه کے۔ چار جگ دا شبد سنای کے۔ منی سنگھ نوں مان دوا کے۔ پورا ستگر سنگت وچ بنای کے۔ پرگٹ ہووے اپنا تج وکھا کے۔ مہاراج شیر سنگھ ویکھے جوت جگا کے۔ موتے نال پربھ کپتا پیار۔ سچ شبد دا پربھ کپتا آدھار۔ کرے مہر پربھ دیوے تار۔ اک گن توں ہووے لکھ ہزار۔ چھبھی پوہ لئی حلم

لکھایا۔ سچ شبد گر سچ سنایا۔ جوت سروپی جوت ماہ سمایا۔ جھوٹھی دیہہ نوں آپ تھایا۔ جوت سروپ ایہہ ڈنک وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک ہو آیا۔ جُک الٹاؤن دا کھیل رچایا۔ گھر گھر بھامبرٹاگ دالایا۔ ویر وکار دا زور ہے پایا۔ رام نام سب دلوں ٹھلایا۔ پاپ اپر ادھ دا تھج ودھایا۔ کلوکال نے کرم کمایا۔ نشٹ کرن نوں ہرجو آیا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ رگھرا یا۔ سوہنگ شبد جس نام جپایا۔ گرسکھاں نوں گرگھ بنایا۔ گرگھ سو جو گر سرنی آئے۔ سادھ سنگت وچ لے ملائے۔ ہوئے دیال پربھ درس دکھائے۔ ڈکھ دلدر سب دے لائے۔ پنجاں سکھاں نوں اچ مان دوائے۔ پنج سکھ پُتر پھل پائے۔ گرسکھاں من ودھائی۔ پوہ چھبی نوں خوشی منائی۔ تھی دیہہ پربھ جوت پر گٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ کلا وکھائی۔ ستگر پورے دسی ریت۔ چون کمل سنگ رکھو پریت۔ جھوٹھی دیہہ بالو کی بھیت۔ سوہنگ شبد جپ من سرجیت۔ کبھوں نہ ڈولے سکھ اتیت۔ چھبی پوہ چھڈی دیہہ دی پریت۔ ڈھٹھے گردوارے مندر مسیت۔ گیا مان بانی گیتا قرآن مجید۔ انت کال ہوئے بھیت۔ سوہنگ شبد دی ہوئی جیت۔ مات گربھ دا بھیت لکایا۔ الٹا پرچھ ایہہ چیو لگایا۔ سر تھلے پیر اپر لکایا۔ تپ نوماس کرایا۔ دسویں ماس پربھ حکم پڑھایا۔ مات گربھ سے باہر آیا۔ بائی پوہ وپردار جنم اپایا۔ پچن پربھ کا سچ ہو آیا۔ سمرسی پربھ درس دکھایا۔ سمرتی تن دا بھیت پڑھایا۔ اپنا مان بال نے پایا۔ بلحیت سنگھ نام رکھایا۔ بلدھار بلی آپ آیا۔ امر سنگھ امر اپد پایا۔

۸ پھنگن ۲۰۰۶ کرمی میرٹھ چھاؤنی

جوت نر بھن جگت میں آئی۔ ٹلچ کسے بھید نہ پائی۔ ویچ تریتا رام رگھرائی۔ ویچ دواپر کرشن گھنگھائی۔ ہویا مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی۔ سوہنگ شبد پر چلت کرائی۔ باقی سب مان گوائی۔ ساچی لکھت گر ساچے کرائی۔ آدانت سرب رہیا سمائی۔ دھار کھیل پربھ

جوت پر گٹائی۔ سادھ سنگت بن کوئی بھیت نہ پائی۔ آوے جاوے تھرنہ رہائی۔ لو بھی منوآ کت کھوجن جائی۔ ہر کی جوت ہر مندر آئی۔ وِچ سکھ پربھ جوت پر گٹائی۔ پیچ اس دی آپ رکھائی۔ نبض چلنوں بند کرائی۔ پر گٹ کیتی آپ وڈیائی۔ دھن دھن اس دی مائی۔ دھن پتا جس دات ایہہ پائی۔ گھنک پڑی وِچ سیو کمائی۔ جوت پر بھو دی پورن وِچ آئی۔ پر گٹ پیا پربھ رگھرائی۔ دینا ناتھ سرب سکھدائی۔ گھنی شام کل جوت جگائی۔ کلوکال وِچ کھیہہ ملائی۔ سُنجک سَت سَت ورتائی۔ سوہنگ شبد دی لکھت کرائی۔ چار جگ ہووے سہمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ ایہہ وڈیائی۔ اُنی سو پنچاہ بکرمی وِچ جوت سی آئی۔ گھنک پڑی بجے جیکار کرائی۔ دیوی دیوتے بھل بر سائی۔ گھنک پڑی نوں ملی ودھائی۔ جتھے مہاراج جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ ناں رکھائی۔ منی سنگھ نوں درس دکھائی۔ جوت نرنجن نظری آئی۔ ہویا شانت درس پربھ پائی۔ بھوری والے ترکھا مٹائی۔ گر پورے دی کیتی وڈیائی۔ سادھ سنگت سنگ سیو کمائی۔ سر امرت دیتا پچائی۔ ساری کھیل آپ کرائی۔ بانی ارجن دی سچ کرائی۔ منجی صاحب اُتے دیتا بھائی۔ گر دھام سمجھنڈ بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ چرن ٹکائی۔ مہنتاں ہاہاکار مچائی۔ بھید کسے نہ جانیا رائی۔ ہر مندر ہر جوت ہے آئی۔ مہاراج شیر سنگھ آپ رگھرائی۔ اُس سمیں ایہہ شبد سنایا۔ امر تسر نوں سراپ دوایا۔ امر تسر جو سردا بھریا۔ پربھ ابناشی خالی کریا۔ پھیر کیتی کھیل اپار۔ اُنی سو ترونجا گئے انند پر سُدھار۔ ہو کا دوایا سچی سرکار۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ نیلا چوغہ آپ رنگایا۔ پچے سُنگر گل وِچ پایا۔ پھر آپ بابے نے سیس اٹھایا۔ امام مہدی سب تائیں سنایا۔ نہ کلکنک فلک چج آیا۔ پھیر نظر نہ آوے سچ شد سنایا۔ گر پورا گھر ٹھانڈے آیا۔ چوہ جگاں دا جس بھیت گھلایا۔ راؤ رنک کر اک بھایا۔ آیسا شبد منی سنگھ توں لکھایا۔ رانیاں مہارانیاں دا مان گوایا۔ نمانیاں تائیں گلے لگایا۔ انتکال فلک دا کرایا۔ جوت سر روپ پربھ جگت میں آیا۔ اوہ دیکھے آپ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت وِچ رہے سمایا۔ گر دھن جس درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب ہوت سہایا۔ مہاراج

شیر سنگھ ہویا اوتاری۔ سکھاں دی جن چج سواری۔ مستوانا ہووے دھام بھاری۔ مہاراج سنگرور اُس دی کرے اُساری۔ ساری بانی جس وقت اچاری۔ جیو جنت شن پار اوتاری۔ مہاراج شیر سنگھ چج اوتاری۔ سوہنگ شبد نال سر شٹی تاری۔ دیا ندھ پربھ دیا کمائی۔ گیان دھیان دی سو جبھی پائی۔ جوت سرودپ گر لکھت کرائی۔ سوہنگ شبد مگھ رکھائی۔ تریلوکی نندن ایہہ بنت بنائی۔ سرب تھائیں پربھ ہوئے سہائی۔ بن دیہہ پربھ جوت پر گٹائی۔ اپنا بھیت نہ کسے بُجھائی۔ شبد ساچا پربھ چج کرائی۔ سرب سرِ شٹ اگن جلائی۔ سوہنگ شبد دی جیکار کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ ایہہ دیلا جاں پُورا ہووے۔ گر ساچا پھر جلت بلووے۔ جوت جلت دی آپ جلائی۔ بن جوتون کوئی چپونہ بھائی۔ دیہہ دیپک پربھ رہیا سمائی۔ بن ولی ہے جوت جگائی۔ بُھلا جیو بھید نہ پائی۔ بن گر پورے پت گوائی۔ سادھ سنگت ویچ کوئی نہ گیاتا۔ جس نے ایہہ رگھنا تھ پچھاتا۔ اچھل چھلن چھل آپ کرایا۔ پون سرودپ واجا وجایا۔ جوت میں جوت پربھ جلت اپایا۔ ہر جو ہر ہی ما ہے سمایا۔ سوہنگ شبد دا تھ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ کرے کرایا۔ مسکھاں توں مگھ چھپایا۔ گر سکھاں نوں درس دکھایا۔ اپنا بھیت نہ کسے بتایا۔ جوت سرودپ جلت میں آیا۔ یاچکاں نوں ایہہ دان دوایا۔ انخد شبد من وجوایا۔ سوہنگ شبد داراگ سنایا۔ ہوئے پر نکھ ہے درس دکھایا۔ لکنڈ منوہر پربھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ دکھ درد مٹایا۔ ہن ایسی کراں کھیل اپار۔ لکھ تائیں کیتا پار۔ سادھ سنگت نوں دیتا تار۔ بے سکھاں نوں نزک منخار۔ ایتھے اوتحے ملی ہار۔ بن سکھ ڈھوئی نہ دیوے کرتار۔ سرامرت والی نہر اپار۔ چووی میل جل لہندی دھار۔ گھنک پڑی پربھ لے اوتار۔ رچن رچائے اپر اپار۔ سد بخشد چج سر جنہار۔ مہاراج شیر سنگھ نر اوتار۔ جتھے کھیل کیئے اپار۔ سچا دھام بنائے آپ داتار۔ پنڈ کلسیاں جتھے گر دربار۔ چج دھام جتھے وسے نر نکار۔ جس دی جوت اپر اپار۔ آپ اپر مپر کرنیہار۔ چیت سنگھ سکھ نوں دیتا تار۔ پُتر سورن جس دیتا وار۔ ست جیٹھ ویہہ سوچھ دن اپار۔ سورن گیا گر پڑی سدھار۔ کوئے نہ میٹے ایہہ لکھت اپار۔

مہاراج شیر سنگھ سچا کرتا رہا۔ بانی پر بھ دی پر بھ دتی اچار۔ سادھ سنگت نوں دتا تار۔ سرب سوکھ گر چران پیار۔ آتم جوت جگائے اپا ر۔ گر سکھاں دا ہوئے ادھار۔ شبد ساچا سچ نستار۔ مہاراج شیر سنگھ جگت ادھار۔ سوہنگ شبد ہووے جگ چار۔ کلسیاں تائیں ایہہ ماندوا یا۔ سچ تخت سنجگ دا بنایا۔ سورن سنگھ سنگ جوت ملایا۔ تج دھڑو در آگے بہایا۔ جتنے مہاراج شیر سنگھ چران لکایا۔ اوہ ویکھے آپ نظر نہ آیا۔ بھگت جناں نوں درس دکھایا۔ سُتیاں رات طنہب اٹھایا۔ ہو پر تکھ آن درس دکھایا۔ سارا سنسا من دا لاهیا۔ ہر جو ہر تھاں نظری آیا۔ کلجگ وچ ایہہ ماندوا یا۔ سوہنگ شبد سچ شبد سنایا۔ ویہہ سو ست پکرمی آوے۔ ہاہاکار جگت ہو جاوے۔ کوئے نہ میٹھ پر بھ لکھت کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہو جاوے۔ نہ کلنک آپ اکھاوے۔ امام مہدی گل چولی پاوے۔ آپ اپاوے آپ کھپاوے۔ اللہ اللہ دا مان گواوے۔ صدی چوڈھویں ختم کراوے۔ سوہنگ شبد دی جیکار کراوے۔ میں ہاں آپ جوت سروپا۔ انجا پون چوکر سر ہوتا۔ میری مہما اپر اپا ر۔ میں ہاں اپنی جوت آدھار۔ وچ پاتال میں نین مُندھار۔ لیٹاں باشک اپر پیر پسار۔ کچھی جھسے چران اپا ر۔ آلسیا نہیں سچا کرتا ر۔ چپوت نوں دتا جوت ادھار۔ سرب سر شٹ میں رہیا پسار۔ او انگ آپ سوہنگ میرا شبد اپا ر۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ مات لوک وچ کراں پسار۔ سیمیں انسار لواں او تار۔ کبھی جوت سروپ کبھی دیہہ دھار۔ مہما میری اپر اپا ر۔ سنجگ وچ سد مہروان۔ تریتے وچ رام بھگوان۔ دواپر وچ کرشن مرار۔ جس نے گپتا لکھائی اپا ر۔ ارجمن دتا توڑ ہنکار۔ بیراث سروپ وکھایا مرار۔ میں کرن کراو نہار داتار۔ مہاراج شیر سنگھ سچا او تار۔ سچ کرم سچ میری کار۔ سچ شبد لکھائے اپا ر۔ مو رکھ مگدھ نہ جانے میری سار۔ گر سکھ سارے ادھرے پار۔ لجیا رکھی وچ سنسار۔ سرب نواسی پر بھ کرتا ر۔ سب چپوت کو دیت ادھار۔ ٹھی گندھے سچ سر جنہار۔ سنگھ بھجن نوں دتا تار۔ بھلا سکھ ہے اُتریا پار۔ کوئے نہ بجھے پر بھ سچ کرتا ر۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھانڈا دربار۔ کلوکال وچ کھیل رکھایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد اُپجا یا۔ اوہناں تائیں

مان دوایا۔ سر اُنہاں دے چھتر جھلایا۔ نام نِرنجن اللہ رکھایا۔ انتکال پر بھ آپ کھپایا۔ نانک نِرنگاری پر گٹایا۔ چار گنٹ نام سست درڑایا۔ ہنگاریاں نِند کاں بھیت نہ پایا۔ ایسا پر دہ اُنہاں تے پایا۔ اپنا بھیت پر بھ آپ چھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ دُکھ بھجن رایا۔ اوہ سی ایشر دا چمٹکار جوت جگائی اپر اپا۔ نانک توں انگد کل دھار۔ پینتیس اکھر لکھائے کرتا۔ جامے دس ایہہ جوت پر گٹاوے۔ دیپک سنگ دیپک بلاوے۔ آدانت نہ پھر بتاوے۔ توں ہی توں سب جگت ہے گاوے۔ اُوچ اگم تھر رہاوے۔ کوئی اوں دا بھیت نہ پاوے۔ جوت سروپ جوت ہو جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر کھاوے۔ انت کال ٹھیک دا آیا۔ ایشر نے کھیل رچایا۔ سچھنڈ جو رہے سمایا۔ مات لوک وِچ شیر سنگھ نام رکھایا۔ جوت جس دی ڈمگا۔ بن تیل بیٹھ دیپک جلا۔ سد ابناشی نِرنجن رایا۔ دھار کھیل چڑھج کھایا۔ ساول سُندر روپ بنایا۔ اچھل چھلن چھل آپ کرایا۔ جوت سروپ سب جگت اپایا۔ بے مکھاں نوں پرے ہٹایا۔ گر سکھاں نوں سرنی لایا۔ بھے بھیانک وِچ ہوئے سہایا۔ گر ٹھیک وِچ آن درسایا۔ اُوچ پیچ کر اک دکھایا۔ دھرنی دھر ایشر نِرزاں آیا۔ گر دھام گر درس دکھایا۔ جو ٹھیاں جھوٹھیاں بھید نہ پایا۔ گر پورے توں مگھ چھپایا۔ پر گٹ ہویا آپ رگھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ گر پورا ایہہ ساچی کھان۔ گر سکھاں نوں دیوے درس پر بھ دان۔ سوہنگ شبد اُتم گیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ تریلوکی ناتھ پر بھ جانی جان۔ گھٹ واسی برہم استھان۔ راؤ رنک جس اک سماں۔ دُشناں دے گر لائے گھان۔ انتکال کل دھار پر بھ آیا۔ انت کلو دا آپ کرایا۔ اُلٹے دھنڈے جگت لگایا۔ ایسا پر بھو کھیل رچایا۔ گئو غریب نے ہاہاکار مچایا۔ بندی توڑ پر بھ ہوئے سہایا۔ مد ماس دا ناس کرایا۔ سوہنگ شبد گر ڈنک وجا۔ سادھ سنگت نوں مان دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر جگت سدا۔ ایسی کلا ہن آپ درتاوے۔ گھر گھر وِچ ہاہاکار پے جاوے۔ کلو دا پر بھ کال کراوے۔ سنجھ دی جیکار کراوے۔ سوہنگ شبد پر تکھ ہو جاوے۔ اوںکار پر بھ سرب سماوے۔ ایہہ بچن نہ ہوئے ادھورا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر پورا۔ سچ لکھت پر بھ

آپ کرائے۔ اٹھ پھگن نوں جوت پر گٹائے۔ گر در تے گر سنگت آئے۔ ہر ہر نام مکھوں سب گاوے۔ پون سر ڈپ ایہہ کھیل رچاوے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہو جاوے۔ کوئی اس دا بھیت نہ پاوے۔ گر بانی گر جوت پر گٹاوے۔ گر گوہند گر نظری آوے۔ ہوئے پر تکھ پر بھ نظری آوے۔ گر دوارے میر ٹھ نوں بھاگ لگاوے۔ جتنے پھر گر دھام سہاواے۔ اندھ کوپ میں جوت پر گٹاوے۔ مہاراج شیر سنگھ چلت کراواے۔ میں ہاں آپ سچا کرتا ر۔ سچھنڈ ویچ وسنیہار۔ میری مہما اپر اپا ر۔ دیوتیاں نوں میرا ادھار۔ برہما وشن مہیش میرا آکار۔ شو شنکر میری جوت ادھار۔ آدانت میں ایکنکار۔ مہاراج شیر سنگھ گن نستار۔ جو جن پر بھ کی سرنی آئے۔ چو جلت دا بھیکھ ہٹائے۔ ہنگتا مان دلوں گوائے۔ بجانند پر بھ سو جھی پائے۔ بھگت و چھل پر بھ درس دکھائے۔ آئے سرن پر بھ چرنی لائے۔ دوٹ دشٹ سب پرے ہٹائے۔ گھال سکھاں دی پائی تھائیں۔ انتکال پر بھ ہوت سہائے۔ جم جندار کوئی نیڑنہ آئے۔ سوہنگ شبد دی چوٹ نہ کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب ہے تھایں۔ ویچ بیان پر بھ لئے بیٹھائے۔ گر پورا گر پری پہنچائے۔ سچھنڈ جتنے رہیا سمائے۔ گر سکھاں دی ایہہ ہے تھایں۔ میں ہاں آپ جوت سر ڈپا۔ فلچ ویچ وڈا ہاں بھوپا۔ ایہہ جلت اک کھیل رچایا۔ چھن میں اپایا چھن ماہ کھپایا۔ ایشر نے ایہہ بنت بنائی۔ اک بوں تول بنت بنائی۔ اپ تج وائے پر تھی آکاش سہائی۔ ویچ مت من بُدھ ٹکائی۔ اپنی جوت پھر آپ جگائی۔ کرنہار سب سر شٹ اپائی۔ گن ندھان ایہہ دیا کمائی۔ پھروی چو بھیونہ پائی۔ نظر نہ آیا جن بنت بنائی۔ دیا دھار پر بھ درس دکھائی۔ سادھ سنگت جو در تے آئی۔ دُدھ پُت سگل چھل پائی۔ مہاراج شیر سنگھ لکھت کرائی۔ وشنوں بھگوان دی ایہہ وڈیائی۔ گن ندھان آن لکھت کرائی۔ آپ اٹھ اٹل وڈیائی۔ سکیاں نوں پر بھ ہرا کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ سکھ اک کرے ارداس۔ بیٹھا ویچ سنگت ہے گر کے پاس۔ بینتی کرے کرن نہ جانے۔ پورا سنتگر نہ پچھانے۔ گر در تے کھڑا اپکارے۔ گر ٹھانڈا آپ کرے نستارے۔ مان ہنکار پر بھ آپ نوارے۔ سچ شبد سچ گر

کی مارے۔ کرو بینتی ہوئے ادھیں۔ گر پورا بیٹھا پر بن۔ آپ کھلووے ہتھ ہے جوڑے۔ ہوئے متامن تے ہوڑے۔ چرن کوں میں سیس نوابے۔ من دی ہنگتا میل گوائے۔ پھر گر پورا دیا کمائے۔ سرب سوکھ پر بھ دئے دکھائے۔ دکھ دلدر رہے نہ رائے۔ جو جن میری سرنی آئے۔ چار پدار تھ گھر میں پائے۔ جیو جنت پر بھ رہیا سمائے۔ ایہہ میرا ہے چمٹکار۔ سب جگت بھلا لیا بھلا و نہار۔ الوب ہو بیٹھا گر کرتا۔ موڑ کھ مگدھ نہ پاوے سار۔ گر ساچا ساچی ہے کار۔ وِچ چرن جونہ کرے نمسکار۔ اوہ جیو کو اُترے پار۔ بھگت و چھل پر بھ دیت ادھار۔ جگو جگ پسرے پسار۔ ہر جگ وِچ پر بھ لئے اوتار۔ اپنا شبد لکھائے اپار۔ سوہنگ شبد سچ نستار۔ اوانگ آپ پر بھ داتار۔ جس دی جیونہ پاوے سار۔ پورن سکھ جن کیتی وچار۔ دے درس گر دتا تار۔ میں ہاں اپنی جوت ادھار۔ جیو جنت سب دیوال تار۔ سد بخشند سچ سر جنہار۔ بن نبض پر بھ رہیا لکار۔ اپنا راہ گر آپ بتاوے۔ شبد سوہنگ دی من چوٹ لگاوے۔ پڑھ کے سکھ من بگاوے۔ تھر گھر دی سو جھی ہے پاوے۔ دوار دسوال پر بھ آپ کھلاوے۔ بخانند سچ ماہ پاوے۔ جھرنا نجھروں آپ جھراوے۔ امرت بوند کوں میں پاوے۔ انخد شبد دی دھن سنادے۔ سوہنگ شبد سچ سچ درتاوے۔ چار جگ بجے جیکار کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ لکھت کراوے۔ سچ مارگ سچ سر شٹی لاوے۔ انجلی قرآن دا مان گواوے۔ اندھ گھور آیسا ہو جاوے۔ پورا ستگر نظر نہ آوے۔ وِچ سنگت گر شبد لکھاوے۔ جوت سر دپ جوت رل جاوے۔ جھتوں ابجیا تس ماہ سماوے۔ مہاراج شیر سنگھ چوج وکھاوے۔ کوٹ برہمنڈ کوئی تھر نہ رہاوے۔ شبد بان گر آیسا لاوے۔ چکر سدرش درس دکھاوے۔ چار ورن دا بھید مکاوے۔ برہم سے اُچھے برہم ماہ سماوے۔ ایشتر جوت ہر جیو میں آوے۔ سرب سر شٹ پر بھ ایک بنادے۔ پیچ اُونچ سب اک کراوے۔ اپنا نام ایہہ بتاوے۔ سوہنگ شبد گھر ساچے گاوے۔ آون جان دا جیو پنده مکاوے۔ دھرت دھول آکاش سب تھائیں سماوے۔ جہاں دیکھاں تھاں ندری آوے۔ کرپاندھ پر بھ ہوئے سہائے۔ اپنا شبد مکھوں سنایا۔

گر دھام گر پُری بنایا۔ چج رکھن نوں ہر جو آیا۔ پورن دیہے وچ جوت جگایا۔ من دے بھلکھے سُتگر لاءے۔ بعض سکھ دی چلنوں ہٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے۔ بھگت وچھل ہر لاج رکھائے۔ اوس دھام نوں بھاگ لگایا۔ جتنے ہے پربھ درس دکھایا۔ ممکھاں توں پردہ پایا۔ گرمکھاں نوں وچ چرن بھایا۔ اجوئی رہت نظری آیا۔ اکال مورت نہ مرے نہ جایا۔ دیہے سوچھ اٹھ پھگن پربھ کھیل رچایا۔ جوت سروپ جگت میں آیا۔ آپ ہے جوتی جوت سروپا۔ انخد شبد وجائے بھوپا۔ سُرت شبد دی جو جن جانے۔ مہاراج شیر سنگھ کھڑا سراہنے۔ دیوے درس سچ کر جانے۔ من اچھے سگل پھل پانے۔ کلگ وچ بھئے چو جنت انجانے۔ بھجن ایوں چوں بھٹھیا لے دانے۔ سچ شبد جونہ پچھانے۔ سوہنگ شبد گرماریا بانے۔ مہاسار تھی سرب سرشت اپاوے۔ انت سمیں پربھ آپ کھپاوے۔ سوہنگ شبد راہ چلایا۔ سُتگ وچ ہوئے سہایا۔ سرب کلا پربھ آپ ہے دھاری۔ کلگ دی ہن ہوئی خواری۔ سُتگ دی ہن آوے داری۔ پرگٹ ہووے مہاراج شیر سنگھ نز نکاری۔ منی سنگھ بھیا پوت بھو تاری۔ سرب سرشت جن آپ سنگھاری۔ سرنی لگے سرشت آن ساری۔ گر پورے ایہہ پار اُتاری۔ سوہنگ شبد میرا ردے دھیا لی۔ امرت دیلے دن ہے چاں۔ گر پورا جن بنت بنائی۔ گھر بیٹھا گر پورا پائی۔ دکھیاں دا جس دکھ مٹاؤنا۔ بانی بوہتھ گر پورا پاؤنا۔ پائیو پھل سرب من بھاؤنا۔ سادھ سنگت نوں سچ بتونا۔ کم جاوے جگت وچ آؤنا جانا۔ کیا کلاخش پھرنہ کھانا۔ چرن کوں پربھ چرنی لائے۔ دیوے درس گر دیا کمائے۔ من میں اچھا اور جو دھرے۔ پورن کرے آپ پربھ ہرے۔ سچا گر ساچا آسا ورے۔ ہوئے کرپاں پربھ کرپا کرے۔ ہون منور تھ سب دے پورن۔ گر کا بچن نہیں ادھورن۔ مد ماس جو رسنا لائے۔ درمت دیہے اُس دی ہو جائے۔ پورے گر کا درس جو لوڑے۔ سوہنگ شبد من میں جوڑے۔ ایہہ دتا سکھاں نوں دان۔ سوہنگ شبد برہم گیاں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نام شبد دا دتا گیاں۔ گیاں گوجھ جو میرا پاوے۔ پربھ ابناشی ردے سماوے۔ دودھ پوت سب گھر ماہ پاوے۔ پورا گر ایہہ

سچ و کھاوے۔ جِو جگت کوئی نہ جانے۔ اپنا بھید آپ و کھانے۔ بُجھی دیپک گر آپ جگائی۔ سچ منتر گر سچ درڑائی۔ ایشر جِو دا بھید مٹائی۔ اچرج نوں اچرج ملائی۔ پسو پریتوں کر دیو بہائی۔ گر پورے وِچ ایہہ وڈیائی۔ شبد اپنے دا بھید کھلائی۔ سب توں بانی مگھ رکھائی۔ اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت سب وس کرائی۔ پورے گر وِچ ایہہ وڈیائی۔ تریلوک اس دا جس گائی۔ مہاراج شیر سنگھ چج رکھائی۔ شبد میرا ہے نربان۔ جیتیاں مشکلاں تیتیاں آسان۔ نام میرا سب میں پر دھان۔ سوہنگ شبد سرب کی آن۔ پون روپ گر مسان بنائے۔ جم کنکر کوئی نیڑنہ آئے۔ بِر اٹھاراں بھے رکھائے۔ ہاکن ڈاکن سب ڈر جائے۔ سرب سر شٹ گر باں لگائے۔ وِچ بھے سب ہر گن گائے۔ لوہے کا سنگل گل میں پائے۔ سار کی موںگی سر پر لائے۔ گر پورے کیتی وچار۔ ہوئے کرپال پر بھ ایکنکار۔ بچن سے باہر رکھائے سر مار۔ گر کا دو کھی نہ اُترے پار۔ اس شبد دی ایہہ وڈیائی۔ گر ناک دی کلا و دھائی۔ مردانے اُتے دیا کمائی۔ بھسیدُ والی دیہہ پلٹائی۔ سوہنگ شبد ہعن کھوں گائی۔ تین لوک دا بھے گوائی۔ پر بھ چرن سنگ لے ملائی۔ میرا نام جو نز دھیائی۔ سوہنگ شبد دا پاٹھ جو کرے۔ اک ہزار نت اٹھ پڑھے۔ درشن دیوے آپ پر بھ ہرے۔ اک سو اک پاٹھ جو کرے۔ من میں شانت کپٹ نہ دھرے۔ ایسی بُدھی پر بھ ہے کرے۔ دھن دھن کھوں کہے نز ہرے۔ دیہہ دیپک وِچ جوت آ جلے۔ پورن پُر کھ ہوئے سُجان۔ جس نوں اُپجیا برہم گیان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ سادھ سنگت و ٹھو قُربان۔ امرت گر آپ بناوے۔ گر سکھاں دے مگھ چواوے۔ دُکھ دلدر سارے لاہوے۔ بھرم بھوت دا ناس کراوے۔ پوت آتما اس نال کراوے۔ انوٹھا رس مگھ چواوے۔ تپت آتما شانت ہو جاوے۔ سادھ سنگت پر بھ دیا کماوے۔ پسو پریتوں دیو بناوے۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کماوے۔ امرت بو ند پی گر مگھ بن جاوے۔ دیہہ اروگ سرب سکھ پاوے۔ دُوبی وار سکھ سیو کماوے۔ گر کی لکھت کا پھل گر توں پاوے۔ ہوئے دیال گر درس دکھاوے۔ چرن کوئ وِچ پدم درساوے۔ چرن کھبے تے نشان بگساوے۔

جتھے بدھک بان لگاوے۔ جگدیشہر جو نظری آوے۔ موہن مادھو کرش مُرار اکھاوے۔ بال امر وِچ درس دکھاوے۔ سُندر گُندل مگٹ بین نظری آوے۔ گلگ وِچ مہاراج شیر سنگھ اکھاوے۔ کرشن توں پربھ دیہہ پلٹاوے۔ وانگ دواپر گلگ دا انت کراوے۔ سَنج نوں ستواں بناؤے۔ سَت سروپ سب چپو اپاوے۔ سوہنگ شبد دی دھن وجائے۔ مہاراج شیر سنگھ بجے بجے کار کراوے۔ بانی سب دا مان گواوے۔ پربھ پورا بھیا او تاری۔ چیخ سکھاں دی آن سواری۔ ویہہ سو ست جیٹھ پچ نوں کھیل ہے کرنا۔ سرب سرشت وِچ بہت دکھ جپواں نے بھرنا۔ آیسا کال کلو دا کرنا۔ مہاراج شیر سنگھ دکھ دلدر ہرنا۔ سوہنگ شبد سب رسانا اچرنا۔ اندھکار جگت جاں ہووے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہووے۔ پر گٹ ہووے جوت سروپ۔ جس دی مہما بڑی انوپ۔ دُنیا ڈوبی مایا اندھ کوپ۔ بیٹھا لوپ آپ گر بھوپ۔ گلگ دی ہن ہوئی صفائی۔ وِچ سنسار پے جائے دہائی۔ گھر گھر اگ پر بھونے لائی۔ کوئی نہ میئے اس نوں رائی۔ گر ساچا جن کھیڈ بنائی۔ کاگ بُھسنڈ نے دیہہ دکھائی۔ سب سکھن دی آس پُجائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ بچن لکھایا۔ منی سنگھ نوں سنگر بنایا۔ پنڈ بگے جتھے تھان سہایا۔ پریم سنگھ گھر تخت سہایا۔ جس ویلے لکھت بانی دی ہووے۔ چار دیپک سدا بلووے۔ سرتے چھتر چوڑ سر ہووے۔ مہاراج شیر سنگھ حاضر ہووے۔ تیجا سنگھ سکھ پاس کھلووے۔ سادھ سنگ پریم سنگھ گھر ہووے۔ اندر سنگھ گن ہر کے گائے۔ چندوا آچندن سرتے پائے۔ سوہن سنگھ نوں سنگ رلائے۔ چپون سنگھ کول بھائے۔ پریتم سنگھ سر میرے چھتر جھلائے۔ سوہن سنگھ ماسٹر دھوپ دی جوت جگائے۔ جس دی سگندھ پئے سب تھاں۔ چار جگ نام رہ جائے۔ بنسو دیوی پھر سیو کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ ردے دھیائے۔ بانی لکھن نوں قلم اٹھائے۔ سرب سو جھی گر پورا پائے۔ انخد شبد من وجائے۔ کھول ترے کٹی پربھ درس دکھائے۔ شبد روپ پر بھ نظری آئے۔ جگمگ جوت پربھ آپ جگائے۔ بھل چک معاف ہو جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔

۳۰ پھلن ۲۰۰۶ بکری میرٹھ گردوارے وِچ بچن ہوئے

اونکار پربھ بھیا پر کاش۔ جوت نِنجن سرب گُنتاس۔ آدانت گر سکھن پاس۔ وِچ برہمنڈ کرے نواس۔ تین لوک چرن کول نواس۔ ادھرے سکھ جیہڑے ہر کے داس۔ سَتگر منی سنگھ بیٹھے پاس۔ مہاراج شیر سنگھ سرب نواس۔ شیر سنگھ نِنجن اوانگ آپ۔ سوہنگ شبد نام میرا جاپ۔ جو سمرے اُترن سب پاپ۔ جوت نِنجن مارے تِن تاپ۔ مہاراج شیر سنگھ کل را کھے آپ۔ گر سکھاں دا وڈ پرتاپ۔ گھر ساچا ٹھر میرا دربار۔ مہما گر کی اپر اپار۔ لجگ وِچ لیا او تار۔ بھگت جناں نوں لایا پار۔ سر ششی ڈبی وِچ مخدھدار۔ پر گٹ ہو کے آپ کرتار۔ چیت پنج شپردار۔ لکھت لکھائی وِچ سچ دربار۔ گربانی ہووے ایہہ جگت ادھار۔ پورے گر دتی رسانا اچار۔ بھگت جناں ہووے جیکار۔ سُن کے سکھ سب ادھرن پار۔ سَتگ ساچا لایا نِنکار۔ مہاراج شیر سنگھ پار اُتار نہار۔ امرت ولیے اٹھ کے سارے۔ گر پورے دے وِچ دربارے۔ اندر سنگھ پنج شبد اچارے۔ پنگ اپر سادا فوٹو لائے۔ منی سنگھ نوں کول بھائے۔ سیس اپر چندوا آچھائے۔ لہندي دشا مگھ رکھائے۔ پر یتم سنگھ پھر چھتر جھلائے۔

۵ چیت ۷ ۲۰۰۷ بکری

پنج چیت دا دن سی آیا۔ سَتگر پورے کھیل رچایا۔ وِچ بُگیں ڈیرہ لایا۔ بانی رچن دا دن منایا۔ پوری پدھ آپ بتائی۔ پھر بانی دی لکھت کرائی۔ سادھ سنگت گر کول بھائی۔ پورن سکھ جنہاں سیو کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائی۔ جُگ چار بجے جیکار کرائی۔ سچ تخت گر آپ بنائے۔ بانی بوہتھ جوت پر گٹا کے۔ چیت پنجویں دن منوا کے۔ امرت روپی بانی لکھوا کے۔ سَتگر منی سنگھ کول بھائے۔ کروڑ تیتیس

سنگ رلا کے۔ منگلا چار کرن گھر آ کے۔ گر پورے دا درشن پا کے۔ انخد شبد من دھن وجہ کے۔ چتر بھج آپ پربھ آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کما کے۔ سوہنگ شبد دی لکھت کرا کے۔ سوہنگ شبد ہووے بھرپور۔ سچ گر منتر آسا پور۔ جو جن سمرے چنتا دور۔ جم جندار کرے پربھ چور۔ سادھ سنگت دی آسا پور۔ مہاراج شیر سنگھ سدا حضور۔ انت کال آپ پربھ آیا۔ تج دیہہ جوت پر گلایا۔ کلو کال دا کال کرایا۔ ڈنڈ پر چند سبب نوں لایا۔ جیو ناس نوں جیو اپایا۔ گھر گھر دیوتا اگن لگایا۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی بچے سچ کر بھسم بھایا۔ کھے کرن جلت آپ پربھ آیا۔ دیہہ سوست وچ ایہہ کھیل رچایا۔ ہاہاکار کر جلت روایا۔ مہاراج شیر سنگھ چون وکھایا۔ سچ گھنڈ کر پا پربھ کری۔ مات لوک وچ دیہہ پربھ دھری۔ جگ جیونہ بھجھیا ہری۔ پورن سکھن تے پربھ کرپا کری۔ دتا درس شیر سنگھ وری۔ گر سکھن نوں درس دکھاوے۔ اپنی مہما آپ گناوے۔ بے مکھ نہ سیس نواوے۔ صدقی سکھ سنگت وچ رلاوے۔ ماس شراب نہ رسنی لاوے۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا نام جپاوے۔ میں ہاں پر گلیا وشنوں بھگوان۔ بھگت جناہ ہووے کلیاں۔ منی سنگھ کرے چھان۔ پھر پاوے گر گدی دا مان۔ میں پتا اوہ پوت سمان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان۔ میری مہما اپر اپار۔ جگو جگ میرا پسار۔ کدے جوت سروپ کدے دیہہ دھار۔ جگو جگ لواں او تار۔ نر گن سر گن سروپ نistar۔ جیو جنت میری جوت ادھار۔ تین لوک میرا پسار۔ مہاراج شیر سنگھ جلت ادھار۔ سُن کے نام جیو اترے پار۔ سرب تھاں میرا ہے گوئ۔ تین لوک میرا ہے بھون۔ سوہنگ شبد میرا ہے ہون۔ جیو ادھار آپ گر پوئ۔ انت کال کلو تائیں کھپایا۔ دشمن ہنکاریاں نوں بھسم کرایا۔ مد ماس دا ناس کرایا۔ کنجبھی نزک انہاں نوں پایا۔ جنہاں مہاراج شیر سنگھ نہیں دھیایا۔ پورن گر کر سچ وکھایا۔ جو جن چلے میرے بھائے۔ سوہنگ شبد سنگ من لگائے۔ من دی دُبدھا میل گوائے۔ پربھ پورے دی سیو کمائے۔ مدھ ماس نوں ہتھ نہ لائے۔ گر سکھاں سنگ گر سکھ بن جائے۔ کھول کپاٹ گر درس دکھائے۔ چرن

کوں ویچ لئے ملائے۔ ذات پات دا مان گوائے۔ چار ورن پربھ اک کرائے۔ برہم سے اُپچے برہم ماہ سمائے۔ جوت سروپ سنگ جوت پر گٹائے۔ کوئی پربھ دا بھیت نہ پائے۔ دیا دھار ٹھیک ویچ آئے۔ پنج ت ویچ جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے۔ جن ویکھیا تین ندری آئے۔ سادھ سنگت گر درس دکھائے۔ سوہنگ شبد گر نام پر گٹائے۔ میں ہاں پر گٹیا گر گوبند۔ سد مہروان سدا بخشندر۔ ٹھیک ویچ بھیا مر گند۔ جس نے وگائی الٹی سندھ۔ سارے جگت توں کرائے نند۔ کال روپ ہوئے نکالے جند۔ پر گٹ ہووے پھر آپ ویچ ہند۔ جمن کنارے واسی گھونڈ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگت جند۔ جمن کنارے دھام رچوئا۔ جتھے ستگر تخت رچوئا۔ ستگر منی سنگھ اپر بہوئا۔ مہاراج شیر سنگھ ہو پر گٹ اوئنا۔ دلیوں نیڑے جل دی دھار۔ چوج کرے جتھے کرتار۔ سنگت جڑے اپر اپار۔ کر کے درس سکھ ادھر ن پار۔ نظری آوے آپ کرتار۔ سوہنگ شبد دی ہووے گنجار۔ اک سکھ پھر پر گٹاؤنا۔ جس نوں درس آپ درساوئا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آؤنا۔ اوس ڈنک ہے ویچ جگت وجاوئا۔ سب سرشت کو سرنی لاوئا۔ آپ آکے سیس نواوئا۔ سوا کروڑ گر بھیٹ چڑھاؤنا۔ سوہنگ شبد دا موکھش پاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا من گاؤنا۔ ایسا ڈنک آپ وجواوے۔ اوچ پیچ سب سرنی پاوے۔ اٹل گر دا درشن پاوے۔ دکھ دلدر ہند دے گواوے۔ سچ تخت سچ راج کماوے۔ ایسی مایا پربھو توں پاوے۔ تھر گھر ویکھے ندری آوے۔ دھن دھن رسانت گاوے۔ مہاراج شیر سنگھ دی سیو کماوے۔ سیوک بنے سرت من لا کے۔ راج مان سب دلوں گوا کے۔ پوری گر توں سو جھی پا کے۔ رعیت ساری ویچ چرن لیا کے۔ کرے بچور آگے سیس جھکا کے۔ رسانا وچوں سوہنگ سوہنگ گن گا کے۔ بھے بھلکتی دی سیو کما کے۔ آدانت پربھ دا درشن پا کے۔ آتم چنت ساری میٹا کے۔ ننگے پیریں گر سیو کما کے۔ تخت تاج گر آگے ٹکا کے۔ جنم جنم دے دکھ میٹا کے۔ سچ واسی توں سچ لکھت کرا کے۔ ویچ بیکنٹھ پربھ درشن پا کے۔ کنبھی نزک وچوں اپنی کل کلڈھا کے۔ جاوے بلہار ستگر گن گا کے۔ جس نے دتا مان

جگت وِچ آکے۔ سچ پاشاہ سچ دیا کما کے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ ہے آکے۔ دین دیال دیا دُکھ بھنجن۔ ایسے اُس دے توڑے گر پھندن۔ سنگت وِچ ہووے وانگ چندن۔ جگت بلووے آپ تریلوکی نندن۔ سرب دُکھ آپ بھوکھندن۔ جم کے دُوت نہ سکھ نوں دندن۔ گر کے سکھ گر سنگ بہنڈن۔ تارے آپ گر پورا نِرجن۔ بھے بھیانک وِچ ہے بھے بھنجن۔ آد جگاد ہے سدر لگن۔ مہاراج شیر سنگھ تریلوکی نندن۔ اپنی پدھ آپ ہے جانے۔ کوئی جیونہ آکھ وکھانے۔ سکھ ہے چلے گر کے بھانے۔ مجھلا بُھجے وانگر دانے۔ دیو دنت پر بھ لائے ٹھکانے۔ درگاہ وِچ نہ دھرم رائے پچھانے۔ ٹھیک وِچ ہوئے چلے ننانے۔ سوہنگ شبد گر ماریا بانے۔ مہاراج شیر سنگھ اُسر سنگھانے۔ اُسر ٹر گر آپ بنائے۔ ماں وِچ مات لوک پر گٹائے۔ اپنی جوت پر بھ ہر وِچ ٹکائے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ کوئی جیو بھیت نہ پائے۔ ہر جو ہر تھاں رہیا سمائے۔ کر کھیل چڑھ بُھج کھائے۔ ہنکاریاں تائیں ہنکار دوائے۔ نمانیاں دا آپ ہوئے سہائی۔ جوت اگن جگت نوں لائی۔ ہاہاکار کر سرِشٹ روائی۔ وِچ سنسار پا دتی دھائی۔ ایسی کلا آپ ورتائی۔ ویہہ سو دو بکرمی قهر دی آئی۔ جس نے سرِشٹی ٹنب اُٹھائی۔ مہاکالا کچھری لے آئی۔ لہو مجھ دی دھدا تھائی۔ بھیر و بے تال ایہہ دیوے دھائی۔ بخش لینا میرے گوسائیں۔ ایسی جوں اساف نے پائی۔ اس توں ملے نہ سانوں وڈیائی۔ ھجم تیرے وِچ دیئے دھائی۔ ساری سرِشٹ کر بھسم وکھائی۔ انت آس تیرے چرنال دی ٹکائی۔ دیو تار میرے گوبند رُگھرائی۔ اسیں نمانے تیری سار نہ پائی۔ کئی جگ بھیر و بھوت اکھوائی۔ کسے نے نہیں ساڑی دیہہ چھھڈائی۔ ٹھیک پر گٹھیو آپ رُگھرائی۔ نام تیرے دی پئی دھائی۔ چاروں طرف ایسا ڈنک وجائی۔ چنڈ پر چنڈ وِچ یُدھ دے آئی۔ اوہ سی شکنی تیری میرے بُنگ قصائی۔ دُرگا اشت بُھج سواری شیر کرائی۔ سُنبھو نُسبھو کر بھسم وکھائی۔ جوت اوہ مہاراج شیر سنگھ پر گٹھائی۔ سنسار وِچ مہاکال کا کا آئی۔ جس نے مہندی لال خون دی لائی۔ لاطی جگت گر جگت دیا ہی۔ سب سرِشٹ ایہدی وِچ گود سوائی۔ جس نوں کوئی نہ میٹے رائی۔ جگت وِچ پے جائے دھائی۔ مہاپرلو

لکھتے آئی۔ پورے سُنگر کھیل رچائی۔ سوہنگ شبد دی گر تبغ اٹھائی۔ جوت سروپ جگت سر لائی۔ ہوئے پرتکھ سرب سکھدائی۔ ویکھے بیٹھ آپ رگھرائی۔ چوج وکھاوے جگت گوسائیں۔ جوت روپ جگت جلائی۔ ہلاؤن جیو دین دھائی۔ کوئی بچاوے آن میری مائی۔ چار وید نہ ہون سہائی۔ گپتا گیان دا بھیت مکائی۔ قرآن انجیل سب نشت ہو جائی۔ وچ دربار شکت نہ رائی۔ تپر تھ تھ نہ بخشے تیرے تائیں۔ گنگا گوداواری دین دھائی۔ تپر تھ یاترا ساری بجسم کرائی۔ شکتی وان سرب شکت مٹائی۔ جس نے دتی دات اوس لئی سمائی۔ سوہنگ شبد سب چنت مٹائی۔ اچرے آپ سکھوں رگھرائی۔ پرگٹ کرے بھگت وڈیائی۔ سوہنگ روپ ہی سکھ جانن۔ سدا حضور پورا گرمانن۔ پاؤں پھل سدا من بھانن۔ گر سکھاں نوں دتا دانن۔ اس توں پرے ہور پکھ نہ جانن۔ سمرے جو ہووے من چانن۔ کوٹ دان مہا اشانن۔ تین لوک پر بھ ایک سانن۔ جوت سروپ گر سکھ کو چانن۔ بھلے جیو نہ گر کو پچھانن۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیانن۔ مہا سکھ ہووے گر گیانن۔ گیان گو جھ گر آپ بتاوے۔ ہوئے دیال پر بھ درس دکھاوے۔ نجانند نج ماہ وکھاوے۔ کھول ترے کٹی درس یگساوے۔ چکر چھن اپنی جوت وکھاوے۔ جس دے نال جوت جگاوے جلاوے۔ نین موںد نز ہر جی آوے۔ کھمب بھمبیری دا پردہ ہٹاوے۔ ہوئے پرتکھ آپ درشن دکھاوے۔ لکھ وچ ایہہ دیا کماوے۔ اپنے سکھاں دی چیچ رکھاوے۔ سوہنگ شبد سُرت چت لاوے۔ سکھ نوں جن بھگت بناوے۔ گر بانی بانی گر وچ شبد بھاوے۔ صدقی سنگھ گر کچھ لے آوے۔ سیوا جنہاں دی ساچی ساچا لاوے۔ سر اپنے اُتے چھتر جھلاوے۔ پریتم سنگھ نوں پرم پر کھ بناوے۔ آون جاون دا پندھ مکاوے۔ دے درس گر پردے لاہوے۔ کھول کپاٹ بھرم بھے دُور کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ تھر آپ رہاوے۔ سکھاں دی بے جیکار کراوے۔ سُنگر پورا ہوئے سہائی۔ مانا سنگھ نوں دیوے وڈیائی۔ جس نے جوت جگت گر دی پائی۔ سیوا اپنی سُپھل کرائی۔ انت کال پر بھ ہویا سہائی۔ وچ بیان لیا بیٹھائی۔ گر دھام گر پر پوچائی۔ دوس رین سدا گن گائی۔ مہاراج شیر سنگھ درس

دیکھائی۔ تجا سنگھ سکھ استھوں۔ جس تے لائی سیوا انجھوں۔ ایسی دتی پر بھ وڈیائی۔ سربنس دان سگل پھل پائی۔ تن من دھن دی سیو سپھل کراہی۔ انٹال ہن کلو دا گر دے وکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹے رگھرائی۔ چیت پنج نوں دتی وڈیائی۔ میرے سکھ میرے وچ بھید نہ کائی۔ مہاراج شیر سنگھ کرے بھگلت وڈیائی۔ اندر سنگھ سکھ نستار۔ جس نے بنایا گر دربار۔ میرا دھام اوہدے وچکار۔ جتنھے تجی دیہہ نزادھار۔ جوت سروپ پر گلیا کرتا۔ سما دھ وچوں پنج جیٹھ وچار۔ اس دی کھیل ہن ہووے اپار۔ چھڈیا گھونڈ سچی سرکار۔ سر شی ڈبے وچ منجھدھار۔ اندر سنگھ سکھ میرا اپر اپار۔ رنسا سمرے مہاراج شیر سنگھ نز نکار۔ جتنھے لکھت ہووے اپار۔ پنڈ بگے دھرنی دھر سار۔ ایسا پایا درس اپار۔ سوہنگ شبد دتا کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ بیٹھا وچکار۔ سکھ دی مہماگنی نہ جائے۔ چندوآ جس دا سر پر دھ پائے۔ مایا روپی جگت نوں کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ توں مگھ بھوائے۔ چندوئے دا سکھ ماریا بان۔ پڑدا آیا وچ زیں اسماں۔ بے مگھ نہ کرن پچھان۔ گر پورا ہے پچ نشان۔ نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ وچ جہاں۔ سوہن سنگھ سکھ صدقی اکھاوے۔ جگت نراس گر سیو کماوے۔ طغے میئنے جگت دے کھاوے۔ کیوں نہیں گر تیرا دیا کماوے۔ مایا متا وچ جگت بھلاوے۔ پُتر کلتر سنگ لیپٹاوے۔ پورا بھیت نہ کوئی پاوے۔ پچ منتر گر پچ درڑاوے۔ دیادھار گر دیا کماوے۔ دھوپ دیپ دی سیوا لاوے۔ آد جگاد جوت رہ جاوے۔ چار جگ سکنڈھ گر سنگ سماوے۔ پورن پرم پُر کھ پر میشور پاوے۔ جگت جلندا گر آپ بچاوے۔ پُتر سپٹر سرب سکھ پاوے۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کماوے۔ بھگت جناں بے بے جیکار کراوے۔ پریم سنگھ میرا سکھ اگھ۔ جس دے گھر لگا ستمگ۔ اੱچ اپار دھام بنے پنڈ بگ۔ مہاراج شیر سنگھ اٹل جگو جگ۔ ایس دھام نوں مان دوایا۔ گربانی نوں جس جنم دوایا۔ پنج چیت ویہہ سو سوت بکرمی تھان سہایا۔ سادھ سنگت مل ہر جس گایا۔ چار دیپک وچ جوت جگایا۔ مگھ جنہاں دا باہر رکھایا۔ دشا چار وچ اگن لگایا۔ گر سنگت نوں وچکار بہایا۔ سنگر منی سنگھ پچ تخت بنایا۔ بھے بھیانک وچ ہوئے سہایا۔ جگ

جُگ پِچ سکھاں دی رکھدا آیا۔ آد انت نہ کسے پایا۔ جو کچھ ہوئے پر بھ کرے کرایا۔ لکھنگ الوب سَتْجَنگ پر گٹھایا۔ بھیٹ چند سب جگت کرایا۔ بان ابھیمان آیسا گر لایا۔ نام اپنا جگت بھلایا۔ دنڈ دین نوں کھیل رچایا۔ اوچ پِچ دا بھیت مٹایا۔ گُو غریب دا دکھ مٹایا۔ راؤ رنک کر اک بھایا۔ پڑے سرن پر بھ لئے بچایا۔ یاچک تائیں ہے داندوایا۔ سوہنگ شبد گر نام درڑایا۔ پنڈ بنگے گر بھاگ لگایا۔ جتھے منی سنگھ چرن ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ وِچ دواپر پر بھ کرشن مُرار۔ بدر تائیں جس دتا تار۔ سُتا کلی وِچ پیر پسار۔ بھوگ لگایا الونے ساگ آہار۔ لکھنگ وِچ لیا او تار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ نستار۔ دیا کیتی گھر گھمیار۔ سوہن سنگھ نوں دتا تار۔ شراب ماس سی جس دا آہار۔ سیوا کرے ہن اپر اپار۔ جس دے بھوگ لایا بھنڈار۔ بنس تائیں لیا پار اُتار۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ پِچ اوچ سب دتے تار۔ کھیل کرے پر بھ آپ اپار۔ سرشت ہوئے سب ڈھندوکارا۔ جگت جوت لگے انگیارا۔ دُشناں دے سر دھریا آرا۔ بھگت جناں نوں پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ نستار۔ جوت سرُوپ ایس جگ وِچ آیا۔ کھیل اپنا ایہہ رچایا۔ مائس توں مائس پر گٹھایا۔ جس گر کا نام بھلایا۔ کلوکال اندھیر ہے چھایا۔ گر پورے ایہہ پائی مایا۔ انت کرن نوں جُگ پلٹایا۔ ہاہاکار جگت روایا۔ جوت سرُوپ نہ نظری آیا۔ ذات پات چکر چہن سب تجایا۔ کھنڈ برہنڈ ور بھنڈ سمایا۔ جیو کسے نے بھید نہ پایا۔ گر سکھاں نوں درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ رگھایا۔ میری جوت دا ڈاڑھا نور۔ پاپی ڈوبے بھر کے پور۔ کوئی نہ بُجھے گر سرشت حضور۔ جوت سرُوپ سرب بھرپور۔ چو آتما وانگ کوہ طور۔ جتھے اُبچے ایش نور۔ بھگت جناں نوں سدا سرور۔ مہاراج شیر سنگھ آسا پور۔ آسا پورن آپ پر بھ آیا۔ شودر ولیش براہمن کھتری کر اک بھایا۔ تخت تاج دا مان گوایا۔ راؤ رنک سنگ پر بھ ملایا۔ سَتْجَنگ دا ایہہ راہ چلایا۔ اوچ پِچ دا مان گوایا۔ اک آپ اک شبد سنایا۔ ہور سبین دا مان گوایا۔ سوہنگ شبد پر بھ آپ سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ الٹایا۔ سوہنگ شبد سرب گن بھریا۔ پورے سَتْگر رسانا اُچریا۔ جو جن سِمرے پار اُتريا۔

مہاراج شیر سنگھ نظری پریا۔ سوہنگ شبد دا مسن دھر دھیان۔ پورن اُبچے سکھن کو گیان۔ گوجھ گیان پربھ لئے پچھان۔ دوار دسویں دے پردے لہہ جان۔ نجانند نج ماه پان۔ جوت سروپ دا درشن پان۔ وِچ سنسار ایہہ اُتم جان۔ مہاراج شیر سنگھ بخشیا دان۔ سکھ اُپر پربھ ہوئے دیال۔ بھے بھیانک وِچ ہوئے رکھوال۔ دیپک جوت جگت ایہہ تھاں۔ اگن ایس وِچ دیتی بال۔ چو جنت سب ہون بے حال۔ گر سکھاں دا پربھ چرن خیال۔ سوہنگ شبد سُرت من نال۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وصال۔ وِچ آکاش پاتال دھرت ممحار۔ دھندوکار ہووے ات اپار۔ ایسی لکھت کرائے آپ کرتا۔ نہ کلکنک پورن اوتا۔ کھیل کیئے جوت روپ اپار۔ چھڈی دیہہ دو ہزار وِچ سرجنہار۔ جوت سروپ لیا جنم دھار۔ دو ہزار اک جیٹھ ٹیخ دن اپار۔ پر گٹ ہویا گھنک پُری ممحار۔ جتھے بنیا گر دربار۔ جس دی لکھت ہووے اپار۔ پلا پھرایا وِچ گھر بار۔ پر گٹ ہویا مہاراج شیر سنگھ نر نکار۔ ویکھن آئے سیس نہ جھکائے دربار۔ کوکر سوکر آکھ پربھ دھکے باہر۔ کھیل کیتا آپ سچی سرکار۔ گھر گھر ہووے سب وچار۔ مہاراج شیر سنگھ جگت بھتار۔ سوہنگ شبد نال دیتا تار۔ پورن جوت پورن وِچ آئی۔ پال سنگھ دی بند ترائی۔ سیوا سچھل وِچ جگت کرائی۔ دھن سکھ جس گر جوت سمائی۔ جھوٹھی دیہہ میٹی وِچ رلائی۔ جوت سروپ پربھ وِچ رہائی۔ جیسی دیہہ وِچ خاک لڑائی۔ ساری سر شٹی پٹ رکھائی۔ جوت روپ ایہہ کلا وکھائی۔ دھار دیہہ نہ کری لڑائی۔ اُٹی مت جیواں وِچ پائی۔ الوب بیٹھ ویکھے لو لائی۔ بھگت جناں نوں دیتا سمجھائی۔ ٹلک وِچ مہاراج جوت پر گٹائی۔ وِچ سنسار ہاہاکار چ جائی۔ بن دیہہ توں پربھ نظر نہ آئی۔ گر سکھاں نوں پربھ دے بُجھائی۔ دے درشن وِچ چھن الوب ہو جائی۔ سوہنگ شبد سب دا ہووے سہائی۔ منی سنگھ ہتھ دیواں وڈیائی۔ سورن سنگھ تاریا آپ پربھ ہری۔ وانگ دروپتی سُر جیت سنگ تری۔ جیٹھ ست سیوا جن کری۔ وِچ چرن ہو کے کھری۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کری۔ سورن جوت در آگے دھری۔ سچھنڈ سچ تخت بنایا۔ جتھے ستگر سورن بھایا۔ تاری نار جس کنت ایہہ پایا۔ سیوا کر دی

گر بھیٹ چڑھایا۔ سُتّا کنت پھر نہیں جگایا۔ ہاہاکار کر جگت روایا۔ دیکھ اچرج پربھ دی مایا۔ سکھ صدقی جس پربھ پایا۔ کھنڈ برہمند سب تھان سہایا۔ چھڈ مات وِچ آکاش سمایا۔ جنم مرن دا پندھ مُکایا۔ گر سیوا دا پھل ایہہ پایا۔ تھر گھر جا کے ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ سد نظری آیا۔ کری کرپا پربھ درس دکھایا۔ گھور اندھیر وِچ نظری آیا۔ گر سکھ من ہون ودھائیا۔ چرن کوں سنگ پریتاں لائیا۔ گر درشن نوں پھرن تِسائیا۔ جگت جلندا رکھ پربھ گوسانیاں۔ پرگٹ ہویا آپ بنوی۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت رکھوی۔ دھندرُکار جگت وِچ کرنا۔ کپتا اپنا سب چپوں بھرنا۔ سر توں دار کسے نہ ہرنا۔ بے گھاں دکھ ڈاٹھا ہے بھرنا۔ گر سکھاں گر چرنی ترنا۔ امرت ویلے گر درشن کرنا۔ سوہنگ شبد ہے رنسنا اُچرنا۔ مہاراج شیر سنگھ ہے دھرنی دھرنا۔ گر سکھ اُدھرے جنہاں رنگ مانیا۔ مان سدا ہے گر کے بھانیا۔ توڑے ہنکار پربھ وڈے جروانیا۔ سوہنگ شبد گر ماریا بانیا۔ سر شٹی بُجھے واگر دانیا۔ مہاراج شیر سنگھ جنہاں نہیں پچھانیا۔ آدانت میرا پرکاش۔ جوت میری دا نہیں وناس۔ سر شٹ وناشی ایشر اباش۔ آیا ویکھن پربھ جگت تماش۔ جگت جگت دی ایہہ بنائی۔ سر شٹی ساری طنب اٹھائی۔ ماں پریت کیتے رگھرائی۔ چو آتما چو تھائی۔ کلو کال دی ہن پت گوائی۔ ہاہاکار جگت پے جائی۔ کوئی نہ کسے دا بنے سہائی۔ سوہنگ شبد جو جن گائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ آپ اپنا بھیت بتایا۔ سمجھنڈ سوہنگ شبد سنایا۔ ترے سو جن جس رنسا گایا۔ جمدوں تاں دا بھے گوایا۔ نرگن سرگن پربھ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ جل تھل مہیں رہے سمایا۔ آپ ایک ہو انیک دکھایا۔ جگو جگ ایہہ کھیل رچایا۔ سنسار اپائے پھر مار کھایا۔ انگال کل دا کرایا۔ سوہنگ شبد دُشت دُوت کھایا۔ تریا سکھ جو سرنی لایا۔ اگیان اندھیر کھول درس دکھایا۔ چرن کوں سنگ رہے سمایا۔ گر سکھاں نوں جم کال نہ کھایا۔ انت کال پربھ ہوئے سہایا۔ وِچ بیان بیکنٹھ پچایا۔ جتھے ہر جو نظری آیا۔ ہر بھگت گھر ساچا پایا۔ ہوئے امر امرا پد پایا۔ انجا پون سر چھتر جھلایا۔ ایشر دا سچ تھان سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹایا۔ آپ اپر پر

انتِر جامی۔ مدھ سودن دامودر سوامی۔ بھگت و چھل سدا نہ کامی۔ مایا وِج سر شٹ بھلانی۔ ایشِر نام گئی سر شٹ بھول۔ سوہنگ شبد پر بھ مارے ترسُول۔ مادھو موہن میں کرشن مُرار۔ جگدیشِر ہر جو اسٹر سنگھار۔ چپو جنت وِج وسنيہار۔ کھنڈ برہمنڈ میرا آکار۔ سدا نِرویَر سدا نِہار۔ ایشِر اپنی جوت ادھار۔ جگو جگ پر گٹا وِج سنسار۔ کدے جوت سرُوپ کدے دیہہ دھار۔ مہما میری اپر اپار۔ کوئی نہ جانے میری سار۔ آدانت میں ایکنکار۔ پر بھ ابناشی نز سنگھ او تار۔ بھگت جناں ہووے بجے بجے جیکار۔ سوہنگ شبد من دیت ادھار۔ گاوت سُنت سب اُترے پار۔ درشِن دیوے آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ جگت ادھار۔ جو جن سرنی میری آئے۔ بھے بھیانک وِج پر بھ ہوئے سہائے۔ تھر گھر واسی درس دکھائے۔ رام کرشن پر بھ نظری آئے۔ بن مala بھوکھن کوں نین دکھائے۔ سُندر گنڈل سر مگٹ سجائے۔ کل وِج مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے۔ تج دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ اگن رتحہ مہاسار تھی آپ چلائے۔ چپو جگت نہ جانے رائے۔ کرناہار کی کھیل رچائے۔ راؤ رنک کر اک بھائے۔ سچکھنڈ سنجگ لگائے۔ مد ماس داناس کرائے۔ بھگت جناں جیکار کرائے۔ ہو پر تکھ پھر درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک اکھوائے۔ نِرناکار اچھل اڑوں۔ پاپی اپر ادھی تو لا پورے توں۔ مد ماسی چپو دتے روں۔ بخشے نہ جان ایشِر کوں۔ گوایا جنم مائس نِرموں۔ کر درس پر بھ دیوے پردے کھوں۔ بیٹھا وِج وکھے ایہہ چوہل۔ بھلا جپونہ جانے آتم کھوں۔ مہاراج شیر سنگھ ہے سدا اڑوں۔ سوہنگ پر گٹ ہویا اچل سرُوپیا۔ اکال مورت نہ روپ نہ ریکھیا۔ چکر پان درس سرُوپیا۔ مہما مورت پر بھ انُوپیا۔ نیتز سہس وِج اندھ کوپیا۔ سُرت شبد لائے سچ بھوپیا۔ پر گٹ ہویا مہاراج شیر سنگھ سچ و سیکھیا۔ سچا آپ سچی ایہہ کار۔ جگو جگ پر بھ لے او تار۔ ایشِر جوت دے چپو ادھار۔ مورکھ مگدھ نہ جانے سار۔ بھگت و چھل لئے پار او تار۔ سچکھنڈ گر در دربار۔ جتھے وسیا آپ نِرناکار۔ قدرت روپ پسرا پسار۔ الوب ہو بیٹھا وِج داتار۔ کوئی نہ جانے ایشِر سار۔ سو جن جانے جو ردے چتار۔ سوہنگ شبد لنگھاوے پار۔ مہاراج شیر سنگھ

لیا او تار۔ گھنک پُری گھنثام سی آیا۔ تریتا رام دواپر کرشن اکھوایا۔ ہو یا فلچ ک پربھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک ہو آیا۔ ہو نہ کلنک ایہہ کھیل رچایا۔ جوت سروپ جگت جلایا۔ ہاہاکار ویچ جگت مچایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹایا۔ جوت جگت آپ پربھ دھری۔ پورن کھیل اچرج پربھ کری۔ ہوئے وساد بھیو نہ ذری۔ تجی دیہہ آپ پربھ ہری۔ سوہنگ شبد جوت جگ دھری۔ مہاراج شیر سنگھ آساوری۔ تین لوک ہاں میں کھنڈن۔ پر گٹ ہو یا تریلوکی نندن۔ بھگت جنان گر توڑے بندھن۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ذکھ بھنجن۔ ویچ آکاش ایشر پر کاش۔ سوہنگ شبد سدا ابناش۔ باقی سب دا کیتا ناس۔ شبد وڈیائی پربھ کے پاس۔ انت کال کر بند خلاص۔ جم کے دوت ہوون سب ناس۔ پربھ ابناشی سدا گن گاو۔ ابگت اگوچ سرب ہے ٹھاؤں۔ اموگھ درشن گھر میں پاؤ۔ اکال مورت جس کسے نہ کھاؤ۔ سوہنگ شبد رِدے نت گاو۔ مہاراج شیر سنگھ جگت کرے پساو۔ دیوے درس پربھ دیا کما کے۔ سُتا سکھ باہوں اٹھا کے۔ انحد شبد من وجہ کے۔ کھول ترے گٹی نجانند درسا کے۔ امرت بو ند نجھروں جھرا کے۔ کوں نابھ دے مگھ چوا کے۔ دوار دسویں دے پردے لاه کے۔ کھنپھ بھمبیری پرے ہٹا کے۔ ویچوں اپنا آپ وکھا کے۔ چیو تائیں ہے سو جھی پا کے۔ سوہنگ شبد گر راگ سنا کے۔ سادھ سنگت سنگ رکھا ملا کے۔ بجے جگت ویچ ایہہ کرا کے۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نام رکھا کے۔ فلچ ویچ ہو یا سستگر پورا۔ جس دا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ مہمکھاں دا پربھ کیتا چورا۔ فلچ دا کیتا سماں ہے پورا۔ جیٹھ پنج دن جد آوے۔ ویچ سنسار دھنڈوکار ہو جاوے۔ بانی وید کوئی پیچ نہ رکھاوے۔ قرآن انجلیں بجسم ہو جاوے۔ سرب شکت پربھ کھج وکھاوے۔ نہ کلنک پھیر اکھواوے۔ امام مهدی ایہہ چوی پاوے۔ انت کال ترکن ہو جاوے۔ ایسا سستگر کھیل رچاوے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہو جاوے۔ پر گٹ ہووے آپ نزناکار۔ دیوے درس کر جوت آکار۔ کر کے درس سکھن اُدھرے پار۔ ویچ سستگ سوہنا دربار۔ پنڈ بگے رچنا سرکار۔ جتھے بیٹھا بیر جنہار۔ سر شٹی دی مت ہوئی

خوار۔ کسے نہ جانی پر بھ کی سار۔ سب سر شٹ کا آپ بھتار۔ نہ کنک لفجگ او تار۔ بھگت جناں نوں دتا تار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ نستار۔ ایسی کلا ہن آپ ور تاوے۔ جوت سروپ اگن ایه لاوے۔ اندھ گھور جگت ہو جاوے۔ جوت سروپ بنت ایہہ بناوے۔ بن دیہہ توں جگ پلٹاوے۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پاوے۔ ایسا بان سوہنگ گر لاوے۔ اہنکاریاں نیند کاں دا کھے کراوے۔ کنجبھی نزک انہاں نوں پاوے۔ دھرم رائے ایہہ ڈن لگاوے۔ گو غریب دا مان ہو جاوے۔ راؤ رنک سب ایک سماوے۔ مہاراج شیر سنگھ بھرم بھلاوے۔ ہر اپنے چھتر جھلاوے۔ کھانیاں بانیاں بھسم ہو جاوے۔ آکاش پاتال کچھ نظر نہ آئے۔ چپو جنت بھسم ہو جائے۔ ادھرے سو جو سرنی لائے۔ اندھ کوپ پر بھ بھئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ ایسی پرلو جگت ویچ آئے۔ دیکھے کھیل آپ رگھائے۔ بھانا امیٹ میٹیا نے جائے۔ چھن ویچ سارا کھیل رچائے۔ ست دیپ نو کھنڈ پر بھ جوت جگائے۔ آکاش پاتال مات پر بھ سرب رہائے۔ سچھنڈ پر بھ رہیا سمائے۔ دیکھے آپ نظر نہ آئے۔ جگو جگ پر بھ کھیل رچائے۔ پر گئے جوت کرے نیائیں۔ بھلے چپو دا بھرم گوائے۔ انت کال لفجگ دا کرائے۔ سوہنگ شبد نوں مان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ لکھائے۔ سچ شبد گر کا پہچان۔ سوہنگ شبد گر جگت ہے بان۔ پاوے سو جن گر چرن دھیان۔ ستگر ٹھانڈا لیا پہچان۔ جوت جگت پر بھ دیوے گیاں۔ مہاراج شیر سنگھ ردے سماں۔ پر گئے آپ پر بھ انتر جامی۔ چھن بھنگر سدا نہ کامی۔ سرب لکھت دا گر کیتا خامی۔ کوئی نہ ہووے چپو کا حامی۔ سوہنگ شبد سدا سنکھ دامی۔ مہاراج شیر سنگھ جگت سوامی۔ جو جن ستگر نئیں بلوئے۔ تھر گھر چانن سدا ہے ہوئے۔ جنم جنم کے پاپ و گوئے۔ من کی دُبدھا میل ہے دھوئے۔ مان اذھمان ہے من تے کھوئے۔ آخر دھیان گر چرن پروئے۔ گوجھ گیاں دی سو جھی ہوئے۔ دُکھ دلدر تن کے کھوئے۔ سرب سکھ گھر ساچے ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہوئے۔ سرب سکھ گر چرن کے پاس۔ ادھرے سکھ جو ستگر پاس۔ سوہنگ شبد ہوئے رہاں۔ مہاراج شیر سنگھ دُکھ وناس۔ سچ

دھام سچ تخت رچایا۔ سینگھاسن گر چرن لکایا۔ بھگت جناں ہر رنگ لگایا۔ سادھ سنگت نوں پار لنگھایا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ نظری آوے آپ پربھ سو۔ سادھ سنگت وچ پربھ سدا حضور۔ جہاں دیکھے تھاں بھرپور۔ سرب جیو جوت پربھ کا نور۔ منی سنگھ توں پربھ نہیں دُور۔ ایہہ جوت جگائی وانگ کوہ طو۔ سوہنگ شبد سب آسا پور۔ مہاراج شیر سنگھ سدا حضور۔ سادھ سنگت گر چرن ہوئے دھو۔ کھنڈ برہمنڈ ہے میرا کھیل۔ آکاش پاتال دیبا میں میل۔ پورا ستگر آپ اکھ۔ جیو کسے دے کچھ نہیں ہتھ۔ فلک اگن چلایا رتھ۔ رانیاں مہارانیاں پائی نک نتھ۔ توڑیا مان اکھماں گئی پت لٹھ۔ کوئی نہ سرتے دیوے ہتھ۔ مہاراج شیر سنگھ لکھائے سمرتھ۔ سکھاں دے سر رکھے پربھ ہتھ۔ آپ بیٹھا ہاں آسن اڈول۔ جوت سروپ جگت سنگ مول۔ بچن لکھا کے دتے پردے کھول۔ بے گھاں نوں ایہہ گر کا بول۔ انت کال نہ کوئی ہووے کوں۔ میرا سکھ ہے سدا اڈول۔ سوہنگ شبد نت رسانا بول۔ مہاراج شیر سنگھ پورا توں تول۔

بھگت وچھل پربھ لئے پچھاں۔ بے گھاں دے گر لائے گھاں۔ گر لکھت سچ پچھاں۔ انکال پربھ درشن پان۔ وچ بیکنٹھ جان بیان۔ ہوئے استھول درس نت پان۔ جوت سروپ جوت مل جان۔ اٹل گر اٹل پدوی پان۔ گر سکھ وٹھو قربان۔ مہاراج شیر سنگھ لیا پچھاں۔ سنجگ سست پربھ لایا۔ تج برہما پال سنگھ بھایا۔ سرشٹ تاج سر سکھ دھرا۔ آپ اپائے آپ کھپایا۔ نابھ وچوں برہما پر گٹھایا۔ برہم سروپ برہم ماہ سمایا۔ جس نے اپایا تِس سنگ ملایا۔ جگ چوپیں دا انت کرایا۔ جس نے فلک نام رکھایا۔ ایڑا اتھربن وید مکایا۔ سوہنگ شبد گر منتر درڑایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت رگھرا۔ اپنی شکت آپ اپا کے۔ سنگھ پال توں سیو کرا کے۔ دتا مان وچ بیکنٹھ لے جا کے۔ جوت سروپ وچ جوت ملا کے۔ برہمے تے بجسم کرا کے۔ پال سنگھ ہتھ سرشٹ پھڑا کے۔ چار وید کھپت کرا کے۔ سوہنگ شبد گر مکھوں والا کے۔ سچ واہی سچ دیا کما کے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وچھل اکھوا کے۔ بھگت وچھل سد آپ اکھواوے۔ کھیل جگت پربھ آپ کراوے۔ جیٹھ سست

پربھ سورن سنگھ لے جاوے۔ وِچ آکاش بَجَے بَجَے کار کراوے۔ گن گندھر بچوں برساوے۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دی بَجَے گاوے۔ دھن سو تھان جتھے سکھ چرن ٹکاوے۔ مات آکاش سنگ شبد ملاوے۔ سچ سکھ سچ پدوی پاوے۔ سَتْجَك وِچ تھر رہاوے۔ تج دھرُ گر سورن بہاوے۔ کرے درس نِت مِن مُندھاوے۔ ہوئے دربان مہا سکھ پاوے۔ گر پورے ایہہ کرم کمایا۔ ساچا سکھ گھر ساپے لایا۔ نہ ایہہ مرے نہ آیا جایا۔ جوت سروپ پربھ جوت ملایا۔ پرگٹی جوت نہ کلت اکھوایا۔ نر سنگھ نزاں آپ اکھوایا۔ داڑھاں آگے پر تھم چبایا۔ کوئے نہ اس نوں میٹے رایا۔ جگت جلند اسوہنگ بان گر لایا۔ اُدھرے سکھ جن گر درشنا پایا۔ وشنوں ونسی ایہہ بنس چلایا۔ مد ماس توں سکھ اپنا ہٹایا۔ آپ اٹل پربھ درس دکھایا۔ رام کرشن پربھ درس دکھایا۔ گھنک پُر واسی آپ رگھرایا۔ سادھ سگت جس درس دکھایا۔ چرن کول وِچ انت ملایا۔ اندھ کوپ پربھ پردہ لاہیا۔ ہوئے کرپال درس دکھایا۔ اگیان اندھیر گر سکھ دا گوایا۔ سرِشت وناسی دا ناس کرایا۔ سوہنگ شبد گر تیر چلایا۔ چار گنٹ کر بجسم دکھایا۔ سمر تھ پُر کھ ایہہ چوج وکھایا۔ نراہار نزویر وِچ جگت ہے آیا۔ جوت سروپ پچ بچن لکھایا۔ کسے اس دا بھیونہ پایا۔ وِچ سکھ پربھ آپ سمایا۔ رسنا وچوں گر گیان الایا۔ چار دیپ گر جوت جگایا۔ چار وید تائیں نشد کرایا۔ سَتْجَك سچ مارگ لایا۔ سوہنگ شبد مکھ رکھایا۔ اوانگ آپ کرے کرایا۔ تین لوک وسے ہر رایا۔ وِچ پاتال پربھ سچ سہایا۔ باشک تاشک سنگھا سن لایا۔ جھسے چرن چھمی رگھرایا۔ ایشر آلس دلوں ہے لاہیا۔ پربھ نہ سووے نہ کسے جگایا۔ دے درس گر مان گوایا۔ میں ہاں اڈول نہ کسے ڈلایا۔ مات لوک وِچ پربھ آیا۔ جوت سروپ ایہہ کھیل رچایا۔ چکر سُدرشن ایسا لایا۔ سرِشت ساری نوں طنب اٹھایا۔ مد ماس دا ہوئے صفائیا۔ رہے نہ جپو جس رسنا لایا۔ ایشر برہم جپو برہم روپ اپایا۔ کلوکال نے پڑدا پایا۔ جس نے برہم دا نام مجھلایا۔ مد ماس جن رسنی لایا۔ کوکر سوکر مائس روپ بنایا۔ ایسی سَتْجَك دے سزا یا۔ گر چنناں توں پرے ہٹایا۔ پریت جوں انہاں نوں پایا۔ ایشر جپو

جس چو نے کھایا۔ لکھ چراسی چکر لوایا۔ سرب تھائیں پر بھ سدا سمایا۔ بھولا چو نہ جانے میری مایا۔ ہر جوت سب چو جوایا۔ بن جوت دے سواں نہ آیا۔ ایشتر جیو ماہ سمایا۔ سوہنگ شبد سرب سکھدا یا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ منتر درڑایا۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش۔ پھر پر بھ نے پائے سواں۔ اس چو دی بنائی راس۔ ویچ گر بھ پر بھ دیت گراس۔ اُٹا برچھ پر بھ دوکھ نواس۔ اندھ گھور ویچ دیتا واس۔ چکر چھن نہ میرا روپ۔ میری مہما بڑی انوپ۔ نر گن سر گن سدا سروپ۔ پر گٹ ہویا ڈاڑھا گر بھوپ۔ جس نے مارے آپ دُشت دُوت۔ مہاراج شیر سنگھ سَت سروپ۔ پر گٹ ہویا آپ بھگوان۔ گر سکھاں نوں دیتا گیاں۔ سوہنگ شبد ہے مہان۔ سمرے چو پاپ لہہ جان۔ کُنبھی نرک سکھ نہ جان۔ آدانت پر بھ ویچ سماں۔ آون جاوون دا پندھ مکان۔ ویچ چراسی چوٹاں نہ کھان۔ سوہنگ شبد میرا نام پچھاں۔ مہاراج شیر سنگھ دیتا گیاں۔ بھرم ویچ پر بھ جگت بھلایا۔ پر گٹ ہویا نظری آیا۔ گھنک پری ویچ پلّا پھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ ادھرے سکھ جنہاں سواس سواس دھیا۔ بے کھاں نوں پرے ہٹایا۔ حد ما جھا گھنک پر بنایا۔ جتنھے گر دربار رچایا۔ ہندو مسلم سُٹا جگایا۔ موتا سنگھ ایہہ کھیل رچوایا۔ ایہہ ہویا میرا چنتار۔ بُھلے چو پر بھ کئے خوار۔ کلو تائیں ایہہ دی ہار۔ جس ویچ قہر ہوئے اپار۔ پاپی ڈوبے لہندی دھار۔ سکھ ادھارے آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ لیا او تار۔ سوہنگ شبد جگت ادھارا۔ ایسا ہوئے کھیل اپارا۔ سر شٹ سر دھریا کلو آرا۔ کوئے نہ چلے کسے نہ چارا۔ کرے کراوے آپ نر نکارا۔ ہوئے بھسم سرب سنسارا۔ جس ویچ بھریا پر بھ ہنکارا۔ مت من بُدھ کیا کنارہ۔ موڑ کھ مگدھ نہ جانے سارا۔ مہاراج شیر سنگھ لیا او تارا۔ کلگ ویچ پر بھ جوت پر گٹائے۔ بے کھاں نوں نظر نہ آئے۔ نینی دیکھ نہ من بِگسائے۔ چرن کول نہ سپس نوائے۔ ایسی مایا پر بھ نے پائی۔ بھاؤ بھلکتی پرے ہٹائی۔ جناں ہر نہ رسن دھیا۔ ہر بن کوئے نہ ہوئے سہائی۔ انتکال جیو ہلائی۔ دھرم رائے جب دئے سزائی۔ کوئے نہ او تھے ہوئے سہائی۔ سوہنگ شبد سُرت

من لائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ میں ہاں ایک میرے کھیل انیک۔ بھگت جناں نوں میری ٹیک۔ آتما شانت بُدھ ہیک۔ سوہنگ شبد سچ من ٹیک۔ دھن سکھ جو گر چرنی لایا۔ ہوئے دیال پربھ درس دکھایا۔ گر سکھاں نوں گرمگھ بنایا۔ امرت بوںدر سنا لایا۔ کھول کپاٹ گر درس دکھایا۔ مکند منوہر گر نظری آیا۔ موہن مادھو سب رِدے دھیایا۔ کھمی نراں جوت پر گٹایا۔ انخد شبد من وجا یا۔ بھرم بھو سکھاں دا گوایا۔ جوت سروپ نظری آیا۔ کرپاندھ ایہہ دیا کمایا۔ بھگت جناں ہر ماہ سما یا۔ سوہنگ شبد گر گیان دوا یا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک اکھو یا۔ نہ کلنک آپ اکھو یا۔ سرشٹ وِچ نہ نظری آیا۔ لفج نشٹ پربھ آپ کرایا۔ سوہنگ شبد بے بے جیکار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ بھرم بھلا یا۔ جو جن چلے میرے بھائے۔ چون کوں سنگ رہے سمائے۔ نینی پیکھے آپ رگھائے۔ جگت جلد اآپ رکھائے۔ تھر گھر واں ایہہ دیا کمائے۔ سچ لکھت آپ پربھ کرائے۔ سوہنگ شبد سرب گن پائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرم کمائے۔ کر کے لکھت جگت سمجھایا۔ لفج دا ہن انٹ کرایا۔ تریا سو جو چون لگایا۔ نام سَت سَت نام میرا رسنا گایا۔ جوت اگن وِچ بھسم ہو جاوے۔ کلوکال وِچ کھیل رچاوے۔ سرب سرشٹ وِچ اگن جلاوے۔ ہوئے بیتاں دھلے کھاوے۔ گر بن کوئی نہ پار لنگھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ لکھت کراوے۔ آپ اپر پر اپار۔ گر سکھ نوں امرت بھنڈار۔ سوہنگ شبد جگت اُدھار۔ اندھ گھور کرے نستار۔ مہاراج شیر سنگھ پار اُتار۔ مہابلی آپ پربھ ہوئے۔ کوئی نہ جانے اس دی سوئے۔ بھگت پربھ اک دو ہوئے۔ بن گر کوئی پار نہ ہوئے۔ سوہنگ شبد منے من کوئی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب سنگھ ہوئے۔ چار دیپک جو پربھ جلوائے۔ چوٹھا دیپک بُجھ بُجھ جاوے۔ پھر سکھ تے پربھ دیا کمائے۔ للاٹ اوں دی کھیج لے جائے۔ گر بھ گنڈ میں مکٹ کرائے۔ سورن امر دے سنگ رلائے۔ صورت سپُتر دی بھیٹ چڑھائے۔ سورن سنگھ گر پُری سدا یا۔ امر سنگھ امر اپد پائے۔ گلھ ویرو دی سُپھل کرائے۔ چیت سنگھ دی پت رہ جائے۔ پر قدم سنگھ تے دیا کمائی۔ دیہہ پُت دی وِچ سیو لگائی۔ دیپک چوٹھا ہن

آپ جگوائی۔ پورن وِچ پر میشور آیا۔ پُت کور رنجیت داسکھ لگایا۔ کاچی مائی گھر ساپے لایا۔ مہاراج شیر سنگھ چار دیپک جلایا۔ گر دھام گر آپ بنایا۔ منی سنگھ تے پڑدا پایا۔ بخ چیت دن اٹھایا۔ بانی لکھن دا دن گوایا۔ ہوئے پرتکھ میں ایہہ وقت سہایا۔ منی سنگھ سچ تخت بھایا۔ رسنا و چوں ایہہ رس چوایا۔ امر روپ پر بھ امرایا۔ ہوئے دیال درس دکھایا۔ سرب سکھاں اُتے ہتھ ٹکایا۔ اگم اگوچر ایہہ کرم کمایا۔ لے بلی سکھ گر تج ودھایا۔ دیپک جوت سنگ دیپک جگایا۔ چوتھا سکھ نال رلایا۔ مہاراج شیر سنگھ کرم کمایا۔ ایسی جوت ایہہ آپ جگائی۔ پورے سکھ دی دیہہ لگائی۔ امرت بوند پر بھ مگھ چوائی۔ چار جگ سرب سکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ دتی وڈیائی۔ گر سکھاں نوں آپ وڈیایا۔ چوہاں نوں کر اک بھایا۔ دیپک چار پر بھ جوت جگایا۔ سرب سرِشت نوں دھکا لایا۔ ادھرے سکھ جنہاں ردے دھیایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر بھ گوایا۔ ایسا سماں ہن پر بھ لیائے۔ گر بھ خون و انگ خون ہو جائے۔ دیہہ سکھ دی سُپھل ہو جاوے۔ نزاہار نزرویر سمائے۔ دھار کھیل چڑھج کھائے۔ صدقی سکھ گر پار چڑھائے۔ ماتا دھن پُت گر بھیٹ لگائے۔ تین سنگ چوتھارل جائے۔ چوتھے جگ دا ناس کرائے۔ سچا سکھ سچے گھر جاوے۔ سوہنگ شبد جن ردے دھیاوے۔ مہاراج شیر سنگھ چج رکھاوے۔ جو جن میری سرنی آیا۔ نام میرا من ماہ سمایا۔ تین لوک وِچ سرب سکھ پایا۔ انحد شبد من وجايا۔ بھے بھیانک وِچ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ اُوچ اگم اپر اپار۔ دھرنی دھر ایشر نزکار۔ قدرت روپ سرِشت اپار۔ جتھے پر گٹھیا آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ او تار۔ سوہنگ شبد گر ڈنک وجائی۔ چار گنٹ پے جاوے دھائی۔ پر گٹ ہووے لکھت کرائی۔ ویہہ سو سست کرمی قهر دی آئی۔ بخ چیت گر قلم تبغ اٹھائی۔ قلم مار سرِشت ہو جائی۔ بن دیہہ توں پر بھ لکھت کرائی۔ جوت سر روپ ایہہ جوت جگائی۔ وانگ کرشن ہو یا رتھواہی۔ رتھ اگن تج ہو جائی۔ چپوکولوں چپو کھے کرائی۔ مت اپسھی سرب میں پائی۔ سوہنگ شبد ایہہ چلت چلائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ کوٹ کرم پر بھ آپ کراوے۔ جوت نزنجن جگت

جلادے۔ سکھ کوئی صدقی کول نہ آوے۔ ول چھل کر کے جھٹ لنگھاوے۔ دکھاں کارن جو سپس نوائے۔ آوے وقت بچھے ہٹ جاوے۔ گتمت گر کی مول نہ پاوے۔ دل وِچ انھمان آیسا آوے۔ بلوان آپ اکھواوے۔ مایا دھاری سنگ مایا لپٹاوے۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے ڈلاوے۔ سوہنا سماء ہٹھوں گوایا۔ سنگت سُنگر بچن بھلایا۔ سال اک ہور پندھ کرایا۔ اچرج کھیل پر بھو ہور رچایا۔ توڑ و چھوڑ روڑھ مر وڑ بھایا۔ دکھیاں تائیں دکھ واد و دھایا۔ دیہہ دُر لجھ جس سپس جھکایا۔ سرب سوکھ سُنگر توں پایا۔ جم کا بھے نہ من رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیایا۔ سچ گھر بیٹھا آپ سچ داسی۔ کٹے گلوں آپ پر بھ جم کی پھاسی۔ مایا ہووے آپ سکھن کی داسی۔ دھن سکھ جنہاں پچھاتا پر بھ ابناشی۔ بھگت جناں کرے بند خلاصی۔ مُکت جگت ناوے کی داسی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب شکھ واسی۔ گھر ٹھانڈا اُوچا دربار۔ سکھ رہے وِچ اندر کار۔ منوں نہ گیا ابھے وکار۔ ساڑے بچن نوں دیون ہار۔ گھر بیٹھے سب کرن وچار۔ سدا ابناشی کرے پسار۔ بن بو جھے کوئی اُترے نہ پار۔ لکھت بند کری کرتار۔ سنگت وِچ اجوڑ اپار۔ گر توں بیٹھے ہو نِزادھار۔ شکھ آسن جانیا سنسار۔ آتم دکھ بھگاوے کرتار۔ جنہاں نہ پائی میری سار۔ مہاراج شیر سنگھ اپر اپار۔ مایا وِچ جپو لجھایا۔ مایا روپی جنجال گل پایا۔ پُتر کلّتر سنگ رہے لپٹایا۔ کر کر دھنے جنم گوایا۔ جھوٹھے دھنے جگت بھلایا۔ آئی آ کے پائی مایا۔ گیان دھیان وچوں گوایا۔ دکھ بخجن دکھ ڈاڑھا لایا۔ بھرم وِچ بھوکھت گوایا۔ مان انھمان دل وِچ و دھایا۔ من وِچ کپٹ وکار رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ دلوں بھلایا۔ مایا نال ایشتر نہ بھیجے۔ بستر پہن نہ بھو دیجے۔ پیار سنگ سدا پر بھ بھیجے۔ ابھے درس آپ پر بھ دیجے۔ کارج سرب ہے کبھے۔ مہاراج شیر سنگھ تے نہ سکھ پتچے۔ کل کلو دی آپ بھوائی۔ دن رات ہے لکھت کرائی۔ سکھاں تائیں مان دوائی۔ سکھاں وچوں نہ مت گوائی۔ پورے گرتے نہیں آس رکھائی۔ وِچ ہنکار بیٹھے سب تھائیں۔ مہاراج شیر سنگھ ویکھے تھاؤں تھائیں۔ بول بول وکار و دھایا۔ سکھ سو جو شانت روپ سمایا۔ کرو دھ کپٹ نوں پرے ہٹایا۔ وِچ وکار نہ من

ڈلایا۔ سنتگر پورا گھر میں پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و چھڑیاں میل پرے ہٹایا۔ وِچ پریم کوئی نہ آیا۔ دیہہ دُکھ لئی چلدا آیا۔ اپنے سکھ جگت بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ ڈلایا۔ ڈلا بھلا کون بچاوے۔ گر بن کوئی نہ پار لٹگھاوے۔ در در پاپی دھکے کھاوے۔ جنم جنم دُکھ ڈاٹھا پاوے۔ پورا سنتگر ہو جاوے کرپاں۔ دے درس کر دیوے نہال۔ جوگ جگت پربھ دئے وکھاں۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ہے نال۔

۲۷ چیت ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیھیووال بچن ہوئے

نین مندھار بچن لکھایا۔ وچوں پاتال مات لوک آیا۔ دھرتی جل کر اک وکھایا۔ سرِشٹ ساری نوں آپ اٹایا۔ ہوئے اپنھی دھکا لایا۔ وِچ سنسار کوئی نظر نہ آیا۔ نیچے دھرتی اپر جل و گایا۔ لکھ چراسی جس ماہ سمایا۔ کھنڈ برہمنڈ اک رنگ بنایا۔ جیو جنت کوئی نظر نہ آیا۔ آیسا پربھ جس کھیل رچایا۔ جلوں تھل تھلوں جل وہایا۔ ور بھنڈ سب نشت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وڈیایا۔ تیغ قلم گر آپ اٹھائی۔ چار کنٹ ہاہاکار مچائی۔ گناوے سکھ لکھاوے گر، اسر اسر ایسی بنت بنائی۔ جگت کھان چکر سُدرش بان۔ سرِشٹ والے جس لاہے گھان۔ موڑ کھ مگدھ نہ کرن پچھان۔ ساچا گر ساچا نیسان۔ گر سکھاں دا گر دربان۔ ہوئے سہائی کلنج آن۔ سرب سوکھ وِچ چرن پچھان۔ پائے درس سب تر جان۔ جو جن وِچ سنگت رل جان۔ مہاکال توں دُور رہ جان۔ اٹل گر اٹل پدوی پان۔ سدا اڈول سد جوت جگان۔ چار ورن سرنی لگ جان۔ سوہنگ شد سدا مگھ گان۔ ایسا ماریا تریلوکی بان۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ وِچ جہان۔ ہووے پر گٹ ایسی کل دھارے۔ وِچ سنگت آپ لکارے۔ رانے مہارانے ڈگن دربارے۔ پاپی اپر ادھی پربھ آپ پچھاڑے۔ وسدے سکھی سب چو اجڑے۔ مہاراج شیر سنگھ سرِشٹ چبائی داڑھے۔ نو کھنڈ ایہہ بنت بنائی۔ آپ اک مت اک ہے پائی۔ جیو جیو وِچ جوت جگائی۔ ایسی اُس نوں سو جھی پائی۔ ایشور آپ برہم

روپ سمائی۔ برہم پند اُبجے سب بھائی۔ ذات پات کوئی کسے کا ناہی۔ ایشر آپ اک سرنشٹ اپائی۔ ہر چیو میں رہیا سمائی۔ سُتی سرنشٹی آپ اُٹھائی۔ سرنشٹی ساری اک راہ تے لائی۔ موکھش نام سوہنگ رکھائی۔ جو جن سمرے پار لنگھ جائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ کاچی سرنشٹ کا چا ایکھمان۔ جھوٹھی مائی مائی رل جان۔ ایسا ستگر چلا یا باں۔ اسو اُنی والے بچن سچ ہو جان۔ پورے ستگر دی ہوئی پچھان۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان۔ کلوکال ہو یا دھنڈو کار۔ مہاراج شیر سنگھ لیا او تار۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ دتا گیان گر رنسا دوارا۔ جگت جلندا پر بھ پار اُتارا۔ سوہن سکھ گر چرن دوارا۔ منوں گوائے بیٹھی وکار۔ مہاراج شیر سنگھ لیا او تار۔ ستگر بنیا آپ ستوا دی۔ جگ چوتھے دی توڑے گادی۔ بے گھاں ایہہ جوت نہ لادھی۔ گر سکھاں ویچ سدا سما دھی۔ سوہنگ شبد سرب سکھوادی۔ مہاراج شیر سنگھ سرنشٹ ہے سادھی۔ اچل اکھل اٹل اکھوائے۔ ابل عدل ابھل سنگ سہائے۔ گندل بندل صندل سنگ سکھ سمائے۔ نوکھنڈ پر بھ اک کرائے۔ سوہنگ شبد سرب سنائے۔ باقی سرب نشت ہو جائے۔ ایشر آپ جوت سر روپ ہو آئے۔ سوہنگ شبد ہن ٹھور نہ پائے۔ وانگ چاترک سنگ بللائے۔ امرت بووند پر بھ لگھ چوائے۔ ایسی دیا اُتے سنگت کمائے۔ دلدر دکھ سب اہے جائے۔ اٹھ اٹھراہا گر روگ گوائے۔ ویچ سنگت ایہہ دُشت نہ آئے۔

پہلی وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھوال بچن ہوئے

بے انت آپ کرتار۔ اونچ اگم اپر اپار۔ پر گٹ ہو یا ویچ دربار۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ بھگت جن سوہن دربار۔ دھن گر سکھ لائے پار۔ کوٹ برہمنڈ دتے تار۔ کرپا کیتی آپ اپار۔ سکھ نہ آوے ویچ سنسار۔ ستگر پورا جگت اُدھار۔ بھانا ستگر جو ور تاوے۔

گر سکھاں اپر امرت بر کھاوے۔ گولہ گڑا پرساد بن جاوے۔ آپ پنج سکھاں دی رکھاوے۔ بے مکھ دو دش چوٹاں کھاوے۔ ایسی اگن پرساد لگاوے۔ ہاہاکار جگت ہو جاوے۔ اس دا بھیت کوئی نہ پاوے۔ عرشوں گر گولہ برساوے۔ جیو جنت بھسم ہو جاوے۔ ایسی کلا پرساد ورتاوے۔ سکھاں دی سوی سوی رہ جاوے۔ دیا دھار ایہہ بر کھا لاوے۔ سارا بھار سر شست تے آوے۔ بے مکھ ویچ اگن جلاوے۔ پنج جیٹھ ایہہ ڈنک وجاوے۔ گر سنگت ویکھن اٹھ دھا ہوے۔ آپ ویکھے کسے نظر نہ آوے۔ مایا روپی پربھ پردہ پاوے۔ اگن بان سوہنگ لگ جاوے۔ چار گنٹ پربھ آپ جلاوے۔ بھگت جناں ہر دھیر دھراوے۔ بیٹھا ویچ آپ کرے کراوے۔ اپنا بھیت نہ کسے جناوے۔ سکھاں سنگ بے مکھ تر جاوے۔ جو جیو سنگت رل جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ سوہنگ شبد بجے بجے کار کراوے۔ سوہنگ شبد گر نام دوائے۔ جو سمرے سگلے پھل پائے۔ جوت سروپ آپ پربھ آئے۔ سنگت ویچ ایہہ پچن لکھائے۔ تین لوک دا میں ہاں واسی، سرب جیو میں رہیا سمائے۔ کلوں کال اندھیر ہے ہویا۔ جوت سروپ نہ کلنک ہے آئے۔ ایسا بان شبد گر لایا۔ مد ماس نشت ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھارن، کلوں گوائے ست ورتائے۔ سوہنگ شبد گر نام جپایا۔ کھٹ روگ دا ناس کرایا۔ ہوئے دیال نج گھر آیا۔ گر سکھاں نوں درس دکھایا۔ جوت نرجن جوت روپ ہو آیا۔ جیو کسے نے بھیت نہ پایا۔ کھیل رچائے جگت بھلائے، بھگت جناں نوں نظری آیا۔ مان گوائے راؤ رنک بنائے، مہاراج شیر سنگھ کر اک بہایا۔ گر سکھاں نال جو قهر کمائے۔ انکڑا گھوڑا لنکڑا مسان بن جائے۔ شدون مائی پون در دھکے کھائے۔ کنگرے کنگرے گر مردنگ وجائے۔ مائی گور جاں بیسر کھیبہ پوائے۔ کھان پکان گھر کی چائی۔ گر شبد مدھان، گور کھ نوں لایا بان۔ مہاراج شیر سنگھ بھئے رکھاں۔ گر سکھاں دے نیڑنہ آن۔ تپ سپ گر شبد بندھاوے۔ بھوٹ پریت کوئی نیڑنہ آوے۔ در واث سب بھئے رکھاوے۔ امکا قاضی نشت ہو جاوے۔ بلیلا چھلیا مسمریزی می اندر جاں دی مایا پاوے۔ ایسا ڈن دُشت کو پربھ لائے۔ جن خبیث

سب دھک ہٹائے۔ مین ہیں کچھ جوت گوئے۔ گل اوں دی ودھن نہ پائے۔ جو سکھ اپر چوٹ چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ پر گٹ بھیا سرب ترائن۔ مگنڈ منوہر لکھمی نزاں۔ بن مالا بجھو کھن کوں نین۔ سوندر گنڈل مگٹ بین۔ داڑھاں آگے پر تھم دھراں۔ کلو رتھ اگن چلاں۔ مہاسار تھی آپ اکھواں۔ بے مکھاں نوں دکھ بھگاں۔ گر سکھاں سر چھتر جھلاں۔ سوہنگ شبد رسنا گاں۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹے نزاں۔ سستج وِچ پر ہلااد ترایا۔ نز سنگھ نر او تار بنایا۔ کلگ وِچ ایشر کھیل رچایا۔ رچھیا کرن بھگتاں دی آیا۔ تنج دیہہ نہ کلکنک اکھوایا۔ ذات پات دا بھیت مُکایا۔ برہم سے اُپچے برہم چو سمایا۔ ایک جوت رنگ ہر اک لایا۔ جو یکھے نظری نظر نہاں کرایا۔ سرب سوکھ گھر ٹھانڈے پایا۔ جگت جلندا گر سکھ ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ سری رنگ بیکنٹھ کا واسی۔ مچھ کچھ کورم آگیا او تر اسی۔ ایسے چلت کرے پر بھ نرالے، کیتا لوڑے سو پھل پالے۔ گر سکھاں من سدا ہے رنگن، بے مکھ درتے سدا اُداسی۔ سوہنگ شبد سدا من لائے، ہے آپ پر بھ سدا سکھواسی۔ دھن گر سکھ جو درتے آئے، پورے گر کیتی بند خلاصی۔ مہاراج شیر سنگھ سدا بل جائیئے، کئی گلوں سلک جم پھاسی۔ دیولوک نوں جاں سکھ جائے۔ شولوک نوں پرے تجائے۔ برہم لوک جا پیر ٹکائے۔ بیکنٹھ دھام گر پُری سدھائے۔ جوت سروپ رہیا ڈگمگائے۔ جیو جنت وِچ جوت مل جائے۔ لکھ چراںی پھر جوں نہ پائے۔ تھر گھر بیٹھا ہر گن گائے۔ نینی پیکھے سرب سکھدائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ بیکنٹھ لے جائے۔ گر سکھاں ایہہ دھام نیارا۔ جتھے وسے آپ نر نکارا۔ جوت سروپ جوت ادھارا۔ تین لوک جوت چھتکارا۔ جوت سروپ ور بھنڈ منخارا۔ سوہنگ شبد درساوے گر دوارا۔ کر تم نام بچے ایہہ جھوا۔ سوہنگ نام سنگت گر میوہ۔ لوڑے درس سب دیوی دیو۔ کروڑ تیتیس وِچ الکھ ابھیو۔ کلگ وِچ سکھن گر سیوا۔ مہاراج شیر سنگھ اٹل گر دیو۔ مہروان ایہہ دیہہ پلٹائے۔ جگو جگ ایہہ جوت جگائے۔ ایشر جوت نر نجمن رائے۔ کوئی جیو بھیونہ پائے۔ وِچ تریتا رام اکھوائے۔ ستی اہمیا آن ترائے۔ پلٹئے کایا وِچ دوا پر آئے۔

مکند منوہر کرشن اکھوائے۔ پاپن پوتنا دھرت سوائے۔ ایسی کلا آپ ورتائے۔ مہاسار تھی ہو رتھ چلائے۔ اٹھارال دھیا پربھ آپ لکھائے۔ سنجگ سَت ستواڈی لائے۔ نہ کلنک نِز بھے اکھوائے۔ اُنیٰ سو بونجا بکرمی بچن سچ کرائے۔

۳ وساکھ ۲۰۰ کرمی امر تسر بچن ہوئے

جیو جلت پربھ آپ بناوے۔ نج گھر بیٹھا تاڑی لاوے۔ آپ ایک انیک سماوے۔ پار برہم برہم سروپ اپاوے۔ برہم سروپ سب چو اپاوے۔ کایا آکار چھل روپ بناوے۔ انند بند ونج جوت جگاوے۔ بن گر بُجھے کوئی بھیونہ پاوے۔ سو بُجھے جس دیا کماوے۔ سادھ سنگت مل ہر گن گاوے۔ دیا دھار ایہہ دیا کمائی۔ پورے سکھ نوں سو جھی پائی۔ کرم دھرم دوویں اُٹھائی۔ پاپ اپر ادھ سب نشت کرائی۔ اجامل وانگ کچھمن سنگھ تر جائی۔ گر ڈاڈھا جس بنت بنائی۔ کپیا کھیل اچرج رگھرائی۔ پر گٹ کیتی بھگوں وڈیائی۔ وڈا سو جس پربھ وڈیائے۔ ایشر جوت ونج دیہہ جگائے۔ سرب سکھ گھر ماہ پائے۔ نجانند پربھ دئے دکھائے۔ کوڑ گٹمب دا موه گوائے۔ انحد شبد من وجائے۔ جوت سروپ پربھ درس دکھائے۔ کلو کال نشت ہو جائے۔ سوہنگ شبد جو من چت لائے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت تراۓ۔ سوہنگ شبد اُتم ہے سوکھ۔ ونج سنسار نہ بیاپے دوکھ۔ آتم شانت من گر کی بھوکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اسوکھ۔ گیا کلو پربھ قهر گوائے۔ آپ اپر پر ابھید ہو جائے۔ جوت سروپ نظر نہ آئے۔ اچلت کھیل پربھ رہیا دکھائے۔ اگن بان سوہنگ گر لائے۔ چار گنٹ ہاہاکار مچائے۔ نہ کلنک ایہہ چلت دکھائے۔ چو جنت سب بجسم کرائے۔ اند اندر اس سب اُٹھائے۔ شو شنکر دا وقت گوائے۔ برہما برہم روپ ونج سمائے۔ وید چار ختم ہو جائے۔ کلو کال ایہہ کل ورتائے۔ سرب تیر تھاں مان گوائے۔ سنجگ سَت ست سنگر ورتائے۔ سوہنگ شبد لکھ

رکھائے۔ جوت جگت نِرنجن جگائے۔ مد ماسی سب نشٹ ہو جائے۔ چکر سُدرشن جگت گر لائے۔ تین لوک تھرنہ رہائے۔ اندلوک شیلوک برہم لوک تجائے۔ آپ استھول سچھنڈ سمائے۔ اپنی مہما پربھ آپ گنائے۔ جیو کوئی بھید نہ پائے۔ سادھ سنگت گر دیا کمائے۔ دھار کھیل جوت سرُوپ ہو جائے۔ لکھت اپنی سچ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ لکنک اکھوائے۔ نہ لکنک پر گٹے بلوان۔ مور کھ مگدھ نہ کرن پچھان۔ گر سکھاں نوں پربھ دیوے گیاں۔ درشن دیوے وانگ کرشن بھگواں۔ پنج جیٹھ پربھ جوت پر گٹاوے۔ ویکھے لوک ہسے گھر جائے۔ پربھ کا سانگ کسے نہ بھاوے۔ کچھمن سنگھ نہ دھیر دھراوے۔ بھلا سکھ گر آن بچاوے۔ دیادھار کرپا پربھ کرے۔ جوت سرُوپ درس دکھاوے۔ من میں شانت سرب سنکھ اُتبچے۔ بھرم بھو سرب گواوے۔ آیسا سننا دُور پربھ کیا۔ ہوئے دیال درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نِرنجن۔ سکھ جوت گر جوت جگاوے۔ تھر گھر واسی درشن دیوے۔ آپ ابھید ایہہ بھید بتاوے۔ کلو کال دا انت ہے کرنا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے۔ دھن سو تھان چتھے گر پچن لکھاوے۔ لندڑا پیل نیشان کچھمن گھر رہ جاوے۔ باقی مائی بکھ کھائی بن جاوے۔ پچن سستگر دا سچ ہو جاوے۔ ایہہ گھر بنا ہر کا دوار۔ جتھے پر گٹے آپ کرتار۔ سرب سرِ شٹ جس کیا آکار۔ جوت جگائی اپر اپار۔ ایسی کلو نے دیتی ہار۔ چل نہ آئے گر دربار۔ اندھ گھور پربھ جوت بدھار۔ تارے سکھ جن پائی سار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ او تار۔ سرِ شٹی ڈبی وِچ منجدھار۔ اُدھرے سکھ جن گر چرن پیار۔ سوہنگ شبد اُتارے پار۔ ترن تارن آپ سمر تھ۔ گر سکھن سرب پربھ کا ہتھ۔ اگن کلو چلا یا رتھ۔ سرِ شٹی ساری ہوئی ستھ۔ گر سکھاں نوں دیتی ہے نام و تھ۔ مہاراج شیر سنگھ کتھنا اکھ۔ چرن کوں سکھ رکھے پیار۔ کنیا آئی وِچ دربار۔ کایا کٹا کھش کر مہار۔ وِچ سنسار دکھ اپار۔ آتم چنتا وِچ پریوار۔ پُت بن نہ وِچ سنسار۔ مایا بھلیا وِچ اندھیار۔ کٹے روگ نہ بن کرتار۔ جوت للاٹ جگائے اپار۔ آپ میٹے مٹاونہار۔ دیوے دان سرب سکھ داتار۔ وِچ سنسار ایہہ ہوئے وچار۔ جس نے تجیا ایہہ آہار۔ مد ماس

وِچ سنسار۔ ماتا گود بالک پدھار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ کرتا ر۔ ایسی لکھت ہوئے اپا ر۔ بن پوت سکھ ہوئے نہ خوار۔ جگت جلند ا پر بھ پار اُتار۔ چلے بنس سچ نستار۔ ناڑی بہتر پر بھ روگ گوائے۔ سُکلا کشا دو پکھ لکھوائے۔ جتنے چو دی بنت بنائے۔ اندھ کوپ پر بھ رہیا سمائے۔ گیان جوت ایہہ دیپک جگائے۔ دُکھ دلدر سب نشت کرائے۔ ماں دسویں پوت گھر آئے۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھائے۔ نین مندار جگت میں آیا۔ آپ اڈول جگت ڈلایا۔ پلٹن چو تھا جگ ایہہ کھیل رچایا۔ چھڈ بیکنٹھ مات لوک وِچ آیا۔ جوت سروپ سب جگت جلایا۔ سوہنگ شبد بان گر لایا۔ کوئے نہ میٹھے بھانا ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ رگھرایا۔ ہوئے مہروان سنجگ ورتایا۔ گر سکھاں نوں سچ مارگ لایا۔ ایسا درس پر بھ آپ دکھایا۔ بے سکھاں اُتے پردہ پایا۔ ویہہ سو سوت وِچ سب جگت بھلایا۔ گھر گھر سوہنگ شبد سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک ہو آیا۔ نہ کلنک آپ اکھوائے۔ سرِشٹ ساری دا کھے کرائے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب ڈلائے۔ آپ اکھل سب سرِشٹ بھلائے۔ مایا جال جگت پر بھ پائے۔ اپنی کلا آپ ورتائے۔ سُتگر منی سنگھ سر چھتر جھلائے۔ سرب سرِشٹ شبد روپ وکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ بنت بناؤے۔ پنڈ بگے سچ دھام بناؤے۔ اکھسٹھ تیر تھ کوئی رہن نہ پاوے۔ ایش دات ایش رے جاوے۔ ترے سوئے جن چرنی لاوے۔ سرب رکھوالک پر بھ آپ ہو جاوے۔ بن سکھاں کسے نظر نہ آوے۔ بھلی سرِشٹی دھکے کھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ مان گواوے۔ گر چرن سنگ را کھو پریت۔ جگت جلند ا جوں بالو بھیت۔ گر ٹھانڈا سیتل سَت سِت۔ پوت آتمار دا شدھ نپت۔ مہاراج شیر سنگھ پتت پنپت۔ پتت پاؤں آپ دُکھ بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ جگت ادھارے تریکوکی نندن۔ پر گئے جوت سرب بجانندن۔ مہاراج شیر سنگھ بھرم بھے بھنجن۔ بھرم بھلائے جگت رُلائے سکھ ترائے، جن گر شبد پچھانیا۔ پر گئے کرتا ر سرِشٹ خوار آئی گلگ ہار، سوہنگ شبد گر بانیا۔ مایا جو بھلائے، کسے سر نہ لائے، پورن سکھ پر بھ آپ ترائے، چلے گر کے بھانیا۔ جگو جگ پر بھ جوت پر گٹائے، دھار دیہہ چیو ترائے، گلگ

وچ شیر سنگھ نام رکھائے، سر شٹی بھنی و انگر دانیاں۔ سچا گر گھر ساچے آیا۔ دھن سو تھان جتھے گر درس دکھایا۔ ٹکج دا سچکھند بنایا۔ سر امرت وچ ایہہ اٹل رکھایا۔ آپ اچل چلت نظری آیا۔ جوت سر روپ وچ سکھ سمایا۔ ہنکار نوارن نہ کلنک اکھوایا۔ ابناشی اوگت پربھ آپ رگھرایا۔ بھگت ادھارن دش سنگھارن سوہنگ شبد چلایا۔ آپ ایک، سر شٹ سب ایک، لکھ چڑا سی چیو اپایا۔ پر گٹے جوت الٹاوے جگ، جلوں تھل تھلوں جل وہایا۔ دھن سو سکھ چنہاں گر درشن پایا۔ دکھ کلیش جگت دا لاهیا۔ سوہنگ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دی جئے، اندھ اگیاں گر شبد گوایا۔ نز بھے نزویر مورت اکال گھر سکھ دے آیا۔ ہوئے پرتکھ آپ سمر تھ، ایہہ سخن منایا۔ پر گٹے داتار، بیٹھے سنگت وچکار، کرے بچن للاکار، میں ہاں رگھرایا۔ میری کرے پچھاں، بن ناڑی دے ہے جان، جتھے پرویش بھگوان، سرب سوکھ ہے پایا۔ نام انجن گر گیاں دوائے۔ ڈبڈی سر شٹی گر آن تراۓ۔ چار مورتی جوت اک سماۓ۔ پربھ کی جوت جگت جلاۓ۔ دھن سکھ جو گر سیو کماۓ۔ دھن سو دھام جتھے گر چرن ٹکائے۔ ردھ سدھ نوندھ کھڑے در سیس جھکائے۔ پھرن کروڑ تیتیس پربھ درس تھائے۔ دیوی دیوتے کوئی او تھے ٹھوہر نہ پائے۔ جتھے سکھ سوہنگ شبد گن گائے۔ مهاراج شیر سنگھ لاج رکھائے۔ ستگر منی سنگھ کول بھائے۔

۵ وساکھ ۲۰۰ پکرمی پنڈ بنے ضلع امرتسر بچن ہوئے

وساکھ پنج پربھ لائے رنگ، سربت تیر تھ کیتے بھنگ، ایہہ بچن لکھا لیا۔ پربھ کرے نہ جنگ، وجائے شد مردگ، بھجی سر شٹی ہو کے ننگ، گر مکھ بھوا لیا۔ وچ سنگت رنگ، من پربھ دی امنگ، پایا گھر نجانند، پربھ درس دکھا لیا۔ اماوس دا ایہہ چڑھیا چند، سر شٹی کپتی وچ قلم آبند، سوہنگ شبد سر شٹ بھنے دند، ایسا تیر گر رنسا چلا لیا۔ مهاراج شیر سنگھ پرمانند، تین لوک جس نام سنگندھ، کرے درس ہوئے

سنگت انند، نہ کنک جامہ پٹا لیا۔ دیا کماوے درس دکھاوے ہر رنگ لاوے، گھر آن بھوگ لگا لیا۔ امرت بناؤے مگھ میں جو چواوے دُکھ درد ہٹاؤے سب روگ گوا لیا۔ سادھ سنگت پربھ دیا کماوے چرن لگاوے ہوئے دیال درس دکھا لیا۔ فلنج بھلاوے کسے نظر نہ آوے سوہنگ شبد سناؤے دھن سکھ چنہاں پربھ پچھانیاں۔ ڈنک بھے وجاوے سرشت بھلاوے، بان اگن گر شبد چلاوے، ترے سو چنہاں رس مانیاں۔ سادھ سنگت گر درتے آوے، دُکھ دلدر سارا گواوے دُدھ پُت گھر سکھ سماوے، سچ دان گر قلم لکھا رہیا۔ سنتگر کھولیا گر بھنڈارا۔ اس توں پرے نہیں کوئی دوارا۔ جتھے پر گلیا شیر سنگھ نِزکارا۔ سادھ سنگت گر پار اُتارا۔ ڈبی سرمشی وچ مخدھارا۔ نہ کنک آپ نِزکارا۔ دیئے سکھ گر آتم دوارا۔ روگ سوگ سب پار اُتارا۔ دیوے درس گھر آمرا را۔ سکھ آبوجھ وشنوں او تارا۔ جوت کیتی اپر اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ دوارا۔ چمٹکار گر جوت دکھائے۔ اپنی مایا ایسی پائے۔ گر گوبند توں مگھ بھوائے۔ سوہنگ شبد بان چلائے۔ پون روپ وچ پون سمائے۔ سوہنگ گونج تین لوک ہے جائے۔ چار گنٹ ایہہ چکر لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ پر گٹائے۔ سوہنگ شبد سرب سکھ داؤن۔ انت کال ہوئے ایہہ ضامن۔ سب توں ڈا ایہہ سکھ کا نامن۔ رام تیر جس ماریا راون۔ سوہنگ شبد اوہو سکھ جان۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے پچھا ن۔ سو جن جانے جس آپ بُجھائے۔ بن گر دیا کوئی بُوجه نہ پائے۔ دواپر وچھڑے کل وچ لئے ملائے۔ بہتر جائے گر سکھ پر گٹائے۔ اُتم مگھ وچ جگت رکھائے۔ سنتگ وچ سچ سکھ کھائے۔ بے بے جیکار تین لوک ہو جائے۔ گن گندھر بسر پھوں بر سائے۔ کروڑ چھیانوں ایہہ بر کھا لائے۔ امرت بوُند جھم جھمائی۔ بیٹھا اندر اندر اسن سکھ گن گائے۔ کرن درس شو شنکر آئے۔ باشک تشک جن گل وچ پائے۔ ویکھے برہما چار کوٹ نین لگائے۔ چار مگھ پربھ توں پھل پائے۔ چار وید ہر کے گن گائے۔ وچ اتھر بن نہ کنک ہے آئے۔ دھن سکھ جو گر چرن لائے۔ چھن بھنگر سدا درس دکھائے۔ بیٹھے پریاں وچ سیس جھکائے۔ ایثر پھر نظر نہ آئے۔

مات لوک وِچ ایہہ دیا کمائے۔ چھڈ بیکنٹھ ڈیرے بُگیں لائے۔ چرن کوں سنگ گر سنگت ترائے۔ دھرت دھوں آکاش پربھ سرب سمائے۔ دھن سہوا تھان، جتھے گر چرن ٹکائے۔ ہوئے دیال کرپال، گھر بھوگ لگائے۔ سنگت آئی در پروان، سیت پرساد ہے رنسا لائے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ مہروان، سکھاں دی پیچ رکھائے۔ جوت نِنجن اپر اپار۔ سد مہروان آپ نِنکارا۔ تریتا رام لیا او تارا۔ ہویا دواپر کرشن مُرارا۔ دلدریاں تائیں پار اُتارا۔ ہویا ٹلچ شیر سنگھ بھتارا۔ گر سکھاں نوں پار اُتارا۔ اموگھ درشن گر سکھاں نوں دوارا۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ جوت سرُوپ پر گٹے سنسارا۔ آپ اپر مپر اپر اپارا۔ چلاوے قلم کرے نستارا۔ وید اتھربن پار اُتارا۔ برہما مان گوایا سارا۔ برہم لوک ایشر پسرا۔ آپ اُٹائے بنائے سکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ ایکنکارا۔

۵ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جبیھووال بچن ہوئے

سکھاں نوں پربھ دیوے گیاں۔ پورے گر دی ہوئی پچھان۔ سوہنگ شبد رنسا نیت گان۔ بیٹھے گھر درس پربھ پان۔ ٹلچ وِچ ہوئی کلیاں۔ جگت گر شبد بیان۔ ترن سکھ سنگت رل جان۔ چرن کوں پربھ سدا سماں۔ آدانت جگت رہ جان۔ مہاراج شیر سنگھ دھرم دیباں۔ ایسی دیوے پربھ آپ وڈیائی۔ سکھ دی مہما گنی نہ جائی۔ تین لوک بیٹھے لو لائی۔ دھن سکھ جن گر سیو کمائی۔ وِچ سنسار سب پی ڈھائی۔ گھر سکھاں بجے بجے جیکار کرائی۔ جتھے ایشر جوت پر گٹائی۔ سمر تھو پُر کھ پربھ ہوئے سہائی۔ دواپر وچھڑے کل لئے ملائی۔ کایا کرشن ایشر اُٹائی۔ جوت نِنجن شیر سنگھ جگائی۔ نہ کلکنک وڈ پدوی پائی۔ سادھ سنگت وِچ رہیا سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ جگت رقصواہی۔ سوہنگ شبد رتھوچ چاں۔ گر سکھاں نوں جس پار لنگھایا۔ پربھ ابناشی گھر میں پایا۔ مائس جنم سُپھل کرایا۔ کٹ چڑا سی سچھنڈ بھایا۔ گر سکھاں نوں گر چرن

تريا۔ دھرگ چيون سنسار، جنهال گر درشن نه پايو۔ پلو پھر ايآ آپ، بھگوان پيٹھلا آيآ۔ اوچ اگم اپار، بھئ بھنجن رايآ۔ سوہنگ شبد سناوے آپ، جس تج سوايا۔ باقی کيتنے نشط، جگت اييه پائی مايآ۔ بُدھی پائی وِچ، وِچوں ہی واد و دھايانا۔ نيني درس کرے نه کوئے، آيیا سنتگر دھکا لایا۔ دھن دھن گر سکھ، جنهال پربھ درس دکھايانا۔ آئے جگت پروان، جنهال گر درشن پايو۔ ڈبے ترے سنسار، جنهال گر چرنی لایا۔ سوہنگ شبد گيآن، گر منتر درڑايانا۔ مهاراج شير سنگھ آپ بلوان، جس جگت بھلاوي۔ جگت بھلاوي آپ رگھراي۔ ہوئے مايا سب تے پائی۔ نظر نه آوے جگت گوسائين۔ دپک سکھ گر جوت جگائی۔ ديوے درس بنت للاٹ دکھايانا۔ بھرم نہ بھولے آپ رگھراي۔ سرب کلا وسیا ہر تھائیں۔ مهاراج شير سنگھ سر شٹ بھلائی۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر درس دکھايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر چرن ٹکایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر نظری آيآ۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر جوت جگایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر پر درکھايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر سکھ ترایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر امرت میکھ بر سایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر سکھ مگھ امرت چوايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر سب روگ گوایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر بھرم گوایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے نہ ہلنک ہے آيآ۔ دھن سہایا تھان، جتھے سوہنگ شبد ہے گايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر گيآن دوايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر سمر تھے ہے آيآ۔ دھن سہایا تھان، جتھے سنگت ہر گن گايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے بے مگھ سنگت سنگ ترایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر بنیا دایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے بھگت و چھل در سایا۔ دھن سہایا تھان، جتھے گر چر نودک پايانا۔ دھن سہایا تھان، جتھے مهاراج شير سنگھ کرم کمايانا۔ کرم دھرم پربھ آپ بنائے۔ گر منتر سچ نام درڑائے۔ سوہنگ شبد گر گيآن دوانے۔ رسا جپے جگت تر جائے۔ بھو سا گر گر سکھ لنگھ جائے۔ ايسی سنتگر دیا کمائے۔ چار ورن سب اک کرائے۔ ایک انیک سرب رہیا سمائے۔ مهاراج شير سنگھ اگنت ترائے۔ سوہنگ شبد تج رکھائے۔ دھن گر سکھ، جنهال پربھ جانیا۔ دھن گر سکھ، جن پربھ سنگ

سماںیا۔ دھن گر سکھ، ہر رنگ مانیا۔ دھن گر سکھ، منے گر کے بھانیا۔ دھن گر سکھ، چکا آون جانیا۔ دھن گر سکھ، جن پوچن رانیا۔ دھن گر سکھ، گھر ساچے وڈے جروا نیا۔ دھن گر سکھ، جنہاں مہاراج شیر سنگھ پچھانیا۔ سچھنڈ پربھ وسندیہار۔ جتھے جوت نز بخن آکار۔ ڈمگ جوت جگے اپار۔ انجا پون سر چھتر جھلار۔ بیٹھ اڈول رہیا کرتا۔ جو ہے اپنی جوت ادھار۔ جوت جگاوے ویچ سنسار۔ چو چو ویچ رہیا سمار۔ کوئی نہ جانے پربھ کی سار۔ آدانت پربھ اینکار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار۔ ایشر اپنا آپ بنایا۔ جوت سروپ کھیل رچایا۔ کھنڈ برہمنڈ ہوئے رُشا یا۔ ناؤں نر نکار پربھ آپ رکھایا۔ قدرت روپ سر شٹ اپیا۔ جوں چڑا سی لکھ ایشر جوت جگایا۔ ہوئے پربھ کرپاں، گڑ نوں سیوا لایا۔ جس اٹھایا کندھ، آکاش چکر لگایا۔ لجیا رکھن بھگت، پربھ بنت بنایا۔ امرت دتا مکھ، مات لوک نوں آیا۔ اندلوک شولوک برہم لوک تھایا۔ کرپا کپینی آپ، ویچ مات لیایا۔ دتی دات پربھ آپ، بھگتن دے مکھ چوایا۔ ایک بو ند کارنے، گنگا نپر وہایا۔ جتھے پر گٹ آپ، رویداں چھیار ترایا۔ لے کسیرا ہتھ کڈھ دے کنگن، پربھ بانہہ دکھایا۔ جس دے میلے چیختھے، ویچ بھگوان بہایا۔ ہویا پربھ کرپاں، آن درس دکھایا۔ نمانیاں نتایاں گر گلے لگایا۔ ذات پات آن سارا بھیت مکایا۔ کرپا کپینی آپ، پربھ چار ورن اک رنگ کرایا۔ سب گوائے مان، راؤ رنک کر اک بہایا۔ سوہنگ شبد سچ نیسان، گر راہ بتایا۔ اترے سکھ سب پار، جن ہر گن گایا۔ مہاراج شیر سنگھ دین دیاں، جس بھرم بھے گوایا۔ بھرم گوائے سب سکھ پائے۔ چرن کوئ سنگ پریت لگائے۔ دھن دھن گر پورا جس چو ترائے۔ دھن دھن گر سکھ جو گر چرن لگائے۔ دھن دھن گر سکھ جو پربھ سرن پائے۔ دھن دھن گر سکھ جن سنگ بے مکھ تر جائے۔ دھن دھن گر سکھ، جو سوہنگ نام جپائے۔ دھن دھن گر سکھ، جنہاں پربھ دے درشن پائے۔ پربھ دے اپنی مت، جگت ایہہ دھن دے لایا۔ من میں بھر ہنکار، اپنا نام بھلایا۔ انت کال ہوئی ہار، جگت ایہہ دھکا لایا۔ ہووے جن خبیث، مکھ ایہہ وشتا پایا۔ گر توں ہووے

بے مگھ، دُکھ ڈاڑھا پایا۔ کوئے نہ بچاوے آن، جنہاں پر بھ نام بھلایا۔ ہوئے آپ کرپال، اپنا آپ اپیا۔ سَتْجَنگ ہو مہروان، اپنا نام رکھایا۔ تریتے ہوئے کرپال، رام دستھ جایا۔ دواپر بھیا گوپال، کرشن نام رکھایا۔ ٹلچ کری گلیان، نہ کلنک اکھوایا۔ پرگٹی جوت اکال، شیر سنگھ نام رکھایا۔ ترن تارن سمر تھ، پر بھ درس دکھایا۔ دتا سب نوں تار، جنہاں شبد سوہنگ گایا۔ پرگٹیا ایشر آپ، کلو دا کال کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سمر تھ، جن ایہہ کھیل رچایا۔ سوہنگ شبد سب گن ہووے۔ گُونت پر بھ آپ، بھگت جن رِدے پر ووے۔ سوہنگ دتا جاپ، دُبدھا میل ہے دھووے۔ سچا شبد گیان، دُکھ دلدر دھووے۔ نام میرے دی بان، تھنیں روگ نہ ہووے۔ سوہنگ جپ کے نام، دُکھی تھن ہے دھووے۔ سُتُّگر ہوئے دیال، دُکھ نشت ہے ہووے۔ بُھلبلیہری ایہہ دیہہ نوں بان۔ ڈاڑھا روگ سرب پچھان۔ کوئی نہ اس دی رکھے کھان۔ سوہنگ شبد گر ماریا بان۔ کیتا ناس وانگ مسان۔ پوں پانی اگنی ہے جان۔ مہاراج شیر سنگھ دُکھ بھنجن جان۔

۱۱ وساکھ ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پرگٹی جوت آپ نِزکار۔ سرب جیو جوت ادھار۔ کیپتی کھیل اپر اپار۔ بھگت جناں نوں دتا تار۔ جگو جگ پر بھ لے او تار۔ وجما دھڑو جوت چمٹکار۔ بال او ستخا ہوئے ادھار۔ کرپا کینی آپ داتار۔ سمجھنڈ دتا گھر بار۔ چار جگ دا مان دوایا۔ ستاراں لکھ اٹھائی ہزار سَتْجَنگ لکھایا۔ باراں لکھ چھیانویں ہزار تریتا اُبجایا۔ اٹھ لکھ چو نسٹھ ہزار دواپر بھگتا یا۔ چار لکھ بی ہزار ٹلچ کرم لکھایا۔ آیڑا اتھر بن وید جس واد ودھایا۔ اللہ اللہ نور پر بھ جوت جگایا۔ عیسیٰ موسیٰ آئے، جگت وِچ راہ چلایا۔ کینی گوپکار، ٹلچ دا ناس کرایا۔ دواپر ہویا کرشن مرار، کل نہ کلنک اکھوایا۔ دھڑو پر بھ دی جوت، جوت وِچ سمایا۔ سورن سنگھ دربان در آگے بھایا۔ ٹلچ وِچ آئے پر بھ بھگت وڈیا۔

سُنگ وِچ سچ تخت بھایا۔ جامہ دھار آپ گھنک پری وِچ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ دھن، جس ایہہ جگ پلٹایا۔ کرے کھیل پر بھ اپر اپار۔ پر ہلا دتاں جس دتا تار۔ جس نے رکھیا شبد ادھار۔ رنسا سمرے رام کرتار۔ ہرناکش نوں کیا خوار۔ پر گٹ بھیا نز سنگھ او تار۔ جوت اپنی پر بھ سدا جگاوے۔ باون روپ ہو الکھ جگاوے۔ چار درن اپدیش دواوے۔ چار وید مگھ پاٹھ سناؤے۔ لیلا چلت وکھان دا، کوئی اس دا بھیو نہ پاوے۔ سرب آکار ایہہ جگت دا ایسی بنت بناؤے۔ پر گٹ کایا مات وِچ اپنی پر بھ جوت جگاوے۔ آپ اڈول سرب ہے پیکھے، جیو تائیں نظر نہ آوے۔ ہوئے دیال کرپال پر بھ، بھگت جناں ہر درس دکھاوے۔ وچھڑے وِچ جگ ست، گلچ ہج گر چرن لگاوے۔ دتا مان گر دھام، بل راجا گر دیال سنگھ بن جاوے۔ بھگت ہیت پر کاش کر، گر چرن سنگ سیو کماوے۔ ہوئے بچن اٹل، گر پورا ایہہ بچن لکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اٹل، سکھ دی پیچ رکھاوے۔ اچھل چھلن آپ پر بھ آئے۔ مایا وِچ جگت بھلائے۔ ایشر جوت جگت پر گٹائے۔ موہنی روپ شو تائیں وکھائے۔ کرے درس سدھ بھلائے۔ ناری جان لنگ ودھائے۔ پورے گر دا بھید نہ پائے۔ ایسی کلا آپ ورتائے۔ جگو جگ پر بھ جوت پر گٹائے۔ دے درس سب سنسے لائے۔ پوچا اس دی جگت رہ جائے۔ کل وِچ پر بھ کھیل رچائے۔ جیو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ ایک رگھرائے۔ جیو دا پر بھ آکار بنایا۔ آپ تج وائے پر تھمی آکاش بنایا۔ وِچ من مت بُدھ ہنکار لکایا۔ کھیل کری اپار، وا جا پوں وجایا۔ کوئی نہ جانے سار، وا جا پوں وجایا۔ دتا آپ گیان، سوہنگ شبد سنایا۔ انخ دو ہے من، اتھر بن مان گوایا۔ ہوئے آپ کرپال، دیہہ دیپک وِچ جوت جگایا۔ ہویا اندھ آکار، جیو دا بُت بنایا۔ بُھلا مگدھ گوار، مات گر بھ سے باہر جا آیا۔ گلچ دتی ہار، گر دا نام بھلایا۔ ودھیا من دکار، اُلٹے دھندے لایا۔ بے مگھ ہوئے خوار، در در دھکے کھایا۔ مائس جنم نوں آئی ہار، لوک پر لوک دھکے کھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے کرپال، سکھاں نوں آن ترایا۔ گلچ بھگت پچھان، جنہاں گر درشن پایا۔ گلچ بھگت پچھان، جنہاں سوہنگ گایا۔ گلچ بھگت پچھان،

جنهٰں گر مان دوایا۔ ٹلچ بھگت پچھاں، جنهٰں ہر منگل گایا۔ ٹلچ بھگت پچھاں، جنهٰں گر چرن لگایا۔ ٹلچ بھگت پچھاں، جنهٰں گر چرنی سپس جھکایا۔ ٹلچ پر گٹ کئے بھگت، بھگوان آن ایہہ برد رکھایا۔ بھگت میرے دی ایہہ وڈیائی۔ اچرج وچ اچرج مل جائی۔ وسامدے وسامد سمائی۔ برہم سروپ برہم جوت جگائی۔ گر سکھ اُبچے ناؤں، جن ایہہ بوجھ بُجھائی۔ بے گھ پائے نہ ٹھاؤں، در در دھکے کھائی۔ سوہنگ پتھی ناؤ، گر سکھ پار لنگھائی۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے کرپال، بھگتن دی پیچ رکھائی۔ بھگت ہون گر سکھ، جنهٰں رنگ مانیا۔ بھگت ہون گر سکھ، چلن گر سکھ کے بھانیا۔ بھگت ہون گر سکھ، جنهٰں سنگر پچھانیا۔ بھگت ہون گر سکھ، جگت وچ وانگ نمانیا۔ بھگت ہون گر سکھ، ایشر پتا آپ پوت انجانیا۔ بھگت ہون گر سکھ، جنهٰں سوہنگ شبد پچھانیا۔ سنگر سکھ اُتے دیا کمائے۔ سوہنگ شبد گیان دوائے۔ سادھ سنگت وچ اوی رلائے۔ پسو پر یتوں دیو بنائے۔ چندن وانگ نیم مہکائے۔ پاپی اپر ادھی گر چرن ترائے۔ در آیا پروان، جنهٰں گر درشن پائے۔ انت نہ کھاوے کال، جم پرے ہٹائے۔ بھگت و چھل کرپال، آکے ہوئے سہائے۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے کرپال، سکھ دی مُکت رکھائے۔ گر سکھاں نوں گر مان دوایا۔ نرک سورگ چوں پار لنگھایا۔ سچ واسی سچ چھنڈ پہنچایا۔ آپ سروپ جوت وچ جوت سمایا۔ اوتحے جوت اٹل، جتھے پر بھ جوت جگایا۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے آپ سہایا۔ جگ چوٹھا قهر ورتائے۔ جیو جنت بُلائے۔ کوئے نہ ایہنوں پار لنگھائے۔ ٹلچ اگن دیہہ جلائے۔ ہوئے نمانے گر در تے آئے۔ گر ساگر دیا میکھ بنائے۔ سوہنگ شبد دی برکھا لائے۔ ڈکھ کلیش سنگت دے لائے۔ پر اٹھاراں سب بھے رکھائے۔ جن خبیث کوئی نیڑنہ آئے۔ مسان پوَن در دھکے کھائے۔ سوہنگ شبد جو سکھ رنسا گائے۔ بھوٹ پریت کوئی نیڑنہ آئے۔ چکر سُدرشن گر ایہہ چلائے۔ مهاراج شیر سنگھ سکھ دی پیچ رکھائے۔ سکھاں نوں گر آپ پچھانیا۔ اُتم کئے جگ وچ سب جروانیا۔ لجیا رکھی آپ آئے در پروانیا۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے کرپال بھگت نمانیا۔

۱۵ وساکھ ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

اوچ اپار پربھ بے انت۔ سب سرِ شٹ پربھ کے جنت۔ جوت سروپ پربھ بے گنت۔ اوچ آگم سدا انت۔ جوت ادھار سب جیو جنت۔ سُتگر آوے وچ سادھ سنت۔ سرِ شٹ ہر نار، آپ پربھ کنت۔ سوہنگ شبد گر کا منت۔ مہاراج شیر سنگھ سب پتونت۔ کرن کال پربھ کل دا آیا۔ سکھنڈ وچ مات سمایا۔ سوہنگ شبد گر راگ سنایا۔ باقی سبن دا ناس کرایا۔ بھے بھیانک پربھ ہوئے سہایا۔ جیو جنت سب ترایا۔ چرن کول جس درشن پایا۔ اُپچے شبد من، سوہنگ راگ سنایا۔ ہوئے آپ کرپاں، دکھاں دا ناس کرایا۔ بھے بھنجن مہروان، جس ایہہ جگت ترایا۔ اوٹ گھی جگت پت سرنایا۔ رکھ سرتے ہتھ، پربھ ایہہ بچن سنایا۔ میں آپ سمر تھ، گھر ٹھانڈے آیا۔ تارے آپ اکٹھ، جیو در بللایا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رتھ، جس ایہہ جگت ترایا۔ کرن کراونہار آپ پربھ آیا۔ جو تھا جگ الٹائے، اپنا نام جپایا۔ سُتگر لائے ست، سَت سَت ورتایا۔ برہما وشن مہیش سب دا وقت مکایا۔ شو شنکر کیئے امیٹ، جنہاں گل باشک پایا۔ پارہتی پوت گنیش، شو سر ہاتھی لایا۔ اُس دا گوایا مان، جس نوں شو آپ پر گٹایا۔ دھار نر او تار، سب نوں جوت ملایا۔ ایہو چی کار، ایک سنگ ایک رلایا۔ چلایا جگ ست، پربھ ایہہ کھیل رچایا۔ دِتے نے تخت بٹھاں، جنہاں مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیایا۔ دِتی پدوی اکال، جتنے مرے نہ جایا۔ سوہنگ شبد بیان، جس گر دھام پُچایا۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، سوہنگ شبد مگھ رکھائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، قرآن انجیل بجسم کرائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، کلھی بانی مان گوائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، مد ماس سب نش کرائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، پاپی اپرادھی اگن جلائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، لو بھی کامی بجسم کرائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، مات پتا آگے پوت نہ جائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، خالی گود نہ مات رہائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، سوہنگ شبد دھن وجائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، بھوٹ پریت سب پرے ہٹائے۔ واہوا سُتگر سُتگر لایا، ہاکن ڈاکن سر کھیہہ

پوئے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، چھل چھدر سوہنگ شبد چلائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، اٹھ اٹھراہا سب نشٹ ہو جائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، دکھی جیونہ کوئی بُللائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، گر سکھاں نوں سم درس دکھائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، چرن سنگ سکھ تراۓ۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، انکال پربھ درس دکھائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، انکال جم نیڑ نہ آئے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، دھرم راج دا ڈن ہٹائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، کُنبھی نرک سکھ نہ جائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، دے درس پربھ دیہہ چھڈائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، ونج بیان سکھ بٹھائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، گر دھام گر سکھ پُچائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، بیکنٹھ دھام رہیا جوت سماۓ۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، دو مورتی اک ہو جائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، جوت سنگ جوت مل جائے۔ واہوا سُنگر سُنجگ لایا، مہاراج شیر سنگھ بھگت تراۓ۔ بھگت سو جو درتے آون۔ بھگت سو جو سُنگر دو پچھاں۔ بھگت سو جنہاں گر دیوے گیاں۔ بھگت سو جن ایشر جوت ہے چان۔ بھگت سو جو سوہنگ شبد وکھاں۔ بھگت سو مہاراج شیر سنگھ چرن لگاؤں۔ سُنگر سُنجگ ایہہ چلائی ریت۔ گر چرن سنگ لاگے پریت۔ جھوٹھی کایا ہووے پت پنیت۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھانڈا سیت۔ گر سکھاں گر ٹھنڈ درتائے۔ جنم جنم دے کلوکھ لاہے۔ ہوئے متامیل گواوے۔ چتر بھج پربھ درس دکھاوے۔ کلنج ڈبے آن پاپی جیو تراوے۔ سچا سُنگر آپ سچ شبد شناوے۔ پاربرہم پر میشور اپنا آپ جناوے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت و چھل جناں نوں آپ تراوے۔

۲۰۰۷ء مکرمی ۱۷ وساکھی

پربھ ایسا جو سرب دیاپے۔ پربھ ایسا بن بھگت نہ جاپے۔ پربھ ایسا آپ ہے آپے۔ پربھ ایسا سرب جیو جوت تراپے۔ پربھ ایسا سوہنگ شبد الائپے۔ کلنج ہو کرپاں، ایسی بنت بنائے۔ کلنج ہو کرپاں، اپنی جوت پر گٹائے۔ کلنج ہو کرپاں، بھگت جناں درس دکھائے۔

کلچ ہو کرپاں، سوہنگ شبد چلائے۔ کلچ ہو کرپاں، پاپی گرچن تراۓ۔ کلچ ہو کرپاں، اپنا آپ جنائے۔ کلچ ہوئے کرپاں، کرشن مہاراج شیر سنگھ بن آئے۔ کلچ ہو کرپاں، کل دا ناس کرائے۔ کلچ ہو کرپاں، نہ کلنک اکھوائے۔ کلچ ہو کرپاں، بھلتن دی لاج رکھائے۔ کلچ ہو کرپاں، ڈبے سکھ تراۓ۔ کلچ ہو کرپاں، جناں نوں سرنی لائے۔ کلچ ہوئے کرپاں، جگت تے مایا پائے۔ کلچ ہو کرپاں، اپنا آپ چھپائے۔ کلچ ہو کرپاں، گھنک پری نوں بھاگ لگائے۔ کلچ ہو کرپاں، اپنی دیہہ تجائے۔ کلچ ہو کرپاں، جوت سروپ جگت جلائے۔ کلچ ہو کرپاں، جگن ناتھ اکھوائے۔ کلچ ہو کرپاں، ترے بھوں سمائے۔ کلچ ہو کرپاں، گھنڈ برہمنڈ رہائے۔ کلچ ہو کرپاں، نہ کلنک اکھوائے۔ کلچ ہو کرپاں، مد ماس نشت کرائے۔ کلچ ہو کرپاں، واہوا ستگر ستیگ لائے۔ کلچ ہو کرپاں، سوہنگ گیان دوائے۔ کلچ ہو کرپاں، مہاراج شیر سنگھ نظری آئے۔ دھن^۳ گر سکھ جنہاں ہر رنگ مانیا۔ دھن^۳ گر سکھ جنہاں سوہنگ شبد پچانیا۔ دھن^۳ گر سکھ جنہاں مکا آون جانیا۔ دھن^۳ گر سکھ جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرن رس مانیا۔ نِزناڑ اچھل اڈول، پربھ سرب سانیا۔ جوت سروپ آپ امول، سب جگت مولانیا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اتوں، نہ کوئے تُلانیا۔ گر سکھاں نوں گر مان دوائے۔ ہتھ چور سر چھتر جھلائے۔ سوہنگ شبد گر نام دوائے۔ وجہ^۴ دھن^۳ پنج جیٹھ نوں آئے۔ ہووے پرکاش جیو جوت جگائے۔ جائے اگیان سوہنگ شبد پر گٹائے۔ ہوئے جپو دھیان، پربھ دیا کمائے۔ کوٹ اپر ادھ آپ پربھ کھنڈے، گر چرناں دی جو پنج رکھائے۔ دیوے تار آپ اپر مپر، سادھ سنگ وِچ جو جن آئے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ٹھانڈا، گر سکھاں دی جو پنج رکھائے۔ رکھے پنج آپ کرتار۔ دے درس سکھ کیتے پار۔ جیو جنت میری جوت ادھار۔ موڑ کھ مگدھ نہ جان سار۔ کوڑی مایا ایہہ جگت پسار۔ جُگ چوئھے وِچ ہوئے خوار۔ مد ماس جتھے ہوئے اہار۔ ہوئے پاپ جگت مجھار۔ پر گلی جوت آپ نِزناڑ۔ سر شست روپ جن کیا آکار۔ جوت جگت جگائی اپار۔ آپ اڈول رہے نِزادھار۔ مہاراج شیر سنگھ اپر اپار۔

سُتگر سارا گوجھ ہٹائے۔ سنت اسنت سب پکڑ لیا۔ چپو اتے جو قهر کمائے۔ کایا کنیا لئی جلا۔ سار کی منگلی سر پر لائے۔ بدھا درتے چوٹاں کھائے۔ گر پورے بن کون چھڈا۔ ہاہاکار کرے ہللا۔ سوہنگ شبد ڈبے لئے ترا۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر منتر نام پر بھ آپ درڑا۔ شہیداں مریداں پکڑ چرن لیاوے۔ کجھا بھیت پر بھ آپ گھادا۔ پکڑ پاپی در آگے بہاوے۔ مهاراج شیر سنگھ بن کون چھڈاوے۔ وِچ سنسار دھکے جو کھائے۔ انس بنان گیا ترٹپھائے۔ چرن کول پر بھ سیو کمائے۔ ہوئے ادھین پر بھ ردے دھیا۔ پورا گر ایہہ دیا کمائے۔ ٹھے پھل پھیر لگائے۔ سُنگ سُنگ بے مکھ ترا۔ سوہنگ نام اوکھدھ بن جائے۔ مهاراج شیر سنگھ جن دیا کمائے۔

۱۸ وساکھ ۲۰۰۷ بکرمی

سُتگر ہویا مہروان، رکھ مُن ترا۔ ترتیتا بھیا رام، راون مان گوا۔ دوا پر کرشن مُرار، ارجن دارتھ چلا۔ دیوے پر بھ گیان، گیتا مکھوں سنا۔ بھگ لایا بان، اللہ دا مان گوا۔ سوہنگ شبد نربان، سکھاں نوں مان دوا۔ بھگت و چھل کرپال، بھگتاں دی چیخ رکھائے۔ پھڑ کے کڈھے باہر، چھڈ دیہہ دیہہ وِچ سما۔ بھلایا جگت انجان، مایا دے پردے پائے۔ پرگئے آپ بھگوان، جگت نوں دھندے لائے۔ چیواں چیو اپائے، ایسا کھیل رچائے۔ بیٹھ آپ اڑوں، سکھاں نوں دے جنائے۔ سوہنگ شبد انمول، بھگ ناس کرائے۔ پورا ہووے چوہل، سُتگر و جگ اُٹھائے۔ مهاراج شیر سنگھ آپ اڑوں، جوت سنگ جوت ملائے۔ سُتگر سچھنڈ بنایا، جتھے اپنی جوت پر گٹھائے۔ سُتگر سچھنڈ بنایا، جتھے اپنی جوت جگائے۔ سُتگر سچھنڈ بنایا، جتھے منگلا چار کرائے۔ سُتگر سچھنڈ بنایا، جتھے سُنگ دی چیخ رکھائے۔ سُتگر سچھنڈ

بنایا، جتھے پدر دی پیچ رکھائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے دکھاں دا ناس کرائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے بھلے مارگ پائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے ڈبے لئے تزائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے ہوئے دیال درس دکھائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے آکے بھوگ لگائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے سکھاں دی لاج رکھائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے سکھاں سر چھتر جھلائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے گن گندھرب سیس نوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے تیتیس کروڑ وچ چرن آئے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے سکھاں تے پھل بر سائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے پُشپ ورکھا آپ کرائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے امرت بوند لگھ چوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے میکھ برکھا آپ کرائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے پکڑ اہمیا نوں چرنی لائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے اندر سیس جھوکائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے برہما دامان گوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے دھڑو وچ سمائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے سورن نوں مان دوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے پال سنگھ سر شٹ اپائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جتھے تین لوک دی جوت جگائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، کلگ وچ نہ کلنک اکھوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، گھنک پری نوں بھاگ لگائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، بگیاں نوں مان دوائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، جیٹھ پنجویں کلسیں کھیل رچائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، سوہنگ شبد پر چلت کرائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، واہواست ست سَنگ ورتائے۔ سُنگر سچھنڈ بنایا، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ جو جن پربھ کی سرنی آئے۔ گر ساچا سچ ڈیا کمائے۔ گر سنگت سنگ بے لگھ ترائے۔ جوں ہووے چندن داس نِم مہکائے۔ پسو پریتوں دیو کر گر چرن بھائے۔ کلگ دتا مان، ہنگنا دی میل گوائے۔ سوہنگ شبد سُجان، منوں وکار گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ بھگوان آپ کلگ وچ آئے۔

پورے گر توں سد بلہاری۔ در آیاں دی پیچ سواری۔ کٹے دیہہ دے روگ، سوہنگ کیتی کاری۔ کایا کیتی انمول، شیر سنگھے پیچ سواری۔ بیٹھا پربھ اڈول، جگت جوت دھرا کے۔ دیوے شبد امول، سکھاں دی پیچ رکھا کے۔ میرا نام اتوں، ویکھو رسنا گا کے۔ جائے ہوئے روگ، در تے سیس جھکا کے۔ ملے سوبھ امول، گردا درشن پا کے۔ بیٹھا سنگھے انہوں، سنگھاں لفجگ لا کے۔ پایا متا چول، بیٹھا بھیت چھپا کے۔ وچھڑے لیندا میل، اپنا آپ پر گٹا کے۔ بُجھی دیپک دے جلائے، نیزی درس دکھا کے۔ سکھاں سنگ ہے میل، جوت ویچ جوت ملا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اڈول، جاوے جگ پلٹا کے۔ ایشر اپنی بنت بنائے۔ ول چھل کر کے جگت بھلائے۔ ایشر جوت کایا پلٹائے۔ مجھ کچھ دے ویچ سمائے۔ نابھ وچوں برہما پر گٹائے۔ چار مگھ کا سیس لگائے۔ چار وید کن راگ سنائے۔ شام ریگ یجھرا تھربن وید لکھائے۔ پھیر ہو کرپال، دھرو نوں درس دکھائے۔ بالک ہوئے دیال، در دے آگے بھائے۔ لفجگ ہوئی کلیان، جوت سنگ جوت ملائے۔ کرپا کرے کرتار، سورن نوں دھام پُچائے۔ پرگٹے جوت آپ، پر ہلاد دی لاج رکھائے۔ دھارے کیرٹی رُوپ، تپدے تھم ٹھرائے۔ پلٹے کایا آپ، نر سنگھ رُوپ بنائے۔ اوہو ایشر جوت، سکھ دے ویچ سمائے۔ سوہنگ شبد بیان، سکھاں نوں پار لٹکھائے۔ پربھ بڑا بلوان، ہرنا کشپ دا مان گوائے۔ کرے پکڑ دو چھڑا، بھگت دی لاج رکھائے۔ پرگٹے کایا آپ، براہمن دار رُوپ بنائے۔ بل راجہ گھر گیک، در تے بیٹھا کرے کھیل اپار، مکھوں چار وید سنائے۔ اندر راجہ سدیا، منگ سوامی جو تندھ بھائے۔ کرمائی دھرت منگ، پیچھے دے تریلوئے نہ آئے۔ دو کرمائ کر تین لوء، ول چھل کر کے جگت بھلائے۔ کرے کھیل اپار، دُرباسا دا مان گوائے۔ چکر سُدرش بان، اوہدے مگر لگائے۔ لجیا رکھے آپ، امبریک نوں مان دوائے۔ پربھ آپ مہروان، بھگتن دی بچ کرائے۔ پربھ سدا بے انت، سنگت دے ویچ سمائے۔ کرے

بیمنتی سادھ سنگ، گر پورا کر سچ و کھائے۔ لجیا رکھے رانی تارا دی، جوڑی جوڑ و کھائے۔ ہری چند دا توڑ ہنکار، سچا در و کھائے۔ ایشر جگت
 ادھار، جگو جگ دیہہ پلٹائے۔ بھلگتن دے وڈیائی، جگت نوں نام دوائے۔ رام او تار سدا ہے من رنگ لگائے۔ دے کے درس اپار، خالی
 کنڈ کرائے۔ ایشر جگت ادھار، جگو جگ جوت جگائے۔ دیوے درس اپار، خالی کنڈ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ او تار، کلچ ناس کرائے۔
 گر سنگت گر مان دوایا، جتھے بیٹھا جوت جگائے۔ گر سنگت گر مان دوایا۔ سوہنگ شبد نام دوائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، پاپی مگدھ انجان
 ترائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، وچھڑے کلچ لئے ملائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، مد ماس نیڑ نہ آئے۔ گر سنگت گر مان دوایا، امرت بوند
 آکھھ چوائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، دیویاں اپر دیا کمائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر سنگت گر مان دوایا،
 گر بھھ روگ نشت ہو جائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، دے درس پار لنگھائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، کلچ وا نیڑ نہ آئے۔ گر سنگت گر مان
 دوایا، ہوئے وساد چرن ملائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، وانگ دروپت لاج رکھائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، دکھی چیونہ کوئے بللائے۔
 گر سنگت گر مان دوایا، ہو پرتکھ درس دکھائے۔ گر سنگت گر مان دوایا، اچھت پار برہم پر میشور مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ در آئے پروان،
 جنہاں میرا نام چتاریا۔ در آئے پروان، جنہاں چرن نمسکاریا۔ در آئے پروان، جنہاں ہر گن گا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں گر امرت کھھ
 چوالیا۔ در آئے پروان، جنہاں جنم مرن دکھ گوالیا۔ در آئے پروان، جنہاں بھرات بھلیکھا گوالیا۔ در آئے پروان، جنہاں کلچ چرن
 لگا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں نز سنگھ سکھاں پالیا۔ در آئے پروان، جنہاں ماں جنم سُپھل کرا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں رسنا سوہنگ
 گا لیا۔ در آئے پروان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ کول بہا لیا۔ گر سکھاں ایہہ سیو کمائی۔ ایشر جوت سپس اٹھائی۔ اپچے گیان پر بھھ ترے کٹی
 ہلکا۔ جھولا جھولے آپ رگھرائی۔ گلگن پاتال سرب ہل جائی۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ پر بھھ دے اٹھائی۔ اندلوک شولوک برہم لوک سب

اُلٹ کرائی۔ جوت پر بھ اگم، وِچ بیکنٹھ جگائی۔ گر سکھاں پایا مان، جن سر پنگ اٹھائی۔ درگاہ ہوں پروان، جوت وِچ جوت ملائی۔ انحد شبد گیان، پر بھ دے سنائی۔ جوت سر دپ اڈول، شبد میں دے دکھائی۔ کاٹے دیہہ روگ، جنہاں ایہہ سیو کمائی۔ پورن پُر کھ سمر تھ، جس ایہہ بو جھ بُجھائی۔ سچا آپ گوسائیں، سکھاں دی چیخ رکھائی۔ ہووے جگت ہاہاکار، سکھاں گھر بے بے جیکار کرائی۔ تُٹھا آپ کرپاں، شبد دی دھن وجائی۔ مہاراج شیر سنگھ سوچھ سر دپ جن ایہہ بنت بنائی۔ سَنگر سَتِجگ نیہہ رکھائی۔ پر گئی جوت دیہہ وِچ آئی۔ کلو جیو در بلائی۔ کچھ نہ سو بھے ایہہ مایا پائی۔ چھل چھدرال سادی دیہہ جلائی۔ پون پون گر اگن بُجھائی۔ امرت دودھ گر ورکھا لائی۔ ماتا تائیں ملے ودھائی۔ خالی گود نہ جگت رہ جائی۔ گر پورے دی سرن تکائی۔ سوہنگ شبد ملی وڈیائی۔ مل سادھ سنگت ہر جس گائی۔ کرن درس جو درتے آیا۔ منوں گوائے مان، چرنی سیس نوایا۔ سو پُر کھ سُجان، جس مگھ امرت پایا۔ مہاراج شیر سنگھ گن ندھان، سکھاں دا بھرم چکایا۔ مایا وِچ جگت بھلایا۔ گر سکھاں گھر ہر جی آیا۔ سرب نِر نتر نین درسایا۔ سوہنگ شبد گر منتر درڑایا۔ فلچک وِچ جن پار لنگھایا۔ سچا آپ سکھمنڈ وکھایا۔ سچے پر بھ برہمنڈ، جتھے پر بھ جوت جگایا۔ کھائن نہ جم ڈند، سکھاں سر ہتھ ٹکایا۔ پر بھ دی جوت اکھ، کدے مرے نہ جایا۔ مہاراج شیر سنگھ سمر تھ، سکھاں نوں نامدوایا۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جو جن گر درتے آئے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جنہاں چرنی سیس نوائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جنہاں منوں مان گوائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، چھڈ سکھاں جو سرنی آئے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جنہاں نوں پر بھ درس دکھائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جنہاں اپنا نام جپائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، بھوت پریت کوئی نیڑنہ آئے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، جن خبیث پرے ہٹائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، دیو پری موکل سب پرے ہٹائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، بیڑ اٹھاراں بھے رکھائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، ہاکن ڈاکن ناس کرائے۔ واہوا سَنگر ڈکھڑے لاءے، اٹھ اٹھراہا نہ سکھ ستائے۔ واہوا سَنگر

ڈکھڑے لا ہے، سوک روگ آس ب گوائے۔ واہوا سٹنگر ڈکھڑے لا ہے، سوہنگ شبد شناۓ۔ واہوا سٹنگر ڈکھڑے لا ہے، مہاراج شیر سنگھ سکھاں پر چھتر جھلائے۔ گر چرنال ویچ کنیا آئی۔ کیس چور دی سیو کمائی۔ گر ٹھانڈا من شانت کرائی۔ کٹے روگ ہوئے سنت سہائی۔ لگے چرن پریت، جوتی جوت ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ سَت سروپ، جن ایہہ بنت بنائی۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں گر درشن پایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں گر چرنی لایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں گر منگل گایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں گر جھوں جھلایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں گر سکھ بنایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں سوہنگ شبد شنایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں سَت سنتوکھ دوایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں بھرم بھو گوایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں کل درشن پایا۔ اُپچے برہم گیان، جو جن سیو کمایا۔ اُپچے برہم گیان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیایا۔ رِدے دھرے دھیان، پربھ ہے جوت جگائے۔ رِدے دھرے دھیان، جیونوں نظری آئے۔ رِدے دھرے دھیان، گیان گوجھ ہے پاوے۔

رِدے دھرے دھیان، پربھ اچل درساوے۔ رِدے دھرے دھیان، من دی میل گواوے۔ رِدے دھرے دھیان، دسوال دوار گھلاوے۔ رِدے دھرے دھیان، واجا پوں وجاوے۔ رِدے دھرے دھیان، جوت سروپ نظری آوے۔ رِدے دھرے دھیان، امرت بوند ورساوے۔ رِدے دھرے دھیان، کوئ دامگھ گھلاوے۔ رِدے دھرے دھیان، سچ گر پورا پاوے۔ رِدے دھرے دھیان، پھیر گر بھ نہ آوے۔ رِدے دھرے دھیان، انت سنگ جوت سماوے۔ رِدے دھرے دھیان، برہم رُفپ ہو جاوے۔ رِدے دھرے دھیان، ویچ بیکنٹھ لے جاوے۔ رِدے دھرے دھیان، مہاراج شیر سنگھ نظری آوے۔ سوہنگ شبد گیان، سکھاں دی چیخ رکھاوے۔ جنہاں گوایا مان، تہناں گر چرنی لایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں پربھ درس ڈکھایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں ہر نظری آیا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں کل آئے ترایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں سد راہ تکایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں سٹنگر ویچ بھایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں پربھ گلے لگایا۔ جنہاں گوایا

مان، تہناں پر بھ پار لنگھایا۔ جنہاں گوایا مان، تہناں گھر ٹھانڈے آیا۔ جنہاں گوایا مان، انت کال دُکھ نہ پایا۔ جنہاں گوایا مان، ہر جو ہوئے سہایا۔ جنہاں گوایا مان، مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ پایا۔ گرپرسادِ من جوت جگائیے۔ گرپرسادِ امرت نام مگھ چوائیے۔ گرپرسادِ جھرنا نجھروں جھرا یئے۔ گرپرسادِ نابھ کوں گھلا یئے۔ گرپرسادِ دوار دسویں دا پردہ لا ہیئے۔ گرپرسادِ شبد دھن من وجائیے۔ گرپرسادِ انحد راگ من پائیے۔ گرپرسادِ گھر شاہو پائیے۔ گرپرسادِ ہنگتا روگ گوائیے۔ گرپرسادِ مایا موه چکائیے۔ گرپرسادِ بھرم کا ناس کرائیے۔ گرپرسادِ جگت ابناش درسائیے۔ گرپرسادِ سوہنگ شبد گن گائیے۔ گرپرسادِ سمجھنڈ سمایے۔ گرپرسادِ برہم سرُوپ ہو جائیے۔ گرپرسادِ گرگھ نام دھرا یئے۔ گرپرسادِ جوت مل جائیے۔ گرپرسادِ پار برہم گر پائیے۔ گرپرسادِ گھر گھبیر ہو جائیے۔ گرپرسادِ آون جاون مکائیے۔ گرپرسادِ پرمگت پائیے۔ گرپرسادِ رنسا ہر ہر گائیے۔ گرپرسادِ کل پار ترا یئے۔ گرپرسادِ کسے دا بھونہ کھائیے۔ گرپرسادِ گر پری نوں جائیے۔ گرپرسادِ نجانند شکھ پائیے۔ گرپرسادِ ترکی قُل گھلا یئے۔ گرپرسادِ نر نجن جوت سمایے۔ گرپرسادِ ہر ستون پائیے۔ گرپرسادِ مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیا یئے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، گر سکھاں دے مگھ چوائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، تپت کایا سپتیل ہو جائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سوہنگ شبد نام دواۓ۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سچ سچ جنائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، پسُ پریتوں کر دیوَ بہائے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جنم جنم دے پاپ گواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جم دُوت کوئی نیڑنہ آوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سادھ سنگت گر مان دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، ترن تارن سمر تھ اکھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، پاپی اپرادھی جگت تراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، گن ندھان گھر لیکھ لکھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، برہما وشن مہیش سب سرنی لاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، شو گنیش سب سیس جھکاوے۔ امرت

ویلے گر امرت برکھے، کروڑ تینتیس سدا بِلاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، بن گرمکت نہ کوئے کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، آپ امر جی امر کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جو توں جوت آ جیو جگاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، رس انوٹھا مگھ چوادے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، دھرت دھول آکاش ہلاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، بھے بھیانک ویچ آن تراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، بھگت جناں دی پیچ رکھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سادھ سنت گر چرنی لاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، گر سکھاں نوں مان دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، قُھر گھر دی سو جبھی پاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، آگیاں اندھیر پرے ہٹاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جوت گیاں جیو جگاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، پردہ کھنڈھ پرے ہٹاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، وچوں اپنا آپ جناوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، لو بھ موه ہنکار گوادے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، مت من بُدھ پر گٹھاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، جھوٹھی دیہہ کنچن ہو جاوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سوہنگ دان رِدے دواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، ہنکاریاں نوں چرن نِواوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، سوہنگ شبد دی جیکار کراوے۔ امرت ویلے گر امرت برکھے، مهاراج شیر سنگھ بھگت تراوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے پربھ درس دکھاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے پربھ جوت پر گٹھاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے گر نام دواوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے اک روپ سماوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے جگ الٹاواے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے سنگت نوں درس دکھاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے پاربرہم پربھ آوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے جوت روپ سماوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے لکھج چو بھلاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے اپنا آپ چھپاواے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے بے مکھاں نظر نہ آوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے گیان گو، بھجھ گھلاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے سرن پیاں دی لاج رکھاوے۔ سچی ایہہ درگاہ، جتنھے گر لکھ اک اسی ہزار بھوت بھاواے۔

سچی ایہہ در گاہ، جتھے اٹھاراں پر سپس نواوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے اپنی کنچنی پئی شرم اوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے ہاکن ڈاکن سر منواوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے سردی کال بال کراوے۔ سچی ایہہ در گاہ، الٹ واہو کیسے پواوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے سب بھے رکھاوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے گر سکھ تراوے۔ سچی ایہہ در گاہ، جتھے مہاراج شیر سنگھ شبد لکھاوے۔ میرا روپ اگم، نہ کسے چتاریا۔ میرا روپ اگم، سرب جپو ادھاریا۔ میرا روپ اگم، جس سدا نمسکاریا۔ میرا روپ اگم، وچ دیہہ جوت پدھاریا۔ میرا روپ اگم، تین لوک سرداریا۔ میرا روپ اگم، انت نہ پاراواریا۔ میرا روپ اگم، گلگن پاتال جپو جنت بنا لیا۔ میرا روپ اگم، سرب وچ آسن لا لیا۔ میرا روپ اگم، جوت سنگ جپو جوالیا۔ میرا روپ اگم، کچھ جوت وچ کھیہہ ملا لیا۔ میرا روپ اگم، کسے بھیونہ پا لیا۔ میرا روپ اگم، جن ایہہ سر شٹ اپا لیا۔ میرا روپ اگم، ناؤں نر نکار رکھا لیا۔ میرا روپ اگم، جوت زر بھجن گا لیا۔ میرا روپ اگم، انجا پون سر چھتر جھلا لیا۔ میرا روپ اگم، جوت اڑول ڈمگا لیا۔ میرا روپ اگم، ور بھند سما لیا۔ میرا روپ اگم، جگن ناتھ اکھوا لیا۔ میرا روپ اگم، اچھل چھلن چھلا لیا۔ میرا روپ اگم، جگو جگ بھیں وٹا لیا۔ میرا روپ اگم، سنجگ مہروان اکھوا لیا۔ میرا روپ اگم، تریتا رام سنا لیا۔ میرا روپ اگم، دوا پر کرشن مُراریا۔ میرا روپ اگم، مہما اپر اپاریا۔ میرا روپ اگم، کل مہاراج شیر سنگھ او تاریا۔ میری جوت اڑول، نہ کوئی ڈلاوے۔ میری جوت اڑول، سچھند سمائے۔ میری جوت اڑول، جپو جنت ترائے۔ میری جوت اڑول، وچ سر شٹ دے آئے۔ میری جوت اڑول، جگت دا کھے کرائے۔ میری جوت اڑول، کلو دا کال کرائے۔ میری جوت اڑول، سنجگ سست سست لائے۔ میری جوت اڑول، سوہنگ شبد بجے کار کرائے۔ میری جوت اڑول، جپو نوں گیان دوائے۔ میری جوت اڑول، بخانند وکھائے۔ میری جوت اڑول، گربھ توں باہر کلھائے۔ میری جوت اڑول، جنم مرن دے پھند کٹائے۔ میری جوت اڑول، سکھاں نوں سرنی لائے۔ میری جوت اڑول، کوئے نہ قول تلائے۔ میری جوت اڑول، کسے

نہ ہٹ وکائے۔ میری جوت اڈول، کوئی گرگھ پائے۔ میری جوت اڈول، ہر تھاں سمائے۔ میری جوت اڈول، بُجھی دیپک پھیر جلائے۔ میری جوت اڈول، جوت سنگ جوت ملائے۔ میری جوت اڈول، سوہنگ شبد وڈیائے۔ گر چرنال وِچ سد سیو کمایئے۔ گر چرنال وِچ سد بُھل بخشائیئے۔ گر چرنال وِچ دیہہ روگ گوائیئے۔ گر چرنال وِچ نام پدار تھ پائیئے۔ گر چرنال وِچ رسانا ہر جس گائیئے۔ گر چرنال وِچ بھگتی ہین ترائیئے۔ گر چرنال وِچ من دی تپت بُجھائیئے۔ گر چرنال وِچ آتم شانت کرائیئے۔ گر چرنال وِچ سُپھل جنم کرائیئے۔ گر چرنال وِچ اپنا آپ لگائیئے۔ گر چرنال وِچ سنساروگ گوائیئے۔ گر چرنال وِچ سُنگت دی سیو کمایئے۔ گر چرنال وِچ سر چھتر جھلایئے۔ گر چرنال وِچ دالد دلدر گوائیئے۔ گر چرنال وِچ دوئے جوڑ سیس جھکائیئے۔ گر چرنال وِچ مستک دھوڑ لگائیئے۔ گر چرنال وِچ سرب سکھ پھل پائیئے۔ گر چرنال وِچ ستون دی کار کمایئے۔ گر سیوا وِچ سدا چت لایئے۔ گر سیوا وِچ پربھ رِدے دھیایئے۔ گر سیوا وِچ سوہنگ شبد گن گائیئے۔ گر سیوا وِچ پربھ درش پائیئے۔ گر سیوا وِچ لو بھ ہنکار گوائیئے۔ گر سیوا وِچ جگت وکار تجایئے۔ گر سیوا وِچ سُنگت دھوڑ ہو جائیئے۔ گر سیوا وِچ سیتل چن سمایئے۔ گر سیوا وِچ پاربر ہم پائیئے۔ گر سیوا وِچ گر چرنی چت لایئے۔ گر سیوا وِچ مہاراج شیر سنگھ سنگ سمایئے۔ رین ساری ہر جس گایا۔ واہوا کر دیاں وقت سہایا۔ ہوئی پر بھات ویلا امرت آیا۔ سُنی سر شست انہوں، سکھاں نوں باہوں پکڑ بھایا۔ لیا مکھن وروں، کلو وِچ بھگت ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اڈول، جس داتنج سوایا۔ سوہنگ شبد انہوں، سکھاں نے رسانا گایا۔ دِتا گیان وروں، آگیان اندھیر گوایا۔ فلنج آیا سرب سروپا۔ فلنج آیا آپ پربھ بھوپا۔ فلنج آیا پربھ جوت انوپا۔ فلنج آیا مہاراج شیر سنگھ سوچھ سروپا۔ فلنج دِتا تار، سکھاں نوں درس دکھا کے۔ فلنج دِتا تار، ایشر جوت پر گٹا کے۔ فلنج دِتا تار، بھلیاں نوں چرنی لا کے۔ فلنج دِتا تار، سوہنگ شبد سنما کے۔ فلنج دِتا تار، رام کرشن توں جوت پر گٹا کے۔ فلنج دِتا تار، نہ کنک آپ اکھوا کے۔ فلنج دِتا تار، گھر سکھاں دے آکے۔ فلنج دِتا تار، سُنگت

نُوں کول بہا کے۔ گلگج دِتا تار، وِسادے وِسادے سما کے۔ گلگج دِتا تار، رنگن نام چڑھا کے۔ گلگج دِتا تار، سنگت بھین بھرا بنا کے۔ گلگج دِتا تار، وِشے وِکار گوا کے۔ گلگج دِتا تار، سَت دھرم ورتا کے۔ گلگج دِتا تار، نِمایاں مان رکھا کے۔ گلگج دِتا تار، سرن پڑے دی لاج رکھا کے۔ گلگج دِتا تار، بھگلتن سر ہتھ ٹکا کے۔ داساں دِتا تار، مہاراج آپ وڈیا کے۔ سکھاں نُوں دِتا تار، گیان جوت جگا کے۔ پتت لئے ادھار، چرنی ڈگن آ کے۔ دھووے گنکا میل، اپنا نام جپا کے۔ ساچا ایہہ دربار، ور منگو آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ آپ بلوان، چلیا سَتِجگ لا کے۔

۲۱ وِساکھ ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

۱۲۰

۱۲۰

سَتِجگ لایا آن، پر گٹ کر شن مُراری۔ سَتِجگ لایا آن، نِر بخ جوت اپاری۔ سَتِجگ لایا آن، جوت کل وِچ دھاری۔ سَتِجگ لایا آن، ہوئے کٹ بیماری۔ سَتِجگ لایا آن، سوہنگ کیتی کاری۔ سَتِجگ لایا آن، بھگتاں دی چیح سواری۔ سَتِجگ لایا آن، در سخیاں منگلا چاری۔ سَتِجگ لایا آن، سُنگھار وڈے ہنکاری۔ سَتِجگ لایا آن، چار ورن اک سماری۔ سَتِجگ لایا آن، برہم سرُوپ سب جیو چتاری۔ سَتِجگ لایا آن، جیو جوت ادھاری۔ سَتِجگ لایا آن، مہاراج شیر سنگھ نِر نکاری۔ پر بھ درشن سرب سکھ پائے۔ پر بھ درشن من دی میل گوائے۔ پر بھ درشن جیو جنت ترائے۔ پر بھ درشن وِچ نرک نہ جائے۔ پر بھ درشن گر پُری سدھائے۔ پر بھ درشن من دھیر دھرائے۔ پر بھ درشن یت سَت رہ جائے۔ پر بھ درشن کام کرو دھ نہ ستائے۔ پر بھ درشن لو بھ ہنکار گوائے۔ پر بھ درشن چیح سُچ ورتائے۔ پر بھ درشن جم کال نہ کھائے۔ پر بھ درشن گر سیو کمائے۔ پر بھ درشن مد ماس تجائے۔ پر بھ درشن چرن کوں سمائے۔ پر بھ درشن وانگ چندن مہ کائے۔ پر بھ

درشن اچرج وچ اچرج ملائے۔ پربھ درشن وسما دے وسما دے سمائے۔ پربھ درشن گھر ساچا پائے۔ پربھ درشن پھر جگت نہ آئے۔ پربھ درشن جوت سمائے۔ پربھ درشن سوہنگ شبد پائے۔ پربھ درشن مهاراج شیر سنگھ چرنی لائے۔ چرن کوں پربھ را کھو پریت۔ گر پورا ہے ٹھانڈا سیت۔ سدا اڈول سدا اتپت۔ سوہنگ شبد جگت ہے جیت۔ جھوٹھا سنسار بالوں کی بھیت۔ مهاراج شیر سنگھ پتت پنپت۔ پتت پاؤں بھے بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھوکھنڈن۔ جوت سروپ تریلوکی نندن۔ گر سکھ دان درس گر منگن۔ گر پورا سب توڑے بندھن۔ میرا سکھ کل وچ پربھاس جوں چندن۔ میں ہاں کرشم رار منوہر مکندن۔ میں ہاں سد کر پال بھگت بھے بھنجن۔ سوہنگ شبد دے کے گیان، گر سکھاں من چڑھی رنگن۔ پرگٹی جوت آپ بھگوان، مهاراج شیر سنگھ سد رنگ بِر نگن۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، جوت روپ وظایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، نہ کنک اکھوایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، سوہنگ شبد سنایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، برہم دا بھیت ھلایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، کھنڈ برہمنڈ الایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، جُك چو تھا اٹھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، پربھ نے تچ ودھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، مد ماس سب نشت کرایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، کُنبھی نزک اُنہاں نوں پایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، جنہاں نے رسا لایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، اپنا آپ چھپایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، بے مکھاں توں مکھ بھوایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، گر سکھاں نوں درس دکھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، سادھ سنگت گر وچ بھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، اپنا آپ اپایا۔ سَتْجَك سچی ناہ، جس نے پار لنگھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، سرب دامان گوایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، چار ورن کر اک بھایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، راؤ رنک اک سمایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، اُلٹے دھندے سر شٹ لگایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، بھگلتن دیا کمایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، ایشر اپنا نام جپایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، مات لوک سچھنڈ بنایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، جتھے کروڑ تیتیس ہے آیا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، دیوپاں درتے سیس جھکایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، اپنا آپ تجایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، چھٹ دیہہ جوت روپ سمایا۔ سَتْجَك دھریا ناؤں، گھنک پُری نوں بھاگ

لگایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، جتھے گر دھام بنایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سربت تیر تھو نہر بنایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، کلو نوں خاک رلایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سَتِّنگَر دھام رچایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، جو توں جوت پر گٹایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، منی سنگھ نوں مان دوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سَتِّنگَر تخت بہایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، بُگیں تھان سہایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، پورن پر میشور آیا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، گھر کمپھیر اکھوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، رِدھ سدھ نوں چرنی لایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، رانیاں مہارانیاں دا سپس جھکایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، بانی بودھ سکھایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، اپنا آپ پر گٹایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سوہنگ شبد گر ڈنک وجایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، نز بھے اکھوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، نرویر سمایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سکھاں دا ڈکھ گوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، بندی چھوڑ اکھوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، گلوں جم پھاس کٹایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، انڈج جیرج سکھ نہ آیا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، اُبُجھ سیتھ باہر کلڈھایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سکھاں دی لاج رکھایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، وِچ سکھ سمایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سرتے چھتر جھلایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، جھول اجھوں سرشت ہلایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، چار کنٹ ہاہاکار مچایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، سوہنگ شبد گر تیر چلایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، جس ایہہ مان گوایا۔ سَتِّجَک دھریا ناؤں، مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ گلگ تارے سکھ، اپنی سرنی لا کے۔ گلگ تارے سکھ، اپنا نام جپا کے۔ گلگ تارے سکھ، گر سنگت مان دوا کے۔ گلگ تارے سکھ، سوہنگ شبد شنا کے۔ گلگ تارے سکھ، مہاراج شیر سنگھ نام رکھا کے۔ سَتِّجَک ہو مہروان، اپنا آپ اپایا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، جگت جوت جگایا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، گھر بھگتن دے آیا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، سب جگت بھلایا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، سوہنگ شبد شنا یا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، چار کنٹ بے جیکار کرایا۔ سَتِّجَک ہو مہروان، اپنا راہ بتایا۔ گلگ ہو مہروان، بیڑے نوں بنتے لایا۔ گلگ ہو مہروان، سکھ دے وِچ سمایا۔ گلگ ہو مہروان، ڈکھ روگ گوایا۔ گلگ

ہو مہروان، مسان پوان جلایا۔ ٹکچک ہو مہروان، کنیاں تے دیا کمایا۔ ٹکچک ہو مہروان، گھر ٹھانڈے آیا۔ ٹکچک ہو مہروان، نہ کنک اکھوایا۔ ٹکچک ہو مہروان، مهاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ ہوئے نہانا درتے آئے، گر چنان ویچ سیس جھکائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، وانگ بھپلینی مان دوائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، ستی الہیا چرن چھھائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، وانگ دروپتی درس دکھائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، لاج کنیا جگت رکھائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، ٹھاکر سنگھ دی بند ترائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، کنیاں ستونتی سَت رکھائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، جھوٹھے جگت دی پریت تجائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، دے گیاں گر درس دکھائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، سنکے کاشٹ پربھ پھل لگائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، کار کھیل نشٹ ہو جائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، دیہہ سپُتری کنچن کراۓ۔ ہوئے نہانا درتے آئے، جنم جنم دے دکھ گوائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، سرب سوکھ گھر ماہ پائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، اندھ کوب پربھ ہوئے سہائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، جگت جلدا گر درس ٹھراۓ۔ ہوئے نہانا درتے آئے، پربھ ابناشی گھر ماہ پائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، گر پورے سر چھتر جھلاۓ۔ ہوئے نہانا درتے آئے، وانگ چندرما سیتل ہو جائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، آپ ترے گٹمب ترائے۔ ہوئے نہانا درتے آئے، مهاراج شیر سنگھ بنت بنائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، بُجھی دیپک دے جگائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، سچھنڈ پربھ دے وکھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، جم جندار کوئی نیڑنہ آئے۔ جے نہ بھلے میرا نام، ویچ چُراہی گیڑنہ کھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، درگاہ ساچی ویچ پٹھائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، باہوں کپڑ دے ترائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، نجھ گھر بیٹھا تازی لائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، برہم سرڑپ ویچ سمائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، جوت گیاں دے جگائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، گھر ساچے دی سو جھی پائے۔ جے نہ بھلے میرا نام، امرت بوُند پربھ مگھ چوائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، جوت اڑوں ڈگمگائے۔ جے نہ بھلے میرا ناؤں، انت کال پربھ درس دکھائے۔

جے نہ بُھلے میرا ناؤں، وانگ اجمال آپ ترائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، وانگ سین آلاج رکھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، جوت سروپ آ درس دیکھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، مد ماس نہ رسنا لائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، کایا کوٹ وکار گوائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، ایکنکار پربھ ہوئے سہائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، گر سکھاں سنگ رل جائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، سادھ سنگت سب دیا کمائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، آدانت پربھ دئے بُجھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، جھوٹھی دیہہ ونج سچ وکھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، وچوں ستگر پورا پائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، مہاراج شیر سنگھ ردے سمائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، انخد شبد من وجائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، برہم گیان پربھ دے بُجھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، جیو جگت دی سو جھی پائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، جوت نر بخن آپ درسائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، آون جاوون دا پندھ مُکائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، انت جوتی جوت رل جائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، گر بھ واس پھیر نہ آئے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، ٹھی گندھے گندھ وکھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، سادھ سنگت گر مان دوائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، پربھ ابناشی گھر ماہ پائے۔ جے نہ بُھلے میرا ناؤں، مہاراج شیر سنگھ کول گھلائے۔

٢٢ وساکھ ۲۰۰ پکرمی

سوہنگ شبد پربھ نام چتارے۔ سوہنگ شبد پربھ جگت اُدھارے۔ سوہنگ شبد درس رام او تارے۔ سوہنگ شبد کرش مُرارے۔ سوہنگ شبد سب سکھن تارے۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ نمسکارے۔ سوہنگ شبد جم دُوت نہ مارے۔ سوہنگ شبد پربھ چرن درسارے۔ سوہنگ شبد ہوئے گیان اُجیارے۔ سوہنگ شبد رسنا جیو اُچارے۔ سوہنگ شبد پیکھے سچ دوارے۔ سوہنگ شبد کر پار اُتارے۔

سوہنگ شبد سدا نمسکارے۔ سوہنگ شبد کوٹ اپر ادھی تارے۔ سوہنگ شبد چیو بیکنٹھ سدھارے۔ سوہنگ شبد جپے جگت نیارے۔ سوہنگ شبد مکند مُرارے۔ سوہنگ شبد جگدیشتر تارے۔ سوہنگ شبد جوت سمارے۔ سوہنگ شبد جم ڈنڈ نہ مارے۔ سوہنگ شبد سَتِجَّ چِج سوارے۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ رسانا اچارے۔ سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ سوہنگ شبد گر سَتِجَّ سنایا۔ سوہنگ شبد بھلکتن دان دوایا۔ سوہنگ شبد چیون مُکت کرایا۔ سوہنگ شبد اگیان اندھیر گوایا۔ سوہنگ شبد جگت ترایا۔ سوہنگ شبد چُراسی گیڑ مُکایا۔ سوہنگ شبد سنگر سنگ ملایا۔ سوہنگ شبد انخد راگ سنایا۔ سوہنگ شبد گر بھ جوں تھبایا۔ سوہنگ شبد بھلکتن سنگ رلایا۔ سوہنگ شبد جن رسانا گایا۔ سوہنگ شبد نرزائیں درسایا۔ سوہنگ شبد سَتِجَّ جہاز بنایا۔ سوہنگ شبد گر مکھاں نوں پار لئنگھایا۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ ملایا۔ سوہنگ شبد چیو دا بھیت ھلایا۔ سوہنگ شبد جوت سرُپ درسایا۔ سوہنگ شبد ٹھنگ ڈنک وجایا۔ سوہنگ شبد سد اتم رکھایا۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ رسانا گایا۔ چپو سوہنگ من آتم سوکھ۔ چپو سوہنگ نہ بیاپے دوکھ۔ چپو سوہنگ ملے پربھ بھوپ۔ چپو سوہنگ پیکھو درس انوپ۔ چپو سوہنگ پر گٹے جوت سرُپ۔ چپو سوہنگ ملے مہاراج شیر سنگھ وِچ اندھ کوپ۔ سوہنگ شبد سُرت جو لائے۔ سوہنگ شبد گر درس دکھائے۔ سوہنگ شبد سَتِجَّ منتر اُپجاۓ۔ سوہنگ شبد گر نِزِنتر وجاۓ۔ سوہنگ شبد سب بھسمنتر ہو جائے۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ جگا جلنتر رہ جائے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، ایشر جوت پر گٹا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، کل دا کال کرا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، سکھن وِچ آسن لا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، سنگت گرد بھا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، سَتِجَّ سچلا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، نام اپنا رسانا جپا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، پربھ نے بھیس وٹا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، دیہہ وِچ جوت جگا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، امرت مگھ چوا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، پچ سُچ ورتا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، چار گُنٹ بجے بجے جیکار کرا کے۔ سوہنگ شبد جپایا آن، مات پاتال آکاش تھر رہا کے۔

مہاراج شیر سنگھ پنج رکھائے۔

۲۴ وساکھ ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جوت سرُوپ اپنا آپ وکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، نام اپنا نِر نکار رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، قدرت روپ جگت اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لکھ چراسی جیو اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مات پاتال آکاش سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو مہروان جگت ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سَتْجگ سَت سَت ورتایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ترتیا بھنسیو رام راون دا ناس کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دواپر کرشن مُرار دریودھن دا مان گوایا۔ پاربرہم

پربھ کھیل رچایا، جگنگ اندھ گھور راه چلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، عیسیٰ موسیٰ جگت اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سنگ چار یاراں محمد اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگت ادھار نانک نرناک اکھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، نانک انگر نوں انگ لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا جوت ادھار ہئے دا لہنا پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر سیوا اپار، امر داس نتھاوائ ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گئے بیدی سوڈھیاں مان دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لگھ بھانی دی نوں سُپھل کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہر مندر و چوں ارجمن ہر پربھ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بانی بوہتھ گر ارجمن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہابلی ہر گوبند اکھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہر رائے گھر گھر شاہ ہر جس گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہر کرشن بال نوں مان دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا مان تنغ بہادر مکھن دا جن جہاز ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا سیس آوار دھرم دا نام رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دسویں جوت گوبند سنگھ پر گٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پٹنے اپچے نور انند پر کھیل رچایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈ ہماچل دیس دکھن جا ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈی دیہے اپار ندیڑ دھام بنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگنگ ہویا اندھیار جگت نے نام بھلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے نام پربھ دا نام بھلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو کے نہ کلنک کل آپ الٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وشنوں ہوئے بھگوان شیر سنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈی دیہے اپار جوت روپ کھیل رچایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھبی پوہ دو ہزار وچ جوتی جوت سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پچھ جیڑھ ویہ سو اک اپنی جوت پر گٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جوت ادھار آپ اپنا رنگ و کھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پچھ رکھن آپ بھگتن دی سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر جگ چوئ تھے دا ناس سستگ سست سست ورتایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جوت جگائی اپار، شیر سنگھ نہ کلنک اکھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگو جگ ایہہ کار بھگتن نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ

کھیل رچایا، ہو آپ کرپاں دھڑو در بھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پرگٹی جوت اپار پرہلا دی لاج رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، باون روپ دھار بل پاتا لے پہنچایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لجیار کھی امبریک چکر سدرشن بان چلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتی وڈیائی جنک نام سنگ پاپ تلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہری چند گوایا مان، تارا دا مان ودھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈ در جودھن آہار، بدر دے بھوگ لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈ سسکھاسن آپ سدame نوں سیس نوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آکے گن ندھان بے دیو لیکھ لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گائیں دتی جوال، نامے دا چھپر چھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سین رُپ ہر ہو رانے دی سیو کمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گرگھ بینی بھگت چن آسنگ ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا برہم گیان کسیر سچھند سیدھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دروپتی رکھی لاج جس نے وِچ سبھا دے دھیایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، الہیا دتی تار سل سنگ چرن چھھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اتم دے گیان رویداں چمار ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گنکا دتی تار نام نرنجن گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اجمال اترے پار ناؤں نرائیں رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پوتنا دتی پچھاڑ، موہن مُنھے جس کرشن نوں پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر کے چ دھیان سدھنا آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، درسن دتا آن ترلوچن بھگت ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، من نوں ویراگ فرید ہر جس گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کرے کھیل اپار کسے نے بھید نہ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے درس اپار، بھگتیاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کب ہے جوت سرُوپ کے دیہہ پلٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ ہے جوت آدھار، جیو دے وِچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ اپر اپار، کسے بھید نہ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گوایا کل دا مان اپنا آپ پرگٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جامہ لیا دھار گھنک پُری نوں بھاگ لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وِچ اوستھا بال منی سنگھ نوں درس دکھایا۔ پاربرہم

پربھ کھیل رچایا، میں ہاں جگت ادھار نہ کلنک ہو آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو وے جگت اجیار سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو وے چیو ادھار مہاراج شیر سنگھ گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو وے بھوجل پار جنہیاں پربھ درشنا پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئے نہ جانے سار تر ناران سمر تھ گھر ٹھانڈے آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کل رکھے پنج آن سکھاں نوں مان دوا یا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گوایا مان برہما پال سنگھ مان دوا یا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، تجیا تھان دھڑو سورن سیس جھکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے بھیو دیپک چار جگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پہلے جگیا امر امر اپد پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ست جیٹھ جگیا سورن در آگے بھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گیا پریتم پوت گرپری سیدھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہوئی سُبھلی لگھ رنجیت کور پٹ بھیٹ چڑھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیپک جگائے چار پنج چیت نوں حکم لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئی نہ جانے بھیو مہاراج شیر سنگھ کرے کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا سنگت مان جنہیاں ہر جس گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آئے در پروان جنہیاں نے سیس جھکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لکھ دتا تار جنہیاں امرت لگھ چوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پرگٹے اپنی جوت اپنا آپ وکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے شبد گیان چیوان نوں پار لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو وے جگت ہاہاکار سکھاں گھر بے بے جیکار کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ پرگٹے کرتار نر دا جامہ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ست لائے سفید جگت دار تھ چلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چٹا اسو اسوار مہاراج شیر سنگھ نظری آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وچھڑے لئے ملائے لکھ جنم دوا یا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتے جگت آ تار جنہیاں پربھ درس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ایہہ لکھ بھگت اپار جنہیاں دا نام لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، منی سنگھ پربھ جوت آدھار پدوی سُتگر پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، موتا دیہہ اجیار بھر تھری جنم دوا یا۔ سوہنگ دے کے

جوت آدھار، پربھ سنگ جوت جگایا۔ دے درس اپار دیپک دے پلٹایا۔ ہووے برہم گیان، برہم دا بھیت گھلایا۔ تران سکھ اپار، جنہاں آ درشن پایا۔ سچا دھام و چار، جتنے گر ڈیرہ لایا۔ جو آئے نہچا دھار، پربھ بھاگ لگایا۔ موتا چھڑ نام بھگوان سنگھ نام رکھایا۔ کوئی نہ جانے بھیو، مہاراج شیر سنگھ دیہہ ویچ سمایا۔ گر سکھاں دے بُجھائے، سر اُتے ہتھ لٹکایا۔ سو جن اُدھرن پار، جنہاں آ درشن پایا۔ ایشر دتا تار، بھگت بھگوان بنایا۔ اوچا ہووے دھام، کلسیں مان دوایا۔ پورب کر و چار، سنگر بچن لکھایا۔ پربھ ہے جوت آدھار، نہ ڈرے ڈرایا۔ ہوئے جلت انجیار، سُت نُوں مان دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار، جس ایہہ کھیل رچایا۔

پار برہم پربھ کھیل رچایا، جائے بہتر بھگت جنہاں مہاراج شیر سنگھ دا نام دھیایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، اپائے ویچ جگت، چرن کوں میں سیس جھکایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، دتا مان بہول سنگھ جس نے پربھ سیس اٹھایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، جگی جوت اپار ماہنا سنگھ من ماہ پایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، چڑھیارنگ اپار، رنگ سنگھ نام دھیایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، بُدھ سنگھ دتا تار، تن من دھن گر چرن لگایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، جتنے گیا ہر، بالے چک مان دوایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، جتنے گیا ہر، او تھے گر دھام بنایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، نہ جانی پربھ دی سار، گیانی نُوں پرے ہٹایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، پر گٹی جوت نظر نہ آیا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، بھگت اُدھارن بھیس وٹایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، نو کھنڈ پر تھی چرن لگایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، چڑھج جگت میں آیا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، کرشن گھنٹیا شیر سنگھ اکھوایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، مگند منوہر نظری آیا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، کوں نین سر مگٹ لٹکایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، سُندر گُنڈل مگٹ بین نہ ہلنک اکھوایا۔ پار برہم پربھ کھیل رچایا، رتھ اگن کل جلایا۔ پار برہم پربھ

کھیل رچایا، سوہنگ شبد گر نام دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سکھ ادھارن سکھ دیہے سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بن چکر چہن نہ نظری آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لے نر او تار ٹلچک جیو ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتے پتت ادھار جنہاں چرن سیس نوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگت نہ آئے ہار جنہاں مہاراج شیر سنگھ ردے دھیایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتے بھگت اچار جنہاں گر نام لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ٹلچک دتا تار جنہاں پربھ درس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دھرگ جیون سنسار جنہاں گر درس نہ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گل پاپاں پایا ہار جنہاں گر توں گھجھپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، درگاہ آوے ہار، نندکاں سر کھیبھ پوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کسے نہ پائی سار، جھوں جھوں کے جگت ہلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بیٹھ آپ اڈول جگت نوں دھکا لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈی دیہے اپار جگت نوں خاک رُلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا۔ گر سکھاں پائی سار، جنہاں مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے آپ ابھید وچ ور بھنڈ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیپ لوء آکاش پاتال چھسن ماہ اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، قدرت روپ سر شست وچ پائی مایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے برہم گیان سکھاں دی دھیر دھرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چھڈ آکاش پاتال ڈیرہ مات لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیوے درگاہ مان جنہاں گر وچ بھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ایہہ نبض نہ چلے چال سکھ دے وچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بے مکھاں دتی ہار، جنہاں گر چرن نہ لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ٹلچک آیا او تار جیساں نے درس نہ پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، برتھا گوایا جنم سنتیاں رین وہایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیوے برہم گیان جگت پلا پھرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پر گٹ ہوئے بھگوان نہیں اوں بھیو لکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بیٹھا جوت آدھار جگت جوت جگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کپیا جوت آکار ٹلچک پائی مایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، میرے بھگتاں ہووے نمسکار، مہاراج شیر سنگھ جن سر ہتھ

لکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، تارے بھگت آپ جوت سنگ جوت ملایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا جنم سوار گر بھ چوں باہر کلھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہوے نہ انت آکار، جوت سنگ جوت ملایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پورن جوت آپ جوت دے ویچ ملایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پربھ ساگر گھر گھپر جو اک بوںد سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مات گر بھ دے ویچ الٹا برچھ لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سوہنگ شبد دی دیپان سکھاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ کرشن بھگوان، جگ الٹاون آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے چرن دھیان، مانا سنگھ ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر کے بچن کرتار، پال سنگھ جس سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پرگٹے آپ بھگوان، جامہ گھنک پری پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وجائی پرمیم ستار، ہردے دھن وجایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سُتا دتا تار، ہو کے کرشن درس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آ کے گھر بار، جوت للاٹ جگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا سکھ نوں مان، دنو دن دوں سوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پائی ایشر سار، آ گھنک پری سیس نوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے درس اپار، سکھ نوں سکھ بنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے اپنا نام، مد ماس پرے ہٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ ہوئے ڈیال، سکھاں نوں سرنی لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، فلنج جامہ دھار، جیاں نوں ڈن لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جیو بھلا مگدھ گوار، مد ماس آہار بنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، درگاہ دتی ہار، پریت جوں لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھلا گر کا ناؤں، جنہاں ایہہ رسمی لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، چلے من وکار، جنہاں ایہہ وشٹا کھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئی نہ دیوے تار، جنہاں ایہہ کرم کمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتی فلنج ہار، جس ایہہ کرم کمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سٹنج کھیل اپار، سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اُچھے برہم گیان، جنہاں میرا نام دھیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آوے آتم شانت، نجانتند نج ماہ پایا۔ پاربرہم پربھ

کھیل رچایا، جگائے جوت اپار، جیو دے وِچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوئی نہ پائے سار، اگیان اندھیر رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اوہناں آؤے سار، جنہاں سر ہتھ لکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سکھاں ہوئی وِچار جنہاں گر دیا کمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آکے وِچ سنسار، سکھاں دی لاج رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کرائے سیو اپار، کیساں چوڑ کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیویاں کنیا نہ ہون خوار، جنہاں مہاراج شیر سنگھ پورن پرمیشور پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کٹے دکھ اپار، ہوئے میل گوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، تھت دار نہ لئے وِچار، سنگت وِچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لگاوے بھوگ آہار، جس میں تحال لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے کایا سیت، جن گر پرساد ہے کھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھج جامہ دھار، مہاراج شیر سنگھ آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بندی توڑ جگت اکھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جامہ دھار گر دھام سچھنڈ بنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آیا جگ بھتار، کنت نے بھیس وٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آئے چل دربار، گل وِچ پلا پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا دیوے جیو ادھار جنہاں اے چرنی سیس نوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گوائے کایا وکار، روگاں دا ناس کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آئے در پروان، جنہاں رل منگل گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ملیا پُرکھ اپار، جنہاں من دا بھرم مٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، انہاں لئے پربھ سار، جنہاں لوک لاج نوں پرے ہٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگت چلیا ہار سکھاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جھوٹھی جگت پریت، سکھ گر چرنی آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کپتا دیہہ پرکاش، سکھ دے وِچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھگت ادھارن آپ، نہ کلنک ہو آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ لیا او تار، جگت تے پائی مایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر کرپا دیہہ انمول دیپک جوت جگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بن بتن تیل ایک رنگ سوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پربھ دی جوت اڈول، جگت میں جائے جلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا کر کے کرم

وچار، گر سکھاں نوں پکڑ ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ل੍ਹج چو ہوئے پیت، رسانا ماس لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سچ بھومکا جان بھوپت بھوپ چرن لکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کرنہار سمر تھ، کل دا انت کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے سوہنگ گیان جنہاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دھن جنیندی ماں جن پوت گر چرنی لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جگت سُنبجے گھر کاؤں، جنہاں گر توں مگھ بھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، درگاہ ملے نہ تھاؤں، چڑاسی گیڑ ہے پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جنے مرے مر جنے بن گر کسے نہ پار لنگھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھوگاوے گھوگڑ جوں نند کاں مگھ وشنا پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ل੍ਹج ہو کر پال پربھ جوت پر گٹایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دھرنی دھرنی زر سنگھ زائن آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیوے جس نوں دان سوہنگ رسانا گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھجھی جوت جگائے اگیان اندھیر گوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جپا کے اپنا ناؤں گیان گوجھ اٹھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دتا کھول کواڑ، واجا پوں وجایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، انخد وجائی دھن، دسوائی دوار گھلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جھرنا جھرے اپار امرت بوں چوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ورسے کرپا دھار، نابھ کوں میں پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے چو ادھار گر ٹھانڈا نج ماه پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ویکھے جوت اپار دیہہ ویچ جگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھگت کرے پرکاش کرم للاٹ لکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گوائے منوں وکار، برہم روپ درسایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو کے چو ادھار، چو دے ویچ سمایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ ویکھے کھیل اپار، کسے نہ نظری آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ل੍ਹج دیوے گیان، سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سَتِّجگ لاوے آن شیر سنگھ نام دھرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اچھل چھلن چھل آپ کل مہہ آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ ایہہ جوت ادھار کسے نہ بھیو پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیوے گڑ آمان اپر چرن لکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا،

چرنوک بوںد اپار مات لوک لیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ایک بوںد پروادا گنگا نپر وہیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، امرت اگاہ دیہہ داروگ گوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، فلنج جامہ دھار، سکھاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کر کر پا اپار امرت گھن چوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے آتما شانت دیہہ روگ گوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کوٹ جو گیشتر منگن کسے ایہہ ہتھ نہ آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، تیتیس کروڑ دیوتا آئے گل وِچ پلا پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، امرت گر بیان برکھے آپ رگھرا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آیا سُچل جہان جن مہاراج شیر سنگھ چرنی سیس نوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سدا رُپ اگم کسے نظر نہ آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھگلتن ہو کے تھم فلنج آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بکھٹ نہ جان دم، جنہاں میرا نام دھیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گر سکھ ہے ٹھانڈا چند، وِچ آکاش بھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گر سکھاں دیتا مان بیکنٹھ دھام پُچایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ جوت سرُوپ سکھ وِچ جوت سما۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے آپ گیان، سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے نمانیاں مان راجن نوں تختوں لاهیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے سچ نشان چار ورن کر اک بھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ برہم سرُوپ چپو برہم سرُوپ اپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مائس جنم دیتا ہار، جنہاں گر توں گھن بھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پر گٹی جوت اپار سکھ دیہہ سما۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، فلنج ہو او تار شیر سنگھ نام رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سکھ فلنج چندن بے گھن نم وانگ ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بنایا بیکنٹھ آ دھام، جتھے آ درس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہوئے آپ کرپال، نر بخ جوت جگ لیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، نہ ایہہ جنے نہ ایہہ مرے بن ناڑی وِچ دیہہ سما۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، گر سنگت دیتا مان، جنہاں ہر جس گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، فلنج آئی کان، واہوا سَتْجَنگ سَتْ سَتْ ورتایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھگت اُدھارن آپ، جامہ گھنک پُری وِچ

پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، لئے بُرد سنبھال سکھاں سر چھتر جھلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، کرے سیو اپار، سکھاں سر چور جھلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دیوے بھگتن مان انت کال جم نیڑنہ آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہووے سدا دیال سکھاں نوں دان دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سوہنگ شبد ندھان گر سکھاں پایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے برہم گیان، اپنا نام جپایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ وڈا پربین، بھگتاں دے وس ہو آیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، اپائے اپنا آپ، ناؤں نرنکار رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، سمرتح پُر کھ اپار، جنہاں آچرن تکایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، آپ دیوے گیان، جگت مایا نیند سوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، بھگت و چھل کر پال فلچ کرس دکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پرگٹی جوت مُرار، نہکنک اکھوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ سدا مہروان سکھاں دی لاج رکھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دھن سہاوی رین جتھے رنگ برنگن گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، فلچ دتے تار، نام میٹھ چڑھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پاپاں دتی ہار، سوہنگ شبد چلایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ڈبے دتے تار، جنہاں رل منغل گایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، ہو پون سوار، چار گنٹ ایہہ ڈنک وجایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وانگ جل دی دھار، پاپاں جگت رُڑھایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، دے کے نام ندھان سکھاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پتت اُدھارن آپ دکھاں دا ڈیرہ ڈھاہیا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جوت جگائی اپار فلچ کال کرایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ بھیا او تار، سوہنگ شبد سنایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، جیو جگت چلایا راہ، سوہنگ بان لگایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، باہوں کپڑ لے اٹھاں، پھڑ پُرب جنم دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وچھڑے وقت آرام، تہناں نوں جنم دوایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، وچھڑے وقت مُرار، جنہاں نوں چرنی لایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، پرگٹ ہو کرتار بھگتاں نوں آن ترایا۔ پاربرہم پربھ کھیل رچایا، مہاراج شیر سنگھ ہو نزویر، جگت او تار اکھوایا۔ ایش

جوت جگت میں آئے، جگو جگ ایہہ کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جگو جگ بھیں وٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سرگن نرگن ماہ اپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پاتال آکاش مات بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آکار داتار برہما پر گٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، شو شنکر دیہہ پلٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، موہنی روپ ہو شو بھلا بیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جگ پرمان پائے مائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تریتے رام رکھبنس اکھوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے سخنی دان دواپر جوت پر گٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دواپر کرشن مُرار اکھوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پا مایا سب جگت بھلا بیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کلچ کار کرن پر بھ بگسائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھنک پری نوں بھاگ لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پر گٹ ہو نر نکار نہ کلکنک اکھوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیر سنگھ نام دھرا بیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، چھڈ دیہہ پر بھ جوت پر گٹائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جگو جگ ایہہ کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لجیا رکھن بھگت دی ناؤں انیک رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بال اوستھا دھڑو ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لجیا رکھے پر ہلااد، نر سنگھ نرائن اکھوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، باون روپ گھر جائے بل ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لجیا رکھے امبریک چکر سُدرشان بان چلا بیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے نام گیان جنک بھگت ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جوڑی جوڑ کھڑاؤں ہری چند سمجھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت پدر گھر بھوگ لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سُداما دل دری گلے لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، نام دیو دے چھپر چھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بچے دیو دے لیکھ لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گرمکھ بنی بھگت ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، رویداں چمار آ درس دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سدھنا تار قصائی سین روپ دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے

کے اپنا نام بھگت کبیر ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دروپتی لجیا آن رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بن بھگتاں کے درس نہ پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہو پر تکھ دھنے کا بھوگ لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سو جانے جس آپ بُجھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت ترلوچن درس دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گنکا پاپن نام دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پاپن پوتنا دیہہ بُجھدائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بدھک مارے بان کرشن گلے لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، فلنج آکے کھیل رچائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، عیسیٰ موسیٰ محمد اپجائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دس او تارِ اک جوت جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، اپنا بل پر بھ آپ رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جامہ دھار او تار شیر سنگھ کھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت جناں نوں آن ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تار بہول سنگھ جن سپس اٹھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تارے سکھ گھر سنگھ سیو کمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہو چڑھنچ اپنا نام کھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سوہنگ شبد نام دوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گیان جوت ماہنا سنگھ وِچ جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہوئے کرشن مُرار پال سنگھ درس دکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تارے سب پریوار جن گر سیو کمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تاریا بُدھ سنگھ آن بالے چک دھام بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کرے کھیل اپار کسے بھیونہ پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دتا آپ آمان امر امرا پد پائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ست جیٹھ سورن سچھند سیدھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تھیا دھرو دتا اُتار سکھ در آگے بہائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کوئی نہ جانے سار، مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جوت سرُوپ وِچ دیہہ سمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جوت نرنجن وِچ جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مائس دیہہ دے وِچ سمائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بن دیہہ توں نہ کنک اکھوائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے،

دھارے سکھ اپار و چھڑے چرن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، لجیا رکھ پربھ آپ بھلگتن دی چبح رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان اکھوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیکھ دیہہ اپار جوت اگم جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ایسا درس اپار دیہہ ڈگمگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ویچ ہو کے سکھ اڈول، سارا جگت ڈلایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ بیٹھ سو ہے ویچ سنگت، چار گنٹ پربھ اگن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بہہ کے آپ اتوں جھوٹھا جگت تلایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، انکال کل آن کرائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، باہوں پکڑ جن بھگت ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، نستے سکھ انہوں مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ آئیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے شبد انمول سوہنگ نام جپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گن ندھان گھر آسکھاں دے لیکھ لکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، طٹی گندھنہار پربھ طٹی گندھے، آپ بھجن سنگھ پھیر جوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، امرت برکھا لا بھجن دے مگھ چوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کٹے ہوئے روگ، جان ویچ جوت جگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ برہم سرروپ سکھ برہم سرروپ بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے شبد گیان سوہنگ جہاز بنائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل کیتی کرپا اپار، گر سکھاں گر چرن لگائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہووے انھیار کل میں بھاری گر سکھاں من گر گیان دوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کلو چپو ہوئے خوار گر کھاں گر آن ترایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، بھگت جناں نوں چرنی لایا، بے کھاں توں مگھ چھپائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے درس اپار دکھ کلیش گوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دتے سکھ اُدھار مہاراج شیر سنگھ نام رکھائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گر سنگت گر مان دوایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، درگاہ ہوئے پروان جنہاں میرا ہر جس گائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تہناں و ٹھو ہربان جنہاں گر چرنی سیس جھکایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے درس

اپار در آئے ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کرے کھیل اچرج دیپک جوت جگایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تنہاں نہ ملے ٹھاؤں جنہاں سوں کے وقت وہایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، مہاراج شیر سنگھ سد مہروان تج دیہہ جوت پر گٹایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، سُتھج سَت سَت ورتایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ اکھنڈ سچ راہ بتایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، جگائی جوت اپار شیر سنگھ نام دھرایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے برہم گیان گر سکھ ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، برہما وشن مہیش سب کول بہایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، تینپس کروڑ کھڑے در سپس جھکایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گر سکھاں گر پکڑ چرن لگایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے درگاہ مان گر سکھ بیکنٹھ سدھایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کر کے سیوا اپار جنم مرن دا پھند مُکایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے سکھ آ تار پُڑا سی گیڑ کٹایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھر آ کے دیوے مان، سکھاں دی لاج رکھایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل وِچ بھگت لئے پچھان، مہاراج شیر سنگھ نام دھرایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، کل وِچ لئے او تار سُتھج آن لگایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دیوے چپو اُدھار سوہنگ شبد سنایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، نہانیاں دیوے مان غریباں نوں گلے لگایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ہنکاری دتے نوار رانیاں نوں پھڑ تختوں لاہیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، چار ورن کر اک بہایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ ہے برہم سرُوپ، چپو برہم سرُوپ اپایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، ایشر جوت سرب چپو اک رنگ سمایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، آپ ایکا ناؤں اک شبد سنایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، دے کے سوہنگ گیان، سُتھج راہ بتایو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، گھر دیوے درس سُجان، باہوں پکڑ گر سکھ آن ترائیو۔ ایشر جوت جگت میں آئے، پرگٹ ہوئے مُرار، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایو۔

۳۱ وساکھے ۲۰۰ پنڈ جیوہو وال بشن کور دے گرہ

لکھت لیکھ گر قلم چلائی۔ جھوٹھی دیہہ سچ بنت بنائی۔ دیہہ اندھیار دیپک جوت جگائی۔ کرپا کر کرتا ر، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ گر سکھ ہوئے اپار، چار جگ بھگتن جس گائی۔ ہووے جوت آدھار، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائی۔ آیا کل ہے دھار، جن ایہہ بنت بنائی۔ دے کے درس سُجان، دکھاں دی ڈھیری ڈھاءہی۔ جو آئے چل دربار، اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت سب نشٹ ہو جائی۔ گر سنگت دتا مان، گر گھر ملے ودھائی۔ در آئے پروان، پُتر دات گر جھولی پائی۔ اج دھاڑا اپار، گر پُرے ایہہ دیا کمائی۔ پُرب کر وچار، گر سکھاں نوں دات دواہی۔ دیوے دات اپار، نپنسک سکھ نہ جائی۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، پاربرہم پرمیشور پایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، گوایا مترا روگ سُنجگ جوت جگایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، مانس جنم امول سُچل آن کرایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، چھوڑی جگت کی پریت، سُنگر ست منایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، ترے آپ اپنا گٹمب ترایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، کلچگ ادھرے جیو مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ پایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، درگاہ ہووے پروان وچوں مان گوایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، ہوئے سُچل جہان جن گر سنگت وچ بھایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، لاہ منوں وکار رنگ میٹھ چڑھایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، گوایا منوں وکار سوہنگ نام دوایا۔ گر چرنی جن سیس جھکایا، کلچگ دتا تار، جنم مرن دا گیر چکایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، ہووے جوت آدھار رسانا مد ماس نہ لایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، وچ چراہی ہوئے نہ خوار، گر ساچا ایہہ شبد سنایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، میرا نام اپار کلچگ جیو آن ترایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، مہاراج شیر سنگھ بھگت آدھار پچ رکھن بھگت آیا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، کوٹ برہمنڈ داتا گھر میں پایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، تُٹھا آپ داتار امرت مینہہ بر سایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، انت گیا سدھار جم ڈنڈ نہ کھایا۔ گر چرنی جن سیس نوایا، ہویا جوت آدھار دھرم رائے نے لکھ

بھوایا۔ گرچرنی جن سپس نوایا، دتا سنتگر مان سنگت دے ویچ بھایا۔ گرچرنی جن سپس نوایا، گن ندھان گھر آ کے انت کال درس دکھایا۔ گرچرنی جن سپس نوایا، دتا پار اتار دھام بیکنٹھ پچایا۔ گرچرنی جن سپس نوایا، مہاراج شیر سنگھ کرم وچار جوتی جوت ملایا۔

پہلی جیٹھ ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھوال پورن سنگھ دے گرہ

گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ گگن پاتال ویچ مات آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پربھ ابناشی گھر میں پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سروپ پربھ نظری آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ بہمنڈ گھر ٹھانڈے آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جگن ناتھ گوپال بیٹھلا گھر میں پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مکند منوہر پربھ نظری آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاسار تھی آستینگ لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلو کال کر سوہنگ شبد سنایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دیوے مان آپ گر پورا چرن کوں دے ویچ بھایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گیان جوت ہردا پربھ سنگھ جوت جگایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دیوے کھول کواڑ، امرت بوںد گھ چوایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گر سکھاں دیوے مان جھرنان نجھروں جھرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سوہنگ جپے ناؤں کوں گھ گھلایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاراج شیر سنگھ جپے ناؤں دسوں دوار پربھ درسایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سو بُجھے جن سرنی لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، اپنا بھیت نہ کسے بتایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کھانی بانی گگن پاتال رہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بیٹھ اڈول جیو جنت سمایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، ماں جنم دتا روں گر پورے دی سرنی نہ آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، در آئے پروان جنہاں گر سکھاں گر نام دھیایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، صاحب اڈیٹھ جس ایہہ کھیل رچایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بیٹھا سوچھ سروپ نہیں اوں پردہ پایا۔ گر سنگت مل

ہر جس گایا، سنسا کرے دُور ڈکھ کلیش دا ناس کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پاپی اپر ادھی کیتے چوڑ جنہاں گر توں مگھ بھوایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کلو کال نہ کلکنک ہو آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جوت پر گٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گر سنگت گر نظری آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، طٹی گندھے آن گر و چھڑیاں گر میل کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، و چھڑے جگ چار انت کلو پربھ میل کرایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پر گٹ جوت آکار واہوا سمجھ لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، برہما وشن مہیش در کھڑے سیس جھکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، کوٹ برہمنڈ داتا گھر ماہ پایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سنسا کپتا دُور بھرم بھو چکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چل آؤ حضور جنہاں من بھیکھ وٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، پر بھ تو لے پورے تول نہیں اوں مگھ چھپایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دے کے سوہنگ گیان چار ورن اپدیش دوایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سروپ آپ جگت جوت جلایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بھگت ادھار آپ گر سکھاں سر ہتھ لکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، بے مکھاں آئی ہار، مد ماس آہار بنایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، فلچ ڈتے تار جنہاں پر بھ دیا کمایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، سرب گوائے مان اپنا نام جپایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، آپ ایکنکار دوسر نہ کوئے رہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، ہو یا جگت آکار دھنڈو کار جگت جلایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، گر سکھاں دتا تار جنہاں پر بھ درس دکھایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، فلچ کیتے پار جنہاں مہاراج شیر سنگھ سرلنکھاں تکایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ دھام بیکنٹھ ڈیرہ مات ہے لایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، چھڈ باشک تج اتے پلنگ سہایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دھرنی دھر نر سنگھ نزاں آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، اچٹ پار برہم پر میشر جگو جگ جوت پر گٹایا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، دیون برہم گیان ایشہ دیہہ وچ آیا۔ گر سنگت مل ہر جس گایا، جوت سروپ پر بھ ابناش سرب جیو دے ونج سمایا۔

گر سنگت مل ہر جس گایا، مهاراج شیر سنگھ ہو مہروان، گلچک آمان دوایا۔ قدرت روپ سرشٹ بنایا جے جوت نرنجن رایا۔ انجا پون سر چھتر جھلایا۔ نہ ایہہ ڈولے نہ کسے ڈلایا۔ چار جگ پربھ کھیل رچایا۔ ناؤں آپ نرنکار رکھایا۔ کوئ نابھ دامکھ گھلایا۔ برہم سر روپ برہما اپایا۔ چار مکھ کا سر روپ لگایا۔ جگت گرو ایہہ پائی مایا۔ شوا دا آن مان گوایا۔ موہنی روپ ہو درس دکھایا۔ ہوئے رام رگھونس، گھر بھیلنی بھوگ لگایا۔ دواپر کرشن مُرار پدر نوں آن ترایا۔ گلچک لے او تار شیر سنگھ نام رکھایا۔ پرگٹی جوت اپار، پچ بھگتن دی رکھن آیا۔ سَتِجگ لے او تار، دھڑو پر ہلا د ترایا۔ بل راجہ دتا مان، وچ پاتال پُچایا۔ امبریک دتا تار، دُرباسا سرنی لایا۔ جنک دتا ادھار، گر پری سدھایا۔ دروپت ہوئی پار، گھنڈیا گھر ماہ پایا۔ بدر پائی سار، جستھے پربھ بھوگ لگایا۔ سدامے دلدری کری وچار، چار پدار تھ دان دوایا۔ جگو جگ پربھ بھیں وٹایا کبھی جوت سر روپ کبھی دیہہ پلٹایا۔ سوئی پائے سار، جنہاں گر درس دکھایا۔ بے دیو دتا تار، نواں لیکھ لکھایا۔ نامے پائی سار، دتی گائے جوال دھن نوں بھوگ لگایا۔ دھنے لیا بھال، پھر وں بھگوان بیٹھلا پایا۔ واہوا سَتِگر سَتِجگ لایا، سو وکیھے جن آپ بُجھایا۔ دتا بینی تار، اک من جوت جگایا۔ کپتا سنگت پیار، سین روپ ہر وٹایا۔ ایسا پربھ داتار، جگ جگ جگت بھلایا۔ بھگتاں آئی وچار، جنہاں پربھ دا درشن پایا۔ بے مکھ نہ پاؤن سار، ایویں برتھا جنم گوایا۔ گر سکھاں پائی سار، جنہاں ہر درس دکھایا۔ گلچک دتا تار، گر چرنی جن سیس جھکایا۔ سَتِجگ لایا پار، سوہنگ شبد شنایا۔ ہر دے ہووے گیان، گیان گوجھ وکھایا۔ مائس جنم لیا ہار، جنہاں گر توں مکھ بھوایا۔ مهاراج شیر سنگھ بھئے او تار، کرشن مُرار پر گٹایا۔ رویداں دتا تار، ہوئے ادھیں پربھ جس گایا۔ باہر میلے چیتھڑے، وچ لال رنگ گلال لگایا۔ کبیر پائی سار، سچھنڈ سدھایا۔ اجمال پاپی دتا تار، ناؤں نزاں مگھوں گایا۔ گنکا دتی تار، نام نرنجن نام دوایا۔ پاپن پوتنا دتی پچھاڑ، کرشن نوں جن دھن چنگنکھایا۔ بدھک دتا تار، جن گر چرنی تیر لگایا۔ پرگٹ کرشن مُرار، نہانیاں نوں گلے لگایا۔ گلچک لے او تار، مهاراج

شیر سنگھ نام رکھایا۔ واہوا سُنگر سُنگ لایا، جوت سنگ جوت ملایا۔ واہوا سُنگر سُنگ لایا، سچ سچ سب تھاں ورتایا۔ واہوا سُنگر سُنگ لایا، مد ماس دا ناس کرایا۔ واہوا سُنگر سُنگ لایا، برہم سروپ برہم سمایا۔ واہوا سُنگر سُنگ لایا، آپ اک بوہ رنگ سمایا۔ پرگٹ اپنی جوت، کل ماہ درس دکھایا۔ دے ترے گٹی کھول، انخد شبد وجایا۔ جو تنخ پائے سار، تہناں جم ڈنڈ نیڑنہ آیا۔ رسا جپے ناؤں، ڈکھ کلیش پربھ ناس کرایا۔ انت کال پربھ ہوئے کرپال درس دکھایا۔ گر سکھ وِچ بیان گر پری سیدھایا۔ پرگٹ ہو بھگوان سُنگ راہ چلایا۔ گر سکھاں دیوے مان، دھام بیکنٹھ پُچایا۔ آپ ہے جوت سروپ، سکھ وِچ جوت سمایا۔ پربھ وسادے وساد سمایا۔ گر سکھاں سنگ بے ملھ ترایا۔ چندن پاس نم مہکایا۔ سوہنگ شبد گر بان چلایا۔ چار گنٹ جگت جلایا۔ جوت سروپ پانی پون سمایا۔ بیٹھ آپ اڑوں، سارا جگت ڈلایا۔ بیٹھے چو انہوں، کل جگ سرتے آیا۔ دیتے چو آرول، نہ کنک جوت پر گلایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اتوں، سارا جگت تلایا۔ گر سکھاں دے گیان، اپنا آپ بُجھایا۔ کل جگ ہو کرپال، سکھاں نوں درس دکھایا۔ چھڈ کھنڈ برہمنڈ، سکھاں وِچ ڈیرہ لایا۔ ایہہ دھام اپار، جتھے گر چرن ٹکایا۔ کٹے ہوئے روگ، ڈکھاں دا ناس کرایا۔ گن ندھان گھر آ لیکھ لکھایا۔ ٹھی گنڈھے آپ، سمرتح پُر کھ آپ رگھرایا۔ بیٹھے آپ سمرتح، پربھ نے بھیس وٹایا۔ پربھ ہے اکھ، کسے کتھے نہ جایا۔ ایہہ دیہہ سوچھ، جتھے پربھ جوت جگایا۔ سوہنگ نام وتحہ، جیباں نوں دان دوایا۔ بے کھاں پائی نتھ، در در چکر لوایا۔ نہانیاں دیوے مان، رانیاں تختوں لاہیا۔ آپ برہم سروپ، چو برہم اپایا۔ گوائے سب دا مان، چار ورن کر اک بہایا۔ تین لوک ہوئی بے جیکار، سوہنگ شد دھن وجایا۔ دیوی دیوتے کرن وچار، کتھے گر شد الایا۔ برہما وشن مہیش کھڑے دربار، تہناں گر نظر نہ آیا۔ برہما آئی ہار، اپنا آپ گوایا۔ پر گلیا جوت سروپ، وِچ جوت سمایا۔ گنگن پاتال پربھ نے آن ہلایا۔ سر شٹی سابھے آپ پربھ ہے جوت سروپا۔ انخد شبد وجائے بھوپا۔ سوہنگ شبد سدا انوپا۔ نام نرنجن گر چرن سرب مل ہے سوکھا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا سد کھیل انوپا۔ گر سکھاں من سدا

خُماری۔ نِر نجن جوت آکاشوں اُتاری۔ پربھ ابناشی سد نِرا دھاری۔ گر سکھاں چنج آن سواری۔ ٹلچک ہوئے کٹ بیماری۔ سوہنگ شبد گر کیپتی کاری۔ در آئے من دُبدھا بھاری۔ نر ک واس ہوئے دُشت دُراچاری۔ انہاں لئے اُدھار، جن ہر دے نام مگھ اُچاری۔ ٹلچک بھئے او تار، مہاراج شیر سنگھ نِر نکاری۔ نِر نکار اچھل اڈول۔ جوت سروپ چلت مول۔ سادھ سنگت وِچ پربھ سدا اڈول۔ سوہنگ شبد سناؤے انمول۔ مہاراج شیر سنگھ سدا انтол۔ گر پورے دی ایہہ وڈیائی۔ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ پسو پریتوں دیو بنائی۔ کوئی نہ کھو جے گھر دے بُجھائی۔ جوت چلت پربھ ایہہ چلائی۔ جوں دیپک سنگ دیپک جل جائی۔ گر سنگت گر مان دوایا۔ آئے در پروان، جن سرنیں سیس جھکایا۔ کرپا کرے کرتار، دُکھاں دا ڈیرہ ڈھاہیا۔ وانگ کرشن مُرار، نہماںیاں گلے لگایا۔ بر سے کرپا دھار، امرت مگھ چوایا۔ پاربرہم پرمیشور گھر ماہ پایا۔ دُکھاں لاءے کان، گر سکھاں نوں مان دوایا۔ دے کے سوہنگ گیان، اپنا نام جپایا۔ ڈگے در تے آن، سرتے چھتر جھلایا۔ در گاہ دِتا مان، جنہاں گر درشن پایا۔ ہوئے بھوجل پار، جنہاں گر نام دھیایا۔ دے کے درس اپار، ٹلچک آن ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ نِراہار، جوت روپ سمایا۔ جوتی جوت اگم کسے بھید نہ پایا۔ گر مگھاں دے بُجھائے، جنہاں در تے سیس جھکایا۔ گر پُری گر دھام بنایا۔ جتنے ایشر جوت پر گٹایا۔ رل مل سخیاں منگل گایا۔ گر سنگت پربھ رِدے دھیایا۔ پنگ اٹھایا سیس، جھوڑا جھوڑا ہلایا۔ کر کے کھیل اپار، دھکا جگت نوں لایا۔ دُبدے لائے پار، جنہاں گر درس دکھایا۔ مور کھنچھ گر چور لے، گر سکھاں سر جھلایا۔ دُکھ کھنڈ نہار پربھ پورا، دیہہ کشت سب ناس کرایا۔ ہوئے کرپاں پربھ دِتا دان، سوہنگ شبد کایا کنچن روگ گوایا۔ جو جن سمرے میرا ناؤں، بھئے بھیانک وِچ ہوئے سہایا۔ میں آپ پورن پُر کھ پرمیشور، مات پاتال آکاش سہایا۔ میری جوت سدا اڈول، تین لوک دے وِچ سمایا۔ ایسا میرا نام نِرالا، بن بھگتاں کسے ہتھ نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد مہروان، در آیاں دا دُکھ گوایا۔ گھٹ گھٹ واسی سرب نواسی، ٹلچک دا انت کرایا۔ جپاوے سوہنگ نام، در گاہ وِچ ترایا۔

بے مکھاں آئی ہار، نِند کاں بس رچھاہی پایا۔ گر سکھاں من و چار، پورا سُتُنگر گھر میں پایا۔ اپنا سُتُنگر بھیو گھلاوے، جگت ڈنک سوہنگ لایا۔ ہنکاریاں نِند کاں مان گوا کے، نِمانیاں تائیں گلے لگایا۔ جو در چل کے پر کھن آئے، اوہناں ایہہ ور گھر پایا۔ دُرمت دیہہ پھرے دُراچاری، دھرم رائے نک نخھ پایا۔ کُنبھی نرک پھڑے پھڑ ڈاری، روے بپرانہ کسے چھھڈا یا۔ ایسی پربھ دے سزاۓ، ہاہاکار کر بلایا۔ کوئی نہ لوے سار، ایسا پربھ نے ڈن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ بھیا او تار، ہنکاریاں تائیں ناس کرایا۔ من میں دھرے دھیان، چرن نہ سیس جھکائے۔ من میں دھرے گمان، در در چوٹاں کھائے۔ من میں ہووے گمان، در گاہ وِچ ٹھوئر نہ پاوے۔ پاپی اپرادھی کُشٹی کوہڑی گل تائیں کلنک لواوے۔ ایسا شبد گر لکھائے۔ پورا دُکھیا ہووے جگت بلاؤے۔ شبد روپ گر بچن لکھایا۔ شبد روپ وِچ دیہہ دے آیا۔ شبد روپ پربھ جوت جگایا۔ شبد روپ دُھن شبد وجایا۔ شبد روپ سوہنگ نام درڑایا۔ شبد روپ اگیان اندر چکایا۔ شبد روپ سرب تھایں سمایا۔ شبد روپ کسے نظر نہ آیا۔ شبد روپ گر سکھاں پر گٹایا۔ شبد روپ ہنکاریاں ہنکار گوایا۔ شبد روپ نہ کلنک اکھوایا۔ شبد روپ سنسار ساگر سکھ پار ترایا۔ شبد روپ جیو جنت سہایا۔ شبد روپ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ سُرت شبد جو جن لاوے، انخد شبد من وجاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، راگ رسارنگ گھر ماہ پاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، دیپک جوت دیہہ ماہ جگاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، نج گھر بیٹھا تاڑی لاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، جوتی جوت پربھ سنگ مل جاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، اندھ گھور پربھ ابناشی پاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، سُتھگ ساچا پربھ آپ دکھاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، سُتھگ شبد سوہنگ گن گاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، ہووے برہم گیان وچوں بھیت چکاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، منوں جائے

وکار ہر دے جوت جگاوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، ہووے جوت آدھار اگیان اندھیر گواوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، پرگٹ ہو پر بھ آپ اپنا آپ درساوے۔ سُرت شبد جو جن لاوے، کلچک جامہ دھار مہاراج شیر سنگھ پیچ رکھاوے۔

۲ جیٹھ ۷۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال ٹھاکر سنگھ دے گرہ

گر گھر گھیر پر گئے گھر بھگت سُجانا۔ دھن مندر چرن دھراپیا وشنوں بھگوانا۔ کلچک تارن آگیا، کر کھیل بدھنانا۔ ہر مندر تھاں سُہایا لیا، وانگ بھگت سُداما۔ گر سکھاں مان دوا لیا، اُبچے برہم گیانا۔ سوہنگ شبد دوا لیا، من اُبچے گر ناما۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھا لیا، سُپھل ہووے سب کاما۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے گر جوت جگائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے گر بھوگ لگائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے گر روگ گوائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے وچھڑے سنبھوگ ملائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے گر سکھ بنائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے چیو تائیں گر گیان دواۓ۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے نر نرائن نر نجمن آئے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے ناتھ ترلوکی بھگت تراۓ۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے آتم جوت گر دے جگائے۔ دھن سُہایا تھاں، جتھے مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ دھن گر سکھ جن ملی وڈیائی۔ دھن گر سکھ جن بوجھ بُجھائی۔ دھن گر سکھ ہوئے متا میل گوائی۔ دھن گر سکھ سکھی سکھیا من ٹکائی۔ دھن گر سکھ گر پورے دی سو جھی پائی۔ دھن گر سکھ کل وچ بنس لیا ترائی۔ دھن گر سکھ کمٹ جگت دی سو جھی پائی۔ دھن گر سکھ سیوا وچ پیار گھر جوت جگائی۔ دھن گر سکھ اُبچے نام سوہنگ شبد دی سو جھی پائی۔ دھن گر سکھ جگت گوایا مان چرن سپس جھکائی۔ دھن گر سکھ پار برہم پر بھ پئے سرنائی۔ دھن گر سکھ آون جاون بیادھ مٹائی۔ دھن گر سکھ سرب سوکھ گھر ماہ پائی۔ دھن گر سکھ کلو اگن پوہے نہ رائی۔ دھن گر سکھ جس پر بھ دے وڈیائی۔

دھن گر سکھ کر سیوا ایشر جوت پر گٹائی۔ مائس جنم سُجان، جے گر چرنی سپس جھکاوے۔ مائس جنم سُجان، مل سادھ سنگت ہر جس گاوے۔ مائس جنم سُجان، منوں ابھمان چکاوے۔ مائس جنم سُجان، جیو جیو جیو دیا کماوے۔ مائس جنم سُجان، گر گر گر درس درساوے۔ مائس جنم سُجان، اک من ہو پربھ رِدے دھیاوے۔ مائس جنم سُجان، گھر بیٹھے انترجامی پاوے۔ مائس جنم سُجان، جن مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ گر سکھاں سد بلہار، جنہاں پربھ نام چتاریا۔ گر سکھاں سد بلہار، جنہاں ملے پربھ اپر اپاریا۔ گر سکھاں سد بلہار، دیوے گر نام بھنڈاریا۔ گر سکھاں سد بلہار، جنہاں سوہنگ شبد و چاریا۔ گر سکھاں سد بلہار، جنہاں مہاراج شیر سنگھ نمسکاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جس جگت پساریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جیو جنت ادھاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جس انت نہ پار اواریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جگ جگ دیہہ پلٹا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، سد سد نمسکاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، کلچگ آ بھگتاں نوں تاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، بھجن سکھ ادھاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، بیٹھا ونج دیہہ پربھ نزادھاریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، کوٹ برہمنڈ جس پسرا پساریا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، چند سورج جس سیوا لا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، تین لوک اک رنگ سما لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، برہم بند سب جگت اپا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، اپنا آپ ونج ٹکا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، مايا روپی جیو پر دہ پا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، راکھے ہوئے روگ، دیہہ اندھیر کھالیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جوت جگانزی الی دیہہ دیپک ڈمگا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، جیو وکارے ونج پربھ چھپا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، کر کرم وچار بھگتاں نوں درس دکھا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، آپ برہم سروپ سکھ برہم سروپ بنا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، آپ جوت نرنجن سکھ جوت نرنجن بنا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، کلچگ لے سار بھو جل پار ترا لیا۔ پر گٹ جوت پربھ ٹھاکر، مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھار سکھاں نوں آن ترا لیا۔

سوئی سہندا تھاواں، جتھے گر چرن دھرندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے جوت مر گندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے پھڑ من بھوندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے گر گیان دوندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے پربھ جوت جگندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے پر گٹ سد بخشدے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے لیاں ناؤں دکھ ڈھنندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے سکھ گر چرن پڑندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے اُبچے پربھ مگندے۔ سوئی سہندا تھاواں، جتھے مهاراج شیر سنگھ سکھ کرم لکھندے۔

۳ جیٹھ ۷ ۲۰۰۷ کرمی پنڈ جبیٹھوال امر جیت سنگھ دے گرہ

۱۵۰ ۱۵۰

گر پورا کرم کماوندا، ٹکج ڈبدے آن ترائے۔ گر پورا کرم کماوندا، دکھیاں دے دکھ گوائے۔ گر پورا کرم کماوندا، پاپی اگن دے وانگ جلائے۔ گر پورا کرم کماوندا، امرت میگھ ورکھا لائے۔ گر پورا کرم کماوندا، گوائے وچوں روگ جیو سکھی کرائے۔ گر پورا کرم کماوندا، بال بردھ دیوے تار سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، دیوے جوت آدھار رسانا نام جپائے۔ گر پورا کرم کماوندا، دُنی سُتی پیر پسار بھگت پکڑ اُٹھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، بے نکھاں آئی ہار گر سکھاں بجے جیکار کرائے۔ گر پورا کرم کماوندا، پر گٹ جوت اپار سکھاں بسرا چھتر جھلائے۔ گر پورا کرم کماوندا، ٹکج لئے سار جنہاں نوں درس دکھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، کٹے ہوئے روگ سوہنگ نام جپائے۔ گر پورا کرم کماوندا، مهاراج شیر سنگھ بھئے او تار جوت جگت جلائے۔ گر پورا کرم کماوندا، بدھے جیو بلائیں دے امرت پکڑ چھڈائے۔ گر پورا کرم کماوندا، کرن کر او نہار سمر تھ بھوٹاں پریتاں نشت کرائے۔ گر پورا کرم کماوندا، مگھ امرت بوں دچوائے کایا تپت بُجھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، ہوئے آپ کرپال سادھ سنگت مان دوائے۔ گر پورا کرم کماوندا، جنہاں آئی وچار تہناں سنگت سنگ رلائے۔

گر پورا کرم کماوندا، ہو جوت آدھار دکھیاں دے دکھ گوانے۔ گر پورا کرم کماوندا، فلچ پایا زور گر سکھاں نوں پار لنگھائے۔ گر پورا کرم کماوندا، دیوے نام گیان سوہنگ نام چپائے۔ گر پورا کرم کماوندا، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن لگیاں لاج رکھائے۔

۲ جیٹھ ۷ ۲۰۰۷ بکرمی چیت سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں ضلع امر تسر

بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، پاربر ہم پربھ جوت پر گٹائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، تین لوک جوت جگائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، پر گٹ بھئے سرب سکھدائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، جگت آئے آپ رگھرائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، گر پورے گھر جوت پر گٹائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، بجے جیکار مات لوک کرائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، کھنڈ برہمنڈ پربھ جس گائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، جوت نرنجن پربھ جگت جگائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، گن گندھر بپھوں ورکھا لائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، کروڑ تیتیس رہے لو لائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، اندر اندراسن بیٹھے ورکھا لائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، برہما وشن مہیش نگاہ مات ٹکائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، چند سورج دوویں بیٹھے مگھ چھپائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، گر ٹھانڈا ٹھنڈ جوت سمائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، پر گٹ بھئے پربھ سکھدائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، ہو مہروان ایہہ جوت پر گٹائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، تریتا رام جگت گوسائیں۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، کاہن گھنٹیا جوت پر گٹائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، کرشن مُرار ایہہ بنت بنائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، فلچ ہویا گھور رہے جیو بلائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، پاپاں پایا زور سچ سچ نشت ہو جائی۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، دھرت کرے پکار

پاپاں توں دے چھڈائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، کر کے کھیل اپار پربھ نے جوت پر گٹھائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، کوئی نہ جانے سار ایہہ بِنگ قصائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، جوت توں پر گٹ جوت جوت جگت پر گٹھائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، بیاپے بے دُکھ فلچک لئے ترائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، وشنوں پر گٹ آپ مانس دیہہ بنائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، جیٹھ پنج گھر گھر ملے ودھائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، کرپا کر اپار ایشر فلچک دے وڈیائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، دھن سہاوا تھان جتھے پربھ جوت پر گٹھائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، گلھ تابو دی سُپھل کرائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، پتا جوند سنگھ پوت رگھرائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، مهاراج شیر سنگھ جوت جگت ٹکائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، مل سخیاں منگل گایا دھن جنیندی مائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، جگت بھئے اجیار بھگت ہر جس گائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، جامہ لیا دھار کل نہ کلنک اکھوائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، مهاراج شیر سنگھ لے او تار تین لوک بھے بھے جیکار کرائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، اج سہاوا رات پربھ جوت جگائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، بکرمی اُنی سو پنجاہ لکھوائی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، جیٹھ پنجویں آئی۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، منگل وار تھت لکھائے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، گھنک پُری نُوں بھاگ لگائے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، چند سورج کھڑے در سیس جھکائے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، مات لوک پربھ جوت پر گٹھائے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، فلچک ہو نہ کلنک آئے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، مهاراج شیر سنگھ بالک دیہہ جوت جگائے۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، دیہہ سچ سُچ دیپک پر گاسیا۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، ویچ دیہہ ایشر نو اسیا۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، پر گٹھی جوت اپار ہووے جگت دھرو اسیا۔ بھنی ریزٹریئے تینوں ملے ودھائی، سچا ہووے دربار سچ گر نو اسیا۔

پر گاسیا۔ بُھنی رئیزٹریئے تینوں ملے ودھائی، اج سہاولی رات دیوے دان اپار جائے نہ کوئے نِراسیا۔ ٹلچک دیوے تار جن آہار شراب نہ ماسیا۔ گر سکھ وِچ سنسار، جوں کنخن پر گاسیا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ نِنکار، بھلگتن داسیا۔ اُبھی جوت اپار۔ جوت نِنجن جگت چکار۔ وِچ سرِشٹ نہ ہووے وِچار۔ ٹلچک آئے نِنہلکنک او تار۔ وِچ دوا پر کرشن مُرار۔ سُتا پر بھاس وِچ گوڈے چرن پسار۔ کرشن جوت شیر سنگھ او تار۔ جتھے مارے بدھک بان۔ ٹلچک وِچ میری چھپان۔ چرن کھبا سچ نِشان۔ گلے اُپر تیر نِشان۔ مہاراج شیر سنگھ پر گلے وشنوں بھگوان۔ ایشر جوت وِچ دیہہ جگا کے۔ آپ بیٹھا مگھ چھپا کے۔ بال اوستھا کھیل رچا کے۔ دیوے درس بھلگتن گھر جا کے۔ اپنا آپ پر بھ آپ رکھا کے۔ منی سنگھ نوں درس دکھا کے۔ جوت سروپ برہم گیان دوا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ روپ وٹا کے۔ درس دکھایا آپ پر بھ ٹھاکر، منی سنگھ نوں گھر جا کر۔ ویکھی دیہہ نِرمل کرم نے اجاگر۔ دِتا درس بھلگت سنکھ ساگر۔ ہوئے انند بیٹھا اکاگر۔ مہاراج شیر سنگھ جگت اجاگر۔ درش دیکھ من یگسائے۔ بن دیکھے پھر ٹھنڈ نہ پائے۔ دِن رات رہیا مللائے۔ دیو درس کایا شانت ہو جائے۔ گر درش کو میرے نئیں ترسائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ سر ن پڑے دی لاج رکھائے دِن رات بیٹھا ہر جس گائے۔ ایسا گیان شبد گر دیا۔ دِتا جوت آدھار ہو یا نِرمل جیا۔ پھل پایا شبد اپار، نِچ پور بلا بیا۔ دِتا آپ آدھار، سُتگر کر کے ہیا۔ پُری ہوئی وِچار، جوت جگائی جیا۔ مہاراج شیر سنگھ کرم وِچار، سُتگر درش دیا۔ پر بھ درش درسا، سد پیاس میٹائی۔ پر بھ درش پا یگا سرب چنت میٹائی۔ پر بھ درش پا، من دی بیادھ گوائی۔ پر بھ درش پا، سو جھی پائی۔ پر بھ درش پا، سچ شبد دی سو جھی پائی۔ پر بھ درش پا، دُئی دویت میٹائی۔ پر بھ درش پا، جنم جنم دی سو جھی پائی۔ پر بھ درش پا، سادھ سنگت وِچ رہیا پر بھ جس گائی۔ پر بھ درش پا، مہاراج شیر سنگھ رہیا چت سمائی۔ شبد روپ گر درش دے کے، سنت تائیں گیان دوا یا۔ شبد روپ گر درش دے کے، جامہ اپنا سب دکھایا۔ جوت روپ پر بھ درش دے کے، ٹلچک مایا اگن جلایا۔

شبد روپ پر بھ درشن دے کے، منی سنگھ دا سنسما لاهیا۔ شبد روپ پر بھ درشن دے کے، مہاراج شیر سنگھ اپنا تج وکھایا۔ ٹلچ کرم پر بھ آپ وچاریا۔ کرنہار جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ دے کے شبد وچار پر بھ اپنا آپ چتاریا۔ منی سنگھ نوں دیواں تار دے کے درس اپاریا۔ دے کے شبد گیان ستمن دی پیچ سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ او تار ٹلچ کرم وچاریا۔ ایسا کرم کلو وِچ ہویا۔ جھوٹھے دھندے جگت ہے موہیا۔ سُتگر بھلا سرِشت ہے سویا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت جوت بلوآ۔ منی سنگھ پر بھ درس دکھائے۔ کرن کار کلو ہر جی آئے۔ پر گٹ آپ نرائیں ٹلچ جوت جگائے۔ بھگت لوک رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ کال کرائے۔ ٹلچ جوت پر بھ دھارے۔ جس کو سدا سدا سدا نہ سکارے۔ اپنا شبد رنسا سوہنگ اچارے۔ بال اوستھا درس دیوے واںگ کرشن مُرارے۔ بھگلت دیوے تار، منی سنگھ نوں پار اُتارے۔ دے کے جوت آدھار، اپنا درس دکھارے۔ ٹلچ جامہ دھار پر گٹے مہاراج شیر سنگھ نر او تارے۔ نر او تار آپ پر بھ آیا۔ کلو کال جس آن کرایا۔ اپنا ناؤں جیو جنت جپایا۔ شبد سوہنگ لکھ رکھایا۔ باقی سبن دا انت کرایا۔ سربت تیر تھاں مان گوایا۔ سرب دھام پر بھ جوت کھچایا۔ سرب دھام مہروان اکھوایا۔ سرب جاپ پر بھ بھسم کرایا۔ سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ او انگ بھئے آپ سوہنگ شبد شنایا۔ گوایا سب دا مان، جگت گر چرلن ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کسے آگے نہ سپیں جھکایا۔ دے کے برہم گیان منی سنگھ درس دکھایا۔ دیا درس آپ گر پورے۔ دابے در تے اندھ تورے۔ سرب سر روپ رہیا بھر پورے۔ منی سنگھ جوت جگائی واںگ کوہ طورے۔ نینی پیکھو مہاراج شیر سنگھ سدا حضورے۔ سوہنگ شبد سدا بھر پورے۔ ایسا درس گیان گر توں پایا۔ من نہ دھرے دھیر کرن درس سنت اٹھ دھاہیا۔ سکھ سنگت نالے پایا۔ گھنک پُری نوں چل کے آیا۔ من میں چاؤ گر درشن پائیے، باہر آ کے ڈیرہ لایا۔ اوہ سہایا تھاں، جتنھے سنت من ایہہ چاؤ سہایا۔ ایسی بنت پر بھ آپ بنائی، گر گھر بیٹھ درشن پایا۔ من دی اچھا ہوئی پور، مہاراج شیر سنگھ درشن پایا۔ پار برہم گر درس دکھایا، منی سنگھ گھر ساچا

پایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، سرب کلا ایک رنگ رایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، جوت نرنجن جگت ورسایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، سادھ سنت من ترپت کرایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، گیان جوت پربھ جوت جگایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، منی سنگھ گر نظری آیا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، جنھ وچوں موه چکایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، بھگت جناں اندھ وشواش تجایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، انحد شبد من وجایا۔ پاربرہم گر درسن پایا، کوٹ جنم دے پاپ کھن مہہ لاهیا۔ پاربرہم گر درسن پایا، ڈبے لئے تار جنہاں گر چرنی لایا۔ پاربرہم گر درسن پایا، ہویا جگت ادھار جنہاں سر ہتھ ٹکایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، ہوئے پرکھ سُجان جنہاں گر نام دھیایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، بھگت وچل کر پال جنہاں ہر منگل گایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، ہوئے جوت سماں انت سنگ جوت ملایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، آپ ایک سرب ایک رنگ سمایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، لکھ آئی ہار سستجگ نظری آیا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، کر کے کرم وچار سوہنگ نام دوایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، منوں جائے وکار ہوئے روگ گوایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا، سستجگ پار اوتار جنہاں درس دکھایا۔ پاربرہم گر درس دکھایا مہاراج شیر سنگھ آپ اوتار بھگلتن راہ بتایا۔ جیٹھ پنجم پربھ جگ آیا، گر سکھاں من وحی ودھائی۔ جیٹھ پنجم پربھ جوت جگایا، گیان اندھیر نشت ہو جائی۔ پنجم جیٹھ پربھ جوت دھرایا، گھنک پری گر بھاگ لگایا۔ جیٹھ پنجم پربھ دیہہ دھارے، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، مل سخیاں منگل گایا۔ جیٹھ پنجم دن وڈبھاگی، گن ندھان گھر درسایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، گر سکھاں گھر پر میشور پایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، پر گٹ بھئے زرنکار جگت تے پائی مایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، سد مہروان اپنا آپ اپایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، رام رمیا پربھ بنت بنایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، کرشن گھنٹیا دیہہ پلٹایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، مہاراج شیر سنگھ جنم اپایا۔ جیٹھ پنجم ہووے وڈبھاگی، نہلکنک اوتار پر گٹایا۔ پنجم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، لکھ جنم پربھ پایا۔ پنجم جیٹھ ہووے وڈبھاگی، ایشر جوت جگت جلایا۔ پنجم

جیٹھے ہووے وڈبھاگی، جامہ دھار نر سنگھ پربھ آیا۔ پنچم جیٹھے ہووے وڈبھاگی، دیوی دیوتے ہر ہر منگل گایا۔ پنچم جیٹھے ہووے وڈبھاگی، من تن سیتل بھگت کرایا۔ پنچم جیٹھے ہووے وڈبھاگی، جوت لڑندے پربھ گر درس دکھایا۔ پنچم جیٹھے ہووے وڈبھاگی، مہاراج شیر سنگھ جنم اپایا۔ کلگج آپ پربھ جامہ دھاریا۔ پرگٹ بھئے پربھ نر او تاریا۔ سررشٹ ساز جس پسر پساريا۔ سرب چو دتی جوت ادھاریا۔ گر ایسے کو سد بلہاریا۔ کر کر پا جس پار او تاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سد نمسکاریا۔ سوہنگ شبد گر گیان چتاریا۔ کلگج پرگٹی پربھ جوت اپارا۔ سرب نر نتر اپر پر اپارا۔ بھر تمبر جگت ادھارا۔ چھن بھنگر گرب نوارا۔ جیٹھ پنچم دھن دھڑا۔ گر سکھ لئنگھے پاپ ہڑا۔ مہاراج شیر سنگھ سررشٹ چبائی داڑھا۔ ایسا پربھ بھئے بلو نت۔ سرب دھام کیتے بھسمنت۔ بیٹھ اڈول آپ نر نت۔ سرب سررشٹ کر ایشر کنت۔ دیوے ادھار جوت پربھ جنت۔ ہنکاری سرب کیتے بھسمنت۔ تارے سکھ جنہاں گر من تن سنت۔ پربھ ابناشی آپ بھگت بن گھونت۔ کلگج جامہ پچ لکھنت۔ نہ کلکن پرگٹ بھگونت۔ مہاراج شیر سنگھ گرب نونت۔ پربھ گرب نوارے ہنکاری مارے پتت ادھارے جن سیو کما لیا۔ ڈبدے تارے وچ سنسارے، سیوک سکھ گر تارے جن گر چرن لگا لیا۔ بھگت ادھارے دشٹ سنگھارے، رانے مہارانے تختوں او تارے جنہاں گر توں لکھ بھوا لیا۔ کرم وچارے بیٹھ نر ادھارے، سرب سوکھ گر دربارے جنہاں سیس جھکا لیا۔ کلگج او تارے اپر ادھی تارے، سوہنگ نام ادھارے منتر نام درڑا لیا۔ پربھ سد بلہارے جگت ادھارے در سکھ اپارے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھا لیا۔ دھن گر سکھ جن درشن کریا۔ دھن گر سکھ جن من تن ہریا۔ دھن گر سکھ جن رسانا نام اچریا۔ دھن گر سکھ جن موہن مادھو ندری پریا۔ دھن گر سکھ جن ہر پربھ کرپا کریا۔ دھن گر سکھ جنہاں گھر گر آسا وریا۔ دھن گر سکھ جتھے پربھ دکھ دلدر ہریا۔ دھن گر سکھ جن مہاراج شیر سنگھ سرنی پریا۔ سرن پڑے جو سُنگر کیری۔ جیٹھ پنچم پربھ کرے نہ دیری۔ دیناں ناتھ دکھ بھنجن ڈھیری۔ سرب سمر تھ جوت آمیری۔ مہاراج شیر سنگھ وچ

کل ہنیری۔ سوہنگ شبد آ دیوے دات وڈیری۔ نام پدار تھ گر در توں پائیے۔ نام پدار تھ گر چرن لگائیے۔ جی کا رتھ سد ہر گن گائیے۔ سرب سوکھ سار تھ ہر درشن پائیے۔ مہاراج شیر سنگھ سمر تھ اپنی بنت بنائیے۔ پچم جیٹھ کل دھاری۔ نر نجن جوت آکاشوں اُتاری۔ جوت جگت چمٹکاری۔ کوئی نہ جانے پر بھ کھیل اپاری۔ کلگ تارے چو نز نکاری۔ گر سکھاں من پر بھ درس خماری۔ دیوے درس پر بھ جوت آدھاری۔ ایسے گر کو سد بلہاری۔ سوہنگ شبد گر گیان چتاری۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نز نکاری۔ نز نکار نزاں گر آیا۔ پچم جیٹھ دن سہایا۔ گر سکھاں مل گر نام دھیایا۔ بے سکھاں سوں کے وقت لنگھایا۔ ہاہا کار کر کے شور مچایا۔ گر کا شبد نہ من وسایا۔ جھوٹھی دیہہ ہنکار سمایا۔ پر بھ دا بھیت نہ کسے پایا۔ میں متادِ وج جنم گوایا۔ کلگ آئی پائی مایا۔ منوآ لو بھی پھرت تسایا۔ مایادھاری کلگ اکھوایا۔ ایشر نام دلوں بھلایا۔ اپنا آپ آپ پر گٹایا۔ گر ساچے ایہہ کرم کمایا۔ بن تھماں گگن رہایا۔ انڈج جیرج اُتبھج سیتچ انہاں وچوں سکھ کڈھایا۔ ایشر برہم سروپ سکھ وِچ جوت سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار سب دا مان گوایا۔ سوہنگ دے گیان اپنا نام جپایا۔ جیٹھ پچم دن وڈبھاگی، جنہے مہاراج شیر سنگھ جوت جگایا۔ جوت جگائی پر بھ نرالم۔ بھیت نہ پاوے ساری عالم۔ پر گٹ بھیا جگت بالم۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت غالم۔ جنم دھار لئے او تار۔ کرم و چار گر سکھاں تاریا۔ سد بلہار بھگت اُدھار، کر نمسکار کلگ نہ کلک اکھوا لیا۔ من شبد و چار، گر پار اُتار، پر گٹ کمند مرار، کلگ جامہ دھاریا۔ پر گٹ نر او تار، کر درس اپار، ہووے بھو جل پار، مہاراج شیر سنگھ جن رِدے چتاریا۔ بن گر کسے نہ ملے وڈیائی، بن گر کسے نہ سو جھی پائی۔ بن گر جوت نہ کسے جگائی۔ بن گر اگیان اندھیر نہ وچوں جائی۔ بن گر دیہہ دیپک وِچ نہ جوت جگائی۔ بن گر سو جھی کئے نہ پائی۔ بن گر ملے نہ نام وڈیائی۔ بن گر بھلی پھرے لوکائی۔ بن گر جھوٹھے دھندے جنم گوائی۔ بن گر مایا متادِ وج سرِ شٹ رہائی۔ بن گر کوئی نہ پار لنگھائی۔ بن گر جنم جنم دکھ پائی۔ بن گر کوئی نہ چرن لگائی۔ بن گر بھو جل نہ پار ترائے۔ بن گر کوئی نہ دکھیاں

دے دکھ گوائے۔ بن گر کوئی نہ ہوئے دی میل گوائے۔ بن گر کوئی نہ سکھ دی پیچ رکھائے۔ بن گر کوئی نہ فلنج آن ترائے۔ بن گر کوئی نہ آن بھیت گھلائے۔ بن گر کوئی نہ جوت جگائے۔ بن گر کوئی نہ سچ مارگ پائے۔ بن گر کوئی نہ گیان نام دوائے۔ بن گر کوئی نہ سو جبھی پائے۔ بن گر کوئے نہ گر گیان گوجھ بتائے۔ بن گر کوئے نہ وِچوں پربھ درسائے۔ بن گر کوئی نہ چپو دا بھیت گھلائے۔ بن گر کوئے نہ سکھ کو مان دوائے۔ بن گر کوئی نہ بھانا سچ ورتائے۔ بن گر کوئی نہ جپو دی بنت بنائے۔ بن گر کوئی نہ بھلیاں لے ترائے۔ بن گر کوئی نہ جپو دی پیچ رکھائے۔ بن گر کوئی نہ اگیان اندھیر گوائے۔ بن گر کوئی نہ سنساروگ گوائے۔ بن گر کوئی نہ بھانڈا بھرم بھلائے۔ بن گر کوئی نہ اپنی جوت جگائے۔ بن گر کوئی نہ پنجوں جبیٹھ منائے۔ بن گر کوئے نہ اپنی جوت اپنے وِچ سمائے۔ بن گر کوئی نہ سکھ کو مان دوائے۔ بن گر کوئی نہ بھرم چکائے۔ بن گر کوئی نہ فلنج سو جبھی پائے۔ بن گر کوئی نہ رسانا ہر گن گائے۔ بن گر کوئی نہ گر کا شبد الائے۔ بن گر کوئی نہ منگلاچار کرائے۔ بن گر کوئی نہ فلنج پار لنگھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سر دے کے ہتھ، سکھاں دی لاج رکھائے۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، پربھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، ہر ہر جی ہر تھاں سمایا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، جوت نزِ نجمن پر گکٹ رُگھرایا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، کل درشن نہ کلنک پایا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، سَتْجَكْ مہروان تریتا رام نبیرا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، دواپر کرشن مُرار کئے اگیان اندھیرا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، پرگٹی جوت اپار مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر میرا۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، پچ جبیٹھ گر پُرب منائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، گر درشن من تربت کرائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، تریلوکی ناتھ نزاں درسائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، فلنج پاپ کرم گوائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، سَتْنگر پُورا وِچ بہائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، فلنج وِچوں آپ تر جائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، جھوٹھی جگت پریت نیہوں چرنال سنگ لائی۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ آپ تر جائی۔

پائیے۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، پر گٹ جوت ہویا اجیارا۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، جوت نرنجن جگت اوتارا۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، پاربرہم پربھ بھئے درسارا۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، فلچ ڈچ گرو ادھارا۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تارا۔ گر سکھاں من وچی ودھائی، گرمگھ ناؤں گر جگت اجیارا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، گر پریت گر چرن دوارا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، لنگھاوے پار آپ کرتارا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، جوت جگائی اپر اپارا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، ہووے شبد گیان جاوے دھندو کارا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، گر پورا لئے پچھان جس کیپا پسرا۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، کر درس داتار، جن ایہہ بنت بنائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، گر ٹھانڈا گر دربار، سکھاں دی ٹیچ رکھائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، اُتم ایہہ وہار پربھ دی جوت جگت میں آئی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، بھلی سرشٹ انہول، پربھ دی سار نہ پائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، گھر گھر ہوئے جیکار شبد دھن گر آپ وجائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، دے کے برہم گیان گر سنگت گر پار کرائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، پربھ آپ اтол تو لیانہ جائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، نمانیاں دیوے مان غریباں گلے لگائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، فلچ لئے پچھان، پر گٹ ہو پربھ درس دکھائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، چنہاں رنسا ہر ہر جس گائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، پچم جیٹھ جن خوشی منائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، گر پورا گھر ماہ پائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، ہوئے پربھ کرپاں بھلکتن درس دکھائی۔ گر سکھاں من ہوئی ودھائی، بھگت ادھارن آپ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائی۔ دیوے درشن گر جوت پر گاسیا۔ بھلا چیو پھرے جگت ادا سیا۔ بن ستگر جھوٹھی دیہہ نر اسیا۔ کوئی نہ کٹنہار گلوں جم پھاسیا۔ گر چرن کر پیار، نوندھ ہووے داسیا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ کرتار، سرب سوکھ واسیا۔ سرب سوکھ گر چرن پیار۔ سرب سوکھ گر ردے چتار۔ سرب سوکھ گر سنگت پیار۔ سرب سوکھ مہاراج شیر سنگھ ردے چتار۔ مائس جنم جگت میں پایا۔ بن گر پورے

کسے پار نہ لایا۔ موہ ممتا وِچ پھرے لُبھایا۔ دُنیاوی جھنختاں وِچ بھسایا۔ دُکھاں کلیشاں ڈیرہ لایا۔ دیہہ روگی وِچ روگ ودھایا۔ ہووے کشت اپار، بن گر کوئے نہ دے جھٹدا۔ جیٹھ پچم دِتا تار، جن گر درشنا پایا۔ آتم ہوئے اجیار، دُکھاں داناس کرایا۔ پرگٹ جوت اپار، سکھاں دا کرم لکھایا۔ آپ بیٹھا نِرادھار، دیپک جوت جگایا۔ گر پورے جائیو بلہار، فلک پار ترایا۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، ایشر جوت جگت پلٹائے۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، جوت نِنجن دیہہ وِچ آئے۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، کھول کواڑ درس دِکھائے۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، گر سکھ مہما آپ جنائے۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، گربانی وِچ نام لکھوائے۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، جگو جگ اٹل رہ جان۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، گر سکھاں وہیو قربان۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، فلک وِچ لیا گر پچھان۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، مل سنگت جو ہر جس گان۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، جوت سرُوپ پربھ جوت جگان۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، دیوے دات اپار، من میں اُپچے شبد گیا۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، کوئے نہ جاوے نِراس، گر چن لائے دھیاں۔ بھگت جناں پربھ دیوے مان، مہاراج شیر سنگھ بنے بیان۔ بھگت جناں جائیے قربان، جن کی مہما پربھ آپ گنائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، دھرو پرہلا د پربھ سنگ سمائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، بھگت امبر پک پار لئکھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، جنم دروپتی مان دوائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، بدر سُدامے درس دِکھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، گھر جنہاں دے ایشر آئے۔ بھگت جناں جائیے قربان، بچے دیوے نامہ چرن لگائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، ترلوچن نہ دُکھ اٹھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، بنی سین پربھ بھیس وٹائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، ایشر جنہاں دے درتے آئے۔ بھگت جناں جائیے قربان، گنکا اجمال پوتنا سب جوت ملائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، کبیر تائیں سچھنڈ وکھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، نامدیو رویداں ترائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، بدھک تیر کرشن چرن لگائے۔ بھگت جناں

جائیے قربان، جتھے ایشر درس دکھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، جگو جگ پر بھ درس دکھائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، جوت سدا پر بھ سنگ سمائے۔ بھگت جناں جائیے قربان، فلچ بھئے او تار شیر سنگہ نام رکھائے۔ گر سکھاں دتا تار، جنہاں چرن لگائے۔ بے سکھاں دتی ہار، جنہاں مگھ بھواۓ۔ اُبچے بھگت اپار، جناں گر نام لکھائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے گر چرن لگائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے گر دھام رچائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے سکھنڈ بن جائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے کلسیاں نوں مان دوائے۔ ایہہ سہاواے مندر، نام چیت سنگہ جگ چار رہ جائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے پر بھ سکھ آسن لائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے پر بھ چرن بھار رکھائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے ایشر دکھن دشا سر رکھائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے لہندے مگھ رکھائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے پر بھ جوت جگائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے پر بھ سورن دی دیہہ چھڈائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے پر بھ بیٹھا آئے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے سنجگ راہ بنائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے گن گندھرب سیس جھکائے۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے سنجگ ست دھام اکھواۓ۔ ایہہ سہاواے مندر، جتھے مہاراج شیر سنگہ بھگت وڈیاۓ۔ ایسی بھگت دیو وڈیائی، جھوٹھی دیہہ دی پریت تھائی۔ دھام بیکنٹھ رہیا سمائی۔ ایشر جوت پر بھ کچ وکھائی۔ جیٹھ ست پر بھ بنت بنائی۔ ایشر دو ہزار چھ بکرمی سنجگ ست بنائی۔ تج دیہہ سورن پرمگت پائی۔ پرگٹ گن ندھان ایہہ بوجھ بُجھائی۔ چھڈ جگت پریت، تج گھر بیٹھا جائی۔ اُبچے پر بھ جوت، پر بھ جوت لئے ملائی۔ دُسر ناہیں کوئے، ایک پر بھ تھر رہائی۔ سنجگ دتا مان، بھگت نے پدوی پائی۔ بیٹھا ہو دربان دھرو پرے ہٹائی۔ مُکا آون جاوون، کھڑا در سیس جھکائی۔ گر پُرے ہو مہروان در گاہ تج وکھائی۔ سکھ اُدھارن آپ پر بھ ایہہ کھیل رچائی۔ مہاراج شیر سنگہ وشنوں بھگوان سنجگ جوت جگائی۔ سنجگ ست ست گر ورتاوے۔ گر پرساد سکھ درشن پاوے۔ دے کے سوہنگ گیان فلچ جیو تراوے۔ مہاراج شیر سنگہ سد مہروان بھگتن دی تج رکھاوے۔

گُن نِدھان ایہہ کرم کمائے۔ گلچ آن بھگت ترائے۔ و چھڑیاں نوں میل گر چرن لگائے۔ دیوے سُرت دھیان، انحد شد وجائے۔ پاوے بھگت سُجان، مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ پاوے۔ بھگت و چھل اناتھ پربھ ناتھ۔ سرب چیو سدا ہے ساتھ۔ چیو وناہی پربھ ابناش۔ مہاراج شیر سنگھ کر بھگت پرکاش۔ بھگت اُدھارن آپ پربھ آیا۔ جوت سروپ ویچ دیہہ سمایا۔ کلوکال جس آن کھپایا۔ سُتھج ساچا راہ بتایا۔ گر سکھاں گر گیاندوایا۔ سوہنگ شبد جہاز بنایا۔ چاڑھ پال سنگھ بیکنٹھ پُچایا۔ سورن سنگھ سچ راہ سدھایا۔ گر دھام جس آسن لایا۔ اندلوک شولوک جس برہم لوک تجایا۔ بھگت دے وڈیائی پربھ در آگے بھایا۔ دھن جنیندی مائی، جن پوت سورن ایہہ جایا۔ جگت ملے ودھائی، پتا گھر پوت کوئ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا سکھدائی، گلچ آ بھگت وڈیایا۔ ایسی پربھ نے کھیل رچائی، الٹی جگت تے پائی مایا۔ گیان وہون سار نہ جانن، سکھوں بولن اس گھر ویچ چھایا۔ بیٹھا آپ گوسائیں، سچا سورن جس گود بھایا۔ نہ پربھ ڈولے نہ کسے ڈلاوے، بھگت اپنا جگت وڈیایا۔ گر مکھ نام اُدھار، سوہنگ شبد سنایا۔ بانی بوہتھ سُتھر پورا گھر چیت سنگھ ڈیرہ لایا۔ میں ہاں پری پورن پر میشور، دے دھائی پلا پھرایا۔

۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ کلسو ضلع امر تسر پچن ہوئے

گر پرساد گر پرساد کرائیے۔ گر پرساد گر درشن پائیے۔ گر پرساد پربھ جوت جگائیے۔ گر پرساد کایا تپت بُجھائیے۔ گر پرساد چن وانگ دیہہ بنائیے۔ گر پرساد گر سیو کمائیے۔ گر پرساد گر بھیٹ چڑھائیے۔ گر پرساد گھر نو ندھ پائیے۔ گر پرساد گر در منگن آئیے۔ گر پرساد نام پدار تھ جھوی پائیے۔ گر پرساد من دا بھرم گوائیے۔ گر پرساد پورا سُتھر نین درسایے۔ گر پرساد ڈکھ دلدر سرب گوائیے۔ گر پرساد جنم سُپھل جگت کرائیے۔ گر پرساد منکھ دیہہ نوں لیکھے لائیے۔ گر پرساد گر وڈبھاگی گھر مہہ پائیے۔ گر پرساد گر انجن نام نیتریں

پائیے۔ گرپرسادِ تھر گھر بیٹھ گر نام درڑائیے۔ گرپرسادِ جگ وچ آن تر جائیے۔ گرپرسادِ جگ چون داتا رسانت گائیے۔ گرپرسادِ آپ ترے گلُمب ترائیے۔ گرپرسادِ بھن جن مہروان من بخشایے۔ گرپرسادِ تریلوکی ناتھ اُتے پنگ بھائیے۔ گرپرسادِ نیتز کھول گر چن درسائیے۔ گرپرسادِ من میں ہوئے گیان، شبد روپ گر درشن پائیے۔ گرپرسادِ گر سنگت رل جائیے۔ گرپرسادِ مد ماس نہ رسانا لائیے۔ گرپرسادِ امرت پھل گر درتے پائیے۔ گرپرسادِ اپنی مہما آپ لکھوایے۔ گرپرسادِ گر پورا سر چھتر جھلایے۔ گرپرسادِ ذات پات دا بھیت مُکایئے۔ گرپرسادِ چار ورنِ اک ہو جائیے۔ گرپرسادِ وچ سنگت بھین بھرا بن جائیے۔ گرپرسادِ گر درشن پرمکت پائیے۔ گرپرسادِ پربھ ابناش سدِ رِدے دھیایے۔ گرپرسادِ آتم جوت گر جوت جگائیے۔ گرپرسادِ اگیان اندھیر ناس کرائیے۔ گرپرسادِ اُتبج برہم گیان سدا شکھ پائیے۔ گرپرسادِ سادھ سنگت مل ہر جس گائیے۔ گرپرسادِ چن کوں گر سیس جھکائیے۔ گرپرسادِ پورن پرمیشور گن گائیے۔ گرپرسادِ واہوا کر دیا سُنگر پائیے۔ گرپرسادِ جیٹھ پنجپی دن منایے۔ گرپرسادِ جوت نر بھن نت درشن پائیے۔ گرپرسادِ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رسانا گن گائیے۔ گرپرسادِ گرپرساد کرائیے۔ گرپرسادِ کمائی سُپھل کرائیے۔ گرپرسادِ دُدھ پُت دی توٹ نہ پائیے۔ گرپرسادِ ساچا ساچا شاہ اک رنگ سمایے۔ گرپرسادِ سوہنگ شبد گن گائیے۔ گرپرسادِ سمجھنڈ سمایے۔ گرپرسادِ جوت سر روپ انت جوت مل جائیے۔ گرپرسادِ آون جاون پندھ مُکایئے۔ گرپرسادِ گیر چور اسی پھیر نہ آئیے۔ گرپرسادِ کرم لیکھ پھیر لکھائیے۔ گرپرسادِ پچھلی بھل بخشا آگے نوں مارگ پائیے۔ گرپرسادِ منوں گوائیے وکار، نام اموک پائیے۔ گرپرسادِ چتر بھج کرتار، گرو وچ سمایے۔ گرپرسادِ آدانت رنگ اک ہو جائیے۔ گرپرسادِ پُر کھ نر بھن سرب سکھ پائیے۔ گرپرسادِ کر پرساد گر بھوگ لگائیے۔ گرپرسادِ گر در آیا سُپھل کرائیے۔ گرپرسادِ سکھ ساگر وچ آن تر جائیے۔ گرپرسادِ دُکھاں والا بھار گر درتے لاہیئے۔ گرپرسادِ دُکھی کایا کنچن بن جائیے۔ گرپرسادِ وانگ چندن سدا مہکائیے۔ گرپرسادِ داتا

کرتا جل تھل سمایے۔ گرپرسادِ سادھ سنگت مل ہر جس گائے۔ گرپرسادِ کلوکال ویچ پار کرائے۔ جوتی جوت سرُوپ ہر، مہاراج شیر سنگھ درشن پائے۔ گرپرسادِ جیٹھ پچم سوہنگ نام دھیایے۔ گرپرسادِ گر سنگت پرساد کرائے۔ گرپرسادِ درگاہ ویچ گر مان دوائے۔ گرپرسادِ گر ساچا سچ بچن لکھائے۔ گرپرسادِ سنتجگ مارگ آپ چلائے۔ گرپرسادِ دھن گر سکھ جو گر چرنی لائے۔ گرپرسادِ دھن گر سکھ کھڑے در سیس جھکائے۔ گرپرسادِ انچ دین وڈبھاگی، مہاراج شیر سنگھ اوتاب آئے۔ گرپرسادِ جیٹھ پچویں ہووے وڈبھاگی، مات لوک پربھ جوت جگائے۔ گرپرسادِ گر کرم وچاریا۔ گرپرسادِ گر سکھاں گر جنم سواریا۔ گرپرسادِ گر لکھ پار اُتابیا۔ گرپرسادِ گر پورے سد بلہاریا۔ گرپرسادِ جیٹھ پچویں جگت اُدھاریا۔ گرپرسادِ پرگٹے مہاراج شیر سنگھ سدا بلہاریا۔ گرپرسادِ گر سکھاں گر پار اُتابیا۔ گرپرسادِ گر سکھ ناؤں گر رسن اُچاریا۔ گرپرسادِ سوہنگ ناؤں بھنڈاریا۔ گرپرسادِ کٹے ہوئے روگ، کل وکھ پار اُتابیا۔ گرپرسادِ گوائے کایا روگ، گر سکھ جنم سواریا۔ گرپرسادِ جتنے سو ہے بھگت گر پورے بلہاریا۔ گرپرسادِ ملی ودھائی، جیٹھ پچم پربھ درشن پالیا۔ گرپرسادِ ہوئے در پروان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ ٹکا لیا۔ جیٹھ پچم پربھ جوت آکار۔ لکھ دیوے چو اُدھار۔ روگ سوگ پربھ کٹنے ہار۔ ہوئے نمانا چل آئے دربار۔ سوما موجھرے اپار۔ گونت پربھ نار پیار۔ وانگ اہلیا دتی تار۔ پربھ جوت ہووے دیہہ آدھار۔ سرب سکھ بیخ ت وچار۔ کام کرودھ لو بھ موه پربھ دیوے مار۔ رنسا سمرے پربھ نزنکار نزنکار۔ آتم شانت ہوئے جگت اُدھار۔ گر ساچا کلوکر کرم وچار۔ سد بخشندسا سدا داتار۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے کنیا تار۔ بہت چت گر چرن پیار۔ سرب سوکھ گر نام دوار۔ گر رنگ نام رنگ مھیٹھ پیار۔ سوما گوائے نام، نام سرب بیت رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہو دیاں، دیہہ دا دکھ گوایا۔ سوہنگ شبد دے گیان، جیٹھ پچم شبد جنایا۔ گر پورے ایہہ بنت بنائی۔ اُتوں ادھی رات وہائی۔ گر پورے ایہہ کھیل رچائی۔ دُنیا سُنج مسان سوائی۔ بھگت سوہن گر درشن پائی۔ گر پورے ایہہ بو جھ بمحجھائی۔ گیان وہونا

کوئے نہ جائی۔ ناؤں لیئے ڈکھ ڈیرہ ڈھائی۔ گر سنگت پربھ ملے ودھائی۔ گر سکھاں گر نیہہ رکھائی۔ نام نرنجن رنگ دئے چڑھائی۔ چند سورج جناں تج سوائی۔ اُچ پدوی گر سکھ نے پائی۔ جتھے ایشتر رہیا سمائی۔ بن باتی بن تیل ہوئے جوت رُشانی۔ پربھ اگم اپار، دھرت دھول آکاش بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ نواس ڈبدے لئے بچائی۔ گر گھر گمبھیر گر ساگر۔ سکھ نِرمل کرم ہوئے اجاءگر۔ آئے چرن دوار پربھ دیوے آدر۔ گلگھ رکھے آپ مہاراج شیر سنگھ بھگت اجاءگر۔ بھگتی ہین جو درتے آیا۔ سوہنگ نام دے پار ترایا۔ جرم کرم دھرم پربھ لیکھ لکھایا۔ گھر منگل وِچ دیہہ وکھایا۔ بجا نندن سکھ آتم پایا۔ جگت جوت پربھ درشن پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اڈول جس چرن لگایا۔ چرن کوں گر کر پر نام۔ انت کال پربھ درشن پان۔ وِچ بیکلٹھ جان بیان۔ پربھ جوت سروپ گر سکھ جوت مل جان۔ سوہنگ پُر کھ سُجان گلگھ سوہنگ گان۔ جگت اُدھارے آپ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ بھگت بھگوان سدا ہے ایکا۔ بھگت جناں ہے ماں پیو بیٹا۔ بھگت جناں گر پورے ٹیکا۔ مہاراج شیر سنگھ پسر انپا۔ گر پورا اپر اپاریا۔ وِچ پاتال نین مُندھاریا۔ چرن جھس پچھی من ہنکار ودھا لیا۔ من میں آئے مان میں پربھ سکھ آسن سوا لیا۔ پربھ سدا اڈول نہ کسے ڈلا لیا۔ پربھ سدا اтол نہ کسے ٹلا لیا۔ دے کے چ گیان مایا بھرم گوالیا۔ پربھ سدا انوپ اک رنگ سما لیا۔ آپ سدا ہے جاگ جگت سوا لیا۔ وِچ دیس پاتال پربھ باشک تج سوا لیا۔ وِچ مات پربھ بنت بنائے۔ جگو جگ جوت پر گٹائے۔ دھار دیہہ پربھ جگت بھلائے۔ پر گٹ جوت پربھ بھگت ترائے۔ سدھ صادق بیٹھے تاڑی لائے۔ رکھیشِ منیشِ رہے بللائے۔ جپ تپ ہٹھ وِچ پربھ نظر نہ آئے۔ کوٹی کوٹ بہنے سنت سماڈھی لائے۔ ہر درشن توں سب پھرت تساۓ۔ نیوی کرم کر کشت اٹھائے۔ آتم سدھ پوت ہو جائے۔ رتن اموک دیہہ میں پائے۔ لال گلال پربھ رنگ چڑھائے۔ بن کرم پربھ نظر نہ آئے۔ پورب جنم پربھ لیکھے لائے۔ گر سکھ تے گلگھ دیا کمائے۔ دے درس اپار سکھی سکھ ترائے۔ کھول ہر کا دوار گر پُری

پُچائے۔ دیوے جنم سُدھار، جوت سنگ جوت ملائے۔ سکھ اُتارے پار، پھر جنم نہ پائے۔ گرین کون کرے ادھار، سچھنڈ وکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر کرتار، گر سکھاں گر دھام پُچائے۔ نِنجن جوت ایشر آکار۔ وِچ آکاش پربھ جوت چتناوار۔ سدا اذول رہے نِرا دھار۔ بن باتی بن تیل باتی جگے آپار۔ ڈمگ جوت جگے جوت، انجا پون سر چلے چھتر جھلار۔ جوت سروپ جوت پربھ اُبچے، جوت جگت پربھ دیت ادھار۔ سرب تائیں پربھ دیوے مان، چند سورج سب کرن نمسکار۔ مهاراج شیر سنگھ اک سروپ، تین لوک رکھے جوت ادھار۔ سو وڈا جس پربھ جوت جگائے۔ سو وڈا جس بھرم چکائے۔ سو وڈا جس سوہنگ شبد سنائے۔ سو وڈا جس گوجھ گیان گھلائے۔ سو وڈا جس رنگن نام چڑھائے۔ سو وڈا جس پربھ درس دکھائے۔ سو وڈا جس پربھ چرنی لائے۔ سو وڈا جس جنم جنم دی سو جھی پائے۔ سو وڈا جس بھکھیا نام دی پائے۔ سو وڈا جس پربھ کرم کمائے۔ سو وڈا جس نر زائن مان دوائے۔ سو وڈا جو سنگت رل جائے۔ سو وڈا چرن کوئ وِچ سیو کمائے۔ سو وڈا جس مهاراج شیر سنگھ سر ہتھ رکھائے۔ سو وڈا پربھ آپ جس وڈی وڈیائی۔ سو وڈا جس سر شٹ اپائی۔ سو وڈا جس چڑھی لکھ جوں بنائی۔ سو وڈا سرب چو جوت جس جگائی۔ سو وڈا چو چو وِچ بیٹھا تاڑی لائی۔ سو وڈا آپ دیکھے کسے نظر نہ آئی۔ سو وڈا مات گربھ میں جس بنت بنائی۔ سو وڈا کر انس آکار وِچ جوت ٹکائی۔ سو وڈا جس دیہہ دیپک کری رُشائی۔ سو وڈا دیہہ میں پون سروپ سواں چلائی۔ سو وڈا اگنی تجھ دیہہ جلائی۔ سو وڈا وڈا پربھ آپ وِچ دیہہ سمائی۔ سو وڈا چو کسے نہ سو جھی پائی۔ سو وڈا جوت اپنی وِچ ٹکائی۔ سو وڈا مهاراج شیر سنگھ جگت گوسائیں۔ اونچ اگم اپر اپار۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹے نِنکارا۔ فلنج ہوئے جوت چتناوار۔ ستیگ ورتے وِچ سنسارا۔ گر پورے گر سکھ پیارا۔ گر چرن سچا گردوارا۔ گر امرت بھگت بھنڈارا۔ پی بوںد کھلے دسوال دوارا۔ دیوے درس وِچ دیہہ اندرھیارا۔ گیان جوت ہوئے اجیارا۔ سوہنگ شبد گر و سچ وچارا۔ مهاراج شیر سنگھ نِرویر سمارا۔ پربھ پورن سمر تھو، جس سرب آکاریا۔

پربھ پورن سمر تھ، جس اپنا آپ اپا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، جوت نرنجن ناؤں نرنکار رکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، تین لوک سما رہیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کسے آدانت نہ پالیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کھنڈ برہمنڈ پربھ جوت جگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، پاتال باشک تج سہا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، قدرت روپ سرشٹ اپا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ایشتر کر آکار براہما روپ پر گٹا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہو پرتکھ مگھ چار لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، وید چار پربھ جس گا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، آپ ایک انیک رنگ سما لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، لکھ چڑا سی جیو اپا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، بے مگھاں توں مگھ چھپا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، گرمگھاں کر دھیان و چوں پا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے جوت ادھار دیپک جوت جگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، امرت بوئند اپار جھرنا نجھروں آپ جھرا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، بھگت گر بھیت مکا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، جوت پربھ جوت ملا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے درس پربھ بھگت نہالیا۔ پربھ پورن سمر تھ، جگ جگ بھیس وٹا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ستیگ ہو مہروان غریباں نوں گلے لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، تریتا پر گٹ رام بھیلنی بھوگ لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، نچوں اونچ اونچوں پیچ بہا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، سلا چھبھائے چرنا الہیا بیان بٹھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کر کے کرم و چار بنس راون گالیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے کے برہم گیان بالمیک سمجھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے سخیاں دان جامہ دواپر اٹھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، پر گٹ جوت اپار کرشن نام رکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کر کے کھیل اپار بندرابن بھاگ لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کیتے چوہاں انیک سخیاں کھیل رچا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دتے بھگت تار جن رنسا گا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، سدا ما دلدری دتا تار، تندل بھوگ لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، چھٹا دریودھن گھر پدر بسرا م بھو جن بھوگ لگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دروپتی دتی تار مکند منوہر لکھمی زائن دھیا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ارجن دے گیان ہنکار گوا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دتا بھگت تار گیتا اٹھاراں دھیاۓ شنا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کرنہار ویراث

رُوپ وٹا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، میں ہاں آپ اکٹھ تیرا نام وڈیا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کیتھی سر شٹ سب بھٹھ تھوڑا بھیت رکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کرشن بھگوان ہو سمر تھ، دوا پر ختم کرا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، فلنج کرم وچار، اتھر بن وید سکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، اس نوں دیتی ہار ایشہ ناؤں رکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے جوت آدھار عیسیٰ موسیٰ محمد اپا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، دیتی مت و بچار بھگتاں الٹا پنچھ چلا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، فلنج آئی ہار مالک دو بنا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہوئے پاپ اپار، نانک جوت جگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، سیوا کر اپار انگد جوت جگا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، امر داس نتھاواں اوستھا برداھ پربھ پا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہوئی کرپا اپار داس رام سوڈھی بنس چلا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کر کرپا اپار ارجمن درس دکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہر گوبند بھئے اوتار سر چھتر جھلا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہر رائے گھر شاہ نام دوا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہر کرشن جگت ادھار بال امر وچ جوت ملا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، گرتغ بھادر ہو برہم وچار ایشہ دھیا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، ہوئے جگت وچار مکھن جہاز ترا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، پرگٹ دسویں جوت نام گوبند رکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، کر کھیل اپار اپنا آپ وکھا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، پربھ نہ پائے سار انت سما لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، فلنج کرم وچار پر گئے شیر سنگھ نزکاریا۔ پربھ پورن سمر تھ، ایسی دیتی ہار دشائ آن سکھاریا۔ پربھ پورن سمر تھ، دے کے برہم گیان گر سکھاں پار اوتاریا۔ پربھ پورن سمر تھ، گر پورے ہو مہروان سکھاں سر ہتھ ٹکا لیا۔ پربھ پورن سمر تھ، مہاراج شیر سنگھ آپ سمر تھ جامہ گھنک پری وچ پا لیا۔ پرگٹ جوت آپ نزکارا۔ فلنج ہوئے بھگت ادھارا۔ سوہن سنگھ گر چرن دوارا۔ بھگت و چھل پربھ اپر اپار۔ جنم مرن توں پربھ سدا نیارا۔ آد انت پربھ ایکنکارا۔ بھگت جن در ہر کا دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ پرگٹ جوت ہوئے اجیارا۔ جوت نر نجن پربھ جگت جگائی۔ پرگٹ ہوئے آپ رگھائی۔ گر سکھاں ایہہ بوجھ بجھائی۔ ہر دے رنگن نام چڑھائی۔ چرن لو لاگی، چھٹی سرب لو کائی۔

فُلگ تارے آپ، پر بھو بھئے سرنائی۔ سوہنگ دے گیان، برہم بھیو ٹھائی۔ اُبچے شبد اپار، انحد ڈھن وجائی۔ درس دیوے کرشن مُرار، سر
مکٹ ٹکائی۔ ہوئے بھگت گیان، جن مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیائی۔ سچا سنتگر سچ ورتائے۔ سچ سچ وچ دیہہ سمائے۔ جھوٹھی دیہہ گر در نہ
آئے۔ کایا کنچن پر بھو درش پائے۔ کٹے ہوئے روگ، سَت سنتو کھ ورتائے۔ اُبچے من گیان، ہر جی درس دکھائے۔ کل وچ ہو کر پال
سکھاں دی چیخ رکھائے۔ کر جوت آکار مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے، جُک الٹائے۔ جگو جگ پر بھو کھیل رچایا۔ گیا فُلگ سنتگر ورتایا۔
سنتگر پُر کھ نزِ بخن پر بھو جوت جگایا۔ گر پرساد بھگلتن در پایا۔ اُبچے برہم گیان، ہر ہر منگل گایا۔ سنتگر نام بیان، گر سکھاں پار کرایا۔ سرب
جوت پر بھو جان، سرب سنکھ آسن لایا۔ موڑ کھ مگدھ نہ جانے سار، وچ پر میشور دیہہ سمایا۔ گر سکھ چڑھ سُجان، جنہاں گر نام دوایا۔ ہووے
جگت کلیان، دیہہ ہر مندر سنتگر پایا۔ ہوئے آتم ادھار، جوت جندا پر بھو نظری آیا۔ گر چرن جاؤ بلہار، فُلگ آن ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ
پر گٹ نرِ نکار، سوہنگ شبد چپایا۔ جپ سوہنگ سرب سنکھ آتم۔ شبد ڈھن اک رنگ مہاتم۔ پر بھو اباش نہ ہووے کھاتم۔ مہاراج شیر سنگھ
چپو جوت جگاتن۔ چپو جوت پر بھو آپ جگائے۔ مات گر بھو سے باہر کڈھائے۔ نو پر گٹ دسوال گپت رکھائے۔ کر کرم وچار، پر بھو سرنی
لائے۔ دیوے جنم سوار، گر سکھاں پر بھو چرنی لائے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھار، بیٹھا بھیت چھپائے۔ جگن ناتھ پر بھو کھیل رچایا۔ چھڈ
دیہہ جوت روپ سمایا۔ فُلگ انتم انت پر بھو درس دکھایا۔ رام بھئے کرشن ایشر شیر سنگھ اکھوایا۔ پورن ہو او تار، شیر سنگھ سوہنگ شبد چلایا۔
ایک پر بھو آپ ایک ہے سرِ ششا، ورن چار اک رنگ سمایا۔ جپو ایک وچ برہم سروپا، ایک جوت سرب جپو جوایا۔ نمانیاں ننانیاں گر مان
دوایا۔ دے جوت ادھار سنتگر سنتگر لایا۔ سنتگر ر تھواہی سچا سنتگر منی سنگھ بنایا۔ کرے جگت ادھار، جس نام دھیایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ
نرِ نکار، جگت ایہہ ڈنک وجایا۔ گر پورا ہو مہروان، سب ڈکھ مٹایا۔ موتا نہ پاوے سار، نام بھگوان رکھایا۔ دے جوت اپار، دیپک محل

جگایا۔ لائے رنگ اپار ہر کرتار، ہو ابھید وِچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ او تار، بھانڈا بھرم گوایا۔ ہو آپ کرپال، نواں لیکھ لکھایا۔ ہوئے جوت ادھار، جے گر سنگھ گر نام وسایا۔ اودھم نوں دیوال تار، جنم دا گیڑ چکایا۔ بچن جائے جے ہار، جوں گھوڑ پربھ دے لکھایا۔ مد ماس جے کرے آہار، وِشا ملکھ رکھایا۔ گر چرن رکھے پیار، فلچک مان دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ او تار، روپ انوپ وٹایا۔ کدے نہ آوے ہار، نام رنگ گر گوہند چڑھایا۔ پورب کرم وچار، مہاراج شیر سنگھ بچن لکھایا۔ سرب کلا سمر تھ، پربھ آئے کل دھاریا۔ دے سنکھا بیر ہتھ، جنم مرن سواریا۔ ویکھ پیچی و تھ، ستار مان دوا لیا۔ دیپ دیہہ جگائے، دیپ سنگھ پار اُتاریا۔ جگت اُدھارن آپ، سرب گن مان دوا لیا۔ آپ پربھ سمر تھ، سمر تھ پوت بنالیا۔ مہاراج شیر سنگھ نام آ و تھ، سرب نوں پار لنگھا لیا۔ بنی کر وچار، شاما شانت بنالیا۔ سنکھ ساگر کر وچار، دکھ بھنجن پالیا۔ کدے نہ آوے ہار، پڑھ تے ہتھ ٹکا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ دے و تھ، اپنا برد سمجھا لیا۔ پنجم رنگ ایک، اک جوت جگا لیا۔

مہاراج شیر سنگھ سدا بیک، کسے بھیت نہ پالیا۔ کرے سَنگ کھیل انیک، منی سنگھ ٹیک رکھا لیا۔ موتا بھگت بھگوان، جس پربھ وِچ سما لیا۔ اودھم اُترے پار، جے گر بچن پالیا۔ دیپ سنگھ دیہہ اپار، جتھے پربھ شبد دھن وجا لیا۔ شامے آئے سار، جاں گر سر ہتھ ٹکا لیا۔ پنجم لائے پار، مہاراج شیر سنگھ وِچ سما لیا۔ سَنگ سَت سَت سَت ورتائے، سرب رنگ اک سما لیا۔ گر سنگت پایا مان، جس درشن پالیا۔ ہوئے سدا بچے جیکار، در آ جس سپس جھکا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار، درگاہ بھگت وڈیا لیا۔ گر پورا سرب گُنتاس۔ سوہنگ شبد بھگت پرکاش۔ سوہنگ شبد آتم سواس۔ سوہنگ شبد کرے برہم نواس۔ سوہنگ شبد پاوے جگ آس۔ سوہنگ شبد جیو دھرے آس۔ سوہنگ شبد کرے من دکھ ناس۔ سوہنگ شبد سنکھ رہے راس۔ سوہنگ شبد گر چرن نواس۔ سوہنگ شبد سدا پربھ پاس۔ سوہنگ شبد نہ گر بھ نواس۔ سوہنگ شبد جپ، نہ جم کی پھاس۔ سوہنگ شبد نہ ہووے اُداس۔ سوہنگ شبد دیہہ چندن پر بھاس۔ سوہنگ شبد برہم نواس۔

سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ پر بھ کوئ بگاں۔ ٹلچ آ جس نام چتاریا۔ کر کر پا پر بھ پار اُتاریا۔ جیڑھ چشم پر بھ جوت آکاریا۔ سرب سرشت وڈ ہنکاریا۔ جوت سروپ پر بھ پکڑ سنگھاریا۔ گر سکھاں گر چرن درسا لیا۔ رل مل سخیاں منگل گا لیا۔ پر بھ ابناشی گھر ماہ پا لیا۔ کرے جلت خوار بے سکھاں مگھ بھوا لیا۔ باقی ہوئے ناس ایہہ دھام اٹل رکھا لیا۔ ٹلچ ہووے پار، جن اے سیس جھکا لیا۔ سنجگ دیواں مان، کھنڈ چ بنالیا۔ دیوے وڈا مان، دھرت سہاواے جتھے تاج سہا لیا۔ ہووے رنگ اپار، دو تین چار پر بھ رنگ رنگا لیا۔ ہووے دھام اپار، ہاڑ چخ جتھے گر اٹھ بہا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ ادھار، اک رنگ سما لیا۔ سنجگ بنے دھام نیارا۔ سرشت سب کرے نمسکارا۔ ایہہ سہائے تھاں، جتھے گر چرن دوارا۔ سب دوائے مان، جتھے پر بھ پڑھ اپارا۔ ہون در پروان، ملے آپ نر نکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سہائے سچکھنڈ دوارا۔ گر دھام گر پڑی سدائے۔ ہر بھگت جتھے ہر جس گائے۔ سُرت شبد پر بھ من چت لائے۔ انخد دھن راگ رمیا گائے۔ سہائی بھومکا جتھے گر چرن ٹکائے۔ ادھرے چیو کھڑے در سیس جھکائے۔ ہوئے بھگت بھگوان برہم دی بو جھ بُجھائے۔ ہردے دے وچار، نجانند درس دکھائے۔ کرم نہ دیوے ہار، جنہاں پر بھ دیا کمائے۔ پا سرب دی سار، جس ایہہ چپو اپائے۔ سدا کر وچار، چپو جنت سمائے۔ گر کا شبد وچار، کُنبھی نرک نہ جائے۔ من میں دھرے دھیان، جوت برہم درسائے۔ سوہنگ بھگت بلوان، سوہنگ رسانا گن گائے۔ انت جوت مل جان، جن پر بھ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرم نشان، سرب نوں پار کرائے۔ پار برہم پر بھ پایا، جن دھر کرم لکھایا۔ پار برہم پر بھ پایا، ٹلچ آن جس درس دکھایا۔ پار برہم پر بھ پایا، رنگ رنگیلا مادھو سکھ وچ سمایا۔ پار برہم پر بھ پایا، کرپا کر کے گر سکھ بنایا۔ پار برہم پر بھ پایا، دے شبد امول اپنا بھیت گھلایا۔ پار برہم پر بھ پایا، مہاراج شیر سنگھ اپنا نام جپایا۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان چڑھ جان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان شبد دیبان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان تین لوک ایک سماں۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان چڑھ جان۔

بھگوان کھنڈ برہمنڈ جوت جگان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان نہ کلنک بلوان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان بھگت بخشان۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگوان، بھگت بھگونت دوئے ایک سماں۔ بن بھگت گر در نہ پان۔ بن در گر بوجھ نہ بجھان۔ بن بوجھے گر درس نہ پان۔ بن درس نہ جوت سماں۔ بن جوت نہ دیہہ دھران۔ بن دیہہ نہ پربھ کو پان۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن گان۔ سرب سوکھ رسانا ہر گن گائی۔ سرب سوکھ، مہاراج شیر سنگھ ردے دھیای۔ سرب سوکھ دوئے جوڑ در منگن آئی۔ سرب سوکھ، در سیس جھکائی۔ سرب سوکھ، ایکا بو لائی۔ سرب سوکھ، رسانا ہر گن گائی۔ سرب سوکھ، نام پدار تھ پائی۔ سرب سوکھ، مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی۔ گر پرساد گرچرن دھیان۔ گر پرساد ہوئے برہم گیان۔ گر پرساد گر مکھ مکھ پان۔ گر پرساد گر سگت گر اک سماں۔ گر پرساد بھگت در منگل گان۔ گر پرساد مہاراج شیر سنگھ تارے پاہن۔ سگت سنتگر سست ورتایا۔ سست سنتوکھ گر گیان دوایا۔ کرم جرم پاپ دیہہ مٹایا۔ او گت اگوچر وچ سمایا۔ دھن گر سکھ رین ساری جن منگل گایا۔ ہوئے پر بھاتی پربھ رنگ راتی گر پورے ایہہ مان دوا لیا۔ سچکھنڈ سرب گن انتر، پورن سنگھ جس پورب وچاریا۔ پورب سکھ کدے مرے نہ جایا۔ سرب سوکھ پربھ دے نرنتر، کرے گیان پھر اندر ہیر نہ چھایا۔ سست سست گر سگت، جنہاں مل کر ہر جس گایا۔ رنگ رنگ دیوے نام پربھ رنگت، سوہنگ شبد گر جھولی پایا۔ گیا اندر ہیرا سنسا چوکا، شبد سرت پربھ رنگ لایا۔ بھگت وچار گر سرنی لائے، دے درس کل پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گھٹ واسی، گر سکھاں جن پار ترایا۔

گر شبد بھگتن گیا۔ گر شبد پاوے چڑ سُجان۔ گر شبد ہووے برہم گیا۔ گر شبد ہووے پربھ جوت جگان۔ گر شبد دیپک جوت دیہہ جگان۔ گر شبد نجاند سُجان۔ گر شبد آتم جوت جگان۔ گر شبد ایش چو اک ہو جان۔ گر شبد گر ایکارنگ مان۔ گر شبد گر مکھ ہو جان۔ گر شبد گر سچ نشان۔ گر شبد پاوے درگاہ مان۔ گر شبد جگت پار اُتران۔ گر شبد سچ گھر تھان۔ گر شبد گر درتے مان۔ گر شبد جوتی جوت مل جان۔ گر شبد مہاراج شیر سنگھ وِچ بھگت سماں۔ گر شبد گر دیوے گیا۔ گر شبد گر چرن دھیاں۔ گر شبد چو سو جھی پان۔ گر شبد سچ سچ سماں۔ گر شبد بھگتن سکھ مان۔ گر شبد مہاراج شیر سنگھ مل جان۔ سُرت شبد گر چرن پیار۔ سُرت شبد پار برہم سنسار۔ سُرت شبد پاوے موکھ دوار۔ سُرت شبد مل ابناشی کرتا۔ سُرت شبد تیاگے سنسار۔ سُرت شبد ہووے برہم وچار۔ سُرت شبد دیہہ جوت آدھار۔ سُرت شبد ہووے نزادھار۔ سُرت شبد پربھ ملے داتا۔ سُرت شبد انخد دھنکار۔ سُرت شبد جگت جوت اپا۔ سُرت شبد نہ وسرے کرتا۔ سُرت شبد چیکھے مہاراج شیر سنگھ جی ادھار۔ گیاں شبد گر نام درڑایا۔ گیاں شبد سچ مارگ پایا۔ گیاں شبد سُستجگ چلایا۔ گیاں شبد سوہنگ مکھ رکھایا۔ گیاں شبد تین لوک درسایا۔ گیاں شبد گر گیاں دوایا۔ گیاں شبد گر چرن بخشایا۔ گیاں شبد چو سرب سکھ پایا۔ گیاں شبد گر مکھ گر رنگ سمایا۔ گیاں شبد مہاراج شیر سنگھ اپنا روپ درسایا۔ شبد روپ پربھ درس دکھائے۔ شبد روپ سچ بو جھ بُجھائے۔ شبد روپ سکھ چرنی لائے۔ شبد روپ در سیس جھکائے۔ شبد روپ سر ہتھ ٹکائے۔ شبد روپ برہم جوت جگائے۔ شبد روپ آتم بھیت گھلائے۔ شبد روپ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد دوائے۔ سرب شبد ایش گن گایا۔ سرب شبد ہر نام دھیایا۔ سرب شبد پربھ ابناش وڈیایا۔ سرب شبد جگت ادھار رکھایا۔ سرب شبد مہاراج شیر سنگھ جس گایا۔ سرب شبد گر نر نجن دیو۔ سرب شبد گر آتم سیو۔ سرب شبد گر آتم دیو۔ سرب شبد مہاراج شیر سنگھ الکھ ابھیو۔

۹ جیٹھے ۲۰۰ کبری پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال

اُپچے شبد من و بے و دھائی۔ اُپچے شبد جِپو پر بھ دیا کمائی۔ اُپچے شبد پر بھ جوت جگائی۔ اُپچے شبد سنسا چک جائی۔ اُپچے شبد ملے رگھرا تی۔ اُپچے شبد سرب سکھدائی۔ اُپچے شبد برہام روپ ہو جائی۔ اُپچے شبد جھوٹھی کایا مان دوائی۔ اُپچے شبد دسوال دوار کھل جائی۔ اُپچے شبد انحد شبد پر مگت پائی۔ اُپچے شبد مہاراج شیر سنگھ جس اپر آپ دیا کمائی۔ گر شبد پر بھ جوت چمٹکار۔ گر شبد کول مگھ چرنار۔ گر شبد امرت بو ند برسار۔ گر شبد درس کرتار۔ گر شبد دیپک دیہہ اجیار۔ گر شبد جوت نِنجن جگے اپار۔ گر شبد پر بھ دیدار۔ گر شبد سُسْجھے مُرار۔ گر شبد سوہنگ نِزادھار۔ گر شبد جِپو بُجھے ویچار۔ گر شبد جگت اُدھار۔ گر شبد گر سکھ لئنگھائے پار۔ گر شبد مہاراج شیر سنگھ جوت ادھار۔ گر مگھ سو جس نام چتاریا۔ گر مگھ سو جس درس درس ارہیا۔ گر مگھ سو جو پر بھ چرن نمسکاریا۔ گر مگھ سو جس دے جوت ادھاریا۔ گر مگھ سو جس شبد دھنکاریا۔ گر مگھ سو جس پار برہام و چاریا۔ گر مگھ سو جس ملے بنواریا۔ گر مگھ سو جس رِدے کرتاریا۔ گر مگھ سو جس سوہنگ رِدے چتاریا۔ گر مگھ سو جس ملے رام او تاریا۔ گر مگھ سو جس ٹٹھے کرشن مُراریا۔ گر مگھ سو جس ٹلچک مہاراج شیر سنگھ درش پالیا۔ گر مگھ سو جس گرو و چاریا۔ گر مگھ سو جس پر بھ چرن لگا لیا۔ گر مگھ سو جس مد ماس نہ رسنا لا لیا۔ گر مگھ سو جس نہ ہنک کل ویچ پالیا۔ گر مگھ سو جس دو کھ نوارن بھگوان بیٹھلو پالیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ در مان دوا لیا۔ گر مگھ سو جس مل ہر سنگت ہر جس گا لیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ ابناش گھر میں پالیا۔ گر مگھ سو جس مہاراج شیر سنگھ چرنی سیس نوا لیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ گیان دوا لیا۔ گر مگھ سو جس بخانند سما لیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ دیا کما لیا۔ گر مگھ سو جس سوہنگ لو لا لیا۔ گر مگھ سو جن ٹلچک مہاراج شیر سنگھ رِدے دھیا لیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ گرب نواریا۔ گر مگھ سو جس پر بھ درس درسالیا۔ گر مگھ سو جس پر بھ پر گٹ جوت چمکا رہیا۔ گر مگھ سو لگ گر چرن جنم سواریا۔ گر مگھ سو جس سرب گھٹ واسی آن درسالیا۔ گر مگھ سو جس مہاراج شیر سنگھ سنگت ویچ رلا لیا۔ گر چرن لاگ سرب سکھے مانیا۔ گر چرن لاگ پاپ

متحن مدهانیا۔ گرچن لاغ مان جائے رانیا۔ گرچن لاغ ملے درس نہانیا۔ گرچن لاغ آتم سکھ چو انجانیا۔ گرچن لاغ انتکال وچ بیان بٹھانیا۔ گرچن لاغ پربھ جوت سروپ جوت مل جانیا۔ گرچن لاغ مٹے جگت آون جانیا۔ گرچن لاغ نام بھگت وکھانیا۔ گرچن لاغ گر در ملے نتانیا۔ گرچن لاغ مهاراج شیر سنگھ بیکنٹھ سہانیا۔ گردرس سرب سکھ اُبچے، گھر پائیے گن ندھان چیو۔ گردرس سرب دکھ بنیے، پربھ بھگت لے پچھان چیو۔ گردرس سرب سکھ اُبچے، ملے گرشبد نربان چیو۔ گردرس سرب دکھ بنیے، لاگا گرچن دھیان چیو۔ گردرس سرب سکھ اُبچے، پربھ دے برہم گیان چیو۔ گردرس سرب دکھ بنیے، کرے کرپا مہروان چیو۔ گردرس سرب سکھ اُبچے، سوہنگ شبد دیوے گر گیان چیو۔ گردرس سرب دکھ بنیے، ملیا مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان چیو۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، سرب سر شست تے پائی مایا۔ ٹھجک پر گٹ پربھ بھئے درد دکھ بھنجن، بن گر سکھ کسے دس نہ آیا۔ ٹھجک پر گٹ تریلوکی نندن، بے مکھاں توں مکھ چھپایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، مهاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، چھڈ دیہہ جوت سروپ سمایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، نہ کلکنک پربھ آپ اکھوایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، جوت روپ ہو سکھ سمایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، سوہنگ شبد مارگ جگت چلایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، ستجک ساچا چج ورتایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، اچرج کھیل جگت رچایا۔ ٹھجک پر گٹ جوت نرنجن، غریباں تائیں گلے لگایا۔

۱۳ جیٹھ ۲۰۰۷ء بکرمی پنڈ جبیٹھووال

ناوں نرناکار مہما اپر اپاریا۔ ناوں نرناکار تین لوک جوت آکاریا۔ ناوں نرناکار اپنا آپ اپا لیا۔ ناوں نرناکار قدرت روپ سر شست اپا لیا۔ ناوں نرناکار پربھ جوت، جوت سروپ جگت جگا لیا۔ ناوں نرناکار اپنے وچ سما لیا۔ ناوں نرناکار بھیت کسے نہ پا لیا۔ ناوں نرناکار برہما وشن

مہیش رسانا گا لیا۔ ناؤں نِرنکار کھنڈ برہمنڈ سما لیا۔ ناؤں نِرنکار دُکھ بھنجن ناؤں رکھا لیا۔ ناؤں نِرنکار جوت دیپک ویچ دیہہ جگا لیا۔ ناؤں نِرنکار تین لوک اک رنگ سما لیا۔ ناؤں نِرنکار اند شو برہما رسانا گا لیا۔ ناؤں نِرنکار چار وید راگ والا لیا۔ ناؤں نِرنکار رِکھ مُن ناؤلی آسن کر پربھ چت لا لیا۔ ناؤں نِرنکار آپ اڈول کسے بھیونہ پا لیا۔ ناؤں نِرنکار کھنڈ سچ سچ آسن لا لیا۔ ناؤں نِرنکار ہووے جوت پرکاش، بن تیل دیپک جگا لیا۔ ناؤں نِرنکار مات آکاش پاتال تھر رہا لیا۔ ناؤں نِرنکار باشک سچ سنگھ آسن لا لیا۔ ناؤں نِرنکار ٹین مُندھار چھمی چرن جھسا لیا۔ ناؤں نِرنکار پربھ سد ابناش، جگت وناسی بنا لیا۔ ناؤں نِرنکار پربھ بھر تمبر، سرب چپو سما لیا۔ ناؤں نِرنکار پربھ چھن بھنگر، بھیو چپو نہ پا لیا۔ ناؤں نِرنکار روپ مایا جگت اپا لیا۔ ناؤں نِرنکار مارگ جگ رعیت توں سد گن بنا لیا۔ ناؤں نِرنکار اُوچ پنج ویچ سما لیا۔ ناؤں نِرنکار جگو جگ بھیں وٹا لیا۔ ناؤں نِرنکار کبھی جوت سروپ کبھی دیہہ آسن لا لیا۔ ناؤں نِرنکار سَت مہروان، سَت سَت سَت درتا لیا۔ ناؤں نِرنکار بھیو رام او تار، تریتا رمیا گن گا لیا۔ ناؤں نِرنکار بھر دھر جوت نِرنجن، کرشن ناؤں رکھا لیا۔ ناؤں نِرنکار کوئ ٹین مکٹ بین مہاسار تھی آپ اکھوا لیا۔ ناؤں نِرنکار کوٹن چپو دھر دھیان، پربھ ابناش دا بھیت نہ پا لیا۔ ناؤں نِرنکار دے پربھ گیان، بھگت ارجن تزا لیا۔ ناؤں نِرنکار بھیو کرشن مُرار، گپتا گیان گوجھ الا لیا۔ ناؤں نِرنکار کیئے کھیل اپار، دواپر بھیں وٹا لیا۔ ناؤں نِرنکار کلوکال جن کل درتا لیا۔ ناؤں نِرنکار پرگٹ جوت اپار گھنک پُرمی بھاگ لگا لیا۔ ناؤں نِرنکار کسے نہ پائی سار، جامہ و شنوں بھگوان پا لیا۔ ناؤں نِرنکار میں ہاں و شنوں بھگوان، سرب چپو ویچ سما لیا۔ ناؤں نِرنکار فلچ جامہ دھار، نہ کلکنک اکھوا لیا۔ ناؤں نِرنکار میں اک رنگ، بوہ رنگ جگت وکھا لیا۔ ناؤں نِرنکار پرگٹ جوت اپار، ویچ دیہہ سما لیا۔ ناؤں نِرنکار سرب کلا سمر تھ، سولائ کل و شنوں بھگوان کل وڈیا لیا۔ ناؤں نِرنکار وچ شبد دھنکار، منی سنگھ درس دکھا لیا۔ ناؤں نِرنکار اُپچے شبد گیان، نیتر پیکھے ایشر سیس جھکا لیا۔ ناؤں نِرنکار جس نے پائی سار، پلا جگت پھرا لیا۔ ناؤں نِرنکار فلچ لے او تار،

مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دتا تار، سوہنگ شبد گر گیان دوا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک بھگت بھندار، امرت بوُند مگھ چوا لیا۔ ناؤں نِزنکار کھڑے در برہما وشن مہیش گل پلا پا لیا۔ ناؤں نِزنکار کوت تیتیس در سپیس جھکا لیا۔ ناؤں نِزنکار جوت سروپ فلچک کھیل رچا لیا۔ ناؤں نِزنکار چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ ویچ سکھ سما لیا۔ ناؤں نِزنکار اُبجے برہم گیان، جس در سپیس جھکا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے تار، گن ندھان گھر آ لیکھ لکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار آئے در پروان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ ردے دھیا لیا۔ ناؤں نِزنکار وس پاس ملے بنوالیا۔ ناؤں نِزنکار کل لے او تار، گر سکھاں گر درس دکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار بے مگھ پائے نہ سار، ڈھک پرے ہٹا لیا۔ ناؤں نِزنکار درگاہ ملے نہ مان، جنہاں گر توں مگھ بھوا لیا۔ ناؤں نِزنکار مات لوک جوت سروپ بچن لکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھ برہم سروپ، برہم بھیت گر آپ مکا لیا۔ ناؤں نِزنکار دے درس اپار، بھرم من چکا لیا۔ ناؤں نِزنکار دھرت دھوئ آکار، تین لوک سما لیا۔ ناؤں نِزنکار بھگت و چھل کرپاں، نمانیاں مان دوا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک دیوے تار، جن گر چرنی سپیس جھکا لیا۔ ناؤں نِزنکار کرپا ندھ سرب لوے سار، دکھیاں دکھ گوا لیا۔ ناؤں نِزنکار پر بھ آئے، جوت سروپ ویچ دیہہ سما لیا۔ ناؤں نِزنکار بن نبض رسانا بچن لکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھ اُدھرے پار، جنہاں ہر جس گا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سنگت پایا مان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ ویچ بھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے مان، درگاہ ویچ بھا لیا۔ ناؤں نِزنکار انتکال پر بھ درس دکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے مان، ویچ بیان بٹھا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک دیوے تار، پسُو پریت کر دیو بھا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے مان، چندن واس نم مہکا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے مان، سکھاں سنگ بے مگھ ترا لیا۔ ناؤں نِزنکار آپ پر بھ جوت سروپ، چپ ویچ جوت ملا لیا۔ ناؤں نِزنکار دھن دھن گر سکھ جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرن لگا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک جامہ دھار، اپنا بھیس وٹا لیا۔ ناؤں نِزنکار کسے نہ پائی سار، مایا جگت بھلا لیا۔ ناؤں نِزنکار بھلے جیو گوار، برتھا جنم گوا لیا۔ ناؤں نِزنکار سچا ایہہ گر دھام،

جتھے پر بھ جوت جگا لیا۔ ناؤں نِزنکار بیٹھ پر بھ اڈول سِنگھا سن لا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک جامہ دھار، وچھڑے آن ملا لیا۔ ناؤں نِزنکار جگو جگ پر بھ دیوے مان، بھگت جناں گرمگھ وڈیا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک اندھ گھور، مہاراج شیر سِنگھ دیپک جوت جگا لیا۔ ناؤں نِزنکار پاپی ڈبے وچ منجدھار، گر سکھاں گر پار لنگھا لیا۔ ناؤں نِزنکار دیا کرے پر بھ کرتار، لکھ چڑاں گیڑ مکا لیا۔ ناؤں نِزنکار گر سکھاں دیوے تار، جنم مرن جنجال ٹڑا لیا۔ ناؤں نِزنکار کر کر پا اپار، گر بھ واس نہ پھیرا پا لیا۔ ناؤں نِزنکار فلچک جامہ دھار، سکھاں نوں چران لگا لیا۔ ناؤں نِزنکار دے برہم گیان، شبد روپ پر بھ درس دکھا لیا۔ ناؤں نِزنکار وجہ شبد دھنکار، انخد شبد من وجا لیا۔ پر بھ سرنائی دوکھ بنا سے۔ پر بھ سرنائی آتم جوت پر گا سے۔ پر بھ سرنائی نندک دوت گل پھا سے۔ پر بھ سرنائی گر سکھ ہوئی بند خلاصے۔ پر بھ سرنائی جگت گوایا وچ ہا سے۔ پر بھ سرنائی بھلی لوکائی دیکھ جگت تما شے۔ پر بھ سرنائی ملے پر بھ ابنا شے۔ پر بھ سرنائی سوہنگ شبد گونج گنجار آکا شے۔ پر بھ سرنائی درگاہ گر سکھ سب آسے۔ پر بھ سرنائی گر بھ جوں نہ واسے۔ پر بھ سرنائی سکھ ہووے نہ نزک نوا سے۔ پر بھ سرنائی انت کال ہوئے سکھی سوا سے۔ پر بھ سرنائی گر چران فلچک رہا سے۔ پر بھ سرنائی مہاراج شیر سِنگھ گر سکھ دے پاسے۔ پر بھ سرنائی پر بھ کرم لکھت لکھا سے۔ پر بھ سرنائی بچھٹے جگت بھوگ بلا سے۔ پر بھ سرنائی نر بخ جوت آکا شے۔ پر بھ سرنائی درس سرب نوا سے۔ پر بھ سرنائی سوہنگ شبد سرب گننا سے۔ پر بھ سرنائی کھنڈ سچ نوا سے۔ پر بھ سرنائی مہاراج شیر سِنگھ فلچک کرے بند خلاصے۔ گرچران سیو پار برہم پر بھ پائیئے۔ گرچران سیو گن ندھان گھر درسا یئے۔ گرچران سیو جنم جنم دے پاپ گوائیئے۔ گرچران سیو دکھ دیہہ پر بھ گوائیئے۔ گرچران سیو سچ سچ اک رنگ سما یئے۔ گرچران سیو رنگ میٹھ جھوٹھی دیہہ چڑھا یئے۔ گرچران سیو سونا کنچن اک درسا یئے۔ گرچران سیو سوہنگ شبد گیان دوا یئے۔ گرچران سیو

مہاراج شیر سنگھ درشن پائیئے۔ گرچن سیو وچوں ہوئے میل گوئیئے۔ گرچن سیو چرن کوں کیس چور جھلائیئے۔ گرچن سیو فلنج نہ کنک درسایئے۔ گرچن سیو پھر جنم نہ پائیئے۔ گرچن سیو انت کال پربھ جوت مل جائیئے۔ گرچن سیو مہاراج شیر سنگھ گھر ماہ پائیئے۔

۱۵ جیٹھ ۲۰۰۷ بکرمی جیٹھوال

فلنج کیا کھیل اپارا۔ جوت جگائی اپر اپارا۔ سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ مہاراج شیر سنگھ در سچ دوارا۔ پرگٹ جوت آپ نزکارا۔ انت نہ پائے پربھ پارا دوارا۔ قدرت روپ سب سرشٹ پسارا۔ لکھ چراسی جوں آکارا۔ جوت نرنجن ویچ نرادھارا۔ موکھ مددھ نہ پربھو وچارا۔ گر سکھاں من شبد اجیارا۔ اُبچے راگ ہوئے دھنکارا۔ دے درس گر پار اُتارا۔ پربھ ابناشی ٹھاکر تمارا۔ سیوک چرن پرگٹ جوت جھماکارا۔ جھوٹھی دیہہ ہوئے دیپک اجیارا۔ سوہنگ ونج کر بن ونجارا۔ پرگٹ بھیو گھر داتارا۔ گر سکھاں جس پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ سد بلہارا۔ گر پورے توں سد بل جائیئے۔ نہ کنک نج گھر ماہ پائیئے۔ دیہہ دیپک آتم جوت جگائیئے۔ کھلے دوار در گردا پائیئے۔ چھٹے ترے کٹی کوں نابھ ٹھلائیئے۔ جھرنا جھرے جھر جھر سے امرت بوںد مگھ چوائیئے۔ ہوئے ترپت شانت من، گر پورے دا درشن پائیئے۔ ہوئے کرپال آپ پربھ ٹھاکر، گرچن لاگ سیو کمایئے۔ جگت اُدھار سرب سکھ ساگر، موہن مادھو میں رنگ میٹھ چڑھائیئے۔ فلنج کرم ہوئے اُجاگر، مہاراج شیر سنگھ سرنا تکائیئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، جوت سر روپ جوت مل جائیئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، ہو جوت روپ اک رنگ سمایئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، جنم مرن دکھ کٹائیئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، گن ندھان درسایئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، اُبچے گیان وکار تجایئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، بھگت جناں سنگ رل جائیئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، بیکنٹھ دھام بیٹھ آس لائیئے۔ سرنا پڑے پربھ انتر جامی، مہاراج شیر سنگھ فلنج پار ترائیئے۔

گر سکھ چاترک سدا بُللائے، پربھ ابناشی گھر ماہ پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، امرت بوںد مگھ چوایئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، کوں نابھ مگھ ھلایئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، امرت نام دیہہ میں پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، جوت نِنجن چیو جگائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، پربھ جوت سروپ جوت مل جائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، نجانند ماہ سمایئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، ہو وسادا نہ آنگ سمایئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، کھنڈ برہمنڈ اک ہو جائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، بھو ساگر پار تر جائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، مل سادھ سنگت ہر جس گائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، گر چرن من یگسایئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، دھن دھن گر رنسا گائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، سوہنگ نام گر در تے پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، ہر جو ہر ہر مندر ماہ پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، کر درس پربھ بھرم بھو گوائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، پربھ درس پھر جنم نہ پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، مل گر انت کال نہ کال ستائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، کلج نہ کلنک سرن تکائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، گن ندھان گھر نج ماہ پائیئے۔ گر سکھ چاترک سدا بُللائے، مهاراج شیر سنگھ رِدے سمایئے۔ کلج پر گٹ او نکارا۔ سوہنگ شبد سنجک آپارا۔ تین لوک ہووے دھنکارا۔ گر سکھاں من ہوئے وچارا۔ گر سکھاں من ہر کا دوارا۔ نام گر امرت جل دھارا۔ سرب سوکھ دیوے نِزکارا۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹ سچ او تارا۔ کلج پر گٹ آپ پربھ ابناشی۔ گر سکھاں کرے بند خلاصی۔ بے سکھاں گل جم کی پھاسی۔ جرم ہار گئے کنبھی نزک پڑے شرابی ماسی۔ گر سکھ گر چرن رہرا سی۔ کلج ملیا پربھ سرب گھٹ داسی۔ رِدھ سیدھ ہووے سکھاں داسی۔ پر گٹ بھیو گھنک پُر واسی۔ جوت نِنجن سدا ابناشی۔ مهاراج شیر سنگھ لگ سرن سادھ سنگت تر جاسی۔ سادھ سنگت گر ماندوا یا۔ گھر گھر سوہنگ شبد

شایا۔ دھن دھن گرديو، پرگٹ ہو جس درس دکھایا۔ دھن دھن گرديو، کلوکال انت آن کرایا۔ دھن دھن گرچن سیو، موہن مادھو جن گھر ماہ پایا۔ دھن دھن گرديو، چھڈ دیہہ جوت روپ سمایا۔ دھن دھن سرب ابھیو، فلچک نہہلکنک اکھوایا۔ دھن دھن پربھ گرديو، لوکمات بینکنٹھ دھام بنایا۔ دھن دھن پربھ گرديو، وچھڑیاں جن چرنی لگایا۔ دھن دھن گر سکھاں گر مان دوایا۔ دھن دھن گرديو، گر سکھاں گر سچ درسایا۔ دھن دھن گرديو، جوت روپ سب کھیل رچایا۔ دھن دھن گرديو، پھول ورکھا سر سکھاں لایا۔ دھن دھن گرديو، گن گندھرب چرنی سیس نوایا۔ دھن دھن گرديو، تینپیس کروڑ کھڑے در سیس جھکایا۔ دھن دھن گرديو، فلچک آسکھ وڈیایا۔ دھن دھن گرديو، سوہنگ دے گیانا دیپک پھیر جگایا۔ دھن دھن گرديو، فلچک لئے تار چرن جس سیس جھکایا۔ دھن دھن گرديو، پاربرہم پرمیشور ہو گھر ٹھانڈے آیا۔ دھن دھن دھن گرديو، کوٹ اپر ادھی تار سادھ سنگت ویچ ملایا۔ دھن دھن گرديو، دیوے چرن نواس چنہاں اک من دھیایا۔ دھن دھن دھن گرديو، دے کے برہم گیانا انده اگیان گوایا۔ دھن دھن گرديو، امرت دے بھنڈار دکھیاں دا دکھ گوایا۔ دھن دھن گرديو، نندکاں سر چھار کوٹ جنم گھوکڑ دا پایا۔ دھن دھن گرديو، چار جگ ہوئے خوار، وشاگھ رکھایا۔ دھن دھن گرديو، من میں کرے گمان کوڑ گٹمب گرایا۔ دھن دھن گرديو، بے مجھ نہ کرے پچھان جماں دے وس پوایا۔ دھن دھن گرديو، گوائے جنم ہار سوکر جوں لکھایا۔ دھن دھن گرديو، مہاراج شیر سنگھ نہہلکنک او تار بھگت جناں نوں پار لنگھایا۔ دھن سکھ جس نام چتاریا۔ گر پورا جس کرم چتاریا۔ گر پورا جس پار اُتاریا۔ دھن سکھ جس پربھ چرنی نمسکاریا۔ ملیا پاربرہم پربھ اپر اپاریا۔ دھن سکھ جن سوہنگ شبد رسنا اُچاریا۔ ملے مہاراج شیر سنگھ فلچک نز نکاریا۔ نز نکار پربھ جوت جگائی۔ الٹی کھیل فلچک وکھائی۔ جوت نرجن سکھ دیہہ سمائی۔ ساری بھلی

پھرے لوکائی۔ بن سکھ کسے سار نہ پائی۔ سو جانے جس پربھ دے بُجھائی۔ آدانت پربھ اک ہو جائی۔ سرب سرشت پربھ رہیا سمائی۔ اپنا بھیونہ کسے جنائی۔ گر سکھاں شبد سو جھی پائی۔ کر چرن دھیان انحد دھن وجائی۔ رام رمیا من ماہ پائی۔ لکھج آن ملی وڈیائی۔ گر سکھاں دی پربھ بنت بنائی۔ درگاہ سچی سچکھنڈ وکھائی۔ گر سکھ گر پری سدھائی۔ جم کنکر کوئی نیڑنہ آئی۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی۔ بھگت بھگت پربھ آپ وڈیایا۔ سوہنگ دے گیان، منتر نام درڑایا۔ دے درس ندھان، تھر اٹل رکھایا۔ اُبچے برہم گیان، چار جگ گر مان دوایا۔ گر سکھاں دے کے نام، گرگھ بانی نام دھرایا۔ سَت پُرکھ نِرنجن پربھ داتا، سَتِج سَت سَت سَت ورتایا۔ لکھج آن دِتی وڈیائی، نِمانیاں تائیں چرن لگایا۔ تین لوک ہوئے مگھ اجل، سوہنگ شبد جن رسنی گایا۔ جنم مرن پھر کدے نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ گر در آن درس جس کریا۔ بھو ساگر پربھ پار اُتیا۔ دُکھ دلدر جگت کا ہریا۔ انت کال ملے پربھ آسا وریا۔ پاپی اپرادھی سنگ سکھن تریا۔ سپس چھو ہے چرن پار اوہ پریا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب سکھ داتا، درگاہ سچی آگے کھڑھیا۔ درگاہ سچ، سچ پربھ کا کھیل۔ دیپک جوت اگم، بن باقی بن تیل۔ پربھ روپ اگم، جوت سروپ لئے جوت میل۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ، لکھج آن کیا جس کھیل۔ جگت چلائیو پنچھ نیارا، سوہنگ شبد دیو بھنڈارا۔ کر تم نام رنسا اُچارہ۔ جگت تپے جوں آوا گھمیارا۔ بھگت در ٹھانڈے تھر امرت دھارا۔ امرت بوُند بر سے کوئ مخبار۔ اُبچے شبد من و بے دھنکارا۔ بُجانند سکھ اپر اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ کھولے سکھ دسم دوارا۔ دسم دوار پربھ آپ گھلانے۔ سرتے دے کے ہتھ سکھ نوں سو جھی پائے۔ دے درس اپار، چرنی سکھ لگائے۔ بھگت و چھل بھنڈار، امرت مگھ چوانے۔ کسے نہ پائی سار، کھیل کرتار رچائے۔ لکھج کرم وچار، جوت سروپ رگھرائے۔ نِرمل دیہہ انمول، جستھے پربھ رہیا سمائے۔ بیٹھ آپ اڑوں، رہیا گیان دوائے۔ لکھج جیو انہوں، من دا بھرم نہ جائے۔ سُتگر تو لے پُرے تول، ہوئے شبد جلائے۔ ایہہ لکھج وقت انمول، پھر ہتھ نہ آئے۔ منوں

گوائے وکار، چرنی سپس جھکائے۔ بھلاں لو بخشنا، گھر نِرنجن آئے۔ من میں کرے ہنکار، گر دی بان رکھائے۔ من میں کرے وکار، دیہہ کُشٹی ہو جائے۔ گرچن دھرے دھیان، چندن وانگ مہکائے۔ گر سنگت کرے پیار، امر اپد پائے۔ گر شبد کرے وچار، اگیان اندر گھر گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ رِدے چتار، سوچھ سروپ درس دکھائے۔ سوچھ سروپ رنگ میرا جانو۔ پربھ رنگ ایک، پرویش انیک و کھانو۔ سوہنگ جپے ناؤں، اُبچے برہم گیانو۔ من میں چتوے ناؤں، درس پاوے ٹھانو۔ گرچن کرے پیار، مہاراج شیر سنگھ توڑے انھمانو۔ ابگت آگوچر پربھ آپ اکھواوے۔ سرن آئے دی پیچ رکھائے۔ کرپا کرے نراہار، سرب چپاں وچ نزویر سماوے۔ کرے کھیل اپار، جگو جگ جوت جگاوے۔ آئے اپنا مل دھار، چڑھج کھاوے۔ بھگتاں دیوے تار، سوامی سمر تھ اکھواوے۔ دُشٹاں دیوے مار، نک نتھ پواوے۔ نہانیاں دیوے تار، جنہاں گرچن لگاوے۔ لے کرم وچار، جنہاں سر ہتھ ٹکاوے۔ بے مکھ گئے ہار، در منگن بھکھ نہ پاوے۔ ڈبے مگدھ گوار، در در چوٹاں کھاوے۔ کرم دی ہار، جم در بدھا جاوے۔ گر سکھ مہما اپر اپار، سمجھنڈ سماوے۔ جتنھے پربھ آکار، گر پُری گر دھام اکھواوے۔ مہاراج شیر سنگھ نام بیان گر سکھ بیکنٹھ پُچاوے۔

۱۹ جیٹھ ۲۰۰۷ء کرم سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھوال

کرم کر گر کرم وچاریا۔ کر کرپا گر پار اُتاریا۔ جوت نِرنجن سد بلہاریا۔ سَتْجَنگ مہروان سد نِمسکاریا۔ ترتیتا رام او تار، دواپر کرش مراریا۔ فلچ لے او تار، مہاراج شیر سنگھ نِرناکاریا۔ فلچ کرم وچار، گر سکھ پار اُتاریا۔ ہووے بھوجل پار، پر گٹ بھئے جتنھے پربھ جوت ادھاریا۔ گرچن جاؤ قربان، جس ایہہ کھیل رچا لیا۔ چلے کھیل جگت اپارا۔ تین لوک پربھ کرے نِمسکارا۔ پر گٹ جوت جگت اُجیارا۔

مُسْكَھاں سد من انڈھیارا۔ گرگھ بُوچھے کر چارا۔ دے درس گر ٹکج ہڈھارا۔ دینا ناتھ پربھ جوت چتکارا۔ گھٹ گھٹ واسی بیٹھا گم۔ اپارا۔ سرب سوکھ گر چرن درسرا۔ کرے دیو مور کھ مگدھ گوارا۔ پربھ ابناشی سدا سدا نمسکارا۔ پربھ ابناشی پر گئے کل دھارا۔ ٹکج آئے جوت پربھ دھارے۔ کھنڈ برہمنڈ سدا نمسکارے۔ تین لوک گر چرن دوارے۔ گر سکھ گر درس پار اتارے۔ ملے جس سچ ہر کے دوارے۔ جھوٹھے سارے جگت پسارے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سدا سدا چتکارے۔ چتکار جوت گر دیبا۔ گر سکھاں ناؤں گر دیبا۔ درگاہ ہووے سکھی سہیلا جیسا۔ نام امیوں رس گر چرنی پیبا۔ سوہنگ شبد گیان گر دیا۔ اُبچے گیان گر ٹھانڈا تھیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ادھارے، گھٹ جگت اجل کیا۔ گرگھ ناؤں جگت اجیارا، جوت نرنجن سد چتکارا۔ گرگھ ناؤں جگت اجیارا، آتم درس سدا گر دوارا۔ گرگھ ناؤں سدا گھ اجل، وجہ شبد سوہنگ دھنکارا۔ گرگھ نام سدا گھ اجل، ٹکج کیا پار اتارا۔ گرگھ نام سدا گھ اجل، انت کال پربھ جوت منجھارا۔ گرگھ نام سدا گھ اجل، دھام بیگنٹھ ملے گر دربارا۔ گرکھاں پربھ دے وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ گھر پتت ادھارا۔ پتت ادھاراں ہے بھو بھنجن۔ پتت پاؤں ڈکھ بھے بھنجن۔ پر گٹ بھئیو تریلوکی نندن۔ گر سکھ جگت مہکائے وانگ چندن۔ دوئے جوڑ کرو گر چرن بندن۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹی جوت نرنجن۔ پر گٹی جوت پربھ نر بکار۔ سرب جیو پربھ جوت ادھار۔ لکھ چراسی ماں اُتم ویچار۔ ٹکج بھلے پربھ پائی نہ سار۔ در در لوچھے ہوئے جگت خوار۔ بن گر کوئی نہ لاوے پار۔ جھوٹھی دُنیا جھوٹھا پسار۔ سد ابناشی پربھ آپ نر نکار۔ کھنڈ برہمنڈ جس جوت ادھار۔ مایا روپ سر شٹ پسریو پسار۔ ٹکج دیوے ہار، جیسا کرم وچار۔ گر سکھ دیوے تار، چنہاں گر چرن پیار۔ اُتم دے گیان کر دئے ادھار۔ در آئے دیوے تار، مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نر او تار۔ نر نرائے آپ پربھ آیا۔ نہ کلنک جوت روپ اکھوایا۔ سوہنگ شبد گر ڈنک لگایا۔ چکر سُدرش بان بے مکھاں لایا۔ دے کے براہم گیان گر گر گر دوایا۔ دے کے سچ نواس سچکھنڈ پچایا۔ چھوڑ جگت پربھاں،

جوت سنگ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ سد بلهار، کرم و چار گر کرم ترایا۔ گر گوپند گر گیان دوایا۔ پر گٹ جوت مر گند، اچرج کھیل رچایا۔ فلنج سرب نزند، نہ کنک اکھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سد بخشند، پر گٹ ہو سکھ ترایا۔ دھن گر سکھ دیا کمائے۔ دھن گر سکھ چرن لگائے۔ دھن گر سکھ گھر جوت پر گٹائے۔ دھن گر سکھ ہر ہر نظری آئے۔ دھن گر سکھ مجھ اجل جگت کرائے۔ دھن گر سکھ لگی چرن توڑ نبھائے۔ دھن گر سکھ ٹھی گندھنہار گندھ و کھائے۔ دھن گر سکھ گھٹ گھٹ رہیا سمائے۔ دھن گر سکھ فلنج جوت گھنک پری پر گٹائے۔ دھن گر سکھ چھڈ دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ دھن گر سکھ انت کال کل لئے کھپائے۔ دھن گر سکھ واہوا سَتِیگ ساچا لائے۔ دھن گر سکھ سوہنگ دے گیان سب سکھ تراۓ۔ دھن گر سکھ رنگ رنگیلا مادھو ہر رنگ سمائے۔ دھن گر سکھ پاربرہم پر میشور انترجمی آپ اکھوائے۔ دھن گر سکھ موہن مادھو کرشن مُرار جوت پر گٹائے۔ دھن گر سکھ ابناشی ابگت اگوچ ہر تھاں سمائے۔ دھن گر سکھ کوٹ جنم دے وچھرے فلنج لئے ملائے۔ دھن گر سکھ گر سکھاں دیوے تار مہاراج شیر سنگھ پر گٹ بھگت وڈیاۓ۔ سو وڈا جس پر بھ وڈیاۓ۔ سو وڈا جس پر بھ درس دکھایا۔ سو وڈا جس رسنا ہر ہر گایا۔ سو وڈا نر نزاں گھر ماہ پایا۔ سو وڈا جھوٹھی دیہہ پر بھ ساچا پایا۔ سو وڈا جو گر چرن چت لایا۔ سو وڈا جس مہاراج شیر سنگھ چرنی لایا۔ گر چرن سدا نزاں۔ ملے آپ لکھمی نزاں۔ پر گٹ بھئے سد نزوین۔ گر سکھ گر چرن تراۓ۔ بے مجھ بھو جل ویچ چوٹاں کھائے۔ نندک دُشت سر کھیہہ پوائے۔ مانی ابھمانی نزک نواس پر بھ لکھائے۔ کرو درس گر چرن دوارے، پر گٹ بھیو مہاراج شیر سنگھ نر نزاں۔ نر نزاں جگت پر بھ آیا۔ دھار کھیل چڑھ بھج کھایا۔ ساول سُندر جامہ الٹایا۔ کوئ نین سر مگٹ سجاۓ۔ مہاسار تھی پر بھ آپ اکھوایا۔ اُتم دے گیان، ارجمن دھیر دھرایا۔ فلنج لے او تار، شیر سنگھ نام رکھایا۔ چھڈی دیہہ اپار، سکھ ویچ جوت سمایا۔ دتا کھول بھنڈار، گر سکھاں گر راگ سنایا۔ چار جگ دیوے مان، سُرت شبد من وسایا۔ ہووے بیکنٹھ واس، سوہنگ

رسنا گایا۔ ٹھیک ہوئی رہ رہاں، جن مہاراج شیر سنگھ درشن پایا۔ ٹھیک آن پر بھ درس دکھاوے۔ گرچن سنگ جو سپس لگ جاوے۔ وانگ اپلیا سلا تر جاوے۔ ملے انت بیان، درگاہ سچ پُچاوے۔ ہووے اتم دھام، جتھے جوت نِنجن جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر پورا مہروان، سکھ جوت گر وِچ ملاوے۔ گر کی جوت جگت نہ جانے۔ گر کی جوت بیکنٹھ رہانے۔ گر کی جوت سدا ڈمگانے۔ گر کی جوت ہر رنگ مانے۔ گر کی جوت اُبچے جیو انجانے۔ گر کی جوت سرب جوں سمانے۔ گر کی جوت بھیو گرو ہی جانے۔ گر کی جوت مہاراج شیر سنگھ چلے اپنے بھانے۔ بھانا جگت پر بھ آپ ورتایا۔ اپنا بھیونہ کسے جتا یا۔ پر گٹے جوت اپار، کل دامان گوایا۔ سَتِّجگ دتا مان، سوہنگ شبد سنایا۔ سُر اُسر پر بھ دیوے تار، جنہاں چرنی سپس جھکایا۔ ہووے برہم سرفپ، جنہاں پار برہم پر بھ پایا۔ پر بھ ہے رنگ انوپ، دھرت دھول آکاش سمایا۔ گر پورا وڈا بھوپ، سرِ شٹ رنگ رنگایا۔ مہاراج شیر سنگھ مہما انوپ، پر گٹ جوت جس جگ کل اٹایا۔ کلوکال گر کرم وچاریا۔ گلکر ماں دتی ہار، ڈوبے وِچ منجھدھاریا۔ جگت اُدھارے آپ، سَتِّجگ لاوے سچ نِنکاریا۔ سب نوں دیوے تار، اوچ پچ اک رنگ مُراریا۔ مہاراج شیر سنگھ درس اپار، ملے بھگت ونجاریا۔ گر سکھ دان دیوے گر پورا۔ سمر تھ پُر کھ ابناشی اُترے من و سورا۔ سرب تھاں پر بھ جوت سمائی، سوہنگ شبد نہ گیان ادھورا۔ واجا اندھ تورا لکھانہ جائے پار برہم پر میشور ٹھیک پر گٹ مہاراج شیر سنگھ سُتگر پورا۔ سَت سنتوکھ پر بھ گر سکھ دوا یا۔ سمرے میرا نام، کدے مرے نہ جایا۔ درگاہ ملے تھاؤں، جس گرچن لگایا۔ جھرنا جھرے اپار، شبد گیان دوا یا۔ سوہنگ شبد اجیار، دیہہ اندھیار مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت پیار، لگ چن ترایا۔ ہر رنگ ہر بھگتاں مانیا۔ ہر رنگ گر کمھاں من سدا سماںیا۔ ہر رنگ ہر جیو پر بھ جانیا۔ ہر رنگ پر بھ جوت چو جنت انجانیا۔ ہر رنگ نہ بو جھے بھلا پر بھ بھلانیا۔ ہر رنگ جانے جس پر بھ جانیا۔ ہر رنگ پر بھ پورا، مہاراج شیر سنگھ ہر رنگ وکھانیا۔ بھگتاں ہر جو ہر پیارا۔ ہر جو جگو جگ جوت اجیارا۔ ٹھیک پر گٹی جوت شیر سنگھ نِنکارا۔ سوہنگ شبد

چلت آگے جگ چارا۔ گر سکھ ناؤں گربانی گرمگھ اچارہ۔ ٹلچک کرتم کرم پر بھ آپ وچارا۔ دے درس سکھ پار اوتارا۔ دیناں ناتھ سدا ذکھ بخجن، مهاراج شیر سنگھ کل او تارا۔ سوہن بنک دوار، جتھے گر درس دکھایا۔ سوہن بنک دوار، پر گٹ جوت نر بخن رایا۔ سوہن بنک دوار، گر سکھ گھر گر بھوگ لگایا۔ سوہن بنک دوار، جتھے مل سنگت ہر جس گایا۔ سوہن بنک دوار، کر کر پا گر گر پرساد ورتایا۔ سوہن بنک دوار، بھو جن بھکھ لیج پھیج اک رنگ ملایا۔ سوہن بنک دوار، جتھے کلر کول لگایا۔ سوہن بنک دوار، پر گٹ مهاراج شیر سنگھ سرب سکھدایا۔ سرب سکھ گر چرن دوار۔ امرت شبد بر کھے گر نرادھار۔ بھئیو جوت ونج دیہہ وکار۔ بانی بوہتھ گر اپر اپار۔ سچ گھر واسی پر گٹ نر نکار۔ مهاراج شیر سنگھ ٹلچک بھئیو پورن او تار۔ سد بخند سد مہروانا۔ گر سکھ گھر پر گٹے گر گن ندھانا۔ جیونہ پاؤں سار، مایا بھلا مور کھ مگدھ انجانا۔ گر سکھاں دیوے گیان، سوہنگ شبد گیانا۔ ٹلچک لے او تار، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ گر پرساد گر بھیٹ چڑھائیئے۔ پر بھ پورن جگت تران، سد بھل بخشائیئے۔ گر سنگت دے ورتائے، بھندارا بھگت کھلائیئے۔ مهاراج شیر سنگھ دوکھ نوار، سد چرن لگ جائیئے۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جن مگھ چوایا۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جن پر بھ درشنا پایا۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جنہاں پر بھ چرن سیو کمایا۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جنہاں مل ہر جس گایا۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جن سنگ نام وہوں پار ترایا۔ گر کر پا کر گر امرت بر کھے، دھن گر سکھ جن پر بھ چرنی سیس جھکایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر سستگر پورا، در آیا جس پار لنگھایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن سستگر پورا، گن ندھان گھر لیکھ لکھایا۔ دھن گر دھن گر دھن گر دھن سستگر پورا، گر سنگت گر امرت میگھ برسایا۔ دھن گر دھن سستگر پورا، چاترک سکھ سدا من سدا بلایا۔ دھن گر دھن گر دھن سستگر پورا، امرت بو ند سوانت من

شانت کرایا۔ دھن گر دھن گر دھن سٹنگر پورا، گر سکھاں دیوے دان، کایارنگ میٹھ چڑھایا۔ دھن گر دھن گر دھن سٹنگر پورا، دے درس اپار بانہوں پکڑ کل پار ترایا۔ دھن گر دھن گر دھن سٹنگر پورا، سادھ سنگت جس درس دکھایا۔ دھن گر دھن گر دھن سٹنگر پورا، مہاراج شیر سنگھ جگت بھگت وڈیا۔ سچھند گر سچ سکھ وکھائے۔ پی امرت بوںد گر سکھ امرا پد پائے۔ ہووے چرن نواس پربھ در درس نت پائے۔ ہووے جوت پرکاش، جوت چو جوت مل جائے۔ بھیسو راگ آکاش، انخشد شد من دھن وجائے۔ اُبچے من گیان، رسنا سوہنگ شبد گن گائے۔ مہاراج شیر سنگھ لفجگ او تار، چھڈ دیہہ نر نکار اکھوائے۔

۱۹ جیٹھ ۷ ۲۰۰ بکرمی امرچیت سنگھ دے گھر پنڈ جیٹھووال

سرت شبد گر انجن پائیئے۔ سرت شبد پربھ رنگ سمائیئے۔ سرت شبد سچ گھر درسائیئے۔ سرت شبد سچ بوجھ بجھائیئے۔ سرت شبد شد روپ پربھ درسائیئے۔ سرت شبد فلچگ تر جائیئے۔ سرت شبد سد ابناشی گھر ماہ پائیئے۔ سرت شبد لکھ چڑھاںی گیڑ چکائیئے۔ سرت شبد گر پورا گھول گھنمایئے۔ سرت شبد آتم درس درسائیئے۔ سرت شبد جھوٹھی دیہہ کنچن بنائیئے۔ سرت شبد پریت ہر چرن لگائیئے۔ سرت شبد کام کرو دھ لو بھ موه بھسم کرائیئے۔ سرت شبد تھر گھر بیٹھ تاڑی لایئے۔ سرت شبد انخشد شد من وجائیئے۔ سرت شبد کھول ترے کٹی دیپک دیہہ جگائیئے۔ سرت شبد پربھ جوت سر روپ جوت مل جائیئے۔ سرت شبد من گرب گوایئے۔ سرت شبد مہاراج شیر سنگھ سنگ مل جائیئے۔ گر چرن لاگے جس پربھ دیا کمائے۔ گر سکھ وڈبھاگے پربھ ابناش درس دکھائے۔ سب دکھ ناسے، گر چرن سیس نوابے۔ بھنڈار گر سٹنگر پاسے، امرت دیوے مکھ چوائے۔ کوئی نہ جائے نِر اسے، کر آس گر درتے آئے۔ لفجگ بھئے خلاصے، جن مہاراج شیر سنگھ چرن لگائے۔ گر

چرن سکھ نمسکاریا۔ ہو مہروان گر پار اُتاریا۔ جلو جگ پربھ جوت ادھاریا۔ جوت پربھ ایک، دیپک انیک جلت اجیاریا۔ بھیو آپ بیک،
تس سد سد نمسکاریا۔ کلچ بھئے وسیکھ، مہاراج شیر سنگھ جس رِدے چتاریا۔ گر سرن گر سکھ جو آئے۔ ہو مہروان پربھ درس دکھائے۔
ٹھی گندھنہار گوپاں، کلچ آن سکھ ترائے۔ سد سمر تھ پُر کھ اپار، سچ سچ سَتھ ج ورتائے۔ سَتھ سَت سَت گر مان دوایا، منی سنگھ گر
تخت بھائے۔ گھٹ گھٹ پربھ سرب نِتر، بھگتاں پربھ بھیت گھلائے۔ کلچ آن بھئے اجیارا، رنگ رنگ پربھ نام چڑھائے۔ ایسا
ہووے کھیل اپارا، پربھ رنگ مانا کوئی بھیو نہ پائے۔ سد سد سد بلہارا ہوئے جلت ادھارا، کلچ پر گٹ مہاراج شیر سنگھ نِنکارا، بانہوں پکڑ
سکھ لئے ترائے۔ کلچ ونج کیا گر سکھاں، نام پدار تھ گر در تے پایا۔ کلچ ونج کیا گر سکھاں، ناؤں نزاں وچ دیہہ سمایا۔ کلچ ونج کیا
گر سکھاں، موہن مادھو نزراں پیٹھلا گھر ماہ پایا۔ کلچ ونج کیا گر سکھاں، لجیا ادھارن دوکھ نوارن کرم وچارن پربھ ابناش درس پربھ
درسایا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ سَتھ پورا، پر گٹ جوت اپار، کرم کر ویچار گر سکھ گر در ہووے پروانا۔ گر سکھ
مہما کھن مہانا۔ گر سکھ پورے سد بل جانا۔ گر سکھ ملیا وشنوں بھگوانا۔ گر سکھ جانے گر بدھنا۔ نانا شبد من ہوئے گیانا۔ گر چرن
گر سکھ لاگ سدا دھیانا۔ انت کال پربھ دیوے بیگنٹھ بیانا۔ کرپا ندھان کرپا ندھ کرتا، گر سکھ ہو گر مکھ سد جوت ملانا۔ دھن دھن دھن
مہاراج شیر سنگھ سَتھ پورا، کلچ تارے سکھ سوہنگ دے برہم گیانا۔ برہم گیان گر در تے پائیئے۔ ہوئے شبد گھنگھور، سُرت گر چرن
لگائیئے۔ گر بن ناہی ہور جس چرن لاگ بھو جل تر جائیئے۔ کلچ دتا تار، نہ کنک سد بل جائیئے۔ بھچھک سد سد سد کرپاں، در آئے
بھکھیا گر نام لے جائیئے۔ سرب رکھک مہاراج شیر سنگھ سَتھ پورا، تس چرن لاگ جنم مرن دا گیڑ چکائیئے۔ گر چرن جس کیا پیار۔ سو
جن ادھرے وچ سنسار۔ گر بھ واس نہ ہووے سچ نستار۔ سُپھل جنم مائس جن گر چرن پیار۔ ملے آپ پربھ بنوائی، سدا سدا سدار ہے

نِزادِ ادھار۔ گُر سِکھ نہ جائے خالی، من میں دھرے درس کرتا رہا۔ جوت نِر نجھن پر گٹ اکالی، مات لوک کیو آکا رہا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ سَتگر پُورا، گُر سِکھاں کپینی پُور بک ویچار۔ سو بو جھے جس پر بھو بھرم گوائے۔ درس دے انمول، بھو بھرم گوائے۔ سو جانے کرتا رہا، جس رنگ رنگیلا رنگ نام چڑھائے۔ جگت سچا بھتار، سرب میں بیٹھا آسن لائے۔ بے مکھ نہ جانے سار، ایشہ جوت ویچ دیہہ رکھائے۔ گُر مکھ ہوئے ادھار، ہوئے دیال پر بھو درس دکھائے۔ گُر سنگت اُترے پار، ہر ہر ہر منگل گر درتے گائے۔ بھگت ادھارن آپ گُر سُورا، جگو جگ آن پیچ رکھائے۔ سرب و تھو دیوے پر بھو سوامی، گُر سِکھ توٹ نہ آوے کوئی۔ دھن دھن دھن گُر سِکھ سَتگر پُورا، بھگت و چھل لاج رکھائے۔ سَتگر سَت پُر کھ نِر نجھن، سَت دیپک سَت دیہہ جگائے۔ سَت سَت سَت ورتے ویچ سَت جگ، سچ سچ ویچ جیو سمائے۔ سوہنگ شبد سرب دھن اُبچے، ایک شبد سب سرِ شٹ سمائے۔ آپ ایک پر بھو جیوانیکا، انت جوت پر بھو ایک ملائے۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ سَتگر پُورا، سَت جگ سوہنگ شبد مکھ رکھائے، سوہنگ شبد سَت جگ ہو گیانا۔ سوہنگ شبد سَت جگ گُر مکھ پچھانا۔ سوہنگ شبد سَت جگ ملے مانا۔ سوہنگ شبد سَت جگ کرے کلیانا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ سَتگر پُورا، پر گٹ جوت سروپ انت جوت سب جیو بلانا۔

۲۰ جیٹھے ۲۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال سوہن سنگھ دے گرہ

گُر مکھاں گُر کلنج لدھا، گھر لاگا رنگ مُرا را جیو۔ گُر سِکھاں گُر کلنج لدھا، جگت کرے اجیارا جیو۔ گُر مکھاں گُر کلنج لدھا، گُر دیوے نام بھنڈارا جیو۔ گُر سِکھاں گُر کلنج لدھا، گھر پر گٹ اپر اپارا جیو۔ گُر مکھاں گُر کلنج لدھا، پر بھو دیوے بھگت بھنڈارا جیو۔ گُر سِکھاں گُر کلنج لدھا، گُر کرے جگت اجیارا جیو۔ گُر مکھاں گُر کلنج لدھا، مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھارا جیو۔ گُر مکھ ناؤں گُر نام دوایا۔ گُر سِکھ نتخاویاں تھاں

دیا۔ گر مجھ ناؤں سوہنگ شبد جپایا۔ گر سکھ من چاؤ، گر چرن سیس جھکایا۔ گر مجھ ملے ہر ٹھاؤں، رسا ہر ہر ہر جس گایا۔ گر سکھ گر کے پساو، پر گٹ جوت روپ پربھ درس دکھایا۔ گر سکھاں گر ساچی ناو، فلنج چاؤ گر بنے لایا۔ گر سکھاں من گر کا بھاؤ، کدے نہ ڈولے سکھ کے ڈلایا۔ گر سکھاں سد بل جاؤ، سچھند جن کرم ٹکایا۔ گر سکھاں دوس رین گاؤ، جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرنی سیس جھکایا۔ گر سکھاں گھر گر دربارا۔ گر سکھاں من پربھ جوت آدھارا۔ گر سکھاں گر ناؤں جگت پیارا۔ گر سکھاں گر ملے گردھارا۔ گر سکھاں لدھا کرش مرارا۔ گر سکھاں ملیا شیر سنگھ نر نکارا۔ نر نکار اچھل اڈول پربھ ہر رنگ مانیا۔ ناؤں رنگ محیٹھی گھول، گر سکھاں آتم رنگ چڑھانیا۔ پربھ کے نہ آوے تول، سد آپ جگت تلانيا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اڈول، سب جگت ڈلانیا۔ گر گوبند دوئے بھئے پر کاشتا۔ پربھ دی جوت گر سکھ بھرواسا۔ سرب سر شست ویج پربھ واسا۔ آئے در نہ جائے نر اسا۔ بے مجھ ہوئے نزک نواسا۔ گر سکھ آئے سدا رہ اسا۔ گر مجھ وڈیائی گر دے سب آسا۔ مہاراج شیر سنگھ کھیل جگت ماریو ویج ہاسا۔ بندھن بندھے بندھ وکھائے۔ بے مجھ ہو یا چراسی گیڑا کھائے۔ نام وہونا در در چوٹاں کھائے۔ بن گر کوئی نہ پار لنگھائے۔ دھرم رائے پربھ دے سزاۓ۔ نزک نواس سدا بللاۓ۔ گر سکھ ادھرے گر چرن لگائے۔ بنے پاپ جن پربھ دیا کمائے۔ اموگھ درشناں گر گوبند درسائے۔ اجوئی رہت جوت پر گٹھائے۔ نام پدار تھ گر سکھاں گر جھولی پائے۔ دے امول وتحہ، سوہنگ شبد منتر درڑائے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اکھ، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سکھ سا گر گر کے چرن۔ سد رددھ ناگر دکھ سب ہرن۔ اپنا کپیا آپ جو بھرن۔ گر چرن لاگ فلنج سکھ ترن۔ گر چرن پریت نہ جم توں ڈرن۔ پتت پاپی پربھ درس کر ترن۔ کوٹ اپر ادھ چھن مہہ ہرن۔ جوت سر روپ گر نر نجھن چرن۔ ایک کرائے پربھ چار ورن۔ مہاراج شیر سنگھ لگ چرن گر سکھ

ترن۔ ترن تارن سمر تھو گونتیا۔ سکھ سکھاں دیوے ہتھ پر بھ آپ بھگونتیا۔ دوویں جوڑ کرو پر بھ پاس بینتیا۔ در سخیاں منگل گائے گھر گھر سوبھاؤ نتیا۔ پر بھ کلگ جوت پر گٹائے، کلا کل سد دھر نتیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد کر پال، بھلے چو پر بھ سدا بخشستیا۔

۲۰ جیٹھ ۷۰۰ بکرمی پر قدم سنگھ دے گھر پچن ہوئے

بھگت بھگتا گر آپ سواریا۔ بھگت رنگ گر ایک نستاریا۔ بھگت گر گوبند بھگت جوت چمتكاریا۔ بھگت بھگوان گر سنت منی سنگھ مہاراج شیر سنگھ آپ نز نکاریا۔ جوت اٹل سدا پر بل جاؤ بل جوت جگت ادھاریا۔ آپ اچل مہما اکھل پر گٹ کل دیوے بھگت بھنڈاریا۔ نر سنگھ نر بل مہاراج شیر سنگھ پار برہم گر سکھ بھوجل تاریا۔ بھگت گر گوبند پر بھ میل ملایا۔ تین لوک اک رنگ سمایا۔ چھڈ کھنڈ برہمنڈ نز نکار نرائن پر بھ آیا۔ بے مکھاں لائے ڈنڈ، بھگتاں سنگ جائے ہندھ، کلگ نہ کنک آپ اکھوایا۔ گر سکھ منگ چاڑھے رنگ، گر سکھ بھوجل پار اُتاریا۔ کرم ہوئے بھنگ، در آئے منگ پر بھ دیوے رنگ، جن چرن نمسکاریا۔ وسے برہمنڈ گھر سکھ سچھنڈ، گر سنگت من سدا ارنگ، گر پورے جاؤ بل بلہاریا۔ گر ناؤں ترنگ، سکھ جائے پار لنگھ، من گر درس امنگ، جُگ جُگ گر پیچ سواریا۔ پر بھ ہر ہر رنگ، سادھ سنگت گر سدا ہے سنگ، پر بھ ابناش نہ ہوئے بھنگ، کلگ آن گر سکھ پار اُتاریا۔ موڑ کھ مگدھ ہوئے دنگ، گر سکھاں گر لائے سنگ، دے درس من چاڑھ میٹھی رنگ، مہاراج شیر سنگھ شد روپ درسا رہیا۔ شد روپ پر بھ سرب گھٹ وسیا۔ اُپچے گیان جس پر بھ ہر دے وسیا۔ گر مگھ ہر رنگ پر بھ دیہہ ویچ وسیا۔ بے مکھاں چرن دھوڑ ملے نہ بھکھیا۔ گر سنگت گر درس من کی اچھیا۔ پر گٹ بھیو آپ نز نکار، کرے بھگتن رچھیا۔ پر بھ ابناش سرب سکھ داتا، مہاراج شیر سنگھ جیٹھ ویہہ کر پورن اچھیا۔ جیٹھ جڑندا رنگ رنگیلا مادھو اک رنگ سمایا۔ جوڑ جڑندا کول

بہندا درس دکھندا، و چھڑیاں پر بھ میل ملایا۔ گرب گرندا درس دکھندا سد بخشدادوئے جوڑ کر اک بہایا۔ بھگت ترنداء، مہاراج شیر سنگھ کرے چیو چندا، جس نے جنم دوایا۔ دن سہایا بھگت گر گوبند جس میل کرایا۔ ترن تارن سمر تھ پر بھ آن سادھ سنگت دوکھ مٹایا۔ ٹھنگ اگن رتھ گر پائی نک نتھ، کپتا سٹھ گر پورے سوانگ ورتایا۔ بھگتا و تھ سوہنگ شبد اکھ، سٹھ دھرم رتھ، مہاراج شیر سنگھ جگت چلایا۔ پر بھ پر بین بھگت اوھین، بے مکھ ہین در چوٹاں کھایا۔ گر سکھ اوھین جوں جل مین، سدا گر آتم چین، من رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ گر چرن لین، کر کر پا گر پار ترایا۔ دھرت سہائی جتھے پر بھ جوت پر گٹائی۔ ہر ہر ہر رنگ لائی۔ اُچے گیان چرن کول سیس جھکائی۔ سَت پُر کھا سٹھ سو جھی پائی۔ گر کھاں سوہنگ سو جھی پائی۔ بے کھاں سر چھاہی پائی۔ ہاہاکار کرن بلائی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب کل دھارے، گر گر مکھ گر بھیت رکھائی۔ ٹھنگ آن کرم گر کیا۔ سوہنگ شبد بو جھ بجھائی۔ آئے شانت سنکھ من اُچے، گر پورے گر سکھ سو جھی پائی۔ جرم کرم مل اُترے دوویں ناوں رنگ پر بھ دے چڑھائی۔ سچ سچ دیہہ میں اُچے، سُرت شبد گر سو جھی پائی۔ تن من سنگر ہریا کیا۔ انخد ڈھن من وجائی۔ گر سکھ گر چرن تکائی۔ کھیل ترے کٹی پر بھ جوت پر گٹائی۔ ترلوکی ناتھ دے ترے لوچن، گر مکھ گر ندھان دوائی۔ ہوئے سنسا مٹے سب روگن، انخد ڈھن پر بھ من وجائی۔ جھرنا جھرے اپر اپار، امرت بوند گر ورکھا لائی۔ کھول کپاٹ گر درش دبیا، امرت نابھ مکھ چوائی۔ اچرج وچ اچرج تھپیا، بجھی دیپک گر شبد جگائی۔ دھر دھیان سدا گر درسے، نر بھن جوت پر بھ وچ دیہہ جگائی۔ کایا کوٹ بھیا سب او جل، گر پورے بے دیا کمائی۔ سَت سنتوکھ سرب گن اُچے، نجانند نج ماہ پائی۔ تن مائی بھیو اجیارا، سچ سو جھ گر ناویں پائی۔ ٹھنگ سدا گر سکھ او جل، مہاراج شیر سنگھ پیچ رکھائی۔ ایشر جوت بھیو پر کاشا۔ مات پاتال وچ آکاشا۔ وچ بیٹھ دیکھے پر بھ جگت تماشا۔ گر سکھ گر چرن پیاسا۔ بے مکھ دیکھ کرن مکھ ہاسہ۔ کرم دھرم دوویں ہوئے ناسا۔ گر سکھ ہوئے نام رہرا سا۔ چھوڑ آہار شراب ماسا،

سوہنگ شبد ملے سرب گن تاسا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ بھروسا۔ گرچن جو من چت لائے۔ جوت نرنجن پربھ دے جگائے۔ گرچن جو من چت لائے، سد مہروان پربھ درس دکھائے۔ گرچن جو من چت لائے، رام رمیا گھر ماہ پائے۔ گرچن جو من چت لائے، مکند منوہر لکھمی نزاں درسائے۔ گرچن جو من چت لائے، مدھر بین کوال نین سر مگٹ سجائے۔ گرچن جو من چت لائے، موہن مادھو کرش مُرار نظری آئے۔ گرچن جو من چت لائے، گلچ جوت سرُوپ پربھ جوت درسائے۔ گرچن جو من چت لائے، مہاراج شیر سنگھ نز او تار سوچھ سرُوپ ہو درس دکھائے۔ گرچن جو من چت لائے، گلچ کرم پربھ دے مٹائے۔ گرچن جو من چت لائے، گن ندھان گھر آ لیکھ لکھائے۔ گرچن جو من چت لائے، دے شبد آدھار گلچ پربھ پار کرائے۔ گرچن جو من چت لائے، ویچ چراہی جیو پھیر نہ آئے۔ گرچن جو من چت لائے، بھگت و چھل گر بھگت ترائے۔ گرچن جو من چت لائے، جم کا ڈن نیڑنہ آئے۔ گرچن جو من چت لائے، وانگ اجمال پاپی تر جائے۔ گرچن جو من چت لائے، انت کال پربھ درس دکھائے۔ گرچن جو من چت لائے، مایا متدا ویج نہ جیو سبائے۔ گرچن جو من چت لائے، سچ گھر داسی سچ گھنڈ پوچائے۔ گرچن جو من چت لائے، پربھ جوت سرُوپ ویچ جوت ملائے۔ گرچن جو من چت لائے، مہاراج شیر سنگھ سکھ دی پیچ رکھائے۔ گر سکھ سو جس شبد ادھاریا۔ گر سکھ سو جس پاربرہم نمسکاریا۔ گر سکھ سو جس ہوئے روگ نواریا۔ گر سکھ سو جو ڈگے چرن دواریا۔ گر سکھ سو جن ملیا گر نام بھنڈاریا۔ گر سکھ سو جس رسا سوہنگ شبد وچاریا۔ گر سکھ سو جس جگائے جوت پربھ اپر اپاریا۔ گر سکھ سو جن ملیا پربھ نزادھاریا۔ گر سکھ سو جس مہاراج شیر سنگھ چرن کوں پیاریا۔ گرچن سکھ کرے پیار۔ گلچ لایا ستگر پار۔ من میں اُبچے شبد گنجار۔ نینی پیکھ گر درسار۔ رِدے دھر گرچن نمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ سد سد بلہار۔ گلچ پر گئے پربھ اگم اپارا۔ جوت نرنجن مہما اپر اپار۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت نزادھارا۔ پربھ اپر مپر کرے

کھیل نیارا۔ گر سکھاں گر در گھر گر چرن دوارا۔ بے مکھاں گر در سدا دھر گارا۔ ٹھیک کرم پربھ آپ و چارا۔ بلاؤں جیو چویں نزک منجھارا۔ پر گٹی جوت نِنکارا۔ سوہنگ شبد بھنڈارا۔ سُتھگ سَت سَت سَت ہوئے ورتارا۔ چار ورن لاگ گر چرن دوارا۔ سوہنگ شبد پر گٹے سب سرشت اجیارا۔ ٹھیک انت کرے پربھ آپ کرتارا۔ سرب شکت کھچے گر داتارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیو کل او تارا۔ پر گٹ بھیو جگت بنوالی۔ در تے کھڑے پربھ جیو سوالی۔ ٹھیک پر گٹی جوت نِرالی۔ پر گٹ بھیو پربھ سرشت دا والی۔ جگو جگ گھاں گر سکھاں گھاںی۔ ٹھیک آن پربھ سار سماں۔ گھور اندر دیپک دیہہ جگاںی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگت سرب دا والی۔ کر کر پا گر امرت برکے، در لاگا رنگ مرارا جیو۔ دے دات گر سنگت تائیں، مکھ لائے امرت بھنڈارا جیو۔ کرم جرم ہوئے جگ او جل، پربھ بخشے امرت دھارا جیو۔ آئے شانست سرب سکھ اپچے، آتم شانت گر در درسرا جیو۔ پتت ادھار بھئے بھنجن، دُکھیے دیوے تار امرت برسرا جیو۔ ہنکار نوارن بھوکھنڈن، پربھ سدا سدا کرے جیو ادھارا جیو۔ ٹھیک کر پا کر پربھ ٹھاکر، دھری جوت جگت نِنکارا جیو۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھگ پورا، کرے کھیل اپر اپارا جیو۔ اچرج کھیل جگت گر کیا۔ سوہنگ دے کے نام کرے نِرمل جیا۔ گر سکھاں پاوے سار، شبد گیان جگت گر دیا۔ ٹھیک کر دھیان، پورب کرم جگت سکھ بیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتھگ پورا، امرت نام گر در گر سکھاں پیا۔ اموگھ درش گر درساوے۔ کوٹ اپر ادھی در تراوے۔ ہر ہر پر گٹی جوت اپارے۔ کرے کھیل پربھ ویچ سنسارے۔ ہوئے گھور ٹھیک انت کال جوت سرخہ جوت پر گٹاؤے۔ بیکنٹھ واسی سرب دُکھ بھنجن، جامہ دھار بھاگ گھنک پُری لگاوے۔ کر نمسکار جاؤ بلہار، جوت اپار سکھ دیہہ سماوے۔ سَت پُر کھ نِر بھن گر درس دکھایا۔ نِزادھار نِزویر جوت روپ پربھ دیہہ سمایا۔ مان گوانے کلوکھپائے، پر گٹ ہو گر سُتھگ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتھگ پورا، ہو چتر بھج جگ الٹایا۔ ٹھیک پائی پربھ جگت تے مایا۔ پر گٹ جوت اپار، اپنا آپ چھپایا۔ چھٹ دیہہ نِزادھار، جوت روپ پربھ بھیس وٹایا۔ جگت

بھلانے سر شٹ کھپائے اپنا بھیت نہ کسے جتا یا۔ گر سکھ گر پری گر مان دوا یا۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، لکھج وچ میل کرایا۔ گر سکھ گر ایک سماں۔ گر سکھ گر چاؤ من دھیانا۔ گر مکھ ملے میرا ناؤ مہانا۔ گر مل مهاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، سب تے اوچ وشنوں بھگوانا۔ گر کے بھاؤ بھگت ہی جانے۔ گر کے بھاؤ بھگت رنگ مانے۔ گر کے بھاؤ گر سکھ تر جانے۔ گر کے بھاؤ ملے نام ندھانے۔ گر کے بھاؤ کرے پربھ چت دھیانے۔ گر کے بھاؤ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ چھانے۔ جوت جوت پربھ جوت سرفپا۔ سرب کلا سمر تھ پربھ آپ وڈ بھوپا۔ مہما اپر اپار جوت رنگ انوپا۔ جوت دیوے تار وچ اندھ کوپا۔ مهاراج شیر سنگھ کرے سکھ وچار کرے سوچھ سرفپا۔ سوچھ سرفپ سدارنگ راتا۔ بل بل جاؤ گر سکھ پورے، لکھج آ جس گر چھاتا۔ گیا انھمان ملے گھنک پر واسی، اُچھے گیان وچ جگت پدھاتا۔ گر چرن دھیان ہر رنگ مان، سوہنگ شبد رنگ راتا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، کھنڈ ور بھنڈ سرب وچ جوت جگاتا۔ کرو ارداس سنگت وچ دوئے جوڑ کر بندنا۔ دکھ نوارو پربھ آپ ترلوکی نندنا۔ لکھج ہوئے خوار لکھاوے دھر بھاگ بندنا۔ گر چرن لاگ پتت ادھارے، جگت مہکائے وانگ چندنا۔ گرب نوارے ڈبے تارے گر سکھ پار اُتارے، گر چرن کرو سد سد بندنا۔

۲۱ جیٹھے ۲۰۰۷ء کرمی پنڈ جیٹھووال ٹھاکر سنگھ دے گرہ

رنگ رنگ رنگ گر نام چڑھائے۔ منگ منگ منگ منگ پربھ من چرن تیائے۔ سست سست پربھ سست ورتائے۔ جھوٹھی دیہہ چج جوت جگائے۔ نام ندھان پربھ گیان دوائے۔ گر مکھ سکھ ہووے جگ اجل، مهاراج شیر سنگھ گھر چرن لٹکائے۔ چرن کوئ جس بن آئے۔ سدا انند من بھوکھ نہ رائے۔ درگاہ مان سمجھنڈ درسائے۔ دیوے دان پربھ گھر میں پائے۔ سدا مہروان لکھج گر سکھ ترائے۔ ہو کر پال نام

بھچھیا پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سد بل جائیے، باہوں پکڑ جن لئے ترائے۔ پر گٹ بھیو پر بھ سمر تھ۔ نام گیان دھیان پر بھ دیوے و تھ۔ سدا اڈول نِرول اموں سر گر دا ہتھ۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اڈول، پورن پر میشور سمر تھ۔ گیان دیئے گر نام جپائے۔ دھیان کیئے سب لو لائے۔ دیواں ہو پر بھ دیا کماوے۔ نام پدار تھ وِچ دیہہ پاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گھٹ وسیا، جنم جنم دی میل گواوے۔ گرچن جس لگا دھیانا۔ چار جگ سکھ رہے نشانہ۔ ادھارے سکھ پر بھ دے گیانا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیا وشنوں بھگوانا۔ گر ساگر گر گھر گم بھیرا۔ گر اُجاگر گر گنی گھیرا۔ گر رتنا گر گر ناؤں وِچ دیہہ ہیرا۔ گر کا شبد جگ چار در تیرا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ توڑے بندھن، دیوے درس جوت سروپ چھڈ سریرا۔ اُوچ اپار گر دربارا۔ جتنے وسے پر بھ آپ نِر نکارا۔ امرت بر کھے جوں جل دھارا۔ جگے جوت نِر نجھن اپارا۔ تین لوک پر بھ بھگت پسارا۔ جوت سروپ کرے جوت جگت اجیارا۔ اندوک شیلوک برہم لوک سب کرے نمسکارا۔ دھار کھیل پر بھ جوت ادھارا۔ سرِشت اپائی وِچ آپ نِر ادھارا۔ کوئ نابھ برہما پس پسارا۔ کر کر پا مگھ چار نیارا۔ وید چار وشنوں بھگوان سرب دی سارا۔ چار وید چار مگھ لکھائے۔ چار وید چار جگ درتاۓ۔ جگ چار پر بھ جوت پر گٹائے۔ جگ چار سست سست سست مہروان ہو آئے۔ چو جنت رسانا ہر ہر ہر گن گائے۔ سدھ سادھ بیٹھے تازی لائے۔ شو شکر جٹا جوٹ رکھائے۔ باشک تشکا گل لٹکائے۔ لاگ گر چن پر بھ درس پائے۔ انت کال پر بھ سب مان گوائے۔ اپنا بھید نہ کسے بتائے۔ اچھل چھل موہنی روپ بنائے۔ بھلا شو کامی ہلکائے۔ کرے کھیل پر بھ دیہہ پلٹائے۔ دے درس سب سو جھی پائے۔ ہووے ادھین کھڑا در سیس جھکائے۔ ہوں بھلا بخش گوبند رائے۔ ہو کرپاں پر بھ مان دوائے۔ پوچھا شو جگت رہ جائے۔ جگ چار ورن چار سب سیس جھکائے۔ پر گٹ نر او تار شکتی کچھ وکھائے۔ پر گٹ جوت اپار جوت وِچ جوت ملائے۔ جگت سوہنگ گیان پوچھا شو ہٹائے۔ اُچھے برہم گیان، رسانا نام دھیانے۔ پر گٹ آپ نِر نکار، کلچک دے اُٹائے۔ سچھنڈ سچ سَتھج لایا۔

مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ آپ اپر پر بھو اگم اپار۔ جگو جگ کرے جوت چنتکارا۔ سنجگ کیتا پار کنارہ۔ گوتم رکھ وڈ اجیارا۔ جگ اٹھاوے رنسا دوارا۔ لائے تریتا بھلیو رام او تارا۔ رگ وید جس پار اُتارا۔ دے وڈیائی پر بھو بھلکتن تارا۔ بھلیفی تائیں درسائے سچ دوارا۔ رام رام رام رمیا جلت ادھارا۔ دشائیں لائے گھان، کر جگ آکارا۔ بھلکتن دیوے تار، دے درس اپارا۔ سلا دیوے تار، چھو ہے چرن گدارا۔ تریتا گوایا مان، پر بھو رام او تارا۔ دواپر پر گلیو رام کرشن او تارا۔ کرشن کسو مادھو سد نمسکارا۔ دے کے براہم گیان، گیتا رسن اچارا۔ سست سست مہروان، پر بھو بھلکتن تارہ۔ چھڑ چھڑ چھڑ راجبن دربارا۔ کر کر کر پیار سدا بدر آ تارہ۔ ہر ہر ہر نرائیں بھلکت جناں پیارا۔ دواپر ہو یا پار فلک کیا پسرا۔ بھر گیا وید اتھربن لے اُتارا۔ آیڑا اتھربن اُبچے اللہ نور اپارا۔ اللہ اللہ ہو نور، ایشیر جوت چنتکارا۔ فلک کرے خوار، کھنڈا دے دو دھارا۔ رام سار رسول گیا پسرا۔ فلک دتی ہار، عیسیٰ موسیٰ پر بھو دے اُتارا۔ فلک ہوئے خوار، جوں چو وچ نزک منخارا۔ ہوئے سب خوار، پر بھو کھیل اپارا۔ دے جوت ادھار پر گٹے دس او تارا۔ کسے نہ پائی سار، پر بھو کی کرے ورتارا۔ لے کے ایشیر اوٹ سب چلائے پنچھ نیارا۔ کسے نہ پائی سار، سد سد سد اک جوت ادھارا۔ پر بھو آپ جوت سرودپ، سرب چو جنت پر بھو جوت ادھارا۔ اُبچے جوت سرودپ، انت کال ہوئے جوت سمارا۔ فلک ہو یا گھور، جگت بھیو دھندو کارا۔ کوئے نہ پاوے سار، گر بن ڈبے سب سنسارا۔ ایشیر سد بلہارا، جگ جگ پر بھو لے اُتارا۔ فلک کرم وچار، پر گٹ بھیو جوت چنتکارا۔ سرب گوائے مان، قرآن انجلیں جگت کیا کنارہ۔ چوئھا جگ اٹھائے، بھلکتن چار وید کھپائے، سوہنگ شد الائے، سچ شد جگ چارا۔ گیتا گیان گوائے، بانی تھرن نہ رہائے، ایشیر جوت پر گٹائے، سنجگ ساچا لائے، بھلکتن دیوے نام ادھارا۔ سچ سچ ورتائے۔ جوٹھ جھوٹھ کھپائے، پاپی اپر ادھی سرب کھپائے، پر بھو بھلکت ترائے جو آئے گر دربارا۔ پر گٹ جوت نرجن رائے، فلک کوڑا دیا اٹھائے، سنجگ ساچی بنت بنائے، مہاراج شیر سنگھ آپ نر نکارا۔ نر نکاری نرویر سماوے، کر کھیل اپار چڑھجھ

کھاوے۔ سر برتر گوائے مان، سوہنگ شبد مگھ رکھاوے۔ گر سکھاں دیوے تار، جنہاں لفج چرن لگاوے۔ من اُچے برہم گیان، جنہاں سر
گر ہتھ ٹکاوے۔ ملے نام ندھان، جن پربھ دیا کماوے۔ دیوے گوجھ گیان، سچ دی جوت جگاوے۔ جھوٹھی چھڑ پریت، پربھ دی آس
تکاوے۔ گر پورا ہو مہروان، جنہاں نوں پار لنگھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ آپ نز نکار، نزدھن سردھن دوویں تراوے۔ جگت گر آیا، منی
سنگھ نام رکھایا۔ ہووے شبد گیان، گوبند گوبند پر گٹایا۔ جامہ آیا دھار، لفج نہ کلنک اکھوایا۔ بے سکھاں نہ دیوے دیدار، آئی پائی مایا۔
گر سکھاں دیوے تار، شبد روپ پربھ درس دکھایا۔ لفج کرم و چار، چرن سنگ جوڑ ملایا۔ گر پورے ہو مہروان، نام ندھان دوایا۔ مہاراج
شیر سنگھ پر گٹ بھگوان، سنجگ ساچا لایا۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے گر ساچا آئے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے گر چرن ٹکائے۔ سنجگ سوہے
دھام، جتھے پربھ جوت جگائے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے نین مندھار درس دکھائے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے بیکنٹھ واسی رہیا سمائے۔
سنجگ سوہے دھام، جتھے پربھ سوہنگ گیان دوائے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے پربھ بھگت تراۓ۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے پربھ سرن
پڑے دی لاج رکھائے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے بیٹھ ساچی لکھت کرائے۔ سنجگ سوہے دھام، جتھے مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا لاۓ۔
دھن سہیا تھان، جتھے پربھ آسن لایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے گر بیکنٹھ بنایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے جگت بھلایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے
سنگت رل منگل گایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے پربھ رانیاں مہارانیاں نوں تختوں لاہیا۔ دھن سہیا دھام، جتھے سچ گر سچ بچن لکھایا۔ دھن
سہیا دھام، جتھے چار ورن کر گر اک بھایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے پربھ سوہنگ دے گیان جگت تراۓ۔ دھن سہیا دھام، جتھے پر گٹ ہو
نز نکار لفج درس دکھایا۔ دھن سہیا دھام، پر گٹ بھئے مات کھنڈ برہمنڈ تھایا۔ دھن سہیا دھام، پر گٹ نر او تار برہما پار کرایا۔ دھن سہیا
دھام، جتھے تین لوک پربھ بنت بنایا۔ دھن سہیا دھام، جتھے مہاراج شیر سنگھ چرن ٹکایا۔ سنجگ ساچا سچ سنجگ لائے۔ سنجگ ساچا سچ شبد

سُتُّنگر ساچا سوہنگ گیان جگت دوائے۔ سُتُّنگر ساچا سُتُّنگر ساچا سچ سُج ورتائے۔ سُتُّنگر ساچا مد ماس نشت کرائے۔ سُتُّنگر ساچا جپو جنت بنائے۔ سُتُّنگر ساچا ہر ہر رسانا نام جپائے۔ سُتُّنگر ساچا آپ تھر ہو سرب بنسائے۔ سُتُّنگر ساچا اپنی مہما آپ لکھائے۔ سُتُّنگر ساچا وِچ دیا کمائے۔ سُتُّنگر ساچا مور کھ ملکھ انجان دے کے شبد گیان بُجھائے۔ سُتُّنگر ساچا مان ایکھمان دے درس مٹائے۔ سُتُّنگر سُتُّنگر سُنگت سُنگ سمائے۔ سُتُّنگر ساچا مُور کھ ملکھ انجان دے کے شبد گیان بُجھائے۔ سُتُّنگر ساچا مان ایکھمان دے درس مٹائے۔ سُتُّنگر ساچا ادھرم گُلگرم نشت ہو جائے۔ سُتُّنگر ساچا سچ پریکھت آپ ہو جائے۔ سُتُّنگر ساچا سچ سُنجھم سچ رہیا سمائے۔ سُتُّنگر ساچا سچ چھنڈ مات لوک بنائے۔ سُتُّنگر ساچا گر سکھ تراۓ۔ سُتُّنگر ساچا سادھ سُنگت کل مان دوائے۔ سُتُّنگر ساچا کر چرن پر نام، چرن گر آس رکھائے۔ سُتُّنگر ساچا دیوے سب نوں تار، بھوجل پار کرائے۔ سُتُّنگر ساچا سب دی لیوے سار، ہر جیو میں رہیا سمائے۔ سُتُّنگر ساچا جپونہ پاوے سار، جس وِچ بیٹھا آسن لائے۔ سُتُّنگر ساچا دیوے شبد گنجار، جو گر دھیان لگائے۔ سُتُّنگر ساچا دیوے برہم گیان، گر سکھ ریدے دھیائے۔ سُتُّنگر ساچا جپو جگت نہ جائے نِراس، بج گر اوٹ تکائے۔ سُتُّنگر ساچا بھگت و چھل کر پال، بھگتاں دی پیچ رکھائے۔ سُتُّنگر دیکھے ایہہ جگت تماشا۔ جپو اپائے اپ تچ وائے پر تھمی آکاشا۔ من مت بُدھ جپو آتم دھرو اسا۔ جپونہ پائے سار، وِچ دیہہ گر پورے واسا۔ پر بھ دیوے پردہ کھول، جس گر چرن بھرو اسا۔ ملے شبد انمول، ہووے آتم پر کاشا۔ وِچ دیسے جوت اڑوں، جگائی پر بھ ابناشا۔ گر پورے ویکھے چوہل، فلک چپو ہوئے بیٹھا۔ مہاراج شیر سُنگھ سرب جپو جنت بھیو واسا۔ رس رس رسانا گر مکھ چوایا۔ مل مل مل سخیاں ہر جس گایا۔ ہس نہس نہس گر پورے نہ اسا۔ مہاراج شیر سُنگھ سرب جپو جنت بھیو واسا۔ رس رس رسانا گر مکھ چوایا۔ وس وس اُجڑیا پر بھ پھیر وسایا۔ پھس پھس جم نام جپایا۔ نس نس گر سُنگت گر شبد جھوی پایا۔ دس دس دس پر بھ سکھ مارگ پایا۔ وس وس اُجڑیا پر بھ پھیر وسایا۔ پھس پھس جم پھاس پر بھ گلوں کٹایا۔ دھن دھن دھن گر سُنگر پورا، در گھر آیا مان دوایا۔ مہاراج شیر سُنگھ سُنگر پورا، دُکھیاں دا جس دکھ گوایا۔ پر بھ در کھڑے دوئے جوڑ سوالی۔ بخششے اوگن پر بھ ملے بنوالي۔ پر گٹ ہویا سرب سر شش والی۔ گر سکھاں گھاں گر تھائیں پالی۔ اُدھرے جیو جن

پریت گرچن لگا لی۔ ہوئے اپیت جنہاں در سیو کمالی۔ ہوئے پنیت جنہاں درس پر بھ جوت درسا لی۔ سوہنگ شبد پر بھ نام رکھا لی۔ مہاراج شیر سنگھ سد لاگو چرنال، کایا روگ پر بھ سرب مٹا لی۔

۲۲ جیٹھ ۷۰۰ کبرمی پنڈ جیٹھوال آتما سنگھ دے گرہ

گر کرم کما نیندا۔ کر پر گٹ شبد شنا نیندا۔ دے سوہنگ شبد گیان، پر دہ آتم لاهندا۔ بُھلے جُجک آن، گر سچ مارگ لا نیندا۔ گر پاپیاں دیوے تار، جو گر در تے آنیندا۔ بے گھاں دیوے ہار، ہو ماں مکھ بھوان نیندا۔ پر بھ دیوے برہم گیان، من اندر شبد وجائیدا۔ بھو ساگر اُترے پار، گر چرنی جو چت لا نیندا۔ در گاہ دیوے مان، جو گر سکھ نام سدا نیندا۔ پر بھ کرے جوت پر کاش، انتر چو جوت جگا نیندا۔ پر بھ دے کے برہم گیان، در ٹھانڈا درسا نیندا۔ ہنکاریاں نند کاں کرے خوار، در منگن بھکھ نہ پائیدا۔ گر گھاں دیوے مان، ویچ در گاہ سچ بٹھائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ بھگوان، گر سکھ جوت ملا نیندا۔ جوت جگت پر بھ آپ جگاوے۔ پر بھ ابناشی سدار ہاوے۔ جگت جگت مایا روپ بناوے۔ مایا ممتا کل جیو ڈباوے۔ بے گھاں گرچن نہ لاوے۔ گر سکھاں گھر جے جیکار کراوے۔ انند منگل ہوئے گر کیرا، ہر ہر ہر رسا نام جپاوے۔ پر گٹ کیو پر بھ جوت پر کاشا، در آیاں گر پار لگاوے۔ شبد روپ گر کھیل رچائیو۔ پر گٹ جوت ویچ سکھ سماوے۔ سرب کلا سمر تھ پر بھ پورا، آپ ابھیو کوئی بھید نہ پاوے۔ رنگ رنگیلا موہن مادھو، جگو جگ پر بھ جوت جگاوے۔ جوت جگائے آپ پر بھ ٹھاکر، چھڈ دیہہ ویچ جوت سماوے۔ کوئ نین گر کرم کرند، دیا دھار سست سست جگ لاوے۔ ہر مل بھگت ہوئے من تن ہریا، سچ شبد گر گیان دواوے۔ رام کرشن پر گلیو بھگوانا، مہاراج شیر سنگھ نام رکھاوے۔ ناؤں ندھاں مل گر سکھاں پائے سار، جنہاں ہر درس دکھایا۔ درس

دکھائے آپ گر پورا، کرشن بال سر مگٹ ٹکایا۔ ٹلچ آن بھگت گرتارے، و چھڑیاں گرمیل کرایا۔ درس دیوے آپ پربھ کرتا، گرسکھاں من رنگ میسٹھ چڑھایا۔ سچ اپدیش کپیا جگ انتر، سوہنگ شبد مکھ رکھایا۔ اوانگ آپ پربھ کرے نزناکا، سوہنگ شبد گر نام رکھایا۔ جوت نرجن جوت آکارا، چو جنت سب کپیا پسارا۔ نادانی اکھماںی پربھ درس نہ پائیو، ٹلچ ڈوبے وچ منجدھارا۔ گرمکھاں ملیا جگ کرتا، پرگٹ بھیو جوت سنسارا۔ کرم دھرم گر آپ وچاریا، کر کرپا پربھ پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ نرندرا، سوہنگ شبد بھگت دیپا بھندارا۔ سوہنگ شبد رسا نا گایا۔ تن من ہریا، دھن گھر ماہ پایا۔ اُچے گیان ہووے تن سیتل، انت کال نہ کال کھپایا۔ گرچن لاغ بھو ساگر تریئے، گر بھ واس گر بندھ کٹایا۔ ٹلچ سکھ چندن مہکائے، سوہنگ جنہاں رسا نا گایا۔ پسو پریتوں دیو کرے گر پورا، جم ڈنڈ نہ سرتے آیا۔ گرسکھاں من چاؤ گھنیرا، پربھ ابناشی گھر مہہ پایا۔ بے کھاں گھر سدا ہنسیرا، جنہاں گر توں مکھ بھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت گر داتا، کل وکھ کاٹ جس نام جپایا۔ پربھ بھیو جوت پرکاش، ٹلچ کرم کمایا۔ دکھی چپو کرن پکار، سوہنگ شبد گر بان چلایا۔ گرچن دھیان سکھ من اُچے، روگ سوگ پربھ دے مٹایا۔ شبد تنغ گر آپ اٹھائی، ٹلچ کرم سب نشت کرایا۔ رسا شبد آپ پربھ اُچے، اک لکھ اسی ہزار بھوٹ پریت بنایا۔ میرا نام نربان بھیو جگ انتر، گر نانک متر سچ کر وکھایا۔ مسان پون پون شبد گر باندھے، بیر اٹھاراں ناس کرایا۔ بیر محمد سنگ چار یارا، خواجہ خضر ڈوبے جل دھارا۔ ہاکن ڈاکن جھاکن گر سر مُنوائے، پھرے لبائی ہووے کل خوارا۔ اخچنی کچنی نرچنی کوئی نیڑنہ آئے، سچ شنکت پربھ کھج وکھائے وچ سنسارا۔ موکل نہ کوئی بھے رکھائے، شہید مرید گرسکھ نیڑنہ آئے، سوہنگ شبد جلے انگیارا۔ روگ سوگ سرب گر میٹے، ٹلچ کیو جوت چمٹکارا۔ چھل چھدر بلیا چھلیا سب بھسم کرائے، گر در بدھے چوٹاں کھایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سستگر پورا، امرت برکھا لا دکھیاں دکھ مٹایا۔ امرت امر رُپ گر آپ ورسائے۔ گر گوبند مل گرسنگت شانت ورتائے۔ گرسنگت من پربھ نام رنگت، دے درس

اگیان اندر ہیر چکائے۔ فلیگ پر گلیو آپ نِزکارا، آتم وِچ پر بھ جوت جگائے۔ جگے جوت گر چرن دوارے، اُبچے شبد من دُھن وجائے۔ شبد پر بھ درشن پائیئے، نجانند رہیا سمائے۔ گر بن کوئی نہ سنسا چوکے، دے گیان گر گوجھ وکھائے۔ امرت بوںد آپ گر ورکھے، گر سکھاں گر مگھ چوائے۔ بن گر کوئی نہ سار سمائے، جھرنا امرت نہ کوئی جھراۓ۔ جھر جھر جھر جھرنا بوںد اُبچے، امرت بوںد کوںل مگھ پائے۔ کھلے کوںل گر دے پر گاسیا، دیہہ دیپک گر جوت جگائے۔ جگے جوت شانت من اُبچے، نج گھر بیٹھے تازی لائے۔ رام نام رسانیت گائے، گھر بیٹھ پر بھ ابناشی پائے۔ پر بھ ابناش بھگت رکھوا، جگو جگ پر بھ بھیس رکھائے۔ آدانت پر بھ کسے نہ پایا، کب جوت سروپ کب دیہہ پلٹائے۔ پر بھ کی مہما وید نہ جانن، اپنا بھیت نہ کسے جتاۓ۔ جوت آدھار رہے پر بھ ٹھاکر، جوت آدھار سب جیور رکھائے۔ بھیو نہ پاؤں پورا گرنہ پچھانن اج وِچ بیٹھا آسن لائے۔ انتکال پر بھ کنے نہ بتائیو، جوت سروپ ہو جوت لے جائے۔ نام وہون در ڈھوئی نہ پائیں، جم کی بچاس پر بھ گلے پوائے۔ گر سکھاں گر پار اُتارے، انتکال پر بھ درس دکھائے۔ گر مگھ سدا جگت نِرام، وِچ بیان پر بھ لئے بیٹھائے۔ سچ شبد گر سکھن دیا، سوہنگ شبد جگ ورتائے۔ کھانی بانی گنگن پاتالی، سرب تائیں پر بھ دے اُٹائے۔ ایک شبد پر بھ آپ ہے ایکا، ایک سر شست جس وِچ سمائے۔ جھوٹھی کایا وِچ جوت پر کاشا، چار ورن پر بھ رنگ اک سمائے۔ سو وڈا جس ہر رنگ مانیاں، گر مگھ ناؤں جگت رہ جائے۔ سَتْجَ کھیل کرے پر بھ نیارا، مد ماس سب نشت ہو جائے۔ اہار کرے جو مانگھ دیہی، جنم جنم جوں پر بھ اگن، جنم جنم پر بھ جوں پریت لکھائے۔ انت کال نہ کوئی سہائی، گر بن کوئی نہ پار لنگھائے۔ کلوکال بھیو اندر ھیمارا، کرم دھرم نشت ہو جائے۔ کرم کلو وِچ آپ نِزکارا، پر گٹ جوت نہ لکنک ہو آئے۔ مہاراج شیر سنگھ پورن پر میشر، دھار کھیل چڑھجھ کھائے۔ سچ سچ سَتْجَ گر وکھانیاں۔ ہر ہر رنگ گر سکھاں مانیاں۔ تر تر تر گر چرن نہ مانیاں۔ جر جر جر دکھ بے مگھ انجانیاں۔ مر مر مر فلیگ گر بھلانیاں۔ وڈ وڈ وڈ پر بھ آپ بھگت وڈانیاں۔

چاڑھ چاڑھ چاڑھ سچھنڈ و کھانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ چلے اپنے بھانیاں۔ گر سکھاں گھر گر چرن دوارا۔ بے سکھاں در نزک منجھارا۔ گر سکھاں من چاؤ نیارا۔ بے سکھاں من ودھے وکارا۔ گر سکھاں کل پربھ در سارا۔ بے سکھاں دیوے پربھ نزک روارا۔ گر سکھاں دے گر امرت بھنڈارا۔ بے سکھاں مگھ وشٹ مگارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سچ گر پورا، فلنج بھگت پاوے سارا۔ بھگت بھگونت دوئے ایک سروپا۔ ویچ بھگت وسے آپ پربھ بھوپا۔ پرگٹ جوت ویچ اندھ کوپا۔ نام نِنجن بھیو سوچھ سروپا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت اُدھارن، پرگٹ جوت آپ پربھ انوپا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، در جگت گر آپ دکھایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، ناتھ تزلوکی مات سمایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، سرب گھٹ واسی سکھ دیہہ سمایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، کھنڈ ور بھنڈ برہمنڈ جس رنگ لایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، لوک تین بجے جیکار کرایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، پتت اُدھارن گر چرن لکایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، جتنے مل سنگت ہر ہر جس گایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، فلنج اوٹ گئی جگت پت بھئے سرنایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، مکند منوہر کرپاندھ آیا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، گر پرساد سَت سَت ورتایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، گر در آیا نہ جیو بلایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، کر درس گر من سنسا لاہیا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، جگت نیارا سرب پدھارا پربھ در سایا۔ گر کرپا ہوئے دِن وڈبھاگی، مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا بھگت جناں سر ہتھ لکایا۔ فلنج پربھاس گر سکھ ویچ چندن۔ دوئے جوڑ کرے در بندن۔ تارے آپ پربھ تزلوکی تندن۔ در تے کھڑے گر درس من منگن۔ سوہنگ شبد دے گیان، گر پورے من چاڑھی رنگن۔ گر سکھ گر ایک پربھ روپا گر سکھ رہے رنگن۔ مہاراج شیر سنگھ سد کرپالا، دوکھ نوارن آپ بھئے بھنجن۔ پتت پاؤں پربھ آپ بھئے بھنجن۔ ہنکار نوارن ہے بھو کھنڈن۔ جگت اُدھارے کرے درس من منگن۔ مہاراج شیر سنگھ پتت اُدھارن، گر سکھ من چاڑھے رنگن۔ سَت پُرکھ پربھ آپ نِنجن، پرگٹ اگم اپارا جیو۔ سرب سمر تھ فلنج لئے او تارا جیو۔ پربھ اکٹھ

پربھ ورتے گھر بھنڈارا جیو۔ پی بوُند امرت من ترپتا سے، گُر بر سے امرت دھارا جیو۔ گُر سکھ گُر چرن بِگا سے، کر درس کر دے پارا جیو۔ پربھ اچھل پربھ اڑول، سدا رہے نِزادھارا جیو۔ ٹلچک تو لیا پُرے قول، کر کرم وِچارا جیو۔ گُر سکھاں دیبا شبد انمول، دے درس پار اُتارا جیو۔ کر درس جن ہر رنگ مانیاں، ٹلچک ہوئے آدھارا جیو۔ منمکھ چنہاں گُر نہ پچھانیاں، تہناں پربھ نزک نوارا جیو۔ پرگٹی جوت آپ پربھ بھوپت، ہوئے پرکاش جگت چکارا جیو۔ جوت نِنجن سرب گھٹ وسے، لے آئے کل او تارا جیو۔ جھوٹھی مایا جگت بھلایا، کوئی انت نہ پاراوارا جیو۔ گُر سکھ ناؤں سدارنگ راتے، چنہاں ملیا نز او تارا جیو۔ سوہنگ شبد گیان گُر دیبا، دیہہ ہو وے شبد دُھنکارا جیو۔ انخد دھن آتم اُبجھ، پربھ ملے آپ نِزکارا جیو۔ مہاراج شیر سنگھ سد ابناش، پرگٹے ٹلچک لے او تارا جیو۔ گُر چرن دھیان گُر سکھ تر جان، ملے نام ندھان اُترے سکھ پارا جیو۔ مٹے اکھمان گُر چرن جان، گُر سنگت رل تر جان، پربھ درس نِزکارا جیو۔ پربھ پرگٹ بھئے گُر گوند بلوان، سرب گھٹ جان، آتم کرے پچھان، کرے سرب پسара جیو۔ سوہنگ شبد گیان پاؤں سکھ سُجان، مہاراج شیر سنگھ لگ چرن تر جان، گُر ملیا اپر اپارا جیو۔ جگو جگ پربھ لے او تاریا۔ جوت روپ پربھ دھرو چمنکاریا۔ پرہلاد تارے پرگٹ نز سنگھ او تاریا۔ امبرپک اُدھارے دُرباسا سُدھارے، باں چکر سُدرشن ماریا۔ جنک جنم سُدھارے، ناؤں نزک نوارے بھگت وڈیا لیا۔ ہری چند مان گوایا، جوڑی جوڑ وکھایا، مل سنگت گا لیا۔ دریودھن گھر تجایا، پدر گھر بھوگ لگایا کرشن بھگوانیا۔ سُدائم مان دوایا، سِنگھاسن اپر بٹھایا، تندرل تائیں گُر بھوگ لگایا۔ نام دیو ترایا، گُن ندھان گھر آ لیکھ لکھایا، دے اپدیس جرم سپھل کرا لیا۔ ناما آن ترایا، دُدھ نوں بھوگ لوایا، دہرا آن پھرایا، گائے موئی پھیر جوا لیا۔ نائی سین ترایا، سادھ سنگت مان دوایا، رین ساری ہر جس گایا، سین روپ ہر وٹا لیا۔ رام رمیا من وسایا، جلاہا کبیر ترایا، راما نند جس گُر بنا لیا۔ سین آن ترایا، روپ انوپ وٹایا، غریب نواز غریباں تائیں مان دوا لیا۔ جگو جگ پربھ انتر جامی، اپنا تج ودھا لیا۔ سدھنے مان گوایا، ایشر

رِدے دھیایا، نیہاں وچوں کڈھا لیا۔ اجمال آن ترایا، ناؤ پُوت نزاں رکھایا، انت کال نزاں رنسا گایا، گھر سچ بھا لیا۔ گنکا پاپن تاری، دے نام بھنڈاری آ کے پیچ سواری، وِچ بیان بٹھا لیا۔ پُوتنا پاپن تاری، کرشن تائیں جس کری خواری، کڈھ ساس پربھ دیہہ چھڑا لیا۔ رویداں چمار ترایا، نام پدار تھ پایا، اندر لال چھپایا، باہر بھیس وٹا لیا۔ گلگ جگ پربھ بھیس وٹا لیا۔ گھنک پری بھاگ لوا لیا۔ کھنڈ سچ کرے نواس، پال سنگھ سکھنڈ بھا لیا۔ دے سورن مان، دھرو جس پرے ہٹا لیا۔ مانا سنگھ دے مان، وِچ جوت ملا لیا۔ چاڑھ نام رنگن، رنگا سیکھ رنگ رنگ لیا۔ گرسکھ دیوے تار، تن من دھن جن چرن لگا لیا۔ گجر سیکھ جاؤ بلہار، گر جس سیس اٹھا لیا۔ مہاراج شیر سیکھ بھگت وچھل اکھوا لیا۔

۲۲ جیٹھ ۲۰۰۷ پکرمی پنڈ جیٹھوال رنجیت کور دے گرہ

گرسکھ سدا ہر رنگ مانے۔ گرسکھ چلے گر کے بھانے۔ گرسکھ گر جوں بال انجانے۔ گرسکھ سکھ گر دوئے ایک سمانے۔ گرسکھ گر چرن لاغ سرب تر جانے۔ گرسکھ گر سمانے۔ گرسکھ گر وِچ بیان بٹھانے۔ گرسکھ گر گر پری لے جانے۔ گرسکھ سد گر من بھانے۔ گرسکھ جگت پربھ وڈیانے۔ گرسکھ بن کوئی نہ گر پچھانے۔ گرسکھ اپچے سدا برہم گیانے۔ گرسکھ درس گر گھر میں پانے۔ گرسکھ سنگ بے مگھ تر جانے۔ گرسکھ چندن وانگ سدا مہکانے۔ گرسکھ ہوئے گر دی بانے۔ گرسکھ مکائے آون جانے۔ گرسکھ سدا اٹل ہو جانے۔ گرسکھ گر وِچ سمانے۔ گرسکھ گر پورے وِچ جوت ملانے۔ گرسکھ مہاراج شیر سیکھ گر ستگر پورا، گلگ آ کے سکھ ترانے۔ سیوک سکھ سب گر تاریا۔ وِچ چرن جن آنمسکاریا۔ ملے آپ پروردگاریا۔ کٹی پھاس درس درساریا۔ ہوئے سکھا لے ساس، رنسا سوہنگ شبد اُچاریا۔ گھر بیکھ بھر شہ بھنڈار جماگ۔

پر گٹ گن ندھان، ایسے گر کو سد سد بلہاریا۔ گر دے درس اپار، گر سکھ آ تاریا۔ تی واو نہ لائے، پار براہم جن رِدے چتاریا۔ ہوئے سدا اڈول، چنہاں نام نِر نجح پالیا۔ رسانا مکھوں ہر ہر بول، پربھ ابناش وِچ رِدے دھیا لیا۔ پربھ مل کوئے نہ رہے توٹ، جگت جھوٹھی کھیل رچا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا، فلک آئے گر سکھ ترا لیا۔ گر سکھاں گھر سدا ودھائی، کر پریم گر گوبند پر گٹا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، جن مات لوک سچھنڈ بنوا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، چنہاں وشنوں بھگوان وِچ بھا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، ہر ہر درشن ہر تھاں پا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، سَت سَت کر سَت پُر کھ نِر نجح پالیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، گر چرن لاگ بنش ترا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، نام پدار تھ گر در تے پا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، جنم مرن دا پھند کٹا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، درس پرس من ترپت کرا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، چرن کوئ در سیس جھکا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، جوت نِر نجح نام نزاں گھر سمجھے پا لیا۔ گر سکھاں من سدا ودھائی، مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا گر سکھاں سر ہتھ ٹکا لیا۔ گر سکھ کرم گر آپ وکھانے۔ گر سکھ بھیو کوئی چو نہ جانے۔ گر سکھ سیو گر پائے خزانے۔ گر سکھ وِچ گر ابھیو مہاراج شیر سنگھ جوت جگانے۔ جوت جگت پربھ بھی درسائے۔ بھگت بھگونت دی سو جھی پائے۔ بھگت بھگونت اک جوت ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا گنوںت، تین لوک رہیا سمائے۔ سُتگر چلے شبد اپارا۔ سوہنگ شبد ہو جگت اجیارا۔ ورن چار سو ہن گر چرن دوارا۔ دے نام گر کھول بھنڈارا۔ دے گیان جھوٹھی دیہہ پسارا۔ کر دھیان گر سکھ گر پار اُتارا۔ ہو نِربان گر سکھ پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائی، پر گٹ بھیو آپ نِر نکارا۔ نام نام گر نام اپدیسیا۔ سچ دھام دھام جتنے سکھ اپدیسیا۔ ہر کام کام کام کرے جگو جگ ویسیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا، جوت سرُوپ وِچ سکھ پرویشیا۔ گر دھام ہر کا دوار۔ گر کا دھام پربھ جوت نِر نکار۔ گر دھام گر سکھ پیار۔ گر دھام پربھ لٹا تار۔ گر دھام جگت جوت اپار۔ گر دھام سچھنڈ وچار۔

گر دھام مہاراج شیر سنگھ گر دھام سکھنڈ چار۔ گر دھام آن سہایا۔ آپ پربھ ایک، جگ انیک اٹایا۔ دھر جوت وچ کل دے آیا۔ نام نام سچ سچ مارگ پایا۔ سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ بھگت ادھار نہ کلنک اکھوایا۔ سکھن تارن سنتگر آیا۔ کھنڈ سچ برہمنڈ سچ آپ سچ سچ سچ سچ ور تایا۔ نام سچ دھام سچ سچ گر سنجک لایا۔ فلچ کچ سر شٹ جائے اگن مچ، گر پورا شبد لکھائے سچ، فلچ جپواں بھیت نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ کھیل کرے نرالا، چھڈ دیہہ جوت روپ آیا۔ جوت روپ کرے کھیل نرالا، شبد روپ جگائے جوت اپارا۔ سرب سکھ گر چرن دوارا۔ سوہنگ شبد گر سچ بھنڈارا۔ امرت نام پربھ دئے نر نکارا۔ گن ندھان لکھے لیکھ اپارا۔ سچ شبد دیہہ ہوئے آدھارا۔ سرت شبد پربھ پائے درس اپارا۔ وجہ دھن کھلے دسم دوارا۔ ہوئے دھنکارا دیپک جوت جگے اپارا۔ برہم گیان ہوئے مہاراج شیر سنگھ ملے نر نکارا۔ فلچ آن گر کھیل رچایا۔ نر دھن دیکھ گر درس دکھایا۔ غریباں گر درگاہ مان دوایا۔ گر سکھاں سوہنگ شبد نام سچ درڑایا۔ پتت ادھارن نہ کلنک اکھوایا۔ سر شٹ ٹھکھارن اک در پایا۔ سکھ ادھارن گر چرن لگایا۔ سنجک تارن سنتگر آیا۔ فلچ آن جن بنئے لایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ نام رکھایا۔ گر شبد اندھنکار۔ گر شبد گر سچ نستار۔ گر شبد اندھ گیان چار۔ گر شبد گر سکھاں پائی سار۔ گر شبد گر دسوال دوار۔ گر شبد دیوے چون ادھار۔ گر شبد آتم جگے جوت اپار۔ گر شبد مہاراج شیر سنگھ دیوے درس اپار۔ فلچ کل پربھ آپ ور تائی۔ دیوے درس سدا سکھدائی۔ دھن گر گر سکھاں گھال تھاں پائے۔ شبد روپ دیوے درس گر پورا، ہتھ جوڑ گر سکھ چرن سیس جھکائے۔ فلچ کھیل اپر اپارا، مہاراج شیر سنگھ ایہہ چال چلائے۔ کوٹ وار پربھ کیا پسرا۔ ایسا کھیل کرے نر نکارا۔ فلچ آن پربھ بھئے پورن او تارا۔ نر او تار سچ ار دھارا۔ دیوے درس گر منگن گر دوارا۔ پلٹے جوت تین لوک چمٹکارا۔ ہر جی آیا کل لے او تارا۔

۱۶ ہاڑے ۲۰۰ بکری رانی کھیتِ ضلع المولڈا چباثیاں بچن ہوئے

امرت بوند گر امرت بر سایا۔ امرت بوند گر امر چڑھایا۔ گر سکھاں گر دوار دسم گھلایا۔ گر سکھاں گر بنجانند در سایا۔ گر سکھاں گر انٹکال ویچ جوت ملایا۔ گر سکھاں گر سچ دھام پُچایا۔ گر سکھاں گر جوت نر بجن ویچ سایا۔ گر سکھاں گر فلنج ویچ مان دوایا۔ گر سکھاں گر و چھڑیاں آن ملایا۔ گر سکھاں گر مہاراج شیر سنگھ آن جگت ترایا۔ جگت اجیارے پربھ کرپala۔ بھگت و چھل گر دین دیالا۔ گر سکھاں گر در دھرم سالہ۔ مہاراج شیر سنگھ سچ سچ رکھواں۔ گر ساچا سچ سچ ورتاوے۔ جوت نر بجن ویچ جگت جگاوے۔ پورب اُتر دشا اگن لگاوے۔ سرِ شش ساری ٹنب اٹھاوے۔ موتا خون جگ ورکھا لاؤے۔ اپنی کلا پربھ آپ ورتاوے۔ کوئی جیو بھیونہ پاوے۔ ویچ سنسار ہاہاکار مچاوے۔ گر سکھاں مگھ بھے بے جیکار کراوے۔ گر پری گر بھاگ لگاوے۔ جتھے جوت نر بجن اچلت کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج جوت جگاوے۔ پر گٹ جوت پربھ فلنج نر نکارا۔ نہ ہلنک پربھ لے او تارا۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت آدھارا۔ اُتبجے گیان گر چرن دوارا۔ بھگت جناں ہر بھگت بھنڈارا۔ جگت اُدھارے گر سکھ تارے پربھ لے او تارا۔ پاپی سنگھارے نزک نوارے مہاراج شیر سنگھ نہ ہلنک او تارا۔ نہ ہلنک پربھ جگت اکھوائے۔ جگو جگ ایہہ کھیل رچائے۔ فلنج چھڈ دیہہ جوت روپ ہو جائے۔ سنجگ سست مہروان سست سست ورتائے۔ تریتا پر گٹ رام، ریگ وید پربھ مان دوائے۔ دواپر کرشن مرار، ارجمن پربھ گیان دوائے۔ اُچر گپتا گیان جگت دے سمجھائے۔ فلنج جامہ دھار، مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے۔ چھڈ دیہہ اپار جوت سروپ ہو جائے۔ ہوئے جگت خوار، گر پورا ایہہ بچن لکھائے۔ گر سکھاں دتا تار، چنہاں گر چرن لگائے۔ ہوئے جگت اُدھار، چنہاں پربھ فلنج درس دکھائے۔ بھگت سوہن ہر دوار، ہر ہر ہر درس میں ترپتائے۔ فلنج دتا مان مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ترائے۔ گر سکھاں گر مان دوایا۔ گر سکھاں ہر جو ہر گھر ماہ پایا۔ گر سکھاں پربھ درشن دکھایا۔ گر سکھاں مکند منوہر لکھمی

زائن پر بھ نظری آیا۔ گر سکھاں اچت پار برہم پر میش رج درس د کھایا۔ گر سکھاں فلنج جنم اموک پایا۔ گر سکھاں پر بھ ہوئے کرپال، چڑاں گیڑ کٹایا۔ گر سکھاں دے نام ادھار، پر بھ پورے کرم کمایا۔ گر سکھاں جگت نہ آئے ہار، جنہاں گرچن دھیان لگایا۔ گر سکھاں سدا بلہار، جنہاں مہاراج شیر سنگھ رنسا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تارا۔ پر گٹے جوت ہوئے جگت اجیارا۔ پاپی اپر ادھی پر بھ ڈوبے نزک مجھارا۔ مد ماس جو لائے رنسا دوارا۔ مائس جنم جگت میں ہارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیو کل نر او تارا۔ دھن گر سکھ جنہاں گرچن پیارا۔ بھیو کرپال آپ کرتارا۔ دیوے درس آپ نر نکارا۔ جوت جگائے ویچ دیہہ اپر اپارا۔ اُبچے گیان ویچ دیہہ شبد دھنکارا۔ پر گٹے جوت آخر جوت ہوئے چتنکارا۔ بُجھی دیپک پر بھ کرے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر پر گٹیو اپر اپارا۔ اپر اپار پر بھ انترجامی۔ مدھ سودن دامودر سوامی۔ کرشن مرار جگت نہ کامی۔ بھگت و چھل آپ پر بھ سوامی۔ پر گٹ جوت ہوئے فلنج مہاراج شیر سنگھ سدا انترجامی۔ سرب سوکھ گرچن دوارا۔ کر درس پر گٹے جوت اپر اپارا۔ جگو جگ جگت پر بھ لے او تارا۔ فلنج جامہ دھارے پر بھ نر نکارا۔ جگت بھلا ہوئے خوار گر سکھاں پر بھ پار او تارا۔ بے مکھاں من سدا ہنکارا۔ رنسا چلے سدا وکارا۔ گر سکھاں ہر نام پیارا۔ اُبچے گیان پر بھ دیوے نام بھگت بھنڈارا۔ فلنج جامہ دھار پر گٹیو نہ کلنک او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، فلنج کیو پار او تارا۔ فلنج آن گر فلنج کرم و چاریا۔ فلنج آن گر جوت جگائی اپر اپاریا۔ فلنج آن گر دھارے کھیل رنگ کرتاریا۔ فلنج آن گر جوت سر روپ جگت سنگھاریا۔ فلنج آن گر رنگ اک ہو سرب سماںیا۔ فلنج آن گر سوہنگ شبد مارے بانیاں۔ فلنج آن گر بھنے پاپی بھٹھیا لے دانیاں۔ فلنج آن پر بھ ہوئے نہ کلنک ایہہ رنگ د کھانیاں۔ فلنج جامہ دھار مہاراج شیر سنگھ جگت بھلانیا۔ جگت بھلیا گرچن نہ لائے۔ جگت بھلیا گر درس نہ د کھائے۔ جگت بھلیا آخر ٹھنڈ نہ پائے۔ جگت بھلیا گر دی سو جھ نہ پائے۔ جگت بھلیا گر جھوٹھے دھندے لائے۔ جگت بھلیا مایا ممتا ویچ من وسائے۔ جگت بھلیا دیہہ درمت ہو جائے۔ جگت

بھلیا گر آیا سار نہ پائے۔ جگت بھلیا نہ کنک پربھ جوت پر گٹائے۔ جگت بھلیا مہاراج شیر سنگھ چرن نہ لائے۔ گر سکھاں گر چرن لگایا۔ فلنج جامہ دھار پربھ درس دکھایا۔ دیوے درس اپار، مگنڈ منوہر پربھ نظری آیا۔ فلنج دتا تار، جنہاں گر چرن لگایا۔ کرے کھیل اپار، جوت نِنجن آپ رگھرا یا۔ گر سکھاں دتا تار، سُرت شبد گر گیان دوا یا۔ ہوئے جوت آدھار، دبپک دیہہ وچ جوت جگایا۔ جامہ لیا دھار، گھنک پری پربھ بھاگ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا پر گٹ جوت اپار، فلنج ناس کرایا۔ اُچے شبد گر چرن دھیانا۔ اُچے شبد پربھ دے گیانا۔ اُچے شبد جگے جوت وچ دیہہ ندھانا۔ اُچے شبد گر شبد بھجھانا۔ اُچے شبد ملے وشنوں بھگوانا۔ اُچے شبد پربھ درس ہوئے بدھنا۔ اُچے شبد گر سوہنگ شبد وکھانا۔ اُچے شبد ہر بھگت ہر چرن دھیانا۔ اُچے شبد پربھ ہر رنگ چیو جنت سمانا۔ اُچے شبد پربھ دیوے نام دانا۔ اُچے شبد من بھئے گیانا۔ اُچے شبد آخرم جوت پربھ جوت ملانا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، راؤ رنک جس اک سمانا۔ فلنج لے او تار، فلنج پار اُتاریا۔ فلنج لے او تار، گر سکھاں گر پار اُتاریا۔ فلنج لے او تار، چیو جنت پربھ کرم وچاریا۔ فلنج لے او تار، بے سکھاں گر نزک نواریا۔ فلنج لے او تار، گر سکھاں گر چرن لگا لیا۔ فلنج لے او تار، کلوکال کلو گر اٹلا لیا۔ سنتگر سچ سچ ورتا لیا۔ مد ماس جو کرے اهار، تہناں نزک نواس دوالیا۔ گر سکھاں گر چرن پیار، امرت بو ند مگھ چوالیا۔ سب دا گوائے مان، پربھ سوہنگ شبد چلا لیا۔ پربھ سروپ ایک، جگت روپ انیک وٹا لیا۔ جگو جگ لے او تار، بھگت جناں پربھ آن ترا لیا۔ فلنج جامہ دھار، نہ کنک پربھ آپ اکھوا لیا۔ تھی دیہہ جوت سروپ، مہاراج شیر سنگھ فلنج اٹلا لیا۔ دھرے جوت جگت گر پورا۔ انخد شبد سدا سرورا۔ ہوئے اندھ گھور اُچے راگ شبد گر سنتگر پورا۔ اُچے گیان مانے سدا من انند گھنگھورا۔ جگے جوت سدا نِرالم، اُچے درس ملے گر سورا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پر گاسیو جس دا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ مگھ واک کرے گر پورا۔ جگت ادھارے آپ سچ سورا۔ تین لوک پربھ سد بھر پورا۔ وچ پاتال پربھ نین مدھورا۔ باشک

سچ بیٹھا گر سنتگر پورا۔ وِچ آکاش پربھ جوت سرودا۔ اُنجا پون جوئ سر حورا۔ جلے جوت اُمل پربھ حضورا۔ وِچ پاتال چھمی پربھ چرن حضورا۔ وِچ مات پربھ وِچ دیہہ ہے تورا۔ کوئی نہ جانے گر پر گئیو آن ٹھج سنتگر پورا۔ لے او تار بھگتن ادھار مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، تہناں دکھ نہ بیاپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، تہناں کوئی روگ نہ سیاپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، تہناں ملیا ہر ہر ملیا آپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، جھوٹھی دیہہ وِچ پربھ بیاپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، ہر رنگ وِچ ہر ہر پربھ جاپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، سمر تھ پر کھ پربھ درس درساپے۔ جونہ بھلے میرا ناؤں، مهاراج شیر سنگھ نج آتم پر کاشے۔ نجانند نج ماہ پائے۔ گر پورا جاں درس دکھائے۔ بھجھی دیپک پربھ وِچ دیہہ جگائے۔ گیان جوت ہردا ہو جائے۔ گیان گوجھ پربھ آپ گھلانے۔ جوت نرنجن وِچ دیہہ پر گٹائے۔ گیان اُبچے دھیان گر چرن لگائے۔ آتم پر کاش ہر درشن پائے۔ گر سکھ رنگ گر رنگ میتھ چڑھائے۔ دھار کھیل اپار پربھ چتر بھج کھائے۔ بن مala بھوکھن کوں نین سر مکٹ لکائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، ٹھج لے او تار کرشن دے درس دکھائے۔ ٹھج پریت گر چرن دھیانا۔ اُبچے گیان پربھ رِدے سمانا۔ ہر ہر رنگ ہر اک سمانا۔ ہر جیو اُبچے دیوے برہم گیانا۔ اُبچے گیان گر چرن دھیانا۔ مانے رنگ پربھ جوت سمانا۔ ٹھج پر گٹے وشنوں بھگوانا۔ سوہنگ شبد نام ہے دانا۔ ٹھج آئیو پربھ لے او تارا۔ دوا پر کرشن مُرار، ٹھج شیر سنگھ نر نکارا۔ جنگو جگ پربھ لے او تارا۔ کرے جوت پر کاش، مٹے ٹھج اندر صیارا۔ ہوئے رہراں سوہنگ شبد لے او تارا۔ ہوئے سب داناس، لکھائے آپ پربھ گردھارا۔ گر سکھ اُترے پار، چنہاں پریت گر چرن دوارا۔ بے گھاں آئی ہار، چنہاں رسانا ہر ہر نام نہ اچارہ۔ ٹھج نر او تار، مهاراج شیر سنگھ آپ نر نکارا۔ نر نکار اچھل اڈولیا۔ جوت سروپ سب جگت مولیا۔ ٹھج لے او تار، اپنا آپ چھپا لیا۔ چھڈ دیہہ پربھ جوت سروپ ہو جگت بھلا لیا۔ کوئے نہ پائے سار، جوت سروپ پربھ وِچ سکھ سما لیا۔ دیوے برہم گیان، گر پورے مکھ واک سنا لیا۔ مائس جنم لیا

سُدھار، جنہاں کلگ مہاراج شیر سنگھ دا درشن پا لیا۔ گر درس گر درتے پائے۔ ہوئے متامیل گوانے۔ ناؤں نرنجن آتم جوت جگائے۔ جھوٹھی دیہے ویچ سچ سچ ورتائے۔ ہر بھگت ہر درشن پائے۔ ہر جو بدھا گر سنگھ گھر آئے۔ کرے جوت پرکاش سوہنگ شبد گر گیان دوائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے گر درس دکھائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے پربھ جوت جگائے۔ گر سنگھاں دے گیان، دُلی دویت مٹائے۔ گر سنگت ہو مہروان، پربھ جوت پرگٹائے۔ نرنجن جوت اگم، کوئی بھید نہ پائے۔ سو جن جانے، جنہاں پربھ دوار دسم گھلائے۔ ہوئے شبد دھنکار، من انخد شبد وجائے۔ اُپچے راگ رسار، آتم ہر ہر منگل گائے۔ لاگے چرن دھیان، گر پورا درس دکھائے۔ اُپچے برہم گیان، مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے۔ دوئے جوڑ کرو گر بندن۔ گر کا سنگھ کلگ پربھاس جوں چندن۔ پرگٹی جوت پربھ تریلوکی نندن۔ دیوی دیو سب پربھ درتے منگن۔ برہما وشن مہیش ایشور نام من ہر رنگن۔ روپ اگم پربھ بھے بھنجن۔ گر کا درس گر سنگھ نت منگن۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، سوہنگ شبد دیبا جگ انجن۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ ہر نام چتاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ گر چرن نمسکاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں گر درس ماں جنم سواریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ ہووے جوت اجیاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ ملے پربھ اپر اپاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ ملے پربھ نزادھاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ درس ملے بنوالیا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ ملے کرش مراریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ دیوے درس مہاراج شیر سنگھ نرناکاریا۔ دھن دھن گر سنگھ، جنہاں کلگ سوہنگ شبد رنسا اچاریا۔ سوہنگ شبد اتم گیان۔ بوچھے سو جو پُر کھ سُجان۔ پاوے سو جس گر چرن دھیان۔ گاوے سو جس پربھ دیوے دان۔ دھارے سو جس پربھ دے دیاوان۔ درسارے سو جس پربھ ہوئے مہروان۔ پاوے سو جس مہاراج شیر سنگھ درس دکھان۔ درس دکھاوے پربھ ابناشی۔ رِدھ سدھ پربھ چرنال کی داسی۔ سرب وسیا سرب گھٹ واسی۔ کلگ پرگٹی جوت ابناشی۔ جگت سارا سدا

وناسی۔ گر سکھ گرچن رہا سی۔ جگے جوت ہوئے آتم پر کاسی۔ مٹے اگیان رسانا پر بھ گن گا سی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، سرب سوکھ گرچن نواسی۔ گرچن اُبچے برہم گیانا۔ گرچن سرب رس مانا۔ گرچن پر بھ درشن پانا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، فلنج جوت جگائے مہانا۔ بھگت و چھل پر بھ بنوالی۔ بھگت و چھل سرب رکھوں۔ بھگت و چھل پر بھ جوت جگائی۔ جگو جگ بھگتن پر بھ پیچ رکھائی۔ کوئے نہ جانے بھیو ایشور جوت نراں۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت رکھوں۔ جگو جگ پر بھ لے او تارا۔ بھگت جناں پر بھ پار او تارا۔ بالک دھڑو کرے اجیارا۔ پر ہلاڈ تار نر سنگھ پر بھ لے او تارا۔ دھار باوان روپ بل نوں پار او تارا۔ امبریک دوائے مان، چکر سدرش بان گر مارا۔ ان لوک برہم لوک شولوک تج گیا بیکنٹھ پر بھ چرن دوارا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے مان، جگو جگ پر بھ لے او تارا۔ دتا جنک تار، سچکھنڈ جائے سدھارا۔ تارہ کیپتی پار، جس پیار گر سنگت دوارا۔ بدر ہویا پار، جھگی سٹتا پر بھ پیر پسara۔ سدما کرم و چار، چار پدار تھ ملے پر بھ چرن دوارا۔ بھ دیوے پائی سار، لیکھ لکھائے اپر اپارا۔ نام دیوے دتا تار، پائے درس مانے رنگ کرتارا۔ ترلوچن بھرم نوار، رسانا چپائیو نام گردھارا۔ انتکال اجمال تریو، کر درس تریو رویداں چمارا۔ بینی کرے و چار، پر بھ دی جوت سدا نزادھارا۔ دروپتی پائی سار، رکھی لاج کرشن مُرارا۔ گنکا اُتری پار، رام نام رسانا اُچارہ۔ اُدھرے بھگت کبیر، ویکھے سچکھنڈ پر بھ نر نکارا۔ سین روپ پر بھ آپ بنائے، گر سنگت جو کرے پیارا۔ پوٹنا دی تار، جیہڑی پچھاڑی وانگ پھاڑا۔ بدھک لایا تیر، گن او گن ہر نہ و چارا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے مان، جگو جگ پر بھ لے او تارا۔ پر گٹی جوت نر نکار، فلنج نہ نہ کنک او تارا۔ جوت روپ اگم شیر سنگھ نام اُچارہ۔ چھڈی دیہہ انمول، جوت سروپ پر بھ سرب سمارا۔ فلنج دیوے ہار، نر لے او تارا۔ سرشٹ ہوئے خوار، سوہنگ شبد بان گر مارا۔ گر سکھ اُدھرے پار، جنہاں ہر نام پیارا۔ فلنج جوت اپار، کوئے نہ پاوے سارا۔ اُٹی سرشٹ پر بھ کیپنی جوت جگت ہوئے چتکارا۔ سوہنگ شبد سرب پر کاشے، چار گنٹ ہوئے بجے بجے جیکارا۔ ایک پر بھ آپ سروپا، ایک

شبد ہوئے جگت ورتارا۔ سمتیگ سست سست پربھ ورتائے، سوہنگ شبد بچے پرکھ اپارا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، گلگھ پر گٹیو نز لے او تارا۔ گر کا ناؤں گر سکھ جانے۔ گر کا ناؤں گر شبد پچھانے۔ گر کا ناؤں گر بھگت ہی مانے۔ گر کا ناؤں برہم گیانے۔ گر کا ناؤں ہوئے آتم دھیانے۔ گر کا ناؤں گر سنگت ملانے۔ گر کا ناؤں سہنسر روگ میٹانے۔ گر کا ناؤں آتم جوت جگانے۔ گر کا ناؤں جھوٹھی دیہہ ویچ سچ وکھانے۔ گر کا ناؤں ہر پربھ جوت جگانے۔ گر کا ناؤں کھنڈ برہمنڈ گر سکھ درسانے۔ گر کا ناؤں ہر رنگ دسے ہر اک سماں۔ گر کا ناؤں پربھ جوت سادھ سنگت ملانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ گر دھام پہنچانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ ویچ بیکنٹھ پہنچانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ چڑاسی گیڑ کٹانے۔ گر کا ناؤں ہر جیو گر درس دکھانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ توڑے انھمانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ سدا گرچرن دھیانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ سدا ہی مانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ آپ مانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ پربھ جوت بوجھ بجھانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ چلے گر کے بھانے۔ گر کا ناؤں گر سکھ گر شبد پچھانے۔ گر کا ناؤں گر شبد اپجاوے۔ گر کا ناؤں انحد شبد دھن وجاوے۔ گر کا ناؤں کھول ترے کٹی پربھ درس درساوے۔ گر کا ناؤں سچ مارگ پاوے۔ گر کا ناؤں گرچرن لاگ درس درساوے۔ گر کا ناؤں گر سوہنگ شبد الاوے۔ گر کا ناؤں گر پاربرہم پرمیشور پاوے۔ گر کا ناؤں دھرت دھول آکاش اک رنگ سماوے۔ گر کا ناؤں کھانی بانی گلگن پاتالی سرب تھایں رہاوے۔ گر کا ناؤں چو جنت سرب تراوے۔ گر کا ناؤں گر مگھ کوئی پاوے۔ گر کا ناؤں گر سچ نام منتر درڑاوے۔ گر کا ناؤں آتم بھوپت رنگ لگاوے۔ گر کا ناؤں گر سکھ گر مگھ بناوے۔ گر کا ناؤں کھنڈ برہمنڈ سرب ہے گاوے۔ گر کا ناؤں تین لوک ایک رہاوے۔ گر کا ناؤں پربھ ابناش سنگ ملاوے۔ گر کا ناؤں چو جگت پر گٹاوے۔ گر کا ناؤں گر ٹھانڈا اگھر ماہ پاوے۔ گر کا ناؤں سچ چھنڈ سچ سچ درساوے۔ گر کا ناؤں دیہہ دیپک ویچ جوت جگاوے۔ گر کا ناؤں بجھی جوت پھر اپجاوے۔ گر کا ناؤں گوجھ گیان ویچ دیہہ پر گٹاوے۔ گر کا ناؤں سرب سوکھ نجح آتم

پائے۔ گر کا ناؤں گرمگھ سَت رُسنا گائے۔ گر کا ناؤں گر سِکھ سدا من بھائے۔ گر کا ناؤں گر سِکھ سنگت مہاراج شیر سنگھ فلنج لئے ملائے۔ گر کا شبد اُوچ اگم اپارا۔ گر کا شبد ہر بھنڈارا۔ گر کا شبد گر سِکھ سوارا۔ گر کا شبد اُبچے آتم دوارا۔ گر کا شبد گر سِکھ ملائے نِزکارا۔ گر کا شبد گر سِکھ فلنج پار اُتارا۔ گر کا شبد سوہنگ چلے اپر اپارا۔ گر کا شبد سوہنگ سَتھنگ لئے اوتارا۔ مہاراج شیر سنگھ نِہ کنک اوتارا۔ گر کا شبد سوہنگ اُتم نیارا۔ گر کا ناؤں سرب گن تارہ۔ گر کا ناؤں پر گٹے جوت آپ نِزکارا۔ گر کا ناؤں گر سِکھ بھروسا دیوے دان ہر ناؤں بھنگت بھنڈارا۔ گر کا شبد ملے پر بھ ابناشی سرب گھٹ واسی، ہوئے گیان گر درس اپارا۔ گر کا شبد بھنگت جن جان، آتم شبد نت آتم مان، مٹے اگیان من ہوئے گیان۔ سوہنگ شبد ہوئے دھنکارا۔ آتم جوت آتم پر کاشے۔ گر کا شبد سرب دُکھ ناسے۔ ہر ہر ملیو پر بھ ابناشے۔ پر گٹی جوت آپ نِزکارا۔ پر بھ کرپال بھنگت و چھل دین دیا، گر شبد آتم لال گلال ہوئے جوت دیہہ چمٹکارا۔ پر بھ درشن پایا، گر شبد گر گیان دوایا، روگ سوگ سب دے چکایا، جوت جگائی پر بھ اپر اپارا۔ ہر ہر پر بھ ہر دے وسیا، گر کا شبد گردیو درسیا، آتم سِکھ ملے من حرصیا، بو جھ بُجھائے پر بھ سرجنہارا۔ رام نام من ماہ پایا، گر کا شبد گر درشن پایا، جوت نِر نجح ویچ دیہہ جگایا، پر گٹے جوت پر بھ کرتارا۔ فلنج آن پر بھ بھنگت ترائے، گر سکھاں گر مان دوائے، کھنڈ برہمنڈ پر بھ دے اُٹائے، کرے کھیل اچل نیارا۔ جنگ چوٹھے دا مان گوایا، کلوکال کرن ہر جو آیا، دھار کھیل چڑھنچ کھایا، ساول سُندر رُوپ بنایا، کرے رنگ آپ گردھارا۔ برہمے دا ہن مان گوایا، چار وید دا انت کرایا، سوہنگ شبد گر جگت چلایا، نام شبد پر بھ دئے بھنڈارا۔ قرآن انجلی کوئی رہن نہ پائے، بانی دا ہن مان گوائے، ایشور جوت جگت پر گٹائے، گر پورا گر سکھاں مگھ واک شنائے، ایسا جگت کیا اجیارا۔ ایسی کلا پر بھ آپ درتاۓ، مد ماس سب نشت ہو جائے، سوہنگ شبد گر جگت چلائے، سَتھنگ سَت ہوئے درتاۓ۔ گر کا ناؤں بھنگت جن گائئ، ہوئے گیان گر چرن دھیائئ، بھنگت جن پر بھ درشن پائئ، فلنج پر گٹیو پر بھ جوت

نِز کارا۔ گر سکھ ترائے گن گوبند گائے، گھنک پُری گر درشن پائے، جتھے مہاراج شیر سنگھ لے او تارا۔ ٹلچ آن جس کل سواری، گر سکھاں گر پار اُتاری، جوت نِنجن سرب ادھاری، پر گٹے آپ پر بھ مُرارا۔ سو بُجھے جن آپ بُجھائے، بن گر کوئی بھیو نہ پائے، دیوے درس آپ رُگھائے، اُبچے شبد اگم اپارا۔ گر سکھاں گر درشن پایا، دھن گر سکھ جنہاں گر چرن سیس نوایا، من میں اُبچے گیان ہر چو ہر گھر ماہ پایا، چڑھج پر بھ تین لوک آکارا۔ تین لوک پر بھ جوت پر کاسیا، نظر نہ آوے ہر جیو میں واسیا، پاوے سو جن پر بھ آتم پر گاسیا، جوت جگاوے گر اپر اپارا۔ رنگ ایک کوئی روپ نہ جانے، پر بھ ایک رنگ انیک بھیکھ و کھانے، جوت اک کوٹن جیو ویچ سمانے، پر بھ کا بھیو اگم اپارا۔ ٹلچ پر گٹی جوت نِز کاری، کوئی نہ جانے شیر سنگھ کرشن مُراری، بانی بوہتھ نہ لکنک او تاری، بھگت جناں گر دیوے گیانیا۔ ترے سکھ جنہاں ہر رنگ مانیاں، ادھرے سکھ جنہاں مہاراج شیر سنگھ ٹلچ چھانیاں، دھن گر سکھ جنہاں ہر رنگ مانیاں، نہ لکنک ٹلچ او تارا۔ ٹلچ لے او تار، پر بھ نے بھیو چکایا۔ کرپا کر اپار، منی سنگھ نوں درس دکھایا۔ دتا سنت تار، دل دا گوجھ چکایا۔ ٹلچ دتا تار، جامہ لے اپارا۔ ورتے سچ ہووے گر جوت ادھار، گر پورا گر سنگت دیوے تار، گر سکھاں سد رہے گر چرن پیار، من دا کپٹ پر بھ نوارا۔ منی سنگھ پر بھ دے وڈیائی، اُچ پدوی تھر گھرتے پائی، جوت نِنجن ویچ دیہے ٹکائی، گر پورے سچ شاہ پالیا۔ جگت گر ہووے اجیارا، جوت جگائے شیر سنگھ نِز کارا، سرب دُکھ گر چرن نوارا، بھگت جناں سد پر بھ واسیا۔ گر سنگت پر بھ مان دوائے، گر سنگت پر بھ رہیا سمائے، گر سنگت پر بھ جوت پر گٹائے، منی سنگھ پر بھ ویچ نواسیا۔ گر سنگت ہر اک سمانا۔ گر سنگت پر گٹاوے وشنوں بھگوانا۔ گر سنگت پر بھ جوت جگانا۔ اُبچے شبد ویچ دُھنکانا۔ پر بھ درس من جوت جگائیے۔ پر بھ درس سچھنڈ درسایے۔ پر بھ درس جوت سروپ ہو جائیے۔ سدا سدا پر بھ آپ اُپکاریا۔ جگ کل پر بھ آپ اُٹائے۔ جوت نِنجن ویچ دیہے جگائے۔ ٹلچ جامہ دھار شیر سنگھ نام رکھائے۔ سوہنگ شبد چلے جگت ادھاریا۔ سوہنگ

شبد سَتِّجَ سَتْ سَتْ وَرَتَنَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ پَرْ بَحْ جَوْتْ جَلَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ آتِمْ كَرْ پَرْ كَاشْ، سَچْ سُجْ وِجْ دِيهْهَ وَرَتَنَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ هَوَيْ پَرْ كَاشْ، جِيوْ آتِمْ پَرْ بَحْ جَوْتْ جَلَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ سَدَا ابَنَاشْ، پَرْ بَحْ ابَنَاشْ آپْ لِكَهَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ سَرْبْ گُنْتَاسْ، بُجَھِيْ دِيْپَكْ وِجْ دِيهْهَ جَلَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ هَوَيْ رَهَرَاسْ، انْخَدْ شَبَدْ مَنْ دُصَنْ وَجَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ أُبَجَهْ رَكَهَنَاتَهْ، آتِمْ جَوْتْ پَرْ بَحْ درَسْ دِكَهَانَيْ. سُوْهَنْگ شَبَدْ مَنْ بَكَهَيْ پَرْ كَاشْ، امْرَتْ جَهَرَنَا بُجَھِرُولْ جَهَرَانَيْ. امْرَتْ مِيْكَهْ گَرْ پُورَا بَرَكَهْ، اِيكْ بُونْدَ كَوَلْ مِينْ پَانَيْ. كُطَلَهْ كَوَلْ هَوَيْ جَوْتْ پَرْ كَاشْ، آتِمْ دَوَارْ پَرْ بَحْ پَرَدَهْ هَلَانَيْ. نِرْجَنْ جَوْتْ كَرْ دِيهْهَ أُجِيَارَا، كَهُولْ تَرَهْ كُلَّيْ پَرْ بَحْ درَسْ دِكَهَانَيْ. هَرْ رَنْگْ هَرْ مَاهْ جَانَانْ، بِجَانَندْ پَرْ بَحْ رَهِيَا سَانَيْ. بِجَانَندْ جَوْ جَنْ جَانَهْ، هَرْ دَرْشَنْ هَرْ مَاهْ پَانَيْ. پَرْ بَحْ ابَنَاشْ أَوْكَتْ أَغُوجَرْ، تِينْ لَوْكْ رَهِيَا سَامَانَيْ. كَهُنْڈَ بَرْهَنْڈَ پَرْ بَحْ اِيكْ سَرْفُوا، مَاتْ لَوْكْ پَرْ بَحْ جَوْتْ جَلَانَيْ. جُلُوْ جُلُكْ پَرْ بَحْ لَهْ اوَتَارَا، بِجَهَتْ جَنَانْ نُوْ آپْ تَرَانَيْ. سَتِّجَ هَوَيْ مَهَرَوانْ، تَرِيتَا رَامْ أَكْهَوَانَيْ. دَوَارْ كَرِشْ مُرَارْ، كَلُجَكْ شِيرِسِنْگَهْ نَامْ رَكَهَانَيْ. كَلُجَكْ جَامَهْ دَهَارْ گَهَنْكْ پُريْ گَرْ بَهَاجْ لَگَانَيْ. گَرْ سَكَهَانْ دَيَوَهْ تَارْ، جَنْهَاهْ گَرْ چَرْنِيْ سِيسْ جَهَكَهَانَيْ. بَهْ كَهَاهْ آتَيْ هَارْ، گَرْ تَوْ جَنْهَاهْ كَهَهْ چَهَپَانَيْ. بَهْ كَهَهْ نَهْ پَائَنْ سَارْ، پَرْ بَحْ جَوْتْ جَهَتْ پَرَگَلَانَيْ. كَلُجَكْ كَرمْ وِيَچَارْ، گَرْ پُورَا آنْ مَانْ گَوَانَيْ. گَرْ سَكَهَانْ گَهَرْ جَيَكارْ، جَوْ هَرْ نَامْ كَلْ دَهِيَايَهْ. بَهْ كَهَاهْ نَرْكْ نِواسْ، جَوْ رَسَنَا مَدْ مَاسْ لَگَانَيْ. نِرْجَنْ جَوْتْ هَوَيْ آكَارْ، سَتِّنْگَرْ پُورَا سَتْ سَچْ وَرَتَنَيْ. سَبْ دَأَگَوَانَيْ مَانْ، سُوْهَنْگ شَبَدْ كَهَهْ رَكَهَانَيْ. أُبَجَهْ بَرَهَمْ گَيَانْ، جَوْ جِيوْ رَسَنَا گَانَيْ. پَرَگَهْ مَهَارَاجْ شِيرِسِنْگَهْ وِشَنْوُونْ بَهَگَوَانْ، كَلُجَكْ جِيوْ بَهِيَونَهْ پَانَيْ. كَلُجَكْ پَرَگَلِيوْ شِيرِسِنْگَهْ اوَتَارَهْ. جَوْتْ سَرْفُوا سَرْبْ سَرْشَتْ سِنْگَهَارَهْ. چَهَدْ دِيهْهَ هَوَيْ جَوْتْ آدَهَارِيْ. جَوْتْ نِرْجَنْ جِيوْ بَهِيَونَهْ پَانَيْ. كَلُجَكْ پَرَگَلِيوْ شِيرِسِنْگَهْ اوَتَارَهْ. جَوْتْ سَرْفُوا سَرْبْ سَرْشَتْ سِنْگَهَارَهْ. چَهَدْ دِيهْهَ هَوَيْ جَوْتْ آدَهَارِيْ. جَوْتْ نِرْجَنْ اَپَرْ اَپَارِيْ. جِيوْ جَنَتْ سَبْ جَوْتْ هَمَارِيْ. پَرَگَلِيْ جَوْتْ كَلُجَكْ نِرْنَكَارِيْ. مَهَارَاجْ شِيرِسِنْگَهْ گَرْ سَتِّنْگَرْ پُورَا، جَاؤْ سَدَا سَدَا چَرَنْ بَلَهَارِيْ. گَرْ سَكَهَهْ مَنْ گَرْ چَرَنْ پَيَاسِيا. گَرْ چَرَنْ درَسْ آتِمْ دَهَرَاسِيا. گَرْ چَرَنْ وِجَهْ بَانْ وِجْ پَرْ بَهَاسِيا. دَيَوَهْ بَدَهَكْ تَارْ، كَرْ كَرِشْ خُلاصِيا. كَلُجَكْ جَامَهْ دَهَارْ، دَيَوَهْ

درس پر بھو پڑکھ ابنا سیا۔ گر گر سکھاں لاوے پار، جنہاں گر چرن پیاسیا۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار نہ کلنک ہوئے سرب نو اسی پر بھو جوت سروپیا۔ مہما اپر اپار، پر بھو وڈ بھوپیا۔ تیری کوئے نہ پائے سار، ہر رنگ انوپیا۔ ہوئے جوت پر کاش، جگت اندھ کوپیا۔ میری کوئے نہ پائے سار، نہ روپ نہ ریکھیا۔ بھگت جن کرن وچار، جنہاں وچ و سیکھیا۔ تیرا جوت آکار، گر سکھاں فلک رنگ تیرا دیکھیا۔ جگو جگ لے او تار، پر بھو کڈھے بھلکھیا۔ دھن دھن گر سکھ، جنہاں فلک مہاراج شیر سنگھ پیکھیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جیو نہ جانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، بھگت جناں پچھانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جیو جنت وچ سانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، انتکال جوت وچ ملانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، پر بھو کا روپ اگم، پر کھ نز بھن وچ سانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، سو جانے جو چلے گر کے بھانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جوت اک رنگ بہت سانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جیو جنت وچ سانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، بن گر کوئی بھیو نہ پانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، تین لوک سدا پروا نیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ آکاش پر بھو جوت سدا ڈمگانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ بیگنٹھ اک رنگ ہو جانیا۔ پر بھو کا روپ اگم، انجا پوئ سر چھتر جھلانیا۔ پر بھو کا روپ اگم بن باتی بن تیل دیپک سدا جگالیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ مات دیپک وچ دیہہ جگالیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ مات کب جوت سروپ، کب وچ دیہہ سمالیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جگو جگ لے او تار سرب دا مان نواریا۔ پر بھو کا روپ اگم، فلک پر گٹھی جوت انت نہ پار او اریا۔ پر بھو کا روپ اگم، شیر سنگھ پائے ناؤں فلک پار اُتاریا۔ پر بھو کا روپ اگم، سوہنگ رکھیو ناؤں بھگت جناں گر گیان دوا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ پاتال باشک سچ آسن لا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم وچ پاتال پر بھو نین مُندھالیا۔ پر بھو کا روپ اگم، وچ پاتال چھمی کھڑی چرن دواریا۔ پر بھو کا روپ اگم، سیوا کر اپار پر بھو آلس وڈیا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم، پر بھو سدا اڈول نہ کسے ڈلا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم، جوت سروپ اپنا آپ اپا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم، ہوئے جوت آدھار جیو جنت پر بھو جوت جگا لیا۔ پر بھو کا روپ اگم، نراہاری نزویہ سمالیا۔ پر بھو کا روپ اگم، نزنکار اچھل نہ کسے

چھلا لیا۔ پربھ کاروپ اگم، فلنج پربھ بھیں وٹا لیا۔ کر جوت آکار نابھ کوئ برہما پر گٹا لیا۔ پائی دیہے اپار، مگھ چار وید رچا لیا۔ سنتگ
ھوئے مہروان، اپنا آپ اپا لیا۔ تریتا بھیو رام، وید ریگ پربھ مان دوا لیا۔ دوا پر کرشن مُرار، وید بیگر پار لنگھا لیا۔ ارجن دے گیان، گیتا
گوجھ گیان لکھا لیا۔ فلنج اتھر بن وید، اللہ نام رکھا لیا۔ شیر سنگھ لے او تار، کرشن جوت پر گٹا لیا۔ فلنج ادھرے پار، سوہنگ شبد گر نام
وڈیا لیا۔ گر سکھاں پائی سار، جنہاں ہر جو ہر گھر میں پا لیا۔ چڑھے رنگ اپار، نجانند پربھ درس دکھا لیا۔ پت پاؤں دکھ بھے بھنجن، پربھ جنم
مرن دکھ مٹا لیا۔ آتم پر کاش لکھ چڑھاں وناش، انتکال سنگ جوت ملا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، سچھنڈ جس آسن لا لیا۔ گر چرن
دھیان پربھ درشنا پائیئے۔ گر چرن دھیان موہن مادھو کرشن مُرار ہر رنگ سمایئے۔ سری رام چند جن روپ نہ ریکھیا، کر درس اک رنگ
ہو جائیئے۔ سہس مورت نیتز ہے سہس، بن نہ گر بوجھ بجھائیے۔ بھگت و چھل انا تھ ناتھ، فلنج جوت نر بخن درس ہے پائیئے۔ گوپی ناتھ
سلگ ہے ساتھ، بن گر آتم جوت نہ جگائیئے۔ باس دیو نر بخن داتا، فلنج شیر سنگھ نام رکھائیئے۔ مکنڈ منوہر لکھمی نزاں، بھگت و چھل پربھ رسا
گائیئے۔ دروپتی لجیا نوار ادھارن، کرشن گھنٹیا سد درشنا پائیئے۔ کملائیت کرے کنٹوہل، انڈ بنو دی سب رنگ چڑھائیئے۔ سری رنگ پربھ
بیکنٹھ کے واسی، ہر ہر رسانا ہر گن گائیئے۔ مچھ کچھ کو رم آگیا او تراں، پربھ پورا کر درس بگسائیئے۔ کیسو چلت کرے نرالے، فلنج کیتا
لوڑے سو پائیئے۔ نرہاری پربھ نر ویر سداۓ، بن بھگتاں کوئی نہ جائیگا۔ دھار کھیل چڑھ بخ کھائے، کوئی ورلا ہی رنگ مانیگا۔ ساول سندر
روپ بناوے، بن سُنت من بگساویگا۔ بھگت جناں ہوئے جوت پر کاشیا، انخد شد من وجاویگا۔ ہوئے پر کاش آتم اجیارا۔ جوت سر روپ پربھ
درس دکھاویگا۔ دھن گر سکھا جنہاں مہاراج شیر سنگھ پچھانیا، گر پورا تہناں چرن لگاویگا۔ بن مala بھوکھن کوئ نین پربھ درس دکھاویگا۔ سندر
کنڈل مکٹ بین پربھ درس دکھاویگا۔ سوہنگ شبد چلے نیارا، راؤ رنگ اک رنگ سماویگا۔ ایک جوت پربھ جگت پر گاسیا، جوت سر روپ پربھ

بھید چکاویگا۔ پربھ شبد ہے ایکا، ایک جوت جگت چو اپجاویگا۔ ٹلچک بان سوہنگ گر لایا، چار گنٹ ہاہاکار مجھ جاویگا۔ ادھرے سکھ جن گر چرن پیاسیا، وانگ بدر رنک تر جاویگا۔ دریودھن چھڈ محل، گھر بدر کرشن ڈیرہ لگاویگا۔ ٹلچک لے اوتاب، بھگت جناں پربھ مان دواویگا۔ مورکھ مگدھ انجان نہ پاؤں سار، جوت سروپ پربھ جوت پر گٹاؤیگا۔ گرمکھاں پائی سار، نہ کنک چھڈ دیہہ، ٹلچک مہاراج شیر سنگھ اکھواویگا۔ شیر سنگھ پر گٹیو نر اوتابا۔ ٹلچک کیتا جس پار کنارہ۔ مد ماسی ہوئے جگت خوارا۔ سستجگ ساچا سچ لائے نر نکارا۔ وید چار گر پار اوتارا۔ انجلیل قرآن گئے جگت محارا۔ بانی گپتا گر پار اوتارا۔ سربت تیر تھ گر چرن دوارا۔ ٹلچک پر گٹیو شیر سنگھ نرائن نر اوتابا۔ سستجگ سوہنگ شبد چلے اپر اپارا۔ چار کنٹ ہوئے مہاراج شیر سنگھ بے جیکارا۔ جوت سروپ پربھ جنگ الٹایا۔ جوت سروپ پربھ ٹلچک قہر ورتایا۔ جوت سروپ جیو جنت وچ وکار چلایا۔ جوت سروپ پربھ ایہہ پائی مایا۔ جوت سروپ ٹلچک مد ماس آہار بنایا۔ جوت سروپ ٹلچک لے اوتاب، کنک پری گر بھاگ لگایا۔ جوت سروپ گر ارجن شبد وچار، سرامرت گر چرن ٹکایا۔ ایہہ سہایا تھان، جتھے سری رام چندر چرن ٹکایا۔ بے کھاں نہ پائی سار، ہا ہا کر شور مچایا۔ لکھت لکھائی اپر اپار، سرامرت نوں تھیہ کرایا۔ ایسا سماں پربھ لے آوے۔ امر تسر دا نام مٹایا۔ ست شبد گر گیان درڑاوے، انڈج جیرج اُنجھ سیچ سرب جیو رہاوے۔ پربھ جوت سروپ جوت جگت جگت وچ جیو جگاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، جوت سروپ وچ سکھ سماوے۔ پربھ ابناش سدا اکٹھ، کتھی کتھ کسے نظر نہ آوے۔ تین لوک پربھ جوت سروپا، کھنڈ برہمنڈ پربھ جوت جگاوے۔ ٹلچک بھگت ادھار، دیہہ دیپک پربھ جوت جگاوے۔ پورن پرکھ سمر تھ، جتھے پربھ جوت سدا پرویسا۔ جوت اڈول سدا نر نکار، ٹلچک آن پر گئے مر گیسیا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک گر سٹنگر پورا، ایسے گر کو سدا آدیسیا۔ جگت پت پربھ بھئے سہایا۔ بھئے بھیانک وچ پربھ ہوئے سہایا۔ بھگت جن دھیان گر چرن لگایا۔ دھرنی دھرنی ایشر نر سنگھ نرائن پربھ نظری آیا۔ ٹلچک لے اوتاب، داہڑاں ہیٹھ سب سر شست چبایا۔ پربھ جوت نر ادھار، جگت

وچ اگن جلایا۔ پُورب کرم چار، گر سکھاں گر درس دکھایا۔ ٹکچک اُترے پار، موہن مادھو کرشن مُرار جگدیشہر جو اُسر سنگھار ہر پر بھ نظری آیا۔ کوت اپر ادھی پر بھ دتے تار، جنہاں سیس جھکایا۔ بے سکھاں آئی ہار، گر سکھ درگاہ مان دوایا۔ بھوجل اُترے پار، انکال نر زائن نظری آیا۔ سرب دوکھ نوار، جوت سرُوپ پر بھ جوت جگایا۔ کھنڈ سچ ہوئے نواس، جنہاں پر بھ جوت ملایا۔ پر بھ سرب گنتاس، دے درس سب روگ مٹایا۔ ٹکچک بھگت پر گاس، جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرن لگایا۔ گر گوبند جگت پر گاسے۔ دھن گر سکھ جنہاں گر چرن پیاسے۔ جھوٹھی سرِ شٹ ڈبی وچ ہاۓ۔ کوئی نہ کٹے روگ چڑاۓ۔ امرت بوند گر درتے پائیئے، ہوئے چڑاۓ بند خلاصے۔ گن ندھان گر پورا پائیئے، آتم جوت برہم پر گاسے۔ آتم برہم برہم سچ سُچا، ایشر جوت برہم نواسے۔ برہم سرُوپ جو جن جانے، آتم جوت نرنجن پر کاشے۔ مدھ سودن دامودر سوامی، گھٹ گھٹ واسی سرب نواسے۔ پُورن پُر کھ اگم اپارا، سرب سوکھ گر چرن ہے پاسے۔ ہر ہر ہر نام سدا مگھ اُپجے، ہر شبد من ترپتا سے۔ اُپجے گیان وجہ ڈھنکارا، انخد شبد وچ آتم پر کاشے۔ کھلی ترکلی ہویا اجیارا، جوت نرنجن وچ آکا شے۔ شبد دھن سدا من اُپجے، نابھ کوَل امرت بوند مگھ چوا سے۔ ایسا گیان دیوے گر پورا، ٹکچک ہوئے رہرا سے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، ٹکچک کیپنی بند خلاصے۔

۲ بھادروں ۷ ۲۰۰ بکرمی چباتیاں بچن ہوئے

پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک جوت پر گٹاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک جھوٹھی دیہہ وچ جوت جگاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک کر جوت پر کاش اندھیر مٹاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک اپنا بھید نہ کسے بتاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک گگن پاتال مات رہاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک تین لوک جوت جگاوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک کھانی بانی وچ سماوے۔ پر بھ پورن سمر تھ، ٹکچک جوت نرنجن وچ

دیہے جگاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک آن نہ کنک اکھاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک جگو جگ جوت پر گٹاؤے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک دھرنی دھر ایشہ نر سنگھ نرائیں اکھاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک مگنڈ منوہر پربھ نظری آوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک سوندر کنڈل کوں نین درساوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک مگٹ بین سر ٹکاؤے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک جھوٹھے دھندے جگت بھلاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک سادھ سنگت ویچ سماوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک نین مُھار جگت جوت جگاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک چھڈ بیکنٹھ ویچ مات دے آوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک آپ اک رنگ اک سماوے۔ انت کال کل آپ کراوے۔ پربھ پورن سمر تھ، اپنی مہما آپ جناوے۔ پربھ پورن سمر تھ، دینا ناتھ بھئے بھنجن اکھاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، دینا ناتھ اپنا بھیت ھلاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، فلچک پر گاسیا، مہاراج شیر سنگھ سرب دوکھ مٹاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، جگت دینا ناتھ اکھاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، کلو کال پربھ آپ مٹاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، گر کھاں گر ہر رنگ چڑھاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، بھگت جناں ہر ماہ سماوے۔ پربھ پورن سمر تھ، آتم جوت ویچ جیو جگاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، ہر جیو پربھ سدا سماوے۔ پربھ پورن سمر تھ، جگو جگ پربھ کھیل رچاوے۔ سنجک بھیو مہروان، سَت سَت کل ورتاوے۔ پربھ پورن سمر تھ، تریتا بھیو رام نام سر شٹ چلاوے۔ اسر سنگھار کرشن مُرار دیتا بھگت ادھار، گیتا گیان لکھاوے۔ فلچک مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاؤے، سوہنگ شبد چلاوے۔ سوہنگ ہوئے اجیارا، باقی سب نشت ہو جاوے۔ ایسا بان شبد گر لایا۔ چار کنٹ ہاہاکار کرایا۔ بھلا جگت گر سچ نہ پچھاتا، ایسا پردہ فلچک پایا۔ پر گٹی جوت ویچ گھنک پری دے، مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آیا۔ فلچک پر گٹیو نر او تارا۔ جوت سر ڈپ آپ داتارا۔ جی جوت ویچ دیہے ادھارا۔ اپنا آپ نہ جیو وچارا۔ سچھنڈ وسے آپ گر دھارا۔ جگت جوت پربھ کرے اجیارا۔ نظر نہ آوے آپ کل دھارا۔ آتم پرویش اندھیر نوارا۔ پتت پاپ پربھ درس نوارا۔

مہاراج شیر سنگھ سچکھنڈ دوارا۔ نر نجمن جوت ویچ دیہے سمائے۔ پربھ ابناشی الٹی کلا ورتائے۔ جوت سروپ سرب سر شست جلاتے۔ جوت سروپ چیو جنت بھلائے۔ سرب سوکھ سرب گھٹ وسیا، آدانت کوئی نہ پائے۔ سرب تھاں پربھ رہیا سمائے۔ مہما اپنی نہ کسے جنائے۔ کرتا پربھ آپ نر نتر، جوت نر نجمن ویچ جگ دے آئے۔ بھلی سر شست گرنہ ویچارے۔ پربھ ابناشی سدا ہے نالے۔ مایا بھلا لیا جگت ڈلایا، ہر گھر میں ہر کوئی نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب کا داتا، چار ورن جس اک کرائے۔ فلنج ہووے اندھ اندھیارا۔ جوت نر نجمن کیوں اجیارا، نہ کلکنک بھگت جن پیارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیو کل لے او تارا۔ گھنک پڑی ویچ گر بھاگ لگاوے۔ جل دھارا گر دھام بن جاوے۔ دھار کھیل چڑھ بھج کھاوے۔ ساول سندر پربھ روپ بناوے۔ الٹی مت سر شست ویچ پاوے۔ شبد بان جگت جلاوے۔ بے مکھ درتے دھکے کھاوے۔ مد ماسی سب نشت ہو جاوے۔ جگ چوٹھے ویچ نہ کلکنک جوت پر گٹاواے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھاوے۔ کلوکال پربھ دے مٹائے۔ سوہنگ شبد جگت گر گیان دواۓ۔ سچکھنڈ ویچ مات بنائی۔ جتھے پربھ جوت پر گٹائی۔ پاپیاں اپر ادھیاں سار نہ پائی۔ جھوٹھی سر شست فلنج ویچ سمائی۔ واہوا گر پورا سستجگ لائی۔ آپ سَت ستوا دی چیو پر گٹائی۔ چیو وسادی ویچ وساد سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وڈیائی۔ جیو وسادی پر گٹ بھیو آپ پربھ ونود ونادی۔ جگن ناتھ گوپال مکھ بھنی سرب کے سا تھی۔ پیٹ پیتھبر ترے بھون دھنی، پون پان پر گٹیو پربھ ابناشی۔ جگت بان گر شبد چلایا، ہوون ناس سرب اپر ادھی۔ بھگت جناں ہر نام دھیا، فلنج پر گٹے آپ رگھرا دی۔ سرب سوکھ آتم پر گاسیا، دیوے درس پربھ گن وادی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، فلنج آن سر شست جن سادھی۔ فلنج آن پربھ بھئے پر گاسیا۔ ہر جیو ویچ پربھ ویکھ تماشیا۔ گر سکھاں لگ چرنا رہا سیا۔ دیوے درس پربھ ابنا سیا۔ بھگت جناں سرب دوکھ ونا سیا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج جیو رسا سوا سیا۔ پر گٹے جوت پربھ کل نر نکار۔ کرے کھیل جگت پربھ اپر اپا۔ سچ سچ ویکھ کرے بھگت اجیار۔ کوئی نہ جانے پربھ بیٹھ جس سد

نمسکار۔ سوہنگ شبد چلے رہا۔ فلنج کیا جس پار کنا رہ۔ سوہنگ شبد سُتھگ پر کاشے، مہاراج شیر سنگھ لو اوتار۔ فلنج پر گٹھیو آپ نہ کامی۔ سرب کا کرتا سرب کا سوامی۔ چار وید کیسے جس خامی۔ قرآن انجلی مٹائے سب نامی۔ کھانی بانی پر بھ ویج جوت سماںی۔ سوہنگ شبد ہوئے برہنامی۔ جو اپچے سو لئے ملائے، پر بھ وڈ داتا سدا سکھ دامی۔ ایک آپ ایک جگت اپایا، ایک شبد پر بھ دیوے دانی۔ سوہنگ شبد ہوئے جگت اجیارا، پائے سو جس بخشنے پر بھ ابناشی۔ مور کھ مگدھ سار نہ جانن، مایا بھلائے مد ماسی، سدنز ک نواسی۔ شبد لکھائے پر بھ انتر جامی، بن گر کوئے نہ کرے بند خلاصی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتھگ پورا، نہ کنک کل جگت اکھو اسی۔ کرم دھرم گر آپ و چاریا۔ گر سکھ سوہن گر چرن دواریا۔ دیوے درس پر گٹ ہو آپ کرتاریا۔ دیوے مان آپ گر سُورا، کر کر پا جس پار اوتاریا۔ جنم مرن گر گر سکھ نواریا۔ کر درس من ہوئے ادھاریا۔ کرے نواں سکھ گر چرنا، سچھنڈ گر چرن دواریا۔ جوت ویج پر بھ جوت ملائے کے، سچھنڈ گر سکھ نواریا۔ بینکنڈھ دھام سرب سکھ وسیا، جتھے شیر سنگھ رہیا سمائے۔ گر پورا گر سکھ تراۓ۔ سوہنگ شبد گر گیان دوائے۔ گر پورا گر سکھ بنائے۔ مد ماس توں چیو ہٹائے۔ جوت نر بھن سدا ابناش، جوت سکھ پر بھ لئے ملائے۔ جوت آکار سدا اپر مپر، جوت سروپ چیو جگت جگائے۔ ایسی جوت جگت پر گاسیو، گر سکھاں گر گیان دوائے۔ جوت شبد گر چالے، چھڈ دیہہ نہ کنک اکھوائے۔ نہ کنک آپ پر بھ پورا، چھڈ آکاش ویج مات دے آئے۔ فلنج چپو کوئی بھید نہ جانے۔ سچھنڈ واسی ویج دیہہ سمائے۔ ویج دیہہ پر بھ جوت نر بھن، جھوٹھا جگت کوئی سار نہ پائے۔ سرن لگے سرب سکھ اپچے، دوار دسم پر بھ دے گھلائے۔ انحد شبد ویج دھنکارا، آتم جوت پر بھ درس دکھائے۔ جھرنا جھر بوند اک اپچے، امرت بوند کوئ میں پائے۔ کھلے کوئ ہوئے اجیارا، پر بھ پورن ویج نظری آئے۔ کھول ترے کٹی ترے بھوئ بھجھایا، بھانند پر بھ رہیا سمائے۔ بھگت جناں گر کر پا کیسی، فلنج آن درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتھگ پورا، انت کلو دا آن کرائے۔ انت کال کل آپ کرایا، سُتھگ ساچے سچ شبد سنائے۔

سوہنگ شبد جگت اُجیارا، گیان گوجھ دا بھیت مٹائے۔ آوے شانت من ترپتا سے، پربھ پورا جب درس دکھائے۔ سرب سوکھ گر درشن پایا۔ جھوٹھی دیہہ سچ سچ ورتائے۔ گھنک پری گر بھاگ لگایا۔ فلنج آن جوت پر گٹائے۔ نہ ہلنک سدا نہ کامی، سرب سرشٹ بھسم کرائے۔ مگھ واک گر آپ لکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ بان لگائے۔ چھڈ دیہہ جوت روپ سمایا۔ دیوے گیان پر گٹ رگھرایا۔ جگے جوت ہوئے جگت رشنا یا۔ تین لوک بچے کار کرایا۔ پر گٹاوے گر گر سنگھ منی سچ تخت ست بھایا۔ ترے سو جن گر چرن سیس نوایا۔ اُنی سو توں نجا بکرمی امر تسر گر بچن لکھایا۔ بچن لکھائے آپ گر ساکھی، سرامرت نوں تھیہ کرایا۔ ایسا دھام بنے اک نیارا، جتھے سنتگر چرن لٹکایا۔ ایسی کلا کلو کل ورتے، جمنا کنارے پربھ جوت پر گٹایا۔ سچ بچن گر ساق لکھائے۔ اسوانی ایہہ بھیت گھلائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، ایسی کلا آپ ورتائے۔ نزدھن سردھن گر مان دوائے۔ ایک جوت اک رنگ ہو جائے۔ دیناں ناتھ پربھ پورن سمر تھ، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ آد جگاد سرب شکھ داتا، بھگت جناں ہر چیج رکھائے۔ بے مگھ سارے نرک نوارے، جھوٹھا جیو کوئی رہن نہ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گاسیا، پر گٹ بلگیں درس دکھائے۔ ترن تارنوں اک میل ڈراڈا۔ پر گٹے جوت گر پورا سنتگر ڈاہڈا۔ جوت جگائے آپ پر کھ نز نجھن، دیوے مان منی سنگھ ہووے ڈبھاگا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت جیو جگاوے، جگت درساوے سنتگر ٹھانڈا۔ ٹھنڈ پئے گر درشن پایا۔ اُپکے گیان مین درسا یا۔ ہوئے دھیان گر چرن سیس جھکایا۔ جاوے مان پربھ نظری آیا۔ منی سنگھ پربھ مان دوایا۔ سنتگ وچ سچ گرو بنا یا۔ سوہنگ شبد گر گیان دوایا۔ مهاراج شیر سنگھ سر ہتھ لٹکایا۔ چار ورن گر چرنی پایا۔ رانیاں مهارانیاں پربھ مان گوایا۔ سچ تخت سنتگ سہایا۔ سنتگ منی سنگھ سچ چرن لٹکایا۔ سچ شبد شبد گر گیان، جوت سر روپ جگت جگایا۔ پر گٹ بھیو آپ نرکارا، ایسا درس پربھ آن دکھائیو۔ چکر چہن جس دا کوئی نہ جانے، جوت سر روپ پربھ وچ دیہہ سما یو۔ فلنج آن جوت پر گٹائی، سنتگ ساچا راہ بتائیو۔ میرا ناؤں سرب شکھ داتا، سوہنگ شبد

گر گیان دوایو۔ کھنڈ برہمند سرب میں وسیو، سرب پرکاش آپ رگھرائیو۔ برہما وشن مہیش سرب کا داتا، تین لوک پر بھ جوت جگائیو۔ وِچ پاتال پر بھ باشک سیجا، چرن جھسّن چھمی لایو۔ وِچ آکاش پر بھ جوت نِنجن، جگے جوت ڈگمگائیو۔ انجا پون چور سر ہوتے، جوت اڑول نہ کسے ڈلایو۔ پر گٹی جوت مات وِچ آ کے، مہاراج شیر سنگھ نام رکھائیو۔ چھڈ دیہہ ہوئے پر بھ جوت سروپا، نہ کنک جگت اکھوایو۔ نہ کنک ہو جگت پر بھ گھا لے، پاپی اپر ادھی نزک میں پائیو۔ بھگت جناں آن درس دکھایا۔ جلگ کال سوہنگ شبد کرایو۔ میں ہاں پری پورن پر میشور، گن او گن کدی نہ وچاریو۔ چرن آئے سب تر جائے، مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ ٹکایو۔ بھلی سرش گیان گر دیوے، جلگ آن چڑھجھ کھائیو۔ ایسا دان سکھن گر دیوے، سوہنگ شبد دیپک دیہہ جگائیو۔ جگے دیپک ہوئے اجیارا، مہاراج شیر سنگھ نج گھر میں پائیو۔ ہوئے درس تھر گھر واسا، دیوے درس پر بھ آپ انسائی۔ بھگت جناں دے پڑدے لاہے، دیوے گیان جگت گر واسی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گھٹ واسی۔ دیوے نام ہر نام درڑائے۔ بھگت جناں نوں سو جھی پائے۔ پورن سنگھ وِچ پر بھ جوت جگائے۔ چار جگ پر بھ مان دوائے۔ سکھنڈ گر سچ دکھائے۔ سوہنگ شبد جگت گیان دوائے۔ دھرت دھول آکاش سب میں رہیا سمائے۔ پر بھ کا بھیت کوئی نہ پائے۔ کھانی بانی گن پاتالی جیو جنت پر بھ رہیا سمائے۔ جھوٹھا جگت سچ جوت پر کاشے، سچ مارگ گردے بھجھائے۔ سچ سچ سچ سب جگت ورتائے۔ ایسا سنتگر سچ شبد لکھائے۔ شبد سُرت سرب سنکھ پایا، دیوے درس آپ رگھرائے۔ ناؤں میرا سرب رنگ راتا، رنگ چلوں وِچ دیہہ چڑھائے۔ ناؤں میرا کوئے جن چپے، جو چپے چندن وانگ جگت مہکائے۔ کوٹ درشن ہر نام دھیایا۔ ہر جو بدھا سنکھ گھر آئے۔ بھگت جناں پر بھ درس دکھائے۔ جگو جگ آن پیچ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، دے درس جن سنکھ ترائے۔ گر کا شبد گر سنکھ ہی جان۔ گر کا شبد بھگت ہی مان۔ گر کا شبد من دیوے گیان۔ گر کا شبد آتم جوت جگان۔ گر کا شبد نجانند رس مان۔ گر کا شبد پر بھ سروپ سان۔ گر کا شبد دیوے آتم

چان۔ گر کا شبد ہر ہر ہر ہر دے سمان۔ گر کا شبد مایا ممتا موه تجان۔ گر کا شبد سکھ گر درتے پان۔ گر کا شبد مل سادھ سنگت رسنا بکھان۔ گر کا شبد کایا کوڑی وِچ دیوے چان۔ گر کا شبد ٹکچ روگ سوگ مٹان۔ گر کا شبد جوت سروپ سب جوت ملان۔ گر کا شبد گر کر پا گر سکھ ہی پان۔ گر کا شبد گر سکھاں دان۔ گر کا شبد سَت سَتچ گ پچھان۔ گر کا شبد سوہنگ شبد گر شبد پچھان۔ مهاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُر، دے درس دیہہ اندھیار مٹان۔ گر شبد گر سکھ کمائے۔ گر شبد کوئی ورلا پائے۔ گر شبد ٹکچ پندھ مُکائے۔ گر شبد انند شبد وُٹھائے۔ گر شبد بھرم بھو گوائے۔ گر شبد گر درس دکھائے۔ گر شبد سچ سچ وِچ دیہہ ورتائے۔ گر شبد نین ہین جوت جگائے۔ گر شبد بھگت جناں تھر گھر سو جھی پائے۔ گر شبد ہر جو ہر سنگ ملائے۔ گر شبد ملے سرب سکھداۓ۔ گر شبد سوہنگ روپ وِچ شبد اپائے۔ سوہنگ شبد سَت سَتچ سَت سَت ورتائے۔ گر شبد ہوئے سکھن سہائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ڈاہڈا، نہ کنکن ہو پچن لکھائے۔ پچن لکھائے پربھ دیوے گیانا۔ ہنکاریاں دُراچاریاں پربھ توڑے انکھانا۔ بھگت جناں ٹکچ ہر جو پچھانا۔ بے مکھاں گر پرے ہٹانا۔ گر سکھ درس گر دانا۔ بے مکھاں ہوئے کشت مہانا۔ گر سکھاں پربھ سنگ جوت ملانا۔ بے مکھاں نہ ملے ٹکانا۔ گر سکھاں سُتگر منی سنگھ چرنی لانا۔ بے مکھاں نزک نواس دوانا۔ ٹکچ پر گلیو مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگلوانا۔ سوہنگ سَتچ ہوئے پر دھانا۔ سوہنگ شبد سَتچ سَت چالے۔ اُچھے گیان جو چو رسانا گھالے۔ ہووے گیان جو ہر دے وسالے۔ پاوے و شنوں بھگلوان گوجھ گیان مٹالے۔ سوہنگ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگلوان ایہہ شبد کمالے۔ پربھ ہوئے کرپال، جگت پر گاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، ایشر جوت وِچ دیہہ نواسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، مات آئیو آپ ابناسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، سہائے تھان جتھے گھٹ واسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، ٹکچ دیوے چو دھرواسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، سمر تھ پُر کھ آپ رکھنا تھیا۔ پربھ ہوئے کرپال، گر سکھاں دیوے درس، سچ سچ سچ گر ساکھیا۔ پربھ ہوئے کرپال، ہر بھگتاں وِچ ہر پربھ واسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، دینا ناتھ دین کے ناتھیا۔

پربھ ہوئے کرپال، بھگت و چھل سرب کے ساتھیا۔ پربھ ہوئے کرپال، جو جن سمرے تن پربھ جوت سنگ ملایا۔ پربھ ہوئے کرپال، آپ اٹل نہ کدے و ناسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، پرگٹ بھیو جگت پر بھاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، چار ورن گر چرن لگاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، راؤ رنک ہووے اک رہر اسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، گر سکھاں گر دکھ درد و گاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، فلچک آن دیوے درس سکھاں گر گننا سیا۔ پربھ ہوئے کرپال، بے سکھاں فلچک نزک نوا سیا۔ پربھ ہوئے کرپال، مد ماس کینی جگت بند خلاصیا۔ پربھ ہوئے کرپال، گر سنگت دیوے درس پیاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، دے درس جنم مرن گر سکھاں دکھ و ناسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، فلچک لے او تار نہ ہلنک جگت اکھو اسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، سوہنگ شبد کرے جگت جوت پر گاسیا۔ پربھ ہوئے کرپال، مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ لکھ واک سناسیا۔ گاوے سُنے سو پربھ پاوے۔ پاوے دھیاوے پربھ درس دکھاوے۔ رنگ رنگ رنگ پربھ ہر رنگ لگاوے۔ منگ منگ منگ رسانا نت نام دھیاوے۔ انگ انگ انگ ہر جو ہر انگ سماوے۔ سنگ سنگ سنگ ہر جو سنگ سماوے۔ بھنگ بھنگ بھنگ بے سکھاں پربھ نظر نہ آوے۔ دھن دھن دھن گر پورا بیٹھا جوت جگاوے۔ کلا دھار کرم و چار، کوڑ کرم و چ دیہہ مٹاوے۔ دیہہ سدھار دیوے جوت آدھار، بھجھی دیپک پربھ آپ جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ نام نر بھجن، آدانت کوئی بھیونہ پاوے۔ آدانت میں ایکنکارا۔ میرا نام سرِ شٹ اُدھارا۔ سرِ شٹ اپائی دتی وڈیائی، جوت سروپ سرب کیا آکارا۔ کوئے نہ جانے پربھ پچھانے چو جنت پربھ جوت آدھارا۔ فلچک آن بھگت پچھان، پربھ دیوے درس اپارا۔ جوت اگن لگائے، پاپی آن کھپائے، نزک نواس مدارا۔ سوہنگ شد چلائے، نہ ہلنک اکھوائے مہاراج شیر سنگھ لے او تارا۔ نز او تار جگت لے آئیو۔ جوت سروپ جگت جلائیو۔ برہما گوائے مان، سنگھ پال پربھ مان دوائیو۔ جوت جگائی کرم و چار، سوران دھڑو تھائیں بٹھائیو۔ صورت پورن اُترے پار، سُت جنہاں سنگ دیپ جگائیو۔ مہاراج شیر سنگھ فلچک تین لوک الٹائیو۔ آپ اپر مپر کسے بھید نہ جنادے۔ آپ جوت

سرُوپ سب چو جوت جگاوے۔ شبد رُوپ آئی کلا ورتاواے۔ کھنڈ برہمنڈ سب پربھ ہلاؤے۔ بھانا گرنہ کوئی مٹاواے۔ مہاراج شیر سنگھ کرے کراواے۔ پر گٹ جوت بھیو پر کاشا۔ میرا ناؤں سرب گُنتاسا۔ اُبچے جوت ہوئے فلچک وناسا۔ پربھ آئیو دیکھن جگت تماشہ۔ ناؤں رکھے نام جگت گُنتاسا۔ سب تے اوچ پربھ ابناشا۔ سرب سرِشٹ پربھ کرے ناسا۔ گر سکھاں من گر شبد پیاسا۔ سوہنگ شبد من بچے سواس سواسا۔ سرب سوکھ پربھ آتم پر کاشا۔ جگے جوت دیہہ گھٹ واسا۔ اُبچے شبد آتم پر کاشا۔ سَتْجَك سَتْ سَتْ سَتْ پربھ ورتائے، مہاراج شیر سنگھ سرب گُنتاسا۔ سرب سوکھ گرچن دواریا۔ بھگت جن سو جن سوہنگ شبد رسانا اُچاریا۔ من تے تن سو جن ہر ہر رس مانیا۔ جن سو فلچک آن جن مہاراج شیر سنگھ چرن نہسکاریا۔ چرن کول جو نہسکارے۔ فلچک پتت ادھرے گرچن دوارے۔ لکھمی نزاں گند منوہر سدا ہے نالے۔ سری رنگ بیکنٹھ کا واسی، بھگت جناں کل پیچ سوارے۔ سری رام چند جس رُوپ نہ ریکھیا، فلچک آن پربھ ناؤں وٹا لے۔ کرشن مُرار اسُر سنگھار لے۔ نہ کلنک او تار شیر سنگھ نام رکھا لے۔ گر سنگت دیوے تار، بھگت جناں ہووے جوت آدھار، بے مکھاں پربھ پائے نزک مجھار، ایسا شبد لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا، فلچک آن جوت سرُوپ جگت اُٹایا۔ جوت سرُوپ پربھ جگت جلایا۔ جوت سرُوپ نو کھنڈ پر تھمی بان چکر لگایا۔ جوت سرُوپ پربھ تین لوک سوہنگ شبد سُدرشن چلایا۔ جوت سرُوپ پربھ بیٹھ اٹل جگت اُٹایا۔ جوت سرُوپ پربھ چھڈ دیہہ جوت ویچ بیکنٹھ سمایا۔ جوت سرُوپ پربھ چھڈ بیکنٹھ، دیہہ ویچ سکھ سمایا۔ جوت سرُوپ پربھ نچچل چھڈ دھام، ویچ مات دے آیا۔ جوت سرُوپ پربھ سکھ جگاوے، جوت پر گٹاواے۔ مُکت جگت پربھ آپ بتاواے۔ جگن گلگن سرب سکھ داتا، اپنی جوت پربھ آپ جگاوے۔ جوت سرُوپ سرب نِنتر، کلوکال کل آن تراواے۔ آئی کل سرُوپ جوت پربھ ورتے، چار گُنٹ ہاہاکار مچ جاوے۔ جوت سرُوپ آپ پربھ پورن، نچ گھر بیٹھا تاڑی لاواے۔ جوت سرُوپ فلچک کل آیا، مایا رُوپ جگت ڈلائے۔ جوت

سرُوپِ ایسی کل پھیری، ہر جو بیٹھا نظر نہ آئے۔ جوت سرُوپ جگت ڈلایا، پربھ پورے دا بھیت نہ پائے۔ جوت سرُوپ جگت جگ کل اٹائے، آپ اپنی دیہہ چھڑائے۔ جوت سرُوپ ایسی جوت جگائے نِرالم، بے مکھ کوئی سار نہ پائے۔ دیا دھار آپ پربھ بخشنے، سو بو جھے جس آپ بُجھائے۔ ایسی جوت پربھ کی سُو خم، بھگت جناں پربھ دے دکھائے۔ بھگت بن کوئی بھید نہ جان، منمکھ درتے دھکے کھائے۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائے۔ ایسی کلا پربھ ورتائے۔ ایسا کھیل فلنج کرایا، اپنا بھید نہ کسے جنائے۔ کُنبھی نزک سبن نوں پایا، مد ماس جو رسانا لائے۔ سوہنگ شبد ہوئے اُجیارا، سُتھگ پربھ سَت ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پُورا، جوت جگت وِچ لئے پر گٹائے۔ جگے جوت سُتھگ ستوا دی۔ کوئے نہ رہے مادھ ہے مادھی۔ ایسی سرِ شٹ شبد گر سادھی۔ بھگت جناں ہر آد جُگادی۔ بھگت جناں گر چرن لگایا، اُبچے شانت سدا سکھ وادی۔ بے مکھ پکڑ نزک نوارے، کوئی نہ جیوے مدھیا مادھی۔ ایسا شبد سوہنگ پربھ چلایا، سُتھگ سَت سَت سَت سدا ستوا دی۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ چلت بنایو، نہ لکنک ناؤں اکھوادی۔ گر سنگت گر مان دِواوے۔ گر سنگت پربھ جوت پر گٹاوے۔ گر سنگت مل ہر ہر رسانا گاوے۔ گر سنگت سہائے تھاں، جتھے پربھ جوت جگاوے۔ گر سنگت اُبچے ہر ناؤں، گر مکھ بن جاوے۔ گر سنگت گر مکھ گر ڈیرہ لاوے۔ گر سنگت ہر دھام پر گٹاوے، وِچ کل دے آوے۔ گر سنگت گر ناؤں پر کاش، جوت سرُوپ پربھ بو جھ بُجھاوے۔ گر سنگت گر چرن پیاس، پربھ ابناشی اوگت اگوچ رئینی درساوے۔ گر سنگت گر شبد شنایا، کوئی ورلا پاوے۔ گر سنگت گر پر گٹ کینا، فلنج جوت گر سنگت سماوے۔ گر سنگت گر رنگ مانے، گر کی مہما لکھی نہ جاوے۔ گر سنگت گر درس دکھایا، ایسا دن پھیر کدے نہ آوے۔ جوت نِرجن وِچ جوت سماوے۔ چھڈ مات وِچ آکاش رہاوے۔ جوت نِرجن وِچ سکھ دے سماوے۔ چھڈ آکاش وِچ مات دے آوے۔ ایسی کلا آپ پربھ ورتے، فلنج بان شبد گر لاوے۔ سوہنگ شبد گیان گر دیوے، گر سُتھگ سَت لاوے۔ بھگت جناں فلنج گر در سو جھیا، وچھڑیاں پربھ لئے ملائے۔

مہاراج شیر سنگھ کرشن مُرار، دواپر جوت وِچ کل جگائے۔ کلو چپو ہون نزک نواسی، پربھ پورے دا کوئی بھیونہ نہ پائے۔ چھڈی دیہہ پربھ آپ نِنتر، جوت سروپ ہو چلت کرائے۔ کرے خوار شبد گر مار، مہاراج شیر سنگھ نہ لکنک اکھوائے۔ گر سنگت گر در سوجھیا۔ گر سنگت گر پورا بوجھیا۔ بے مکھ در تے رسانا لو جھیا۔ گر پورا دیکھ گر سکھ جھو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، گر سکھاں بن کسے نہ بوجھیا۔ گر پورا امرت آپ بناوے۔ گر سکھاں گر مکھ چو اوے۔ کایا کشت پربھ دے ہٹائے۔ آئی ورکھا گر امرت لائے۔ دُکھی چپو کوئی رہن نہ پائے۔ امرت بوند جس جن مکھ لگ جائے۔ امرت گر کا سچ جوت پر گٹائے۔ کُشٹی کوہڑی کھن میں سست سروپ ہو جائے۔ اپنی جوت پربھ سنگ ملائے۔ گر سنگت گر ایہہ نیشان دوائے۔ امرت گر کا دیہہ انزوگ کرائے۔ جو جن آئے سرن گر پریا، امرت بوند دے امر کرائے۔ بے مکھ اس دی سار نہ جانن، جوت سروپ پربھ امرت میکھ ورکھائے۔ سَت سَت سَت گر سنگت گر امرت سکھ گر رسانا پائے۔ پی امرت سرب دُکھ کاٹے، سچ بچن پربھ آپ لکھائے۔ سوہنگ شبد امرت پرویشا، کھول کواڑ پربھ دے درسائے۔ مہاراج شیر سنگھ ایہہ کرم کرایا، جوت سروپ ہو امرت برکھا لائے۔

۳ آسو ۲۰۰۷ء کرمی رانی کھیت پلٹن وِچ بچن ہوئے

پربھ اپائے پر تھی آکاشا۔ پسو پریت چپو پربھ کا داسا۔ باندھے سب کیئے داسن داسا۔ ہوئے جگت گر سکھ رہا سا۔ تین لوک سرب گھٹ داسی۔ پوئن پانی پربھ چرن کے داسی۔ سوہنگ شبد نام نِبانا۔ سُتھگ کینو پربھ پرکاشا۔ آیسا بان جگت پربھ لایا۔ سرِشٹ خوار گل دُکھ پہنایا۔ انجا پوئن چوئر سر ہوتے، جوت سروپ وِچ دیہہ سمایا۔ کھان بان گلگن پاتال، چپو جنت پربھ وِچ سمایا۔ آدانت کوئی بھیونہ جانے،

پر گٹ جوت نہ کلنک اکھوایا۔ جوت سروپ جگت گر جانے، دو ہزار ست بکرمی قہر ورتایا۔ مگھ واک پربھ آپ لکھائے، اسُو اُنی سچ سچ
لکھایا۔ اسُو تن دو ہزار چار گھنک پُر گر دھام رچایا۔ ہوئے اندھیر بچن گر ورتے، ایسا بچن پربھ ویچ دربار لکھایا۔ کوئے نہ جانے پربھ کے
بھانے، جھوٹھ سمجھ ایہہ وقت وہایا۔ بچن لکھائے گر دھام بنائے، ہاہا کار ویچ جگت مچایا۔ دو ہزار چار بکرمی تن اسُو، گھنک پُری پربھ بھاگ
لگائے۔ گر سنگت آئی پربھ بھئے سرنائی، پر گئی جوت آپ رگھرائی، گر سکھاں مل سیو کمالیا۔ بچن اموڑے گر چن آجوڑے، پربھ درشن ہر
در تے لوڑے، سنگھ موہن ویچ جوت ملا لیا۔ گر دھام رچایا، سچ بچن لکھایا، اندھ اندھیر رکھایا، ایسا قہر جگت ورتا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت
زِنجن، جوت سروپ جگت پر گٹا لیا۔ اسُو تن پربھ دے وڈیائی، ستجگ سَت سَت پربھ نیہہ رکھا لیا۔ ٹھجگ پُٹ پُٹ پربھ جڑھ پُٹا گیا۔
سمیں انسار پربھ لے او تار، ہوئے جگت اُدھار، بے سکھاں کوئی تھاں نہ پائی، سادھ سنگت اُدھار بھگت و چھل پربھ گر دھار، گوپی ناتھ
آپ مُرار، مہاراج شیر سنگھ درس دکھا لیا۔ گر چن پیارِ دے اُردھار، ٹھجگ گر سکھ اُدرے پار، جوت سروپ جس درشن پالیا۔ اسر سنگھار
گر درس بھگت بھنڈار، سوہنگ شبد رسانا اُچار، چار وید جس مان گوا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ نام زِنجن، بھگت جناں مل رسانا گا لیا۔ منی سنگھ سکھ
من دا پایا۔ نہ کلنک ہو برہم گیان دوا یا۔ ہوئے جوت اُدھار، دیہہ دیپک ویچ جوت جگایا۔ سنگت اُدھرے پار، جس تیرا کل درشن پایا۔
شیر سنگھ لے او تار، کرم گر آپ لکھایا۔ جگائی جوت اپار، سچ تخت گر آپ بھایا۔ ستجگ سَت پُرکھ ستوا دی، جوت زِنجن ویچ دیہہ پربھ
جوت سروپ سما یا۔ سرب سوکھ گر چن دوارے، اُچھے شانت گر درشن پایا۔ نام ندھان آتم پر کاشے، سستگر منی سنگھ جس چن لگایا۔ ٹھجگ
کال کٹی جم پھاسی، گر پورے سر ہتھ ٹکایا۔ اپنا بھیونہ کسے جناوے، اندھ گھور ٹھجگ نے پایا۔ انتقال کل آپ کھپا کے، پر گٹ ہو کے جگت
درسایا۔ مہاراج شیر سنگھ پورن پر میشر، جوت سروپ ہو نہ کلنک اکھوایا۔ نہ کلنک پربھ زِنجن جوتا۔ آدانت پربھ ایک رنگ ہوتا۔ گر سکھ

نرک نہ کھادھے غوط۔ سُنجگ سَت سرب سُکھ ہوتا۔ دیوے مان آپ پر بھ موتا۔ ایسی کلا جگت وِچ ورتے، مہاراج شیر سُنگھ جوت سروپ۔ جوت سروپ بھگت ادھارن۔ فلچک آیا نہ کلک اُتارن۔ سرب جگت سُنگھارن۔ بھگت جناں ہر کاج سوارن۔ دیوے درس جن تن ہوئے گیان۔ سُنگت وِچ پر بھ سدا جوت سماں۔ دے وڈیائی پُر کھ بُدھاتے، جگائے جوت جگت گر دان۔ دیوے وڈیائی آپ پر بھ پر میشور، منی سُنگھ سُنگر بنان۔ نینی جوت نِر نجح وسے، جو جن جائے درس گر پان۔ جگے جوت آتم پر کاشے، آد انت جن گر چرن دھیان۔ آپ پر گٹائے پر بھ جوت جگائے، فلچک انت کرائے، فلچک سُنجگ دیوے آپ پر بھ مان۔ گر سُکھ بِلَلَاءِ مہاراج شیر سُنگھ جوت پر گٹائے، فلچک جیو سب نشت کرائے، گر سُکھ درس گر پان۔ سوہنگ شبد چلائے، چار وید پر بھ مان گوائے، قُرآن انجیل کوئی رہن نہ پائے، کھانی بانی اتھربن مان گوائے، ہوئے شیر جگت پر دھان۔ جوت پر گٹائے نہ کلک اکھوائے، منی سُنگھ پر بھ جوت جگائے، فلچک توڑے جوت اکھمان۔

چار ورن ترائے، گر چرنی لائے، راؤ رنک اک رنگ سمائے، پر بھ جوت سروپ وِچ جیو رہائے، جن بھگت بھیت ایہہ جانن۔ مد ماس جو کھائے، فلچک جگت اگن وِچ جلائے، کھنڈ سچ نہ ملے تھاں، نرک نواس پائے سزاۓ، اپنا آپ کیا جیو پان۔ وِکار ودھائے پر بھ بھلائے، جگن ناتھ گوپال بھے بھجن نظر نہ آئے، کوڑ کرم سنگ دیہہ جل جان۔ کوئی نہ سہائے، کرن ہائے ہائے، بن پر بھ کوئی تھاں نہ پائے، کلو جیو دُکھ بِلَلَاءِ۔ جن درشن پائے ہر نام دھیاۓ، سوہنگ شبد رسنا گائے، جن بھگت جوت مل جان۔ پر بھ جوت جگائے، دھام بیکنٹھ لے جائے، وِچ جوت ملائے، آپ ابھید پر بھ پُورن جوت وِچ جوت مل جان۔ فلچک آن پر گٹے پر بھ، مہاراج شیر سُنگھ ناؤں گر سُکھ ہی جان۔ گر سُکھ فلچک رنگ راتا۔ جگاوے جوت پر بھ پُر کھ بُدھاتا۔ دیوے گیان جگت گر داتا۔ بھگت و چھل ہر رنگ سماتا۔ گر سُکھ گر چرن پیار جگت ہے ناتا۔ سو جن ادھرے جن بخشے آپ پر بھ گن نِدھان سدھاتا۔ تین لوک پر بھ سدا پرویشیو، جوت سروپ جگ نہ جاتا۔ کھنڈ برہمنڈ

سب اک سماں، آپ اچھل اچھا تا۔ جوت جگائے جگت گر پورا، مہاراج شیر سنگھ کسے گر مجھ جاتا۔ فلنج نام ندھان سوہنگ پربھ دیو، پاوے درس پربھ جوت سماتا۔ گر سکھاں مل ہر گن گائے، پر گئے جوت آپ ودھ ناتا۔ اسوں تن وڈبھاگا، دیوے مان گر سکھ گر داتا۔ دھن دھن گر سکھ جن چرن نمسکاریا، مہاراج شیر سنگھ سدا ہے ساتھا۔ نہ کلکنک کل آپ اکھوا کے، جوت سروپ نہ جگت پچھاتا۔ کھیل رچائے سماں لیائے، دیر نہ لائے، گر سکھاں من جوت پیاسا۔ کھت کرائے سب دا مان گوائے، سوہنگ شبد چلائے پربھ گنتاسا۔ سرشٹ کھپائے، جوت سروپ جگت جلائے، نہ کلکنک آپ اکھوائے، پربھ بھگونت سرب سکھ داتا۔ بے مجھ کھپائے، تین بھوئ پربھ دے الٹائے، دھرُو مان تجائے، سورن دربان ہو جائے، جس گر چرن پچھاتا۔ چار وید کھپائے، برہما وچ جوت ملائے، پال سنگھ پربھ مان دوائے، جُگ چار ہوئے جگت ودھاتا۔ کھانی بانی کوئی رہن نہ پائے، سربت تپر تھاں مان گوائے، ایک جوت پربھ جگت جگائے، سوہنگ شبد گر گیاں دوائے، ستجگ ہووے گیاں دواتا۔ فلنج پربھ انت کرائے، جُگ چوٹھا دے الٹائے، دھری جوت جگت گر ساگر، نام نرنجن سب رسانا گائے، مہاراج شیر سنگھ فلنج پر گاسا۔ جوت سروپ وچ دیہہ سمائے، بچن لکھائے آپ گر گیا تا۔ فلنج چیو کوئی بھیت نہ پاوے، سوہنگ شبد جگت گر داتا۔ ستجگ سَت سَت ورتائے، روپ اکم پربھ کا بھیا، جوت سروپ وچ دیہہ سمایا۔ آپ ایک جگت بھیکھ میں رایا۔ جوت جگائے نظر نہ آئے پربھ گردیو۔ بھگت وچھل اکھوائے، چتر بُجھ درس دکھائے، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ سوہنگ شبد جن دیوے گیانا۔ سوہنگ شبد گر چرن دھیانا۔ سوہنگ شبد فلنج سنگ جوت ملانا۔ سوہنگ شبد ملائے سنگ وشنوں بھگوان۔ وست سو جو گر درتے پائیئے۔ وست سو جس آتم جوت جگائیئے۔ وست سو جت ہر درشن پائیئے۔ وست سو جس ملیاں ایک رنگ ہو جائیئے۔ وست سو فلنج کل واسی پائیئے۔ شبد سو جس جپ سمجھنڈ سائیئے۔ شبد سو جس سمرن پربھ ابناشی پائیئے۔ شبد سو جت سمرن نجانند درسایئے۔ شبد سو جت سمرن امرت بوںد کوں

میں پائیئے۔ شبد سو جت سمرت جھرنا نجھروں جھرا یئے۔ شبد سو جت سمرت وِچ دیہہ میں پائیئے۔ شبد سو انڈلوک شولوک برہم لوک تجا یئے۔ شبد سو جپ بیکنٹھ دھام گر چرنی جائیئے۔ شبد سو پربھ جوت سرُوپ وِچ جوت مل جائیئے۔ شبد سو جت سمرت فلنج پار کرائیئے۔ شبد سو جت سمرت مہاراج شیر سنگھ درشن پائیئے۔ سوہنگ شبد سرب کا داتا، فلنج چو بھل نہ جائیئے۔ ساچی بانی گر رسن بکھانی، سستج ہووے بھگتاں کھانی، ہووے گیان جن ہر دے وسانی۔ دیوے آپ پربھ پد نیبانی۔ جگو جگ جگت او تار، مہاراج شیر سنگھ چرن قربانی۔ جگو جگ پربھ جوت پر گٹائے۔ مایا روپ ایہہ سر شٹ اپائے۔ تین لوک پربھ کی تھاں۔ کھنڈ برہمنڈ کوئی خالی نا ہے۔ ایسی جوت جگت جگائے۔ چار ورن پربھ چرنی لائے۔ مان انکھان کسے رہن نہ پائے۔ گر ایک پربھ جگت اٹل، اٹل جوت پربھ دیہہ جگائے۔ دھارے کھیل آپ پربھ پورن، پختہ بھج مہاراج شیر سنگھ اکھوائے۔ پتت پاؤں دکھ بھے بھجن۔ ہنکار نوارن ترلوکی نندن۔ میرا سکھ فلنج وِچ پر بھاس جوں چندن۔ بیٹھے گر دربار اسو تین درس گر منگن۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، دیوے درس پربھ ترلوکی نندن۔ شبد لکھائے بھید کھلائے، سادھ سنگت پربھ راہ بتائے، سُن سادھ جن پربھ گر چرن سنگ مہما جوت سرُوپ ہر دے پرویش، آوے نظر پربھ بھے بھجن۔ سادھ سنگت گر چرن دوارے، درشن دان دوئے جوڑ منگن۔ بخش آپ پربھ گسانیا، آئے در دے گیان گر انخبن۔ سرب سوکھ پربھ دے وڈیائی، اسو تین چاڑھے سادھ سنگت من رنگن۔ مہاراج شیر سنگھ پورن پرمیشور، جوت پر گٹائی فلنج پربھ بھے بھجن۔ سوہنگ شبد سکھن گر دیوے، تھر گھر سو جھی من سدا انندن۔ نہ کلک پربھ جوت سرُوپا، بے مکھاں سوہنگ شد جلائے جلن۔ امرت جل جل اے دھارا۔ دیوے امرت آپ گردھارا۔ کر درس پربھ پار اُتارا۔ امرت نام وِچ دیہہ انگیارا۔ رسا رس رس اُدھر ممحارا۔ راگ سوہنگ پربھ وِچ دیہہ نوارا۔ سوہنگ شبد امرت پرویش، پی امرت ہوئے پیٹ سدھارا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھایا، امرت امر وِچ سنسارا۔ بھنی ریز ظیئے

تیتوں ملے ودھائی، پربھ کی جوت جگت میں آئی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، نہکنک پربھ ایہہ تھاں سہائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، دیہہ دیپک اجیار، جگت ہوئے رُشنائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، آسوٰ تن ملے جگت بھگت وڈیائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، کلچ کیکھ پربھ دے مٹائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، جوت سروپ ایہہ لکھت کرائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، سَتِجگ سَت ہووے تیری وڈیائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، جیٹھ پخ سنگ سو بجا پائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، سَتِجگ ساپی سَتِنگل پورے نیہہ رکھائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، کروڑ تینیس گھر آ منگل گائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، مل سادھ سُنگت گھنک پُری پربھ جوت جگائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، ہووے شبد گھنکھور، رسا ہر ہر جس گائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، دھام ایہہ کل کرے اندھیارا، سَتِجگ جوت پربھ لئے جگائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، جیٹھ پخ تیتوں ملے وڈیائی جوت نِنجن وِچ مات دے آئی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، سوہنگ شبد گنٹ چار بھے بھیکار کرائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، مہاراج شیر سنگھ کلچ دے او تار۔ پچم جیٹھ پربھ لے او تار۔ پرگٹے جوت نہکنک او تار۔ پچن لکھائے پربھ جوت نِزادھارا۔ جگے جوت جیٹھ پچم میٹے اندھیر ہوئے جگت اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے، مات لوک بنے سمجھنڈ دوارا۔ سوہنگ شبد دیوے گر داتا، بھگت جناں ہو سچ بھندڑارا۔ سادھ سُنگت ملے ودھائی، آسوٰ تن ملے مُرارا۔ پربھ کی جوت سدا سہائی، جگو جگ لے او تارا۔ تریتا رام، دوا پر کرشن مُراری۔ کلچ پر گٹیو آن مہاراج شیر سنگھ نہکنک او تاری۔ نہکنک جگت اکھاوے۔ بن سکھاں کسے نظر نہ آوے۔ جوت سروپ وِچ اگن جلاوے۔ بان اگن سوہنگ گرلاوے۔ تھر گھر واسی بیٹھ اڈول سرِشت ڈلاوے۔ آپ انтол پربھ جوت سروپا، کلچ جیو اگن جلاوے۔ کلو کال انت پربھ کرتا، مد ماسی کوئی رہن نہ پاوے۔ گیان گر اپدیشے، بھگت جناں جیو جگت ملاوے۔ نام نِنجن دیوے گر اننجن، گرچن سنگ سکھ بنت

ماوے۔ سَتْجَك پر گٹ جوت پر بھ ابنا شے، دے درس گر چرنی لاوے۔ چرن لاگ ہوئے من چانن، گر سِکھ دیا پر بھ آپ کماوے۔ جوت سرُوپ جگت پرویشے، حاضر ہو پر بھ درس دکھاوے۔ سوچھ سرُوپ پر بھ دیہہ بنا سی، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ گر سِکھ گر در پرواں، کر درس چرن سپس جھکائے۔ ملے آپ پر بھ بھگوانا، گر سِکھ بیٹھا ردے وساۓ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس دانا، سوہنگ شبد جو رسا گائے۔ سوہنگ شبد دیوے ڈیائی۔ سوہنگ چرن پر بھ وِچ سمائی۔ سوہنگ شبد سَتْجَك سَت سَت ورتائی۔ سوہنگ شبد آتم گیان وِچ دیہہ پائی۔ سوہنگ شبد جپ مٹے اندھیرا، دیا کر پر بھ جوت جگائی۔ سوہنگ شبد پر بھ کا سادھ سُنگت دان گر در تے پائی۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ رسن وکھانا، گفت چار بھ بھ جیکار کرائی۔ نہ کلناک سرب کا کرتا، جوت سرُوپ کھیل رچائی۔ پر بھ کا روپ نہ رنگ، نہ کسے جانیا۔ پر بھ کا روپ نہ رنگ، جوت سرُوپ تین لوک رہانیا۔ پر بھ کا روپ نہ رنگ، کلچک متھے جوں مٹھن مداہانیا۔ پر بھ کا روپ نہ رنگ، جوت سرُوپ نہ کلناک اکھوانیا۔ سوہنگ شبد سَتْجَك چلانیا۔ دھن دھن دھن گر سِکھ، مہاراج شیر سنگھ جو چلے تیرے بھانیا۔ جوت جگت جگن ناتھ گوپال مگھ بھنی۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا پیٹ پیتھر ترے بھوں دھنی۔ بھگت ادھار جگت سُنگھار کلچک لے او تار نہ کلناک شام گھنی۔ سوہنگ شبد وچار، کلچک پار اُتار، سَتْجَك لاوے پر بھ پُر کھ اپار، بھگت وچھل آپ دھن دھنی۔ کرے جوت آکار، نز کل لے او تار، مہاراج شیر سنگھ پر گئے کرشن مُرار، سادھ سُنگت گر چرن سنگ بنی۔ جل مختار کھنڈ برہمنڈ ہوئے جوت ادھار، وِچ پاتال پر بھ نین مُدار، پچھی پر بھ چرن چھلی۔ وِچ آکاش پر بھ جوت سرُوپا، وجائے شبد انخد جگت بھوپا، ہوئے گیان وِچ آتم اندھ کوپا، دیوے گیان آپ من غنی۔ وِچ مات پر بھ جوت پر کاش، ہووے دیہہ نواس پر بھ جوت ابناش، پر گئے پر بھ جوت سرُوپا۔ ہووے بند خلاص گر چرن نواس، مہاراج شیر سنگھ کل سد ہے پاس، دیوے درس آپ انوپا۔ دے درس پر بھ جوت جگائے، گیان اندھیر وِچ دیہہ مٹائے، سچ سچ دیپک دیہہ جلائے، دیوے درس

پر بھ اک روپا۔ ترے بھوں سُجھایا نجانند درسایا، کھول ترے کٹی پر بھ درشن پایا، سدا سُر جیت پر بھ سَت سروپا۔ سوہنگ شد گن گایا، لکھ نام نِدھان گر در تے پایا، مهاراج شیر سنگھ بِر هتھ لکایا، ہووے سہائی جگت کا بھوپا۔ ناڑی بہتر پر بھ روگ گوائے۔ تپ سپ پلپت وچ دیہہ مٹائے۔ امکا قاضی کوئی نیڑنہ آئے۔ جو آوے، سوہنگ شد گر چوٹ چلاوے۔ تین تاپ نہ تھر رہاوے۔ کھان پکان نہ چیو ستاوے۔ سوہنگ شد جو رنسنا گاوے۔ دیہہ انزوگ ٹرت ہو جاوے۔ گیان بان گر درد چلایا، روگ سوگ وچ دیہہ مٹائے۔ سوہنگ شد نام سچ منتر درڑائے۔ کال روپ ہو روگ کھپائے۔ آئی دیوے شبد وڈیائی، سمرت سمرے سمر سنکھ پائے۔ گر دا سچ دوار دیکھیا چو کوئے نہ بللائے۔ سب تے اوج اگم اپارا، جوت سروپ وچ سکھ سمائے۔ جوت سروپ جگت کل کاتی جیوڑا نرمل دیہہ نام کرائے۔ ہووے آدھار رسن وچار، سوہنگ شد گر نام دوائے۔ دکھ نوار آتم آدھار، بھگت بھنڈار مهاراج شیر سنگھ سچ بچن لکھائے۔

۲۲ آسو ۲۰۰۷ بکرمی جیھووال بشن کور دے گرہ

لکھ پر گٹ نر زائن۔ داڑاں آگے پر تھم دھرائیں۔ باون روپ پر بھ بھکھ نہ پائیں۔ لکھ نیت جگت ہے ڈائیں۔ گر سکھ گر در شد سوہنگ گائیں۔ درس پائے من ترپتائے، کل بھگت جن اکھوائیں۔ وقت وہائے پھر هتھ نہ آئے، پر بھ نظر نہ آئے، جگ چوتھا کال کھائیں۔ جوت پر گٹائے گر سکھ من جوت جگائے، بے مکھ کر دے ہائے ہائے، پر بھ پورا درس نہ پائیں۔ اگن لائے کوئے نہ بُجھائے، سوہنگ شد چلائے، شبد روپ جگت جلائیں۔ کھید رچائے هتھ نہ لائے، سوہنگ شد بان گر لائے، بیٹھ اڈول تین لوک ہلائیں۔ تین لوک الٹائے، برہما مان گوائے، مهاراج شیر سنگھ ایہہ کل ورتائیں۔ جگت پر کاشیا سر شٹ اندھ اندھا سیا، گر سکھ گر گیان دوائیں۔ سنگ چرن رہرا سیا، بھگت جناب

پربھ داسیا، بند خلاص کرے نزاں۔ کل قہر ورتایا، نہ کنک دھار کھیل چڑھ کھیا، دواپر کرشن مُرار، ٹھیک مہاراج شیر سنگھ اکھوایا، سوہنگ شبد گر ڈنک چلایا، سرِشت ڈبی وِچ کل دی مایا، اپنا بھید نہ کسے بتائی۔ بے مکھ پربھ نزک نوارے، گر سکھ ہوئے گر رہا سے، جگن ناتھ کرے سکھ بند خلاصے، بھگت جناں گر مان دواں۔ لیکھ لکھت مٹائے، شبد روپ پربھ جوت جگائے، دیوے درس آپ رگھائے، اند بندوی کل جوت پر گٹائیں۔ گھٹ واسی سرب نواہی، دینا ناتھ پربھ ڈکھ بھنجن سب روگ گواہی، جو جن آئے درس در پائیں۔ نراہاری نزویر سداۓ، جوت سر روپ وِچ دیہہ سماۓ، بھلی سرِشت کوئی بھیونہ پائے، ٹھیک چلت پربھ آپ کرائیں۔ پتت پاؤں پربھ بھے بھنجن، ہنکار نوارے سرِشت پربھ ترلوکی نندن، گر سکھ گر در دوئے جوڑ ایہہ منگن، دیوے درس پربھ نزاں۔ درش دیوے پربھ جوت سر روپ نظر آؤے گر گر گر سکھ گر بھیت چکاوے سوچھ سر روپ پربھ دیہہ پر گٹائیں۔ درس دکھاوے ہردے جوت جگائے، نج گھر واسی نج ماہ نظری آئے، کھول کواڑ پربھ جوت جگائیں۔ آتم پر کاسیا چو دھرو اسیا، سوہنگ شبد جگت رہا اسیا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ بچن لکھائیں۔ سست سست پر کھ پربھ اپر پپرا۔ بھکھ بھکھ بھکھ کل پربھ بھکھ بھسمنٹرا۔ رکھ رکھ رکھ در تیرے بھگت جن رکھونٹرا۔ سست سست سست سست سست سست رنگترا۔ پربھ کا بھانا پربھ ہی جانے۔ چو جنت بھئے جگت انجانے۔ سوہنگ چلے باں، دکھی چو جگت بللانے۔ جل تھل تھل جل کرے پربھ رنگ اک کل لا یو ٹکانے۔ سمتیج سست سست ورتاوے، رہے سو جو چلے گر کے بھانے۔ سوہنگ چلائے ٹھیک ناس کرائے، مد ماسی کوئی رہن نہ پائے، ایسی کرے جگت ایہہ ہانی، کل اٹھائے پربھ دیر نہ لائے، بھلی سرِشت گر نظر نہ آئے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانے۔

۲۳ آسو ۲۰۰۷ء کرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

جگو جگ پر بھ جوت پر گٹائیں۔ کلچک پر گلیو نر نرائیں۔ اندھ کوپ جگت وہائے، سرب سروپ پر بھ درشن پائیں۔ نجھر واسی نجھ ماہ پائیں۔ آتم جوت گرسکھ گر در جگائیں۔ کایا زرمل پر بھ پرمیشور ردے وسائیں۔ مایادھاری کل خواری، کھاوے کال جگت جوں ڈائیں۔ گرسکھ سوارے جگت ادھارے، در آئے درشن پائیں۔ بے مکھ کھپائے سوہنگ شبد بان جوں لائے، مد ماسی کوئی رہن نہ پائیں۔ پر بھ آپ پر کاشیا جگت وناسیا، بھگت جناہ ہتھ لکاسیا، مات پاتال لوک سرب ہے واسیا، بھگت جناہ ہر سد درشن داس داسیا، بے مکھ در تے تھائیں نہ پائیں۔ گرسکھ شاباسیا، گرچن لاگ رہا سیا، مہاراج شیر سنگھ جوت ابناش، جوت سروپ سرشٹ جلائیں۔ کل جوت پر گٹائی، سرشٹ اگن جلائی، شبد بان پر بھ لگائیں۔ کل کھپائے دیر نہ لائے، مہاراج جوت سروپ دیہہ جوت جگائیں۔ سرشٹ جلائی چھ لکھت کرائی، پر گٹ ہو کے درس دکھائیں۔ رساں الاوے کسے نظر نہ آوے، گرسکھ پورن بوجھ بُجھائیں۔ درس دکھاوے نہ کلکنک اکھاوے، جوت سروپ کار بُھگتاں۔ بھگت در درساوے درس دکھاوے، برہم سروپ پر بھ گن ندھائیں۔ آتم جوت جگاوے، گرسکھ گر درس دکھاوے، نجانند پر بھ سدا سماں۔ سوہنگ شبد شناوے، انخد ڈھن وجاوے، کوں نابھ گھلاوے، امرت بوند مکھ چوائیں۔ امرت بوند برساوے، دوار دسم گھلاوے، گرسکھ گر کرم کماوے، گرسکھ گر در سوہنگ شبد جگاوے، کل جوت پر گٹاوے، دیہہ پرویش کسے نظر نہ آوے، مہاراج شیر سنگھ نام رکھاوے، بھگت وچھل سد اکھوائیں۔ بھگت وچھل ناتھ، گرسکھاں پر بھ سدا ہے ساتھ، دھار کھیل چڑھج اکھوائیں۔ ابناشی اوگت اگوچر، گرسکھاں گر دین نہ اوچر، سوہنگ شبد جگت نرائیں۔ جوت سروپ جس روپ نہ ریکھیا، بنوائی چکر پان جس پیکھیا، بے کھاں پر بھ نظر نہ آئی۔ نر نکار اچھل نہ ڈولیا، جوت سروپ سب جگ مولیا، کلچک نہ کلکنک اکھوائیں۔ چوتھا جگ وہایا، چار وید کھپایا، کھانی بانی گلگن پاتالی جوت سروپ پر بھ جلایا، سوہنگ شبد

جوت نِنجن جگت اُدھاراں۔ جوت نِنجن بے مگھ نزک نِواراں۔ جوت نِنجن سرِشٹ سنگھاراں۔ جوت نِنجن بھگت جناں دیوے چانن۔ جوت نِنجن سرب جیو اپاڻن۔ جوت نِنجن کلچک آگیاں اندھیر مٹاڻن۔ جوت نِنجن انت گرسکھ مل جانن۔ جوت نِنجن بھگت

وکھان۔ جوت نِرنجن بے مگھ سار نہ جانن۔ جوت نِرنجن کل سوہنگ مارے بازن۔ جوت نِرنجن جوت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ وشنوں اپنا آپ نام رکھائے۔ سرب سرِشٹ پربھ رہیا سمائے۔ جوت سروپ پربھ بھگوان نظر نہ آئے۔ وشنوں ہو کر پال چو جنت ونج سمائے۔ بھگوان بیٹھلا اڈول، تین لوک جوت جگائے۔ وشنوں کر آکار، لکھ چراسی چو اپائے۔ بھگوان آپ ہے اتوں، بیٹھ اڈول جگت تلائے۔ وشنوں کر پرویش، چو جنت بھلائے۔ بھگوان آپ چھلن چھل، شبد روپ کھیل کل ورتائے۔ وشنوں آپ نِرَاکار، چیونوں نظر نہ آئے۔ وشنوں کل آدھار، چو بے مگھ کرائے۔ بھگوان پیچ سوار، گرسکھاں نوں لے بچائے۔ کل لے اوتاب، سَتِجگ ساچی نیپہہ رکھائے۔ وشنوں ہو پربھ جگت بھلایا، ایسی مایا کل ونج پائے۔ کل گوایا، سَتِجگ سَت ورتایا، وشنوں کھیل مٹایا، بھگوان ونج سمایا، سَتِجگ ورتائے، سوہنگ شبد چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے، ایک روپ پربھ جوت جگائے۔ سَتِجگ ہوئے جوت چمٹکارا۔ سَتِجگ ہوئے پربھ آکارا۔ سَتِجگ پر گٹائے رام کرشن مُرارا۔ سَتِجگ سرب کا داتا، مہاراج شیر سنگھ نز اوتابا۔ نز اوتاب سرب شکھ داتا۔ پر گٹ بھیو سرِشٹ گیاتا۔ چو سروپ برہم، برہم نہ کسے پچھاتا۔ دیوے گیان گرسکھ ہووے مہروان پُر کھ بُدھاتا۔ کھول لوچن پربھ ترنگ، انخد شبد وجہ رنگ راتا۔ درش دے پربھ جوت درساوے، گرسکھاں نہ کنک پچھاتا۔ بیر ہتھ ٹکائے، جم نیڑ نہ آئے، انت کال پربھ چرن ہے ناتا۔ مات لوک تجاۓ، سمجھنڈ گرسکھ سمائے، جستھے مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، گرچن جس کر سیس نواتا۔ جوت سروپ ہو جائے، پربھ ماہ سمائے، پھر جنم نہ پائے، پر گٹ ایشر جوت پر گٹ سکھ ہے ساتھا۔ جوں اُدھارے جوں سُدھارے، گرسکھ گرسنگت من سوہن گرچن دوارے، کوئے نہ جانے پربھ بُدھ گاتا۔ جگ اُٹھائے، جن بھگت پربھ وڈیائے، جوت سروپ درس دکھائے، مہاراج شیر سنگھ سدا ہے ساتھا۔ گرسکھ فلنج جوت سروپ۔ گرسکھ فلنج سدا انوپ۔ گرسکھ فلنج سوچھ سروپ۔ گرسکھ فلنج نہ آوے ونج اندھ کوپ۔ گرسکھ درسے سدا پربھ کا

سرُوپ۔ گر سکھ فلنج شبد سوہنگ انوپ۔ گر سکھ مهاراج شیر سنگھ چرن سنگ بھوپ۔ فلنج ورتایا، شبد سروپ شبد چلایا، بیٹھ اڈول سر شست ڈلایا، گر سکھاں من سدا دھرواسیا۔ جگت جلایا راؤ رنک کر اک بہایا، تین لوک پربھ دے اٹایا، گر سکھ فلنج چندن پر بھاسیا۔ شبد چلائے، مد ماں کوئی نظر نہ آئے، نرک نواس دوائے، کوئی نہ کرے بند خلاصیا۔ ستواڑی سَت پُر کھ ستواڑیا، دے سوہنگ نام اپنا نام جپائے، سَتھ ساچا سچ سچ لائے، فلنج پربھ دے اٹایا۔ جوت پر گٹائے نہ کلناک اکھوائے، مهاراج شیر سنگھ نام رکھائے، تین لوک آپ پربھ واسیا۔ گر پرساد گر درشن پایا۔ گر پرساد گر انگ لگایا۔ گر پرساد گر سکھاں جُنگ کل ترایا۔ گر پرساد سادھ سنگت ہر جس گایا۔ گر پرساد جنم اموک فلنج کرایا۔ گر پرساد کال انت جم نیڑنہ آیا۔ گر پرساد جنم مرن دا پھنڈ کٹایا۔ گر پرساد سَتھ سَت گھر و کھایا۔ گر پرساد بھگت جن گر چرن درسایا۔ گر پرساد بہتر جامے بھگت جن پربھ مان دوایا۔ کرے بھگت ادھار، پال سنگھ مگھ رکھایا۔ لیا جنم سُدھار، سورن دربان بنایا۔ مانا رنگا دتے تار، پنجواں سنگھ بُدھ رلایا۔ سنگھ موہن نہ ہوئے خوار، تِن آسو جن بچن اٹایا۔ دو ہزار چار بکرمی نیبھے رکھائی سچ دربار، سَتھ سَتھ بنایا۔ دیبھہ رُلائی سر شٹی کھپائی، فلنج آپ رکھنا تھج اٹایا۔ دھام سچ بنایا، مهاراج شیر سنگھ وِچ آسن لایا، بیٹھ اندر جگت اندھیر ورتایا۔ سوہنگ شبد چلایا، قرآن انجیل سب نشٹ کرایا۔ گیا اتھر بن وید، چو تھا جُنگ کھپایا۔ گیتا مان گوایا، دواپر کرش مُرار، فلنج نہ کلناک اکھوایا۔ دے سوہنگ گیان، سَتھ راہ بتایا۔ کل گر سکھ ادھرے پار، مهاراج شیر سنگھ جن چرنی لایا۔ ہووے شبد جگت ورتارا۔ بھگت جنماں سوہنگ بھنڈارا۔ گر چرن سکھاں سچا گر دوارا۔ ہوئے جنم دُر لجھ، فلنج درس اپارا۔ مهاراج شیر سنگھ آپ پر کاشے، کوئے نہ جانے جوت چتنکارا۔ سرب سر شست سد ابناشے، اپک ابناش آپ نِزکارا۔ نہ کلناک جگ لاگا، مهاراج شیر سنگھ کیا کھیل نیارا۔ کھیل پربھ کا کوئی نہ جانے۔ جیو فلنج بھئے انجانے۔ پاپی بھجن جوں دانے۔ گر چرن لاگ پتت سکھڑ سیانے۔ مهاراج شیر سنگھ شبد ازگ، در آئے مورکھ مگدھ بھئے سیانے۔ سوہنگ

شبد کل آتم جاگ، بھگت جناں پر بھ کھڑا سرہانے۔ آپ دیکھے گر سکھ بیکھے، جوت سروپ پر بھ درس دکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، جوت سروپ ویچ سکھ سمانے۔

۲۵ آسو ۷ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

گر سکھ گن ندھان، گر آپ پچھانے۔ گر سکھ چتر سجان، چلے گر کے بھانے۔ گر سکھ اُتم ایہہ وچار، جگ ہو رہے نمانے۔ پر بھ بخشے جوت اپار، کایا کپٹ جلانے۔ آتم بھیو پر کاش، دینا بندھپ کل بند کلانے۔ سمر و سواس سواس سواس، سوہنگ شبد جگت پر دھانے۔ گر سنگت گر چرن نواس، جنم اموک کل سُپھل کرانے۔ بے مگھ در تے بھئے نِراس، در در در کل دھکے کھانے۔ کوئے نہ دیوے دھرواس، گیڑ چراں پر بھ نے پانے، مہاراج شیر سنگھ جگت پر کاش، گھنک پری جوت جگانے۔ گھنک پری گر دھام سہائے، اُنی سو اُتھر بکرمی لکھائی، دو ہزار چار سچ کرائی، حکم پر بھ کا ست در تانے۔ گر سکھ گر دے بجھانے۔ بن سو جھے کسے سو جھ نہ آئے، فلنج پر بھ بھیت پچھانے۔ رنگ نام چڑھائے، ہوئے آپ سہائے، گر سکھاں پر بھ آپ پچھانے۔ نظر نہ آئے، جوت سروپ بچن لکھائے، سوہنگ شبد مگھ واک سہانے۔ شیر سنگھ نام رکھائے، نہ ہلنک جگت ایہہ آئے، گر سکھ باہوں پکڑ ترانے۔ گر سکھ ناؤں کر اپر اپار۔ گر سکھ ناؤں ملے پر بھ نِز نکارا۔ گر سکھ تھاؤں کھنڈ سچ گر چرن دوارا۔ گر سکھ جاؤ سد سد بلہارا۔ گر سکھ ناؤں ناؤں سوہنگ شبد اپارا۔ گر سکھ ناؤں لگے جوت آتم جوت ادھارا۔ گر سکھ ناؤں بے مگھاں کل شبد گر مارا۔ گر سکھ ناؤں بے مگھ ڈالے اگن دوارا۔ گر سکھ ناؤں فلنج ملے نہ ہلنک او تارا۔ گر سکھ ناؤں مہاراج شیر سنگھ گر سکھ پیارا۔ سوہنگ ناؤں شبد وڈیائی۔ سوہنگ ناؤں بھگلتن دات، گر در تے پائی۔ سوہنگ ناؤں رستا جپ، ملے آپ رگھرائی۔

سوہنگ ناؤں گرچن لاگ، کل گل ترائی۔ سوہنگ ناؤں شبد سُرت سکھ سو جھی پائی۔ سوہنگ ناؤں کلچن اگن جلائے، آخر شانتِ دوائی۔ سوہنگ ناؤں بھرم بھو چکایا، بُجھی دیپک ویچ دیہہ جگائی۔ سوہنگ ناؤں پربھ پرمیشہ جوت سرُوپ جس کھیل رچائی۔ سوہنگ شبد پربھ کا ناؤں، سَتِّجگ ورتے سچ لکھت کرائی۔ سوہنگ ناؤں امرت میرا برکے، بچے بچے جیکار تین لوک کرائی۔ سوہنگ ناؤں جپ پرمیشہ پُرکے، جن ایہہ بنت بنائی۔ سوہنگ ناؤں جگت جگ ورتے، گیان اندر دیہہ مٹائی۔ سوہنگ ناؤں بان جگ لاغا، ویچ اگن سرِشت جلائی۔ سوہنگ ناؤں بچے بھگت وڈبھاگا، کلچن جس تے دیا کمائی۔ سوہنگ ناؤں شبد ازراگا، گرچن سنگ جس جوڑ جڑائی۔ گر سکھ کلچن وڈبھاگا، مہاراج شیر سنگھ جس درس دکھائی۔ بے سکھاں جنم دکھ لاغا، نہ کلکنک نظر نہ آئی۔ گر سکھاں گر دے وڈیائی، سادھ سنگت مل کھنڈ سچ بنائی۔ جتنے پر گئے آپ وڈبھاگا، کتھن نہ جائی پربھ کی وڈیائی۔ انت کال کل نہیں ستائے، سوہنگ شبد جن رنسا گائی۔ گر سکھاں در ٹھانڈا مانے، جتنے پورن جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سب جگت رانیا، گر سکھاں پربھ ہوئے سہائی۔

۲۶ آسو ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پربھ پر گئے جوت پر کاشا۔ گر سکھ نرمل وانگ آکاشا۔ کلچن دیو سوہنگ دھرواسا۔ اپنا نام کیوں بھرواسا۔ گر سکھ گائی مل رسن سواسا۔ گرچن لاگ ہوئے رہرا۔ گر پورا سد نمسکارے، گر سکھ سد بل جاسا۔ کھنڈ برہنڈ پربھ دیوے دند، گر سکھ جوت سدا پر کاشا۔ کل اٹائے سرب مان گوائے، گر سکھاں من پربھ درس پیاسا۔ چڑاسی گیڑ نہ آئے، مہاراج شیر سنگھ ویچ جوت ملائے، سادھ سنگت پربھ سد ہے واسا۔ سادھ سنگت رنسا ہر گن گاوے۔ سادھ سنگت ہر کل پیچ رکھاوے۔ سادھ سنگت سر نر بھے ہتھ ٹکاوے۔ سادھ سنگت پر گٹ ہو

پربھ درس دکھاوے۔ سادھ سنگت آتم پر کاش، سوہنگ شبد رسانا گاوے۔ سادھ سنگت سد ابناش، انکال جم نیڑنہ آوے۔ سادھ سنگت سدا سکھ واس، کھنڈ دھام گرچن بناؤے۔ سادھ سنگت نہ ہو وے وناش، نہ کلنک جوت پر گٹاؤے۔ سادھ سنگت پربھ ہے واس، پر گٹ ہو وے درس دکھاوے۔ سادھ سنگت پربھ کا واس، مهاراج شیر سنگھ نظری آوے۔ جوت پر گٹاؤے درس دکھاوے، گرمکھاں ایہہ بوجھ بُجھاوے۔ کھیل رچاوے قہر ورتاواے۔ سرشت اگن شبد جلاواے۔ دیہہ تجائے جوت سروپ ہو جاوے۔ پر گٹ ہو درس دکھاوے۔ نزکار نزویر سداوے۔ جوت نرنجن جگت ڈلاوے۔ بیٹھ اڈول سرب رہیا سمائے۔ گیا وقت پھر ہتھ نہ آئے۔ بے مکھ چو اگن جلائے۔ گرمکھ تراۓ گر درتے آئے۔ جنم جنم پربھ روگ مٹائے۔ روگ گوائے کایا کپٹ وہائے۔ مد ماسی کوئی ٹھوہر نہ پائے۔ گرمکھاں نام ندھان دوائے۔ امرت بوںد کوں میں پائے۔ اندھ شبد من دھن وجائے۔ آتم پر کاشے ہوئے روگ گوائے۔ دُبنا ناسے اک رنگ ہو جائے۔ وید چار وناسے، سوہنگ شبد پر کاشے، نہ کلنک بھگوان اکھوائے۔ گرمکھ گرچن بھرواسے، بھگ اگن شانت کرائے۔ بے مکھ وناسے جنم ماں گوایا ویچ ہاسے، مهاراج شیر سنگھ نظر نہ آئے۔ بیٹھا آپ اتوں، جگت جن تو لیا۔ بیٹھا آپ اڈول، جگت سب ڈولیا۔ بیٹھا کرے کلوں، جگت سب رو لیا۔ پربھ کے بچن انمول، بھگ جس کھوہ لیا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ، چھڈ دیہہ جوت سروپ ہو بولیا۔ جوت دیہہ دیہہ جوت نیاری۔ ایشر جوت سب سرشت آکاری۔ چو دیہہ دیہہ چو نزادھاری۔ ایشر جوت کرے جگت خواری۔ بھگت جناں پربھ پیچ سواری۔ بھگ پر گئیو مهاراج شیر سنگھ نزکاری۔ بھگ پر گئے آپ نزکار۔ سرشت وگائے جوں جل کی دھار۔ کوئی نہ سہائے ہوئے شد کی مار۔ بچن لکھائے کل لے او تار۔ جگ چار شبد سوہنگ سکدار۔ بھگت جن سوہن ہر کے دوار۔ بے مکھ کھائن جم کی مار۔ بھگت جناں پربھ پیچ سوار۔ بے مکھ ڈارے نزک مجھار۔ گرمکھ ادھرے بھگ پار۔ مد ماسی ہوئے جگت خوار۔ کوئے نہ جانے پربھ پورن او تار۔ مهاراج شیر سنگھ

پچ سرجنہار۔ سرب سرشت کا پربھ آپ گیاتا۔ سرب چپو پربھ جوت جگاتا۔ کوئی نہ جانے پربھ ہر رنگ راتا۔ مہاراج شیر سنگھ کل گرسکھ چھاتا۔ سو بُجھے جس بُجھائے۔ سو بُجھے جس درس دکھائے۔ سو بُجھے جس اگیان اندر ہیر مٹائے۔ سو بُجھے جس جوت سروپ پربھ درس دکھائے۔ سو بُجھے جس ہوئے روگ گوائے۔ سو بُجھے جس کر کر پا پربھ سرنی لائے۔ سو بُجھے جس سادھ سنگت مل ہر گن گائے۔ سو بُجھے جت سر پربھ ہٹھ ٹکائے۔ گھر در در گھر ساچا سو جھے، گرچن لاگ جو سیس جھکائے۔ سو بُجھے جس مہاراج شیر سنگھ سو جھی پائے۔ گرسکھ جانے پر گٹ بھیو آپ پربھ سوامی۔ گرسکھ جانے پربھ پرمیشور سدا سکداری، بے مکھ نہ جانے نہ بُجھے کامی۔ بے مکھ نہ جانے لکھ آیا مہاراج شیر سنگھ سرب کا سوامی۔ گرسکھ منگ من ہر کارنگ۔ گرسکھ منگ سد گرچن کا سنگ۔ گرسکھ منگ جرم اے ماں ہوئے نہ بھنگ۔ گرسکھ منگ گر در شبد سوہنگ۔ گرسکھ منگ مہاراج شیر سنگھ چرن کا سنگ۔ چرن کوں جس سنگ بن آئے۔ چرن کوں کوں وانگ کوں گھلائے۔ جگت سا گر گرسکھ ویچ کوں ترائے۔ سرشت مٹ جائے گرسکھ ناؤں رہائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، سوہنگ دے گیان سکھاں دی پیچ رکھائے۔ گرسکھاں گر مان دوائے۔ سستگ ساچا پربھ دے وکھائے۔ بن سکھاں کوئی رہن نہ پائے۔ جوت اگن سیتل ہے جیسا، جوت اگن رل جائے۔ سوہنگ شبد چپو ہوئے مکتا، مہاراج شیر سنگھ ویچ سمائے۔

۲۷ آسوں کے ۲۰۰۷ بکری می پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

کلگ پر گلیا نر لے اوتارا۔ چار کوٹ جوت چتنا کرا۔ تین لوک جس ہوئے ہمارا۔ مات لوک ہوئے اندھا اندھیا را۔ بے مکھ کر نر ک دوارا۔ گر سکھاں ملیا ہر بنوارا۔ کلگ کیوں جن پار اوتارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گلیوں کل نہ کلنک اوتارا۔ نہ کلنک نیہوں نہ توڑے۔ گر سکھ درتے سنگ چرن پر بھ جوڑے۔ بے مکھ کوکر سوکر گر بھ جوں میں روڑھے۔ انکال کل آپ پر بھ پر گٹ، پاپی چیونہ چرنی جوڑے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، در آیا نہ خالی موڑے۔ گر در ساچا دربارا۔ پر گئی جوت نہ کلنک اوتارا۔ سادھ سنگت پر بھ ویچ پاتال آکاش مات سنگ دیوے سکھ سہارا۔ ناؤں نام ندھان گر دے کے، سوہنگ شبد گر سکھاں نام پیارا۔ سادھ سنگت در گھر سوجھیا، جتھے وسیا آپ نزنا را۔ گر سکھاں پر بھ پورن بوجھیا، دیوے درس آپ نزادھارا۔ درشنا پائے دُکھ روگ گوانے، ملے شاہو اپر اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ پر بھ ٹھاکر، جس نے پسرا شرست پسرا۔ سرب پسرا پر بھ کا جانو۔ سرب آکار ایشر مانو۔ سرب وکار چلے بن وشنوں بھگوانو۔ سرب اہار دیوے، نہ بوجھے چیونا دانو۔ ہوئے مہروان آپ پر میشر، خالی نہ جائے کوئی در سلطانو۔ نہ کلنک لے اوتار، سوہنگ دیوے برہم گیانو۔ بھگت جناں ہر درشنا دیوے، آیسا ہر جی رسن بکھانو۔ آپ کر نہار پر بھ ٹھاکر، ایس سماں کوئی ہور نہ مانو۔ جاہ دیکھو تاہ پر بھ حاضر، گر پرساد گر بھوگ لگانو۔ دُکھ وناس کرے گنتاس، پر بھ کا ناؤں شبد سچ جانو۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پر کاسیا، نظر نہ آوے گن ندھانو۔ جگت اپائے چیو جنت رہائے، کسے نظر نہ آنیا۔ مایا جگت کھائے، قہر گر ورتائے، کوئے نہ جانے گر کے بھانیا۔ نہ کلنک اکھوائے، مد ماسی کھپائے، بھلی سر شٹ جوں انجانیا۔ ہر نام جپائے، گر سکھ ترائے، در سچ پچھانیا۔ سادھ سنگت بخشائے، پتت پاپی جو درتے آئے، سوہنگ شبد چلے گر بانیا۔ سٹجگ سَت ورتائے، گر سکھاں پر بھ ہوئے سہائے، اگن کلو ویچ آپ رکھانیا۔ سوہنگ شبد چلائے، بھگت جناں مکھ رکھائے، دیوے ناؤں

آپ ندھانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائے، لفجگ پر گٹ جگ ست چلائے، پربھ کی جوت سد آون جانیاں۔ سنگن اگن جلت لگن، لگھ واک کرتارا۔ مگن دگن جلت لگن، گر پورا جنہاں من وسارا۔ بھگت مگن سنگ جوت جگن، کرے آپ جوت چمکارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، کرے کھیل اپر اپارا۔ اپر اپار پربھ انتر جامی۔ نج گھر وسیا سرب کا سوامی۔ لفج چیو سرب نہ کامی۔ مہاراج شیر سنگھ آپ پر کاسی، گر سکھ چن لاغ میرے پرے پار گرامی۔ پار گرام گر سکھاں پایا۔ جتھے جوت پربھ سد رُشنا یا۔ بن باتی بن تیل دیپک جوت جگایا۔ گر سکھاں اوہ گرام، جتھے پربھ اپنا آپ اپایا۔ لفج ملیا آپ گھر شام نہ کلناک اکھوایا۔ گر سکھ نہ کھائے کال، انکال سنگ جوت ملایا۔ پربھ کا روپ اگم، ونج سرب جیو رہایا۔ گر سکھ دیوے مان مہاراج شیر سنگھ، جنم مرن دا گیڑ مُکایا۔ گر بھ جوں گر سکھ نہ آئے۔ پربھ جوت سروپ سکھ ونج جوت ملائے۔ بیٹھ آپ اڈول، تین لوک ہلائے۔ گر سکھ ادھرے پار، جناں پربھ درس دکھائے۔ کل نہ ہوئے خوار، جنہاں سنگ چرن ملائے۔ سنجگ ہوئے آدھار، ست پُر کھ گر سکھ رہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ مان دوایا، بچن رنسا آپ لکھائے۔ ایشر رنسا رسائی۔ گر سکھ لفج بھگت زائن۔ بن سکھاں دکھی جیو سرب ہندواں۔ انکال گر درشن پائے، چرن لاغ جو سیس نوائیں۔ سوہنگ شبد سرب کا داتا، اُترے پار جو رسن گائیں۔ مہاراج شیر سنگھ بھیو گیاتا، چار جگ بھیت گھلان۔ نہ کلناک سرب شکھ داتا، گر لگھ ورلے کوئی پائیں۔

۲۹ آسو ۲۰۰۷ء پرمی پنڈ جیھووال بچن ہوئے

شدھن کی پربھ شردھا پورے۔ سد اباش سنگ سکھ حضورے۔ کرم و گاس سد اندھ تورے۔ ہوئے وناس جلت کے سورے۔ سرب گُنتاس سرب بھر پورے۔ مہاراج شیر سنگھ کر درس اُترے سگل و سورے۔ کایا کوٹ پربھ آپ سواریا۔ کنچن کنچن کر نہ کنٹک ماریا۔

انچن انچن شد گر ساڑیا۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ کرپالا، گر سکھاں جس دکھ نواریا۔ دکھ نوارے آپ پربھ کرتا۔ کاج سوارے سرب دکھ ہرتا۔ چرن لاگ جیو جم ڈنڈ نہ بھرتا۔ مہاراج شیر سنگھ کل پر گلیو کرتا۔ ٹھج انت جوت پر کاسی۔ تین لوک سرب پر لوک پربھ چرن کے داسی۔ کرنہار آپ پربھ کرتا، دکھی چو کرے بند خلاصی۔ دشٹ سنگھار سرب کا دھرتا، تِس صاحب کے بل بل جاسی۔ نہ کلنک آپ دکھ ہرتا، مہاراج شیر سنگھ پر گلیا ابناشی۔ سوہنگ ناؤں اتم گیانا۔ سوہنگ ناؤں جپ سرب شکھ مانا۔ سوہنگ ناؤں جپ ملے وشنوں بھگوانا۔ سوہنگ ناؤں مہاراج شیر سنگھ دیوے اتم گیانا۔ چو جنت پربھ کا واس۔ جوت سروپ سرب پر کاش۔ بے گھ کل ہوئے وناس۔ گر سکھ ادھرے گر چرن پاس۔ مہاراج شیر سنگھ بھگلتن داس۔ بھگلتن دیوے آپ وڈیائی۔ ٹھج آن ہوئو سہائی۔ شبد سروپ پربھ سر شٹ جلائی۔ کھنڈ سچ سچ وسے رگھائی۔ پربھ سروپ کا کوئی بھیو نہ پائی۔ ٹھج کیوں کال، سَتِّجگ سَتِّگر منی سنگھ جوت جگائی۔ ہوئے چن پر بھاس، سادھ سنگت گر چرن مہکائی۔ مہاراج شیر سنگھ سد بل جاس، گر سکھاں دیوے وڈیائی۔ گر سکھ ادھرے پار، جنم مرن سواریا۔ گر سکھ ادھرے پار، سوہنگ شبد جنہاں رِدے چتاریا۔ گر سکھ ادھرے پار، پربھ اباش جن گھر مہہ پالیا۔ گر سکھ ہوئے رہاں، سوہنگ شبد اک رسانا گا لیا۔ ہوئے جوت پر کاش مہاراج شیر سنگھ جس نام دھیا لیا۔ پربھ کا ناؤں جگت اُجاگر۔ سوہنگ شبد دیوے بھگت گر ساگر۔ بچپ رسانا بھرے تن گاگر۔ مہاراج شیر سنگھ کرے کرم نِرمل اُجاگر۔ سَتِّجگ لاغے سچ شبد سوہنگ چاۓ۔ سَتِّجگ لاغے سچ منی سنگھ ملے دین دیا لے۔ سَتِّجگ لاغے سچ گر سکھاں پریت گر چرن سماۓ۔ سَتِّجگ لاغے سچ گر پورا کوئی گر مگھ پا لے۔ سَتِّجگ لاغے سچ جنہاں مہاراج شیر سنگھ آپ وکھا لے۔ دے درس پربھ مان گوائے۔ دے درس پربھ جوت جگائے۔ دے درس کایا کوٹ گلکرم گوائے۔ دے درس پربھ سرب روگ گوائے۔ دے درس پربھ سنسار روگ چکائے۔ دے درس پربھ سوہنگ شبد گیاں دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں کل ہوئے سہائے۔ کل لے او تار

جگت سنگھاریا۔ کل لے او تار، جوت سرُوپ جگت پرواریا۔ ٹھنگ لے او تار، گھنک پُری جامہ دھاریا۔ ٹھنگ لے او تار، گر سکھاں ملے کرشن
مُراریا۔ ٹھنگ لے او تار، تین لوک ہوئے جوت ادھاریا۔ ٹھنگ لے او تار، سوہنگ دیوے بھگت بھنداریا۔ ٹھنگ لے او تار، دکھ وناس آپ
بنواریا۔ ٹھنگ لے او تار، گر سکھاں ہر کاج سواریا۔ ٹھنگ لے او تار، مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہووے وِچ سنساریا۔

آتم دھرے دھیان، پربھ درسائیے۔ آتم دھرے دھیان، برہم سرُوپ ہو جائیے۔ آتم دھرے دھیان، پربھ درشنا پائیے۔ آتم
دھرے دھیان، دیپک دیہہ جگائیے۔ آتم دھرے دھیان، سوہنگ شبد گیان گر در پائیے۔ آتم دھرے دھیان، امکا قاضی نیڑنہ آئیے۔
آتم دھرے دھیان، سب تپ بھوت پیٹ در پرے دھکائیے۔ آتم دھرے دھیان، جم کا بھو من چکائیے۔ آتم دھرے دھیان، پربھ
جوت سرُوپ وِچ آتم پائیے۔ آتم دھرے دھیان، نہ کلکنک مہاراج شیر سنگھ در درشنا پائیے۔ گھر ور جگت وہارا۔ دکھ کلیش مٹے اندھیارا۔
جوہو ٹھی کایا، وسے وِچ نِزکارا۔ دیوے درشنا کرے جوت آکارا۔ سوہنگ شبد ہوئے چپو اُدھارا۔ مہاراج شیر سنگھ بخشے گر سکھاں گرچن
دوا را۔ گرچن گر سکھ لگ جائے۔ بے مکھ در دھکے کھائے۔ گر سکھ پربھ سنگ جوت جگائے۔ بے مکھ کپڑ رائے دھرم دئے سزاۓ۔ گر سکھ
گرچن نواس، انکال وِچ جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ اناتھاں ناتھ، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ جو جن آئے گرچن گر لائے۔ بھوت
پریت جن خیس پری موکل درتے بھاگے۔ کر درس سوئی آتم جاگے۔ مہاراج شیر سنگھ درس اموک، کل پایا کسے گر سکھ وڈ بھاگے۔ گر سکھ
وڈ بھاگ، جنہاں گر درس دکھاوے۔ گر سکھ وڈ بھاگ، جنہاں پربھ چرنی لاوے۔ گر سکھ وڈ بھاگ، جنہاں جوت سرُوپ پربھ نظری آوے۔
گر سکھ سد سوت جاگت سوت پربھ کا درشنا پاوے۔ گر سکھ من گرچن لاگ سوت مہاراج شیر سنگھ آن جگاوے۔ جگت آون جانا گر کا

بھانا۔ مور کھ بھلا جیو انجانا۔ جس اپایا تین مکن بھلانا۔ جگت و کار سنگ من لٹانا۔ فلچ ہوئے خوار، بن گر کنے پار لنگھانا۔ نہ کنک لے او تار، بھگت جناں سوہنگ دیوے نام ببانا۔ مهاراج شیر سنگھ نام ادھار، گر سکھاں گر چرن ٹکانا۔ فلچ جیو جگت پربھ کینی۔ سوہنگ شبد جلائیو بے مکھاں پکڑ سزاۓ دینی۔ اگن مجھار ایہہ جگت جلائیو، مد ماں ہو سی دیہہ نانینی۔ رسا لاگ و کار و دھائیو، گر سکھاں من شبد دھن بھینی۔ بجے بجے جیکار کراۓ یو، آیسی دات نام گر پورے دینی۔ جگت اندھیار دیپک جوت گر سکھ جگائیو، سوہنگ آدھار جل جوں یمنی۔ کل ادھار از اگ چلاۓ یو، سب کی جوت آپ پربھ چھپینی۔ سربت تیر تھاں مان پربھ گواۓ یو، آیسی قلم منی سنگھ پھٹر لیپنی۔ شبد تج وچ لکھت کراۓ یو، کر سیوا در ساچا پایا، چھڈ دیہہ پرلوک سدھائیو۔ سنت پیار کرے داتار، دیہہ آدھار پوت کھائیو۔ وچ دھنکار دتی شبد گنجار، منی سنگھ دیپک پھیر جگائیو۔ مهاراج شیر سنگھ جوت ادھار، سنت پوت دتا تار، سستگر پورا مان دواۓ یو۔ پکن لکھاوے آپ پربھ سکھ اندر۔ جوت جگائی جگے وچ دیہہ مندر۔ نام گیان گر چرن دھیان، سوہنگ شبد تن توڑے جندر۔ بے مکھاں مکھ واک نہ وچار، مهاراج شیر سنگھ بیٹھا گر سکھ اندر۔ گر سکھ تن من پربھ کا واس۔ گر سکھ جن جن پربھ کیو داس۔ گر سکھ پربھ ایہہ دیوے دھن، سب توں اتم چرن پیاس۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے پرسن، گر سکھ سوہن پربھ پورن پاس۔ گر سکھ مان پربھ کا کرنا۔ گر سکھ ہوئے نہ کتوں ڈرنا۔ گر سکھ مان لگ پربھ گر کی سرنا۔ گر سکھ مان سوہنگ شبد دکھ کلیش ہرنا۔ گر سکھ سد ابناش، انتکال پربھ جوت ہے رلنا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ واس۔ گر سکھ برہم گیانی اتم کرنا۔ پربھ وڈا جس دے وڈیائی۔ پربھ وڈا جس فلچ جوت جگائی۔ پربھ وڈا امیٹ نہ میڈیا جائی۔ پربھ وڈا تین لوک پڑے سرنائی۔ پربھ وڈا سرب رہیا سمائی۔ پربھ وڈا اگم کسے نظر نہ آئی۔ پربھ وڈا گر سکھاں دے وڈیائی۔ پربھ وڈا فلچ آن جن پیچ رکھائی۔ پربھ وڈا پر گٹ جوت مهاراج شیر سنگھ نام رکھائی۔ جوت نر بھن میرا ناؤں۔ سوہنگ چلے سب سب تھاؤں۔ چار جگ پربھ اگم اتھا ہو۔ مهاراج شیر سنگھ پر گلیا

بے پرواہو۔ بے پرواہ پر میشر لادھا۔ جنم مرن گر سکھاں سادھا۔ بے سکھاں کل دھکا کھادھا۔ گر سکھاں سوہنگ ناؤں رسانا سوادا۔ بے سکھاں من وکار بیادھا۔ مهاراج شیر سنگھ سب جگت سنگ جلت ہے گادھا۔ جوگ جلت نہ پربھ کی جانے۔ گر سکھ چلے گر کے بھانے۔ دکھ سنگھ چھڈہ ہر رنگ مانے۔ میرا ناؤں سوہنگ شبد پچھانے۔ رسانا گاؤ، چھٹے آون جانے۔ موڑ کھ مگدھ کر درس ہوئے سکھڑ سیانے۔ پاپی اپر ادھی سب پار پرانے۔ دھن دھن دھن اوہ رسانا، گلچک مهاراج شیر سنگھ ناؤں وکھانے۔ گلچک کرم لکھائے مٹائے بدھاتا۔ گلچک جیو کھپائے گوانے، گر سکھاں پربھ آپ پچھاتا۔ سرب سرشٹ سوانے، آپ ہاہاکار کرائے، گر سکھ ہوئے شبد گیاتا۔ بے مکھ بھوانے پربھ نظر نہ آئے، گر سکھاں من جوت جگاتا۔ مد ماسی کھپائے نزک نواس دواۓ، رنگن ناؤں من گر سکھ چڑھاتا۔ سنجگ لائے سست سرت ورتائے، ایسی بدھ کرے بدھ ناتا۔ دھن دھن دھن گر سکھا جنہاں مهاراج شیر سنگھ کل پچھاتا۔ کوئی پچھانے کوئی ہے جانے، سو جانے جس آپ جنائے۔ بھگت جنائے پربھ درس دکھائے ایسی جوت پربھ آپ پر گٹائے۔ گر سکھ نتائے چلے گر کے بھانے، سوہنگ شبد نام دواۓ۔ بے مکھ نتائے کل دھکے کھانے، گر پورا چرن نہ لائے۔ مهاراج شیر سنگھ آپ پر میشر، گر سکھ ملن دی بنت بنائے۔ گر سکھ مل گر سنگت کہیئے۔ گر سنگت مل سوہنگ شبد گن کہیئے۔ سوہنگ شبد رسن آتم جوت جگئیے۔ وجہ دھن آتم سُن سُن نہ سہیئے۔ مهاراج شیر سنگھ گن سد رسانا گائیئے۔ گن ندھان پر گئے داتارا۔ جوت سر روپ جوت جگت آکارا۔ کوئی نہ جانیو، پر گلیو جگ شاہو اپر اپارا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت پر تپاک، دیوے سوہنگ ناؤں بھنڈارا۔ نام دان سوہنگ گر دے کے، دکھ درد نواریا۔ دیہی دیہہ سکھ پربھ دے کے، گن ندھان جن بھگت ادھاریا۔ سرت ایک کرے من ایکے، گر سکھ لاغے چرن دواریا۔ گر سکھ کر کے جگت بیکے، سرب سرشٹ پربھ وانگ کوکر درکاریا۔ گر سکھ جنم لائے پربھ لیکھے، جو در آئے چرن نمسکاریا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تارا، بھگت جناں کر پار اُتاریا۔ سنگت کرے بینتیاں، شن کر پا دھر۔ دیہی دکھ نوار دے،

رکھو والا۔

چل آئے در۔ چرن ہیت پیار دے، نام ساچا ور۔ دیہہ روگ گوائیئے، فلنج لا دھا ساچا گھر۔ چج گھر آئیے، سرب سکھ پائیئے، فلنج پر گئے او تار نر۔ سوہنگ شبد سنائیئے، دُکھ روگ مٹائے مہاراج شیر سنگھ آسا ور۔ آتم آس بینتی کرے۔ دُکھ دلدر نوارے ہرے۔ ادھرے سکھ سرن جو پرے۔ کایا مندر دپیک جوت پر بھ دھرے۔ جگے جوت آتم اجیارا، گر سکھ میرا جگت نہ مرے۔ انتقال ملے چج دوارا، مہاراج شیر سنگھ سرن جو پرے۔ سرن پرے سب روگ مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ ٹکائے۔ کھنڈ چج چج دھام بیٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ وِچ جوت ملائے۔ جوت جگت میرا ہے چان۔ آتم جوت جن بھگت پچھا ن۔ سوہنگ شبد پر بھ دیوے گیا ن۔ میرا ناؤں سَت نِر جن مان۔ بھگت ن بھاؤ رسانا ناؤں بکھا ن۔ دُکھ مٹاؤ گر چرن دھیا ن۔ گر سنگت جگت دیوے گر مان۔ گر سکھ فلنج اُترے پار، مہاراج شیر سنگھ جن رِدے دھیا ن۔ رِدے دھیا ن ملے جگ داتا۔ گر سکھ برہم گیا ن، برہم سرُوپ پچھا تا۔ سرب گوائے مان، ملے آپ رگھرا تا۔ مہاراج شیر سنگھ پر اُپکاری، گر سکھ سووے باہوں پکڑ پر بھ آپ جگا تا۔ آتم جاگے پر بھ ملے وڈبھاگ۔ دُکھ نیڑنہ لائے، سوئے کرم جیو کے جاگے۔ سوہنگ شبد اندن دُھن وابے۔ بھگت جن تن ہر مندر وابے۔ مہاراج شیر سنگھ ہونے مہروانا، ایسی بنت سکھ دی سابے۔ دُکھ دُکھ دُکھ گر درتے گوایا۔ دُکھ دُکھ دُکھ گر جھولی پایا۔ دُکھ دُکھ دُکھ گر دُکھ مٹایا۔ سکھ سکھ سکھ گر سکھ ساگر وِچ ترایا۔ سکھ سکھ سکھ گر سکھاں پر بھ جھولی پایا۔ بے سکھاں کالے مگھ مگھ، جنہیاں پر بھ درس نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ گھر سکھ سکھ سکھ، گر سکھاں گھر ماہ پایا۔ گھر ماہ ملیا آپ بنو والا۔ گر سکھاں پر بھ کل رکھو والا۔ بے سکھاں ہوئے جگت دُھندا لا۔ گر سکھاں سوہنگ ملے نام سکھا لا۔ بھئے بھیا نک مہاراج شیر سنگھ ہوئے رکھو والا۔ کرے رچھیا آپ کرپا لا۔ دُکھ بھجن آپ دین دیا لا۔ بھگت جناں ہر توڑ جنجالا۔ دیوے تار سر بائی بالا۔ سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ رکھو والا۔

پہلی کٹک ۷۰۰ بکر می پنڈ جیبھووال بچن ہوئے

گر درس آتم ترپتا سیا۔ گر درس گر سکھ گر چرن نوا سیا۔ گر درس دیوے مان گر آپ سکھ شابا سیا۔ مهاراج شیر سنگھ جگت جلائے، بھگت جناں کرے بند خلاصیا۔ گر درش کریا تن من ہریا۔ گر سکھ درتے آسا وریا۔ جوت نرنجن درس جن کریا۔ نہ لکنک نہ کسے توں ڈریا۔ جوت سروپ آپ پربھ ہریا۔ بے کھاں در گر نظر نہ پریا۔ گر سکھاں درس ٹھانڈا کریا۔ جگے جوت آتم پر کاشے، گیان جوت ہردا پربھ کریا۔ درس دکھاوے نظری آوے کرشن مُرار نام شیر سنگھ دھریا۔ جوت نرنجن پربھ کل پر گٹائے، گر سکھاں پربھ گر دے بُجھائی۔ ہو مہرواں آپ پربھ ٹھاکر، باہوں پکڑ سکھ لے آئی۔ جوت جگائی سر شٹ جلائی، گر سکھاں گھر سدارنگ لائی۔ ایسا کھیل پربھونے کریا۔ ایش پر گلیو نر نرائی، داڑھاں اگارے پر تھم چبائیں، بے مکھ کوئی جگت نہ اڑیا۔ سوہنگ بان شبد گر ڈاڑھا، بے کھاں کل بھانڈا بھریا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت کرپالا، دے درس کرے تن من ہریا۔ تن من دیہہ ویچ جوت ہے، چیو جوت نرنجن دیہہ پر کاشے۔ جیو نہ جانے پربھ کا بھیو۔ آپ اپائے آپ کھپائے، آپ اڈول جوت سروپ ہو رہیو۔ درس دوائے گر سکھ پربھ جوت جگائے، نام ندھان یچ ہے بیو۔ سوہنگ شبد ڈھن من وجائے، گیان نرمل چیو۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھائے گر سکھ تراۓ، نام ندھان رس گر درتے پیو۔ نام ندھان گر درتے پائیئے۔ چرن لاگ ٹھنگ تر جائیئے۔ شبد مُرت ڈھن من وجائیئے۔ آتم ہوئے پر کاش، دیپک ویچ دیہہ جگائیئے۔ جوت دیپک دیہہ اچیمارا، کر درس کل تر جائیئے۔ گر سکھ درتے من شبد وگا سے، مهاراج شیر سنگھ چرن سیس نوایئے۔ گر چرنی جن سیس نوایا۔ نرہاری نزویر پربھ نظری آیا۔ جگے جوت اگم، کھول کواڑ پربھ درس دکھایا۔ ٹھنگ اُترے پار، بھگت جناں پربھ آپ وڈیا یا۔ دیوے برہم گیان، جوت سروپ آپ رگھرایا۔ آتم دھرے دھیان، نجانند پربھ دیہہ درسایا۔ ہوئے برہم گیان، دے درس پربھ گر سکھ ترایا۔ مهاراج شیر سنگھ

جگت پر گاسیو، نہ کنک ہو ڈنک وجایا۔ نہ کنک جگت کنک لگائے۔ پر گٹ جوت کل پربھ کسے نظر نہ آئے۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سرُوپ پر بھ رہیا سمائے۔ سادھ سنگت رسن جس گائے، ہر چیو ہر در بدھا آئے۔ کوئی چیو پینج نہ سکے دھام سچ جتھے پربھ جوت جگائے۔ جوت سرُوپ تین لوک پربھ وسیا، مات پاتال آکاش رہاوے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب ور بھنڈ، جوت سرُوپ جوت جگت چیو جگاوے۔ گر سکھ مگھ سدا جگ اجل، سوہنگ شبد جو رسانا گائے۔ نہ کنک آپ نِرا دھارا، دے درس دکھ روگ گوائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، سرن پرے کی لاج رکھائے۔ جو جن آئے چرنا گر پرے۔ دکھ کلیش آپ پربھ ہرے۔ مل سادھ سنگت رسنا سوہنگ شبد ررے۔ ہوئے بند خلاص، زک مجھار گر سکھ نہ پرے۔ ناؤں نرائیں شبد ہے ڈاڑھا، پائے سو کرپا جس کرے۔ کر کر پاگن نِدھانا، گر سکھ در جوڑ دوئے کھرے۔ رکھ لاج پربھ پورن، فلچک آن سر ہتھ دھرے۔ فلچک واو چھوہ نہ سکے، سوہنگ شبد ہر دے درے۔ انت کال درس پربھ دے کے، جوت وچ جوت پربھ دھرے۔ کھنڈ سچ گر دھام رچایا، بیٹھ اڈول گر سکھ گر در کھرے۔ مهاراج شیر سنگھ کسے نظر نہ آئے، جوت سرُوپ وچ سکھ ہے درے۔ پربھ کا سرُوپ جگت نیارا۔ بو جھے سو جس بُجھائے آپ نِزکارا۔ پربھ سرُوپ جوت آکارا۔ جوت سرُوپ پسرویو جگت پسارا۔ جوت سرُوپ پربھ جگت جلایا، وہیا جل کی دھارا۔ کل کھپایا سستجگ لگایا، سست سست ورتائے آپ نِزکارا۔ جوت پر گٹائے نہ کنک اکھوائے، مد ماسی کھپاوے آیسا توڑے پربھ ہنکارا۔ بے مگھ جلاوے سکھ تراوے، گر سکھ اترے پار کنارہ۔ سوہنگ شبد چلاوے سرب کھپاوے، ایک جوت ہوئے ایک پسارا۔ ایشر ایک جوت ہے ایکا، ایشر جوت جگت نوارا۔ مهاراج شیر سنگھ ایہہ بنت بنائی، سوہنگ شبد بان جگت مارا۔ سوہنگ بان جگت گر لاوے۔ ساچا گھر کسے نظر نہ آوے۔ بے مگھ ہوئے در دھلے کھاوے۔ گر سکھ نام نِر بھن پا کر، فلچک سد پار کراوے۔ مهاراج شیر سنگھ دے درس، فلچک سکھ پیچ رکھاوے۔ سچا اوہ دھام، جتھے پربھ وسیا۔ سچا اوہ دھام، جتھے پاپی نسیا۔ سچا اوہ دھام، جتھے

گر سکھاں پر بھ شبد سوہنگ دیا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت ترائے، شبد روپ ہو ہر دے وسیا۔ ہر دے ہو پرویش دیوے دیہہ گیانا۔ سوہنگ شبد دے دان، مٹے آون جانا۔ گرچن جیو دھیان، ملے وشنوں بھگوانا۔ بے کھ ٹھوہر نہ پائی، پورا ستگر نہ چھانا۔ گر سکھاں پر بھ مہروان، فلنج دیوے درس ہے دانا۔ مهاراج شیر سنگھ لے اوتار، ہو نہکنک کسے نظر نہ آنا۔ نہکنک ہو جوت سروپا۔ نہکنک آپ وڈ بھوپا۔ نہکنک پر گٹے اندھ کوپا۔ نہکنک کسے نظر نہ آوے، جوت سروپ پر بھ جوت سروپا۔ نہکنک لکنک جگ لا کے سرشت جلے جوں پنج جیٹھ کی دھوپا۔ نہکنک نرائی نر آیا، ایثر جوت سروپ پر بھ جوت ہے رُپا۔ نہکنک روپ ہے اگم، اگم اگرچ پر بھ انیک سروپا۔ نہکنک سرشت کرے بھنگ، مهاراج شیر سنگھ کل پر گلیو سست سروپا۔ نہکنک پر بھ آپ اکھوائے۔ جامہ لیا دھار، گھنک پری پر بھ بھاگ لگائے۔ فلنج ہوئے خوار، سست سست سست ورتائے۔ ہوئے شبد گنجار، سوہنگ شبد جو رسانا گائے۔ ملے بھگت بھندار، دے درس گر سکھ تراوے۔

انت نہ ہوئے خوار، مهاراج شیر سنگھ وچ جوت ملاوے۔ ایثر جوت جگت پر کاشا۔ سرب جیو میں پر بھ کا واسا۔ بھگت جناں گرچن بھرو اسا۔ بے کھاں در ملے ہاسا۔ پاپیاں کپنہ پر بھ نرک نواسا۔ گر سکھاں سد بل بل جاسا۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے درس دلسا۔ کرو درس گر در تے آ کے۔ دیپک لو جگائے، آتم جوت پر کاشا۔ ہوئے دیو جلائے، اگیان اندھیر پناسا۔ سوہنگ میرا ناؤں، سمر و رسن سواسا۔ دیوے درس اپار، پر بھ پورا شاہو شبابسا۔ گر سکھ لائے پار، نہکنک جوت ابناشا۔ مهاراج شیر سنگھ آپ نر بھج، دے درس ہوئے بھگت دھرو اسا۔ اتھر بن وید گوایا چو تھا جگ کھپایا، جوت جگت دھری گر آ کے۔ سوہنگ چلایا سب دامان گوایا، نہکنک پر گلیو آ کے۔ جگ الٹایا بھرم چکایا، شبد سچا پر بھ سچ لکھا کے۔ ایسا کرم کمایا پڑدا پایا، بیٹھا آپ پر بھ جوت جگا کے۔ جگت بھلایا نظر نہ آیا، جگت کھپایا رسانا پچن لکھا کے۔ قہر ورتایا وچ اگن جوت جگت پر بھ لا کے۔ اچھل چھلن جگ آیا، آپ اڈول بیٹھ جگت جلایا، سادھ سنت وسیا پر بھ آ کے۔ جیو

جنت بھلایا، بان شبد جگت گر لایا، بیٹھا پربھ سمجھیں وٹا کے۔ مہروان اکھوایا، رام ناؤں ترا یا انتقال دیہہ تجا کے۔ یجڑ بھاگ لگایا، کرشن شام اکھوایا، دوا پر گیا اٹلا کے۔ فلک جوت جگایا، نہ کلنک اکھوایا، گھنک پری پربھ مان دوا کے۔ دیہہ تجا یا وچ سکھ سمایا، بیٹھا پربھ دیہہ جوت جگا کے۔ بے مکھ کھپایا گر سکھ ترا یا، گر در آیا سپس جھکا کے۔ نام ندھان دوایا، جگت جلندا پربھ چرن ترا یا، آتم بیٹھا دھیان لگا کے۔ پربھ وڈیا یا گر سکھ کل پار ترا یا، مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک اکھوا کے۔ نہ کلنک آپ پربھ نزویر۔ وقت لے آوے دیر نہ لاوے، سر شٹ جھڑے بیر جوں بیرا۔ سکھ تراوے درس دکھاوے، گر سکھ مٹے من تیرا میرا۔ بے مکھ جلاوے کل کھپاوے، بن گر ہویا جگت اندریا۔ مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آیا، نر او تار لے پایا پھیرا۔ نر او تار جگت پربھ آکے۔ جوت جگائی پربھ دیا کما کے۔ کل کھپایا جائے سستجگ لاء کے۔ دھرم چلانے سوہنگ شبد سنا کے۔ سوہنگ شبد چلانے گر سکھاں ایہہ مارگ پا کے۔ پتت پاؤں دکھ بھئے بھنجن، سرب جیاں دے دکھڑے لاه کے۔ مہاراج شیر سنگھ سوچھ سروپا، گر سکھاں رکھے بنت بنا کے۔ سستجگ ساچا راہ چلایا۔ سوہنگ شبد نام بیان بنایا۔ پورا سستگر سچ تخت بھایا۔ جوت سروپ پربھ آپ وڈیا یا۔ دے کے درس اپار، دیہہ کا قفل گھلایا۔ ہویا جوت پر کاش، امرت نام رس پایا۔ جھرنا جھرے آپ، بوند امرت میرا بر سایا۔ امرت بوند آپ پربھ بر کھے، کوں نابھ دا مکھ گھلایا۔ کھلے کوں بوند اک بر سے، دوار دسوائ پربھ پردہ لاہیا۔ گر سکھاں جگت بلہار، جوت سروپ پربھ درشن پایا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ نزادھار، گر سکھاں دے وچ سمایا۔ گر سکھاں پربھ دے وڈیائی۔ گر سکھاں پربھ سیو کمائی۔ گر سکھاں وچ بھیو نہ کائی۔ گر سکھاں وچ پربھ نر نجن جوت ٹکائی۔ گر سکھاں مل پربھ لیا پر گٹھائی۔ گر سکھاں ایہہ ملی ودھائی، جوت نر نجن سچ تخت بھائی۔ سچ دھام سچ گھنڈ دوارا، جتھے بیٹھے آپ رگھرائی۔ آتم جگے دیپک نیارا، گر سکھ جوت پربھ آپ جگائی۔ جوت جگائی سو جھی پائی، سنتیاں سکھ پربھ درس دکھائی۔ درس دکھائے تھر گھر سو جھی پائے، ہر داشانت کایا سیت کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن

داتا، باہوں پکڑ گر سکھ ترائی۔ گر سکھ تارے آپ پربھ ٹھا کر۔ گر سکھ نرمل کوں جوں ساگر۔ مهاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، پر گئے جوت ہوئے اجاگر۔ جگے جوت جوت جگت جلاوے۔ جگے جوت سرب سرِ شٹ رلاوے۔ پر گئے جوت کسے نظر نہ آوے۔ مهاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، نہ کلناک جگت اکھواوے۔ نہ کلناک جوت جگائی۔ نہ کلناک پربھ دیہہ تجائی۔ نہ کلناک ہو پربھ سرِ شٹ ہلائی۔ نہ کلناک سرب بھیکھ مٹائی۔ نہ کلناک گنٹ چار بجے جیکار کرائی۔ نہ کلناک لے اوتاب، رنگ روپ نہ کسے وکھائی۔ تھی دیہہ ہوئے جوت سر روپ، مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک ناؤں رکھائی۔ نہ کلناک آپ گن ندھانا۔ نہ کلناک آئے جگت جوں بانا۔ نہ کلناک ورلے گرمگھ پچھانا۔ نہ کلناک تین لوک اک سانا۔ نہ کلناک اکھوائے مهاراج شیر سنگھ جوت وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان پربھ آکارا۔ وشنوں آکار سرب سرِ شٹ آکارا۔ وشنوں کر درس گر من سدا انند۔ گر سکھ جگت سیتل چند۔ بے مکھ جلے جگت بند بند۔ تھر گھرنہ سو جھے ہوئے اندھیر اندھ۔ جگت درکارے نزک نوارے، کوئے نہ دئے جھڈائے جم ڈنڈ۔ گر سکھ ادھارے چچ سوارے، مهاراج شیر سنگھ آپ بخشد۔ بخششہارا پربھ کرپالا۔ دیناں ناتھ بھگت رکھوالا۔ جگت جلاوے جوں اگن جوالا۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج ہوئے بھگت رکھوالا۔ بھگت جناں گر چرن پیاسا۔ بھگت جناں پربھ گر دکھ درد وناسا۔ لاگ چرن ہوئے رہرا۔ کر درس ہوئے بند خلاصا۔ گر سکھ سد بلہار، سوہنگ جپیو جس نام سواسا۔ مهاراج شیر سنگھ آپ دکھ ہرتا، سکھا دیو درس بھروسا۔ پربھ لے اوتاب جگت سنگھاریا۔ پربھ جوت سر روپ بھگت ادھاریا۔ پربھ نہ کلناک اپنا آپ وچ جگت آکاریا۔ مهاراج شیر سنگھ تین بھوں ہوئے بجے جیکاریا۔ بجے بجے جیکار، جگت جیکار۔ بجے بجے جیکار، سوہنگ شبد بھگت بھنڈارا۔ بجے بجے جیکار، چار جگ ہوئے اجیارا۔ بجے بجے جیکار، فلنج ڈش پربھ مارا۔ بجے بجے جیکار، مچائے جگت ہاہاکارا۔ بجے بجے جیکار ہوئے سرِ شٹ اندھیارا۔ بجے بجے جیکار کر گر سکھاں بُجھے گر در سچا دربارا۔ بجے بجے جیکار سوہنگ شبد گنٹ چار جیکارا۔ مهاراج شیر سنگھ لے اوتاب،

لکھ کیو پار کنارہ۔ امرت بر کھا لائی، گر پورا کرم کمائیدا۔ آتم شانت کرا لی، بو ند امرت مکھ چوائیدا۔ اگن دیہہ جلا لی، کایا سیتل ٹھنڈ کرائیدا۔ پربھ پورے دیا کمائی، دکھ دیہہ درد ہٹائیدا۔ در آئے ملے وڈیائی، کر کر پا امرت مکھ چوائیدا۔ بھے بھیانک پربھ ہو یا سہائی، بھوٹ پلیت ویچ دیہہ جلا کنیدا۔ سادھ سنگت ملی ودھائی، دے درس پربھ نظری نظری کرائیدا۔ وچوں مان گوا لی، امرت دھار دوکھ نوار پربھ اکھوائیدا۔ لکھ او تار دیوے بھگت بھنڈار، امرت بو ند کوں میں پائیدا۔ جو جن آئے گر چرن سیس جھکائے، پت پاپی پوت کرائیدا۔ گر سکھاں ویچ سمائے، پربھ پُر کھ نر بخن چرن دھوڑ گر سکھ مستک لا کنیدا۔ بنت بناؤے دواپر وچھڑے، لکھ پربھ میل ملائیدا۔ اپنا آپ چھپائے، جوت پر گٹائے بھگت جناں سو جبھی پائیدا۔ کوئی تھر نہ رہائے، پربھ بن کوئی ٹھوہر نہ پائے، آپ اپر مپر پر میشور جگت بنائیدا۔ دھرنی دھر ایشر نر سنگھ نرائیں، پر گٹ ہو سادھ سنگت درس دکھائیدا۔ جنم سُچھل کرائے، جو جن گر در آئے، پھر جنم نہ پائیدا۔ ویچ جوت ملائے، دھام سمجھنڈ سچ لے جائے، اٹل آپ اٹل گر سکھ رکھائیدا۔ جوت جگے جتھے نرائیں بنت بنائے، آپ جوت سروپ سد ڈگم گائیدا۔ جوت سروپ پربھ ویچ آکاشیا، ویچ مات ایشر جوت سروپ ویچ سکھ سماکنیدا۔ گن ندھان کر پا نند، بھگت جناں گھر جوت پر گٹائیدا۔ سچا پر گٹے نر نکار، ہوئے سرش خوار، پربھ پورا مکھ چھپائیدا۔ بھگت ادھار پورن او تار، امرت بو ند پربھ امر کرائیدا۔ امرت امر پربھ روپا، پربھ کاروپ کسے نظر نہ آئیدا۔ نظر نہ آوے سرب رہاوے، بن باقی بن تیل پربھ دیپک دیہہ جلا کنیدا۔ لکھ چڑا سی اپاوے، سرب دے ویچ سماوے، انتکال خالی دیہہ کرائیدا۔ کسے ہتھ نہ آوے، آتم ویچ رہاوے، مایا روپ سب پردہ پائیدا۔ سوہنگ شبد جو گاوے، رنگ رنگیلا مادھو نج ماہے پاوے، جوت سروپ ویچ جوت جگائیدا۔ نہ کنک اکھاوے، جوت سروپ کھیل رچاوے، بھگت جناں ہر ہر درس

دکھائیدا۔ چرن لگاوے ٹکچ کی دھرت مل جاوے، مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ لٹکائیدا۔ ٹکچ ہوئے بھئے بھیانک۔ ورتے قهر اچن اچانک۔ بھلی سرِ شٹ پچن گر نانک۔ گر جگت جوں موتی مانک۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی، انتکال وچ بھئے بھیانک۔

۲ کٹک ۷۰۰ بکرمی پنڈ جیھووال پچن ہوئے

ٹکچ پر گئے پتت پاؤن، ایشر جوت جگت گر چاننا۔ بھگت جناں ہر در بُجھیا، پربھ ملیا سکھڑ سُجاننا۔ سوہنگ شبد رس لو جھیا، تِس دیوے برہم گیاننا۔ گر سکھ چرن پیار، کر پانند دیوے ایہہ داننا۔ جگاوے جوت اپار، سَت پُر کھ سَت ماننا۔ بیٹھا آپ اذول، جگت کرایا سرب دیواننا۔ پربھ تو لے پورا تول، ٹکچ چو انت کل کھپانا۔ مہاراج شیر سنگھ پچن اموں، گر سکھاں گر در سیس نوایا۔ بے مکھاں سر چھار کل دھکا لایا۔ گر سکھاں دے ادھار، جوت سروپ پربھ درس دکھایا۔ بے مکھ ہوئے خوار، ہر کرتا نظر نہ آیا۔ گر سکھاں ہوئے آدھار، دیپک جوت جگایا۔ بے مکھ ہوئے لاچار، کال پھاس کل سرتے آیا۔ گر سکھ برہم وچار، گر پورے بُجھ بُجھایا۔ بے مکھ جنم دن چار، وچ چُراہی گیڑ لگایا۔ گر سکھ اترے پار، جوت سروپ انت جوت ملایا۔ بے مکھ لئے نہ کوئے سار، گر پورے مکھ بھوایا۔ گر سکھ بیٹھے ٹھانڈے دربار، جوت سروپ تھان سچکھنڈ رچایا۔ نہ کنک لے او تار، سوہنگ بان جگت پربھ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت آکار، وچ مات جوت پر گٹایا۔ ٹکچ آیا اندھ اندھیارا۔ پر گلیو جوت سروپ آپ گر دھارا۔ گر سکھاں دے گیان، آتم ہوئے چھتکارا۔ گر سکھ من گر چرن دھیان، چرن کوں ساچا دربار۔ سچ دربار جتھے لے پربھ او تار۔ بے مکھ نہ پائی سار، ٹکچ پر گلیو آپ نِزناڑا۔ جوت سروپ جگت ہر وسیا، رہے پربھ سدا نِزادھارا۔ گر سکھاں کل ہر رنگ مانیاں، جنہاں بُجھائے وکھائے رنگ اپر اپارا۔ دھرت ہلائی سرِ شٹ کھپائی، آیا کرے کھیل اپارا۔ ٹکچ

اٹھائے سَتْجَگ ساچا لائے، مہاراج شیرِ سنگھ لے او تار جگت پر کاشیا۔ کر درس دکھ درتے ٹھوڑ نہ پائی، انت کال گل جم کی پھاسیا۔ گر سکھ پہنائی سوہنگ شبد رنگن دے چڑھائی، انت کال کرے بند خلاصیا۔ گلچک پر گئے آپ رگھائی، مہاراج شیرِ سنگھ نام رکھائی، گر سکھاں گر چرن رہا سیا۔ گر چرن سچ گر کے دھاما۔ گلچک پر گلیو نر کا جامہ۔ تریتا رام او تار، دواپر کرشن شاما۔ گلچک کرم و چار، نہ کلناک وجائے شبد دمامہ۔ ہوئے جگت خوار، شبد لکھائے مہاراج شیرِ سنگھ و شنوں بھگوانا۔ پربھ کا پچن پربھ کا رنگ۔ گر کا شبد سرب دکھ بھنگ۔ گر دربار جو جن آئے، سوہنگ شبد نام سد منگ۔ اُبچے گیان مئے اندھیرا، دیوے درس آپ انزگ۔ ہنکار نوارے دش سکھارے، جوت سر روپ جگت پربھ جنگ۔ سوہنگ شبد و چارے، مہاراج شیرِ سنگھ چرن نمسکارے، سوہنگ شبد چلے ازاگا۔ سمرے جن وجہے انخد وا جا۔ اُبچے من دھن جوں نادا۔ جگائے جوت دیوے درس پربھ اگادھا۔ گر سکھاں گر جنم سواریا، سرن لائے درس دکھائے تن من سادھا۔ مہاراج شیرِ سنگھ چلت کرائے، جگت جگت ایہہ بنائے کلوں کال روپ جگت ہے کھادھا۔ پربھ کا دھام سدا اکھنڈ۔ پربھ وسے کھنڈ برہمنڈ۔ گلچک ہویا انت ملنگ۔ اُتم رنگ مہاراج شیرِ سنگھ گر سکھ سرب دکھ کھنڈ۔ سوہنگ نام گر کی وتح، گلچک دیوے آپ کرتارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، گر مکھ پائے آگر کے دوارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، بھگت جناب دے بھنڈارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، گلچک کیوں جس پار کنارہ۔ سوہنگ نام گر کی وتح، گر سکھ سمر اُترے پار کنارہ۔ سوہنگ نام گر کی وتح، رسا اُچے کرپا کرے جس گردھارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، رسا سمرے دیوے درس آپ نر نکارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، گلچک پر گلیو آپ کرشن مُرارا۔ سوہنگ نام گر کی وتح، کھانی بانی گگن پاتال پربھ جوت آکارا۔ سوہنگ نام شبد اکھ، گر سکھ پاوے نام اجیارا۔ سوہنگ شبد سوہنگ نام سَتْجَگ رتح، رسا سمرے سرشٹ اُترے پارا۔ مہاراج شیرِ سنگھ سدا سر رکھے ہتھ، جو جن

آئے چرن نمسکارا۔ سوہنگ شبد سَتْجَك چلایا۔ سوہنگ شبد کل بھلکھل کرایا۔ سوہنگ شبد نام پدار تھے پربھ جھولی پایا۔ سوہنگ شبد رنسا جپ، جوت سروپ پربھ میل ملایا۔ سوہنگ شبد اُتم رس، برہم سروپ جس درسایا۔ سوہنگ شبد کرے سب بھس، کام کرودھ وِچ دیہہ جلایا۔ سوہنگ شبد کرے پربھ وس، جو سمرے پربھ نظری آیا۔ مهاراج شیر سنگھ بھلگتن وس، سادھ سنگت وِچ درس دکھاوے آپ اپر مپر پُورا۔ جوت جگاوے کرے گیان بھسمنtra۔ ایک جوت پربھ جوت سروپا، جگے جوت وِچ دیہہ نِزتراء۔ گیان اندھیر گوائے، دیپک جوت وِچ دیہہ جگائے، سوہنگ شبد دیوے گرمنtra۔ پربھ درس دکھاوے، دواپر وچھڑے کل لئے ملائے، کرپا کرے پربھ نِزتراء۔ بے مکھ کھپائے گر سکھ تراۓ، سوہنگ دیوے گیان نِزتراء۔ نہلکنک اکھاوے، مهاراج شیر سنگھ نام رکھاوے، چھڈ دیہہ جوت سروپ رہنtra۔ جوت سروپ پربھ سرب پرکاشے۔ جوت سروپ پربھ تین لوک پرکاشے۔ جوت سروپ پر گلیو کل، کر درس دُکھ درد ونا سے۔ جوت سروپ پربھ دھرنی دھر، گر سکھ گاؤ سد رسن سواسے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپا، بھگت جناں کرے بند خلاصے۔ شبد روپ گر شبد چلایا۔ شبد روپ گر شبد بان اگن چلایا۔ شبد روپ سرب سرِشٹ پربھ دے کھپایا۔ شبد روپ شبد گر اُچرے، شبد شبد گر میل کرایا۔ شبد روپ پربھ دیہہ پرکاشے، بے مکھاں نظر نہ آیا۔ شبد روپ پربھ کرے ونا سے، کھنڈ سچ بیٹھ جوت جگایا۔ شبد روپ پربھ دیہہ تھائی، چھڈ دیہہ نہلکنک اکھوایا۔ نہلکنک نِز بھن نزاں، پاربرہم پرمیشور کسے بھیونہ پایا۔ مگند منوہر لکھمی نزاں، پربھ جوت پر گلایا۔ ابناشی اوگت اگوچر، جوت سروپ وِچ دیہہ سکھ سمایا۔ اچھل اڈول اتوں پربھ پورن، باہوں پکڑ پربھ گر سکھ ترایا۔ مهاراج شیر سنگھ درس انمول، جوت پر گلائے بے مکھاں نظر نہ آئے، گر سکھاں درس دکھایا۔ گر سکھ تراۓ، بے مکھ جلاۓ، مد ماسی نزک نواں دوانیندا۔ فلنج اگن جلاۓ دُکھی جیو بلائے، گر سکھاں مکھ امرت بوند چوانیندا۔ آتم شانت کرائے، بجانند پربھ درسائے، دے درس پڑدے لاہندا۔ پڑدا

لاہیا بھرم بھو چکایا، آتم ہو پر کاش دیپک جوت جگائیدا۔ بھگت رائے ہوئے سہائے، سوچھ سرُوپ پر بھ نظری آئیندا۔ گر سکھ وڈیائے چرن لگائے، پر بھ بھوجل پار کر ائیندا۔ انت کال پر بھ جوت ملائے، گر سکھاں درس دکھائیدا۔ جم نیڑنہ آئے، سٹنگر پورا ہوئے سہائے، ایسی بنت پر بھ آپ بنائیدا۔ وِچ بیان بیٹھائے، کھنڈ سچ گر دھام پُچائے، جوت سرُوپ جستھے پر بھ ڈمگائیدا۔ چُراسی گیڑ چکائے، اٹل پدوی گر سکھ گر درتے پائے، جوت سرُوپ وِچ جوت ملائیدا۔ نہ کلناک اکھوائے، چھڑ دیہہ جوت سرُوپ ہو جائے، گر سکھاں بُجھ بُجھائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھاوے، انت کلو آپ کرائے، سَتِّجگ سچ لاکیندا۔ سَتِّجگ ورتے سچ پسara۔ ایشر جوت ہوئے جگت آکارا۔ چپ جنت سب جوت آدھارا۔ پر بھ کی جوت سرب پسر پسara۔ سَتِّجگ اُچجے آپ نِنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں گر چرن دوارا۔ دُکھی در بِللاۓ دئے دُھائیا۔ جنم برتھا جائے، در در ٹھوکراں کھائیا۔ دُکھیاں دُکھ نِوار دے، تیرے ہتھ وڈیائیا۔ کری در پکار بِنگ قصایا۔ دُھٹھے ہر دوار، گُن اوگُن نہ وچار، دُھٹھے در گھر گھر در ملن ودھائیا۔ کل کلیش کرم وچار، نام دان پلے پائیا۔ دُکھی ہو جگت بِللاۓ، بن پُترال ماواں سدا سوایا۔ دے دلسا تیرے چرن بھروسا، دے دات دات گر ڈاڈھے سب بھکھیاں بھکھ گوائیا۔ درس تیرا سدا من اُچجے، رکھنہارے لاج رکھ وکھائیا۔ مہاراج شیر سنگھ ڈھیہہ پئیو دوارے، چرن لاگ سادھ سنگت رل جائیا۔ سادھ سنگت پر بھ وسنیہارا۔ سادھ سنگت وِچ لے اوتارا۔ سادھ سنگت بن سرِشٹ بھکھ مارا۔ سادھ سنگت بُجھے ہر کا دوارا۔ سادھ سنگت رنگ مانے جگ ہے چارا۔ سوہنگ دے گیاں، گر سکھاں گر پار اُتارا۔ فلنج لے اوتار، مہاراج شیر سنگھ جوت آدھارا۔ جوت آدھار نِرخجن دیو۔ سرِشٹ بھلائی پر بھ پورن دیو۔ سرِشٹ بھلائی گر سکھ جنائی، سوہنگ شبد مہا رس پئو۔ پر بھ ہتھ وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ پیچ رکھائی، کر درس ہوئے نِرمل چپو۔ درس داس جن گر کا کریا۔ رنسا اُچرے ناؤں آتم ٹھانڈا کریا۔ گر سکھ پائی تھانو، دیپک جوت جستھے پر بھ دھریا۔ بھگت وچل وسے سب ٹھاؤں، دیوے درس سب آسا وریا۔ مہاراج

شیر سنگھ سدا گن گاؤ، مائس جنم جس کریا۔ مسا من جو دھارے، گر کا شبد نہ من وچارے، جگ ڈبے وچ مخدھارے۔ مان گوایا جگت دکھ پایا، مائس جنم جگت گئے ہارے۔ انکال کال کھپایا، لکھ چڑاں وچ چکر لایا، آتم سدا اڈول دیہہ نمانیاں۔ دکھڑے دے کلول، پڑے تل جوں گھانیاں۔ دیہہ دکھ نہ سکے تول، بہتر ناڑاں وچ سماںیاں۔ جپ تپ کھٹ روگ پربھ مارے، متھے جوں متحن مدھانیاں۔ کچ پربھ توڑے جھٹ بھلا جیو جوں بال انجانیاں۔ گر پورے بن کوئی رکھ نہ سکے، دوکھ نوار نہ کوئی اکھوںیاں۔ مهاراج شیر سنگھ آپ سرتھ، امرت بر کھا لائے دکھ مٹانیاں۔ جھوٹھی دیہہ وچ پریتم ساچا۔ جھوٹھی کایا جوں کنبھ کاچا۔ ہوئے روگ وچ دیہہ آنچا۔ پربھ کی جوت رپے وچ دیہہ مهاراج شیر سنگھ جلاوے جیو کی آنچا۔

۳۰۰۷ء کرمی پنڈ جیٹھوال بچن ہوئے

عرش عرش چھڈ عرش، مات جوت پر گٹا لیا۔ برس برس امرت میکھ برس، سوہنگ شبد برسا لیا۔ ترس ترس کر ترس، گر چرن لگا لیا۔ حرص حرص کر درس، گر حرص مٹا لیا۔ گر سنگت لے تار، بے کھاں نزک نواس دوا لیا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت بھنڈار، دے درس تن من گر سکھ دھیر دھرا لیا۔ دھرے دھیر من گر درس پالیا۔ سوہنگ شبد وچ تیر، بان انیالا جگ چار چلا لیا۔ سوہنگ شبد گر سکھ سیتل، امرت بر کھ پربھ مگھ چوالیا۔ رنسا جپ ہوئے رسن سرپر، اندھ اندھیر دیہہ ونج دے مٹایا۔ ہوئے توڑ زنجیر، کھول ترے کٹی پربھ درس دکھایا۔ گر سکھ اجل وانگ کپر، کلوں کال نہ کلنک جن سپس نوایا۔ ہوئے آتم شانت سرپر، جوت پر کاش پربھ اندھیر مٹایا۔ گر پورن گھر کم بھیر، جوت سروپ جگت وچ آیا۔ گر وڈا پیراں سر پیر، بیٹھ سنگھاں درس دکھایا۔ سنگھ آس بیٹھ آپ رکھبیر، تریتا جگ جوں اٹایا۔

پر گئے جوت کرشن مُرار، دواپر انده جس سرِ شٹ کرایا۔ **کلچ** مہاراج شیر سنگھ اچھل سرپر، چھڈ دیہے جوت روپ ہو آیا۔ جوت سروپ پر بھ وسیا۔ **بھگتن** دے دیدار، بے سکھاں تھر گھرنہ دیا۔ گر دیوے چھ سوار، بے مکھ جنم گواے ہسیا۔ جس نیہو کل گرچن پیار، دے درس چھ سروپ دیا۔ سوہنگ شبد رسن وچار، نظری آوے پر بھ وچ دیہے وسیا۔ مد ماسی نرک مجھار، چھ دربار کول پاپی نسیا۔ گر سکھاں جوت آدھار، جوت سروپ پر بھ سدا وگسیا۔ دھرنی دھر ایشر لے ن او تار، جنم دھام پر بھ گھنک پری وسیا۔ منی سنگھ سنت دے دیدار، شبد سروپ ہر دے پر بھ وسیا۔ آیا دھر دربار، کر درس درس **کلچ** مہاراج شیر سنگھ دیوے امرت نام رسیا۔

جوت جوت جوت سروپ پر بھ کل چانا۔ ہوت ہوت ہوت سرب سرِ شٹ ندھاننا۔ سوت سوت سوت سوت، سرِ شٹ پر بھ نہیں پچھاننا۔ روت روت سرِ شٹ روت، سوہنگ شبد مارے گر بانا۔ موہت موہت موہت گر سکھ من موہت، کر درس ہوئے برہم گیانا۔ سوہنگ شبد اُتم جوت جگائے، پر بھ دیہے گن ندھاننا۔ گر مکھ گر سکھ سدا جگ ہوت، پر گئے جوت جب وشنوں بھگوان گن ندھان کسے نہیں وچاریا۔ سرب استھان پر بھ چرن لگ جان، چھ دربار اک گرچن دواریا۔ بے مکھ دکھ پان **کلچ** کیسی سرب ندھان، سو جھے بو جھے نہ گر درباریا۔ نہ ہلکنک لے او تار، مہاراج شیر سنگھ جگت سنگھاریا۔ کر جوت پر کاش سرِ شٹ آکاریا۔ ایشر مایا جگت آکار، مایا روپ پس پساریا۔ لکھ چڑا سی جوں اپائی، سرب وچ جوت آدھاریا۔ پر بھ جوت سروپ سرب میں وسیا، اوچ پیچ اک رنگ کرتاریا۔ جگو جگ پر بھ لے او تار، بھگت جن کا ج سواریا۔ مجھ کچھ پر بھ دیہے دھار، جل چوت پار اُتاریا۔ سنجگ سست سست سست مہروان، سست سروپ نرادھاریا۔ دواپر لے او تار کرشن مُراریا۔ تریتا لیا سدھار، رام روپ وچ دیہے سدھاریا۔ بھگت ہبیت کرے پر کاش، بال دھرو دے درس

کرے جوت اُدھاریا۔ نر سِنگھ رُوپ انُوپ، تھم پاڑ بھگت پر ہلااد پر بھ تاریا۔ کرو ڈھائی کر اچھل اچھلن، پر بھ بل پار اُتاریا۔ امبریک جن وِچارا، بان چکر سُدرشن دُرباسا ماریا۔ جنک بدیہہ جوت آدھار، ٹلچنگ ناؤں نانک نِزکاری اکھوا لیا۔ ہری چند پر بھ تن من وار، ہوئے چندال کرم پیچ سمجھالیا۔ دروپتا رکھ لاج نر آدھار، کوٹ چیر ہوئے چھن آتم وِچاریا۔ پدر بھگتی سُتا پیر پسار، پر بھ دُریودھن ہنکار نواریا۔ سُداما دلدری دِتا تار، باہوں کپڑ اپر سِنگھاسن بہا لیا۔ بجے دیو کرم وِچار، بھگت رُوپ پر بھ لیکھ لکھا لیا۔ نام دیو درس نِر بھن پایا، پر گٹ ہو پر بھ بھوگ لگا لیا۔ بنی کرم ادھیاتی بیٹھ اکانت درس پر بھ پایا۔ تلوچن کرے پکار، دیو درس آپ رگھرایا۔ دِتا تار رویداں چمار، پھٹر کسپرا پر بھ کنگن وٹایا۔ کسپر پر بھ دیوے دھیر، سچھنڈ جس آسن لایا۔ سین نائی دِتا تار، رانا رجھائے آپ پر بھ آیا۔ جگو جگ پر بھ لے او تار، سین رُوپ ہو پر بھ سیو کمایا۔ گناہ اُتری پار، ہر دے رام نام وسایا۔ پوتنا ہوئی پار، موہن مُنمنے جگت کرشن پایا۔ اجمال پائی سار، ناؤں نزاں انت کال دھیایا۔ بدھک لایا بان، چرن کوَل کرشن چکایا۔ پر بھ پت دیوے تار، ہوئے ادھین جن سیس نوایا۔ ٹلچنگ لے او تار، انت کلوں آپ کرایا۔ برہما آئی ہار، سرب سرِ شٹ ہتھ سِنگھ پال پھٹرایا۔ سوران ہویا سرب سرِ تھ، دھڑو در جس پرے ہٹایا۔ امر امر امر سِنگھ ہوئے، جگ دُو جے مان دوایا۔ سِنگھ مانا مٹے پر بھ کا بھانا، گر پُری انت کال سدھایا۔ بھگت وڈیا سِنگھ بُدھ ترایا، جس ملیا نہچل ٹکانا۔ موہن سِنگھ بچایا، شبد اموڑ پر بھ دیہہ چھھڈایا۔ چرن کوَل پر بھ نواس دوایا۔ رنگ سِنگھ رنگ لایا، نام رنگ منگ دیہہ چڑھایا۔ سرن پرے پر بھ لاج رکھایا۔ باج سِنگھ سرب دُکھ بھنگ، من امنگ انت کال جوت سمایا۔ گجر سِنگھ پر بھ تاریا۔ داتا ہو دات دیوے بھگت جن ونجاریا۔ در منگن کر پکار، پا پر یم پرم پیاریا۔ تن من ٹھریا پر بھ درش کریا، ٹلچنگ چوکر درس جنم سواریا۔ نہ کنک ہو آئے چڑھج کھائے، کرو درس گر ٹھانڈے درباریا۔ مہاراج شیر سِنگھ سرب سمائے، جگت اندھیر گر سکھاں من جوت جگائے، گر سکھ ہوئے جگت نیاریا۔ گر سکھ نام نِر مل، گر

چرن پیاسا۔ گر سکھ نام نِرمل، جوت سرُوپ وِچ دیہے واسا۔ گر سکھ ناؤں ٹکنگ سد نِرمل، مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ دیوے درس دلسا۔ کر درس من ہوئے اندا۔ کر درس پربھ پر گٹے سد بخندرا۔ کر درس کل آئے گر گنی گہندا۔ کر درس پربھ جوت سرُوپ وِچ دیہے سد رہندا۔ کر درس پربھ رنگ انوپ، پر گٹے جوت جگ جگ مر گندرا۔ کر درس اترے من کی بُھکھ، گر مگھ ناؤں نیر کل وہندا۔ کر درس پربھ رِدے چتار، دیوے درس پربھ دیہے دہندا۔ سوہنگ شبد امرت رس، مہاراج شیر سنگھ گر سکھ پلندرا۔ امرت پی امر پد پائے، امر ہو امر وِچ وسایا۔ جوت سرُوپ جوت مل جائے، آون جاون جگت چکایا۔ گیڑ چر اسی کھیر نہ پائے، ٹکنگ ناؤں ندھان سوہنگ جن پایا۔ انتکال جم ڈنڈنہ لائے، نہ ہنک جن چرن سیس نوایا۔ انتکال پربھ ہوئے سہائے، بھگت و چھل پربھ برد رکھایا۔ وِچ بیان لے بیٹھائے، گر مگھ گر جگت ترایا۔ دھام بیکنٹھ دے پچائے، مہاراج شیر سنگھ جن دھیایا۔ دے درس پربھ دیہے چھڈائے، دیوے درس پربھ انتر انtra۔ پر گٹے جوت پربھ جگا جنتراء۔ کرو درس گر در آئے، پر گٹ بھیو نِزویر نِزوونترا۔ ٹکنگ ہویا قہر، شبد روپ جگت بھکمنترا۔ رنسا پکن جل کی لہر، دُکھی چو جگت دُکھ انtra۔ گر سکھ پُجے گر کے پیر، جن ملیا درس تنtra۔ ایشر جوت سدا نِزویر، کرو چار پربھ وِچ دیہے وستنtra۔ نہ ہنک آپ پربھ گھر، مہاراج شیر سنگھ بھگت بھگونtra۔ بھگت بھگت پربھ آپ سوارے۔ چو جگت دے مکت، سوہنگ شبد جو رسن وچارے۔ گر کا شبد جوت جگائے، کرے اندھیر جوں دیپک اجیارے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، بو جھ بُجھائے گر سکھ دھیائے۔ گر پرساد گر سکھاں گر در سو جھیا۔ گر پرساد گر ساچا جن ٹکنگ بو جھیا۔ گر پرساد گر چرن لاگ بھاؤ دو جانہ لگیا۔ گر پرساد من شبد ویراگ گر سکھ در در لو جھیا۔ گر پرساد جوت آدھار گر سکھ گر چرن ٹکنگ جھو جیا۔ گر پرساد پربھ آد جگاد گر سکھاں تھر گھر بو جھیا۔ گر پرساد پربھ ونود وناد، مہاراج شیر سنگھ درس دیوے سدا آتم گو جھیا۔

گر پرسادِ گر در پُچانا۔ گر پرسادِ کل میا آون جانیاں۔ گر پرسادِ گر سکھ پورا ٹکج چلے گر کے بھانیاں۔ گر پرسادِ اترے کل کلیش و سورا، نہکنک جن جوت سروپ پچانیاں۔ پربھ کا بچن نہ ہوئے ادھورا، سوہنگ بان رسن گر ماریا۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، بے مکھاں وچ گر سکھ پچانیاں۔ گر جگاوے گر سکھ من جوتا۔ گر تراوے گر سکھ چرن لاغ دکھ کھوتا۔ نام درڑاوے سوہنگ گیان رس جس چھوتا۔ بھگت جناں پربھ بھیو چکاوے، جگو جگ پربھ جوت سروتا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، دیوے مان سدا سکھ بہتا۔ ہر کا ناؤں بھگت من دھریا۔ ہر کا ناؤں جپ تن من ہریا۔ ہر کا ناؤں دیہہ سرب دکھ ہریا۔ ہر کا ناؤں اک رنگ رنگ تن من گر سکھ کریا۔ ہر کا ناؤں گر سکھاں کر پریم رسن اچریا۔ ہر کا ناؤں سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ دھریا۔ ہر کا ناؤں جگت رسائی۔ دھن دھن گر سکھ ٹکج جس رنسا چائیں۔ اتم وتح آتم ہے سکھ، پربھ کی جوت دیہہ جوت جگائیں۔ کل دے کر رکھے ہتھ، دوکھ وناش اباش سر ہتھ ٹکائیں۔ بے مکھ کھپائیں نندک نزک و گائیں، مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد سچ لکھائیں۔ ہر کا روپ بوجھے نہ کپٹی کامی۔ کوئے نہ جانے اچٹ پاربرہم پربھ انتر جامی۔ رکھی کیس گور دھن دھاری، پر گٹے جوت کرشن سوامی۔ کلو چپو انت اگن جلاں، انٹکال کوئے نہ سکھ دامی۔ مد ماسی سب نشت ہو جائیں، پر گٹے جوت پربھ نہ کامی۔ نہکیول نہکنک کہائیں، جل تھل ہر سوامی۔ سرشٹ بھلائی پربھ بھوں بھلائی۔ گر سکھاں من جوت جگائیں، دے درس نیم دیہہ کرائیے، جگائے جوت جگت جگد امی۔ ہوئے پرکاش دیہہ سکھی سواسا، گر چرن بھروسا ہے پربھ انتر جامی۔ مہاراج شیر سنگھ سد بل بل جاسا، تین لوک کل ملیا سوامی۔ تین لوک پربھ وسیہارا۔ وچ پاتال پربھ نین مڈھارا۔ باشک سچ سکھ پربھ نرنکارا۔ کوئے نہ جانے پاتال واس جوت آکارا۔ وچ آکاش پربھ جوت چتنکارا۔ انجا پوں سر چوئ جھلارا۔ برہما وشن مہیش در کرن پکارا۔ سست کالے سست سفید، پربھ کا رتح وچ آکاش نیارا۔ جوت سروپ پربھ کرتا، بن باتی بن تیل دیپک جگے نیارا۔

جوت سرُوپ جوت جگ ورتے، کر آکار پسرا۔ جپو اپائے جوت وِچ دیہہ ٹکائے، کوئے نہ جانے پربھ وِچ وسنيہارا۔ جپو بنت بنائے، آپ وِچ سچھنڈ رہائے، جوت سرُوپ روے رنگ کرتا۔ ابناشی اوگت اگوچر، ایک سرُوپ تین لوک پسرا۔ آپ اڈول جوت پربھ ڈکے، کھنڈ برہمنڈ چکر پربھ چرن دوارا۔ آپ اکھنڈ وسے ورجنڈ، انتکال کل دیوے ڈنڈ، کرے کھیل چوئے تھے جگ نیارا۔ جوت سرُوپ جوت پربھ کرتا، وِچ آکاش جوت آکارا۔ وِچ پاتال پربھ سدارہاوے، مات لوک ایہہ پسرا۔ ایثر جوت ہوئے دیہہ آکارا۔ سو بُجھے جس آپ بُجھائے، جگو جگ پربھ مات لے او تارا۔ کلوکال ایہہ کھیل رچایا، چھڈ دیہہ ہوئے جوت آدھارا۔ جوت سرُوپ کھیل پربھ رچیا، جگت وہائی جوں جل کی دھارا۔ دو ہزار ست کرمی قهر ورتائی، بچن سَت ہوئے سَت ورتارا۔ انت سماں پربھ انت وکھائے، ورن چار چل آئن گرچرن دوارا۔ پربھ جوت پر گٹائے تچ ودھائے، شبد روپ توڑے ہنکارا۔ بانی گر اپجاۓ، بدھی دیہہ چھڈائے، پکڑ سنگرور لے آئے، ہوئے جوت جگت چتنا کارا۔ ایک شبد جلاۓ، رانے مهارانے تختوں لائے، ہوئے نمانے در آئے، گل پلے پائے، دیپک دیسے جوں اگن انگیارا۔ سوئی ریسے جو گرچرن تھیسے، جوت اپر مپر دشت جھکھ مارا۔ منی سنگھ قلم چلائی، مستوانا گر سچ گر دھام بنائی، سرامرت تھیہ کرائی، آیسا ہوئے جگت ورتارا۔ نہ کنک جوت پر گٹائی، سنگر منی سنگھ ملے ودھائی، سب سرِشت پکڑ گرچرنی لائی، چار گنٹ ہوئے بچے جیکارا۔ ایک شبد گر سکھ لو لائی، کر درس آتم اگن جلائی، شانت سرُوپ پربھ سیتل دھارا۔ گر در گر سکھ ملے وڈیائی، ناؤں نِنجن گر درتے پائی، بھگت وچھل پربھ تیچ رکھائی، کل ملیا پورن پربھ اپارا۔ سوہنگ شبد رسن جن گائی۔ مهاراج شیر سنگھ درس نجھ گھر ماہ پائی، درس جوت گر سکھ بھنڈارا۔ گاؤ گاؤ رنسنا پربھ انتم ویلا۔ پاؤ پاؤ پربھ گھر سکھی سہیلا۔ جاؤ جاؤ بل ملیا پربھ گرب گہیلا۔ راؤ راؤ راؤ پربھ سنگ رنک ہے میلا۔ دھیاوا دھیاوا گر دھیائیں ویلا۔ مهاراج شیر سنگھ جاؤ بلہار، وچھڑیاں سنگ چرن جو میلا۔ چرن لاگ گر سکھ من ترپتا سیا۔ فلچ جپو

ڈلائے، گر سکھ من پر بھ درس دھر واسیا۔ بے مگھ پر بھ انت کھپائے، گر سنگت پائے مان گر چرن نواسیا۔ پر بھ لیوے بھگت پچھان، بے مگھ دیہ سدا ہے باسیا۔ گر سکھ چڑھ سُجان، آتم دھیان چرن گر واسیا۔ سد سد جاؤ قربان، مہاراج شیر سنگھ ملے ابناشیا۔ پر بھ ابناشی جوت آکارا۔ سر شٹ وِناشی تن جلے وِکارا۔ بے مگھ نز جاسی، کل نہ سو جھے گر دوارا۔ گر سکھاں پر بھ انت و کھاسی، آیا کھیل رپے پر بھ نیارا۔ فلنج چو کھپائے، سست پُر کھا سَتْجگ و کھائے، سوہنگ چلے شبد نیارا۔ سچ دھام گر چرن بنائے، بیٹھ اڈول وِچ جوت جگائے، مہاراج شیر سنگھ پر اُپکارا۔ گر امرت بر کھے جل اُتم نِپرا، سرب سوکھ دیہہ ہوئے ورتے جگت بھئے سرپرا۔ کایا کپٹ پر بھ آپ جلایا۔ امرت بوُند کرے شانت سرپرا۔ در جلائیں گر سکھ کر درس نزاں، پر گلیو پر بھ گھر گھیرا۔ ول چھل کرائیں، گر در بدھے ڈنڈ ایہہ پائیں، جنم گوایا اموک ہیرا۔ اپنا آپ چھڈایا، شبد وِچ سر بُنھ دھرایا، بچن کرائے آپ گر پورا۔ امرت بر ساوے دُکھ درد مٹاوے، سوہنگ شبد گیان گر دیوے دھیرا۔ امرت دیا نرمل جیپا، مہاراج شیر سنگھ توڑے دیہہ زنجیرا۔

۳ کنگ ۷۰۰ اکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

گر در دھن گر دھنکارا۔ دُکھی جگت روے کر ہاہاکارا۔ سنتگر سچا گر درش، درش سنکھ گر دربارا۔ فلنج لوے رکھ، پر گٹ سر جنہارا۔ سر شٹ ہوئی سب سنتھ، پر بھ کی جوت کپیا کنارہ۔ گر سکھاں گر دیوے و تھ، سوہنگ شبد فلنج نیارا۔ گر شبد چلایا سچ رتھ، چڑھے کوئی گر سکھ پیارا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت سر ہٹھ، پاپی ڈبے وِچ مخدھدارا۔ نہ کنک بے مکھاں پائی نتھ، جوت سر ڈپ ہوئے دیہہ سوارا۔ اگن جلائے، دھرم رائے دئے سزاۓ، مہاراج شیر سنگھ نہ ملے دیدارا۔ دیدار داتار در در گر سکھ منگنا۔ جگت ساگر اتی دُکھیار۔ گر سکھ ور لے کسے پار

لنگھنا۔ بے مکھ در در ہوئے خوار، مد ماسی پکڑ دھرم رائے ڈننا۔ گر سکھ جگت اجیار، سو ہے ویچ پر بھاس جوں چندنا۔ ٹلچ پر گلیو نر او تار، وشنوں بھگوان سَت سَت کر منا۔ گر ساچا ہے ٹھھیمار، کاچا کُنبھ ہُن بھننا۔ سوہنگ شبد دے آدھار، گر سکھ من شبد سنگ بخننا۔ لیا جگت بھتار، سیس جھکائے دان گر در تے منگنا۔ کارج دئے سوار، دوئے جوڑ جو کرے بندنا۔ لکھ پاپی اُترے پار، آئے دربار سنگ سادھ سنگت جن منگنا۔ اُتم کر وچار، دیپک جوت جگائے جگت جگننا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، بھانڈا بھو جھوٹھی دیہہ دا بھننا۔ پر بھ رنگ مانو، سدر بخشند پچانو۔ رسانا رس رس نام رس ہر کا مانو۔ آتم ہوئے گیان، ایشر جوت سروپ آتم برہم پچانو۔ انگال نہ کھائے کال، جاؤ ویچ بیکنٹھ بیانو۔ بھگت جن نہ ہوئے خوار، آتم دھیان گرچن سیانو۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، گر سکھاں ملیا پد نربانو۔ بجانند پر بھ نج گھر واسا۔ ٹلچ دیکھے جگت تماشہ۔ کلو ویچ آئے چپو بھلائے، بیٹھ اڈول سدا گر واسا۔ مهاراج شیر سنگھ شبد چلایا، سوہنگ ناؤں جگت بھرو اسا۔ گر پر گٹے کل دکھ بھنجنا۔ دیوے برہم گیان، شبد سوہنگ انجنا۔ گر بیٹھا ویچ دربار، اٹل جوت پر بھ نرجخنا۔ نہ کلک سرب شکھ سار، مهاراج شیر سنگھ وسے ور بھنڈنا۔ سُتھگ اُپچے سَت پُر کھا، سَت سَت سَت پر بھ سَت ورتائیدا۔ سُتھگ آئے گر سکھ در تے، گر دے مان جگ بھگت بنائیدا۔ دے درس کر پا دھار، گر سکھاں کا گوں نہس بنائیدا۔ نگم کر وچار، سُتھگ جامہ سَت پُر کھ پر گٹائیدا۔ کوئے رہے نہ چیو و بھچار، رہے سو جو رسانا سوہنگ سوہنگ شبد گائیدا۔ ٹلچ لئے او تار، جوت سروپ پر بھ سب مان گوائیدا۔ وید چار کھپائے، چوٹھا جگ اُٹائے، سُتھگ ساچا پھیر لگائیدا۔ برہما جوت رلائے، سرشٹ ہتھ سنگھ پال پھڑائے، اچل پر بھ چلت کرائیدا۔ دھڑو انت کرائے، دربان سوران کرائے، امر اپد گر سکھ پائیدا۔ تھر گھر سمائے، پر بھ درش پائے، لکھ مات سُپھل کرائیدا۔ پر بھ مان دوائے، دربان بنائے، دے درس رنگن نام چڑھائیدا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، باہوں پکڑ سکھ پار لنگھائیدا۔ بے مکھ کل ہوئے خوار در منگن ٹھکھ نہ پائیدا۔ گر سکھ اُدھرن

پار، پر گٹ جوت پر بھ درس د کھائیدا۔ ایش سدا بے دوش، دوش چو لگائیدا۔ رسانا دیوے گیان، پاپی مگدھ انجان، پھر کئے نہ پر بھ پر گٹیوں نربان، گر سکھاں بھیت چوکائیدا۔ پر بھ جوت سروپ پ نتایاں تان، در آئے پار کرائیدا۔ ہوئے نہ جگت خوار، ہوئے ادھین چرن سیس نواکنیدا۔ پر بھ بیٹھا نزادھار، نزویر آپ اکھوکنیدا۔ رنگ انوپ سوچھ سروپ، جگت بنت پر بھ آپ بنائیدا۔ کلو کال انت قہر ورتے، گر شبد سروپ سچ سنائیدا۔ گر سکھ جم ڈنڈ نہ بھرتا، انت کال پر بھ درس د کھائیدا۔ وقت ہے آیا، گر سکھ گر پکڑ اٹھایا، سنجک ساچاراہ بتائیدا۔ پر بھ در د کھایا، جوت سروپ ویچ دیہہ سکھ سمایا، بھلکھے جگت بھلاکنیدا۔ جو چرن چھوہ جائے مائس جنم مکت کرانے، گر پورا بندھن توڑ تڑائیدا۔ گر سکھ سمائے پوراں دیہہ ویچ پرمیشر جوت آئے، جوت سروپ پر بھ جگت جلانیدا۔ پر بھ جوت پر گٹائے، اپنا کھیل رچائے، چار کنٹ ہاہاکار کرائیدا۔ جگت آکار جوت پر بھ کریا، کچھ جوت تن کھیہہ کرائیدا۔ بھانڈا دیہہ آپ پر بھ گھڑیا، بے مکھاں بھن و کھائیدا۔ جگن ناتھ درس جن کریا، مهاراج شیر سنگھ چرن لگائیدا۔ گر کی سیوا چرن حضورا۔ گر کی سیوا من اترے سگل و سورا۔ گر کی سیوا کرے کوئی سکھ پورا۔ گر کی سیوا کر ہے سنتگر پورا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، چرنوں کیتا جگت ہے دُورا۔ ہر ہر کارنگ سدا ابناشی۔ سری رنگ بیگنٹھ کا واسی۔ مچھ کچھ کو رم آگیا او تراسی۔ تین لوک پر بھ چرن کے داسی۔ کیسو چلت کرے نزائل، کوئے نہ جانے لکھ جوت پر کاسی۔ جگت جلے جوں اگن جوالا۔ بمحیے اگن جو جن رسن سوہنگ نام پیاسی۔ مهاراج شیر سنگھ بان چلایا، شبد روپ جگت سب گھاسی۔ شبد بان برہما ماریا۔ شبد بان سنگ پار اتاریا۔ شبد بان کل سرشٹ سنگھاریا۔ شبد بان بے مکھاں ملے کل اندھیاریا۔ شبد بان وجہ من گر سکھاں، سوہنگ نکلے رسن دھنکاریا۔ شبد بان گر سکھ من لگے، جگت وکار چھڈ آپ سواریا۔ شبد بان دیہہ کرے اجیارا۔ مهاراج شیر سنگھ رکھے چیخ مراریا۔ سنجک ورتے سنت ورتنا۔ سنجک ملے پر بھ بھگت بھگونتا۔ سنجک ملے سادھ سنگت جوں سنتا۔ سنجک دکھ سب ہرے، نہ کنک جو چرن پڑنتا۔ ماتا گر بھ

جوں دھرے، انکال پربھ جوت ملتا۔ اُتم گرسکھ چار، مہاراج شیر سنگھ جو سرن رہتا۔ سرن پربھ کی کوئی ورلا لوڑے۔ ٹلچ چو بھرم بھلایا، مایا متا جال نہ توڑے۔ کرو دھنکار بھرم بھلایا، شوہ دریا چو ہے روڑھے۔ سنجک سَت پُر کھ اُدھرے پار، نہ کلنک جن پرست جو جوڑے۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار، جھوٹھی مائی وِچ تجائبی گوارے۔ دیہہ تجائبی جوت پر گلائی، تین لوک ہوئی جیکارے۔ شبد دھن وجائبی اند راگ سنائی، ملیا پربھ اپر اپارے۔ گرسکت تراۓ، ٹلچ مان دوائی، ہوئے متا جو من تے ہورے۔ مہاراج شیر سنگھ سد مہرواۓ، ٹھی گندھ چرن سنگ جورے۔

۱۲ کنک ۷۰۰ بکرمی میرٹھ پلٹن وِچ بچن ہوئے

ٹلچ پر گلیو پربھ نِزتراء۔ سوہنگ شبد کرے جگت بھسمنtra۔ آدانت پربھ سرب تھاں رہنtra۔ ٹلچ لے او تار جگو جگ پربھ جوت جنtra۔ آتم دھرے دھیان، اگیان اندھیر وِچ دیہہ نِونtra۔ جگی جوت اٹل، آکار کوئی نہ جانے، جوت سرُوپ پربھ کھیل کر نtra۔ سرِشٹ لٹکھائے پار، چو تھا جگ وِچ نِزک نِواس دُونtra۔ گرسکھ اُدھرے پار، سوہنگ شبد ملے گر منtra۔ تین لوک پربھ کا آکار، کھنڈ برہمنڈ پربھ چرن رکھنtra۔ نہ کلنک جوت آکار، نِزادھار وِچ دیہہ وِسنترا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت بھنڈار، گرسکھ اجل گرچرن لگنtra۔ گرچرن جگت بھرواسا۔ ٹلچ ویکھے پربھ تماشہ۔ آپ بھلائے دیوے نِزک نِواسا۔ گرسکھ پار کرائے سوہنگ شبد دے دھرواسا۔ گن نِدھان انترجامی پربھ گھر ماہ پاؤ، بھگت جناں بے مگھ کرن ہاس۔ دے درس گر مان گوائے، جن بھگت نہ ہوئے نِراسا۔ نام رتن گر امرت جگ پیا، نِرمل جیسا آتم راسا۔ ہوئے سگھڑ سُجان، آتم ہوئے جوت پر کاشا۔ گرسکھاں پربھ دیوے مان، آتم گیان گرچرن نِواسا۔ تین لوک پربھ گھٹ وسیا،

بے مکھاں نہ رُگھنا تھو پچھاتا۔ ٹلچک لے اوتار، جوت پر گٹائی نہ کلنک بدھاتا۔ چرن لاگ ملے وڈیائی، راؤ رنک سرب پر بھ سا تھا۔ ایک شبد پر بھ جگت چلائیو، ہنکار نوار سرب پر بھ گھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ لے اوتار، نجھ گھر پر گٹیو نجھ گھر واسا۔ نجھ گھر وسے آپ اپر مپرا۔ دے درس مگھ اجل کرنترا۔ پر بھ ابناشی سرب تھاں رہنتر۔ مہاراج شیر سنگھ دے برہم گیان، ٹلچک دکھ گر سکھاں گونtra۔ گر سکھ سو جس گر پچھانیاں۔ گر سکھ ٹلچک جنم دھار، نہ کلنک جس چرن لگانیاں۔ گر سکھ سوئے کل سر شٹ، جوت سروپ پر بھ درشن پانیاں۔ گر سکھ سوئے مہاراج شیر سنگھ سچ نام و کھانیاں۔ گر سکھ گلم و چار، چڑھنج درس دکھانیاں۔ ٹلچک ہوئے شبد دھنکار، انخد شبد دیہہ وجانیاں۔ پورن پُر کھ کری و چار، سچ مندر گر سکھ دیہہ سما نیاں۔ اٹل آپ نِزکار، نہ کلنک لے اوتار جگت بھلانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ کھولے دسم دوار، دوئے جوڑ جس سیس نوانیاں۔ گر چرن جس سیس نوائے۔ کایا کپٹ و کار دیہہ جلائے۔ ملے پُر کھ اپار، سچ سچ وچ دیہہ پر بھ جگائے۔ نِزجن جوت سرب سکھ سار، ٹلچک پر گٹ نہ کلنک اکھوائے۔ کوئے نہ جانے جگت بھتار، مہاراج شیر سنگھ سرب سکھ دائے۔ سرب سکھ گر چرن دکھالا۔ ٹلچک ہوئے خوار، بے مگھ جلے اگن جلا ل۔ گر سکھ ادھرے پار، جنہاں ملیا بھگت و چھل کر پالا۔ اگم آگوچ سد کرم و چار، بھگت جناں ہووے رکھوالا۔ مد ماسی نزک مجھار، سوہنگ شبد بان سکھالا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک اوتار، کوئے نہ جانے وشنوں بھگوان۔ بھگلتن دیوے ٹلچک وڈیائی۔ اگن لگائے قہر ورتائے، دو ہزار ست پکر می کھلت سست کرائی۔ نِزجن جوت جگائی، گھٹ گھٹ ویکھے سرب سکھدائی۔ ایسا کرے جگت اندھیار، مہاراج شیر سنگھ نام نِزجن پر گٹ جوت کل لے اوتارا۔ ٹلچک انت پر بھ آپ کرنتا۔ سَتِجگ واہوا سوہنگ شبد ورتنتا۔ بے مگھ نزک نوار گر سکھ چرن رہنتا۔ دے درس اپار، نجانند سکھ ورتنتا۔ کوٹن کوٹ کوٹ ہوئے اک وار، ورلا ہوئے جگت سادھ سنتا۔ نہ کلنک جوت آکار، مہاراج شیر سنگھ کل کرم کرنتا۔ ٹلچک پر گٹ پر بھ کپٹ و چاریا۔ تریتا رام اوتار، دواپر کرشن مُراریا۔ ٹلچک لے اوتار، نہ کلنک گر جوت

آکاریا۔ سوہنگ شبد چکر سُدرشن بان لائے جگت پربھ نزک نواریا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، گر سکھاں برہم سروپ درس دیداریا۔ پربھ درشن کر اجل عپیا۔ ٹلچک نام سوہنگ جس لپیا۔ ہوئے آتم گیان، سرب ندھان پربھ جوت جلگنیا۔ ٹلچک پر کھ سُجان، مد ماس جونہ رسن رسنیا۔ بے مکھ پکڑ چھاڑ، نزک نواس پربھ بھگنیا۔ نردھن پربھ دیوے مان، چرن لاغ جس آس رکھنیا۔ ٹلچک پر گلیو وشنوں بھگوان، امر جوت کرشن گھننیا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت آدھار، دے درس آتم جوت پربھ کل جلگنیا۔ کل قہر گر قہر ورتنا۔ جگ چوتھا پربھ بھسم کرنتا۔ سَتِجگ سَت سَت پر کھ نِنجن، سَت سَت ورتنا۔ دے درس گر مان گوایا، چرن کول گر سکھ رہنتا۔ چج مندر گر دھام رچایا، وِچ سکھ سدا وستنا۔ آتم نام مهاراج شیر سنگھ جو جن رسن وستنا۔ انکال دے درس اپارا، گر سکھ ملے جوت بھگونتا۔ سچھنڈ نواس گر سکھ رہراں، سوہنگ سمرے جو رسن سواس، پربھ کا روپ انت افتتا۔ ایک جوت جگت آکار، سرب چپو پربھ وِچ وستنا۔ نہ ہلنک لے او تار، بے مکھ پکڑ دکھ بھگنتا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت نِدادھار، ہوئے سہائی سادھن سنتا۔ سادھ سنت پربھ روپ سماں۔ سادھ سنت کل اُچھ بھگت بھگوان۔ سوہنگ شبد جو رسن اُچرے، سوئی پر کھ سکھڑ سُجان۔ آتم جوت جگت اُجیارا، سوہنگ شبد دیوے پربھ دان۔ ہر جن دیوے بھگت بھنڈارا، پربھ کی جوت جگت اک سماں۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، سوہنگ شبد کرے پردھان۔ سوہنگ شبد سَت جپے سَت پر کھا۔ ٹلچک اگن جلائے، چپو جنت سب چرکھا۔ دھرم رائے دے سزاۓ، مد ماس جو رسن ہے دِرکھا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت وڈانی۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، نہ ہلنک اک کر کھا۔ جوت جگت نرمل نربانی۔ پربھ کی جوت نہ بے مکھ چھانی۔ گر سنگت گر چرن جوت وڈانی۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، نہ ہلنک اگن جلانی۔ شبد اگن جگت جلایا۔ کوئے نہ جانے پربھ کا تچ سوایا۔ بے مکھ رانے نزک نواس دوایا۔ گر سکھاں پربھ سد ہے ساتھے، دے درس گیان دوایا۔ ٹلچک بھلے مورکھ مگدھ انجان، پربھ کا بھیو کسے نہ پایا۔ پربھ کی جوت جگت ورتنت، سوہنگ شبد اک راگ چلایا۔ سَتِجگ

ہووے سَت ورتارا، چار ورن پر بھ اک کرایا۔ نِمایاں پر بھ دے سہارا، ہنکاریاں پر بھ مان گوایا۔ جوت جگت جگے اگم اپار، سرب جیو وِچ کوئے نہ جانے پر بھ آپ نِزکار، تین لوک پر بھ سمایا۔ سوہنگ شبد سرب گُنتاس، دے شبد گن نِدھان اندھیر گوایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت وِشنوں بھگوان، فلنج پر گٹ نہ کلنک اکھوایا۔ نہ کلنک کرے جگت نکارا۔ سوہنگ شبد بان گر مارا۔ چار گنٹ ہووے پر کاش، انحد شبد وجہ دُھنکارا۔ گر سکھاں گرچن رہراں، فلنج درس بھگت بھنڈارا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت ابناش، کوئے نہ بوچھے کر وچارا۔ پر بھ درس پر بھ اُتم وچارا۔ پاوے سو جس دیوے درس گردھارا۔ تر جاوے سو آتم جوت جگاوے، نجانند پر بھ کرے اجیارا۔ کوئ نابھ گھلاوے، سو امرت بوند مگھ چوائے، پر بھ کا روپ سچ نستارا۔ گرچن لگ تر جاوے، سو مهاراج شیر سنگھ کل درس دکھاوے، دیوے نام آدھارا۔ نام دان گر سکھاں گر درتے پایا۔ فلنج ہوئے سُجان، چڑھج جس درس دکھایا۔ پیٹ پیتھبر ملے بیٹھلا بھگوان، چند سورج جس جوت جگایا۔ پر بھ کی جوت مہان، تین لوک کرے رُشاپا۔ گرچن لاغ ملے بھگوان، جوت سرُوپ پر بھ جوت جگت جگایا۔ فلنج جیو دھنے جوں دھان، سوہنگ شبد سر موہلا پایا۔ بے مگھ نہ کرن پچھان، جوت سرُوپ پر بھ جگت جلایا۔ گر سکھ در پروان، فلنج آن جس پر بھ درس دکھایا۔ مهاراج اکھنگ شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہ کلنک ہو کلنک جگت لگایا۔ جگت کلنک کل وِچ اے لاغا۔ پر گئے جوت کوئی ملے وڈبھاگا۔ بے مگھ نظر نہ آوے، گر در دھکا کھادھا۔ بے مگھ پکڑ پچھاڑ، سوہنگ شبد پر گئے آد جگا دا۔ بے مگھ انت خوار، مهاراج شیر سنگھ جس کل نہ لادھا۔ فلنج آیا آپ اکھنڈت۔ فلنج جیو نزک نوارے، گرچن لاغ ملے جن جت۔ بھگت جن در در پروان، سوہنگ جاپ وِچ سادھ سنگت۔ چھڈ سرب وکار، سوہنگ شبد گر درتے منگت۔ ہوئے آتم اجیار، نام رنگن چاڑھے من رنگت۔ فلنج پر گئیو لے او تار، مهاراج شیر سنگھ پر بھ دکھ کھنڈت۔ گرچن لاغ دکھ نہ دیا پے، کل سو جھے ہر دوارا۔ نہ کلنک پر بھ ملیا آپے، دیوے بھگت بھنڈارا۔ سوہنگ ناؤں رسن جو جاپے، فلنج نہ ہوئے

خوار۔ دوکھ روگ پر بھ درس سنتا پے، ہر نام نِرنجن الکھ اپارا۔ سوہنگ شبد جو جن رسانا جا پے، مهاراج شیر سنگھ انت ہوئے سہارا۔ جگت گردھار کرشن مُرار، ساول سُندر پر بھ رُوپ وٹایا۔ پاتال سُتا نین مُدھار، فلچک جوت نِرنجن پر گٹ نہ کلنک اکھوايَا۔ جگت ڈوبیا وچ اندھ اندھیار، آتم پڑدا پر بھ مايا پايانا۔ گر سکھاں پر بھ درس نيارا، نظری آوے آپ رگھرايَا۔ راؤ رنک پر بھ سرب پرويشيو، سنجک ساچا راہ بتائيو۔ سوہنگ شبد ہووے بھروسا، باقی سب دا مان گوائيو۔ جگ چو تھا انت کل کرتا، نہ کلنک پر بھ ناؤں رکھائيو۔ سوہنگ شبد جگت بھسمنتا، مهاراج شیر سنگھ فلچک بان لگائيو۔ سنجک آوے سَت پر گٹے پر بھ نِرداھارا، موُر کھ مگدھ انجان کوئی بھيو نہ جانے، جگو جگ پر بھ لے او تارا جوت نِرنجن اُتم نِرالي، چيو جنت پر بھ جوت چتنکارا۔ ہووے پر کاش گر درشنا پايانا، آتم جوت کرے ديهہ اجیارا۔ جگے جوت وچ ديهہ دیپک، سوہنگ شبد جن رسن وچارا۔ سَت سَت سَت ہوئے مہروان، تریتا پر گلیو رام او تارا دواپر کرشن مُرار۔ ابناشی او گت اگوچر، جوت جگائی کرشن مُرار۔ فلچک جوت پر بھ پر گٹ، نہ کلنک جوت او تارا۔ مهاراج شیر سنگھ آپ پر تپاک، جو جن آئے پر بھ چرن دوارا۔ فلچک سپس گر چرن نِوايا۔ ملیا پر بھ پُر کھ پر میشور، وچوں جس مان گوایا۔ جگے جوت جوت من اندر، فلچک اگن پر بھ دے جلايا۔ نجانند گر سکھ من بھوگن، آتم شانت جوت سرُوپ پر بھ نظری آیا۔ بے گھ ہوئے گر چرن وجوگن، فلچک پر بھ نظر نہ آیا۔ مهاراج شیر سنگھ وچھڑ سدا دُکھ بھوگن، ساچا شبد گر سچ لکھا يا۔ سچ شبد آپ پر بھ ساچا۔ جھوٹھا جگت ديهہ جھوٹھا کاچا۔ جھوٹھی ديهہ پر گلیو آپ دیکھے پر بھ رنگ تماشہ۔ مهاراج شیر سنگھ جگت جلايا، گر سکھاں دیوے چرن بھروسا۔ اُتم جگت پرسنا۔ پر گٹی جوت اکاں، فلچک سب دنسنا۔ فلچک قهر شبد گر ورته، جوت اگن جگ ورتنا۔ گر چرن لاغ سرب دُکھ ہرتے، نہ کلنک سچ رسن پرسنا۔ مهاراج شیر سنگھ کل پار اُتار، نہ کلنک بھگوان درسنا۔

۲۹ پوہے ۲۰۰ بکری میرٹھ بچن ہوئے

گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، ملے پر بھ پورن ابناشیا۔ گلجگ ہوئے گھور اندھیرا، ستگ پر گلیو سرب نواسیا۔ اچھت پار برہم پر میشور، کھنڈ برہمنڈ سرب نواسیا۔ کروڑ تینیس سدا بللاون، ملے درس من ترپتا سیا۔ گر سکھاں من ملے ودھائی، نہ کلنک جن سر چھتر جھلا سیا۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار، کرے بند خلاصیا۔ سوہنگ شبد دیوے دان گر داتا۔ دھن دھن گر سکھ، جنہاں جوت سر ڈپ پر بھ پچھاتا۔ ہر ہر وچ وسیا، مور کھ مگدھ ان جان نہ پچھاتا۔ بھگت و چھل ہر ہر بھنڈار، سوہنگ شبد دیوے گن داتا۔ گلنک پری لے او تار، نر نرائی سرب کا داتا۔ بے مکھ جگت نہ رہیں، شبد بان لائے بُدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھار، سد روے سد رنگ راتا۔ شبد لگے بان، جگت سنگھاریا۔ بے مکھ نوار، کرم و چاریا۔ گر مکھ ادھرے پار، سوہنگ نام جن رسن اچاریا۔ گلجگ کرم و چار، چھڈ برہمنڈ پر بھ مات پدھاریا۔ آپ اُتل سچ جگت تلایا، مہاراج شیر سنگھ لیا او تاریا۔ گلجگ لے او تار، سوہنگ شبد ڈنک وجایا۔ پر بھ کاروپ اگم، گر سکھ کرن دھن دھن۔ گلجگ ملیا ستگر پورا پر بھ پار برہم۔ کر درس ہوئے جپو سُپھل جنم۔ مہاراج شیر سنگھ مٹاوے سرب آتم بھرم۔ جوت سر ڈپ جگت گر داتا۔ جپو جنت وچ سمائے، اڈول پر کھ بُدھاتا۔ گلجگ ور لے گر مکھ پچھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ سد قربان، جس بھگت ملاتا۔ کند منوہر لکھمی نرائی پر بھ نظری آئے۔ بھگت و چھل انا تھ ناتھے، مات پاتال آکاش سمائے۔ تین لوک سرب تھاںیں رہائے۔ جن بھگتاں دے درس، آتم جوت جگائے۔ آتم جوت دیپک دیہے نیارا، بن گر کوئے بو جھ نہ پائے۔ پر بھ کی جوت نرمل نرالی، جو ویکھے تیں نظری آئے۔ گر سکھاں من جوت پر کاشے، بے مکھ در تے دھکے کھائے۔ گر چون لاگ گلجگ راسے، سوہنگ شبد ہوئے سہائے۔ نہ کلنک لے او تار، اپنا بھیو نہ کسے جنائے۔ جوت سر ڈپ جگت آکار، راؤ رنک پر بھ اک کرائے۔ پار برہم روپ اگم، سرب جپو جگ آپ اپائے۔ کھانی بانی گلگن پاتالی، جپو

جنت دے وِچ سائے۔ ٹلچک کال کیوں کلہاری، واہوا ستگر سُنگک لائے۔ انخد شد ہوئے دھنکار، سوہنگ شبد جو رنسا گائے۔ تریتا رام او تار دوا پر کرشن مُرار، ٹلچک لے او تار نہ کلکنک اکھوائے۔ نہ کلکنک پربھ لے او تارے۔ سوئے کہے دھن دھن، جو جن آئے چرن نہ سکارے۔ ہر جن پربھ پورا وسے، جن اپچے جوت نگم نِزادھارے۔ ٹلچک لے او تار، بھگت جناں پربھ پار او تارے۔ پربھ کا روپ اگم، نہ کسے چتارے۔ پربھ کا روپ اگم، لکھ چڑھا سی وِچ آکارے۔ پربھ کا روپ اگم، وِچ پاتال نین مُدھارے۔ پربھ کا روپ اگم، مہاراج شیر سنگھ جوت آکارے۔ سوئی سہائے تھان پربھ لے او تارے۔ سَت پُر کھ سَت مہروان جگ بھئے اپارے۔ جل تھل تارے آپ پربھ بھگت ادھارے۔ نر سنگھ نز نزاں، باون روپ منگ بل دوارے۔ سد پر کاش تین لوک جگت آکارے۔ سوہنگ شبد سرب گنتاس، جگت مچائے دھندوکارے۔ نہ کلکنک آپ رگھنا تھ، جس نے پسرے جگت پسارے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگتمن داس، پرگٹی جوت کل لے او تارے۔ جو آئے گر دھام، ماں جنم سواریا۔ جو آئے گر دھام، کر درس دُکھ دیہہ نواریا۔ جو آئے گر دھام، مل پار برہم اگم اپاریا۔ جو آئے گر دھام، ہوئے توڑ مان گر چرن سیس جھکا لیا۔ جو آئے گر دھام، بخانند نج ماہے پالیا۔ جو آئے گر دھام، سوہنگ شبد گر گیان دوالیا۔ جو آئے گر دھام، جھرنا جھرے اپار، کوئ نابھ امرت بو ند گھ چوالیا۔ انخد شد ہوئے دھنکار، جوت سر روپ درشنا پالیا۔ گر سکھ ادھرے پار، دوئے جوڑ جس سیس نوالیا۔ گر سکھ جگت وِچ جوں چندن پر بھاس، پسُو پر بیتوں دیو بنا لیا۔ اندلوک شیولوک برہم لوک تج، وِچ بیکنٹھ آسن لا لیا۔ بھگت جناں ہر دیوے مان، جوں دھر و در بھا لیا۔ وِچ جوت پر کاش کھنڈ سچ ڈگما لیا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت دھرواس، بھگت جناں بند کٹوا لیا۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، ستگر ساچی سچی کل جوت پر گٹائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا دیوے درس آپ رگھائی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، گر چرن لاگ گر سکھ بن آئی۔ بھنی ریزٹریئے تیتوں ملے ودھائی، پتت پاؤن دُکھ بھئے بھنجن پر گٹ

ہوئے امرت ور کھا لائی۔ بُھنی ریزٹریئے تینیوں ملے ودھائی، گرچن لاگ ملی وڈیائی۔ بُھنی ریزٹریئے تینیوں ملے ودھائی، سادھ سنگت پر بھ رہیا سمائی۔ بُھنی ریزٹریئے تینیوں ملے ودھائی، دے درس پُر کھ بدھاتے گر سکھ ترکھا بُجھائی۔ بُھنی ریزٹریئے تینیوں ملے ودھائی، چرن کوئ کوئ گر بو جھو، ٹکچک پائی گُنٹ چار دُھائی۔ بھگت جناں پر بھ نام دوایا، انتکال پر بھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ جن نام دھیایا، بجے جیکار تین لوک کرائی۔ سوہنگ شبد گر باں چلایا، گر پُورا کرم کرائیدا۔ آپ اڑوں جگت پُورے تول تُلائیدا۔ آپ اٹھ اتوں گر سکھاں پار کرائیدا۔ گر سکھ بچن اموں، مان چِپو گوائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تو لے پُورے تول، کنڈے نام چڑھائیدا۔ گرچن کل وڈی سکداری۔ ہوئے وچوں جیونہ ماری۔ گر کا شبد نہ کھیل مداری۔ ٹکچک پر گئے نہ کلکنک نر نرائن نر اوتابی۔ چرن کوئ کرے ارداں۔ دُکھ نوار سدا پر بھ پاس۔ چو اُدھارے آپ پرتپارے، سوہنگ جپے جو سواس سواس۔ ہاکنی ڈاکنی اچنپنی کچنی کلا سودری کھیل کیتے نیارے۔ شدوان مائی پُون پُون پُون دیہہ کی کارے۔ دُراچار جگت و بھچارن، بال ماتا گود لئے اوتابے۔ اگن باں گر مارے، آتم شانت شبد جوں جل دھارے۔ گر بھ روگ پر بھ شبد سروپ پار اُتارے۔

۳۰ پوہ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ جبیٹھووال بچن ہوئے

پت را کھی پا برہم، ٹکچک اندھیاریا۔ گر پُورا مہروان، در گھر کاج سواریا۔ گر سنگت جاؤ بلہار، جن رنسا سوہنگ شبد اُچاریا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ، کر کر پا جن پار اُتاریا۔ گرچن پریت پریت ملے ودھائی، گر مگھ ہوئے گر سکھاں وچ پر بھ تھم کھلاریا۔ بل بل جاواں جن مہاراج شیر سنگھ چرن لگاریا۔ گن ندھان گن داتا آیا۔ بندی چھوڑ بھگت وڈیایا۔ دے پر بھ گیان، جگت مان بس چھتر جھلایا۔ ملے

بھگوان، جم کی ٹھی کان، گر سنگت مان دوایا۔ نہ کنک آپ رنگ راتا، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا۔ کل دھار بھگ گھر سکھ پر کاشیا۔ کوئی چرن کر نہ سکار، ہو وے کل انت بند خلاصیا۔ بھگت و چھل آپ نر او تار، جوت اٹل سدا ابناشیا۔ دیہہ دھار وچ سادھ سنگت، دیوے درس پر بھ داسن داسیا۔ سوہنگ دیوے ناؤں ہر بھگت بھنڈار، پاوے سو جن جن سر ہتھ ٹکاسیا۔ تین لوک تھر رہاوے، نہ کنک گھٹ گھٹ واسیا۔ مہاراج شیر سنگھ دکھ نوار، گر سکھاں کپنی بند خلاصیا۔ کل آیا پر بھ جامہ دھار۔ نہ کنک نر او تار۔ بے سکھاں مارے سوہنگ شبد کثار۔ گر سکھاں دے نام سوہنگ آدھار۔ دے درس نجھ گھر ماہ، بانہو پکڑ دے تار۔ لکھ چڑاں گیڑ نہ آوے، دوئے جوڑ کرے نہ سکار۔ زین سبائی گر سکھاں من ودھائی، مہاراج شیر سنگھ پر گئیو ایکنکار۔ ایکنکار کرتا کہیئے۔ دھنی بچے جل تھل رہیئے۔ سرب گوائے مان، سوہنگ شبد رسن گویئے۔ سرہشت پیڑے جوں کو ہلو گھان، گو تم رتھ بجر ہوئے پئیے۔ سادھ سنگت مل ہر گن گاوے، ہر ہر ہر ناؤں رسانا لئیے۔ نہ کنک نر نظری آوے، ہوئے ادھیں پر بھ چرنی پئیے۔ انتکال ہوئے چرن نواس، جم کا ڈنڈ نہ انت کال سہیئے۔ جوت سروپ جوت مل جائیے۔ کر درس آخر جوت جلگیئے۔ کر درس من ترپتا سیا، گیان اندر ہیر گوجھ مٹیئے۔ مہاراج شیر سنگھ، جگت پر کاشیا، چرن لاغ دکھ درد نہ سہیئے۔ چرن لاغ ملے وڈیائی۔ ایتھے او تھے پر بھ ہوئے سہائی۔ وچ بیکنٹھ گر سکھ پر بھ جوت ٹکائی۔ نرمل دیوا نرمل باتی، سوہنگ شبد بیٹی گیان لگائی۔ نام ندھان گر درتے پائیے، جن ہوئے وچوں میل گوائی۔ نہ کنک رنگ سدا سرورا، جوت سروپ دیہہ پلٹائی۔ رسانا بچن نہ ہوئے ادھورا، سنتگر ساپے سچ لکھت کرائی۔ لوڑیندڑا گھر ساجن آیا، کھنڈ برہمنڈ بچے جیکار کرائی۔ اند اندر اسن آئے گر سکھ دربارے، دیوتیاں در بھل ور کھا لائی۔ دھن دھن گر سنگت، جتھے مہاراج شیر سنگھ، جوت پر گٹائی۔ پر گٹے جوت جگت بلاؤے۔ پر گٹے جوت ہاہاکار بچ جاوے۔ پر گٹے جوت مد ماسی نظر نہ آوے۔ پر گٹے جوت سب دھام مان گواوے۔ پر گٹے جوت سوہنگ شبد اک جگت جلاوے۔ پر گٹے جوت جوت سروپ

پربھ درس دکھاوے۔ پرگٹے جوت گرسکھاں من انخد شبد وجاوے۔ پرگٹے جوت بندی چھوڑ پربھ اکھاوے۔ پرگٹے جوت گرسکھاں گر سیو سچ لیکھے لاوے۔ پرگٹے جوت بچن اتوں سب جگت ڈلاوے۔ پرگٹے جوت آپ اڈول، سب سرِ شٹ ڈلاوے۔ پرگٹے جوت آپ پربھ گھوکھ، بے کھاں نظر نہ آوے۔ پرگٹے جوت گرسکھاں پربھ ہر در در ہر گھر درس دکھاوے۔ نہ کلناک نام نزاں، جوت سروپ ہو ویچ سکھے سماوے۔ بھانڈا بھاؤ بھرم پربھ توڑے، سوہنگ شبد ڈنک پربھ لاوے۔ گرسکھاں من دھنکار، جگت ہووے خوار، کلچ ڈیسا ڈورو واہوے۔ مہاراج شیر سنگھ، پرگٹے جگ ساکھ، واہوا سوہنگ شبد ساچا چلاوے۔ سوہنگ ساچا شبد نربان۔ کلچ دیسا پربھ گرسکھاں بیان۔ رسانا گاؤ ہر رس پاؤ، کوئے نہ ہوئے کسے دیبان۔ سدا سہائی آپ اپر مپر، پرگٹ ہوئے جانی جانا۔ نہ کلناک جن نظری آیا، تن سکھاں جاؤ سد قربان۔ گرسکھ ساچا روپ، جتھے ہر پربھ وسیا۔ گرسکھ سچا پربھ سروپ، جوت سروپ جس اپنا آپ دسیا۔ سرِ شٹ بھلائی سوہنگ شبد چار کوٹ، مہاراج شیر سنگھ پھرے نام دھائی، بے مگھ رووے میرا سکھ ہسیا۔ بھید انمول گرسکھ جناوے، جانے سو جس ہر دے پربھ وسیا۔ کھنڈ برہمنڈ تین لوک ترے بھوئ کرن نمسکار، گرچن سب روسسیا۔ میرا روپ اپار، نزکار نزادھار، چو جوت آدھار، بے کھاں مارے شبد گر مار، گرسکھاں راہ ساچا دسیا۔ کر کھیل کرتار، کوئی نہ پاوے سار، آیسا ورتے اندھ اندھیار، نہ کلناک جوت سروپ جگت گر سیا۔ مہاراج شیر سنگھ لے اوتابار، گھٹ گھٹ داسی ویچ سادھ سنگت وسیا۔ سادھ سنگت من چاؤ، پربھ درشنا کرنا۔ ہر ہر گن گایا، جوت سروپ نج گھر پر گٹھایا، دیوے درس پربھ دھرنی دھرننا۔ ہوئے سہائی دے وڈیائی، انتکال دکھ سکھ نہ بھرنا۔ مہاراج شیر سنگھ چیخ رکھائی، چرن لاگ گرسنگت ترنا۔ تن من ٹھریا لگ گر چرنار۔ گرساچا شاہو سچ بختار۔ گرسکھاں پربھ درس ہے ہر دوار۔ جھوٹھی سرِ شٹ ہوئی کل خوار۔ پائی دوچے ویچ منجدھار۔ نندک نندکے اُرار نہ پار۔ دھن دھن گرسکھ، سوہنگ شبد کر رسن وچار۔ مہاراج شیر سنگھ کل پرگٹھیا نہ کلناک اوتابار۔ نہ کلناک نزک نوارے۔

گر سکھاں دھام کھنڈ چج دوارے۔ جم کا ڈنڈ گر سکھ نہ مارے۔ مہاراج شیر سنگھ گھر آپ چج سوارے۔ پر گٹے پر کاشے پر گٹے گر سکھاں کرے بند خلاصے۔ گر سکھ اجل جوں چندن پر بھاۓ۔ بے مکھ نادان لگے سوہنگ بان، دھرم رائے سزاۓ پھاۓ۔ گر سکھ گنی ندھان، جنہاں ملیا وِشنوں بھگوان، مہاراج شیر سنگھ سدا ہے پاسے۔ مہاراج شیر سنگھ گن گھر گمبھیر۔ رسا پچن توڑے گر سکھ زنجیر۔ سوہنگ شبد ہوئے من کی دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ گنٹ چار گھت دیوے وہیر۔ شبد شبد شبد جگ وہنا۔ بن گر سکھ کسے جگ نہ رہنا۔ سوہنگ ناؤں دیوے جھوٹھی دیہہ پر بھ گہنا۔ اُتم ایہہ تھاؤں، جتنے سادھ سُنگت رل بہنا۔ چج پچن چج سواو، مکھ واک گر ساچا کہنا۔ رین وہائی بھلی سرِ شٹ وِچ نیند گوائی، گر سکھ درسے درس پر بھ نیند۔ امرت بر سے بے مکھ تر سے، مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیوے فلک لہنا۔ گر پورا لیکھ لکھائیدا۔ بھگتاں دیوے تار، چج مارگ لاکنیدا۔ بے مکھ ہوئے خوار، وقت وہائے پیچھتاںیدا۔ کرے نظری نہال، پر گٹ جوت اپار مہاراج شیر سنگھ درس دکھائیدا۔ کر درس پر بھ دین دیالا۔ بھگت و چھل گر سکھ کر پالا۔ دیوے ناؤں سوہنگ ہووے سکھ لال گللا۔ جگے جوت وِچ للاٹ، میرا دھام سچی دھرم سالہ۔ مہاراج شیر سنگھ آپ پر کاش، جس داروپ بے مثالا۔ پر بھ سروپ جس نظری آیا۔ ایک جوت ہووے جوت وِچ جوت سمایا۔ آون جانا جانا آون پندھ مُکایا۔

پہلی ماگھ ۲۰۰۷ بکرمی پنڈ لگے ضلع امر تسر پچن ہوئے

رکھ رکھ رکھ پت رکھ تیری سرنائی۔ دے درس سر تھ پر بھ دیا کمائی۔ گر سکھاں درش اُتم و تھ، کر درس تر کھا بُجھائی۔ سرِ شٹ سبائی لتھی ستھ، شبد تغ گر قلم بنائی۔ بے سکھاں نک پائی نقطہ، دھرم رائے دے سزائی۔ سادھ سُنگت اُتے میرا ہتھ، چن آ ملے وڈیائی۔

مہاراج شیر سنگھ پر گٹ سمر تھو، جھوٹھے دھندے جگت لگائی۔ جوٹھا جھوٹھا جگت کرایا۔ جوت سروپ ایہہ بھیت رکھایا۔ نہ ایہہ جاوے نہ کوئے پاوے، گر سکھاں دے وِچ سمایا۔ دھن دھن دھن گر سکھاں مل ہر ہر منگل ہر درتے گایا۔ کر درس ہوئے پرسن، گر گھر پر بھ پر میشور آیا۔ بے مکھاں دیوے ڈن، آیسا بان نہ کنک لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ مکھوں کہو دھن دھن گر سکھ ترایا۔ گر سکھ بھیو گر سکھ دیو۔ گر سکھ پاوے سوہنگ ناؤں میو۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس، بخشے چرن سیو۔ بے مکھ ہوئے جگت بھکھاری۔ نظر نہ آوے دھر درباری۔ چھن بھنگر جن سرش سواری۔ گر سکھاں مل پر بھ جوت کھنڈ چج اُتاری۔ سد سد سد جاؤ قربان، جنہاں مہاراج شیر سنگھ ملیا بنواری۔ پر گٹے گردھر گرب گوائے۔ نمانیاں پر بھ مان دوائے۔ گر سکھاں دے اُتم گیان، سوہنگ شبد چج جناۓ۔ پر بھ پورا ہو کر پال، انت کال ہوئے سہائے۔ درش دیوے بردھ آ بال، جہہ دیکھے تھے نظری آئے۔ گر سکھاں ہوئی پوری گھاں، دلدر روگ پر بھ گوائے۔ بھگت و چھل پر بھ کر پال، چلکر سُدرش بان لگائے۔ جوت سروپ سرب گُنتاس، تھان تھنتر رہیا سماۓ۔ جگت خوار بھرے پر بھ بھنڈار، بُھھیاں دیوے بُھکھ گوائے۔ لے او تار مہاراج شیر سنگھ، بن سکھاں کسے نظر نہ آئے۔ ندر کرے تاں نظری آوے۔ بے مکھ چیو ٹھوہر نہ پاوے۔ ہاہاکار پچ جگت بللاوے۔ گر سکھ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ رنسا گاوے۔ بیرتے ہتھ رکھ منی سنگھ چج رکھاوے۔ دیوے دُتر تار، نہ کنک ایہہ تچ و کھاوے۔ پر بھ کی جوت اپر اپار، بے کوئے دیکھے تاں نظر نہ آوے۔ گر سکھاں جاؤ سد بلہار، جنہاں وِچ پر بھ سدا سماوے۔ کایا کپڑ ہوئے چھار، سوہنگ شبد سنگ رہ جاوے۔ جوت سروپ آپ نزادھار، تین لوک وِچ سماوے۔ گر سکھاں بخشے پر بھ بخشناہار، جرم مرن دے پھند کٹاواے۔ پر بھ کا روپ اگم اپار۔ گر سکھ نیڑے بے مکھ دُور۔ گن ندھان پر بھ بھر پور۔ سادھ سنگت وِچ سدا حضور۔ آسا مسا پر بھ من دی پور۔ جگے جوت گر سکھ دیہہ وانگ کوہ طور۔ جوت سروپ گر سکھاں دیوے جوت نور۔ بے مکھ مارے جوں

بھٹل منور۔ سادھ سنگت سوہنگ مڈھر ہدوار۔ مہاراج شیر سنگھ نام گر سکھ سرو۔ دیوے دات آپ داتارا۔ سوہنگ نام شد اپار۔ ہر رنگ لاوے گر سکھ تر جاوے، دیوے درس نگم مُرارا۔ راؤ مٹاوے رنک تراوے، سوہنگ شد چلاوے جگت پر بھارا۔ سر شٹ گھاوے بان لگاوے، سوہنگ چلے شبد دو دھارا۔ گربھ واس تجاوے، مل جوت پر بھ جاوے، دیوے درس آپ نِنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ مد دھر دھر مد جان، جوت پاوے گر سکھ دوارا۔ نہ کلنک پر بھ بے انت، کیا شبد جگت ورتارا۔ شبد چلایا ڈنک لگایا۔ ہاہاکار کرے جگت رُلایا۔ جوت سروپ ہو آیا، کسے نظر نہ آیا، ویکھے ویچ دیہہ سمایا۔ لوڑیندڑا گھر ساجن آیا۔ دھن دھن گر سکھ گر دے ودھائی، پر بھ پر میشور جن ندری آیا۔ سادھ سنگت پر بھ دے وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ جس ویچ بھایا۔ امرت پیا نزمل جیا، گر پورے کاج سواریا۔ درشن کیا ملیا پر پیا، جنم مرن جن آن سواریا۔ آتم تر پیتا سد ویچ دیہہ وسیا، دے درس ندری ندر نہاریا۔ دے درس گھنٹیا گھر آرمیا، کر کر پا پار اُتاریا۔ رنگ رنگ رنگ پر بھ دے دکھائے، دن دن پر بھ تج ودھائے، بے مکھ سارے دئے کھپائے، ایسی مارے شد کٹاریا۔ سچ ملے سچ ملاون ہاریا۔ اک رنگ وکھائے، ویچ دیہہ پر بھ جگائے، اندھ گھور دیپک جوت جگائے، ہووے دیہہ چمٹکاریا۔ انحد شبد وجائے، سرب داتا نظری آئے، پر گٹ ہو جس کاج سواریا۔ جوت پوں پوں جوت پر بھ جگت جلائے، بیٹھ اڈول رہیا اک تھائے، بن سکھاں کسے نظر نہ آئے، ایسا لاوے ڈنک مُراریا۔ نرک نواس دوائے، مد ماس جو رسالائے، نر زائن نر بجن داتا، نہ کلنک ہو جگت سنگھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار، سوہنگ دیوے بھگت بھنداریا۔ آتم جگو جگ بھگوان وشنوں گا تھا۔ وبھار دراچار پر بھ جگت بنایا، شد روپ نہ رکھنا تھ پچھاتا۔ پر گٹے آپ پت پاون، دیوے دات سرب سکھ داتا۔ وچھڑے لئے ملا، آتم دیوے جوت جگا، پر بھ پورا کرم پدھاتا۔ لکھ چراسی دے کٹا، لگی چرن گر سکھاں دے نبھا، سیوو چرن گر ٹیکو ما تھا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت آدھار، گھر پر گٹیا جوت مُرار، بھگلت سد ہے سا تھا۔ دیادھار کرم وچار، کر پا کرے آپ

پربھ کرپن۔ سرشت سنگھار کر خوار، بے مکھاں کل آئے دھڑکن۔ کرنہار ندر کرے دیوے تار، بے مکھ بدھے پھاس لٹکن۔ شبد گنجار وِچ سنسار، مہاراج شیر سنگھ گر مکھاں آیا کل بخشش۔

ذیا کپنی ذیا دھاری۔ دیوے درس دان گردھاری۔ تھان سہایا پربھ آسن لایا، پر گٹے جوت نرنجن نر نکاری۔ سوہنگ شبد چلایا، چھڈی دیبھ جوت اثاری۔ گھر ٹھانڈے آیا، مہاراج شیر سنگھ پیچ سواری۔ گر سکھاں من گر چرن پیاسا۔ دیوے درس پربھ داسا۔ دیوے درس شبد سوہنگ بھروسا۔ میری جوت اگم اپاؤ، تین لوک چرن درواسا۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ ندر چلاوے، جنم گواے بے مکھ کر ہاسا۔ درس دکھاوے ہوئے روگ جلاوے، ٹلچک کینے بند خلاصہ۔ ٹلچک اٹھاوے سنتگر سنتجگ لاوے، سادھ سنت وِچ چج شاہ شابا۔ اچھل چھلن پربھ چھل کر آیا۔ چھڈ دیبھ جوت سرُپ ہو وِچ جگت سمایا۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاش دے کھیل رچایا۔ پربھ کی جوت اتم دیبا سوہنگ دیوے جوت وِچ دیبھ جگایا۔ چلائے اکر کھ اک رنگ و کھائے، مہاراج شیر سنگھ تج سوایا۔ پر گٹی جوت آپ پربھ گورا۔ مور پنکھ پکٹ ہتھ چوڑا۔ بن ہر درس انت نہ ملے کوئے گر سکھ بھیا گر سکھ چرن کولا۔ ملے ابناش جگدیشور داتا، کر درس جنس مانکھ سورا۔ سادھ گر پورے سادھیا، مہاراج شیر سنگھ ٹلچک آیا دورا۔ گر دھام گر آسن لایا۔ بلہار جاؤ تہناں گر سکھاں جنہاں پربھ درشن پایا۔ ہوئ واری جاؤں تہناں گر مکھاں، جنھ رسانا شیر سنگھ ناؤں گایا۔ در آیاں دان دیوے بھکھا، آتم گیان ملے رگھرایا۔ سوہنگ شبد مارے سب دکھاں، جگ بجوتھے پربھ آن لکھایا۔ دھن دھن گر سنت گھر گھر سکھا، پربھ پرمیشور پایا۔ لائے بان پربھ بے مکھاں، جنہاں پربھ نہ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ جم جندھار، پھڑ پھڑ باہوں جگت ڈبایا۔ نہ کنک جوت او تار، گر سکھاں وِچ چرن بھایا۔ نئین ترس اترے من تر کھا، بمل سرُپ پربھ

جوت پر گٹایا۔ اُتم سکھ فلچ کپربھ کئے، من وکھ سب مان گوایا۔ برہما اندر پھندر شو آدک، کمیر سمر پر بھ کھیل مٹایا۔ دھیان گیان نام در دیبا، کھنڈ سچ سکھ وڈیا۔ بے مکھ نندک مکھ دُراچاری، انتکال مکھ وِشنا پایا۔ مد ماسی مانگھ اہنکاری، پر بھ پورے نزک نواس دوایا۔ گر سکھاں ہویا آپ پر بھ ساتی، امرت ساچا جام پلایا۔ ہوئے توڑ سچ سکھ بھاکھی، کر کر پا ندر نہال کرایا۔ کٹی گلوں آپ جم پھاسی، دے درس نہال کرایا۔ بے مکھ نہ جانے بیٹھا گھٹ گھٹ واسی، مهاراج شیر سنگھ رگھرا۔ گن گاوو رسانا رسائی۔ ملے پر بھ پورن ابناشی، نہ کلنک بھگت پرائی۔ گر سکھ واس کرے کھنڈ سچ پر بھ واسی۔ مهاراج شیر سنگھ سچ او تار، چرن لا سکھ رہ رہا۔ وقت انمول پر بھ انملڑا لایا۔ سرشی ڈوبے کر انہوں، گر سکھاں بانہوں پکڑ جگایا۔ فلچ تولیا پورے تول، بان سوہنگ لا جگت بھلا۔ گر سکھ لئے پر بھ جگت وروں، کر کر پا وچ چرن بھایا۔ بیٹھا وچ آپ اڑوں، نہ پر بھ ڈولے نہ کسے ڈلایا۔ ایشہر واک سدا سچ بول، جوت سر روپ جگت بھلا۔ سادھ سنگت پر بھ سدا ہے مول، گر سکھاں پر بھ سماں سہایا۔ باشک اپر رکھی دھوں، تشک سچ پر بھ آسن لایا۔ وچ آکاش جگے جوت، جوت سر روپ پر بھ ڈمگایا۔ وچ مات ہوئے پر کاش، فلچ گھنک پر پر بھ بھاگ لگایا۔ سمر سواس ہوئے اندھ وناس، سچ آسن پر بھ ڈیرہ لایا۔ گر سکھ مل کوئ بگاسن، جن گھر پر گئے آپ رگھرا۔ مهاراج شیر سنگھ سادھ سنگت ہوئے داسن، جوت سر روپ جس گر پر گٹایا۔ گر سکھ جانے کوئے گر کارنگ۔ گر سکھ جانے پر بھ سدا ابھنگ۔ گر سکھ ہوئے نہ فلچ ننگ۔ شبد سر روپ پر بھ سر شٹ گھائی جنگ۔ دیوے درس آپ پر بھ، سادھ سنگت من چاڑھے رنگ۔ کر کر پا پر بھ کھیل کرائی، سکھ دکھڑے کینے بھنگ۔ راؤ مٹاوے مان رنکا ساجیا۔ سچا سہائے تھاوس جتھے پر بھ ساجیا۔ گئے سب پیاؤ ملے غریب نوازیا۔ نہ کلنک اگم اتحاہو، لو دان سکھو کھلے دروازیا۔ ہوئے شبد گنجار، من وجے انخد واجیا۔ پوری کرو وچار، بیٹھا سچ شاہو راجن راجیا۔ سرب سر شٹ جوت آکار، مایا روپ جگت ایہہ ساجیا۔ فلچ پر گٹیا لے او تار، سب توں وڈا شیر سنگھ مهاراجیا۔ تارے تار نہار، پر بھ

گر سکھ تارے۔ کرے جوت آکار، پربھ جوت کرشن مُرارے۔ جامہ لیا دھار، پُرکھ اپر اپارے۔ ورتے رنگ کرتار، حکم سَت سرکارے۔ نِردھن دیوے تار، سردھن گھر مُرارے۔ بُھکھیاں دے آہار، کلیش کٹے سارے۔ گر پُرب منا اپار، بیٹھ اپار سچ شاہو دوارے۔ لیا جنم سوار، بھو جل اُترے پارے۔ پربھ امرت بر کھے کرپا دھار، شبد بر کھے جوں بُندارے۔ سَت پُرکھا ملے آپ نرائَن، ڈُبدے فلنج پار اُtarے۔ گر مگھ سچ سلاہن، جن ملیا ہر دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ جاؤ سد سد بلہارے۔ جاؤ بلہار جن جوت دیپک بالیا۔ وِچھڑے لئے ملائے، اچرج کھیل دکھالیا۔ وِچھڑ کدے نہ جائے، جن سر ہتھ لکا لیا۔ گر سکھاں ہووے سہائے، بانہوں پکڑ پار لنگھا لیا۔ بے گھاں کوئے نہ تھائیں، ماں جنم بر تھا گوا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ وسے ہر تھائیں، جس رنسنا گایا تِس وچوں پالیا۔ رنسنا جپ رام رسانَن۔ سُمرت سوہنگ دُکھ نہ پین۔ آخر جوت پیکھے درس گر نئیں۔ گر کے شبد پیٹھا سکھ بیئن۔ فلنج تارے جامہ دین۔ سرِشٹ وہائی اُلٹے وہن۔ گر سکھاں دیبا سوہنگ نام سکھیئن۔ مہاراج شیر سنگھ درس کر سرب تر جائَن۔ پربھ درشن کوئی ورلا پائے۔ پربھ درس کر سکھ بگساوے۔ من حرص سرب مِٹ جاوے۔ نام سوہنگ رنسنا جو گاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ درس دکھاوے۔ پربھ کا درشن اُتم نیارا۔ گر مگھ بو جھے کر وچارا۔ امرت بر کھے جوں جل دھارا۔ بُجانند سکھ ملے اپارا۔ ترن تارن آپ کرتارا۔ سادھ سنگت ہر درس بھنڈارا۔ دیوے درس وِچ کل مجھارا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب داتارا۔ گر در آئے ناؤں گر پاؤ۔ گر در آئے سوہنگ ناؤں رنسنا گاؤ۔ گر در آئے چرن کوں سنگ پگساو۔ گر در آئے کر درس اُتم جوت جگاؤ۔ گر در آئے کایا اندھیار اندھ چُکاؤ۔ گر در آئے گر کا شبد من وساو۔ گر در آئے اموک ناؤں رنسنا گر گاؤ۔ گر در آئے دُکھ دلدر سرب گواو۔ گر در آئے، چندن وانگ سدا مہکاؤ۔ گر در آئے بھنی رین بھنڑی ہو جاؤ۔ گر در آئے جوت سروپ سنگ جوت ملاو۔ گر در آئے کایا کپٹ وکار تجاؤ۔ گر در آئے چند سورج گر سکھ بن جاؤ۔ گر در آئے کر درس اگیان گواو۔ گر در آئے کر درس مہاراج شیر سنگھ

وچ سماو۔ جوت سرُوپ پربھ گر وچ سکھ سمیپیا۔ کرپا کرے آپ کرتار، کرے پتت پنپتیا۔ ایہہ وہار سچی سرکار، جگو جگ چلے پربھ ریتیا۔ پھیر ہووے خوار، وقت نہ آئے سماں ایہہ بیتیا۔ نہکنک لے اوتا، شبد روپ سماں ایہہ جیتیا۔ دیوے بھگت بھنڈار، سوہنگ ناؤں اتیتیا۔ مہاراج شیر سنگھ لے اوتا، کرے وہار جوں گر کی ریتیا۔ گن گندھر ب پربھ سرب سکھ واسی۔ تین لوک پربھ چرن کی داسی۔ دھن دھن دھن گر سکھ جن سیویا آتم راسی۔ کرے آتم پر سن، انت کال توڑے جم پھاسی۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے سکھ تار، بلج آیا گھنک پڑ واسی۔ کمیر کرے پربھ جگت خواری، چیت سنگھ بنیو جگت بھنڈاری۔ گر در ملے سچی سکداری۔ پورے سکھ جاؤ بلہاری۔ گر چرن لاگ جن گل سعدھاری۔ پوت سوران بنا دھر درباری۔ منگ دان کر نمسکاری۔ دیوے دات بنائے جگت بھنڈاری۔ کھنڈ سچ ہووے بچے جیکاری۔ سوہنگ دیوے شبد باوہاری۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ، گر سکھاں دی جن چیح سواری۔ پوجو چرن کوں گر سورا۔ پچن لکھائے سرب بھر پورا۔ سکھ اڈول جوں کوہ طورا۔ پربھ کا نام آتم سکھ سرورا۔ نہکنک گر سکھ نیڑ نہ جانو دورا۔ بے سکھاں کا کینا چورا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں لاءے سگل و سورا۔ سگل سمرتح کل دھارے۔ چخل کایا جت وسے رام مرارے۔ انند نِرمل نجھر وسے نہکنک لے اوتا۔ لے اوتا کرے جگت ادھار، نہ کوئے پائے سار، بے گھ در پربھ پرے دُرکارے۔ گر سکھاں ملیا چرن پیار، دے درس پربھ پار اتارے۔ پنجم جیٹھ مات وجی ودھائی، آیا اچٹ پاربر ہم نہتارے۔ کھیل کیا ات نیارا، دیوے درس ستون رینارے۔ کرے درس سنت نِرالم، امرت جھرنا نجھر جھلارے۔ کوں بونڈ مل کھیل کھلایا، کھول کپاٹ دے پربھ دسم دوارے۔ پر گئے ابناش ستون کینا داس، دیوے درس جوں کرش مرارے۔ منی سنگھ شاباس، جو چل آیا پربھ دربارے۔ کر درس من ہوئے تریپاس، کھبا چرن کوں پربھ جھاڑے۔ نیتر نپر پربھ سوما، پربھ ملیا اگم اپارے۔ بھوری کالی ملیا کل دھاری، سوہنگ شبد چلے گنجارے۔ نینی پیکھیا سچا سستگر، سچ کر ویکھیا رنسا بولے ہو وارے وارے۔ منگ

دان رکھو سرنائی، بردھ اوستھا ڈھیہہ پیا دوارے۔ بال سرُوپ بال تیری لپلا، میں انھوں تیرے شبد بگارے۔ میں کچھ نہ جانا، تیرا روپ نہ پچھانا، رنگ رنگ کرے کرتا رے۔ درشن پایا من ترپت کرایا، رسا اُچرے مہاراج شیر سنگھ نزنکارے نزنکارے۔ ستون آیا سچھند دوارے۔ دینی دات پربھ اپر اپارے۔ شبد چلائے سدا ڈھنکار، مانے رنگ سچ شاہو بختار۔ قلم چلائے کرے سرِ شٹ مار۔ پورا سنتگر سد سد رسن اُچار۔ میں مگدھ انجان ٹول پربھ دیویں تار۔ مہاراج شیر سنگھ در تیرا پایا، بولے منی سنگھ مکھوں بار بار بار۔ در پایا بن درویش میں۔ در تیرا ساچا، جوت سرُوپ جوت پرویش میں۔ سوہنگ شبد تیری ڈھنکار، چلے دیس دیس میں۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سچ دربار، ویکھاں میں فیروزی بھیں میں۔ چون سنگ رکھ پیار، دوئے جوڑ کراں آدیس میں۔

ایشر گر گر ایشر اپنا آپ اپایا۔ مل پنجم ہر پربھ کھیل رچایا۔ دھن دھن ایہدی وڈیائی، جس پربھ درشن پایا۔ گر پورے پنجم دے وڈیائی، گر سکھاں سکھ وڈیایا۔ پُشپ درکھا کر، سچ دربار سکھ درسایا۔ اتم ملے در، دھرنی دھر ایشر گھر آیا۔ گھر ملیا ساچا ہری ہر، جس رنگ نام سوہنگ چڑھایا۔ سکھاں دے دھرواس سچ شبد الایا۔ بخشش بخشناہار، سد بخشند بخشش آیا۔ پُشپ مala پربھ دیوے ہار، چیت سنگھ سر سیہرا لایا۔ وڈبھاگی اے وڈبھاگ، بھگت بھگت بھگت در سہایا۔ دیوے سچی دات، سچ وقت پربھ سچ سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ رکھے ہتھ، گر سکھاں مل پربھ درشن کریا۔ کر درس تن من ٹھریا۔ جوت سرُوپ پربھ ورج وسریا۔ دھیان گیان ندھان پربھ دیوے آسا وریا۔ سُجان پربھ سکھ گرچن لگ جان، گر سکھ جگ ڈتر تریا۔ بھگت بھگوان انت اک ہو جان، جوت سرُوپ جوت رنگ کریا۔ شبد سچ بکھان، رسا گاؤ گنی ندھان، دے پرساد دکھ نوریا۔ مورکھ مگدھ بھلا انجان، مہاراج شیر سنگھ پر گٹے جانی جان، دیکھ دیکھ دیکھ گر سکھ وریا۔ کرو نمسکار گرچن

سریوو۔ اپنا آپ گر آگے دھریوو۔ میرے سیوا دار سرب گن میوو۔ ملیا و شنوں بھگوان الکھ ابھیوو۔ سوہنگ شبد نربان سمر و سب دیوی دیوو۔ گر سکھاں ایہہ تھان سہایا، جگاوے جوت آپ پربھ جوتی۔ گر سکھ پکڑ ہار پرویا، فلنج میلے سکھ جگ موتی۔ اچرج کھیل کرے اپر مپر، پربھ کی کلا جوت سروتی۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، گر سکھاں سر پھل بر کھا بر کھاوے۔ چڑھج چرن سنگ سنگت تراوے۔ دیوے سچا دھام، وچ نواس بیکنٹھ دواوے۔ جتنے جوت پر کاش، بن باتی بن تیل جگاوے۔ او تھے ہوئے پربھ پر کاش، انجا پون سر چھتر جھلاوے۔ رو سس سپس چرن جھکاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، جوت لیا جگت او تارا۔ جل تحل ہمیںل پسرا یا پسرا۔ بے مکھ روڑھے نزک مجھا را۔ گر سکھ اُترے کر درس چنارا۔ کرو نمسکار مہاراج شیر سنگھ پر گٹیا نر او تارا۔ اچرج کلا فلنج ورتائی۔ سادھ سنگت پربھ جوت پر گٹائی۔ انند بند رو رہیا سرب ٹھائیں۔ سارنگ دھر گوپال مکھ بھنی، جس نے ساری سر شٹ بھلانی۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا، چار گنٹ پئے دھائی۔ گر سکھو رنگ مانو پربھ پرمیشرا۔ گر چرن دھرو دھیان، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جانو گھر ملیا پربھ پرمیشرا۔

۱۳ ماگھ ۲۰۰۷ بکرمی درشن سنگھ لیاں والے دے گرہ دلی

بھگت و چھل ناتھ نرائی۔ بھگت جن گھر آئے درشن پائی۔ بے مکھ در تے دھلے کھائی۔ گر سکھ پریت گر چرن لگائی۔ دُشت ڈراچار پربھ نشٹ کرائی۔ سوہنگ شد سست پُر کھ سد رسنی رسائی۔ فلنج پر گٹیو مہاراج شیر سنگھ بھگت ترائی۔ گر سکھاں در پربھ آپ پچھاتا۔ فلنج ملیا پُر کھ بدھانا۔ سُرت شبد وڈ گیان گیاتا۔ دھن دھن گر سکھ مہاراج شیر سنگھ جن آپ پچھاتا۔ جوت سر ڈپ پربھ فلنج آیا۔ نہ لکنک در گر سکھ مانیا۔ دھن گر سکھ چرن گر سیو کمانیا۔ فلنج تاریا پربھ پورن سکھ، ہر رنگ جس آخر مانیا۔ فلنج تارے پربھ

انتر جامی۔ جوت جگاوے گر سچے دھامی۔ جوت سروپ بھگت و چھل آپ نہ کامی۔ گلچ لؤ او تار، مہاراج شیر سنگھ جگت سوامی۔ گلچ اچرن کھیل آپ پر بھ کرتا۔ دے درس دکھ سب ہرتا۔ بے مکھ در تے دکھ رہے بھرتا۔ جوت سروپ پر گلٹیو مہاراج شیر سنگھ کرتا۔ جوت سروپ پر بھ جگت پر کاشیو۔ گلچ اندھیار ویکھے جگت تما سیو۔ گر سکھ گر چرن پیار، سچ شاہ پائے ابنا شیو۔ دھن دھن مہاراج شیر سنگھ جن تارے گر سکھ، جوں چندن پر بھاسیو۔ گر سکھ گلچ مکھ اجیارا۔ ہر ہر ہر ملیا جن آپ نر نکارا۔ گھٹ گھٹ گھٹ روے جگت بھتارا۔ گلچ پر گلٹیو نہ کنک او تارا۔ سوہنگ شبد ہر بھگت بھنڈارا۔ آتم پر کاش مٹے دیہہ اندھیارا۔ دوکھ وناس جگے جوت نر نکارا۔ گلچ پر گلٹیو مہاراج شیر سنگھ گر گر سکھ تار نہارا۔ دے درس پر بھ گر سکھ تاریا۔ کر کر پا گلچ پار اُتاریا۔ پتت پاؤں پر بھ دکھ بھے بھنجن، پر گلٹیو جوت کرشن مراریا۔ ست ست جگت گر تارے، سوہنگ شبد پر بھ رسن اُچاریا۔ وتح وتح وتح پر بھ گر سکھ جھولی پائے، چرن آئے جو نمسکاریا۔ ہتھ ہتھ ہتھ پر بھ گر سکھ ہتھ ٹکائے، گلچ تارے اندھ اندھیاریا۔ مہاراج شیر سنگھ کل ورتائے، گلچ مٹائے سوہنگ شبد بان گر ماریا۔ سوہنگ شبد بان گر مارا۔ گنٹ چار ہاہا کارا۔ کوئے نہ جانے پر بھ کھیل اپارا۔ رنسا شبد چلے جگت دو دھارا۔ گلچ پر گلٹیو نر نرائیں گلچ او تارا۔ جوت سروپ پر بھ جگت ورتارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گلٹیو کرشن مرارا۔ سو سہایا تھان، جتھے پر بھ درس دکھایا۔ سو سہایا تھان، جتھے پر بھ جوت جگایا۔ سو سہایا تھان، جتھے نہ کنک ہو آیا۔ سو سہایا تھان، جتھے گر سکھاں مان دوایا۔ سو سہایا تھان، جتھے تھر گھر واسی نجھ گھر آس لایا۔ سو سہایا تھان، جتھے مہاراج شیر سنگھ جن بھگت ترایا۔ بھگت جناں ہر درس پیاسا۔ ور گھر ملیا پر بھ ابنا شا۔ مان گوائے جوں رکھی دُرباسا۔ جن ترائے دے درشن داسا۔ بے مکھ کھپائے ہوئے نزک نواسا۔ گر سکھ ترائے چرن لگائے، پر گئے آپ سرب گھٹ واسا۔ نہ کنک جگ آئے شیر سنگھ ناں رکھائے، جھوٹھی سرشٹ جنائے آسا۔ شبد چلائے بے مکھ کھپائے، جن بھگت ترائے جنہاں گر چرن تراسا۔ آپ اپر پر

سرب رہیا سمائے، جن جانیاں تین ندری آئے۔ گر سکھ مان دوائے، دیو درس میٹے آتم ترپتا سا۔ جوت سروپ جوت پر گٹائے، بے مکھاں پر بھ نظر نہ آئے، گر سکھاں پر بھ سدا ہے پاسا۔ گر سکھ سد سدا پر بھ وسیا۔ کل لے او تار گر سکھاں پر بھ درشنا دیا۔ بے مکھ سرش خوار، پر بھ کاروپ نہ ہردے وسیا۔ مہاراج شیر سنگھ دے بھگت بھنڈار، سوہنگ شبد رسن رسیا۔ سوہنگ شبد جو جن رسانا گائے۔ پر بھ کاروپ نج مہہ پائے۔ جھوٹھی کایا چج جوت جگائے۔ کوں نابھ بوند امرت مکھ چوائے۔ کھول ترے کٹی پر بھ درس دکھایا، بجانند نج ماہ درساۓ۔ بھگت جناں ہر آتم پر کاشیا، انخد شبد من وجائے۔ وجے دھن ہووے دھنکارا، جوت سروپ جوت دیپک وچ دیہہ جگائے۔ جوت سروپ جوت پر کاش، مہاراج شیر سنگھ پر گٹیو بھگت تراۓ۔ بھگت جناں ہر آپ ترایا۔ جگو جگ پر بھ کھیل رچایا۔ کلگ لے او تار جگت تے پائی مایا۔ سوہنگ لا یا باں جس جگت ہے گھایا۔ سرش بھلائی آپ بھگوان، جوت سروپ نہ درس دکھایا۔ گر سکھاں پر بھ دتا دان، سوہنگ شبد جگت وڈیا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ کلگ لے او تار، جگ چوتھا جس آن کھایا۔ کلگ پر گٹیا جوت سروپ پر بھ نہ کلنک۔ سوہنگ شبد چار گنٹ پر بھ وجایا ڈنک۔ دے نمانیاں مان، ایک کرے پر بھ راؤ رنک۔ گر سکھ دیوے مان، تریتا وچ بھگت جوں جنک۔ دھار کھیل چڑھ پر بھ آیا، کرو نمسکار بار انک۔ کلگ لے او تار، مہاراج شیر سنگھ پر گٹیو پری وچ گھنک۔ گھنک پری گھنشم پر بھ آیا۔ راؤ رنک جن آپ کرایا۔ تین لوک پر بھ جوت جگایا۔ جوت جگائے بھگت و چھل ترائے، گر سکھاں پر بھ درس دکھایا۔ سست پرکھ نر بھن پر بھ نرائے آیا۔ مات پاتال آکاش وسے آپ رگھرایا۔ جوت سروپ جگت پر کاش، تین لوک پر بھ جوت جگایا۔ وچ پاتال پر بھ نین مُندھار، باشک شیش پر بھ چ بنایا۔ وچ آکاش پر بھ جوت پر کاش، انجا پوئن سر چھتر جھلایا۔ پر گٹیو مات، سوہنگ شبد گیو پر بھ تھاپ، مہاراج شیر سنگھ ات رسانا گایا۔ بھنی رینڑیئے تینیوں ملے ودھائی، پر بھ پورن پر میشر کلگ جوت پر گٹائی۔ بھنی رینڑیئے تینیوں ملے ودھائی، دھن دھن دھن گر سکھ جتھے

پربھ بھئے سہائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، چھڈ کھنڈ سچ پربھ کل جوت پر گٹائی۔ بھنی رینڑیئے تینوں ملے ودھائی، نہ کلنک پربھ سرب گُنتاس، ساپی جوت سچ گھر آئی۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ کلنج چرن لاغ ملے وڈیائی۔ گرچن درس کرے وڈبھاگ۔ سوہنگ شبد ملے اُراگ۔ رسا سمرے چپو سویا جاگا۔ مہاراج شیر سنگھ جن ملیا، کلنج سوئی پُر کھ وڈبھاگ۔ کلنج پر گٹیو پربھ اپر مپرا۔ سوہنگ شبد چلایو جگت نر ترا۔ پربھ تج وکھائے جگت جلائے جوں دیپک جوت جنتراء۔ بے مکھ کھپائے ڈیر نہ لائے، پربھ اباش آپ بھگون ترا۔ جن بھگت ترائے، جس چرنی لائے، سادھ سنگت سر ہتھ رکھترا۔ چرن سیس جھکائے، نام ندھان گر درتے پائے، مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ سرب ور تترا۔ جوت سروپ پربھ جگ داتا۔ کلنج دلے گرسکھ پچھاتا۔ بے مکھ نزک نواس دے ودھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج ملیا، گر سکھاں جگ چپون داتا۔ جگو جگ پربھ جگت او تریا۔ سنجک سَت ہوئے مہروان ہر ہریا۔ تریتا جوت آدھار آپ رمیریا۔ دواپر پر کاش پربھ کرشن مرریا۔ کلنج لے او تار، شیر سنگھ ناؤں پربھ دھریا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ ہو پربھ جگت سب وریا۔ پربھ آپ سمر تھ، کلنج اگن چلایا رتھ، دیوے بھن آپ جو گھڑیا۔ بے کھاں پربھ پائے نتھ، گر سکھاں دیوے نام و تھ، کلنج ترے درس جن کریا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ سمر تھ، جس دی مہما کتنا اکھ، کر درس پربھ آسا وریا۔ گرچن آس جو جن لگاوے۔ گرچن پیاس چپو ردے سماوے۔ ہر ہر ہر آتم رسن اگھاوے۔ ہر جو بدھا گر سکھ گھر چل آوے۔ بے مکھ کوئی ٹھوڑ نہ پاوے۔ کر درس گر سکھ من بگاوے۔ دے درس پربھ دیوے تار، کلنج آن چج رکھاوے۔ انت کال نہ ہوئے خوار۔ جوت سروپ پربھ درس دکھاوے۔ گر سکھ ہووے سچ گھر واس، جوت سروپ وِچ جوت ملاوے۔ بھگت جناں پربھ داسن داس، بانہوں پکڑ دھام بیکنٹھ پچاوے۔ گرچن لاغ ہووے رہر اس، مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ کر درشن ہوئے آتم چاننا۔ ہر رنگ ہر در گر سکھاں مانا۔ من امنگ دے درس پربھ رنگ سوہنگ شبد دیوے داننا۔ کلنج

پر گلیو لے او تار، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانا۔ و شنوں بھگوان جوت نِزکاری۔ گر سکھ پنج پربھ آن سواری۔ دیوے درس گھر آئے سچ شاہو درباری۔ گلگ پایا مان، جن ملیا مہاراج شیر سنگھ آپ نِزکاری۔ پر گٹ بھیا گلگ نِزکارا۔ گر سکھاں پربھ درس اپارا۔ سَتْجَنْ چلے سوہنگ شبد نیارا۔ مہاراج شیر سنگھ دیہہ تجائی، نہ کنک ہو کرے جگت ور تارا۔ سُتْنَرْ تغ چلائی، سب سر شٹ پربھ آپ بھلائی۔ گُنٹ چار ہاہاکار مج جائی۔ بچن امول نہ پر تھا جائی۔ نہ کنک ہو پربھ دے کھپائی۔ بے مکھاں لائے بان، پربھ دی جوت نہ نظری آئی۔ مہاراج شیر سنگھ اچھل چھل، چھڈ دیہہ جوت پر گٹائی۔ پربھ کا کوئے بھید نہ جانے۔ آدانت نہ کوئے پچھانے۔ سوہنگ شبد جگت پربھ لایا بانے۔ سر شٹ بُجھے جوں بُجھے بھٹھیا لے دانے۔ مد ماسی پربھ لائے ٹھکانے۔ کر درس اپارا، گلگ گر سکھ تر جانے۔ جوت سروپ کر آکار، بھگت جناں ہر درس دکھانے۔ نہ کنک لے او تار، تختوں لائے راجے رانے۔ سوہنگ شبد جگت ور تار، راؤ رنک کرے پربھ ایک سمانے۔ مد ماس جو کرے آہار، گلگ جیو پربھ انت کھپانے۔ دھن دھن دھن گر سکھ جن گرچن پیار، ہوئے نمانے چلے گر کے بھانے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت بھنڈار، دے درس کر دیوے پار، بھگت جناں سد وِچ سمانے۔ کر کرپا پربھ امرت بر کھے، گر سکھاں دے مگھ چواوے۔ سوہنگ شبد دے گیان، ہوئے ممتاز روگ گواوے۔ دیوے درس آپ پربھ دان، کھنڈ برہمنڈ سد وِچ سماوے۔ گُنوت آپ نزاں، گر سکھ جوت وِچ للاٹ جگاوے۔ تھان سہائے پربھ جوت پر گٹائے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ سُتْنَرْ دیوے امرت ہر بھگت بھنڈار۔ انتکال ملے گر سکھاں گرچن دوار۔ گلگ ملے تہناں وڈیائی، جنہاں ملے پربھ سچ بھتارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے مچ سر شٹ دھائی، چار گُنٹ ہووے دُھندُکارا۔ سبنا دا مان گوائی، سوہنگ شبد ملے وڈیائی، سَتْجَنْ لائے آپ نِزکارا۔ انتکال کل آپ کھپائے۔ نِزہاری پربھ جوت سروپ ہو آئے۔ گلگ لے او تار، گھنک پُری پربھ بھاگ لگائے۔ جامہ لیا دھار جگ آیا دُشْت سنگھار، مہاراج شیر سنگھ نام رکھائے۔ چھڈی دیہہ

آپ گردھار، جوت سرُوپ جگت ورتار، نہ کلنک نہ نظری آئے۔ ایشر جوت سرب پکاش، اپ تج وائے پر تھمی آکا ش، دھن دھن دھن گر سکھ جستھے پربھ کا واس، بے مکھاں پربھ نظر نہ آئے۔ رنسا سمرے جو جن سواس سواس، سوہنگ شبد ملے گنتاس، مہاراج شیر سنگھ رسن لکھائے۔ سوہنگ شبد لکھائے گر پورا۔ پربھ کا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ سوہنگ شبد تن گر سکھ سرُوپ۔ رنسا گاوے ردے دھیا وے، کلنج ملے مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا۔ پربھ کا روپ اگم، جوت اپر اپارا۔ پربھ کا روپ اگم، جوت سرُوپ پربھ جگو جگ لے او تارا۔ پربھ کا روپ اگم، جوت سرُوپ چپو جنت آتم دیہے جوت کرے اجیارا۔ پربھ کا روپ گر سکھ کلنج کہیئے دھن دھن دھن، جنہاں ملیا مہاراج شیر سنگھ پربھ کرتارا۔ منی سنگھ دھن دھن دھن۔ اُنی سو اُنتر بکرمی دس چیت گر گھر جن لئی سرن۔ لیا شبد آپ در جا کے، دیوے پربھ دان تارے بھگت جن۔ ہوئی دھنکار شبد گنجار، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان شبد لیا من۔ دس چیت پنڈ بھنڈال۔ منی سنگھ ہو یا لال گلال۔ ہر دے وسیا پربھ آپ گوپاں۔ دیناں ناتھ ستن کرپاں۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وشاں۔ ایسی شبد پربھ جوت جگائی۔ منی سنگھ پربھ سو جھی پائی۔ کر نمسکار پربھ جوت وچ جوت ملائی۔ سوہنگ شبد اچار، چار گنٹ مہاراج شیر سنگھ تیری ہوئی ڈھائی۔ کلنج پر گڈیا نز نزاں شیر سنگھ او تار۔ شبد چلاوے منی سنگھ جوت جگاوے پربھ اپر اپار۔ لکھت کراوے اپنا آپ چھپا وے، ایسی کھیل کرے اپار۔ منی سنگھ مان دواوے، بچن سَت کراوے جوت سرُوپ دے کرتار۔ منی سنگھ پربھ بچن لکھایا۔ سال اٹھتیویں پربھ پورا کرایا۔ انتکال کال پربھ کرتا، کلو کال آپ کھپایا۔ بچن لکھایا سَت سَت ورتایا، دو ہزار سَت بکرمی پربھ انتم کھیل رچایا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ، وچھڑیاں جن آن ملایا۔ گر پرساد گر در سوجھیا۔ گر پرساد گر پورا بوجھیا۔ گر پرساد گر سکھ گر در جھو جھیا۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ سوہنگ دیوے دان رنسا گر سکھ لو جھیا۔

سوہنگ شبد جگت اُجیارا۔ سوہنگ شبد ہر دیوے بھگت بھندارا۔ سوہنگ شبد رنگِ رِدے مُرارا۔ سوہنگ شبد کرے پربھ جوت چھتکارا۔ سوہنگ شبد کل پاوے پُر کھ اپارا۔ سوہنگ شبد سچے سیوں ملاونہارا۔ سوہنگ شبد لکھاوے مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تارا۔ سوہنگ شبد دے وڈیائی، سرب کینو ناسا۔ سوہنگ شبد پربھ جوت جگائی، جوت سروپ سد ہے پاسا۔ سوہنگ شبد دیپک دیہہ جگائی، ایشِر جوت دیہہ وِچ واسا۔ مهاراج شیر سنگھ رسا سکھ گائی، انتکال نہ ہوئے نِراسا۔

۲۳ پھگن ۷ ۲۰۰۷ پکرمی بُشن کور دے گرہ پنڈ جیھووال

فُلگ پر گلیو جوت سروپ جوت آکاری۔ جوت سروپ سرب پربھ بھوپ، جوت جگت لائے چنگاری۔ مہما انوپ ساچا پربھ سچ سروپ، شبد چلائے کھنڈا دو دھاری۔ دُشت کھپائے جوت نِنجن، ہری جناں پربھ چیح سواری۔ سوہنگ شبد بے گھاں کھاوے جوت جمدوٹ دُور کر گر سکھاں پربھ چیح سواری۔ منمکھ ڈوبے مایا ممتا وِچ اندھ کوپ، گر سکھ رسا رام مُراری۔ مهاراج شیر سنگھ ایک سروپ، ایک جوت جگت کرے خواری۔ جُلگ چوٹھا کل گلوٽتا۔ گلرم کرمِ رِدے پر گٹاؤے پربھ بھگلوٽتا۔ شبد چلاوے جگت جلاوے، سوہنگ شبد قہر ورتتا۔ نظر نہ آوے چار کوٹ، چار دش جوت سروپ پربھ جوت اگن لگاوے، سرب نِزتر سرب تھائیں رہنتا۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، گر سکھاں من سدارستنا۔ سرب نواسی سرب گھٹ وسیا۔ فُلگ آوے بھیت پربھ دسیا۔ بے مکھ درتے وانگ سوان ہے نیسا۔ بے مکھ درتے نظر نہ آوے رات جوت چاند جوں مسیا۔ گر سکھاں سد سد بلہار، مهاراج شیر سنگھ جن ہر دے وسیا۔ ہر دے وسے پربھ کرپala۔ جگاوے جوت دیہہ دیپک جوں جوت جوالا۔ گر سکھ وڈا، سوہنگ شبد وسے دیہہ سچی دھرم سالہ۔ مهاراج شیر سنگھِ رِدے دھیایا، گھر در پایا پربھ

گوپالا۔ پر بھ پایا پر بھ در آ کے۔ روگ گوایا نئیں درسا کے۔ ردے و سایا رسنا گا کے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹے سادھ سنگت و چ آ کے۔ سادھ سنگت و چ ایہہ وڈیائی۔ پر گٹ کرے جوت رگھرائی۔ تین لوک چھڑ آئے سرب سکھدائی۔ ہاہاکار ہوئے جگ اندر، گر سکھ رسنا سوہنگ گائی۔ دُراچار پر بھ نزک نواسے، گر سکھ گھر بے بے جیکار کرائی۔ سچا شاہو سچ شاباۓ، مہاراج شیر سنگھ کل ہوئے سہائی۔ ہر ہر پر بھ آیا ہر نر نکارا۔ کھیل رچائے نظر نہ آئے، کرے خوار سرب سنسارا۔ میٹ نہ جائے سرب رہائے، رنگ روے رنگ کرتارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، کرے جوت جگت ورتارا۔ جگت جوت جوت جلاوے۔ انتم کھیل کرے پر بھ کرتا، چنڈ پر چنڈ جگت جلاوے۔ مد ماسی دُکھ بلجیک بھرتا، انتکال پر بھ نظر نہ آوے۔ گر سکھ گرچن رہا اس، کرے درس جم ڈنڈ نہ کھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ کرے پر کاش، جوت سروپ و چ جوت ملاوے۔ جوت پر بھ دی جگت جلتا۔ کرے کھیل پر بھ بھگونتا۔ جل تھل تھل جل کرنتا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب تھاں رہنتا۔ سرب سرشٹ جیو جنت بلجیک بھر شٹ، گر سکھ اجل سوہنگ شبد رسن رستنا۔ آپ تارے جوں گروشیش، دے وڈیائی سادھن سنتا۔ وڈیائی وڈی پر بھ ناؤں۔ گر در آئیے پائیے در گھر ٹھاؤں۔ بے مکھاں در ملے نہ تھاؤں۔ بھگلتن تارے پکڑ بانہوں۔ دُشت سنگھارے بان ساچا ناؤں۔ نام بان جگت سنگھارے۔ چلر سدرشن رسنا مارے، پر بھ جوت جلتا۔ سرب سرشٹ کرے خوار، جیو جنت لکھ موز بھگونتا۔ لے او تار کل کر خوار، گر مگھ تار مہاراج شیر سنگھ سَت سَت سَت ورتنا۔ سَت سَت ورتائے پر بھ کھیل نیارا۔ کوئے نہ میئے پر بھ کھیل اپارا۔ وقت گوئے پھر ہتھ نہ آئے نظر نہ آئے پر بھ سچ دوارا۔ جن سرن لگائے سر ہتھ ٹکائے، دیوے درس اگم اپارا۔ جوت جگائے آتم گیان دوائے سَت سَت سَت سَت سَت دوارا۔ نئیں درسائے گر سکھ وڈ وڈ بھاگی پائے، مہاراج شیر سنگھ چرن سہارا۔ چرن لگائے پر بھ دھرنی دھر۔ پر گٹے جوت گر سکھ گھر۔ سادھ سنگت پائے مان نہ کنک پر بھ آسا ور۔ شبد چلائے مہاراج شیر سنگھ سوہنگ کھول دیوے پر بھ دسوال در۔ نر او تار

نِزکار پر بھہ ہویا۔ کلو کال گر درتے رہیا۔ سَتِجَّک سچ سچ شبد سوہنگ ہویا۔ مہاراج شیر سنگھ کھیل رچائے نہ جانے کویا۔ سَتِجَّک ورتے سوہنگ گیانا۔ سَتِجَّک ورتے سوہنگ نام نِدھانا۔ سَتِجَّک ورتے ذکھ بھخن ناؤں پر بھہ سُجانا۔ سَتِجَّک ورتائے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ سَت ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک اکھوائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ جگت پت آئے۔ مہاراج شیر سنگھ نِمانیاں دے مان، سچ تخت بہائے۔ مہاراج شیر سنگھ گن نِدھان چار ورن جس اک کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ توڑے اکھمان، راؤ رنک اک ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب ورتان، چپو جنت دے وِچ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ شبد نِربان، مد ماسی نزک نواس دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ سچ گھنڈ وسمائے۔ مہاراج شیر سنگھ کر درس ہوئے دھرواس، جن سمرے پر بھہ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سَت جپو کاش، کر درس انند چت گر سکھ ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ چپائے سوہنگ سواس، سَتِجَّک ساچا سچ ورتائے۔ سَت سچ سَت جپو ہردے وسے۔ سوہنگ شبد گیان گر دئے۔ بے کمھ گر در جائی نئے۔ گر سکھ پر بھہ ہردے وسے۔ مہاراج شیر سنگھ کرے پر کاش، جگت جوت جوں رو سے۔ سَتِجَّک بھگت پر بھہ آپ پر گٹاوے۔ جوت سروپ پر بھہ نظری آوے۔ درشنا کر گر سکھ من ترپتاوے۔ ہوئے الوب پر بھہ نظر نہ آوے۔ دوئے جوڑ کرو ارداں، مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے۔ گر سکھ پکار گر دربارے۔ گر سکھ گھر آئے پر بھہ چچ سوارے۔ نہ کلنک کرپا دھر چرن لائے پار اتارے۔ فلک ہرتا مہاراج شیر سنگھ گر سکھ وانگ کوں بھل تارے۔ جگت تیاگی گر سکھ وڈبھاگی۔ رنسا ناؤں رسن رسائیں، پر بھہ درس پریت من لاغی۔ در آئے نہ کوئے گر سکھ نہ ہوئے ماسی شرابی۔

ستگر پر گلیو گہر کمپھیر۔ گلچ مارے شبد پربھ تیر۔ جل تحل تحل جل وہائے نیر۔ پوت مات جھڈائے سیر۔ مات پتا بھین چھڈے ویر۔ بھانا گلچ ستگر ورتے پئے جگت وہیر۔ بن پربھ کوئے نہ رکھے دھیر۔ گرچن لاگ آتم شانت ہوئے سریر۔ گلچ پر گلیو مہاراج شیر سنگھ وڈ پیراں پیر۔ وڈ پیر احمد او لیئے غوس مارے۔ چار یاراں سنگ محمد در رہے پکارے۔ چار چک چلايا سوہنگ کھنڈا دو دھارے۔ مہاراج شیر سنگھ جگت بھلایا، دے درس گرسکھ تارے۔ گرسکھاں گھر گر وڈبھاگ۔ سرشٹ سُلائی گرسکھ جاگا۔ آتم نرمل نہ لائے داغا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گلیو چرن نہ آوے کل جیو ابھاگ۔ ایشر جوت سد نور نورانی۔ شبد بان گر لائے نہ کوئے رہے قرآنی۔ دوت دشٹ کھپائے انت کرائے سرب مسلمانی۔ انجلیل عزرا نیل کر عیسیٰ موسیٰ کل آوے ہانی۔ پکڑ لیائے پربھ چرن جوت بھگت بھوانی۔ اٹھسٹھ تپر تھ بھرم چکائیں، پر گلیا مہاراج شیر سنگھ جگت نہ کامی۔ سب من گوائے سوہنگ شبد چلایا۔ سرب سرشٹ نواۓ، اپنا آپ پربھ آپ وڈیا۔ دشٹاں دے کھپائے، جن بھگت ترائے، دے گیاں نام جپایا۔ کوئے نہ پائے تھاں، بے گھاں پربھ دھکا لایا۔ جنہاں پربھ ہوئے سہائے، انٹکال چرن ملایا۔ آتم رنگ میٹھی چڑھائے، گرسکھ پربھ درشن پایا۔ سادھ سگت پربھ ویچ رلائے، جن چرنی آئے جس سیس جھکایا۔ گلچ اترے پار، سنجگ ساچا تخت رچایا۔ گرسکھاں پربھ دے مان، سچھنڈ جوت سروپ بھایا۔ سب کچھ ورتے جانی جان، بے گھاں بھیت نہ پایا۔ دیوے مان آپ نہانیاں، پر گٹ ہو سر ہتھ ٹکایا۔ جاؤ وہو قربان، جنہاں سوہنگ نام دھیا۔ سہایا تھاں گلچ، جتھے مہاراج شیر سنگھ آس لایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ست وڈ بھوپا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے جوت سروپا۔ کرے چلت اپر اپار، مہما پربھ اچل انوپا۔ نظر نہ آئے آپ کرتار، جت رکھ رنگ نہ کوئے روپا۔ جوت سروپ ویچ سکھ پر کاشیو، سدا انند چت پربھ سوچھ سروپا۔ دھن دھن دھن

مہاراج شیر سنگھ تارے سکھ وِچ کلگ اندھ کوپا۔ بیٹھا اڈول پر بھ آپ نزویں۔ جوت سروپ جلاوے ہوئے جگت وِچ قہر۔ بے مکھ پکڑ چھاڑے سوہنگ شبد پر بھ دیوے زہر۔ گر سکھ تارے آپ دکھ ہرتا، پوجو چرن کوں نہ جانو پیر۔

۲۰۰۷ء پھنگن ۲۰۰۷ء بکرمی پنڈ جیٹھووال

۳۰۳

۳۰۴

سنگر پر گئیو راجن راجا۔ گر سکھ گھر آئے سوارن کاجا۔ انخد شبد وجائے واجا۔ سرن پڑے دی راکھے پر بھ لاجا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گلیا سر شٹ جن ساجن ساجا۔ سر شٹ اپائی اپاؤ نہارے۔ جیو جنت وِچ جل تھل تھارے۔ ہردے وسے پر بھ اپر اپارے۔ آتم جوت وِچ دیہہ نیارے۔ کرپا کر گر سکھ کلگ پر بھ تارے۔ بے مکھ ڈوبے وِچ منجدھارے۔ سر شٹ لاچار ہوئے خوار چار گنٹ ہوئے ہاہاکار مہاراج شیر سنگھ جوت اپار پر گئے کرتارے۔ گر سکھ سوہن گر چرن دوارے۔ گر چرن چرن کوں۔ نمسکار نمسکار کر کھلے کوں۔ دھن سہائی دھن سہائی گر چرن چھوہے جس دھوں۔ گر سکھ وڈیائی گر سکھ وڈیائی گر سکھ وڈیائی امرت بوں دے جس کوں۔ مہاراج شیر سنگھ تین لوک رہائی، پاتال آکاش دھار جوت بیٹھا اپر دھوں۔ جوت سروپ ہووے دیہہ نیارا۔ گر سکھ وِچ جوت سروپ پروشیا۔ کلگ چلت کرے اپار، بن گر سکھ پر بھ کئے نہ دیکھیا۔ گر سکھ نیوں چرن وچار، سوہنگ شبد وِچ دیہہ پروشیا۔ ماں جنم کل گئے سُدھار، نہ کنک کر سدا آدیسیا۔ مہاراج شیر سنگھ جس ناؤں اُچارہ۔ مہاراج شیر سنگھ جس ناؤں نہ کنک نزراں جگت کھپاہ ہاہاکار مچائی۔ وقت وہاں نظر نہ آؤ، بھوی سر شٹ پاوین۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاؤ، سوہنگ شبد چلاو، چرن لگاؤ والی ہندواں۔ چرن لگائے درس دکھائے ایکا جیا۔ سر شٹ چکائے رسا سوہنگ شبد چلائے ایسا داں گر سکھ پر بھ دیا۔ جوت سروپ ہو درس دکھائے۔ جمن کنارے سکھ آس سنگھ نظری آئے۔ ہند والی پر بھ

بان شبد مارے۔ کر درس چرن دھوڑ ہو جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُپ، شیر پربھ ہوئے جامہ کرشن درس دکھاوے۔ کر درس ہوئے ویراگی۔ وجہ بان شبد ہوئے تخت نیاگی۔ کر درس آتما سوئی جاگی۔ کرے دھائی کوئی میلے پر کھ وڈبھاگی۔ شبد سنائے دھن وجائے، مہاراج شیر سنگھ سدا ازاگی۔ شبد دھن ہر دا ہساوے۔ جہاں جہاں دیکھے تھاں تھاں نظری آوے۔ شبد سروپی بھید گھلاوے۔ کب رام کرشن کب مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹھاوے۔ نہ کلناک آپ اپر مپر، اپنا بھیو پربھ آپ جناوے۔ ہووے وڈ راجا جس سچ شاہو پچھاتا۔ کرم لیکھ پربھ لکھے بدھاتا۔ ٹھیک پر گٹھیو جگت پربھ داتا۔ گر سکھ کوئی گر ملھ گیاتا۔ دُنیا چھوڑ سنگ گر چرن ناتا۔ شبد اموڑ گر در نہ پچھاتا۔ بندی توڑ پر گلیا سرب رنگ راتا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ جیون داتا۔ جوت سرُپ جوت آکارا۔ پربھ وڈ بھوپ جوت کر کرے پسرا۔ گر سنگت بیٹھ چلاوے شبد دو دھارا۔ بے مکھاں پکڑ پچھاڑا۔ جھوٹھی سرشٹ چبائی داڑھا۔ سوہنگ نام رنگ گر سکھ چاڑھا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن کر نمسکارا۔ پاپی لغٹھے پاپ پھاڑا۔ پاپی پت پوت گر چرن ہوئے ادھین چرن سیس حن دھرنا۔ انتکال بخشے سد بخشیش، توڑے بندھ پربھ جمنا مرنا۔ مہاراج شیر سنگھ سوچھ سرُپ، گر سکھ چرن لاگ ٹھیک ترنا۔ ٹھیک کرے جگت اندھیارا، نظر نہ آوے جگت چوکرے کنارہ۔ چوبلائے نظر نہ آئے، ٹھیک پر گلیا پربھ دھرنی دھارا۔ شبد لکھائے راؤ رنک بنائے، سچھنڈ بیٹھا آپ نر نکارا۔ مہاراج شیر سنگھ دھیر دھرائے، سَت سَت سَت ورتائے، گر پورا گر سکھ تارنہارا۔ سَتْنگر ساچا شاہو، جت نت بھرے بھنڈاریا۔ سَتْنگر ساچا شاہو، سرشٹ جوت کرے آکاریا۔ سَتْنگر ساچا شاہو، گر سکھاں دیوے آتم وچاریا۔ سَتْنگر ساچا شاہو، بے مکھاں بان سوہنگ ماریا۔ سَتْنگر ساچا شاہو، نہ کلناک ہووے جگ متھے جوں متحن مدھانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ اگم اتحاہ سَت ورتاوے، کرے اک رنکاں رانیاں۔ ایک جوت اک پربھ کا روپ۔ گر سکھ ساچا وچ پربھ وسے انوپ۔ بے مکھاں نظر نہ آوے سچ شاہو وڈ بھوپ۔ مہاراج شیر سنگھ بانہوں پکڑ ترائے، گر سکھ وچ اندھ کوپ۔ اندھ کوپ جگت اندھیارا۔

لکن پرگٹ جگت سُلایا۔

کل پر گلیا نہ کلنک او تارا۔ گر سکھاں پر بھ بھے بھجن آتم دیوے جوت آدھارا۔ گر سکھ سدا در منگن، دیوے درس پر بھ گردھارا۔ مہاراج شیر سنگھ تریلوکی نندن، چرن لگائے کر سچ و چارا۔ آتم و چار پر بھ کی ساچی۔ جو ٹھی رسا جگت کی کاچی۔ بھگتاں نزاں رِدے ناؤں و ساچی۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے گر سکھ ابھلاشی۔ کر درس آتم ترپتاوے۔ کر درس جھوٹھی کایا وانگ چندن مہکاوے۔ کر درس دیہہ دیپک و چ پر بھ جوت جگاوے۔ کر درس جوت سروپ پر بھ درشن پاوے۔ کر درس سوہنگ شبد رسا گاوے۔ کر درس ہوئے متاروگ گواوے۔ کر درس انکال جم ڈنڈ نہ کھاوے۔ کر درس پُری سچ گر سکھ رہ جاوے۔ کر درس ایشر جوت و چ جوت مل جاوے۔ کر درس ہو و سمااد و سماادے و سمااد سماوے۔ مہاراج شیر سنگھ سرن پڑے دی لاج رکھاوے۔ رکھے لاج پر بھ بھگونتا۔ سوہنگ شبد چلاوے جگت ورتنا۔ کرنہار سمر تھ پر بھ وسے سرب چیو جتنا۔ بے کھاں پائی نتھ، رکھے لاج سرب سادھ سنتا۔ آتم ملے گر در و تھ، سوہنگ شبد رتن رتنا۔ مہاراج شیر سنگھ اکھنا اکھ، جوت جگت ورتنا۔ ایشر جوت سرب پر کاشے۔ چیو جنت سرب جوت بھرواسے۔ بن پر بھ پورن کرے نہ کوئے بند خلاصے۔ آپ اپنیت پر بھ بھگونتا۔ سرشٹ سبائی سدا و ناسے۔ جوت سروپ آپ رگھرائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر بھ ابناشے۔ پر بھ ابناشی پورا پایا۔ چرن لاگ دوکھ روگ مٹایا۔ دھن دھن گر سکھ بھاگ، چرن آئے جس سپیس جھکایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ سدا ہے جاگ،

۲۹ پھگن ۷۰۰ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پر کھے ہو جس دیوے اُتم نگم وِچارے۔ سچی جوت دی پربھ رکھ، جتوں کچی آپ کرتا رے۔ مہاراج شیر سنگھ کرو نمسکار دوئے جوڑ ہتھ، خالی بھرے جس پھیر بھنڈارے۔ فلچ سچا پربھ بھنڈاری۔ سوہنگ دیوے جیو نام ہماری۔ بے مکھاں بان سوہنگ کٹاری۔ مہاراج شیر سنگھ سرن پڑے دی چیخ سواری۔ سرن پڑے پربھ ملیا ہر بلا۔ دیوے بخش گرسکھ پربھ ارجھلا۔ چار گنٹ پے جاوے پنج جیٹھ کر بلا۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھاں ٹارے سربلا۔ حکم اگم ورتے ور تھارا۔ شبد چلائے جگت کھپائے کوئی نہ میٹھارا۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے، گرسکھ موڑے وِچ پروا را۔ ہتھو ہتھ نہ آئے، نہ دیسے جوت نزکارا۔ نج گھر آوسے پربھ پرمیشرا، امرت بر کھے جوں جل دھارا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ ور بھنڈن، دیوے دان گرسکھ جوت اپارا۔ دیہہ جوت پربھ میل کرا کے۔ آپ چلیا بھیس وٹا کے۔ نظر نہ آوے جو تی جوت جوت وِچ للاٹ جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا، گرسکھ چلیا سادھ سنگت دی جھولی پا کے۔ سادھ سنگت پربھ سدا اندر سادھ سنگت پر گٹاؤے سکھ پورن چند۔ سادھ سنگت ترپتاوے آتم اگن ہوئی مند۔ چرن لاغ جیو بھل بخشاؤے، مہاراج شیر سنگھ توڑے بندی بند۔ میرا روپ اگم، کرے چوڑ سرن پوں انجا۔ میرا روپ اگم، فلچ دیہہ رکھائی سال بونجا۔ میرا روپ اگم، رکھے پت نین مڈھاری، جگت گر آیا۔ باشک تج جس تخت رچایا۔ پچھی جھسے چرن، پربھ پائی مایا۔ من کرے ہنکار، دیہہ سکھ میں پربھ سلایا۔ ایشر سدا ہے جاگ، وِچ آلس نہ کدے آیا۔ فلچ آیا کر جوت پر کاش، گھنک پری پربھ بھاگ لگایا۔ منی سنگھ ہوئے شاباس، ستگر پورا جن پر گٹایا۔ سادھ سنگت دے دھرواس، گر چرن آئے جس سیس جھکایا۔ فلچ اجل جوں چندن پر بھاس، گرسکھ ناؤں منی سنگھ سنایا۔ لاغ چرن پر گٹے مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار اپنا آپ چھپایا۔ بے مکھاں توں پربھ مگھ چھپا کے۔ رچنا رچی جگت وِچ آکے۔ اگم اگوچ پربھ بیٹھا آسن

لا کے۔ مہاراج شیر سنگھ جگ چوتھے آیا، نہ لکنک جوت پر گٹا کے۔ جوت پر گٹائے جوت نر بجن، نر زائن اپنا آپ چھپائے۔ سرشت بھر شت گر سکھاں دے ساچی درشت، سوہنگ نام چپائے۔ مہاراج شیر سنگھ سچا اشٹ، جگ چار اپنا تج و کھائے۔ پربھ کا اشت ساچا نور۔ پربھ پاوے جوں بھگت و ششت، رام چند لے چرن دھوڑ۔ گر سکھاں من ساچی درشت، پر گٹیا پربھ آسا پور۔ مہاراج شیر سنگھ نج گھرو سے، سکھ نہ جانے دیہہ توں دور۔ گر سکھ دیہہ پربھ کی جوتا۔ جو کچھ کرے آپ پربھ جگت کی جوتا۔ تھان تھاویاں من منوتا۔ گر چرن لاگ دُرمت پاپ من کا دھوتا۔ سوہنگ شبد ملے وڈ گیان، نہ لکنک جوت سر روپ سدا ہوتا۔ وڈلڑا جگت پر ناؤ، جس سمرت ملے چج تھاؤ۔ پربھ پرمیشور جگ چرنی پاؤ۔ سدا انند نج ماہ وساو۔ جھرنا جھرے نجھروں، امرت بوںد کوں میں پاؤ۔ ہوئے نجانند من ترپاسے، چتنا چکھا اگن بُجھاؤ۔ کر وچار جاؤ گھر ساچے، جتنے بیٹھا اگم اتھا ہو۔ حکم جوت جگت سب ناچے، مہاراج شیر سنگھ مل ساچے لیکھ لکھاؤ۔ لکھیا لیکھ پربھ میٹھا را۔ ڈبے دیوے تار، گر سکھ تار نہارا۔ جیسا دے آدھار، سوہنگ نام دے پیارا۔ جنم جائے سدھار، چرن آئے کرے نمسکارا۔

مہاراج شیر سنگھ ڈوڑ تار، امرت دیوے بھگت بھندارا۔

بن گر سکھ مُر جhana جوں جل پینا، نظری نظر نہال کر رنگ راتے رنگ پھیر لگایا۔ وڈ پُر کھ آپ پربھ کرتا، ساچا نیہوں سنگ گر سکھ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ نزدھن آئے بھگ ترایا۔ بھگ آیا پربھ اک رنگ۔ جگت کھپایا شبد روپ کرایا دنگا۔ جھوٹھی دیہہ جگت بھن و کھایا، جوں کاچی دنگا۔ مہاراج شیر سنگھ سر چھتر جھلایا، پر گئے آپ پربھ سورا سر بنگا۔ سرب کلا کا آپ پچھاتا۔ دے درس کرے آپ پربھ گیان گیاتا۔ ہر دے دھرے جوت دیپک جوت جگاتا۔ بن سکھ بُجھے نہ کوئی ہور، اپنا بھیت پربھ آپ پچھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ

نہ لائے دیر، چھن گھنگر سرب سکھ داتا۔ آد انت سدا سکھدائی۔ بھگت جناں چرن سنگ بن آئی۔ پربھ پورا سمر تھ اکھ، رسانا مہما کھن نہ جائی۔ اُتم دے سوہنگ و تھ، ساچا شبد گر گھر را دکھائی۔ ملے آپ پربھ سمر تھ، بھاؤ بھرم دے سکھ چکائی۔ بے سکھاں پائی نتھ، چار گنٹ پے جائے دھائی۔ مهاراج شیر سنگھ سوہنگ چلا اگن رتھ، دُشت دُراچار نندک دے کھپائی۔ ماں جنم لے جس سُتگر نندیا، سُتھج پار پربھ کرے آگے چلے چیونہ بندیا۔ نمسکار چرن لاگ جو کرے، پاوے پھل جو من چندیا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاواے بے گھ کھپاوے، وگائے اُلٹی سندھیا۔ پر گئے آپ پربھ دہندا۔ سُجھنڈ کرے جو پربھ بنداد۔ بے گھ ہرے اپنی بنداد۔ مهاراج شیر سنگھ سُتھج چج شبد کھندا۔ سُتگر ساچا شبد چلاواے۔ گر گھر کوئی نندک رہن نہ پاوے۔ در در پھرے چیو بللاواے۔ بن گر پورے کون پار لنگھاواے۔ بُھلی سر شٹ انت کھیبھ ہو جاوے۔ دے درس اپار، گر سکھاں گر پار کراوے۔ گلگ نہ آوے ہار، ساچا پربھ ساچا مان دوائے۔ مهاراج شیر سنگھ لے او تار، نہ ہلنک ناؤں رکھاواے۔ جوت سروپ او تار جگ دھریا۔ پر گٹ جوت بھنے پربھ سورا، بھانڈا دیبھ جو پربھ گھڑیا۔ سرب سمر تھ سُتگر پورا، گلگ آئے جگت جس وریا۔ مهاراج شیر سنگھ سب تیری و تھ، جوت سروپ جوت وچ جگت دیبھ دھریا۔ سُتھج سَت سَت پربھ ورتے، سوہنگ شبد چلے اپار۔ سُتھج سَت سَت پربھ ورتے، چیو ہوئے نام ادھارا۔ سُتھج سَت سَت پربھ ورتے، ہردے ورتے سرب نِزکارا۔ مهاراج شیر سنگھ شبد ساچا رتھ، گلگ پار اُتار نہارا۔ گلگ پار اُتارے، ناؤں جپا کے۔ رسانا شبد اُچارے، جن چرن سیس جھکا کے۔ دیوے درس آپ کرتارے، وچوں ہوئے روگ گوا کے۔ مهاراج شیر سنگھ جگت لکارے، پر گٹ جوت بیٹھا گھر آ کے۔ گر گھکھ ہوئے پربھ شبد ادھین۔ شبد ملاواے پربھ پر بین۔ نجانند رس چواوے، آتم ترپتاوے جوں جل مین۔ مهاراج شیر سنگھ چڑا سی گیڑ کٹاواے، سکھ جوت جوت ہوئے لین۔ وستو جوت جگت اپار۔ سُجھنڈ کرے جوت آکارا۔ بن باتی بن تیل ہوئے سرب اجیارا۔ ایک سروپ ہوئے

پربھ بیٹھا آپ ایکنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن دوارا۔ سمجھنڈ ہوئے پربھ جوت رُشنائی۔ پربھ جوت سرُوب جوتی جوت پربھ سرِشت اپائی۔ ہر ہر ہر جو پربھ وسیا، جوت سرُوب دیپک سرِشت جگائی۔ اپنا بھیت چونہ دیسا، وچ دیہہ پربھ بیٹھا مجھ چھپائی۔ بھگت جناں پربھ ہردے وسیا۔ رنسا گائے مہاراج شیر سنگھ نظری آئے، ساچا راہ پربھ پورے دیسا۔ ساچا مارگ سوہنگ ناؤں، گر در پاوے مان جن رنسا گاوے، درگاہ ہووے پروان جن رِدے وسیا۔ مہاراج شیر سنگھ مارے باں، بے مجھ در تے جائے نسیا۔

پہلی چیت ۲۰۰۸ کرمی بشن کور دے گرہ پنڈ جیڑھووال

وڈ وڈ بھاگ تہناں گر سکھاں، جنہاں ستگر پایا۔ راگ راگ من تہناں گر سکھاں، سوہنگ شبد جنہاں رنسا گایا۔ داغ داغ مُمُکھاں، جنہاں ساچا نام بھلایا۔ گر چرن لاگ مٹے سب بُکھا، نین درس ترپتا یا۔ سادھ سنگت وچ پربھ کا واس، پرگٹ ہو کے درس دکھایا۔ وڈبھاگی بیٹھے ستگر پاس، نہ کلنک ہوئے سدا سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، چیت سُہندا جس بنایا۔ چڑھیا چیت گر سکھاں من چیتنا۔ ملیا پربھ گر سکھاں وچ کوئی بھیت نہ۔ لگے چرن تارے سب وکھے آپ رنگ ایکنا۔ بھل نہ جاؤ جھب، رکھو آس چرن گر ٹیکنا۔ فلنج تارے سب جن مہاراج شیر سنگھ پربھ بیکنا۔ شبد چلے گر کا شبد الو۔ شبد روپ پرگٹے پربھ سوچھ سرُوب کرپالو۔ گر سکھ من سد بھکنکدے، دیوے درس پربھ بھگت وصالو۔ بے مجھ گر در کدے نہ اٹکدے، رکھن بھے سنگھ جوں بھالو۔ سوہنگ شبد سنگ گر مجھ لٹکدے، مہاراج شیر سنگھ کھنڈ سچ بھالو۔ سمجھنڈ پربھ سدا واس۔ نِرمل جوت سدا پرکاش۔ بھگت جن سوہن گر چرن پاس۔ رنسا سمرن سوہنگ سواس سواس۔ فلنج دیوے تار، مہاراج شیر سنگھ گر سکھ نہ کرے نِراس۔ گر سکھاں دیوے پربھ ساچا دھاما۔ فلنج پرگٹے نہ کلنک ہے جامہ۔ بھیت

کسے نہ پایا، دواپر کرشن مُرار تریتا پربھ راما۔ ٹلچک سوہنگ شبد وچار، مهاراج شیر سنگھ دتا گر سکھاں نامہ۔ نام ملے رسانا گئے۔ انند بندوی پربھ چھڑ بیکنٹھ گر سکھ گھر آئے۔ جگ چوتھے جگ سنچیا، گر سکھ چلے گر بھائے۔ مهاراج شیر سنگھ کرو نیمسکار، چیت سُہندا پربھ درس دکھائے۔ سوہنگ شبد جو رسانا گاوے۔ تن مندر دیپک جوت جگاوے۔ جگن ناتھ گوپال پربھ نظری آوے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا چو دا بھیت گھلاؤے۔ دھن دھنکار شبد گنجار، سُن سادھ کھول وکھاوے۔ جوت آکار آپ نِنکار، وچ دیہہ دے نظری آوے۔ ہوئے مار، مهاراج شیر سنگھ چ مارگ لاوے۔ ساچا مارگ ستھجگ سوہنگ دیسا۔ تریا ہریا جن پربھ ہردے وسیا۔ بھنیا گھڑیا جوت سرُپ وچوں سب نتیسا۔ مهاراج شیر سنگھ ناؤں جگ دھریا، سوہنگ شبد رسانا رسیا۔ سوہنگ سمرن سادھن سنت۔ سوہنگ دیوے پربھ ساچا منت۔ ٹلچک ادھرے سرب چو جنت۔ رسانا سمرے پربھ ملے بھگونت۔ آد جگاد آپ پربھ پورا، کوئے نہ جانے پربھ ساچا کنت۔ مهاراج شیر سنگھ شبد چلایا، بے سکھاں کل کرے بھمنت۔ ٹلچک ستھر بھرم بھلایا۔ جھوٹھی مایا وچ جگت پسایا۔ پرگٹ جوت آ درس دکھایا۔ کر کھیل اپار چڑھج کھایا۔ راؤ رنک کر اک سار، رانیاں پربھ مان گوایا۔ رسانا شبد اچار، بے سکھاں پربھ ہے بان لایا۔ ٹلچک ہوئے خوار، نزک نواس دوایا۔ گر سکھاں سد جاؤ بلہار، جنہاں مهاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ درس دکھاوے پربھ کرپاندھ۔ چن لگاوے گر سکھ کرت پدھ۔ بے سکھ پکڑ شبد روپ کرے پربھ سد۔ مهاراج شیر سنگھ شیر ہو آیا، سرشٹ سبائی ہوئی گید۔ جت کارن جامہ دھاریا، سوکارج پربھ کرنا۔ ٹلچک پاسا ہاریا، گر ساچے ناؤں ستھجگ دھرنا۔ ستھجگ ملے آپ بنواریا، گر سکھاں ہوئے جگت نہ مرننا۔ بے سکھاں نزک مجھاریا، ماں جنم جگت وچ ہرنا۔ تریلوکی سکھ سواریا، اننکال پربھ درش کرنا۔ کھٹ لاحا سکھ ونجاریا، پرگٹ بھئے پربھ دھرنی دھرنا۔ جنم جوئے ہاریا، جنہاں سوہنگ رسن نہ اچننا۔ لکھ چڑھی گیڑ نواریا، مهاراج شیر سنگھ گر سکھ جوت سرُپ سکھ ہے کرنا۔ جوت سرُپ بھگت جن ہوئے۔ آون جان جان آون پربھ

دوئے کھوئے۔ جوت پر گٹے پر بھ چیو جوت انتم جوت ایک پر بھ ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ کل وڈ داتا، دوسرا ہور نہ کوئی۔ ساچا شبد گرج سچ کہنا۔ سوہنگ شبد بن کوئی جگت نہ رہنا۔ بھانا پر بھ کا سب نے سہنا۔ الٹی دھار جگت ہے وہنا۔ بے مجھ ہوئے خوار نہ ستگر پیکھے نینا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ ہے او تار، ساچا ناؤں رسانا لینا۔ ساچا نام میرا اموگھ۔ دُکھیئے در آئن پر بھ کٹے دیہہ روگ۔ وچھڑ کدے نہ جائیں، جنہیاں لکھیا پر بھ سنجوگ۔ پر بھ درس سدا در پائیں، آتم ہوئے نہ کدے وجوگ۔ گرسکھ من ترپتاں، مہاراج شیر سنگھ دیوے شبد ساچی کھونج۔ جت من بھاؤ پر بھ درسنا۔ سوہنگ رسانا گاؤ، امرت میکھ ہر دے پر بھ بر سنا۔ رام سرُوپ رام ہو جاؤ، نجانتند پر بھ نجھر دسنا۔ مہاراج شیر سنگھ ویچ جوت ملاو، بھگت جنال پر بھ رِدے وسنا۔ رِدے پر کاش کرے پر بھ بھگلتا۔ جنم سُدھار گرچن لاغ ایہہ جگ کی جੁتنتا۔ ایکنکار نز بکار پر بھ ساچا مکتی مکتا۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار، گرسکھاں دیوے ساچی سُرتا۔ ساچی سُرت رِدے گر گیانا۔ پر بھ کی مورت چیو دھرے دھیانا۔ ساچا شبد گرسکھ سچ پچھانا۔ دھن دھن دھن گرسکھ جنہیاں ملیا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان پر گٹے پر بھ آپ۔ وشنوں ونسی وڈ پرتاپ۔ سرب دیاپے ساچا پر بھ آپ۔ وشنوں روپ کوئی نہ کسے الاپ۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، جس نے بخشیا سوہنگ جاپ۔ گرسکھاں پر بھ فلچک دینی دات۔ سمجھ ملے پر بھ ابناشی، ساچا شبد وڈی کرامات۔ سرشٹ ساری پر بھ کی داتی، کوئی نہ جانے پر بھ کیپنی جگت گھات۔ مہاراج شیر سنگھ ساچے در آکے، گرسکھاں من آئی شانت۔ گرچن سکھ رکھے اوٹ۔ انتکال جم کھائے نہ چوٹ۔ پاپ اُتارے پر بھ کوٹن کوٹ۔ جگت نیارے گرسکھ پیارے، مہاراج شیر سنگھ جن تیری اوٹ۔ گرسکھ گرمکھ گر دھام تمارا۔ جتھے وسیا پر بھ آپ نز نکارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرنائی، فلچک ملیا سچ کرتارا۔

گر در جگت نرالا۔ گرچن ساچی دھرم سالہ۔ امرت ناؤں پیئے گرسکھ پریم پیالہ۔ پرگٹے مہاراج شیر سنگھ دین دیالا۔ دین دیال پرگٹے دکھ بھنجنا۔ چرن دھوڑ دیو جگت انجننا۔ سوہنگ شبد چلائے جوتی جوت نرجنجنا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا در ساچا، گرسکھاں تیرا در منگنا۔ چو جنت ادھرے پار۔ بے مکھ دیوے پربھ نزک نوار۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ آیا، نہ کنک جامہ دھار۔ جامہ دھارے جگ چون داتا۔ سوہنگ شبد اچارے اپنا رنگ راتا۔ تپ ٹھارے سرب روگ نوارے، سکھداںک جگت پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ پت ادھارے، سستگر جن سچ پچھاتا۔ گرچن جو جن لاغے۔ کلگ ہوئے جگت سبھاگے۔ بے مکھ سوئے گرسکھ سدا ہے جاگے۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ اپر پر، سوہنگ دیوے ناؤں سچ راگے۔ پربھ کا ساچا دھام، جتنھے پربھ وسیا۔ پربھ کا ساچا دھام، بن گرسکھاں پربھ کئے نہ دسیا۔ گرمکھ ساچا کام، ساچا پربھ رنسنا وسیا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا گن گاو، کلگ ساچا راہ جن دسیا۔ سچ سمرن پربھ کا ناؤں۔ سچ گن گائن پربھ ساچا تھاؤں۔ جاؤ قربان جنہاں جپیا سوہنگ ناؤں۔ در آئے ملے وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ بل بل جاؤ۔ بل جاؤ گرچن بلہاری۔ کلگ جوت پربھ مات اتاری۔ پاتال آکاش نراہاری۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی، رنسا سمر پربھ چرن پیاری۔ مہاراج شیر سنگھ سد بخشندر، در آئے دی پیچ سواری۔ در آئے جن ہوئے نہمانا۔ پربھ پورن سمر تھ سرب ہے جانی جانا۔ مہما پربھ آکھ، نہ کوئی آکھ وکھانا۔ کلگ اگن چلایا رتھ، نزک واس بے نکھاں پانا۔ گرسکھاں ملیا پربھ سمر تھ، ویچ بیکنٹھ بیان لے جانا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے اتم و تھ، جنہاں منیا ست کر بھانا۔ گرپر سادی پربھ پایا، گرگھر کم بھیرا۔ پربھ ساچا شد چلایا، دیوے سکھ من دھیرا۔ بے نکھاں پکڑ وہایا، پے جائے وہیرا۔ ماں جنم گوایا، ہوئے بے مکھ ہیرا۔ کلگ تارن آیا، مہاراج شیر سنگھ جگ وڈ پیرا۔ جگت چلائے ہو گند اگن چھو ہے شکتی۔ گرسکھاں رکھ وکھائیں، جنہاں پورن بھلگتی۔ بے مکھ کوہلو ویچ پیراں، جھوٹھی سر شٹ چھن ویچ کھتی۔ گرچن لاگ گرسکھ تر جان، سوہنگ ناؤں دوس نت جپتی۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ دھروسا، کلگ

سرشٹ ساری رہے تپتی۔ دُکھ ناٹھے سکھ واسے، پربھ لوچے سرنائی۔ دُکھی جِپ بِلاوندے، پربھ ہوئے سہائی۔ چرنی سپس نواوندے، جاون روگ مٹائی۔ ٹھانڈا گر گر دربار ہے، دیہہ کایا اگن بُجھائی۔ پربھ ملیا سچ کرتار ہے، دے درس تارے پربھ سرب گوسائیں۔ امرت میگھ برسائے، کچن کایا سچ بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیا کمائی۔ گر سکھاں دیا کمائی، نیتیں نور دوائی۔ رنگ رنگیلے مادھو تیرے رنگ نیارے۔ گر سکھاں نین ترسدے، دے جوت چنتکارے۔ اوگن سارے بخش دے، کھڑے سچ دربارے۔ وچھڑیاں میل لے، پربھ میل ملاونہارے۔ بُلچگ اگن قہر دی، سرشنٹ ساری ساڑے۔ سر رکھیں ہتھ پربھ پُوریا، تُدھ باجھوں کوئی نہ تارے۔ در سچا تیرا بُجھیا، ہور جھوٹھے سگل پسارے۔ چرن لاغ پربھ ابناشی بُجھیا، جوت سروپ آپ نِزکارے۔ بُلچگ رہے نہ گوچھیا، پھٹ پھٹ ڈوبے ڈراچارے۔ دوس رین جوت سروپ پربھ رُجھیا، پاپی جِپ جڑوں اکھڑے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگ گر سکھاں لُوچھیا، بانہوں پکڑ پار اُتارے۔ نہ بُلچگی نہ جُھگڑا، سچ گر دربارا۔ جتھے پربھ پُورا چرن دھرے، سو دھام نیارا۔ رکھے پت پربھ پاربرہم، سرب جییاں سہارا۔ مہاراج شیر سنگھ دے وڈیائی، دھن دھن دھن ٹھاکر سنگھ جرم تمارا۔ بُلچھلا جرم تیرا سی بینی۔ بُلچھا چھڈ بنس دوس رینی۔ کرے درس پربھ آتم نینی۔ ساچی صفت پچی وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ جتھے تیری سنگت بہنی۔ سنگت سنگر اُتم نیر۔ سنگت سنگر کمان جوں تیر۔ گر سنگت امرت بر سدا، جوں ماتا سیر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ترسدا، دے درس کٹ ہوئے پیر۔

۳ چیت ۲۰۰۸ بکری گرپچن سنگھ دے گردہ احمد پڑھ

پر گٹ بھئے پر بھو بے انت۔ آتم دے گیان سوہنگ شبد پر بھو چاڑھے رنگت۔ گر ساچا کل ساچا دربار، گر سکھ دان گر در تے منگت۔ پر گٹ جوت پر بھو نر نکار مہاراج شیر سنگھ مل بھگت بھگونت۔ گر سکھ مان گر در تے پائے۔ اگیان مت توڑ ساچا پر بھو درس دکھائے۔ لاغ چرن سنگ دوویں جوڑ، جوت سروپ پر بھو درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر پورا، آد انت سرب رہیا سمائے۔ سادھ سنگت پر بھو ساچا سو جھیا۔ گر مگھ تار نہار، پر بھو گر سکھاں بوجھیا۔ گر مگھ کیئے درس کل، درس کر چرن سنگ لو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ کر پاندھ، دے آتم گیان بھید گھلاوے گو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت اپار۔ دے درس دیوے تار۔ گر چرن سچا دربار۔ کر سیوا گر سکھ اُترے پار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہکنک او تار۔ گر سکھ سوہنگ رنسا گاوے۔ آتم جوت پر بھو وِچ دیہہ جگاوے۔ کر کرپا آپ کرپاں اندھیر مٹاواے۔ سچ سروپ دینا ناتھ گرو گوپاں گر سکھ پر گٹاواے۔ وِچ للاٹ جوت جگاوے۔ بھگت و چھل آپ پر تپا لارس دکھاوے۔ دیوے درس دیر نہ لاوے۔ پر بھو ابناشی آتم جوت جگاوے۔ جوت جگاوے درس دکھاوے پرمگت پاوے، گر چرن سیو کماوے۔ لکھ چڑا سی گیڑ نہ پاوے، انت کال جم نیڑ نہ آوے۔ انت کال پر بھو کھنڈ سچ لے جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ سہائے درس دکھائے، ساچی جوت سچ دھام پہنچاوے۔ گوپی ناتھ انا تھے۔ دینا ناتھ سگل پر بھو ساتھے۔ واسدیو نر نجمن داتے۔ کر درس دکھ سگلے ناسے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، چونہ جانے تیری گاتھے۔ پر بھو کی مہما کوئی چونہ جانے۔ بے مکھ چیو کل بھئے انجانے۔ ٹلچ بھئے جوں بھھٹھیا لے دانے۔ گر چرن لاغ ملے وڈیائی، پتت پاپی ہوئے سکھڑ سیانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، کل چونہ تیری گت جانے۔ گر مگھ جانے پر بھو کا بھیو۔ ٹلچ پر گٹ درس جن دیو۔ چرن لاغ ملے وڈیائی، امت نام امیوں رس پیو۔ مہاراج شیر سنگھ سرن جو آئے، نام ندھان بھگت جن دیو۔ بھگت جناں دیوے پر بھو ساچا نام نزویں۔

بے مکھاں ورتے سر روپ وِچ قہر۔ سوہنگ شبد بے مکھاں جوں چبیٹھ دُپہر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تارے، دیوے درس کر مہر۔ جوت سر روپ پر بھ کھیل رچایا۔ نِراہاری نِزویر آدانت سمایا۔ سدا جوت آکار، نہ پربھ مرے نہ جایا۔ جگو جگ لے او تار، چوتھے جگ اک کھیل رچایا۔ چھڈ دیہے اپار، جوت سر روپ وِچ دیہے ملایا۔ سَتْجَك پر گٹ سد مہروان، تریتا رام نام اکھوایا۔ دواپر کرشن مُرار، ارجمن دے گیان ہنکار گوایا۔ کلنج لے او تار، گھنک پُری پربھ بھاگ لگایا۔ سوہنگ شبد اپار، سَتْجَك ساچا راہ بتایا۔ کرپا کر اپار، وچھڑیاں پربھ میل ملایا۔ سرب کلا سمر تھ، جوت سر روپ پربھ گھر آیا۔ گھال پائے تھائیں، پربھ گر سکھ وڈیائے، گرپچن سنگھ گھر آن ترایا۔ بھگت جن پربھ در منگت، سوہنگ شبد پربھ گیان دوایا۔ آتم دیپ جوت اجیار، ساچا دیپ سنگ جوت جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ ہوئے دربار، سَتْجَك ایہہ تھان سُہایا۔ ساچا دھام اُتم نِرالا۔ گرچرن پریت سچ پریم پیالہ۔ گھر سکھ ساچا شاہو پربھ جگاوے جوت، پربھ مدھن گوپala۔ مہاراج شیر سنگھ سچ گھر وسیا، سچ گھر وسے والا۔ سچ گھر ہوئے پربھ کا واس۔ پربھ کی جوت سد ابناش۔ نِرمل جوت پربھ وِچ آکاش۔ گر سکھ پربھ گھر تیرے پر گٹیا، جوں چندن پربھاں۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا، سوہنگ جپنا سواس سواس۔ پربھ کی جوت اٹل، پربھ کرے بیکنٹھ، جگت بے سنگ نہ رل۔ گر سکھاں ناؤں نام بھگلوان، پربھ ساچا در مل۔ پُرُب لکھائے لیکھ پربھ ملیا سنگ سنگت جاؤ رل۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی، وِچ جگ کل۔ گر پُرے امرت سانچیا، گر سکھ من تن ہریاول۔ گر انجن سچ بخشیا، درس دھوڑ نیت پاؤنا۔ جوت سر روپ سکھ گھر وسیا، پُری کیتی سَتْنگر بھاونا۔ بے مکھ گر در توں نیسا، گر سکھ چرن لاگ تر جاونا۔ پربھ پُورا ہر دے وسیا، سوہنگ شبد دیوے من بھاونا۔ بے مکھاں نام وساریا، در آئے سار نہ پاؤنا۔ گر سکھ سچ شبد گھر دیپک، سوہنگ نام رستا گاونا۔ مہاراج شیر سنگھ گھٹ گھٹ وسیا، گر سکھاں ہوئے نہ آون جاونا۔ آتم امرت رس پربھ مکھ چوادے۔ امرت میکھ برس کے، کلنج اگن پربھ بُجھاوا۔ دیہے دیپک ساچی جوت جگا کے، اگیان اندھیر مٹاوا۔

گر سکھاں اپنا آپ نجانند پربھ درساوے۔ بے مکھاں مکھ چھپائیکے، ونج بیٹھا پربھ دس نہ آوے۔ پربھ پورا جوت پر گٹائیکے، بھگت جناں آن تراوے۔ امرت امر کر پربھ، مهاراج شیر سنگھ سب دکھڑے لاہوے۔ شبد سُرت پربھ گیان دوائے۔ سُرت شبد پربھ آتم بوجھ بُجھاوے۔ شبد سُرت سچ جوت جگاوے۔ سُرت شبد دسم دوار گھلاؤے۔ سُرت شبد انخد دھن وجاوے۔ سُرت شبد پربھ ابناشی سچ میل کراوے۔ سُرت شبد ایش جیو دا بھیت مٹاوے۔ سُرت شبد جوت ونج جوت ملاوے۔ سُرت شبد جو جن پاوے، مهاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ گرچرن لآگ گھر منگلا۔ نگم کر وچار، گھر آیا پربھ رنگلا۔ بیڑا کر جائے پار، منگ جو درتے منگلا۔ نہ کلکنک آئے او تار در نہ سنگنا۔ ہوئے شبد اٹل ساچا دربار، گر سکھ دان نام منگنا۔ سوہنگ شبد چلے اپار، رنسا جپ جیو کل پار لنگھنا۔ مهاراج شیر سنگھ کرم وچار، پر گٹی جوت سرب دکھ بھنجنا۔ پتت ادھارن دکھ بھے بھنجن۔ ہنکار نوار پر گٹے تریلوکی نندن۔ گر سکھ گھر آئے، انتکال توڑے پربھ بندھن۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ فلچک پربھاس جوں چندن۔ گر سکھ تیری وڈیائی۔ بے مکھ سنگت مل میل گوائے، چندن واس جوں نم مہکائی۔ پسو پریتوں کرے دیو، ساچی ہووے تیری وڈیائی۔ مهاراج شیر سنگھ چرن گھر سیوو، جوت سروپ پربھ بھئے سہائی۔ جھگی پیر پسaran سُتا پربھ اپر اپارے۔ جھگلی رنسا ناؤں اچارن، سمجھ ہوئے سچ دوارے۔ دوآبہ سرب سُدھارن، ساچا بھگت وجہ شبد نگارے۔ جوت سروپ جگت آکارن، جگاوے جوت آپ گردھارے۔ رکھے لاج جوں درودپدی گھر آئے کرشن مُرارے۔ وانگ بدر پچ سواردا، بھوگ لگاوے جوں ساگ نمارے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، لائے سرن بھگت جن تارے۔ دیوے پربھ نہایاں مان۔ بے مکھ مارے کل پکڑ پچھان۔ گر مکھ پربھ چرن دھیاں۔ گر پورے نہ بے مکھ کرن پچھان۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ تارے، فلچک پر گٹے جانی جان۔ سرب جو ہر دے وسے، پربھ آپ بھگونتا۔ گر مکھ اجل کل سادھن سنتا۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے بے انت بے انت۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ سرب ونج رہنتا۔ پر گٹے

جوتِ ٹلچک پر بھ ترنی ترنا۔ مگنڈ منوہر کھمی نرائیں جوت سروپ پر بھ سوala۔ مهاراج شیر سنگھ چرن لگ جان، کل ساچے چرن کوala۔ چرن کوal جو جن نمسکارے۔ پر بھ بھگونت جگ دُتر تارے۔ گر سکھ سوہن گر چرن دوارے۔ بے مکھ رنسا سوہنگ نہ اُچارے۔ نرک نواس ڈبایا مخدود ہارے۔ ٹلچک چیح چپو کوئی نہ سوارے۔ مهاراج شیر سنگھ چیح او تار ہے، چرن آئے دی چیح سوارے۔ سرن پڑے جو جن انتر جامی۔ ٹلچک پر گئے پر بھ نہ کامی۔ کر درس چپو پر بھ چیح سوامی۔ مهاراج شیر سنگھ سرب رنگ راتا ٹلچک انتر جامی۔ تین لوک پر بھ وسنيہارا۔ آدانت پر بھ او تارا۔ پاتال آکاش پر بھ جوت آکارا۔ شبد نام گر چیح مات لے او تارا۔ مات لوک سکھ گھر آئے، پورے سنتگر چیح سکھ تارا۔ جوت پر بھ کی اپر اپارا۔ ٹلچک کرے جوت چمٹکارا۔ اپنے رنگ روے کرتارا۔ کوئے نہ جانے پر بھ کی سارا۔ سوہنگ شبد چلے کھنڈا دو دھارا۔ جگت پکڑ پچھاڑیا جوں لکڑی آرا۔ سوہنگ شبد جو رنسا نہ گائیںدا، دُرمت دُشت ہوئے دُراچارا۔ درگاہ تھاں نہ پائیںدا، دھرم رائے کرے خوارا۔ بے مکھ سدا بلائیں، انتکال نرک نوارا۔ گر سکھ گر چرن تر جائے، مهاراج شیر سنگھ ملے اگم اپارا۔ الکھ اگوچ پر بھ اگم اپار۔ سوہنگ دیوے سکھ نام آدھار۔ بانہوں پکڑ تارے گر پار اُتار نہار۔ پر بھ جوت بلائیں، چیح جوت ملاو نہار۔ مهاراج شیر سنگھ در سکھ پائیں، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ گر چرن نمسکار ملے بھئے بھیتا۔ گر سکھ نِمل ہوئے جگت اتیتا۔ گر چرن نمسکار، گر سکھ پت پت پنیتا۔ مهاراج شیر سنگھ سد را کھو چیتا۔ پر بھ آیا بھیں وٹا کے، جن بھگتاں تارے۔ جوت سروپ جوت جگا کے، دھڑ جوت چمٹکارے۔ پر ہلا د ترایا، نر سنگھ رُپ آپ پر بھ دھارے۔ بکھچھیا منگے جائیکے، باون رُپ بل دوارے۔ بھگت امبریک پر بھ تاریا، چکر سُدرش بان دُرباسا مارے۔ جنک جوت ملا لیا، نرک اٹھاراں جس پار اُتارے۔ جوڑ کھڑائے وکھا لئی، تارا رانی سادھ سنگت وِچکارے۔ دروپدی چیح رکھا لئی، اُترے چیر نہ کوٹ اُتارے۔ جھگی بدر سہا لی، سُتے پر بھ پیر پسارے۔ سدما کے پر دکھنا دیوے دان سوہن استھل محل بینارے۔ بے دیو گھر آئکے، لکھے لیکھے

پربھ اپر اپارے۔ گرمگھ بینی ٹیک اک بیٹھا اکانت چھڈ گھر بھوگ لگائے، آپ پربھ گوبند مُرارے۔ دھنہ آپ ترائے، گایاں چارے موڑ کیا رے۔ کبیر جوت ملائے، رسنا نام نرنجن چتارے۔ گنکا پار پرائے، گرمت گیان طوطا اچارے۔ پوتنا پاپن پربھ ترائے، موہن منے پایا کرش مُرارے۔ سین روپ ہر ہوئے کے، گیا آپ راج دوارے۔ بدھک آپ تاریا، چرن کول وچ تپر جو مارے۔ جگو جگ لے او تار جن بھگتاں تارے۔ کلچگ دشٹ سنگھار، بہتر جامے رسنا گرسکھ اچارے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، چار گنٹ ہوئے بجے بجے جیکارے۔ بجے بجے جیکار بھیو جگ اتر۔ سوہنگ جپ رسنا، چوتھے جگ دے ساچا منتر۔ آتم پربھ گیان کنجی، ناؤں کھول من کا جندر۔ جپ کوئی بھیو نہ جانے، مہاراج شیر سنگھ جوت سر روپ دیہہ اندر۔ برہما برہم سر روپ ہو، درس پربھ کا لوڑے۔ شو شنکر پربھ روپ انوپ ہو، کرے آس ملے چرن دھوڑے۔ وچ برہمنڈ نظر نہ آؤئی، گرمکھاں پچن نہ موڑے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، بے کھاں کلچگ روڑھے۔ کلچگ مان گرمکھاں دیبا۔ جپ سوہنگ نام ہوئے نرمل جیسا۔ بھل نہ جانا پربھ کا در، دیوے دان پُتر دھیا۔ ڈل نہ جاؤ پاؤ اپنا کیبا۔ کلچگ اترے پار، مہاراج شیر سنگھ نام جس رسنا لیا۔ رسنا نام نرائے جو پیوے۔ جوت سر روپ تھر گھر رہیوے۔ بن نام نہ جگ جپوے۔ بن باتی بن تیل مہاراج شیر سنگھ دیپک دے جگیوے۔ میل میل چرن لاگ سدا شکھ پائیے۔ چرن لاگ پربھ چڑھجھ درسائیے۔ چرن لاگ مائس جنم سُپھل کرائیے۔ چرن لاگ وڈ بھاگ سادھ سنگت مل جائیے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ہے، سُتی آتم پھیر جگائیے۔ آتم سوئے نہ دوس رینا۔ جھوٹھی کایا سوئ نہیں رہنا۔ کلچگ مایا بے کھاں موہیا، گرمکھ مل پربھ پیکھے نینا۔ سادھ سنگت دیا پربھ کرے، پتت پاپی اپر ادھی کوئی نہ رہنا۔ سُتگر ساچا سُتھگ ورتے، سوہنگ شبد نام نشان دیہہ دا گہنہ۔ آتم ایہہ گیان، سُتھگ وچ رہنا۔ بے کھاں نزک ممحار، اُلٹے وہن جگت ہے وہنا۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھ تارے، پورب جنم دا دیوے لہنا۔ جنم جنم پربھ جیو بھر مایا۔ لکھ چراسی گیڑ چلایا۔ اُلٹائے سر شٹ وچ

مات دے آیا۔ ساچا نام ناؤں سرب کو دیا، سوہنگ شبد سچ چلایا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، تیرا انت کئے نہ پایا۔ کوئی نہ جانے پر بھ پرور۔ اوچو اُوچ پر بھ کا در۔ جوت سروپ او تار نزدھر۔ گر سنگھ ساچا سوچھ سروپ، انتکال نہ ہوئے جم کا ڈر۔ نہ کلک جوت پر گٹائے، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دھرنی دھر۔

۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پال سنگھ دے گردہ پنڈ لیاں ضلع جالندھر

کلگ تار جائے گر سکھاں، چھن بھنگر جوت پر گٹائیکے۔ کلگ تار جائے گر سکھاں، بھر تمبر سرب سائیکے۔ کلگ میٹ جائے سب دکھاں، رِدے شدھ گر سکھاں کرایکے۔ کلگ تار جائے گر سکھاں، گھر سچی جوت جگائیکے۔ کلگ تار جائے گر سکھاں، گھر درشن بھکھیا پائیکے۔ کلگ تار جائے گر سکھاں، مگھ امرت بھوگ لگائیکے۔ کلگ تار جائے گر سکھاں، مهاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائیکے۔ گر سکھاں گر درشن پائنا۔ بے مکھاں دیلا ہتھ نہ آئنا۔ وقت وچار جوت سروپ نہ رِدے وسائنا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھاں دربارا، بے مکھاں در در بھوانا۔ پر بھ درس سچ دربارا۔ پر گٹے جوت کلگ اپر اپارا۔ دھرت دھول آکاش پر بھ جوت آکارا۔ گر سکھاں گھر کیا واس، چھڑ سکل سنسارا۔ گر سنگ سدا ہر پاس، مهاراج شیر سنگھ آپ نِزکارا۔ نِزکار جوت گھر نِزدھن آئی۔ جھوٹھے دھنے سب سرشٹ بھلانی۔ گر سنگھ پریت گر چرن بن آئی۔ سو سہایا تھاں، جتھے پر بھ جوت پر گٹائی۔ پر بھ پورن شر دھا پور، بُجھی دیپک پھیر جگائی۔ گھر ساچا شناہو پایا، بُجھ رہے نہ کائی۔ پر بھ انتم میل ملائیدا، جوت سروپ ویچ دے ملائی۔ گر سکھاں مان دوایا، جگ چار جس رہ جائی۔ تھر گھر چھڑ سنگھ گھر آیا، کلگ دیوے بھگت وڈیائی۔ دھن دھن مهاراج شیر سنگھ انتکال ہوئے سہائی۔ گر سنگھ ادھارے آدن انتا۔ سوہنگ ناؤں جن اُچارے، ملے پر بھ بھگونتا۔ رِدے

ہوئے جوت چمٹکارے، گلگل ملے پر بھ سادھن سنتا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نہ بجن، ویچ چو جنت رہتا۔ راجن راج آپ وڈ راجا۔ ساجن ساز پر بھ سر شٹ ساجا۔ راگن راگ سوہنگ دیوے اُتم راگا۔ گر سکھ ہوئے وڈھاگ، بے مکھ سوئے گر مکھ جاگا۔ مہاراج شیر سنگھ رکھے لاج، گر سکھ گلگل لگے نہ داغا۔ گر سکھ دیہہ گلگل اموں۔ گر سکھ سوہنگ پر بھ چرن کوں۔ گر سکھ ہووے من دھروسا، بے مکھ مارن جھوٹھے بول۔ پر بھ ساچی جوت پر گٹائیکے، انت کل پورے تو لے تول۔ ہنکار نوارن سوہنگ پر بھ آیا، بے مکھاں پڑدے دیوے کھول۔ پر بھ سچا سچ سمایا، سوہنگ شبد وجایا ڈھول۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، سادھ سنگت کرے دیہہ نرول۔ گر سکھ گلگل اُتم ذاتی۔ سوہنگ ناؤں سچ دیپک باتی۔ بے مکھ پیر پسار کے، کل سُتے راتی۔ گر سکھ جوت جگائیکے، آتم دیپ نام نِرمل باتی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ گھر آئکے، بے مکھاں من لائی کاتی۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، بے گر سکھ سمجھاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، پر بھ نظر نہ آوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، گلگل مایا اگن جلاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، سوہنگ شبد نہ رنسا گاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، جم در بدھا چوٹاں کھاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، کوکر شوکر جوں رہاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، کاگ ہووے کل وِشا کھاوے۔ بے مکھ موڑھ نہ سمجھدا، مہاراج شیر سنگھ مت پڑدا پاوے۔ گر سکھ سٹنگر چرن لجھدا، کر نِرمل بُدھ۔ گر ساچا گر سکھ بُجھدا، پر بھ ساچی دیوے سُدھ۔ بن پر بھ کون ملاوندا، وِچھڑیاں نُؤں نندھ۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لگاوندا، گر سکھاں دیوے ساچی بُدھ۔ گر سکھ ورلے ویچ سہنس۔ گر سکھ تارے سرب اپنا بنس۔ بے مکھ مارے جوں مُراری کنس۔ گلگل گر سکھ پیارے، مہاراج شیر سنگھ تیری انس۔ وشنوں بنسی پر بھ آپ اکھوایا۔ گر سکھ ساچا بنس بنایا۔ سادھ سنگت پر بھ ویچ سمایا۔ وِٹھو جاؤ قربان، سوہنگ شبد جس رنسا گایا۔ گلگل ملیا وشنوں بھگلوان، مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھراایا۔ پر بھ کا بنس چلے جگ چار۔ گر سکھ جاؤ سد سد بلہار۔ جنہاں گھر وسے آپ نِرناکار۔ جوت سرُوپ پر بھ دے چلیا جوت ادھار۔ جگ اولیا کسے نہ ٹھلیا، نظر نہ

آوے آپ گردھار۔ گر سکھاں در ساچا ملیا، پربھ کرپا کری اپار۔ گر سکھ سچ گھر چلیا، حکم جوت چلے اک تار۔ گر سکھ ہردا کدے نہ ہلیا، جت وسے سر جنہار۔ گر سکھ انت جوت سنگ ملیا، پربھ ملے جوت ملاوہنہار۔ گر سکھاں سچ گھر ملیا، مہاراج شیر سنگھ تیرا سچ دربار۔ ساچا گھر ساچا دربار۔ گر سکھ نہ جائے ڈر، ملے پربھ اگم اپار۔ بے مکھ ماں جنم جائے ہار، رِدے نہ ساچا پربھ وچارا۔ مہاراج شیر سنگھ دھرنی دھر، جوت سروپ روے سنسارا۔ گر پورا سچ گھر کمبھرا۔ پر گٹ جوت اگم، دیوے گر سکھ من دھیرا۔ گر چرن لاغ ترایا، ماں جنم ہیرا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وڈیا، لکھج پر گئے سر پیراں پیرا۔ دے درشن گر پیاس بُجھائی۔ گر سکھ لیکھ پربھ آپ لکھائی۔ چاڑھ میٹھی رنگ، رنگن نام چڑھائی۔ کل دتی تیری تار، پال سنگھ تُدھ ہوئے ودھائی۔ لکھج ہووے اندھ اندھیار، للیاں ناؤں جگ رہ جائی۔ گر سکھ سوہے گر دربار، چار گنٹ ہوئے بے جے جیکار کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ سرگن نزگن سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ جو جن پڑے پربھ کی سرنا۔ جو جن اڑیا انت نزک نواس ہے کرنا۔ بے مکھ اگن جوت سنگ سڑیا، گر سکھ چرن لاغ ہے ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ انت جوت ملائے، گر سکھ ہووے جگت نہ مرننا۔ لاج پت رکھے آپ پربھ جگ رکھنہارا۔ تن مارے پربھ تین تاپ کام کرو دھ نہ پکارا۔ انتم ہوئے ست ست، انتم ملیا پر کھ اگم اپارا۔ لکھج رکھے آپ پربھ، ساچا نام دے ادھارا۔ ساچی پاوے وچ دیہہ مت، امرت نام چلے بُجھہارا۔ مہاراج شیر سنگھ آپ سمر تھ، امرت دیوے جگت بھنڈارا۔ پاربرہم پربھ وچ دیہہ سمایا۔ سکھ دیہہ پربھ کی جوت، جوت سروپ ایہہ کان رچایا۔ مہما انوپ پربھ رنگ نہ روپ، جوت سروپ نظر نہ آیا۔ لکھج پر گٹ پربھ وڈ بھوپ، ساچا مکٹ سر دستار سجایا۔ پت را کھی پربھ پاربرہم، بستر بھوش انگ لگایا۔ گھر توٹ کدے نہ آوی، گر سیوا گر سکھ کمایا۔ پھر جنم کدی نہ پاوی، انتکال وچ جوت ملایا۔ ست پر کھاں سچ نام جپاوی، گھر ساچا دھام سمجھنڈ بنایا۔ پربھ دیندیاں توٹ نہ آوی، جگت جگت بھنڈاری پربھ تچ ودھایا۔ پربھ سد سد بخشناہار، منگ دان گھر پر میشور آیا۔

جگت دیوے مان، سوہن مندر جتھے پربھ چرن لکایا۔ مهاراج شیر سنگھ جاؤ بلہار، جس ایہہ تھان سہایا۔ اڈھی رین وہائی۔ دُنیا سن سادھ سوائی۔ گر سکھاں من وحی ودھائی۔ پخچم چیت مهاراج شیر سنگھ شبد لکھائی۔ سُنج مسان جگ محل میnarے۔ چپ چپیتے جگ جگ پون ہلارے۔ وِچ آکاش سرب ستارے۔ مهاراج شیر سنگھ تیری جوت لفجگ چمٹکارے۔

۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی گربجن سنگھ دے گردہ احمد پور

چار ورن پربھ وسیا، سرب گن داتا۔ راہ لفجگ ساچا دسیا، دیوے دان شبد گن داتا۔ جن بھگتاں پربھ ہر دے وسیا، روے رنگ آپ پربھ رنگ راتا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ گھر پر گٹ جوت پُر کھ بدهاتا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پخچم پربھ مارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، نزہار نزویر جوت چمٹکارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، جگت جلندا گر سکھ پربھ تارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پخچم چیت گر سکھ سوہن ہر کے دوارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، گھر آیا اگم اپارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، سُرت شبد جن سکھ اچارے۔ وڈ وڈیائی پنچمی، تھر گھر دے آپ نزنکارے۔ پخچم جیٹھ ملے وڈیائی، مهاراج شیر سنگھ سکھن تارے۔ لفجگ پر گٹے تریلوکی ناٹھا۔ وچھڑ کدے نہ جائے، ساچا پربھ سدا سنگ ساٹھا۔ گر سکھ رنسنا سوہنگ گائے، سَنجگ ساچی پربھ کی گاٹھا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹھاوے، بے مکھ نہ ٹیکن ماتھا۔ بھگت وچھل پربھ سنگ سہیلا۔ گر چرن لگائے گھر در کا میلا۔ پر گٹ ہووے درس دکھاوے نہ جھوٹھی کھیلا۔ لفجگ تارن آگیا، گر سچ دھیلا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، جن کیا سنجوگی میلا۔ سچ سنجم سچ روپ پربھ کی جوتا۔ لفجگ پر گٹے پربھ وڈ بھوپ۔ ایک آپ کوئی اور نہ ہوتا۔ بے مکھ لفجگ رہیا سوتا۔ باہوں پکڑ ترایا، نزک نواس نہ کھادھا غوط۔ مهاراج شیر سنگھ چڑاں گیڑ کٹایا، انتم میل کرے وِچ جوتا۔ جوت سر روپ وِچ جگت پرویش۔ سچ پربھ کو سدا آدیں۔ آپ

ایک جگو جگ اٹاواے بھیس۔ کرپا کر پربھ بخشدا، گرسکھاں کرے بدھ بیک۔ جگ جھوٹھا دھندا چھڈ کے، گرچن لگاؤ ٹیک۔ گرپورا سمرناہار ہے، وسر و گھڑی نہ ایک۔ ٹلچ بھگتاں تارن آگیا، مہاراج شیر سنگھ کر جوت سروپی بھیکھ۔ جگ چوتھے پربھ کھیل رچایا۔ چھڈ دیہہ جوت سروپ سمایا۔ نرگن سرگن روپ پربھ، بھگت جناں ہر درس دکھایا۔ اُتم نرمل چنچلا، جن رنسا سوہنگ گایا۔ لوہا پارس چھو ہے ہوئے کنچنا، گرسکھ سنگ بے مکھ ترایا۔ کرو درس کھول دیوے لوچنا، سنگھ سینگھاں پربھ ڈیرہ لایا۔ ہن ویلا سچ جس سوچنا، نہ کلناک جگت وچ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، گرسکھاں مان دوایا۔ مان موه دونوں پربھ پرہرے۔ پورب کرم وچار، ساچی جوت پربھ وچ دھرے۔ مد ماسی کر خوار، تر گد جوں نت واس دھرے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا، سرن پڑے جن پربھ پار کرے۔ گرسکھ ٹلچ جگت ویوگی۔ کرپا کر پربھ تاردا، در آئے روگی۔ کوٹاں وچ پربھ پچھاندا، کرم میل گرسکھ سنجوگی۔ بے مکھاں بان پربھ ماردا، مہاراج شیر سنگھ ستگر چوچی۔ ٹلچ کرم وچار کے، پربھ جوت پر گٹاواے۔ جوت سروپ وچ دیہہ سمائیکے، شبد ساچ سچ آپ لکھاوے۔ گن ندھان پربھ گھر آئکے، بھگت جناں ہر لیکھ لکھاوے۔ درگاہ مان دوائیکے، سچ گھنڈ سچ تخت بہاوے۔ پربھ شبدی شبد ملائیکے، تین لوک کی سو جھی پاوے۔ کھنڈ برہمنڈ سمائیکے، لپلا اپی جگت چلاواے۔ بے مکھاں پڑدا پائیکے، مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آوے۔ چار گنٹ پربھ شبد چلاواے۔ بے مکھاں ہوئے ہاہاکار، بجے بجے جیکار بھگت جن گاوے۔ ٹلچ ہوئے ڈشت دُراچار، مد ماس جو رنسا لاواے۔ بھرمت بھرمت ہوئے خوار، ساچا پربھ نظر نہ آوے۔ موڑ کھل گدھ نہ کرن وچار، رنسا لو بھی لو بھ ہلکاواے۔ چوتھے جگ آئی ہار، کنجبھی نزک پربھ واس کراواے۔ گر ساچا شبد لکھاوے، انکال نہ کوئی چھڈاواے۔ مہاراج شیر سنگھ سد بخشدا، در آئے پار کراواے۔ اک رنگ پربھ رنگ پربھ نرالا۔ ٹلچ تارناہار پربھ، پر گٹی جوت گوپند گوپالا۔ چرن لگ تر جاوی، سب بردھ ہے بالا۔ مہاراج شیر سنگھ لیکھ لکھاوے، گرسکھاں پائی تھاں گھالا۔ ستھنگ ساچا سچ پربھ کرنا۔ ہنکارن

مار دشٹ سنگھارے، راؤ رنک اک کرنا۔ بھگت ادھارے آئے دوارے، اک رنگ وسے ویچ چار ورنا۔ مہاراج شیر سنگھ تریلوکی نندن، سوہنگ شبد رسن اُچزنا۔ سَتِّنگ سوچھم اُتم نِرالا۔ گر سکھاں دیکھے کرپا کرے گر گوپala۔ جگے جوت ویچ للاٹ، سنگھ سوارے جوں جوالا۔ گر پورے دینی دات، سوہنگ رسانا مala۔ سَتِّنگ ساچا درس دے آپ، بھگت جناں ہوئے رکھواں۔ پرگٹے پربھ برہم سروپا۔ چپو جنت تارے ویچ اندھ کوپا۔ جو جن آئے چرن نِمسکارے، دیوے درس پربھ سوچھ سروپا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت چنتکارے، نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپا۔ روپ رنگ جو پربھ کا پیکھے۔ جوت سروپ ویچ دیہہ ہی دیکھے۔ ماں جنم ہوئے بھجگ لیکھے۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، گر سکھ سچانیبی دیکھے۔ آتم باقی دیوے دات، گر سکھ پربھ داتی۔ ملے آن پربھ سکھاں سُتیاں راتی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تارے، دیوے درس آپ پربھاتی۔ دے درس پربھ بھے چکائے۔ مکند منوہر لکھمی نزاں پربھ نظری آئے۔ آتم جوت ہوئے پرکاش، جوت نِرنجن ویچ دیہہ جگائے۔ پربھ پورا سرگن طاس، دیپک نِرمل جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرے رِدے پرکاش، سوہنگ شبد جو رسانا گائے۔ اوانگ آپ نِرناکار جوت سروپ وسے ویچ سنسارا۔ جوت آکار کیا جگت پسرا۔ جگو جگ پربھ لے او تارا۔ جامہ دھار نہ کنک پربھ ناؤں وچارا۔ سوہنگ شبد اچار بھگت جناں ہر دے بھنڈارا۔ گر سکھ ادھرے پار، ساچی پریت گر چرن دوارا۔ پرگٹے جوت آپ نِرناکار، مہاراج شیر سنگھ جوت نِرناکار جوت نِرنجن نِر نزاں۔ گر درس کر گر مکھ تر جائنا۔ سادھ سنگت پربھ ہوئے وس، رسانا دیوے نام رسائنا۔ بے مکھاں نہ پائی ساچی وتحہ، بھجگ پھر دے جوں سُنبخے گھر کاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ پائی نتھ، لکھ چڑاں گیڑ بھگتا ونا۔ بھجگ بے مکھ پربھ آپ پچھانیا۔ بھجگ بے مکھ جونہ منے پربھ کے بھانیا۔ بھجگ پائے ڈاڑھے دکھ، جن آتم رام منوں بھلانیاں۔ بھجگ ہوئے کدے نہ سکھ، جن پورا سَتِّنگ نہیں پچھانیاں۔ بھجگ آیا پربھ سرب سکھ، تختوں لائے راجے رانیاں۔ سرشٹ کھپاوے پاوے بھکھ، چار ورن اک کرانیاں۔ وڈ داتا آپ سمر تھ پُرکھ، دیوے مان بھجگ

نہانیا۔ مایادھاری مد ماسی ہوئے بے مکھ، کلچک مارے پر بھ سوہنگ بانیا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے ہر دے سکھ، چرن لگے جو ہوئے نہانیا۔ پر بھ نِزکار نِزویر سد اکھوائے۔ جوت سروپ وِچ چو جنت رہائے۔ گر سکھ آتم آپ پر کاشیا، جوت سروپ پر بھ درس دکھائے۔ نجانند امرت بوںد چواسیا، امرت بوںد کوں میں پائے۔ کھلے کوں آتم دھرواسیا، انخد شبد دھن دے وجائے۔ کھلی ترے کٹی ترے بھون سوجھیا، دوار دسم پر بھ دے گھلائے۔ گر سکھاں کلچک گردر بوجھیا، جوت سروپ وِچ جوت ملائے۔ گر سکھ گر درس من لو جھیا، کر درس ہوئے ہنگتا روگ گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر پُر، نہ کلنک ہو سُنگ لائے۔ کلچک تارن آگیا، گوپال گر گپتہ۔ بھگت جن سُتے جگاؤن آگیا، پر بھ ساچا کُتی کُتا۔ سوہنگ شبد سکھاؤن آگیا، پر بھ ملن کی ساچی جگتا۔ سُنگ ساچا لاون آگیا، مہاراج شیر سنگھ گپتی گپتا۔ جگت بھلایا جگت کر، پر بھ بھید چھپائے۔ کلچک نظر نہ آیا، اچھل چھلنی چھل آپ کرائے۔ جگ سُن سادھ کرا گیا، آتم دھن گر سکھ وجائے۔ گھر در مندر تھاں سہا گیا، جوت سروپ پر بھ جوت جگائے۔ ہکاریاں مان گوا گیا، نہ کلنک نام رکھائے۔ سُنگ ساچا لایا، سُت سنگت پر بھ دے شنائے۔ کل بے مکھ نام لکھایا، مد ماس جن رسانا لائے۔ گر ساچے تخت رچایا، گھر گر سکھاں دے بھائے۔ پر بھ امرت مکھ چوایا، کھول کواڑ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا، جنم جنم دی سو جھی پائے۔ گر پورا بھرم نواردا، دے آتم گیانا۔ گر رسانا شبد اچاردا، گھر سچ دھیانا۔ پر بھ امرت امر ور کھانودا، والی دو جہانان۔ گر سکھ رنگ سدا پر بھ ماندا، ہوئے میل کر شن بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تاردا، نہ کلنک دھار کے جامہ۔ نہ کلنک پر بھ جگت اکھوایا۔ جوت سروپ جوت پر گٹایا۔ سرشٹ بھلائے جھوٹھی پائے مایا۔ آتم مت گوائی، وکار ورودھ جلایا۔ رسانا مد ماس لگائی، کلچک چو ناس کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، جھوٹھی پائی جگت تے مایا۔ سرشٹ بھلائی سرب گنو نتے۔ کلچک کھپائی آپ بھگو نتے۔ سادھ سنگت دے وڈیائی، پر بھ کی جوت وِچ سدارہ نتے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ ناؤں جھولی پائی، در تیرے تے آئے منگتے۔ گر

در پُورا گر سکھ منگنا۔ آتم دیوے گیان پربھ گر سکھ من چاڑھے رنگنا۔ آتم ہوئے سدا سکھ، سکھ ساچا دیپ وچ دیہے جننا۔ مهاراج شیر سنگھ لاء ہے بھلکھ، آتم درس جس پربھ منگنا۔ آتم درس پربھ سکھ درسا کے۔ ٹلچ چلیا بھیں وٹا کے۔ پُورا گر سکھ من سو جھی پا کے۔ شبد سرت آتم جوت جگا کے۔ بن باقی بن تیل بُجھی دیپ جوت جگا کے۔ وچھڑ کدے نہ جائے، ٹلچ لگے چرن جو آ کے۔ ٹلچ دیوے پربھ وڈیائی، نہ کلنک ناؤں رکھا کے۔ مهاراج شیر سنگھ چرن لگ جائی، سوہنگ شبد سنتجک چلایا۔ باقی سب دامان گوایا۔ سربت تیر تھاں بھے چکایا۔ انکال ٹلچ کرن جوت سروپ آپ پربھ آیا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، بھید کئے نہ پایا۔ بھیو پاوے جن بھرم چکاوے۔ چر نامت تیرا لے آتم ترپتاوے۔ پربھ پُورا کپٹ نواردا، ہوئے وچوں روگ گواوے۔ امرت بوںد مکھ چواوے۔ انت امر کر تاردا، جو چرنی سپیس جھکاوے۔ پربھ ٹلچ جن بھگت پچاندا، بے مکھ چرن نہ آوے۔ پربھ گن اوگن سرب چو جاندا، کوئی چھپے نہ چھپاوے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ رنگ ماندا، بھرم بھو دا بھید چکاوے۔ بھگت وچھل سرب گن داتا، سد اپنا بھیکھ وٹائیدا۔ سنتجک سَت مہروان، تریتا رام نام دھرائیدا۔ دواپر تارے بھگت بھگوان، مہاسار تھی آپ اکھائیدا۔ ٹلچ لے او تار، نہ کلنک ہو جگت کھپائیدا۔ سرِشٹ ہوئے خوار، پربھ پُورا نظر نہ آئیدا۔ گُنٹ چار ہوئے ہاہاکار، شبد بان گر اگن چلائیدا۔ سادھ سنگت گھر بھے جیکار، جستھے پربھ جوت پر گٹائیدا۔ بے مکھ کل ہوئے خوار، در منگن بھلکھ نہ پائیدا۔ ٹلچ دیوے تار، مد ماس جو جن نہ رسانا لائیدا۔ مهاراج شیر سنگھ آپ کر تار، وچ جوتی جوت ملائیدا۔ مات پاتال آکاش سدا پربھ وسیا۔ وچ پاتال باشک سیجا، سچ آسن پربھ پُورے دسیا۔ من میں دھر ہنکار، ایشر چرن چھمی جھسیا۔ کسے نہ پائی سار، گھٹ گھٹ سدا پربھ وسیا۔ مهاراج شیر سنگھ گھر سکھ پر کاشے، وچ آکاش جوں رو سسیا۔ وچ آکاش پربھ جوت نرالی۔ جیو جنت سرب کا والی۔ انجا پون سر چھتر جھلامی۔ سرب سرِشٹ پربھ جوت جوالي۔ سچھنڈ وسے مهاراج شیر سنگھ جوت

نِرالی۔ جوت نِرالی ٹھیک وِچ مات پر گٹھائی۔ سرِ شست ساری پکڑ ہلائی۔ گُنٹ چار پے جائے دُھائی۔ بھیناں تائیں چھڈ جانگے بھائی۔ ماوال پُتراں سُدھ نہ رائی۔ کوار کنیا کل پت گوائی۔ ٹھیک کایا پلت وکھائی۔ شرم دھرم سر کھیبہ پوائی۔ جھوٹھی سرِ شست چھن وِچ کھپائی۔ آپ اڈول بیٹھا پر بھ رنگ لائی۔ نظر نہ آوے سچ بِنگ قصائی۔ جوت اگن پر بھ سرِ شست لگائی۔ اندھ دُضدھ دُھندوکارا، دوس رین اک ہو جائی۔ انتم قہر کلوکل ورتے، دھرتی ماتا دئے دُھائی۔ بخششیں بخششناہ پر بھ، جھوٹھی سرِ شست وِچ گور سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی نہ جانے، نہ کنک ہو کھیل رچائی۔ ٹھیک کھیل کرائے، جُگ اُٹھائے سرب ور بھندڑا۔ ٹھیک مان گوائے سرب بُھلاۓ، سوہنگ شبد لائے سر ڈنڈا۔ جو بلائے کرے ہائے ہائے، من وجا ہوئے کنڈا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ شبد چلاۓ، جگت گھائے سچ سوہنگ کھنڈا۔ تپنسک جیو جگت میں، تن چین نہ آوے۔ بے بال نہ ہو وے گھٹھ میں، مات نہ جگت کھاوے۔ کرم ہین جن جانیئے، انس بناں خالی رہ جاوے۔ دُکھ سارے دے وکھانیئے، کشنا پکھ اندھیر ہو جاوے۔ ناڑی بہتر دے سوانیئے، اپنا بھیو جیونہ پاوے۔ سچ ناؤں آکھ وکھانیئے، تپنسک جیو دوئے انجانے۔ گرو ساچا لیکھ لکھانیئے، جو چلے گر کے بھانے۔ روگی جیو او لڑا، ہوئی دیہہ نِزوی۔ پر بھ کر پا کر بے بخشدے، سچی دات پائے وِچ جھوی۔ مات پتا سدا ترسدے، بن پُتراں جنم روی۔ دیہہ امرت ساچا پر بھ ورسدے، بے گھ نہ مارن بولی۔ من دُکھیا سدا ترسدے، سچی دات پا جائے جھوی۔ مہاراج شیر سنگھ کرم کمائیکے، وِچ سنگت قسمت کھوی۔ در منگی بھجھپھیا جائیکے، دیوے داتارا۔ بے بھلیا شبد کمائیکے، پیٹ رہے سدا اپھارا۔ گرچرنی ڈگے آئیکے، پر بھ پورن آس پُجاونہمارا۔ بے جاؤ گھ بھوائیکے، جگ رہے جیو آکارا۔ رکھن سوہنگ رسانا گائیکے، لاہے دُکھ دے کوڑ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وتحہ، مد ماس وِچ بُھل نہ جائے گوارا۔

گر پرسادِ گر درتے پایا۔ گر پرسادِ گر سکھ نرمل دے کرایا۔ گر پرسادِ گر چرن لاگ مہاسکھ پایا۔ گر پرسادِ مہاراج شیر سنگھ درس دیکھایا۔ پربھ درس کرے نر ناری۔ ناؤں دھرائے سادھ سنگت پیاری۔ سکھت میل ہوئے جائے بیماری۔ سوہنگ ساچا ناؤں، ورلا کوئی وپاری۔ گر سکھاں من پربھ کا چاؤ، ہردے چڑھی نام خماری۔ در آئے ہوئے پروان، بے مکھ سُتے پیر پساري۔ فلنج پر گٹ وشنوں بھگوان، ساری سرِ شٹ اگن سنگھاری۔ بھگت و چھل مہاراج شیر سنگھ، گر سکھ آئے چرن دواری۔ جو جن آئے تن من پربھ ویج وسا کے، آتم تریتاے پربھ درشنا پا کے۔ جو جن آئے من ہنکار رکھا کے، گر در جائے پت گوا کے۔ جو جن آئے بھکیخ وٹا کے، بے مکھ جائے مائس جنم گوا کے۔ جو جن آئے پربھ چرن پیاسا، سادھ سنگت پربھ رکھے ملا کے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے، ستگ ساچا جاوے لا کے۔

۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھوال بچن ہوئے

ذکھی ہوئے جگت بلائے، پربھ ساچا نظر نہ آیا۔ کنڈا ہوئے رہیا ستائے، دیہہ اندر روگ لگایا۔ دکھاں سر دکھ ہو آئے، جن پربھ توں مکھ بھوایا۔ بھکھو بھکھ کل کر ورتائے، پربھ اچرج کھیل رچایا۔ جیو کرن ہائے ہائے، کی بھانا گر ورتایا۔ در منگن بھکھ نہ پائے، مونہ کالا نندک کرایا۔ کوئی ورلا سکھ رہ جائے، جن سوہنگ من وسایا۔ منمکھ جھوٹھے دھندے لائے، مد ماس آہار بنایا۔ مندے مندی تھائیں پائے، پربھ نرک نواس دوایا۔ گر سکھ ساچے گھر جائے، سچ تخت پربھ رچایا۔ دیہہ چھڑ جوت مل جائے، سچھنڈ وسے پربھ چرن لگایا۔ بے مکھ روؤے گر مکھ ہیسے، پربھ پورے گیڑ چلایا۔ سچا راہ سچ پربھ دسے، کل دیلا نیڑے آیا۔ پربھ پورا ویج سنگت وسے، جس من دا بھرم چکایا۔ گر سکھ منمکھ ہونہ درتے نسے، پربھ سنگ مایانہ کسے رجایا۔ گر چرن پریت ہردے پربھ وسے، امڑا لال ویج دیہہ ٹکایا۔ ہیرا ہر جیو ہر

روے وچ روسے، دیہہ دپیک تج و کھایا۔ آتم نام جو رسانارے، کھول پڑدا پر بھ بھید مٹایا۔ ہر جیو گر سکھاں گھر وسے، گیان دھیان سچ مارگ دکھایا۔ نہ کلناک وڈا ذکھمان، جیواں مان گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان، جوت سر روپ بھیو چھپایا۔ کوئی نہ جانے پر بھ کے بھیدا۔ سرب وکھانے چارے ویدا۔ پر بھ جیو ڈا اور نہ کوئے، پر بھ ساچا سییدا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے سنگ سوئے، جنہاں مٹاوے وچوں بھیدا۔ پر بھ کا بھید کسے نہ جانیو۔ پر بھ کا بھید گر مگھ چھانیو۔ پر بھ ابھید تختوں لائے راجے رانیوں۔ پر بھ اچھل اچھید نہ جانے برہم ہر تانیوں۔ سستجگ ساچا سوہنگ وید، آتم رس جپ رسانا مانیوں۔ فلچک جنم نہ پائے، مہاراج شیر سنگھ جن درس دکھانیوں۔ بن کر پا گر در نہ آوے۔ ساچی درشت گر سکھ کراوے۔ آتم بھر شٹ بندک ہو جاوے۔ ساچا اشٹ جو سوہنگ رسانا گاوے۔ مہاراج شیر سنگھ ڈوبے سر شٹ، گر سکھ فلچک آن تراوے۔ گر تارے پر بھ تار نہارا۔ بے مگھ سنگھارے سرب وچ وس نیہارا۔ گر سکھ من امرت بر کھے جوں جل کی دھارا۔ چرن آ ملے وڈیائی، گر مگھ لنگھے پاپ پہاڑا۔ شبد سر روپ پر بھ کھیل رچائی، چار گنٹ ہوئے اجڑا۔ فلچک انت کرایا، جوں کر سان کھیتی واڑا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، سر شٹ سبائی چبائی داڑھا۔ ڈنک وجے پر بھ کا ڈنکارا۔ رنک ہسے روے مایادھارا۔ نہانیاں گھر ہر جو وسے، فلچک ملیا پر کھ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچے گھر وسے، جوت جگائے اپر اپارا۔ جاگ جاگ جیو جاگ، گر جگ آیا۔ جاگ جیو جاگ، فلچک قهر قبر ورتا یا۔ جیو جاگ جاگ، جمدُ تاں فلچک مان ودھایا۔ جیو جاگ جاگ، سوہنگ شبد پر بھ دھن وجا یا۔ جیو جاگ کیوں سُتے بھاگ، ماں جنم لال گوایا۔ جیو جاگ جیو جاگ، ویلا جاگن دا ہن آیا۔ جیو جاگ جیو جاگ، کیوں جھوٹھے دھنے سستگرو بھلا یا۔ جیو جاگ جیو جاگ، کال باز جھپٹ سر آیا۔ جیو جاگ جیو جاگ، فلچک تارن نہ کلناک پر بھ نام رکھایا۔ جیو جاگ جیو جاگ، مہاراج شیر سنگھ فلچک جوت پر گٹایا۔ جاگو جیو وڈ بھاگو، سُنو پر بھ ساچا راگو۔ ورتے قهر سچ سچ ماگو۔ مہاراج شیر سنگھ ڈنک وجایا، سوئے جیو جگت جاگو۔ پر بھ ساچا ڈنک وجائیکے،

پربھ پلا پھیرے۔ کرو درس در آئکے، پربھ وسیا تیرے۔ نہ جاؤ پت لہا کے، لکھ پاپی بیٹھا چار چھپھیرے۔ پربھ رہیا نہ اپنا آپ چھپا کے، گھر سکھاں لائے ڈیرے۔ جن جاؤ درشن پربھ پا کے۔ مل گرسکھ سچ مارگ آئیے۔ مان دیوے پربھ گرلکھ، جس رسنا سوہنگ گائیئے۔ کر درشن اُترے بھلکھ، پربھ ابناشی گھر ماہ پائیئے۔ سُپھل کرایئے ماتا دی لکھ، سنگت جو رل جائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہوئے بے لکھ، چن لاگ تر جائیئے۔ پربھ میلے جگ و چھٹیاں، کل لو او تارا۔ پربھ ملے نہ لکھ اندھیاں، چنہاں من ہوئے اندھیاں۔ گرسکھاں من تن سُن آ، پربھ سُن سادھی کھولنہارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، مایا کیا لکھ پسرا۔ مایا ڈین جگت کھپاوے، نہ سوئے رین۔ جگ مایا دھارا اکھواوے، لکھ ڈوبے اُلٹے وین۔ کوئے نہ اسنؤں پار لٹگھاوے، انتکال نہ کوئی ساک سین۔ بھین بھائی سرب چھڑ جاوے، شترو متر پائے جھوٹھے وین۔ جھوٹھی پریت جگت رہ جاوے، انتکال پربھ بن نہ آوے چین۔ جمدوٹ سر ڈنڈ چلاوے، مہاراج شیر سنگھ انتکال تیرے با جھوں انت کون ملاوے۔ گرسیوا سکھ دیوے چھل۔ انتکال گھر آوے چل۔ جیو پربھ جوت سنگ جاوے رل۔ ساچا گھر جتھے پربھ وسیا، گرسکھاں گھر ساچا مل۔ لکھ آئے راہ سچ دسیا، پربھ کینا نہ ول نہ چھل۔ بے لکھ دروں کیوں نسیا، لکھ چنہاں ہردے سوہنگ وسیا، دیوے درس آپ اٹل۔ پربھ اپنی جوت پر گٹا کے، دیر لاوے گھڑی نہ پل۔ لکھ پھی کھیل ورتدا، پھن وچ جوت پر گٹا کے۔ گرلکھ سدا ہر پربھ ترسدا، پربھ آیا بھیس وٹا کے۔ پربھ شبد میکھ بر سدا، ساچی دیہہ وچ سکھ سما کے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، پر گٹی جوت لکھ آکے۔ پربھ جوت جن جوت جگاوے، پھن بھنگر پھن اندر سرشٹ جلاوے۔ مائی کایا ہوئے سب کھنگر، آیا کھیل جگت وکھاوے۔ پربھ کا بھانا ورتے جگ اندر، کوئے نہ اس نوں میٹ وکھاوے۔ بے لکھ ناچے لکھ بندر، مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آوے۔ گرسکھاں تارن آگیا، دو جہان دا والی۔ گرسکھاں سر ہتھ لکا گیا، بن باغ دا مالی۔ پھٹر بانہوں پار ترا لیا، نہ لئے دلائی۔ جن چرنی سیس نوا لیا، گھر جائے نہ خالی۔ جس پربھ کا

مان تکا لیا، پربھ ملے آپ بنوالی۔ پربھ پھولن برکھا لالیا، برکھے پھول جگے جوت نرالی۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھایا، گر سنگت در کھڑی سوالی۔ گر سکھاں آس پوردا، ہوئے انتر دھیانا۔ سچ ردے ونج نو اسدا، دے برہم گیانا۔ گر سکھاں سچ شبد ہے بھاکھدا، گر چرن دھوڑ کرن اشنا۔ مہاراج شیر سنگھ بچن سچ آکھدا، فلنج پر گٹی جوت وشنوں بھگوانا۔ وشنوں بھگوان بھرم نوارے۔ سوہنگ شبد چلائے جگت اپارے۔ دیوے وڈیائی جو جن در آئے پکارے۔ ہوئے سہائی سرب دوکھ نوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن داتا، گر سکھاں گھر آئے کاج سوارے۔ کاج راج تاج سر ستگر تیرے۔ آج کال بھاج ہوئے چار چھپھیرے۔ سگل سبائی سنگت باز پئے جائے ہنسیرے۔ مہاراج شیر سنگھ سر سوہے تاج، چھتر جھلے چار چھپھیرے۔ چار گنٹ پربھ شبد جناوے۔ سُتی سر شٹ سوہنگ رسانا گاوے۔ نظر نہ دیکھے آتم ہلاوے۔ گھنک پڑا سی چار گنٹ شبد بھے کار کراوے۔ ایک رہے آپ جگدیش، باقی سب دا مان گواوے۔ گر سکھاں من ہوئے ودھائی، مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے۔ جوت پر گٹے چوہہ چھلی وئی۔ سوہنگ شبد سُنے سر شٹ کئی۔ پربھ درس نہ دیوے، کر بھائی انھی۔ فلنج مان گوایا، خالی چلیا جھاڑ کے کئی۔ ہنکاریاں مان گوایا، پربھ کی جوت جگت نہ مئی۔ کر ولیں فلنج آیا، وڈ داتا وڈ دھن دھنی۔ نہ ہنکنک آپ اکھوایا، چھڈی دیہہ آپ پتوئی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ ہو آیا، گر سکھاں سچ من مئی۔ من تن میل اک بھرم دا، گر بھل نہ جائی۔ سنجوگ ہو یا دھر کرم دا، فلنج رُل نہ جائی۔ پربھ بھانڈا بھنے بھو بھرم دا، جگ ویکھ ڈُل نہ جائی۔ ہن ویلا نہیں بھے شرم دا، پلا پھیرو دیوہ ڈھائی۔ ہن بیڑا ڈبا سچے دھرم دا، سوہنگ ناؤ سچ بنائی۔ ہن ویلا بھے پیر دھرن دا، رکھے چرن پربھ لے اٹھائی۔ گر سکھ جوت سچی برہم دا، سچ جوت لے ملائی۔ گر پورا بھرمایاں نہیں بھے بھرم دا، چرن لاگ ملے وڈیائی۔ ہن ویلا نہیں بھے نرم دا، سچ تغ شبد پربھ آپ اٹھائی۔ مہاراج شیر سنگھ ہن دین منائے جرم دا، جیٹھو وال نگر پار کرائی۔

۸ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

اُتم ذاتی گرسکھ، جن ہر پربھ پایا۔ دیوے درس آپ پربھاتی، نہ کلناک داجامہ آیا۔ آتم دیوے سنتگر شانتی، دے درس بھرم چکایا۔ بے مکھ لگے منمکھ کاتی، گر پورے نہ درس دکھایا۔ باہوں پکڑ اٹھائے راتی، سوہنگ جنہاں نام دھیایا۔ امرت بوںد پوے سوانتی، تن مندر وِچ پربھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد جوت جگاتی، جگمگ جگے جس رِدے دھیایا۔ جگ چیو سو اجلاء، جن ہر پربھ ملیا۔ دے درس کھولے من گنجھلا، جوت سروپ جگت دیہہ دھریا۔ چھڈ دیہہ جوت ہوئے نِرالا، تارے سکھ پربھ آسا وریا۔ مہاراج شیر سنگھ در تیرا سانجھا، سوترا جس درشن کریا۔ درشن دیکھ من ہوئے نہالا۔ پربھ کا بھکیھ کلھک نِرالا۔ بن سکھ کوئی سکے نہ ویکھ، آیسا پایا پربھ جنالا۔ ہنکاریاں نند کاں لکھے لیکھ، انکال ہوئے مونہ کالا۔ گر سکھاں من کی طیک، انتم ہوئے آپ رکھواں۔ مہاراج شیر سنگھ سچ جوئی ویکھ، جوت سروپ کرے کھیل نِرالا۔ کھیل کرتار کسے بھیت نہ جانیا۔ ساچا سنتگر سچ ہے دربان، جن بھگت پچھانیاں۔ پر گٹی جوت پربھ نِراہار، ہتھ نہ آوے راجیاں رانیاں۔ گر سکھاں چرن پربھ اوٹ، دیوے درس پربھ مان نمانیاں۔ کلھک کڈھے سارے کھوٹ، بے مکھ پکڑ نزک نواس دوانیاں۔ سوہنگ شبد لگائی چوٹ، چار گنٹ بجے جیکار کرانیاں۔ چیو جنت بلائے جوں بوٹ، ملے جل نہ کھان نوں دانیاں۔ سرِشت گھوٹی شبد گھوٹ، ترے سو چلے جو تیرے بھانیاں۔ پربھ کا بھانا پربھ ہی جانے۔ آدانت پربھ ایک سمانے۔ پربھ سروپ اگم نہ کوئی چو پچھانے۔ مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آوے، چیو جنت دے وِچ سمانے۔ چیو جنت وِچ پربھ کا واسا۔ نہ کوئی جانے نہ کوئی پچھانے، آتم چیونہ ہوئے نِراسا۔ نہ کوئی رنسا گاوے، پربھ پورا ڈشٹ کھپائے، سادھ سنگت سدا ہے پاسا۔ سوہنگ شبد جو رنسا گائے، گر درکدے نہ جائے نِراسا۔ انکال قهر جگ ورتے، گر سکھاں گر چرن بھرواں۔ باہوں پکڑ پار کرائے، مہاراج شیر سنگھ چیا جن سواس سواس۔ گر سکھ پربھ دے وڈیائی، اُتم کلھک وِچ

سادھن سنتا۔ گر سکھ پربھ دے وڈیائی، جوت جگاوے پربھ بھگوئتا۔ گر سکھ پربھ دے وڈیائی، جن من آدنه انتا۔ گر سکھ پربھ دے وڈیائی، سچھند واسی کھنڈ سچ رہنتا۔ گر سکھاں پربھ جوت جگائی، ٹلچک سہائی روت بنتا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، گر سکھاں مکھ اجل کرنتا۔ گردر آئے بھرم چکایا۔ پربھ ابناشی سچ شاہ پایا۔ سرب گھٹ واسی جوت سروپ وچ دیہہ سایا۔ مهاراج شیر سنگھ سنگت تیری داسی، درس دان دے سکھ ترایا۔ پربھ کا درس اُتم نیارا۔ کر درس چوپار اُتارا۔ امرت برس پربھ لاهے آتم تپت بخارا۔ گر سکھ تیری حرص، سوہنگ شبد دے نام ادھار جپو جو کرے۔ آوے جاوے نہ جنمے نہ مرے۔ سٹنگر پورا پر گٹیا، لاگ چرن گر سکھ ترے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، سمرد ہرے ہرے ہرے۔ ہر ہر ہر پربھ جوت سانو۔ پربھ کی جوت ہر نام وکھانو۔ جوت ایشر ہر ایک وکھانو۔ ٹلچک مهاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار سچ جانو۔ نہ کنک کھیل کر بوہ رنگ۔ ٹلچک پکڑ چلایا، انت وار تن پیروں ننگ۔ سٹنگ سچ چلایا، گر پورے سچ سنگ۔ سادھ سنگت ناؤں ترایا، چنہاں درس دان پربھ منگ۔ مهاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا، پری گھنک جانے اک سنگھ رنگ۔ رنگ سنگھ رنگلیڑا، رنگ پربھ کا جانیا۔ سٹنگر ساچا سمجھ کے، چرن چوئ کرے ہوئے نمانیاں۔ نہ جنم گوایا بھرم کے، ایشر جوت وچ جوت ملانیاں۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ اپائے، لے جائے سچھند لکانیاں۔ سچھند ساچا جتھے پربھ جوتا۔ جوت سروپ آپ کوئے ہور نہ ہوتا۔ گر سکھ وڈ پرتاپ، ٹلچک جگایا سوتا۔ پربھ ملیا گھر آپ، دُرمت پاپ دیہہ تن دھوتا۔ سوہنگ دے کے جاپ، آتم دیوے رس سروتا۔ مهاراج شیر سنگھ مارے تین تاپ، گر سکھ نزک نہ کھاوے غوطہ۔ گر سکھ ملے آپ پربھ، انتم گھڑی نہ لاوے پل۔ جوتی جوت ملاوے پربھ، جوں ملے جل وچ جل۔ گر سکھ جنم نہ ہووے، وچ جوت پربھ جاوے رل۔ مهاراج شیر سنگھ باجھ نہ کوئے ہوتا، گر شبد من شبد چلایا ہوئے جوت سروپا۔ واجا پون وجایا، وچ دیہہ اندھ کوپا۔ گر سکھاں بھرم چکایا، پر گٹی جوت سوچھ سروپا۔ گر پورے گر سکھ وڈیایا، درشن پایا جس وچ اندھ کوپا۔ ہر ہر دے نام

وسایا، گلچ پر گئے پربھ وڈ بھوپا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگت وِچ آیا، نہ کوئی ریکھ نہ کوئی روپا۔ جو جن ویکھے پربھ کارنگ۔ درس دان جو رہے منگ۔ مائس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ ساچا در گرسکھ منگ۔ گل وِچ پلڑا پائیو، نہ جگ وِچ سنگ۔ سوہنگ دے گیان، چاڑھ جائے پربھ آتم رنگ۔ بانہو پکڑ وکھایا، پربھ ملنے کا سوکھا ڈھنگ۔ جن انحد شبد وجایا، نکلے دھن جوں تور ترنگ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے بھگت بھندار، سادھ سنگت جو منگنا در منگ۔ گر پورا در منگیئے، جتھے توٹ نہ آوے۔ گھر ساچا کدے نہ سنگیئے، نہ کھوٹ پلے پاوے۔ سادھ سنگت ملے رنگ رنگیئے، اچرج کھیل رچاوے۔ کدے میل نہ ہووے کُسنگیئے، گرسکھ پرے ہٹ جاوے۔ لیش ر جوت بوہ رنگیئے، جگو جگ جگ جوت پر گلاؤے۔ مہاراج شیر سنگھ گھر پورا منگیئے، گرسکھاں دان نام دواوے۔

﴿ ۹ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جبیٹھوال بچن ہوئے ﴾

گرسکھ سچا ونج وپار کر، کل پربھ کا ناؤں۔ جنم مرن دا بیڑا پار، ملے ساچا تھاؤں۔ من اُتم ایہہ وچار کر، پربھ پر گئے اگم اتحاہو۔ وِچ آتم پربھ کا واس کر، نہ جھوٹھا ڈنک وجاوے۔ وچوں ہوئے کنڈا ناس کر، مل سادھ سنگت گن گاؤ۔ وڈا داتا اپنا داس کر، نام ونج کر جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پربھ داتا، سمر سمر سمر پربھ سکھ پاؤ۔ سمر و سمر سمر پربھ رسن۔ سمرت نام ہر دے پربھ وسنا۔ دیہہ پربھ وسداء، مارگ سچ بن کسے نہ دسنا۔ مہاراج شیر سنگھ آئے گھر، جوت سروف سرب تھاں وسنا۔ سرب تھاں پربھ اکورنگو۔ نام دان پربھ آتم گیان، گر در تے منگو۔ وِچ جہان چوٹ جان، جوں کاچی ونگو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سوالی درس دان منگو۔ گر دربار ہوئے گرسکھ سوالی۔ شبد نام من چاڑھے لائی۔ تھائے پائی سرب گھال جو گرسکھاں گھالی۔ توڑ جنجاں مہاراج شیر سنگھ وِچ شبد ملائی۔ ہر بھگت ہر

دوارے وسے۔ ہر بھگتِ وِچ ہر چیو وسے۔ ٹلچ بھگت گرسکھ پربھ دستے۔ بے مکھ سارے چاند جوں مسٹے۔ تھائیں نہ پائیں گردر توں جائیں نسٹے۔ بھگت جناں ہر پربھ اپنا بھیو سب دستے۔ سوہنگ نام جن رنسا گاو، مہاراج شیر سنگھ وِچ ہر دے وسے۔ گرسکھ نہ دیوے پربھ کو کنڈ۔ گرسکھ نہ ہوئے آتم رنڈ۔ گرسکھ لودے وِچ برہمنڈ۔ گرسکھ چرن جگ دھووے وِچ نوکھنڈ۔ گرسکھ نہ سووے وِچ ورہنڈ۔ گرسکھ بوے نام اکھنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ بے مکھاں سرلاوے ڈنڈ۔ گرمکھ مانے پربھ کا کہنا۔ گرسکھ بھانا ہر کا سہنا۔ گرسکھ ساچے پربھ چرن وِچ رہنا۔ مہاراج شیر سنگھ جنم دا دیوے لہنا۔ لہنا لاد گرسکھ پربھ کو درسن۔ سچا گہنا دیوے گرسکھ، نام سوہنگ رنسا جپنا۔ بے مکھاں کل اُلٹے وہنا، سچھنڈ گرسکھاں وسنا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا بھانا سہنا، بے مکھ روون سکھاں ہستنا۔ گرسکھ من شانت پربھ درس دکھاوے۔ گرسکھ اکانت سوہنگ رنسا گاوے۔ گرسکھ پاوے دات کر نمسکار جو سپیس جھکاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سوئے نہ دین رات، گرسکھاں پربھ درس دکھاوے۔

دیوے درس گرسکھ در آکے۔ گرسکھ نہ جانے پربھ آیا بھیں وٹا کے۔ سچ شبد وکھانے، وِچ رنسا جوت سما کے۔ بھلے چیو انجانے، پربھ آیا جوت پر گٹا کے۔ مہاراج شیر سنگھ کملے ہوئے سیانے، جیڑے چرنی ڈیگے آکے۔ گر پاس نہ چلے چترائی۔ اپنی آپ چیو کرے وڈیائی۔ دُشت دُراچار پربھ دیوے سزائی۔ آپ دُرمت ہوئے خوار، سُدھ بُدھ بُھلائی۔ آتم کرے وکار مہاراج شیر سنگھ سُدھ رہے نہ رائی۔ چیو مان نہ کر، جگ سد نہیں رہنا۔ گرسکھا گرچرن دھیان کر، سچ سادھ سنگت وِچ بہنا۔ وِچ دیہہ پربھ کا داس کر، چھٹ جھوٹھی ساک سینا۔ مہاراج شیر سنگھ دکھاں ناس کر، گرسکھاں چرن لاگ دکھ کیوں سہنا۔ دکھی دکھ نوار، دیہہ ہوئے انزوگا۔ پاپی دُشت سنگھار، من ہوئے نچندیا سوگا۔ جھوٹھی دیہہ سچی داتار کر، ہور در نہیں منگن جوگا۔ مہاراج شیر سنگھ بیڑا پار کر، دکھ بڑا سکھاں نے بھوگا۔ گرمکھ دکھ نہ اُترے، کر تپر تھ اشنا۔ گرمکھ بھکھ اُترے، دیوے درس آپ بھگوانا۔ گرسکھ ملے پربھ بپ بپڑے، اک بن ہور نہ دُجا جانا۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ سادھ

سنگت اُترے، درس دان دیوے سر دانا۔ نین نِر مل جگ نِرالے، جنہاں پر بھ درشن کریا۔ آتم سکھ پی پرمیم پیا لے، گر سکھ تن من ٹھریا۔
ہوئے سواں سکھا لے، جنہاں پر بھ رنسا اُچریا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ نالے، گر سکھ چرن لاغ جگت تریا۔

﴿ ۱۰ ﴾ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پگی من وجائے دھن، پر بھ بخشدنا۔ جیو سماڈھی کھولے سُن، شبد گیان پر بھ دیندا۔ پر بھ کا درشن اُتم گن، جیو وِچ جہان کرِندا۔
گر سکھ جگ پر بھ لینے پُن، جگت سبائی چھاہ کرِندا۔ مہاراج شیر سنگھ آتم لائے رُن جھن، امرت نیر سدا بر سندنا۔ امرت میگھ لیوے گر سکھ
پیاسا۔ اُتم ہوئے نِر مل جیئے، مات گر بھ نہ ہووے واسا۔ گر چرن لاغ سکھ جن تھیئے، پر بھ کی اوٹ چرن بھرواسا۔ بے مگھ پاؤں اپنے کئے،
سادھ سنگت پر بھ داسن داسا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رس پیئے، انتم ہوئے بند خلاصا۔ بندھن بند تڑایئے، جگت اوڑا۔ طُٹی گندھ و کھائیے، کل
دیر نہ لائے ذرا۔ ہر دے سچ و سائیئے، اپنے ناؤں پر بھ ہر ہرا۔ و چھڑ کدے نہ جائیئے، جو آیا گر درا۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھائے، جو چرنی
آئے پرا۔ جو جن پُجھے ایشِر کوں چرناس۔ تِس جن سُجھے اپنا جیون مرننا۔ ہر پر بھ ہر رنگ بُجھے، ہر بھانا من گج ترنا۔ گلچ قہر
ہوئے جگ بھاری، گر سکھاں مول نہ ڈرنا۔ جیو بلائیں دُشت دُراچاری، نزک نواس پر بھ کرنا۔ گر سنگت گر چرن پیاری، مہاراج شیر سنگھ
چرن نواس ہے کرنا۔ ستوا دی ستھگ لایا، شبد ساچا چا لے۔ بے سکھاں کھیبھ کرایا، بھگت جناں پر بھ سدا ہے نالے۔ کوڑا مان گوایا، گلچ
بھیکھ قہر و ٹالے۔ نظری نظر نہ آوے، پر بھ ساچا جوت پر گٹالے۔ وِچ دیہے جوت جگاوے، جو جن مہاراج شیر سنگھ رنسا دھیا لے۔
بے سکھاں جنم گوایا، گلچ وِچ ہیرا۔ پر بھ گیان گوجھ رکھایا، ہوئے لائی دیہے وِچ پیرا۔ مایا پڑدا پایا، مایا دھاری ہوئے وِشا کیرا۔ گر سکھاں

نام دھیا، نرمل سکھیا آتم جیڑا۔ ----- جن سوہنگ رسانا گایا۔ اُٹھ جاگ چیو انجانیاں، کل ستگر آیا۔ کر درس چرن نمانیاں، کیوں مایا بھرم بھلایا۔ جائے سُتیاں رین وہانیاں، پربھ ڈنک شبد لایا۔ مهاراج شیر سنگھ چیو جنت جگائے، اپنا بھیت کھول وکھایا۔ جو جن پربھ کی مہما جانے، نظری آوے جوت سروپ۔ جو جن پربھ کی مہما رسن بکھانے، آتم ہووے نرمل سوچ۔ بے مکھ لائے کل ٹلانے، موٹ کرائے جلگت کوچ۔ گر سکھ ہر رنگ مانے، پربھ پر گئے اُچو اُچ۔ مهاراج شیر سنگھ تیری ٹوں ہے جانیں، کوئے نہ جانے تیرارنگ نہ روپ۔ رنگ روپ پربھ نظر نہ آوے۔ جوت سروپ وِچ سکھ سماوے۔ ایہی مہما شبد روپ جناوے۔ شبد گیان آگیان اندھیر مٹاوے۔ دھر دھیان ابناشی پربھ نظری آوے۔ ٹھیک ہوئے سکھڑ سُجوان، مهاراج شیر سنگھ جس چرنی لاوے۔ دئے وڈیایاں چار جگ، جگ ملن ودھائیاں۔ دھن دھن دھن گر سنگنان، گر درتے آئیا۔ رکھ مُن جائے من، بہتر بھگت پربھ جوت جگائیا۔ لکھت کرائے ہوئے پرشن، رسانا دیوے بھگت وڈیایاں۔ دھن دھن دھن گر سکھ، نہ ہلنک سنگ پیمائیاں لایا۔ مهاراج شیر سنگھ اُتم درس، کر درس سب بُھکھاں لاهیاں۔ گر سکھ بھوکھ پربھ کے چرنا۔ اُترے دوکھ جن لاگے سرنا۔ من ہوئے سوکھ دے درس پربھ برہم گیانی کرنا۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا بھوپ، گر سکھاں چھتر جس دھرنا۔ گر سکھاں دے وڈیائی، چھتر جھلانیدا۔ راجے رانے مان گوائی، رنک کرائیدا۔ بُھلی پھرے لوکائی، پربھ ساچا نظر نہ آئیدا۔ دُکھی چیور ہے بللائی، پربھ بن کون آتم ترکھا بُجھائیدا۔ گر سکھو تھانوں ملے ودھائی، جتھے مهاراج شیر سنگھ جوت پر گلائیدا۔ ایشر جوت جگت نرالی۔ ٹھیک پر گئے دو جہان دا والی۔ نظر نہ آوے پربھ، جوت سروپ دیپک دیہہ بای۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے نام دان، سنگت کھڑی در سوالی۔ اُچا در در دربار، جتھے پربھ وسے۔ سچا سچ گھر بار، جوت جگائی جتھے رو سسے۔ سوہنگ شبد ہوئے دُھنکار، ساچا راہ پربھ کا دستے۔ گر سکھ سوہن دربار، پربھ ساچا سدا جتھے وسے۔ مهاراج شیر سنگھ نر او تار، اپنا بھیو نہ بے مکھ دستے۔ ورلا کوئے گر سکھ پیارا۔ امرت دیوے

جس پر بھو بھنڈارا۔ امرت سوما چلے دیہہ نیارا۔ ایشہر دھرے کرم جان، کرے دیپک دیہہ اُجیارا۔ گُرچن لاغ ترے جھوٹھے ہوئے سچ کھرے، جنہاں ملیا نام سہارا۔ مہاراج شیر سنگھ جس کرپا کرے، فلنج ملیا سچھنڈ دوارا۔ سچھنڈ گر سکھ جانو، جتنھے پر بھو وسیا۔ ہر کارنگ ہر در تے مانو، جوت سروپ وِچ دیہہ پر بھو وسیا۔ سوہنگ رسانا سچ شبد و کھانو، امرت نام سچ رسانا رسیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد نج و کھانو، گر سکھ وِچ سدا پر بھو وسیا۔ و سے و سنهار، کسے نظر نہ آوے۔ دسے دسنهار، جت پر بھو دیا کماوے۔ پر بھو لیکھا لکھنہار، گر مکھ لیکھ لکھاوے۔ سچا شاہو وِچ دیہہ ویکھنہار، بیٹھ اڈول دیہہ رتھ چلاوے۔ چو سدا ہے بھلناہار، پر بھو ابھل وِچ دیہہ سماوے۔ بے مکھ جگ جگ رُنہار، گر سکھ چن لاغ تر جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ترپتاوے، بے مکھ کل کاگ وانگ گرلاوے۔

﴿ ۱۱ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جبیٹھوال بچن ہوئے ﴾

گر ناؤں رسانا گائیکے، ہو جائے چپو برہم۔ ہر ہر دے سدا و سائیکے، کل پائے پار برہم۔ پر بھو سچ سیوں چت لائیکے، جگ لا لیا دم۔ چرن سیس نوایکے، سُچھل بنایا جنم۔ نام رسانا رس کایا پلٹاواے۔ بالمیک بھپلی فی جایا، رسانا جپ امرا پد پاوے۔ رکھ بھر نگ ہر گن گایا، ہووے و ساد انگ سماوے۔ جن مہاراج شیر سنگھ دھیایا، پھر جنم نہ پاوے۔ جنم مرن پر بھو کھیل رچائی۔ اُوچ پیچ پیچ اُوچ وِچ بھیت رکھائی۔ کھتری برہمن ویش شودر میں رہیا سمائی۔ پر بھو کی جوت برہم سروپ وِچ دیہہ سمائی۔ گھر ساچا شاہو نہ پایا، جگت بھلی پھرے لوکائی۔ پر بھو اپنا بھیس و ظایا، جوت نر بھج وِچ دیہہ جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سیوں چت لایا، آتم دیپک دیہہ جگائی۔ جگے دیپ دیہہ تن اندر۔ ہوئے اُجیارا تن سو ہے ساچا ایہہ مندر۔ جتنھے و سے آپ نر نکارا، شبد سُرت کھولے من جندر۔ کنجی ناؤں لائے گر سکھ پیارا، بے مکھ فلنج ناچ جوں

بندر۔ نظر نہ آوے اگم اپارا، مہاراج شیر سنگھ وسے گھٹ اندر۔ پاوے جن کر گئم چار۔ آخر دھیان گر چرن میں جان۔ مدھ مادھو سد اک سماں۔ بھرمت بھرمت جیو بلائیں، نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ بے مکھ بھلے در در دھلے کھان۔ ٹھیک رُلے جوں کو کر سوان۔ گر سکھ مل سادھ سنگت تر جان۔ مہاراج شیر سنگھ ویچ دربارا، گر مکھ در لے او تھے جان۔ گر مکھ نام جگت میں جت نام دوئندرا۔ ٹھیک ساچے بھگت نے جنہاں ملیا پر بھ بخشدرا۔ ٹھیک انت وقت بے چلیا اُڈ، جوں ترور پرندرا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھیک پر گلیا سخت بے، بے مکھاں درس نہ دیندرا۔ بے مکھ سب پڑے، مد ماس اہاری۔ جیو جنت ڈت رتڑے، کل ہوئے خواری۔ چھڈ نام مد متڑے، جوئے گئے جنم ہاری۔ انتقال کئے جگ لڑڑے، دھرم رائے لگائے ڈن بھاری۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، گر سکھاں چیج سواری۔ گر سکھاں دیوے مان سرب گھٹ واسی۔ گر سکھاں پر بھ کا مان ملے پر بھ ابناشی۔ جن لایا گر چرن دھیان، کُمٹ جگت ہو کل کی داسی۔ جن سوہنگ جیپیا نام، سچا شاہ سواس سواسی۔ چیج در گاہ پائے ٹھاؤں، مہاراج شیر سنگھ کئے گلوں جم کی پھاسی۔ ہر پر بھ نام انت سہیلا۔ انت آتما ہوئے اکیلا۔ جیو جوت دا ساچا میلا۔ جوت جگائے پر بھ اچرج کھیلا۔ درشن پائیں جو جن آکے، ٹھیک ہوئے پر بھ سنگ میلا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پر بھ داتا، کرو درس کرن دا ویلا۔ کر درس پر بھ من تن ٹھرے۔ آخر شانت ترکھا اگن بمحھائی، ٹھیک ملے آپ نز ہرے۔ ساچی جوت ویچ دیہہ جگائی، گر مکھ پورا نہ ٹھیک ڈرے۔ گر چرن لاگ ملی وڈیائی، جو جن آئے پر بھ درے۔ بے مکھاں سر شاہی پائی، مہاراج شیر سنگھ جگ دھرنی دھرے۔ کرے آپ جو پر بھ کرنا۔ جگت ورلا کوئے ویچ جوں وہرنا۔ سوہنگ جپ جاپ انت ٹھیک ترنا۔ راؤ راج مان انتم کل ہرنا۔ ایک جوت پر بھ ایک سروپا، اونچ پیچ کا بھرم نور نہ۔ چار گنٹ ہوئے بھے جیکار، باقی ناس سب بن دا کرنا۔ ہاہاکار ہوئے چوہ کوئی، اوکھا بان سوہنگ جگ جرنا۔ وقت گوایا مد رس، انتم جیو ہوئے مرننا۔ مہاراج شیر سنگھ نر نزاں، گر سکھ چرن لاگ جگ ترنا۔ چار ورن پر بھ جوت پر گا سے۔ ٹھیک آیا بھیت چھپایا، بیٹھا

ویکھے جگت تماشے۔ بھرم بھلایا جگت رلایا، بے مکھاں جنم گوایا وِچ ہے۔ جنہاں ہر نام دھیایا، در گھر ساچا پایا، سُتُّگر بیٹھا سدا ہے پاسے۔ مد ماس جس رسنا لایا، وِچ وِکار دیہہ چلایا، سچ دھرم دوئے ناہے۔ گرچن جمن چت لایا، پربھ شبد ٹن درس دکھایا، دے آتم سد پربھ دا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک ہو آیا، بھرم بھلکھے جگت بھلایا، گر پورے سد بل بل جا۔ بل بل بل گر پورے جن فلک چل پالیا۔ چل چل پربھ چرن ہے حضورے، جن سُتُّج ساچا لا لیا۔ مل مل در سُتُّگر پورے، جوت سروپ جوت جگت پر گٹا لیا۔ رل رل رل وِچ گر سکھ سوڑے، جن ماں جنم سُچھل کرا لیا۔ واجہ وجہ من انخد تورے، سوہنگ شبد جن رسنا گا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن بلہاری، جن و چھڑیاں میل ملا لیا۔ و چھڑے میل ملائے، بھگتاں تاردا۔ کوٹ جنم دے پاپ، چھن ماہ ماردا۔ سچ سچ دربار، جوت پربھ دھاردا۔ گر سکھ اُترے پار جو چرن نمسکاردا۔ مہاراج شیر سنگھ لیندا سار، کوئے نہ جانے رنگ کرتاردا۔ نام کرتار رنگ نہ کوئے۔ جوت سروپ بمل جوت بلوئے۔ جمگ جوت جگے ہر دم، کھنڈ سچ پر کاش جوت ہوئے۔ جوت سروپ جگت سرب وسیا، گر مگھ ورلا جانے کوئے۔ مہاراج شیر سنگھ کل اپنا بھیونہ دسیا، بھلی سرشت کل انتم روئے۔ پربھ فلک بھرم نواریا، دے برہم گیانا۔ پربھ گر سکھ گھر تاریا، بیٹھ وشنوں بھگوانا۔ آون جاون سرب سواریا، پر گٹ دواپر کاہنا۔ گر پورے سد واریا، مہاراج شیر سنگھ نہ کنک پہریا جامہ۔ آتم ترکھا تاں مٹے، جاں پربھ بھرم چکائے۔ ساچا شبد من رٹے، تاں ہوئے مان گوئے۔ گر پورا وکے نہ وِچ ہٹے، مایادھاری کھیل جو رچائے۔ لکھ پانی فلک مر مٹے، پربھ ساچا مگھ چھپائے۔ لکھ جھوجن فلک جگ کٹے، سرب نزک نواس دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ شاہ اک وسے، جہاں دیکھاں تاں نظری آئے۔ نین گوایا نور پربھ نزویر دا۔ پربھ ساچا آسا پور، فلک ورتے حکم قہر دا۔ سوہنگ شبد کرے چوڑ، بے مگھ نہ ابیقے ٹھہردا۔ مہاراج شیر سنگھ گن بھرپور، بر سے میگھ امرت مہر دا۔ مہر کر تن من میل دے۔ بمحبی آتم دیہہ دیپ نام ساچا پربھ تیل دے۔ در تیرے پربھ آگئے،

بیڑا کھنڈ سچ وِچ ٹھیلیدے۔ کوٹ جنم دے وِچ چھرے، کر کر پا چھن وِچ میل دے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر پورا، گر سکھاں نام دین دے۔ گر سکھ نام نر بخن پاؤ۔ نِر مل نام باقی وِچ دیہہ جگاؤ۔ اتم جھاکی تن اندر پاؤ۔ مٹے آگیان اندھیر، گیان گر شبد جگاؤ۔ سوہنگ شبد رنسا گا کے، مہاراج شیر سنگھ تن وِچوں پاؤ۔ دیہہ وِچ دے پربھ وسنیہارا۔ نظر نہ آوے بیٹھا کر پسرا۔ پرده کر اک تھائیں نیارا۔ بھگت جناں درساوے آتم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگاوے، ملے آتم اگم اپارا۔ پربھ کی جوت کوئی نِر دھن پاؤے۔ پربھ کی جوت وِچ گر سکھ سماوے۔ پربھ کی جوت تن من دھن شبد وجاوے۔ پربھ کی جوت پربھ ابناشی گھر ماہ دکھاوے۔ پربھ کی جوت چپو انت وِچ جوت سماوے۔ پربھ کی جوت پر گٹ کلگ شیر سنگھ مہاراج نام رکھاوے۔ جوت پر گٹ ہوئے نہ کلنکا۔ سوہنگ شبد چار گفت کا ڈنکا۔ بھرم مٹاوے سرب چپو من کا۔ دُکھ درد ہٹاوے، مہاراج شیر سنگھ درس کر تن کا۔ درس پیکھن گر سکھ نین نِرالے۔ گر سکھ اوچ اگم جوں پربت ہمالے۔ پربھ کی جوت برہم وِچ سکھ سماں۔ مہاراج شیر سنگھ کہیے دھن دھن، سرب جیاں دی کرے پرتپا لے۔ پرتپا لپربھ گن نِدھانا۔ چون لاگ مور کھ مگدھ ہوئے چڑ سُجانا۔ کلگ پورن بھاگ، سوہنگ شبد جنہاں گر مانا۔ گر سکھ سدا رہے ہے جاگ، جنہاں ملیا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ بھگت بھگوان اک رنگ۔ آد جگاد پربھ بھگلت سنگ۔ چھوڑ سرِشت، بھگت در ساچا منگ۔ کلگ پر گٹے پربھ تریلوکی نند۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد سد گاؤ چند۔ سوہنگ شبد پربھ کا روپ۔ سوہنگ شبد تارے وِچ اندھ کوپ۔ سوہنگ شبد شبد بن روپ۔ سوہنگ شبد دیوے مہاراج شیر سنگھ سوچھ سروپ۔ سوہنگ شبد دیوے جگت بھر بھر تمبرا۔ سوہنگ شبد دیوے کھپائے وڈے پتمبرا۔ سوہنگ شبد دیوے لگائے وِچ اگ امبرا۔ مہاراج شیر سنگھ کھیل رچائے، جوت پر گٹائے چھن بھنگرا۔ چھن بھنگر پربھ جوت پر گٹاوے۔ چھن ماہ آوے چھن ماہ جاوے۔ جے کوئی ویکھے نظر نہ آوے۔ شبد گیان دے سکھ سمجھاوے۔ جوت سروپ جوتی جوت

جگاوے۔ رنگ روپ بن تین لوک رہاوے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ دھام سچکھنڈ بناؤے۔ سچکھنڈ دھام تیرا گر سکھا۔ در گھر ملے نہ ٹھاؤں بے سکھا۔ چرن کوں مل جاؤ من رنگ ہوئے سمنمکھا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، کرو درس لاہو من بھکھا۔ آتم بھکھ پر بھ درس چرنا۔ آتم سکھ پر بھ درس کرنا۔ سوہنگ شبد وچ اندھ کوپ سرب دھڑے ہرنا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سر روپ، سَت سر روپ انت گر سکھ کرنا۔

۱۳ چیت ۲۰۰۸ بُکرمی پِنڈ جیبھووال پچن ہوئے

جگت بھلکھا بھرم دا، گر سکھ بھل نہ جانا۔ ایہہ ویلا سچ کرم دا، نہیں لگرم کمانا۔ پر بھ بیڑا لاو دھرم دا، پار ڈل نہ جانا۔ مهاراج شیر سنگھ فلگ آیا، میل ملائے جنم جنم دا۔ جنم اموک مانس، گر درش پا کے۔ بے مکھ مارے چھان کے، ویچ جنم گوایا ہاۓ۔ گر سکھ پکڑ پچھانکے، کیسے بند خلاصے۔ مهاراج شیر سنگھ گن ندھان، گر سکھ سد بل بل جاسے۔ گر چرن بلہار گر سکھ، سچکھنڈ دوارا۔ فلگ جاوے تار، ویچ دیہہ جوت کر او تار۔ بے مکھ ہوئے خوار، دکھ لگا بھار۔ بانہوں پکڑ ڈبائیں، جل کی دھارا۔ مهاراج شیر سنگھ درس نہ پائی، مات پر گلیا نین موندھار پر گئے نزویری۔ جوت سر روپ ورتائے جگت قہری۔ بے مکھ پکڑ پچھاڑئ نہ لاوے ڈیری۔ مهاراج شیر سنگھ جگ او تار، جگ چو تھا چو تھی ویری۔ گر گھر سپا دھام ہے، جتھے ساچا پر بھ وسیا۔ کھنڈ بر ہمنڈ پر بھ چھڈ کے، فلگ گر سکھاں راہ سد دیسا۔ بانہوں پکڑ ترایا، انتکال پر بھ ہر دے وسیا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سرن آئی، فلگ بے مکھ ہو کے جگ جائے نسیا۔ جوت سر روپی پوں پر بھ نظر نہ آیا۔ فلگ جامہ دھار کے، جھوٹھی سر شٹ پائی مایا۔ سوہنگ بان مار کے، بن دیتاں جگت گھایا۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت پچھان کے، چرنی آن لگایا۔ بھگت و چھل پر بھ بیٹھلا، سو ہے سچ دربارے۔ نین کھول ساچا پر بھ ڈیٹھلا، گر سکھ کر نمسکارے۔ بے مکھ فلگ کوڑا ریٹھلا، انتکال

نِزک نِواس دوائے۔ سوہنگ شبد جپو من میٹھلا، آتم جوت جوت چمتکارے۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا پر بھ، گر سکھ ڈھیہہ گرچرن دوارے۔ گرچرن پریت امر ہو رہنا۔ گر سکھ رکھ ساچی نیت، من پر بھ کا کہنا۔ جھوٹھی ایہہ جگت کی پریت، جگت بیٹھ نہ کسے رہنا۔ گر درس من ٹھانڈا سیت، سوہنگ شبد دے ساچا گہنا۔ بے مکھ الٹ چلائی ریت، انگال دکھ ڈاڑھا سہنا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری ساچی پریت، سادھ سنگت وِچ پر گٹ بہنا۔ پر گٹ جوت دھرے دھیانا۔ آدانت وشنوں بھگوانا۔ چرن لاگ ہوئے موڑ کھ سکھڑ سُجانا۔ سوہنگ جپو رسانا جاپ، آتم سکھ مہا گیانا۔ مهاراج شیر سنگھ وڈ پرتاپ وِچ دو جہانا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا پرتاپ۔ جوت سروپ رہے دن رات۔ آکاش پاتال جوت سروپ وِچ مات۔ سوہنگ شبد چلا کے، گر سکھاں دینی دات۔ اپنا بھیس وٹا کے، نندا کرائے بھانت بھانت۔ جوت سروپ وِچ دیہہ دے، سدا بیٹھ رہے اکانت۔ نہ ہلنک ناؤں رکھائیکے، گر سکھاں من رکھی شانت۔ ٹلچک جوت پر گٹا کے، گر سکھاں دے وڈیائی۔ ناؤں نرنجن آپ رکھا کے، اپنا بھیت لیا چھپائی۔ گر سکھاں جوت جگا کے، ٹلچک دے رہیا ودھائی۔ بے سکھاں نشٹ کرا کے، دیہہ الٹی مت پائی۔ مهاراج شیر سنگھ نام رکھا کے، ٹلچک چلیا بھگت وڈیائی۔ گر سکھ پر بھ کا روپ ہے، جے بھانے چلے۔ گر سکھ وِچ وسدا پر بھ بھوپ ہے، ٹلچک بلائے مول نہ ہلے۔ ساچا سکھ میرا سروپ ہے، انگال سچھنڈ در ملے۔ بے سکھاں ٹلچک اندھ کوپ ہے، ماں جنم ٹلچک گوا چلے۔ مهاراج شیر سنگھ سوچھ سروپ ہے، گر سکھ نام ندھان در لے چلے۔ در درویش آپ پر بھ، گر سکھاں آوے۔ سُتیاں پکڑ اٹھاں کے، جوت سروپ پر بھ درس دکھاوے۔ بُجھی آتم دیپک بال کے، وِچ دیہہ دے جوت جگاوے۔ ٹلچک جگت پچھان کے، گر سکھاں طنب اٹھاونے۔ سوہنگ شبد بان مار کے، مهاراج شیر سنگھ سرِشٹ گھاوے۔ سرِشٹ اشت نرزاں بُھلیا۔ ٹلچک آئے پر بھ تول پورے تو لیا۔ بانہوں پکڑ چلایا، آپ اڑوں ٹلچک جپو جگت سب ڈلیا۔ بانہوں پکڑ دھرم رائے دکھایا، بے سکھاں نِزک دوار سد کھلیا۔ گر ساچے شبد چلایا، مهاراج شیر سنگھ آپ انھل

جگت سب بھلیا۔ بھل بھل رُل رُل تُل تُل گُل گُل کل کل ونجاریا۔ سرشت گئی بھل، سُتی پیر پساریا۔ ٹکچ مایا اندھیری گئی جھل، جگت سنگھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ دھرم راج دی ٹھل، نزک نوار بھر نزک بھنڈاریا۔ نزک نواسی ٹکچ سرب چو جتنا۔ گر سکھاں جوت تراسی، پربھ وشنوں بھگونتا۔ گر سکھاں بل بل جاسی، سب سادھن سنتا۔ جگ چار جگ جس گاسی، دیوے مان بے انتا۔ سوہنگ جو رِدے دھیاسی، ملے سچ پربھ کنتا۔ جن در درشن جو پاسی، میل ملائے پربھ میل ملنتا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے، جوت سروپ شبد لکھنتا۔ شبد شبد شبد پربھ رنگ۔ شبد سروپ کر پربھ کا سنگ۔ شبد ساچا گر در سکھ منگ۔ شبد شبد شبد من چاڑھے رنگ۔ شبد شبد شبد امرت دے وگائے گنگ۔ شبد شبد شبد دان گر سکھ منگ نہ سنگ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سرشت کھپائے وچ کلو جنگ۔ درس دان در منگنا، سچ سمجھن تیرا۔ دے درس چاڑھ من رنگنا، محن گر تیرا۔ چرن پریت وچ ہوئے بھنگ نہ، کر کر پالانہ دیرا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھا من سنگ لا، وچ آتم کرو سیرا۔ آتم ہر وچ ہر وس کے، کر من ہریاولا۔ تج وچ رو سس دے، آتم رنگ سچ رنگ رنگاولا۔ گر سکھا جگ جس دے، من وس کرشن ساولا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ راہ دس دے، گر مگھ نہ ہووے باولا۔ سرشت سبائی باولی، گر سکھ سیانا۔ سرشت ہوئی اُتاولی، چلے پربھ کا بھانا۔ جیو بھنے جوں مُر گاولی، سوہنگ شبد چلایا بانا۔ گر سکھا من ہریاولی، امرت میلگھ پربھ بر کھانا۔ پر گلی جوت کرشن ساولی، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھانا۔

۱۲ چیت ۲۰۰۸ کبر می پنڈ جبیھووال بچن ہوئے

پربھ پورا بھگونت، ٹکچ تاردا۔ گر سکھاں شبد من منت، جنم جنم سواردا۔ اوچا کیا وچ سادھ سنت، کٹ جنجال ٹکچ ہاردا۔ درس دیوے پربھ بے انت، جنم مران سواردا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گنوںت، کپڑا بانہوں گر مگھ تاردا۔ گر مگھ رین نیند نہ آوے، بے کھ سویا کل

اندھیارا۔ گر سکھ من چین نہ آوے، پربھ ملے اگم اپارا۔ بے مکھ جھوٹھے رین وہاوے، فلنج سنتیا پیر پسرا۔ مہاراج شیر سنگھ امرت میگھ برساوے، گر سکھ ہوئے امرت دھارا۔ بے مکھ جگ چھڈ جاؤنا، جوں دوس رینا۔ بے مکھ شبد نہ بھاؤنا، نہ من بھاوے گر کا کہنا۔ بے مکھ نظر نہ آوے، پر گٹے سچ جوت نراستا۔ انکال چھڈ جاؤنا، سجن ساک بھائی بھینا۔ ویلا ہتھ نہ آونا، مہاراج شیر سنگھ دینا، اوکھا لینا۔ لہنا لاد چوکا، جلگت ہر کا ناؤں۔ پرمیم پیالا پینودا، رنسا امرت مکھ چواؤ۔ پے چیو اس جگ پنیدا، پربھ پر گٹے درس نہ پاؤ۔ پربھ چھٹے جوں چھٹن پیہن دا، گر سکھو تھیں نچ جاؤ۔ ہن ماں مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن دا، کر آس فلنج تر جاؤ۔ فلنج شتوہ دریا ہے، اوکھا ترنا۔ سنگر پورا کر نیاں، دکھ بے مکھاں بھرنا۔ ماس جنم گیا گوا، سوہنگ شبد نہ رسن اچرنا۔ مہاراج شیر سنگھ سد دھیا یئے، دکھ انکال نہ بھرنا۔ فلنج ڈبا کرم کر، سر شٹ ڈبائی سنگ۔ بے مکھ در آیا بھرم کر، پت گوائی ہویا در ننگ۔ گر سکھ ملیا پوربل کرم کر، سوہنگ شبد چاڑھے پربھ رنگ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، وقت سہایا لو در منگ۔ ویلا وقت وچار کے، پربھ جلت جوت دھرے۔ فلنج جڑھاں اکھاڑ کے، سنجگ ساچا پیر دھرے۔ وسدی سر شٹ پربھ اجڑ کے، نویں اُتپت پھیر کرے۔ بے مکھاں پکڑ پچھاڑ کے، گر سکھاں جوت دھرے۔ سوہنگ شبد ناڑ بہتر ساڑ کے، مد ماسی بھسم کرے۔ سوی دھرم راج دی چاڑھ کے، پربھ نزک نواس کرے۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلائے، گنٹ چار ہاہاکار کرے۔ ہاہاکار کر چوپلاں، نندک دشٹ ڈر اچار جگ رہن نہ پائے۔ نار ویسو و بھار، سنجگ نظر نہ آئے۔ مد ماسی فلنج ڈر اچار، پربھ لے کھپائے۔ سادھ سنگت گر شبد آدھار، بانہوں پکڑ لے ترائے۔ گر سکھاں دیوے جوت آدھار، دے درس پربھ بھرم چکائے۔ ساچا پربھ جھوٹھا سنسار، پر گٹ ہو کے شبد لکھائے۔ گر در نہ آئے جس گر شبد مار، بے مکھ فلنج ناؤں رکھائے۔ جت ست کل گیا ہار، لو بھ ہنکار وکار و دھائے۔ گر سکھ فلنج اُترے پار، جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرن لگائے۔

۱۵ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

پر گئے جگن نا تھے گر گوپا۔ بھگت و چھل سد کرپا۔ سادھ سنت پر بھ سنگ سمال۔ فلنج نہ کھائے اتم کال۔ جنم مرن پر بھ توڑ جنجال۔ مہاراج شیر سنگھ آتم جوت کل دیوے بال۔ نام نِر نجمن گن نِدھان، فلنج پر بھ دیا۔ گر در پائے ہوئے سُجان، جن رسانا تھیا۔ سادھ سنت و ٹھو ٹربان، درشنا پائے امرت پیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد بلہار، گر سکھاں دیوے نِر مل جیا۔ نِر مل آپ پر بھ جگت نِرویری۔ کرے وڈ پرتاپ، سر شٹ ڈگے پیا۔ سوہنگ شبد ہوئے جاپ، رسانا گاؤ فلنج ویری۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا وڈ پرتاپ، جگ چوٹھے پائی پھیری۔ جگ چوٹھا پر بھ رچن رچایا۔ اتھر بن آیڑا اللہ مان دے، انتکال پر بھ آپ کھایا۔ پر بھ سُستے سکھ اٹھالدے، سوہنگ ساچا نام دوایا۔ سچ دیپک رِدے بال دے، فلنج بُجھے نہ کسے بُجھایا۔ سچ پر بیتی چرناں نال دے، بُجھ جاوے جنہاں نیہوں لایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت دیدار دے، گر سکھ درس کرن در آیا۔ ہر در پر بھ منگے، جگت توٹ نہ آوے۔ سچ شبد من رنگے، تن کھوٹ نہ رہاوے۔ آتم دیہہ جوں جل گنگا، آتم میکھ آتم برساوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر درس ہے منگا، گر سکھ گھر آئے پُچاوے۔ جوت پر گٹاؤے فلنج تریلوکی نا تھا۔ ویچ دیہہ سمائے، بے کوئی پکڑے نہ آوے ہاتھا۔ جس جن سو جھی پائے، پر بھ ویکھے سدا سنگ سا تھا۔ جس دیوے سوہنگ نام مہاراج شیر سنگھ کل سچی گا تھا۔ سچی گا تھا سچی وڈیائی، سُنگر پورے سُنگ نیہہ رکھائی۔ سچی وتح پر بھ اکھ، ویچ بھگت ہے ٹکائی۔ سوہنگ وتح سوہنگ رتح گر سکھ چڑھ جائے، مہاراج شیر سنگھ جگ وڈ داتا، رسانا گاوے لوکائی۔ جوت نِر نجمن جگت پر کاشے سرب رہنتر۔ پر بھ ابناشی فلنج کھپنتر۔ چوٹھا جگ ونسے مہاراج شیر سنگھ پر بھ بھیکھی بھیکھنتر۔ جھوٹھی سر شٹ انت وناسے، پر بھ ابناشی جپو جنت وناسی انت کال کل کوئے نہ ریسی۔ گر سکھاں ویچ پر بھ سدا سمائی۔ نرک نواس دوانن، جو جن ہوئے مدراماںی۔ مہاراج شیر سنگھ و چھڑ دکھ پائیں، کٹے کوئے نہ جم کی پھاسی۔ انحد

شبد واجا پوں دا، گر سکھ من وجایا۔ ٹلچک دیلا نہیں ہن سوں دا، سچا شبد پربھ لکھایا۔ ٹلچک انت آیا جوں روں دا، جوں بان رام راوون لایا۔ جوت سروپ جھولا دیبا پوں دا، ٹلچک سارا جھول وکھایا۔ ایہہ بچن نہیں آواگون دا، ٹلچک جائے سستجک ست لگایا۔ انبروں بر کھے میگھ جوں ساؤن دا، امرت دیہہ سکھ ویچ پربھ بر سایا۔ پربھ جگ جگ جوڑ و چھوڑدا، جگ چوٹھے سنگ رلایا۔ جے کوئی ٹھے نہیں پربھ توڑدا، جس سوہنگ رستا گایا۔ بے مکھاں ٹلچک روڑھدا، مد ماس آہار بنایا۔ سکھاں ور پایا جہا لوڑدا، پربھ ابناشی گھر آیا۔ ہن وقت نہیں اجوڑدا، سادھ سنگت جوڑ پربھ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سخن جو موڑدا، ٹلچک شتوہ دریا رُڑھایا۔ ٹلچک ٹھاٹھاں ماریاں، جگ چلیا لہندی دھار۔ بے مگھ نندک جل وسے، انت کوئے نہ لیوے سار۔ سستجک نظر نہ آون جوں چند میتے، بے مکھاں آئی ہار۔ گر سکھ جوت جوں روسے، جوت سروپ کرے آکار۔ ہر بھگتاں ویچ پربھ آوے، درشن دیوے اگم اپار۔ کل ساچا راہ آپ پربھ دستے، سوہنگ سمرہ اُترو پار۔ مہاراج شیر سنگھ سستجک وسے، جگ ساچا لاونہار۔ سستجک ساچا نام، سچ ساچے چیو اپائے۔ گر سکھ سچا ساچا ہر جاپ، پھر و چھڑ کدے نہ جائے۔ ہر درگاہ دیوے وڈ مان، سوہنگ شبد جو رستا گائے۔ گر سکھاں من ودھائیا، جنہاں مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ نہہنک درشن دُر لجھ۔ جن ٹلچک ملیا بے مکھاں سوہنگ شبد وچے بب۔ ٹلچک چیو بھلے بھرمے، جگت گر بھلایا۔ ٹلچک چیو ہوئے ادھرمے، پربھ ساچا نظر نہ آیا۔ ٹلچک چیو ہوئے گلرمے، نیتریں دیکھ پربھ سمایا۔ ٹلچک چیو ہوئے مرے جنمے، جن پربھ توں گھ بھوایا۔ ٹلچک چیو کوئے نہ راکھے، مہاراج شیر سنگھ جگ دھکا لایا۔ ٹلچک پر گٹے پربھ جوت نرجن۔ پتت پاؤن دکھ بھنجن۔ جگ نظر نہ آوے جھوٹھا سنگھ گجن۔ بیلی کوئے انت نہ ہوئے ساک سمججن۔ جھوٹھا پیار کر خوار، سچ ویلے تجن۔ ویچ منجدھار کوئی پائے نہ سار، مہاراج شیر سنگھ تیرے سکھ جو بھججن۔ سکھ اکھوائے گھ بھوایا۔ جگت بھلانے جنم گوایا۔ کر کر ہاوے بنس گرلایا۔ نظر نہ آوے بے مگھ سکھ جایا۔ نزک نواس ہوئے مد ماسی، انتکال نہ کوئے چھڑایا۔ مہاراج شیر سنگھ سد

بیکنٹھ واسی، سچکنڈ گر سکھاں دھام بنایا۔ مائس جنم گوا کے، سچ ہنس اُڈایا۔ جوں لکھ چڑاں پا کے پربھ گیڑ چلایا۔ بے مجھ روے وقت وہا کے، گربھ واس ملی سزا۔ مہاراج شیر سنگھ منوں تجائیکے، مسکھاں نزک نواس لکھایا۔ نز ہر نز جوت اک، جس جانے پربھ جوتا۔ ہر نز نز ہر طیک اک بے جانے، پربھ سب میں ہوتا۔ ور گھر در سچ پربھ ایک، جس من وکار وگتا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ملائے، شبد ملے وچ سروپ ہے جوتا۔ شبد سرت جس جن کو دیوے، کلنج ملے وڈیائی۔ آتم جوت جس ردے رکھیوے، ردے پرکاش ہوے رُشنا۔ امرت درس بوند جو پیوے، اترے ترکھا من ترپتائی۔ سوہنگ شبد جن رسانا کھیوے، سُن آگنی دیہہ بُجھائی۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ جو چوے، تن کلنج ملے وڈیائی۔ کلنج کالا کملا، پربھ کال گلاسا۔ جگ سارا رملا چملا، سوہنگ شبد پیا گل پھاسا۔ جاوے اڈ جوں بالو بکلا، بے مجھ جوت جگت نہ ماشہ۔ کلنج چیو جگت رہے جوں سیمنلا، پت گوائی کر کر ہاسا۔ کلنج جوت دھرے نز سنگھلا، بو جھے سو جھے کوئی گر مجھ خاصا۔ مہاراج شیر سنگھ تارے پنگلا، لاگے چرن ہوئے داس داسا۔ گر سیوا گر مجھ کمائے۔ گر میوہ شبد سوہنگ کملا پائے۔ گر وڈا دیوی دیوا، سچ ہر دے جوت جگائے۔ پربھ پر گئے الکھ ابھیوا، نہ کنک ناؤں رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج تیری سیوا، گر سکھ نہ برتھی جائے۔ گر سکھ سیوا چرن کر، پربھ در منگ۔ گر سکھ ساچا پر ان کر، پربھ سوہنگ من رنگ۔ گر سکھ سچ گر سران کر، کلنج چیو وکیہ نہ سنگ۔ گر سکھ کلنج ترناہار، ملے دان مجھ جو منگ۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا گھر، کلنج تارے بھکھے ننگ۔ نمانیاں پربھ مان دے، راؤ رنکاں مان گوایا۔ گر سکھاں شبد گیان دے، پربھ اپنا درس دکھایا۔ آتم جوت ردے دھیان دے، من انحد شد وجایا۔ سران آئے در مان دے، پربھ چرن کوئ سنگ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ نام گن ندھان دے، گر سکھاں کل گل پلا پایا۔ شبد امولک نر بخن نام نرائے نر ویرا۔ اوگت اگوچر ورتاوا جگت کل قہرا۔ جگن ناتھ گوپاں مجھ بھنی اپنی کرے مہرا۔ مہاراج شیر سنگھ دین دیال گمچیر گھرا۔

رکھی کیش پربھ گور دھن دھاری۔ ٹلچ ہر گئے آپ مُراری۔ اُپت کپنی سر شٹ ہے ساری۔ جوت سروپ ہے جگت آکاری۔ ٹلچ پائے انت خواری۔ گنٹ چار ہوئے ہاہاکاری۔ سنج سوہنگ بجے جیکاری۔ جوت جگائی پربھ نِنکاری۔ سنجھاں بیٹھ پربھ بھگتاں چج سواری۔ تھر گھر ساچے آیا، چج سرجنہاری۔ بانہوں پکڑ ترایا، گر سکھ ٹلچ چج سواری۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا، جھوٹھی سر شٹ کرے خواری۔ گر در جس نہ سوجھیا، کل ہوئے خوارا۔ کر درس پربھ نہ بوجھیا، جگت مور کھ مگدھ گوارا۔ جگت جھوٹھی دھندے لو جھیا، کوئی نہ جانے جوت نِنکارا۔ گر سکھاں ہر در سوجھیا، سوہنگ شبد کرے اُجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ چرن سنگ لو جھیا، دے درشن اگم اپارا۔ درشن دیکھ ہوئے نِرمل جیسا۔ ساچا درس گر سکھ کل پربھ کا کپیا۔ آتم حرص میٹے ہوئے نِرمل جیسا۔ مہاراج شیر سنگھ آتم امرت برس، گر سکھ نام امیوں رس پیسا۔ نام رس جپے رسانا رسین۔ ٹلچ پربھ تیرا جس، گر بھگت سدا گائیں۔ دے درس ہوئے آتم وس، دیہہ اندھیار گوائن۔ مہاراج شیر سنگھ سب تیرے وس، کر کر پا پار ترائی۔ کر کر پا پربھ کرم وچار۔ چو بھلے سب بھلنہار۔ آپ انھل اذول چج سرجنہار۔ ٹلچ جامہ پر گئے نہہ لکنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، بے مگھ نہ پاوے سار۔ بے مگھ نندک گڑیار ٹلچ چلایا۔ ٹلچ ہوئے انت خوار، کنے نہ پار لکھایا۔ بیڑا ڈبے وچ مخدھدار، پربھ ساچا نظر نہ آیا۔ انکال چھڈ گھر بار، در دھرم رائے دے آیا۔ جم دوت کرن خوار، نزک نواس دوایا۔ بن پربھ کوئی نہ لوے سار، چو جھوٹھی دھندے جنم گوایا۔ گر سکھ ادھرے پار، جن سوہنگ نام دھیایا۔ کل پر گٹ بخشناہار، جوت سروپ وچ سکھ سمایا۔ اپنے رنگ روے کرتار، پائی ٹلچ ڈاڈھی مایا۔ کوئی نہ جانے پربھ وچ وس نیہار، جو جھوٹھا مان ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ چج بھتار، جوت سروپ وچ دیہہ آسن لایا۔ کایا کوٹ اُسار کے، پربھ جوت لکائی۔ جھوٹھا کھیل کھڈار کے، بیٹھا اپنا آپ چھپائی۔ بے مگھ نہ کدی وچار کے، ساچی جوت وچ دیہہ جگائی۔ سوہنگ شبد نہ رسن اُچار کے، باقی نام دیپک دیہہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ چرنی آکے،

سچکھنڈ ملے وڈیائی۔ سچکھنڈ پر بھ وسنیہارا۔ جوت جگاوے اگم اپا۔ ویکھے کوئے گر ملھ رنگ گردھارا۔ سکھے کوئے جس وسے آپ نرنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ ملیا سوئے، جو جن آئے چرن نمسکارا۔ چرن نمسکار کرے گردیوا۔ ساچا نام امرت دیوے گر میوہ۔ گر سکھ پریت ساچی چرن گر سیوا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، جگت بھلیکھا پائے بھلیوا۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، ہوئے جوت سروپا۔ قہر در تایا آپ پر بھ، کوئی نہ جانے پر بھ کاروپا۔ فلچ گوایا آپ پر بھ، جوت جگا کے سوچھ سروپا۔ گر سکھ ترایا آپ پر بھ، دے درس انوپا۔ بھگت وڈیایا آپ پر بھ، ویچ بھگ اندھ کوپا۔ بانہوں پکڑ آپ ترایا، پر بھ ویچ جوت سروپا۔ سمجھ لایا آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ جوت ساچا روپا۔ ویچ سروپ پر بھ جوت جگائی۔ ساچی جوت ویچ سکھ ٹکائی۔ گر سکھ سو جھی گر در دی آئی۔ گر در آئے پر بھ درشن پائی۔ دھن دھن دھن رسانا گر سکھ، جن سوہنگ رسانا ناؤں گائی۔ ساچا سٹنگر سمجھ لاوے، چار گنٹ بھے بھے جیکار کرائی۔ سٹنگر منی سنگھ تخت بہاوے، گھر گھر ملے ودھائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، راجہ رانے چرن لگ جائی۔ سُتیاں بانہوں پکڑ جگاوے، راجہ بھپندر درس دکھائی۔ فلچ پر گٹ نرزاں، مورکھ سو جھ نہ گر در پائی۔ بانا شیر پر بھ دھارے، بھے ویچ آوے سرب لوکائی۔ بھنے سارے گر در در آوے، مہاراج شیر سنگھ تیری ہوئے دھائی۔ درشن پان پر بھ راجن سارے۔ راجن تاجن آئے ڈگن دوارے۔ بے ملھ در تے ہو گئے بھلنہارے۔ در آئے پر بھ بخش لے، ویچ بخششہارے۔ سوہنگ ونج چھڈ کے، جگ بھلے ونجارے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، راؤ رنک ڈگن دربارے۔ وڈے وڈاں کاریاں پر بھ درس دکھائے۔ جوت سروپ ہو کے گھر جائے ڈراوے۔ آگوں اٹھے بے ملھ رو کے، پر بھ بھکھ وٹاوے۔ پر بھ آوے شد جنا کے، پر بھ ساچی سو جھی پاوے۔ فلچ آیا جوت پر گٹا کے، نہ کنک آیا ناؤں رکھا کے، گھر چلیا بھے دکھا کے، جوت سروپ جوت ہو جاوے۔ پر بھ ویکھے جو جن آ کے، پال سنگھ دا گھر بچھا کے، جتنے بیٹھا ڈیرہ لا کے، ویچ سکھ سماوے۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھا کے، سب دا مان

گواوے۔ مان موه دونوں پر ہر۔ پربھ جوت سرُوپِ اک ٹلچک پر گئے ہر۔ دھرے دھارے راؤ رنک کر جاوے اک، بے مکھ گر مکھ ہو وے سرنی پر۔ سوہنگ شبد چلاوے، اک ٹلچک جوت پر گٹاوے نزاں نر۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائے، اک اک آپ ایکنکارا۔ اک آپ سرب و سنیہارا۔ اک آپ کرے جگت پسارا۔ اک آپ چپو جنت دیوے اُدھارا۔ اک آپ آدانت نِزکارا۔ اک آپ جگو جگ لے او تارا۔ اک آپ پربھ ساچا سیر جنہارا۔ ٹلچک پر گئے نہ کلناک، سوہنگ شبد رسن و چارا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری وڈیائی، اوچا دے دربار۔ سچ دربار جتنے پربھ وسیا۔ گر سکھ ہر کا نام منگ، تن مٹے اندھیرا۔ سوہنگ شبد من چاڑھ رنگ، ہوئے جگت نزویرا۔ امرت بر کھا وچ دیہہ گنگ، سچ شبد پربھ کیرا۔ پربھ پورا پہلے تول کے، پھر بن پربھ کا چیرا۔ سچ رسانا بچن بول کے، گر سکھ بھل نہ جائے میرا۔ ساچا شبد دے پربھ کھول کے، مد ماس نہ آوے نیرا۔ پربھ مارے جگت وروں کے، بھنگ کرے بچن جن کیرا۔ نام سچ موتی جگت وروں کے، وچ سنگت گر لائے ڈیرہ۔ مکھوں کہنداست بول کے، ٹلچک ڈولے نہ سکھ میرا۔ جے جگت بھلیکھا بھلنا، گر سکھ نہ بننا۔ جے پورے تول نہ ٹلنا، دُکھ مد ماس دا جرننا۔ جے ٹلچک نہیں جے ڈلنا، گر چرن لاگ کل ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ اڈوں کدے نہیں ڈلنا، گر سکھ اڈوں جگت وچ کرنا۔ گر سکھ گر مکھ ایک روپ، وچ پربھ جوت جگائی۔ سکھ ہو کے وچ ٹلچک، پربھ ناؤں کلناک نہ لائنا۔ ٹلچک سارے بے مکھ، انکال پاسن سزائی۔ گر سکھاں دیوے سچ سنکھ، سچ گھنڈ نواس دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے درس بھکھ، گر سکھ من آس رکھائی۔ ستگر ساپے آ کے، سچ راہ چلایا۔ اپنی دیہہ تجا کے، جوت سرُوپ جوت پر گٹایا۔ وچ جوتی جوت ملا کے، سکھ دیہہ ساچی وچ سمایا۔ پربھ تین لوک تجا کے، سادھ سنگت مان دوایا۔ پربھ پورے بھکیکھ وٹا کے، نہ کلناک ناؤں رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن آ کے، نہ مرے نہ کدے جایا۔ گر مکھ ساچا ہوونا، گر گھر کی

ریتا۔ من تن جھوٹا دھونا، کر گرچن پریتا۔ پھل پاؤ چہا بونا، آگے جا کے گئی گنتا۔ جم راج نہ نیڑے چھوہونا، سوہنگ شبد جس رسنا پیتا۔ انتکال نہ ہوے رونا، گرسکھ پت پنیتا۔ گرسکھ ساچے گھر سوہونا، مہاراج شیر سنگھ جوتی جوت ملیتا۔

۲۲ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھوال بچن ہوئے

سچا آپ سچا دربار۔ سچھند پربھ وسیہار۔ جوت جگائے اگم اپار۔ بے مکھ نہ جانے پربھ کی سار۔ گرسکھاں سوہے سچ گھر بار۔ جوت سروپ پر گئے نر نکار۔ نہ کلکنک کلکنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ سرجنہار۔ جوت سروپ جگت پربھ آیا۔ پون پانی اگن ماہ سمایا۔ جیو جنت ویچ پربھ رہایا۔ ایسی کلکنک پانی مایا۔ پربھ ساچا ویچ نظر نہ آیا۔ بے مکھ ہوئے کلکنک لگایا۔ ویچ چڑا سی گیڑ رکھایا۔ پر گٹ ہو پربھ نہ درس دلکھایا۔ بے مکھ گر در نہ آیا۔ گرمگھ گر دھام سہایا۔ جتنھے مہاراج شیر سنگھ سچ شبد لکھائے، سچ سُرتی مت دیہے۔ کلکنک کچا جگت کچ انتم ہو سی کھیہ۔ جوت پر گٹائے دیر نہ لائے، گڑھ بھومی ہو سی تھیہ۔ مہاراج شیر سنگھ بچن لکھائے، بے مکھ کھپائے ساڑے تن من دیہے۔ گرسکھاں من ودھائی، جنہاں ہر رنگ مانیاں۔ گرسکھاں پربھ ہوے سہائی، در آئے جو ہوئے نمانیاں۔ گرسکھاں پربھ دے وڈیائی، ہر ہر ہر نام جن رسم و کھانیاں۔ گرسکھاں من پربھ جوت جگائی، چرن لاگ چلے گر کے بھانیاں۔ گرسکھاں سچ راہ بتائی، سوہنگ شبد دیوے گیان انجانیاں۔ گرسکھاں آتم ٹھنڈ ورتائی، دیوے درس جوتی پربھ جوت ملانیاں۔ گرسکھاں کل ہوئے سہائی، مہاراج شیر سنگھ جن بھگت ترانیاں۔ وڈا آپ بھگت وڈیائے۔ اویچ اگم نہ نظری آئے۔ سرب گھٹ رہیا سمائے۔ سہائے تھان جتنھے پربھ جوت پر گٹائے۔ پائے مان جو گر چرنی آئے۔ دکھ لہہ جان، جنہاں سیس نوابے۔ مہاراج شیر سنگھ انت ہوئے سہائے۔ انتکال کوئے نہ سنگی۔ دُنیا ہوئی بہت برگنی۔

جوت سرُوپ اُٹی وگائے سندھ گنگی۔ پلچھے جائے جوں جائے فرنگی۔ سوہنگ شبد دھن لکھ ڈھے، مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ اگن جگ لگی۔ نہ رہے راؤ نہ سلطانا۔ ایک رہے جس پر بھ دے گیانا۔ سکھڑ کرے گر سکھ بھگت سُجانا۔ لکھ چرگئے مہاراج شیر سنگھ بھگوانا۔ توڑے مان وڈے ابھمانا۔ گر سکھاں پر بھ دے دان، کرے چڑھ سُجانا۔ درس دیوے بھگوان، نہ جانے بال انجانا۔ حکمے مارے آن، سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ سرِشٹ بانا۔ بھلکھ بھرم سرِشٹ پر بھ کیا۔ سُتگر ساچی رکھائی نیا۔ دیوے درس کسے ورلے جیا۔ چون لگائے کر سنگ گر سکھ ہیا۔ سوہنگ شبد نام امرت رس پیا۔ مہاراج شیر سنگھ گیان سوہنگ دیا۔ سوہنگ ناؤں پاؤ امولہ۔ لکھ تول نہ سکے کوئی بے مگھ تولا۔ گر سکھاں وچ پر بھ آپ ہے مولہ۔ مہاراج شیر سنگھ نام گن ندھان امولہ۔ نام امولک پر بھ درشن نربان۔ نام امولک جپ ہوئے گرچن دھیان۔ نام امولک پر بھ درشن پائی۔ نام امولک سوہنگ جپ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائی۔ درشن دیکھ ہوئے من ہریا۔ آتم چکھا تن تندور ٹھریا۔ امرت بوُند سچ جھرنا جھریا۔ ڈگے بوُند کوَل نابھ ہے کھڑیا۔ سوہنگ شبد چلے وچ جھریا۔ مہاراج شیر سنگھ کل ساچا پریا۔ گر سکھ پر بھ کا مان کر، کل امرت بر کھے داتا۔ گر سکھ پورا دھیان کر، کل پر گئے برہم گیاتا۔ گر سکھ گرچن دھوڑ اشان کر، گرچن سچا جگ ناتا۔ گر سکھ یاد مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کر، پر گئے چوہ جگاں وڈ داتا۔ چار جگ گر سکھ ساچا ورن۔ سرب سرِشٹ گرچن آئے پرن۔ کر درس پھند توڑے جنم مرن۔ مہاراج شیر سنگھ لکھ جو سکھ آئے تیری سرن۔ سرن پڑے جو جن آئے۔ اوج دربار اوج پدوی پائے۔ گیان کا گیاتا برہم گیانی سدوائے۔ گر سکھ نام اُتم وچار جگ رہ جائے۔ مد ماس نہ رسنی لگائے۔ سوہنگ شبد سچ آتم دیہہ ورتائے۔ گیان جوت وچ دیہہ جگائے۔ پوَن سرُوپ نہ کدے ڈلائے۔ سچا دھام وسے سچ تھایں۔ گر سکھاں بن نظر نہ آئے۔ گر سکھاں پر بھ بُو جھ بُجھائے۔ دے درس بھلکھا بھرانت گوائے۔ پر بھ ابناشی گھر ماہ پائے۔ جوت سرُوپ مہاراج شیر سنگھ نظری آئے۔ جوت سرُوپ نہ جائے آکار۔ ایک

جوت پربھ پونہار۔ سچھنڈ وسے نزنکار۔ جگے جوت اگم اپار۔ کوئی نہ جانے پربھ جوت آکار۔ ایشور ایک ایک جوت ادھار۔ جوت سرُوب پ وِچ وسے سنسار۔ آدانت مهاراج شیر سنگھ ایزنکار۔

۲۳ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

گرمگھ ہر کا نام جپ، ہوئے اُتم مگھ۔ گرسکھ ہر کا نام جپ، پائے کلنج سکھ۔ کلنج گرسکھ وڈا تپ، گرچن لاگ من لاءِ بھکھ۔ گرمگھ سوہنگ نام جپ، مهاراج شیر سنگھ دیہہ گوانے ذکھ۔ گرسکھ ہر رنگ مان، اک من ہوئے اک چت۔ گرسکھ ہر رنگ مان، وقت ہتھ نہ آوے کت۔ گرسکھ ہر رنگ مان، بازی جنم مرن دی جت۔ گرسکھ ہر رنگ مان، کلنج پر کلیو ساچا مت۔ گرسکھ ہر رنگ مان، پربھ پر گٹے بن وار تھت۔ گرسکھ ہر رنگ مان، پربھ کی جوت پر گٹائے دھام ساچے نت۔ گرسکھ پربھ پورا پچھان، چھڈ کٹمب والا ہت۔ گرسکھ سوہنگ شبد جان، بن شبد کل تھکاں پیاس تیت۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر وکھان، جوت جگاوے پاربرہم اچت۔ پاربرہم پرمیشور جگت جگایا۔ ہوئے آپ جگ تیشور، سرب میں رہیا سمایا۔ ہوئے آپ مہیشور، کلنج جیو بھرم بھلایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت چج ایشور نہ کلنک ناؤں نزاں رکھایا۔ نہ کلنک پربھ نزویرا۔ سدھ سادھک ڈگن گر پیرا۔

۲۴ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

اوچا در اوچا دربارا۔ تھر گھر وسے آپ نزنکار۔ جوت سرُوب جگت اُتارا۔ دیوے درس پربھ اگم اپارا۔ گرسکھاں سوہنگ شبد دے ادھارا۔ بے مکھ دشٹ در جھکھ مارا۔ مهاراج شیر سنگھ رنگ روے کرتارا۔ کلنج ہر رنگ مان کے، من ہر سیوں رنگ۔ کل کلنج ستگر سچ

پچھاں کے، نام دان گر در منگ۔ نہکنک نر او تار جان کے، امرت دھار ویج دیہہ و گائے گنگ۔ بے مکھ مارے چھان کے، سوہنگ شبد کرے سرِشٹ بھنگ۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج آن کے، گر سکھاں چاڑھے من رنگ۔ گر کارنگ اک نام اتیتا۔ گر سکھ سمر سدا جگ جیتا۔ انتکال ہو سد امر، امرت نام رس پیتا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت بھلایا، گر سکھاں وسے پربھ چینتا۔ گر سکھ ورلے جن، گر وچارے۔ گر مکھ ورلے جن، جو پربھ درسارے۔ گر سکھ ورلے جن، پربھ جوت ادھارے۔ گر سکھ ورلے جن، درس دکھاوے پربھ اگم اپارے۔ گر مکھ ورلے جن، کل ملیا نین مُدھارے۔ گر سکھ ورلے جن، دیوے درس رام او تارے۔ گر سکھ ورلے جن، آوے نظر کرش مُرارے۔ گر مکھ ورلے جن، میل ملائے نہکنک بھتارے۔ گر مکھ ورلے جن، آئے چرن دربارے۔ گر مکھ ورلے جن، جس دیوے شبد انخد دھنکارے۔ گر سکھ ورلے جن، امرت میگھ جھرنا جھرنا رے۔ گر مکھ ورلے جن، مہاراج شیر سنگھ چرن درس پیارے۔ پربھ درش انمول۔ گر سکھاں پائے اٹ اتوں۔ کر درس ترے کٹی دے کھول۔ کایا آکار ویج ہوئے پول۔ فلنج پلا پھیریا، انخد شبد وجائے ڈھول۔ انخد شبد کر جگت اندھیاریا، گر سکھ دیوے نیتز پربھ کھول۔ سوہنگ شبد سب جگت رو لیا، گر سکھ بیٹھا گر چرن اڈول۔ مہاراج شیر سنگھ نہکنک او تار، سوہنگ شبد لکھائے انمول۔ گر سکھ کل گر دربارے۔ جوت سروپ آپ پربھ چنج سوارے۔ سرب سرِشٹ ہوئے دکھ بھاری۔ اچرج کھیل کرے پربھ مُراری۔ بن باقی بن تیل جوت جگے سد زنکاری۔ سٹنگر لے او تار، نہکنک کر جگت خواری۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پُورا، گر سکھاں پربھ چنج سواری۔ چنج سواری اگم اتحاہ۔ سچا را کھا ویج در گاہ۔ جتھے کوئی سنگ نہ ساہ۔ او تھے والی آپ چنج پاشاہ۔ سوہنگ شبد کل وکھائے راہ۔ جوت جگائے بے انت پربھ بے پرواہ۔ چنج ودھائے کھپائے اللہ۔ ایکنکار اکھواوے دوسر رہے کوئے نہ کاہ۔ عیسیٰ موسیٰ سب پائے ٹھاہ۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد دکھایا گر سکھاں چج راہ۔ سوہنگ شبد گر سکھاں من منت۔ بے مکھاں کر جائے کل بھسمنت۔ سوہنگ

شبد کل میلے پر بھ کنت۔ بے مکھ جلانے سرب چیو جنت۔ سوہنگ شبد رسانا سمر وڈا سادھ سنت۔ فلنج چپو کھپائے، بے مکھ پر بھ بے انت۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ لکھائے، فلنج پر گٹ پر بھ بھگونت۔ بھگت بھگونت ایکا ذاتی۔ پورے سُتگر نِرمل جوت جگائی باقی۔ گر سکھ پورا نہ جانے دین راتی۔ ڈگمگائے جوت پر بھ، وِچ دیہہ اکانتی۔ آتم لایہ ترکھا، چواوے بوند امرت پر بھ سواننتی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گاسی، گر سکھ سنکھ ہوئے دین راتی۔ دوس رین ہوئے پر بھ سنگ میلا۔ سوہنگ شبد جس جیسا سہیلا۔ گر سکھ نہ فلنج ہوئے اکیلا۔ دھار کھنڈ وِچ و سے پر بھ چتر بھج سہیلا۔ فلنج جوت پر گٹا کے، وِچھڑیاں پر بھ کیا میلا۔ جنم جنم وِچھڑ، چو پر بھ بھلایا۔ پر بھ ساچا نام نہ دُکھڑ، کر درس نہ آتم ترپتیا۔ فلنج اندر ہیر چلے انت بھھڑ، پوئ رُپ جگت ہلایا۔ سوہنگ شبد نہ جانن انڈھڑ، فلنج بان جگت پر بھ لایا۔ گر سکھ مانن رنگ میٹھڑ، پر بھ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ نہ جائے وِچھڑ، سچھند پر بھ سچ تخت بنایا۔ سچھند جتھے جوت پر گٹائی کرشن رام۔ سوہنگ شبد پر بھ کا ساچا نام۔ سُن شبد نیڑ نہ آوے جام۔ بن شبد نسپھل جگت کام۔ امرت رس رس پیئے ساچا چیو جام۔ مہاراج شیر سنگھ سد رسانا گاؤ، فلنج پورن ہوئے کام۔ وڈبھاگی وڈبھاگ جن پر بھ درش کریا۔ سوئے فلنج گئے جاگ، چرن لاگ گر سکھ تریا۔ بے مکھ گئے در بھاگ، پر گٹے نہ کلک کل کوئے نہ اڑیا۔ مہاراج شیر سنگھ لگاوے جگاوے جوت جاگ، راؤ رنگ دیسے در کھڑھیا۔ راؤ رنگ ایک پر بھ کرے۔ فلنج انتم انت کر ہرے۔ ساچا شبد گر سکھاں من دھرے۔ گر مکھ نام رسانا جگت اچرے، جو جن آئے مہاراج شیر سنگھ سرن پرے۔ سرن پرے پر بھ لاج رکھائے۔ فلنج اندر گر سکھ وڈیائے۔ گر مکھ بانی گر مکھ واک لکھائے۔ فلنج چار جگ جگ ناؤں رہ جائے۔ سُتھگ ساچا سچ مارگ لائے۔ سوہنگ شبد پر بھ رِدے وسائے۔ دھن دھن دھن مہاراج شیر سنگھ فلنج کھپائے سُتھگ ساچا لائے۔ سُتھگ ساچا سچ ورتنت۔ جوت سر روپ درس دکھائے، سرب چیو جنت۔ ہوئے مان گوائے، موہ چُکائے سرب کا منت۔ سرب سر شٹ ایک روپ

سماوے، راؤ رنک سرب اک رنگت۔ اپنا بھیت پر بھ آپ گٹاوے، وچ سادھ سنت۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ چلائے، گلگ جوتے پر بھ کا بھانا۔ سنجگ جوتے ست کر جانا۔ اتم دھام ہوئے وچ سچ مستوانا۔ جتنے بیٹھ جائے پہن سنجھی بانا۔ چرنی آئے ڈگن سب راجا رانا۔ سوہنگ شبد سنجگ چپور سن بکھانا۔ شبد چلایا پر بھ نہ بانا۔ بھگت ترایا جس نام بکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ گلگ جائے ہوئے نہ تانا۔ گلگ چو ہوئے گلرمی۔ ورلا دسے کوئی ساچا دھرمی۔ ساری سریش کل مایا بھرمی۔ سوہنگ شبد مہاراج شیر سنگھ نہ جوتے نرمی۔ سوہنگ شبد جگت اتم و تھ۔ گلگ بیان سچ چلایا رتھ۔ بیٹھا اڈول پر بھ آپ اکھ۔ بے مکھاں کل پت گئی لتھ۔ جرجاں انت کال پائے نک نتھ۔ گرسکھاں پر بھ رکھے سر ہتھ۔ پر گئے جوں رام دسر تھ۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد گرسکھاں دیوے نام ساچی و تھ۔ ساچی دات گر درتے پائی۔ سادھ سنگت من و بھی ودھائی۔ چرن لاگ ترے بردھ بال سنگ مائی۔ کرپا کرے جوت سروپ آپ رگھرائی۔ ساچی جوت پر بھ لوکمات جگائی۔ بے مکھ و یکھن پر بھ نظر نہ آئی۔ سکھ پیکھن پر بھ ہر دے رہیا سمائی۔ گرسکھ ساچے یکھ لکھائی۔ دیوے درشن سُتیاں دے اٹھائی۔ گلگ پر گئے بھیکھی بھیکھن، سوچھ سروپ پر بھ دے درسائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر بھ ساچا و یکھ، بے مکھ بھلیاں کل ویلا ہتھ نہ آئی۔ گلگ جائے جوں رین وہائی۔ گلگ اندھر مکھ گیا چھپائی۔ سچ پر کاش پر بھ جوت کرائے۔ کوٹ سس پر بھ جوت چھتناۓ۔ پر بھ آپ آپ وس، کسے ہتھ نہ آئے۔ گرسکھاں شبد ساچا رس، پر گٹ جوت پر بھ درس دکھائے۔ بے مکھ جائے درتے نس، سوہنگ شبد پر بھ رسن لکھائے۔ اتم کال کل ہوئی بس، سنجگ ساچا پر بھ دے لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سب کچھ تیرے وس، آدانت تیرا کوئی بھیونہ پائے۔ آدانت پر بھ کا کوئی نہ جانے۔ اپنی مہما پر بھ آپ وکھانے۔ گلگ بھلے چپ جنت انجانے۔ جوت سروپ بھنے جوں بھٹھیا لے دانے۔ چپ جنت گر لائے کرن ہائے ہائے، چلے نہ گر کے بھانے۔ دھرم رائے دے سزاۓ، انکال وچ نزک سمانے۔ کوئی نہ بچ سب راجے رانے۔ مہاراج شیر سنگھ

تیری سرنائی، گرسکھ در بمان نمانے۔ گرسکھ جوت جگ چند چاننا۔ سوہنگ شد سنگ جگت سب باننا۔ گرسکھاں پربھ توڑے کال انت سب بھانا۔ نہ کلک او تار جگ چار ہوئے ارادھنا۔ دھرم گرم و چار، فلنج پربھ انت سادھنا۔ بے مکھاں ہوئے دھرگکار، جن سوہنگ وجہ نہ نادنا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نِجن، سادھ سنگت مل رسانا ارادھنا۔ رسانا سمر پرم پد پائے۔ گرسکھ مرے نہ آوے جائے۔ جوت سروپ پربھ ونج لے جوت ملائے۔ اچرج جوت ونج اچرج لے سمائے۔ سکھنڈ پربھ گرسکھ پُچائے۔ در دربان ہو مہا شکھ پائے۔ جوں سوران دھرو گھر جائے۔ آپ اپر مپر کھیل رچائے۔ لوک تین پربھ بنت بنائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ دے اٹائے۔ برہما جائے مان، سنگھ پال پربھ آپ وڈیائے۔ سچ شبد کر پچھان، سست پُر کھ پربھ آپ اُبجائے۔ گرچن سیو ملے وڈیائی، اتم نام جگت رو جائے۔ ساچی جوت پربھ دیہہ بُجھائی، اگیان اندر ہیر دیہہ گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرنائی جو جن آئے، جنم مرن دا پھند کٹائے۔ دے درس پربھ لائے نہ دیر۔ لکھ چڑا سی جگت کا گیڑ۔ گرسکھ واس ہوئے نہ گر بھ پھیر۔ مہاراج شیر سنگھ کرے فلنج گرسکھاں مہر۔ کرے مہروان مہر مہروانا۔ جوت پر گٹائی کل وشنوں بھگوانا۔ بھیت رکھائی نہ جان مور کھ مگدھ انجانا۔ جوت پر گٹائی ونج گرسکھ مہانا۔ فلنج پربھ درس دکھائی، جوت سروپ بدھنا۔ سوہنگ شد دھن و جائی، آتم گیان پربھ گوجھ مٹانا۔ فلنج بھلی سرب لوکائی، پورا ستگر نہیں پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، فلنج پہنیا کلکنکہ جامہ۔ نہ کلک او تار جوت اداھاری۔ جوت سروپ پربھ جوت آداھاری۔ فلنج پر گٹے آپ وڈ بھوپ، گرسکھاں آپ پربھ چنج سواری۔ پربھ ساچا جس رنگ نہ روپ، جوت سروپ آپ نزناکاری۔ گرسکھ تارے ونج اندھ کوپ، بے مکھ دُشٹ پربھ آپ سنگھاری۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سوچھ سروپ، کوئی نہ جانے پربھ گردھاری۔ جوت سروپ پربھ ساچا گر۔ میل ملائے کل جن لکھیا دھر۔ پی امرت بوں د جیو ہوئے اسر سر۔ بال او ستخا ڈنک وجایا انند پر۔ نہ کلک آیا منی سنگھ شنایا، پھیر نظر نہ آوے مُر۔ نیلا چوگ

رنگایا، گل مہاراج شیر سنگھ پایا، نام امام مہدی رکھایا، سیوا کرن در ہر۔ شبد سنگ باندھے سب ٹوںے ہار۔ جپ تپ سب بھوت پیت در ہوئی خوار۔ بے مکھ دھر آگیا جنم ہار۔ سچ نہ پچھانے مور کھ مگدھ گوار۔ سد نہ رہنا سب چلنیہار۔ انت چلنا جوں وہندے وہنا، بیڑا نہ اُرار نہ پار۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سنگ مارے، پاپی چوں گلگ ہوئے خوار۔ در واٹ مارے امکا قاضی۔ دُکھی چوں ہوئے در سب راضی۔ بخششے آپ جس سرِشٹ سب ساجی۔ راکھے لاج سرن پڑے دی لاجی۔ بے مکھ ہار چلے جنم مائس بازی۔ مہاراج شیر سنگھ سچا تیراناوں، سچا آپ سرِشٹ جن ساجی۔ ہیئے وسے آپ پربھ اوڑرا۔ بیٹھا اڈول وِچ دیہہ اکلڑا۔ سُرت پربھ پھڑاوے پلڑا۔ وِچ وسے پربھ بھوپ، مہاراج شیر سنگھ سرن لگ گلگ الہڑا۔ سُرت شبد دوئے اک دیہہ ہوئے۔ گر بھگت دوئے اک جوت بلوئے۔ جوت سرُوپ وسے تریلوئے۔ مہاراج شیر سنگھ جو کل کرے سو آگے ہوئے۔ سچ رتحوائی آوے پربھ جگت۔ بانہوں پکڑ گر تارے بھگت۔ سوہنگ شبد چلائے آیا سنجگ وقت۔ چرنی لگائے رانے مہارانے وِچ ہمینہ کٹک۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ سچ ہوئے تیری لکھت۔ ایشر واک جگت کھئے بانی۔ بھگت اُدھارن پربھ رسن وکھانی۔ سوہنگ شبد پربھ ناؤں سچ بکھانی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری جوت، گر مکھ گلگ پچھانی۔ گن داتا گھر گھپیر۔ گر سکھاں آتم شانت تن من سرپر بُدھ بیک اُتم اجل جوں چٹا سیر۔ وڈ وڈیائی دے گر سکھاں جوں بھگت کپیر۔ امرت میکھ نجھروں برساوے، جوں جل دھارا نیر۔ گلگ پر گلیو نہ کنک وڈ داتا، سر پیراں پیر۔ گلگ مان گوائے، لاہے سر توں چپر۔ چار گنٹ اگن جلائے، سوہنگ شبد چلایا پربھ تپر۔ وِچ سنسار ہوئے ہاہاکار، بے گھاں دیوے کوئی نہ دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ سچ سوہنگ شبد گر سکھاں مارے ہوئے پیر۔ پربھ جوت جگاوے وِچ چوہہ ورنال۔ راؤ رنک اک پربھ کرنا۔ ابھمان گلگ سب نورنا۔ گر چرن لاگ بھو جل ترنا۔ گر سکھاں انکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ وِچ بیان بیٹھائے پربھ دھرنی دھرنا۔ نزراں لے جائے وِچ چرن سرنا۔ جیو جوت سرُوپ ہے انت جوت پربھ کرنا۔ مہاراج شیر سنگھ آتم گیان، سوہنگ شبد

وچ تن من بھرنا۔ جگت ونجارا ہو کے در ساچا پائیئے۔ من کا سوتک دھو کے، آتم جوت گر در جگائیئے۔ نینی پورا تول کے، پھر گرچن لگ جائیئے۔ جھوٹا بھکھ ویکھ، جیو بھل نہ جائیئے۔ وڈا سُنگر جگت گر پچان کے، سچا نیہوں لایئے۔ جت من گیان نہ اُبچے، تِت مگھ ٹھکاں پائیئے۔ جوت سرُوپ وِچ سکھ سمائے، ناڑی بہتر نہ چلنے پائیئے۔ بانہوں پکڑ بھلکھلا لایئے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک او تار، جگت بھلکھے بھل نہ جائیئے۔ جوت سرُوپ وسے وِچ ور بھنڈا۔ کلگ جیو وِچ ہوئے کنڈا۔ بن پربھ درس جیو آتم رنڈا۔ سوہنگ شبد چلے کلگ دو دھاری کھنڈا۔ تریلوکی ناتھ جوت جگائے کھنڈ برہمنڈا۔ سوہنگ نام کلگ آئے، سادھ سنگت وِچ ونڈا۔ بے مگھ ہلکائے در در دھلے کل وِچ کھائے، دھرم رائے لائے سر ڈنڈا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن ورتے، کلگ بے مکھاں دیوے ڈنڈا۔

﴿ ۲۵ ﴾ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے

جگت پت پت پتو نتے۔ کلگ مایا پائی پربھ بے انتے۔ بیٹھا اڈول آپ اکنے۔ کوئی گر مگھ جانے ورلا سادھ سنتے۔ سوہنگ شبد گر ساچا نتے۔ رسا جپ ہوئے بھگت بھگو نتے۔ جوت سرُوپ کل مارے سرب دیو دنتے۔ بھلے جیو وِچ کل جس بنائی بنتے۔ کوئے نہ میئے نہ کلکنک بھانا ورتنتے۔ رسا وکاری ہوئے چپو جنتے۔ مہاراج شیر سنگھ گھر ساچا کننے۔ بچ پربھ بچ و سنیہارا۔ بھئے بھجن سر تھ پربھ آپ زرنکارا۔ بیٹھا آپ اڈول دیوے جیو ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ کیو سرب سنسارا۔ آپ انہل بھل سب بھلنیہارا۔ آپ اُتل اтол، سرشٹ پربھ تو لنہارا۔ سوہنگ شبد ساچا مگھ بول، آتم دیہہ ہوئے اجیارا۔ جیو درشٹ پربھ دیوے کھول، کرے جوت دیہہ آکارا۔ انخد شبد من وجاۓ ڈھول، جھن جھن دیہہ ہوئے جھنکارا۔ امرت بوںد کوں میں ڈولھ، کھول دیوے پربھ دسم دوارا۔ کرے درس پربھ جوت اموں، نظری آوے آپ

ایکنکارا۔ جوت سنگ پر بھو دیوے میل، جوت سروپ ہووے چو آدھارا۔ مہاراج شیر سنگھ گھر تیرا کھیل، کھیل گیا لے نہ کلنک او تارا۔ نہ کلنک کوئی بھیونہ جانے۔ جوت سروپ گھر پر گئے، بھلے چیو انجانے۔ بے مکھ فلنج مر مٹے، گر شبد نہ پچھانے۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ ساچا، جو کر چلے تیرے بھانے۔ پر بھ کی جوت سد انپا۔ ایکنکار جگت پت ایکا۔ سوہنگ شبد رکھو من ٹیکا۔ آخر نرمل ہووے بُدھ پیکا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک گر ایکا۔ جوت سروپ پر بھ جوت پر گٹائی۔ جگ چو تھے اچرج کھیل رچائی۔ بیٹھ اڈول سب سرِ شٹ ڈلائی۔ کھنڈ برہمنڈ پر بھ دے الٹائی۔ تین لوک پر بھ جوت جگائی۔ ویچ آکاش ہووے رُشانی۔ ویچ پاتال باشک سچ پر بھ آسن لائی۔ تین مُدھار پیپا رگھرائی۔ ویچ ماں گھر جوت جگائی۔ بے مکھاں ہر سار نہ پائی۔ گر سکھاں شبد ڈھن وجائی۔ انند بُنود پر بھ نظری آئی۔ امرت بُوند سکھ چاترک مکھ پائی۔ سوہنگ رنگن تن من چڑھائی۔ اُبچے گیان سچ دیپک دیہہ جگائی۔ بے مکھاں گھر ہاہاکار، گر سکھاں گھر بے بے جیکار کرائی۔ فلنج لے او تار، بھگت جناں ہر میل ملائی۔ دواپر جوں کرشن مُرار، نمانیاں سر ہتھ ٹکائی۔ ترتیتا پر گٹ رام او تار، دینت دھسرا گھائی۔ فلنج لے او تار، نہ کلنک نام رکھائی۔ گر سکھ نہ ہوئے خوار، انتکال پر بھ ہوئے سہائی۔ دیوے درس آپ مُرار، ویچ بیان گر مکھ بیٹھائی۔ گر سکھ جاوے سچ دربار، جتھے بیٹھا پر بھ جوت جگائی۔ گر سکھاں تھانیں بیکنٹھ دھام، پون اننجا سر چھتر جھلائی۔ آپ اڈول جوت نہ ڈولے، جوت سدا پر بھ ڈگکائی۔ پر بھ کا رُپ اگم اپار، پر بھ کی جوت لکھی نہ جائی۔ جیوڑ آپ تیوڑ دات، کسے گر مکھ بو جھ بُجھائی۔ گر سکھ پورا جانے نہ دین رات، آخر جوت پر بھ جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ لکھائے اُتم ذات، جن پریت گرچن لگائی۔ جوت سروپ پر بھ دھرنی دھرننا۔ فلنج پر گئے چار ورن پر بھ اک کرنا۔ راؤ رنک سب سرنی پڑنا۔ پر بھ اکھمان سب دا ہرنا۔ گرچن لاگ فلنج ترنا۔ بے مکھاں ڈن دھرم راج دا بھرنا۔ تین درس کر ہوئے نہ مرنا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ چیو جگ ڈتر ترنا۔ تارے آپ پر بھ تارنہارا۔ سرب سرِ شٹ ویچ وسنبیہارا۔ اپنے

رنگ روئے کرتا رہا۔ جگو جگ پر بھ لے او تارا۔ ول چھل کرے پر بھ گردھارا۔ سر شٹ ساری ہوئے خوارا۔ بے مکھ ہوئے جن سوہنگ شبد و سارا۔ کلچک روئے جیو نہ جانے پر گٹی جوت نہ نکارا۔ گر سکھ دُب دھا میل پر بھ دھوئی، آتم جوت کر چنتکارا۔ مہاراج شیر سنگھ گھر پر گٹ ہوئے، سوہنگ شبد کھول دیتا بھندارا۔ او انگ آپ پر بھ انترجامی۔ مدھ سودن دامودر سوامی۔ سوہنگ شبد پر بھ بخشے گھر جگت سوامی۔ جوت سروپ سرب و سنبھارا، جوت پر گٹے سچ گر دھامی۔ مہاراج شیر سنگھ پت رکھنہارا، سوہنگ شبد سچا گر نامی۔ ساچا گر ساچا اپدیسا۔ سوہنگ شبد جپ ہوئے بُدھ و شیشا۔ بے بے جیکار کرائے کر اچرج بھیسا۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی گر مکھ جانے تیرا جوت سروپی ویسا۔ جوت سروپ نرائن نز۔ پر گٹ جوت بیٹھا سچ گھر۔ جوت سروپ کل آئے ہر۔ گر سکھ سوہنگ دان گر در۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، کلچک پر گٹے آسادر۔ نہ کلنک پر بھ ناں رکھایا۔ چھڈ دیہہ جگت پائی مایا۔ جوت سروپ ویچ سکھ سمایا۔ بے کوئے ویکھے پر بھ نظر نہ آیا۔ پر بھ کے بھیسے جگت بھلایا۔ سوہنگ شبد کل پر بھ گیاں دوایا۔ جو جنت سمرے تن پر بھ ندری آیا۔ ہر دے وسے سرب سکھ دایا۔ گر مکھ ناؤں گر گھرتے پایا۔ پر بھ الکھ الیکھ کسے بھیو نہ پایا۔ پر گٹی جوت پر بھ ساچا ویکھ، سنگھ سینگھا سن آسن لایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے درس ہمیش، گر سکھاں من دھیر دھرا یا۔ کر درس من پر بھ باندھے دھیر۔ کلچک ہوئے مارے ممتا تیر۔ جوت پر کاش ہوئے شانت سریر۔ مہاراج شیر سنگھ آتم ماریا سوہنگ تیر۔ گر مکھ اجل کرے جگت و دھاتا۔ گر مکھ گیاں سوہنگ شبد گیاتا۔ ساچا دھیاں گر چرن لگاتا۔ کلچک بیلیا مہاراج شیر سنگھ جگ جیون داتا۔ گر مکھ آئے گر در پکاریا۔ جوتی جوت سروپ پر بھ دیہہ جوت ادھاریا۔ بھل نہ جائے تیرا ناؤں، کل آئے سرب سنساریا۔ پر بھ وسے سب تھاؤں، جوت سروپ کل دے اجیاریا۔ ساچا گھر گر چرن تھاؤں، چرن لگائی پر بھ لگاؤن ہاریا۔ سوہنگ شبد چلایا ناؤں، کلچک ڈبا ویچ منجھ دھاریا۔ برہم سروپ جیو برہم، پار برہم جیو کیوں و ساریا۔ کلچک و چار پر بھ کرم، بانہوں پکڑ تخت اُتاریا۔ اگم اتحاد

اپر اپار، ہنکاریا ہنکار نواریا۔ ٹلچک اگن ماری بھاہ، جلے چپو جن منوں وساريا۔ جوت سروپ چپو جلائے جوں تشك بھنکاریا۔ چار گنٹ ہوئے ہائے ہائے، بے مکھاں جنم ٹلچک ہاریا۔ گر سکھاں ہر ملیا آئے، پورب کرم پربھ آپ و چاریا۔ بھگت جن سوہے، جن پربھ دیوے درس جوت دیداریا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرمل سوہوے، سرشت وقت وساريا۔ وقت سہاوا دھام سہاوا، پربھ جوت پر گٹائے۔ بے مکھاں نظر نہ آیا ٹلچک بدھا جھوٹھا دعوا، ماس جنم گئے گوائے۔ گر سکھاں در مان دوا، کر کر پا پھولن بر کھا گر سکھ پریت گرچن بن آئے۔ بانہوں کپڑا بیڑا بننے لا، درگاہ ساچی گر سکھ بہا، نہ ہلنک پربھ اکھواوے۔ مہاراج شیر سنگھ سوئی کراوے جو من بھانا، شبد کوئی موڑ نہ پائے۔ شبد سُرت پربھ کی وتحہ۔ جس پربھ دیوے سو پرکھ سمر تھ۔ پربھ کی جوت کتھنا اکھ۔ ٹلچک پر گلیو جوں رام پوت دسر تھ۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، سوہنگ نام دے چلیا وتحہ۔ ایک جوت ایک رنگ آپ اوذکار۔ سرشت اپائی پربھ فرنا دھار۔ پربھ بھیت ھلائی شبد رسانا اچار۔ تین لوک ہوئے بجے جیکار۔ سَتِّجگ جوت مہروان آدھار۔ تریتا پر گلیو رام او تار۔ دواپر جوت دھرے کرشن مُرار۔ بھگت جناں ہر چیخ سوار۔ ٹلچک پر گلیو نہ ہلنک او تار۔ پری گھنک ہوئے جوت آکار۔ منی سنگھ سنت کرے و چار۔ سوہنگ شبد دھن وجہ دھنکار۔ آتم بست ہوئے بہار۔ نظری آوے مہاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ منی سنگھ پربھ درس دکھایا۔ بانہوں کپڑا ٹنب اٹھایا۔ شبد سروپ پربھ شبد دھن وجایا۔ رتن راگ پربھ ہر دے وسایا۔ پورن بھاگ جس مہاراج شیر سنگھ چرن لگایا۔ ستون دیوے پربھ وڈیائی۔ پورن مت پربھ ویچ پائی۔ کھول کپاٹ بھر پربھ درس دکھائی۔ ہوئے پرکاش نرمل جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک دے بھگت وڈیائی۔ ستون دیسے سَت سروپ۔ جوت پربھ سدا انوپ۔ نہ کوئی رنگ نہ کوئی روپ۔ اپنی مہما آپ جناوے، پربھ ساچا بھوپ۔ ٹلچک آن تراوے، گر سکھ ویچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، ٹلچک مہما آپ لکھاوے، ٹلچک پربھ ساچا سوچھ سروپ۔ ستون پائی من مت بُدھ۔ جوت ادھار ہوئی جھٹ

سرشت کی سُدھ۔ کوئی نہ میلہنار اک پربھ با جھوں تُدھ۔ بیٹھ تخت اڑول جوت سرُوپ پربھ کرایا یُدھ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ اُجل، جوں نِرمل دُدھ۔ منی سنگھ دیوے پربھ وڈیائی۔ آد جگادی ہوئے سہائی۔ کوئ نین پربھ درس دکھائی۔ مگت بین پربھ نظری آئی۔ ساول سُندر پربھ بھیکھ وٹائی۔ کلگ نہ ہلنک ناؤں رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ چار کُنٹ تیرے نام دھائی۔ کُنٹ چار سوہنگ شبد چلایا۔ جوت سرُوپ جگت ڈلایا۔ بھرم بھلکھے جگت بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا انت کل بے گھ نہ پایا۔ ساچا پربھ ساچا دربار۔ سکھنڈ پربھ وسیہار۔ اُچو اُچ آگم اپار۔ ساچا پربھ نزویر نراہار۔ پربھ کی جوت ہوئے جگت آدھار۔ سچ برہمنڈ پربھ ہوئے آکار۔ برہما وشن مہیش پربھ کھڑے دربار۔ شو شنکر بیٹھے جٹا جوٹ دھار۔ در درویش اگنٹ وچار۔ دیوے شبد پربھ گن وچار۔ جوت سرُوپ جگو جگ لئے او تار۔ کلگ جامہ گھنک پڑی وچ دھار۔ چھڈی دیہہ وچ جوت آدھار۔ جوت پر گئی وچ گر سکھ اپار۔ سہائے تھان جتھے پربھ آیا کل دھار۔ وچ کل ملے وڈیائی، کر چرن نمسکار۔ ہوئے سہائی پربھ انک بار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام دھائی، کلگ بھلا سرب سنسار۔ بھگت جن ہر پربھ تارے۔ در گھر آئے ہر پیچ سوارے۔ دھڑو بھگت سوہے دربارے۔ پرہلاد ترائے نز سنگھ لے او تارے۔ امبریک پیچ رکھائے درباسا ہنکارے۔ بل گھر منگن آئے کر پربھ بھیکھ بھکھارے۔ تریا جنک اوٹ اک نام ادھارے۔ رانی تارہ مل سادھ سنگت تارے۔ سادھ سنگت پربھ وسیہارے۔ بھگی بدر سُتا پربھ پیر پسارے۔ دیوے مان بدر سُداما کر چرن نمسکارے۔ بے دیوے دیوے مان، لیکھ لکھائے آگم اپارے۔ گਊ جوائے چھپر چھائے، پھیر دھرا ناما تارے۔ سادھ سنگت لاج رکھائی، سین رُوپ پربھ دیہہ پلٹائی، پربھ کا کھیل اپر اپارے۔ رامانند کبیر ملائی، جوت وچ جوت ٹکائی، انتکال گیا سچ دربارے۔ بھگت دھنے پربھ وچھے بٹھے، بھوگ لگایا آئے گھر چھارے۔ شبد اچارے گنکا تارے۔ انت کال ملے ببانے۔ پوتنا تاری پربھ کرشن مُراری، لائی وس جس تھن نالے۔ بدھک تاریا جن چرن کوئ بان ماریا، گن اوگن پربھ نہ وچارے۔ داس

رو چیار اُتريا پار، دھر بھیٹ گنگا کسارے۔ اجمال تارے جم دُوت دُشت پربھ مارے، رسانا نام نرائن اُچارے۔ پربھ ساچا سچ کل دھاری، بھگت جناں ہر چیج سوارے۔ مهاراج شیر سنگھ نِنکاری، وِچ مات لے او تارے۔ مات لوک پربھ جوت جگائی، وِچڑے جگ چار چوٹھے پربھ لئے ملائی۔ بھگت جناں مہما نہ کلنک پربھ آپ لکھوائی۔ منی سنگھ پائے مان، شبد سو جبھی پربھ آپ بُجھائی۔ مانا سنگھ سکھ پر دھان، سنگھ پال گھر جوت جگائی۔ سنگھ پال پربھ ہو دیاں، کرشن سرود پربھ درس دکھائی۔ آتم پر گٹے پربھ گوپاں، درس مین ہوئے وِچ سچ شبد پربھ سو جبھی پائی۔ آیا در گنج گیا تر، در گھر و جی و دھائی۔ چوڑی چیت پربھ درس دکھائی۔ جھوٹھی دیہہ گر سکھ تجائی۔ جوت سرود پ وِچ جوت ملایا، سکھ گھال پربھ تھایں پائی۔ سچ گھنڈ پربھ دیہہ ٹکائی، جنم مرن دا گیر چکایا۔ جگ چوتھا کر مان گوایا۔ برہما بانہوں پکڑ اٹھایا۔ پال سنگھ سچ تخت بھایا۔ کوئ نابھ برہم پر کاشے، آپ اپر مپر پربھ ابنا شے، شبد حکم برہمنڈ چلایا۔ مهاراج شیر سنگھ کل نہ کلنک او تار بھگت جناں پربھ پار کرایا۔ ساچا پربھ نہ ویکھو دُور۔ آتم و سے پربھ سدا حضور۔ جھوٹھی کایا جگ کوڑ۔ گنج ڈبائہندے پوُر۔ گر سکھ اجل جوں پربت کوہ طُور۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگ سرور۔ مد ماں گر سکھ رکھ رسانا دُور۔ مد ماں ہوئے گنج چکنا چوُر۔ آتم پرس پربھ ساچا نور۔ کر درس من اُترے سگل و سور۔ مهاراج شیر سنگھ سادھ سنگت سد و سے حضور۔ پربھ او گت اگوچر ابنا شی۔ کال انت توڑے جم پھاسی۔ جوت پر گٹائے تین لوک پربھ واہی۔ سر شست سبائی پربھ چرن کی داہی۔ بے مکھ سوئے جوت پربھ چرن مکھ بھواہی۔ نزک نواہی جس آہار مد ماہی۔ سوہنگ شبد ہوئے گنجار، گر سکھ گر چرن رہراہی۔ مهاراج شیر سنگھ نز او تار، موڑ کھ جنم نہ گوایو وِچ هاہی۔ پربھ چرن لاغ ملے وڈیاہی۔ پت پاؤن دکھ بھئ بھنجن پربھ جوت پر گٹائی۔ آد جگاد بھگت جناں پربھ ہوئے سہائی۔ گنج آن بھگتن دیوے پربھ وڈیاہی۔ ہوئے پروان در دربان سوران سنگھ گر سکھ ٹکائی۔ سوہنگ شبد بان، جگ چوتھا دھڑو تختوں لاہیا۔ مهاراج شیر سنگھ چونج وڈان، جوت سرود پ

سد آون جان، اپنا بھیت آپ رکھایا۔ فلچک پر گئے پربھ ابناش۔ سوہنگ سمر و سواس سواس۔ گربھ نہ آوے بھیر جگ واس۔ رسانہ لائے گر سکھ مدراس۔ دوئے جوڑ کرو ارداس۔ سادھ سنگت پربھ سدا ہے پاس۔ آخر دیکھو سچ پربھ کا واس۔ کایا کوٹ ونج جوت دھرواس۔ گر سکھ فلچک چندن جوں پربھاں۔ دیوے درشن پربھ گُنتاس۔ چرن لاگ ہوئے کل رہراں۔ بھگت جناہ ہر داسن داس۔ سادھ سنگت پربھ سدا نواس۔ مہاراج شیر سنگھ سہائے تھان جتھے تیرا واس۔ پربھ کا واس جتھے سنگ سَت۔ بھگت جناہ ہر راکھے پت۔ بے سکھاں کل اُٹی پائی مت۔ چلے وِکار گیا دھرم من سَت۔ گر سکھ سوہنگ نام جپ۔ سچ شبد من ساچا رٹ۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرن آئے، ایقے او تھے راکھی گر سکھاں پت۔ پربھ کی جوت سدا استھوں۔ نینیں پیکھے بیونہ بھوں۔ سوہنگ ونج کر، گوا جائیں نہ مول۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، فلچک پر گئے کنت کنٹوہل۔ فلچک جوت پر گٹائیکے، پربھ سرشٹ جلائی۔ نہ ہلنک ناؤں رکھائیکے، اگن جوت جگت میں لائی۔ سوہنگ شبد ڈنک وجائیکے، گُنٹ چار سُنے لوکائی۔ وِچ فلچک مایا پائیکے، بن سکھاں سرشٹ بھلائی۔ کل فلچک کرم وچار کے، جامہ دھار کھیل کرے رُھرائی۔ منی سنگھ سُرت سنبحال کے، شبد سُرت لکھت لکھائی۔ کر ستون سنت پربھ بھال کے، وِچ للاٹ جوت جگائی۔ گر چرن پریتی پال کے، پتا پوت سبندھ بنائی۔ چھڈ دیہہ جوت سرُوپ وٹائیکے، گھر مہاراج شیر سنگھ جوت ٹکائی۔ جوتی جوت پربھ میلیا، دے وڈیائی۔ اچرج کھیل پربھ کھیلیا، سَتھگ ساچا سنتگر ڈبنائے۔ وِچ پریاں پربھ میلہ میلیا، سادھ سنگت پربھ بھیت ٹھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نر بھجن سچ سمنگری گر سکھ دے پُچائی۔ سَتھگ ساچا سَت کر سَت ورتے سرب ٹھنڈ۔ سَتھگ ساچا سَت کر، پربھ وِچ وسے ور بھنڈ۔ سَتھگ ساچا سَت کرے، چپ آتم ہوئے نہ ٹھنڈ۔ سَتھگ ساچا پربھ سَت وسے، پربھ ہر دک ہووے نہ رنڈ۔ سَتھگ ساچا پربھ سَت وسے، بے گھ درتے پاؤں ڈنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ سچ وسے، فلچک دیوے دُشناں ڈنڈ۔ دُشناں ڈنڈ آپ پربھ دیوے۔ نزک نواس کال انت پربھ کیو۔ امرت نام ندھان

گر سکھ گر در تے پیو۔ ہوئے جن چتر سُجان، جگ چار سدا جگ چیو۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج او تار، گرچن لاغ پربھ درشن کیو۔ گر درشن لوچ سب دیوی دیوا۔ پربھ جوت سروپ الکھ ابھیوا۔ پربھ کا درشن فلنج اتم میوا۔ گرچن چیو ساچی گر سیوا۔ مہاراج شیر سنگھ چھڈ جوت چیو وچ آپ وسیوا۔ وسے وسناہار سرب تھاں۔ فلنج ورلا گر مکھ کوئی بوجھ بجھائے۔ بوجھے کوئی گر مکھ، جس سر ہتھ ٹکائے۔ پاوے سو جس پربھ ساچا درس دکھائے۔ آتم درساوے سو، جت پربھ کوئ بوند مکھ پوائے۔ ہر گن گاوے سو، جس رسانا آپ نام وسائے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج پاوے سو، جوت سروپ جس پربھ درس دکھائے۔ پربھ جوت سروپ جوت ملائیدا۔ پربھ جوت سروپ بھلیاں سد مارگ پائیدا۔ پربھ جوت سروپ دے شبد گیان سچ وسائیدا۔ پربھ جوت سروپ سچ سچ وچ دیہہ ورتائیدا۔ پربھ جوت سروپ گر سکھ چاتزک پربھ امرت میگھ بر سائیدا۔ پربھ جوت سروپ اٹل آپ اٹل پدوی گر سکھ رکھائیدا۔ پربھ جوت سروپ سچ گھر وسے، جتھے جوت جگائیدا۔ پربھ جوت سروپ دیوے جوت رو سے، گر سکھ نام وڈ لکھوائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وچ بھگتاں وسے، ویکھے سو جو جن رسانا سوہنگ گائیدا۔ رسانا گائے پربھ وڈ اوچا۔ گر سکھ نرمل فلنج سوچا۔ وچ بیکنٹھ بن سکھ کوئے جائے نہ پہنچا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ پربھ اوچن اوچا۔ اوچو اوچ اوچ دربار۔ وسے آپ پربھ نر نکارا۔ جگے جوت من گر سکھ اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا انت نہ پار اووارا۔ جھول اجھوں جھوں پربھ جگت جھلایا۔ سچ چنڈ پربھ بیٹھ اڈول، جگت ڈلایا۔ پر گٹ جوت دے پڑدے کھول، فلنج اتم پربھ آپ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل کرتار، بے مکھاں ناؤں بھلایا۔ وڈ بھوپ آپ وڈ راجا۔ سرب سر شٹ سدا پربھ ساچا۔ بھانا امیٹ پربھ غریب نوازا۔ جناں پرس وجاوے شبد انخد واجا۔ سرن پڑے کی راکھے لاجا۔ مہاراج شیر سنگھ مچاوے ڈھند وچ دلیں ماجھا۔ ساچا شبد گر سکھ من لے، سر امرت ہوسی تھیہ۔ بے مکھاں امرت جھوٹھی درشتا رہے نہ دیہہ۔ انکال سر پائی کھیہ۔ گر سکھاں پائی امرت میہ۔ مہاراج شیر سنگھ سکھاں ٹٹئے نہ

نیہوں۔ سرامرت سر رام داس۔ انت کال ہوئے جم پر بھاں۔ وِچ تریتا بیٹھا بالمیک رمداں۔ مہاراج شیر سنگھ جگ چوتھے سرب کرے وناں۔ آپ اپر پر بھ کھیل رچایا۔ سربت تیر تھاں مان گوایا۔ مستوانا سچ دھام بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل پائی مایا۔ فلنج ماں پائیکے پر بھ کھیل کھیلا۔ درشن کر دے آئیکے، نہیں رہنا مگھ چھپائیکے، آیا نہ کلنک ویلا۔ مہاراج شیر سنگھ جاوے کل الٹائیکے، گرسکھ سد سججن سہیلا۔ پر بھ کی جوت دوئے جہانی۔ اپنی مہما پر بھ رسن بکھانی۔ پر بھ کی مہما رسن بکھانی۔ دیوے شبد سوہنگ پر بھ وڈ دانی۔ پر گٹ جوت پر بھ اوانگ، گرسکھ بناؤے جوت دانی۔ بھگت گر جگت گر ناؤں دوانگ، باقی جگت سب فانی۔ گرسکھ نہ جانے پر بھ رنگ دین رات۔ گرسکھ سلندھی جوں فلنج پار جات۔ ایشر جوت پر گٹے وِچ لوکمات۔ ورن چار اک کرائے، رکھے بھیت نہ کوئے ذات۔ سوہنگ شبد اک چلائے، سُتھگ بخشی سچی دات۔ جوت سروپ پر بھ درس دکھائے، سہرے جو جانی پر بھات۔ سد استھوں اڈول رہے چو گاوے اکانت۔ امرت بوںد مگھ چوادے، گرمگھ آتم ہووے سانت۔ ایشر گر دوئے جگ آئے۔ ایشر ناؤں گر جھولی پائے۔ ساچا گر ایشر ناؤں جگت سنائے۔ فلنج نام دان نانک گھر پائے۔ دھار بھیکھ بیراگ چار گنٹ نام ستynam درڑائے۔ گرمگھ سیوا بھگت وچار، انتم جوت وِچ چکائے۔ انگد تار تار نہار وِچ جوت امر داس جائے۔ امر داس چھڈ سواس، رام داس جوت جگائے۔ رام داس ارجن پاس اپنا بھیت گھلائے۔ ہر گوبند ور گھر پر بھ در توں پائے۔ انتم جوت وِچ ہر رائے ٹکائے۔ ہر رائے ہر کرشن اک ہو جائے۔ تغ بہادر بر دھ اوستھا پر بھ درشن پائے۔ گرسنگھ گوبند من لاءے چند، شستر دھار دشٹ کھائے۔ کھنڈا دو دھار امرت دو دھار، مد ماس نوں بھوگ نہ لائے۔ جوت دس ایک شبد لکھ تھکائے۔ پر بھ انت نہ پائے، انت گئے جگ ہار۔ انتکال مہاراج شیر سنگھ پر گٹے نر لے او تار، ایہہ شبد چلایا آپ، سوہنگ پکڑ ہاتھ نام کٹا۔ مہاراج شیر سنگھ مایا تیری، بھگت بن گر تارے نہ اورا۔ بھگت جن گرچن کوں بھورا۔ گرچن لاگ جنم مرن جن بھگت سورا۔ ملیا پر بھ اباش گھر آئے گوار۔

پیچ رکھائے ٹکچ ک آن، بھگت جناں سر جھلاؤے چھتر چوڑا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ودھائی، چرن لاگ جنم مرن سورا۔ جنم مرن پر بھ کٹنیہارا۔ جھوٹھے دھندے لگا سنسارا۔ گھر کمپھر پر بھ کوئے پائے نہ سارا۔ کر درس ہوئے شانت سریر، کھول دئے پر بھ دسم دوارا۔ ہوئے وچوں جائے پیر، سوہنگ شبد بان گر مارا۔ بن گر کوئے نہ دیوے دھیر، گنٹ چار ہویا آکارا۔ بھگت جناں ہر ملے گن گھیر، رنسا ہوئے بجے جیکارا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچ تیرا سچ وزیر، چیت سنگھ گر سکھ پیارا۔ سچ گھنڈ وجے ودھائی، جوت سروپ سکھ اُتارا۔ ماں جنم جگ سُچھل کرایا، ساچی پریت گرچرن بن آئی۔ کر سیو گر درس دیبا پورے، سکھ امر اپد پائی۔ گر پورا جس ٹکچ ارادھیا، گر پورا ہوئے سہائی۔ پھولن برکھا پر بھ آپ برکھاوے، چیت سنگھ ٹکچ ملے ودھائی۔ جوتی جوت ملائے پر بھ، گرچرن جس آس رکھائی۔ ٹکچ ورتے پر بھ کیا سب، چوکوئی بھیونہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہانیاں لیا لبھ، ہنکاریاں پر بھ ہتھ نہ آئی۔ نہانیاں مان پر بھ پورن کر اچھیا۔ چل آئے گر دربار، سوہنگ شبد ساچی پائے بھکھچھیا۔ ٹکچ آیا پر بھ تارنہار، ٹکچ ڈبا سرب ویچ وسیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نہ نکار، سرن پڑے کی کرے رچھیا۔ نہ ہنکنک کل پر گٹ ہوئے۔ پر بھ کی جوت ایک، نہ کوئی جانے دوئے۔ سروپ دیہہ انیک، ویچ وسے جوت اک ہوئے۔ کھتری براہمن شوور ویش جگ ایک رنگ ہوئے۔ ٹکچ جائے ہار، سستجگ سست پُر کھ ستوا دی ہوئے۔ ایک جوت ایک پر بھ رنگ، ایک سر شٹ وسیا پر بھ سوئے۔ چو جنت بنائی بنت بھیو جانے کوئے۔ سوہنگ شبد من کا منت، گر سکھ ورلا ہر دے پروئے۔ ویچ جی جنت سچا سادھ سنت، آتم جاگ کدے نہ سوئے۔ سچ شبد جگت ورتنت، سستجگ ساچا شبد سوہنگ ہوئے۔ شبد سُن کر شبد پریکھیا۔ چو گن اوگن ویچ دیکھیا۔ ٹکچ پر گئے سد گن نز گن ساچی منگ پر بھ درتے بھکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ پکڑ ترائے، جنہاں لیکھ ڈھروں ہے لکھیا۔ لیکھ لکھائے لکھاونہارا۔ کرپا کر درساوے سچ دوارا۔ پوں پانی اگنی پاتال پر بھ وسندیہارا۔ کھانی بانی گنگن پاتالی پر بھ جوت پدھارا۔ ٹکچ مہما پر بھ آپ

وکھانی، چپو بھلا مگدھ گوارا۔ ساچا شاہ پر گئے سچ کر جانی، کر درس پا موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ چار ورن گربانی، سوہنگ شبد چلے دو دھارا۔ جو جن آئے چرن نمسکارے۔ کر کرپا پر بھ پار اوتارے۔ ڈشت دُراچاری پر بھ نزک نوارے۔ گرسکھ ہوئے اپر اپارے۔ ٹلچک پر گتیا پر بھ سرب گن تارنہارے۔ چپو جنت وِچ اک جوت ٹھارے۔ ہوئے مان گر شبد سنگ مارے۔ ٹلچک ملیا جو در آئے نمانے۔ پر گٹ بھیو وشنوں بھگوان، نہ ہلکنک نام اچارے۔ مہاراج شیر سنگھ گر گن ندھان، لاگے چرن سگل سب تارے۔ چپو جنت جنت انجانا۔ جلت دھندے چھڈ گیا سچ ٹکانا۔ وکار مندے پہنیا کل جھوٹھا بانا۔ کر موڑکھ بندے چھڈ جانا دیہہ جھوٹھا بانا۔ پھس جان وِچ مایا پھندے، پُورا سٹنگر نہیں پچھانا۔ کلو کال قہر جگ ورتے، ورتے جلت گر کا بھانا۔ گرچرن لاگ سرب دکھ ہرتے، ڈگ دوار ہوئے مان نمانا۔ کال سدا سر کوکے، ٹلچک سمجھ موڑکھ انجانا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپے، ٹلچک آیا پر بھ تر جان۔ جن سمرن سچ ہر نام۔ درگاہ ملے ساچا تھاں۔ گر بھ واس پھر کدے نہ پان۔ مہاراج شیر سنگھ چرن نواس، رنسا ہر ہر ہر گن گان۔ ایشر جوت جاؤ بلہاری۔ جگو جگ پر بھ جوت آکاری۔ تریتا پر گٹ رام چند اوتاری۔ پیچ ذات بھپلی نی جا پر بھ تاری۔ لائے بھوگ بیر آپ بنواری۔ بھگت جن ملے آپ گردھاری۔ ایشر جوت سد جاؤ بلہاری۔ ستی اہلیا چرن بچھائے سلا ہوئی تاری۔ سچھنڈ گئی بیان، سچی ماری جلت اڈاری۔ جگ جگ نمانیاں پر بھ پیچ سواری۔ دواپر پر گٹ کرشن مراری۔ رکھی لجیا دروپت ناری۔ گھر جائے بدر پیچ سواری۔ ٹلچک بدر گھر جائے گھمیاری۔ نام سوہن سنگھ سچ رسن اچاری۔ ساپے صاحب سد جاؤ بلہاری۔ گیتا گیان اچارے کرشن اوتاری۔ ارجن کر انھمان، ہویا ہنکاری۔ شبد گیان پر بھ آتمک بر چھی ماری۔ بیراٹ روپ ہوئے پر بھ سر شٹ سنگھاری۔ مہاسار تھی ہو بیٹھا کارج سواری۔ گنٹ چار وِچ دواپر کرشن بھگوان ہوئے بے کاری۔ کرشن بھگوان بھگت دیون دان، ٹلچک آن جوت پر بھ اوتاری۔ دے برہم گیان کرے پُر کھ سُجان، ہوئے متاشبد سنگ ماری۔ جیو کر دھیان پر گئے

بھگوان، بھگ نہ کنک او تاری۔ مهاراج شیر سنگھ جاؤ قربان، بھگ آئے جن پیچ سواری۔ بھگتن سنگ پر بھ و سنبھارا۔ بھگتن رنگ دیوے نام دوارا۔ امرت گنگ ویچ کوں بھہارا۔ گر سکھ دان ساچا منگ، مهاراج شیر سنگھ سچ دوارا۔ گر پرساد در ملے وڈیائی۔ گر پرساد سادھ سنگت من وجہ ودھائی۔ گر پرساد چپو گر درس پائی۔ گر پرساد ہوئے متا ویچ دیہہ جلائی۔ گر پرساد دکھ درد پر بھ دے مٹائی۔ گر پرساد سادھ سن سادھ آتم بوجھ بُجھائی۔ گر پرساد آد جگاد سرب ٹھایں رہیا سمائی۔ گر پرساد ابودھ اگادھ جوت سروپ شبد لکھائی۔ گر پرساد رنسا سادھ ہر ہر شبد رنسا لکھائی۔ گر پرساد بھگ ہوئے پورن بھاگ، مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان درس دکھائی۔ وڈبھاگ وڈبھاگ وڈ وڈا گر پایا۔ سوئی آتم گئی جاگ، ہر دے گیان پر بھ و سایا۔ سادھ سنگت ہوئے پورن بھاگ، جنہاں مل ہر رس رنسا گایا۔ ماں جرم نہ لاگے داغ، گرچن لاگ جس سپیس جھکایا۔ انخد شبد چلے از اگ، مد ماس جن رسن نہ لایا۔ بے مکھ لاوندے جوں سنبھے گھر کاگ، ایسا ستگر دھکا لایا۔ پنجھی چیت دوس وڈبھاگ، سادھ سنگت پر بھ میل کرایا۔ گر سکھاں پر بھ کپڑی واگ، شوہ دریا پار کرایا۔ جوں پدر گھر کھادھا ساگ، بھگ بھوگ دھن شبد سکھاں گھر لایا۔ جگت چلائے پر بھ انواد، اپنا بھید پر بھ آپ چھپایا۔ گر مکھ ورلا پاوے شاد، آتم درس پر بھ جوت جگایا۔ وجہ دھن شبد انحد، ساچی جوت سچ میل کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ آد جگاد، ہے بھی ہوئی ہندما آیا۔ جو جن کرے پر بھ وچار۔ کر کر پا بخشے امرت دھار۔ مئے اگیان دیہہ بیپک ہوئے اجیار۔ گرچن لاگ بھگ گر سکھ ادھرن پار۔ پر بھ شبدی شبد چلایا۔ انجا پوں سر چھتر جھلایا۔ سوانگ سوانگی کھیل رچایا۔ دھار کھیل چتر بُجھ کھایا۔ ساول سندر پر بھ جوت پر گٹایا۔ مهاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے۔ سنگر ساچا منی سنگھ بناوے۔ سر رکھے ہتھ تین لوک بوجھ بُجھاوے۔ ہووے سمر تھ پر بھ کی جوت ویچ دیہہ ٹکاوے۔ سُنجک ساچی سچ بنت بناوے۔ دو جا نام بھجو بھگوان۔ کر بُدھ بیپک آتم گیان۔ دکھن دشا ہوئے پر دھان۔ مهاراج شیر سنگھ سچ شبد وکھان۔ بھگوان سمر پر بھ

بھرم چکائے۔ ہوئے مار من شبد وسائے۔ شبد رنگ تن من چڑھائے۔ کر درس سرب تر جائے۔ پوت بھگت کر آپ وڈیائے۔ دیوے مان آپ وڈ داتا۔ سرب کلا پر بھ پر کھ پدھاتا۔ برہم گیانیاں ہووے برہم گیاتا۔ چار ورن وسے رنگراتا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت وڈ داتا۔ وڈا آپ وڈی وڈیائی۔ اُچ پدوی گرسکھاں گر درتے پائی۔ رسنارسان، ڈرمٹ مت جائی۔ مہاراج شیر سنگھ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ گر دربار آئے کر آسا۔ کوئے نہ جائے درتے نراسا۔ ایشر جوت کرے مات پر کاشا۔ بیٹھا اڈول پر بھ پورن ابناشا۔ سوہنگ شبد ٹن سرب دکھ ناسا۔ بھوت پریت دیہہ کرے نہ واسا۔ جے کوئی ویکھن آیا در تماشہ۔ بے مکھ جنم گوائے کر ہاسا۔ جو جن آیا درس پیاسا۔ تِس جن کو بل بل جاسا۔ شبد ٹن سرب دکھ ناسا۔ جیو بللائیں جوں بوٹ۔ چون لاگ تر جان کوئی کوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ شبد وجائی چوٹ۔ روگ گوائے روگیاں، رنگ نام چڑھا کے۔ دیوے بیراگ پر بھ جوگیاں، جو آئے بھرم گوا کے۔ پر بھ وسے وِچ وجوگیاں، جو سرنی ڈیگے آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ را کھے پت، جیو گئے روگ گوا کے۔ دکھیا جیو در بللایا۔ کر کر پا پر بھ پار کرایا۔ نازی بہتر پر بھ پوت کرایا۔ تپ سپ بھوپ پلپیت در داٹ امکا قاضی پر بھ ناس کرایا۔ ہاکن ڈاکن سر منڈوایا۔ شدوان پوں سرب ہٹایا۔ اک لکھ اسی ہزار بھوت پریت وِچ شبد بُنھایا۔ گر نانک پورے ساچا شبد وِچ جگت سنایا۔ ایشر ٹیک رکھ، رسن الایا۔ کلنج مہاراج شیر سنگھ پورن پر میشور آیا۔ کلنج تارے بھگت ساچا سربنس۔ سو خم زِالم جوت پرم ہنس۔ دُشت سنگھارے جوں کرشن کنس۔ مہاراج شیر سنگھ سَنجَق چالے گرسکھ تیرا ساچا سربنس۔ وشنوں انس بھگت جن ہوئے۔ بھگت بھگوان دوئے اکو ہوئے۔ کلنج جیو جانے نہ کوئے۔ سَت سنگت پر بھ وِچ وسوئے۔ مہاراج شیر سنگھ چار گنٹ بجے جیکار ہوئے۔ گرسکھاں گھر بجے جیکارا۔ جتھے پر گلیو پر بھ او تارا۔ بے مکھاں گھر ہاہاکارا۔ سوہنگ بان شبد گر مارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سکھ ہوئے نام ونجارا۔ وِچ نام گر در کرنا۔ گرسکھ گر مکھ پر بھ اجل کرنا۔ بے مکھ کلنج دکھ ڈاڈھا بھرنا۔ سگل چھوڑ جو جن

آئے پر بھ سرنا۔ انتکال کل ہوئے نہ مرننا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا گر سکھاں ورنا۔ ور گھر ساچا پر بھ جگدیش۔ سوہنگ شبد جگت نہیں کاچا، بن ایکس کوئے ناہی حدیث۔ امرت نام کر دے ساچا، بے سکھاں گر سکھ نہ ریس۔ مہاراج شیر سنگھ ویکھے جگت تماشہ، بے مکھ کھپائے دھڑ لاتھے سیس۔ جگن ناتھ گر گوپاں۔ پر گٹ بھیو ہو دیاں۔ فلنج توڑے گر سکھ جنجاں۔ سوہنگ شبد جپ مala مال۔ سُتگر پورا بھگت وصال۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ جوت پر کاشے، اندر ویکھ امڑا لال۔ گر سکھ لال جواہر مانک موتی۔ جوت سروپ جگاوے چیوے آتم جوتی۔ سر شٹ سبائی انتکال فلنج روئی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ لئے درول جوں مانک موتی۔ مدن مورت آپ گوسائیں۔ در گھر آئے لاج رکھائی۔ ور پایا جو وچھڑنے جائی۔ نام دھیا یا ہوئے بکھ گوائی۔ سادھ سنگت پر بھ وچ رلایا جو آیا چل سرنائی۔ مد ماس جن ہتھ لگایا، کُنبھی نزک نواس دوائی۔ اپنا کیا آپ جی پایا، بیٹھا اڈوں چیو گوسائیں۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا نام دھیا یا، جم جندھار کوئی نیڑنہ آئی۔ جم جمدوت کوئی نیڑنہ آئے۔ سوہنگ ناؤں سرن سرب چھڑ جائے۔ جوت سروپ پر بھ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ انتکال گر سکھ وچ جوت ملائے۔

۲۶ چیت ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال بچن ہوئے ٹھاکر سنگھ دے گرہ

پر بھ ساچا برہما مان گوائے۔ وید ویدانت انت ہو جائے۔ آیڑا اتھربن رُلائے کھپائے۔ چار یاراں سنگ محمد فلنج مان رکھائے۔ شاستر سِمِرت قرآن پُران کوئی رہن نہ پائے۔ عیسیٰ موسیٰ پیر پیغمبر فلنج اکھوائے۔ انتم آئی ہار، پر گٹ پر بھ انجیل مان گوائے۔ فلنج کر خوار، اُسٹسٹھ تیر تھ کوئی رہن نہ پائے۔ مان سرور وچ سر شٹ، امرت بوند نظر نہ آئے۔ گنگا گودا اوری گھر گمبھیر، جوت سروپ پر بھ کچ لیائے۔ فلنج جوت نہ کنک پر گٹا کے، جائے سبنا مان گوائے۔ سوہنگ ساچا سچ نام چڑھا کے، سُتگ ساچا سچ دے لگائے۔ تن مندر وچ

آسن لاءِ کے، بیٹھا لوپ نظر نہ آئے۔ آتم بھیت ویچ دیہہ رکھا کے، دبپک جوت رہیا جگائے۔ سادھ سنگت من جوت پر گلٹا کے، چرن کوں پربھ میل ملائے۔ گر سکھ کھلے جوں کوں، چار جنگ گر سکھ تر جائے۔ مهاراج شیر سنگھ سب کچھ تیرے ہتھ، جس دیوے سوئی جن پائے۔ تن من دھن سرب پربھ کیرا۔ مانس جنم ترور چو جگت پنکھ وسیرا۔ مایا دھاری کل کرے میرا میرا۔ نظر نہ آوے دھر درباری، نہ دیسے سنجھ سویرا۔ انتکال کرے جم خواری، بن گر کرے نہ کوئے نیڑا۔ گر چرن لاگ ہوئے گت تیری، نہ کلنک پایا پھیرا۔ گر سنگت ہوئے گر چرن کیری۔ دیوے درس پربھ لائے نہ ڈیری۔ بے کمک ٹھنگ ہوئے ڈھیری، چار گنٹ دسے اندھیرا۔ مهاراج شیر سنگھ جگت چ چیری، ساچا سکھ بنے ٹھنگ تیرا۔ گر ملے گرمت پائیئے۔ گر ملے بخاند درسا یئے۔ لکھیا دھر ابناشی گھر ماہ پائیئے۔ مهاراج شیر سنگھ چرن سنگ جڑ، جنم مرن پھند کٹائیئے۔ ٹھنگ چاند ک چو جنت پھاہیا۔ مایا روپ سرب جگت بھلایا۔ پون پانی گگن پاتالی چو جنت ڈلایا۔ مهاراج شیر سنگھ سچ تیری بانی، ٹھنگ ساچا راہ دکھایا۔ سچ سچ ورتائے، پربھ تیرا نام۔ تریتا آن تراوے، جوں بھگلتن رام۔ درشن کر اُمّ ہو جاوے، جپ سوہنگ نام۔ مهاراج شیر سنگھ جو چرن لگ جاوے، ٹھنگ ہوئے سُپھل سب کام۔ سُپھل جنم ٹھنگ بھیا۔ پورن پرمیشور پربھ کینی دیا۔ گر سکھاں نام رنسا سوہنگ لیا۔ بے کمک درتے چت آیا تیت گیا۔ مهاراج شیر سنگھ ٹن تیرا ناؤں، جمدوٹ کا کاٹا بھیا۔ ٹھنگ پر گلٹیا ویچ پری گھنک۔ گر سکھ سنگ لے چلیا، جوں پری جنک۔ ساچا دربار گر سکھ ساچا ملیا، پچھانے تِس جس بنائی بنت۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، سرب کیئے جنت۔ ٹھنگ پانی جگت وچھایا جال۔ بن بیٹھا پھند ک پھاند کی بے کمکاں لئے بھاں۔ گر سکھاں سوہنگ نام ارادھکی، کل ونگا نہ ہووے وال۔ مهاراج شیر سنگھ شبد سوہنگ رنگن آتم چاڑھے کر لال گلال۔ پربھ اپجاوے اپنا تھان۔ ساچا شبد سچ کر مان۔ صدی چوڈھویں لمیچھ مٹ جان۔ گرب گوالا ہوئے بھگوان۔ دھرتی ماتا پت رکھے آن۔ مد ماسی سرب نشت ہو جان۔ سوہنگ شبد رسن سواسی، جگت

پر دھان۔ گر مکھ پریت گر چرن لگاںی، مہاراج شیر سنگھ سر پر بھ ہتھ ٹکایا۔ گر سکھاں سر پر بھ ہتھ ٹکایا۔ جو ت ہردا ٹلچک کرایا۔ سچ راگ سوہنگ شبد رسن الایا۔ نہ کنک لے اوتار، ڈنک ڈورو جگت واہیا۔ جوت سروپ انتر جانے، اپنا بھیت نہ رکھ چھپایا۔ گر مکھاں ہو وے سکھ مہان، پر بھ کا دیلا نیڑے آیا۔ سادھ سنگت مل گر چرن دھیان، انند بندوی پر بھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ تخت سنجک بنایا۔ سچ تخت سنجک پر بھ واسی۔ پر گٹ کرے جوت ابناشی۔ لکھ چراسی جیو کرے داسن داسی۔ پائے شبد امن امول، جیو آتم نہ ہوئے وناسی۔ جوت سروپ پر بھ اڈول، بیٹھ اڈول جگت ڈلاسی۔ مہاراج شیر سنگھ پورے تو لے توں، جلت نہ رہے کوئی مد ماسی۔ جوت سروپ کرے جگ چونج۔ گر سکھاں پر بھ مٹاوے گوجھ۔ پورن پر کھ ملے پر بھ کھونج۔ مل سادھ سنگت مان جگت ساچی موچ۔ سوہنگ بان چلایا، جگت گھائل کرے بن فونج۔ مہاراج شیر سنگھ جگت کل پائی مایا، جوت سروپ جگ کتے چونج۔ چوبی چونج آپ پر بھ۔ ٹلچک جیو بھلانے سب۔ گر سکھاں پر بھ لیا لبھ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنجک پورا نہ جائے کتے دب۔ ورتے شبد گر تکال۔ پر گٹاوے دھام پنڈ بھنڈاں۔ جتھے بیٹھا منی سنگھ نہ کنک دلال۔ بانہوں کپڑ سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ گھر دتا وکھاں۔ منی سنگھ رکھ اوٹ اک ہری۔ شبد سَت پر بھ دیہہ وِچ کری۔ مور پنکھ قلم ہتھ پھڑی۔ لکھاوے شبد پر بھ آسا وری۔ چلے شبد نہ بیٹھے ذری۔ آتم بھوپت پر بھ اک رنگ کری۔ مہاراج شیر سنگھ کل اوتار نر ہری۔ کل اوتار نامہ نر۔ پر گٹاوے جوت پر بھ شاما گھر۔ جگاؤے جوت جو چل آئے در۔ مہاراج شیر سنگھ بن ندھ کوئے نہ ہوت، سنجک چار ورن سب ایک کر۔ ٹلچک آیا جگت بھتار۔ چار ورن آئے دربار۔ راؤ ٹلچک ہوئے خوار۔ رنکاں پائی پر بھ کی سار۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹے نہ کنک اوتار۔ سنگھ آسن پیپا بیٹھا آ کے۔ سادھ سنگت پر بھ مان دوا کے۔ وڈ داتا وڈ وڈیا کے۔ سنگھ ٹھاکر جائے چرن لگا کے۔ سہائے تھان جتھے پر بھ بیٹھا جوت جگا کے۔ پائے مان پر بھ چرنی جو جن ڈے گے آ کے۔

جو آئے کرن پچھاں، من جائے بُھلیکھا لاه کے۔ ایشر جوت مہان، تین لوک بیٹھا جوت جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ مہروان، فلنج بُھلے جاؤ بُھل بخشا کے۔ بُھلناہار سرب جیو جنت۔ شبد سنگھارے سرب دیو دنت۔ مہاراج شیر سنگھ تیری مہما جگت نہ انت۔ کروڑ تیتیس پربھ درس تھائے۔ کروڑ تیتیس پربھ درتے آئے۔ دیوی دیوا سرب پربھ جوت جگائے۔ فلنج نہ لکنک کر سیوا، دکھ رہے نہ کائے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیری سیوا، فلنج بر تھی مول نہ جائے۔ بر تھا جنم فلنج منمکھا۔ بُدھ ملپچھ بھوگن سب دکھا۔ گر سکھ پربھ کا درس، من لاہوے بُھکھا۔ شیر سنگھ شیر فلنج وِچ آیا۔ پر گٹ جوت نہ لکنک پربھ نال رکھایا۔ فلنج کر سوہنگ شبد ڈنک وجایا۔ پر گٹی جوت آپ نزکار، سادھ سنگت پلو جگت پھرایا۔ بیٹھا سرب کل دھار، ہنکاریاں جس ہنکار گوایا۔ دستے سو جو جیو و چار، بھرم بُھلیکھا سب دالاہیا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار، چھپیا نہ رہے فلنج چھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن پاوے سار، جن وچوں بھیت چکایا۔ فلنج ہوئے شبد و چولا۔ پاوے درس پربھ رنگ موّلا۔ پر گٹی جوت سرب کل سوالاں۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد و جاوے جگت ڈھولا۔ سچکھنڈ گر سکھ گھر سار۔ فلنج ورتے ڈاڑھا قهر، چرن لاگ گر جائے تار۔ پر گٹے آپ پربھ نزویر، مہاراج شیر سنگھ سر شٹ پلٹاوے، نہ لاوے سوا پھر۔ سوا سوائی مل ملپچھ بُدھ گوائی۔ پنجم ت جوت آگن جلائی۔ کرے سَت سوہنگ رُشنائی۔ مہاراج شیر سنگھ سد بل بل جائی۔ کرپا کر پربھ امرت لگھ چوایا۔ جو جن آئے گھر، امرت رس من درسایا۔ فلنج ملیا ساچا ور، امرت بوں کوں گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ کر اوچا در، گر سکھاں آسیں جھکایا۔ امرت رس گر درتے پائیئے۔ امرت رس پی من ترپتا یئے۔ امرت رس جیو پربھ جگت ملائیئے۔ امرت رس سادھ سنگت پربھ ورکھا لائیئے۔ امرت رس اگیان اندھیر وِچ دیہہ چکائیئے۔ امرت رس پی لکھ چڑا سی گیڑ نہ آئیئے۔ امرت رس کرے نرمل جی، من اگیانی جگت اکھوائیئے۔ امرت رس بے لگھ جائے نس، سادھ سنگت پربھ لگھ چوائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج تیرا جس، رسانا گائے سُپھل کرائیئے۔ بھو جن سو جس پربھ بھوگ لگائے۔

پر گٹ جوت گر سکھ گھر آئے۔ بھگت جناں پر بھ سنگ رلائے۔ کرپا کر پر بھ دھرنی دھر، رسانا بھوگ بھنڈار لگائے۔ بن بھوگ پر بھ بھو جا بھکھھ ہو جائے۔ گیتا واک کرشن سچ ہو جائے۔ لیہز پھیہز نہ سنگ رلائے۔ شودر ویش رنگ اک رنگائے۔ گر سکھ بنت فلنج بنائے۔ پر گٹ کر پر بھ ٹھاکر سنگھ جس گائے۔ مہاراج شیر سنگھ انت ہوئے سہائے۔ پر بھ سرجیت سدیو کال۔ پر بھ کی جوت جگت مثال۔ جوت جگاوے گرمکھ گوپال۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد دے کر آتم مال۔ کر پریتی گرچن جیو، جے سچ من من۔ درس کر جائے ڈتر تر، ملیا بھگوان جوں بھگت دھنے۔ سوہنگ نام رسانا جپ نہ فلنج ڈر، لگاوے بھوگ جوں نامے دودھ جھنے۔ مہاراج شیر سنگھ بھرم نوارے، ساچا بیڑا کل لاوے بنئے۔ بیڑا بندھ چلایا۔ گرمکھاں پر بھ ملاح ہو آیا۔ سوہنگ چپولائے، فلنج پار کرایا۔ پر گٹ جوت نِنکار، مہاراج شیر سنگھ بھوگ لگایا۔ بھوگ لگاوے بھگت گھر آکے۔ فلنج چلیا ساچی جوت جگا کے۔ ساچا در ملیا پریت گرچن لگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ ولیا کسے نہ ٹھلھیا، سنگھاں بیٹھا جوت جگا کے۔ سنگھ آسن بیٹھا پر بین۔ فلنج گوایا دُنی سب دین۔ سوہنگ شبد رسانا پین۔ ماں جنم ہوئے سدا جگ جیں۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ نہ آوے ہیں۔ گر سکھ ملو کر گر پیا۔ کر درس کرو نِرمل جیا۔ سوہنگ شبد پر بھ ساچا دیا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج ترے جس رسانا نام تیرا لیا۔

۲۶ چیت ۲۰۰۸ کرمی آتما سنگھ دے گرہ پنڈ جبیھووال مسیت وچ

اٹھ جیو جاگ جاگ، پر گٹے پار برہم اچت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ، پر بھ ملنے دی آئی رُت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ، ساچا ناتا پر بھ جوں پتا پُت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ، جھوٹھا سنسار انت ہوئے نہ مت۔ اٹھ جیو جاگ جاگ، فلنج چلیا وچھڑ جائے

نہ کرت۔ اُٹھ جِپو جاگ جاگ، ایشر پر گئے نہ کسے وار نہ تھت۔ اُٹھ جِپو جاگ جاگ، مانس جنم فلچک وِچ دت۔ اُٹھ جِپو جاگ جاگ جاگ، کر درس مهاراج شیر سنگھ آتم نت۔ ورتے شبد کل وڈا بھاری۔ چڑھکے آئے مغل قندھاری۔ سرِشی ہوئے ات خواری۔ ستر کوس پھیر جائے بھاری۔ بیاسا ندی دسے شیر سنگھ جوت نیاری۔ جائے نہ پار پئے ملیچھاں وِچ خواری۔ پربھ دیوے ہار جِپو جنت مرے وِچ بیماری۔ کوئی نہ جانے سار، فلچک ورتے کھیل جوت نیاری۔ آوے بھار بھگت جناں ہر چیج سواری۔ دیوے پربھ تار، چھتر جھلائے وڈ داتا آپ سنساری۔ مهاراج شیر سنگھ کل لاج رکھائی، چرنی ڈگے سنگت ساری۔ فلچک چلے شبد اندر چار گنٹ پھیری۔ کرے سو ہوت فلچک ڈھیبہ ہو یا ڈھیبہ ڈھیری۔ مهاراج شیر سنگھ سچ تیری جوت، نہ کلک کل پائی پھیری۔ کل آیا کلمہ دور کر، سوہنگ شبد چلائے۔ چار گنٹ اپنا جلوہ نور کر، چار گنٹ بچن الائے۔ سادھ سنگت من ٹیک دھر، چرنی بیٹھے سپس جھکائے۔ چار ورن پربھ ایک کر، سنگھ ساچا راہ بتائے۔ بھگت جناں بُدھ وسیکھ کر، سُتیاں دیوے با نہوں اٹھائے۔ مهاراج شیر سنگھ فلچک ساچا گر ویکھ کر، پھیر جانے سپس جھکائے۔ جوت اگن جگت لگن۔ بیٹھا آپ پربھ مگن۔ گر سکھ پورے جگ چار جگن۔ کرے پرکاش مات پاتال آکاش لگن۔ بے مکھ ہوئے خوار کل پھرن لگن۔ گر سکھ او جل سنسار، سوہنگ شبد مکھ لایا پربھ سگن۔ جوت سروپ پربھ کیا آکار، آتم تیر وِچ دیبہ لگن۔ مهاراج شیر سنگھ در پا کے، گر سکھ پریت چرن سنگ لگن۔ وقت سہیلا آگیا، پربھ چیج رکھاوے۔ گر جگت دھکیلا آگیا، سر شست ساری پئی ڈلاوے۔ گر سچ ملاون میلا آگیا، گر مکھ و چھڑنے جاوے۔ فلچک اچرج کھیلا آگیا، سوہنگ شد جگت چلاوے۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت ڈھیلا آگیا، کھنڈ سچ نواس دواوے۔ فلچک وقت مُکا گیا، پربھ لاگو چرن۔ کل جِپو جھوٹھے دھندے لاغیا، انت دکھ ڈاؤھا بھر ن۔ سادھ سنگت وِچ پربھ سما گیا، کوئی سکے نہ ورن۔ واسی کھنڈ برہمنڈ دا آگیا، چرن لاگ جِپو سب ترن۔ سچھنڈ کل مات لوک بنا گیا، جوت جگاوے جتھے پربھ

دھرنی دھرنن۔ رسانا سوہنگ شبد جپا گیا، ساچی مت بھگت کرنن۔ پنچ ساچا جگت و کھا گیا، گر سکھ دیہے جگت نہ دھرنن۔ مہاراج شیر سنگھ کلنہ آگیا، فلنج کرم ہرنن۔ فلنج آئے ہار، کوئے نہ راکھے۔ پورب کرم وچار، پربھ جوت پرکاشے۔ پربھ دیوے نزک مجھار، سب چو م د ماسے۔ ورلی اُتم وِچ سنسار، جنت بانی گرچن رہہ اسے۔ گنٹ چار ہوئے بجے بجے جیکار، پرگٹے جوت پربھ آکاشے۔ گن گندھر ب سرب پربھ درس پیاسے۔ تہناں گر مکھ جاؤ قربان، جنہاں بیٹھا سستگر پاسے۔ فلنج سچ رہے نشان، جتنے کرے پربھ جوت واسے۔ مہاراج شیر سنگھ شبد روپ، بے مکھاں کرے ناسے۔ ناسونت سرب چو جنت۔ اُچ ایک سرب بھگونت۔ پربھ کی مایا بڑی بے انت۔ فلنج پر گٹاوے گر سکھ ساچے سنت۔ سوہنگ دیوے دان پربھ وڈا گنوت۔ ہووے برہم گیان، ملے پورن بھگونت۔ درس دکھاوے نظری آوے، وِچ بیٹھا جو اکنت۔ جوت جگاوے سو جھی پاوے، سوہنگ شبد ساچا گر منت۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ ابھیو، کوئی نہ جانے تیرا آد انت۔ فلنج ہر رنگ مان، اُبچے من سکھ۔ گرچن کر دھیان، نہ لاگے کوئی ڈکھ۔ اُتم ایہہ گیان، من دی لا ہے بھکھ۔ کوئی پائے چڑھ سُجان، سُپھل کرائے مات گکھ۔ کل ملے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چو سکھ ساچی سکھ۔ فلنج ملے آپ بھگوان۔ بھگت پچھانے جانی جان۔ گر سکھاں پربھ چرنان مان۔ بخشے گئے جو جن چرنی ڈگے آن۔ امر سد رہے جو سادھ سنگت مل جان۔ ساچا شبد پربھ رسانا کہے، ایک جوت وشنوں بھگوان۔ ماش جنم سچ لاه لے، مہاراج شیر سنگھ درشنا دان۔ درس دیکھ لاه آتم چند۔ فلنج وہاوے پربھ اٹھی سندھ۔ بے مکھ کرن فلنج پربھ کی نند۔ مہاراج شیر سنگھ گر مکھ پورے سچ تیری پند۔ گر مکھ او جل اپر دھول۔ فلنج اندر جوں ساگر کوں۔ تارے پربھ کرشن مُراری سوں۔ مہاراج شیر سنگھ ایکنکاری اول۔ ایکنکار کل پڑ سرنائی۔ ایکنکار جوت وِچ مات دے آئی۔ اچھل اڈوں پربھ اکھوائی۔ سر شٹی ساری پربھ شبد ڈلائی۔ اگن جوت چار گنٹ لگائی۔ گر سکھاں پربھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ کل کوئے نہ جانے تیری وڈ وڈیائی۔ گرچن مل گر سکھ نر مل کرم

اُجاگر۔ کلچک کایا جپو جھوٹھی گاگر۔ بھلگتن دیوے پربھ امرت ساگر۔ مہاراج شیر سنگھ کلچک پر گئے جوت رتناگر۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ کیا جوت آکار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ آیا پار اُتارنہار۔ رین سہائی بھنڑی، گرگھ پربھ درش کرن اپار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ جوت ہووے چمتاکار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ سست سست ورتے آپ نزنکار۔ رین سہائی بھنڑی، مات لوک سو ہے ساچا دربار۔ رین سہائی بھنڑی، اٹل پدوی ملے گر دربار۔ رین سہائی بھنڑی، پتت پاپی تارے تارنہار۔ رین سہائی بھنڑی، کر درس جن پائے موکھ دوار۔ رین سہائی بھنڑی، گر سکھاں دیوے گم وچار۔ رین سہائی بھنڑی، گر گر سکھ کینے پار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ دیوے دُتر تار۔ رین سہائی بھنڑی، اپنے رنگ کرے کرتار۔ رین سہائی بھنڑی، کلچک جاوے لہندی دھار۔ رین سہائی بھنڑی، سنجک لاوے اپر اپار۔ رین سہائی بھنڑی، گر سکھاں گھر بجے جیکار۔ رین سہائی بھنڑی، در آئے نہ دشٹ دُراچار۔ رین سہائی بھنڑی، سوہنگ شبد ہوئے گنجار۔ رین سہائی بھنڑی، بخ گھر وسے پربھ وسیہار۔ رین سہائی بھنڑی، گر سکھاں ملے نام آدھار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ جوت جگاوے دیہہ جوت جگاونہار۔ رین سہائی بھنڑی، دے درشن جاوے تار۔ رین سہائی بھنڑی، کلچک پر گلیا نر لے او تار۔ رین سہائی بھنڑی، نہ کنک جپو کر دیدار۔ رین سہائی بھنڑی، پربھ مل ہوئے سولال شنگار۔ رین سہائی بھنڑی، کر سچ کنت پیار۔ رین سہائی بھنڑی، میل ملائے کر کرشن مُرار۔ رین سہائی بھنڑی، پوں انجا سر چھتر جھلدار۔ رین سہائی بھنڑی، کھنڈ بر ہمنڈ پربھ کرے آکار۔ رین سہائی بھنڑی، جوت جاتی وچ سنسار۔ رین سہائی بھنڑی، گن او گن پربھ لے وچار۔ رین سہائی بھنڑی، پر گٹی جوت پربھ اگم اپار۔ رین سہائی بھنڑی، دکھ نہ لائے گر دربار۔ رین سہائی بھنڑی، گرگھ اتم وچ سنسار۔ رین سہائی بھنڑی، جھوٹھا جگت ہووے سب چھار۔ رین سہائی بھنڑی، جت پر گئے نر او تار۔ رین سہائی بھنڑی، امرت ورکھے ور کھنہار۔ رین سہائی بھنڑی، امرت بوں گرگھ چوار۔ رین سہائی بھنڑی، کلچک کھلے دسم دوار۔ رین سہائی بھنڑی، گر سکھاں

پر بھ پیرا کینا پار۔ رین سہائی بھنڑی، جت رین مہاراج شیر سنگھ لے او تار۔ بھنڑی ریزٹریئے رنگ پر بھ کا مان۔ بھنڑی ریزٹریئے جو رہے جاگ، تہناں ملیا پر بھ آن۔ بھنڑی ریزٹریئے تیرے پورن بھاگ، پر گٹی جوت و شنوں بھگوان۔ بھنڑی ریزٹریئے تیرے سر سہاگ، سوہنگ سچ شبد دیبان۔ شبد ملاوا کر پر بھ کر سُرتی میلا۔ جگت بھلاواں دُور کر، مل سمجھن سہیلا۔ جگت نین دکھاوا دُور کر، نیتز تیجا کھولا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ کوں پھول کر چرن سنگ مول۔ گر چرن اُوچا پد۔ کر درس بل جاؤ سد۔ پر بھ ملیا وڈا اگد۔ بے کھاں چلیا گلگ لد۔ مہاراج شیر سنگھ دھن نام دجے دیہہ سد۔ سدا دھن وجہ دیہہ اندر۔ ہوئے گیان اندھیر تن مندر۔ سوہنگ کنجھی من توڑے جندر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائے، سہائے بنک مندر۔ جوت جگائی جگت وکھائی، نظر نہ آئی بھیت رکھایا۔ جن دے وڈیائی چیخ رکھائی، ہوئے سہائی گلگ ترایا۔ بے مکھ دہائی، سنگ نہ چالے کوئے بھین بھائی، جھوٹھی سر شٹی چھڈ وکھائی، بے مکھ ناؤں نہ دھیایا۔ مہاراج شیر سنگھ پرمگت پائی، وجی ودھائی سُنے لوکائی، ور گھر ساچا پایا۔ سچ اندر وسیا، نظر نہ آوے۔ ساچا راہ پر بھ ساچے دسیا، جے ویکھے تاں نظری آوے۔ کرے پر کاش جوں رو سسیا، آتم جوت پر بھ سنگ جوت جگاوے۔ بے مکھ گلگ چن جوں مسیا، سمجھ وچ نظر نہ آوے۔ سوہنگ بان شبد گر کسیا، سر شٹی ساری بھردی ہاوے۔ سوہنگ شبد گھر ساچا دسیا، مہاراج شیر سنگھ سنگ میل کراوے۔ پر بھ ملیاں چڑھے رنگ مجیٹھ۔ ساچا پر بھ گلگ گھر ڈیٹھ۔ بے مکھ کوڑے گلگ جوں ڈیٹھ۔ گر سکھاں گر پورا پایا، مہاراج شیر سنگھ نیتز ڈیٹھ۔ نیتز پیکھ کرو دُور بھلکھا۔ ساچا صاحب گھر آ جکاوے لیکھا۔ ڈھیہہ پئے سر نائی جن، پر بھ میٹ وکھاوے ریکھا۔ مہاراج شیر سنگھ رنگ چلوں، گر سکھاں تیرا ڈیٹھا۔ گر سکھاں رنگ تیرا ڈیٹھرو۔ ور گھر پایا پر بھ ساچا ڈیٹھلو۔ پر بھ وچ نمانیاں وسے، نہ جانے پائے چیتھرو۔ مہاراج شیر سنگھ راہ ساچا دسے، نہیں بھلکھا پر بھ ساچا ڈیٹھرو۔ جپو پر کھ کر، من رہے نہ چند۔ چھڈ دربار، بھل کرے نہ نند۔ دیونہار پر بھ سرب پھل دیندا۔ جوت پر گٹائی

پربھ گر گوبندا۔ دیوے وڈیائی گر گرسکھ مر گنداء۔ تیپس کروڑ کھڑے در سیس جھکائی، کھڑے سنگ انداء۔ فلنج پر گلیا مہاراج شیر سنگھ گر سکھ بخشداء۔ بخشے بخشناہ پربھ انتر جامی۔ کوئے نہ جانے سار، کل پر گٹے پربھ نہ کامی۔ گر سکھ سوہنگ گر چرن دربار، پر گٹ بیٹھا وچ سوامی۔ فلنج ساچا سچ دربار، پر گٹے جوت پربھ انتر جامی۔ مہاراج شیر سنگھ پورن او تار، سوہنگ دان دیوے پربھ نامی۔ نام دان آپ پربھ دیویا۔ نرمل کپیا پربھ گر سکھاں جیا۔ نام ندھان گر در تے پیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سکھ سدا جگ جیا۔ سچ شبد فلنج سچ لکھ۔ دے گیان پربھ آتم لایہ وکھ۔ گن ندھان پربھ وسے وچ سکھ۔ وشنوں بھگوان اپجاوے فلنج گر سکھ وڈ رکھ۔ گر سکھ اُتم ذات کر، دے چلیا وڈیائی۔ آتم پربھ سوانت کر، ترکھا دے بجھائی۔ ساچی جوت وچ دیہہ اکانت کر، گیان جوت پربھ دے جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ تپدے ہردے شانت کر، سوہنگ امرت ورکھا لائی۔ امرت ورکھے میکھ جوں دھار۔ پی سکھ کل اُترے پار۔ پر گٹے گر کوئی پائے نہ سار۔ آپ اپر مپر رہیا گن وچار۔ جگت جلائے کر جوت آکار۔ بھگت ترائے دے سوہنگ شبد ادھار۔ چار جگ نام رکھائے، ساچا مارگ چلے سنسار۔ جو جن آئے رسنا گائے، دیوے درس پڑکھ مرا۔ فلنج پر گلیا نہ ہلنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ چار جگ پوچا کرے سنسار۔ چار جگ پربھ چرن پچاری۔ آیا مات چڑھ کر سواری۔ بھگت جناں ہر آئے پیچ سواری۔ فلنج پر گٹے رام کرشن نہ ہلنک او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ اک جوت نر نکاری۔ نر نکار کوئی آکار نہ جانے۔ جس جن دسے سو جن پچھانے۔ گرمگھ چلے پربھ کے بھانے۔ فلنج ہوئے چڑھ سکھڑ سیانے۔ چرنی ڈگن سب راجے رانے۔ سر چھتر جھلائیں، سکت سب مستوانے۔ جامہ لیا دھار، پہن نہ ہلنک بانے۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تار، کوئی ورلا گرمگھ جانے۔ پربھ گرمکھاں بوجھ بجھائیںدا۔ آد جگادی شبد پیچ رکھائیںدا۔ گوپی ناتھ بھگت وچھل اکھوائیںدا۔ چپونہ جانے پربھ سدا سنگ رہائیںدا۔ نہ بھل جپو انجانے، وچھڑ ڈکھ پائیںدا۔ لگ جاٹکانے، پربھ جوت ملائیںدا۔ پھر گر بھ نہ مانے، پربھ سمجھنڈ بہائیںدا۔ جیو اپنا مول پچھانے، پربھ

جو توں جوت پر گٹائیںدا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں سر چھتر جھلائیندا۔ جھلے چھتر گر سکھاں بسر۔ فلک ملیا جنہاں ساچا پر۔ پر گئی جوت کل گردھاری گر۔ مہاراج شیر سنگھ تچ سواری، نہ لاوی در۔ دیر نہ کر گر سکھ بلالیا۔ فلک اگن تن من جلایا۔ کرپاکر آپ پربھ رگھرا یا۔ کر شانت ہوئے تن تندور جلایا۔ کڈھ بھرانت بھلکیھا فلک من وسا یا۔ وچھڑ جائے نہ دین رات، جن پربھ چرن سنگ نیہوں لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ گاؤ پر بھات، دیوے درس تچ جوت سوا یا۔ جوت سروپ پربھ جگ آئے۔ آپ پیکھے کسے نظر نہ آئے۔ لائے لیکھے جو جن چرن سیس جھکائے۔ کڈھ بھلکھے سوہنگ گیان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ انتکال گر سکھاں ہو سہائے۔ گر سکھ وسے گر گوپاں۔ گر سکھ آتم لال گلال۔ گر مکھ اجل جوں سنگھ پاں۔ سوہنگ شبد کھٹ جگت سچا دھن مال۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ چرن سنگ سماں۔ گر دربار آئے سوں نہیں رہنا۔ دیوے درس بھگت پربھ سُتیاں رینا۔ وقت جائے وہائے چپو روئے کل پائے وینا۔ درگاہ ملے نہ تھا یا، لیکھا دھرم رائے نے لینا۔ پربھ پورا نظر نہ آئے، چپو وس جماں دے پینا۔ فلک تارن آگیا، گر پیکھے اپنے نینا۔ پربھ سچا مارگ لا گیا، چل چپو جگ بیٹھ کسے نہیں رہنا۔ کیوں بھرم بھلکھے لا لیا، من سچے ستگر کا کہنا۔ کل سوہنگ جہاز بنا لیا، کیوں ڈبے لہندیاں وہنا۔ جس مہاراج شیر سنگھ چرن لگ گیا، دکھ اندھ اوں نہیں سہنا۔ گر سکھ پربھ کا دکھ نہ جلے۔ مل سادھ سنگت فلک ترے۔ آؤ نہ جاوے جنمے نہ مرے۔ بیٹھ اڈول رنگ ویکھے ہرے۔ گر چرن لاگ فلک کھوئے ہوئے کھرے۔ ہوئے سہائی ایک، ٹیک جو ہر دے دھرے۔ جو جن چل آئے در، تن کے کاج سرے۔ مہاراج شیر سنگھ جاؤ بلہاری، دے درس پربھ نز ہرے۔ ہر نز جوت اوڑت۔ فلک ساگر پار کر۔ ایک شبد چپو ہر دے دھر۔ مہاراج شیر سنگھ چپو وسے نج گھر۔ نج گھر وسے پربھ مہروانا۔ ہر گھر جن بھگت پچھانا۔ اتم در سکھ ملے مہانا۔ رکھ لاج کل مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان بھرم مٹا۔ سہنسر سہنسے وچوں چکا۔ جوت سروپ وچ دیہہ جوت پر گٹا۔ چرن لاگ چپو دم دا نہیں وساہ۔

وقت نہ دیئے، پربھ ساچا بے پرواہ۔ پربھ اپنے رنگ و سے، سر شٹی ساری ہوئی داہ۔ گر سکھ ساچا گر در ہیسے، بے مکھاں کل پئی سواہ۔ گلچ جوت پر گٹائی، مہاراج شیر سنگھ سر شاہاں شاہ۔ ساچا شاہو ملے وڈبھاگ۔ کر درس چو نہ لاگے من داغ۔ کرپا کرے انخد شبد سناؤے راگ۔ سنجاند درساوے پربھ امرت ساد۔ جوت جگاوے چو جنت آد جگاد۔ گلچ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں لیا لادھ۔ پربھ سُتا پیر پسار۔ آلس کرے نہ وِچ سنسار۔ کر کر پر دکھنا گر سنگت بل دھار۔ ساچی ریت چلی وِچ سنسار۔ چو گرد تمارے ساچی کار۔ کوئے نہ جھلے اس کا وار۔ سوہنگ شبد سرب سکدار۔ باقی ہوئے سرب پنہار۔ منڈل ڈولے سادھ سنگت ڈلاونہار۔ گلچ پر گٹیا مُن بھگتن پکار۔ کرپا کر پربھ رکھ لے، مد ماں نہ ہوئے رسن آہار۔ مہاراج شیر سنگھ راہ گلچ دس لے، گر سکھاں بیڑا کر لیا پار۔ گلچ جامہ دھار کے سنگھ آسن لائے، سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ ساچا تخت سیس لیا اٹھائی۔ چو گرد کر پر دکھنا، ہر ہر ہر رسانا گائی۔ جھوں جھولا یا سنگھ آسن، کھنڈ برہمنڈ سرب ڈل جائی۔ سنگت اٹھایا گر سیس، انکال پربھ ہوئے سہائی۔ نظری آئے پربھ جگدیش، وِچ بیان لئے بیٹھائی۔ سوہنگ نام کرے بختیش، کھنڈ سچ دے پوچائی۔ گر مکھاں بے مکھ کرن نہ ریس، مہاراج شیر سنگھ کل کرے بھگت وڈیائی۔ دیوے مان من سادھ سنگت۔ سوہنگ نام من چاڑھے رنگت۔ گر سکھ تارے جوں نانک انگد۔ اوچ دربار اگم اتحاہ۔ اپر بیٹھا بے پرواہ۔ چی جوت سچا پاتشاہ۔ گلچ دسیا سچا راہ۔ گر دربار اک سچا، گر سکھ بھل نہ جاہ۔ مہاراج شیر سنگھ گر نہیں کچا، گلچ آیا سچا پاتشاہ۔ سچا پاتشاہ سچ سلطان۔ والی ہووے دو جہاں۔ کرپا کرے بھگت بھگوان۔ در آئے سیو کمائے جس لے جان۔ بھگت جناں پربھ تیرا مان۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سچ نشان۔ سادھ سنگت پربھ وسنبیهار۔ سادھ سنگت پربھ چھتر جھلارا۔ سادھ سنگت درساوے پربھ آتم دوارا۔ سادھ سنگت گاوے شبد رسانا گر دوارا۔ سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ لے او تارا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ گلچ جوت ایشر پر گٹائی۔ سادھ سنگت پربھ بھئے سہائی۔ جگو جگ پربھ چیخ رکھائی۔ مل گر سنگت پورن

مت پائی۔ مہاراج شیر سنگھ دُکھ دیہے مٹائی۔ دھن دھن دھن گر سکھ، جتھے بیٹھ بھیو پر بھ سب دسیا۔ دھن دھن دھن گر سکھ، جنہاں ہر من وسیا۔ دھن دھن دھن گر سکھ، منی سنگھ راہ پر بھ کا دسیا۔ گر سکھ پوہ نہ سکے کل کی مایا۔ جوت سرپ سر ہتھ لکایا۔ گلگ کھپائے سَتِجَّ تچ ہووے پر بھ جوت سوایا۔ دشٹ کھپائے گر سکھ تراۓ، جنہاں مہاراج شیر سنگھ چرن لگایا۔

۲۷ چیت ۲۰۰۸ کرمی ماstry سوہن سنگھ دے گرہ پنڈ رام پر

ساچا جوت پر کاش کر، گلگ مٹائے۔ بے مکھاں پر بھ وناش کر، جُگ ست لگائے۔ گر سکھاں ہر دے داس کر، سَتِنگر ساچا سچ جوت جگائے۔ سب سرشٹ اپنی داس کر، سوہنگ شبد رسن اکھوائے۔ نگر گرام سب پر بھاس کر، جے دیکھے تاں نظر نہ آئے۔ گر سکھاں آتم راس کر، جوت دپیک وچ دیہے جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ دشٹن ناس کر، واہوا سَتِجَّ بھگتن اپائے۔ سَتِجَّ لاوے پیٹ پیتمبر۔ مان گوائے گلگ پیغمبر۔ جوت پر کاش کرے پر بھ تین لوک اندر۔ وچ سچ پر کاش جوت جیو جھوٹھا دیہے مندر۔ ہوئے ممتازوچوں ناس کر، نجانند پائے اندر۔ سوہنگ شبد ساچا جاپ کر، توڑ اگیان من کا جندر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرپ جگت نچائے جوں مداری بندر۔ جوت اگن جگت جلایا۔ چار گنٹ ہاہاکار کرایا۔ پر بھ آپ اچھل اڈول سَتِنگھا سن ڈیرہ لایا۔ گر سکھ تو لے پوئے توں، بے مکھاں کل دھکا لایا۔ ساچا شبد لکھاوے بول، اپنا بھیت نہ رکھایا۔ ایشر جوت سدا اڈول، جگت ڈلایا۔ کر جوت پر کاش بیٹھا سکھاں کول، گلگ پائی مایا۔ گلگ جیو بُھلے انہوں، نہ لکنک نہ نظری آیا۔ گر سکھاں دیوے پر بھ پڑدے کھوں، انحد شبد تن من وجايا۔ وجہ شبد تن گیان، امرت بوںد مگھ کوں چوایا۔ کھلے

کوں ہوئے دھیان، جوت سرُوپِ نظری آیا۔ ٹھنگ پر گئے نہ کلنک، مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا۔ نہ کلنک ہوئے نزویرا۔ جوت سرُوپ پر گئے کیہرا۔ کوئے نہ جانے سار، پربھ ساچا گھر گھبھرا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے جوت ادھار، جو چیو آن لگے گر پیرا۔ مل ٹھنگ ہر، چیو ملے وڈیائی۔ کر درس پربھ تر، لکھ چڑاسی پربھ گیڑ مکائی۔ رسانا جپ ہر ہر کر ٹھنگ ملے چیو وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ جگ دُتر تارے، سادھ سنگت گرچن بن آئی۔ سادھ سنگت پر گٹاؤے پربھ دھیلا۔ ٹھنگ نہ کلنک و چھڑیاں سنگ میلا۔ بھگت جن لئے پچھان ٹھنگ آن، اچون کھیل آپ پربھ کھیلا۔ لگ چرن چیو، بھیا ملن کا دیلا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت و شنوں بھگوان، پربھ جوت سدر ہے آگیلا۔ آد جگادر ہے اینکارا۔ جگلو جگ پربھ لئے او تارا۔ پاوے بھید کوئی پربھ سمر تھ پر کھ اپارا۔ کرے سیو جن تج آوے گر در سچ دربارا۔ ٹھنگ پر گٹیا الکھ ابھیو، و چاری چیو کی بوں جھے و چارا۔ ایشر جوت سدا نہ کیو، ویکھے سو جس و کھاوے پربھ گر دھارا۔ سرن رہے سب دیوی دیو، و چ اگم اپر اپارا۔ سادھ سنگت شبد سوہنگ لیو، پربھ ابناش شبد دیونہارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری چرن سیو، پاوے سو جس کرپا کر درس دکھارا۔ دیوے درس کل نین مندھار۔ دے درس پربھ ٹھنگ کئے پار۔ گر مکھ ورلا کل پائے پربھ کی سار۔ سر شٹ وہائی پربھ لہندی دھار۔ جوت پر گٹائی پربھ گر مکھ و چار۔ آتم سچ دیپ جگائی، سوہنگ نام شبد اپار۔ مہاراج شیر سنگھ جاؤ بلہار، سنجگ ساچی نیپہ رکھائی۔ ٹھنگ کاچا چیو بھلے، نہ جانے سنتگر ساچا۔ سوہنگ شبد نہ من میں واچا۔ بیٹھ اڈول ویکھے پربھ جگت تماشہ۔ جگت وناسی، اک پربھ ابناشا۔ سوہنگ شبد چیو جپ سواس سواسا۔ امرت نام ندھان کل پیو، آتم جوت کرے پر کاشا۔ گرچن لاگ سدا جگ چیو، انتکال نہ ہوئے نزک نواسا۔ آتم بھجھی جگائے دیو، ہر دے کرے سچ جوت پربھ واسا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چرن چیو، مات گر بھ نہ ہوئے واسا۔ پربھ ساچا گر بھ واس چکائے۔ جو جن آئے گرچن لگ جائے۔ انتکال پربھ ہوئے سہائے۔ جوت سرُوپ دے درس، و چ بیان لئے بیٹھائے۔ و چ سمجھنڈ کرے پرویش، جتھے بیٹھا پربھ جوت جگائے۔

تِس صاحب کو کرو آدیں، پر گئے جوت نظر نہ آئے۔ ٹکچک اُتم بھگت و شیش، جوت سنگ پر بھ لئے جوت ملائے۔ سمجھ جپو دیہہ جھوٹھا بھیکھ، انتکال سنگ نہ جائے۔ اچھت پاربر ہم پر میشر اپنے اندر ویکھ، بیٹھا اڈول نظر نہ آئے۔ جتنے وسے سو پر بھ ساچا دیں، نہ اوہ مرے نہ آؤے جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ لکھائے لیکھ، گرسکھ جوت مل جائے۔ پر بھ کی جوت ویچ پربین۔ سوہنگ شبد سچ رسانا چین۔ بن پر بھ سب جھوٹھے دین۔ گرسکھ تریپتا سے کر درس گر جوں نیر میں۔ ہر دے ایشر جوت پر کاشے، سوہنگ شبد وجائے ویچ سچی بین۔ اگیان اندھیر گرسکھ ویچ دیہہ ونا سے، امرت بوند گرسکھ گرد رتے پین۔ مل پر بھ امر پد پاوے بھگت جن جگ چار سدا جگ جین۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، بھگت جن تیرا نام رسانا لین۔ رسانا جپ ملے پر بھ رس۔ ساچا صاحب جپو کروں۔ سوہنگ شبد گیان پر بھ دیوے دس۔ گرمگھ پورے مدد توں جائے نس۔ وابح اندھ تورے، جنہاں ہر دے جائے پر بھ دس۔ کارج کیئے پورے، گرسکھ جوت جگائے جوں رو سس۔ سادھ سنگت گرچن حضورے، بے مکھ در توں جائے نس۔ ٹکچک پاوے جگت ویچ مایا، سوہنگ بان لیا پر بھ کس۔ مہاراج شیر سنگھ جس دیوے سو جن پاوے، جپو کسے دے پچھ نہیں دس۔ ٹکچک جپو بھرے ہنکارا۔ مد ماں رسن چلاۓ وکارا۔ ساچا نام نہ ہوئے ادھارا۔ ٹکچک نہ دیپے ساچا گر دربارا۔ کوڑے جپو کوڑے ریسے، سچ سچ نہ آتم وچارا۔ مان گوائے محمد عیسیٰ موسیٰ، نہ کلنک لے او تارا۔ سرلن پڑے پر بھ ساچا دیسے، مہاراج شیر سنگھ دیوے درس شبد دوارا۔ شبد سُرت گرسکھ پر بھ کرے۔ ساچی جوت ویچ دیہہ پر بھ دھرے۔ آتم پر کاش کرے نز ہرے۔ گرسکھ پورا نہ ٹکچک ڈرے۔ جوت سر روپ پر بھ رچھیا کرے۔ جو جن آئے پر بھ کی سرنی پڑے۔ مہاراج شیر سنگھ کل دیا کرے۔ دیاوان پر بھ درباری۔ پتت پاپی پر بھ سگلی تاری۔ جو جن آئے چرن نمسکارے۔ ٹکچک پر گئے جوت اگم اپارے۔ ٹکچک مایا پائی جگ سارے۔ ٹکچک جپو ہوئے اندھیا رے۔ بے نگھاں گھر ہاہا کارے۔ گرسکھاں گھر بخے بخیا کارے۔ پر بھ ساچا تارن آگیا، تریتا جوں رام

او تارے۔ بھگت اُدھارن آگیا، پربھ کرشن مُرارے۔ گلگ سکھاں سر چھتر جھلا گیا، مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تارے۔ گلگ پر گٹ نہ کلنک۔ سوہنگ شبد وجاوے چار گنٹ ڈنک۔ سر شٹ جلائی جوں ہنونت لنک۔ جوت پر گٹائی، گر سکھ سوہن تیرے دوارے بنک۔ نہ کلنک تیری وڈیائی، گلگ کرے اک راؤ رنک۔ سوہن سنگھ پربھ دے وڈیائی، تریتے جوں بھگت جنک۔ بھگت جنک دے وڈیائی۔ نزکوں سارے چوپ جھڈائی۔ کھنڈ برہمنڈ بجے بجے جیکار کرائی۔ تین لوک پربھ جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ انکال ہوئے سہائی۔ کرے درس کوئی ورلا گنونت۔ گلگ ملے گر سکھاں گھر آن بھگت بھگونت۔ گلگ چو سار نہ جانے، پربھ کی مایا بڑی بے انت۔ سر شٹ اپائے اپنے بھانے، جوت جگائے وچ سرب جیو جنت۔ گر سکھ ہوئے گلگ سکھڑ سیانے، سوہنگ شبد ملے ساچا گر منت۔ گلگ پر گٹیا مہاراج شیر سنگھ، پاوے درس کوئی سادھ سنت۔ سادھ سنت ورلا گر گھ۔ جو درس کر من لاہے بھکھ۔ پربھ ساچا گلگ درس کر، گر سکھاں لاہے دکھ۔ وچ گر بھ امرت برس کر، گیان بال دواوے وچ گلھ۔ گر ساچے درس دکھایا، مہاراج شیر سنگھ درس لاہے دکھ۔ درس دکھائے پربھ جگن ناتھے۔ آد جگاد سد بھگلت ساتھے۔ بھگت وچھل انا تھے۔ جوت جگائے وچ للات ماتھے۔ سوہنگ شبد چلے جگ چار ساچی گاتھے۔ بھگت بیان ایہہ ساچا راتھے۔ مہاراج شیر سنگھ کل چھوڈ نہ جائے گر گھ تیرا ساتھے۔ گر گھ سنگھ پربھ سنگ سہیلا۔ جگو جگ وچھڑیاں گلگ آن پربھ کپیا میلا۔ گر گھ پار کرایا، بے گھ شتوہ دریائے بیڑا ٹھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگت ترائے، بیٹھ اکانت پربھ آپ اکیلا۔ ایک آپ وچ آکاش۔ جتھے سدا ہے جوت پر کاش۔ انجا پون سر چھتر جھلاس۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرنجن پاس۔ نینی دیکھو آئکے، پربھ پر گٹی جوتا۔ چلیا کل ورتائیکے، جوت سوئی جگ ہوتا۔ بے گھ چلیا گھ چھپائیکے، بھلا چو کل ہے روتا۔ پربھ چلیا شبد دھن وجا نیکے، پاوے کوئی گر گھ کل سروتا۔ پربھ چلیا بھگت وڈیائیکے، دُرمت پاپ کل سارا دھوتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سد ہے جاگت، گلگ چو سدا ہے سوتا۔ اٹھ اٹھ چو

نِمانیا، کیوں سُتیاں رہیں وہائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو براہم سرُوپ، کیوں بھلیا وقت گوائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو تیرے وِچ وسے انوپ، مائس دیہہ وِچ کیوں بھیو نہ پائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو سَت سرُوپ، پربھ ابناشی کیوں نہ پائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو وِچ وسے پربھ بھوپ، کر درس کیوں نہ آتم ترکھا بُجھائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو پربھ کا دیسے رنگ نہ روپ، جوت سرُوپ رہیا وِچ جوت جگائے۔ اُٹھ اُٹھ چپو کیوں ڈبا وِچ اندرکوپ، گیان روپ گر چرن لاگ اپجاۓ۔ اُٹھ اُٹھ چپو پربھ اوچو اوچ سرن لاگ امرا پد پائے۔ مهاراج شیر سنگھ سوچھ سرُوپ، سرب چپو میں رہیا سمائے۔ جوت جگائے پربھ جُگا جُگسترا۔ سوہنگ شبد کل کرے بھمنتر۔ جوت سرُوپ فلنج بھانا آپ ورسترا۔ ایشر جوت نہ رنگ نہ روپ، جوت پرکاش تین لوک ورسترا۔ مهاراج شیر سنگھ ترے اندھ کوپ، جو جن آئے چرن لگسترا۔ گر سکھ فلنج اُتم جوں بھل کوں۔ جوت سرُوپ ایشر سب جگت وِچ مول۔ آپ پربھ اچھل اڑوں، فلنج چو سارے ڈوں۔ مهاراج شیر سنگھ سچ تیرا روپ، جوں دواپ کرشن سوں۔ فلنج پر گٹے جوت نِنکاری۔ سرِشی ساری آن سنگھاری۔ کوئی نہ دیسے انتکال دُشت دُراچاری۔ مہاکال فلنج کرے خواری۔ سرِشٹ سبائی پربھ چبائی داڑھیں۔ فلنج اُتم گر سکھ گر بھلواڑی۔ درس کرے جو جن آوے، ہووے گیان وِچ دیہہ بہتر ناڑی۔ کر دھیان ہوئے ممتا وِچ دیہہ پربھ ساڑی۔ وِچ کل وشنوں بھگوان مهاراج شیر سنگھ جن بھگت تیری ساچی واڑی۔ جن بھگت پربھ آپ اپجاۓ۔ پرگٹ جوت پربھ لاج رکھائے۔ شبد گیان دیہہ فلنج پر گٹائے۔ چپو براہم سرُوپ انت براہم ہو جائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ راکھ لاج وشنوں بھگوان۔ وِچ دواپ دروپدی جوں گھنٹیا کاہنا۔ فلنج تارے گر سکھ پیارے، نہ کنک پربھ پھریا بانا۔ دُشت سنگھارے کرے خوارے، سوہنگ شبد نہ جنہاں پچھانا۔ کرپا کر پربھ پار اُتارے، سوہنگ شبد دے ادھارے، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ فلنج آئے پربھ گر سکھ تارے۔ بے مکھ گئے مائس جنم ہارے۔ گر سکھ سوہن گر چرن دوار۔ بے مکھ سارے گر در دُر کارے۔ بھگت

جنال ہر نام ادھارے۔ بے مکھاں مد ماس اہارے۔ مہاراج شیر سنگھ چرن جاؤ بلہارے، ٹلچ آن بھگت جناں کل دیوے دات۔ سوہنگ شبد کل وڈی کرامات۔ ٹلچ اُتم گر مگھ تیری ذات۔ سَتِجگ سو ہے جوں پُھل پار جات۔ گر سکھ گان شبد سوہنگ دِن رات۔ بن گر پورے اننکال نہ کوئی پچھے بات۔ چیو بے مگھ سورے جنم جنم آئے وِچ گربھ مات۔ پر گٹی جوت ٹلچ سَتِگر پورے، کر درس من ہوئے شانت۔ امرت میگھ گر چرن حضورے، کر درس پی امرت بُوند سوانٹ۔ نین پیکھ پربھ ساچا دیکھ، اگیان اندھیر من لا ہے بھلکیجا بھرانٹ۔ مہاراج شیر سنگھ ایکو ایک، پاتال آکاش جوت دھرے وِچ مات۔ مات لوک پربھ آیا، ٹلچ بھکیھ وٹا کے۔ ٹلچ مایا جگت بھلایا، چیو دیکھ من پڑدا لاد کے۔ کیوں جھوٹھے دھندے وقت گوایا، پا پربھ ہردے شبد وسا کے۔ کیوں ماں جنم گوایا، گر پورے چرنی ڈگو آ کے۔ کیوں ساچا پربھ بھلایا، وِچ بیٹھا جوت جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نظر نہ آیا، سِنگھاں بیٹھا آ کے۔ پاربرہم تیری مایا۔ ٹلچ چو بھلایا۔ پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ نِہاری نِزویہ مورت اکال سکھ گھر آیا۔ پتت پاؤن دکھ بھن، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ ٹلچ پر گٹے تریلوکی نندن، ٹلچ جوت پر گٹا کے جھوٹھے دھندے جگت لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ جن رسنا گا کے، ماں جنم سُپھل کرایا۔ ٹلچ گر سکھ تیرا سُپھل جرم۔ پر گٹ جوت پاربرہم بھگت جناں وکھانے کرم۔ بے مگھ چیو چھڈ گئے دھرم۔ سادھ سنگت پربھ سوارے جنم۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، نہ کنک ہو نوارے بھرم۔ نہ کنک پربھ نہ کرما۔ جو جن آئے چرن پربھ نوارے بھرم۔ سرنا پڑے کی راکھے شرما۔ ٹلچ گر سکھ ہوئے نہ مرنا۔ اننکال پربھ درشن کرنا۔ بے مکھاں دکھ ڈاڑھا بھرنا۔ ماں جنم ٹلچ وِچ ہرنا۔ جو جن آئے نہ پربھ کی سرنا۔ کال انت دنڈ دھرم راج کا بھرنا۔ گر مگھ پورے کر درس بھو جل ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ سرنا لاگ گر سکھ ٹلچ ترنا۔ ترنا تارنہار سمر تھ۔ ٹلچ پر گٹے جوت اگم آگتھ۔ گر مکھاں گر سکھاں سوہنگ نام دے چلیا و تھ۔ سوہنگ ناؤں رنگ مچیٹھ، گر سکھ نہ جائے تیرا لتھ۔ شبد چلایا جن بھگت

تريا، ٹلچک چلايا ر تھ۔ بے مکھ جلايا جوت اگن لگا يا، سر شست سبائی ہوئی س تھ۔ مد ماسی کوئی نظر نہ آيا، سوہنگ بان جگت گر لا يا، بے مکھاں گر پائی ن تھ۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک جوت پر گٹھائے، پربھ پورن سمر تھ۔ کلو کال پربھ جوت پر گٹھاوے۔ انت ٹلچک پربھ آپ کراوے۔ جوت سر روپ چو تھا جگ الٹاواے۔ گھنک پڑی مہاراج شیر سنگھ ساچی جوت جگاوے۔ گھنک پڑی پربھ جوت جگائی۔ وشنوں بھگوان جوت وچ دیہہ ٹکائی۔ ٹلچک چیو دتے سرب بھلائی۔ سرامرت پربھ جا کے، ہر مندر چرن ٹکائی۔ منی سنگھ سر اٹھا کے، منجا صاحب اپر دیبا بیٹھائی۔ بے مکھاں سار نہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ کل ور تاری۔ ہر مندر دے پنجاری دشٹ دُراچاری۔ ایشور جوت نہ وچاری۔ ٹلچک پر گٹھی جوت نز کاری۔ وچ دیہہ رہے من دھاری۔ چھڈ دیہہ جوت سر روپ ہوئے مُراری۔ پربھ کی جوت وچ ٹلچک گرسکھ دیہہ کرے اُتاری۔ جو پکھ کرے سوئی جگ ورتے، نہ ہکنک بنے لکھت لکھاری۔ سر شست سبائی انتقال روتے، دیوے آن نہ داتا بھنڈاری۔ مہاراج شیر سنگھ اک نر بخ جوت چو تھے جگ کرے خواری۔ جگ چو تھا پربھ انت کرائے۔ ہکنڈ برہمنڈ پربھ دے الٹاۓ۔ جل تھل تھل جل اک ہو جائے۔ پون سر روپ جوت جگت اگن لگائے۔ ٹلچک ہوئے انتقال، ہاہاکار کر سر شست بلالائے۔ گر بن کوئی نہ توڑے جنجوال، انت کال چپو پچھتاۓ۔ ٹلچک ویلا چیو سننجوال، نہ ہکنک کل جوت پر گٹھائے۔ شبد ونجاریو پربھ لینا بھال، جوت سر روپ سچ شبد لکھائے۔ بھل نہ جائیو پربھ بردھ نہ بال، مہاراج شیر سنگھ سد رہیا سمائے۔ گن ندھان پربھ گنو نت۔ گر در پاؤ ہو جاؤ اُتم سنت۔ نین درساو پھیر ملے پربھ ساچا کنت۔ بھرم چکاؤ رسا جا پو سوہنگ شبد ساچا منت۔ ہر ہر ہر پربھ پاؤ، وچ دیہہ پربھ بیٹھا اکنت۔ جپ جپ جپ پربھ چیو، جس بنائی تیری بنت۔ کرنہارا سب کچھ کرتا، سرب کلا پربھ آپ ورتنت۔ مہاراج شیر سنگھ گھر کھلا بھنڈارا۔ منگو دان سوہنگ سرب چپو جنت۔ اُتم دان چپو من منگ۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگ۔ مائس جنم نہ ہو وے کل بھنگ۔ ساچا پربھ گر دربار نہ سنگ۔ ٹلچک ساچا چپو پربھ ملنے کا ڈھنگ۔ مہاراج

شیر سنگھ گر سکھاں سد چاڑھے نام دار رنگ۔ ایشتر نام رنگ نرالا۔ نہ اوہ چٹانہ اوہ کالا۔ ایشتر جوت لال گلا۔ رہیا بول پربھ گوپا۔ دروازہ دسوائ کھول، جیو ہو مال مala۔ کیوں بیٹھا انہوں، ساچا پربھ سدا ہے نالا۔ ستگر پورا تو لے پورے توں، بے سکھاں ہو یا ٹھجک منہ کالا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ سوہن چرن کول کول، جگو جگ پربھ چج رکھاون والا۔ چج رکھاوے بھگت گھر آ کے۔ جوت سروپ باہوں پکڑ اٹھا کے۔ دیوے درس پربھ گر سکھ جگا کے۔ مٹاوے چنت سب آتم جوت ویچ دیہہ جگا کے۔ ٹھجک ملے پرمیشور جھب، سادھ سنگت مل جائے جن آ کے۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سرن آئے، ٹھجک رکھیں سر ہتھ لکا کے۔ سکھاں پربھ بیٹھ کے ساپی جوت جگا۔ جیو سد ہی بھلناہار ہے، چرن لاگ بھل بخشا۔ پربھ وڈ داتا اٹل بھنڈار ہے، توٹ نہ ایتھے کو آ۔ سوہنگ شبد سچا سہاگ ہے، جیو ویچ للاٹ ساچا لیکھ لکھا۔ پربھ پر گلیا الکھ ابھیو ہے، ٹھجک بیٹھا منہ چھپا۔ جن درشن لیا دیکھ ہے، ٹھجک آتم گئی ترپتا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ سدا و شیش ہے، جیہڑا چرنی ڈگا آ۔ چار جگ اک پربھ داتا۔ چار ورن کرے پربھ اک رنگراتا۔ جوت سروپ سرب ویچ سماتا۔ گیان دھیان دیوے پر کھ بدھاتا۔ گر چرن دھیان جیو ٹھجک ساچا ناتا۔ گر سکھ وہو قربان، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جس پچھاتا۔ ہر جن بھگت در بھگت پچھان۔ پربھ کا رنگ ویچ آتم مان۔ سچ در منگ بنجانند درسانن۔ مهاراج شیر سنگھ من چاڑھے رنگ، جو جن آ سرن لگ جان۔ نہ کلکنک لے او تار۔ چو تھا جگ ہوئے خوار۔ ستگ ساچا آئے کل دھار۔ سوہنگ شبد ہوئے بھے بھے جیکار۔ ستگ بھگت پربھ دیوے گن وچار۔ لے شبد جگت آتم بھرے بھنڈار۔ انت ہووے مکت گر چرن کر پیار۔ مهاراج شیر سنگھ ملن دی جگت، سوہنگ شبد جیو رنسا دھار۔ شبد دھر من ہوئے دھیر۔ شبد جوت کڈھے ہوئے پیر۔ کر درس ہوئے شانت سرپر۔ مهاراج شیر سنگھ ٹھجک پر گلیو وڈ داتا گئی گھیر۔ گھر گمپھر گر گوبندا۔ گر بن کوئے لا ہے نہ من چندا۔ سوہنگ شبد گیان پربھ دیندا۔ پر گٹاوے جوت پربھ مر گند۔ مهاراج شیر سنگھ چرن لگ جاوے انت ساری ہند۔

کر کر پا امرت بر کھیا، گر سکھاں مگھ چوایا۔ سوہنگ سمر سواس سواسیا، کل سچے سیوں چت لایا۔ پی امرت من ترپتا سیا، پربھ سچے میل ملایا۔ گر سکھ چرن رہرا سیا، نام ندھان گر درتے پایا۔ گر مگھ جیوے گر بھرواسیا، پربھ بھرم بھلیکھا لاهیا۔ سادھ سنگت شاہ شبا سیا، جن رسنا ہر ہر گن گایا۔ پی امرت دیہہ دکھ ناسیا، امرت بوںد کوں گھلایا۔ مهاراج شیر سنگھ ٹھج سچ جوت پر کاشیا، چرن کوں سنگ گر سکھ ملایا۔ گر امرت وِچ ایہہ وڈیائی۔ پی امرت بھر کپاٹ گھلائی۔ امرت بوںد سہاونی، گر پورے گر مگھ چوائی۔ مهاراج شیر سنگھ پوت رسنا گاونی، ٹھج دیوے بھگت وڈیائی۔ ٹھج اُچا بھگتن گھر۔ جوت پر گٹاوے پربھ دھرنی دھر۔ سچ گھر آئے پربھ آسا ور۔ پاربرہم پر میشور ٹھج جوت پر گٹائی نز نزاں جوت سر دپ ایکو ہر۔ ایکو ہر آتم دھر۔ ٹھج ساگر جیو جائے تر۔ مهاراج شیر سنگھ گر چرن لاگ، انتکال جیو دکھ نہ بھر۔ دکھی جیو ٹھج گرلاون۔ بے مگھ جیو جنم گوایا آوا گون۔ سادھ سنگت گر چرن لاگ امرا پد پاؤن۔ مهاراج شیر سنگھ سوہن سنگھ تاریا پوت سنگھ ساؤن۔ ٹھج ملی بھگت وڈیائی۔ اُچ پدوی گر درتے پائی۔ گن ندھان گھر آنکے بھگت جن لیکھ لکھائی۔ چڑھان وِچ جہان گر سکھ نام رہ جائی۔ مهاراج شیر سنگھ ٹھج دیوے بھگت وڈیائی۔ بھگتن سنگ پربھ وسنيہارا۔ بھگت روے اک رنگ کرتارا۔ بے مگھ بھوے در دشٹ دُر اچارا۔ مهاراج شیر سنگھ ٹھج پر گٹیا نہ کنک او تارا۔ سو نز مُن جانے گر در گر گھر سکھ آئے۔ پربھ پورے آگے کھڑے سیس جھکائے۔ برہما و شنوں مہیش گل پلے پائے۔ شو شنکر جٹا جوٹ دھار، گل بیٹھی ناگ لٹکائے۔ چار یاراں سنگ محمد در کھڑے کل بللائے۔ تیگی انجلی عیسیٰ موسیٰ اتھربن آئے کل لے کھپائے۔ ایک آپ رہیا پر تھائے۔ تیتیس کروڑ دیوی دیوا سرن پربھ کی رہے تکائے۔ میلکھ مala کروڑ چھیانوے، میلکھ بر کھا گر سکھ گھر لائے۔ وید پرانی پُشپ بُبَانی، اندر اندر اس سرب ڈلائے۔ بھگت و گاسن سرب کرے ناسن، گر سکھاں سر پربھ چھتر جھلائے۔ جو جن سمرن سرب دکھ ناسن، پھولن بر کھا پربھ بر کھائے۔ کھانی بانی گلگن پاتالی، جیو جنت وِچ جوت اپنی لٹکائے۔ پربھ چون

وڈانی کل جائے پڑھانی، اپنی بھیو سرب گھلانے۔ گر دربار گر سکھ پرانی، ٹکچک آئے مول نہ ہانی، ٹکچک گر سر ہتھ ٹکائے۔ ایک شبد تین لوک بندھائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ مات پاتال آکاش ساچی جوت پر بھ ڈمگائے۔ انخد شبد ہوئے گنجار، گر سکھاں پر بھ دے شناۓ۔ اُبچے دھن ہوئے دھنکار، نِرِمل جوت وِچ دیہہ جگائے۔ اُبچے جوت ہوئے پر کاش، بن باتی بن تیل وِچ دیہہ جگائے۔ ٹکچک ملیا سجن سُہیل، ور پایا جن میل، مہاراج شیر سنگھ کوئی نہ جانے ٹکچک تیرا اچرج کھیل۔ اچرج کھیل کرے پر بھ کرتا۔ دوکھ نوارن سرب دکھ ہرتا۔ بھگت اُدھارن پر بھ دھرنی دھرتا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچک پر گلیا ساچا کرتا۔ کرتا پُر کھ آپ گردھاری۔ بھگتن لاج رکھے بنواری۔ اگن جل پُون ہوئے پہناری۔ گر سکھ ہوئے جوت آدھاری۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس جوت نِرِنکاری۔ جوت نِرِنچن نِرِنگن سرگن سروپ۔ بھگت جن جانن پر بھ جوت سروپ۔ ٹکچک پر گلیا وڈ داتا بھوپ۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، دے درس سوچھ سروپ۔ دھن دھن گر سکھ تیرے بھاگ۔ بے مکھ سوئے پیر پسار، گر مکھ رین رہے جاگ۔ سوہنگ دیوے برہم گیان، ٹکچک لاگے نہ سکھ داغ۔ بے مکھ ٹکچک بے سہائے، گر سکھ پر بھ پھڑ لئی واگ۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تارے، بھوگ لگائے جوں بدر گھر ساگ۔ بھوگ لگائے ساگ پر بھ کرشن مُراری۔ چھڈے محل بھاگ دُریو دھن ہنکاری۔ ٹکچک تارن آگیا، نہ کنک او تاری۔ گر سکھ گھر آئیکے لائے بھوگ پیچ سواری۔ جوں نامے درس دکھا گیا، پیوے دُدھ ہوئے دُودھادھاری۔ پر بھ دھن بھگت ترا گیا، پر بھ لائے بھوگ چھاچھ پیاری۔ پر بھ دروپد لاج رکھا گیا، لتھے چیر نہ کوٹ اُتاری۔ پر بھ پر ہلا دسر ہتھ ٹکا گیا، پر گئے آپ نز سنگھ او تاری۔ پر بھ دُرباسا مان گوا گیا، چکر سُدرشان بان جیو ماری۔ پر بھ باون بھیس وٹا گیا، منگن جائے بل دواری۔ پر بھ ٹکچک بھیت رکھا گیا، جوت سروپ آیا در سچا درباری۔ گر سکھاں مکھ اجل کرا گیا، جگ چوٹھے دواری۔ سوہن سنگھ کل گل ترا گیا، ملیا مہاراج شیر سنگھ نِرِنکاری۔ جے کوئی ویکھے پر بھ کا پرتاپ۔ نہ دساوے نہ دسے آپ۔ سرب جیو میں رہیا

ویاپ۔ اپنا ایک جپائے جاپ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ، سنتجگ اپچائے سرِ شٹ اک ذات۔ ایک ذات ہوئے سرب سرِ شٹی۔ بُدھ بیک کھولے پر بھ درِ شٹی۔ سچا پر بھ آپ، سوہنگ شبد سچ دیوے درِ شٹی۔ پر بھ جوت سدا ابناش، چو جنت سرب و شٹی۔ جونہ بچے تیرا جاپ، فلچک کایا چو دی بھر شٹی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیوے دات، جوں تریتے بھگت و ششٹی۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، جن پر ملا یا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، جن پر بھ ابناشی گھر پر گھایا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، گن ندھان کل گھر وچ آیا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، سادھ سنگت مل منگل گایا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، جن ساچے سنگ ساچا نیہوں لگایا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، جھوٹھی سرِ شٹ سلانی جھوٹ جھلایا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، گر سکھاں پائی بُدھ، رسانا ہر ہر نام دھیایا۔ بھنی ریزڑیئے ٹوں دھن، تیری رُت سہائی نہ کلنک وچ مات دے آیا۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، جن بھگت بھگونت دوئے میل کرایا۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، جگت اندھیر گر سکھ پر بھ جوت جگایا۔ بھنی ریزڑیئے تیتوں ملے ودھائی، مہاراج شیر سنگھ کر کر پا گر پر سادی پر ساد ورتایا۔ گر پر ساد پر بھ پورا پایا۔ گر پر ساد جنم مرن دا پھند کٹایا۔ گر پر ساد مل گر مائس جنم سُپھل کرایا۔ گر پر ساد گر لکھیا دھر، گن ندھان گھر آئے بھگت لیکھ لکھایا۔ گر پر ساد مہاراج شیر سنگھ ساچا ور پایا ہر رایا۔ فلچک اوٹ ایک پر بھ، نہ کوئی سہیلا۔ انتکال چھڈ جانے سب، جھوٹھی سرِ شٹ جگ جھوٹھا میلا۔ ایہہ چو پر بھ ساچا لھ، مائس جنم پر بھ ملن کی دیلا۔ سادھ سنگت پر بھ جوت پر گٹاوے جھب، فلچک چرن سنگ گر سکھ میلا۔ چرن لاگے و چھڑنہ جاوے۔ ایشر چو بھیت چکاوے۔ برہم سرُوپ برہم درساوے۔ نجھ گھر واسی نجھ ماہ پر گٹاوے۔ بے کمھاں بھلا جگت بھلاوے۔ کوڑی دُنیا جھوٹھی کایا، جھوٹھے بُنھ بیٹھا داعوے۔ سو جن ادھرے پار، مہاراج شیر سنگھ جو رسانا گاوے۔ رسانا سمرے ایک نزاں۔ آد جگاد پر بھ بھگت تراں۔ نین پیکھت آتم ترپتاں۔ سادھ سنگت گر چرن لاگ سہائی رین۔ مہاراج شیر سنگھ لج پت را کھے، گر سنگت وچ بے کھ نہ بہن۔ بے کھ سو اے

چت رنسا مد ماس۔ پربھ سنگ ہوئے نہ انگی راس۔ انکال نہ ہوئے بند خلاص۔ دھرم رائے گل پائے چھاس۔ کُننجھی نرک پربھ دے واس۔ گر سکھ نام جگت پرکاش۔ سوہنگ جیا جس سواس سواس۔ رنسا جپ دیہہ اندھیر وناس۔ مهاراج شیر سنگھ آدانت بھگتن پاس۔ بھگتن سنگ وسے پربھ وسنیہارا۔ پربھ پورن سمر تھ، کھولے دسم دوارا۔ اُتم دیوے وتح، جگاوے جوت اگم اپارا۔ مهاراج شیر سنگھ پربھ سمر تھ، کلگ پر گئے نہ کلنک او تارا۔ گر سکھ گھر جوت پر گٹائی، پرمیشور میل ملایا جو لکھیا دھر۔ کلگ ملیا ساچا گر۔ مهاراج شیر سنگھ تھان سہائے رام پر۔ سوہنگ شبد سنگ من سوہن سنگھ جائے جڑ۔

۲۸ چیت ۲۰۰۸ بکری ماسٹر سوہن سنگھ دے گردہ پنڈ رام پر

روپ اگم پربھ کیرا، جوت سروپ سدا جگ دیسے۔ اگم سروپ پربھ تیرا، کلگ وسیا پربھ عیسیٰ موسے۔ پربھ کاروپ اگم، دیوے مان اتھربن محمد االھا ابیسے۔ انکال ہوئے گلرما، کلگ ناؤں پربھ ملچھ رخیے۔ ساچا پربھ ایک وسے ہر تھاؤ، ایکس بن کوئی ہور نہ دیسے۔ شبد سوہنگ پربھ رنسا گاؤ، کلگ دیوے پربھ بخششے۔ انکال کل دا ہویا، ستجگ اندر کوئی ورلا گرگھ دیسے۔ ستجگ ساچا ست ست ہویا، مهاراج شیر سنگھ مات جوت رکھیسے۔ دھرے جوت پربھ وچ لوکمات۔ بے مکھاں سدار ہے کلھی رات۔ گر سکھاں کلگ اندر اُتم ہوئی ذات۔ سوہنگ شبد وسے اندر سچی کرامات۔ کلگ جوت پر گٹائیکے، گر سکھاں دیوے سچی دات۔ بن گر پورے کل انت کوئی نہ پوچھ بات۔ گر چرن پریتی کر حضورے، کلگ ساچا دیسے نات۔ مهاراج شیر سنگھ سرب سر شٹی پسے، جوں پسے پیں بسات۔ پیں پسائے پیں نہارا۔ کلگ پر گٹیا نہ کلنک او تارا۔ پاربر ہم اگو چر اگم اپارا۔ نزادھار نزویر نراہارا۔ گر سنگت گر چرن پیارا۔ اُوچ اگم دسے دربارا۔ کر نمسکار در گاہ ملے سہارا۔

بھگت جناں آتم جوت کرے پربھ اجیارا۔ نینی دیسے ساچی جوت پربھ کرتارا۔ بے مکھ دُشت کل جھلکھ مارا۔ سادھ سنگت پایا نج گھر تھارا۔ آد پر کھ اپر مپر، نہ کلنک او تارا۔ جوت جگاوے جگا جگنتر، بھگت جناں دیوے نام سہارا۔ بے مکھاں سدا نزک بھگنتر، نظر نہ آوے پربھ سچ مرا را۔ ابھے او تھے آپ پت رکھے، گر سکھاں دیوے نہ پربھ جھوٹھا لارا۔ بے مکھ کڈھے فلنج وکھے، مد ماس کر رسن آہارا۔ گر مکھ رنسنا رام رس رسے، سوہنگ شبد رسن اچارہ۔ اپنا بھیو آپ پربھ دستے، جوت پر گٹاوے ایکنکارا۔ جوٹھا جھوٹھا بے مکھ نسے، بیٹھ نہ جائے نندک دُشت دُراچارا۔ ستجگ ساچا سچ گر مکھ وسے، مہاراج شیر سنگھ سچ شبد اچارہ۔ گر شبد سچا جگ باں۔ رہے آپ پربھ جانی جان۔ فلنج میٹ میٹائے بے مکھ نشان۔ گر مکھ اجل ویج دوئے جہان۔ فلنج پر گئے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ وشنوں بھگوان نہ کلنک۔ ساچا شبد سوہنگ ہویا اڈنک۔ فلنج کرائے اک راؤ رنک۔ رانے مہارانیاں در منگائے بھلکھ، مہاراج شیر سنگھ پور کرائے لکھائے انک۔ چو بھولن مایادھاری۔ پربھ کی جوت فلنج وساري۔ ویج دیہہ وسیا پاپ ہنکاری۔ مگدھ انجان مت گئی ماری۔ ایشر جوت کل کرے خواری۔ سوہنگ جپ سچ تارے فلنج تاری۔ بھگت جناں پربھ پیچ سواری۔ فلنج پر گئے مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تاری۔ نہ کلنک پربھ پھریا بانا۔ تختوں لائے سب راجارانا۔ چار ورن سب اک کر جانا۔ شودر بر اہمن کھتری ویش سب پربھ جوت ٹکانا۔ سو جن ادھرے جو چلے گر کے بھانا۔ سوہنگ شبد جپ چو، آتم رس ملے سچ جانا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرن آئے تیرا درس در تیرا مانا۔ گر درس کل گر در ملیا۔ درس پرس بے مکھ ہر دا ہلیا۔ من پربھ پورے بڑا شوہ دریا فلنج ٹھلیا۔ تختوں لائے سرب سر تاج جوں جائے مان فرنگی بلیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا بھانا۔ ویج پاتال پربھ نین مڈھاری۔ سچ باشک آسن بنواری۔ چون جھسے چھمی ہنکاری۔ من وکار سکھاں آلس نر نکاری۔ نہ جانے سدا اڈول پربھ ایکنکاری۔ کرے مان سیو پربھ کینی بھاری۔ نام وجہ بان اگیان مت گئی ماری۔ گن ندھان ساچی کھیل، کھیل جائے کھڈاری۔ در گاہ

ہووے وچوں پروان، جو جن پر بھ چرن پُجواری۔ پر بھ جوت مہاراج شیر سنگھ وِچ مات اُتاری۔ **فُلگ** پر بھ مات لوک جوت دھری۔ کوئی جن ورلا بُجھے پر گٹ نہ ہری۔ سوہنگ شبد بان گر لایا، جھوٹھی سرِشت کال انت ڈری۔ بھیکھ دھاری پر بھ بھیکھ وٹایا، **فُلگ** پر گٹیا نہ کلنک وری۔ **فُلگ** پر بھ کی پائی مایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سو جو پر بھ کری۔ پر بھ جوت وِچ آکاش۔ دوس رین سدا پر کاش۔ پر بھ اڈول سدا ابناش۔ **فُلگ** جپو انت ہوئے وناس۔ گر مگھ سوہن چرن گر پاس۔ ساچا شبد دے دھرواس۔ کرپا کر کرے وِچ دیہہ نواس۔ جو جن سہمرے لیکھ لکھائے وِچ لِلات۔ **فُلگ** مہاراج شیر سنگھ پر گٹیا، کرو درس دُور نہیں واط۔ کر درس کر من ترپتانا۔ مل سادھ سنگت ہر جس گانا۔ نہ کلنک کھپائے سرِشت جوں رام ہنکاری رانا۔ **فُلگ** جپو بُدھ ہوئی بھر شٹ، مد ماسی دُکھ ڈاڑھا پانا۔ آتم پر کاش وِچ دیہہ نشٹ، نظر نہ آوے پر بھ بنت بنانا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا اشٹ، رکھ من درس پر بھ کا پانا۔ کر درس جپو جنم مرن سواریا۔ کارج ہوئے پُرے سب نہ کلنک ڈھیہہ پئے دواریا۔ امرت سوما وچوں نکلے نبھ، کھول جائے پر بھ دسم دواریا۔ ساچی جوت سنگ پاپاں بیٹھا دب، سوہنگ جپ ہوئے جوت آکاریا۔ **فُلگ** مہاراج شیر سنگھ جن لیا لبھ، نام دان دے چلیا بھگت بھنڈاریا۔ جگت بھنڈاری دیوے مان۔ جپو سنساری سچ کر جان۔ **فُلگ** پر گٹیا وشنوں بھگوان۔ جوت سروپ کل لائے بان۔ اچھل اڈول نظر نہ آوے جانی جان۔ گر سکھاں گر چرن دھیان۔ بے مکھ **فُلگ** دھکے کھان۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ چرن لاگ تر جان۔ تار تار تار پر بھ **فُلگ** جپو وچارے۔ سار سار سار ہوئے لگا روگ، دُکھی ہوئے بھارے۔ ویراگ ویراگ کر پر بھ ویراگ، سوہنگ شبد جن رسن اچارے۔ تیاگ تیاگ کر پر بھ تیاگ، گر سکھاں ہوئے متا مارے۔ راگ راگ کر پر بھ راگ، انخد شبد وحے دھنکارا۔ بھاگ بھاگ بھاگ وڈبھاگ کر پر بھ گر سکھ سوہن تیرے دربارے۔ جاگ جاگ کر پر بھ جاگ، آتم نِرمل جوت ہوئے اجیارے۔ داغ داغ داغ دُور کر پر بھ، ایک شبد دے نام ادھارے۔ لاگ لاگ

لاگ گرچن لاغ، پربھ کلگ اندر ساچی کارے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ وڈبھاگ، کر ہوئے نمانے ڈھیہہ پئے دوارے۔ کلگ اندھر ونا سے۔ پاپی جیوال کے ساس گرائے۔ دشٹ ڈراچاری سرب نرک نوا سے۔ گر سکھاں ہوئے انت بند خلاصے۔ سنجگ بھیا ایشر جوت پر کاشے۔ بھگت جناں پربھ کیپنی دیا مات گر بھ نہ پائے واسے۔ ساچا لاہ گرچن سکھ لیا، ہویا پار انت گرچن نوا سے۔ مہاراج شیر سنگھ پائے سار، بھگت جناں ہر داسن داسے۔ سنجگ ساچا دھرم کی کریا، گر مکھ اجل جوت نرمیا۔ سچ سچ پربھ جوت جس ویلے گر مکھ ملیا۔ مہاراج شیر سنگھ جنہاں پچھاتا، اُس ویلے انت جوت ویچ رلیا۔ سنجگ چلے ساچا دھرم۔ پر گٹھ جیو جوں بوہ کرما۔ امرت پیو جیو ہوئے برہما۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹھاوے ویچ چوہ ورنال۔ چار ورن ہوئے اک رنگ۔ سنجگ سچی ایہہ منگی منگ۔ گر مکھ جائے پاپاں لنگھ۔ کوئی نہ دیسے سنجگ ننگ۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ جتنا، کر جوت سروپی جنگ۔ سوہنگ شبد پربھ کا بان۔ تریلوکی ناتھ لاہے سرشت گھان۔ چکر سدرش پربھ بھوان۔ انت کال سرب سرشت کھپاں۔ موئت اندھیری بھن جائے سرشت جوانی ٹاہن۔ کلگ ورتے سو جو ایشر من بھان۔ گر مکھ دکھ ہرتے، جو پربھ سرن تکان۔ اچرج کھیل کیا پربھ کرتے، جگ اٹھائے کھپائے جنت جہان۔ بھانا قہر آپ پربھ ورتے، تھل جل جل تھل اک ہو جان۔ پر گٹ بھیا نر اک جگت، پون پانی سرب میٹ جان۔ کلگ ور ملیا اک ہرتے، پاپی دشٹ سرب میٹ جان۔ سنجگ ساچا جگ ویچ ورتے، جوت پر گٹھاوے وشنوں بھگوں۔ گر مکھ ور لے درتے منگتے، دے جاوے برہم گیان۔ سوہنگ شبد چڑھ من رنگتے، کرے تھج جوں کوت بھان۔ کلگ پار گر مکھ لنگتے، در کھڑے جوں دربان۔ دکھ درد سرب پربھ ہنگتے، جوت سروپ جوت مل جان۔ بے مکھ درتے پھرے ننگتے، مکھ کالا ویچ دو جہان۔ سوہنگ شبد چڑھایا پربھ جنگ تے، بیٹھ آپ اڈول وشنوں بھگوں۔ کرے سرشت چھن بھنگ تے، جوت سروپ توڑے انھمان۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ در تیرے منگتے، وچھڑ کدے نہ جان۔ منگن منگو پربھ کا گھر۔ جتھے جوت دھرے

پربھ ساچا نز۔ جو چاہو پربھ دیوے ساچا ور۔ بے مکھ ٹکج کُدھ سب بھر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، کر درس ٹکج گیا تر۔ کر درس گر سکھ تریا۔ انتکال نہ جم ڈنڈ بھریا۔ سوہنگ نام دیوے پربھ آسا وریا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سکھ گر بھ واس نہ پریا۔ گر بھ واس گر سکھ نہ دھریا۔ رسانا مانے اک رنگ ہریا۔ ہوئے در منگت در تے کھریا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لگا کر پا کریا۔ گر سکھ نو ندھ گھر ماہ پائی۔ سادھ سنگت مل پربھ جس گائی۔ گر سکھ گھر پربھ پر گٹے جوں پر گٹے سین نائی۔ کیر تن ہوئے رین سب، پربھ رانا دے ری جھائی۔ ٹکج جوت پر گٹاؤے جھب، دیوے بھگت آن وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ امرت بر کھے، گر مکھ ور لے لئے مکھ چوائی۔ نابھ کول امرت دھار۔ گر مکھ ورلا پاوے سار۔ پاوے سو جن جس گر چرن پیار۔ پاوے سو جن جت پاوے کر پا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ کھو دھن دھن، ٹکج پر گٹیا نہ کلناک او تار۔ ٹکج جوت پر گٹائیکے، آئے وشنوں بھگوان۔ ٹکج وقت چکائیکے، لکھ دیبا دھروں پرواہ۔ سنجگ ساچا لائیکے، سوہنگ دے جائے برہم گیانا۔ سچ مارگ راہ دسائیکے، جگاؤے جوت گئی ندھانا۔ ویچ آتم رس چوائیکے، جوت پر گٹاؤے پربھ پڑھنا۔ سنجگ ساچا ست ورتائیکے، مہاراج شیر سنگھ سرب سکھ دانا۔ سچ تخت سچ گھنڈ ویچ مات بنایا۔ سچ وقت ویچ برہمنڈ جوت سروپ ورتایا۔ آپ اکھنڈ ویچ ور بھنڈ، سُمیر پربت سب ہلایا۔ سرشٹ سہاگن ہوئی رنڈ، پربھ ساچے مکھ چھپایا۔ بے کھاں آتم ہوئی کھنڈ، ماں جنم مول گوایا۔ نہ اوہ سہاگن نہ اوہ رنڈ، جس پربھ پورے نہ چرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ نام دیوے ونڈ، گر سکھاں جھوٹی پایا۔ شبد مُرت شبد گر گیان دوائے۔ رنگ ناد شبد ان احد من وسائے۔ اگادھ بودھ سرب ساد جیو میں رہیا سمائے۔ پربھ برہما جوت سروپ رہیا جوت جگائے۔ ساچا پربھ آد جگاد، سد امیٹ میٹیا نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ ملیا جن پورن بھاگ، لگ چرن پتت تر جائے۔ پاوے سو جت کرے پربھ ترس۔ درساوے سو جت دیوے پربھ درس۔ آتم ترپاتاوے سو گر چرن جن پرس۔ اگیاں اندھیر مٹاواے سو جت آتم میکھ دیوے ورس۔ ٹکج جھوٹھا موه چکاؤے سو

نج گھر بیٹھ دے دیوے پربھ درس۔ مہاراج شیر سنگھ گن گاوے سو کرپا کر من لاہے حرص۔ سمت بکرمی ویہہ سواٹھ۔ دوس جائے اپر سٹھ جاٹھ۔ اٹھی سرش بھوائے پربھ لٹھ۔ پندھ بھندال کرے پربھ اکٹھ۔ دوت دشٹ جاون چغل نٹھ۔ سرش سبائی جھوک کے وچ بھٹھ۔ مہاراج شیر سنگھ لا گو چرن ٹکج نٹھ نٹھ۔

۲۹ چیت ۲۰۰۸ بکرمی سرین سنگھ دے گردہ پندھ بندالا

ایشر جوت بھیو پرکاش۔ آئی مات سرب پاتال آکاش۔ سد اڈول سد ابناش۔ جیو جنت انت ہون وناس۔ سادھ سنگت پربھ ردے نواس۔ آتم جوت کرے پرکاش۔ سوہنگ شبد جپاوے رسن سواس سواس۔ ہوئے ہنگتا روگ کراوے ناس۔ بیٹھا اڈول وچ ابناش۔ بھگت جن سوہن گرچرن پاس۔ انت کال ملے گنتاس۔ بیکنٹھ دھام پربھ کرے نواس۔ مہاراج شیر سنگھ سد بھگتن داس۔ ٹکج جوت دھرے پربھ نر۔ سوہنگ شبد جپاوے ہر۔ ایک ساچا دوجا کوئے ناہے کر۔ ساچا دھام جتھے وسے دھرنی دھر۔ چو تھے جگ پر گٹائی جوت نہ کلنک اوتابار نر۔ بے گھ سار نہ پاوے، گر گھاں لادھا ساچا در۔ پربھ اگیان اندھیر چکاوے، ساچی جوت وچ دیہہ دھر۔ جو جن وچ چرن سیس جھکاوے، جنم نہ پاوے مڑکے مر۔ پربھ ساچا سچ سناوے، ٹکج آیا جوت سرُپی بھیکھ کر۔ ٹکج بھگت پر گٹاوے مہاراج شیر سنگھ اوتابار نر۔ ز اوتابار نزاں جگ لیا۔ ایکنکار پرکاش جگ کیا۔ سوہنگ ناؤں ساچا ساچے ستگر دییا۔ وچھڑیاں میل پربھ ٹکج کیا۔ ملیا پھل پورب جنم جیو جو بییا۔ سچ شاہ پر گٹے گھر درشن جپو کر ملن کا ہیا۔ پربھ ساچا ور دیوے امرت سوہنگ گیان پربھ ساچا دییا۔ سوہنگ ساچا گیان، پر گٹ دیوے وشنوں بھگوان، جیو آتم ایشر جوت جیو دو جانہ جییا۔ جوت جگائے وچ لوک تِن اندر۔ ٹکج پر گٹے کر درس، جیو جگے جوت تن دیہہ

مندر۔ سوہنگ شبد رسانا رسکھوں ٹکچ کدیہے من جندر۔ مهاراج شیر سنگھ بے مکھ نہ پاوے بھیو، دھر جوت وسے دیہے اندر۔ ساپچی جوت جگائے پر بھ۔ ٹکچ ساچے گرمکھ لبھ۔ نر نرائی پر گٹ آوے جھب۔ کوئ جیو گھلائے ویچ نبھ۔ جھراوے جھرنا امرت مهاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد گیان دے سب۔ سرب جیو من دھرے دھیان۔ آتم درسے برہم گیان۔ سرب سکھ نجانند مان۔ اُترے بھوکھ پر بھ ساپچی جوت جگان۔ اُترے سنسا دوکھ جیو بھر کپاٹ کھل جان۔ پر گٹ ویچ دیہے ساچا بھوپ، اندھ شبد من بھوپ ہووے گیان۔ ویچ اندھ کوپ دوار دسوال پر بھ پڑدا لاہن۔ نظری آوے سَت سروپ، جوت سروپ جوت مل جان۔ سمجھنڈ جتھے پر گٹے پر بھ نر او تارا۔ جوت پر گٹاواے نین مُھار، ٹکچ پر کھے کھوٹا سب کھرا۔ جوت پر کاش بھیو پر بھ انت کال کل نہ ڈرا۔ مهاراج شیر سنگھ در ساچا تیرا، جو جن آئے سوئی جن ترا۔ ہرجناں دوئے ایک۔ ہرجناں کرے بُدھ بیک۔ سادھ سنگت من ٹیک۔ بیٹھا استھوں جوت اگنی نہ لاوے دیہے سیک۔ ٹکچ بھلا چلیا مول رسانا جیپیا نہ گھڑی ایک۔ ٹکچ گگن پاتال سب ہلیا، مهاراج شیر سنگھ نہ ہلنک جگت دھریا بھیکھ۔ بھیکھ دھر او تار نر، ٹکچ آیا۔ بھرم نوارے آتم جوت دھر، گیان دیپک سکھ جگایا۔ دیپک دیہے جگائے، سوہنگ شبد تن راگ الائے، اپنا بھیت پر بھ آپ گھلایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، جوت سروپ ٹکچ جیو جلائے، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سادھ سنگت پر بھ وسنیہارا۔ بیٹھا اڈول نزویر نر اہارا۔ ٹکچ جیو ویکھ آتم کھوں ٹکچ پر گٹے پر بھ اگم اپارا۔ ماں جنم گوایا انہوں، ٹکچ نہ ہلیا سچ دوارا۔ پر بھ پورا تو لے پورا تو لے، بے مکھ ٹکچ وچارا۔ پر گٹی جوت پر بھ اپر دھوؤں، بھگتن دیوے نام سوہنگ بھنڈارا۔ جیو جنت پر بھ رہیا مول، سرب جیو ہوئے جوت بھنڈارا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے پڑے کھوں، نظری آوے سچ دوارا۔ سوہنگ شبد جپ ساچا بول، انتکال ملے موکھ دوارا۔ پر گٹ جوت پر بھ وسے کوں، نظر نہ آوے مورکھ مگدھ گوارا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ جائے ڈول، جو جن آئے چرنا نمسکارا۔ نمسکار کرو گردیو۔ ٹکچ پر گٹے الکھ

ابھیو۔ ساچی پریت گر درس سیو۔ اُتم پھل کل سوہنگ میو۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی نہ دیسے ٹکچ ٹجھ چپو۔ وڈا پربھ وڈ پرتاپ۔ سرب سرِشت میں رہیا دیاپ۔ پر گٹے جوت کل بن مائی باپ۔ گر سکھاں مارے ہوئے تین تاپ۔ آتم جوت جگے سدا دن رات۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچ اندر کوئی نہ بچھے بات۔ ٹکچ چپو ہوئے اگیانی۔ مد ماسی ہوئے ادھمانی۔ ٹکچ مایا چپو بھرم بھلانی۔ چلے گریتی چھڈ ساچی بانی۔ بے مکھ ٹکچ آئی ہانی۔ گر سکھ گر مل پائے پد نربانی۔ دیوے درس پربھ گھر آئے گن ندھانی۔ اترے دوکھ سکل و سورے، چپو مل پربھ ہوئے برہم گیانی۔ برہم گیانی شبد دھن انخد، مہاراج شیر سنگھ جن ہوئے وکھانی۔ جو جن آئے کل پربھ کی سرنا۔ انتکال ہوئے نہ مرنا۔ گر سکھ ناؤں پربھ اجل کرنا۔ سوہنگ شبد من سکھاں ورننا۔ انتکال نواس ویچ کھنڈ سچ کرنا۔ جوئی جوت ملائے، پربھ پھر انت ہوئے نہ مرنا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا، سرن لاگ چپو ٹکچ ترنا۔ اچھل چھلن ٹکچ آیا۔ چار ورن جس اک کرایا۔ رانا راجا سب تختوں لاہیا۔ ہنکار نواری ہنکار گوایا۔ بے مکھاں نزک نواس دوایا۔ مد ماسی کال انت رہن نہ پایا۔ گر سکھاں مکھ پربھ امرت چوایا۔ آتم سادھ پربھ نابھ کوئل ٹھلایا۔ کھلے نابھ کوئل پر گاسے، ساچا پربھ نظری آیا۔ سوہنگ دے برہم گیان، گر سکھاں اگیان اندھیر چکایا۔ گرچون کر دھیان، سنگھ آسن بیٹھا ڈیرہ لایا۔ ٹکچ آئے گن ندھان، نہ ہنکنک ناؤں رکھایا۔ نر گن سر گن دوئے سر ڈپ، جوت سر ڈپ ویچ کل دے آیا۔ پربھ کی مہما بڑی انوپ، چپو کسے نے بھیت نہ پایا۔ آتم ویکھ چپو سچ سر ڈپ، ساچا پربھ تیرے ویچ سایا۔ نظر نہ آوے ریکھ نہ رُپ، گر سکھاں پربھ بھیو گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سر ڈپ، نہ ہنکنک کل ناؤں رکھایا۔ ٹکچ دیوے بھگت وڈیائی۔ جگو جگ پربھ پیچ بھگتن رکھائی۔ انتکال ہوئے آن سہائی۔ ٹکچ چپو پربھ مت اپٹھی پائی۔ جوت سر ڈپ جگت اگن لگائی۔ گنٹ چار ہاہاکار مج جائی۔ گر سکھاں گھر بجے بجے جیکار کرائی۔ بھگت جناں پربھ دیوے وڈیائی۔ آپ اپر مپر سرب رہیا سمائی۔ انتکال کل دے کھپائی۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائی۔ گر سکھاں من وجی ودھائی۔

درشن دیوے کل رگھرائی۔ نہانیاں سر کل ہتھ ٹکائی۔ راجے رانیاں چلیا تختوں لاہی۔ سوہنگ ساچا نام جپائی۔ ساچا تخت سچکھنڈ بن جائی۔ جتھے مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی۔ پر گٹے جوت نہ ہلنک۔ چار کنٹ شبد وجاوے ڈنک۔ سرنی ڈیگے سرب راؤ رنک۔ بھگت جناں دیوے وڈیائی، جوں تریتے جنک۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، فلنجک پری ویچ گھنک۔ فلنجک آیا کل تار۔ گرمکھ ورلے کرن وچار۔ بے مکھا در جاوے جھکھے مار۔ بھگت جن سوہن ہر کے دوار۔ دوئے جوڑ کر نیمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ نزاوتار۔ فلنجک آئے پر بھ گردھار۔ بھگت جناں پر بھ دیوے تار۔ منمکھ ڈوبے ویچ منجھدھار۔ بھرم بھلکھے بھلاۓ سنسار۔ کوئے نہ جانے فلنجک پر گٹی جوت نین مُندھار۔ دیوے درس پر بھ کر پا دھار۔ کر درس جن اُترے پار۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، کوئے نہ پاوے تیری سار۔ پاوے سو جن، جس آپ جناوے۔ دیوے سوہنگ تن، جس ساچا نام جپاوے۔ جگے جوت تن من، جس سر ہتھ ٹکاوے۔ گرچن سنگ جائے بن، وجہ دھن ویچ کن، دسم دوار جس آپ کھلاوے۔ مہاراج شیر سنگھ کھو دھن دھن، فلنجک آپار لنگھاوے۔ پاربرہم فلنجک آیا۔ جگو جک پر بھ بھیکھے وٹایا۔ ہوئے مہروان ستھنگ ست ساچا راہ چلایا۔ تریتا رام او تار ساچا نام رام رکھایا۔ دواپر لے او تار موہن مادھو کرشن مُرار ناؤں دھرا یا۔ نہ ہلنک کل کے او تار، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا۔ فلنجک پر گٹیا نہ ہلنک او تاری۔ سرب سرشٹ جس آپ سنگھاری۔ کوئی نہ رہے جیو دشٹ دُراجاری۔ بھگت جناں پیچ سواری۔ مہاراج شیر سنگھ چرن جاؤ سد بلہاری۔ نہ ہلنک ناؤں رکھا کے۔ فلنجک چلیا انت کھپا کے۔ چوتھا جگ جوت سرود پ آپ اُٹھا کے۔ ساری سرشٹ ویچ ہاہاکار مچا کے۔ بیٹھا اڈول سچکھنڈ ڈیرہ لا کے۔ انجا پوں سر چھتر جھلا کے۔ جوت سروپی سچ جوت جگا کے۔ فلنجک پر گٹیا نہ ہلنک ناؤں رکھا کے۔ بھانا جاوے سچ ورتا کے۔ اگیان اندھیر سب نشت کرا کے۔ بھگت جن فلنجک پر گٹا کے۔ سوہنگ شبد سچ راگ سنا کے۔ ستھنگ ساچا سچ راہ وکھا کے۔ ایشر جوت ویچ منی سنگھ ٹکا کے۔ ستھنگ والی سچ گرو بنا کے۔ گیان جوت پر بھ جوت

جگا کے۔ تینِ لوک پر بھو سو جھی پا کے۔ مہاراج شیر سنگھ جن اُترے پار، رنسا تیرے گن گا کے۔ رنسا گاؤں گھر گمبھر۔ آتم شانت، جائے ہوئے پیڑ۔ امرت ور کھے امرت دھارا جوں جل نیر۔ کر درس مہاراج شیر سنگھ ہووے شانت سریر۔ درس کر آتم تریپتا سے۔ آتم ہوئے پر بھو کے واسے۔ تِس جن کو بل بل جاسے۔ جو جن چپے جپ رسن سوا سے۔ سادھ سنگت پر بھو وِچ نوا سے۔ گرمکھ سوہن گرچن پاسے۔ ٹلچ گرمکھ اجل جوں چندن پر بھا سے۔ سوہنگ شبد ٹن سرب دکھ نا سے۔ چپ آتم کھول ٹن، ساچا شبد وِچ دیہہ بھا کھے۔ پر بھو درس لورے سُر نر مُن جن، پر بھو کسے نہ آوے ہاتھے، مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پُر، آدانت سنگت پاسے۔ ٹلچ آیا جوت پر بھو دھر۔ بھگت جن جامے بہتر پر گٹ جاوے کر۔ سَتِجگ ساچا سوہنگ شبد ٹھلاوے در۔ جھوٹھی دیہہ چوپنڈ ہے کاچا انت جائیے ہر۔ ٹلچ پر گٹیا سنتگر ساچا، چرنی آئے پر۔ ایکا ناؤں ایکا تھاؤں ایکا آپ ایک سچ گھر۔ مہاراج شیر سنگھ گھر ساچا در، چرنی لاگ بے مکھ جاتر۔ سَتِجگ چلے ساچا ناؤں۔ ایکس بن دُونج کوئی جپے نہ ناؤں۔ گرمکھاں پکڑ و کھاوے باہوں۔ ساچا شبد سَتِجگ ساچا ناؤں۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرن آکے، کل لگے نہ تی داؤ۔ ٹلچ ہووے اندھ اندھیار۔ بیڑا ڈوبے پر بھو وِچ منجدھار۔ سرِشٹ سبائی ہوئی خوار۔ کھنڈ برہمنڈ پر بھو جوت جھلدار۔ بے مکھ ڈبے اُرار نہ پار۔ گرمکھ پار کر چرن پیار۔ مہاراج شیر سنگھ ملیا کل دُتر تار۔ ٹلچ ناؤں پر بھو دیوے۔ ساچا شبد جو جن سریوے۔ انحد شبد من دُھن وجیوے۔ مہاراج شیر سنگھ ملیا الکھ ابھیوے۔ ٹلچ پر گٹیا پر بھو جگن نا تھ۔ جگو جگ پر بھو بھگتن سا تھ۔ بھے بھیانک رکھے سر دے ہاتھ۔ سوہنگ شبد ساچی چلاوے گا تھ۔ ٹلچ پر گٹیا مہاراج شیر سنگھ انا تھاں انا تھ۔ جگت پت ٹلچ آیا۔ بھے بھیانک بھگتاں ہوئے سہایا۔ سوہنگ بان جگت گر لایا۔ دھار کھیل چڑھ کھایا۔ جوت سرُوپ پر بھو جوت اگن جگت جلایا۔ بیٹھ اڈوں آپ، بن دینتا جگت گھایا۔ بے مکھاں نظر نہ آؤئی، گرمکھاں گھر جوت پر گٹایا۔ گھر آئے تھاں سہائے جوں چھاچھ دھنے بھوگ لگاوے، گھر رنک پر بھو ڈیرہ لایا۔ بھگت

وچل سد اکھاوے، دیوے درس کل رگھرایا۔ بھیو پربھ سو جن پاوے، شبد سُرت چت پربھ بھیو ٹھلایا۔ مُمکھاں نظر نہ آؤئی، اگیان اندھیر وِج دیهہ وسایا۔ گر سکھاں جوت جگاؤئی، آتم دیپ وِج دیهہ جگایا۔ سچ سُمگری وِج دیهہ پاوئی، بن باقی بن تیل ایشہ سدا ڈمگایا۔ کرے سو جو من بھاوئی، اچرج کھیل پربھ ٹھج رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاغ جاوی، نہ کلنک جامہ دھار ٹھج آیا۔ نہ کلنک پر گئے ٹھج نزویرا۔ سرِشت سبائی پربھ ورتاوے قہرا۔ نظر نہ آوے پربھ گھبھیر گھرا۔ گر چرن لاغ گر سکھ ٹھج تیرا۔ مہاراج شیر سنگھ انتکال ہووے تیرا پھرہ۔ انتکال ٹھج کرن پربھ آیا۔ نہ کلنک ناؤں رکھایا۔ جوت سروپ وِج سکھ سمایا۔ نظر نہ آوے رام کرشن رگھرایا۔ بھگت جناں دیوے پڑوے کھول، آتم ساچا برہم گیان دوایا۔ ٹھج جیو ہردا پھول، جتھے وسیا جن اپجایا۔ سوہنگ شبد چار جنگ وِج جاوے ڈھول، مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تیرے سوہن جنہاں رسنا سوہنگ دھیایا۔ اوانگ آپ، سوہنگ دیوے پربھ ساچا جاپ۔ وِناسے کوٹ جیو دے پاپ۔ ہر دے وسے پربھ ساچا آپ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ڈپرتاپ۔ مہرونٹ دیوے بھگلتن ڈیایا۔ جوت نز بخن وِج مات دے آئی۔ ٹھج جیو بھل سب جائی۔ گر سکھاں پربھ سو جھی پائی۔ بے سکھاں کل سار نہ پائی۔ گر سکھاں پربھ چرن آس تکائی۔ بے سکھاں انت نزک نواس دوائی۔ گر سکھاں سچھنڈ پربھ لے جائی۔ لکھ چراسی گیڑ کٹائی۔ جوت سروپ وِج جوت ملائی۔ ساچی جوت سچ گھر ٹکائی۔ جیو جوت وسامادے وساماد سمائی۔ مرے نہ جھے آوے نہ جائی۔ مہاراج شیر سنگھ انت لئے جوت وِج جوت ملائی۔ گر سکھاں گھر پربھ پر گٹایا۔ وچھریاں پربھ میل کرایا۔ ٹھج ساچا راہ بتایا۔ سوہنگ شبد سچ چپو لایا۔ کایا ناؤں کل ڈمگایا۔ گیان تھم پربھ وِج لگایا۔ امرت جھرنا نجح ماہ جھرایا۔ پربھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ تیرا ناؤں جس جن رسن دھیایا۔ سَتْجگ سَتْ ہوئے ورتارا۔ نہ کلنک لیا او تارا۔ سرب باقی کل ہوئے خوار۔ اٹھسٹھ تیر تھ سچ گر چرن دوارا۔ نام درس امرت بو ندارا۔ سوہنگ شبد ہوئے دیهہ ادھارا۔ انھر بن وید ٹھج گیا کر اپنی وارا۔ قرآن

محمد گیا سنگ چار یارا۔ عیسیٰ موسیٰ کل کیا پار کنارہ۔ وید چار پربھ پار اُتارا۔ چوتھے جگ برہما چھڈیا سچ دوارا۔ بھگت دھر و پربھ پار اُتارا۔ سوران سو ہے سچ دربارا۔ سچ گھنڈ و سے آپ ایکنکارا۔ سنجک چلے سوہنگ شبد اپارا۔ سرب جیو ہوئے ایک شبد ادھارا۔ کھتری براہمن شودر ولیش نہ کوئی رہے وِچ سنسارا۔ جوت سرُوپ ایک پربھ، ایکا دیوے جوت ادھارا۔ سنجک ساچا سچ سچ ورتے، جیو کرن دھرم وپارا۔ ہر دے ہر ہر امرت برکھے، گرگھ ہووے جن بھگت پیارا۔ مہاراج شیر سنگھ آتم اک رکھے، جت دیوے درس اپارا۔ درس کر بھرم بھو ناسیا۔ آتم جوت ہوئے پرکاشیا۔ لکھ ہلیا پربھ ابناشیا۔ گر سکھ ہوئے نہ گر بھ واسیا۔ سوہنگ سُن ناؤں، بے گھ در تے ناسیا۔ گر سکھاں کل بل جاوے، جنہیاں ہر دے کرے پربھ واسیا۔ پربھ اوچا اگم اتھا ہو، سادھ سنگت وِچ داسن داسیا۔ گھر بیٹھا ساچا شاہو پاؤ، لکھ مہاراج شیر سنگھ جوت کرے پرکاشیا۔ جوت سرُوپ پر گئے لکھ داتا۔ دیوے گیاں پربھ برہم گیاتا۔ کراوے دھیاں رسا سوہنگ نام چاتا۔ دواوے مان جس پربھ ہتھ لکاتا۔ مٹاوے انہمانی جس لکھ مہاراج شیر سنگھ نہیں پچھاتا۔ مانی انہمانی کوئی نہیں رہنا۔ جھوٹھی سرِ شٹ وہاوے وِچ پربھ وہندے وہنا۔ پر گئے پربھ کر درس جیو نینا۔ جھوٹھی جگت پریت جیو سدا بیٹھ نہیں رہنا۔ گرچن کر پریت، دیوے پربھ پورب جنم دا لہنا۔ پربھ ساچے کی ساچی ریت، ساچے سکھ بیگنٹھ دھام وِچ بہنا۔ بے سکھاں پربھ ویکھے نیت، وس دھرم رائے دے پینا۔ انتکال جیو کوئی نہ میت، ڈنڈ دھرم رائے دا سہنا۔ آتم لیانہ پربھ چیت، گیڑ چڑا سی وِچ سد رہنا۔ کر درس رسا پربھ چیت، من کل ساچے پربھ کا کہنا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ادھرے جن لاگے چرن سنگ پریت۔ چرن پریت پربھ بخش دے کر پا کر۔ سچ سنگھاں آگیا پربھ سکھاں گھر۔ پربھ سچ جوت پر گٹا گیا لے اوتار نز۔ پربھ بھرم بھلکھے بھلا گیا، لکھ جیوال مُنہ کالے کر۔ گر سکھاں انخد شبد من وسا گیا، ساچی جوت وِچ دیہہ دھر۔ سوہنگ شبد سچ راگ مُنا گیا، ہر دے واس پربھ کر۔ سب بھرم بھلکھلا لاه گیا، نرمل جوت پرکاش سچ کر۔ مہاراج شیر سنگھ رنکاں

سر ہتھ لکا گیا، پر گٹ ہو کے نہ لکنک اور۔ نمانیاں دے مان پر بھ، ڈھیہہ پئے سرنائی۔ مور کھ مگدھ سُجان کر، در آئے سرن تکائی۔ سچ سوہنگ شبد دان کر، آتم بُجھی دیپک دیہہ جگائی۔ پر بھ ہردک جوت گیان کر، نجانند دے درسائی۔ مهاراج شیر سنگھ کرپا و شنوں بھگوان کر، آن ڈگے تیرے در آئی۔ در آیا ہو وے پروان۔ دیوے بخش و شنوں بھگوان۔ پتت پاپی کر درس تر جان۔ پر گٹے پر بھ بھے بھجن کر، مہروان۔ مورت اک جوت سماں۔ بھگت جن ویکھے کر آتم دھیان۔ مانس جنم لیکھے، جن ملیا پر بھ آن۔ جنم لگائے لیکھے، لے جائے ویچ بیان۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، گر سکھ انت جوت مل جان۔ چیو جوت جگت پر بھ دھرتا۔ جو کچھ کرے پر بھ سوئی ہو وے، کرے کراوے آپ پر بھ کرتا۔ پاوے سوئے جس آپ دوائے، اگیاں مٹاواے دیہہ ڈکھ ہرتا۔ مهاراج شیر سنگھ درس جن پاوے، ہتھ سر جن پر بھ دھرتا۔ شبد سَت سرب جگ باندھیا۔ ٹکچک پھاند پائے گل پھاندیا۔ نظر نہ آون بے مکھ جاندیاں۔ گر مکھ سوہن در رسن سوہنگ گاندیاں۔ ٹکچک بے مکھ بناؤن جوں بندھے باندھیاں۔ مهاراج شیر سنگھ گر مکھ سد گاؤن، در ساچے بھوں، رسانا نام گاندیاں۔ نام جپ نرمل تن من دیہہ۔ ٹکچک امرت ورکھے پر بھ مینہ۔ سُتچک ساچے سچ رکھائے نیہوں۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھا تیرا تٹھے ناہیں نیہوں۔ توڑی تٹھے نہ گر سنگ بنی۔ نمانیاں گھر وسیا چھڈ ٹکچک دھنی۔ سچ را ہو سچ شاہو پر بھ دسیا، جوت جگائے ویچ سنگھ منی۔ سوہنگ شبد میکھ امرت وسیا، سُتچک چو سُنے جوں کنیں۔ مهاراج شیر سنگھ جنھ دے ہردے وسیا، تن پریت گرچن سنگ بنی۔ گر سا گر گر گھر گم بھیرا۔ آتم چو دھرے پر بھ جوت اموک ہیرا۔ پر گٹ جوت آتم ترپتاوے، ہو وے شانت سریرا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے در آئے، ٹوں جانے جن کی پڑھا۔ ٹکچک پڑھوئے اگ۔ پر گٹے پر بھ گر سکھ چرنی لگ۔ چو ٹکچک چو اگن جوت جائے دگ۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپا، سب سرشی داہڑیں جائے چب۔ سرشٹ سرب آپ اُبجائی۔ مایا روپی پر بھ کھیل رچائی۔ چھن اُبجاوے چھن ماہ کھپائی۔ چھن بھنگر پر بھ ناؤں رکھائی۔ بھر تبر

سرب رہیا سمائی۔ گلگ میں اندر پر بھ جوت پر گٹائی۔ وشنوں بنی سورے انسی، گرمکھ ساچا پنچھ چلائی۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن درسی، درگاہ ملے وڈیائی۔ درگاہ دیوے مان، پُر کھ سُجان کر۔ سوہنگ دیوے دان، آتم برہم گیان کر۔ ملے بھگت بھگوان، گلگ چھان کر۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان، گلگ جاوے رنسا شبد و کھان کر۔ آپ اپنا شبد و کھانے۔ سنگی دھن ناد دیہہ آپ ونجھانے۔ کوٹ کپٹ وکار سب دیہہ مٹانے۔ کر درس گرمکھ ہوئے سکھڑ سیانے۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھ چلے تیرے بھانے۔ بھانا ورتے جو ورتاوے۔ ایکس بن دوسرا نظر نہ آوے۔ اند بنودی سب کھیل رچاوے۔ سر شٹی سودھی دھوئ ڈلاوے۔ نہ کنک وڈا جودھی، سوہنگ بان سر شٹ لگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھ ساچا سودھی، سچ شبد گرمکھ سناوے۔ گرمکھ ناؤں رسن اچارے۔ پرم پُر کھ ملے آپ بنوارے۔ دیوے وست نجھر تھارے۔ جتھے وسے جوت نزکارے۔ اگم اگوچر الکھ اپارے۔ جوت سر روپ روے وچ سنسارے۔ گرمکھ سوہن گر دربارے۔ پر گٹ جوت پر بھ بھگلتن تارے۔ سر شٹ سب روت، انتکال ہوئے کل خوارے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹے جوتی جوت، چار گنٹ ہوئے بچے جیکارے۔ بچے جیکار ہوئے چار ورن۔ راؤ رنک آن ڈگے پر بھ سرن۔ بے مکھ ڈکھ ڈاڈھا کل بھرن۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ سب ترن۔

۳۰ چیت ۲۰۰۸ بکری اندر سنگھ دے گرہ پنڈ بند والا

جو گ پر گٹائے پر بھ پر گٹ جو گ۔ ساچا ناؤں جیو رنسا بھوگ۔ کایا بکھ کاٹے روگ۔ وچھڑے جن ملاوے لکھیا دھر سنجوگ۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ دو جا کوئی نہ ہوگ۔ گلگ دھرے جوت ایک جگدیشے۔ گوائے مان موسے عیسے۔ قرآنی امامی سب پورا ٹھیسے۔ ساچا شبد سچ سوہنگ تھیسے۔ چار گنٹ جو جن ویکھے، مہاراج شیر سنگھ ساچا ستگر دیسے۔ سچ شبد گر سچ لکھایا۔ تریلوکی ناتھ وچ مات دے آیا۔

دھوئ دھرم گلگ جُلایا۔ انتکال کرن کل ہر جو آیا۔ کھنڈ برہمنڈ گنگ ساچا ناؤں وند، آخر منت جگت چلایا۔ سوہنگ شبد سَتِّجَ ساچا ناؤں وند، آخر منت جپ جپ جنت، نظر آوے جس اپایا۔ پربھ ساچا کر ساچا کنت، گیان جوت ہردا دیپک جوت کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ سرب دکھ ناٹھے، چرن لاغ جس درشن پایا۔ سَتِّجَ جپ ہوئے ستواڑی۔ کوئی نہ دیسے گلگ انواڑی۔ برہم سروپ انخداوادی۔ پرگٹاوے جوت آد جگادی۔ جامہ دھار کل سرشت سب سادھی۔ سوہنگ شبد وجاوے دھن نادی۔ مهاراج شیر سنگھ جپ سست رسانا گاندی۔ رسانا جپ رام رمیا۔ دواپر پر گٹے جوں کرشن گھنیا۔ گلگ پار کرے دھرم کی نیا۔ مهاراج شیر سنگھ جپ سچ تیری پت میا۔ مات پت پربھ بھگلتن کیرا۔ بھرم چکائے وچوں تیرا میرا۔ جوت جگائے مٹ جائے اگیان اندھیرا۔ نظر نہ آوے گرگھ سنجھ سویرا۔ کایا جھوٹھی ساچا پربھ وچ کیا وسیرا۔ جاتا جپو دور، آخر وسے پربھ نیرا۔ پرگٹاوے جوت وانگ کوہ طور، نہ لاوے دیرا۔ نیڑنہ آوے بھرم بھو بھوٹ، جس جیپا ناؤں تیرا۔ کایا کاچی جوں کاچا سوت، چرن لاغ پر گٹے پربھ نزویرا۔ مهاراج شیر سنگھ سچ تیرا روپ، جوت سروپ مات پایا پھیرا۔ مات لوک پربھ کپنی دیا۔ نہ کنک او تار کل لیا۔ بے مگھ در تے کوئی نہ رہیا۔ سادھ سنگت پربھ سوہنگ ناؤں کپنی دیا۔ مهاراج شیر سنگھ گلگ جگت وچ پائی میا۔ جپ ساچی تیری سچ بنت بنائی۔ اپ تچ وائے پرتھمی آکاش پچ تت لگائی۔ مت من بندھ وچ دیہہ ٹکائی۔ مل سادھ سنگت پربھ دے وڈیائی۔ گلگ کیوں بھلا جپو، جس بنت بنائی۔ کیوں رُلیا لال انملاء، اپنی پت گوائی۔ گلگ ساچا دربار در گھلا، سوہنگ دان پربھ دان دوائی۔ گرگھ جیوڑ کوئی نہ تلا، تول تلاۓ آپ رگھرائی۔ گرگھ ساچا گھوٹی گھلا، جس تن اندر ساچی مت پائی۔ مهاراج شیر سنگھ گلگ پر گٹے، سَتِّجَ ساچا دے لگائی۔ نر او تار گلگ پربھ دھاریا۔ کھنڈ برہمنڈ پار اُتاریا۔ برہما وقت آن نواریا۔ ساچا سکھ سچ جوت من دھاریا۔ وید اتحر بن کل گیا ہاریا۔ اللہ اللہ کل نور ہوئے خواریا۔ پرگٹاوے جوت ہووے اندھ اندھیاریا۔ نہ کنک کل پار اُتاریا۔ سَتِّجَ ساچا سچ جگت پساريا۔

سوہنگ شبد سَت پُر کھاں دیوے نام بھنڈاریا۔ اندھ شبد دُھن راگ جِپو دیہہ ونجاریا۔ کیوں بیٹھا مُن آتم سُن انخد شبد وجہ دُھن کاریا۔ سادھ سنگت سچ دیپیا گن، مہاراج شیر سنگھ سد رسن اُچاریا۔ لگاوے جوت ٹکجگ دھکا۔ مٹاوے کھون صدی چوڈھویں مدینہ مکہ۔ چلاوے باں سوہنگ، رووے سرب گکا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پھراۓ نکیل پائے ہنکاری وجہ نکا۔ بھئے پر کاش سَتگ سَت چالے۔ بے مکھ ٹکجگ نزک اگن پر بھ ڈالے۔ جوت سرُوپ بھگت جن پالے۔ سوہنگ شبد سچ دھن مالے۔ آتم وساو جیو ملے لال گلاں۔ انتقال ہوئے ساس مسکھاں۔ مہاراج شیر سنگھ گن رسانا گا لے۔ ٹکجگ گن پر بھ کا گنوںت۔ کرے میل پر بھ بھگت بھگوںت۔ بے پرواہ کوئی جانے نہ انت۔ ٹکجگ پر گئے آتم سنت۔ ساچا دشٹی کوئے پاوے انت۔ بھکیکھ دھاری گنت اگنت۔ سوہنگ شبد جِپو من ساچا منت۔ دُشت دُوت پنج انت کرے دیہہ بھمنت۔ انت ملاوے جوت جوں گرمگھ سنت۔ مہاراج شیر سنگھ جِپو جوت دھرے بیٹھا وجہ اکنت۔ رُوپ رنگ نہ جانے کوئے۔ تین لوک پر بھ جوت ملاوے، کر گر گوبند پر گٹ دوئے۔ دوئے موْرٰتی جوت اک ہوئے۔ سادھ سنگت گر چرن پروئے۔ بے مکھ ٹکجگ ہاہاکار کر روانے۔ وقت وہایا سب رہے سوئے۔ بھگت جناں کرے پر بھ آتم لوئے۔ دیسے ساچا پر بھ اور نہ کوئے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ لکنک کر ساچی سوئے۔ ساچی جوت پر گٹائے جگدیش۔ برہما وشنوں ہمیش رکھاوے وجہ ایسے۔ کئی کوت تپیسے، نظر نہ آوے کے رکھیش۔ گرسکھ ٹکجگ درس من لوچدے، جوت پر گٹاوے پر بھ پر میشور۔ سچ تخت اُچا دربار۔ جوت جگے پر بھ اگم اپار۔ سوہنگ شبد راگ رسار۔ بھگت جن دیئے ادھار۔ نندک دُشت دُراجا، کل ہوئے خوار۔ سوہنگ نام دے گھر جائے تار۔ بھگت جن ہر کرن وچار۔ مہاراج شیر سنگھ لئے او تار۔ پتوںت سرب پر بھ ناری۔ جوت سرُوپ گھر چھڈے نہ سکداری۔ سادھ سنگت گر در درس بھکھاری۔ جوت پر گٹاوے پر بھ نِزکاری۔ نِزجن جوت جوں کرشن مُراری۔ بھگت جن ملے بنواری۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ چار کنٹ کرے جوت اسواری۔

جگو جگ سر شٹ جوت پربھ دھر۔ مجھ کچھ رُپ کر جائے وڃ سر۔ باون بھیکھ کر در آیا بل۔ تارے پر ہلاڈ آپ سنگھ نز۔ ایشتر جوت بھگت جناں پر گٹاوے ہر۔ مہروان ترتیتا رام بھگوان دواپر کرشن کاہنا رکھے لاج جائے دلدری تر۔ جوت پر گٹاوے فلنج نز نزاں ایشتر نز مات لوک ہوئے وڃ نز نہ فلنگ جوت جگ کر۔ سر شٹ سبائی پربھ نہ دیسے، جوت جگاوے وڃ گھمیار گھر۔ فلنج پھندن پربھ دے جھڈائے، ساچا پربھ دے کے چلیا در۔ بے مکھ فلنج دین دھائی، انتکال جم دیسے ڈر۔ سادھ سنگت من وجی ودھائی، فلنج ملیا اک پربھ ہر۔ دیوے وڈیائی پربھ ساچا دھرنی دھر۔ چو کسے کچھ نہ ہتھ، جو کچھ کرنی سو فلنج کر۔ ہنکاریاں نند کاں پا کے نتھ، بھکھیا منگاوے پربھ در در۔ ایتھے جوت جگت بھگت پر گاسے، آتم چپونہ جائے مر۔ جوت پر گٹاوے پربھ گھر ابنا شے، مہاراج شیر سنگھ نمسکار کر۔ جوت پر گٹائے آپ پربھ داتا۔ اپنے رنگ روے رنگ راتا۔ گر مکھ دیلے پربھ سچ پچھاتا۔ کر درس چیو پڑ کھ پدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ چو جوت جگاتا۔ چو جھوٹھا پربھ نہ مانے، جھوٹھی کایا جھوٹھا ایہہ تن۔ سوہنگ جپ کر نِرمل من۔ انخد شبد راگ سمر کن۔ ویلا انت آگیا پربھ لے جاوے سنگت بٹھ۔ گرچن لاگ وقت سہا گیا، مکھوں کھو دھن دھن۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹا گیا، فلنج تارے بھگت جن۔ بھگتن دیوے جوت بھروسا۔ مات گر بھ ہوئے نہ واسا۔ گرچن پریتی گر رہا سا۔ پر گٹ کیتی جوت پر گاسا۔ مہاراج شیر سنگھ آتم دیہہ کرے وڃ واسا۔ اپنی کل آپ بھگتناوے۔ سچ جوت وڃ مات اتارے۔ سوہنگ شبد سچ جان وچارے۔ سرب سر شٹ سب ہوئے خوارے۔ تارے جن جو ڈھیہ پئے دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ رنسا گاوے جن، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارے۔ بھگتن دیوے نام بھنڈارا۔ آتم رس چلے نِزادھارا۔ پوں جوت وڃ دیہہ ہلارا۔ آتم سو خم دیہہ وڃ وسے نِر نکارا۔ نِر نجن جوت رنگ اگم اپارا۔ کھول در سوت، در ساوے دسم دوارا۔ بے مکھ در روت، اگیان اندھیر دیہہ چلے نوارا۔ نظر نہ آوے پربھ کی جوت، مد ماس جس رسن آہارا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیری جوت،

بھگتاں دیوے جوت چمٹکارا۔ بھگت جن آتم جوت چمٹکارے۔ ہوئے وچوں مارے، رسانا ناؤں چے نزنکارے۔ پاربرہم پر میشور انترجانی
فُلگ پدھارے۔ جوت سرُوپ پائی مایا سُکل سنسارے۔ گُن نِدھان گُونت کل وچارے۔ سچ جگت ہوئے پُر کھ سُجان، جس گھر آکاں
سوارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گُنٹ تیری جیکارے۔ ایشِر جوت جوت پر تھامے۔ اپنا بھیو جگت رکھائے۔ ارجن رتھ جوں
پر بھ چلائے، مہاسار تھی آپ اکھوائے۔ تریتا رام او تار، بان دھسر گھائے۔ فُلگ لے او تار ناؤں رکھائے، نہ کلکنک جگت اکھوائے۔ نہ کلکنک،
نہ کلکنک جوت سرُوپ اگن جگت جلائے۔ نظر نہ آوے پر بھ رنگ نہ روپ، چار گُنٹ رہیا سمائے۔ شبد سُرتی جگاوے جوت، بانہوں پکڑ پر بھ
بھیڑ کرایا۔ ماتا چھڈ جائے پُوت، بھین بھائی نہ ہوئے سہایا۔ درتے فُلگ انت اندھ کوپ، شبد اندھیر فُلگ مچایا۔ انکال اٹھ گئے ڈھیر، مد
ماں جن رسانا لایا۔ جوت سرُوپ ہلائے پربت سُمیر، کھنڈ برہمنڈ سرب ڈلایا۔ جوت سرُوپی پر بھ لایا گیڑ، آوے ہتھ نہ وقت گوایا۔ پر بھ
دُور بھ ویکھو تاں سدا حضور، فُلگ بھرم جس بھو چکایا۔ سوہنگ شبد کر ساچا سوُر، فُلگ آن سرب جس کوُر، مہاراج شیر سنگھ چرناس جس
سیس جھکایا۔ بے مگھ کھپائے مار ترسوُل۔ گرگھ ساچا سوہنگ جھوڑا جھوُل۔ فُلگ پر گئے سادھ سنگت بر کھاوے پھوُل۔ جگت بھلائے بھرم
بھلکھی، آپ پر بھ سرب استھوُل۔ گر سکھاں جنم لگایا لیکھے، منگھ گوا گئے موُل۔ پر گٹ جوت کلڈھ جائے بھرم بھلکھی، انند بندوی پر بھ
استھوُل۔ مہاراج شیر سنگھ سرِشت سب سودھی، سوہنگ شبد لا ساچا روُل۔ سوہنگ شبد سَتْجگ لا۔ گرگھ ہردے پر بھ سچ وسا۔ سچ سچ وچ
ساقی تن پا۔ ساقی جوت پر بھ وچ دیہہ جگ۔ شبد سرُوپ پر بھ دیوے دوار دسم کھلا۔ سوہنگ ناؤں پیچ سچو بوت، امرت ناؤں گرتے پا۔
بے مگھ فُلگ سارے روت، نظر نہ آوے پر بھ ساچا بے پرواہ۔ سرتے چپو کھڑی ہے موت، دم دا نہیں وساہ۔ ساچا من پر بھ ساچے
سوُنپ، درگاہ و چھڑ نہ جا۔ بے مگھ فُلگ جائے اوُنٽ، سَتْجگ ساچے کوئی لوے نہ نا۔ فُلگ پر گئے پر بھ ساچا کھونت، رسانا جپ چپ امر پد

پا۔ مہاراج شیر سنگھ پتت اُدھاری، بُھلے چِپو سرن لگ جا۔ بے کھاں کل انت جمُوت دنڈن۔ گر سکھاں تارے پر گٹ آپ ترلوکی نندن۔ دیوے وڈیائی جو جن درس دان منگن۔ ہووے سہائی سوہنگ شبد من چاڑھے رنگن۔ لਤھ نہ جائے رنگ میٹھ چڑھایا پر بھ دیہہ نام رنگن۔ مد ماں رسن آہاری، سوہنگ شبد نہ گر در منگن۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے، ٹلچگ ساگر جپ سوہنگ لنگھن۔ ٹلچگ ساگر گھر گمبھیر۔ سرِ شٹ وہائی وِچ پر بھ نیر۔ آتم گیان نہ دیوے کوئی دھیر۔ گر سکھاں دیوے ناؤں پر بھ گئی گھیر۔ بھگت جناں پر بھ را کھے پت، وانگ دروپد نہ لਤھن چیر۔ گھر دلدری بھوگ لگایا، چھڈ دُریو دھن کھیر۔ دُہرا ناؤں پر بھ چھپر چھایا، پر گٹ جوت پر بھ بھیا چھیر۔ گھر گھمیار پر بھ جوت پر گٹاواے، وڈ داتا پر بھ پیراں پیر۔ پیر پیغمبر اولیا کوئی جگ نہ دیسے۔ سرِ شٹ سبائی گر چرن جھکاوے سیسے۔ جوت پر گٹائی ٹلچگ اندر آپ پر بھ جگد پیشے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن دیوے وڈیائی، سرِ شٹ سبائی کوڑی ٹھیسے۔ کوڑا جگ کوڑا آہار۔ بُدھ بھر شٹ تن چلے وکار۔ کایا جھوٹھی ہووے جگت خوار۔ ٹلچگ جیونہ کوئی رکھنہار۔ ساچا ناؤں پر بھ رسن اُچار۔ انتکال کل اُدھرے پار۔ نہ کنک پر گٹے کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ کر جگت کرم وچار۔ گر سکھ ہوئے جگت بھکھاری۔ دیوے درس پر بھ دھر درباری۔ آیا مات کر پر بھ جوت سواری۔ جوت نزِ جن وِچ دیہہ سکھ اُتاری۔ ٹلچگ کھیل کیا پر بھ اچرج بھاری۔ چھل ول ول چھل ٹلچگ کھیل کرے گر دھاری۔ پر گٹ ساچی جوت کر، نہانیاں پر بھ پیچ سواری۔ اُتم ٹلچگ ہویا در، رکھے چرن پر بھ آپ مُراری۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں تیرا جگ، جگ کل پار اُتارنہاری۔ رکھی لاج جگ داتا جیون۔ گر مکھ نام امرت رس پیون۔ سُپھل کام جگت اُتم تھیون۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا ناؤ، گر سکھ من پیون۔ چرن پیار کر پرم پُر کھ پایا۔ گر سیوا گر دربار کر، ٹلچگ ناؤں آتم دیہہ وسایا۔ جوت سرُوپ گھر آئے نر، شبد گیان دان جھوٹی پایا۔ سُتھج ہووے ساچا سر، امرت میگھ جتھے بر سایا۔ سوئی جن لگے کل در، جس جن اپنا بھیو وکھایا۔ بے مکھ کل جائے مر، اُچ پدوی گر سکھ گر در پایا۔ ٹلچگ ساچا صاحب ور،

مات پاتال آکاش چت جوت سوایا۔ گلگ پر گٹے مہاراج شیر سنگھ نز، نہ کنک ناؤں رکھایا۔ سیوا سنگت سرب سنگھ۔ درس سادھ سنگت جو مٹاوے ڈکھ۔ اُجاگر کرم نِرمل ہوئے مگھ۔ کر درس مہاراج شیر سنگھ جن لاہوے بُھکھ۔ مات پتا کر پوت گھر آیا۔ جنم لیا پر بھ درشن پایا۔ کر بینتی سچ ناؤں رکھایا۔ سادھ سنگت وِچ سنگھ پرتاپ الایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگھ گجن جنم پھیر دوایا۔ بینتی کرے بھائی در آ کے۔ رکھو لاج آپ جگ مانے۔ چیت سنگھ ناؤں نہ جگت تراپے۔ من مورکھ پت گوانی آپے۔ جنم گوایا نہ ہوئے سیاپے۔ سُن پکار سُت بخشش مانے۔ سنگھ شنگار ویر کرایا پار، کل جوت رکھائی آ کے۔ مورکھ بھل گیا گوار، ماں جنم کل چلیا پھیر دوا کے۔ دوئے جوڑ کرے ارداس۔ چیت سنگھ بند کر بند خلاص۔ لاج پت سنگھ را کھے، نزک نہ دے واس۔ آپ انھل جیو بھلنہارا، بخش جن کھڑے تیرے پاس۔ مہاراج شیر سنگھ لکھیا لیکھ مٹایا، چرن لاگ جیو ہوئے رہر اس۔ آخرم راس سچ نہ وپار۔ مد ماس کل رسن ادھار۔ ڈل ڈل بھل بھل جو جائے نزک محمار۔ ڈل ڈل بھل بھل پھل لگے نہ جگ چار۔ تُل تُل جیو ساچے تُل، گلگ آیا جیو تلاونہار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، میل ملاونہار۔ پُنی آس گرسکھ، گر ستگر گھر آیا۔ پُنی آس گرسکھ، پر بھ ساچے بھیت گھلایا۔ پُنی آس گرسکھ، بھگت پتونت پر بھ آپ کرایا۔ پُنی آس گرسکھ، لگ چرن اور ک امرت مگھ چوایا۔ پُنی آس گرسکھ، جگدیشہ ہر جو نرائی گھر آیا۔ پُنی آس گرسکھ، مہاراج شیر سنگھ گھال پائی تھایا۔

پہلی وساکھ ۲۰۰۸ کپرمی پرمی سنگھ نمبردار دے گرہ بند بگے

ساچا نام پر بھ ایک اوانگ۔ کرے پر کاش وِچ پر بھ جوت لوانگ۔ بنوالی جیو وِچ پر بھ دان دوانگ۔ ساچا آپ پر بھ اور نہ کوانگ۔ سچ سر سچ ناؤں، وکھر جیو سچ سنجگ ہوانگ۔ تریتا پر گٹ رام او تار، جیو جنت نام رام رسن پروانگ۔ دوا پر کرشن مُرار کنت منوہر لکھی

زائن ہوانگ۔ فلنج لے او تار، نہ کنک پر بھ ناؤں رکھوانگ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے دُتر تار، ساچا شبد چلایا سوہنگ۔ سوہنگ جپ چورنا رس۔ آتم جائے ساچا پر بھ وس۔ وکار پنج و چوں جان نس۔ کرے پر کاش جوت جوں رو سس۔ اگیان اندھیر ہو جائے وس۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ ہوئے بھگتن وس۔ بھگتن وس آپ پر بھ ہوئے۔ لجیا رکھن پر گٹ جگ ہوئے۔ اپنا بھیونہ بے مکھ بلوئے۔ بے مکھ فلنج چو سب روئے۔ گر مکھ ورلا جس درش پر بھ ساچا ہوئے۔ ہوئے پر کاش تن دیہہ اندر، آتمک جوت پر بھ آپ جگائے۔ ساچا دیپ جگے تن مندر، پر گٹھ جوت نِنجن سوئے۔ سُن سماڈھ کھلے من جندر، سوہنگ شبد من وساوے کوئے۔ ساچا صاحب وسے جیو اندر، اوک اتم ویکھ نین بلوئے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج پر گٹ نہ کنک ناؤں رکھائے۔ نر زائن نہ کنک، فلنج چونہ پائن سار، بھلی سرِ شٹ سب۔ بھگت جن سوہن دربار، ساچا پر بھ کل لیا لبھ۔ آد انت پر بھ ایکنکار، امرت بوںد گھلائے ویچ نبھ۔ چار گنٹ ہوئے بجے جیکار، مہاراج شیر سنگھ سرِ شٹ سبائی ویچ داڑھاں چب۔ ایشر جوت جگت نِرالی۔ ستھنگ سَت مہروان سَت جوت سمبحاں۔ پر گٹ رام او تار، تریتا بنیارام بنوائی۔

دواپ کرشن مُرار، ساول سُندر پر بھ روپ وٹا لی۔ ہر جو اسر سُنگھار، بھگت جناں پیچ رکھا لی۔ پدر سُداما دروپت دیوے تار، نہانیاں ہو جائے رکھوائی۔ بن مala پر بھ بھوکھن کوں نین سُندر مکھ سر ٹکا لی۔ رام روپ جس رنگ نہ ریکھیا، ساچی جوت انش آکار ویچ دیہہ ٹکا لی۔ ہنکار نوار بھگتن تار، ارجمن رتح پر بھ آپ چلا لی۔ ہوئے مار کل آتم سُدھار، بیراث روپ پر بھ سرِ شٹ کھپا لی۔ گیان اندھیار و چوں دیتا مار، کرشن مُرار گیان گوجھ رسانا گیتا گا لی۔ دواپ کیا پار دوت ڈشت سرب سُنگھار، بھگت جناں ہر پیچ رکھا لی۔ فلنج بھیا اندھیر وکار، دھرم سَت گئے دوویں ہار۔ پورب کری پر بھ وچار۔ جوت سر روپ رو رہیا ویچ سنسار۔ نظر نہ آوے پر بھ دیہہ رکھے ساچی تار۔ جیو بھل جاوے پر بھ بیٹھا جوت ویچ دیہہ دھار۔ کر وکار فلنج ڈل جاوے، سوہنگ شبد نہ کیا وپار۔ کر درس نیتز تیجا کھل جاوے، پر بھ کھولے دسم دوار۔

امرت رس جھرنا جھر جاوے، پوے بُوندِ وِچ نابھ جل دی دھار۔ آتم رس تن اندر اُچے، کھلھے سادھ سُن نظری آوے آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، فلنج کھپاونہار۔ فلنج ہویا اندھیار اندھ۔ دھرم سچ چھپے جوں مسیا چند۔ جیو وکاری آتم کو ٹھی کر بیٹھا بند۔ مایادھاری رسا چین نہ پائے پربھ کا سچا انند۔ مہاراج شیر سنگھ کل پیچ سواری، رکھے لاج جوں دواپر منوہر مکنند۔ فلنج آیا فلنج او تاری۔ نہ کلکنک سرب سر شٹ پربھ جوت پدھاری۔ بے کھاں مت بُدھ گئی فلنج ماری۔ نرخجن جوت کھولے سروت، جیو کیوں منوں وساري۔ ملے سو جیہا یچ بوت، سوہنگ ناؤں سچ امرت وچاری۔ مہاراج شیر سنگھ کرے نیچو اُوچ، دے درس پربھ پیچ سواری۔ بھگت و چھل پربھ آپ اٹل۔ فلنج پر گٹے سنتجگ دیوے درس جوں راجا بل۔ آیا جوت پر گٹائیکے، نہ رنگ روپ جوں گھڑی پل۔ نہ کلکنک ناؤں رکھائیکے، پربھ آیا فلنج چل۔ سچ سوہنگ شبد چلائیکے، دُشت دُوت سب دیوے دل۔ مد ماسی سرب کھپائیکے، بھگتن گھر آوے آپ پربھ چل۔ فلنج قهر درتائیکے، اک کر جائے جل تھل۔ وچوں ممتا مان چکائیکے، بھگتن جوت آتم جائے بل۔ سوہنگ ساچا شبد چلائیکے، پونج مٹاوے ساری کل۔ اک اپنا نام رکھائیکے، ساچا نام سنتجگ بیٹھا مل۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگت پر گٹائیکے، دیوے درس پربھ اخّل۔ پربھ ویکھو اک جوت سروور۔ نینیں پیکھو نہ دیسے دور۔ آتم جوت وچ پربھ کا نور۔ بھگت جناں ہر آسا پور۔ کر درس جیو اُترے من سگل و سور۔ فلنج سادھ سنگت ہو چرن دھوور۔ بے گھے پکڑ پچھاڑ کے پربھ کیتے چورو چوور۔ رن گھاوے وڈے سور۔ پربھ جوت وچ مات ٹکائیکے، بے کھاں دیسے دور۔ نہ کلکنک آیا ناؤں رکھائیکے، سادھ سنگت پربھ بیٹھا حضور۔ سنگھا سن پربھ بیٹھا ڈیرہ لائیکے، گھال بھگتن ہوئی منظور۔ گر سکھاں ہردک جوت جگائیکے، آتم گیان کرے بھرپور۔ اندھ اندھیار وچ دیہہ مٹائیکے، جوت سروپی سچ دیوے نور۔ شبد راگ دھن انخد وجائیکے، جگاوے جوت جوں کوہ طور۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سر روپ فلنج درس دکھائیکے، بھگتن کر جاوے سنسا دور۔ آتم سنسا رہن نہ دیوے۔

پر گئے جو ت الکھ ابھیوے۔ ملے بنوال جو جن چرن گر سیوے۔ ساچا دھن مال سوہنگ شد گر دیوے۔ آتم وسے پربھ آپ گوپاں، نام ندھان ٹھیک ساچے میوے۔ مهاراج شیر سنگھ ٹھیک بھگت بھگوان سوہنگ شبد جو رسانا لیوے۔ سوہنگ شبد ہوئے ٹھیک داتا۔ بھگت بھگونت دوئے کراوے ناتا۔ کر کر پا آپ پربھ، بھگت جناں ٹھیک پچھاتا۔ گھال پائی گر سکھن تھائیں سب، گھٹ مات کڈھ سُچھل کراتا۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سچا سنتگر جن پچھاتا۔ سو جن پچھانے پربھ جس مہروان۔ کوئی پُر کھ پچھانے، جن سوہنگ شبد دے چلیا دان۔ بے گھن بھجن جوں بھٹھیا لے دان، کیوں کل بھلیا انجانے، ایشر جوت دھری جگ آن۔ ماں جنم لگ جائے ٹکان، سوہنگ شبد سُنی دھن کان۔ کر درس آتم شکھ مانے، پربھ والی ہوئے دو جہان۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سرنائی، انکال جن بھگت تکان۔ بھگتن ہوئے پربھ آپ سہائی۔ جامہ دھار نہ ٹکنک دیوے وڈیائی۔ سوہنگ شبد وجاوے ڈنک، سوئی سر شٹ اٹھ کھلوئی۔ ٹھیک سوہن دوارے بنک، جتھے پربھ ساچے جوت پر گٹائی۔ اک کر جاوے راؤ رنک، کل رہن نہ دیوے کسے وڈیائی۔ دیوے درس بار انک، جس پریت گرچرن لگائی۔ پر گٹی جوت وچ پری گھنک، پربھ جوت وچ مات دے آئی۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹا کے، کھنڈ برہمنڈ سرب دیوے الٹائی۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ کا واس۔ سرب تھائیں ایشر جوت نواس۔ جن سمرت پربھ آتم راس۔ بھل نہ جائے کر سواں سواس۔ کل ڈل نہ جائے ایہہ تن جھوٹھا ماس۔ مایا ویکھ ڈل نہ جائے، ساچا لال کر بیٹھا دیہہ نواس۔ مهاراج شیر سنگھ گر کھ کل اجل جوں چندن پربھاس۔ گر سکھ پریتی گر سکھ نوری چند۔ نجانند درساوے پربھ پرمانند۔ پرمگت پاوے مل جاوے برہمند۔ وچھڑ کدے نہ جاوے، جس ملیا پربھ بخشند۔ بے گھاں نظر نہ آوے، آگیان اندھیر رکھے وچ کندھ۔ بھگت جناں پربھ وچ سماوے، کرے پرکاش مُن جوں چوڈھویں چند۔ ہر جو بھگتن در آوے، توڑ جائے کل بندھن بند۔ سوہنگ شبد سچ راگ سناوے، جیو نکل جائے وچوں مایا پھند۔ سوچھ سرف پ پربھ درس دکھاوے، دیوے مار وکار پنج دیہہ دا

گند۔ ساچا شبد سچ گھر آوے، سادھ سنگت من گلگھ مند۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تریتاوے، کر درس سرب ہوئے انند۔ بھیا انند و بھی و دھائی۔ سادھ سنگت مل ساچی مت پائی۔ آتمک دیپ بجھی پھیر جگائی۔ دھن دھن گرسکھ، گرچن پریت جس لگائی۔ بالک مات ہوئے جوں گلکھ، آتم جوت دیوے رُشنا۔ گلگھ ڈر لے منکھ، سوہنگ شبد جن رنسا گائی۔ بے گھ جائے جوں سنبل رُکھ، درگاہ پھل ملے نہ رائی۔ پربھ درس جگ اُتم سکھ، مل سادھ سنگت رنسا ہر جس گائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلک اوتار، سَتِّج ساچا جائے لگائی۔ سَتِّج ساچا سچ ناؤں ترے۔ سرب جِپ و سے پربھ آپ ہرے۔ سوہنگ شبد جپ رنسا گلگھ جِپ انت ہوئے کھرے۔ کر کرپا آپ پربھ، گر سکھاں ساچی جوت سَتِّج دیہہ دھرے۔ مہاراج شیر سنگھ گرگھ او جل، جو جن آئے سرن تیری پرے۔ سرن پرے سمر تھ سوامی۔ نہ کلک پر گٹے پربھ نہ کامی۔ کوئی جِپ نہ جانے، بھگوان کرشن رام نامی۔ جن بھگت پچھانے، مہاراج شیر سنگھ جگت سوامی۔ گلگھ پر گٹے پربھ پتو نت۔ جوت لکائے وِچ بھگت بھگونت۔ دھر جوت وِچ رہے اکنت۔ جت دیکھیا جپ اُتم سنت۔ کر پریکھیا جپ سوہنگ منت۔ نظری آوے وِچ بیٹھا بے انت۔ سرب سرِ شٹ کا آپ کنت۔ بھل نہ جِپ جس بنائی بنت۔ جگت چلنہار ہے، کوئی رہے نہ انت۔ گلگھ گن و چار، جوت پر گٹائی پربھ گنو نت۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، دیوے تار جو جن چرنی لکنت۔ گلگھ پر گٹے پربھ ساچا ساکھی۔ سوہنگ شبد شن گر سکھاں اُتم سچ بھاکھی۔ درس دکھائے آپ پربھ، ایتھے او تھے جس پت را کھی۔ سادھ سنگت من و بھی و دھائی، درس کریا ویلے امرت پربھ دن و ساکھی۔ وساکھ وسیا وِچ دیہہ گھر۔ کھول دکھاوے گیاں جوت پربھ ساچا در۔ آپ درساوے ساچا روپ پربھ نز۔ سوہنگ شبد جپاوے رنسا ہر ہر۔ سادھ سنگت کل جگت اپجاوے، بے گھ کئے ڈاڑھا ڈکھ بھر۔ سوہنگ امرت پربھ گھ لگاوے، گر سکھ پورا جگت نہ جائے مر۔ پر گٹ ہو پربھ درس دکھاوے، چرن لاگ جِپ جائے تر۔ جوت سر روپ نہ کلک ناؤں رکھاوے، گلگھ آیا پربھ بھکھ کر۔ کرے نواس وِچ سادھ

سنگت، مہاراج شیر سنگھ او تار و شنوں نر۔ امرت ویلا کر امر و چار۔ جوت جگاوے پربھ گردھار۔ وساکھ سہندا امرت بر سے دھار۔ گڑ جائے ایشر دربار۔ جوت سروپی بھگوان اپر ہوئے اسوار۔ مان سرور امرت پربھ چرن کولار۔ بھر چنج لے آیا مات لوکی و چ سنسار۔ دیوت پُری جاں لٹکھیا، اندر یدھ کرے اپار۔ امرت دھار امرت ورکھیا و چ سنسار۔ بوںد ڈیگی اپر اپار۔ اک گنگا گوداوری و گے جل لہندی دھار۔ امرت پربھ ورتایا، و چ جھوٹھے سنسار۔ دن وساکھ سہایا، چت امرت ورکھے کرپا دھار۔ گوبند گر فلچ آیا، سچ امرت جس آپ بنایا۔ گرسکھاں گرمخاں ملھ چوایا۔ سچ سچ سچ حکم شایا۔ امرت روپ پربھ امر ہو و چ سمایا۔ ستاراں سو چھپنجا بکرمی تھت وار دن لکھایا۔ فلچ ایسی پائی مایا۔ رسیت گریت و چ جگت پسایا۔ مد ماس آہار بنایا۔ پی امرت گر گوبند، ناؤں لکنک لگایا۔ ایشر کرم و چار کے، بے مکھاں آن سرب مان گوایا۔ ساچا جامہ دھار کے، وانگ نبؤ سرب نچوڑ و کھایا۔ اپنی جوت سرب و چار کے، اک سوہنگ ناؤں رکھ و کھایا۔ ویہہ سو اٹھ دن وساکھ و چار کے، سرب سہاوے تال پربھ خالی کرایا۔ آپ اپر مپر آپ نہ کیوا۔ پرگٹ جوت سب دیوی دیوا۔ ہوئے آپ الکھ ابھیوا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ اندر سچ تیری سیوا۔ سہائے تھان و چ کل اندر، جوت پر گٹائے جتھے پربھ آ کے۔ سہائے تھان سرب گھر مندر، جتھے بیٹھا پربھ بھیس و ٹا کے۔ سہائے تھان جگ اندر، فلچ جاوے پربھ الٹا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، سستجگ ساچا سچ جائے لگا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، سنگھ آسن پربھ بیٹھا آ کے۔ سہائے تھان فلچ اندر، شبد گن ندھان پربھ جائے لکھا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، سستجگ ساچا سچ جائے تخت رچا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، سستگر منی سنگھ سستگر بنائے۔ سہائے تھان جگت اندر، بھگوان بھگت دکھن دشا کھت لکھا کے۔ سہائے تھان جگت اندر، درس کرے جو جن آن، ہووے پار درگاہ جا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلچ آیا نہ لکنک ناؤں رکھا کے۔ بھگلت دیوے پربھ و ڈیائی۔ آد جگادی سدا سہائی۔ سرن پڑے پربھ لاج رکھائی۔ آواگون سرب چنت مٹائی۔ تین

بھون سرب سو جھی پائی۔ گر سکھ سنگ سکھ مل تر جائی۔ جوں رامانند تارے کبیر گوسائیں۔ پسو پریتوں دیو کرے، پورے سکھ وِچ ایہہ وڈیائی۔ پربھ ساچے کی جن سیو کرے، انتکال جمکال نہ کھائی۔ ملے پربھ الکھ ابھیو، دے درس انتکال گر سکھ کرائی۔ کوئی نہ فلنج پربھ تُدھ چپو، دھام بیکُنٹھ گر سکھ پُچائی۔ ساچا سکھ ساچی جوت، انتکال وِچ جوت دے مل جائی۔ جو کچھ کرے سوئی کل ہوت، مہاراج شیر سنگھ کوئی چیونہ جانے رائی۔ چپو جنت کی جانے وچارا۔ مایا روپ پربھ پر گلیا سنسارا۔ فلنج ہوئے ممتا ہو یا سہارا۔ سُتگر ساچا تن منوں وسارا۔ ماس چل گیا رسن وکارا۔ مور کھ مگدھ کیوں جھلا پربھ گردھارا۔ کر درس مان رنگ سد جوت مُرارا۔ سوہنگ شبد پربھ کھول دیا فلنج بھنڈارا۔ بانی بوہتھ پربھ بن گیا آپ ورتارا۔ کرپا کر امرت نام مگھ چوارا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ خزینے بھرے رہاں تیرے بھنڈارا۔ بھنڈاری وڈ پربھ بھنڈاریا۔ سنگھاری وڈ جگت سنگھاریا۔ خواری کرے آپ جس کل دھاریا۔ چرنی پڑے مل سادھ سنگت پربھ تاریا۔ جوت سروپ تریلوکی نندن، جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ فلنج کام نہ پائے پھنڈن، سوہنگ شبد پھاند جگ ماریا۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگن، گیان جوت کرے اجیاریا۔ گر مگھ فلنج پاپ پھاڑاں لکھن، جنم مرن پربھ آپ سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں من تیری لگن، بھل نہ جانا آئے چناریا۔ چرن آئے ملے چرنودک۔ گنوںت چیو ہوئے گیان بودھک۔ پوت آتما کر جائے دیہہ سودھک۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے گھر ناؤں نودھک۔ نوندھ نج گھر پائے۔ مل سادھ سنگت من وہے ودھائے۔ سرب چپو جنت پربھ سو جھی پائے۔ جو جن آئے چرن لگائے۔ گن ندھان گیان درس دوئے جھولی پائے۔ توڑ انھمان ساچا پربھ راہ دکھائے۔ سخنی سلطان سرب پربھ بُنھ رکھائے۔ ایکو آپ ایکو بھگوان، سوہنگ شبد جگت چلائے۔ جس نے جیسا ساچا جاپ، تِس وِچ رہیا سمائے۔ وچوں مارے ہوئے تِن تاپ، وِچ للاٹ جگائے۔ انتکال کوئی پُچھے نہ وات، درگاہ ملے سزاۓ۔ گر سکھاں پائے ساچی دات، سوہنگ شبد ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ آتم دیوے شانت، جو جن

آئے چرن سیس جھکائے۔ سر دھا پوری پورن آسا۔ بُجھی اگن آتم ترپتاسا۔ وِچ دیہہ پربھ کیو واسا۔ دُکھ دلدر کیو ناسا۔ تِس صاحب کو بل بل جاسا۔ جس نے دیبا سوہنگ بھروسا۔ جپ جپ جپو سوہنگ سواس سواسا۔ آتم بُدھ بیک گرچرن آئی راسا۔ اُتم دیہہ وشیش، ساچا شبد سنگت من بھاسا۔ مهاراج شیر سنگھ راکھو اک ٹیک، آتم جوت کرے پرکاشا۔ فلنج ہویا انت خوارا۔ سچ دھرم گیا مار اڈارا۔ آتم چلیا جپو وکارا۔ ہنکاری نندک دُشت جھکھ مارا۔ نینیں پیکھ سچا دربارا۔ جنم گوایا مور کھ مگدھ گوارا۔ نہ دیسے دیسنہارا۔ جس پسرا سرب سر شٹ پسرا۔ اپنا آپ اپیا، اک رنگ جوت ادھارا۔ نظر نہ آوے پربھ سرب جپو میں وسنسیہارا۔ اگم جوت نرمل نرالی، تین لوک کرے آکارا۔ فلنج پر گئیا دو جہاں دا والی، چرن لاغ کر نہسکارا۔ مهاراج شیر سنگھ شبد دھن مالی، سوہنگ شبد دے جاوے سنجگ بھنڈارا۔ جل دھارے پورن پُر کھ سمر تھ، گر سکھاں مگھ چو وندا۔ پربھ ساچا کتھنا کھ، بھگت جناہ ہوئے ورتند۔ امرت میکھ ورسا، آتم شانت کرند۔ سچ سچ وِچ دیہہ ورتا، بُجانند سب درس دہند۔ کھول کپاٹ پربھ دے درسا، انخد شبد من وجندا۔ ساچا گر سکھ نہ جھوٹھا پاٹ، ساچی جوت پربھ وِچ دیہہ دھرندا۔ بے مگھ ہوئے فلنج گھاؤ گھاٹ، جو پربھ آئے سر ان کریوے نند۔ پربھ جوت جگائے لاٹواٹ، بھگت جناہ ہر دھر بخشند۔ سوہنگ شبد جپو سدا من راٹ، فلنج اندر پار کرند۔ فلنج ہوئے خواری، جو جن پربھ توں مگھ بھوندا۔ فلنج لے اوتاب، پر گٹ ہویا پربھ مر گند۔ نہ کنک پربھ جامہ دھار، مهاراج شیر سنگھ امرت روپی مینہ بر سند۔ بھوگ لگا گھر بھوگیا۔ سنجوگ میل ملا سنجوگیا۔ کل روگ ہوئے وڈ روگیا۔ ایہہ کوئے نہ جانے سار، پر گٹی جوت فلنج پربھ چو جیا۔ نکم کر وچار گر سکھاں دیوے آپ پربھ سوجھیا۔ شبد دھن ہوئے گنجار، بھیت گھلادے آپ کچھے پربھ گوجھیا۔ گر سکھاں دیوے چرن پیار، لجھ جائے جے لائے چرن پربھ لو جھیا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کنک اوتاب، گر مگھ ورلا کوئی گر در جھو جھیا۔ جھو جھے سو جو کام کرودھ لو بھ موه ہنکار وچوں ہوئے مارے۔ مت من بُدھ رکھے اک جوت

ادھارے۔ خاطر فُرنا بُدھی کوٹ اُسارے۔ نس نہ جائے جو چپو کرے خوارے۔ بھگت جناں پربھ بھرم نوارے۔ گھر آئے ہر کان سوارے۔ دُشت دُوت سنگ شبد سنگھارے۔ فلنج دھر جوت سچ آپ نِزکارے۔ مگھ اجل گر مگھ سوہن سچ تیرے دربارے۔ بھوگ لگایا آن سدا بھرے رہن بھندارے۔ سوہنگ شبد چلایا، چار گنٹ ہوئے جیکارے۔ جوت سروپی جگت جلایا، ہاہاکار کر جپو پکارے۔ بھگت جناں پربھ آپ ترایا، ساچا ناؤں دیوے ادھارے۔ مہاراج شیر سنگھ رکھ پت رایا، بھگت جن ہر پار اُتار۔ گھر مندر سب سہایا، گھر آئے سرب گھٹ واسی۔ ساچا تخت سچ سہایا، اپر بیٹھ تخت نواسی۔ پاتال آکاش پربھ تجایا، ساپی جوت وچ مات تراسی۔ سَتْجَ ساچا تخت رچایا، پر گٹے جوت پربھ ابناشی۔ سادھ سنگت پربھ درس دکھایا، دیوے دان جوں درگاہ بھاسی۔ گر سکھ ہیرے مانک موئی فلنج لبھ لیایا، چرن سیولائے داسن داسی۔ ناؤں نہ کنک رکھایا، بندی توڑ بھگلتن اکھواسی۔ مہاراج شیر سنگھ تھان سہایا، کر درس سادھ سنگت تر جاسی۔ کر درس سادھ سنگت ترے۔ پر گلیا ساچا کنت، ورلا گر مگھ کوئی پربھ ورے۔ ہوئے داس بھگلتن کیرا، رنسا چپے جو ہرے ہرے۔ انتکال پربھ کرے نبیرا، فلنج آئی کرپا کرے۔ فلنج اندر پایا پھیرا، مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیرے در تے کھرے۔ اونچ اگم اتھا۔ پر گٹ بیٹھا پربھ بے پرواہ۔ سچا آپ فلنج پر گٹے سچا پاتشاہ۔ بن بھگلتن پاوے کوئی نہ۔ سکھاں ہر دک پربھ وسے اک تھا۔ بے کھاں نظر نہ آوے، فلنج ساچا راہ۔ سچ گھنڈ نواسی سادھ سنگت ہر دے رہیا سما۔ مہاراج شیر سنگھ کل سو کرے جو من بھاسی، تیرا انت نہ پاوے راہ۔ فلنج دیوے وڈیائی وڈے سادھ سنت۔ پیچ رکھائی بنائے بنت۔ سَتْجَ جھوٹھی کریا سب ہٹائی، اک اپنی کرائے منت۔ کھانی بانی کوئی رہن نہ پائے، سوہنگ شد چلائے منت۔ مہاراج شیر سنگھ بان شبد مارے، بھسم کراوے سرب جپو جنت۔ گر سکھاں من چاؤ گھنیرا، پربھ سنگھاں بیٹھے لا۔ ہر گھر آوے پربھ میرا، پربھ ملن دی آتم چاء۔ کر کرپا پربھ جوت پر گٹاوے، پربھ ابناشی گھر لیئے پا۔ تین لوک جس ہوئی داسی، فلنج آوے

جوت سروپی بھیں وٹا۔ نظر نہ آوے در کوئی مد ماسی، مایا روپ سب دیوے پڑدا پا۔ چرن لاغ سرب پھل پاسی، سوہنگ ناؤں جس لیا دھیا۔ ساچا شبد جو جن رِدے سماں، سچ جوت دیوے وِچ دیہے ٹکا۔ چو جنت سرب وناں، آدانت اک رہے سچا پاشا۔ ٹکج اندرھیار بے مکھاں جنم گواں، پر بھ ساچے دانہ دیسے راہ۔ در گاہ کوئے نہ تھاں پاسی، نہ ہنک لئی نہ جن سرن ٹکا۔ مہاراج شیر سنگھ تخت نواں، پر گٹ ہو کے دھام گیا سہا۔ دھام سچ دھرم جائے بھر۔ کام کرو دھ کر درس چو دوئے جائے مر۔ نظری آوے پار برہم پر میشور، ہوئے نہانا چو چرنی پڑ۔ جوت سروپ نر بھن جوت، لوک لاج توں چونہ ڈر۔ ٹکج پر گٹے پر بھ وڈ بھوپ، کوئے نہ جاوے درتے ہر۔ ساچا پر بھ نہ کاچا سوت، سوہنگ ناؤں وِچ منکا دھر۔ ایشر جوت نہ رنگ نہ روپ، بھگت جناں جوت سروپی دس آوے نز۔ مہاراج شیر سنگھ رکھ لاج وِچ اندرھ کوپ، سادھ سنگت گئی سرنی پر۔ سچ تخت رکھے پر بھ چرن۔ چرن ڈگے آئے چار ورن۔ مہما پر بھ کی کوئی سکے نہ ورن۔ کر درس سرب دکھ ہرن۔ گر مکھ ہووے پھیر جگ نہ مرن۔ چرن لاغ پت پاپی ترن۔ ٹکج پر گٹیا پر بھ دھرنی دھرن۔ لاج رکھائے جو جن تکائے سرن۔ بے مکھ ٹکج دکھ ڈاڑھا بھرن۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد تیرا ساچا ورن۔ سچ تخت رچایا، چلے چار جگ۔ سوہنگ شبد ورتایا، چلائی جگت پر بھ دُنج۔ بے مکھاں نظر نہ آیا، آتم جوت گئی کل بُجھ۔ گر سکھاں پر بھ درس دکھایا، آتم بھیت گھلایا گجھ۔ سوہنگ شبد من وسایا، آتم ترکھا گئی بُجھ۔ گھر بیٹھ پر بھ پر میشور پایا، گر چرن پریتی جاؤ لجھ۔ باہوں پکڑ اٹھایا، گر سکھاں شبد لگائی بُجھ۔ گر مکھاں پر بھ جوت جگایا، آتم دیپ نہ جائے بُجھ۔ مہاراج شیر سنگھ پر مگت پائیئے، دُوجی وست چو نہ لوڑے بُجھ۔ ٹکج پر گٹے نز اوتر اگھا۔ سُنجگ ساچا دھام رچاوے وِچ پنڈ بُگا۔ گر سکھ کر پریت گر چرن سنگ لجھا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری وڈیائی، جن بھاگ لگایا گر سکھ آن جُجھا۔ گر سکھ جُجھا ہر کا مندر۔ ورتے بھانا سُنجگ اندر۔ بے مکھاں گھر بھن جن بندر۔ گھر گھر رہن وجہ جندر۔ کھلے بھنڈارے رہن لگنگ۔ جوت پر گٹائی کرش

ساو لے سندر۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لگ جائے، آئے راجا بُھپندر۔ کرے کھیل پربھ اچجن نڑالے۔ شبد سرُوپ آتم راج نکالے۔ شیر روپ کھڑے جا آلے دوالے۔ نینی دیسے مر نہ جائے کسے بر چھے بھالے۔ سوہنگ آواز دھن آئے، واہ جیو جگ اپنی لا لے۔ بھے اندر سرب پکارے، ہوئے سہائی کوئی آن بچا لے۔ انتکال نہ کوئی ہوئے سہائی، آتم چکھا جوت سروپی بالي۔ پر گٹ ہو کے مہاراج شیر سنگھ، سوچھ سروپی درس دکھاوے۔ درس دکھاوے راجن راجا۔ لاگے چرن بخش غریب نوازا۔ سچا پاتشاہ جن جیو ساجن ساجا۔ سرن پڑے دی راکھو لاجا۔ دیو برم گیان جوں تارے سکھ ویچ ماجھا۔ کر دھیان وجے من انخد واجا۔ گلگج پر گلکھیو جوت سرُوپ، مایا روپ سررشٹ جس ساجا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے اگیان بناسے، چرپنی ڈگن راجن راجا۔ راجن ویچ راجا راج پر گمکھ۔ دے درس کر لائے بھکھ۔ شبد شناوے نظر نہ آوے نہ کوئی دیسے گنٹ نہ رکھ۔ بھرم بھلکھیے پاوے آتم گراوے، کرے بینتی مل پربھ سکھاں سکھ۔ نویاں پربھ نظری آوے، بال اوستھا بال جوں ماتا گکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تھان سہایا، کر درس گرگھاں لاهی بھکھ۔ بھوپت بھوپت آپ وڈ بھوپتا۔ اگم اتحاہ اجوپ پربھ نزوپتا۔ درس دکھاوے کرپا کر، پربھ اپنی سچ سروپتا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے جوت سروپتا۔ تھان سہایا آن پربھ، جوت سروپی آپ پربھ آکے۔ بھگت جناں مان دوایا پربھ، گلگج ساچی جوت پر گٹا کے۔ سوہنگ شبد جپایا پربھ، گلگج بھرم سرب مٹا کے۔ جوئی جوت جگایا پربھ، گیان جوت دیپ آتم دیپ جگا کے۔ ویچھریاں میل ملایا پربھ، نہ ہنکنک ناؤں رکھا کے۔ بھگت بھگونت اک کرایا پربھ، سوہنگ ساچا شد پڑھا کے۔ وچوں موہ چکایا پربھ، شبد دھن وجا کے۔ گلگج درس دکھایا پربھ، بھگت جناں گھر آپ آکے۔ جگ چار مان دوایا پربھ، بھگلت مہما آپ لکھا کے۔ چار ورن چرن لگایا سب، سوہنگ شبد ایک پر گٹا کے۔ راؤ رنک اک کرایا پربھ، جوت سروپی بھکھیکھ وٹا کے۔ گلگج جگت کھپایا پربھ، اگن جوت جگت لگا کے۔ بے گھاں گھایا پربھ، سوہنگ شبد بان چلا کے۔ گرگھاں کل وڈیایا پربھ، امرت بوںد مکھ چوا

کے۔ جنم سُبھل کرایا پر بھ، فلنج ساچا درس درسا کے۔ امرت پھل دوایا پر بھ، جو جن چرنی ڈگے آکے۔ سچھند نواس کرایا پر بھ، گر سکھاں رکھے سر ہٹھ لٹکا کے۔ جوتی جوت ملایا پر بھ، انتکال پر بھ درس دکھا کے۔ بھگت جن تارے پر بھ، مہاراج شیر سنگھ فلنج ناؤں رکھا کے۔ فلنج بھیا پر بھ بلونت۔ اُچ اگم مہما بے انت۔ جناوے کے گرمگھ ورلے سنت۔ تراوے تے جس پر بھ چرن لگنت۔ سر شٹ سبائی ہوئی بھمنت۔ گر سکھاں ملیا فلنج پر بھ ساچا کنت۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، جوت سروپ وسے وچ چیو جنت۔ گوہند دیوے گر وڈیائی۔ جوت سروپ جوت وچ جوت ملائی۔ ستجگ ساچا ستگر منی سنگھ بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ چتر بھج، آپ ہوئے آن سہائی۔ گرمگھ ساچی پریت کر، پر بھ ملے اگٹا۔ گرمگھ ساچی پریت کر، پر بھ مٹاوے سرب بھرماں۔ گرمگھ ساچی پریت کر، ذات پات پر بھ نہ دیکھے، دیکھے چیو کرماں۔ گرمگھ ساچی پریت کر، گر سکھ ساچی نیت کر، فلنج سورے جمن مرننا۔ گرمگھ منوآں چیت کر، مل سادھ سنگت کل ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ کایا سیت کر، سرن پڑے کی راکھو سرنا۔

پہلی وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال

گر سکھاں من بھاکھیا بھاکھی۔ ملے پر بھ الکھنا لکھنا نہ لاکھی۔ باہوں پکڑ چن کڈھے وکھ، امرت جام دے سچا ساقی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹھائی، گر سکھاں سہائی دوس وساکھی۔ وساکھ وس آکھ آپ پر بھ مارے۔ جوت نور نیت کر اجیارے۔ آتم ترشن پر بھ چیو دی مارے۔ ایک بوںد امرت برکھ نج ٹھارے۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگت پار اُتارے۔ گرمگھ جگایا آپ پتوںتی۔ کل میل کرایا بھگت سنگ بھگوںتی۔ سچ درس دکھایا پر گٹ سر شٹی کنتی۔ بھرم بھلیکھا لاهیا جوت جگا وچ دیہہ گنوںتی۔ فلنج اندر پائی مایا، بے مکھ مول نہ چرن لگنتی۔

کے ہیا۔

سادھ سنگت پر بھ راہ بتایا، سوہنگ شبد گر در بن جائیو منگتی۔ مہاراج شیر سنگھ و کھر ساچے نام جپایا، و چوں مارے ہوئے ہنگتی۔ ہوئے مار اپنی کل ویج دیہہ دھار۔ گھر آئے کارج دے سوار۔ کلنج کھیل کرے پر بھ اپر اپار۔ جیو اس ہتھ کر اس ہتھ بھر ساچا پر بھ نہ کرے ہڈار۔ ساچا نام گر درس تیری و تھ، رسا جپ پا پر بھ کی سار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ چلایا رتھ، گر سکھ چڑھے کل اُترے پار۔ ساچا رتھ ساچا رتھواہی۔ ساچا نام و کھر ویج دیہہ پائی۔ ساچا جام امرت دے پلائی۔ ساچا کام جیو گرچن سیس نوائی۔ پر گئے کل ساچا رام، مورکھ جیو بھل نہ جائی۔ جوت دھری کل کالے شام، گر سکھاں اندھیر دے میٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جیو میں رہیا سمائی۔ سرب میں وسے و سنبھارا۔ جوت سروپی اونکارا۔ شبد سوہنگ چلایا جگت دو دھارا۔ گر مکھ بے مکھ دوانگ، بے مکھ مار گر مکھ پار اُتارا۔ سوہنگ شبد کل چلے دو دھارا آرا۔ بھگت جناں دیوے پر بھ نام پیارا۔ آتم رکھ اک درس آدھارا۔ بے مکھ دُشت در جھکھ مارا۔ آتم ہوئی بھر شٹ، مکھ نہ لائے کل مائس جنم ہارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ نِرمل، جن ساچا نام کیا وپارا۔ ساچا نام گر سکھ وپاری۔ ساچا دھام پر گئے جوت نِرناکاری۔ سوہنگ نام رنگ نام جپاوے جیو برہمچاری۔ آتم دھیان کراوے کام کرو دھ و چوں دے ماری۔ چام نہ آوے کام، جیو و چوں جوت جاوے مار اُذاری۔ مہاراج شیر سنگھ پر گئے جوں ترتیتا رام، سادھ سنگت کٹ جائے ہوئے بیماری۔ کائے روگ پر بھ کاٹھنہارا۔ ہوئے نہ سوگ دیوے درس آتم درساو نہارا۔ آتم رس سدا جیو بھوگ، آتم جوت جگے پر بھ اگم اپارا۔ کھول و کھاوے پر بھ دے گوجھ، وجاوے دھن شبد کھول دسم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ درس کر روز، کر پر ساد کرو نمسکارا۔ گر پر سادی پر بھ بھیا۔ پوہ نہ سکے گر سکھ کل میا۔ بھلے جیو کل کھاوے دھکے، ساچا پر بھ کر دیا۔ کوئے نہ جائے مدینے مگے، ساچا نام سوہنگ پر بھ دیا۔ مہاراج شیر سنگھ مان گواوے گے، جوت سروپی کر

۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال

جپ جپ نام جیو، ملے آتم رس۔ جوت سروپی آوے پربھ وس۔ اپنا بھیو گھاواے دس۔ بے مکھ در تے جاوے نس۔ سوہنگ شبد
بان چلاوے کل، مهاراج شیر سنگھ بھگتن کیتا وس۔ بھگت جن سو، جو درس سُہندے۔ بھگت جن سو، جو کل تزندے۔ بھگت جن سو، جو کر
درس سرن پڑنے۔ بھگت جن سو، جس بخشے جن آپ بخشدے۔ بھگت جن سو، مل سادھ سگت جن دُتر تزندے۔ بھگت جن سو، جن پایا
مُرار منوہر مکندے۔ بھگت جن سو، آتم رس نجھروں جھرنے۔ بھگت جن سو، کول نابھ امرت بوند مکھ چوندے۔ بھگت جن سو، جن
پربھ دسم دوار کھلھنے۔ بھگت جن سو، جو فلنج سادھ سگت مل بہندے۔ بھگت جن سو، جو نہ کنک درس کرندے۔ بھگت جن سو،
جن مهاراج شیر سنگھ پربھ گوئندے۔ نظر نہ آوے پربھ، نہ ریکھا نہ روپ۔ سُن کے نام نس جاون دُشت دُوت۔ گر سکھ ساچا جتھے جوت
دھرے وکھ سچ قلبوت۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج اندر جن بھگت تیرے ہوئے سپوت۔ بھگتن دیوے پربھ آپ وڈیائی۔ گرچن جس آس
تکائی۔ جگ چوئھے جوت پر گٹائی۔ نہ کنک ناؤں رکھائی۔ بھرم بھلکھیے سر شٹ بھلانی۔ بے مکھاں پربھ سارا نہ پائی۔ ایشر جوت مات میں
آئی۔ دواپر کرشن مُرار، تریتا رام رگھائی۔ ستجگ سَت مہروان، فلنج نہ کنک جوت پر گٹائی۔ مهاراج شیر سنگھ گن نِدھان، وید اتھر بن مان
گوائی۔ جاوے اتھر بن مئے اندھیرا۔ فلنج سنجھ ستجگ سَت سوررا۔ بھگت جناں پربھ دیسے نیرا۔ بے مکھاں کر مایا کیرا۔ سادھ سگت پربھ
کیا وسیرا۔ مهاراج شیر سنگھ سو جن ادھرے، جن نام لیا ہے تیرا۔ سوہنگ تیر رسانا چلہ۔ کوئی نہ دیسے سکا بل۔ مان مکاوے پربھ نسلما۔
مهاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد بنایا گر سکھاں قلہ۔ ایشر جوت فلنج پر گاسے۔ اگیاں اندھیر جن بھگت وناسے۔ جھوٹھی دیہہ وچ سچ جوت
پربھ واسے۔ جوت سروپی پربھ ور لے گر مکھ پاسے۔ پاوے جن سو جس پربھ درس پیاسے۔ مل سادھ سگت ہوئے رہا سے۔ بے مکھ جیو

چوئے کوڑے بھرواسے۔ آتم نہ دے وسے پربھ سواس سواسے۔ گر بھ واس بنت ہوئے واسے۔ بھگت جناں کرے بند خلاصے۔ سوہنگ شبد چپے سواس سواسے۔ مهاراج شیر سنگھ چن لاگ چپو رہراۓ۔ گر چن لاگ ملے وڈ داتا۔ اچٹ پاربر ہم پرمیشور سرب کلا کا گیاتا۔ گھٹ گھٹ وسے آپ جگدیشور، پورن پرکھ بدهاتا۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج اندر گر مگھ ورلے کسے پچھاتا۔ سو جن جانے جس بوجھ بُجھائے۔ آتم دیپ پربھ دیہہ جگائے۔ بن باقی بن تیل، ساچی جوت وِچ دیہہ ٹکائے۔ بیٹھ وِچ اڑول، چپو دیہہ ڈمگائے۔ ساچا پربھ چپو وسے کول، بے مکھاں کل نظر نہ آئے۔ آتم دیوے پربھ پڑے کھول، سوہنگ شبد جو رسانا گائے۔ مهاراج شیر سنگھ پورے تو لے توں، بھگت جناں ہر پار کرائے۔ بھگت بھگونت دوئے ایک رنگ۔ سادھ سنگت درس پربھ کا منگ۔ بن درس آتم چڑھے نہ رنگ۔ کایا جھوٹھی جوں کاچی ونگ۔ بے مگھ جنم مائس ہو یا بھنگ۔ گر مگھ سوہنگ نام جپ پار گئے لئگھ۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تار، جوت سروپی کل کیا جنگ۔ جوت سروپی جوت آہار۔ جوت سروپی وسے وِچ سنسارا۔ فلنج ہوئے اندھ اندھیارا۔ نہ دیپے پربھ اسر سنگھار نہارا۔ بھگت جناں ہر چیخ سوار نہارا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک کل او تارا۔ فلنج تارے پربھ او تار۔ جھوٹھے دھنے دببا سنسار۔ نظر نہ آیا چیخ سر جنہار۔ کرے کھیل پربھ الکھ اپار۔ دشٹ دُر اچار مائس جنم گئے ہار۔ بھگت جن اُدھرے پار۔ سوہنگ شبد کیا آدھار۔ دیوے درس ساول سُندر پربھ مُرار۔ امرت برکھے نجانند، پربھ کرپا دھار۔ ساچا پربھ وِچ دیہہ برکھے، بحر کپاٹ پربھ دے ٹھلار۔ انخد شبد دھن اُبچے، کھول دیوے پربھ دسم دوار۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج آکے بھگتن دیوے تار۔ پربھ کی مایا فلنج پائی۔ بھرم بھلکھے سرب سرشٹ بھلائی۔ نر بھن جوت ناؤں نہ کلناک رکھائی۔ جگ چوئھا کل انت ہو جائی۔ جگت بھیکھ سرب مٹ جائی۔ اٹھسٹھ تپر تھ کوئی رہن نہ پائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمد قرآن انجلیل کھپائی۔ برہما گوئے مان، وید چار پربھ انت کرائی۔ کھانی بانی گگن پاتالی چپو جنت پربھ اپنی جوت ٹکائی۔ سَتْجَك ساچا پربھ دے الائی۔ سوہنگ شبد گنٹ

چار ڈھن وجائی۔ دیسے پربھ ایک کوئی دوسرا ناہی۔ جوت پر گٹاوے مہاراج شیر سنگھ کوئی بھلے ناہی۔ پربھ انہل جگت بھلاونہارا۔ پربھ کوہنول جگت ڈلاونہارا۔ پربھ اتوں ٹکھج تلاونہارا۔ گرگھ رسا سوہنگ بول، پاوے درس پربھ اگم اپارا۔ گیان گوجھ پربھ دیوے پڑدے کھول، دیسے جوت وچ نج دھارا۔ مہاراج شیر سنگھ چار گنٹ وجاوے ڈھول، سوہنگ شبد چالے جگت دے آدھارا۔ سوہنگ شبد سنتجگ ورتایا۔ اوانگ ایشر آپ، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ دھرنی دھر ایشر نز نرائی، نہ کلکنک کل ناؤں رکھایا۔ ساول سندر گنڈل سرگھ بین، گند منوہر پربھ نظری آیا۔ موڑت سہنس سہنس پربھ نئیں، جاں دیکھاں تاں ندری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگت کل سہن، بھانا جگت جو ورتایا۔ ٹکھج ورتے پربھ کا بھانا۔ کوئی نہ دیسے کل راجا رانا۔ راؤ رنک پربھ اک کر جانا۔ بھگت جناں پربھ سر چھتر جھلانا۔ بے گھاں پربھ نرک نواس دوانا۔ سوہنگ شبد ہر جن سد رساں گانا۔ سادھ سنگت وہیو قربانا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ جن پچھانا۔ چرن آئے جو جن۔ درس کر ٹھارے تن من۔ سوہنگ شبد دیوے پربھ ساچا دھن۔ بھلا جیو ہن دھر کن۔ ایشر جوت چج من من۔ اہنکاریاں کل جائے پربھ بھن۔ آتم جوت کڈھاوے جن۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا سوہنگ شبد، چو لا لے سنہ۔ سوہنگ شبد پربھ جگت لٹایا۔ موڑکھ گندھ انجانا، پربھ نظر نہ آیا۔ مد ماس آہاری، آتم اندھیر کرایا۔ سادھ سنگت پربھ چرن پیاری، پر گٹ ہو پربھ درس دکھایا۔ گھر آئے پربھ چیج سواری، کوئے نہ جانے پربھ کی مایا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری، بن دینتاں جگت گھایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ چوتھے داری، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپی پربھ وسے چت۔ چرن لاگ چو وچھڑ جائے نہ کرت۔ جھوٹھی دنیا انت کوئے نہ میت۔ جائے جنم ہار، تھکاں پیسن تلت۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ، ماں جنم جاوے چو جت۔ ماں جنم اتم وچ لکھ چڑا۔ کر درس پربھ ہوئے بند خلاصی۔ جوت پر گٹائی گھر پربھ ابناشی۔ چیج رکھائی پربھ سرب گھٹ واسی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سر ان آئی سرش سب تر جاسی۔ سو جن ترے جو سرنی آیا۔

دھار کھیل پر بھ چڑھج کہایا۔ گلگ دیوے ہار، سَتِّجَ ساچا ساچے سَتِّگر لایا۔ سرب کل خوار، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ بھرے رہن بھنڈار، آپ اٹٹ توت کدے نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سار پاوے سو جن وچوں اگیان مٹایا۔ اگیان اندھیر وچ دیہہ مٹاوے۔ ساچی جوت آتم دیپ جگاوے۔ امرت جھرنا پر بھ نجھروں جھراوے۔ بوُند امرت کوں نابھ مگھ گھلاوے۔ جوت نِر نجن وچ پر بھ نظری آوے۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، ساچی جوت سنگ جوت ملاوے۔ پر بھ گلگ بھیکھ وٹا گیا، پر بھ جوت سروپی پہریا بانا۔ پر بھ سر شٹ سبائی گھا گیا، بیٹھ وچ بانا۔ سوہنگ شبد جگت چلا گیا، ورتا اپنا بھانا۔ پر بھ سبین تختوں لاه گیا، کوئی رہے نہ راجا رانا۔ چار ورن اک کرا گیا، نہ کنک ناؤں رکھانا۔ جن بھگتاں درس دکھا گیا، ہر رنگ جنہیاں نے مان۔ وچوں ہوئے موه چکا گیا، وچ ساچی جوت ٹکانا۔ دیہہ اندھ اندھیار مٹا گیا، جوت سروپی وچ سانا۔ پر بھ اپنا بھیو آپ گھلا گیا، امرت بوُند مگھ چوانا۔ ہر دے رنگ میتھ چڑھا گیا، اُترے نہ کوٹ دھو پانا۔ پر بھ بھگتاں وچ سما گیا، کرم پورب آپ پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد سچ لکھا گیا، سَتِّجَ ساچا جو ورتانا۔ سَتِّجَ ملے بھگتاں سچ وکھر۔ سوہنگ شبد پڑھاوے اک اکھر۔ میٹ مٹاوے آتم اندھیر جھکھڑ۔ مہاراج شیر سنگھ جو تُدھ بھاوے، سو دیپے گلگ اکھر۔ چار جگ پر بھ بھگتن داتا۔ آپ پتا آپ ماتا۔ بھگتاں بخشے داتا۔ سوہنگ گر سکھ ایشر سچا جاتا۔ بھگت جناں پر بھ درس وڈا جگ ناتا۔ دیوے درس پر گٹ ہو پر بھ پُر کھ بدھاتا۔ اپنے رنگ روے پر بھ رنگ راتا۔ گھر پا پر بھ ابناشی جگ چون داتا۔ گلگ ورلے گر مگھ پچھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں سر انت ہتھ ٹکاتا۔ انتکال پر بھ ہوئے سہائک۔ گلگ اگن نہ پوہے مائک۔ ساچا پت ساچا خصم آپ نائک۔ سر شٹ سبائی آپ دائک۔ کرے سو جو من بھائک۔ بھگت جناں ہر درس دکھائک۔ انتکال جم نیڑنہ آئک۔ جوت سروپ وچ بیان بٹھائک۔ سچھنڈ پر بھ نواس دواںک۔ انتکال پر بھ ہوئے سہائک۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، بھگت جناں انت کال ہوئے سہائک۔ بھگت جناں سو جھے پر بھ تیرا در۔ اوچ اگم

اٹھاہ، پربھ تیرا گھر۔ دیسے بے پرواہ او تار ساچا نز۔ گر سکھ جوت مل جا، انت نہ جائے مر۔ مہاراج شیر سنگھ دسے ساچا راہ، رساں سمر و ہر ہر۔ رساں ہر ہر گن گاؤ۔ موہن مادھو نج ماه پاؤ۔ آد ان دیسے دیسے سچ راہو۔ گلگ سوہنگ ساچی ناؤں، رساں جپ چپ پار پراو۔ بھگت و چھل پر گئے پربھ چرن لگ جاؤ۔ مائس جنم کل سُپھل کراو۔ مل سادھ سنگت رساں ہر گن گاؤ۔ جگن ناتھ گوپال مگھ بھنی پربھ سارنگ پاؤ۔ جوت پر گلاؤے آپ پربھ دھن دھن دھن، آتم ترپت کر درس مٹاؤ۔ دھن دھن دھن گر سکھ جس چرن سنگ بنی، سَتِّج ساچے بھگت جناو۔ مہاراج شیر سنگھ آیا گھر کل گئی، امر اپد پاؤ۔ گر مل امر پد پاؤ۔ ساچی جوت وِچ جوت ملاو۔ سچھند ساچا سچ آسن لاو۔ وِچ چڑا سی پھر گیڑ نہ پاؤ۔ پربھ ابناشی جپو بھل نہ جاؤ۔ سر شٹ وناسی گلگ بھل نہ جاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ سرب داسن داسی، کرو درس گر سکھ ڈل نہ جاؤ۔ آتم درس دیوے پربھ گن ندھان۔ گلگ پر گئے وشنوں بھگوان۔ گلگ جپو بھل کئے انجان۔ جن بھگت پربھ لئے پچھان۔ بھگت بھگونت دوئے مل اک ہو جان۔ نہ کلکنک جامہ دھار، وچھڑیاں میل ملان۔ گلگ پر گٹ نر او تار، سوہنگ آیا شبد چلان۔ گھنک پری پربھ جامہ دھار، گلگ ہوئے بیٹھا جگ چار پر دھان۔ بھگت جناں پربھ پائی سار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی کل او تار۔ جوت سروپ جگت ور تارا۔ ایک جوت کرے جپو جنت دیہہ وڈیارا۔ گلگ پر گلیا نہ کلکنک نر او تارا۔ گر مگھ ور لے گر شبد وچارا۔ کرے درس پربھ گر سکھ آتم دوارا۔ اُترے من بھکھ، دیوے جوت پربھ بھگت بھنڈارا۔ سر شٹ سبائی بھوگے ڈکھ، نظر نہ آئے پربھ گر دھارا۔ سُپھل کرائی نہ مات گکھ، مائس جنم مور کھ گلگھ گوارا۔ گلگ جپو بھلے مد ماسی، کیا رسن آہارا۔ آتم مانک موتی کل گیاڑل، نظر نہ آیا پربھ سچ بھتارا۔ جھوٹھے دھندا لاغ، گلگ ڈبا سرب سنسارا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد دیوے جن بھگت بھنڈارا۔ آکاش جوت پربھ جوت ترائے۔ ساچا منڈل ڈمگائے۔ اچھل اڈول بیٹھا اک ہر رائے۔ جوت سروپی جوت پوں پانی اگن میں رہیا سمائے۔ ساچا کر پر کاش جوت، تین لوک میں رہیا سمائے۔ نین مُدھار آپ

رنگ ہوت، پاتال باشک بیٹھا آسن لائے۔ ٹلچک جوت کر پرکاش، نہ کنک مات نام رکھائے۔ نہ کنک نر او تار، کنڈ برہمنڈ دئے اُٹائے۔ آپ ابھید کوئی بھید نہ جانے، انتکال برہما وِچ جوت ملائے۔ برہما مٹے وید ویدانتا، چوتھے جگ پر بھ کھیل رچائے۔ سُتھک پر گئے پر بھ بھگت گیاتا، سنگھ پال ہتھ سر شست پھڑائے۔ دیوے گیان آپ گن داتا، بھگت جناں سر ہتھ ٹکائے۔ دھرو انت مٹے دھرواس، ٹلچک اندر گیا وقت چکائے۔ ساچا سکھ کرے کنڈ سچ واس، سورن سچ دربان اکھوائے۔ جوت سروپی پر بھ کا واس، جاں دیکھو تاں پر بھ نظری آئے۔ گر سکھ گھال پائی تھائے، چیت سنگھ کنڈ سچ بہائے۔ او گن بخشے پر بھ گُنتاس، سکھ پوت ماں جنم پھیر دوائے۔ گر چرن جس رکھائی آس، انت کال جم نیڑنہ آئے۔ سُتھر پورا سد ہے پاس، ٹلچک جیو پر بھ بھل نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سد داسن داس، کر درس جیو آخرم ڈل نہ جائے۔ آخرم نر مل جیو جوت نرالی۔ سچ سُتھر وِچ دیہہ سماں۔ کیوں نہ دیسے وِچ بنوالی۔ سر شست ساری کوڑی تھیسے، انتکال نہ کوئی والی۔ بن پر بھ انت کوئی نہ دیسے، انتکال گر کرے رکھوالی۔ سادھ سنگت گر چرن جھکائے سیسے، دیپک جوت جن دیہہ وِچ بالي۔ بھگت جناں کل کرے نہ کوئی ریسے، ایشر جوت جنہاں پر گٹالی۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا پر بھ دیسے، چرن پریت جنہاں لگا لی۔ گر چرن پریت کر، پر بھ پایا۔ پر بھ ساچا من چیت کر، آخرم تر کھا دیہہ بُجھایا۔ گر ساچی ریت کر، سوہنگ شبد ساچا راہ جنایا۔ گر سکھ رنسا چیت کر، نام راگ سوہنگ سچ گایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر چرن پریت کر، ٹلچک پر گئے رُھرایا۔ ٹلچک وقت وہاگیا، پھر ہتھ نہ آوے۔ پر بھ ساچا جوت پر گٹا گیا، بے مکھان نظر نہ آوے۔ گر سکھاں ہوئے روگ گوا گیا، وِچ ساچی جوت جگاوے۔ گھر بھگت بن جھوگ لگا گیا، کرو درس ساچی من بھاوے۔ پر بھ ٹلچک انت کرا گیا، نہ کنک ناؤں رکھاوے۔ گُنٹ چار ہاہا کار کرا گیا، مرے سر شست بھکھ دے ہاوے۔ پر بھ ساچا سوگ روگ لگا گیا، جوت سروپی سر شست جلاوے۔ پر بھ جوتی جوت پر گٹا گیا، سکھ دیہہ وِچ سماوے۔ پر بھ ٹلچک جیو چھلا گیا، جے کوئے ویکھے نظر نہ آوے۔ پر بھ ساچا شبد چلا گیا،

سوہنگ ساچا ناؤں چلاوے۔ پر بھ بھگتاں راہ دسا گیا، بیٹھ سنگھ آسن ڈیرہ لاوے۔ بے مکھ جنم گوا گیا، نندک دشٹ دراچار جگت اکھاوے۔ کلگ پر گٹ نزک نواس دوا گیا، مد ماس جو چیو رنسنا لاوے۔ سنتگ ساچا سنتجگ لا گیا، بیٹھ اڑول جگت ڈلاوے۔ مهاراج شیر سنگھ در جو جن آگیا، دے درس پار کراوے۔ پار کرے کل پار اوار۔ سنتجگ لاوے سست کرتار۔ سنتجگ چیو گرچن پیار۔ وسے پار برہم وچ آتم نراہار۔ سپھل جنم جن ملیا پر بھ گردھار۔ سوہنگ شبد سنتجگ ہووے چیو ادھار۔ مهاراج شیر سنگھ چن لاگ، سرب چیو ادھرے پار۔ سرن پڑے جو جن آئے۔ چیق ساتی پر بھ درس جام پلاۓ۔ آتم ترکھا دے بُجھائی، درس سوانتی بوںد کول میں پائے۔ مهاراج شیر سنگھ آتم جوت، سوہنگ شبد سنگ جگائے۔ نِرمل دیبا نِرمل جوت باتی۔ بُجھے نہ دوس راتی۔ جگے اڑول وچ دیہہ اکانتی۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے دات، بھگت جناب وڈ داتی۔ جت ملیئے سکھ پائیئے، چیو بُھل نہ جائے۔ جت ملیئے امرت بوںد مکھ چوائے، کل رُل نہ جائیئے۔ جت مل آتم تریپتائے، پی امرت کل ڈل نہ جائیئے۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھائے، کر پریت چرن مل جائیئے۔

۵ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی رنجیت کور دے گرہ پنڈ جیٹھوال

رنکاں آیا پر بھ پکار ٹھن۔ کلگ ترایا گر سکھاں پر بھ چُن چُن۔ سوہنگ شبد وجایا من تن ڈھن۔ آتم کھول وکھایا من ٹھن۔ چرن آئے پر بھ نہ جتایا گن او گن۔ گر سکھ سبایا، کلگ جوں آٹے لُن۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھایا، سادھ سنگت شبد سوہنگ رُن جھن۔ سوہنگ ڈھن سرب جن لوڑے۔ نام گیان دھیان گرچن سنگ جوڑے۔ بے مکھ کلگ مول اپنا روڑھے۔ گر مکھ نِرمل درس پر بھ کا لوڑے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی چار گنٹ دوڑائے گھوڑے۔ چار گنٹ چلے پر بھ کی چال۔ سرشٹ سبائی ہوئی بے حال۔ نظر نہ آوے بھگت

رکھوں۔ جگو جگ پربھ ساپے کی نرالی چال۔ بھگت جناں پربھ برد لئے سنجھاں۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ کھئے پرتپاں۔ فلچ بھرم جو بھرمایا۔ فلچ دھرم انت آن ڈلایا۔ فلچ کرم پربھ آپ لکھایا۔ فلچ ورم سوہنگ بان جگ لایا۔ فلچ نرم سوہنگ گیان دے شکھ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں اجل ویچ جگت کرایا۔ جگت جگت پربھ آپ بناوے۔ سرب جو پربھ ویچ سماوے۔ بھگت جناں ہر چیج رکھاوے۔ فلچ جامہ دھار، اندھہ اندھیار سر ہٹھ ٹکاوے۔ موڑ کھنڈھ گوار جنم گئے ہار، پربھ نظر نہ آوے۔ مہاراج شیر سنگھ لے اوتاب، گر سکھ کرم ویچار، کر کر پا پار لنگھاوے۔ کرپا کرے پربھ گونوت۔ گر مکھ نرمل اتم سنت۔ پربھ کا بھانا سرب ورتنت۔ کوئی رہے نہ راجا رانا، ڈکھی بلائیں جیو جنت۔ مہاراج شیر سنگھ وہیو قربانی، فلچ مایا پائی بے انت۔ فلچ ڈکھیاں ڈکھ ویاپے۔ انکال کل گھر گھر ہوئے سیاپے۔ بھگت جناں پربھ حاضر حضور کھڑا جاپے۔ راکھے لاج جوں بالک ماپے۔ ساچا صاحب ستیج ہووے وڈ پرتاپے۔ نہ کنک نز اوتاب، کوئی نہ جو دھیر دھراپے۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی نہ جانے سار، اپنی وڈیائی جانے آپے۔ وڈا پربھ گن ندھ داتا۔ گر مکھ ور لے فلچ پچھاتا۔ سوہنگ شبد دیوے پربھ آپ رنگ راتا۔ ہووے برہم گیان فلچ گیاتا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن کوں دھیان، سوہنگ ناؤں سست پُر کھا داتا۔ سوہنگ دات گر درتے پائی۔ آتم راس گر چرن سنگ بن آئی۔ سادھ سگت گر چرن نواس، انکال جم ڈنڈ نہ کھائی۔ جن سوہن تیرے پاس، ساچا ناؤں تیرا جس گائی۔ بھگت وچھل کرے ویچ داس، فلچ دیوے بھگت وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سد بل جاس، جوت سر روپ کل ہوئے سہائی۔ جوت سر روپ جگت نہ جاتا۔ کرم کرتا پُر کھ ڈدھاتا۔ سرب رہتا جھوٹھا جگت ناتا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ پر گٹھیا بھگت جناں گن داتا۔ رنسا جپو ہر گوبند۔ ڈکھ وناسے اترے من کی چند۔ جن بھگت کر ساپھی بند۔ بے مکھ ڈبے کر پربھ کی نند۔ نہ کنک کل آیا سد بخشندر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سر روپ پر گٹھے ویچ ہند۔ ہند ہندوین وکھے ہر کا دوار۔ جوت جگائے پربھ اپر اپار۔ گنگا گوداوری گر چرن دوار۔ پی

امرت سَتِّنگ چُو اُترے پار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک بھیو اوتار۔ نرائن بد ری ہٹاوے پو جا۔ ایک پربھ پر گئے کوئی رہے نہ دُجا۔ گرگھ بھگت پیاریاں گھر ساچا سو جھا۔ کر درس مُراریا، تن من گرچرن سنگ لو جھا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے شبد دھنکاریا، آتم بھیت گھلاوے گو جھا۔ ہر دوار جتھے ہر وسے۔ دُشت دُراچار کر درس پربھ کا نئے۔ سادھ سنگت پربھ ہر دے وسے۔ آتم پرکاش جوں رو سے۔ مہاراج شیر سنگھ اچا در، بے کھاں گر سکھ دئے۔ گر سکھاں ہر در پایا۔ آتم سو جھ پربھ کر کرپا، مدھ مادھو درس دکھایا۔ جیو سُتا انھوں، بانھوں پکڑ پربھ آن اٹھایا۔ ٹلچ جائی نہ ڈول، ساچا صاحب ہوئے سہایا۔ سچا سُتگر وسے کول، سادھ سنگت پربھ ویچ بھایا۔ بھگت جناں دیوے پڑے کھوں، بے کھاں کل نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ مارے انھوں، سوہنگ شبد ڈنک لگایا۔ سوہنگ شبد سن ٹلچ چو اندھے۔ ٹلچ جھوٹھی مایا جھوٹھے جگ دھندا۔ چرن لاغ ملے وڈیائی، کر درس پر گئے پربھ مکندے۔ انکال ہوئے سہائی، جم کال پربھ توڑے پھندا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائی، جو جن آئے سرن لگندے۔ کرن کراونہار آپ پربھ کرت۔ ورت ورتاونہار، پربھ بھانا جائے ورت۔ رُواوے رُواوہنہار، پربھ ماتا دھرت۔ کھپاوے کھپاونہار، سر شست سبائی ہوئے مرت۔ مہاراج شیر سنگھ رسانا جگ گائی، ٹلچ چونہ آوے پرت۔ رسانا گاؤ پربھ بھکھدھاری۔ راکھے لاج پر گٹ جوت تماری۔ سچ سُمگری پربھ جوت، جھوٹھی سر شست پس پساری۔ مہاراج شیر سنگھ کرے سوت، ٹلچ پر گٹ ساچا درباری۔ ساچا در سچا دربار۔ جوت پر گٹاوے سچ سر جنہارا۔ پار لنگھاوے دے درس اپارا۔ بے کھے کل لگن پھراوے، کرن ہاہکارا۔ گر سکھاں سر چھتر جھلاوے، جس ہووے وڈ بھارا۔ نندک دُشت دُراچار در آئے جھکھ مارا۔ گر سکھ گر وچار چرن کرے نمسکارا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیا کل سچ اوتارا۔ ٹلچ دھری جوت جگ دان دہندا۔ گرچرن جو جن جائے لگ، پربھ بھئے بخشنداء۔ بے کھاں لگ جائے اگ، سوہنگ ناؤں سروں سُنداء۔ وانگ انگیار آتم جائے دگ، اگن جوت پربھ آپ لگنداء۔ بھگت جن دیوے آتم رنگ، سوہنگ شبد گن

گوہندا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تارے جھب، جو جن آئے سرن پوندا۔ سرن پڑے ہوئے نرمان۔ ہنکار نوارے پربھ مارے سوہنگ بان۔ گرسکھ تارے کل آپ چھان۔ والی ہوئے ویج دو جہاں۔ ایختھے اوتحے کرم پوے نیسان۔ ساچی درگاہ سچ دیوے پرمان۔ گرمگھ ساچے جوت سروپ جوت مل جان۔ نام رنگراتے مگھ اجل کر جان۔ ملے پُرکھ بدھاتے، وچھڑ کدے نہ جان۔ ساچے ہوئے گر ناتے، سچھندے بیٹھائے پربھ پورے مہروان۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن جاتے، جن دیوے درس آپ بھگوان۔ بھگوان روپ سچ سروپ۔ چیونہ جانے پربھ کی مہما انوپ۔ شبد لکھائے اپنا آپ جنائے، بے مگھ دیسے رنگ نہ روپ۔ گرمگھ ترائے آتم شانت کرائے، دے کے درس پربھ سست سروپ۔ انک بدھ پربھ دیوے درس۔ گرسکھاں من توڑے حرص۔ امرت میگھ آتم برس۔ گرچن لاغ چیو پھیر نہ مرس۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لگایا کر نہانیاں ترس۔ کلگ پر گلیا نز او تار۔ رنک شودر سنگ کیا پیار۔ تختنوں لاء ہے وڈے سکدار۔ سوہنگ شبد چلایا اپار۔ سرب سرشٹ نوں آئی ہار۔ بھگت جناں گھر بے جیکار۔ جتنھے وسے آپ نرناکار۔ نرویر نزادھار پیچ رکھائی، دے شبد ادھار۔ جن بھگت ترائے، نہ ہنک پربھ لے او تار۔ کلگ انت کھپائے، کلگ چیونہ پائی سار۔ سستیگ ساچا پربھ دے لگائی، گرمگھ اترے بھوجل پار۔ سادھ سنگت من پئے ودھائی، درشن پایا گر دربار۔ کلگ بھلے سب لوکائی، بھرم بھلکھلے ڈبا سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام دھائی، چرن آئے کل کردے پار۔ نہانیاں پربھ ہورکھوالا۔ توڑ جوڑ پربھ کنٹھ مala۔ دکھی ہوئے چو بے حالا۔ آتم چین نہ ملے گوپالا۔ ہو سہائی مہاراج شیر سنگھ دکھ درد مٹاؤں والا۔ دکھ دیہہ تن کر دوڑ۔ دان بخشے چیو چرن دھوڑ۔ ہڈ ماس نازی پیخبر ٹھہر ہویا چوڑ۔ دکھاں ورکھا جوں نئی بھوڑ۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، دیہہ دکھ کر جاہ دوڑ۔ دکھ کایا چیو بللائے۔ دوس رین چین نہ آئے۔ بھلا ایشہ جپ کرے ہائے ہائے۔ کلڈھ ہڈ ماس نازی تپ، سوہنگ ساچا امرت پلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سب کچھ تیرے ہتھ، دکھ بھجن دیہہ دکھڑے لاء۔

اٹھ جیو کل سویا جاگ۔ سوہنگ شبد من بھئے ویراگ۔ مل سادھ سنگت ہوئے پورن بھاگ۔ کر درس پربھ گرچن لاغ۔ **کلنج** کوڑ کٹھمڑا، گر سکھ نہ لاگے داغ۔ بے مکھ سرب بھسمندڑا، گر سکھاں ہتھ پربھ واگ۔ سنگھ سینگھاں سہایا، جوں پاتال اپر باشک ناگ۔ ساچا شبد لکھایا، مہاراج شیر سنگھ سوہنگ راگ۔ راگ رنگیلا دھن بین۔ گر مکھ رس کل ور لے لین۔ چھڈ سرِ شٹ ونج سادھ سنگت بہن۔ سادھ سنگت کل جوں بھائی بھین۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں وڈ ساک سین۔ مات پت بھگت جن پربھ۔ پرگٹ کل میل ملائے جھب۔ درس دکھاوے پربھ گر سکھ بھ۔ مہاراج شیر سنگھ بے مکھ سہن نہ جوت سروپی دب۔ جوت سروپ جوت ونج رہنا۔ **کلنج** کرم کر گرم پھل لینا۔ ساچا سنتگر انتکال گر سکھ پیکھن نینا۔ مہاراج شیر سنگھ الٹی سرِ شٹ وہائے ونج وہنا۔ واو ویلا کوئی جانے گر مکھ بھگت سہیلا۔ بے مکھ **کلنج** ڈھک دھکیلا۔ شتوہ دریائے بیڑا پربھ ٹھیلا۔ کرم وچار گر سکھاں پربھ میل میلا۔ **کلنج** لے او تار اچرج کھیل آپ پربھ کھیلا۔ نہ کلناک اک جوت آدھار، کل انت لیاوے ویلا۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں سدا سنگ سہیلا۔ سد ملے پربھ چج مہروان۔ آئے در گھر چج ہوئے پروان۔ پاؤے ور لے سوہنگ دان۔ اُدھرے نر مل وشنوں بھگوان۔ گر سکھ نہ ڈر، رکھے لاج والی دو جہان۔ **کلنج** تر ملے پربھ چتر سُجان۔ مہاراج شیر سنگھ کوئے نہ جانے پرگٹیا گن ندھان۔ گونت آپ گردیو۔ آدانت جن بھگت کرائے سیو۔ جوت سروپ اگم نہکیو۔ مور کھ مگدھ نہ جنادے پربھ اپنا بھیو۔ بھگت جن درس پربھ لکھے لکھیو۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تار، درشن لوچ سب دیوی دیو۔ دیوی دیو پربھ درس پیاسے۔ نظر نہ آوے پربھ تین لوک واسے۔ بے مکھ کل سب ہوئے ناسے۔ سادھ سنت گرچن رہراۓ۔ بھگت جن دے درس کرے بند خلاصے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ جیو تیرے چرن بھرواسے۔ چرن بھرواس پربھ بھگلت کیرا۔ دے درس پربھ کیو نبیڑا۔ جوت جگائی

میا کل اندھیرا۔ سد پرکاش نہ سنجھ سویرا۔ مہاراج شیر سنگھ بھیت مٹاوے گر سکھ تیرا میرا۔ تارے درس دے پر بھ گر سکھ۔ لکھے مٹاوے، ساچے لیکھ پر بھ جائے لکھ۔ سوہنگ دے گیان آتم لایہ وکھ۔ جن بھگتاں چرن دھیان، سُتگر ساچا آوے دکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج آیا کر کے بھیکھ۔ کر بھیکھ پر بھ جگت بھلایا۔ چھڈ دیہہ جوت سروپ سمایا۔ جوت سروپ کل نہ کلنک ناں رکھایا۔ ساچا شبد جگ چار سوہنگ چلایا۔ مارگ سچ سُتگر پر بھ چلایا۔ درس دے گر سکھاں پر بھ پار لگھایا۔ ودھے اقبال تج سوایا۔ بے کھاں پر بھ کل دھکا لایا۔ آر پار بیڑا وچکار ڈبایا۔ سادھ سگت سر ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ بھانا کل ورتایا۔ پر بھ بھانا جپونہ جانے فلنج انجانا۔ اک شبد پر بھ سچ وکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، کرے اک رنک رانا۔ راؤ رنک اک پر بھ کرنا۔ سُتگر ساچا سَت پُر کھاں ورنا۔ بے مکھ فلنج انت ہوئے مرنا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک چرن لاگ گر کھاں ترنا۔ ترن تارن سمر تھ جگت پر بھ آیا۔ سوہنگ دے کے وتح، بھگت جناں ہر راگ سنایا۔ مہما اپنی آپ اکھ، ساچا بھیو پر بھ آپ کھلایا۔ بے کھاں پائے نتھ، رائے دھرم نزک نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی رتح چار گنٹ چلایا۔ چار گنٹ پر بھ کا بھے۔ مد ماسی کل کوئی نہ رہے۔ جوت سروپ کرے سرِ شٹ کھے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج اندر بے مکھ دکھ انت سہے۔ جگت بھلاوے پر بھ بھلائن۔ سرِ شٹ ڈلاوے پر بھ ڈلائن۔ ہتھ نہ آوے جو وقت وہائے۔ درس دکھاوے پر بھ نزاۓ۔ پکڑ اٹھاوے والی ہندوئین۔ درس دکھاوے جا سُتیاں رئیں۔ جوت جگاوے یکھے پر بھ نئیں۔ مہاراج شیر سنگھ کل سو جن ترے، سوہنگ نام جو رسانا لیئیں۔ والی ہندوئین ہند کا راجا۔ پکڑ اٹھاوے پر بھ آپ غریب نوازا۔ وکھاوے درس جس ساجن ساجا۔ لاگ چرن کل پر گئے مہاراج شیر سنگھ وڈ راجن راجا۔ سچ راج سچا پاتشاہ۔ رکھے لاج پچی درگاہ۔ سوہنگ شبد سُتگر دکھایا راہ۔ والی ہند بھل نہ جاہ۔ جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ بے کھاں دسے نہ۔ وچار وچار وچار وقت لگھایا۔ وید پراناں باہرا پر بھ فلنج آیا۔ بچن لکھایا سَت

کر، نہ کلنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپ سر شٹ ویچ رچ کر، بے مکھ پڑدا پایا۔ ٹھیک کوڑے نیچ کر، انت اپنا آپ گوایا۔ بے مکھاں مایا اگن مچ کر، مانس جنم نہ لیکھے لایا۔ گر سکھاں آتم سچ کر، گرچنی سیس جھکایا۔ مہاراج شیر سنگھ اپنے نیچ کر، انتکال سر ہتھ ٹکایا۔ جگی جوت نر نجمنی ٹھیک وگ گئی واء۔ گر مکھاں درس پایا پربھ اننجمنی، بے مکھاں لدھانہ راہ۔ سچ چرن دھوڑ کر مننجمنی، کل اگن نہ مارے بجاہ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی اگنی، سب سر شٹ کرے سواہ۔ پر گٹ آپے آپ پربھ، کل اپنا آپ چھپایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، ہرجناں درس دکھایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، ساچا شبد سوہنگ چلایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، جوت سروپ کھیل رچایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، ناؤں نہ کلنک دھرایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، چار گنٹ ڈنک لگایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، اپنا بھیو کل انت گھلایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، والی ہند پھٹر تخت ہلایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، تخت نواسی دلی والی سرن لگایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، دھام کnarے جمن بنایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، سچ چھتر سر جھلایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، جوت سروپ تج وکھایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، رانیاں مہارانیاں درس دکھایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، آپ اونچ اگم اکھوایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، اپنا ناؤں آپ رکھوایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، بیٹھ ڈول جگت ڈلایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، چار درن سر چرن جھکایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، دُسر کوئے رہن نہ پایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، سرب دھام مان گوایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، اپنا نام اتم جگت کرایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، سوہنگ شد اک راگ شنایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، چرن دھام سچ چھنڈ بنایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، ساچی پری نواس دوایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، اپنا آپ اپایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، چھٹ دیہہ جوت سروپ ہو آیا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ، مات پت بن نہ کلنک اکھوایا۔ ٹھیک پر گٹ آپ آپ پربھ،

گُونت گن نِدھان سَتِّجَ لگایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، گر سکھاں سوہنگ ساچا ونج کرایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، دے درس جوت وِچ جوت ملایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، سرن پڑے دی لاج رکھایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، راؤ رنک اک کرایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، نندک دُشٰٹ دُراچار کل اکھوایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، جوت سروپ جگت پوں ڈلایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، جوت دھر کل سچھنڈ لگایا۔ ٹلچک پر گٹ آپ آپ پربھ، مهاراج شیر سنگھ ناں رکھایا۔ دھریا نام بلی بلوان۔ دواپر الٹایا ناں رکھایا کاہن۔ ٹلچک آیا نہ ہلنک جوت سماں۔ پائی مایا مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔

۱۰ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ جیٹھووال

جگت سروپ کل ہوئے اجیارا۔ جگائے جوت گنٹ چار چھتکارا۔ شبد گیان دے اگیان ڈکھ نوارا۔ آتم کر دھیان وڈ ہنکار پربھ مارا۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، دھر جوت جگت کیا خوارا۔ پر گٹ جوت دھرت دھن ونت۔ ٹلچک انت کرائے آپ بھگونت۔ دُشٰٹ کھپائے، جن بھگت ترائے کل اتم سنت۔ پربھ بے پرواہے سرب چیو رہائے، کھید پربھ کر بے انت۔ کرے کھیل کل کھیلہنہارا۔ جوت پوں پوں جوت جگت دیبا ہلارا۔ بیٹھ اڈول کر سچا نج تھارا۔ مهاراج شیر سنگھ وسے کول، چرنی کیا جن نمسکارا۔ پر گٹائی جوت بھگوان کل۔ ٹلچک بھاوی نہ جاوے ٹل۔ بے مگھ سبائی جاوے خاک رل۔ ہنکار نواری سب دیوے مل۔ دُشٰٹ دُراچاری سنگ جوت جائے رل۔ سادھ سنگت در ساچا پربھ مل۔ مهاراج شیر سنگھ جمک پلٹاوے، نہ لاوے گھڑی پل۔ پربھ کا وقت نہ کوئی وچارے۔ جگو جمک پربھ کھیل نیارے۔ چو جنت وہہ جان جوں جل دھارے۔ اگن جوت جلے جلائے جگت سارے۔ بیٹھے اڈول پربھ آپ نِدادھارے۔ گرمکھ سوہن گرچن

دوارے۔ راج ہنس پر بھ پار اُتارے۔ وانگ کنس دُشت پکڑ سنگھارے۔ وشنوں انس جن بھگت پیارے۔ مهاراج شیر سنگھ سرچھتر جھلارے۔ ساچا پر بھ ساچا شاہ۔ ساچا سنتجگ وکھائے راہ۔ اگم آگوچ بے پرواہ۔ سرشٹ سبائی اے کپینی گھاہ۔ گر سکھ رنسنا وڈیائی سنتگر واہ۔ جنم سُپھل سادھ سنگت ملن دالاہ۔ مهاراج شیر سنگھ انتکال پکڑ لنگھاوے بانبھہ۔ بانہوں پکڑ تراوے پر بھ بھگونت۔ ہوئے انت سہائے جس اپائے جنت۔ ایکس بن دوسر کوئے ناہے، سوہنگ ساچا شبد چلائے منت۔ مهاراج شیر سنگھ پورن پرمیش، کل پر گلیا ساچا کنت۔ ساچی جوت نِرجنا، کل کیا پر کاشا۔ جو گھڑیا سو بھجنیا، کال انت سب ہوئے ناسا۔ سوہنگ شبد جگت ڈنک وجنا، گر سکھ راکھ من بھروسا۔ وڈ تیر تھ گر چرن مجن، آتم تریپت اُترے پیاسا۔ مهاراج شیر سنگھ گھر ساچے سجن، بھگت جناں کرے بند خلاصا۔ بندھن توڑ دکھ نوارے۔ سرب شکھ گر چرن دوارے۔ دُشت دُوت سنگ شبد پر بھ مارے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ چو تیرے چرن سہارے۔ چرن آس گر سکھ لگائے۔ دے چرنامت پر بھ آتم تریپت کرائے۔ پر بھ ساچا مت آسن دیہہ بیٹھا لائی۔ بے مکھاں جانا جھوٹھ چلت، پر بھ کی جوت نظر نہ آئی۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پوت نِرجن جوت جگت گوسائیں۔ جگت گر جگت پت، آپ پر بھ داتا ملے کت۔ جو جن جاوے جگت جت۔ پر بھ ہوئے بھگت بھراتا ساچا میت۔ گر سکھ سنگ ہت، بن جائے آپ پت ماتا۔ مهاراج شیر سنگھ گر مکھ ورلے، فلنج جن در تیرا پچھاتا۔ پچھانے در سو جھے گھر۔ نظری آوے او تار نز۔ فلنج بھئے نہ ہو دے ڈر۔ ساچا صاحب لیا ور۔ انتکال چو جائے نہ مر۔ گر چرن لاگ گر سکھ جائے تر۔ رنسا جپ سوہنگ ہر ہر۔ بھگت جن مهاراج شیر سنگھ دکھاوے ساچا در۔ ساچا در پر بھ کا پایا۔ در دربان ہو گر مکھ رہیا، آون جاون پر بھ بھرم مٹایا۔ جوت سرُوپ وِچ جوت ملیا، مهاراج شیر سنگھ گر سکھاں اپر کل کپینی دیا۔ گر سکھ نزدھن، سچا سنتگر شاہ۔ دیوے نام سچ گر چرن نِرباہ۔ سوہنگ شبد پھل گر چرن ملے سدا چو کھا۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج ساچا سوہنگ دسائے راہ۔ ہنکاریاں ہنکار نوار، پر بھ کل کرے خواری۔

نہایاں دے مان، پربھ چیح آئے سواری۔ راؤ رنک اک جان، پربھ جوت سرُوپ کینی داری۔ مہاراج شیر سنگھ کلگج جوت لگے چنگیاڑی۔ پربھ کی جوت بے سکھاں اگن۔ گرمکھ پورے سنگ جوت مگن۔ پربھ چرن پریتی لگی من ساچی لگن۔ ستگ دیپک گرمکھ مہاراج شیر سنگھ جگن سہائے گگن۔ سوہن ستارے، جگے جوت اپر نِزکارے۔ مات وچ کل گرمکھ پیارے۔ مہاراج شیر سنگھ جنہاں پچھاتا، چار جگ جیو جان بلہارے۔ چار جگ جیو جس گائن۔ ساچی بانی جس سکھ پربھ نام چڑھائی۔ ساچا گرمکھ چیح پربھ پائی۔ بھگت جناں سد سنگ رہائی۔ وقت وہائے پیغمبہرتائے والی ہندویں۔ نظر نہ آوے گرستگر پورا، رووے پاپاوین۔ مایا پا جگت بھلایا، گرمکھ چرن لاگ تر جائی۔ مہاراج شیر سنگھ درس در پایا، دکھی جیو سب دکھ گوائی۔ دکھ درد دے جیونوار۔ کلگج آیا پربھ جامہ دھار۔ اُوچو اُوچ پربھ نر او تار۔ تین لوک پربھ لیوے سار۔ چرن لاگ نہ ہوئے ہار۔ سوہنگ شبد ساچا وید و چار۔ ایک شبد کرے کلگج پار۔ سرشٹ سبائی ہووے خوار۔ شبد وجائے انحد دھن نانا پرکار۔ بھگت جن شنائے، ٹٹے نہ تار۔ چرن چل آئے، مہاراج شیر سنگھ چیح سوار۔ رکھ چیح پربھ آپ مُرار۔ دے درس کرپا دھار۔ کل نہ ڈوبی وچ مخدھدار۔ سوہنگ شبد لنگھاوے پار۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھاں دیوے کلگج تار۔ بھرم بھلایا نہ بھلے، گرمکھ پورا۔ جگت ڈالیا نہ ڈلے، ملیا گرستگر سورا۔ جگت ہلایا گرمکھاں نہ ہلے، سوہنگ نام من رہے سرورا۔ جگت بھلایا بھگت نہ بھلے، واجہ دھن شبد انحد ٹورا۔ مہاراج شیر سنگھ کل درس دکھایا، وڈبھاگی پایا گرستگر پورا۔ گرمکھ چیح سنخوگ پربھ، کل ہویا سنخوگ۔ آتم رس چیح بھوگ پربھ، ہور تیاگ سکلے بھوگ۔ ہوئے دیوے کڈھ روگ پربھ، گرچرن کدے نہ ہوئے وجوگ۔ سوہنگ نام دیوے جوگ پربھ، ہووے درس جیو پربھ اموگھ۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لگایا لکھیا لیکھ چیح رہیا سنخوگ۔

۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ بکری اندر سنگھ دے گرہ پنڈ جھبال

ایک ٹیک گر چرن پیاس۔ کر درس آتم پر کاش۔ سادھ سنگت پربھ ہوئے داس۔ چھڈ کھنڈ سچ مات کیا واس۔ گر سنگھ تزایا کر آتم راس۔ برہم سروپ برہم چبو بنایا، جوت پر گلائی گھر سنگھن داس۔ مہاراج شیر سنگھ ملے وڈیائی، چرن تیرے جس بن آئی راس۔ رسانا جب چبو ہر ہر گوبند۔ کر درس پربھ اُترے من کی چند۔ ٹلچک انت چرن لگ جائے والی ہند۔ بے مکھ نزک نواس دوائے، رسانا کرے پربھ کی نند۔ نہ کلک جوت پر گلائے، گھر گر سنگھ اند۔ اند اندر اسن پربھ آپ ہلایا۔ شولوک پھڑ اُٹ کرایا۔ لوک برہم وچ چرن لگایا۔ سنگھ پال سچ تخت بھایا۔ سہایا تھان جستھے پربھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک اندر، سادھ سنگت مل ہر جس گایا۔ ٹلچک چبو کرے اندھیار۔ نین نہ دیسے پر گئے جوت مُرار۔ بے مکھ سارے کوڑے ٹھیسے، اشکل ہوئے خوار۔ گر سنگھ نام ندھان رسانا پیسے، آتم ہوئے جوت آدھار۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیسے، جن ساچا کیا نام وپار۔ نام وکھر پربھ بھگتاں دیوے۔ آتم سُرت من شبد وجیوے۔ درس دکھائے پربھ الکھ ابھیوے۔ ٹلچک اُترے پار جو جن مہاراج شیر سنگھ چرن ترسیوے۔ ٹلچک چرن اُتم پھل۔ کر درس سادھ سنگت رل۔ ٹلچک اگن پاپ نہ چبو رل۔ وقت وہائے روئے ہتھ مل۔ سرشٹ سبائی جوت سروپ پربھ دیوے دل۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلک اوتار اُٹاواے کل۔ جوت پر کاش گر سنگھ اندر۔ ساچی دیہہ بنے تن ساچا مندر۔ سوہنگ شبد گیان کھولے من کا جندر۔ مہاراج شیر سنگھ بے مکھ ناپے کل جوں بندر۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، دے برہم گیانا۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، دے آتم دھیانا۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، سچ آتم دیپ دیہہ جگانا۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، سچ لیکھ آپ لکھانا۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، مل بھگت و چھل بھگت بھگوانا۔ گر سنگھ تارے آپ پربھ، سوہنگ شبد دے اُتم گیانا۔ ٹلچک اُدھرے پار، نہ کلک جنہاں پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ نز اوتار، تیرا درس گر سکھاں مانا۔ گر سنگھ سَت سروپ نام درڑائیںدا۔ کل

ملے پر بھوپ، جوت سروپ پر بھ درس دکھائیںدا۔ پکڑ ادھارے وچ اندھ کوپ، سوہنگ شبد گیان دوائیںدا۔ گر سکھ چرن لاگ جائے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائیںدا۔ دے درس آتم ترپتاوے۔ ہوئے مان آتم وچوں موه چکاوے۔ آتم کر پر کاش، سچ دیپک جوت وچ دیہہ جگاوے۔ ہردے کر واس، اپنا بھیت آپ گھلاوے۔ نرمل دیہہ ہوئے راس، مہاراج شیر سنگھ جن درس دکھاوے۔ جگ چار پر بھ بھیسو اکنت۔ بھیونہ جانے کوئے ودنت۔ اوج اگم آپ بے انت۔ بھگت سہائی آدانت۔ جگت رتھواہی پار اوتاری چیو جنت۔ سوہنگ شبد کر ساچا منت۔ سرب تھایں پر گٹ جوت پر بھ کیئے بھگونت۔ کرپا کرے ہوئے نروان۔ تریتا تارے رام بھگوان۔ دواپر ادھارے مُرار کرشن کاہن۔ کلگ سنگھارے پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ کلگ انتم آپ پر بھ کرے۔ جگ چوتھے ساچی جوت مات وچ دھرے۔ بے مکھ نندک دُشت دُراچار کل دُکھ ڈاٹھا بھرے۔ سادھ سنگت مکھ اُتم وچار، رنسا چپے نز ہرے۔ کر درس گر چرن پیار۔ مل سادھ سنگت کلگ ترے۔ انکال مہاراج شیر سنگھ ساچا رجھک رچھیا کرے۔ کلگ لے او تار آیا گنونت۔ سرشٹ سبائی دے سنگھار، تارے پر بھ بھگت بھگونت۔ چیو اُدھرے پار، رنسا چپے سوہنگ منت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، وسے وچ چیو جنت۔ کلگ چیو پر بھ پائی مایا۔ پر گٹ جوت نظر نہ آیا۔ بے مکھ آتم پر بھ پڑدا پایا۔ گر سکھاں ہردے پر بھ جوت جگایا۔ آتم رس نابھ کوئ چوایا۔ کھلے کوئ سچ سروپ پر بھ نظری آیا۔ جوت سروپی کرپا کر، ساچا سکھ وچ جوت ملایا۔ کلگ جامہ دھار، نہ کنک پر بھ ناں رکھایا۔ پورن پر گٹ او تار، چوتھا جگ پر بھ آپ اٹھایا۔ ہوئے نزوئر نزادھار، گر سکھاں دے درس اپار، اپنا بھیت پر بھ آپ گھلایا۔ کنٹ چار ہوئے جیکار، سوہنگ شد ڈنک چلایا۔ پر گٹ مُرار دے درس اپار، گر سکھ ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل نز او تار، چتر بھج ایہہ کھیل رچایا۔ ساول سُندر پر بھ بھیس وٹا کے۔ جگ چوتھے آیا پر بھ بھیس وٹا کے۔ بھگتن رکھیا رکھ آپ گھر آ کے۔ مکند منوہر پر بھ درس دکھا کے۔ سوچھ سروپ پر بھ درس دکھا

کے۔ مان ایکھمان و چوں ہوئے موه چکا کے۔ دیوے درس آتم چپو ساچی جوت جگا کے۔ امرت رس پیو چپو، جھرنا نجھروں جھرا کے۔ ساچا راگ شناوے چپو، انخد شبد پربھ دھن وجہ کے۔ ساچی ہردک جگاوے دیو، جوت سرودپ اگن جوت لگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ چپو ٹھنگ ادھرے در درشن پا کے۔ ٹھنگ درس پربھ اتم نیارا۔ ہوئے روگ گوائے، لگا چپو دکھ بھارا۔ پربھ درشن پائے ساچا نام ملے آدھارا۔ سوہنگ نام رنسا گائے، ملے پربھ ایکنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہنکنک اکھوائے، پسرا جن سرب پسرا۔ سرشٹ اپائے پربھ آپ ساق۔ شبد چپائے جاپ ساق۔ ستگر سمجھ جائے تھاپ۔ نہ ہنکنک ٹھنگ کھپاوے مات۔ ورن چار اک کراۓ، نہ کوئے رہسی ذات۔ گرسکھ چرن لگ جائے، چپو جگت ساچا نات۔ سوہنگ شبد جو رنسا گائے، ساچا شبد وڈی کرامات۔ بن گر پورے، چپو انتکال نہ کوئی پچھے دات۔ نام ندھان پربھ بھلگتن دیوے دات۔ ہووے برہم گیان آتم شانت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرودپ، بیٹھ اڈول رہے اکانت۔ جوت سرودپ نہ ہنکنک پربھ آیا۔ چھڑ دیہہ اچرج کھیل رچایا۔ ٹھنگ اندر پربھ پائی مایا۔ بھرم بھلکھے سب جگت بھلایا۔ نین نہ دیسے جگت رگھرایا۔ گرسکھاں سوچھ سرودپ پربھ درس دکھایا۔ جوت نرجن سد دیپ جوت جگایا۔ بے کھاں در من ہنکار و سایا۔ گرسکھاں دوکھ نوار، سچ مارگ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل بھنداری، سوہنگ نام ورتایا۔ ورتے قہر ٹھنگ سنسارا۔ پربھ نہ دیسے مایاروپی دھندوکارا۔ سادھ سنگت بیس اکیسے، تارے آپ پربھ تارنہارا۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھاں دیسے، جوت جگائے اپر اپارا۔ سوہنگ شبد سچا دھن مال۔ ٹھنگ دیوے پربھ بھلگتن بھال۔ کرپا کرے دین دیاں۔ انتکال توڑے جنجال۔ پر گٹے جوت وچ پنڈ جھبال۔ اک پھل لگا پورب ڈال۔ گرسکھ پوری ہوئی گھال۔ بھگت و چھل پر گٹ گھر گوپاں۔ آتم دھرے ساچا لال گلal۔ مہاراج شیر سنگھ نام دھن دے، گرسکھ آتم ہوئے مالو مال۔ آتم نام پربھ کا رس۔ ساچا صاحب جائے ہردے وس۔ جگ چار ہوئے بھلگتن جس۔ سوہنگ شبد گیان پربھ گیا دس۔ بے کھ در توں جائے نس۔ سادھ سنگت پربھ

ہویا وس۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی گر سکھ مانے تیرا رس۔ جوت سروپ ٹلچ کھاری۔ نہ کنک پر گٹے کرشن مُراری۔ سرب سرشٹ شبد روپ پر بھ سنگھاری۔ پر بھ کی جوت جلائے جگت انگیاری۔ پر گٹ بھئے ٹلچ پر بھ ساچا درباری۔ بے مکھ نہ دیسے اونچ آم ڈپر اپاری۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ پر گٹ گر سکھ چیح سواری۔ جوت سروپ جگت جلایا۔ چار گنٹ ہاہاکار مچایا۔ نہ کنک کل لگایا۔ اپنا بھیو پر بھ آپ چھپایا۔ سَت پُر کھاں پر بھ درس دکھایا۔ نِرخجن جوت گر کھاں ہردک ڈمکایا۔ سادھ سنگت ور در تے پایا۔ پر گٹ جوت اناتھ انا تھے، انکال ہوئے سہایا۔ بے مکھ ٹلچ مایا پھاتھے، پر بھ کا بھیو نہ کسے پایا۔ جوت سروپ مہما کھن اکا تھے، ادھرے چپو جس رنسا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ دکھترے لاتھے، در آئے جس درشن پایا۔ ٹلچ آیا پر بھ کل دھار۔ بے مکھ مگدھ نہ پاؤں سار۔ چوتھے جگ انت ہوئی ہار۔ مد ماس چپو آتم چلے وکار۔ انکال کل گیا جھکھ مار۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد تیرا نام ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ دیوے گر سکھ تار۔ کل کپٹی پر بھ کپٹ وچاریا۔ دُشت دُراچار سوہنگ بان سنگ ماریا۔ بیٹھ اڑول سب جگت سنگھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ دے درس گر کھ ترا لیا۔ ٹلچ جوت پر گٹایا، ناؤں رکھائے نہ کنک۔ بھانا سَت ورتایا، اک کرائے راؤ رنک۔ پلا جگت پھرایا، سہائے دوار بنک۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا، کر نمسکار چپو بار انک۔ جگنو جگ پر بھ قربان۔ جوت پر گٹاوے چتر سُجان۔ اپنا آپ اپاوے گن ندھان۔ گر مکھ ور لے پر بھ سو جھی پان۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ آیا سب جانی جان۔ ٹلچ آئے گن ندھانا۔ دھرے جوت وشنوں بھگوان۔ مل سادھ سنگت ہوئے وقت سہانا۔ ٹلچ کھپائے کر بھ ورتے پر بھ کا بھانا۔ چرن لاگ جائے سب راجارانا۔ سَت جگ مارگ پر بھ آپ چلانا۔ سوہنگ شبد ہوئے سَت جگ پر دھانا۔ ٹلچ کھپائے کر بھ بُدھنانا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ لکھت کرائے، نہ کنک ہوئے جوت سمانا۔ نہ کنک پر بھ جوت سروپیا۔ درس دکھاوے ویچ کل اندھیار اندھ کوپیا۔ بھگت جن پاوے، پر گٹے پر بھ ساچے بھوپیا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، جن بھگتاں سچ سروپیا۔ وقت وہایا سوچ سوچ

پربھ نہ دیسا۔ گرگھ اُدھرے پار، کل بے مکھ پچھے کرن ریسا۔ چھڈ جوت جوت مل جائی، پربھ ساچا کسے نہ دیسا۔ مهاراج شیر سنگھ سنجھ تیرا در گھل جائی، سوہنگ نام ہوئے بیس اکپسیا۔ ایک جوت ایک بھگوان، مان گوائے وید پرانا۔ ٹلچ کھپائے سج کر جانا۔ کوئی نہ رہسی انخلیل قرآن۔ کھانی بانی وچ چرن ملانا۔ سوہنگ شبد سنجھ پربھ سَت چلانا۔ گُنٹ چار بجے بجے جیکار کرانا۔ بے مکھاں گھر ہاہاکار مچانا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا در کل گر سکھ پچھانا۔ دیا کرے پربھ گنوںت۔ جس اپائے سب چو جنت۔ جوت پر گٹائے پربھ گنوںت۔ درس دکھائے کل بھگلتن بھگلوںت۔ سُرت شبد پربھ گیان دے، ہر دے جوت جگائے۔ نام گن ندھان دے، آتم جوت جگائے۔ کوئی نین سوہنگ نام دے، من اندر دھن وجائے۔ مکٹ بین برہم گیان دے، دوار دسم گھلائے۔ ساچا درس وشنوں بھگوان دے، انتکال گر سکھ جوت مل جائے۔ گر سکھاں پربھ میل ملایا۔ پربھ ابناشی پر گٹ کل آیا۔ ساچا شاہ گھر ماہ پایا۔ کر درس چو بجانند ترپتا۔ گھلی ترے گٹی واجا پوں وچ دیہہ وجایا۔ ملیا پربھ، سوہنگ شبد سج گیاندوا۔ مهاراج شیر سنگھ ٹلچ اندر، ساچا منت سوہنگ چلایا۔ سوہنگ بان پربھ جگت چلایا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک ٹلچ کھپایا۔ ساچا شبد وجاوے ڈنک، بھلی سرِ شٹ پربھ کن شایا۔ کوئی نہ دیسے راؤ رنک، جوت سرُوپ اک کرایا۔ گر سکھ تارے جوں بھگت جنک، پر گٹے جوت آپ رگھرایا۔ دھری جوت وچ پری گھنک، مهاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا۔ تج دیہہ ہوئے جوت سرُوپ۔ ٹلچ پربھ کھیل کرے انوپ۔ نظر نہ آوے پربھ نہ ریکھ نہ روپ۔ گھٹ گھٹ سرب پر کاشیا، پربھ ساچا بھوپ۔ انتکال پربھ ہوئے سہائی، وچ اندھ کوپ۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، کرے کھیل وچ جوت سرُوپ۔ جوت سرُوپ کھیل نیارا۔ چار گُنٹ مچاوے ہاہاکارا۔ ٹلچ کوڑا پار اتارا۔ مد ماسی ڈبے وچ منخدھدارا۔ کٹ جائے چُراںی، سوہنگ شبد جن رسن وچارا۔ جپ رسن سواس سواںی، وچ وسے پربھ کرتارا۔ سادھ سنگت گر چرن داسی، دیوے دان اگم اپارا۔ بے مکھ درتے کرن ہاسی، نظر نہ آوے سج دربارا۔ بھرم بھلکھے

سارے لاتھی، نہ کنک کل بھئے او تارا۔ سب سر شٹ چرن لگ جاسی، انکال نہ ہوئے خوارا۔ راجن ہوئے آتم اندھا سی، نظر نہ آوے پر بھ گردھارا۔ فلک پر گڈیا تھر گھر واسی، جوت جگائے سچ کل دھارا۔ ہندوین گر چرن لگ جاسی، شبد جوت ہوئے دھندو کارا۔ سادھ سگت سد بل بل جاسی، جس نے پایا پُر کھ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ گھنک پُر واسی، ادھرے چرن جو چرن نمسکارا۔ ورن چار، چار پر بھ اک کرائے۔ سوہنگ شبد اک ٹیک رکھائے۔ راجا رانا کوئی ڈٹھ نہ آئے۔ ادھرے پار جو چرن سیس جھکائے۔ والی ہند پر بھ درس دکھائے۔ مکند منوہر پر بھ نظری آئے۔ ساول سندر کوں نین سر مکٹ ٹکائے۔ جوت سروپ جوت پر گٹا کے، ہوئے وچوں مان گوائے۔ اچھل اچھل مہاراج شیر سنگھ، بھئے بھیانک وچ درس دکھائے۔ دکھاوے درس پر بھ وڈ بھوپا۔ نظر نہ آوے جوت سروپ رنگ نہ روپا۔ من گساوے دے درس انوپا۔ چرن لگاوے مہاراج شیر سنگھ سَت سروپا۔ راجن راج راج تے اوچا۔ پار برہم پر بھ ساجن سوچا۔ پر گٹ جوت کل کرایا کوچا۔ مہاراج شیر سنگھ اوچا در گھر تیرا سوچا۔ گرب نوار توڑے انھمان۔ سَتِجگ جیو کرے اک سماں۔ ساچا نام کرے پر دھان۔ سربت تیر تھ جگت میٹ جان۔ جپو جنت ٹیک بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے ساچا برہم گیا۔ فلک بجاہ جگت جلایا۔ دے نہ راہ، مایا پڑدا پایا۔ جپو دم دا کی وساد، کیوں بھرم بھلایا۔ پر گٹی جوت اکم اتھا، نہ کنک ناؤں رکھایا۔ پر بھ ملن دا ساچا راہ، مد ماس نہ رسن لگایا۔ جوت پر گٹائی بے پرواہ، ساچا دھام آن سہایا۔ بے مکھ بھل نہ جاہ، پر گٹی جوت بھلیکھا لاہیا۔ در آ بھلیکھا لاہ، سُرت شبد پر بھ گیاں دوایا۔ پر گٹ بیٹھا سچا پاشا، سچکھنڈ سچا دھام بنایا۔ انکال جیو پھر لے بانہہ، جوت سروپ وچ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیرا ناں، رنسا جپ گر سکھ من رنگ چڑھایا۔ تین لوک پر بھ کا واس۔ مات پاتال وچ آکا ش۔ وچ آکا ش ایش جوت پر کاش۔ جوت سروپ پون انجا سر چھتر جھلاس۔ سر شٹ اپائے جگائے جوت دے دھرو اس۔ مات سہائے سِنگھا سن لائے اپر باشک طاس۔ فلک جوت پر گٹائے، نہ کنک ناؤں رکھائے، دھرے جوت مات کر

واس۔ مات لوک پر بھ جوت پر گٹائے۔ جگو جگ ایہہ کھیل رچائے۔ انیکال کرن جگ، پورن جوت وِچ جگت دے آوے۔ جگ سَت
مہروان، تریتا رام بن الٹاوے۔ دوا پر کرشن مُرار، بھگت جناں ہر مان دواوے۔ آتم دے گیان، ارجمن مہاسار تھی آپ اکھواوے۔ دیوے
دُشٹ سنگھار، شستر بان ہتھ نہ لاوے۔ پر گٹ جوت وِشنوں بھگوان، جوت سروپی جگت ڈلاوے۔ اتھر بن دتا مان، فلچ وید چلایا۔ شبد لایا
بان، اللہ نام اپایا۔ شبد وِشنوں بھگوان محمد عیسیٰ موسیٰ نام جپایا۔ فلچ کرم مہان، جوت سروپی دیہہ جوت فلچ انواد چلایا۔ ایشر جوت
دیوے جس جن۔ جگت بیٹھا پر میشور بن۔ کہے سو جو آئے من۔ بھلائے آپ دے وکھر دھن۔ بھگت جناں گرچن سنگ آئے بن۔
جوت سروپی جگت بنایا رن۔ اگن جوت فلچ لاوے گھن۔ سوہنگ شبد دھن جائے جوں دھن۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹھیو وِچ پُری گھن۔
جگت مارگ آپ بنائے۔ عیسیٰ موسیٰ محمد ناں رکھائے۔ انیکال کل کرن دی پر بھ نیہہ رکھائے۔ ایشر جوت چو جنت سرب وِچ اک سمائے۔

دے مان پیر پیغمبر اس را جگت چلائے۔ بے سکھاں بھرم بھلا کے، ہوئے مایا وِچ وسائے۔ اک سچا شاہ بھلا کے، اپنے اپنے راہ سرب
دِکھائے۔ جو بیٹھا جوت جگائیکے، شبد گیان دیوے دُھن وجائے۔ پر بھ بیٹھا اپنا آپ چھپا کے، آدانت نہ کسے جتاۓ۔ فلچ کرم وِچار
کے، جوت نِرجن نانک آئے۔ گر دھر دربارے جائیکے، ساچا نام وکھر پائے۔ وِچ مات بھکیھ وٹائیکے، نام سچ منتر درڑائے۔ سچ سارنگ
راگ وجائیکے، سُرت شبد گیان دواۓ۔ گنٹ چار چکر لگائیکے، جیو ہوئے میل گوائے۔ بے سکھاں پڑدا پائیکے، گراہیا آپ اکھوائے۔ سچ نام نام
منتر سچ دے نزبان بان لگائے۔ شبد سُرت پر بھ چرن دھیان کر، اند منگل وِچ دیہہ پائے۔ سچ آتم برہم گیان کر، برہم سروپ وِچ برہم
دے پائے۔ پر بھ پورن پر میشور جان کر، جوت سنگ رہیا جوت ملائے۔ ساچا رتھ پون بیان کر، اوانگ آپا بھیو مٹائے۔ انیکال جھوٹھا تن
چھڈ، ساچی جوت وِچ انگد لگائے۔ انگد لگا انگ۔ ساچا نام لیا منگ۔ مائس جنم نہ ہویا بھنگ۔ جھوٹھی دیہہ کاچی ونگ۔ امر داس گرچن

امنگ۔ کر سیوا پایا پرمانند۔ دھری جوت وِچ آتم دیہے۔ امرت برکھا وِچ آتم مینہ۔ گرچن پریتی ساچا نیہوں۔ ویدی دات وِچ سوڈھی دے۔ سوڈھی وِچ امر جوت جگائی۔ رام داس آتم رُشنای۔ ہر مندر سچ دھام نیہہ رکھائی۔ گر ارجن چلیا دے وڈیائی۔ بانی بوہتھ بھگتن سہائی۔ تجی دیہے آتم سکھدائی۔ جگت دیسے کایا ڈکھدائی۔ ہر گوبند ملے وڈیائی۔ آتم نام گراں کرائی۔ ہر رائے ہر کرش ملے وڈیائی۔ بردھ اوستھا تنغ بہادر پائی۔ جوت دسم ڈھر در گاہوں آئی۔ ساچا پنٹھ چلا کے ساچی مت پائی۔ امرت نام رس پیا کے، آتم چپو سُپھل کرائی۔ کڑاہ پرساد بھوگ لگا کے، سیت پرساد گر سکھ کھوائی۔ مد ماس پرے ہٹا کے، گر پورے نہ بھوگ لگائی۔ کوئی رکھے نہ آگے لگا کے، جتنے بیٹھا جوت جگائی۔ پاپی چپو بھلے گر پورا بھلائیکے، مد ماس رنسنا آہار بنائی۔ پربھ ساچا شبد بھلائیکے، ناؤں کنک گر دسم لگائی۔ بے وربے کوئی جائیکے، سکھو بولن دسویں گر ریت چلائی۔ بے مکھاں مگھ وشا پائیکے، فلنج دیوے پربھ سزای۔ آیا بھیس وٹا کے، سرب سکھدائی۔ نہ کنک ناں رکھا کے، نظر نہ آوے دیسے ناہی۔ جاوے کل کھپا کے، ایسی مار جگت پربھ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ آپ اکھوا کے، سَتْجَنَگ بنے سچا رتھواہی۔ جگت بھلایا بھرم وِچ، فلنج مارگ انیک۔ جنم گوایا گلگرم وِچ، اک رکھی نہ پربھ کی ٹیک۔ پیر پیغمبر گر گر جن آتم بھئے بیک۔ فلنج چو گئے بھل بھل رُل رُل مہاراج شیر سنگھ ساچی ٹیک۔ فلنج مایا پا کے، سرب بھلاوے۔ ساچی جوت جگا کے، جھوٹھا جگت ڈلاوے۔ اک اپنا ناؤں اپائیکے، مان سب گواوے۔ چار ورن اک کرا کے، سوہنگ شبد اک جاپ جپاوے۔ جگت بھیکھ سرب مٹا کے، اک رنگ سر شست ہو جاوے۔ ساچا راہ دسائیکے، سَتْجَنَگ ساچا آپ لگاوے۔ بے مکھاں انت کھپا کے، نزک نواس دواوے۔ گر مکھاں درس دکھا کے، در گاہ ساچی مان دواوے۔ پربھ بھرم بھلکھلے لاه کے، انتقال سچ درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ نام جپا کے، فلنج چپو پار کراوے۔ گر پیر پیغمبر جیو کوئی نہ مانے۔ اپنے آپ فلنج بنے سکھڑ سیانے۔ پرگٹ جوت آپ نِزکار، سرب چلائے ورتائے اپنے بھانے۔ بے مکھاں آئی ہار، سوہنگ

شبد کل چلیا بانے۔ اُوچا دسے گرچن دربار، چرنی لگے رانے مہارانے۔ ایشر جوت جوت آکار، ورلا جن کوئی بھگت پچھانے۔ جنہاں ملیا شد آدھار، سو جن جانے گن ندھانے۔ بھرم بھلیکھے بھلا سنسار، نہ کلناک نہ کوئی پچھانے۔ فلنج بیٹھے مایا دھار، انکال ذکھ ڈاڑھے پانے۔ بے مکھاں کل آئی ہار، دھرم رائے لائے ٹکانے۔ مہاراج شیر سنگھ سد نمسکار، گر سکھ ہوئے چرن نمانے۔ فلنج دھر جوت پربھ مان سبیں گوایا۔ کرے کھیل اپنا جھب، نہ کلناک دیر نہ لایا۔ گر مگھ پورے لئے لبھ، جنہاں کل مات چرن لگایا۔ آتم دیوے گئے جگ، سوہنگ شبد جن رِدے وسایا۔ امرت بُوند گرے وِچ نبھ، نابھ کول پربھ مگھ ٹھلایا۔ درشن دیوے وِچو جھب، دیہہ مندر وِچ ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل لیا لبھ، جنہاں سر پربھ ہتھ ٹکایا۔ بھانا جگت آپ ورتاوے۔ ساچا پربھ آپ، دوسر کوئی نظر نہ آوے۔ ساچی جوت فلنج پر گٹاؤے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب تھایں رہاوے۔ وِچ ور بھنڈ پربھ سدا سماوے۔ جھوٹھی دیہہ چو بُنھ بیٹھا داعوے۔ ساچا پربھ ساچا نیہوں وِچ نظر نہ آوے۔ امرت بر کھا آتم برساوے مینہ، سوہنگ شبد جن رنسا گاوے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا بھیو، در آئے کوئی ورلا پاوے۔ آوے در جو من دھر ہنکارا۔ انکال پربھ پاوے نزک ممحارا۔ جو جن آوے کر آتم ویچارا۔ پرمگت پاوے، کال انت ملے موکھ دوارا۔ سوہنگ شبد سُنجگ بھنڈارا۔ مہاراج شیر سنگھ ورتاوے نہ کلناک او تارا۔ تار نہار پربھ تاریا، پورا گر سکھ۔ گھر آئے کاج سواریا، ساچے لیکھ جائے پربھ لکھ۔ گرچن چھوہے کر ہر دواریا، سیس نوائے مُن رکھ۔ اندر سنگھ اُوچا در درباریا، ساچا دان ملے گر در دے بھکھ۔ ساچی بھکھیا آپ پربھ دیوے۔ سُنجگ ساچا سَت پُر کھ سریوے۔ گن ندھان ملے پربھ الکھ ابھیوے۔ لکھت نربان جگ چار لکھیوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ اُدھرے تیرے چرن سریوے۔ پربھ پورن آس کرا کے، کل دے وڈیائی۔ آتم دھیر دھرا کے، چ لکھت کرائی۔ گن ندھان گھر آئکے، سُنجگ بنت بنائی۔ سر ہتھ آپ ٹکا کے، سدا سنگ ہوئے سہائی۔ اپنا آپ اپائیکے، ساچا شبد گر سکھ سنائی۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھا کے، اندر سنگھ کل ملے

دیوے نام آدھارا۔

ودھائی۔ سچا گر سکھ ٹکچ، سر چند و آچندن۔ سچا گر سکھ ٹکچ، پربھ ملیا تریلوکی نندن۔ سچا گر سکھ ٹکچ، مہاراج شیر سنگھ دیوے انندن۔ سیوا پربھ کی برتھانہ جائے۔ انتکال ہوئے سہائے۔ پرگٹ جوت آپ رگڑائے۔ بھگت جناں ہوئے ہر آپ پت مائی۔ مگھ اجل چار ورن جگ چار کرائے۔ پرگٹ نہ ہلنک سبین مان گوائے۔ جو جن آئے در، آتم بھلکھی پربھ دیوے لائے۔ ساچی جوت دھری پربھ کل، نز بھئے ہوئے جگت بھئے رکھائے۔ آگے کوئے کرے نہ ول چھل، ہوئے سنسادے چکائے۔ جگت گیانی ہے آوے چل، بده ملین پربھ کرائے۔ ہوئے نہانا جے ہووے پل، آتم سو جھی پربھ دیوے پائے۔ اچھل اڈول پربھ بھیکھادھاری، بے مگھ مایا بھرم بھلائے۔ گر سکھاں ہر تیچ سواری، دے درس ہوئے سہائے۔ درس کر کر کر من ترپتا سیا۔ آتم ترپتی جیو ابھلا سیا۔ پرگٹ جوت آیا، پربھ سچ کر واسیا۔ ہنکاریاں نندکاں کرے پربھ در ناسیا۔ کوئی نہ اڑے جو رسانا لاوے مد ماسیا۔ بھگت جن در ساچے کھڑے، گرچن پرست جن آتم راسیا۔ مہاراج شیر سنگھ او تار نر ہرے، ٹکچ پرگٹ کرے بند خلاصیا۔ جوت سروپی اگن بے مگھ جلاوے۔ مد ماسی گرچن کوئی ٹھوہر نہ پاوے۔ بھگت جن آئے سر، جن پربھ ساچا نام جپاوے۔ بے مگھ در توں دُوروں ڈرن، آتم پاپ و چوں ڈراوے۔ گر سکھ مل سادھ سنگت ترن، مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ گر سکھ گر در چاڑھ، گر درد ڈھیلا۔ کرپا کر پربھ میلیا، ملے بھگتن میلا۔ دھار جوت پربھ کھیلیا، کر اچرج کھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچ اندر گر مگھ ساچا سجھن سُھیلا۔ نر دھن کر پار، گائے نر اہارا۔ نر دھن دیوے تار، سمر تھ پُر کھ آپ کرتارا۔ نر دھن پاوے سار، ٹکچ ہووے انت دھند و کارا۔ نر دھن کرم و چار، درساوے سچ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت بھندار، سوہنگ

۱۱ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی موتا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں

ساچا شبد من دھار، گرسکھ نہ بھل۔ آتم ہوئے ادھار، ملے نام اُمل۔ ہووے شبد دھنکار، دوار دسویں جائے بھل۔ امرت بوںد پربھ
بھراہیندا، وچوں کوں نہ جائے ڈلھ۔ سچ مارگ پربھ آپ لگاہیندا، فلنج اندھ نہ جائے رُل۔ ساچا صاحب سچ تخت بھاہیندا، گرسکھ جوت نہ
کوئے ٹل۔ بے مکھ نظر نہ پاہیندا، فلنج اندر جائے بھل۔ مهاراج شیر سنگھ دے درس، آتم جندر جائے بھل۔ دے درس مٹے اندھیرا۔ گیان
جوت پربھ دسے نیرا۔ بھگت جناں نہ سنجھ سویرا۔ آتم جوت پرکاش، مٹ جائے اندھیرا۔ مهاراج شیر سنگھ گرسکھ ترائے، پرگٹ جوت کل
پائے پھیرا۔ جگت نِرالم جوت پربھ پرکاشیا۔ جوت سروپ سرب گھٹ واسیا۔ نہہلکنک سد ابناشیا۔ سادھ سنگت گرچون داسیا۔ بھگت جناں
آتم پربھ دھڑواسیا۔ فلنج پرگٹ سوہنگ شبد پربھ سچ سناسیا۔ فلنج انتم وید چار سرب وناسیا۔ سَتِّجگ ساچا آپ پربھ لائے، مهاراج شیر سنگھ
جوت پرکاسیا۔ جوت جگائے جگت پت۔ گرسکھ ترائے کر فلنج ہت۔ جن بھگت وڈیائے پربھ ساچا مٹ۔ مهاراج شیر سنگھ پار لنگھائے جو
رسنا جپ۔ انتکال کل نہہلکنک اوتابی۔ سرب سرشٹ کل ہوئی اندھیاری۔ شبد سوہنگ جگت کھپاوے دو دھاری۔ جوت ترائے کل آپ
بنواری۔ اڈول رہائے پربھ جوت ادھاری۔ سرب وچ سمائے پربھ آپ پساري۔ بے مکھ نظر نہ آئے، ہوئے وچوں چیونہ ماری۔ بھگت جناں
ہر درس دکھائے، پرگٹ جوت سچ درباری۔ سادھ سنگت پربھ مان دوائے، نزراں بھگت بھنڈاری۔ گر گر گر پربھ وچ سمائے، ایک جوت
اچل آپ نِرناکاری۔ مهاراج شیر سنگھ نہہلکنک اوتابی۔ سرشٹ سبائی کرے خواری۔ جگت خوار مورکھ مگدھ گوار۔ گرگھاں امرت ورکھے
آتم دھار۔ دے برہم گیان آتم سچ وچار۔ جوت نِرجن کر اگم اپار۔ سوہنگ شبد سچ چوونخ وپار۔ ساچا نام ہوئے سَتِّجگ اپار۔ سَتِّجگ پرگٹے
پربھ گردھار۔ جوت سروپ آپ نِرادھار۔ کوں نین سادھ سنگت پیار۔ مهاراج شیر سنگھ کل نر اوتاب۔ فلنج دھار جامہ پربھ۔ بھگت جن

در لیاوے لجھ۔ امرت ور کھے وچوں نبھ۔ مہاراج شیر سنگھ آتم بھیو مٹاواے جیو سب۔ بھیا بھکھ جگت اندھیارا۔ پربھ ساچا ویکھ آتم ہوئے اجیارا۔ دھر لکھے لیکھ، ملیا پڑ کھ اپارا۔ سرب گھٹ ساچا ویکھ، جوت سروپ پر گٹ سنسارا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیرا بھکھ، مور کھ مگدھ نہ جانے سارا۔ ٹلچک اندر پربھ بھکھ وٹایا۔ جوت سروپ ویچ سکھ سمایا۔ ٹلچک انتقال کل کرنے آیا۔ عیسیٰ موسیٰ محمد سب ناس کرایا۔ کھان باں گگن پاتال پربھ آن ڈلایا۔ کھنڈ برہمنڈ ویچ ور بھنڈ پربھ جوت جگایا۔ آتم ہوئے رنڈ، چنہاں پربھ درس نہ پایا۔ سوہنگ شبد دات جاوے ونڈ، چنہاں در آسیں جھکایا۔ انتقال نہ دیوے دنڈ، چنہاں سر پربھ ہتھ ٹکایا۔ بے گھ پکڑ کینے کھنڈ، مد ماس جس رسنا لایا۔ گرسکھ اجل ویچ برہمنڈ، دھام بیکنٹھ آسن لایا۔ کر درس ہوئے آتم ٹھنڈ، جوت سروپ پربھ جوت پر گٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے چنڈ پر چنڈ، سوہنگ باں جگت لایا۔ سوہنگ باں شبد جگ لائے۔ راؤ رنک سرب اٹھ بھاگے۔ گرمگھ ٹلچک سدا ہے جاگے۔ مد ماں زک نواسی سدا ابھاگے۔ گرچن پرسنا سوہنگ راگے۔ مہاراج شیر سنگھ دے جوت آدھار، ٹلچک سکھ نہ لائے داغے۔ ٹلچک کھپائے آن پربھ، نرنجن جوت پر گٹا کے۔ ٹلچک کھپاوے آن پربھ، جوت سروپی بھکھ وٹا کے۔ ٹلچک آن آپ بھلانے پربھ، اچھل چھلن چھل آپ کرا کے۔ ٹلچک بھگت آن ترائے پربھ، سوہنگ ساچا گیان دوا کے۔ ٹلچک دشٹ کھپائے آن پربھ، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھا کے۔ نام ساچا در ساچا پاوے، ہوئے متا جن وچوں مارے۔ ٹلچک ہوئے نہ جیو خوارے۔ ایشور جوت ہوئے آتم دوارے۔ نینیں پیکھے پربھ بنوارے۔ تین لوک کر جوت آکارے۔ جیو جنت ہوئے آپ بھنڈاری۔ انتقال کل کرے خواری۔ ہند ہندوؤں کرے پربھ داری۔ چڑھکے آئے مغل قندھاری۔ کھنڈا چلے جگت دو دھاری۔ اپر بیاس پئے انت خواری۔ ورتے قهر جگت بیماری۔ بن پربھ پورے کوئے لئے نہ ساری۔ ٹلچک پر گٹ نہ کھنک او تاری۔ ساچا شبد لکھائے جگت لیکھ پربھ لکھاری۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں پر گٹ جوت چیخ سواری۔ سوہنگ شبد پربھ ڈنک وجایا۔ راؤ

رنک کر اک بہایا۔ تخت نواسی کوئی رہن نہ پایا۔ بیٹھ اڈول سب جگت ڈلایا۔ گھنک پُر واسی کل پائی مایا۔ فلنج بھانا پر بھ آپ ورتایا۔ ہاہاکار کر جگت روایا۔ سوہنگ بان جگت لگایا۔ جوت سروپی جگت اگن لگایا۔ راجن پکڑ بجھ لیایا۔ شبد روپ پر بھ کھیل رچایا۔ بھئے نز بھئے ہوئے درس دکھایا۔ والی ہندوین بانہوں پکڑ اٹھایا۔ اچھت پاربرہم پرمیشور نظری آیا۔ شبد دھن آتم پر کاشے، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ سادھ سنگت پر بھ سدا واسے، مل سنگت پر بھ درشنا پایا۔ جوت سروپ سدا ابناشے، سرشٹ وناسی پر بھ لیکھ لکھایا۔ نہ کنک جوت پر کاشے، وڈ بھوپ سرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب سکھ واسی، نام ندھان گر درتے پایا۔ فلنج پندھ مکائیکے، جگت چلندا۔ اپنا کرم کمائیکے، مایا وچ سب جگت بھلندا۔ جوت سروپ پر بھ آئکے، نہ کنک کل ناؤں رکھندا۔ اوچ پیچ بھیو مٹائیکے، چار ورن اک کرند۔ سنتجگ ساچا پر بھ سب جگت بھلندا۔ سوہنگ شبد جگت در تند۔ جگ بھرم بھلکھے بھلائیکے، مایا روپی پڑ پڑندا۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائیکے، وچ سادھ سنگت سہند۔ سوہنگ بھنے جن پر بھ چرن دوارے۔ جو چل آئے تیرے دربارے۔ بھگت و چھل پر بھ پار اتارے۔ گرگھ سوہنگ بھنے ہر کے دوارے۔ بے گھ فلنج ہوئے خوارے۔ مد ماس جس رسن آہارے۔ ساچا صاحب اوچ دربارے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد کھولے بھگت بھنڈارے۔ گر سکھ رکھ پر بھ ملن دی آس۔ دیوے درس پر بھ داسن داس۔ سادھ سنگت پر بھ کینا واس۔ گرگھ اجل جوں چندن پر بھاس۔ چپ فلنج مد ماسی سرب ہووے ناس۔ جوت پر گٹاوے پر بھ فلنج ابناش۔ سوہنگ نام دوائے، پر بھ سرب گنستاس۔ سوہنگ جپ چو رسن سواس سواس۔ کال انت ہوئے بند خلاص۔ جگت نہ ہوئے گر بھ واس۔ مہاراج شیر سنگھ دش دوت سب کینے ناس۔ پر بھ جوت اپار جگت نرالی۔ کرے آتم سدھار، ملے پر کھ کل بنوالي۔ ملے نام ادھار، درس دکھائے پر بھ ہند والی۔ چرن لاغ ہوئے داسن داس، کر نمسکار تیچ رکھالی۔ تیچ دھام گر چرن نواس، جھوٹھی مایا جگت بھلا لی۔ مہاراج شیر سنگھ اپر اپار، کر درس آتم جوت جگالی۔ آتم جوت پر بھ آپ جگاؤے۔ بُدھ بیک کر

درس ہو جاوے۔ سوہنگ ٹیک سَتِّجَگ رکھاوے۔ جاپ ایک چار ورن کراوے۔ ایک جوت ایک شبد پر بھ جگت سناؤے۔ ساچا مارگ سَتِّجَگ تراوے۔ بے مکھ کوئے رہن نہ پاوے۔ سنت جن نِرمل رنسا ہر ہر گاوے۔ امرت پھل گر در تے پاوے۔ ہوئے دربان وانگ سوران تر جاوے۔ نال چیت سنگھ جگ چار اُجل کراوے۔ گر سکھ پُورا سَکھنڈ سناؤے۔ دِسے پر بھ حاضر حضُورا، جم نیڑنہ آوے۔ ساچا دیوے نام سرُورا، جوتی جوت پر بھ جوت ملاوے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سَتِّجَگ پُورا، گر سکھ تیرا نزک نہ جاوے۔ نِرجن جوت چو جگ ناتا۔ ہردے وسے پُر کھ پدھاتا۔ گر مکھ ڈر لے کر درس پر بھ پچھاتا۔ بے مکھ جرم گوایا، کر کر جھوٹھی باتا۔ سوہنگ شبد پر بھ گیاندوایا، گر سکھ جگاوے راتا۔ بھگت جناں ہر چیح رکھائے، آپ بن پت ماتا۔ فلک اندر پار کرائے، مهاراج شیر سنگھ جن جاتا۔ ذات پات نہ پر بھ کارنگ۔ اُنج چیح وسے پر بھ سب کے سنگ۔ ساچا نام گر سکھ گر در تے منگ۔ آتم دھار امرت وگے وچ دیہہ گنگ۔ کاج سوار پر بھ سوہنگ شبد آتم چاڑھے رنگ۔ مهاراج شیر سنگھ کل کھلا بھنڈارا، کر بینتی مول نہ سنگ۔ بھگت بھنڈاری فلک آیا۔ نہ کلناک ناں رکھایا۔ چُڑُجھ پر بھ جوت پر گلایا۔ سرب سرِشٹ پر بھ مان گوایا۔ جوت اگن وچ جگت جلایا۔ پر بھ اتوں، جھوٹھا جگت کل تلایا۔ گر مکھ کرم وچار، سوہنگ نام گر جھوٹی پایا۔ بے مکھ کل خوار، انتکال نزک نواسدوایا۔ انتکال بھگت جناں پر بھ لئے سار، انتکال ہوئے سہایا۔ بے مکھ ڈبے لہندی دھار، آیسا دھکا فلک لایا۔ بھگت جناں دے جوت ادھار، گیان جوت ہردا پر بھ آپ کرایا۔ بے مکھ فلک خوار، مد ماس آہار بنایا۔ گر مکھ سوہن چیح دوار، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت نِرادھار، نزویر آپ پر بھ نِرادھاری۔ پر گٹی جوت کرش مراری۔ سرب سرِشٹ پر بھ آن سنگھاری۔ شبد بان لایا دو دھاری۔ گر چرن پریت چو کل وڈی سکداری۔ آد انت پر بھ کی ساچی ریت، بھگت جناں ہر چیح سواری۔ گن نِدھان کل پر کھ نیت، بے مکھ ڈبے وچ منجدھاری۔ سوہنگ شبد جن رنسا چیت، دیوے درس آپ

گردھاری۔ سادھ سنگت مل گاؤ پر بھ کے گیت، پر گئے جوت نِنجن نِزکاری۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ کل جائے چیت، انکال نہ ہوئے خواری۔ ٹھیک سُتا پیر پسار۔ جگت بھلایا مایا دھار۔ ویکھ کرم پر گئے کل سر جنہار۔ نام دھرائے نہ کل نز اوتار۔ شبد چلائے دئے دھنکار۔ بے مکھ سُن کے ہو جائے اپھار۔ شبد رُن جھن کے گُرمھاں آتم وجہ دھنکار۔ گرچرن لائے کل چُن چُن کے، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھیک آیا ساچی کل دھار۔ بھگت ادھاری آپ پر بھ، سُت مان دواۓ۔ گر سکھ سدھاری آپ پر بھ، ہر لاج رکھائے۔ کل نام بھنڈاری آپ پر بھ، سوہنگ نام گیان دواۓ۔ سرشٹ سبائی پسر پساری آپ پر بھ، انکال کل لے کھپائے۔ بھگت ادھاری آپ پر بھ، دے درس پار کرائے۔ سچ سواری آپ پر بھ، سچ چند رہائے۔ مہاراج شیر سنگھ انکال راؤ رنک کل اک کرائے۔ رنک راؤ جگت اک کرائے۔ بھرم بھلکھلا سرب مٹائے۔ دے درس پر بھ من تریتاۓ۔ مٹاوے حرص بخانند سمائے۔ درس پرس توٹ رہے نہ کائے۔ امرت میکھ پر بھ آتم برس، کوڑی کایا نِمل کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیرا درس، جنم جنم دی میل گوائے۔ گر درس کر من ہریاولا۔ بے مکھ بھلا ٹھیک چیو باولا۔ دھرے جوت وِچ کل پر بھ سندر ساولا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیری جوت، جگت بھلاولا۔ جگو جگ پر بھ بھگتمن تارے۔ اُوچ پیچ نہ آپ وِچارے۔ برہم سر روپ چیو آتم برہم وِچارے۔ بھئے بھجن سمر تھو دکھ درد نوارے۔ ساچی نام دے وتح، دیوے چیو ادھارے۔ پر گئی جوت پر بھ اکھ، ساچے دربارے۔ بے مکھاں پائے نتھ، کل کرے خوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سر رکھے ہتھ، جو جن چرن نِسکارے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ گر مل گر سکھ پرمگت پائی۔ آون جان جگ بھیت مٹائی۔ جیٹھ سست سوران پر بھ جوت جگائی۔ ہوئے دربان مہا سکھدائی۔ مات ٹکھ کل سُپھل کرائی۔ چار جگ ملے ودھائی۔ انکال پر بھ آ ہوئے سہائی۔ ساچی بنت وِچ آپ بنائی۔ سچ چند چیت سنگھ جوت سوائی۔ ماگھ پہلی پر بھ لکھت کرائی۔ وِچ سادھ سنگت پر بھ دے وڈیائی۔ گن گندھرب در لیا کے، پھولن ورکھا پر بھ

کرائی۔ پہلے لکھت کرا کے، پھیر دیہہ چھڈائی۔ جھوٹھی دیہہ تجا کے، ساچی جوت وِچ جوت ملائی۔ مات پاتال تجا کے، وِچ بیکنٹھ پر بھ دے ٹکائی۔ اپنا آپ پر بھ اپا کے، ساچی جوت سچ دھام جگائی۔ گر پورا سیو کما نیکے، پھر جنم نہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ رسانگن گائیکے، کل لے جائے بھگت وڈیائی۔ سیوا کرے پر بھ جن تن من۔ سرشت سبائی ساچا شد رکھے اک من۔ ساچی دیپک وِچ دیہہ جگائی، لال امڑا کوئی لائے نہ سئن۔ ہوئے اجیار پر بھ چچ سوائی، اگیان اندر ہیر جندر بھن۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، نر او تار جس لیا من۔ نر او تار کوئے نہ جانے۔ جوت سروپی جگ آون جانے۔ تختوں لاءے سب راجے رانے۔ بے مکھ پیڑھے جوں کو ہلو گھانے۔ سادھ سنگت پر بھ وِچ سانے۔ انتقال دے درس، بیٹھائے وِچ بیانے۔ مہاراج شیر سنگھ کر درس، گر سکھ انتقال جوت مل جانے۔

۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی شنگارا سنگھ دے گرہ پنڈ کلسیاں

ملیا پاربرہم پر بھ ساچا گر۔ میل ملایا جیہڑا لکھیا ڈھر۔ درشن لوچے پر بھ کا سب اندر سُر۔ فلنج پریتی گرچن جڑ۔ ماں جنم چوہتھ نہ آوے مُڑ۔ کل اندرھیار پاپی، وہن وِچ نہ جائی رُڑھ۔ مہاراج شیر سنگھ کھیل رچائے، دھرت آکاش دوویں میلے پُڑ۔ دھرت دھول پر گئے ہر، وِچ گر سکھاں گھر۔ روپ باون آئے بھیکھ کر۔ منگے بھچھپھیا بل در۔ سمجھ ساچا پر گٹ اوتر۔ مہاراج شیر سنگھ آد جگادی جوتی نر۔ آد جگاد کرے آتم دھیانا۔ جنت چو پر بھ وِچ سمانا۔ بھگتن دیوے اُتم نام ندھانا۔ دکھاوے درس اُپچے برہم گیانا۔ مٹاوے حرص آتم ترکھا مٹانا۔ انتقال دکھاوے درس، جوتی سنگ پر بھ جوت ملانا۔ گر سکھ فلنج کدے نہ مرس، دھام بیکنٹھ ملے ٹکانا۔ امرت میکھ پر بھ دیوے برس، گر مگھ جائے وِچ بیانا۔ نہانیاں اپر کیتا ترس، اپنا برد آپ پچھانا۔ مہاراج شیر سنگھ سب کرسے، رکھے لاج بھگت بھگوانا۔ جگت رووے

چو بِلائے۔ ہاہاکار مچے کل تھاں۔ اندھ اگیانی جھوٹھی کایا لپٹائے۔ پربھ کی جوت نہ دیں پائے۔ آد جگاد تھر رہائے۔ کایا مائی جگت رو جائے۔ بُھلا جیو جھوٹھی پریت بنائے۔ ساچا صاحب نہ رِدے سمائے۔ اپنا آپ نہ بُوجھ بُجھائے۔ گر سکھاں کل سو جھی پائے۔ جھوٹھا کایا واس، تھر نہ رہائے۔ ایک جوت پرکاش، سچ گھنڈ ڈگمگائے۔ جتھے گر سکھ نواس، پھر کدے نہ آئے۔ سَتِجگ ہووے پرکاش، جپو جنت رسانا گائے۔ فلچ جپو ہوئے اندھ واس، آتم ہردا نہ دھیر دھراۓ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں پاس، انتکال کل ہوئے سہائے۔ فلچ ہوئے جگت کا مرنا۔ گر سکھ پربھ درس کر ترنا۔ آون جان جگت کا ہرنا۔ گر بھ واس پھیر نہ پڑنا۔ اُتم چار جگ وِچ چوہ ورنائ۔ ڈکھ نواس گر سکھ نہ کرنا۔ جوت سرُوپ ہتھ سر دھرنا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ اندر، سَت سَت سَت ہوئے کرنا۔ سَت سَت ورتے سَت ورتاوے۔ جوت سرُوپ مہماگنی نہ جاوے۔ بنس سر بنس پربھ آن تر اوے۔ گر سکھ اُتم ہنس سوہنگ موتی چوگ چُگاواۓ۔ اُتم دھام تین لوک نیارا، جتھے گر سکھ رہاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ کرتارا، انتکال درس دکھاوے۔ درس کر جپو من بگاۓ۔ انتکال پربھ ہووے پاسے۔ نِرمل جوت نہ ہوئے اُداسے۔ جمُوت سب جائی ناسے۔ کروڑ تیتیس سب ہوئے داسے۔ فلچ گر سکھ تیرے سُپھل سواسے۔ مات گر بھ پھیر ہوئے نہ داسے۔ سرب دکار من تن دیہہ ناسے۔ گر چرن پریتی آئی راسے۔ سر ہتھ ٹکائے شاہ شاباۓ۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں سدا ہے پاسے۔ بھگتن دیوے آپ وڈیائی۔ رنگ راتا سرب سکھدائی۔ جپو بنت جس آپ بنائی۔ نِرمل جوت وِچ دیہہ ٹکائی۔ ہڈ ماس ناڑی پنجھر اک کھیل رچائی۔ رکت بوُند واجا وِچ پوَن وجائی۔ بیٹھ اڈول رہیا وِچ ساچا ر تھواہی۔ نِگم جوت دیپک دیہہ جگائی۔ سو جن بُوجھے جس پربھ آپ بُجھائی۔ مورکھ مگدھ سار نہ پائی۔ گر سکھ اُدھرے گر چرن جن سیو کمائی۔ گُنٹ چار نہ کنک تیرے نام دہائی۔ کر یمنتی سُدھارے بھائی۔ بھائی سُنے پکار داتار رگھائی۔ بے مگھ ہویا پربھ دیہہ تجائی۔ چھڑا دیہہ ناؤں کنک نہ لگائی۔ اُدھارے کل جنم، ماں پھیر دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ کل

ہوئے سہائی۔ تارنہار بھگت جن تارے۔ ساچا درس دے ادھارے۔ امرت برس پر بھ پار اُتارے۔ جوت سروپ بھگت چمٹکارے۔ بھگ پر گٹ نر نرائی سچ او تارے۔ گرمکھاں بھاؤ بھرم اگن میں ڈارے۔ ساچا دھرم سوہنگ ناؤں رسن اُچارے۔ وِچارے کرم دیوے درس آپ مُرارے۔ چو براہم، براہم سروپ ملے کرتارے۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ سوہن تیرے چرن دوارے۔ تین لوک پر بھ درس پیاسے۔ جوت سروپ بھگ پر گاسے۔ کھنڈ برہمنڈ جس ہوئے داسے۔ آپ اٹل سکھنڈ سماسے۔ بھگت جناں کرے بند خلاصے۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ چو تیرے چرن بھروادے۔ چرن امرت نیارا۔ جن بھلتاں دیوے سچ بھنڈارا۔ پی امرت چو ہوئے پار اُتارا۔ پر گٹے جوت سروپ پر بھ بھگ نر ادھارا۔ مائس جنم کل مان دے، گرسکھ پار اُتارا۔ سوہنگ شبد بیان دے، گرسکھ درساوے سکھنڈ دوارا۔ نہایاں پر بھ مان دے، جوتی جوت ملاونہارا۔ مہاراج شیر سنگھ چار جگ اپنی آن دے، سوہنگ شبد چلایا بھارا۔ بھگ گرسکھ بلی بلوان۔ کر سیوا پار براہم درگاہ پایا مان۔ کرپا کرے آپ پر بھ، پتا پوت دوئے جوت مل جان۔ سمر تھ پڑھ ملے رگھراتا، رنگ میٹھ آتم چڑھان۔ پر بھ چرن پریتی ساچا ناتا، جوت سروپی وِچ سماں۔ دھن دھن گرسکھ جنہاں پر بھ پچھاتا، جائے بیکنٹھ وِچ بیان۔ مہاراج شیر سنگھ پڑھ بدهاتا، بھگتمن ملیا چتر سُجان۔ کرائے سُپھل جنم، بھگتمن نام ادھار دے۔ آتم مٹائے بھرم، سوہنگ شبد براہم گیان دے۔ میل اُتارے پر بھ جنم جنم، کر درس من بھانو دے۔ بھگ ساچاۓ ورتارا، مد ماس گرسکھ نہ رسنا لانو دے۔ سرنا پڑے کی پر بھ گر سرنا، گرمکھ جم ڈنڈ نہ کھانو دے۔ جنم مرن پر بھ آپ سواریا۔ سچ دربار وِچ بیکنٹھ آکاریا۔ جوت سروپ نر ادھار کرے جوت آکاریا۔ جگت جن آئے گرچرن نیمسکاریا۔ پار براہم پر میشور، دیوے درس آپ مُراریا۔ بھگت جن اُتم سرب مہیشور، بھگ ناؤں پر بھ آپ اُچاریا۔ ملیا جگ ایشور، پر بھ دیوے بھگت بھنڈاریا۔ ہر سہائی سدار کھیشور، اُتم کرے وِچ سنساریا۔ مہاراج شیر سنگھ مائس جنم چیت سنگھ سواریا۔ چیت سنگھ من چیتنا، دھرے من پر بھ کا

ناؤں۔ سنگ کٹمب کوئی ہیت نہ، سرن پڑے کی لاج رکھاو۔ مات ویچ کوئی میت نہ، اپنا برد پر بھ آپ رکھاو۔ کر سیوا پار برہم گر کلگ
جیتنا، مہاراج شیر سنگھ جوت ملاو۔ ملیاں جوت مٹ گیا اندھیرا۔ سُپھل کرایا جرم، پھر ہوئے نہ پھیرا۔ گرچن پریتی گر سکھ سرن، ہوئے
نِمانا ہوئے پر بھ تیرا تیرا۔ مہاراج شیر سنگھ لیکھے لایا جرم، سُکھنڈ کیا وسیرا۔ سُکھنڈ وسے پر بھ آپ امولا۔ سوہنگ شبد آخرم وجہ انخد
ڈھولا۔ سچ گھر جائے وسیا، چھڈ جھوٹھا دیہہ چولا۔ مہاراج شیر سنگھ آوے نشیا، جو جن چرن سنگ گھول۔ گھول گھمائی جیو اپنا آپ۔ مات
لوک ہوئے ڈپرتاپ۔ سَتھگ جپے رنسا تیرا جاپ۔ بھگت جناں پر بھ جائے تھاپ۔ ہوئے سہائی آپ بن مائی باپ۔ گرگھ اجل سَتھگ
زِمل ذات۔ گر در پائی سوہنگ ڈڈ ذات۔ ہر دے وسیا جیو مار آخرم جھات۔ مٹ جائے اندھیرا اگیان اندھیرا نہ آوے رات۔ انکال بن ہر
جی، چپو کوئی نہ پچھے دات۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، گر سکھ واس نہ پاوے گر بھ مات۔ مان موہ پر بھ جلت تھایا۔ چھڈائے دیہہ ویچ
جوت ملایا۔ جوت سرُوپ پوآن جوت ملایا۔ جگن ناتھ گوپال اک رنگ سمایا۔ سوہنگ شبد انخد راگ چلایا۔ اُچھے دھن دوار دسم کھلایا۔ کھلے
سُن آخرم امرت آپ پر بھ بر کھایا۔ کلگ آپ چُن چُن، گر سکھاں پر بھ چرن لگایا۔ اُتم گر سکھ جن مُن، اپنا بھیو پر بھ آپ دکھایا۔ ساچا شبد
جو دھرے کن، راگ انحد وید سنایا۔ کلگ جیو جو جائے من، نہ کنک کلگ آیا۔ گر سکھ بولے مکھو دھن دھن دھن، مہاراج شیر سنگھ جس
درس دکھایا۔ دکھاوے درس سرب جپو جنت۔ کل او جل کراوے پر بھ سو بھاؤنت۔ جوت پر گٹھاوے آپ بھگونت۔ جپو بھلایا جس بنائی
بنت۔ سوہنگ ناؤں ڈا گر منت۔ مہاراج شیر سنگھ تیری مہما بے انت۔ دھن دھن دھن گر سکھ چنہاں چرن سیو کمائی۔ درگاہ اجل
ہوئے مگھ، پر بھ کی سیو نہ بر تھی جائی۔ اُتم بھئے منکھ چنہاں پر بھ بھئے سہائی۔ ہوئے گیا وچوں ڈکھ، ساچی بوجھ پر بھ آپ بُجھائی۔ کر درس
من اُترے بُھکھ، اُچ پدوی گر در تے پائی۔ سُپھل کرائی ماتا گلھ، سورن سنگھ در لئے ڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ جیو اُٹا رکھ، دے درس

سماچی مت پائی۔ ہر درگاہ پایا مان، جنہاں پر بھ نام چتاریا۔ ہر درگاہ پایا مان، جن پر بھ چرن نمسکاریا۔ ہر درگاہ پایا مان، کوڑ گٹمب جنہاں وساریا۔ ہر درگاہ پایا مان، اپنا آپ جن پر بھ توں واریا۔ ہر درگاہ پایا مان، سادھ سنگت دیوے کھلے بھنداریا۔ ہر درگاہ پایا مان، کر درس پر بھ درس دواریا۔ ہر درگاہ پایا مان، آتم بھرم جس نواریا۔ ہر درگاہ پایا مان، مہاراج شیر سنگھ جن رسن چتاریا۔ درگاہ مان جگت وڈیائی۔ وید پُران بھگتن جس گائی۔ ساچا پر بھ دیوے وڈیائی۔ گھر مجھیر سرب سکھدائی۔ سوہنگ نام کنجی تن جندر لائی۔ وچ دیہہ دھام پر بھ دے دکھائی۔ نسچھل جگت کام، پر بھ ساچا چت نہ آئی۔ رنسا سمر ہر کا نام، انکال ہوئے سہائی۔ ستجگ ہووے ساچا دھام، سورن دیہہ جس دیہہ تھائی۔ پورن ہووے سارے کام، سچ درگاہ ملے وڈیائی۔ ساچا پیبا امرت جام، ہوئے امر امرا پید پائی۔ سادھ سنگت ٹن ساچا نام، سوہنگ شبد ستجگ سکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ کرشن رام، بھرم بھلیکھا دیوال لاهی۔ تارے جوں راما ناما۔ کرشن مُراری بھگت سداما۔ کلچ بپھریا ساچا جامہ۔ بھگتن دیوے برہم گیانا۔ ورلے گرمگھ کل پر بھ پچانا۔ راؤ رنک پر بھ کرے اک سانا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے جوت تج سرب بھان بھانا۔ سرب لوء سرب آکاری۔ سرب کھنڈ پر بھ جوت ادھاری۔ مات لوک آئے نزادھاری۔ ذات پات مٹاوے پاوے سماچی ساری۔ مہاراج شیر سنگھ نمانیاں سوہنگ کیتی کاری۔ سوہنگ در نام دے، آتم دکھ مٹاوے۔ ساچا درس پر بھ بھگوان دے، آتم تریپت کرائے۔ گرسکھاں سچ گیان دے، کل چرنی آن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سچ بیان دے، گرسکھ بیکنٹھ دھام پچائے۔ بے مگھ در تے نٹھدا، گرسکھاں چاؤ گھنیرا۔ بے مگھ کلچ بدھا گٹھ دا، گنٹ چار دسے ہنیرا۔ گرسکھ چرن وچ متحدا، درشن پائی سنجھ سویرا۔ مہاراج شیر سنگھ گرمگھ تیرا چاڑڑا، دے درس لائے نہ دیرا۔ ریت چلائی وچ سنسار۔ ورتے ورتاوے ورتہنار۔ گرسکھ تراوے آپ کل دھار۔ چیت سنگھ لے جاوے، پر بھ بخشے پنج ہار۔ گرمگھ دتا تار، پنج ہار ہوئے وچوں مار۔ آپ اٹھ بھر جائے بھندار۔ سنگھ شنگارا گھر ہووے سکدار۔ مد

ماں نہ ہوئے اہار۔ رسانا لائے کل ہوئے خوار۔ مد ماسی و گڑے پر بھ کی مار۔ بیڑا ڈبے، نہ آرنہ پار۔ کرپا کرے تے دیوے نار۔ اوگن پچھلے پر بھ نہ وچار۔ سادھ سنگت مل پائے پر بھ کی سار۔ جگت جلندا رکھے کرتار۔ گن ندھان دے جائے نام ادھار۔ ساچی نیتی گرچن پیار۔ پرم ہنس پائے موکھ دوار۔ سو ہے سربنس جس گھر وسے شنگار۔ مہاراج شیر سنگھ تیری انس، جن لاگا تیرا چن پیار۔ انس بنس ویکھے پر بھ، دیوے نیتر ہنس۔ بھگت جناں پر بھ لکھائے لیکھ، پر گٹ جوت و شنؤں بنس۔ دے درس کڈھ جائے بھلکھی، ہنکاری مارے جوں کاہنا کنس۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ جوت پر گٹاؤے، کرے مورتی ہنس۔ مار مار مار، شبد بے مکھاں مار۔ تار تار تار پر بھ دے درس گر سکھاں تار۔ وار وار وار جاؤ کل گر چن بلہار۔ الکھ ابھیوا وڈ دیوی دیوا، پر گٹے جوت ویچ سنسار۔ چن سیوا اُتم پھل لیوا، چن کرو نمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ سچ بخشے سیوا، سنجگ سو ہوے ساچا دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سہائے تھاں، پر گٹ ہو نہ ہنکنک او تار۔ بے مکھ مرے گٹمب بِلائے۔ گر سکھ ملے ویچ جوت ہرے، سادھ سنگت مل منگل گائے۔ ماں جنم پر بھ سُپھل کرے، ساچی وست گھر ساچے پائے۔ سچ شبد گیان دھروسا، روگ سوگ گٹمب چکائے۔ بھگت جناں ویچ کھنڈ سچ واسا، نہ مرے نہ آوے جائے۔ پر بھ کی جوت سدا پر بھ پاسا، ویچ شبد گیان دھروسا، روگ سوگ گٹمب چکائے۔ گر سکھاں کوئی رون نہ پائے۔ گر مکھ جگت کدے نہ مرے۔ جوت سرود پ جوت ویچ جوت پر بھ دھرے۔ پائے مہا سکھ، در دربان ہو در آگے کھڑے۔ اُترے آتم سغل بھکھ، بھو جل پار ترے۔ ماں جنم پائے سُپھل منگھ، مہاراج شیر سنگھ جن سر ہتھ دھرے۔ کوڑ کرم کرم کریا، پر بھ آپ ہٹایا۔ گر سکھاں رونا جھوٹھا پر بھ کرایا۔ گر سکھ بہنا سچ دھام، جو پر بھ بنایا۔ پیکھو نیناں ویلا انت، جا گر سکھ آیا۔ درس دان پر بھ دیوے لہنا، پُشپ بیانا ویچ بٹھایا۔ سوہنگ شبد چو آتم گہنا، جھوٹھا کایا کپڑ تجایا۔ ساچا تخت جتھے مہاراج شیر سنگھ بہنا، سادھ سنگت مل تھاں سہایا۔ سوگ مٹائے آن پر بھ، آپ سچ گھر۔ بھوگ لگائے آپ پر بھ، جائے بھنڈارے

مہاراج شیر سنگھ رنسا سمر سواں سواں۔

بھر۔ ِجوگ گوئے آپ پربھ، آخر دھرواس دھر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ادھارے، ٹلچ لے او تار نر۔ بھاگ ہوئے پربھ پایا۔ شبد سُرت چت گیان دوایا۔ اُبچے گیان، دھیان گر چرن لگایا۔ کرے کرائے سو پربھ جو من بھایا۔ کرپا کر ذکھ نوارے جھب، کر آس چرن جو آیا۔ مہاراج شیر سنگھ مل سادھ سنگت، سوہنگ ساچا نام جپایا۔ جپ جپ رنسا نام رسان۔ مل سادھ سنگت گر در گن گائ۔ در ہوئے منگت درس دے پر گٹ پربھ نرائ۔ آخر چاڑھ ساچی رنگت، پرسن درس تیرا دوئے ئین۔ سنگ تیری ہووے منت، سادھ سنگت مل گر چرنی بہن۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ جس بھارا، جگ چار چپو نام لین۔ پت رکھے پار براہم، ڈھیبھ پئے سرنائ۔ دیوے درس جوت اگم سرۇپ وچ دیبھ جلائ۔ پورن ہوئے کام، جگت ترنسا نہ آخر ترسائ۔ شبد سُرت نوارے بھرم، چرن پریتی پربھ ہوئے سکھدائ۔ آکار وکار ساچی آخر کرے کرتار، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائ۔ دھن دھن دھن پربھ دھنیا۔ ساچا چج پربھ کر میا۔ گھڑیا جو انتکال پربھ بھنیا۔ سوہنگ شبد آخر ڈیرہ بخھیا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھاوے، دیوے گیان ٹلچ دے انھیاں۔ گیان گو جھ آپ گھلاوے۔ جوت سرۇپی ہردے ٹھنڈ ورتاوے۔ جگت ترنسا نہ چپو ستاوے۔ مہاراج شیر سنگھ رنسا نام سدا چپو رہاوے۔ بھانا پربھ من دھیرج دھر۔ کرے کراوے آپے پربھ ہر۔ تھر نہ رہسی سرب جائے انت مر۔ سنگھ سورن بیٹھا چج گھر۔ دیوے درس دھیان آخر دھر۔ سنگ ہووے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نر۔ دیوے درس کر بھئے بلاسا۔ شبد روپ کر جائے ہاسا۔ چپو وچارے جھوٹھا جگت تماشا۔ ایک وکھائے سوہنگ شبد بھرواسا۔

۱۲ وساکھ ۲۰۰۸ پکرمی کرنیل سنگھ دے گرہ پنڈ امی شاہ

کر درس پر بھو ترے بھوں سوجھیا۔ کل ورلے گر در بوجھیا۔ جن بھگت ہر چون سنگ لو جھیا۔ پر گٹ کل نہ کلکنک بھیت گھلاوے گو جھیا۔ ایشر جوت اگم اپار، اور نہ دیسے دوجیا۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت ساچا در بوجھیا۔ پر بھ درس سُرت من ہوئے۔ ساچا دیپک ویچ دیہہ بلوئے۔ بن باتی بن تیل سدا لوئے۔ ویچ دیہہ وسے ویکھے جن کوئی۔ جوت پر کاشی وسے تِن لوئے۔ بھگت جناں مٹائے وچوں دوئے۔ ساچے پر بھ بن نہ کل ملاوا ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاؤے، گر سکھ دوارا سوہے۔ کل پر گٹے نہ کلکنک۔ سوہنگ شبد وجاوے ڈنک۔ چون لگاوے سرب راؤ رنک۔ جن بھگت تارے کل جوں تریتا جنک۔ ساچا پر بھ کل جوت دھرے، کرو نمسکار بار انک۔ جوت دھری پر بھ گلچ اندر، بھگت جناں کرے اجیارا۔ جھوٹھی دیہہ بنائے سچ مندر، سوہنگ دے گیان بھندارا۔ کُنجی کھولے آتم جندر۔ موڑ کھ مگدھ سار نہ جانے، ساچا شاہ وسے چپو اندر۔ بے مکھ ناچے ساچا شبد نہ واچے، مہاراج شیر سنگھ در تیرے بندر۔ ساچا دھام جتھے سنگھ آسن۔ نہ کلکنک پر بھ کینا واسنا۔ بھگت جناں پر بھ سد ہے پاسنا۔ سوہنگ شبد چپو سواسنا۔ انکال جم پاوے نہ پھاسنا۔ دیوے درس پر بھ ابناسن۔ کھنڈ سچ گر سکھ تیرا واسنا۔ بے مکھ ڈرمت ڈراچار، گر در تے ناسنا۔ سادھ سنگت سد بل جasn۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں چون سنگ ہوئے راسنا۔ ساچا پر بھ اپنا آپ اپائے۔ اپنا بھیونہ کسے جتائے۔ آدانت سرب تھائیں سہائے۔ جھو گج مات لوک رہائے۔ کھنڈ برہمنڈ سرب رہیا سمائے۔ ایک پر بھ اوچ اگم، دوسر کوئے ناہے۔ جومات آئے کرپا دھار، دکھی چیو سب بللائے۔ سنتجگ ہوئے مہروان، رکھ مُن آن ترائے۔ تریتا رام او تار، راون انت کرائے۔ نمانیاں دے مان، پر بھ گھر بھیلنی بھوگ لگائے۔ الہیا دے تار، پر بھ سلا سنگ چون چھھائے۔ ہنکاریاں دے نوار، پر بھ رام نام شبد چلائے۔ سچ جوت ایک نزناک، کایا کوٹ ویچ رہی سمائے۔ پر گٹ جوت آپ رکھنا تھو، تریتا جگ

جائے اُلٹائے۔ دو اپر کرشن مُرار، سرتے مکٹ لکائے۔ بپر سد اما تار، دروپتی لاج رکھائے۔ جتنے کوئے نہ سنگ، او تھے ہوئے سہائے۔ ارجمن دے گیان، گیتا بھیت گھلائے۔ ملے بھگت بھگوان دھار جامہ فلچ ڈچ آئے۔ ہوئے کپٹ مار، مہاسار تھی آپ اکھوائے۔ جائے جگ اُلٹا کے، یادو ایہہ مان دوائے۔ فلچ ہویا اندھ اندرھیار۔ پر گٹی جوت آپ مُرار۔ وید کتاب باہرا، پر گٹے نہ ہلنک او تار۔ بھگتیا درس دکھائیںدا۔ کل دھارے ڈچ سنسار۔ بے مکھ سو جھ نہ پائیںدا، اپنے رنگ روے کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ بھیت گھلائیںدا، لکھاوے پچن جو جگ در تھار۔ نہ ہلنک آپ اکھوائے۔ وید پُران کوئی رہن نہ پائے۔ کھانی بانی گھنگ پاتالی، چپو جنت کوئی رہن نہ پائے۔ بھگت جناں ہر دے ڈیائی، آتم ساچی جوت جگائے۔ کر درس پرمگت پائی۔ نِمل جوت باتی دیپ کرائی۔ جگے دیپ میٹے اندھیرا، گیان گو جھ پر بھ دے بُجھائی۔ سوہنگ شبد ہوئے جھنکارا، انخد شبد دے وجائی۔ بُخلے چپو کل ہوئے خوارا، گر سکھاں دسم دوار پر بھ دے گھلائی۔ پر بھ کا بھیت نہ جانے مور کھ مگدھ گوارا، جوت سرُوپ ڈچ جوت ملائی۔ بھرم بھلکھیے بُجھلا سنسارا، نہ کوئی جانے نہ ہلنک جوت پر گٹائی۔ گر سکھاں سو جھے پر بھ سچ دوارا، مل گر سو جھی پائی۔ سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارا، نابھ کوئ امرت مکھ چوائی۔ کھلے کوئ ہوئے انجیارا، ساچی جوت ڈچ دیہہ جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ کرے پار اُتارا، انتکال درس دکھائی۔ فلچ پر گٹے پر بھ تریلوکی نندن۔ بھگت جناں توڑے بندھن۔ گر سکھ اُتم پر بھاس جوں چندن۔ دے درس گر سکھ توڑے بندھن۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیسے، بے مکھ فلچ سارے اندھن۔ انخد اندھیر جگت ڈچ پایا۔ اچھل چھلن چھل کر آیا۔ چتر بُجھ کھیل رچایا۔ فلچ چپو پر بھ پائی مایا۔ آتم اندرھیار دیپ دیہہ بُجھایا۔ بُخلے چپو کل ہوئے خوار، مد ماس آہار بنایا۔ دھرے جوت نہ ہلنک او تار، جوت سرُوپ نظر نہ آیا۔ گر مکھ ورلے پاوے سار، جس نوں ساچا درس دکھایا۔ کر درس چپو اُترے پار، جنم مرن دا پھنڈ کٹایا۔ فلچ دیوے سوہنگ دھار، رنسا جپ چپ پار کرایا۔ بے مکھ ہوئے انت خوار،

ساقا پر بھ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت پر بھ نام ادھار، رنسا جپ ہر ہر گھر ماہ پایا۔ ملیا کل سچ بھتار، نز بھے ہوئے جگت وِچ آیا۔ امرت ور کھے آتم دھار، امرت جھرنا نجھروں جھرایا۔ آتم دیوے پر بھ شبد ادھار، اگیان اندھیر سب مٹایا۔ بھگت جنال پر بھ دیوے تار، چرن آئے جن سپس جھکایا۔ فلنج پر گلیا نہ کنک او تار، چار ورن جن اک کرایا۔ ساقا پر بھ دیوے جوت ادھار، ذات پات پر بھ بھیت چکایا۔ سوہنگ شبد دے ادھار، سُنجگ ساقا پر بھ راہ چلایا۔ مد ماسی انکال ہوئے خوار، نرک نواس پر بھ آپ دوایا۔ امرت چھڈ ہوئے بے مگھ، واد وداد رنسا ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گوئے دکھ، آئے در جس درس پایا۔ نراہاری نزویر کل آئے۔ انکال کل پر بھ دے کرائے۔ سوہنگ بان جگت گر لائے۔ پر بھ کی جوت اگن بے مگھ جلائے۔ سادھ سنگت پر بھ آتم جوت کرے رُشائے۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن چلے تیرے بھائے، انکال وِچ ہوئے سہائے۔ سُرت شبد پر بھ دیوے۔ فلنج پر گٹے پر بھ الکھ ابھیوے۔ فلنج پر گٹ ساقا نام پر بھ سوہنگ دیوے۔ جوت سروپی پر بھ کئی بھریوے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا نام، ورلا گرسکھ سریوے۔ بھگت جن سوہن ہر دوارے۔ دے درس پر بھ پار اُتارے۔ ایک جوت دھری نِزکارے۔ سرب سرِ شٹ پر بھ آن سنگھارے۔ نہ کنک کل لے او تارے۔ ساقا شاہ دے سے سچ دربارے۔ راؤ رنک کھڑے پر بھ چرن دوارے۔ جگو جگ پر بھ لے او تارے۔ بھگتن کارن کرے پر بھ کھیل نیارے۔ دیندا اگیان بال او سقها، دھرو پر بھ تارے۔ لجیا رکھے پر ہلااد، نر سنگھ پر بھ لے او تارے۔ بھیکھ دھار جگ آگیا، باون روپ کھڑا بل دوارے۔ بھگت اُدھارن جگ آگیا، چکر سُدرشن بان دُرباسا رکھ مارے۔ جنک بھگت وڈیا گیا، رہائے جیو نرک مجھارے۔ دے درس جوڑی جوڑ ملا گیا، لجیا رکھے رانی تارے۔ گھر بدر بھوگ لگا لیا، چھڈ در یو دھن محل مینارے۔ سُدامے تندل بھوگ لگا گیا، چرن کوئ پر بھ کرے نمسکارے۔ دروپتی لجیا پر بھ آپ رکھا گیا، بستر اُترے نہ کوٹ اُتارے۔ گن نِدھان گھر آگیا، لیکھ لکھائے اپر اپارے۔ رویداں چمار ترا گیا، لے کسیرا وِچ گنگا

دھارے۔ پربھ سدھنا سین ترا گیا، دھار روپ جائے بل دوارے۔ پربھ نام دیو درس دکھا گیا، بھوگ لگائے دودھا دھارے۔ دھن جٹ ترا گیا، چھن چھاچھ لائے مگھ دوارے۔ گنکا پاپن پار کرا گیا، ساچا نام رسن اچارے۔ پاپن پوتنا جگت ترا گیا، موہن منہ پائے کرشن مرارے۔ بدھک گلے لگا لیا، چرن کول بان جو مارے۔ جگ چوتھے کھیل رچا لیا، نہلکنک پربھ لے او تارے۔ انھر بن وید مان گوا گیا، وید چار انت کل ہارے۔ قرآن انجیل وقت مکالیا، عیسیٰ موسیٰ محمدی پار اوتارے۔ گپتا وقت مکالیا، ملے شبد شبد وچ گھارے۔ کھانی بانی بھرم مٹا لیا۔ پرگٹ جوت آپ گردھارے۔ جگ چوتھا انت کرا لیا، چار گنٹ ہوئے ہاہاکارے۔ کل ساچا شبد چلا لیا، سوہنگ ناؤں پربھ رسن اچارے۔ سب جگت بھکھ مٹا لیا، ایکو دیسے سچ دربارے۔ راو رنگاں چرن لگا لیا، رانیاں مہارانیاں ہنکار نوارے۔ ہندوین چرنی ڈھاہ لیا، دے درس اگم اپارے۔ کل بھرم بھلکھلا لاه لیا، ساچی جوت آئی کل دھارے۔ پربھ جامہ شیر وٹا لیا، جوت سروپی ہوئے چمٹکارے۔ گر سکھاں رسنی گا لیا، انخد شبد وجہ دھنکارا رے۔ نجانند پربھ ترپتا لیا، آتم جوت کرے اجیارے۔ ساچا شاہو وچوں دیہہ پا لیا، بیٹھا جو کر پرسپارے۔ بے کھاں مگھ چھپا لیا، شانت نہ آئے گر چرن دوارے۔ گر سکھاں ہوئے روگ گوا لیا، آتم برکھے امرت دھارے۔ پربھ ساچے تھان سہا لیا، سادھ سنگت مل کرے منگھا رے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وڈیا لیا، ساچا نام دے ادھارے۔ ساچا نام ساچے پربھ دییا۔ آتم زرمل اتم جیا۔ بن باتی بن تیل جگائے آتم دییا۔ جوت سروپی کھیل اچرج پربھ کیا۔ ستجگ ساچی کل رکھائے پربھ نینہا۔ سوہنگ نام جپ، پربھ ملن کا ہیا۔ امرت نام ندھان، گر سکھاں گر در پیا۔ ہوئے سکھڑ سُجان، جنہاں پربھ درش دییا۔ کلگ ملیا پھل، پورب جنم پیچ جو بییا۔ ماں جنم سُپھل کل، مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا کیا۔ کھنڈ پچ وسے نزناک۔ جوت جگے پربھ اپر اپار۔ انجا پوں سر چھتر جھلار۔ برہما وشن مہیش پربھ کھڑے دربار۔ عیسیٰ موسیٰ محمد کر رہے پکار۔ کلگ جامہ دھاریا، جوت سروپی نہلکنک او تار۔ کروڑ تیتیس سہاوندے،

اِندر دربار۔ آتم سرب دھیاوندے، دے درس پر بھ نِزادهار۔ گلگ جامہ دھاریا، پر گٹ جوت آپ نِزکار۔ جُگ جو تھا پار اُتاریا، نہ کلکنک لوے او تار۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھا لیا، گرگھ پاوے پُورن سار۔ گلگ جوت پر بھ ساچا دھرے۔ دیسے جوت اک نر ہرے۔ ترے سو جن جو پر بھ سرنی پرے۔ کر درس چِو مات نہ دیہہ دھرے۔ گر بھ داس پھیر نہ پرے۔ جوت میل پر بھ جوت سرُوپ کرے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں ملیا آسا ورے۔ گلرم کرم گلگ وچاریا۔ جوت سرُوپ کل جامہ پر بھ دھاریا۔ دُشٹ دُراچار شبد مار بان سنگھاریا۔ نِرخجن جوت گلگ ہوئے اُجیاریا۔ بھگت جن سوہن گرچن دواریا۔ بے مگھ کر رہے ہاہاکاریا۔ بن گر پُورے نہ کسے پار اُتاریا۔ مد ماس اہار رسن بنا لیا۔ ہوئے دیہہ اندھیار، ساچا شاہو بے مگھ بُھلا لیا۔ بھگت جنا ہر دیوے مان، بانہو پکڑ گلگ ترا لیا۔ انکال دے درس، وِچ پُشپ بیان بُھا لیا۔ آون جاون توڑ حص، پر بھ وِچ جوت ملا لیا۔ امرت جھرنا نجھروں برس، آتم شانت کرا لیا۔ بھگت نِمانیاں کر پر بھ ترس، کھنڈ سچ بہا لیا۔ بے مگھ پائے نرک، ساچا پر بھ چنہاں بُھلا لیا۔ گلگ چِو انت کل ہوئے غرق، سوہنگ بان شبد گر لا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک او تار، مایا روپی جگت بُھلا لیا۔ بھرم بھلکھیے جگت بُھلا لیا۔ اپنا آپ پر بھ آپ چھپا لیا۔ جوت سرُوپی کل کھیل رچا لیا۔ شبد بان سوہنگ پر بھ چلا لیا۔ چار کُنٹ ہاہاکار مچا لیا۔ دُکھی چِو سب بُللا لیا۔ بھگت جناں درس دکھایا۔ دے برہم گیان ہر دک ساچی جوت جگایا۔ جگے جوت ہوئے اُجیارا، پر بھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ اُپچے دھن ہوئے دھنکارا، اند شبد پر بھ وِچ دیہہ وجایا۔ جھرنا جھر امرت بُوند، نابھ کول وِچ پایا۔ کھلے کول جوت پر کاشے، دسم دوار پر بھ آپ گھلا لیا۔ کھلے دوار ملے گر دھار، بُجانند چِو نج ماہ پایا۔ گلگ پر گٹ مہاراج شیر سنگھ بھگت جناں در گھر ہر درس دکھایا۔ پر گٹے پر بھ ویکھے لوکائی سب۔ گر سکھ دِر لے کل لیا لبھ۔ کر پا کر جھرنا جھر اوے وِچ پر بھ نبھ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپی جوت پر گٹاواے جھب۔ ساچی جوت گلگ پر گا سے۔ سرشٹ وناسی پر بھ سد ابنا شے۔ گر سکھاں پر بھ دیوے سوہنگ شبد دھر وا سے۔ مہاراج

شیر سنگھ گر سکھ چیو تیرے چرن بھرو اسے۔ چرن کوں گر سکھ رنگ مان۔ ٹلچ پر گلیا پر بھ نتایا تاں۔ نہ کنک دیوے رنکاں مان۔ راؤ پر بھ چرن لگ جان، ورن چار انکال اک ہو جان۔ سوہنگ شبد چلے، سنجگ ساچا نربان۔ گر سکھاں پر بھ دیوے برہم گیاں۔ چرن پریتی دیوے آتم دھیاں۔ دکھاوے درس پر بھ وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ٹلچ ہوئے چڑھ سجان۔ گر مکھ چاترک ہو بلایا۔ کر بھکیھ جوت سروپ پر بھ ٹلچ آیا۔ جگو جگ وچھریا، انت ٹلچ پر بھ میل کرایا۔ جوت سروپی پر بھ انڈھریا، جو کوئی ویکھے تاں نظر نہ آیا۔ سوہنگ شبد ملے سکھ مسھریا، گیاں جوت ہردا پر بھ آپ کرایا۔ بے مکھ کوڑے ٹلچ جوں ریھریا، نہ کنک نہ درس دکھایا۔ ہوئے نہ میل جو ٹلچ وچھریا، پر بھ ابناشی بھیت گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ میٹے دکھریاں، چرن آئے جس سیس جھکایا۔ ٹلچ بھانا پر بھ ورتایا۔ جگت بھگت کے ورلے درسایا۔ مگدھ گواراں دشٹ دُراچاراں پر بھ بھیونہ پایا۔ گر سکھاں بلہارا چرن نمسکارا، جن پر بھ ساچا پایا۔ بے مکھ کل ہوئے خوارا نہ دیسے دربارا، گر پورے مکھ بھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سچ دربارا، مل سادھ سنگت ہر جس گایا۔ گر پورے پر بھ بو جھ بجھائے۔ شبد سرت دے آتم جگائے۔ انخد شبد راگ اپجائے۔ پوں سروپ پر بھ مات آکاش میل کرائے۔ ساچی بھاکھیا گر گوند لکھائے۔ ساکھی سب اک بنت بنائے۔ نہ کنک او تار، انکال وچ مات دے آئے۔ سرشٹ در سنگھار، ساچا مارگ لائے۔ جگ چو تھا کل ناس کر، واہوا سنجگ ساچا لائے۔ پر بھ اپنی جوت پر کاش کر، کھنڈ برہمنڈ دے اٹھائے۔ برہما چرن نواس کر، انت برہما دے کرائے۔ بھگت وڈا گنناس کر، برہم لوک سنگھ پال بیٹھائے۔ دھڑو چرن نواس کر، ساچی جوت وچ مل جائے۔ سوران اپنا داس کر، ساچا در دربان بھائے۔ نہ کنک کل جوت پر کاش کر، بھگت جناں ہر ہر مان دوائے۔ لہنا سنگھ اپنا داس کر، بنس اپنا گیا ترائے۔ وچ پاتال پر بھ نین مدار۔ باشک سیجا سُتا پیر پسار۔ چھمی چرن اپار۔ وچ مات آیا آپ کرتار۔ نہ کنک پورن او تار۔ سرشٹ سبائی مارے کر خوار۔ گنٹ چار مجھ جائے ہاہاکار۔ چیو جنت سرب

ہوئے خوار۔ پر گٹے پار برہم پرمیشور نہ پائی سار۔ مائس جنم گوایا فلچک مور کھ مگدھ چو گوار۔ کول نین مکٹ بین جوت سروپی کرشن مُرار۔ آپ اپر مپر جوت سروپی کیا آکار۔ کھنڈ برہمنڈ گگن پاتال پربھ جوت چتکار۔ دشٹ میچھ انتکال کرے خوار۔ انجلیل قرآنی دینی پربھ دیتے مار۔ وید اخیر بن اللہ ناؤں اُتریا پار۔ ایک جوت کل پر گٹے پربھ ایکنکار۔ سوہنگ شبد جگ چار ہوئے وڈا سکدار۔ سَتْجَك ورتے سَتْ سَتْ گُن وِچار۔ راؤ رنک وسے جگت اک سار۔ چو چو چو پربھ دیوے اک ساچا نام ادھار۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے بھانے، سَتْجَك آوے سَتْ کل دھار۔ سَتْجَك ورتے سُچ سچ۔ بے مکھ جائے وِچ اگن مچ۔ سوہنگ نام وِچ آتم رچ۔ جھوٹھی کایا کنچن کچ۔ گرچن لاگ کل جائے سچ۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت تراوے آد جگادی سچ۔ آد جگاد بھگلت سنگ۔ کر درس پربھ، ساچا نام دان منگ۔ مٹایا حرص سب، مائس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ کر ترس پربھ، آتم چاڑھ میٹھی رنگ۔ امرت بر کھ پربھ وِچ دیہہ وگائے گنگ۔ فلچک پربھ جوت دھر، جوت سروپی کیا جنگ۔ مهاراج شیر سنگھ فلچک کھپایا، جوت سروپی وسے وِچ ور بھنڈ۔ فلچک مایا چو جنت بھلایا۔ ساچا صاحب چو وچوں نظر نہ آیا۔ جھوٹھے دھندے لاگ مائس جنم گوایا۔ گرچن پریتی ملے وڈبھاگ، کر درس مائس جنم سُپھل کرایا۔ انخد شبد اُچے راگ، آتم سُن پربھ کھول وکھایا۔ سویا ہردا جائے جاگ، ساچا شبد پربھ هنایا۔ آتم نِرمل نہ لاگے داغ، رنسا ہر ہر ہر گن گایا۔ ساچے پربھ تیرے ہتھ واگ، چو تھا جگ آئے کھپایا۔ رکھے سچ اپر باشک ناگ، سنگھ سِنگھاسن ڈیرہ لایا۔ جو جن جائے چرن لاگ، انتکال کل آئے ترایا۔ بھوگ لگائے الونے ساگ، بھگت جناں ہر رکھدا آیا۔ سنگھ کر نیل تیرے جاگے بھاگ، پر گٹے جوت نر بھن رایا۔ بے مکھ بھوندے جوں سُنبھے گھر کاگ، گر سکھ پُرے پربھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ جوت سروپی کل ورتے سانگ، اپنا آپ کل چھپایا۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، فلچک آپ جو کرے کرایا۔ کرے کراوے آپ پربھ سمر تھ۔ مہما پربھ دی کوئی چیونہ جائے کھ۔ ساچا شبد گیان دے چلیا پربھ ساچی و تھ۔ گرچن سد رہے دھیان، لیکھ

لکھایا و چیج متح۔ گرمکھاں ملیا کل مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مگھ نچائے نک پانتھ۔ راجن راج چیج پاتشا ہو۔ ٹکچ پر گلیا پر بھ آپ بے پرواہو۔ دھرے جوت سہائے تھاؤ۔ سوہنگ شبد چلائی گھر ساچی ناؤ۔ رنسا جپ گرمکھ کل پار پراو۔ مل سادھ سنگت رنسا ہر ہر گاؤ۔ بھگت و چھل انا تھے آتم درساو۔ سگل پر بھ ساتھ، چرن کوں ہوچ سماو۔ رکھے سر ہاتھ، انتکال جم پڑی نہ جاؤ۔ سنجگ چلے پر بھ کی ساچی گا تھے، سوہنگ شبد رنسا گاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ پر گئے تریلوکی ناتھ، کر درس من چندیا چھل پاؤ۔ آتم چندیا پر بھ کرے دور۔ پر گٹ جوت بیٹھا حاضر حضور۔ ساچا پر بھ ساچے گھرو سے، نہ نیڑے نہ دور۔ ساچا نام آتم رس رے، آتم شبد ہوئے بھرپور۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا راہ دستے، سوہنگ شبد جپ رسن سرور۔ رنسا جپ رام رمیا۔ ٹکچ پر گلیا کرشن گھنڈیا۔ رکھے پت لج جگ دویا۔ سوہنگ شبد ٹکچ ساچی نیا۔ مہاراج شیر سنگھ سد بھگلتن کیرا، آپ پت میا۔ مات پت پر بھ بھگلتن کیرا۔ دے درس مٹاوے اگیان اندھیرا۔ پر گٹ جوت کل پایا پھیرا۔ جگ چوتھے کل ڈھایا ڈھیرا۔ الٹا گیڑ جوت سرود پ جگت کا گیڑا۔ بے مکھاں منجدھار پر بھ روڑھیا بیڑا۔ ساچا ور گرسکھ ور لے ٹکچ سہیڑا۔ انتکال مہاراج شیر سنگھ دے درس کر جائے نبیڑا۔ درس آس جو جن کرے۔ دیوے درس آپ پر بھ نز ہرے۔ کر درس وچوں ہوئے ہنکار مرے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہلنک او تار، گھنک پڑی چیج جوت دھرے۔ گر کر پاتے امرت پایا۔ پی امرت آتم ترپتا یا۔ ہوئے وچوں روگ گوایا۔ رتن اموک وچوں دیہہ پایا۔ اگیان اندھیر مٹا بھرم چکایا۔ اچھت پاربر ہم پر میشور مدھ مادھو گھر ماہ پایا۔ نراہار نزویر اچھل اڈول بیٹھ سنگھ سینگھاں آتم پایا۔ گرسکھاں اتم دات گر پورے گرسکھاں مگھ چوایا۔ پی امرت جائے نس، گر بھ واس پھیر سکھ نہ آیا۔ آتم ہوئے پر کاش، ساچی دیپک و چیج دیہہ جگایا۔ ساچا ملیا پر بھ ابناش، تین لوک جس جوت جگایا۔ وسے و چیج پاتال آکاش، مات لوک پر بھ جوت پر گٹایا۔ سادھ سنگت پر بھ ہویا داس، چھٹ بیگنٹھ و چیج سکھ سمایا۔ تِس صاحب کو بل بل جاس، جس نے اپنا برد رکھایا۔ رنسا

جپ چپ سواس سواس، گیان دھیان گرچن لگایا۔ سچکھنڈ انت ہوئے واس، جوت سروپ لئے وِچ جوت ملایا۔ ایشر جوت سد ابناش، وِناسی دیہہ جس سنگ پریت لگایا۔ سوہنگ شبد ساچی دھرواس، جس سنگ میل کرایا۔ کام کرو دھ ہو جائے ناس، گر در آئے جس درشن پایا۔ گرگھ جوت جگائے وِچ آکاش، جتھے بیٹھ ڈمگایا۔ ساچا آپ ساچی رہراں، جوتی جوت ہوئے جوت رُشاں۔ جوت سروپ نِنجن دے واس، اپنا آپ پر بھ آپ اپایا۔ بھگت جن سوہن گرچن پاس، امرت بھنڈارا پر بھ آپ گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ جتھے تیرا واس، نہ کوئی آوے نہ آوے جایا۔ لجیا رکھن بھگت جن، گلو جگ پر بھ کھیل رچایا۔ بھگ جامہ دھار، چھڈ دیہہ نہ کلک اکھوایا۔ گم کر وچار، وچھڑیاں پر بھ میل کرایا۔ بھگ دتا تار، سوہنگ ساچا برہم گیان دوایا۔ گر سکھ کدے نہ آوے ہار، سر رکھے ہتھ آپ رگھرایا۔ جم پُری نہ کھاوے مار، انتکال پر بھ ہوئے سہایا۔ جوت سروپی دے درس اپار، گرگھ ساچا وِچ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھار، دے درس گر سکھ ترایا۔ سر شست سبانی پس پسارا۔ جوت سروپی لئے او تارا۔ ایک جوت تین لوک آکارا۔ مایا روپی پس پسارا۔ ہر رنگ ملے جن بھگت پیارا۔ کل سو جھے جس وڈ دربارا۔ جتھے بیٹھا پر بھ نِزکارا۔ کھنڈ برہمنڈ سرب گرچن دوارا۔ وِچ ور بھنڈ پر بھ دیوے جوت آدھارا۔ چپ آتم ہوئے رنڈ، ملے نہ پُر کھ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ انتکال کل دیوے دنڈ، رسنا نام نہ چنہاں اچارا۔ چرن پریتی دان دے، ڈھیہہ پیا دوارے۔ در اپنے ساچا مان دے، ہوئے درس اپارے۔ پر بھ پورن برہم گیان دے، آتم دیپ ہوئے اجیارے۔ گرچن پر بھ ساچا دھیان دے، سیس بھکے تیرے دربارے۔ سوہنگ شبد دھن وِچ کان دے، انخد وچ وِچ دیہہ اندھیارے۔ سوہنگ نام سچ پہنن کھان دے، ایک ٹیک ہوئے پر بھ چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، کر کر پا گر سکھ تار دے۔ گر پرساد گر پورا پایا۔ گر پرساد گر بھیٹ چڑھایا۔ گر پرساد ساچے گر ہردے ہر وسایا۔ گر پرساد لکھیا دھر، کل آپ پر گٹایا۔ گر پرساد گرچن سنگ مجر، آتم پڑدا لاہیا۔ گر پرساد گرگھ پورے آتم گوجھ وِچ

دیہے رکھایا۔ گر پرساد کرپا کر گر پورے بھرم بھلیکھا لاهیا۔ گر پرساد، آد جگاد ساچی دات پربھ دیندا آیا۔ گر پرساد اگم اگادھ ٹھج جوت پر گٹایا۔ گر پرساد ہوئے آتم اناد، مهاراج شیر سنگھ ساچا پرساد گر سکھ تیری بھیٹ چڑھایا۔ سَت پرساد دیوے وڈیائی، دے پرساد سُپھل گھکھ کرایا۔ پر گٹ جوت پربھ بھئے سہائی۔ مهاراج شیر سنگھ کل تیری وڈ وڈیائی۔ وڈا وڈ آپ پربھ داتا۔ ورلے گر گھکھ کسے پچھاتا۔ جھوٹھی سرِشٹ جھوٹھی مایا، گر چرن پریتی ساچانا تا۔ مهاراج شیر سنگھ در پرکھے نت، گر سکھ پورا کپڑ پچھاتا۔ نیت انت سرجیت گر چرن پریت۔ ساچا صاحب چپو آتم چیت۔ مات لوک پربھ ملن دی ریت۔ جپ نام، جھوٹھا جگ جائے چیت۔ دیوے درس مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم ہووے سیت۔

۱۳ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی دلیپ سنگھ دے گرہ پنڈ گلوبوا

رسنا چپو سوہنگ گائے۔ کال کنٹک نیڑنہ آئے۔ انتکال کل مایانہ ستائے۔ مهاراج شیر سنگھ سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ ہوئے سہائے پربھ آپ۔ ساچا جپے جو جن جاپ۔ پر گٹ بھئے آپ وچ مات۔ ساچی دیوے بھلگتن دات۔ مهاراج شیر سنگھ آتم کرے گر سکھن ذات۔ ذات پات گر سکھ نیارا۔ ہردے وسے آپ نِنکارا۔ امرت برکھے وچ آتم دھارا۔ میل نہ لائے نِرمل دیہے اپارا۔ اک رنگ روے جگت سنسارا۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے جوت ادھارا۔ اک کرائے بھرم گوائے۔ چرن لگائے ہوئے کرپا، چراسی گیڑ کٹائے۔ سچ سچ وچ دیہے ورتائے۔ نجانند رہیا سمائے۔ ٹھج پر گٹ دین دیاں، سوہنگ ساچا نام جپائے۔ پر گٹ ہو کے درس دکھائے، اپنا بھیو آپ گھلائے۔ ساچا سنگر بھگت وصال، اندلوک شولوک برہم لوک تجاء۔ بیکنٹھ سنگھاسن چھڈ پربھ آئے۔ بھگت جناں وچ پربھ جوت پر گٹائے۔ بھگت

وچل آپ کرپا، نام ندھان جھولی پائے۔ جگت بھلکھے سارے لایہ، جوں باون بل آن ترائے۔ فلگ توڑے آن جنجال، جنم کرم پر بھ سُپھل کرائے۔ ساچا ورن گر سکھ لکھائے، آدانت پربھ ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ سد ہے نالے۔ ساچا سنگر سرب سکھدائی۔ پر گٹ ہوئے پیچ رکھائی۔ دے درس آتم ترکھا بجھائی۔ طٹی گندھنہار طٹی گندھ وکھائی۔ جگن ناتھ گوپاں کل ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے دھن مال، سوہنگ شبد چو رنسنا گائی۔ سوہنگ جپانا ساچا ناؤں۔ ساچی درگاہ پاوے تھاؤں۔ ایک سمان رنک راو۔ جتنھے وسے پربھ بے پرواہو۔ الکھ ابھیو بھیو لکھانہ جاؤ۔ کر کرپا گر سکھاں پربھ دے جناو۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ ساچا دے فلگ ناؤں۔ ایک نام فلگ نرنجن۔ جپ ملے بھئے بھنجن۔ کر دھوڑ ساچا جگ مجن۔ مہاراج شیر سنگھ نہانیاں توڑ جائے بندھن۔ گر سکھاں پربھ توڑے بندھ۔ ہنکاریاں نندکاں گل پھائی پھند۔ مد ماس وشا مونہ گند۔ گر سکھ نام جپ، من بھئے انند۔ آتم جان ملے پربھ پرمانند۔ فلگ ملیا پربھ ساچا بخشندر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں کھولے آتم جند۔ آتم دیوے پربھ اجیارا۔ جوت جگاوے اپر اپارا۔ بھگت وچل پربھ گردھارا۔ نر دھن آئے لئے پربھ سارا۔ نرک نواری نندک دشٹ دڑاچارا۔ پن پاپ پربھ کرم وچارا۔ گر مگھ سجائے پیچ دربارا۔ جتنھے وسے آپ پربھ نر نکارا۔ بیٹھ اڈول جوت جگاوے ویچ سنسارا۔ جوت امول ترے بھوں ہوئے آکارا۔ آتم نیتز کھول بھگت جناں دے درس اپارا۔ بے مگھ دیوے کوڑے بول، در آئے جائے جھلکھ مارا۔ انٹکال کل مارے روں، فلگ ملے نہ کوئے سہارا۔ بھگت جناں سد ہے کول، رکھے لاج آپ مُرارا۔ گر سکھ آتم سدا نرول، سوہنگ شبد پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ چو وسے کول، دیہہ دیپک جس کیا اجیارا۔ فلگ چو کرے وڈیائی۔ ہوں ہوں میں میں ویچ وسائی۔ پربھ پورے کی سار نہ پائی۔ جس نے ساچی بنت بنائی۔ گر بھ واس ہوئے سہائی۔ جگت مایا بُدھ ملین کرائی۔ بھانست بھانست بکھ رنسارس کھائی۔ آتم رس ورلا گر مگھ نجح ماہ پائی۔ کوڑ گڑاوے بھلی لوکائی۔ گر سکھ پربھ کا ناؤں دوس رین رنسنا گائی۔ انٹکال کل آ

گیا، پر گٹ جوت بیٹھا رگھرائی۔ سوئی تھان سہا گیا، جتھے پر بھ بیٹھے آسن لائی۔ ساچا ونج کرا گیا، سچ شبد سوہنگ نام دوائی۔ نیچو اُوچ کرا گیا، گرچن نال بنت بنائی۔ جگ چار نام رکھا گیا، ساچی لکھت پر بھ آپ کرائی۔ چار گنٹ بجے بجے جیکار کرا گیا، نہلکنک جس تیری سیو کمائی۔ پر بھ پر گٹ اتم پھل لگا گیا، فلچک اتم گر سکھ پر بھ گوسائیں۔ پر بھ ساچا شبد سنا گیا، شبد گیان دے ہوئے چکائی۔ پر بھ بھلیاں را ہے پا گیا، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ فلچک انت پر بھ بلاوا بلا گیا، گر سکھ بھل نہ رائی۔ ہن وقت سہاوا آ گیا، گر سکھاں جو من آس رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی بھیس وٹا لیا، نہلکنک ناؤں رکھائی۔ لکنک نہ جگت ویچ آئے۔ کرن کراونہار کلو انت کرائے۔ پر گٹ جوت پر بھ تپ تچ دنوں مٹائے۔ ستگر ساچا ستگر ساچا جگت رچائے۔ سوہنگ شبد چار ورن چلائے۔ پر بھ بن دوسر کوئی دیسے ناہے۔ سرب پوجا پر بھ دے ہٹائے۔ ساچا در سوچھا جنہاں پر بھ درس دکھائے۔ گر سکھ گرچن سنگ لوچھا، مل سادھ سنگت پر گست پائے۔ مہاراج شیر سنگھ کل ہوئے سہائی، پر گٹ ہو کے درس دکھائے۔ پر گٹ پر گٹ بھرم نوارے۔ لکنک نہ نوارے۔ ذات جوت جوت ذات اک گردھارے۔ آپ آپ اپنا آپ اچارے۔ جاپ جاپ سوہنگ ساچا جاپ پر بھ رسن اچارے۔ تاپ تاپ پر بھ تین تاپ وچوں ہوئے مارے۔ مہاراج شیر سنگھ درس پرس، کر کر پا پر بھ پار اُتارے۔ داسن داس دیوے بھروسا۔ ساچا صاحب نہ جاننا ہاسا۔ تین لوک سچ پر بھ کا واسا۔ دھرے جوت مات پاتال آکاشا۔ بھلے چو جوت سہائی ویچ گر بھ واسا۔ من چت نہ آئی، جس نے دیبا پون سواسا۔ موکھ چو رسن لجھائی، آہار کیا مد ماسہ۔ فلچک اپنی بپت گوائی، انٹکال ہوئے نزک نواسا۔ گر سکھ پورے ملی وڈیائی، پر بھ درس جس من پیاسا۔ ستگر ساچا ہوئے سہائی، دکھ دلدر سارا ناسا۔ ملیا پر گٹ سچا سکھدائی، ساچا پر بھ سدا ابناشا۔ سادھ سنگت من بھئی ودھائی، پر گٹے جوت پر بھ چھڈ آکاشا۔ تارے پر بھ بال پر دھ جوان، جو جن کرے چرن نواسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرچن پریتی ہوئے راسا۔ سیوک سیوا

پائے گھاں۔ پر گٹ جوت بھوگ لگاوے تھاں۔ نہ پربھ برداھ نہ پربھ بال۔ جوت سروپی بھگت وصال۔ ساچا نام دے جائے دھن مال۔ گر سکھ کھائے خرچ نہ ہوئے کنگال۔ سوہنگ شبد ملے کل انملڑا لال۔ کل کوئے نہ ملے پار کھو، جگ ویکھو بھاں۔ مہاراج شیر سنگھ دے درس انتقال توڑ جائے جنجاں۔ کر کر پا پربھ درسن دیوے۔ جو جن ہر دے پربھ کو وسیوے۔ پر گٹ ہوئے پربھ سرب سار لیوے۔ مہاراج شیر سنگھ گرمگھ ڈر لے کر امرت میوے۔ گرمگھ ساچا سو جن۔ اندھ شبد وجاوے شناوے جس کن۔ درس دکھاوے چرن لگاوے، ساچا پربھ چوٹا نہے ممن۔ جوت پر گٹاوے، راجن بُنھ لیاوے، شبد سُرت مٹاوے جن۔ بھرم چُکاوے پر گٹ ہوئے مان گواوے، گرمگھ بولے دھن دھن۔ مہاراج شیر سنگھ جو تُدھ بھاوے سوئی کراوے، دیوے ساچا نام نہ لائے سُنھ۔ ساچا نام گرمگھاں پانا۔ نہ کل کل پھریا بانا۔ جوت سروپ نہ بُھلے انجانا۔ گرمگھ ڈر لے پربھ تیرارنگ مانا۔ درشن دے کل کرے سُکھڑ سیانا۔ الکھ ابھیو چرن لگائے راجا رانا۔ ساچی جوت جھوٹھی دیہے، جھوٹھی دھن دے جیو بھرم بھلانا۔ پربھ ساچے سنگ ساچا نیہوں، انتقال جم ڈنڈ نہ کھانا۔ امرت آتم ورکھے یہنے، جوت سروپی جوت جگانا۔ مہاراج شیر سنگھ فلک اندر، انتقال ورتائے اپنا بھانا۔ بھانا پربھ اپنا ورتاوے۔ سرشٹ سبائی ٹنب اٹھاوے۔ ویری میت کوئی دس نہ آوے۔ جیو جیو جیو آتم گھاوا۔ کوئی نہ راکھے سرب گر لاوے۔ بے گھب ڈبے کر کر ہاوے۔ ایسی اگن جوت سروپی لاوے۔ ون ترن کوئی رہن نہ پاوے۔ آکاش پاتال مات اک ہو جاوے۔ بیٹھ اڈول تین لوک ڈلاوے۔ بے گھب کوئی کل رہن نہ پاوے۔ جوت سروپی پربھ سب کھیل رچاوے۔ اگن پون پانی سرب اک ہو جاوے۔ بھگت جناں بِر ہتھ لکاوے۔ اندھ اندھیار پربھ آن تراوے۔ وچ سنسار جن بھگت اپجاؤے۔ راگ رسار آتم وساوے۔ ساچا دربار گرمگھ دس آوے۔ کر آکار جتھے پربھ جوت پر گٹاوے۔ بیٹھ نز اہار سچ تخت سہاوا۔ بچے بچے جیکار اپنے نام کراوے۔ ہاہاکار کل دشٹ جیو گر لاوے۔ دے نام آدھار، بھگت جناں پربھ پار کراوے۔ ملے مرار

انتکال در درس دکھاوے۔ پاوے سار گر مگھ پورا، وِچ جوت مل جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نزنکار، نہ کنک کل ناؤں رکھاوے۔ نہ کنک پر گٹ آئے ٹلچ۔ ٹلچ کھپائے لائے ساچا سُنج۔ سو تر جائے، جو چرن آئے بھج بھج۔ بے مگھ مر جائے، سوہنگ بان سینے وِچ وِچ۔ گر سکھ رنسنا گائے، سوہنگ شبد سدا گیج گیج۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے، گر سکھ تراۓ ٹلچ لبھ لبھ۔ نبھے پریتی گر سکھ چرن۔ گر چرن لاگ پھر ہوئے نہ مرننا۔ کر سیوا پربھ پار برہم، ہوئے بھو جل ترنا۔ ٹلچ وقت سہا گیا، جو جن آئے پربھ کی سرنا۔ جن بھگتاں لیکھ لکھا گیا، دُکھ انکال نہ بھرنا۔ ہوئے رکھ لاج رکھا گیا، مہاراج شیر سنگھ وِچ چوہ ورنال۔ چار درن پربھ جوت جگاوے۔ ٹلچ کریا سرب مٹاوے۔ شبد سوہنگ دی سو جھی پاوے۔ ساچا دربار اک نہ کنک دس آوے۔ دوسر کوئی رہن نہ پاوے۔ پر گٹ آپ پربھ ساچا دھرم چلاوے۔ اُوچ پیچ بھرم بھوت سرب چیو مٹاوے۔ ذات پات کوئی سُنج رہن نہ پاوے۔ سچ سچ سرب چیو وِچ آتم ورساوے۔ جو ٹھ جھوٹھ مد ماس سب دیہہ مٹاوے۔ نام ندھان برہم گیان دے، سُنج ساچے چیو اپجاوے۔ پربھ پورن چرن دھیان دے، جوت سروپی درس دکھاوے۔ نہ نیاں پربھ مان دے، لائے سرن سر ہتھ ٹکاوے۔ ساچا شبد نربان دے، نام بان وِچ سینے لاوے۔ مہاراج شیر سنگھ درس وشنوں بھگوان دے، وچوں سارا بھیت چکاوے۔ ٹلچ چلے تی وائے۔ جوت سروپ ہو وِچ سمائے۔ پاپی چیو سب دئے جلائے۔ ترے لوء دس نہ آئے۔ اگیان اندھیر سو جھی ہو جائے۔ پربھ ابناشی کل تیج وکھائے۔ جوت نر جن نہ کنک ہو آئے۔ دُکھی ہوئے انت کل در منگن، بے مگھ پربھ دس نہ آئے۔ گر مگھ نام چڑھے من رنگن، آد جگادی ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ توڑے بندھن، جو جن چلے تیرے بھائے۔ سرب سر شط پربھ آپ اپائے۔ چیو جنت بنت بنائے۔ ساچی جوت وِچ دیہہ ٹکاوے۔ منکھ جنم اُتم چڑھی وِچ لکھاوے۔ کل دیہہ رنسنا نام لے، پربھ سنگ میل کراوے۔ جو جھوٹھ توڑے نیہوں، ساچی جوت وِچ جوت ملاوے۔ مہاراج شیر سنگھ کر درس، انکال

پُری سچ جاوے۔ پُری سچ ساچا سچ گھنڈ۔ جوت جگائے جتھے مالک ور بھنڈ۔ پار کراوے دیہہ اُٹاواے سب کھنڈ بر بھنڈ۔ پر گٹ جوت ساچا نام، گر سکھاں جاوے ونڈ۔ مهاراج شیر سنگھ رسانا گا کے، گر سکھ نہ کھاوے جم ڈنڈ۔ ساچا راگ ساچے پربھ دسیا۔ جوت سروپی وِچ ہر دے وسیا۔ بھگت جناں پیاوے پربھ آتم رسیا۔ بے مکھ دُشت دُراچار ساچے در تے نسیا۔ ٹلچ ہویا اندھ انھیار، وِرلا گر مکھ چند جوں مسیا۔ مهاراج شیر سنگھ جلت بھتار، دیوے جوت وِچ رو سسیا۔ جوت سروپ سرب پر کاشے۔ اچھل اڑول پربھ ابنا شے۔ رسانا گاؤ گر چرن پربھ ہوئے داسے۔ ماں جنم چیو آئے راسے۔ کایا دُکھ آتم بھلکھ، وچوں دیہہ دے ناسے۔ ساچا سکھ گر چرن بھرواسے۔ انتکال رسانا جپ ہوئے سکھاں سواسے۔ سر شٹ سبائی انتکال ہوئے ناسے۔ ایشتر جوت چیو دے دھرواسے۔ مهاراج شیر سنگھ سادھ سنگت سد ہے پاسے۔ چرن لاگ ملے وڈیائی۔ پربھ ابنا شی کل ہوئے سہائی۔ وڈ راجن راج سچا پاتشاہی۔ پربھ بھاگن بھاگ وسے سب تھانی۔ سچ باشک ناگ، پچھی چرن جھسنائی۔ پر گٹ جوت نہ کلکنک، وِچ مات دے آئی۔ آون گوں کسے بوجھ نہ پائی۔ جنم بھرم وِچ لیا گوائی۔ گر سکھ پورے تیری دھن کمائی۔ کر یمنتی سنگر ساچے آگے سادھ سنگت دی سیو کمائی۔ پر گٹ ہو کے پربھ ابنا شے، سنگھ دلیپ تیری پیچ رکھائی۔ تیرا نام نہ کدے وناسے، جگ چار سرب جس گائی۔ ساچا صاحب سدا ہے پاسے، جس نے تیری بنت بنائی۔ آتم ویکھ جتھے پربھ واسے، جس نے ساچی بوجھ بُجھائی۔ ساچا شبد دے دھرواسے، انتکال گر سکھ ڈول نہ جائی۔ مهاراج شیر سنگھ جن تیرے داسے، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ سرنی آئے جن سرن تکائے۔ بانہوں پکڑ پربھ پار لنگھائے۔ سنگر ساچا انت دیا کمائے۔ دے درس کل انت ساچی جوت وِچ جوت ملائے۔ پربھ کی جوت بڑی بے انت، گر سکھ پھیر جگت نہ آئے۔ کوئی چیو نہ پاوے پربھ کا انت، سچ گھر بیٹھا جوت جگائے۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا کنت، چو آتم ور، گھر لے جائے۔ چیو آتم آپ پربھ ورے۔ مل جوت گر سکھ پھر جنم نہ دھرے۔ جگ آئے نہ جائے پھر جنم نہ مرے۔ جو جن

اک ٹیک گرچن دھرے۔ دیوے درس پر بھ او تار نر ہرے۔ دھن دھن دھن گر سکھ جن کے کارج سرے۔ کرپا کرے مہاراج شیر سنگھ، سدارہن بھندارے بھرے۔ ساچا پر بھ ہوئے بھگت بھنداری۔ وڈگن داتا پر بھ سنساری۔ سرب سرشت اک جوت ادھاری۔ دھر جوت ویچ وسے آپ نز نکاری۔ موڑکھ چپ ساچی سوچ نہ آتم وچاری۔ ساچا پر بھ نہ دیسے، ویچ وسے دیہہ بنواری۔ مہاراج شیر سنگھ ہردے وسے، بے گھ کل فلچ کرے خواری۔ درس دکھائے پر بھ ساچا نینیں۔ سوہنگ چوٹ جگ کسے نہ سہنی۔ بانہوں کپڑا اٹھائے سُتیاں رئی۔ درس دکھائے چرن لگ جائے، آبالي بھئی۔ ہنکار رکھاوے اپنا آپ گواوے، الٹی وہاوے پر بھ وہندی وہنی۔ سادھ سگت ہر گن گائے، پر بھ جوت پر گٹائے، گرچن فلچ ساچی بھنی۔ جن سوتراۓ ویچ جوت ملائے، مات ویچ آئے پھر دیہہ نہ لینی۔ بے گھ بملائے اگن پر بھ شبد لگائے، ماں جنم دی لیوے لینی۔ گر سکھ تراۓ کل بھل بنائے، موہ چکائے وچوں ساک سینی۔ فلچ مایانہ ستائے، مد ماس نہ رسنا لائے، ساچا گر سچ دستے رہنی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرن آئے، ہو سہائے پار لنگھائے، درس دکھاؤ ساچی نینیں۔ درس ہوئے داس پر بھ دیوے۔ سوہنگ شبد جو جن رسنا سریوے۔ ساچا پر بھ آتم واس کریوے۔ سوہنگ شبد دھن آتم وجیوے۔ گھل جائے ساچی سُن، امرت جھرنا ویچ جھریوے۔ پر بھ ملن کا وڈا گن، نین درس دسم دوار کھلیوے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹگر پورا، انکال پار لنگھیوے۔ پاربرہم جس جن پایا۔ ہر کاناوں آتم ماه سمایا۔ من کا بھاؤ پر بھ سب چکایا۔ ساچا درس ویچ دیہہ دکھایا۔ امرت بر س امیوں رس پیایا۔ کر ترس پر بھ ساچ، گر سکھ چرن لگایا۔ ٹھی حرص، پر بھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر کرپا سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا صاحب سچ سر جنہارے۔ پر گٹ جوت آئے کل دھارے۔ نہ کنک جوت سر ڈپ او تارے۔ نہ کنک وجائے ڈنک، سستج چلے کھیل نیارے۔ سوہنگ شبد وجہ ڈنک سوہن بنک، جتھے پر گٹے ہر مُرارے۔ سوہن دوار بنک، پر گٹ جوت تارے رنک، ساچا نام دیوے

سکدارے۔ تارے جن رنک پر گٹ مات بار انک، بھگت جناں ہر چیح سواری۔ پر گٹ پر بھ بار انک، ٹلچک جامہ دھاریا وِچ پُری گھنک، نہ کلنک وڈ او تاری۔ وِچ پُری گھنک مایا پائی بے انت، کوئی نہ بُجھے جوت نِزکاری۔ سرب پائی مایا بے انت، رنگا سنگھ من چاڑھی رنگت، پار برہم پر میشر جوت دے سے نِزادھاری۔ چاڑھی رنگت، وڈیائی پائی وِچ سادھ سنگت، گیا گھنڈ چیح مار اڈاری۔ سادھ سنگت درس دان پر بھ منگت، دیوے درس پر گٹے پر بھ آپ گردھاری۔ در منگت دیوے درس، جس بنائی بنت، ٹلچک کرے کھیل نیاری۔ جس بنائی بنت، گر سکھ اُبجائے سُنجک وڈ سادھ سنگت، جو جن آئے چرن نمسکاری۔ گر سکھ وڈ سادھ سنگت، چار جُک ہوئے منت، لیکھ لکھائے ساچا بن لکھاری۔ ہوئے منت چنہاں ملیا کل ساچا کنت، جھوٹھی سر شٹ سادھ سنگت سنگھاری۔ ساچا کنت وسے چیو جنت، ساچا شبد دیوے پر بھ بھنڈاری۔ پائی مایا سرب چیو جنت پر بھ کی مہما کوئی نہ گنت، اپنے رنگ روے اپدھاری۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک آکے، جن بھگتاں چیح سواری۔ پر بھ آیا ٹلچک کرتار۔ نہ کلنک پورن او تار۔ چوٹھا جُک انت کرے خوار۔ تخت نواسی باہوں پکڑ دیوے تار۔ رنکاں دیوے پر بھ دکھ نوار۔ ہنکاریاں دیوے مار، کر جگت خوار۔ سادھ سنگت پر بھ دیوے تار، دے کے درس اپار۔ ساچا نام دے ادھار۔ بھو جل بیڑا کر جائے پار۔ پر گٹ جوت آپ نِزکار۔ مہاراج شیر سنگھ چرن کوئ جاؤ سد بلہار۔ چرن کوئ جو جن آیا۔ کر درس مہا سنگھ پایا۔ چار ورن اک پر بھ ماندوا یا۔ برہم گیانی برہم گیان سوہنگ شبد سنا یا۔ جت پر بھ لا گا چرن دھیان، تیس پر بھ ساچے درس دکھایا۔ ٹلچک پر گٹی جوت وِشنوں بھگوان، بھیکھ دھار اک کھیل رچایا۔ بُجھے کوئی چڑھ سُجان، جس پر بھ ساچے درس دکھایا۔ اُچھے پر بھ برہم گیان، دسم دوار آپ گھلایا۔ چیو نام گنی نِدھان، مہاراج شیر سنگھ سرب سکھدا یا۔ ساچا پر بھ سکھاں سکھ۔ ٹلچک اُتم گر سکھاں مکھ۔ کر درس پر بھ لا ہی من کی بُھکھ۔ سُچھل کرائی ماتا گکھ۔ مہاراج شیر سنگھ درس تیرے دی، گر سکھ سدا من بُھکھ۔ ٹلچک وقت سُھا گیا، پر بھ درش پان دا۔ پر گٹ جوت پر بھ درس

دیکھا گیا، میل ملایا بھگت بھگوان دا۔ بیڑا بھو جل پار کرا گیا، پھل ملیا درشن پان دا۔ فلنج آن ترا گیا، پھل دیوے سادھ سنگت سیو کمان دا۔ پربھ و چھڑے میل ملا گیا، ملیا میل دھر لکھان دا۔ پربھ جوت سروپی بھیس وٹا گیا، پھل ملیا رنسنا گان دا۔ ہوئے موه چکا گیا، مہاراج شیر سنگھ پر کھ سُجَان دا۔ مایا موه جگت چکائے۔ پربھ ساچا جس درس دیکھائے۔ جگت ہوئے نہ چوتاۓ۔ آخر جوت پربھ کرے رُشائے۔ اندھ اندرھیار وِچ دیہہ مٹائے۔ سچ پر کھ دے درس پربھ آپ ترائے۔ وکھر نام سچ سوہنگ جھولی پائے۔ جگت پت کال انت ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ، گرمگھ پورا انتکال لے جوت ملائے۔ جن جگ کہا پربھ جھوٹھڑا، تہناں منہ کالا۔ جھوٹھی کایا جھوٹھا ٹھوٹھڑا، وِچ آتم دیپ پربھ بالا۔ گرسکھاں رنگ مانیا انوٹھڑا، سوہنگ شبد سچ راگ مala۔ مہاراج شیر سنگھ در تیرا جس ڈیٹھڑا، انتکال سواس ہوئے سکھا۔ سُجَگ ہوئے ساچا دھاما۔ جوت پر گٹائے کر شنا راما۔ سُچھل کرائے بھگتمن کاما۔ نہ کلنک کل پھریا جامہ۔ فلنج پر گٹے وشنوں بھگوانا۔ سست پر کھاں پربھ سست کر مانا۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ ورلے فلنج پچھانا۔ گرسکھ سیوا پائی تھائیں۔ سرب کلا سمر تھہ ہویا آئے سہائے۔ فلنج رکھے پت، جس نوں سرن لگائے۔ کایا کھیتی آئی وت، ساچا جاپ سوہنگ نیچ پیجائے۔ وچوں مارے اوگن تت، ساچا نام من وسائے۔ مت من بُدھ کھول کوئ دی دیوے سدھ، پورن بو جھ آپ بُجھائے۔ اپنا بھیو ٹھلائے کجھ، جوت سروپی درس دیکھائے۔ بھلکھیے کچھ ویکھے کچھ، اچھل چھل آپ کرائے۔ گرمگھ ورلے لیا بُجھ، جیہدے اپر دیا کماۓ۔ گرچن پریتی جاؤ جھج، ویلا پھیر ہتھ نہ آئے۔ کایا دیپ انت جائے بُجھ، گرچن لاگ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد لگائے نیچ، بانہوں پکڑ گرسکھ اٹھائے۔ دوسرا کوئے نہ جیوڑ مُمح، نہ کلنک ہو فلنج آئے۔ چھڈ وکار گرچن لجھ، بند خلاص انت کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت پر گٹ ہوئے درس دیکھائے۔ درشن پربھ کا ہر جن لوڑے۔ بھگت جناں توں پربھ مگھ نہ موڑے۔ فلنج انتکال ہو جائے، دن رہ گئے تھوڑے۔ جوت سروپی تج وکھائے، راجن راجا گرسکھ جھاڑاں

تیرے جوڑے۔ کر پریت گرچن سنگ، سوہنگ نام سچ چاڑھے پوڑے۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جناں لج پت رکھوڑے۔ ٹلچ آئے رکھے لج۔ سوہنگ شبد وجائے ونج۔ بے مکھ جائے در توں بھج۔ پربھ کا درس کر سنگت رنج۔ سوہنگ نام لیاں نہ ہووے لج۔ ساچا پربھ ساچی در گاہ ونج نج۔ چلے نہ او تھے چپو کسے دا پچ۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیرے چرن جائے سچ۔ چرن واسی سادھ سنگت تیری داس داسی۔ پر گٹے جوت ٹلچ پر بھاسی۔ دیوے درس پربھ دھام بیگنٹھ واسی۔ گھال گرسکھ ہوئی راسی۔ در ٹھوڑ نہ پائے کوئی مدراما۔ گر مکھ چپے سوہنگ سواں سواسی۔ کرے کراوے آپے آپ جو من بھاسی۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکاوے، انتکال کرے بند خلاصی۔ مہاراج شیر سنگھ جگت منگت تیرے در دے داسی۔ داس داس گرسکھ پایا۔ ٹلچ پوہ نہ سکے مایا۔ نرمل گل جگ اتم کرایا۔ انتکال جم ڈکھ نہ سہیا۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت پر کیپنی دیا۔ کرپا کرے پربھ کرپا نند۔ آتم اپجاوے پرمانند۔ بجر کپاٹ نڑاوے بند۔ مہاراج شیر سنگھ دے درس، گرسکھ آتم رکھ سدا انند۔ آتم انند گر در پائیئے۔ راج ملکھ جگیر من ترشن مٹائیئے۔ ساچا صاحب من وسایئے۔ رسانا جپ ہر گن گائیئے۔ اند بندو دی پربھ گھر ماہ پائیئے۔ ساچا پربھ جس کایا سودھی، نرمل جوت ونج دیہہ جگائیئے۔ انتکال پربھ جائیئے گودی، گر بھ واس پھیر نہ آئیئے۔ مہاراج شیر سنگھ والی ہندوین پھٹر کے بودی، چرن کوں سنگ لگائیئے۔ ہند والی گرچنی آئے۔ کاہن گھنیا پربھ دس آئے۔ ساول سوندر روپ سر تے مکٹ ٹکائے۔ ول چھل چھل ول کر اپنا آپ اپائے۔ سست سروپی جوت کایا شیر سنگھ پٹائے۔ کھول دیوے پربھ سارے سوت، نہ کلکنی بھے رکھائے۔ آتم نرمل جگائے جوت، لاگ چرنی بھل بخشائے۔ گرچن پریتی اتم گوت، لاگ چرن ورن چار اک ہو جائے۔ جنم جنم کی میل پربھ دھوت، سوہنگ شبد پربھ صابن لگائے۔ بے مکھ سارے ٹلچ روت، ساچا پربھ دس نہ آئے۔ جوت جگائے ونج پربھ موت، دکھن دشا مان دوائے۔ جو کچھ کرے کراوے سوئی ہوت، چپو کسے دی واہ نہ جائے۔ گرسکھ کدے نہ آوے موت، انتکال درس

دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج نرمل جوت، پر گٹ جوت نہ کلنک اکھوئے۔ نہ کلنک کل ہویا سکدار۔ سر شٹ مارے کر خوار۔ بھگت ادھارے دے درس اپار۔ سادھ سنگت بیٹھا وِچکار۔ کر درس پر بھ آتم ہوئے ٹھنڈی ٹھار۔ بے مکھ درتے پر بھ کی پائے نہ سار۔ سادھ سنگت کل جاؤ بلہار۔ جنہاں ملیا پُر کھ اپار۔ سوہنگ شبد ساچا دے جائے ادھار۔ پر گٹ بھگت بھگونت گنوںت ساچی کرے وِچار۔ فلنج پر گٹ آتم وِچ جیو جنت، فلنج دیوے دیدار۔ گر سکھ ناؤں سنجک وڈ سنت، رنسا گاوے سرب سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا کوئی نہ جانے انت، اپنے رنگ روے کرتار۔ رنگ روپ پر بھ کا کوئی نہ جانے۔ گر مکھ وِرلا کوئی رنگ پر بھ کا مانے۔ گر سکھ سوہن گر چرن کھڑے نہیں۔ ساچا پر بھ دیوے درس، کھڑا ہوئے سرہانے۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج ورتے، سب کچھ تیرے بھانے۔ فلنج بھانا بھرم بھلانکنیدا۔ بے مکھاں کل جھوٹھے دھنداے لائیںدا۔ ساچا نام نہ دے ادھار، مد ماس آہار بنائیںدا۔ ساچا پر بھ نہ کرپا کرے، انت نزک نواس دوائیںدا۔ گر سکھ آتم جوت دھرے، ساچا دبیپک وِچ دیہہ جگائیںدا۔ تن کے پورن کاج سرے، جو آئے چرن سیس جھکائیںدا۔ گر سکھ فلنج کرم نہ ڈرے، گر ساچا سر ہتھ ٹکائیںدا۔ انکال پر بھ آوے گھرے، دے درس پار لنگھائیںدا۔ بے مکھ ڈن ڈاڈھا بھرے، دھرم رائے ڈن لگائیںدا۔ گر سکھ پورا واس سمجھنڈ کرے، جتنے پر بھ بیٹھ جوت جگائیںدا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن ٹیک جو دھرے، مات لوک پھیر نہ آئیںدا۔ سچا گھر سچا دربار۔ سچ گھر وسے آپ نرناکار۔ جوت جگائے کر اپر اپار۔ تین لوک سب جوت ادھار۔ فلنج آیا نہ کلنک او تار۔ سوہنگ ساچا دیوے نام ادھار۔ بھگت چنان مات پت بھتار۔ رکھے لجیا آد انت پر بھ ایکار۔ نرمل جوت جگاوے وِچ دیہہ مجھار۔ جوت پر کاش مٹاوے دیہہ اندھ اندھیار۔ سوہنگ شبد وجاوے اندھ دھنکار۔ بھر کپاٹ کھولے آپ مُرار۔ ساچا دسے جس جوت سروپی آکار۔ بیٹھا وِچ دیہہ جوت ادھار۔ موڑکھ جیو ساچا پر بھ کل گیا وسار۔ گر سکھ دیوے درس، پر بھ کل لے نہ کلنک او تار۔ بھئے مٹاوے سب، ساچی آتم ہوئے اجیار۔

امرت سوما گھلاؤے وِچ نبھ، امرت بر کھے کر پا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ کل لیا گر گھ لبھ، دے درس جوت سروپ پر بھ دیوے تار۔ جوت سروپی پر بھ ذات نہ کوئے۔ ساچی جوت وسے ترے لوئے۔ انتکال کل دا ہوئے۔ گر گوبند کل پر گئے دوئے۔ بے گھ مگدھ گوار، کل رہے سوئے۔ گر گھ چتر سُجان، گر چرن پروئے۔ دے درس برہم گیان، آتم نیت ہوئے لوئے۔ ساچا دیوے چرن دھیان، مہاراج شیر سنگھ تندھ جیوڈ نہ کوئے۔ ساچا نام وڈی دات۔ جوت جگائے پر بھ وِچ مات۔ سوہنگ شبد گر سکھاں دیوے ساچی دات۔ گر چرن پریتی چیو کر ساچا نات۔ رسا جپ ہر ہر دوس رات۔ گر بھ واس نہ دھرے وِچ مات۔ جوت سروپی جوت ملائے، مہاراج شیر سنگھ مٹاوے تات۔ مل جوت جگت تجایا۔ سمجھنڈ گر گھ پورے ڈیرہ لایا۔ سوچھ سروپی جوت پر بھ وِچ ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگ چوئتھے کیا سب آپ، جو کچھ کرایا۔ کلچ چوئتھا جگ اپایا۔ وید اتھربن راہ دکھایا۔ آیڑا اتھربن اللہ نور اپایا۔ محمد قرآنی پر بھ تچ دھایا۔ عیسیٰ موسیٰ دے جوت، جگت ناؤں دھرا یا۔ گلرم ریتی جو ٹھے جھوٹھے دھنے جگت بھلایا۔ ساچے پر بھ شاہ کیتی اُٹی نیتی، مد ماس اہار بنایا۔ انتکال اوڈھ سب دی بیتی، نہ کلنک پر بھ جامہ پایا۔ شبد سرب سر شست جیتی، شبد ڈنک چار گنٹ وجایا۔ پاوے چیو کل اپنی کیتی، ساچا شاہو منوں بھلایا۔ پر گٹ جوت سدا اے دیتی، ہاہاکار کلچ بھلایا۔ انتکال ہوئے بھے بھیتی، کوئے نہ ہووے آن سہایا۔ گر سکھاں پر بھ پر کھی نیتی، پر گٹ ہوئے درس دکھایا۔ کرے درس آتم نیتی، پر بھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ گر سکھ ساچے ملے گر چرن پریتی، انتکال کل پر بھ ہوئے سہایا۔ سوہنگ شبد سنجگ کی ریتی، ساچا شبد آپ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ پورا، پر گٹ جوت نہ کلنک بھیو آپ گھلایا۔ پر بھ کا بھیو کوئی چیونہ جانے۔ ہنکار بھرے سب راجے رانے۔ سوہنگ شبد پر بھ ماریا بانے۔ لاگے چرن کل وڈے جروانے۔ بے گھ بھنے شبد سنگ جوں بھٹھیا لے دانے۔ چرن لگ جائے والی ہندوانے۔ گر گھ ادھرے پار جو چلے گر کے بھانے۔ جوت سروپی آیا سنسار، بھگت جناں ہر لاج رکھانے۔ کلچ پر گٹیا

میں مُدھار، سِنگھا سن بیٹھ بھگت ترانے۔ موڑ کھ مگدھ نہ پاوے سار، دیوے درس پر بھ جو ہوئے نمانے۔ سرب سکھ گرچن پیار، اُتم جنم جو پر بھ چرن لگانے۔ ساچا شبد تن دیہہ ادھار، اندھ شبد من وجانے۔ اندھ شبد کوئی گرگھ پاوے سادھ، جس نوں ملیا پر بھ بھگوانے۔ وچوں جائے وادِ واد، آتم دیپ پر بھ جوت جلانے۔ ساچی دھن اُبجاوے ناد، آتم سُن پر بھ کھول وکھانے۔ کھلے سُن دسے برہما د، دوار دسم پر بھ پڑدا لائے۔ کھلا دوار مِٹ گئی وچار، جوت سروپی پر بھ درشنا پانے۔ درشنا پائے بھرم چکائے، گرگھ پورے ویج جوت مل جانے۔ مہاراج شیر سنگھ کلچگ اندر، ساچا نام گر سکھ ترانے۔ گر سکھ پر بھ دیوے وڈیائی۔ چرن لاگ جس سیو کمائی۔ جنم کرم دی میل گوائی۔ ساچی جوت ویج دیہہ جگائی۔ نِمل باقی نام ویج دیہہ پائی۔ اُبچے برہم گیان، اندھ اندھیر سرب مِٹ جائی۔ ملے بھگت بھگوان، ساچی جن بنت بنائی۔ کلچگ ہووے چتر سُجان، ساچا پر بھ جس درس دکھائی۔ سوہنگ شبد سنگ دیوے دان، رسانا جپ چو مِٹ جائی۔ جگو جگ پر بھ ساچا بان، بھگت جناں دی چیج رکھائی۔ کلچگ انت نہ ہووے کان، جو جن آئے پر بھ سرنائی۔ گرگھ پورے پر بھ کا مان، انتکال جو ہوئے سہائی۔ دُشت دُراچار پر بھ لاءے گھان، سوہنگ بان جگت لگائی۔ اُدھرے سو جن جو چرنی ڈیگے آن، سرنا پڑے دی لاج رکھائی۔ رہن نہ دیوے پر بھ کسے دا مان شبد چوٹ کلچگ چلائی۔ دیوے درس جو ہوئے نتاں، گر در آئے ملے وڈیائی۔ سَتھگ پر گئے جانی جان، سرب سرِ شٹ بنت بنائی۔ کلچگ مایا جیو بھلا یا انجان، مد ماس رسانا لائی۔ گرگھ ورلے پر بھ درشنا پان، جنہاں اپر پر بھ دیا کمائی۔ کلچگ پر گئے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَتھگ ساچی جس لکھت کرائی۔ کلچگ ورتے پر بھ کا بھانا۔ کوئی نہ رہے کل راجا رانا۔ پر گئے کل نہ کلنک وڈ جروا نا۔ شبد سروپی کر جنگ، سرب سرِ شٹ لاءے گھانا۔ بے مکھ کل بھجے پھر ننگ، کوئے نہ ملے چیکانا۔ سرِ شٹ سبائی جھوٹھی جوں کاچی ونگ، ساچا شبد گر ماریا بان۔ چو تھا جگ انت ہویا بھنگ، سَتھگ ساچا پر بھ ساچے لانا۔ سوہنگ شبد من چاڑھے رنگ، چار ورن پر بھ اک کرانا۔ سرب جیو پر بھ

لگئے انگ، جگت بھیکھ سرب مٹانا۔ پر بھ ساچا جس کیا سنگ، انتکال جائے ویچ بیان۔ دوئے جوڑ در پر بھ درس چپو منگ، پر گٹے جوت پر بھ جوتی جوت ملانا۔ مہاراج شیر سنگھ وسے ویچ ور بھنڈ، گر بھ ور لے کسے پچھانا۔ جانے سو جن جس آپ جناوے۔ مایا روپی پڑدا اُتوں آتم لاہوے۔ نج گھر واسی چپو نجانند درساوے۔ آتم بھجھی دیپ شبد گیان پھیر جگاوے۔ پر بھ ملن کی ساچی ریت، رسانا جپ پرمگت پاوے۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ ماں جنم جاوے چیت، گر بھ واس چپو پھیر نہ آوے۔ گر بھ واس اگن کنڈ۔ چپو بلائے جوں کاگ بھسونڈ۔ پر بھ ہووے سہائے جس اُبجاۓ پنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ پار کرایا، جامہ لے ویچ گھونڈ۔ گھنک پری پر گٹے گھنثام۔ دواپر کرشن ٹراری تریتا رام۔ فلنجک پھریا پر بھ نہ کلکنی جام۔ فلنجک انت کرایا، مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت پورن کیا کام۔ انت فلنجک پر بھ جوت پر گٹاؤے۔ ویچ جُک پر بھ گر اُبجاوے۔ ساچی شبد سُر ویچ دُھن وجاوے۔ اند راگ دے اپنا شبد شناوے۔ ساچا درس آتم سوار دے، واجا پوں ویچ دیہہ وجاوے۔ پورن سو جھی برہام برہما دے، وچوں دوئی بھیت مٹاوے۔ گوبند گر مات راج دے، ساچا شبد من وساوے۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جُک پورن بھاگ دے، چرن پریتی بھل نہ جاوے۔ ساچا پر بھ ہوئے سہائی۔ اٹھ اٹھراہی دے روگ گوائی۔ دے امرت رس گلھ سُچھل کرائی۔ ذکھ درد سب پر بھ کے وس، جھوٹھی کایا دیہہ روگ لگائی۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لاگو نس نس، ذکھ بھکھ رہے نہ کائی۔ سوہنا دیپے تیرا بانا۔ بے جن بن جائے سکھڑ سیانا۔ سوہنگ شبد من وسانا۔ مد ماس نوں ہتھ نہ لانا۔ چرنی لاگے ہوئے نمانا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ درس دکھانا۔ بے من بھائے تاں لینا من۔ ساچا شبد سنایا کن۔ پار لکھن دا یڑا بٹھ۔ آتم وست ویچ دیہہ وسے، کال قصائی لائے سنھ۔ ساچا پر بھ جوت پر گٹاؤے، ہوئے مان گواوے، کرو بچن بے کوئی مُن جن۔ حکمے اندر جو جن چاۓ، سُچھل کرایا ماں جنم۔ مہاراج

شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، آتم کڈھ بھلکھیے بھرم۔ بھرم بھلا چو فلک رُلا۔ وِچ دیہہ نہ ویکھیا پر بھ لال انملا۔ رسن وکاری ہو کے، من جھوٹھاڑلا۔ جگت بھکھاری ہو کے، منگ پر بھ بھنڈارا گھلا۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھاوے، سوہنگ بنھ پار لئکھن داساچا تلا۔

۱۵ وساکھ ۲۰۰۸ بکری حولدار پورن سنگھ دے گردہ پنڈ جیٹھوال

مائں جنم آتم جگ پایا۔ ساچا نام نہ رِدے وسایا۔ کرئین درس نہ آتم ترپتا یا۔ لاد جگ حرص، اپنا آپ گر آگے نہ لکایا۔ امرت سوما برس، ساچا امرت آتم وِچ نہ چوایا۔ نِر دھن کر ترس، جوت سرُوب پر بھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا بھیو، فلک کسے نہ پایا۔ آتم دھرے جوت، ہوئے دیہہ اجیارا۔ گر مگھ دوس رین کدے نہ سوت، جنہاں ملیا پُر کھ اپر اپارا۔ گر سکھ سَتِّجگ نِر مل گوت، سوہنگ شبد ہوئے آتم ادھارا۔ بے مگھ سرشت انت گئی روت، انتکال نہ ملے موکھ دوارا۔ گر سکھاں جگائے پر بھ نِر مل جوت، شبد سُرت دے بیٹھے آپ نیارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا در، سَتِّجگ ہووے ساچا دربارا۔ ایشر جوت نِر مل جگاتی۔ سدا پر کاش، نہ دوس نہ راتی۔ گر سکھ آتم ویکھ مار جھاتی۔ جتھے وسے وڈگن داتا سرب کا داتی۔ ذات پات نہ پر بھ کی کوئی، نِر مل جوت ساچی ذاتی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، گر سکھ ہر دا جوں دیپک باتی۔ نِر مل جوت بھے اندر۔ ساچا تن سہائے مندر۔ وسے پر بھ وِچ آپ اک کندر۔ دیوے برہم گیان کھولے من جندر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ وسے، نِر بخن جوت سدا دیہہ اندر۔ فلک پر گئے جوت نِر نکاری۔ شبد سُنے بھلے نہ جانے چیو سنساری۔ دیوے شبد گیان کسے ورلے برہم وچاری۔ بس رکھ پر بھ ہتھ، فلک سو جھی پائی ساری۔ دیہہ چلایا رتھ وِچ سوہنگ پائی و تھ، ساچا ہووے آپ بھنڈاری۔ بے مگھ شبد نہ جان، در آئے جائیں جھلکھ ماری۔ گر سکھ گرچن لاگ سدا سکھ مان، دیوے درس پر بھ مُراری۔ پر بھ کا بھئیو بھگت جن پچھاں، جن دیوے

جوت ادھاری۔ چار گنٹ ہوئے جگ چانن، مہاراج شیر سنگھ جوت چمٹکاری۔ جگت جوت جوت جگت وِچ رہائے۔ بے مکھ چیو ٹلچ لئے بھلائے۔ جس بھلایا تِس پر بھ نظر نہ آئے۔ اپنا آپ گوایا، مد ماس آہار بنائے۔ سادھ سنگت وقت سہایا۔ پر بھ ابناشی درشن پایا۔ آتم نِرمل سوہنگ گایا۔ ساچا پر بھ گیان دوائے، انٹکال پر بھ ہوئے سہایا۔ سُنگر ساچا سچ لکھائے، انٹکال گر سکھاں آن ترایا۔ نہ کلنک ہوئے درس دلکھائے۔ ماں جنم سُپھل کرائے۔ جوت وِچ جوت ملائے۔ گر بھ واس پھر سکھ نہ آئے۔ ساچا پر بھ دیا کمائے۔ ادھرے پار جس سوہنگ گایا، مہاراج شیر سنگھ اوٹ رکھائے۔ ٹلچ اوٹ اک دھر پر بھ۔ باقی کھوٹ دکار وسار سب۔ سوہنگ شبد چوٹ مار آتم دھار جھب۔ مہاراج شیر سنگھ ست پُر کھاں لیا لبھ۔ ٹلچ گھور اندھیر، پر بھ جوت پر کاشیا۔ ٹلچ گھور اندھیر، نہ کلنک وِچ دیہہ سکھ واسیا۔ ٹلچ گھور اندھیر، پر گٹی جوت پر بھ ابنا سیا۔ ٹلچ گھور اندھیر، سادھ سنگت پر بھ سد ہے واسیا۔ ٹلچ گھور اندھیر، مہاراج شیر سنگھ چھڈ آکاش وِچ مات نوا سیا۔ نواس پر بھ سرب چیو۔ گرچن لاگ رس امرت پیو۔ پی امرت نِرمل ہووے آتم دیو۔ جگے دیو وِچ پر بھ چرن چیو۔ سوہنگ ساچا نام وِچ پاپ کلیو۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے، آدانت وِچ جنت چیو۔ چیو جنت پر بھ آپ سماوے۔ بے مکھ دیکھے نظر نہ آوے۔ گر سکھاں پر بھ ساپی بوجھ بُجھاوے۔ سوہنگ نام آتم برہم گیان دواوے۔ آتم جوت سروپ پر بھ جوت جگاوے۔ جگے جوت ہوئے اجیارا، نِرمل باقی وِچ دیہہ لگاوے۔ ہوئے پر کاش میٹے اندھیارا، ساچا پر بھ ردے سماوے۔ ٹلچ بھرم بھلا سنسارا، نہ کلنک نظر نہ آوے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے جوت اجیارا، سادھ سنگت طنب اٹھاوے۔ جوت سروپ وِچ سکھ سمایا۔ آپ اپر مبر سب تھان سہایا۔ مات پاتال آکاش تین لوک رہایا۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ پر بھ جوت جگایا۔ اچھل اچھل اچھید پر بھ کسے بھید نہ پایا۔ ٹلچ جامد دھار نہ کلنک اکھوایا۔ بے مکھاں کر خوار، ساچا نام دلوں بھلایا۔ گر سکھاں دیوے دات، گرچن دوار مل سادھ سنگت رنسا ہر جس گایا۔ سوہنگ نام دیوے آتم بھنڈار، گن داتا

دے توٹ کدے نہ آیا۔ گلگ بھگتن کرے اُدھار، دھار کھیل چڑھ کھیا۔ مہاراج شیر سنگھ کل نر او تار، سوہنگ ساچا نام چلایا۔ سَتِّجَن چلے سوہنگ ناؤں۔ چار گنٹ سرب چپ جنت رنسا گاؤ۔ بے سکھاں گر در نہ لائکن پاؤ۔ سادھ سنگت ہر پر بھر دے سماو۔ آتم جوت نجح ماہ جگاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گھٹ واسی، انتکال پر بھر درشنا پاؤ۔ ساچا پر بھر چھی وڈیائی۔ گھٹ گھٹ واسی سرب تھائیں سمائی۔ آدانت بھگتن ہوئے سہائی۔ گلگ لے او تار، گھنک پر بھر جوت جگائی۔ موڑکہ مگدھ نہ پائیں سار، نِر نجمن جوت وِچ مات دے آئی۔ سمر تھہ پُر کھ کر وچار، ساچے پر بھر دی سو جھی پائی۔ سوہنگ ملیا نام ادھار، بُجھی دبپک پر بھر پھیر جگائی۔ انتکال نہ کل ہوئے خوار، ساچا پر بھر ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ چرن پیار، سادھ سنگت بن آئی۔ گلگ بھیا پر بھر کا بھکیٹھ۔ گن ندھان بھگتن آپ لکھائے لیکھ۔ وشنوں بھگوان جوت اگم پر بھر دیکھ۔ پپر پیغمبر اولیا پر بھر میٹائے شیخ۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد چلائے اک وسیکھ۔ سوہنگ شبد سَتِّجَن ورتنا۔ گلگ انت جوت سروپ پر بھر آپ کرنا۔ پر گٹ وِچ کل، بھگتن ملے آپ بھگونتا۔ اتم دے برہم گیان، مان دوائے وِچ سادھن سنتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت رہائے وِچ سرب چپ جتنا۔ گلگ مایا جگت جھلایا۔ پر بھر ابناشی نظر نہ آیا۔ نِراہاری نزویر وِچ سکھ سمایا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ نہ کلناک اکھوایا۔ دُشناں دے سکھار، مد ماس جس آہار بنایا۔ بھگتن دیوے تار، چرن آئے جس سیس جھکایا۔ انتکال نہ ہوئے خوار، پر بھر ابناشی گھر ماہ پایا۔ گر سکھ سوہن سچھنڈ دوار، ساچا دبپک پر بھر جوت جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ تین لوک جوت آکار، ایکا جوت سرِشٹ سبائی جوت جگایا۔ پر بھر کی جوت سدا اتوں۔ پر بھر اُتل نہ کوئی سکے تول۔ گلگ اتم نام سوہنگ نہ کوئی سکے روں۔ مہاراج شیر سنگھ وسے ہر تھاؤں، چپ آتم وکھ کھول۔ دھرے جوت پر بھر نین مدھاری۔ پاتال باشک تیج سِنگھاں پیچ سواری۔ گلگ جامہ دھار، نہ کلناک نِر نجمن جوت کل کرے خواری۔ جامہ دھار پتو تھے جگ کرے خواری۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت دے درس پیچ سواری۔ درس

دان پر بھ کھلگتیں کو دیپا۔ برہم گیان ورلے گرمکھ لیپا۔ سوہنگ جپ ساچا نام، آتم نرمل کیپا۔ گرچن لاگ کرنمسکار، پر بھ ملن کا ساچا ہپا۔ آتم جوت ہوئے ادھار، جگے جوت وِچ دیہہ دیپا۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ناؤں رنسا جپ، گرمکھ آتم رس پیپا۔ رنسا جپ توڑ آتم اناتم۔ مکھ نہ موڑ کل پر گئے پرما تم۔ انکال بندی چھوڑ سدا ہر پا تم۔ مہاراج شیر سنگھ کل بھلگتیں لیا لوڑ، بے مکھ انت ہو جائے کھاتم۔ بے مکھ سو جن، جن ہر بھلایا۔ بے مکھ سو جن، جن مدراماں آہار بنایا۔ بے مکھ سو جن، ساچے پر بھ نہ جس درس دکھایا۔ بے مکھ سو جن، نجھ گھر واسی پر بھ نظر نہ آیا۔ بے مکھ سو جن، نرزائن کل پر بھ نہ پایا۔ بے مکھ سو جن، بھرم بھلکھیے جگت بھلایا۔ بے مکھ سو جن، کرنند پر بھ دُشت دُراچار پر بھ ناؤں دھرایا۔ بے مکھ سو جن، انکال جمدوت آئے ستایا۔ بے مکھ سو جن، انت نزک نواس رکھایا۔ بے مکھ سو جن، سوہنگ شبد نہ ردے وسایا۔ بے مکھ سو جن، نیتر پیکھ نہ سیپس جھکایا۔ بے مکھ سو جن، گر پورے توں مکھ بھوایا۔ گر سکھ تیرا جنم دھن، ساچا نام ردے وسایا۔ آتم گیا جیو من من، پر بھ پورے جس درس دکھایا۔ سوہنگ شبد شنایا کن، انخد دھن پر بھ ناد وجایا۔ چرن لاگ ترے بھگت جن، ماں جنم سُپھل کرایا۔ سوہنگ دات نہ لاگے سُنھ، ساچے پر بھ کل دیا کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، پر گٹ جوت نہ کنک کل جگت بھلایا۔ انکال کل پر بھ کیا انت۔ پر بھ کی مہما بڑی بے انت۔ فلنج جیو بھلایا، درسایا کسے ورلے سنت۔ جنایا ترایا بھگت ملیا پر بھ بھگونت۔ بے مکھ بھلایا نظر نہ آیا، ساچا پر بھ جس بنائی بنت۔ وِچ دیہہ پر بھ ڈیرہ لایا، پچ استھان پچ جوت جگایا، بیٹھ آپ پر بھ اکنت۔ سوہنگ نام دوایا، اگیان اندھیرہ مٹایا، انخد شبد دھن وجنت۔ بھر کپاٹ کھلایا، امرت جھرنا نجھروں جھرایا، سوہنگ شبد دیپا ساچا منت۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا، جس چرن لگایا، دھرے جوت مات آد انت۔ آد انت پر بھ جوت پر کاشے۔ آوے جاوے سد اباشے۔ انکال کل کرے ناسے۔ پر گٹی جوت وِچ مات پاتال آکاشے۔ فلنج گرمکھاں پایا ساچا شاہو شابا سے۔ فلنج پر گٹیا پر بھ کل دھاری۔ چرن لگائے مان گوائے

پکڑ ہنکاری۔ بے مکھ کھپائے بھگت ترائے، امرت دیوے نام بھنڈاری۔ سوہنگ شبد چلائے گیاں دوائے، وڈا آپ پربھ سنساری۔ گر سکھاں درس دکھائے، بھرم بھلکھیے سارے لایہ، در گھر آئے پربھ پیچ سواری۔ بے مکھ بللاۓ کل کرن ہائے ہائے، سرب سرِ شٹ پربھ آپ سنگھاری۔ مہاراج شیر سنگھ گرچن گر سکھ لائے، سرن پڑے دی پیچ سواری۔ سرِ شٹ سنگھار گلچ کھپایا۔ گُنٹ چار ہاہاکار کرایا۔ چپو جنت دکھی ہوئے بللایا۔ گلچ قصائی انتکال کل قہر ورتایا۔ چار گُنٹ پے جائے دھائی، انتکال نہ کوئی ہوئے سہایا۔ بھینیاں نوں چھڈ جان بھائی، گلچ ویلا نیڑے آیا۔ گر سکھاں پربھ ہوئے سہائی، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ سوہنگ شبد من و بھی و دھائی، رسا جپ ہر سکھ پایا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی، ساچا پربھ سچ کل پر گٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرنائی، جو جن آئے پار کرایا۔ گلچ ہووے کال انت، چپو سرب بللائی۔ جگت چپو جنت تھائیں چھڈ جائیں۔ سوہنگ ساچا شبد گر مکھ ورلے گائیں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت گر سکھ جگائیں۔ رکھ آس چپو پربھ درشن کرنا۔ کر درس پربھ انتکال، کل کرے نہ مرننا۔ گرچن ہووے تیرا سد واس، مل سادھ سنگت بھو جل ترنا۔ آتم جوت ہووے پر کاش، انتکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ پربھ کی جوت سدا ابناش، ہوئے نہ مانا لاگ پربھ چرنا۔ ملے پربھ سرب گُنتاں، گلچ پر گٹے دھرنی دھرنی۔ مہاراج شیر سنگھ سد ہے پاس، سوہنگ نام گر سکھاں ورنا۔ گر سکھ نام نز بخ پایا۔ لکھ چراسی گیڑ چکایا۔ نجھ گھر واسی نج ماہ پایا۔ سوہنگ ساچا نام من و سایا۔ نہ کنک سوہنگ ساچا جاپ سَتِّج چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ پرتاپ، جوت سرُوپ جس بھیکھ وٹایا۔ جوت سرُوپ جگت کا داتا۔ سُرت شبد کوئی پاوے برہم گیاتا۔ شد دھن اُبجاوے من آتم درس پربھ ساچا ناتا۔ گر سکھ چرن لگاوے گلچ جس دیوے گیاں دھیاں ہووے برہم گیاتا۔ پربھ درس لوڑے سب مُن جن، نظر نہ آوے پُر کھ بدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ، گر سکھاں ملیا رنگ راتا۔ رنگ رنگیلڑا مادھو، سَتِّج ساچا رنگ چڑھایا۔ ہوئے انت کھپائے کل جائے گلچ ڈھنڈورا سوہنگ سنایا۔ تر جان

وِر لے سادھ، جنہاں سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا پربھ رنسا ورے رادھو، سو ارادھے جس پربھ درس دکھایا۔ انہ شبد پربھ وجاوے ناد، کوئ نابھ کھول دکھایا۔ کھلے کوئ ور کھے امرت، دوار دسویں پربھ پردہ لاہیا۔ مہاراج شیر سنگھ رسن گن گاؤ، دے درس جس بھرم چکایا۔ بھرم چوکے گر دربارے۔ آتم سنئے پربھ سرب نوارے۔ دکھی چو چرن آئے جو پکارے۔ چھڈ وڈیائی ہوئے پربھ چرن سہارے۔ دیوے مان جو جن آئے ڈھن دوارے۔ بھگتاں ملے آپ بھگوان، جوت سروپی جوت چتکارے۔ کلنج پر کھ چڑ سُجان، نہ کنک جس چرن نمسکارے۔ سوہنگ ساچا پربھ دیوے دان، آتم جیو بھرے رہن بھندارے۔ پربھ ساچے جگو جگ بان، بھگتا جناں ہر چیج سوارے۔ گر چرن پریتی آتم دھیان، ایکا ہوئے جوت چتکارے۔ سوہنگ نام ندھان ملی کلنج و تھ، مایا بھلا سرب سنسارے۔ جن بھگتاں ملیا سوہنگ نام ساچا رتھ، کلنج بیڑا پار اتارے۔ بے مکھاں جمدوٹ پائیں نتھ، گر سکھ سوہن گر چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج دیوے بھگت وڈیائی، لکھت لکھاوے اگم اپارے۔ گر سکھ تیرا نام، پربھ آپ وڈیا۔ گر سکھ تیرا نام، سنجھ مگھ رکھایا۔ گر سکھ تیرا نام، چار ورن وچ جگت چلایا۔ گر سکھ تیرا نام، ساچی بانی وچ لکھایا۔ گر سکھ تیرا نام، جگ چار اٹل رکھایا۔ گر سکھ تیرا نام، نہ مٹے جگت مٹایا۔ گر سکھ تیرا نام، جگ چار ساچا راہ دسایا۔ گر سکھ تیرا نام، سادھ ستمن وچ وڈیا۔ گر سکھ تیرا نام، اچٹ پار برہم رسنی گایا۔ گر سکھ تیرا نام، موہن مادھو کرشن مُراری جگت اُدھاری چیج لیکھ لکھایا۔ گر سکھ تیرا نام، کھنڈ برہمنڈ وچ دھرا۔ گر سکھ تیرا نام، کروڑ تینیس رنسا گایا۔ گر سکھ تیرا نام، اندر سبھا وچ وڈیا۔ گر سکھ تیرا نام، سُن برہما برہم لوک چھڈ پربھ چرنی سیس جھکایا۔ گر سکھ تیرا نام، وچ آکاش وڈیا۔ گر سکھ تیرا نام، وانگ سورن اُجل کرایا۔ گر سکھ تیرا نام، راگاں ویداں وچ لکھایا۔ گر سکھ تیرا نام، شو شنکر سب صلاحیا۔ گر سکھ تیرا نام، کلنج اُتم کرایا۔ گر سکھ تیرا نام، جگت سُپھل کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، نہ کنک جنہاں ہوئے جس شبد چلایا۔ ساچا شبد پربھ آپ چلاوے۔ بھگت جناں ہر نام دواوے۔

گن ندھان پر گٹ جوت درس دکھاوے۔ دے برہم گیان آتم دھیان، بُجھی دیپک پر بھ دئے جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ ہوئے درس دکھاوے۔ درس دکھاوے پر بھ جوت سروپ۔ پر بھ کی جوت نہ کوئی رنگ روپ۔ وسے وِچ چو پر بھ ساچا بھوپ۔ جوت جگاوے وِچ دیہے اندھ کوپ۔ چج سچ ورتائے ہوئے ست سروپ۔ درس دان پر بھ بھچھیا پائے، دیوے درس سوچھ سروپ۔ امرت ورکھے پر بھ جل دھارا۔ پی امرت چپ ملے موکھ دوارا۔ پر بھ پورا دیوے امرت بھگت بھندارا۔ جنم مرن فلنج سوارا۔ پی امرت ساچا جھرنا بُجھروں بھنارا۔ امرت بوند بخشے کول دوارا۔ کھلے کول نابھ، ہوئے دیہے اُبیارا۔ فلنج پورن ہوئے بھاگ، جنہاں ملیا پر بھ پُر کھ اپارا۔ سوہنگ شبد چلائے راگ، انخد دھنکارا۔ گر سکھ آتم سدا ہے جاگ، بے سکھاں دیسے دھنڈوکارا۔ بھگت جناں پر بھ رکھے سر ہاتھ، بے مکھ ہوئے انت خوارا۔ گرمکھ نِرمل نہ لاگے داغ، دے درس پر بھ پار اُتارا۔ پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ امرت ورکھے کرپا دھارا۔ کر کرپا دیوا امرت رس۔ پی امرت پر بھ ہردے چپ جائے وس۔ سوہنگ ساچا نام رنسا جپ ملے ساچا رس۔ بے مکھ نہ پائے تھاؤں، سستجگ ساچا راہ پر بھ جائے دس۔ مہاراج شیر سنگھ رنسا گاو، آد انت رہے بھگتاں وس۔ بھگلتی بھگت جن بھگت وڈیایا۔ چھڈ برہمنڈ پر بھ سکھ در آیا۔ ہوئے بھگت جوت اکھنڈ، سنگھ سسکھاسن ڈیرہ لایا۔ سرشٹ سبائی ہوئی رنڈ، سوہنگ شبد پر بھ باں چلایا۔ بے مکھ انتکال پر بھ کینے کھنڈ، مد ماس جس رنسا لایا۔ جوت سروپ وسے وِچ ور بھند۔ فلنج جامہ دھار اپنا آپ چھپایا۔ دششاں دیوے پر بھ دند، نہ کنک کل ناؤں دھرا۔ مہاراج شیر سنگھ وچ کھنڈ برہمنڈ، جوت سروپ فلنج آن کھپایا۔ اپ تچ وائے پر تھمی آکاش دیہے بنائی۔ دیوی دیو الکھ ابھیو، در آئے سیو کما۔ مارو دیوا چھیا دیوی بھل کنیاں سدھ بھلا۔ جاوے وِچ دیہے مندر، وانگ موکھ کرے شودائی۔ ست کالے ست سفید۔ اُتر وچھڑ ڈنک سمیت۔ وس کرائے پر بھ دیوی دینت۔ سوہنگ باں لگائے اک لکھ اسی ہزار جوں بھوٹ پریت۔ شبد بندھاوے وِچ کیتن کیت۔ چج

رکھاوے کر نِرمل صححت۔ وِچوں روگ گوانے، پربھ سرب گوانے بھیت۔ سوہنگ شبد جن رسانا گائے، نیڑنہ آئے بھوت پریت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا، شبد ملایا میت۔ جو جن آئے در پربھ لے کے ذکھ۔ پربھ ساچا دیوے دیہہ سرب سنکھ۔ کر درس چیو من اُترے بھکھ۔ مانس جنم لیکھے لایا، سُپھل کرائی ماتا گکھ۔ لکھ چُراسی وِچوں بنایا، نِرمل اُتم مانس دیہی مسکھ۔ مہاراج شیر سنگھ جس رسن دھیایا، جم کا نیڑنہ آئے ذکھ۔ نیڑنہ آوے جم جندھاری۔ انٹال کل ملیا آپ بنوالی۔ فلنج جامہ دھار، جن بھگتاں پیچ رکھا لی۔ مہاراج شیر سنگھ نز او تار، نر نرائیں فلنج جوت پر گٹالی۔ نر نرائیں نہ بھکنک۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک۔ دیوے مان پربھ راؤ رنک۔ جوت دھرے مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، وِچ پُری گھنک۔ گھنک پُری پربھ جوت جگائے، جوت جگت جگنتا۔ پربھ سو جبھی پائے سرب تھائے رہنتا بھگت بھگونتا۔ وِچھڑیاں کل میل ملائے، پربھ ساچا کنتا۔ پربھ درس دکھائے، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، فلنج کھیدی بے انتا۔ فلنج چیو بھیت نہ پانے۔ اپنا آپ نہ مول پچھانے۔ مایا بھرم بھلانے جوں بال انجانے۔ اپنا آپ ڈلایا، ہوئے رسن رسانے۔ بے مکھ اکھوایا، مد ماس رس کھاوے کھانے۔ نرک نواس دوایا، ساچے پربھ بے مکھ چیو بھلانے۔ باہنہو پکڑ ترایا، آئے سرن جو ہوئے نمانے۔ تھان منڈل سرب سہایا، پر گٹ جوت آپ بھگوانے۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھایا، گر مکھ ورلے بو جھ بھجھانے۔ سو بُجھے جس آپ بُجھائے۔ اگیان اندر ہیر وِچوں دیہہ چُکائے۔ بن باتی بن تیل دیپک دے جگائے۔ اچرج کر کھیل، برہم گیان دی پربھ سو جبھی پائے۔ جوت سرُوپی پربھ جوت کیا میل، انت کال اک ہو جائے۔ پربھ ملن کا ساچا ویل، بُھل جیو کیوں وقت گوانے۔ مہاراج شیر سنگھ درگاہ سنگ سُہیل، چران لاغ جیو پار لگھ جائے۔ آون جاون پربھ کے ہاتھ۔ آتم جپ چیو پربھ سد ہے ساتھ۔ الکھ ابھیو نِرجن دیو، لیکھ لکھاوے ناتھ۔ دکھن دشا پربھ دیوے بُھچھا، ساچی چلاوے تیری گاتھ۔ مہاراج شیر سنگھ سر رکھے ہتھ، پر گٹ جوت تریلوکی ناتھ۔ وڈبھاگ ملے بھگونت۔ مہما پربھ کی بڑی

بے انت۔ کھن نہ جانے کوئی سادھن سنت۔ ٹلچنگ نہ کوئی وکھانے چو جنت۔ جوت جگاوے وچ تین لوک، سچھنڈ پر بھ بیٹھ اکنت۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچنگ چیو بھلے، جس بنائی بنت۔ چو جنت پر بھ آپ بناوے۔ مات گر بھ ساس گراس دواوے۔ کر جوت پر کاش، آتم شبد دھرواس دواوے۔ پر گٹ ابناش سارا بھیو چکاوے۔ ہووے دسویں ماں، بالک جنم دواوے۔ جس بنائی بنت، جگت مایا سرب بھلاوے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ٹلچنگ رنگ بے انت، بے سکھاں نہ بو جھ بمحجاوے۔ بے مگھ نہ بجھے آتم کر وچار۔ ٹلچنگ جوت دھرے پر بھ نہ کلکنک او تار۔ بے مگھ کھپائے ٹلچنگ کر خوار۔ گر سکھ چرنی جائے لگ، انت پائے موکھ دوار۔ شبد اندر ہیری جائے وگ، سرشٹ سبائی ہوئے خوار۔ جوت سر روپ جائے اگن لگ، ٹلچنگ چیو انت روون دھاہاں مار۔ جمدوت پکڑے آئے شاہ رگ، پون پوت سر ہوئے سوار۔ گر سکھاں امرت ورسے وچ بھ، کھول دیوے پر بھ اندر ہیار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا کیا ورتے، انیکال کل ہوئے خوار۔ انیکال کل ہوئے خواری۔ دکھ بھکھ ودھ جائے بیماری۔ بے سکھاں نیتی پر بھ آپ وچاری۔ جوٹھ جھوٹھ کر جائے خواری۔ پچن ہار دکھ پاوے بھاری۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے تار، جو جن آئے چرن نمسکاری۔ نمسکار جو جن کرے۔ کر درس درمت دیہہ سب ہرے۔ پر گٹ جوت پر بھ ابناشی، درس دکھاوے ہرے۔ سرب کھنڈ واسی نرنجن جوت مات وچ دھرے۔ مہاراج شیر سنگھ سو جن اُدھرے چرن آئے سیس جو دھرے۔ نمسکار کر جو ہوئے نمانا۔ سو جن کرے نمسکار، جس پورن پر بھ پچھانا۔ انیکال نہ ہوئے خوار، ساچے پر بھ سر ہتھ ٹکانا۔ کر پاندھ کر دیوے پار، انت جوت وچ جوت ملانا۔ بے مگھ ہووے سدا خوار، سچا پر بھ نہ ردے سماں۔ پورب کرم پر بھ کر وچار، دکھ سکھ پر بھ دوانا۔ مہاراج شیر سنگھ گر مگھ پائیں تیری سار، جنہاں سوہنگ دیوے نام ندھانا۔ سوہنگ نام ملیا نوندھ۔ نظری آوے ساچا پر بھ، آتم ہووے سیدھ۔ رسا جپ جپ رس پیو، سوہنگ بان آتم جائے ودھ۔ مد ماں آہار تجاوہ، مہاراج شیر سنگھ ملیں کی ساچی بدھ۔ مد ماں جس چو آہار۔ سو جیو جائے نزک

مجھار۔ کوکر شوکر جوں ملے ہوئے خوار۔ جنم گھوکڑ پائے بار بار۔ ہوئے وِشاگھ دیوے دیہہ ادھار۔ ہوئے نزک نواس پائے دُکھ، کوئی نہ لیوے فلنج سار۔ گر سکھاں اجل مگھ، وِچ چرن پریتی دے ادھار۔ کر چرن پریتی ملے سب سکھ، فلنج بیڑا ہویا پار۔ مہاراج شیر سنگھ سرب دُکھ بھجن، سوہنگ دیوے شبد وپار۔ شبد وپاری جن کوئی۔ لئے شبد آتم جگائے سوئی۔ دُبدھا میل سوہنگ شبد سنگ دھوئی۔ آتم نِرمل وِچ ساچی جوت بلوئے۔ جوت سروپ جگے دیہہ دیپک، ساچے پربھ دی سو جھی ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب سکھ داتا رسن جپ، درس ملاوا ہوئے۔ کر درس آتم ترتیا سے۔ ساچی جوت پربھ آتم پرکاش۔ آتم پرکاش آگیان اندر ہیر ونا سے۔ نج گھر پایا ساچا پربھ شاہو شابا سے۔ جوت سروپی نظر نہ آوے، نہ کلنک مات وِچ واسے۔ اپنا آپ پربھ بھیو چھپاوے، سرشٹ بھلائی کوڑے بھروا سے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گلائی، گر مگھاں دیوے نام دھروا سے۔ گر سکھاں دیوے پربھ نام ندھانا۔ آتم جگے جوت ہوئے برہم گیانا۔ آتم چو دھیان دھرے، ساچے پربھ وچوں گوجھ مٹانا۔ رستا جپ گن ندھان پربھ، جوت سروپ دے درس بھگوانا۔ فلنج چو پرہرے، سوہنگ نام ملے گر درتے دانا۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تار ہرے، گر مگھ ورلے فلنج پچھانا۔ فلنج جوت پرگئے نزاں۔ بے مگھ بھل وقت گواں۔ وقت گوائے پھر ہتھ نہ آئے، پشو پچھی نیر وہاں۔ اگن جوت لگائے، جیو جنت تڑپھائے، چار گنٹ ہوئے ہائے ہائے، سرشٹ وگائی اُلٹے وہاں۔ گر سکھاں پربھ درس دکھائے، انتکال ہو جائے سہائے، بانہوں کپڑ پربھ آپ ترائے، جو جن چرنی گر بہن۔ سوہنگ ساچا نام جپائے جنم مرن دا بھیت مٹائے، انتکال وچ جوت ملائے، لکھ چڑا سی گیڑ نہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، فلنج چرن لاگ گر سکھ دُکھ مٹائیں۔ دُکھ درد نہ گر در ہوئے۔ نجانتند پربھ آتم رس چوئے۔ سرب سکھاں سکھ سست ساگر، امرت برکھا آتم ہوئے۔ نِرمل کرم اُجاگر جو جن آئے گر چرن بلوئے۔ گہر گم بھیر آپ پربھ ساگر، جوت سروپ وسے تریلوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ اندر، تُدھ جیوڈ اور نہ کوئی۔ ایک

نِر نجن جوت، مات لوک بلوئے۔ فلنج پر گٹ ترا لوکی نندن، گر سکھ دے درس آتم دیوے دھوئی۔ دوئے جوڑ کر در بندن، مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ملاوا ہوئے۔ درس ملاوا گر سکھ، پربھ بن کرم نہ ہوئے۔ پاربرہم کل رکھے پت، جنم جنم دی میل دھوئی۔ چرن لاگ فلنج پائی گت، گر بھ داس پھیر نہ ہوئے۔ گر سکھ دیوے پربھ آتم ساچی بُدھ مت، سوہنگ شبد لئے رنسا پروئے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب سکھ داتا، دے درس را کھے لاج جہانی دوئے۔ فلنج ملیا پربھ دُتر تاری۔ فلنج پر گٹ نہ کلنک، جن بھگتاں چح سواری۔ چھڈ دیہہ ہوئے جوت سرُوپ، وِچ سکھ دیہہ وسے نِزادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ نِر نج� جوت نہ رنگ روپ، گر سکھ دیکھے کھید جوت نِر نکاری۔ نِر نکاری جوت کل اچرج کھیل۔ و چھڑیاں ملایا پربھ پر گٹ میل۔ گر سکھاں دیوے نام نِدھان۔ آتم دیپ جگائی بن باقی بن تیل۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، جوت سرُوپی فلنج کیا کھیل۔ گر سکھ تیری وڈیائی فلنج چونہ جانے۔ پر گٹ جوت آپ نِر نکار، دے درس تارے موڑ کھ مگدھ انجانے۔ فلنج نہ کلنک او تار، چرن لائے کرے سگھڑ سیانے۔ کر کر پا امرت ورکھے کر پا دھار، پی امرت چو امر ہو جانے۔ نِر مل جوت ہوئے جھوٹھے سنسار، گر چرن لاگ بے مگھ تر جانے۔ مہاراج شیر سنگھ سد بلہار، سادھ سنگت درس دکھانے۔ درس دکھانے پربھ بھیکھ دھاری۔ جوت سرُوپ نِر ویر نِر ہاری۔ پر گٹ جوت سادھ سنگت آئے چح سواری۔ سرشٹ سبائی انکال کل ہوئے خواری۔ گر سکھاں من جگائی نِر مل جوت آپ نِر نکاری۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تارے، رکھے لاج آپ مُراری۔ بھگت جناں پربھ لاج رکھائی۔ پر گٹ ہوئے چح سواری۔ پت پاؤں دکھ بھے بھنجن، بھگت جناں سر ہتھ ٹکائی۔ مہاراج شیر سنگھ تریلوکی نندن، جیو کر درس پربھ پار اُتاری۔ پربھ جن جو سرن آئے۔ انکال نہ کال ستائے۔ جم جندھار کوئی نیڑ نہ آئے۔ بھے بھیانک پربھ ہوئے سہائے۔ پر گٹ جوت سرُوپ کلنکیہ درس دکھائے۔ دے درس سواس نواسے، ساچی جوت وِچ جوت ملائے۔ گر سکھ پورا مہاراج شیر سنگھ پاسے، جوت سرُوپ وِچ جوت ملائے۔ سوہنگ شبد ہوئے رہ راسے، رنسا

جپ چپ سرب سکھ پائے۔ شبد لکھائے چج پر بھ، ساچا راہ دئے۔ سوہنگ شبد جو رنسا گئے، چج پر بھ ہر دے وسے۔ ہر دے وسے چج پر بھ، دُکھ روگ دیہی دے نئے۔ اندھ اگیان چپ ہوئے خوار، ہووے بیر بھار دھوئ کال دیوی ہئے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد مارے باں، ادھا دُشت نئے۔

۲۰ وساکھ ۲۰۰۸ بکرمی پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھوال

بھرمت بھرمت ماں جنم گوایا۔ ساچا پر بھ بے مگھ چپ نظر نہ آیا۔ نہ کلکنک کل کاتی، لکھج آئے جلت بھلایا۔ گر سکھاں کیپنی اتم ذاتی، سوہنگ نام رِدے وسایا۔ آتم ہووے نِرمل باتی، دیہہ دیپک پر بھ آپ جگایا۔ گر سکھ اندر مار جھاتی، دیپے پر بھ ساچا، ساچے تھائے ڈیرہ لایا۔ ساچا داں دیوے وڈ داتی، گر سکھاں جھوولی پایا۔ وڈے وڈ بھاگ ویچ لوکماتی، پر بھ ابناشی جس درس دکھایا۔ بے مکھاں من لائی کاتی، سوہنگ شبد کن سنایا۔ بے مگھ سوئے گر مگھ جاگن راتی، چرن کوں پر بھ ویچ بھایا۔ نام امرت دیوے بوںد سوانٹی، اور اگن پر بھ دیوے بھجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ لکھج ساچا ناتی، گر سکھاں چرن سنگ جوڑ جڑایا۔ گر چرن لگائے آپ پر بھ، دیوے درس سرب سکھ واسا۔ درس دکھاوے آپ پر بھ، گر سکھاں دیپے سرب گھٹ واسا۔ لکھج مایا وچوں کلڈھائے آپ پر بھ، پر بھ ملین جس من ہوئے پیاسا۔ ساچا شبد دوائے آپ پر بھ، رسن جپ ہوئے سرب دُکھ ناسا۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن دھیائے ساچا پر بھ جگائے جوت چپ ابناشا۔ چپ جان جگت سنہندھ۔ جھوٹھی مایا جگت جھوٹھا دھند۔ آتم اتم کیوں ہووے مند۔ مد ماس رنسا لائے گند۔ گر چرن نواس ملے چپ پرمانند۔ آتم دھر دھیان، دیوے درس سدا بخشد۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ہے پاس، کر درس چپ من سدار ہے انند۔ مد ماںی انتکال کل ہوئے بھسمنت۔ لکھج مایا چپ بھلایا ہوئے گنت اگنت۔ کسے ورلے گر مگھ پایا، جس بنائی بنت۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا، پر گٹ ساچے کنت۔ لکھج مان گوائے

پربھ، سنجگ لاوے۔ کلگ مان گوائے پربھ، سچ دھرم مارگ لاوے۔ کلگ مان گوائے پربھ، برہم سروپی جپا اپاوے۔ کلگ مان گوائے پربھ، سوہنگ ساچا گیان دواوے۔ کلگ مان گوائے پربھ، نرمل جوت پربھ ونج دیہہ جگاوے۔ کلگ مان گوائے پربھ، ساچے جگ پربھ ساچے جپا اپاوے۔ ساچا ناؤں دھرائیکے، سچ سچ دیہہ درتاوے۔ وچوں ہوئے آگن جلائیکے، جوت سروپی درس دکھاوے۔ آتم بھرم بھلکھلے لاءے، نج گھر واسی نظری آوے۔ گر سکھاں چرن لگائیکے، جوت سروپ پربھ درس دکھاوے۔ وچوں ہوئے مان گوائیکے، گن ندھان ساچا نام ونج رِدے وساوے۔ سوہنگ شبد رسانا جپائیکے، انخد دھن چوت من لگاوے۔ جپا آتم سُن گھلائیکے، بجانند پربھ آپ درساوے۔ دیہہ دیپک آتم جوت جگائیکے۔ دسم دوار پربھ آپ گھلاوے۔ دسم دوار پربھ آپ گھلائیکے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے۔ دیوے درس انتکال پربھ آئیکے۔ بھگت جناں بانہو پکڑ لے جاوے، ونج سچ گھنڈ بیان بٹھائیکے۔ اندلوک شولوک برہم لوک تیج، گر سکھ بیٹھے پری سچ ونج جائیکے۔ آپ اڑوں جوت ڈمگائے، جوت سروپی پربھ سکھاں رکھے ونج جوت ملائیکے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے جو جن آئے سرنائے، درس آتم آس رکھائیکے۔ گر پورا سورا من آسا پور۔ گر سکھ لوڑ ستگر چرنی دھوڑ۔ پربھ بن اور نہ کوئے بخشش ساچا نور۔ ساچا نور ونج دیہہ پر کاشے، جوت سروپی سدا سرور۔ آتم جوت پربھ سدا واسے، بے مکھ کیوں جاویں دُور۔ پربھ کی جوت سدا ابناشے، وڈ داتا سدا بھرپور۔ گر سکھ پریتی گر چرن رہراتے، مہاراج شیر سنگھ سد آسا پور۔

۵ جیٹھ ۲۰۰۸ بکری پورن سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال

نہکنک تیری وڈیائی۔ نِنجن جوت وِچ ماتِ ٹکائی۔ پربھ ابناشی جگت رگھرائی۔ سرب گھٹ واسی اچرج کھیل رچائی۔ ٹلچ کل دھار، دُنیا سُجھ مسان سوائی۔ مهاراج شیر سنگھ کل لے اوتا، گرسکھاں گھر بے بے جیکار کرائی۔ بے بے جیکار کرے گرسکھ۔ گن نِدھان گھر آئے، ساچے لیکھ جائے لکھ۔ جو در آئے سادھ سنگت رل جائے، سوہنگ نام پربھ پائے بھکھ۔ جگت بھلائے آتم پڑے پائے، ساچا پربھ نہ آوے دکھ۔ مهاراج شیر سنگھ جن بھگت ترائے سرن لگائے، اُتم کیئے ٹلچ وِچ مُن رکھ۔ ٹلچ پر گٹے پربھ بھر تمبراء۔ جوت پر کاش ہووے مُکت پیتمبراء۔ نزک نوارے ٹلچ اندھیارے، پربھ دیسے ناٹھ تریلوکی آمبراء۔ جن بھگت اُدھارے جن سوہن دوارے، ملے پربھ وڈ پیر پیغمبراء۔ مهاراج شیر سنگھ جوت نِزنکارے، سرب سرشٹ سنگھارے، گرسکھاں پربھ ساچے سنگ ہووے سویمبراء۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کل نہکنک اوترا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پر گٹے پربھ نزرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، پربھ ابناشی در سکھن کھڑرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، نہکنک جوت نزرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کھنڈ برہمنڈ پربھ چرنی پرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، کر درس گرسکھ ٹلچ بھوجل پار پرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، ترے سو جن جن سر ہتھ پربھ دھرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، آتم دے گیان دیسے وِچ پربھ آپ ہر ہرا۔ وڈ وڈیائی پنچمی، مهاراج شیر سنگھ نر اوتا گرگھ دُتر ترا۔ پنچم جیٹھ سنگھ پنچمی، ٹلچ پر گٹے نر زائن۔ سرشٹ گھائے اگن جوت لگائے، گرسکھ گر چرنی بہن۔ جوت پر گٹائے دس نہ آئے، گرگھ ساچے جوت جگائے۔ مهاراج شیر سنگھ چبح رکھاوے، سوہنگ بان بے سکھاں لگاوے، چار گنٹ گھر گھر پین وین۔ ایک اڈول آپ پربھ کرتا۔ پر گٹ جوت دکھ گرسکھن ہرتا۔ بے مکھ در نہ آئے ڈرتا۔ گرسکھ گر چرن لاگ نہ جگ مرتا۔ بے مکھ جائے در تے بھاگ، انتقال واس پربھ کنبعجی نزک وِچ کرتا۔ بھگت جناں دیوے تار، پر گٹ جوت مهاراج شیر سنگھ دھرنی دھرتا۔ دھرت دھول آکاش سمائے۔ آکاش پاتال مات پربھ جوت

جگائے۔ کھنڈ برمند رہیا سمائے۔ مایا قدرت روپ کر، لکھ چڑا سی جپو اپائے۔ ساچی جوت وِچ دیہہ دھر، پربھ سچ دیپک آپ جگائے۔ وِچ سادھ سنگت کل پائے مان، جو جن آئے مہاراج شیر سنگھ درشن پائے۔ ماں جنم سُپھل جائے کر، نہ کلنک نز او تاری۔ فلنج لے او تار، جوت سروپ سرشٹ سنگھاری۔ کوئے نہ پاوے پربھ کی سار، کوٹ کوٹن برہما وشن مہیش کھڑے در درباری۔ باشک آیا وِچ مات، کرے پربھ چرن نمسکار، سہنسر مگھ اگن بھنکاری۔ ایسا چپے سوہنگ جاپ، ساچا پربھ باشک سچ سنگھاں بیٹھا، پربھ فلنج پیچ سواری۔ فلنج آیا کل جامہ دھار نہ کلنک پربھ نین مُدھاری۔ سرشٹ سبائی ہوئے خوار، اگن جوت پربھ لگائے چنگیاری۔ ہر دے وسے گرسکھاں پربھ، فلنج آئے جس پیچ سواری۔ جامہ دھار کر جائے بیڑا پار، جو جن آئے چرن نمسکاری۔ پربھ جوت آکار، جپو جنت جوت جگائے اپر اپار، بے مگھ نہ پائے سار، گرسکھ پیکھے سچ نین دیداری۔ مہاراج شیر سنگھ تیری مہما اپار وِچ سنسار نہ جانے جپو پربھ وسے وِچ گردھاری۔ دے دیدار پربھ درد مٹایا۔ ہوئے ممتا وچوں مان گوایا۔ پرگٹ جوت آپ نرا دھار، آتم جوت پربھ آپ جگایا۔ مد ماس کر آہار، فلنج جپو اس پربھ بھلایا۔ انکال ہو جائیں خوار، سچ شبد آپ لکھایا۔ بیڑا ڈوبے وِچ منجدھار، گرمگھ ڈر لے وِچ سنسار، ہر دک جوت جس پربھ جگایا۔ آتم کر وچار، پربھ گرسکھاں با نہوں پکڑ پربھ آپ اٹھایا۔ ماں جنم لیا سُدھار، در آئے جس سیس جھکایا۔ مات گربھ نہ ہوئے واس، ساچے پربھ وِچ جوت ملایا۔ بھگت و چھل پر گئے مُرار، چڑھج ہوئے پربھ گرسکھ لاج رکھایا۔ گرسکھ فلنج اُترے پار، مہاراج شیر سنگھ جس درس دکھایا۔ درس کر آتم ترپتا سے۔ مٹائے دکھ سب، جو جن آئے پربھ چرن پیاسے۔ پرگٹ ہوئے درس دکھائے جھب، جو جن رسن نہ لائے مد ماسے۔ ساچا جھرنا امرت وِچ جھرائے نبھ، آتم جوت کرے دیہہ پر کاسے۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھاں لیا لبھ، بے مگھ جنم گوایا ہاسے۔ بے مگھ فلنج اندھ اندھیارا۔ نظر نہ آوے جوت نر نجمن نہ کلنک او تارا۔ پیت پیتمنبر چھایا سچ بسر جنہارا۔ جوت سروپی جوت پر گٹایا، اچھل چھل کرے وِچ سنسارا۔ جوت سروپی

جگت بھلایا، مور کھ مگدھ نہ پاوے سارا۔ ہر بھگتاں پربھ درس دکھایا، گرچن آئے سو ہے در دربارا۔ ساچا پربھ گھر ماہ پایا، سوہنگ دیوے جن بھگتاں نام بھندارا۔ مہاراج شیر سنگھ کل جس رسن دھیایا، اُتم گرسکھ وِچ سنسارا۔ سنسا پربھ آپ چکاوے۔ سچ جوت پر گٹ پربھ سوہنگ شبد آتم دھن وجاوے۔ وجہ دھن کھل جائے سُن، جوت سروپ پربھ نظری آوے۔ نظری آوے ساچا پربھ، اپنی مہما آپ جناوے۔ پربھ کی مہما سو جن جانے، گیان گوجھ پربھ بھیو گھلاوے۔ گیان گوجھ دے پرکاشے، مہاراج شیر سنگھ جس درس دکھاوے۔ گلگ
اُتم نہ کلنک دربارا۔ سوہنگ ساچی دھن دھنکارا۔ گرسکھ رسانا ہووے بجے جیکارا۔ پربھ ساچے بھگتاں ہر دے وسنا، دیوے درس آپ گردھارا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا راہ دسنا، لنجھے پار کوئی گرسکھ پیارا۔ ساچا راہ سنتجگ پربھ چلاوے۔ سوہنگ شبد ساچا مارگ لاوے۔ اوانگ سوہنگ پربھ ایک آپ کراوے۔ اوانگ پربھ، سوہنگ ساچی دھن اپجاوے۔ سوہنگ شبد سُن کن، گرسکھ بھیو پربھ کا پاوے۔ شبد سُرت گرسکھ جوت سروپ پربھ درس دکھاوے۔ گلگ اُتم رسانا وِچ مگھ دے دوس رین سوہنگ گاوے۔ درس اپنے دی پربھ آپ اُتم بھکھ دے، دے درس چپو تریپتاوے۔ گلگ نام ساچا سوہنگ سکھ دے، رسانا جپ چپو انت جوت مل جاوے۔ پھر واس نہ مات لکھ دے، چرن لاغ جو بھل بخششوے۔ مات لکھ اُثارُخ اے، سر نچے اپر پیر رکھاوے۔ جنم دھار وڈا بے مگھ اے، ساچا پربھ اُتم بھل جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ لیکھ پھر ساچے لکھ دے، سادھ سنگت جو جن رل جاوے۔ پر گٹے جوت پربھ ساچا دھاما۔ دوا پر کرش مُرار تریتا راما۔ گلگ دھارے پربھ نہ کلنک جامہ۔ مہاراج شیر سنگھ لے او تار، گلگ سنگھارے جوں دوا پر شاما۔ گرسکھاں کل ملے ودھائی۔ پر گٹے جوت پربھ رگھرائی۔ سادھ سنگت دے درس پربھ آئے ترائی۔ جھوٹھی دُنیا پربھ سُنج مسان سوائی۔ گرسکھاں دے برہم گیان، ساچی جوت پربھ وِچ دیہے جگائی۔ در آئے گرچن لگائے دھیان، کھول ترے کٹی پربھ درس دکھائی۔ آن گلگ ہوئے چپو چتر سُجان، چنہاں ملیا سرب سکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان،۔ فلنج پر گٹ سب سر شست بھلائی۔ آپ انہل پر بھ سب جگت دُلایا۔ آپ انل سب جگت تول تلایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے بھل، سِنگھاسن بیٹھ پر بھ شبد لکھایا۔ سِنگھاسن پر بھ کا تھاؤں۔ وِچ مات سوہنگ دیوے ساچا ناؤں۔ رنسا جپ چپو گن ندھان در پاؤ۔ جو جن رنسا سوہنگ پیو، انت جوت مل جاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ جگائی ساچی دیو، چار جگ بُجھ نہ جاؤ۔ آتم نام جس جن وسایا۔ نزہاری نزویر پر بھ وِچ سکھ سمایا۔ فلنج جامہ دھار، نہلکنک کل ناؤں رکھایا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے تار، سُر ت شبد گیان دوایا۔ سادھ سنگت جاؤ بلہار، گر در رنسا ہر ہر منگل گایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے بھرے بھندار، ساچا نام گر سکھاں پر بھ بھچھیا پایا۔ ساچا ناؤں اُتم تھاؤں، گر در تے پائیئے۔ وڈ وڈ بھاگ ساچا پر بھ وِچ بھائیئے۔ فلنج گر گھنھ گئے جاگ، انخد شبد پر بھ دتا راگ، سادھ سنگت مل رنسا گائیئے۔ تین لوک پر بھ آئے تیاگ، نزدھن ہوئے پر بھ وِچ سمایئے۔ جوں پدر الونا کھایا ساگ، دُر یو دھن بھیکھم کرن تجائیئے۔ فلنج پر گٹیا پر بھ سانگ، جوت سروپ اپر خاک بھے جائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، کر درس گھر نوندھ پائیئے۔ اچرج آپ پر بھ کرتا، کل دُشٹ سنگھارے۔ گر سکھ جوت پر بھ ساچی دھرتا، انجا پون سر چھتر جھلدارے۔ جوت سروپ جوت پر گٹاوے کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی بھیونہ پاوے۔ فلنج آئے نہلکنک ناؤں دھرانے۔ نر نرائیں کھیل سب کرتا، جوت پر بھ کی جو جن جانے۔ ساچا پر بھ سوچھ سروپ درس دکھانے۔ بے گھ فلنج بھل ہوئے انجانے۔ نظر نہ آیا کسے رابے رانے۔ آتم جوت و تھ پر بھ دی سب، جو در آئے ہوئے نہیا۔ پر گٹ جوت آپ سر تھ، فلنج کھپائے اپنے بھانے۔ بے مکھاں نک پائے نتھ، سدا دیسے موئ سرہانے۔ گر سکھاں ویلا آیا ہتھ، کر درس پر بھ آتم جوت جگانے۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک سر تھ، تختوں لاہے رابے رانے۔ ایک جوت پر بھ جگت آکارا۔ جوت سروپ جگت پسرا۔ بے گھ نہ جانے پر بھ کی سارا۔ گر سکھ آتم وِچ دُھنکارا۔ جوت سروپ فلنج نہلکنک او تارا۔ سوہنگ بان شبد گر

سرشت جھوٹھی مارا۔ چار گنٹ پے جائے ہاہاکارا۔ دھن دھن^۳ کلگ گر سکھ، چنہاں گھر ہو وے بے جیکارا۔ کلگ اجل ہوئے مگھ، چنہاں ملیا پُر کھ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، ہر دیوے ساچا نام پیارا۔ نام ملے جگت وڈیائی۔ بُجھی دیپک گر سکھ پربھ آن جگائی۔ پچم جیٹھ سادھ سنگت تینیوں ملے ودھائی۔ جوت سروپ نِر بھن جوت وِچ مات دے آئی۔ جامہ لیا دھار، نہ کلنک گھنک پُری پربھ بھاگ لگائی۔ منی سنگھ پائی سار، در آئے درشنا پائے پلا پھیر جگت پائے دھائی۔ امر تسر لیائے منجی صاحب اپر بھائی۔ بے کھاں توں دھکے کھائے، امر تسر سراپ دوائی۔ کلگ ایسی کل ورتاوے، پربھ ابناشی کھیل رچاوے، سر امرت تھیہ ہو جائی۔ ساچی لکھت پربھ آپ لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری جگت وڈیائی۔ منی سنگھ نے شبد کمایا۔ نہ کلنک نر نرائن نر او تار، اپر سیس اٹھایا۔ اندر پڑ جائے، ہاہاکار کر آکھ سنایا۔ نیلا چونھ سنت رنگایا۔ پربھ ساچے دے گل وِچ پایا۔ امام مہدی رسانا نام الایا۔ مسلمانوں دے دھائی، ساچے سنت آکھ سنایا۔ کلگ پربھ جوت پر گٹھائی۔ بھرم بھلکھے سب سرشت بھلائی۔ وچھریاں گر سکھاں نہ کلنک کلگ ساچے میل ملائی۔ گر سکھ گر در آیا، کر درس امرا پد پایا، ساچا پربھ بھئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ جو جن آئے پربھ کی سرنا۔ کر درس کلگ ترنا۔ جوت سروپی جوت پربھ انت ہے کرنا۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ تارے جھب، ہوئے نہانا جو جن آئے سرنا۔ جن سو جس پربھ اپنا آپ جناوے۔ تن سو جتھے پربھ ساچی جوت ٹکاوے۔ من سو جتھے پربھ اپنا بھیو ٹھلاوے۔ کن سو جتھے پربھ اندر راگ سناؤے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، گر سکھاں بیس پھولن برکھا برکھاوے۔ گل مala بھوکھن کوں نین۔ کلگ پر گئے پربھ، کرشن دواپر جوں بیس مکٹ بین۔ دھن دھن گر سکھ رسانا جپ پربھ سبائی رین۔ کلگ پر گئے پربھ ساچی جوت، کر درس چپ ساچے نین۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، وقت سہایا ساچا نام جو جن رسانا لین۔ کر کرپا پربھ بر سدا، مگھ امرت دھارا۔ کر کرپا پربھ بر سدا، پی جیو ہو وے آتم اجیارا۔ کر کرپا پربھ بر سدا، رسانا لائے

دُودھ کر پا کرے آپ گردھارا۔ کر کر پا پربھ بر سدا، امرت ساچا کر گنم و چارا۔ کر کر پا پربھ بر سدا، اگر سکھاں آتم رکھے نیارا۔ دسم دوار کھلے دسم دوار انخد شبد وجہ دھنکارا۔ وِچ دھرے جوت اگم اپارا۔ اگم اپار پر گٹے نہ کنک او تارا۔ بھگت جن کل دیوے امرت بھندارا۔ بے مکھ لفجگ ہوئے خوارا۔ بخانند ملے چپ امرت دھارا۔ پی امرت دھار وِچ دیہہ جوت جگے اپارا۔ لفجگ پر گٹ نہ کنک سادھ سنگت جائے تارا۔ ایسا کیا کھیل اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ سکھ سوہن تیرے چرن دوارا۔ انتکال ملے سمجھنڈ دوارا۔ سمجھنڈ جتھے پربھ ساچا وسے۔ جوت سروپ پر گٹ بھگت جناں راہ دسے۔ نرمل جوت پربھ پر کاش کوٹ دوار چرن پربھ کھڑے رو سے۔ بے مکھ لفجگ جنم گئے ہار، سٹگر نہ دیسے چند جوں میسے۔ مہاراج شیر سنگھ چرن جاؤ بلہار، جوت سروپ وِچ سکھ دے دسے۔ جوت سروپ پربھ جوتی جوتا۔ ایک جوت پربھ جگو جگ ہوتا۔ چرن لاگ گر سکھ دُرمت دیہہ پی امرت پاپ کلیور دھوتا۔ بے مکھ در تے انتکال کل جائے روتا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ سد چرن بلہار، انت ملائے وِچ جوتی جوتا۔ کر پا کرے پربھ وِچ جوت ملائے۔ ملائے جوت جس پربھ ساچا درس دکھائے۔ بن درس چیو مائس جنم بر تھا جائے۔ سادھ سنگت گر چرن لاگ، امرت رس پیو لکھ چڑاں گیڑ میٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ سکھ در گھر گھر در پربھ ساچا پائے۔ ساچا پربھ کل ملے ابناشی۔ جوت سروپ پر گٹے پربھ سرب گھٹ واسی۔ در آئے پربھ آس پُجایے، در آئے سادھ سنگت نہ جائے زِراں۔ سچ پچن لکھائے، سوہنگ دان پربھ جھولی پائے، پنجم جیٹھ پر گٹے گھنک پُر واسی۔ کھنڈ برہمنڈ ہلائے، ترلوکی نندن ایسی بنت بنائے، بے مکھ مرے لفجگ کر کر ہاسی۔ مہاراج شیر سنگھ انت ہوئے سہائی، سادھ سنگت تیرے چرن داسی۔ داس ہوئے جو گر در آیا۔ ساچا ناؤں امرت پھل پایا۔ گن ندھان گھر آئے، بھگت جناں لیکھ لکھایا۔ اتم دے برہم گیان، بحر کپاٹ پربھ کھول وکھایا۔ سوہنگ شبد آتم لایا بان، بھلیا جیو گر چرن لگایا۔ جوت سروپی کل دییا مان، ہوئے ننان جس چرنی سیس جھکایا۔ ہنکاری ما یا بھرم بھلان، کنبھی نزک پربھ

واس رکھایا۔ نِرِدھن ہوئے سادھ سُنگت مل جان، سچھنڈ پربھ نواس دوایا۔ سوہنگ شبد جن رجح مان، ساچے پربھ سوہنگ میل ملایا۔ کلچک پر گٹے وشنوں بھگوان، انٹکال کل آن کھپایا۔ گرسکھاں دے آتم گیان، سَتِّجگ ساچا راہ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان، کلچک گرسکھ پکڑ چرن لگایا۔ گرسکھ چرن لگائے، پربھ ساچا درس دکھائے۔ سوہنگ ساچی بھکھیا پائے، آتم تریپت کرائے۔ جوت سروپی درس دکھائیکے، ہوئے مان گوائے۔ کلچک بھیں وٹائیکے، نہ کلنک ناؤں رکھائے۔ کایا جھوٹھی پربھ تجاںیکے، جوت سروپی کھیل رچائے۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائیکے، سَتِّجگ ساچا رجح کل لائے۔ ساچا پربھ جس جن دھیایا۔ پرگٹ ہوئے پربھ درس دکھایا۔ جن بھگتاں پربھ ہوئے سہایا۔ اجل مگھ وِچ جگت کرایا۔ کر کرپا پربھ ساچے درس دکھایا۔ دھرو پرہلاں آن بل ترایا۔ امبریک جنک رانی تارا جوڑی میل ملایا۔ بدر سدا ما بے دیو گن ندھان گھر آئے لیکھ لکھایا۔ سین کبیر نام دیو پرگٹ کل پربھ ساچے درس دکھایا۔ جگو جگ پربھ ساچا ولیں کریندا آیا۔ بن ہر بھگتاں کسے بھیونہ پایا۔ تریا سین ہوئے نِمانا بینی اجمال پاپی پار کرایا۔ گناہ تاری پاپن پوٹنا آپ پربھ ماری، سچھنڈ پربھ آپ واس کرایا۔ پربھ گردھار دیوے بدھک تار، چرن کوں جس بان لگایا۔ اچھل چھل چھل پربھ جگ جگ کردا آیا۔ راؤ گوائے مان رنک سدھنا پربھ آن ترایا۔ کلچک پرگٹ وشنوں بھگوان، مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھرایا۔ کل پرگٹ بھگوان، بھگت اُدھارے۔ ساچی لکھت لکھائے پربھ اُم اپارے۔ گرسکھ بیٹھے انٹکال سچھنڈ دوارے۔ دیوے مان کلچک، گرسکھ سوہن گرچرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلچک پرگٹ نہ کلنک او تارے۔ نہ کلنک کل او تاری۔ جن بھگتاں پیچ سواری۔ کھنڈ برہمنڈ وِچ ورہمنڈ پیچ سیداری۔ کلچک انت پربھ برہمنڈ کھنڈ جوت سروپ کل جوت آکاری۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، کل بھگتاں پیچ سواری۔ گرمکھ گرسکھ کل گُنونت۔ جنہاں ملیا پربھ بھگونت۔ اُتم کلچک وِچ سادھن سنت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ وسے وِچ جیو جنت۔ کلچک جامہ دھار گرسکھاں پربھ ترایا۔ نہ کلنک کل کے

او تار، اچرج کھیل رچایا۔ تریلوکی ناتھ کھیل اپار، کھنڈ برہمنڈ اٹایا۔ انت برحما آئی ہار، سرشت سبائی جس کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری کسے نہ پائی سار، تین لوک ویچ رہایا۔ پربھ ذکھ دیہہ نوار دے، در آئے روگی۔ ساچے پربھ تار دے، کرمیل سنجوگی۔ آتم امرت دھار دے، میٹ جائے اندرھیار بیوگی۔ مہاراج شیر سنگھ درس اپار دے، گرسکھ کوئی نہ دیسے آتم روگی۔ اٹی سرشنی اٹی مت۔ ساچا پربھ آپ جانے میت گت۔ انتکال کل جوت پر گٹاؤے تت۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے جوت سروپی سچ۔ گرسکھ پربھ در چاترک۔ پربھ پیاوے امرت، دھن ہووے پنجم جیڑھ راتک۔ نہلکنک کل جوت پر گٹاؤے، گرسکھ پربھ دے سانک۔ امرت میگھ آپ برسائے، بے مکھاں من شبد کا تک۔ جوت سروپ پربھ اگن لگائے، کلگج بجسم ہوئے بھسما تک۔ مداسی کوئی رہن نہ پائے، گرسکھ دیوے پربھ شکھ آتمک۔ جوت نرنجن آتم دیپک ویچ جوت جگائے، مہاراج شیر سنگھ گر مکھاں کرے سانک۔ ہنکاریاں پربھ مان گوائے، سوالاں کل سپورن۔ چوڈاں ودیا پربھ رسن ادھورن۔ گرسکھاں وجاوے شبد انخد ٹورن۔ بے مکھ در آئے مد رسانا لائے، مائس جنم گیا ادھورن۔ بھگت جن آئے، چرن لگ جائے، سوہنگ رسانا گائے، مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے جوں کوہ طورن۔ آتم جوت ہردے پر کاشے۔ کلگج ملے پربھ ابناشے۔ گرسکھ چپوے کلگج گرچرن بھرواسے۔ شبد چلائے جوں چلک سُدرشن رکھی ڈرباۓ۔ نہلکنک جگت کھپائے، سرشت سبائی ناسے۔ مہاراج شیر سنگھ کنٹھ لگائے، جو جن ہوئے پربھ کے داسے۔ داسن داس پربھ بھیا۔ نر دھن نرمان پربھ ویچ واس کیا۔ پئی گھاں تھائے، پورب جنم پیچ جو بیا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار گرسکھاں دے درس پار کیا۔ کلگج درس جس پربھ دکھایا۔ پاربرہم اچٹ پرمیشور، بن رنگ روپ ویچ دیہہ سمایا۔ گرسکھ جانن پربھ ساچا ایشور، بے مکھاں پربھ پڑدا پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا بھگت رکھیشور، چرن لائے جس پار کرایا۔ چرن کول جن کر پریت۔ پربھ ساچے دی ساچی ریت۔ کلگج سوہنگ رسانا چیت۔ جھواگن گاؤ گھر کم بھر گیت۔ کر درس کل ساچا پربھ، پتت ہو

جائے پنیت۔ مہاراج شیر سنگھ ہر دے پرویشو، آتم ہوئی سیت۔ آتم وسے پربھ وسندیہارا۔ سرب گھٹ جن بھگتاں راہ دسنیہارا۔ بے مکھاں سوہنگ بان پربھ کسنیہارا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ نام سچ دسنیہارا۔ ساچا شبد گر سنگھ کماوے۔ منگھ موڑ نہ ردے وساوے۔ کر کر ہاسی در اٹھ جاوے۔ بھرمت بھرمت بہت دکھ پاوے۔ گر مگھ ساچا چرن پریت لگاوے۔ رسا جپ سوہنگ ناؤں، جوت سروپی میل ملاوے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے ساچا تھاؤں، مات لوک گر سنگھ نہ آوے۔ گر پرساد گر در آئے۔ گر پرساد پربھ درشن پائے۔ گر پرساد جگت جلند ارکھ وکھائے۔ گر پرساد گر مگھ گر سنگھ کھائے۔ گر پرساد جو جن گر پرساد مگھ میں پائے۔ جھوٹھی کایا دکھ روگ گوایا، جو جن منوں نہ بھلاۓ۔ شبد بھلاۓ بہت دکھ پائے، ساچا پربھ شبد لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، گر سنکھاں نہ نزک نواس دوائے۔ آتم دکھ جیو جلایا۔ بالک ندھان جس گھر نظر نہ آیا۔ لگھ مات نہ بھاگ لگایا۔ پوت بن کوئی جگ مات پت نہ اکھوایا۔ بن پربھ ساچے، ساچی دات نہ جھوٹی کسے پایا۔ فلنج آتم ہوئے ساچے، چون آئے رسا منگ منگ سنگھ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب ویاپے، وڈ داتے سر ہتھ لکایا۔ گر دربار اُچا در۔ سرب گھٹ داتا دیوے ور۔ گر چرن لاگ بے مگھ جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک فلنج ساچا تیرا در۔ پربھ در آئے جیو سوالی۔ انس پناں جو رہ گئے خالی۔ بن پربھ کوئی نہ بندا والی۔ جگت ترِ سنا آتم جالی۔ بچے بھلواڑی، مات پت بن جاوے مالی۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن رسا گائے، فلنج گود نہ جائے خالی۔ جیو بھلے پربھ انھل۔ جیو ڈلے پربھ اُدل۔ جیو فلنج رلے پربھ سدا اُزل۔ مہاراج شیر سنگھ شبد اندھیری جائے جھل۔ گر در آونا۔ ساچا شبد کماونا۔ پھل پاؤ جیو من جو بھاونا۔ ماں جنم نہ فلنج پر تھا گو اونا۔ ہنکاریاں ہنکار نوارے، پربھ جوں رام راونا۔ دُشت سنگھارے پر گٹ جھب، کنس ہنکاری موت گود سواونا۔ مہاراج شیر سنگھ جو در آئے، منگیا ور مگھ در پاؤنا۔ ور منگ جیو، در آئے منگ۔ نہ سنگ پربھ آتم دے وگائے گنگ۔ سوہنگ شبد من چڑھائے ساچا رنگ۔ فلنج وقت وہایا، کر درس پار جاؤ لنگھ۔ مہاراج شیر سنگھ منگ۔

درس دیکھایا، پانی پت جوڑے چرنا سنگ۔ پنجم دوس پر کاشیا، فلنج جوت پر گٹائی پر بھ ابناشیا۔ گر سکھ سہائے در آئے، رسانا گائے سوہنگ سواں سواسیا۔ مهاراج شیر سنگھ در ساچا منگن، دے درس کرے بند خلاصیا۔ رین گئی بھڑی، دوس اتم چڑھیا۔ گر سکھ در آئے ہوئے نہانا، گر آگے کھڑیا۔ دیہی جائے دکھ گوائیکے، سرن آئے جو پڑیا۔ مهاراج شیر سنگھ رسانا گائیکے، فلنج اگن ویچ نہ سڑیا۔ پنجم جیٹھ دوس سُرتنت۔ فلنج پر گٹے نہ کلنک بھگونت۔ تیتیس کروڑ گن گندھرب در بر کھائے بھلنت۔ فلنج مایا پائے پر بھ بے انت۔ آپ بھلائے سب جیو جنت۔ چرنا لگائے گرمکھ ورلے سنت۔ مهاراج شیر سنگھ او تار نر ساچا کنت۔ ساچی جوت پر بھ جلت دھرائے۔ پیٹ پیتھمبر ترے بھوں کھائے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، نہ کلنک گر سکھاں پر بھ ساچا ڈیٹھلا، مهاراج شیر سنگھ درس دیکھائے۔ سادھ سنگت من ویچ ودھائے۔ جو جن آئے پر بھ درس پیاسا۔ نج گھر آئے سرب گھٹ واسا۔ جوت سروپ ویچ سادھ سنگت واسا۔ بے مکھ درتے رسن چلائے، شبد گوائے کر کر ہاسا۔ انتکال کل کوئی نہ چھڈائے، ساچی در گاہ ملے سزاۓ، انتکال ہوئے نزک واسا۔ جو در آئے ساچا پر بھ رِدے وساۓ رسانا جپے ہر نام سواں سواس۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج نہ کلنک او تار، جھوٹھی دُنیا جگت تماشا۔ ساچی جوت کل دھارے۔ جوت سروپ پر بھ نہ کلنک او تارے۔ در آئے جو جن چل، شبد سُرت توڑے پر بھ ہنکارے۔ کھانی بانی گن پاتاں، جیو جنت پر بھ جوت آکارے۔ کھنڈ برہمنڈ آکاش پاتاں وسے، فلنج آیا سچ کل دھارے۔ ناطی بہتر بند کرائے، ویچ سکھ کرے او تارے۔ اُوچا در فلنج سہایا، پر گٹی جوت آپ نِنکارے۔ دھن دھن گر سکھ، چرنا آئے جو نمسکارے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سُتگر پورا، جامہ گھنک پُری ویچ دھارے۔ گھنک پُری گھنثام پر بھ آیا۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ چھڈ دیہے جوت سروپ سمایا۔ اند بُنودی پر بھ ساچا کھیل فلنج رچایا۔ گر سکھ انتکال لے پر بھ گودی، ساچا دھام سمجھنڈ بنایا۔ امرت دیوے ساچا جام، پی امرت مہارس پایا۔ گر چرنا پر یتی جیو کل ساچا کام، پر گٹ جوت نہ کلنک پر میشور آیا۔ دوپر

پر گئے گھنندیا شام، ٹکچک شیر سنگھ نام دھرا ایا۔ پربھ جوت مات پر گٹائی۔ گر سکھاں پورن مت شبد سُرت پائی۔ آتم دے برہم گیان، ساچی دھن وِچ دیہہ وجائی۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے در ملی وڈیائی۔ بھگت و چھل پربھ بھیس وٹا کے۔ نہ کلناک کل ناؤں رکھا کے۔ سنگھ آسن پربھ بیٹھا ڈیرہ لا کے۔ آتم ترپتاۓ پربھ درشن پا کے۔ آتم جوت جگائے، پربھ بھرم بھلکھے سارے لاه کے۔ سنج انند وِچ دیہہ اُبجاۓ، سوہنگ ساچا نام جپا کے۔ بن باتی بن تیل دیپک جگائے، ساچا نام بُتی لا کے۔ مهاراج شیر سنگھ ٹکچک آیا، جوت سروپی بھیس وٹا کے۔ جوت سروپ پربھ جوت جگانا۔ گر سکھ دیوے ٹکچک سچ ٹکانا۔ گر چرن لاگ چو تو جانا۔ مهاراج شیر سنگھ پربھ سچ کر جانا۔ ساچا پربھ جنگ ست لاوے۔ آتم ٹکچک پربھ آپ کراوے۔ پنجم جیٹھ نر نرائن پربھ جوت پر گٹاوے۔ اپنا بھیو پربھ نہ کسے جناوے۔ گر گھنہ ڈرلے پربھ بُو جھ بُجھاوے۔ سوچھ سروپ جس درس دکھاوے۔ کر درس چو پربھ آتم ترکھا مٹاوے۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا نام، سوہنگ شبد رسنا گاوے۔ سنجھ سوہنگ ملے وڈیائی۔ قرآن انجلیں پربھ کھیل مٹائی۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کوئی رہن نہ پائی۔ گیتا گیان پربھ انت کرائی۔ ٹکچک بانی گر رسن دکھانی، جوت سروپ پربھ جوت کچھ دکھائی۔ اٹھسٹھ تیر تھ نرمل نیر، ست رہے نہ رائی۔ پر گئے کل پربھ سر تھ، گر چرن پریتی ساچا تیر تھ، ساچی بُو جھ پربھ آپ بُجھائی۔ مهاراج شیر سنگھ اپنی جوت پر گٹائی۔ جوت سروپ جنگ پربھ آیا۔ ساچا شبد سوہنگ چلایا۔ راؤ رنک انت کل پربھ اک کرایا۔ جوت سروپ ساچے پربھ راجیاں رانیاں تختوں لاہیا۔ منی سنگھ شبد لکھایا۔ تت جوت سروپ پربھ پور کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ کل پر گٹ آیا، شبد لکھایا جنگ جلایا۔ پنجم جیٹھ تیتوں ملے وڈیائی، ٹکچک نہ کلناک جوت پر گٹائی۔ پنجم جیٹھ تیتوں ملے وڈیائی، سادھ سنگت پربھ در آئے رسنا ہر ہر گائی۔ پنجم جیٹھ تیتوں ملے وڈیائی، گر در آئے ساچی بُو جھ گھر ساچے پائی۔ پنجم جیٹھ تیتوں ملے ودھائی، مهاراج شیر سنگھ کل جوت دھرائی۔ ٹکچک آیا جوت پر گٹائیکے۔ کول نین بھیس وٹائیکے۔ ٹکچک جائے آپ کھپائیکے۔ سنجھ ساچا سچ جائے

لائیکے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائیکے۔ چار ورن پربھ اک کرائیکے۔ چار گنٹ سوہنگ شبد بے جیکار کرائیکے۔ جوت سروپ ٹلچک بے مگھ اگن جوت جائے جلائیکے۔ گرمکھاں ساچا در دکھائے، بھرم بھلکھے لائے۔ وچھڑیاں میل ملائے، جوت سروپ جنم جنم دی میل گوائیکے۔ سوہنگ شبد جو رنسا گائے، رکھے لاج پربھ سر ہتھ ٹلائیکے۔ پنچم جیٹھ چرن ڈگے جو آئے، مہاراج شیر سنگھ دیوے درس جوت پر گٹلائیکے۔ پنچم جیٹھ چرن جن پریا۔ ٹلچک اندر پار پربھ کریا۔ مل سادھ سنگت بھوجل تریا۔ ملے وچ ساچی جوت، آوے جاوے نہ جننے مریا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن پریت، گر سکھ تن من ہریا۔ گر چرن پریتی گر سکھ کماوے۔ اُتم پدوی گر درتے پاوے۔ جنم مرن دا گیڑ چکاوے۔ سچھنڈ وچ جوت ملاؤے۔ سب سر شٹ چرن کی داسی، آپ اڈول جگت ڈلاوے۔ مہاراج شیر سنگھ آتم واسی، نجھ گھر بیٹھ ڈیرالاوے۔ نجھ گھر سے آپ نِزکارا۔ جھوٹھی دیہہ ساچی جوت کرے آکارا۔ ٹلچک مایا بھرم بھلایا سنسارا۔ آپ ڈلایا کل دھکا لایا، مورکھ مگدھ نہ جانے پربھ کی سارا۔ جگت ہلایا شبد چلایا سوہنگ کھنڈا دو دھارا۔ نہ کنکن کل آیا، مہاراج شیر سنگھ نام دھرا، نز نائز نز او تارا۔ نز نائز جگت وچ آئے۔ سرب سر شٹ دا ہڑاں ہیٹھ چباۓ۔ بے کوئی ویکھے دس نہ آئے۔ بن رنگ روپ پربھ جوت سروپ وچ سکھ سمائے۔ ٹلچک پر گٹے پربھ ساچا گر گھ در کوئی دس نہ آئے۔ رکھے لاج وچ اندھ کوپ، کال انت پربھ ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس سوچھ سروپ، چرن لاگ جو رنسا گائے۔ رنسا نام جس چو گایا۔ پربھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ اُتم پرده پربھ کھول وکھایا۔ جوں چندن پر بھاس گر سکھ کل رکھایا۔ بے مگھ پربھ کیتے ناس، مد ماس جس رنسا لایا۔ جامہ دھار نہ کنکن ٹلچک جیو بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن پیاس، گر سکھ سد رکھایا۔ جو جن آئے پربھ چرن دوارے۔ پنچم جیٹھ کر نمسکارے۔ گر سکھ سوہنگ سچھ ہر کے دوارے۔ ٹلچک جامہ دھارے نہ کنکن او تارے۔ اُتم دے برہم گیان، پربھ بھرے بھنڈارے۔ سو جن چڑھ سُجان، جنہاں ملیا پُر کھ اگم اپارے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ ساچا لاوے باں، چار گنٹ

ہوئے ہاہاکارے۔ پنجم جیٹھ پربھ لکھت کرائے۔ آپ بیٹھ اڈول سِنگھا سن سب جگت ڈلائے۔ بے مکھ ہوئے سب ناس، جن بھگتاں لاج رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ درس دکھائے۔ جوت نر بخ نر نرائے۔ جوت نر بخ نر نرویر۔ جوت سروپی جگت ورتاوے قہر۔ پنجم جیٹھ گر سکھاں کپینی پربھ مہر۔ جوت پر گٹلائی سادھ سنگت نہ کینے دیر۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک کل پایا پھیر۔ سچھند پربھ آپ تجایا۔ باشک تج پربھ آسن لایا۔ مات لوک نہ کلناک پربھ جوت پر گٹلایا۔ پر گٹ جوت سنگھ سِنگھا سن، در گھر مندر تھان سہایا۔ پربھ جوت ابناش کدے نہ ہووے ناس، جھوٹھی دُنیا مان ودھایا۔ جو جن جپن سواس سواس، انکال پربھ درس دکھایا۔ جوت سروپی وِچ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ در داسن داس، سوہنگ ساچا نام جپایا۔ ساچی دیوے آپ پربھ وتح۔ سوہنگ ناؤں سدا اکھ۔ پربھ کی مہما کوئی چونہ جانے کتھ۔ رنسنا لو بھی سرِ شٹ لہہ گئی ستھ۔ گلگ متھے بے مکھ جوں مکھن متھ۔ سوہنگ شبد بے مکھاں پربھ پائی نتھ۔ گر سکھاں سوہنگ نام گلگ ملیا ساچا رتھ۔ گلگ جامہ دھارے پربھ جوں رام گھر دسر تھ۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن چرن نہ سکاریا، دیہی ڈکھ سب گئے لتھ۔ روگی روگ اوڑا، جپو بھیوں نہ پاوے۔ ساچا وید آپ پربھ، جوت سروپی وِچ دیہہ ساوے۔ آپ تج وائے پر تھمی آکاش، جھوٹھی کایا دئے جلاوے۔ اتم جوت دھرے پربھ آکاش، جوت سروپی دیپک دیہہ جگاوے۔ بھگت جناں ہر ہردے واس، کھول ترے کٹی پربھ درس دکھاوے۔ ہوئے درس آتم جپو مئے ترپتاس، مہاراج شیر سنگھ نظری آوے۔ آتم درس جس جپو پربھ دکھایا۔ ایش جپو وچوں بھید چکایا۔ جپو برہم سروپ وِچ برہم سمایا۔ راگ ناد اگادھ بودھ پربھ شبد لکھایا۔ جگو جگ پربھ بھیکھ دھر، جوت سروپ جگت میں آیا۔ گر سکھاں ساچے لیکھ کر، ہوئے دیال پربھ درس دکھایا۔ بے مکھ ساچا در ویکھ کر، بھجا جاوے مکھ چھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ بُدھ بیک کر، پنجم جیٹھ آئے درس دکھایا۔ پنجم جیٹھ بکری اُنی سو پنجاہ۔ جامہ لیا دھار ساچے بے پرواہ۔ جوت سروپ پربھ ہوئکے، جھوٹھی کایا کری سواہ۔ کوٹاں وچوں پربھ ویکھ کے، گر سکھ دیہہ

پر بھ کرے نِرباہ۔ مہاراج شیر سنگھ فلکج ساچا در ویکھ کے، گر سکھ ساپے چرنی لگ جاہ۔ جوت سروپ پر بھ فلکج آیا۔ شبد سُرت بھیو چکایا۔ چرن پریتی بھگوان دے، گر سکھاں چرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ سچا در پر گٹے سچ درباری۔ گر در آئے چل جو نر ناری۔ پنچم جیٹھ پنچم مار، پر بھ چج سواری۔ اناھاں اناتھ سرب کے ساتھ، گھٹ گھٹ وسے آپ مراری۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیری گاتھ، فلکج کوئی ورلا ہوئے وپاری۔ فلکج آیا نہ ہلنک۔ جگت بھلایا سوہنگ وجایا شبد ڈنک۔ پر گٹ جوت انتکال پر بھ اک کرایا راؤ رنک۔ گر سکھ سوہن گر چرن دوارے، اُترے پار جوں تریتا بھگت جنک۔ پر گٹی جوت کل آپ گردھارے، چپو کر نمسکار گر چرن دوارے بار انک۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی وچ پری گھنک۔ تریتا ساچا رام اکھوایا۔ بالمیک جائے تراہیا۔ چار ورن جس دن دہاڑستایا۔ لٹ مار ساچی کھیل بنایا۔ چل آئے رام مرار آتم گیان دواہیا۔ انتکال نہ کوئی تیرا، جھوٹھا جگت بھلایا۔ سہائے تھان رکھ بال، پر بھ ابناشی پھیرا پایا۔ وچ بھروس رکھ واس، انند منگل ہر پر بھ دیبا۔ پر بھ چرن لاگ من بھئے ویراگ، وچوں اگیان اندھیر مٹایا۔ گئے بھاگ جاگ، ملیا ساچا راگ، ہوئے ادھین پر بھ پر میشور گھر ماہ پایا۔ پنچم جیٹھ پر بھ جوت پر گٹائی، پر بھ درس دکھایا۔ گر دھام لگایا بھاگ، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ سنجگ ہوئے دھام نیارا۔ چار گنٹ چل آئے پر بھ چرن دوارا۔ تیتیس کروڑ در کھڑے کر نمسکارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ ہووے ساچا گھر اوچا در تیرا دربارا۔ ساچا گھر جتھے پر بھ وسیا۔ سہایا تھان رنسا گائے جتھے پر بھ جسیا۔ فلکج بھگت پچھان، در گھر ساچا دیسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ تیرے در توں جائے نسیا۔ گر سکھ دیوے پر بھ وڈیائی۔ بے مکھ جائے پت گوائی۔ گر سکھ گر در بوجھ بُجھائی۔ بے مکھ مور کھ پت گوائی۔ گر سکھ نرمل نرمل دیہہ کرائی۔ بے مکھ جھوٹھے دھندے مائس جنم گوائی۔ گر سکھ گر در پر بھ رنسا گائی۔ بے مکھ در آئے، جوت سروپ نظر نہ آئی۔ گر سکھ گر مل امر اپد پائی۔ بے مکھ جنم ہار گئے پت گوائی۔ گر سکھ ساچی جوت وچ جوت ملائی۔ بے مکھ گر بھ واس پر بھ

دے سزائی۔ گر سکھ کھنڈ سچ پدوی پائی۔ بے مکھ جنم جنم مر جائی۔ گر سکھ جوت سرُوپ جوت مل جائی۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج جو در آئے سیس جھکائی۔ گر مکھ پربھ سچ مارگ پایا۔ رسانرس چھوڑ، آتم رس وِچ دیہہ پایا۔ فلنج دینے بندھن توڑ، سوہنگ ساچا نام جپایا۔ انتکال ہے پربھ بندی چھوڑ، گر پری جن دھام پُچایا۔ گر سکھاں پربھ درشن لوڑ، پرگٹ جوت پنجم جیٹھ پربھ درس دکھایا۔ پرگٹے جوت پربھ نراہاری۔ فلنج انتکال ہوئے خواری۔ انتکال کل ودھ جائے بیماری۔ گر سکھاں پربھ ایک سرن تماری۔ مہاراج شیر سنگھ اوچا در، بیٹھا گھر سچا درباری۔ سچا آپ سچا دربار۔ جوت پرگٹاوے جوت سرُوپ، راؤ رنک کل کیا خوار۔ سادھ سنگت فلنج سو جھیا، سچ پربھ دوار۔ مہاراج شیر سنگھ ور لے گر مکھ بو جھیا، دکھاوے درس آپ مُرار۔ پنجم جیٹھ پربھ جوت پرگٹائے۔ پرگٹ جوت پربھ ساچا بھوگ لگائے۔ بھوگ لگائے گر پرساد گر سکھاں مکھ لگائے۔ دکھ گوائے گر پرسادی، پنجم جیٹھ دیا کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن رسانا ارادھے، جنم مرن دا دکھ گوائے۔ گر پرساد گر در بو جھیا۔ گر پرساد گر چرن لاگ گر سکھ جھو جیا۔ گر پرساد گر سکھاں من پربھ ساچا بو جھیا۔ گر پرساد پربھ بھرم چکاوے گو جھیا۔ گر پرساد پربھ درس دکھاوے، بھیت ھلاوے بھرم چکاوے وِچ دیہہ دُوجیا۔ گر پرساد گر سکھ تر جائے، مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں بو جھیا۔ جو جن آئے چرن پربھ لاگ۔ فلنج ہوئے پورن بھاگ۔ گر سکھ گر در جاگا۔ ساچے پربھ سچ سنایا انحد وا جا۔ ماں جنم کل نِرمل ہویا، گر چرن لاگ نہ لاگے داغا۔ جوت پرگٹائے وشنوں بھگوان، بھوگ لگائے جوں بدر گھر ساگا۔ مہاراج شیر سنگھ جانی جان، بے کھ در تے جائے بھاگ۔ پنجم جیٹھ وجائے پربھ دھن، کرم کر پربھ جیو جنم دوائے۔ لکھ چڑا سی وچوں اُتم پربھ آپ رکھائے۔ گیان دھیان چتر سُجان کر، ساچی جوت وِچ دیہہ جگائے۔ گن نِدھان کر کل بیٹھا وِچ آسن لائے۔ چو آتم امرت اشنان کر، امرت جھرنا نجھروں پربھ دے جھرائے۔ ہر در پورا پربھ پچھان کر، دوئے جوڑ کر سیس جھکائے۔ پنجم جیٹھ حکم بھگوان کر، سِنگھاں بیٹھ سب دکھ گوائے۔ دکھی دلدری در آئے، ہوئے

نِر اسے پربھ سرن لگائے۔ دیہہ دُکھیا چِپو بُلائے۔ کوڑی کایا تاپ تین دئے اگن جلائے۔ سوہنگ شبد برہم گیان دے، آتم پربھ شانت کرائے۔ دُکھیا پربھ دُکھ گوایا۔ کشا شکلا پکھ پربھ سُچھل کرایا۔ امرت آتم سچ پربھ روگ گوایا۔ مهاراج شیر سنگھ سوہنگ ساچا دان دے، ساچا راہ جنایا۔ دیوے دان پربھ جگت بھنڈاری۔ سُچھل گکھ نہ رہے بیماری۔ بن پوت نہ رہے نر ناری۔ چرن لاگ ہوئے وڈبھاگ، سادھ سنگت پربھ پورے تاری۔ وچوں دُکھ آپ پربھ مارے، مرے کھنگھ تاپ سوہنگ شبد جو رسانا اچارے، چِپو آتم دُکھ نہ کرے خواری۔ دُکھیے ہوئے در بھکھاری۔ لاد دے بھکھ پربھ سنساری۔ مهاراج شیر سنگھ جو جن آئے درباری۔ دُکھیاں دُکھ گوائے کرے دیہہ نِر ملا۔ پربھ ہر دے سچ وسائے، بھاگ لگائے جوں رُکھ سِنملا۔ بے مکھ اگن جلائے، جوں بالو بِملا۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی نہیکوala۔ چرن کوں کھول وکھائے۔ دھوں ابناشی سوں۔ فلچ بھیکھ کرائے پربھ روں۔ گر سکھاں امرت بخش، کھول وکھائے پربھ نابھ کوں۔ نابھ کوں جن کھول وکھائے۔ دسم دوار دی سو جھی پائے۔ بھیکھ دیکھ در آئے کل جائے شرمائے۔ کرپا کر پربھ امرت میکھ دے برسائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر مکھ فلچ گر سکھ ساچا ناؤں رکھائے۔ گر مکھ سو جن پربھ جپے رسن سواسے۔ بے مکھ سو جن رسن آہار کرے مد ماسے۔ گر سکھ سو جن، گر چرن پریت ہوئے رہا۔ بے مکھ ہوئے سو جن، جنہاں ملیا نہ پربھ ابناشے۔ جل پانی امرت دھارا۔ پی امرت ملے پربھ سچ دوارا۔ سچھنڈ سُر نز پربھ دیوے امرت دھارا۔ ساچا امرت وِچ مات گرڑ اُتارا۔ گرڑ سُجان و شنوں بھگوان اوپر کرے سوارا۔ مات آیا اندر تکایا، دیوتیاں پکڑ ڈھایا۔ اک بوںد مات وِچ آئی، گنگا دھار پربھ نیر چلایا۔ اک بوںد گوداواری تربرگ نام رکھایا۔ گنگا امرت ہر وسے آپ، پکڑ کسیرا رَو داسے مان دوایا۔ گوداواری سہائی گر گوبند وِچ چرن ٹکائی، ساچا دھام فلچ بنایا۔ فلچ انتکال پر گٹ جوت توڑ جائے سب جنجال، جوت سروپی اچرج کھیل رچایا۔ گر گوپاں بھگت و چھل دین دیاں سرب سرِشت میں سمال، سارا بھیو چکایا۔ جوت سروپی گُنٹ چار پایا جاں، مهاراج

شیر سنگھ بھانا کل ورتایا۔ جامہ دھار جگت لیا او تارا۔ سرب مان پربھ آپ نوارا۔ سربتر تیر تھاں مان گر چرن دوارا۔ کل جگ سارے انت ہوئے خوارا۔ سنجگ سوہنگ شبد دھنکارا۔ سنجگ ورتے پربھ پورا بنے لکھارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ دھن ونت، کل جگ پایا جن سچ دوارا۔ چرنامت گر سکھاں پایا۔ چرنامت پھل پربھ دھروں لکھایا۔ چرنامت سچ تن من پربھ ہرا کرایا۔ چرنامت امرت بوںد پی امرا پد پایا۔ چرنامت سادھ سنگت گر ساگر گھر کمپھر پایا۔ چرنامت رنسا پی بال بردھ سب ترایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، آتم امرت برکھ آتم ترپتا یا۔ کل جگ ساچا پربھ کا بنس۔ سادھ سنگت پربھ ساچی انس۔ بھگت وڈیائی چرن لگائے، باشک گن گائے وچ گھہ سہنس۔ مہاراج شیر سنگھ بے مگھ کھپائے، جوں ہنکاری کرشا کنس۔ امرت آتم دے ورکھائے۔ پی امرت چوتے بھوں سُجھائے۔ جگت جلندا رکھ پربھ وکھائے۔ انک دکھ نہ سادھ ستائے۔ دکھیا کوئی نہ گر در بلائے۔ مگھ نہ نکلے ہائے۔ بیٹھ وچ سادھ سنگت چو رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ در کھڑے منگت، ساچا سکھ وچ جھولی پائے۔ امرت دے پربھ دکھیاں دکھ گوائیدا۔ جن لگا گر چرن، کر کر پا پار کرائیدا۔ امرت ساچا سنگت برس مینہ، پربھ دکھاں ناس کرائیدا۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ ابناشی، در آئے پار کرائیدا۔ امرت برکھ پربھ نزادھاری۔ سرن پڑے دی رکھ لاج مراری۔ سرشت سبائی سچ کے جو جن آئے سرن گر دھاری۔ پربھ جائے پڑ دے سچ کے، کل جگ جیونہ ہوئے خواری۔ آتم درس بھکھا جائے رنج کے، دیوے درس پربھ اگم اپاری۔ سوہنگ شبد لکھا پربھ ونج کے، سنجگ دیوے پربھ سکداری۔ پی امرت جاؤ رنج کے، امرت چڑھی رہے خماری۔ گر سنگت بہنا سچ کے، پرگٹے جوت آپ بنواری۔ ہن وقت نہیں جانا بھج کے، سوہنگ شبد جگت لایا کھنڈا دو دھاری۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ورکھ، گر سکھاں کرے دو ریماری۔ پچم جیٹھ پربھ دے وڈیائی۔ گر مگھ ساچا پربھ دے ترائی۔ پورن گھال پربھ تھائیں پائی۔ سنگھ آتما پچم جیٹھ پربھ دے وڈیائی۔

گھر آئے سکھ سمجھن سہیلے۔ ساچے پربھ کر لئے سنجوگی میلے۔ امرت وِچ چوائے نبھ، اچرج کھیل آپ پربھ کھیلے۔ مہاراج شیر سنگھ گرستگر ساچا، گر سکھاں چرن ساچی جوت انت میلے۔ وقت ویلا بو جھیا، پربھ جوت پر گٹائے۔ کوئی بھیت نہ رکھے گو جھیا، پربھ دئے دھائے۔ گر سکھاں در ساچا بو جھیا، گلچ وقت مُکایا بھاؤ چکایا ایکا دوئے۔ بانہوں کپڑ ترایا، ساچی در گاہ دے پہنچائے۔ گلچ بھیو کسے نہ بو جھیا، ناتھ تریلوکی جگت جھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ گرستگر پورا، مہاسار تھی آپ اکھوائے۔ زین سہائی پنچم جیٹھ، سادھ سنگت گردر تے آئی۔ ساچا پربھ دے ودھائی، سوہنگ نام جو جن رنسنا گائی۔ انتکال کل پربھ ہوئے سہائی۔ سادھ سنگت پربھ دئے سنائی، جھوٹھا بچن نہ ہووے رائی۔ جھوٹھا گلچ رہن نہ پائی۔ جھوٹھی سرِ شٹ آپ دایا دائی۔ جوت سروپ پربھ گلچ کھید مٹائی۔ چار گنٹ پے جائے دھائی۔ جوت سروپ پاگن پربھ لائی۔ بھیناں تائیں چھڑ جائیں بھائی۔ مہاراج شیر سنگھ بھے بھیانک، گر سکھاں سر ہتھ ٹکائی۔ بھے بھیانک گر سکھ گلچ سہارا۔ گلچ ملیا جوت سروپ پربھ گردھارا۔ تخت نواسی مات لوک بنایا سچکھنڈ دوارا۔ سادھ سنگت پربھ چرن ہوئے داسی، سوہنگ نام پربھ دیوے بھنڈارا۔ جو جن ہوئے کل مdra ماسی، انتکال پربھ نزک مجھارا۔ مہاراج شیر سنگھ گھنک پُر واسی، گر سکھاں دیسے چج دوارا۔ پربھ ابناشی چج دھام سہایا۔ سرب گھٹ داسی پربھ پر گٹ ڈیرہ لایا۔ انتکال کل انت ہوئے جاسی، پربھ ساچے بچن لکھایا۔ گر سکھاں آتم چنتا ناسی، آتم دیپ پربھ جوت چگایا۔ مہاراج شیر سنگھ گرستگر پورا، گلچ در لے گر مگھ پایا۔ گر مگھ سو جن، جس پربھ پایا۔ گر سکھ سو دھن، جس پربھ درس دکھایا۔ گر مگھ سو جن، گلچ کل اندر گوایا۔ گر مگھ سو جن، جوت سروپ جس پربھ درس دکھایا۔ گر سکھ سو جن، اندر راگ پربھ کن سنایا۔ گر مگھ سو جن، نیتر پیکھ مہا شکھ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ پربھ ساچا من، بھرم بھلکھیے جیو کیوں ماں جنم گوایا۔ جنم گوائے وقت دھائے،

بے مکھاں سار نہ پائی۔ ٹلچک کھپائے، کھنڈ برہمنڈ الٹائے سوہنگ نام دوائی۔ برہما پر بھ مان گوائی، سر شٹ سبائی ہتھ سینگھ پال پھڑائی۔ سنتگر ساچے نیبہ رکھائی۔ جگ چوتھے دھرو تجایا۔ سچکھنڈ دوار پر بھ گر چرن سنگ سورن بھایا۔ پورن دیوے آپ وڈیائی، تجا سینگھ ویلا نیڑے آیا۔ کل جوت سروپ پر بھ سکھ ساچا ناد چار گنٹ پُچایا۔ جگت جگت پر بھ آپ بنائی۔ دھارے کھیل آپ رگھرائی۔ سر شٹ سبائی کل سوائی۔ اُلئی مت اگیان وِچ پائی۔ در آئے نیتر پسکھے، بے مکھ لجھا سد گھلائی۔ مهاراج شیر سینگھ پائے بھلکھے، گیڑ چراہی وِچ پائی۔ گر سکھ تیری وڈیائی، پر بھ آپ لکھائی۔ در آئے جنم سُپھل کرائی۔ پورن بُدھ ہووے جس آتم درش پائی۔ گر سکھ ہووے ساچی سُدھ، لوئن ساچا پر بھ دے گھلائی۔ شبد سروپی ٹلچک پر بھ کینا یدھ، چار گنٹ پے جائے دھائی۔ گر سکھ اُتم نِرمل جوں دُدھ، رسا جپ سوہنگ بچے بچے جیکار کرائی۔ مهاراج شیر سینگھ گر سنتگر پورا، سچ دھام گر سکھاں دے پُچائی۔ ساچا دھام ساچا کام۔ پر بھ جگت چلائے سوہنگ نام۔ جن پائے گھنشام۔ سنتگ ساچا مارگ پایا، سنتگ ساچا رہسی گرام۔ ساچے پر بھ وِچ لکھت لکھایا، مهاراج شیر سینگھ ٹلچک پورن کرے کام۔ جوت سروپی ٹلچک کھپایا، سنتگ ساچا لایا، ساچی جوت سنتگ پرویشے۔ جوت سروپی پر بھ کرے بھیسے۔ ساچے پر بھ کو سنتگ جپو سد کرے ادیسے۔ مهاراج شیر سینگھ سنتگر پورا، در کھڑے کوٹ برہما وشن ہمیشے۔ پار برہم تیری اچرج کھیلا۔ جوت سروپ پر گٹ ٹلچک آیا انت ویلا۔ سادھ سنگت پر بھ درس دکھایا جھب ساچا سجن سہیلا۔ مهاراج شیر سینگھ گر سنتگر پورا، جوت سروپی کھیل پر بھ کھیلا۔ جوت سروپ پر بھ کیا پسارا۔ ٹلچک ہووے اندھ اندھیارا۔ سر شٹ سبائی پر بھ کرے خوارا۔ انٹکال کل دُکھ لگے بھارا۔ پچم جیٹھ پر بھ لکھت کرائے، مد ماں نہ پائے گر چرن دوارا۔ مهاراج شیر سینگھ ہوئے سہائی، سوہنگ نام جس رسن اُچارا۔ سوہنگ نام جس جن رسن دھیایا۔ رسا جپ آتم سکھ پایا۔ دے درس پر بھ اگیان اندھیر مٹایا۔ مهاراج شیر سینگھ گر سنتگر پورا، ٹلچک پر گٹ گر مکھاں درس دکھایا۔ گر سکھ تارے آپ پر بھ، ہوئے جوت

سرُوپ۔ گر سکھ تارے آپ پربھ، درس دکھاوے وڈ بھوپ۔ گر سکھ تارے آپ پربھ، گر سکھن دستے سوچھ سروپ۔ گر سکھ تارے آپ پربھ، آتم جوت جگاوے دیوے گیان انوپ۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگر پورا، سب گھٹ وسے بن رنگ روپ۔ رنگ روپ پربھ کوئے نہ جانے۔ دھن سو جن جو چلے پربھ کے بھانے۔ تختوں لائے سب راجے رانے۔ گر سکھاں ماندوایا، پربھ سنتیاں کھڑا سرہانے۔ پربھ ساچے درس دکھایا، مہاراج شیر سنگھ دیوے مان نمانے۔ نمانیاں پربھ مان دے، سر اپنا ہتھ ٹکایا۔ بھگت و چھل پربھ بھگوان پربھ جگ جگ ساچا کھیل رچایا۔ ٹھجک سوہنگ شبد گن ندھان دے، گر سکھاں پربھ بھیت گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھجک بھگت پچھان کے، گر چرنی میل ملایا۔ پنجم جیٹھ رین سہائی، رسانا ہر ہر گن گایا۔ اٹھ چپو جاگ، پربھ ساچے درس پا، پربھ ابناشی گھر میں آیا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا راگ سوہنگ ڈنک چلایا۔ اٹھ چپو جاگ، رسانا جپ اتم ہووے لکھ۔ اٹھ چپو جاگ، کر درس پربھ ملے جگت سکھ۔ اٹھ چپو جاگ، کر درس پربھ اُترے اتم بھکھ۔ اٹھ چپو جاگ، پربھ دھوئی داغ، سُپھل کرائے لکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد لائے جاگ گر سکھ سب جگ اتم منکھ۔ گر سکھ تیری اتم ذاتا۔ ستھجک ہووے چار ورن بھراتا۔ سچ سچ ورتائے پربھ سکھ آئے دھرتی ماتا۔ پربھ ساچا بنس چلائے، گر چرنی ناتا۔ گر سکھاں اتم جوت جگائی، ملیا پُر کھ بدھاتا۔ پربھ پورن بوجھ بمحماۓ، اپنے رنگ روے رنگ راتا۔ درشتی دشا دے مٹائی، سوہنگ درتے دے کے داتا۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن گائی، ٹھجک ترائے پتا ماتا۔ ٹھجک کرم پربھ وچار۔ پربھ ساچا سرجنہارے۔ نہ کنک جوت سروپی پربھ جامہ دھارے۔ شبد سُرت پربھ توڑے مان ہنکارے۔ ہند والی ہندواں چل آئن پربھ چرن دوارے۔ گر سکھاں ہوئے پورن بھاگ، پربھ دیوے بھر بھنڈارے۔ ساچا شبد چلے پہلے ماگھ، انخد وجے دھنکارارے۔ گر سکھاں پربھ پکڑی واگ، پورن جوت دے اجیارے۔ اٹھ اٹھ چپو جاگ، پربھ آیا سکھن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ کر ساچا راگ، رسانا جپ چپو جنم سُدھارے۔ رسانا جپ پربھ نام رسائی۔

ساقا شبد جو جنِ رِدے و سائَن۔ نجَّ گھر و اسی نجَّ ماہے پائَن۔ در آئے بے مکھ سُتے رَین و ہائَن۔ اُٹھ جِپو جاگ پُورن ہوئے بھاگ، پر گئی جوت نر نرائَن۔ نر نرائَن نر نجَن جوت۔ بے مکھ ہوئے جِپو در رہے سوت۔ گلچ سوائی سرِشَت انت جائے روت۔ ترے پُرش ست، پر بھ آتم میل جائے دھوت۔ ساقا پر بھ وِچ ساچی دیہہ جگائے جوت۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجَنگ اندر، گر سکھاں دیوے نِرِم جوت۔ پنجم جیڑھ رَین کل آئی۔ بھل بھل بھل جِپو مت بھل گوائی۔ سادھ سنگت تیتوں ملے و دھائی۔ رسا جپ جپ امرا پد پائی۔ سکھنڈ پر بھ و سنهارا، سچ دھام گر سکھ لکائی۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سُرت دوارا، ساچی مت گر سکھ وِچ پائی۔ شبد سُرت پر بھ دے گیانا۔ آتم جوت جگے کوٹ بھانا۔ پر گٹ جوت سادھ سنگت، پر بھ دیوے ساقا دانا۔ گر چرن پرِیتی ساقا سَتْجَنگ اشنانا۔ گلچ پر گٹ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی پھریا جامہ۔ جوت سروپی پر بھ ساقا بھکیھ دھر۔ گلچ پر گٹیا او تار نرائَن نر۔ سرِشَت سبائی بھرم بھلکیھے پائی، گر سکھ بو جھے ساقا در۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام وڈیائی، شبد بان گر جگت لکائی، گر سنگت پایا ساقا در۔ در گھر آئے پر بھ ابناشی۔ انتکال کل پر بھ توڑے جم کی پھاسی۔ گلچ ہوئے انتکال، شبد لکھائے جو مدراماںی۔ مہاراج شیر سنگھ سچ بختار، چرن لاگ جِپو رہا سی۔ جِپو جنت دُکھی دیکھ پر بھ، گلچ جوت پر گٹاؤے۔ مایا پائے بے انت، اپنا بھیو آپ گھلاوے۔ پر بھ در ور لے گر سکھ سنت، جوت سروپی پر بھ درس دکھاوے۔ مہما جنائے آپ اکنت، مہاراج شیر سنگھ گلچ کھپاوے۔ پے جائے دہائی وِچ جِپو جنت۔ جِپو جنت پر بھ آپ اپائے۔ انتکال پر بھ گلچ آپ کھپائے۔ سادھ سنگت پر بھ دے سناۓ۔ گر سکھاں سر پر بھ ہتھ لکائے۔ گلچ اگن چھوہن نہ پائے۔ رسا جِپو جن سوہنگ گائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ ہوئے سہائک انتکال، بھگت و چھل دین دیاں۔ گلچ جن بھگت لئے پر بھ بھال۔ بے مکھ گلچ کرے جوں دُپھاڑے دال۔ سادھ سنگت پرِیتی سوہے گر چرن نال۔ آتم دے گیان، مہاراج شیر سنگھ سرب رہیا سمائل۔ پر بھ کی جوت جگت چنگیاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری۔

بے مکھاں کال انت پے جائے خواری۔ کوئی نہ دیسے سب کوڑے ٹھیسے دُشت دُراچاری۔ گر سکھاں سر چھتر جھلیسے، رکھے لاج آپ بنواری۔ جن بھگتاں ہر پربھ ساچا دیسے، پچم جیٹھ آئے درباری۔ ساچا نام امرت پیسے، ہوئے وچوں جائے بیماری۔ بے مکھ کرے جو گر سکھ ریسے، نام سچ نہ چڑھے ہماری۔ مہاراج شیر سنگھ چرن دھرے جو سیسے، گر در ملے بڑی سکداری۔ گر سکھاں ملیا گر دربارا۔ امرت بوںڈ امیورس پیو، ولیے امرت امرت دھارا۔ دیہہ وکار جائیں نس، جن ہوئے رسن سہیلے، آتم ملے ساچا رس، جگے جوت آتم اجیارا۔ ہوئے پرکاش جوں رو سس، مہاراج شیر سنگھ دیوے امرت بھنڈارا۔ پر گٹائے جوت پربھ راجن راجا۔ نہانیاں نہانیاں غریب نوازا۔ انخد شبد وجہ دھن، انخد وجہ دھن واجا۔ گر سکھ ترائے بے مکھ کھپائے، اننکال کل ویچ ما جھا۔ پربھ جوت پر گٹائے گر سکھاں ہوئے سہائے، سرن پڑے دی را کھ لاجا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ تیری نائے، گر سکھاں دیوے راجا۔ گر میت گر سکھ سدار کھ چیت۔ پربھ ملن کی ساچی ریت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں بخشے گر چرن پریت۔ چرن پریت کرے چار ورن۔ جوت سروپ پربھ نہ دیسے کسے برن۔ کر درس پربھ در آئے روگی سب ترن۔ مہاراج شیر سنگھ پار کرائے، جو جن آئے سرن۔ سرن پربھ کی جس چو تکائی۔ آدھ بیادھ پربھ مٹائی۔ امرت ساچا ویچ دیہہ سینچائی۔ کوئ نابھ مکھ پربھ دے گھلائی۔ دوار دسوال پربھ دیوے پڑدا لاہی۔ انخد شبد دھن دے وجاہی۔ جوت سروپ پربھ نرمل جوت جگائی۔ کوڑ کپٹ دُر کار کڈھ، سوہنگ ساچی وستو پائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ بیڑا پار کر، گنٹ چار بے بے جیکار کرائی۔ فلنج جائے ہوئے خوارا۔ سَتْجَگ لائے پربھ سَتْ کرتارا۔ سوہنگ شد دیوے ورتارا۔ نزہاری نزویر پربھ کے او تارا۔ اچٹ پار برہم پر میشور نہ کنک او تارا۔ جگت مُکت نہ جانے سنسارا۔ مایا پڑدا پائیکے، بھلایا سچ دوارا۔ گر سکھاں درس دکھائیکے، مہاراج شیر سنگھ ملے آپ گردھارا۔ گردھر آئے جگت گردھار۔ تریتا دوا پر کپیا پار۔ فلنج جائے وہندی دھار۔ جھوٹھے دھندے ڈبا سنسار۔ پر گٹی جوت کل مُرار۔ موکھ مگدھ نہ کرن وچار۔

گر سکھ پائے پربھ کی سار۔ در گھر چھڈ آئے گر دربار۔ آئے گر دربار، مائس جنم اُتم ہویا وِچ سنسار۔ دے درس پربھ بھو جل کیا پار۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں تارے، امرت ور کھے کر پا دھار۔ فلنج جائے جوں اندھیر رینا۔ فلنج جیو وہائے وہنے وہنا۔ گر سکھ تراۓ جن پربھ دیکھیا نینا۔ بن پربھ ساچے کوئی ساک نہ سینا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے، سوہنگ اُتم گھنا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ رسانا جپ ایشر جوت پر گٹائی۔ پر گٹ جوت پربھ بھئے سہائی۔ آتم چنت گر سکھ مٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری وڈیائی۔ وڈی وڈیائی وڈ پربھ وڈ داتا۔ وڈی وڈیائی جس جن پربھ پچھاتا۔ وڈی وڈیائی دیوے گر سکھاں پربھ وڈ داتا۔ مہاراج شیر سنگھ جس جن پچھاتا۔ جانے سو جن جس آپ جنائے۔ جانے سو جن، جس ہر دے رہیا سائے۔ جانے سو جن، جس آتم جوت جگائے۔ جانے سو جن، جن مہاراج شیر سنگھ سرن لگائے۔ سرن لگائے آپ پربھ سنساری۔ آوے جاوے جگت وہاری۔ جوت سروپ سر شست سنگھاری۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سَتِّجگ چی سکداری۔ سَتِّجگ ساچا سچ چلایا۔ سچ گھر دس شبد چلایا۔ سوہنگ شبد چار ورن سَتِّجگ مکھ گایا۔ مہاراج شیر سنگھ تدھ بن کوئی دو جا نظر نہ آیا۔ ایک آپ پربھ کو نہیں دو جا۔ فلنج انت مٹائے سب پوچا۔ گر سکھاں در پربھ ساچا سوچھا۔ دے درس پربھ بھید گھلایا گوچھا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تار، گر سکھ جان نہ دو جا۔ نہ کلناک پربھ نز نتر۔ سوہنگ ہووے سَتِّجگ ساچا منتر۔ جوت سروپ پربھ وِچ جگت رہنتر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ دے درس کرے گر سکھ سُنتر۔ گر سکھ ہوئے گر سیو کمائے۔ گر مکھ ہوئے پربھ میل ملائے۔ سچ گھر بیٹھا تاڑی لائے۔ دیکھے آپ پربھ نظر نہ آئے۔ جوت سروپ گر سکھاں درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا رنگ انوپ، بے مکھ نظر نہ آئے۔ بے مکھاں لگا ہوئے روگ۔ پربھ کا درس نہ ملے اموگھ۔ آتم چنتا سد ہے سوگ۔ پربھ ابناشی رہیا ویوگ۔ انتکال فلنج جائے دکھ بھوگ۔ گر سکھاں لکھیا پربھ دھر سنوگ۔ نیتر کر درس جیو آتم رس بھوگ۔ مٹے اگیاں اندھیر سب، سوہنگ شبد پائے من جوگ۔ مہاراج شیر سنگھ

درد دُکھ بھجن، گر سکھاں کڈھے ہوئے روگ۔ تارنہار گر سکھ ترائے۔ در آئے جو ہنکاری، جنم جنم پربھ جوئی پائے۔ جو جن پربھ جوت ادھاری، دے درس پربھ پار کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ جن ہوئے نام ادھاری، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرب سکھ گر سنگت سنگ۔ گر سنگت پریتی گر سکھ گر در منگ۔ نام پریتی آتم چاڑھے رنگ۔ دیہہ ہوئے پت پت پتی، ماں جنم نہ ہوئے بھنگ۔ کر درس ہوئے کایا ٹھنڈی سیتی، امرت دیہہ وہائے گنگ۔ گر مگھ فلجگ سر شٹی جیتی، ساچا نام منگ نہ سنگ۔ مهاراج شیر سنگھ تیری چرن پریتی، سدارہے انگ سنگ۔ چرن پریت گر چرن ہے کولا۔ اُتم رپت اپر دھولا۔ سرب سر شٹ جوت سرودپ مولًا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، رسانا جپ چو نہ ہو بولا۔ فلچگ ہوئے انت اندھیرا۔ بے مگھ نہ دیسے چار چھپھیرا۔ گر سکھ نہ ہوئے سنخھ سویرا۔ جوت پر کاش کرے پربھ نہ لائے دیرا۔ دے درس کال انت پربھ کر جائے نبیرا۔ مهاراج شیر سنگھ جو جن جانے چھوڑے تیرا میرا۔ میرا تیرا جس بھیو چکایا۔ جوت سرودپ وچ جوت ملایا۔ آوے نہ جاوے جنم مرن دا بھید چکایا۔ مهاراج شیر سنگھ جو جن سمرے وچ چڑھی گیڑ نہ آیا۔ شبد سرت پربھ میل ملائے۔ کٹ روگ پربھ دے گوئے۔ سنگریہنی وچوں ناس ہو جائے۔ سوہنگ ساچا شبد جو جن رِدے وسائے۔ دُکھ روگ دیہہ رہن نہ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ شبد چوٹ لگائے۔ شبد چوٹ جگت دھنکارا۔ اندھ کوپ وجہ دھنکارا۔ جستھے جوت بلے اگم اپارا۔ روگ گوائے وچ دیہہ ورکھے امرت دھارا۔ مهاراج شیر سنگھ کر ساچا کلنک نہ روگ سوگ روگ در ہوئے خوارا۔ روگ سوگ پربھ دے مٹائے۔ دُکھ درد رہے نہ رائے۔ رکھیا کرے آپ رگھائے۔ جپ تپ پربھ سکھدائے۔ جوت سرودپ چو جنت وچ رہائے۔ نازی بہتر وچ پربھ سکھ وسائے۔ امکا قاضی کوئی نیڑ نہ آئے۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ بھوت پلپت در بندھارے۔ جم کنکر آپ پربھ سنگھارے۔ دُوت دُشت شبد سرت دے مارے۔ اگن جوت جوت اگن دیہی دُکھ ساڑے۔ مهاراج شیر سنگھ کرپا کرے آپ نِزکارے۔ پر گٹ جوت پربھ دیا

کمالی۔ دُکھ درد دئے سنگتِ مٹائی۔ ساچی نام رنگن سوہنگ پربھ آپ چڑھائی۔ درس دان جو جن منگن، پربھ دے درس تر سن مٹائی۔ در آئے مارے پربھ تین تپ ھنگھن، سرتی سرت پربھ جوت جگائی۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے مکتی مکت، رسانا جپ پھیر ویلا ہتھ نہ آئی۔ آئے سچا شاہو چج دے وڈیائی۔ در آئے دُکھ مٹائے پربھ، ناؤں بھچھیا پائی۔ ہوئے سہائی جگت پت کھائی۔ مهاراج شیر سنگھ تیری گرسکھاں سرنائی۔ مرؤ دیوے آپ جوالا۔ شبد بان مارے گر گوپala۔ مار کرے پیر بے تالا۔ پکڑ لیاوے تین لوک رکھوالا۔ آتم بدھا گرسکھ مهاراج شیر سنگھ در کھڑے کرے سوالا۔ پربھ کی مہما بڑی بے انت۔ جوت سروپ درس وچ چپو جنت۔ گلگ پر گلیا پربھ نہ کنک کنٹول کنت۔ گرسکھاں دیوے مان اُتم دے وچ سادھ سنت۔ ساچا دیوے برہم گیان، سکھ آسن بیٹھ اکنت۔ ہردک دیوے چرن دھیان، ہووے مہر بھگت بھگونت۔ گن دیوے گن ندھان، سوہنگ شبد گر دھن وجنت۔ مهاراج شیر سنگھ سہاوے تھان سرشت کرے بھمنت۔ چج سنت ستگر پر گلایا۔ مل پربھ سمرتح، سنسا بھئے منوں گوایا۔ پربھ کی بانی لکھی اکھ، تن من پربھ لیکھے لایا۔ دیوے بخش انت سمرتح، نیق رکھ درس دکھایا۔ گلگ دھرے جوت آپ سَت پُرکھ، مهاراج شیر سنگھ پت رکھوایا۔ پتا پوت پربھئے دیالا۔ جوت سروپ ہوئے گوپala۔ پربھ ابناشی تین کوٹ ہوئے رکھوالا۔ ستن پائی تھائیں پربھ پورن گھالا۔ شبد دے گیان، رام نام گل پائی مala۔ گلگ اُتم استھان، پر گٹے جوت سرب رکھوالا۔ جو کچھ کرے سو ہی گک ہوت، مهاراج شیر سنگھ اُپت کرن والا۔ دھن دھن دھن منی سنگھ تیری دھن کمالی۔ رسانا جپ جپ جپ پوت پتا جگ بنس بنائی۔ در آئے دُتر دیوے تار، گر گوپند دوئے ہوئے سہائی۔ دھن دھن دھن منی سنگھ، ساچی جوت دیوے پربھ وچ للاٹ ٹکائی۔ ستگ ج دیوے مان پربھ، چار ورن چرن لگ جائی۔ سوہنگ شبد وجہے بان پربھ رسانا مار سب جگت گھائی۔ پورن جوت وشنوں بھگوان لے او تار، جگت میں ہوئے سہائی۔ ستن سنت سنت وڈبھاگ۔ اُتم سُنیا سوہنگ شبد ازراگا۔ بھرم بھلیکھا سب دیہی بھاگ۔

ہوئے ادھیں سرنی لاگا۔ کوڑکٹم سب بھگت تیاگا۔ آتم جوت جگی چیو سویا جاگا۔ مہاراج شیر سنگھ جن کلگج ملیا، سوئی پر کھ وڈھاگا۔ سنت جناں دی آسا پور۔ پر گٹ بھئے پر بھ سدا حضور۔ ساچا شبد آتم سدا سرور۔ جگے جوت ویچ دیہے جوں کوہ طور۔ مہاراج شیر سنگھ گن ندھان سرب گن بھرپور۔ بھر تمبر پر بھ سرب دیاپ۔ چھن بھنگر بے مگھ نہ جاپے۔ دھن دھن دھن گر سکھ، دھن گر سکھ ماپے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن داتا، وشنوں بنی کل تارے آپے۔ ساچے سنت پر بھ ماندوایا۔ دھر جوت ویچ دیہے، تین بھون دی بوجھ بُجھایا۔ ساچا دیوے نام ایہے، جس دا بھیو آپ کھلایا۔ کلگج پر کھی پر بھ ساچی دیہے، جوت سر روپ ویچ ڈیرہ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ دان ساچا دے، جت ملیاں بھکھ رہے نہ رایا۔ آتم ترِ سنا گر سکھ بُجھائے۔ شبد گیان سُرت سو جھی پائے۔ بھگت بھگوان دوئے جوت اک کرائے۔ جن ویکھے تاں ساچا پر بھ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن رسنی گائے۔ رسانا جپ پر بھ راج دہند۔ کلگج پر گلیا پر بھ ساچا مر گند۔ چرن لگائے ڈیرہ نہ لائے والی ہند۔ بے مگھ کھپائے ساچا پر بھ دے سزاۓ، گر دھام کرے جو نند۔ گر مگھ تراۓ چرن آئے جو سیس جھکائے، مہاراج شیر سنگھ گر بخشند۔ کلگج بخش آپ پر بھ تارے۔ گر سکھ سوہن چرن دوارے۔ موڑکھ سُتے پیر پسارے۔ ماں جنم گئے کلگج ہارے۔ دھن دھن دھن گر سکھ، ڈگے پر بھ چرن دوارے۔ پر گٹے جوت آپ پر بھ بھگت سمنگھ، شبد گیان دے بھگت جن تارے۔ مہاراج شیر سنگھ بھرے تیرے بھنڈارے۔ منی سنگھ پر بھ ماندوا نا۔ چرن کول ملے ٹکانا۔ سرِ شش سبائی ملے نہ سوئا۔ رابے رانے سرِ شش وناسے، بھجے پھرن جوں سُنبھے گھر کاؤنا۔ سوہنگ شبد پر بھ لائے بانا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سر روپ جگت جلاۓ اپنے بھاننا۔ کال انت کلگج ہو جانا۔ پنڈ بھنڈال ساچا دھام، سنت جوت سمایا۔ اُتم ہو یا نگر گرام، جامہ دھار ویچ چرن ٹکایا۔ پورب کرے کوئی وچار، اچرج کھیل پر بھ رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، ساچا سنت سُنگر پر گلایا۔ سُنگر ساچا منی سنگھ سُنجگ اپجاوے۔ جوت سر روپ نہ کلکنک ماندواے۔ سنساری

بھنڈاری سد وہاری اپنا بھیو نہ کسے جناؤے۔ پر گٹی جوت ایکنکاری، مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھراوے۔ ایکنکار جگت آکارا۔ مایا روپی پسریا جگت پسرا۔ لکھ چڑا سی جوں جوت ادھارا۔ جوت سر روپ ساچا پر بھ سب تے باہرا۔ جے کوئی دیکھے دیکھ وچارے، وِچ وسے نِزادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ مان دوایا، سُتگر منی سنگھ پُجے سنسارا۔ گر سکھ ہوئے چرن بھورا۔ دیوے وڈ وڈیائی پر بھ گورا۔ جنم مرن فلچک دوئے سورا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہکنک فلچک کیا دورا۔ فلچک کال کرے کلکاتی۔ پر گٹائے جوت وِچ پر بھ ماتی۔ دُنیا سُنّج مسان جوں سوئے برچھ راتی۔ پر گٹے پورن بھگوان، گر سکھاں دیوے امرت بوںد سوانقی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتیج تیرا مان، گر سکھ بھل نہ جاوے دِن راتی۔ دوس رین پر بھ رَوے رنگ۔ بے مکھ بھنے جوں فلچک کاچی ونگ۔ سوہنگ شبد آتم چاڑھے رنگ۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹیا سورا سربنگ۔ پر گٹیا پر بھ سورا سور دیکھو نیڑے ناہی دُور۔ پر گٹے جوت پر بھ آپ حضور۔ مہاراج شیر سنگھ گن بھرپور۔ دھیانی دھیان دیوے گن داتا۔ برہم گیانی فلچک پر بھ آپ پچھاتا۔ اُتم جیون فلچک ہویا، جنہاں ملیا پُر کھ پدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے با جھوں فلچک جھوٹھا ناتا۔ جھوٹھی سرِشٹ جھوٹھا وہار۔ جھوٹھے دھندے لگا سنسار۔ بھل گیا جپو اپجاو نہار۔ گر مکھ دیا کپنی پر بھ کرم وچار۔ دے ساچا شبد گیان، جن کیا بیڑا پار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ ہکنک لیا او تار۔ سچ سچ سچ او تار نہ ہکنک۔ پر گٹ جوت سہائے تھان بنک۔ چرن آئے اک ہو جائے راؤ رنک۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا سوہنگ ایکا انک۔ ایکا انک آپ او نکارا۔ دُوجا شبد سوہنگ چلے سنسارا۔ باقی سرب ہوئے خوار۔ جوت سر روپ پر بھ لیا او تارا۔ شو شنبھو شکتی ملے پر بھ چرن دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ اک جوت نز نکارا۔ ایک جوت تریکوکی ناتھ۔ جو جن دیکھے پر بھ سنگ ساتھ۔ فلچک رکھے گر سکھ دے کر ہاتھ۔ جو جن آئے چرن ٹیکے ماتھ۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی انا تھاں انا تھ۔ اندھ اگیان جگت چلایا۔ درد وکار وِچ جیو وسایا۔ جھوٹھی مایا وِچ بھرم بھلایا۔ اپنا آپ ایش وِچ چھپایا۔ بے مکھ کرائے جپو بے مکھاں پر بھ نظر نہ آیا۔ گر سکھ ترائے

جنہاں مہاراج شیر سنگھ ویچ بھایا۔ پر گئے جوت پر بھ ایک نر نجمن۔ پر بھ درس ساچا نیترا نجمن۔ گرچن دھوڑ جگ ساچا محبن۔ پر گئے پر بھ آپ بھے بھنجن۔ گر مگھ اتم پر بھاس جوں چندن۔ نام بھکھاری ساچا نام در آئے منگن۔ دُبھا دھوئی ساچے نام، پر بھ آتم چاڑھے رنگن۔ دواپر کرشن مُرار مگند مگندن۔ فلیگ نہ کنک او تار تریلوکی نندن۔ او تار دھار جگت سنگھاریا۔ جوت سروپ کر کھیل اپاریا۔ شبد چلائے نر نجمن جوت اک نر ادھاریا۔ چار جگ پوچا ہوئے ویچ سنساریا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّجگ سوہے سچ بنک دواریا۔ سَتِّجگ اتم دھام پر بھ آپ لکھاوے۔ کرپا کر گردھار، مستوانے جا چرن ٹکاوے۔ قہر ورت جائے سنسار چار گنٹ ہو جائے خوار۔ جل تھل تھل جل آپ کراوے کرتار۔ کھیل اچرج کل کرے نہ کنک نر نکار۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پائے، سوہنگ شبد پر بھ کھنڈا مارے دو دھار۔ سَتِّجگ ساچا آپ ملاوے، جس پر بھ کی پائی سار۔ ویچ اندرھیار پر بھ جوت پر گٹکاوے، سر رکھے ہتھ آپ گردھار۔ گر سکھ ساچے پار لنگھاوے، مہاراج شیر سنگھ بھگت ادھار۔ جن بھگت ہر درس دکھایا، کل آیا وقت وچار دا۔ ہوئے ویلا انت، نہیں ویلا شبد ادھار دا۔ پر گٹ جوت پر بھ بے انت، جنم مرن کل دوویں سواردا۔ پر گئے نہ کنک بھگونت، در آئے پر بھ سارے تاردا۔ چرن پریتی لائے کنت، سوہے در گر سکھ دربان۔ جتھے وسے وشنوں بھگوان۔ پر بھ جوت جگو جگ اک سماں۔ نرمل جوت جیو پر بھ ویکھ، آتم مار دھیان۔ جگو جگ پر بھ پر گئے کر بھکھ، کوئی بو جھے پر کھ سُجان۔ بھگت جناں لکھائے اتم لیکھ، مہاراج شیر سنگھ دیوے برہم گیان۔ گر مگھ ورلا ویچ سہنس۔ اتم نرمل چوراج ہنس۔ گرچن لاگ تر سرب سربنس۔ سَتِّجگ کھائے پر بھ ساچے کی ساچی انس۔ ساچا مارگ لائے ایک جوت ہوئے وشنوں بنس۔ مہاراج شیر سنگھ دُشٹ سنگھارے جوں کر شنا کنس۔ سَتِّجگ ساچا سب سچ ورتارے۔ آپ اپر مپر سب بنت بناؤے۔ آتم جوت جگاوے آپ گلنتر، اگیان اندرھیر دئے مٹاوے۔ لو بھ وکار ہوئے بھسم انتر، باقی جوت دیہہ دیپک پاوے۔ سوہنگ ساچا سَتِّجگ منتر، جپ جیو پر بھ ابناشی پاوے۔ گر سکھ

اُتم جوں پار جات۔ گرچن سہائے دوس رات۔ بھیجا دیوے پربھ سوہنگ دات۔ شبد ساچا جگت وڈی کرامات۔ جپ چپ پربھ لکھاوے ساچی بات۔ گر سکھ گر دونوں اکا ذات۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سادھ سنگت نات جوں بھین بھرات۔ سنگر سنگت سچ آپ بنائی۔ کام کرو دھ هنکار چوں دئے جلائی۔ سوہنگ شبد اپار، ساچی وست ویچ دئے ٹکائی۔ انحد شبد ہوئے دھنکار، رسانا جپ چپ سرب سکھ پائی۔ آتم کھلے دسم دوار، ایش چپ بھیت مٹ جائی۔ امرت جھرنا جھرے اپار، گرے بوند کول کھل جائی۔ کھلے کول ہوئے اجیار، اگیان اندھیر ویچ دیہہ مٹ جائی۔ مهاراج شیر سنگھ پائی سار، نرمل جوت گر سکھ جگائی۔ آتم ہوئے جوت پر کاشا۔ دھرے جوت پربھ آپ ابناشا۔ گرگھ ہردے پربھ کیا واسا۔ گرچن پریقی ساچی رہرا سا۔ تھر گھر واسی ٹکنگ گر سکھ دیہہ پربھ واسا۔ اچت ابناشی مهاراج شیر سنگھ چپ رسن سواس سواسا۔ رسانا جپ چپت سکھ پائے۔ گر بھ واس پھیر چپ نہ آئے۔ جوت سر روپ پربھ ویچ جوتی جوت ملائے۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ پورے انت سچھنڈ پہنچائے۔ سچھنڈ سچا دربار۔ جوت پر کاش کرے اینکار۔ جوت سر روپ جگت آکار۔ بھے بھے جیکار مهاراج شیر سنگھ پورن او تار۔ او تاری پربھ سچ او تار۔ جوت سر روپ نرائی نرنکار۔ بھگت وچھل آپ گردھار۔ مهاراج شیر سنگھ سرب و سنیہار۔ سرب گھٹ کی آپ وکھانے۔ ساچا شبد برہم گیانے۔ گر سکھا گھال گھال ٹکنگ مہانے۔ پربھ ساچا دیوے دان، ساچی جوت جوں بھانے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کوئی گرگھ ورلا جانے۔ گرگھ سو جن جس پربھ درس دکھایا۔ بن درس پربھ بھیو کسے نہ پایا۔ ٹکنگ جوت پر گٹائے جھب کر پرساد سادھ سنگت دھیایا۔ مهاراج شیر سنگھ چنہاں لیا لبھ، جگ چار اجل مگھ کرایا۔ جگ چار پربھ رہے سرنا۔ انت چار ورن پربھ اک کرنا۔ جوت سر روپ پر گئے پربھ دھرنی دھرننا۔ گر سکھ آئے درشن پائے۔ مهاراج شیر سنگھ چن لاگ چپ جنت سب ترنا۔ جوت جاتی چپ نہ جانے۔ پربھ کی جوت سدا ایک سمانے۔ اوچ پیچ پربھ کوئی نہ جانے۔ سو جن جو چلے پربھ کے بھانے۔ نزک نواس

ہوئے سب راجے رانے۔ ساچا پر بھ جونہ پچھانے۔ بے مکھ فلنج جوت سروپ بھنے چوں بھٹھیا لے دانے۔ پر بھ درشن دیوے گرمکھ سوچھ سروپ، جو جن ہوئے سکھڑ سُجانے۔ مہاراج شیر سنگھ کل ساچا بھوپ، گرمکھ چرن لائے پر بھ ترانے۔ چرن کوں کوں چرن نہ جانن پیر۔ شبد لکھایا سچ پر بھ، دُکھ بُکھ کھل جوت قہر۔ چار گُنٹ ورتے دُکھ، اُلٹی جگت و گائی نہر۔ مہاراج شیر سنگھ تیری رکھ، گرسکھ چرن لاگ جائے تیر۔ چرن آئے چڑھ سُجانا۔ پُورب کر وچار، کل ملیا پر بھ بھگوانا۔ آتم دیوے ادھار، سوہنگ ساچا دے گیانا۔ بیسٹھ وچ نِزادھار، آتم جوت جگائے پر بھ گن نِدھانا۔ مہاراج شیر سنگھ پیچ سوارے، سچ شبد تیرا مانا۔ شبد مان جس کمایا۔ شبد سُرت پر بھ گیان دوایا۔ دے گیان دیپک بُجھی پر بھ دئے جگایا۔ وچ جوت دھرے بھگوان، بے سکھاں دس نہ آیا۔ جھوٹھی دیہہ جیو من انھمان، پر بھ ساچا منوں بھلایا۔ ایسی کل ورتے جانی جان، مایا روپی جگت بھلایا۔ جن بھگتاں مار سوہنگ بان، بجر کپاٹ گھلایا۔ آتم تپر تھ کر إشان، امرت جھرنا پر بھ وچ دیہہ جھرا یا۔ فلنج ملیا جیو وشنوں بھگوان، انتکال وچ جوت سمایا۔ گرسکھ بال بردھ جوان، بانہوں پکڑ پر بھ پار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج دیوے مان، گرمکھ ساچا سچھند بھایا۔ گرسکھ تیری مہما اپر اپار۔ رسانا نام سوہنگ، آتم گرچرن پیار۔ بھید مکائے وچ کل دوں، جنہاں ملیا پر بھ پُر کھ اپار۔ ورتے سو جو ورتاوے اوانگ، آپ امٹ نہ کوئے مٹاونہار۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج پر گٹھ نہ کلنک او تار۔ نہ کلنک او تار سچ۔ جوت سروپ اگن جائے جگت سچ۔ بے مکھ روئے کل ناچے گرسکھ جائے سچ۔ ساچا شبد لیا جس وچ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، گرسکھاں ہر دے گیا رچ۔ ہر دک کیا پر بھ پرویشا۔ تِس صاحب کو سدا آدیسا۔ جگو جگ جگت اُلٹائے بھیسا۔ سد رہے چرن دوار باشک شیشا۔ پر بھ سوئے نین مُدھار، سد چھمی چرن جھیسا۔ فلنج جوت دھری نہ کلنک او تار، جوت سروپی کر کے ویسا۔ جوت سروپ ہوئے پر بھ، دیہہ تجایکے۔ پر گٹھ فلنج ہوئے جھب، پر بھ ساچا جوت پر گٹھایکے۔ راجے رانے پکڑے اُتوں شاہ رگ، در آئن ہوئے نمانے۔ در

ساقا کسے ورلے لیا لبھ، ٹکنگ چپو بھلے مور کھ مگدھ انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا جس گا کے، چپو سب آتم دکھ مٹانے۔ پربھ بھلے دکھ دیا پے۔ بے مکھ در آئے پربھ نہ جا پے۔ گر سکھاں ٹکنگ بانہوں پکڑ لیاوے آپے۔ جوں بال اٹھا گھر لیا وان ماپے۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ جن بھگتاں تھا پے۔ جگو جگ پربھ کی ریتا۔ پر گٹ آپ گر سکھ بنائے میتا۔ ساقا دیوے اپنا جاپ، جگت جلائے ریتا۔ ارجمن دیوے برہم گیان، لکھائے رسن گیتا۔ گر سکھاں شکھ مہان، امرت رس جنہاں کل پیتا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت کل وشنوں بھگوان، کر درس بھئے پت پُنیتا۔ جگت پت جگت پربھ آیا۔ جوت سروپ ایہہ چلت رچایا۔ اچھل چھلن چھل کر جگت بھلایا۔ جوت نر بھج ویچ دیہہ دھر، پربھ ابناشی بنت بنایا۔ ٹکنگ پر گٹے او تار نر، کسے مور کھ سار نہ پایا۔ جنہاں دیوے آتم سچی جوت دھر، پربھ ساقا بو جھ بھجا یا۔ نہ جنے نہ جائے مر، ٹکنگ آئے در جس سپیس جھکایا۔ مہاراج شیر سنگھ سب آسا آئے در پورن آس کرایا۔ جو جن آئے پربھ درس پیاسا۔ مل سنگت آتم ہوئی راسا۔ پربھ پورا ہر دک دیوے پورن بھرو اسا۔ آتم جوت جگائے، نر مل آتم جوت کرے دھرو اسا۔ ساقا صاحب جس وچار لیا، من مٹے اگیان ہوئے جوت پر کاشا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن دھیان لیا جس کر، جنم مرن دکھ ناسا۔ گر سکھاں ہوئے پربھ سہائی۔ جگو جگ پربھ ساچے پیچ رکھائی۔ ٹکنگ مٹے اندھ اندھیا، پربھ ساچے جوت پر گٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام دھائی۔ انتکال ٹکنگ پر گٹیا پورن بھگونت۔ آتم کیئے گر سکھ ویچ سادھن سندت۔ دُشت سنگھارے شبد بان پربھ مارے انت۔ مہاراج شیر سنگھ مہما تیری بڑی بے انت۔ چار گنٹ جوت چھتکارے۔ گر سکھاں گھر بے بے جیکارے۔ بے مکھاں گھر ہاہاکارے۔ ٹکنگ جوت پر گٹی آپ نر نکارے۔ جانے سو جن جس ہر دے سچ و سے سر جنہارے۔ بے مکھ پکڑے جم جندھارے۔ پربھ ابناشی گر سکھ آئن دوارے۔ کر کر پا پربھ پار اُتارے۔ جوت سروپ پربھ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ ساقا دیوے نام ادھارے۔ جوت سروپ جگت نہ جانیا۔ ٹکنگ جیو نہیں پچھانیا۔ شبد لکھائے حکم ورتائے، تختوں لاہے راجہ

رائیاں۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھائے بس ہتھ ٹکائے، فلنج دیوے مان نمانیاں۔ نمانیاں پربھ ماندوا یا۔ راؤ رنک کر اک بہایا۔ چار ورن پربھ جوت سروپ انٹکال کرن فلنج جامہ نہ کنک پربھ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ ڈشٹ سنگھارے، جوت سروپ جگت جلایا۔ پر گئی جوت پربھ اگم اپارے۔ دھرے جوت ویچ دیہہ نزادھارے۔ گیان برہم کوئی جن وچارے۔ بے مکھ آئے جائے جھلکھ مارے۔ گرسکھ سوہن گرچن دوارے۔ در گھر ساچا ساچی وست پائی ویچ پربھ تھارے۔ بے مکھ کال انت کل سوہنگ بان پربھ مارے۔ آوے گرسکھ ساچے گر جائے مل، گرساچا جائے جنم سوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سو جن اُدھرے، جو جن آئے چرنا نمسکارے۔ انٹکال پربھ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے ویچ جوت ملایا۔ گرسکھاں دھام سچھنڈ بنایا۔ انتم میل کرے پربھ جوتی، نہ جائے نہ آیا۔ سر شٹ سبائی رہی سوتی، سوہنگ شبد پربھ ڈنک چلایا۔ چڑاسی وچوں مائس جنم مانک موتی، مد ماسی کل آپ گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ گرستنگر پورا، گرسکھاں درس دکھایا۔ چیو چترائی پچھ نہ ہوئے۔ وڈ وڈیائی کرے جو سوئے۔ آتم سدھ بھلائے، سدھ رہے نہ کوئی۔ فلنج ہویا بھلا، دکھ پائے جگ روئے۔ سچ سیانپ ہوئے کملاء، دُرمت میل نہ جاتی دھوئی۔ پربھ پورن جوت سمر تھ نہیں بے یکلا، من رکھے نہ سنسا کوئے۔ پر گئے جوت کر شنا او تار نہ کنک ہے جوئے۔ جوتی جوت ایک پربھ اول، دوسرا نایں کوئے۔ جوت سروپ سرب سر شٹ مولاء، آتم جوت کرے یلوئے۔ دے درس گھلادے پربھ کوala، بر کھ آتم بوند من شانت ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت دھرے اپر دھولا، فلنج انٹکال کل ہوئے۔ گر در آئے جو جن پکاریا۔ کر کر پا پربھ ساچے دکھ نواریا۔ کملاء یکلا گیان جوت کرے آکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ گرستنگر پورا، بردھ بال جس نہ وچاریا۔ بالک ہوئے سرت بے حالو۔ دیوے سرت پربھ آپ دیالو۔ جاوے دکھ بھئے کرپالو۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت وصالو۔ پربھ پورے آس پچائی۔ بال نادان دکھ رہے نہ رائی۔ پتا مات پربھ آتم شانت کرائی۔ آئے چرنا جو دین دھائی۔ سرن پڑے دی لاج رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج تیری وڈیائی۔

گُن اوگن پربھ نہ چاریا۔ ہوئے نمان پربھ در پکاریا۔ کر کر پا پربھ پار اُتاریا۔ آتم سکھ دے، دیہے دکھ نواریا۔ ساچی و تھنام بھکھ دے، در آئے کاج سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ گرستگر، سوہنگ شبد کرے جیکاریا۔ سرتی دیوے سرت دھیان۔ شبد سرت دے برہم گیان۔ سوہنگ شبد جن سُنے جو کان۔ انتکال ملے کلگ و شنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ چڑھان۔ بھولے بھاؤ گر سکھ ناد وجایا۔ سویا ہردا جگت طنب اٹھایا۔ باہمہوں پکڑ آپ پربھ ساچے، ساچا لیکھ آپ پربھ لکھایا۔ دکھ دلدر نہ دیہی لائے، امرت سخ پربھ ہرا کرایا۔ جھوٹھی گلگریا دیہی کاچے، نرمل جوت پربھ ویچ لکایا۔ کلگ نیڑنہ آئے آنچے، دیپک جوت پربھ ویچ دیہے لکایا۔ ساچا شبد جو من واچے، اند بندوی پربھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ڈھالے سانچے، پچم وار ویچ سچ ورتایا۔ ساچا نام پربھ دیپک دییا۔ جگے جوت سکھی ہوئے جیا۔ ملیا پھل پورب جنم جو کیا۔ امرت نام ندھان گر سکھاں پیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مہروان کلگ ہویا گر سکھاں تھیا۔ گر سکھاں سہائی ساچی رُت۔ نرمل کیا دکھیا بُت۔ کر پا کری پربھ آپ اچت۔ پربھ کل ورتے ادھت۔ کلگ اندر گر سکھ ساچے، مہاراج شیر سنگھ بنائے ساچے سُت۔ گر سکھ بخشے پربھ بخشناہار۔ کوٹ دکھ نوارے ویچ دیہے مجھارا۔ کرے پرکاش جوت ویچ اندھ اندھیارا۔ شبد سرت سنگ دیوے مار جوں رچے دیہے پارا۔ گر سکھاں پربھ دیوے تار، ساچا دیوے نام ادھارا۔ انتکال نہ ہوئے خوار، جنہاں ملیا چج بھتارا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد بلہار، رسانا گائے چو ہوئے پارا۔ چرن آئے چو بلالیا۔ دکھ دلدرال جگت سایا۔ ہوئے مایا کھائی کایا۔ سرب در چھوڑ در تیرے آیا۔ پربھ جائے نہ مگھ موڑ، اوچا کوک نشایا۔ مہاراج شیر سنگھ بندھن توڑ، آتم ساچا دیپ جگایا۔ وقت سہایا سادھ سنگ، دوس رین ہوئے منگلاچار۔ آتم چاڑھ پربھ ساچا رنگ، گر سکھاں پورب کر وچار۔ چرن پریتی نبھ جائے سنگ، کلگ چو پربھ دیوے تار۔ مہاراج شیر سنگھ چو ساچا دان منگ، آتم دے جائے ادھار۔ آتم ادھاری پربھ گردھاری۔ در آیاں دی چیخ سواری۔ جوت آکاری در گر سکھ بھکھاری۔ ساچا نام پربھ گر سکھ

دے مُراری۔ گر سکھ ڈے گے ہر دواری۔ دُکھ دلدر جائے ہوئے بیماری۔ رکھے لاج پر بھ نِزادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ چ گھر آ کے، دے درس گر سکھ پار اُتاری۔ درس درس درس گر سکھاں کرنا۔ ترس ترس ترس کر ٹکج بے سکھاں مرننا۔ برس برس برس کر گر امرت میگھ گر سکھ کایا سیتل کرنا۔ پرس پرس پرس مہاراج شیر سنگھ چو جگ نہ ہوئے مرننا۔ ٹکج چو ہوئے بے تالے۔ مایا پائی گر گوپا لے۔ دلے جان چو جوں دال دوچھاڑے۔ گر سکھاں پر بھ ہوئے آپ رکھوا لے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت سو ہے سدا تیرے چرناں نالے۔ سنگت ہوئے چرنا کی داسی۔ پر گٹے جوت و چ پر بھ ابناشی۔ چرنا کوئے نہ لائے رسن آہاری جو مد ماسی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن داتا، سادھ سنگت ہوئے چرنا رہا سی۔ گر سکھ چاترک در بِلاۓ۔ ٹکج اگن رہی جلائے۔ نام نِدھان گن نِدھان دے، پر بھ امرت بر کھائے۔ بھگت و چھل ٹکج اچھل و چ آتم شانت کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، ہوئے ممتازے جلائے۔ جل بل جائے آتم اگن۔ جوت سروپی دیپ دیہہ و چ جگن۔ ہر دک پریتی پر بھ چرنا سچ لা�گی، پریتی ہوئے گر سکھ تیرا رو سس جوں گگن۔ ٹکج ہو جائے اندھیر، بے مگھ ٹکج ہوئے نگن۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، امرت ساچا گر سکھاں لائے ساچا سنگن۔ امرت پی چو آتم دُھند گوائے۔ جنہاں و چوں پر بھ بھلیا، و چوں پر بھ دس آئے۔ وقت سنبھال رہے کیوں بھلیا، جوت نِنجن پلٹی دیہہ چرنا لاگ رہے کیوں رُلیا، پھیر ویلا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس دان در کھلیا، ساچا نام لے جھولی پائے۔ ساچا نام پر بھ آدھاری۔ رسا جپ چو سنساری۔ دیوے درس پر بھ گر دھاری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، تین لوک کرے سکداری۔ تین لوک پر بھ کا داس۔ مات پاتال آکاش۔ جوت نِنجن سدا ابناش۔ سرِشٹ سبائی جگو جمک ہوئے وناس۔ جو جن ہوئے پر بھ کے داس۔ انتکال ملے سچھنڈ نواس۔ جوت سروپ جتھے پر بھ کا داس۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ جگت پر کاش۔ کرے پر کاش پر بھ گو بند۔ گر سکھاں لائے پر بھ من کی چند۔ بے مگھ نِندک دُشت دُراچار در آئے کر

جائے نند۔ بھر بیڑا انت ڈبنا ویچ نیر سندھ۔ گر سکھ در پائے جو لوڑے، در دیوے دان مر گند۔ مہاراج شیر سنگھ و چھڑیاں میل در، اُجل کرے گر سکھ ویچ ہند۔ والی ہند پربھ درس دکھائے۔ آتم شکتی تج و کھائے۔ تج بھگت بھگت لیکھے لائے۔ ساچی در گاہ دیوے تھاں۔ گر سکھ اُدھرے پربھ تیرے نانے۔ مہاراج شیر سنگھ گھال پائی تھائیں۔ جوت سروپ پربھ بھئے دکھاوے۔ شاہ سوئے شوہ سوئ نہ دیوے۔ والی ہند رہے بھرم بھلیوے۔ مہاراج شیر سنگھ بنت بناؤے الکھ ابھیوے۔ نز بھئے ہوئے آپ نہارا۔ دیوے درس کر جوت آکارا۔ دکھاوے درس جوں کرشن مُرارا۔ والی ہند سو بھجے پربھ تج دوارا۔ چین نہ آئے پربھ جوت جلائے ٹٹ جائے سب ہنکارا۔ مگھ گھاس رکھائے، اپنے آپ گوائے چرن آئے کرے نہسکارا۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کمائے، سوچھ سروپ درس دکھائے، ساچا نام دیوے بھنڈارا۔ دیوے نام تج گھر کمبھیرا۔ کلنج جھوٹھے توڑے زنجیرا۔ آتم سدھ ہوئے، شانت ہوئے سریرا۔ کلنج اگن نہ لاگے پیڑا۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج پر گئے پیرا۔ پائے درس آئے ہند والی۔ آتم امرت جائے ورکھ، ملے آپ بنوالی۔ بے گھاں من پربھ دیوے ہر کھ، در آئے نہ رون سوالی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں مل، آتم جوت جگالی۔ آتم جوت تج پرکاش۔ اگیان اندھیر ہو جائے وناس۔ پون سروپی چل رہے سواس۔ دکھ دلدر جوت سروپ پربھ کرے وناس۔ آتم دیکھ ویکھ جیو ساچا پربھ وسے تیرے پاس۔ ساچا پربھ ویچ رہیا وس۔ کلنج جیو جائے نس۔ آتم اندھیر ہو یا جوں رین مس۔ ساچا راہ پربھ کل جائے دس۔ گر چرن پریتی پربھ ہو جائے وس۔ دیوے شبد گیان، ہوئے پرکاش جوں رو سس۔ مہاراج شیر سنگھ گن ندھان، بھگلتن ہردے رہیا وس۔ آتم ایک جیو جوت اڈول۔ نین مُدھاری جیو دیکھ نہ سکے، پربھ بیٹھا تیرے کول۔ لاگ چرن جن پربھ، لوچن تیجا دیوے کھول۔ کلنج جوت پر گٹائے، سوہنگ وجائے ڈھول۔ جو جن سرنا نہ آئے، مہاراج شیر سنگھ مارے روں۔ نہ کلنا کلنج او تارے۔ بھل مُرار کیوں سُتے پیر پسارے۔ بن پربھ ساچے جھوٹھے سب دربارے۔ سُنج مسان ہو جائے

جو ٹھے محل میnarے، بھل وقت ہیا۔ والی ہند سچی سرکارے، پربھ پرگٹ نہ کنک کل آیا۔ ساچا چھتر سر دے جھلارے، بے مکھ ہوئے کیوں مکھ بھوایا۔ جیو زلانے بھکھ دکھ کر ہاہاکارے، کر درس آپ پربھ جس راجدوایا۔ ساچا شاہو پربھ بیٹھا تخت، ندری ندر جگت ترایا۔ بے مکھاں پربھ پکڑ کر، بیڑا شوہ دریا رُڑھایا۔ گرسکھاں ساچی لکھت کر، واس سچھنڈ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل جوت سروپ، انتکال جوت گرسکھ ملایا۔ گرسکھ تیری وڈ وڈیائی۔ بکرمی ویہہ سو اٹھ، پچم جیٹھ جس خوشی منائی۔ سنجک ساچی نیہہ رکھائی۔ پرگٹ جوت گرسنگر ساچے، گرسکھاں بھکھ گوائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ سچ بھنڈارا کھول کے، گرسنگت سیو کمائی۔ پربھ شبد لکھائے کھول کے، دکھ بھکھ رہے نہ رائی۔ پربھ پورا تول جائے تول کے، گرمکھ گرسکھ کل تولیا نہ جائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ نہ کنک کل سیو کمائی۔ دھن دھن دھن سنگھ پال، گنٹ چار تیرے نام دھائی۔ فلچک دتا سچا مان، برہم لوک دیبا بیٹھائی۔ برہما مان گوائے پربھ سرش سبائی ہتھ پھڑائی۔ دھن دھن دھن گرسکھ پورے، تیری دھن کمائی۔ پرگٹ ہو کے مہاراج شیر سنگھ ویچ برہمنڈ دتی وڈیائی۔ ویچ برہمنڈ گرسکھ بھایا۔ سچ تخت نواسی سچ راج کمایا۔ کھنڈ برہمنڈ ویچ گرسکھ وڈیایا۔ ناتھ تریلوکی، ویچ فلچک آیا۔ گرسکھاں گھر چڑھایا چند، بے مکھاں نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت من بھیا انند، سادھ سنگت پچم جیٹھ دین منایا۔ انخد شبد من وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ دیا کمایا۔ انخد شبد دھن وجایے۔ دھن دھنکار ڈنک سنائے۔ سُن سماڈھ پربھ کھول وکھائے۔ جوت سروپ جگن ناتھ گرگوپال دکھ بھے بھنجن پربھ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جیو درس دکھائے۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ پچم جیٹھ آئے دردیوے درس سرب سکھدائی۔ چھڈ آکاش پاتال، پربھ جوت ویچ مات ٹکائی۔ دھن دھن دھن نگر گرام، جتھے مہاراج شیر سنگھ بنت بنائی۔ ساچی نگری پربھ کا دوار۔ نہ کنک کرے جوت سروپ آکار۔ ویکھ وکھائی جو در کرے وچار۔ سُرت شبد پربھ دیوے تار۔ فلچک بیڑا ہو جائے پار۔ جو جن آئے ساچے دربار۔ جتھے پربھ بیٹھا کرپا

دھار۔ نِرہاری نِروئَر جوت ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ کپر گلیا پورن نہکلنک او تار۔ سیوا سنگت نہ جاوے خالی۔ امرت سینچے آتم سب سرِ شٹ کا والی۔ ٹٹے پھل پر بھ دیوے لا، جیو ٹٹے جو ڈالی۔ مہاراج شیر سنگھ سچا پاتشاہ، دو جہانان والی۔ شبد ادھاری پر بھ اکھوائے۔ ان جل بھنڈار گر سکھ گر سکھ بنائے۔ در آئی سادھ سنگت میل ملائے۔ جن ماں جنم کل لیکھے لائے۔ ساچا شبد دوس رین شبد سُرت گیان دوائے۔ ٹلچ اگن آتم چکھا دے امرت پر بھ آپ بُجھائے۔ ساچا لیکھ گر سکھ مات آئے پر بھ آپ لکھائے۔ جگ چار کوئی میٹ نہ سکے رائے۔ سوہنگ شبد در پائی ساچی بھچھا، آتم تپت پر بھ بُجھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتگر پُورا، کر درس جیو امر اپد پائے۔ گر سکھ ساکھی، پر بھ ہوئے سُہیلا۔ ٹلچ پر گٹ آپ پت را کھی، و چھڑیاں پر بھ کیا میلا۔ ساچی سکھیا گر سکھ من بھا کھی، پر بھ گایا گنی گھیلا۔ پورن ہوئے بچن، ساچے پر بھ آپ لکھایا۔ گر گوند پر بھ ساچے، ساچا بھیو ٹھلا۔ ٹلچ جامہ دھار نہکلنک اکھوایا۔ جوت سرُوب جوت دھر، بے لکھاں دس نہ آیا۔ گر سکھ سہائے تیرادر، جتھے پر بھ ابناشی ڈیرہ لایا۔ در آئی سنگت لے جاوے ور، نہکلنک سچ بچن لکھایا۔ گر سکھ نہ جائے ٹلچ ہار، ساچا نام پر بھ دھروں لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ دھر جوت، کل گر سکھاں درس دکھایا۔ کر درس گر سکھ من درس پیاسیا۔ شبد گیان پر بھ آپ بُجھاوے آتم پیاسیا۔ گن ندھان دیوے دات سب، در آئے نہ جائے نِراسیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گلاؤے جھب، سادھ سنگت دوئے جوڑ کرے ارداسیا۔ سادھ سنگت مات تیری پکار۔ سُن آپ بیٹھا سچ دربار۔ در کوئے نہ رہے دُشت ڈراچار۔ گر سکھ دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گن داتا، بھر دیوے تیرے بھنڈار۔ ساچا بھگت سچ ردے وسائے۔ بن پر بھ ساچے نہ کسے سپس جھکائے۔ پر بھ ساچا پر گٹ ہوئے، گر لکھاں درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ جس من واچا، پھر گر بھ واس نہ پائے۔ سہایا تھان پر بھ جوت جگائی۔ دوایا مان نہکلنک جس جوت پر گلائی۔ سہایا تھان، پر بھ سکھنڈ بنائی۔ سہایا تھان، جتھے پر گٹ پر بھ درس دکھائی۔ سہایا تھان، جتھے پر بھ سُرت شبد گیان دوائی۔

سہایا تھاں، جتھے پربھ ڈکھیاں آتم شانت کرائی۔ سہایا تھاں، جتھے پربھ گر سکھاں جوت جگائی۔ سہایا تھاں، جتھے مہاراج شیر سنگھ درس دکھائی۔ درس کر گر مگھ تریا۔ انتکال جم ڈنڈ نہ بھریا۔ ساچا پربھ ملے کل آسا وریا۔ آتم برہم گیان دے، تن من ہریا۔ بُدھ بیک چڑھ سُجان دے، مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں لڑ تیرا پھڑیا۔ گر سکھ آئے چرن دوار۔ نِرمل نام پربھ دے ادھار۔ ہوئے مار ہنکار دیہہ جوت جگے اپر اپا۔ جگے جوت مٹ جائے اندھ اندھیا۔ کلگ بیڑا ہو جائے پا۔ مہاراج شیر سنگھ نِرڈھن دیوے تار۔ گر مگھ آئے پربھ چرن دوارے۔ آلس نِندر پربھ دوویں مارے۔ آتم جوت کرے چمٹکارے۔ اجل ہوئے ویچ سنسارے۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن آئے تیرے چرن دوارے۔ ساچا پربھ سچ ہر کا دوار۔ کر درس سادھ سکت ہو جائے پا۔ ساچا نام پربھ دیوے ادھار۔ گر سکھ جائے کلگ بلہار۔ سب سرِ شٹ سوئی، گر مگھ نام رسن اُچار۔ گُنٹ چار پے جائے دُھائی، بھگت جناں در بے بے جیکار۔ پربھ بن کل نہ راکھے کوئی، جیو جنت بللاۓ کر ہاہاکار۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ عرضوئی، ساچا بخش پربھ چرن پیار۔ چرن پریتی اجل مگھ۔ گر مگھ پورے پھر واس نہ ہووے مات گھ۔ جوتی جوت ملائے پربھ، گر بھ واس نہ دیوے ڈکھ۔ ساچے دھام پہنچائے پربھ، بیٹھے آپ سدا ستمگھ۔ ساچا دیوے نام پربھ، سادھ سنگت لہہ جائے من دی بھکھ۔ مہاراج شیر سنگھ جو در چل آئے، ڈکھیاں لاہے پربھ ڈکھ۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، آتم شانت دوا۔ کل پیچ سوار پربھ، گر سکھاں نہ لگے تی دا۔ پر گٹ جوت نہ ہلکنک جھب، گر سکھاں پھڑی تیری بانہہ۔ بے مگھ کلگ مایا لبھ، پربھ در دیسے نہ ساچا تھاں۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ کرے سب آپ، دوسر کوئی نہ۔ ایک آپ دوسر نہ کوئی۔ رسا جپ جیو دوس رین کل سرب شکھ ہوئے۔ پربھ ساچا گھر پر گٹیا، کھول دیکھ مگھ نین دوئے۔ اندھیاں راہ وکھاں دا، ناڑی چلنے کوئے۔ پربھ اپنا چونج وڈان دا، پر کھ نہ سکے کوئے۔ گر سکھ چرن پربھ مان دا، پربھ دکھاوے تین لوئے۔ پربھ جندر توڑے انکھماں دا، سچا نام جائے ہردے پروئے۔ وقت آیا سچ مہروان دا،

گر سکھاں آتم جائے دھوئی۔ فلچک میل ہویا بھگت بھگوان دا، گر گوند پر گٹے دوئے۔ رین سبائی منگل گایا، ہر ہر پربھ رسانا جپ آتم سکھ پایا۔ امرت ویلا ہویا سچ، ساچا امرت پربھ لگھ چوایا۔ گر دھام چل آئی سنگت، پربھ ساچے ماندوا یا۔ جھوٹھے چھڈ جگت کے کام، نام ویج سچ در گھر لکھایا۔ آتم ملیا ٹھنڈا تھاؤں، گر چرن نواس دوا یا۔ سوہنگ شبد کل ساچی ناؤ، گر لگھ چاڑھ کل پربھ بیڑا پار کرایا۔ پر گٹ جوت آگم اتھا ہو، سر سنگت ہتھ لکایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچا بے پروا ہو، درس دان دے ویلے امرت پتت پاپی سب ترایا۔ پتت پاؤں دکھ بھجنا۔ ہنکار نوار پربھ تریلوکی نندن۔ ساچا نام در گر سکھ کھڑے منگن۔ ہردک ہو پرویش ساچی نام پربھ چاڑھے رنگن۔ مہاراج شیر سنگھ در آئے جیٹھ پنجم پار سارے لٹکھن۔ پنجم جیٹھ دوس سہایا۔ ویہ سو اٹھ پر گٹ جوت ویج کل دے آیا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک درس دکھایا۔ جوت سروپی جوت دھر، پربھ پورن ویج سکھ دیہے سما یا۔ در آیا جو جن من درس لوچ کر، پربھ پورن آس کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگنگر پورا، انکال کل ہوئے سہایا۔ شبد سنائے پربھ سنگت سادھ۔ سوہنگ شبد جیو سد رسانا ارادھ۔ دے دھن وجائے آتم ناد۔ گر سکھ پورے گھل جائے سُن سادھ۔ ساچا پربھ جوت جگاوے ویج مات آد جگا د۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ شبد چلائے بودھ اگادھ۔ اگادھ بودھ پربھ کی بانی۔ بن پربھ کسے جیو نہ رسن دکھانی۔ پربھ کی مہما کسے ورلے گر لگھ جانی۔ مہاراج شیر سنگھ کل پر گٹیا، گر سکھ گھر چون وڈانی۔ سہایا تھان سکھنڈ دوارا۔ برہما وشن مہیش سد کھڑے دوارا۔ سُرپت راجن کروڑ تیپس در آئے چرن نمسکارا۔ سادھ سنگت فلچک سہایا، جو ڈگے پربھ چرن دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر ستگنگر پورا، گر سکھاں کرپا ندھ، امرت بو ند پائے نبھ۔ دیبا دان آپ پربھ داتے۔ جگت پریتی سچ گر چرن ناتے۔ گر سنگت جیٹھ پنجم آئی سب۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا ندھ، امرت بو ند پائے نبھ۔ دیبا دان آپ پربھ داتے۔ ویلا وقت پچھان کے، پربھ دیا انکال بن پربھ کوئی نہ پُچھے داتے۔ مہاراج شیر سنگھ در آئے گر سکھ ترائے، ساچا شبد لکھائے ویلے پربھاتے۔ ویلا وقت پچھان کے، پربھ دیا

کمائی۔ حکمے اندر سب چپو، بن حکم نہ کوئے آوے جائی۔ گر پرسادی سچ پرساد دے، ساچی گلھ سُبھل کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ اپ تج دائے پر تھمی آکاش دے، چپو ساچی بنت بنائی۔

۲۰۰۸ بکری سنتا سنگھ دے گرہ پنڈ بھنڈال

دھن دھن دھن منی سنگھ تیری سست کمائی۔ سوہنگ شبد دھن پربھ ساچے وِچ وجائی۔ کھول دکھاوے آتم سُن، بھل رہی نہ رائی۔ پربھ ملیا بھگت جن سَتھگ دیوے پربھ وڈیائی۔ اُچھے دھن من بھئے گیانا۔ ہویا سپوت پربھ ملیا ہوئے بدھنا۔ فلنج پربھ کا ساچا سُت، چرن دھوڑ کرے اشانا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے آتم برہم گیانا۔ سوہنگ شبد سچ راگ سنایا۔ اگیان اندھیر وچوں دیہہ مٹایا۔ جھوٹھی دُنیا پربھ پڑدا پایا۔ دھار کھیل چڑھ کھایا۔ سوہنگ شبد راہ چلایا۔ انتقال نہ لاگے تی وا، مہاراج شیر سنگھ انت ہوئے سہایا۔ بھگلتن تارے آپ بھگونت۔ پربھ کی مہما بڑی بے انت۔ فلنج نہ پچھانے کوئی چو جنت۔ پربھ ابناشی تاریا کل پورن منی سنگھ سنت۔ ستن مہما چپونہ جانے۔ پورن سنت آتم رس مانے۔ وشنوں بھگوان آتم دیوے برہم گیانے۔ برہم گیانی سَت سروپ، بن پربھ فلنج کوئی نہ جانے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ ہوئے وِچ اندھ کوپ، چھڈ جائے چولا دیہہ پُرانے۔ آد انت پربھ جوتی جوتا۔ تین لوک پربھ اک رنگ ہوتا۔ انتقال کل رہیا سوتا۔ انتقال نرک لوایا غوطہ۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، انتقال نہ ہوئے دھوکھا۔ جوت سروپ جگ پربھ آیا۔ فلنج نہ کنک پربھ ناؤں دھرایا۔ بے گھ ویکھے دس نہ آیا۔ فلنج جامہ دھار، گھنک پُری پربھ بھاگ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل پورن او تار، چرن آیا سو پار کرایا۔ جو جن آئے پربھ چرن دوار۔ پربھ ساچا وڈ دسے دربار۔ پر گٹی جوت کل آپ نِنکار۔ گر سکھ سُتے بانہوں پکڑ پربھ لئے سنھمال۔

مہاراج شیر سنگھ تیری کسے نہ پائی سار۔ ٹلچ چپو اپایا، بھرم بھلکھے جگت بھلایا۔ جوت سرُوپ پربھ نظر نہ آیا۔ گر سکھاں آتم جوت دھر، برہم گیاندوایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نزِ نجن، کل جوت سرُوپ کھیل رچایا۔ جوت سرُوپ جگت پربھ داتا۔ اپنے رنگ روے پربھ سدا رنگ راتا۔ ٹلچ پر گئے جوت پربھ برہم گیاتا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، گر مکھ ڈر لے کسے پچھاتا۔ جانے سو جس جن پربھ آپ جنائے۔ آتم بھجھی دیپ جوت سرُوپ پربھ دئے جگائے۔ پربھ ساچے کی ساچی ریت، جامہ دھار جگو جگ جگت میں آئے۔ گر سکھاں آتم ٹھنڈی سیت، جوت سرُوپ پربھ ویچ رہیا سمائے۔ سادھ سنگت من گاؤ پربھ کے گیت، انتکال ویچ جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ چپو رسا جپ، نہ کلک نز زائن ٹلچ آئے۔ نہ کلک پربھ ٹلچ او تار۔ سوہنگ شبد پربھ چار گنٹ کراۓ بچے جیکارا۔ انخد شبد جن بھگتاں ویچ دھنکارا۔ اُبچے دھن پربھ کھولے ٹون، جوت سرُوپ پربھ کوں گھلانے دسم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ بھگت دھن، جوت سرُوپ پربھ کیا آکارا۔ اگن جوت لائی سنسار۔ چار گنٹ ہوئے ہاہاکار۔ جن بھگتاں من بچے بچے جیکار۔ نہ کلک پربھ لے او تار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ آد انت اینکار۔ آد انت پربھ ایکا ایک۔ سوہنگ شبد پربھ ساچی دیوے ٹیک۔ جن بھگتاں کرے بُدھ ہیک۔ جگو جگ پربھ ویس انیک۔ مہاراج شیر سنگھ کل بھگتاں آئے سچ لکھائے لیکھ۔ ٹلچ منی سنگھ سنت وڈیا۔ سُرت شبد پربھ گیان دے، کپاٹ بھر گھلایا۔ امرت ساچا نام دے، آتم جھرنا نجھروں جھرایا۔ سوہنگ ساچا نام دان دے، انخد دھن وابے دے وجایا۔ پورن سُرتی پربھ چرن دھیان دے، نز نزاں پربھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ گیان دے، کھنڈ ساچے دا درس دکھایا۔ کر درس دیہہ ہوئے اجیارا۔ میٹ گیا جھوٹھا اندھ اندھیارا۔ اُبچے شبد وچے دھنکارا۔ دوئے جوڑ کھڑا پربھ چرن دوارا۔ مانے رنگ کل سچ بھتارا۔ جگت تجایا سارا رنگ، ڈھیہہ پیا گر چرن دوارا۔ سوہنگ شبد سچ لیا دان منگ، مہاراج شیر سنگھ آتم بھر دئے بھنڈارا۔ شبد سُرت پربھ گیاندوایا۔ سنت منی سنگھ بانہوں پکڑ اٹھایا۔

آتم برہم گیاں دے، انتکال کل لیکھ لکھایا۔ پورن شکتی برہم گیاں دے، دوس رین پر بھ سیوا لایا۔ انتکال کل مان دے، اگادھ بودھ پر بھ شبد لکھایا۔ شبد سرتی پر بھ لیکھ لکھا کے۔ ٹلنکنہ آیا بھکھ وٹا کے۔ جوت سروپ کل جوت پر گٹا کے۔ بے نکھاں کولوں مگھ چھپا کے۔ گر سکھ سو جھی پا کے۔ سوچھ سروپ جائے درس دکھا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ستجگ ساچا جاوے لا کے۔ دھن دھن دھن منی سنگھ دھن تیرے سکھ، جنہاں تیری سیو کمائی۔ ٹلچک جامہ دھار انتکال آئے پر بھ تیری پنج رکھائی۔ گن ندھان گھر آئکے، سکھ مان دوائی۔ جتھے گیوں دیہہ تجایکے، ستجگ ٹگری ست رکھائی۔ پھر آئیوں جوت پر گٹائیکے، نہ ٹلنک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستجگ اندر سچ تخت جائے بھائیکے، چار ورن کرے تیری وڈیائی۔ انتکال کل پر بھ کھیل رچایا۔ چار ورن انتکال اک کرایا۔ راجا رانا پھڑ تختوں لاهیا۔ پورن پائی گھاں، جو دکھ سنگرور میں پایا۔ پر بھ توڑے سرب جنجاں، انتکال پر بھ ہوئے سہایا۔ گر مگھ ورلا جانے پچھلا حال، مہاراج شیر سنگھ سچ دئے لکھایا۔ وقت سہائے آن پر بھ، جاں ہوئے ویلا۔ وقت سہائے آن پر بھ، ٹلچک کھیل پر بھ کھیلا۔ انت گوائے مان سب، وچھڑیاں پر بھ سنجوگی میلا۔ گت مت جانے آپ سب، جوت سروپی اچرج کھیلا۔ امرت جھرنا وچ جھراۓ نبھ، جگائے جوت آتم بن باتی بن تیلا۔ ٹلچک اندر مہاراج شیر سنگھ، بھگت بھگوان کرائے میلا۔ بھلگتن اپچے من اندھ آگیاں۔ سرت شبد پر بھ دیوے برہم گیاں، چر دھوڑ سب تپر تھ اشنان۔ سوہنگ شبد آتم داں۔ ٹلچک پار کرائے پُر کھ چتر سُجان۔ خالی دسن سو جن، مد ماس جو رسانا لان۔ ٹلچک اندر پورن جوت پر گئے وشنوں بھگوان۔ آپ اڈول پر بھ، سب جگت ڈلایا۔ سو سہائے تھاں، پر بھ جتھے ڈیرہ لایا۔ توڑ دے مان ہنکار وکار، جو جیو رِدے وسایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت پر گٹاوے جھب، سادھ سنگت جتھے رسن دھیایا۔ رسانا جیپیا رمیا رام۔ پر گٹ جوت پر بھ پورن کرائے کام۔ منی سنگھ دوائے مان پر بھ، پنڈ بھنڈاں بنے سچ دھام۔ راجے رانے آون در، سوہنگ شبد مارے باں۔ مہاراج

شیر سنگھ جوت نِنجن، سَتْجَنْجَ جوت پر گلاؤے جھب۔ جوت سرُوپ پر بھ نِراہار۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھار۔ گلگ جامہ دھار، بیڑا کر جائے پار۔ گر سکھ ورلا پر بھ کی پاوے سار۔ مور کھ مگدھ نہ کرے وچار۔ گلگ اندر بھگت جن اجلے، جوت سرُوپ پر بھ کرے آکار۔ نہ ہلنک کل او تار۔ بھگتن دیوے گلگ تار۔ ستن دیوے پر بھ ساچی سار۔ نہ ہلنک کل آیا۔ گھنک پُری پر بھ بھاگ لگایا۔ نزاں لکھمی پر بھ منی سنگھ درس دکھایا۔ کول نین بِر مگٹ لکھایا۔ کر درس آتم ترِپتایا۔ تن من ہوئے پر بھ چرن سیو کمایا۔ آتم لیا پر بھ ساچا من، دوئے جوڑ در سیس جس جھکایا۔ شبد لکھاوے پر بھ ساچا دھن، بانی بودھ جگت لکھایا۔ وجے واج شبد گن، آتم دھن ناد وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ اندر، سنت منی سنگھ ماندوایا۔ منی سنگھ سچ تیرا دھام۔ پر گٹ جوت پر بھ کرے تیرا کام۔ سَتْجَنْجَ اجل ہوئے تیرا نام۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ، گلگ پر گٹے جوں دوا پر شام۔ ستن سنگ پر بھ وسنيہارا۔ شبد سُرت ساچا راہ دئے والا۔ گلگ پر گٹے جوت، چار گنٹ کرے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ جو کچھ کرے سوئی کل ہوت، پر گٹے نہ ہلنک او تارا۔ دکھ بھکھ پر بھ روگ مٹایا۔ امرت میلکھ بر س آتم ترِپتایا۔ سُپھل کرائے مات گھ، جس چو مگھ پایا۔ انتکال کل لگے نہ دکھ، ساچا پر بھ ہو جائے سہایا۔ نِردھن بال اُپھ گھ، جو جن آئے گر چرن سیس نوایا۔ گلگ بھلے سے منگھ، پر بھ ابناشی گھر ماہ پایا۔ بے گھ خالی جوں سُنمُل رکھ، انتکال پر بھ نزک نواس رکھایا۔ گر مکھاں کر اجل مگھ، مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ گر سکھ چو کل گر چرن بھرواسے۔ ساچا پر بھ کر پا کر، آتم جوت کرے پر کاشے۔ گلگ پر بھ دھرنی دھر، کوئی چیونہ جائے نہ اسے۔ ساچا پر بھ بھر جائے بھنڈارے اُتل اکھٹ سچ بیکنٹھ کرے نواسے۔ بے گھ چو در آئے جائے بھل، گر سکھ پریت چرن رہرا سے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نِنجن، آپ اُتل نہ تُل تُلا سے۔ چو کی جانے پر بھ کی سار۔ آتم بھلے نہ کرے وچار۔ وچ وسے پر بھ سچ بھتار۔ نظر نہ آوے ہوئے اندھ انھیار۔ گر مکھاں پر بھ آتم گیان دے، آتم دیپ کرے اجیار۔ سچ پر کھاں

چرن دھیان دے، ساچی شبد وچ دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ دان دے، ٹھج بیڑا کر جائے پار۔ انتکال کل پربھ آپ کرائے۔ جوت سروپ اگن جوت لگائے۔ سوہنگ ساچا بان پربھ شبد چلائے۔ بے سکھاں بان مد ماسی کوئی رہن نہ پائے۔ گر سکھاں دیوے برہم گیان، نج گھر واسی نج گھر نظری آوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جناں گھر جوت جگاوے۔ بھگت ترے جگت بھلایا۔ پربھ نہ ڈلے کسے جن ڈلایا۔ بانہوں پکڑ گر سکھ ساچے مارگ لایا۔ سوہنگ ساچا گیان دے، پربھ آخر جوت جگایا۔ جن بھگتاں سوہن دوار بنک۔ ٹھج جامہ دھار اک کیا راؤ رنک۔ اوچ پچ بھیو چکائے منک۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت جن تارے، جوں تارے جنک۔ اپ تج وائے پرتھمی آکاش، جیو تن رچایا۔ مت من بُدھ دھر، پوئ رُوپی سواس چلایا۔ کام کرو دھہ ہنکار کر، جگ جھوٹھے دھندے لایا۔ بے سکھ جیو خوار کر، مد ماس آہار بنایا۔ جن بھگتاں کل وچار کر، سوہنگ ساچا نام جپایا۔ ٹھج ساچی جوت دھار کر، نہ کنک ناؤں دھرایا۔ جوت سروپی آکار کر، پربھ اپنا آپ پچھپایا۔ جیو جنتاں جوت ادھار دھر، پربھ وچوں دس نہ آیا۔ جن بھگتاں کرم وچار کر، پربھ ہر دک جوت جگایا۔ اتم وچ سنسار کر، ساچا لیکھ پربھ لکھایا۔ ٹھج اتم کھیل کر تار کر، پربھ سارا کھیل مٹایا۔ جوت سروپی اگنی بال کر، اگن جوت پربھ چار گنٹ لگایا۔ دکھ بھکھ ٹھج جیو بے حال کر، ہاہاکار کر جگت روایا۔ نہ کنک ٹھج او تار نز، انتکال کل آن کھپایا۔ گر سکھ ٹھج پار کر، پربھ جوتی جوت میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت آکار کر، سنجھ ساچا لایا۔ سنجھ چلے شبد نیارا۔ سوہنگ ہووے بے بے جیکارا۔ جن بھگتاں دیسے پربھ چرن دوارا۔ جتنے وسے آپ نر نکارا۔ جوت سروپ پربھ رہے جوت ادھارا۔ ٹھج بے سکھ جیو کیوں پاوے نہ پربھ کی سارا۔ امرت نام مہارس پیو، میٹ جاوے دیہہ اندھیارا۔ گر چرن لاغ سدا جگ جیو، سچھنڈ ملے دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ نرمل جوت دھرے وچ آخر دیو، جھوٹھی دیہہ ہوئے اجیارا۔ گیان گت کوئی جن جانے۔ موڑکھ مت نہ پربھ رنگ مانے۔ گر سکھ چلے پربھ کے بھانے۔ اڑے جھڑے پربھ بھنے

جوں بھٹھیا لے دانے۔ درکھڑے نگم و چار کرے فلچ کپڑ کھ سُجانے۔ مہاراج شیر سنگھ کل پر گٹ جوت، در ڈگن آئے راجے رانے۔ سب تے وڈا پربھ کا در۔ راؤ رنک انٹکال اک جائے کر۔ جوت سروپی جوت پر گٹائے نہ کلنک او تار نر۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے، سادھ سنگت کل مول نہ ڈر۔ گر پورا لاج رکھائے، جو چل آیا در۔ مہاراج شیر سنگھ انت جوت ملائے، گر سکھ نہ جائے مر۔ گر سکھ ہوئے نہ جگ مرن۔ انٹکال جوت سروپ ہوئے نہ کلنک گر مکھ ورلا ورنا۔ سادھ سنگت پربھ چرن لاگ فلچ ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ شبد ڈنک، انٹکال چار ورن اک کرنا۔ چار ورن پربھ اک کرائے۔ سچ ہند داسی سستجگ لائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی پربھ نشٹ کرائے۔ قرآن انجلی سستجگ دس نہ آئے۔ جھگڑا ہوئے ہند محمدی، مہاراج شیر سنگھ بیاسو پار چرن ٹکائے۔ چرن کوں بھنڈال پربھ دھریا۔ پورا بچن منی سنگھ تیرا پربھ کریا۔ ہاہاکار کر جگت سب ڈریا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا، فلچ نہ کسے توں ڈریا۔ سو کیوں ڈرے، جس پربھ ہوئے سہائی۔ جن کیوں مرے، جس پربھ ساچا درس دکھائی۔ فلچ ترے جن ہر دے پربھ رہیا سمائی۔ تن کے کارج سرے، جو آئے چل پربھ سرنائی۔ انٹکال دکھ ڈاڈھا بھرے، جو جائے مکھ بھوائی۔ آوے جاوے جنمے مرے، گر بھ واس پربھ واس کرائی۔ در آئے کھوٹے ہوئے کھرے، سادھ سنگت پربھ لے ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ بھیو نہ آوے رائی۔ بے مکھ کی جانے پربھ کا بھیوا۔ گر مکھ جانے جو گر چرنی لائے سیوا۔ فلچ پر گٹیا نہ کلنک، وڈا داتا دیوی دیوا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گئے الکھ ابھیوا۔ سو سہایا تھان، جتھے پربھ جوت جگائی۔ سو سہایا تھان، جتھے پربھ پر گٹ جوت انہماں مان گوائی۔ سو سہایا تھان، جتھے پربھ سادھ سنگت درس دکھائی۔ سو سہائے تھان، جتھے پربھ سوہنگ شبد چلائی۔ سو سہائے تھان، جتھے پربھ جن بھگت ترائی۔ سو سہائے تھان، جتھے پربھ ابناشی سنگھا سن بیٹھائی۔ سنگھا سن بیٹھا آپ نر سنگ۔ جوت سروپ رانیاں مہارانیاں کرے ننگ۔ دیوے شبد گیاں، وجائے آتم کنگ۔

کلگ اُدھرے بھگت جن، جوں تریا بھگت بھرنگ۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ اندر گر ساچا مر گند۔ بھوگ لگائے گر پر سادی۔ ہنکار نوارے آتم سادھی۔ رنسا پر بھ جیو سدا ارادھی۔ کلگ پر گٹیا جوت سروپ سدا انا دی۔ مہاراج شیر سنگھ انکال تدھ بن کوئی نہ بن دا دادی۔ آئی بکرمی ویہ سوائٹھ۔ دوس گیا اپر اٹھ تے سٹھ۔ سادھ سنگت کیا بھنڈاں اکٹھ۔ کلگ الٹی گیڑ جائے پر بھ لٹھ۔ سرشت سبائی کھپائی ویچ بھٹھ۔ گر مگھ کلگ گر چرنی آئن نٹھ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار دیوے شبد ادھار، گر سکھ نہ چھوڑے ہٹھ۔ جوت پر کاشے مات پاتال ویچ آکاشے۔ سادھ سنگت گر چرن نواسے۔ کلگ جیو پر بھ چرن بھروا سے۔ دیلا انت پر بھ کرے بے انت، سرشت سبائی ہوئے ناسے۔ مہاراج شیر سنگھ ستھگ تیری منت، چار گنٹ پر بھ شبد وا سے۔ چلائے شبد سرب گونتا۔ جنائے شبد پر بھ بھگونتا۔ لکھائے شبد دکھائے سادھن سنتا۔ اپنائے شبد آدن انتا۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھگونتا۔ بھگون ہوئے بھگت پر گٹایا۔ ساچا مان پر بھ آپ دوایا۔ نہ کنک سر چھتر چھایا۔ دھر جوت پر بھ ستمن جنم دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، ماتھے منی سنگھ تلک لگایا۔ جستھے تجاءے دیہہ سنت، او تھے پر بھ جوت پر گٹائے۔ جوت پر گٹائے آپ پر بھ، جوت للاٹ جگائے۔ کر جائے اُپت چار ورن پر بھ سرنی لائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری کوئی نہ جانے گت میت، گر مگھ ورلا تیرا بھیو کل پائے۔ ستمن پر بھ اپنا بھیو گھلایا۔ دے درس اگیان اندھیر مٹایا۔ توڑ آتم حرص، برہم سروپ بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ ہردے امرت ساچا برس، دسوال دوار گھلایا۔ کھلے دوار ہوئے جوت پر کاشے۔ اندھ اگیان وچوں دیہہ ناسے۔ ستمن سنگ سدا پر بھ وا سے۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ دشٹ کرے انت ناسے۔ دشٹ ڈراچار سو جن کھائے۔ مد ماس جو رنسا لائے۔ ساچا پر بھ لیا بھلائے۔ پر گٹی جوت کل گوبند رائے۔ بھگت جناں در گھر ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت مل ہر جس گائے۔ پر بھ ابناشی جوت پر گٹائے۔ سنت جناں پر بھ آپ وڈیائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ناؤں کلگ ساچی نائے۔ سنت منی سنگھ وڈ ستمن سنتا۔ اتم کیا پر بھ ویچ کلگ جیو جتنا۔ ستگر بنایا پر گٹی

جوت پر بھو بھگونتا۔ تخت بھایا رکھے سر ہتھ، پر بھ ساچا کنتا۔ ندری ندر کر پار کرایا جگ وڈ مہنتا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری وڈیائی، مان دوائے ویچ سادھن سنتا۔ ستمن کل بھیا انند۔ آتم توڑے پر بھ ہوئے بند۔ ہوئے پر کاش جوں آکاش چند۔ سیپیل آتم اُتم سکھ پرمانند۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ورکھ، سکھ پائے چیو نج وچار۔ امرت ورکھ پر بھ کرپا دھار۔ ٹھیک مایا بھلایا سنسار۔ نظر نہ آئے پر بھ اگم اپار۔ جوت سروپ کل کیا آکار۔ نہ کنک نراہار نزویر، ٹھیک آیا جامہ دھار۔ مہاراج شیر سنگھ کل ورتاوے، سر شٹ سبائی ہوئے خوار۔ آتم بده آپ پر بھ ماری۔ مایا دھاری ہوئے ہنکاری۔ رنسا لو بھی چیو سنساری۔ پر بھ پچھانے کوئی نر ناری۔ پر گٹے کل پر بھ آپ مراری۔ بے مکھ جائیں جنم جوںے ہاری۔ گر سکھ دیوے ساچا نام ادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، پر گٹ جوت چیخ سواری۔ بھگت جناں ہر آپ سوارے۔ رنسا جپ جپ ہر نام اُترے پارے۔ انکال کل جائیں سچ دوارے۔ جوت پر کاش ہوئے جوت چمتکارے۔ اند شبد دھن سدا گنجارے۔ ٹھل جائے آتم سُن، جس نوں بخشے آپ گردھارے۔ سب لوچن دیکھن مُن، پر بھ دیوے سنت پیارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنت منی سنگھ چُن، سَتھگ اپجایا پُر کھ اپارے۔ سَت پُر کھ سد آیا۔ قلم پکڑ ویچ ہتھ ٹھیک لیکھ لکھایا۔ کوئی نہ رہے کسے دی اکڑ، پر بھ اپنی جوت پر گٹایا۔ سب چرن لیاوے کپڑ، راجا رانا تختوں لاہیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ راجا رانا کوئی نہ دیسے۔ پر گٹے جوت پر بھ آپ جگدیشے۔ انکال ورن چار ہوئے اک رنگ اکیسے۔ جھلے چھتر نہ کنک تیرے سیسے۔ امرت ساچا نام، کوئی ورلا گر مکھ پیسے۔ گر سکھا تیرا مان، بے مکھ نہ ہوئے ریسے۔ پر گٹی جوت بھگوان، ٹھیک چیو دو پھاڑا پیسے۔ مہاراج شیر سنگھ گنی ندھان، ورتائے کھیل ہوئے بیس اکیسے۔ ورتے کھیل پر بھ اتحاہ۔ انکال کل کسے ملے نہ سچا شاہ۔ تھل جل تھل پر بھ چار گنٹ دئے وہا۔ جوت سروپی جوت پر بھ ویچ سکھ رہیا سما۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چون، سب در آئے مورکھ پت جائے گوا۔ گر در دربارا، وسے پر بھ سچا

نِر زکارا۔ کھنڈ برهمنڈ جوت آکارا۔ سرب سر شست پر بھ پس پارا۔ چو جنت دیبا جوت ادھارا۔ مائس جنم گوایا، مورکھ چونہ کرے وچارا۔ گر سکھاں بھیو گھلایا، پر بھ کھول دسم دوارا۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھایا، امرت دیوے سچ بھنڈارا۔ بھگت بھنڈاری پر بھ اکھوئے۔ در آئے مان دِوائے۔ جو جن چرنی سپس جھکائے۔ بے مکھ ہس نس نس گھر مڑ جائے جوں سنبھجے گھر کاؤں بلائے۔ گر مکھ پی امرت نام، آتم تر کھا بُجھائے۔ مهاراج شیر سنگھ درس دان دے لوچن جوت جگائے۔ جوت جگائے آپ پر بھ، مٹ جائے اندھیرا۔ ہوئے جوت پر کاش، چو نہ سُو جھے سنجھ سویرا۔ دُکھ درد جائیں نس، جنہاں ملیا پر بھ نیرا۔ سنت منی سنگھ ویچ پر بھاس، بھنڈالی لایا ڈیرا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، دیلے امرت سر شست سبائی ڈھایا ڈھیرا۔ سر شست سبائی خاک رُلائی، جوت نِر بھن آئی جگ۔ جوت پر گٹائی پے جائے دھائی، پاپ اندھیری گئی وگ۔ نہ کوئی ہوئے سہائی، دُکھی چو بِلاۓ کلگ جو جلاۓ پاپاں اگ۔ مهاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی، آتم جوت چو جائے جگ۔ جگے جوت اگم اپاری۔ سادھ سُنگت بھرے بھنڈاری۔ در گھر آئے پر بھ چیخ سواری۔ نِر بھن جوت گر سکھ آتم کرے اجیاری۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گئے، نہ کلکنک او تاری۔ آوے جاوے اپنا بھیو نہ گھلاؤ۔ اُپجاوے ڈھا ہوے اپنا کھیل نہ کسے دکھاوے۔ راوے گاوے تِس جن پر بھ ساچی سو جھی پاوے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، بے مکھ رہن نہ پاوے۔ نام وہنا بے مکھ موآ۔ بے مکھ نندک رہے نہ دوآ۔ امرت جھراوے پر بھ آتم چوآ۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، گر سکھ جگاوے سوآ۔ امرت جھرنا آتم جھرائے۔ امرت بوند کوں میں پائے۔ کھول کوں ترے بھوں سُجھائے۔ جنم جنم دی سو جھی پائے۔ پر گٹ جوت ستمن وڈیائے۔ سنت منی سنگھ سُنگر سُنگ بنائے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ، کلگ بے مکھاں دس نہ آئے۔ دیسے نہ پر بھ جوت سروپ۔ جوت سروپ جوت آکار نہ کوئی رنگ روپ۔ بھگتن آئے چیخ سوارے پر بھ ساچا بھوپ۔ سُنگ بھوے تیری سکداری، سنت منی سنگھ سَت سروپ۔ بھگتن دیوے نام خماری، مہما پر بھ کی

بڑی انوپ۔ مہاراج شیر سنگھ نر بھن جوت آکاری، دیوے درس سوچھ سروپ۔ درس دان گر سکھاں پایا۔ آتم گیان پربھ آپ دوایا۔ نجانت سکھ نج ماه اُبجایا۔ بھرانت بھلکھا سارا لاهیا۔ اُوچ نیچ سب بھیت چکایا۔ چار ورن پربھ اک کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ تیرا انت کئے نہ پایا۔ پربھ کا انت چونہ جانے۔ اپنی مہما پربھ آپ وکھانے۔ ستن مہما پربھ آپ لکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ٹلچ کیئے سکھڑ سیانے۔ منی سنگھ جگ مان تجایا۔ اچھت پرمیشور ردے وسایا۔ مکند منوہر کھمی نرائن سر چھتر چھایا۔ دے درس مہاراج شیر سنگھ نراس آس پُجایا۔ کر درس نرمل ہو آجیا۔ ستن ملیا پورب جنم نیچ جو بیا۔ ٹلچ بے مگھ پائے جو کرم کل کیا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گنوت، چوکر پربھ ملن کا ہپا۔ پربھ ملے پرمیم کر، جو جیو آس رکھایا۔ پرگٹے جوت خیال کر، منی سنگھ مان دوایا۔ مان دوائے آپ پربھ ٹلچ دیر نہ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، ستن مہما آپ لکھوایا۔ اٹھ اٹھ اٹھ گر سکھ بے مگھ جائیں بھاگ، ویلا گیا ہتھ نہ آیا۔ سرِ شٹ سبائی پربھ ہتھ واگ، اٹھ وہن پربھ جگت بھلایا۔ گر سکھاں نہ لاگے داغ، جس چرنی سیس جھکایا۔ آتم اُبچے پربھ چرن دھیان، پربھ ساچا دیا کمایا۔ پورن ہوئے گر سکھ تیرے بھاگ، ٹلچ پر گٹ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ ٹلچ درس پربھ در کا پیارا۔ پاوے کوئی گرمگھ نیارا۔ مایادھاری دیہہ وکاری بھلا سنسارا۔ سادھ سنگت ملیا سچھنڈ دوار۔ جگن ناتھ گوپال دیوے درس اگم اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ سد نال سب، جو جن کرے وچارا۔ آتم وچار نہ پربھ وچاریا۔ پائے نہ سار جپو جس جنم سواریا۔ ہوئے خوار نہ کسے بھرم نواریا۔ کل آیا جوت دھر نہ کنک او تاریا۔ پربھ بیڑا کر جائے پار، جو جن چرن آئے نہ سکاریا۔ گر گھر ہوئے ہر کا دوار، جتھے پربھ کرے جوت آکاریا۔ جوت سروپ پربھ دشٹ سنگھار، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نر اہار، نر ویر اکھوا لیا۔ نرہاری پربھ نر ویر سداۓ۔ ٹلچ چو کل کرم کمائے۔ جامہ دھار آپ پربھ، بے مکھاں پھڑ لیائے۔ انت نہ لیوے کوئی سار، پربھ نرک نواس دوائے۔ گر سکھاں پربھ جائے تار، گر گوند جو رسانا گائے۔

مہاراج شیر سنگھ تیرے چرنا پیار، گر سکھ بھل نہ جائے۔ بُھلے سو جن جس آپ بھلائے۔ بے مکھ درتے رہن نہ پائے۔ گر سکھ پورا پر بھ چرنی رہیا لپٹائے۔ دھن دھن گر سکھ، دھن جنیندی مائے۔ اُتم ہو یا فلنج مکھ، چار جگ پر بھ مان دواۓ۔ جوت سروپ آتم دیوے سکھ، دکاری دکھ کوئی رہن نہ پائے۔ آتم اُترے من کی بھلکھ، مہاراج شیر سنگھ در تیرا جو پائے۔ پاوے درس جس درس دکھاوے۔ مگدھ اندھ اگیانی دس نہ آوے۔ گر سکھ چڑھ سُجانی، بُدھ بیک پر بھ کرایا۔ ساچے ہوئے گر سکھ دھیانی، دوس رین مہاراج شیر سنگھ رنسا گایا۔ حجم ساچا پر بھ ورتائے۔ دُسر کوئی رہن نہ پائے۔ گُنٹ چار چج شبد جنائے۔ آد جگادی سرب بیاد ھی پر بھ انا دی، ناد دھن اُپچائے۔ جوت نِنجن سرِشی ساد ھی، سادھ سنگت رنسا اراد ھی، گائے نہ سکے کوئی راگی نادی، پر بھ کا بھیو کوئی نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سرِشی سبائی لاد ھی، بیڑا شوہ دریا رُڑھائے۔ بھر بھر پر بھ ڈوبے پور۔ فلنج تیری آسا پور۔ سَنجگ اُبچے اُبجاوے، منی سنگھ تیرا پر بھ ساچا نُور۔ مہاراج شیر سنگھ پار لنگھاوے، سرب جیاں دی سردھا پور۔ مان دواۓ آپ پر بھ، جگت وڈیا کے۔ بھگت تراۓ آپ پر بھ، پر گٹی جوت ساچے در آ کے۔ گُن نِدھان آپ پر بھ، نام بُھچھیا جائے پا کے۔ بھگت و چھل بھگوان پر بھ، سنت پچن کل جائے ست کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ پر بھ بے انت، سَنجگ ساچا لائے فلنج مٹا کے۔ مٹے فلنج ہوئے دھندوکارا۔ کوئی نہ دیسے رنسا جس مد ماس آہارا۔ بے مکھ پیسے پساوے پساو نہارا۔ کوڑی کھیل فلنج کوڑی کوڑ ٹھیٹھی، پر بھ لیکھ لکھاونہارا۔ ساچا نام در گر سکھ پی سے، پر بھ ملیا پلاو نہارا۔ مہاراج شیر سنگھ چھتر جھلے تیرے سسے، نہ کلک ناؤں لکھاونہارا۔ نہ کلک پر بھ نہ کامی۔ پر گٹی جوت پر بھ انتر جامی۔ مان گوائے پر بھ شرع سلامی۔ بھید دکھائے دیر نہ لائے، توڑے مان اکھمانی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری کوئی سار نہ پائے، بُھل ڈل فلنج چو آتم ہوئی نادانی۔ فلنج چپونہ ہوئے دھیان۔ پر گٹے جوت و شنوں بھگوان۔ درس دے پر بھ دیوے سوہنگ دان۔ آتم چاڑھ میٹھی رنگ، پر بھ بخشے شکت مہان۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا در، راؤ

رنک اک سماں، گلگ پر گئے وِشنوں بھگوان۔ سکے پھل پربھ لائے ڈالی۔ سنتا سنگھ آتم ہوئی خالی۔ منگ بھکھ پربھ چاڑھے لائی۔ ساچا پربھ لیکھ جائے لکھ، نہ منگ کوئی دلائی۔ سوہنگ نام پاوے بھکھ، دو جہانas والی۔ بے مگھ در ناچے جوں رچھ، پربھ جوت سدا چھپائی۔ مہاراج شیر سنگھ سَت سَت تیرا سکھ، جس چرن پریتی لائی۔ بھانا ورتے ہر کے بھانے۔ گلگ جیو کوئی نہ جانے۔ گلگ نہ رہسی کوئی رابے رانے۔ شبد جگائے پربھ اٹھائے ستر لکھ پھانے۔ جیو جنت انجانے پئے گرلان، داڑھاں ہیٹھ بچے چبانے۔ گلگ بھجن جیو جوں بھٹھیا لے دانے۔ مہاراج شیر سنگھ سب کچھ ورتے تیرے بھانے۔ جگت ہو یا گلگ اندھ، گر سکھ سوہن چرن مکند۔ آس پاس پاس آس بیاس۔ پر گئی جوت پربھ گُنたس۔ سنت سُہیلا کرے سنت واس۔ ساچا دھام کرے پرکاش۔ مہاراج شیر سنگھ سچا شاہباد۔ وچھڑ ملے مل نہ وچھڑے، انتکال کل آیا۔ جیو جنت پیراۓ تیل سب پڑے، پربھ ساچا بچن لکھایا۔ پربت سب جگت دے ملے، پربھ جوت سروپی دے ہلایا۔ پربھ گڑھ گوڑ توڑے قلہ، سوہنگ بان گلگ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن ملے، مل پربھ مہا سکھ پایا۔ سچ شبد پربھ سچ لکھاونا۔ نز بھئے ہوئے جس پربھ رنسا گاؤنا۔ گلگ پائے سکھ نہ کسے دکھاونا۔ کر جیو ارداس پربھ پر گٹ ہوئے دکھاونا۔ ہنکار نوار دشٹ سنگھار، پربھ ساچے راہ تے لاونا۔ جگت بھنڈار دے امرت بھنڈارا، آتم گیان مٹاونا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہنکنک او تار، چار گنٹ بجے جیکار کراونا۔ جیو جنت بجے پربھ ڈلاوے۔ پربھ ابناشی نام میٹ جاوے۔ پر گٹ جوت سروف پربھ درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ کر ساچا بھنو، نز بھئے ہوئے گر سکھ تراوے۔ دھن دھن گر سکھ، پربھ ابناشی جس گھر میں پایا۔ آتم پربھ لائے بھکھ، سائبک روپ پربھ وچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ اندر، پر گٹ جوت نہ ہنکنک ناؤں دھرایا۔ شبدی شبد لکھاوے بانی۔ بے کھاں آتم مارے کانی۔ بے مگھ ورلے ایشر جوت پچھانی۔ سنت منی سنگھ سَتِجگ تیری رہے نشانی۔ اٹھ جیٹھ کل پھیر نہ آونا۔ در گھر پر گٹ جوت پربھ پھر نہ سہاونا۔ پر گئے جوت پربھ کھولے سوت،

گر سکھاں گیان برہم دواونا۔ مہاراج شیر سنگھ دھن دھن گر سنگت چرن لاگ جس انت سکھ پاؤنا۔ گیا آیا پربھ بھیو چکایا۔ جوت سروپ دھار کھیل ٹکج اندر اپنا بھیو گھلایا۔ سہائے تھان سو در مندر، جستھے پربھ منی سنگھ مان دوایا۔ بے مکھ در جوں بندر، من وچ ہنکار رکھایا۔ ہوئے نہماں پربھ آتم توڑے جندر، سوہنگ کنجی پربھ شبد لکھایا۔ پربھ ساچا وسے دیہہ اندر، بے مکھاں بھیو نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکج اندر، جوت سروپی چلت ڈلایا۔ پربھ آئے وقت وچار کر، لیکھ لکھائے لیکھے۔ پربھ جائے جنم سدھار کر، جو جن آئے درشن پیکھے۔ بے مکھاں جائے مار کر، جور ہے بھرم بھلکھے۔ گر سکھاں جائے شبد ادھار کر، ماں جنم لایا لیکھے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت آکار کر، تُدھ گر مکھ دیکھے۔ گر مکھ گر سکھ دو جن، پربھ جوت ایکا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی دھن، رسن جپ ہوئے بُدھ پیکا۔ جس آتم لیا من، درس پربھ ایکس ایکا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکج اگن گر سکھ نہ لاوے سیدکا۔ ستون سنگ ملے وڈیائی۔ سادھ سنگت پربھ رہیا سمائی۔ دھن دھن گر سنگت، دوس رین رہے پربھ جس گائی۔ جو در آئے جوڑ ہتھ منگت، ساچی بکھچھیا پربھ جھولی پائی۔ آتم چاڑھے نام سوہنگ رنگت، ٹکج ملے جیو وڈیائی۔ بھل نہ چیو جس بنائی بنت، بھرم بھلکھے جنم گوائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، پر گٹ وچ سادھ سنگت ہنکار نوارے سرب سکھدائی۔ نوار نوار ہنکار پربھ ہنکاریا۔ سَت پُر کھاں دے ادھار، پربھ ساچے کاج سواریا۔ کل نِرمل جوت آکار کر، ملن کرش مراریا۔ گر مکھ اُتم وچ سنسار، لکھاوے لیکھ پربھ آپ سنساریا۔ مہاراج شیر سنگھ اکھٹ بھنڈارا، گر سکھاں دیوے ور بھنڈ بھنڈاریا۔ ٹکج ہردک ہووے ٹھنڈ، جن ملیا مہاراج شیر سنگھ ایکنکاریا۔ ایکنکار ایک پربھ جوت۔ سرشٹ سبائی رہی کل سوت۔ بھگت جناں پربھ کھولے سوت۔ بے مکھ دُرمت در گئے روت۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھ گوت۔ شودر برآہمن کھتری ویش کوئی نہ دیسے۔

ایکا جوت سرب جیو پر بھ تیرے دیسے۔ ہنکاری دشٹ ڈراچاری انکال کلگ شد سروپی پیسے۔ مہاراج شیر سنگھ سنجھ اندر، ورن کوئی نہ دیسے۔

۷۱ ہاڑ ۲۰۰۸ بکرمی پنڈ ویر والا وہار ہویا

اٹھ جیو جاگ، پر بھ بھئے پر کاشے۔ کلگ لے او تار، کرے بند خلاصے۔ دیوے درس پر بھ آگم اپار، آتم دے دھرواۓ۔ سو جن ہوئے سکھڑ سُجان، مل پر بھ سمر تھ ابنا شے۔ کلگ لئے او تار، مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک شاہو شاباۓ۔ دسم دوار پر بھ آپ کھلائے۔ برہم گیانیاں برہم سروپ دے، جوت سروپ ویچ سکھ سماوے۔ کلگ جیو مگدھ انجان، پر بھ ساچا کوئی بھید نہ پاوے۔ گر سکھ ہوئے چتر سُجان، گرچن آئے سیو کماوے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، لکھ چڑاسی گیڑ کٹاوے۔ آتم سُن پر بھ دیوے کھول، جن بھگتاں درس دکھاوے۔ نہ کلنک گن نِدھان، جن بھگتاں لیکھ لکھاوے۔ سوہنگ جپاوے ساچا جاپ۔ چن لائے کوٹ لاہے پاپ۔ سادھ سنگت پر بھ مائی باپ۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں انت سہائی ہووے آپ۔ بھگت جناں پر بھ درس دکھائی۔ اچھل اچھل نہ چھلیا جائی۔ کلگ جیو مایا اگن جلائی۔ مد ماس رنسا آہار بنائی۔ انکال پر بھ نہ ہوئے سہائی۔ کُنبھی نزک نواں دوائی۔ کوکر سوکر پر بھ جوں لکھائی۔ پر گٹ جوت کلگ پر بھ اپنی کل ورتائی۔ پر گٹ جوت نر نرائی، ساچی بو جھ بجھائی۔ سادھ سنگت رنسا رمیا رام، ذات پات دا بھیو چکائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، چن لاگ دُتر تر جائی۔ چن لاگ پر بھ ملے وڈیائی۔ سُرت شبد آتم دُھن پر بھ دے وجائی۔ امرت جھرنا جھر جھرائی۔ امرت بو ند کوں میں پائی۔ کھلے کوں ہوئے پر کاش، اگیان اندھیر سرب مٹ جائی۔ پر گٹے جوت پر بھ گُنتاس، ایش جیو دا بھیو چکائی۔ سنت جناں پر بھ

سد ہے داس، گر سکھ ِ ورلے بُو جھ بُجھائی۔ سادھ سنگت پربھ ساچے پرکاش، ساچی جوت کل پرگٹائی۔ بھگت جناں پربھ کرپال دیال، برہم وید دی بُو جھ بُجھائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، پرگٹ جوت اٹل کل دیوے وڈیائی۔ برہم گیانیاں دیوے ہر ناؤں۔ پربھ جوت وسے ہر تھاؤں۔ نہ کلنک سدا بل جاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ رسانگن گاؤ۔ رسانارس نام رس پائے۔ ساچا پربھ درس دکھائے۔ آتم جوت جوت پربھ دے جگائے۔ ساچا پربھ ساچے تھائی سمائے۔ بھگت جناں ہر لاج رکھائے۔ پرگٹ جوت ہوئے سہائے۔ گلگ جامہ دھار، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائے۔ گر سکھ تیرے نام وڈیائی۔ پربھ جوت ویچ دیہہ سمائی۔ ابناش دکھ بھجن، گلگ آیا بھیس وٹائی۔ جھوٹھی دُنیا پربھ جوڑے بندھن، نہ کلنک سر مایا پائی۔ مایا جال جگت توڑے تدن، پربھ ابناشی نظر نہ آئی۔ مہاراج شیر سنگھ توڑے بندھن، دے درس ترکھا مٹائی۔ درس دیکھ آتم ترپتا سیا۔ جن بھگت پربھ چرن نواسیا۔ پرگٹے جوت مات پاتال آکاشیا۔ گلگ جامہ دھار سکھ دیہہ نواسیا۔ مہاراج شیر سنگھ نز او تار، رسانا جپ چو سواس سواسیا۔ نہ کلنک پربھ نز او تار۔ جوت سروپی کھیل اپارا۔ گلگ ہووے اندھ اندھیارا۔ پرگٹے جوت آپ نزنکارا۔ جوت سروپی جوت پربھ، جگو جگ لے او تارا۔ جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈارا۔ آتم میٹے اندھ اندھیارا۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ اندر، نہ کلنک نزاں نہ کلنک۔ چار گنٹ وجائے شبد ڈنک۔ شبد مار کرے پربھ اک راؤ رنک۔ گلگ تارے جوں تریتا جنک۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نر بھج، پرگٹے مات لوک بار انک۔ گر سکھ دوئے جوڑ کرے بندن، پربھ درس دکھاوے۔ ساچی جوت کرے پرکاش، اندھیر دیہہ مٹاوے۔ آتم جوت پرکاش کر، شبد ڈھن پربھ سد اپجاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُرت گیان کر، برہم دی بُو جھ بُجھاوے۔ گر در آئے گر چرن پیاسے۔ جس جن گر چرن بھرواس، ہوئے داس پربھ داسن داسے۔ سادھ سنگت پربھ سد ہے واسے۔ گلگ چپو بھلے کوڑے بھرواسے۔ پربھ جوت سروپ سدا اٹل، نہ سدا وناسے۔ جوت سروپ سَت شبد لکھائے۔ اندلوک ٹولوک برہم لوک پربھ دے اٹلائے۔

اگن جوت دیوے جگت جلائے۔ سوہنگ شبد پر بھ ساچا بان لگائے۔ چار گنٹ ہاہاکار مجھ جائے۔ بن پر بھ ساچے نہ کوئے سہائے۔ **کلنج** انت کال رہے مللائے۔ جن بھگتاں پر بھ میل ملائے۔ جوت سروپی درس پر بھ، سُرت شبد دا میل ملائے۔ دیہہ نواس کرے آتم واس، بجے جوت ملے پر بھ آپ ہر رائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب جناں دی آس پُچجائے۔ گرسکھاں امرت نام بھنڈارا۔ بے مگھ **کلنج** ہوئے خوارا۔ گرسکھ ساچا نام ملے ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس اگم اپارا۔ جو جن آئے سرنائے۔ کر کر پا پر بھ پار کرائے۔ پتت پانی ڈشت دُراچار پر بھ پار کرائے۔ آتم کر پر کاش، امرت مگھ چوائے۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ لاج رکھائے۔ **کلنج** پر گٹے پر بھ بھرپور۔ کوئی نہ جوت نر بخن ساچا نوُر۔ گرمگھ جانے جس جنائے پر بھ شردھا پور۔ مہاراج شیر سنگھ اندر وجائے آتم طور۔ جو ٹھج جھوٹھ جو مگھ رکھاوے رسن ہلکایا۔ جگت بھلاؤے ساچا شبد نہ وِچ وسايَا۔ شبد چوٹ پر بھ آتم ڈلایا۔ موڑ کھ مگدھ در رہن نہ پایا۔ پاپ اپر ادھ پر بھ نشٹ کرایا۔ بھرم بھلیکھا سارا لاہیا۔ ٹن ٹن نام آتم وکار مٹایا۔ **کلنج** ملیا نہ ساچا تھاؤں، اوانگ سوہنگ پر بھ راہ چلایا۔ پر گٹے جوت اگم اپار، شبد سُرت دا میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، در تیرے سرب سکھ پایا۔ بے مگھ پر بھ آپ درکاریا۔ جن بھگتاں کر پا کر، پر بھ پار اُتاریا۔ **کلنج** جامہ دھار، اپنا بھیونہ کسے چتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تاریا۔ **کلنج** جیو انت کر، انت کال کل ہوئے خواری۔ نہ کنک جوت پر بھ اُتاری۔ جوت سروپی جامہ دھار، سرب سر شٹ پر بھ آپ سنگھاری۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ نرمل دیوے درس کرشن مُراری۔ تریتا پر گٹے رام، پر گٹ جوت دواپر پار اُتاری۔ درس دکھاوے پر بھ گردھار۔ سادھ سنگت پر بھ لئے او تار۔ امرت مگھ چواوے، پی امرت چو ہوئے آتم اُجیار۔ اگیان اندر پر بھ دیہہ وناسے، جن بھگتاں دیوے پر بھ امرت بھنڈار۔ گرمگھ ورلا کوئی رسنا لائے۔ رسن لاغ امرت رس چاکھے، آتم نین پر بھ کھول وکھاوے۔ کھلے ٹن، شبد دھن پر بھ دیہہ وجاوے، آتم جوت جگائے۔ آتم جگے جوت ہوئے

پرکاش، ساچی جوت پربھ وِچ دیہے ٹکائے۔ بھگت جناں پربھ سد ہے پاس، جگو جگ پربھ درس دکھائے۔ فلنج چپو رکھ چرن بھرواس، انت کال پربھ ہوئے سہائے۔ سچھنڈ سچ گھر واس، گرسکھاں جوت جگائے۔ دیوے پدوی اٹل، گرمگھ چرن لاگ تر جائے۔ لگے چرن آئے گرسکھ۔ درس دکھائے مٹائے پربھ آتم ترکھ۔ گھر آئے پربھ جائے لکھ۔ رسا جپ چپو منگ ساچی بھکھ۔ مهاراج شیر سنگھ ساچی ناؤ، فلنج چڑھے پورے گرسکھ۔ گرسکھاں پربھ ماندوا یا۔ چار ورن وِچ وڈیا یا۔ برہم لوک پربھ آپ اٹایا۔ برہم وید دا مان گوا یا۔ ساچا گرسکھ نہ کنک وِچ برہم لوک ٹکایا۔ دھڑو گوائے مان، سورن سنگھ ماندوا یا۔ سچھنڈ نواس دے دھرواس، پربھ تھان سہایا۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا ماندوا یا۔ فلنج چپو بھیو نہ جانے۔ جن بھگتاں سُتیاں رین پربھ کھڑا سرہانے۔ فلنج جامہ دھار، مان گوائے راجہ رانے۔ گرسکھ آتم نام پربھ رنگن، بے کمھ بھجن جوں بھٹھیا لے دانے۔ نہ کنک جوت نر بھن دیوے مان نمان نمانے۔ بھگت جناں پربھ کٹے روگ، آتم جوت جگے مہانے۔ بے کمھ آتم سدا سوگ، ساچا پربھ نہ رسن وکھانے۔ مهاراج شیر سنگھ راؤ رنک ہوئے تیرے بھانے۔ راؤ رنک پربھ اک کرائے۔ سرب چپو میں رہا سمائے۔ جوت سرُوپی جوت پربھ، وِچ وسے نظر نہ آئے۔ گرمگھاں امرت جھرنا جھرے نبھ، کھول کوئ پربھ درس دکھائے۔ گرسکھاں پربھ ساچا لیا لبھ، بے کھاں دس نہ آئے۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت ادھارن، اُدھرے سو جن جو سرنی آئے۔ جو جن آئے پربھ سرنا یا۔ کر کر پا پربھ بیکنٹھ نواسدوا یا۔ پرگٹ جوت وِچ مات، اپنا کھیل رچایا۔ ساچی کرے جوت پرکاش، گرمگھاں پربھ بھیو چکایا۔ اُپر باشک سچ نواسی، پربھ نین مُدھار کسے بھیو نہ پایا۔ پرگٹ جوت کرے پربھ، گھنک پری وِچ بھاگ لگایا۔ کھانی بانی گنگن پتالی، جوت سرُوپ دیپ تین لوک جگایا۔ جوت سرُوپ پربھ، پربھ کی جوت سد ڈمگایا۔ جن بھگتاں کھنڈ سچ نواس، پربھ جوتی جوت ملایا۔ بے کھاں فلنج ہووے ناس، مد ماس آہار بنایا۔ انت کال ہووے نزک نواس دھرم راج دے سزا یا۔ بھگت جناں ہر دے پربھ درس،

مُرست شبد دا میل کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے چرن نواس، انت کال وچ جوت ملایا۔ ملائے جوت پربھ نزنکاری۔ بھگت جناں دی چیخ سواری۔ گر کی سیوا دوار گلچ جامہ دھار، پر گٹے کرشن مُراری۔ جن بھگتاں دیوے تار، جوں سدھاۓ چیخ سواری۔ انت کال نہ ہوئے خوار، جن ملیا شام مُراری۔ مهاراج شیر سنگھ سو جن پائے تیری سار، جس دیوے درس جوت اگم اپاری۔ جوت درس کوئی جن پائے۔ بُجھی دیپک آتم پربھ دئے جگائے۔ سچکھند نواسی سچ گھر سچ در دی بو جھ بُجھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَت پرکھاں مان دوائے۔ گلچ پر گٹے تریلوکی نندن۔ سادھ سنگت نام دان گر در تے منگن۔ گلچ گر سکھ جوں بھرواس چندن۔ سوہنگ شبد آتم لکھائے، مهاراج شیر سنگھ گر سکھ توڑے بندھن۔ جو جن آئے چرنی سیس جھکائے۔ چرنی جھکے ہوئے نمانا۔ ساچا شبد پربھ شنانا۔ پر گٹے جوت گن ندھانا۔ گلچ لایا شبد بانا۔ مهاراج شیر سنگھ انت کال گلچ ورتے تیرا بھانا۔ کلو کال پربھ آپ ورتا یا۔ پر گٹ جوت کھیل رچایا۔ سُتھج سچ پربھ لگایا۔ راؤ رنک کر اک بھایا۔ چار ورن پربھ بھکھ وٹایا۔ اوانگ پربھ آپ، سوہنگ ساچا شبد چلا یا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، اچرج کھیل کرے کرایا۔ اچرج پربھ آپ، اچرج کھیلا۔ گلچ بیڑا وچ شتوہ دریا ٹھیلا۔ در گھر جپو کر درس، پر گٹے جوت پربھ رنگ نوبلا۔ گر سکھ امرت رس پی، آتم ہووے سکھی سوہیلا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سُتگر پورا، وچھڑیاں گلچ کیا میلا۔ اٹھ جپو جاگ، شبد رسانا گائے۔ اٹھ جپو جاگ، پربھ درس دکھائے۔ اٹھ جپو جاگ، نہ کلنک جوت سرُوپ گھر میں آئے۔ اٹھ جپو جاگ، چرنی لاگ گیڑ چرا سی پربھ دے کٹائے۔ اٹھ جپو جاگ، مهاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ نجھ گھر آئے۔ سچ گھر وسے آپ اپر مپر۔ جوت سرُوپ سرب بھر تمبر۔ گلچ پر گٹائے پربھ پِر پیغمبر۔ ورتائے قہر جوت سرُوپ وچ امبر۔ مهاراج شیر سنگھ گلچ مٹائے سب اڈنبر۔ ساچا سنت سچ گھر وسے۔ پائے درس آتم رس رے۔ بے مکھ جائین ساچے در توں نے۔ پورن سنت پربھ ہردے وسے۔ کرم ہین پربھ بھیونہ دسے۔ ہوئے اندر ہیر جوں چند مسے۔

گر سکھ جوت چوں رو سے۔ سوہنگ پر گٹ جوت، شبد پر بھ ساچا دے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت ویچ سدا او سے۔ سادھ سنگت پر بھ سدا سمائے۔ مل پر بھ سنگت ہر جس گائے۔ پر بھ ابناشی ہر کی جوت نظری آئے۔ کر درس گر سکھ پورا ویچوں ہوئے روگ گوائے۔ جگے جوت کوٹ بھان، کوئی چوں بھیونہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگھ پورا، چرن لاگ سرب تر جائے۔ ساچا چون گر چرن نواس۔ سمجھنڈ چو پر بھ کرے نواس۔ نرمل جوت پر بھ سدا پر کاش۔ پر بھ ابناشی سدا ابناش۔ تین لوک پر بھ چرن کے داس۔ جوت سرڈپ سرب میں واس۔ کلچک پر گٹ جوت چار گٹ کرے پر کاش۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرنجن، چرن لاگ چوں نہ ہوئے گر بھ واس۔ گر بھ واس پر بھ آپ مٹایا۔ جوت سرڈپی ویچ جوت ملایا۔ گر سکھ ساچے گر در پایا۔ جوت جوت پر بھ جوتی جوت ڈمگایا۔ ساچی دیپک جوت پر کاشتے، بن باتی بن تیل گنگ جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سست ابناشی، آدانت نہ کسے جنایا۔ آدانت جن کیا جانے۔ اپنا آپ نہ چو پچھانے۔ کلچک بھلے چو نمانے۔ چھڈ آتم رس، رنسا رس لبھانے۔ کرپا کر پر بھ گر سکھاں امرت رس پر بھ مکھ چوانے۔ چو جنت سب ہوئے وس، ساچا پر بھ ویچ دیہہ جوت جگانے۔ بے مکھ جائین در توں نس، سوہنگ شبد وہے آتم بانے۔ مہاراج شیر سنگھ ہر دے جائے وس، کلچک چو ہوئن سکھڑ سیانے۔ گر پرساد پر بھ درشن پایا۔ پر بھ ابناشی پر گٹ جوت، کلچک درس دکھایا۔ گر پرساد سادھ سنگت گر چرن لاگ، رنسا ہر ہر جس گایا۔ پورن ہوئے سادھ سنگت تیرے بھاگ، جوت نرنجن ویچ سمایا۔ گر پرساد سوئی آتم گئی جاگ، سُرت شبد امرت جھرنا پر بھ نجھروں جھرایا۔ گر پرساد امرت بوئند کوئ میں پائے، دسم دوار پر بھ کھول وکھایا۔ گر پرساد آتم دھن وہے ناد، سُن سادھ پر بھ کھول وکھایا۔ گر سکھ کلچک اندر مہاراج شیر سنگھ لیا لادھ، مائس جنم سُپھل کرایا۔

مُور کھ چو ٹکنگ مایا گیا لجھ۔ جگتِ وکاری ہوئے خواری، آتم دیپک گئی بُجھ۔ پربھ شبد لکھائے بھیت چکائے سارے گُجھ۔ مہاراج شیر سنگھ کلننہ او تار، کوئی گر مگھ جاوے بُجھ۔ گر کر پا گر مگھ جانے۔ بے مگھ درتے دھکے کھانے۔ سادھ سنگت پربھ پگ درسانے۔ جوت سروپی جوت میل، گر سکھ سمجھنڈ ٹکانے۔ مہاراج شیر سنگھ بھانا میٹھا، تیرا گر سکھ جانے۔ جوت سروپ چتر بُجھ کھایا۔ میں توں توں میں دا بھیو چکایا۔ مات پت بھین بھرا جھوٹھا کھیل جگت رچایا۔ جوت سروپ ساچا پت، جگت پت آپ اکھوایا۔ ساچا پربھ پر گٹ جوت دیا کماۓ، پوت سپوت وِچ گود بٹھایا۔ سمجھنڈ نواس سادھ سنگت وچ دھام رچایا۔ جھوٹھی مایا جگت کی چھایا۔ پربھ ابناشی تھر گھر واسی، تھر گھر گر سکھ بھایا۔ آوے نہ جاوے نہ ہوئے اداسی، جوت سروپ وِچ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ کلننہ، نر گن سر گن دووے روپ اپایا۔ ساچا پت انت ہوئے سہائی۔ سادھ سنگت تیری وڈ وڈیائی۔ انت کال ساچا پربھ ہوئے سہائی۔ سو در دیکھے جس پربھ ساچا دئے دکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ کلننہ، بھیو بھوت جگت ڈلائی۔ ٹکنگ جامہ دھار پربھ دیا کماۓ۔ جوت سروپی جوت دھر، گر سکھ گود سوائے۔ ٹکنگ اٹلا بھیکھ کر، اپنا بھیو چھپائے۔ گر مگھاں ساچے لیکھ کر، ساچی درگاہ دے پہنچائے۔ چار گنٹ بھگت جن ولکھ کر، گود اپنی لئے سوائے۔ مہاراج شیر سنگھ جن تیری ٹیک دھر، مات لوک پھیر نہ آئے۔ مات لوک مات گر بھ تجایا۔ پورن پرمیشور پر گٹ شبد سُرت سُرت شبد گر سکھ گر وِچ ملایا۔ اگیانی جیو متنا جھوڑت، پربھ ابناشی بھیونہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ اکال مورت، جو کچھ ورتے آپ کرے کرایا۔ متنا چکے بھرم چو جائے۔ ساچا پربھ جوت سروپی درس دکھائے۔ مایا متنا وچوں دیہہ جلائے۔ سَت سَت سَت وِچ دیہہ ورتائے۔ بھگت جگت گت رہ جائے۔ پت پت ساچا پت انت ہوئے سہائے۔ یت یت یت چیت سرب جگت رہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ساچا پربھ سرب شکھ ساگر۔ کنیاں کرم کر نر مل اجاگر۔ آتم وسے وِچ جھوٹھی دیہہ گاگر۔ گر مگھ کوئی بنے کل ساچا شبد سوداگر۔

مہاراج شیر سنگھ کلنکنے، جوت سرُوپ آپ رتناگر۔ رتن رت مانک موتی۔ جھوٹھی دیہہ چھڈ، ساچی جوت ملے وِچ جوتی۔ جو بھرم بھلکھئے بیٹھے جیو، جھولی گیان و بھوتی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت ملائے وِچ ساچی جوتی۔ جو جن آئے جنم پائے۔ انت کال ساک سین جائے چھڈ، جن پر بھ دیا کمائے۔ انت کال پر بھ ساچا ہوئے سہائے۔ جو جن چار جگ ہوئے وڈ وڈ پر بھ ساچا درس دکھائے۔ گرچن پریتی درس بھلکھ۔ سچ آتم نیتی رکھے پت، ملے سرب سکھ۔ آتم رہے اتیتی، لگے دکھ جس رکھی گکھ۔ سربجیت سدا ہے جیتی، منگیا دان پر بھ درس بھلکھ۔ بخشو اوگن اوادھ جو بیتی، کھنڈ سچ مٹے سب دکھ۔ پہنچائے آپ پر بھ ساچے کی ساچی نیتی، سرب جیت ملے سرب سکھ۔ کر درس مٹے آتم ترِسنا بھلکھ۔ چھٹی چڑاسی ہوئی بند خلاصی، واس نہ ہووے ماتا گکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا در، کوئی ورلا پائے گرگکھ۔ گرگکھ تیرا ساچا دھام۔ جتھے جوت جگائے اٹل رمیا رام۔ نِرمل جوت جوت نِرنجن پر گٹے راما شام۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہلکنک، سوہنگ ساچا دیوے نام۔ پر بھ ساچا ویکھے ندر کر۔ گر سکھ ملے ساچا گھر۔ مات پتال اکاش نہ ہووے کسے ڈر۔ رسن جپ چیو سواس سواس، دُتر جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ سد ہے پاس، نر زائن او تار نر۔ نر زائن ساچا پر بھ بھلگت ترائنا۔ مو رکھ چپا پارووے وینا۔ بھل جاوے پر بھ ساچا کہنا۔ جھوٹھی دُنیا چیو جھوٹھے سد نہیں رہنا۔ دھن دھن گر سکھ گر چرنی بہنا۔ بے گھ ہون خوار، کال انت جم ڈنڈ ہے سہنا۔ سادھ سنگت اُترے پار، جوت سرُوپ پر بھ دیوے ساچا لہنا۔ گرگکھ گر سکھ دھر دھرواس، پر بھ ساچا پیکھے نینا۔ ساچا پر بھ ساچا دھام جتھے پر بھ واس، سادھ سنگت سچ گھنڈ مل بہنا۔ ہوئے خوار چیو بللائے۔ میت گت گت میت پر بھ نہ جنائے۔ جگت وہاری بھرم بھلائے۔ ساچا پر بھ جوت سرُوپی اچرج کھیل رچائے۔ پر گٹ جوت دیوے درس، گر سکھاں ساچا راہ دسائے۔ شبد شد رس آتم درکھے۔ آتم اگن بُجھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ چرن پرس، انت کال وِچ جوت ملائے۔ ملے جوت جوتی چیو۔ ملے شانت جوں چاترک میو۔ سوہنگ نام چیو مہاں

رس امرت پپو۔ مہاراج شیر سنگھ سچکھنڈ نواسی، جوت سرُوپ سدا جگ چپو۔ گرمگھ در ساچا لوڑے۔ ساچا پربھ پریت چرن سنگ جوڑے۔ انت کال انت جوت سرُوپ آپ پربھ ہوڑے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا درس، انت کال جو جن لوڑے۔ انت کال جس درس دکھایا۔ ندری ندر نہال کر، کوٹ اپر ادھی پار کرایا۔ بھگت و چھل دیا دیال کر، رُڑھدا بیڑا بنے لایا۔ جن بھگت پربھ بھال کر، وِچ سنگت میل ملایا۔ سادھ سنگت اک ڈال کر، امرت پھل سوہنگ شبد پربھ لایا۔ وِچ شبد کٹھالی گال کر، نام سہاگا اپر چڑایا۔ گر سنگت چرن نہال کر، جوت سرُوپ برہم گیان دوایا۔ لھج سرور گر سکھ ماںک موتی روں کر، ساچے پربھ ساچا ہار بنایا۔ نام نام دھاگے وِچ ڈال کر، بیکنٹھ نواسی کلنئے گل اپنے وِچ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا پرد سنہال کر، ہرجناں سچکھنڈ بھایا۔

پربھ آتم جوت پر کاش کر۔ شبد سُرت شبد سواس کر۔ کھول ہرن پھرن ہر دک ساچا واس کر۔ جن آئے پربھ تیری سرن، آتم وِچ نواس کر۔ گر سکھ لھج وِچ نہ ڈرن، پربھ درس دا سن دا سن کر۔ پھیر ہوئے مات لوک نہ مرن، مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت وِچ نواس کر۔ چرن لاگ گر سکھ ترن۔ کھول دیوے پربھ ہرن پھرن۔ سُرت شبد شبد سُرت آتم درس پربھ کرن۔ گر سکھ ساچے انت ہووے نہ مرن۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، چپو پرس چرن۔ گر سکھ تیری وڈ وڈیائی۔ جوت ساچی پربھ وِچ جوت ملائی۔ اگیان اندر ھیر پربھ دے مٹائی۔ جوت سرُوپی پر گٹ جوت وِچ للاٹ جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا گر سکھاں دیوے سچ وڈیائی۔ پر گٹ جوت کال کل کرنا۔ جوت سرُوپی جوت پلٹے پربھ دھرنی دھرننا۔ آتم گیان پر کاش کر، جو جن آئے سرنا۔ ساچا پربھ وِچ دیہہ نواسے۔ شبد میل ملائے پربھ

ابناشے۔ انت کال چار ورن اک کرائے دا سے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مگھ در تے جائیں نا سے۔ جوت سروپ پربھ پر گئی جوت، فلنج چیونہ جانے۔ اگیاں اندھیر جوت گوائے، بھلے چیو فلنج انجانے۔ گرمگھ ورلے پربھ تیرے سچ رنگ مانے۔ بھرم بھلیکھے جلت بھلایا۔ سادھ سنگت پربھ مان دوانے۔ امرت جھرنا ویچ کول نابھ جھرانے۔ ہوئے پرکاش جوں رو سس، آتم دیپ پربھ جوت جگانے۔ شبد سوہنگ ساچا راہ پربھ جائے دس، بے مگھ چیو انت نشت ہو جانے۔ سَتْجَگ ہووے تیرا جس، منی سنگھ تیری جوت مہانے۔ چار ورن در آین نس، نہ کوئی دیسے راجارانے۔ فلنج اندھیر جوں چند رات مس، گرسکھاں پربھ جوت جگانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان کلنکنہ جوت سروپ بھانا کل ورتانے۔ تین لوک پرکاش جوت۔ چار ورن ہوئے ایکا گوت۔ شبد سُرت پربھ کرے سَت، برہم گیانپاں جگائے آتم جوت۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ، بے مگھ در تے جائیں روت۔ نہ کلنکنک فلنج وہائے وہندے وہنا۔ گرسکھ ورلے ملے سادھ سنگت ویچ بہنا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، پورب جنم دا پربھ دیوے لہنا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر ساچے، فلنج ساچا تیرا بھانا سہنا۔ ورتے سو جو پربھ ورتائے۔ کوئی ورلا گرمگھ پربھ ابناشی گائے۔ پر گٹ جوت پربھ سادھ سنگت درس دکھائے۔ شبد ساچا ساچا پربھ سوہنگ چلائے۔ انت کال فلنج جھوٹھی کھیل مٹائے۔ سَتْجَگ ساچی جوت پر گٹائے۔ منی سنگھ ویچ پورن جوت جگائے۔ چار ورن اک گوت کر، پربھ چرنی لائے۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ او تار، پر گٹ جوت فلنج پار کرائے۔ فلنج کرم پربھ آپ وچارے۔ بے مگھ چیو پر گٹ جوت پربھ آپ سنگھارے۔ سادھ سنگت سوہے پربھ چرن دوارے۔ مد ماسی انت کال کل نزک نوارے۔ گرمگھ چار ورن تیرے چرن پنہارے۔ رسا سوہنگ شد اچارے۔ آتم جوت پربھ کرے جوت آکارے۔ مہاراج شیر سنگھ چار گنٹ تیری بے بے کارے۔ بے بے کار چار گنٹ کر۔ گرسکھ دھام ساچا بیگنٹھ کر۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ دیوے ور۔ پر گٹاوے جوت او تار نر۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا دھام ساچا سر۔ پنجم تیری وڈ وڈیائی۔

جوت نِرنجن وِچ مات دے آئی۔ پتال اکاش مات کسے دس نہ آئی۔ گرمگھ ڈر لے پربھ آتم جوت جگائی۔ ساچی جوت پرکاش کر، آتم دیپک پربھ دیہہ جگائی۔ ہر دے وِچ پربھ نواس کر، دوار دسم دے کھلائی۔ گرسکھ پورن آس سرب گنتاس کر، بُجھی دیپک پھیر جگائی۔ سوہنگ شبد سواس کر، طُٹی پربھ پھیر گندھائی۔ گرسکھ دیا پربھ آپ کر، انت کال کل ہوئے سہائی۔ وِچ بیکنٹھ سچا نواس کر، جوت وِچ پربھ جوت ملائی۔ سُنگر منی سنگھ جوت پرکاش کر، سُنگک وِچ مان دوائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ہوئے سہائی۔ چشم دھرے جوت رمیا رام۔ جوں دواپر گھنیا شام۔ ٹلگھ نہ کنک جوت سروپی جوت نام۔ مهاراج شیر سنگھ ٹلگھ پر گٹے، سُنگک ساچا سوہنگ جپائے نام۔ آپ اڈول جگت ڈلایا۔ آپ ابھل جگت بھلایا۔ پر گٹے جوت بے کھاں دس نہ آیا۔ نہ کنک ٹلگھ تیری اچرج مایا۔ راجا رانا سب تختوں لاہیا۔ چار درن کر اک بہایا۔ ورتے قہر پربھ ساچا چرن بھنڈا لیں پایا۔ دھن دھن دھن منی سنگھ تیرا بچن سَت کرایا۔ پر گٹ جوت پربھ سوہنگ سَت ورتایا۔ سرامت پربھ ساچے انتم کھیل کرایا۔ رانا سُنگرور چل آئے حضور، جوت سروپی پربھ کپڑ اٹھایا۔ مهاراج شیر سنگھ ورتائے سَت سَت شبد پر گٹ جوت آپ لکھوایا۔ منی سنگھ تیری تھائیں پائی گھاں۔ سُنگک ساچا ساچا شبد دیا دھن مال۔ پربھ دین دیاں بھگت و چھل رکھ آپ کرپاں۔ پر گٹ جوت مهاراج شیر سنگھ، جوت سروپ اگن جگت دیوے بال۔ جگ چو تھا آیا پربھ انت کرن۔ گرمکھاں دے درس پربھ لائے سرنا۔ بے مکھ مائس جنم ٹلگھ ہرن۔ گرسکھ پربھ ساچے درس کر ٹلگھ ترن۔ سُنگھنڈ نواس کر پھیر ہوئے نہ مرن۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سرنا آئے ٹلگھ جیو جنت سب ترن۔ گرمگھ آتم وچار کر، جوت سروپ وسے نراہار۔ ساچی جوت وِچ دیہہ آکار کر، کر درس بیڑا ہو جائے پار۔ نہ کنک ٹلگھ جوت نِرنجن، جوں دواپر کرشن مُرار۔ گرچرن پریتی ساچا مجن، پربھ آتم دیوے جوت ادھار۔ ٹلگھ جیونہ کوئی ساک سجن، جھوٹھی مایا جگت پسار۔ انت کال سب ٹھوٹھے بھجسن، پربھ بن کوئی نہ لاوے پار۔ بے مکھ

ویکھ ویکھ در بھجن، فلچ جوت دھرے گردھار۔ آتم تیر گر سکھ من و جن، جھرنا جھرے امرت اپار۔ آتم امرت رس ساچا گر سکھ پی رجّن، ورکھ امرت پربھ کرپا دھار۔ آتم دیپ گر سکھ جن، سنتا سنگھ کر چرن پیار۔ ساچا پربھ پر گٹ جوت گر سکھ سوہنگ دیوے بھجن، آتم جوت جگاوے اپر اپار۔ سوہنگ جپ آپ دھن و جن، دیوے درس پربھ اگم اپار۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹے، بھگت و چھل نہ کلنک او تار۔ گر سکھ گھال تیری تھائیں پائی۔ وِچ سنگرور گر سیو کمائی۔ جگت بھلکھے بھل مت گوائی۔ مد ماس رسنا آہار بنائی۔ آتم جوت پربھ نظر نہ آئی۔ بے گھ ہویا گھ چھپائی۔ پر گٹ جوت پربھ دیا کمائی۔ سادھ سگت وِچ پچن سَت سَت لکھوائی۔ پر گٹ کرائے لکھت جو رانے سنگرور چھپائی۔ منی سنگھ شبد اٹل بھوکھت، نہ کلنک جو لکھت کرائی۔ مهاراج شیر سنگھ چار گنٹ، جوت اگن لگائی۔ اگن جوت جگت جلایا۔ فلچ بھانا پربھ ورتایا۔ جوت سروپی جوت پربھ نہ کلنک ناں رکھایا۔ گر گھ ور لے دیسے ساچا گھر، ساچا مارگ پربھ آپ چلایا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک او تار نز، مهاراج شیر سنگھ آپ رگھرایا۔ رگھپت آپ رگھنا تھ۔ کر درس جیو آتم دکھ جائے لاتھ۔ نام رس چاترک پیو، فلچ پر گٹے ترے لوکی ناتھ۔ نہ کلنک نر نرائی، سوہنگ شبد چلاوے ساچی گاتھ۔ گر سکھ کل اجل، ساچے یکھ لکھاوے وِچ ما تھ۔ گر کھاں کھولے پربھ گنجل، آتم دیسے پربھ سدا ہے ساتھ۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹے جوت، گر گھ کر درس آتم بھلکھ جائے لاتھ۔ گر گھ گر سکھ کل دوویں جن۔ کر پربھ درس مکھوں کہے دھن دھن دھن۔ فلچ سوہنگ ساچا شبد کوئی پاوے ورلا جن۔ وجہ دھن میٹے دھند کارا، ساچا راگ پربھ شنایا کن۔ اُچھ راگ شبد بودھ اگادھ، آتم جیو جائے من۔ فلچ دیوے سوہنگ شبد مهاراج شیر سنگھ نہ لاگے سنبھ۔ فلچ شبد سنجگ ورتارا سوہنگ شبد ورتے چھ بھنڈارا۔ چار ورن آئے نہ کلنک دوارا۔ امرت ساچا سوہنگ ساچا نام گر سکھ بھنڈارا۔ مهاراج شیر سنگھ سنجگ ورتے تیرا سَت ورتارا۔ سَت سَت سَت ورتائے آپ ستوا دی۔ شبدی شبد چلائے، وجائے دھن اناد انادی۔ جن بھگتاں ہوئے سہائے، فلچ سر شٹ

سرب پر بھ سادھی۔ سادھ سنگت تیرے من و دھائی، پر گئے جوت پر بھ اگاڈھی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک او تار، بے لگھ سر شٹی انت کال
کلگ سادھی۔ گر لگھ دیوے پر بھ آتم گیانا۔ چار ورن ہووے پر دھانا۔ سوہنگ ساچا نام، ساچا پر بھ دیوے آتم برہم گیانا۔ گر سکھ ساچا
دھام، آتم دھر گر چرن دھیانا۔ کلگ ساچا نام، دیوے پر گٹ جوت و شنوں بھگوانا۔ رسانا جپ سرب سنکھ پاؤ، انت کال ساچا پر بھ وچ جوتی
جوت ملانا۔ دھام بیکنٹھ ساچا تھاؤں، جگاوے جوت پر بھ مہانا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے درس، گر سکھ گن ندھانا۔ گر سکھ کرم و چار پر بھ
شد سُرت دھر آتم جندر۔ گر سکھ جوت آکار کر، ساچی جوت جگائے وچ دیہہ مندر۔ بے لگھ دُشت دُراچار نر، ساچے در ناچے جوں بندر۔
گر لگھ پورب و چار کر، ساچا پر بھ و سے تیرے اندر۔ ماں جنم کل سوار کر، سوہنگ شبد دھر جھوٹھے مندر۔ سوہنگ شبد وڈ وڈیائی۔ اوانگ
پر بھ آپ، سوہنگ شبد سَنجَک سَت چلائی۔ سوہنگ رسانا چپو جپ، آتم درس پر بھ دے دکھائی۔ سوہنگ مارے شبد اگیان اندھیر سرب مٹ
جائی۔ کوٹ نوارے آتم پاپ، سُن سادھ پر بھ کھول و کھائی۔ ساچی جوت دھرے وچ آپ، جوت سروپ پر بھ دس آئی۔ ساچا شبد سوہنگ
آتم پر کاش کر، کلگ ملے چپو وڈیائی۔ ساچی سنگت سنگ نواس کر، نہ کلکنک کلگ جوت پر گٹائی۔ چار ورن پر بھ چرن داس کر، جوت
سر روپی کھیل رچائی۔ مہاراج شیر سنگھ سرب دکھ ناس کر، گر سکھاں آتم دھیر دھرائی۔ گر سکھ چپوے گر بھرواسے۔ بے لگھ گیا کلگ کر کر
ہاسے۔ مگدھ انخاب در جائے ناسے۔ چتر سکھڑ سُجان، گر سکھ پر بھ داس داسے۔ سنتا سنگھ تیری سیو مہان، آتم جوت کرے پر بھ پر کاشے۔
سوہنگ شبد ساچا دیوے دان، آد انت نہ کدے وناسے۔ آتم اُچے برہم گیان، شبد سُرت ہووے گر چرن نواسے۔ دیوے درس مہاراج
شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بندی توڑ کرے بند خلاصے۔ سیوک سیوا سیو کمائی۔ گت میت گت جان پر بھ ہوئے سہائی۔ کلگ دیوے
جن بھگتاں پر بھ آپ وڈیائی۔ سَنجَک دواپر تریتا و چھڑے، کلگ پر بھ لے ملائی۔ نہ کلکنک او تار نر کل جوت دھرائی۔ گر سکھ اُجل وچ چار

ورن کرائی۔ مائس جنم نہ جائے ہار، نہ کلنک جس تیری سرن تکائی۔ گلگ ملیا ساچا دربار، پر گٹ جوت پر بھ درس دکھائی۔ دھام بیکنٹھ ساچا گھر، گر مگھ جوت پر بھ دیہہ ٹکائی۔ سوہنگ جگ میں ساچا نام، دیسے پر بھ جس بنت بنائی۔ پورن ہوئے سگلے کام، انت کال پر بھ بھئے سہائی۔ نہ کلنک مُراری نام، ایکا جوت بھیونہ رائی۔ ایک جوت ایک پر بھ ایکا۔ اچھل اچھل چھل کرے ایکا۔ جن بھگتاں کرے بُدھ بیکا۔ گر مگھ ساچے پر بھ چرن ٹیکا۔ جن بھگت ساچا پر بھ لکھائے لیکھا۔ جوت سروپی نہ کلنک گلگ ورلے گر مگھ دیکھا۔ انت کال کل کال کر، گلگ کڈھ جائے بھلکھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نین مُداری جگت سنگھاری جیو دُراچاری انت مُکایا لیکھا۔ گلگ جیو دُشت دُراچاری۔ مد ماس کرے رسن آہاری۔ ساچا پر بھ انت کرے خواری۔ بے مگھ جیو بھل سرب ہوئے نزک ادھاری۔ گر سکھ گر چرن لگ جیو، ساچا نام امرت رس سچ ملے خماری۔ مہاراج شیر سنگھ درس پرس، وچوں ہوئے جائے بیماری۔ جو جن آئے پر بھ درس پیاسا۔ دیوے درس پر گٹ جوت پر بھ ابناشا۔ بھگت جناں پر بھ داسن داسا۔ سادھ سنگت وِچ پر بھ سدا ہے واسا۔ گر سکھ چرن پریت تیری رہرا سا۔ جھوٹھی دیہہ ساچا پر بھ وِچ کرے واسا۔ مٹے چڑاسی نہ آئے گر بھاسا۔ گر سکھ ساچا سچھند نواسا۔ مہاراج شیر سنگھ سستگر پورا، گر سکھاں کرے بند خلاصہ۔ کل جیو بُدھ گوائی۔ رسارس لے آتم رس گوائی۔ سچ در توں نس، آتم جوت دیہہ بُجھائی۔ جھوٹھی دُنیا ہو کے وس، وِچ بھلکھے سُدھ نہ رائی۔ ساچا پر بھ آتم جائے وس، سدا جیو دیکھے پر بھ دسائی۔ گر مگھ ورلا کوئی پر بھ درس پیکھے، نین تیجا پر بھ دئے کھلانی۔ ہنکار نوار گر سکھ پر بھ لائے لیکھے، بُجھی دیپک پر بھ دے جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ اندر، بے مکھاں کڈھے بھرم بھلکھے، سکھاں دیوے جگت وڈیائی۔ پر گٹے جوت ہوئے آکار۔ چار گُنٹ ہو جائے ہاہاکار۔ بے مکھاں نہ دیسے اُرار نہ پار۔ ساچا پر بھ ڈوبے وِچ منجدھار۔ اٹھ جیٹھ چرن دھرے بیاسوں پار۔ در گھر آئے پر بھ گر سکھ جائے تار۔ منی سنگھ تیری وڈ وڈیائی، نہ کلنک جوت پر گٹے اپر اپار۔ سنتا سنگھ تیرے نام وڈیائی، سادھ سنگت کپیا پیار۔

مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، پنڈ بھنڈال سٹجگ بنے ساچا دربار۔ پنڈ بھنڈال بنے ساچا دھام۔ سٹجگ اُجل ہووے نام۔ سنت منی سنگھ سنت تیرا نام۔ دیہہ تجائی جوت ملائی وِچ جوتی رام۔ نہ کلک جوت پر گٹائی دیوے وڈیائی، ساچا شبد سوہنگ پربھ دیوے نام۔ وجی ودھائی سادھ سنگت، پر گٹ جوت پربھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سوہنگ دیوے مات وڈیائی۔ چرن لگائے پربھ راؤ رنک۔ گر سکھ وڈیائی جوں بھگت جنک۔ جوت جگائے پربھ نہ کلک۔ جوت پر گٹائے پربھ وِچ پڑی گھنک۔ دوئے جوڑ چیو کر نہسکار وار انک۔ گر سکھاں جوت سروپ پربھ جوت جگائے تک۔ آتم دیوے درس، بھرم مٹے سب منک۔ مہاراج شیر سنگھ گر سٹنگر پورا، دیوے درس کلگ بار انک۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاشے۔ وِچ مات پاتال آکا شے۔ گر سکھ ساچا ساچی دیہہ کرے وِچ پربھ واے۔ شبد بان سوہنگ پربھ لایا، بے مکھ در تے گئے ناسے۔ ساچا راہ سٹجگ چلایا۔ دیناں ناتھ دکھ روگ ونا سے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری مایا، بے مکھ نہ سوہن تیرے چرن پاسے۔ بے مکھ در پربھ دُر کاریا۔ کر کر پا گر سکھ پار اُتاریا۔ بے مکھ جنم جھوٹھے دھندے ہاریا۔ گر سکھ ساچے ساچا نام سوہنگ رسن اچاریا۔ جنم مرن جنم اپنا آپ سواریا۔ ترن تارن تارن ترن پربھ پار اُتاریا۔ دوس رین رین دوس نہ کسے وِچاریا۔ ساچا سٹنگر سکھ تیرا بھرم نواریا۔ رسا جپ چو نت پربھ، کھلے دسم دواریا۔ جوت جگائے مات پربھ، در دیسے سمجھنڈ دواریا۔ ماں جنم پھر ملے نہ جگ، لکھ چڑای گیڑ لکھا لیا۔ سوہنگ جپ چو جگ چت، مد ماس نہ کلک دُر کاریا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے جੁگا جੁگ جگا جگ جنت، ساچا پربھ کر نہسکاریا۔ گر چرن پریتی کر ساچا ہت، جوت سروپی پربھ کرے آکاریا۔ جوت سروپی کرے آکارا۔ جگت کھپائے اپائے کر کھیل نیارا۔ جوت جگائے بُجھائے آپ سد اجیارا۔ بھلائے ہلائے جلائے کلگ نہ کلک او تارا۔ گر سکھ ترائے درس دکھائے پربھ گم کر وِچارا۔ بے مکھاں دس نہ آئے، جوت سروپی وِچ پوراں سکھ سمائے، شبد چلائے اگم اپارا۔ تریلوکی ناتھ شبد ورتائے، اپنی جوت وِچ دیہہ ٹکائے، موکھ مگھ نہ کرن وِچارا۔ گر سکھاں پربھ بوجھ

نُجھائے، گیان جوت ہردا ہو جائے، آتم اُبچے شبد دُھن کارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجھ ہووے تیرا سچ دوارا۔ پر گٹے جوت نہ ہلنک ابھل۔ شبد اندھیری جگت جائے جھل۔ بے مکھ چپو کل جائین ڑل۔ اوانگ پربھ آپ سوہنگ جاپ، دوسر کوئے نہ طول۔ مد ماسی نزک نواسی وانگ سمل گئے ہل۔ گر مکھ آتم پربھ نواسی، انت کال فلچ کر بند خلاصی، گر سکھ جائے نہ ڈل۔ مہاراج شیر سنگھ گھنپر واسی، سادھ سنگت تیرے درس پیاسی، فلچ اُتم جوں کوں پھل۔ کوں نابھ نابھ کوں پر گٹے پربھ اپر دھول۔ جوت سروپ سرب سرشٹ رہیا مول۔ مایا دھاری کرے خواری سرشٹ سبائی ہووے بول۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام وڈیائی، گنٹ چار ہوئے اپر دھول۔ چار گنٹ ہووے دھن دھن کارا۔ جوت سروپ پربھ بھئے او تارا۔ گر مکھاں گھر بچ بچ کارا۔ بے مکھاں گھر ہاہا کارا۔ گر سکھاں دیسے سچھنڈ دوارا۔ بے مکھاں پربھ نزک نوارا۔ چرن آئے پربھ ہوئے سہائے، کر کر پاپ اُتارا۔ بے مکھ تراۓ جو آئے سرناۓ پربھ آتم چنت میٹائے، آتم جوت کرے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ اندر، گر سکھاں دیوے سوہنگ ساچا امرت بھنڈارا۔ دیوے امرت پربھ آپ بھنڈاری۔ سرب سرشٹ اک جوت آکاری۔ سدا اڈول آپ گردھاری۔ مکند منور نزاں مُراری۔ جوت سروپ نہ ہلنک نہ دیسے دیہہ دھاری۔ کرے کرائے آپ سب، پر گٹ جوت سرشٹ سنگھاری۔ گر سکھ ور لے لیا لبھ، دے درس پربھ چنچ سواری۔ امرت جھرنا جھرائے پربھ وچ نبھ، کھول دیوے دسم دواری۔ مہاراج شیر سنگھ کرے کرائے سب کچھ آپ، ایکا جوت آپ گردھاری۔ دھرے جوت پاتال آکاش وچ ماتی۔ وچ آکاش جوت پر کاش، جگے جوت بن تیل باتی۔ وچ پاتال پربھ نین مُدھار، باشک سچ ہوئے پربھ راتی۔ فلچ نہ ہلنک او تار، پر گٹے جوت وچ لوک ماتی۔ فلچ چپو ہوئے خوار، فلچ چپوں ٹھی ناتی۔ سنجھ ساچا نام ادھار، سوہنگ شبد سوانٹ سوانٹی۔ ایکا شبد ایکا جوت، چار ورن پربھ دیوے ایکا باتی۔ ساچی جوت کرے پر کاش، آتم جوت جگاوے نِمِل باتی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سستگر پُورا، فلچ بے مکھاں مارے آتم شبد کاتی۔ شبد

سوہنگ ساچا بان پر بھ آپ چلایا۔ کُنٹ چار چار کُنٹ جوت اگن اگن جوت جگت جلایا۔ ٹکچ چو ہوئے بے مگھ، پر بھ ساچا نظر نہ آیا۔ ماس رنسا پیو، آتم بُجھائی اپنی دیو، پر بھ نزک نواس دوایا۔ گرمگھ نِرمل کلام سدا چرن جیو، سوہنگ شبد جس رنسا گایا۔ امرت رس سادھ سنگت رس پیو، امرت میگھ پر بھ آپ ورسایا۔ امرت پیو سدا جگ چو، ساچی در گاہ پر بھ مان دوایا۔ ٹکچ سَتِچ رکھائے پر بھ ساچی نیو، پر گٹ جوت سوہنگ شبد چلایا۔ لکھ چُراسی پر بھ تیری جیو، بے مگھ مد ماس آہار بنایا۔ ویکھ ٹکچ ورتے کی، نہ کنک اٹھ جیٹھ چرن ویچ بھندالیں پایا۔ دکھ بھکھ دکھ بھکھ جگت رلایا۔ الٹا جیو ویچ مات کلکھ، پر بھ الٹا برچھ لگایا۔ ٹکچ چو ہوئے بے مگھ، بھل گئے جس جنم دوایا۔ گر سکھ ورلے پر بھ درشن بھکھ، دوس رین دوس نہ کنک شبد رنسا گایا۔ دھن دھن مائی جس رکھیا کلکھ، ساچے پر بھ ویچ ڈیرہ لایا۔ سَتِچ اتم ٹکچ ہوئے منکھ، جوت سروپ پر بھ ویچ سکھ سمایا۔ کر درس چو میٹ جائے دکھ، پر بھ ابناشی نج گھر میں آیا۔ سادھ سنگت ہوئے آتم سکھ، مهاراج شیر سنگھ سَت بچن لکھایا۔ سَت بچن لکھائے سَتگر پورا۔ گر بچن نہ ہوئے ادھورا۔ گر داتا گر دیسے سورا۔ رنسا چپے سوہنگ ملے آتم سرورا۔ جگے جوت ہوئے پر کاش جوں کوہ طورا۔ ساچا شبد وجاۓ ویچ دیہہ واجا انحد تورا۔ گرمگھ ساچا نام پر بھ تے لے میٹ جائے سگل و سورا۔ امرت جھرنا ورکھے مینہ، کرپا کرے جا سَتگر پورا۔ جھوٹھی سر شٹ ساچا گر چرنی نیہ، سادھ سنگت پر بھ سدا حضورا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، گر سکھ تیری آسا پورا۔ گر سکھ بُجھے پر بھ آپ بُجھائے۔ کھول تریکھی پر بھ درس دکھائے۔ آس پاس پاس آس ساچا پر بھ ویچ سمائے۔ سب سواس گراس ہوئے پر کاش، آتم جوت پر بھ دئے جگائے۔ کوٹ اپر ادھ کرے پر بھ ناس، امرت بوند مگھ چوائے۔ گر بھ واس نہ ہوئے چو، ساچا پر بھ ہوئے سہائے۔ آتم چنتا ہوئے ناس، نجانند نج ماہ سمائے۔ تھر گھر واسی کرے ویچ واس، اپ تیز وائے پر تھمی آکاش ویچ اندر ہیر جوت لکائے۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، ٹکچ اندر نہ کنک ہوئے درس دکھائے۔ نہ کنک پر بھ انداھاں

نا تھ۔ سر شٹ نہ جانے پر بھ سکلا ساتھ۔ فلچک اگن بے مکھ مگن، گر سکھاں رکھے دے کر ہاتھ۔ بے مکھ نگن گر سکھ آتم جوت جگن، سوہنگ نام ساچا ملیا گا تھ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نر نجن، کر درس چیو دکھ جائے لاتھ۔ دکھ بھلکھ پر بھ درس مٹائے۔ جو جن آئے چرنی سپیں جھکائے۔ پتت پاؤں دکھ بھے بھجن، پر بھ بھئے سہائے۔ درس اموگھ کوئی ورلا گر سکھ پائے۔ ہوئے وچوں جائے بھاگ، سوہنگ شبد جو رسا گائے۔ آتم رہے نہ چنتا روگ، جن ملیا پر بھ ہر رائے۔ ساچا بھوگ آتم رس چیو بھوگ، آتم تریں مٹائے۔ فلچک کھایا کام کرو دھ، اگن جوت پر بھ دے جلائے۔ مائس جنم چیو لے آتم سونہ رہے، رسا ہر ہر ہر گن گائے۔ جوت سروپی پر گٹ اگادھ بودھ، بودھ اگادھ پر بھ آپ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنگر پورا، سرن پڑے کی لاج رکھائے۔ سرن آیا جو جن سر نائی۔ ساچے در ملی وڈیائی۔ شبد سوہنگ ساچا پر بھ دئے جھولی پائی۔ رسا جپ چیو، آتم جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، پر گٹ جوت فلچک بیادھ مٹائی۔ فلچک ہووے اندھ اندھیارا۔ چار گنٹ ہووے دھنڈو کارا۔ جھوٹھی سر شٹ جھوٹھا پسara۔ پر گٹ جوت نہ کنک او تار۔ سر شٹ سنگھارے آپ گردھارا۔ نر ہر ہر نر جوت سروپ نر ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے بھانے ورتے ہاہا کارا۔ ہاہا کار کر چیو بللائے۔ اگن تریسا جگت جلائے۔ کوئی نہ دیسے جگت سہائے۔ پر بھ ابناشی قہر ورتائے۔ جل تھل تھل جل اک ہو جائے۔ گنٹ چار ہوئے خوار، ہاہا کار کر چیو بللائے۔ نہ کنک تیری شبد مار، فلچک جائے وہندی دھار، کوئی نہ ہووے انت سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ پوراں او تار، بھگت جناں پر بھ دیوے تار، جوت سروپ درس دکھائے۔ دے درس پر بھ درد نوارے۔ پر گٹ جوت جگو جگ جن بھگتاں چیح سوارے۔ جوت نر نج� نر نجن جوت اکو ایکا ایکا او انکارے۔ بے مکھ فلچک گئے مایا لاتھ، گر سکھاں ملیا سوہنگ نام ادھارے۔ مہاراج شیر سنگھ فلچک پر گٹے ساچی جوت، نہ کوئی دیسے محل منارے۔ سوہنگ سرتی سرت دھیان۔ ساچا شبد اُپچے گیا۔ انھل بھل نہ جائے وشنوں بھگوان۔ پر بھ کا شبد چلے دوس رین۔ ساچی

سنگت جت سَت سَت جت کر گر چرنی پین۔ مہاراج شیر سنگھ گر مکھ ِ رلا کوئی پیکھے نین۔ کول نین کول پربھ تیرا روپ۔ ساچا ایک تیرا سَت سَر روپ۔ ٹلچگ پر گئے نہ کلناک ساچا بھوپ۔ مہاراج شیر سنگھ پون جوت جوت پون اون گون تیری میہما انوپ انوپ روپ کل تیرا پربھ۔ جوت نِنجن کل پر گلاؤے جھب۔ گر سکھ ِ رلا گر چرنی جائے لگ۔ آتم دیپ چیو جائے جگ۔ بے مکھ چھاڑے مہاراج شیر سنگھ پکڑ شاہ رگ۔ بے مکھ سو جن مد ماس آہاری۔ ساچی جوت ایک نِنجن نِنکاری۔ رنسا لو بھی کل ہوئے خواری۔ پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ ٹلچگ پار اُتاری۔ کرے پکار چیو، سُنے پربھ داتا۔ سرب کلا سمر تھ، سرب گن داتا۔ بے مکھاں پائے نتھ، گر سکھاں رکھے سر ہاتھا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچگ پر گئے، نہ کلناک ناتھ اناتھا۔ منی سنگھ تج پایا بھیو۔ گھنپری پکڑ لیایا دیوی دیو۔ انت کال مٹائی سب دی سیو۔ تج در وشنوں بھگوان، وشنوں سب چرن لگائے سیو۔ ساچا ناؤں سوہنگ لیا ٹلچگ ساچا میو۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچگ اندر، بر تھا جائے نہ تیری سیو۔ سکھ صادق پربھ سیو کمائے۔ چرن دھوڑ دھوڑ چرن لے مستک لائے۔ روگ سوگ جلت وجوگ پربھ دے مٹائے۔ دے درس اموگھ پربھ ہوئے سہائے۔ پورن جوگ، جو جن رنسا سوہنگ گائے۔ آتم رس ملے بھوگ، چیو چرنی سپس جھکائے۔ ٹلچگ چھڈ چیو لاج لوک، پھیر ویلا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر پورا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سُرتی سُرت دیال کر، دیہہ دیا کمائے۔ دُکھیاں دُکھ پربھ بھال کر، دے درس دُکھ مٹائے۔ آتم مکھ جوالا بال کر، سب بجسم کرائے۔ آتم لال گلالا لال کر، وچ نرمل جوت ٹکائے۔ جھوٹھی دیہہ ساچا دیپک بال کر، پربھ ابناشی کرے رُشناۓ۔ سب دُکھ جنجوال نکال کر، سکھاں وچ وسائے۔ جو جن رسن مد ماس آہار کر، کیا اپنا پائے۔ ساچا شد لیکھ کرتار کر، ایکارنگ ورتائے۔ مات پوت سُرت سنبھال کر، پربھ ساچا سہائے۔ گن ندھان مہاراج شیر سنگھ بال اُدھار کر، آتم شانت ورتائے۔ ناڑی بہتر پربھ روگ گوایا۔ مرودیوا چھیا دیوی سنگ اگن جلایا۔ ساچا پھل ساچا پربھ جھوٹی پایا۔ ہر دک گن وچار کر، پربھ پورن دیا کمایا۔

در کھڑے سوائی اوچا دربار۔ کوئی نہ جاوے خالی، جن تیرا سہارا۔ سچ دو جہانان والی، نزدھر نِزادھارا۔ چو جنت دا آپ پربھ والی، آپ پربھ گردھارا۔ کل جیو گھال بہت گھالی، تُدھ بن نہ دیسے کوئی سہارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان کر کر پا پار اُتارا۔ نزدھن آس پربھ سردھن پور۔ جو جن آئے کھڑے در، پربھ جوت پر گئے حضور۔ ملے ساچا ور، دیہہ دکھ ہو جائے دُور۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر نِزل گھٹھ دھراۓ نور۔ پربھ کا رُپ اگم، ٹھیک جیونہ جانیا۔ پربھ کا رُپ اگم، ایک جوت آکاریا۔ پربھ کا رُپ اگم، سب ورتے سنساریا۔ پربھ کا رُپ اگم، ساچا پربھ جگو جگ لئے او تاریا۔ پربھ کا رُپ اگم، ایک سرُپ سرب پسر پساريا۔ پربھ کا رُپ اگم، جن بھگتاں دیوے جوت ادھاریا۔ پربھ کا رُپ اگم، پر گٹ جوت ٹھیک نہ کلناک بے گھ کرب نواریا۔ پربھ کا رُپ اگم، سہائے بنک دھرے جوت جگت اینکاریا۔ پربھ کا رُپ اگم، گر کمھاں دیوے ساچا نام ادھاریا۔ ساچا نام ساچی وڈیائی۔ گر سکھ گر درتے پائی۔ جنم جنم دی میل گوائی۔ راج ہنس ہنس راج راج گر درتے پائی۔ سر بنس لاج رکھے پربھ، انت کال ہوئے سہائی۔ پر گئے جوت نہ کلناک وچ مات، ساچی لکھت پربھ آپ لکھائی۔ سنتگ ہووے سر منی سنگھ تیرے تاج، سنتگ ملے جگت وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ رکھے لاج، پوری سنت جو سیو کمائی۔ نر نرائیں پر گئے گھنئیا۔ سنتگ منی سنگھ جوت جلگیا۔ ساچا تخت سنتگ سَت دوئیا۔ چار ورن چل آئے سرن ہووے ایکا بھنیا۔ بے گھ مرن جنم ماش ہرن، ٹھیک ڈوبے پربھ نئیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، راؤ رنک اک کرئیا۔ ایک شبد ایکا گر۔ ساچا شبد لکھایا دُھر۔ سادھ سنگت یہے گر چرنی بجڑ۔ سنت منی سنگھ پھل بر ساون سُر۔ دیوے وڈیائی مہاراج شیر سنگھ والی گھنپر۔ منی سنگھ سچ ماندوایا۔ سچھند نواسی مات لوک سچ تخت دوایا۔ پر گٹ جوت نہ کلناک سنتگ سنتگ منی سنگھ تخت بھایا۔ چار گنٹ وجایا ڈنک، سوہنگ ساچا راگ سنایا۔ ایکا کپیا سب راؤ رنک، اُوچ پیچ کوئی دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگ ورتے سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ساچا شبد ساچا دیبان۔ چار ورن ہوئے پربھ کی آن۔ رسن جپ جیو

سوہنگ آتم رس مان۔ گوبند گر گوبند گھر چھان۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی نہ کلنک کھیل رچایا آون جان۔ پربھ آوے جاوے جگت آکاری۔ جوت سروپ سدا نرہاری۔ ٹلچک پر گٹ نہ کلنک سرِ شٹ سنگھاری۔ جگو جگ آئے جامہ دھار اینکاری۔ ٹلچک لے او تار، ساچی جوت پُری گھنک اُتاری۔ وشنوں بنسی سرب سرب بنسی ورتائے کال آپ کرتاری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک جوں دوا پر کرش مُراری۔ دھرے جوت جگت پت داتا۔ کوئی جانے گیا نی برہم گیاتا۔ در گھر گھر در آئے لیکھ لکھائے پُر کھ بدھاتا۔ آتم ذکھ انسا بھکھ، بن انس جھوٹھا جگت کا ناتا۔ کر کر پا کر پاندھ پھل لائے سمل رکھ، جن پورا پربھ چھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے آتما سنگھ گرچن پریت ساچانا تا۔ اٹھ جو جاگ، ٹلچک جیو وہایا۔ ٹلچک جامہ دھار، گھنکپری پربھ بھاگ لگایا۔ اٹھ جیو جاگ پورن ہوئے بھاگ، جوت سروپی پربھ دس آیا۔ اٹھ جیو جاگ وجہ دھن ناد، سوہنگ ساچا شبد سنایا۔ اٹھ جیو جاگ میٹے وداد، کھول کواڑ پربھ درس دکھایا۔ اٹھ جیو جاگ پربھ رکھے لاج، نرہاری نزویر پربھ جوت سروپ پربھ ویچ سنکھ دیہہ سمایا۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ ابناشی گھر میں آیا۔ سوہنگ شبد ورتے ساچا پہلی ماگھ، سمرتح پُر کھ سَت پھن لکھایا۔ نہ کلنک سرب سرِ شٹ ہتھ تیرے واگ، کرے سو جو تیرے من بھایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، جوت سروپی ٹلچک کھیل کرایا۔ ٹلچک اتم پربھ انت کرائے۔ پر گٹ جوت نہ کلنک راؤ رنک سب چرنی لائے۔ ساچا شبد دھن وجائے دھنک، والی ہند کپڑ اٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری جوت تک کوئی چیو جھل نہ پائے۔ جوت جگائے پربھ جگت کر۔ ساچی جوت دیوے ویچ دیہہ دھر۔ کرے پر کاش سوچھے ساچا در۔ نہ کلنک تیری سرن، انت کال کل سب آئے ناری نز۔ مہاراج شیر سنگھ واسی پُری گھنک، چن لاغ سادھ سنگت جائے تر۔ تارے آپ پربھ سمرتح۔ ٹلچک مہما نہ کلنک اکھ۔ گرگھ ورلے پائی ایہہ ساچی وتح۔ سرِ شٹ سبائی لتھی بھتھ۔ بے گھاں نک پربھ پائی نتھ۔ گر سکھاں سوہنگ اپر پربھ دھرے ہتھ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرجن، پر گٹے اکال مورت سمرتح۔ سوہنگ

جب نام ہوئے آتم راسا۔ کوڑا چھڈ جگت بھروسا۔ ساچا شبد جوں کنچن پاسہ۔ جھوٹھی دیہہ ویچ جوت پرکاشا۔ آتم دھر دھیان پر بھ کرے نواسا۔ سادھ سنگت جیوے گرچن بھروسا۔ امرت نام پیوے، جنم مائس ہوئے راسا۔ آتم جوت جگائے، دیوے گرچن پریتی سچھند نواسا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سرُپ، نہلکنک ویچ سکھ دے واسا۔ سچ دست سچ گھرتے پائیے۔ نرنجن جوت کلگ پرکاش، بُجھی آتم جوت جگائے۔ بھرم بھلکھیے ہوون ناس، سوچھ سرُپ پر بھ درشن پائیے۔ رسا لائے جو جن مد ماس، ساچی درگہہ ملے سزایے۔ سادھ سنگت پر بھ سد ہے واس، مهاراج شیر سنگھ تیری سچ وڈیایے۔ وڈا آپ وڈی وڈیای۔ کلگ پرگٹ جوت جھوٹھی کھیل مٹائی۔ جامہ لیا دھار، پر بھ ساچا دس نہ آئی۔ جگو جگ لے اوتاب، اچھل چھل چھل آپ کرائی۔ کلگ مایا کرے خوار، بے مکھاں دس نہ آئی۔ جن بھگتاں کھول دسم دوار، پر بھ آتم جوت جگائی۔ کلگ آیا جامہ دھار، مهاراج شیر سنگھ نہلکنک نام دھرائی۔ نہلکنک جن تیری اوٹ۔ سوہنگ چو آتم لائی چوٹ۔ بے مکھ جیو بلائیں پر بھ کلڑھے کھوٹ۔ مهاراج شیر سنگھ نہلکنک اوتاب، ساچی شبد لگاوے چوٹ۔ سوہنگ بان پر بھ جگت چلایا۔ چار کنٹ ہاہاکار کرایا۔ جوت سرُپ پرگٹ جوت اگن جوت جگت جلایا۔ مهاراج شیر سنگھ گرستگر پورا، انت کال کل آن کرایا۔ انت کال کلگ کرا کے۔ سمجھ ساچا جاوے لا کے۔ راؤ رنک اک کرائے، سنگر منی سنگھ مان دوا کے۔ آتم جائے جوت جگا کے۔ نہلکنک بیر چھتر جھلا کے۔ راجا رانا سب سرن لگا کے۔ مستوانا سچ دھام بنائے۔ سر امرت جائے پر بھ تھیہ کرائے۔ لکھت منی سنگھ تیری ست کرائے۔ رانا سنگرور ڈگے چرنی آکے۔ بیتی جائے بھل بخشنا کے۔ بانی بودھ پر بھ لائے سیوا، کوئی نہ جائے اپنا آپ وکھا کے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سرُپ، درس دکھاوے سنسا لاه کے۔ درس دکھائے نر نزکارا۔ کرے جوت ویچ دیہہ اجیارا۔ ہوئے پرکاش چو پر بھ کھیل نیارا۔ دیوے کھول پر بھ دسم دوار۔ جھرنا جھرے امرت اپر اپارا۔ جوتی جوت میل پر بھ کرے ایک آکارا۔ مهاراج شیر سنگھ نہلکنک اوتاب، بھل گیا

سنسار۔ جھوٹا جگت پر بھ آپ بھلایا۔ جوت سروپی نظر نہ آیا۔ مد ماس اہار بنایا۔ سچھنڈ نواسی سچھنڈ نواس دوایا۔ تھر گھر واسی کلنج درتے تیری اچرج مایا۔ کلنج جامہ دھار جوت سروپ چڑھ کھایا۔ ساول سندر کوں نین دواپر شام رگھرا یا۔ کلنج آیا جامہ دھار، نہ کلنك نام دھرایا۔ کلنج جھوٹھے چپونہ رہن، ساچا شبد سست لکھایا۔ سادھ سگت رل چرنی بہن، انت کال ہوئے پر بھ سہایا۔ جھوٹھی دُنیا پاروے وین، ساچا پر بھ دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنك او تار، راؤ رنک جس اک کرایا۔ پر گٹے جوت راجن راجا۔ سب سرش جس ساجن ساجا۔ انخد شبد دھن وجائے واجا۔ پر گٹائے جوت نہ کلنك او تار وچ دیں ماجھا۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن آئے چرن دوار، سرن پڑے دی را کھے لاجا۔ سرن پڑے پر بھ دیا کمائی۔ ونسے دکھ آتم سکھدائی۔ آتم چختا پر بھ سگل میٹائی۔ ساچی پر بھ دیوے وڈیائی۔ لکھت لیکھ لکھت در گھر آئے جائے لکھائی۔ کلنج پر گٹیا جوت سروپی بھیکھ، ایسی کلا پر بھ ورتائی۔ ساچا پر بھ جوت سروپ، کھول نیتز دیکھ جپو بھرم بھلکھے سرب مٹ جائی۔ جو جن آئے ویکھا ویکھ، انت جائے اٹھ پچھتا ی۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج تیرا بھیکھ، کسے گر مکھ بو جھ بُجھائی۔ گر مکھ تیرا ایکا راگ۔ سوہنگ شبد دھن ساچا ناد۔ شبد لکھائے پر بھ بودھ اگادھ۔ جوت پر گٹائے پر بھ آد جگا ڈ۔ بھگت سہائے پر بھ سدا سنگ سادھ۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سرت شبد ساچی دھن وجائے ناد۔ اُچھے دھن مٹے اندھیارا۔ چلے پوں کھلے دسم دوارا۔ نہ دیسے پر بھ کر بیٹھا جوت پسارا۔ کلنج گر سکھ ملیا نہ کلنك تیرا وچ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتیاں دیوے امرت ساچا نام بھنڈارا۔ ساچا امرت پر بھ در پائیے۔ پی امرت جپ آتم ترپت مٹائیے۔ ہوئے ممتا میل وچوں روگ گوایئے۔ ساچا پر بھ نج گھر ماہ پائیے۔ بُجانند نج آتما ماہ اُبجا یے۔ جگے جوت ہوئے پر کاش، اگیان اندھیر مٹائیے۔ کھلھے تریکھی پر بھ دیسے پاس، بھرم بھلکھے سارے لاہیئے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جس دیوے سو در تیرے توں پائیے۔ پائے سو جس پر بھ دیا کمائی۔ گاوے سو سوہنگ شبد

پربھ ساچی دھن وجائی۔ ناہوے سو جس آتم جھرنا پربھ دے جھرائی۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج اندر، تیری جوت ہووے رشانی۔ آیا وقت جوت پر کاشے۔ نز بخج جوت سدا ابنا شے۔ نہ کلنک سرب گھٹ واسے۔ ورن چار ہوئے تیرے داسے۔ مہاراج شیر سنگھ جوتی جوتا، جوت سروپ سرب میں واسے۔ جوت سروپ سرب کا گیاتا۔ نہ کلنک کل پُر کھ بدھاتا۔ سادھ سنگت کل ساچا گر چرنی تیرا ناتا۔ دھن دھن دھن گر سکھ فلنج نہ کلنک پربھ چھاتا۔ اجل ہووے گر سکھ فلنج ملائے میل آپ بدھ ناتا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا، سدا تیرے رنگ راتا۔ رنگ روے تیرا گر سکھ۔ سوہنگ ساچی در دیوے پربھ بھلکھ۔ رسا جپ مٹی آتم ترکھ۔ گن ندھان پر گٹ جوت، ساچے لیکھ گیا لکھ۔ سستجگ اتم گر سکھ ویچ مُن رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جن بھگتاں لیکھ ساچے لکھ۔ بھگلتن دیوے پربھ وڈیائی۔ جنگو جنگ یچ رکھائی۔ فلنج جامہ دھار ہوئے سہائی۔ جوت سروپی جوت میل، پربھ جوت میل کرائی۔ بن باتی بن تیل، گر سکھ تیری آتم جوت جگائی۔ فلنج کیا ساچا میل، نہ کلنک تیری وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ اچرج فلنج کیا کھیل، سرش سرب بھرم بھلکھے پائی۔ بھرم بھرم بھرم ویچ سرب جگت بھلایا۔ کام کرو دھن ہنکار پربھ ویچ وسایا۔ جوت سروپی کھیل کر، جھوٹھے دھندے جگت بھلایا۔ فلنج بیڑا ویچ شتوہ دریائے ٹھیل کر، آپ اڈول جگت ڈلایا۔ گر سکھاں جوتی میل کر، گر شبدی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، تیرا بھیو کسے نہ پایا۔ بھیو بھاؤ کوئی جیونہ جانے۔ گر مگھ ورلا کوئی ہر رنگ مانے۔ جو جن چلے پربھ کے بھانے۔ دھن دھن گر سکھ سوہنگ رسا شبد وکھانے۔ بے مگھ بھجن جوں بھٹھیا لے دانے۔ نہ کلنک پر گٹ جوت، تختوں لاہے راجے رانے۔ مہاراج شیر سنگھ تریلوکی نندن، تیرے چوچ وڈانے۔ تریلوکی ناتھ سرب گھٹ وسے۔ اپنا بھیو کسے ورلے گر مگھ دسے۔ کرے پر کاش جوت جوں رو سسے۔ بے مگھ در توں جائین فلنج نسے۔ فلنج نہ دیسے جوں چند مسے۔ نہ کلنک چھتر تیرے سسے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، فلنج مٹایا کر بیس اکیسے۔ اکیس بیس جیونہ کرے پربھ

ساقے کی ریس۔ ٹکچ چو ٹکچ مایا ویچ جائیں لیں۔ ساچا چھتر جھلے نہ کلنک تیرے سیس۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورا سنتگر دوسر کوئے نہ دیں۔ ایکا دوجا پربھ بھو چکایا۔ ایکا شبد سوہنگ سنتگر چلایا۔ چار ورن ورن چار پربھ اک کرایا۔ جوت سروپی جوت دھر، اگیان اندھیر مٹایا۔ تھر گھر واں سرب نواس کر، اپنا بھیو چکایا۔ ٹکچ بے کھاں ناس کر، مد ماس آہار بنایا۔ گر سکھ اجل جوں چندن پر بھاس کر، سوہنگ ساچا راگ سنایا۔ دکھ درد سرب ناس کر، ساچا آتم رنگ چڑھایا۔ ٹکچ گر سکھ رنسا راس کر، جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ دکھاوے درس آپ بنوائی۔ جوت سروپ سررشت کا مائی۔ بے کھ جائے جہانوں خالی۔ سادھ سنگت ساچی جوت پر گٹالی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی، تیری کھیل نرالی۔ نیاری کھیل نیارا آپ۔ سرب سررشت کا مائی باپ۔ چو جنت اپائے، اپیا اپنا آپ۔ سرب سررشت کھپائے بھلے چو ساچا پربھ جاپ۔ ٹکچ وہن وہائے، کوئی دس نہ آئے، نہ کوئی دیسے مائی باپ۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ورتارا، سوہنگ ہووے وڈ پرتاپ۔ گر پرساد، گر درتے آئیے۔ پی امرت امر اڈول آتم ترکھا مٹایے۔ امرت آتم رس جن ورلا پائے۔ سادھ سنگت پربھ تیرا واس، گر گوبند ویچ مات دے آئے۔ بے کھ چو در جائے ناس، انت کال نہ کویے سہائے۔ بھگوان بھگت راہ جائے دس، دے درس جوت پر گٹائے۔ پی امرت چو ہوئے جائے نس، دکھ روگ دیہہ رہن نہ پائے۔ سوہنگ بان پربھ ماریا کس، ٹکچ چو سرب بللائے۔ نہ کلنک نہ کسے ہووے وس، جوت سروپی جوت مل جائے۔ گر سکھ پی امرت رس، مہاراج شیر سنگھ پار کرائے۔ گر سکھ تیرا ساچا دھام، سکھنڈ نواس۔ جوت جگائے رمیا رام، پربھ چرن نواس۔ دیسے کرشا شام، نہ ہووے گر بھ واس۔ کل پورن ہویا کام، مہاراج شیر سنگھ جوت نرنجن، تریتا رام دواپر گھنیا شام۔ سست مہروان سنتگر مٹایا۔ پرگٹ جوت رمیا رام، تریتا انت کھپایا۔ دھرے جوت گھنیا شام، ارجن آتم برہم گیان دوایا۔ گپتا کرے جگت پرکاش، بھگت و چھل کھ واک لکھایا۔ ٹکچ جامہ دھار، گھنپھری پربھ بھاگ لگایا۔ نہ کلنک نر نراں او تار، جوت

سرُوپی کھیل رچایا۔ چھڈی دیہہ اپار، اپنا بھید فلنج آپ چھپایا۔ کرے کرائے ورتے سنسار، شبد بان پربھ جگت چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج کننہ، فلنج کھپائے سَنجگ ساچا لایا۔ سَنجگ لگائے سَنجگ سَت وادی۔ سوہنگ شبد ناد وجائے نادی۔ جگت جوت سرُوپی کھیل کر، بھلی سرِشٹ سب سادھی۔ جن بھگتاں جوتی میل کر، کرائے میل جوت وسادی۔ گرمکھ گرسکھ ساچا ناؤں سوہنگ رسن ارادھی۔ مہاراج شیر سنگھ جوتی جوت سرُوپ ساچی جوت کسے ورلے گرسکھ لادھی۔ اچرن کھیل پاربرہم رچایا۔ برہما گوائے مان، ونج جوت ملایا۔ ساچا کرم پچھان، سنگھ پال ہتھ سرِشٹ پھڑایا۔ گن گائے گن ندھان، برہم لوک گرسکھ ٹکایا۔ دھرو تجایا وقت سرفی جوت ملایا۔ پورن گرسکھ تیرے بھاگ، نہ کنک مان دوایا۔ سچھند نواسی سماج در، در آگے بھایا۔ سَنجگ ساچے سچ پربھ ملے وڈیائی، سنگھ سوران دربان بھایا۔ فلنج جامہ دھار، مہاراج شیر سنگھ گرسکھاں سچھند نواس دوایا۔ گرمکھ فلنج بھگت جن، جامے بہتر اجل کرے نہ کنک ساچا بچن گر گوبند لکھایا۔ فلنج ہویا دھن دھن دھن، نہ کنک اچلت دکھایا۔ جگت بھلایا کل پار اُتارے، جوت سرُوپی جوت نرنجن کر ندر گرسکھ ترایا۔ ساچا پربھ سچ دے وڈیائی، ونج جوت ملایا۔ سورگ نرگ سرب گھٹ واسی، گر گرمکھ سچھند وکھایا۔ پرگٹ جوت پربھ ابناشی، بھاگ گھنپری لگایا۔ سادھ سنگت ہوئے چرن پربھ داسی، دیوے درس آپ رگھرایا۔ کٹے گلوں سلک جم پھاسی، پرگٹ جوت ونج سنسار جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ انت کال کرے بند خلاصی، کر کر پا گرسکھ پار کرایا۔ فلنج گرسکھ گر پورا اُبجاۓ۔ ہرن پھر نیتر، سرُوپ جوت پربھ دے کھلائے۔ فلنج تارے بھگت وچھل، شبد بے مکھ ناس کرائے۔ سادھ سنگت چار ورن ہوئے اک مٹھ، سَنگر شبد ساچا پربھ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا در، کوئی ورلا گرمکھ پائے۔ پُرکھ نرنجن جوتی جوتا، ذات پات جوت اک کرائے۔ وشنوں بنی سوریا انشی، سَنجگ ساچا مارگ لاوے۔ بے مکھ پکڑ پچھاڑے جوں کاہنا کنسی، پربھ اپنا تیز وکھاوے۔ تارے ترے تارے گرسکھ ونج سرِشٹ، بے مکھاں دس نہ آئے۔

نہکنک کل تیری ڈیائی، کوئی چپو بھیو نہ پائے۔ چپو نہ جانے پر بھ کی جگت۔ ساچا پر بھ انت کال کرے گلت۔ بے مکھ در رہے گلت۔ نہکنک تیری جوت کلگ پر گٹے گپت۔ نہکنک نین مُدھاری۔ سَت سفید کرے اسواری۔ چٹا اسو اپر گردھاری۔ پر گٹ لوک مات، جن بھگتاں پر بھ ملے بنواری۔ بے مکھاں سدا رہے کالی رات، ہوئے لگی جگت پیاری۔ گرگھ ورلا پی امرت ہووے شانت، پی امرت رہے خُماری۔ جوت نِنجن سدا اکانت، نہکنک کلگ اُتاری۔ مهاراج شیر سنگھ سچ سوہنگ شبد کوئی ورلا بنے وپاری۔ ساچا شبد ساچا وپار۔ ساچا نام گرسکھ آہار۔ پر گٹ جوت نہکنک، کلگ دیوے تار۔ مهاراج شیر سنگھ سرب پت، کوئی ورلا پاوے سار۔ بکرمی ہوئی اُنی سو پنجاہ۔ کلگ پر گٹے نہکنک بے پرواہ۔ سنت منی سنگھ دیسے ساچا تھاں۔ کر درس پر بھ اگم اتحاہ۔ مهاراج شیر سنگھ پُری گھنک پر گٹ سچ سوہنگ شبد جپائے نا۔ پر گٹے جوت پر بھ دھرنی دھریا۔ کر درس نہکنک کلگ منی سنگھ تریا۔ جنم دھام مالوا ہوئے باولا، آئے سرن پر بھ کی پڑیا۔ ساچی جوت نِنجن مل، پرکاش جگت وچ کریا۔ بکرمی اُنی سو بونجا، چک سر امر تسر بال اوستھا مهاراج شیر سنگھ منجی صاحب اپر دھریا۔ اُٹھے پُجاري دُشت دُراچاری، سنت منی سنگھ نہ کسے توں ڈریا۔ سنت رسن چلائی، سر امرت سراپ دوائی، انت کال کل تھیہ کریا۔ مستوانا سَتھیگ اُپجانا، سچ دھام پر بھ نے دریا۔ پُری انند اُنی سو پچونجا بکرمی گئے مکنند، شبد سنایا ڈھول وجایا، سنت منی سنگھ نہکنک چک موڈھے دھریا۔ نیلا چوغما گل وچ پایا۔ مهاراج شیر سنگھ اپر سیس اٹھایا۔ امام مہدی نہکنک او تار۔ سب لوکائی شناۓ مُسلمان ہون خوار۔ صدی چوڈھویں ہووے بھار۔ امام پر گٹے او تار۔ جوت سروپی جوت پر بھ جگت نہ پائی سار۔ کلگ آیا انت کال کرنا پر بھ، بے مکھ ہوئے خوار۔ سادھ سُنگت سَت پُرکھاں لادھا، کر دیبا بیڑا پار۔ سنت منی سنگھ سَت سَت سَت سَت سیوا کپنی، نہکنک اپر اپار۔ پر بھ دیا کمائی، سُرت شبد شبد سُرت آتم بو جھ بُجھائی۔ اُپچے شبد وجہ دھن، سُن سماڈھ کھلائی۔ ساچا شبد آتم پرویشے، تین لوک دی سو جھی پائی۔ لوئن تیسرا ساچا پر بھ ویکھے، کلگ دیتی

وڈیائی۔ شبد چلائے ہتھ قلم پھڑائے، ٹکچک لیکھ لکھایا لیکھے۔ راجہ رانے ویج رہے بھلکھلے۔ چل نہ آئے پر بھ ویج سرنائی۔ ساچے سنت منی سنگھ سادھ سنگت ایہہ بچن لکھائے۔ سادھ سنگت ہو یا اکٹھ، میہما نہ کلنک منی سنگھ آپ سنائے۔ سرِ شٹ سبائی انت ہو وے بھٹھ، سُرت شبد پر بھ سکھ جگائے۔ منی سنگھ تیرا ساچا بُت، دوس رین دین دوس قلم چلاۓ۔ بودھ اگادھ بودھ پر بھ ٹکچک میٹے، سَتْجَك کرم لکھائے۔ بیاسوں پار سنت منی سنگھ قلم چلاۓ۔ کھنڈا دو دھار، پنڈ بھنڈال ڈیرے لائے۔ سنت سنگھ سنت چرن پیار، دوس رین سیوکمائے۔ سنت منی سکھ نیتر تیجا کھول، گر سکھ جوت جگائے۔ نہ کلنک ٹکچک تیرا گوجھ، بن کر پا کویے نہ پائے۔ سادھ سنگت گر چرن دوارے، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ سنت منی سنگھ من گیا مان۔ ساچا اُبچیا برہم گیاں۔ ایکا اُبچیا پر بھ چرن دھیاں۔ اُبچے شبد اُبچے پر بھ گنی ندھان۔ سَتْجَك لکھت لکھائی پر بھ مہان۔ بے کھاں چُغلی کھائی نہ کری پچھاں۔ سنت منی سنگھ بردھ اوستھا، پکڑ سنگرور جیل ویچ پان۔ راجن راج حکم فرمایا، ٹکچک کون وشنوں بھگوان۔ سنت منی سنگھ بچن سنایا، مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک جوت مہان۔ مايا لائچ جگت جلاۓ، ہنکاریاں دس نہ آن۔ آتم ویچ مان رکھائے، گھنپری پکڑ لے جان۔ ساچا پر بھ ناد وجائے، سنت منی سنگھ جائے قربان۔ جھوٹھی کایا جھوٹھا جگت، ساچا پر بھ وشنوں بھگوان۔ امرت جھرنا ویچ جھراۓ نبھ، آتم رس گر مکھ پان۔ کر درس مٹے آتم ہرس، در گھر آئے کلنکنہ جان۔ ساچے پر بھ شبد اُبچیا، سنت منی سنگھ لیکھ لکھایا، راؤ رنک اک ہو جان۔ راجہ رانے تختوں لائے، نہ کلنک شبد ماریا بان۔ انت کال ورن چار اک کرا کے، سوہنگ ساچا شبد اُبچا کے، مہاراج شیر سنگھ ناتھ تریلوکی، گن گندھر ب من جن سُر نسب چرنی ڈگن آن۔ تین لوک پر بھ پرتاپ۔ سَتْجَك جپائے سوہنگ ساچا جاپ۔ ٹکچک چوکھائے کرم وچارے پاپ۔ گر سکھ تزائے وچوں مارے ہوئے تاپ۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ، سرِ شٹ سبائی مائی باپ۔ سرب سکھ سرب درور۔ سرن لاگ ٹکچک چو جائے تر۔ ٹکچک پر گٹے نہ کلنک او تار نر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتْگر پُر، چرن لاگ چو

نہ ڈر۔ گرچرن لاگ گر در سو جھے۔ گر سکھ پورا گر چرنی لو جھے۔ سادھ سنگت پربھ ابناشی بُو جھے۔ دے درس پربھ بھید کھلانے گو جھے۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ اندر، تیرا در بے مکھ نہ سو جھے۔ بے مکھ پربھ در نہ دیا۔ آتم دکھ سدار ہے وسیا۔ سادھ سنگت ساچا نام پربھ پاوے ٹھکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، چار ورن کرائے مسیا۔ چار ورن شبد ہوئے وس۔ سوہنگ بان پربھ مارے کس۔ گر مکھ جوت پر کاش جوں رو سس۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ور کھا لائی، سنت منی سنگھ پیارس۔ وڈا پربھ آپ، وڈی وڈیائی۔ پر گٹ جوت ٹلچ جیوال الٹی مت آپ پربھ پائی۔ مد ماس بے مکھاں آہار بنائی۔ گر سکھاں پربھ سد ہر پاس، آتم جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ جپ چپ سواں سواں جپ جس تیری بنت بنائی۔ سُتگر ساچا آپ پربھ، ٹلچ جپونہ جانے۔ ٹلچ پر گٹ پربھ، ساچا شبد وکھانے۔ آتم جوت جگائے جھب، ورلا گر مکھ ہر رس مانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا پر کاش جوت ہوئے ویچ نابھ، دسم دوار کھلانے۔ کھلے دوار ہوئے اجیار، ویچ جوتی جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نِزادھار، ٹلچ جپونہ جانن انجانے۔ ٹلچ جپو ہوئے نہانا۔ پاربرہم پربھ انترجامی ورتائے اپنا بھانا۔ انت کال ٹلچ کوئی نہ دیسے راجارانا۔ ساچا لائے آپ سُتگر، سنت منی سنگھ مان دوانا۔ دھرے جوت پربھ ویچ اُبجاوے دھام مستوُانا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ درتے تیرا سچ سچ سچ بھانا۔ سچ سچ سچ آپ پربھ سچ۔ کچ کچ کچ سر شست سب سچ۔ سچ سچ سچ بے مکھ درتے سچ۔ سچ سچ سچ بے مکھ اگن جوت ویچ سچ۔ رچ رچ رچ جوت سر دپ پربھ ویچ گر سکھ ہردے رچ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک گر سکھ ساچا دھن ویچ۔ پر گٹے جوت گوبند گر۔ سنت منی سنگھ لیکھ لکھاوے دھر۔ آسا مسا پور والی گھنپر۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک تیری میہمانہ جانے سُر نز سُر۔ سُر نز سُر سب در ٹھکھاری۔ برہما وشن مہیش کھڑے کوٹ دواری۔ ٹلچ ایسا کیا بھیکھ، نہ کنک جوت اُتاری۔ سُت پُر کھاں دیسے تیرا در، نہ کنک او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ انت کال کر جگ کرے خواری۔ ٹلچ کھپائے چو تھا جگ۔ ویلا ہتھ نہ آئے گر سکھ گرچرن پریتی لجھ۔ شبد سُرت دیہہ

اجیارے، ساچی جوت جگاوے گجھ۔ مانس جنم چو سُپھل کر، جھوٹھی دُنیا وِج نہ لجھ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، گر سکھاں لیا بُجھ۔ منی سنگھ سَت تیرا مان۔ جگاوے جوت وِج للاٹ وِشنوں بھگوان۔ سُر نز در سوہن کھڑے لے ہنھ بان۔ سَتگ پر گٹے وِج سَتگ، جگت میہما ہوئے مہان۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، سوہنگ شبد ساچا دیوے دان۔ ساچا دان سنت پربھ دیا۔ آتم جوت پر کاش کر، مگھ اجل کیا۔ وِج چرن پربھ نواں کر، گھر ساچا دیا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتگ پر کاش کر، سوارے سَتگ سَت رکھائی نیا۔ سَتگ ہووے سرب سَت۔ جوت پر کاش ہووے آتم مت۔ سادھ سَنگت تیرا رہے جگ جت۔ پر گٹے جوت نہ کلنک، جانے تیری مت گت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگ پورا، گر سکھاں رکھے پت۔ رکھے پت آپ پتیارا۔ سادھ سَنگت کرے آتم اجیارا۔ دیپک دیہہ پربھ جوت سروپ نیارا۔ گر سکھاں ملیا ساچا پربھ، کر درس آتم گیا اندھیارا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، فلنج جگ سَت تیرا سَت دربارا۔ فلنج اپجاۓ جوت نہ کلنک۔ سَتگ سوہنگ وجائے ساچا ڈنک۔ چار ورن اک ہووے کوئی نہ دیسے راؤ رنک۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرجن، کرے پر کاش پری وِج گھنک۔ سچکھنڈ پربھ تیرا دوار۔ فلنج جھوٹھا پس پسار۔ شبد اندھیری چلے وِج سنسار۔ سوہنگ شبد فلنج کھنڈا دو دھار۔ بے مگھ چو جاون وہندی دھار۔ گر سکھاں ہر دے جوت پر کاش کر، آتم کرے اجیار۔ بے سکھاں فلنج ناس کر، پر گٹے جوت نہ کلنک او تار۔ بھلایا جگت مد ماس آہار کر، انت کال فلنج ہوئے خوار۔ گر سکھاں کرم اپر اپار کر، مہاراج شیر سنگھ فلنج بیڑا پار کر، جو جن آئے سچے در، ساچا درس کرشن مرار کر۔ گر چرن اُچا در۔ سادھ سَنگت تیرا ساچا گھر۔ فلنج پر گٹے نہ کلنک او تر۔ سوہنگ ساچا شبد سَتگ جاوے دھر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، ساچا شبد دیوے ور۔ سچ شبد پربھ دیوے دان۔ سوہنگ شبد جپ چو مہان۔ آتم اُچجے برہم گیان۔ وجہ دھن کھلھے سُن، سُن ساچا راگ پربھ سنائے کان۔ رُن جھن کوئی پاوے ورلا مُن، جس لایا چرن دھیان۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج گر سکھ جن درس دکھائے جوت

سرُوپ و شنُوں بھگوان۔ ٹلچک پر گئے و شنُوں بھگوان۔ گر در در گر کھڑے مہانا۔ گر سکھ جوت پر کاش کرے کوٹ بھانا۔ نہ کلنک تیرے چرن پریتی ٹلچک ساچا اشنا۔ چرن پریتی گر سکھ کمائے۔ آتم نجانند پر بھ اپجاۓ۔ سوچھ سرُوپ پر گٹ جوت، نہ کلنک درس دکھائے۔ میہما پر بھ کی بڑی انوپ، جگو جگ جگت جوت جگائے۔ مهاراج شیر سنگھ کل ساچا بھوپ، گر سکھاں آتم جوت جگائے۔ ٹلچک پر گئے پر بھ ساچا بھوپ۔ بے کھاں ہوئے چار گنٹ اندھ کوپ۔ جوت سرُوپ ویچ سکھ سماوے، نہ دیسے رنگ روپ۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر پورا، ٹلچک دیوے درس سوچھ سرُوپ۔ درسن دے پر بھ دیا کمائے۔ نہ کلنک تیری چج نائے۔ کوئی ورلا گر گھنھ چڑھ جائے۔ پر گٹ جوت گر کھاں پر بھ ساچا درس دکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ او تار نز، سرتی سرت میل کرائے۔ آتم دیوے چو پر بھ سرت۔ جوت جگائے پر بھ اکال موڑت۔ گر سکھ آس تیری نہ کلنک کل پورت۔ بے گھ درتے آئے اٹھ جائے جھوڑت۔ ساچا پر بھ ساچا روپ، نہ ساچی دسے پر بھ سوڑت۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، سرب جناں دی آسا پورت۔ جو جن پر بھ درس پیاسا۔ دے درس پر بھ ٹلچک کرے بند خلاصہ۔ دکھ درد سب دیہہ داناسا۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا، سدا چوے تیرے چرن بھرو اسا۔ گر سکھاں دیوے جگت پر بھ مان۔ پر گٹاوے جوت کل و شنُوں بھگوان۔ ہوئے سہائی وڈ وڈ وڈا بلوان۔ ٹلچک نہ کلنک او تار، راؤ رنک کرے اک سماں۔ پر گٹی جوت جگت اندھیار۔ نہ کلنک جوت سرُوپ لئے او تار۔ باں شبد سوہنگ کرے جگت خوار۔ گر سکھاں جوت جگائے، پر بھ آتم کرے انجیار۔ گھنپر واسی نہ کلنک، ستگ ہووے تیرا انج دربار۔ پر گٹے جوت پر بھ ابناشی، سر شٹ سبائی ہووے خوار۔ گر سکھاں ملے چرن نواس، بے کھاں ہووے ہاہاکار۔ کوئی نہ دیسے انت کال ٹلچک مد ماسی نرک مختارے نہ کلنک او تار۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر پورا، آتم دیوے شبد ادھار۔ آتم جوت پر بھ آپ جگائے۔ پر گٹ جوت نہ کلنک ٹلچک شبدی میل ملائے۔ اچھے شبد وجہ دھن کھلے شن^۳، نرہاری پر بھ دس آئے۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی وڈ وڈ وڈا چار جگ

کلنکہ ناؤں رکھائے۔ چار جگ کیا جوتی۔ چار ورن کرائے ایکا گوتی۔ جامہ دھارے نہ کلنک، کل جھوٹھی دُنیا رہی سوتی۔ گرمگھ ورلے پائی سار، آتم ملے پربھ مانک موتی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سچ دوار، تین لوک جگائے ایکا جوتی۔ تین لوک پربھ جوت آکاری۔ جوت سروپ ہویا سنساری۔ نہ کلنک نِرجن جوت پر گئے کلچک نز او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا پربھ نِزادھاری۔ ساچا پربھ ساچا دربار۔ جوت سروپی پربھ جوت آکار۔ جگت جوت پربھ کرے ادھار۔ جھوٹھا جگت انت کلچک ہوئے خوار۔ ساچا شبد سوہنگ نہ کلنک مارے ساچی مار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے شبد ڈنک، چار گنٹ ہو جائے جے جے کار۔ نہ کلنک کوئی نہ جانے تیرا انت۔ سَتْجگ سوہنگ شبد اُپجاۓ، وِچ سکھ منک۔ جوت سروپ آتم مارے تک۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلچک گرمگھ اُجل کرے جوں بھگت جنک۔ بھگت جناں پربھ ہتھ وڈیائی۔ پر گٹ جوت جگو جگ ہوئے سہائی۔ کلچک جامہ دھار، نہ کلنک جوت پر گٹائی۔ برہما مان گوائے، جگ چوڑتھے وِچ جوت ملائی۔ سَتْجگ ساچے دیوے سکھ نہ کلنک وڈیائی۔ سنگھ پال تیری جوت، ساچے پربھ وِچ برہم لوک پُچائی۔ مار جوائے جوائے آپ، والی سرشٹ آپ رگھرائی۔ نِرگن سرگن ایکا روپ، سَت پُر کھاں وِچ رہا سمائی۔ نہ کلنک کل لے او تار، سادھ سنگت پربھ مان دوائی۔ لکھت لکھائے اپر اپار، ساچی نیو سَتْجگ رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ کلچک تیرے چرن بلہار، دیوے سادھ سنگت وڈیائی۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پر گٹ جوت نہ کلنک گھنٹیا رگھرائی۔ جوت سروپ سرب جوت دھر، ساچی جوت وِچ جگت ٹکائی۔ جوت سروپ وسے تین لوک، پاتال آکاش مات سمائی۔ مات لوک پربھ جوت پر کاش، نہ کلنک کلچک ناؤں دھرائی۔ بے کمھ جیو انت ہوون ناس، کلچک تیری ویدھ مٹائی۔ جو جن رسنا لاوے مدرا ماس، ساچا پربھ وِچ نرک نواس دوائی۔ سوہنگ شبد جو جپے سواس سواس، پربھ جوتی جوت ملائی۔ سچھنڈ ساچے سکھ تیرا پربھ کرے نواس، آون جان جان آون جگت مٹ جائی۔ بیکنٹھ دھام گرمگھ تیرا بسرا م، دے درس انت کال نہ کلنک ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ

لکھ جوت پر گٹائے جوں کر شنا شام، نرمل جوت نہ لکنک وِچ سکھ دے آئی۔ جوت سرُوپ پر بھ وِچ سکھ دیہہ سمائے۔ اچرج کھیل کھیل اچرج لکھ کرائے۔ وسادی پر بھ وساد وِچ سکھ ہو جائے۔ پر گٹ جوت نہ لکنک، بھرم بھلکھیے جگت بھلائے۔ گر سکھ کرے نمسکار بار انک، بے مکھ در نہ سپس جھکائے۔ ساچی جوت پر بھ آتم لائے تک، بے مکھ آتم ہنکار رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ والی پڑی گھنک، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن پڑے دی راکھے لاجا۔ انخد شبد ڈھن وجاوے واجا۔ جگاوے جوت وِچ دیہہ پر بھ جس تیرا سازن ساز۔ مہاراج شیر سنگھ نہ لکنک، لکھ وڈ راجن راجا۔ راجن پر بھ دیالو۔ بھگت و چھل پر بھ سدا کرپالو۔ لکھ جامہ دھارے نہ لکنک بیسالو۔ مہاراج شیر سنگھ جگ چار سدا کرپالو۔ لکھ پائی پر بھ نے مایا۔ پر گٹے جوت آپ رگھرایا۔ اچھل چھل چھل جگت کرایا۔ اپنا بھیونہ کسے جنایا۔ گر سکھاں شبد گیان دے، لکھ پار کرایا۔ چرن پر یتی نہ لکنک آتم دھیان دے، رنگ محیٹھی دئے چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ درس و شنوں بھگوان دے، سادھ سنگت ماندوا یا۔ پر گٹے جوت کوں نینا۔ سُندر گُندل مگت بینا۔ سادھ سنگت نہ لکنک مل درتے بہنا۔ مد ماسی انت کال لکھ نہ رہنا۔ سوہنگ ساچا شبد پر بھ آتم دیوے گہنہ۔ جھوٹھی دُنیا جگت پسرا، سد بیٹھ کسے نہیں رہنا۔ لکھ کرے نہ لکنک خواری، بھانا پر بھ دا سرب نے سہنا۔ گر سکھاں کرے جوت پر کاش آتم اجیار، سدا دیوے لہنا۔ چار گُنٹ ہووے ہاہاکار، بے مکھ جیو وہن جھوٹھے وہنا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت آکار، تین لوک سد رہنا۔ ساچا پر بھ جوت آکار، پر گٹ جوت سب سرِشٹ سنگھاری۔ بُدھی آتم بُدھی بے مکھاں جگ ہاری۔ انت کال لکھ جیو جنت ہووے خواری۔ سَتْجَك ساچا لائے آپ پر بھ، نہ لکنک نزویر نراہاری۔ سَتْجَك سَتْنَگر منی سنگھ ہوئے تیری وڈیائی، ساچی ملے تینیوں سکداری۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سرب سرِشٹ ہووے تیری پنہاری۔ دیوے مان سرب کا داتا۔ سَتْنَگر منی سنگھ سَتْجَك ہووے برہم گیاتا۔ چار ورن تیری چرنی ساچا ناتا۔ سوہنگ شبد کھولے نیتر ہرن پھر، دیوے دھیان آپ پر بھ داتا۔ گر سکھ لکھ

انت کال پربھ جوتی جوت ملاتا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن پریتی، گرسکھاں ساچا ناتا۔ گرچن پریتی چرن دھوڑ۔ کرے بُدھ بیک جو آتم موڑ۔ آتم رنگ چڑھائے سچ میٹھی گوڑھ۔ مہاراج شیر سنگھ گرمکھ ورلا، ٹلچ لوتے تیری چرن دھوڑ۔ ناس ناس ناس، اگن تاپ ناسیا۔ پرکاش پرکاش نِنجن جوت پرکاشیا۔ سواس سواس سواس سوہنگ شبد جپ جو سواس سواسیا۔ راس راس راس ماں جنم ہووے راسیا۔ واس واس، ساچا پربھ ویچ دیہہ واسیا۔ ماں ماں ماں، ٹلچ رسن بے کمھاں بھاسیا۔ ناس ناس ناس، انت کال ٹلچ کرے ناسیا۔ پاس پاس پاس، سادھ سنگت پربھ سد ہے پاسیا۔ ابناش ابناش ابناش، نہ کنک آد جگا د سدا ابناسیا۔ راس راس راس، جیو گرچن پریت رہر اسیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جگو جگ واسیا۔ داس داس آپ رگھرائی۔ پرگٹ جوت رگھپت ہوئے سہائی۔ کوئ نین نین کوئ کل جوت پر گٹائی۔ سر مکٹ مکٹ سر، چار کنٹ کنٹ چار پربھ چرن لگائی۔ مہاراج شیر سنگھ انت کال سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائی۔ سادھ سنگت رکھے پربھ دے کر ہتھ۔ ساچا شبد سوہنگ آتم وساوے سچی گتھ۔ سَتْجَكَ چلے پربھ ساچے کی ساچی کتھ۔ نہ کنک پرگٹ کل، جوں راماگھر دسر تھ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، بے کمھاں سواۓ ستھ۔ بے کمھاں ساچے پربھ مکھ نہ لایا۔ مد ماں رنسا آہار بنایا۔ ویچ چڑھاں پربھ گیڑ لکھایا۔ کوکر شوگر جوں دے، وشتا مکھ رکھایا۔ ٹلچ تیری پاربرہم اچرج ورتی مایا۔ اتم اچٹ پرمیشور، مد ماں نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت پرگٹ جوت ملیا نہ کنک پرمیشور، سوہنگ شبد ادھار رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ جگت پت جگتیشور، جوت سروپ نہ مرے نہ جایا۔ نہ مرے نہ جائے، کرے جگت کھیل۔ جگو جگ پرگٹے جوت اناد انادی و سماڈی جوتی میل۔ جھوٹھی دُنیا پربھ جلائے، آتم لائے مدرائیل۔ مہاراج شیر سنگھ بھانا تیرا ٹلچ ورتے، کرپا کر سادھ سنگت سب چرنی میل۔ چرن ملاوا آپ کر، سَتْ پُرکھ ودھاتے۔ آتم جوت ادھار کر، نہ کنک رنگراتے۔ ٹلچ بیڑا پار کر، بھگت و چھل ساچے مات تیرے چرن پربھ ناتے۔ گرسکھ بھل کرپا گردھار کر، سَتْ جوتی جوت ملاتے۔

مہاراج شیر سنگھ سوہنگ ساچا شبد اہار کر، گرسکھ سوہن تیرے در رسانا گاتے۔ گرلنج نہ کلنک گن گائیں۔ دیوے درس آپ پربھ، سست آتم دکھ مٹائیں۔ آتم جھرنا جھراۓ ویچ کوئی نبھ، پربھ ساچی جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ساچے در، سست پرکھاں ملے وڈیائی۔ سست پرکھاں سنتگر ساچا پایا۔ چنچل ہوئی مت، ویچ دیہہ پربھ نظری آیا۔ ساچا پربھ رکھے آپ سست، مد ماس نہ رسانا لایا۔ شبد سرت پربھ دیوے ساچا مت، سادھ سنگت بھین بھرا بنایا۔ ویلا ہتھ نہ آوے وت، جوت سروپ نہ کلنک کل آیا۔ مہاراج شیر سنگھ مادھویا کل پرگٹ جوت جلت بھلایا۔ جلت بھلا کل ہوئی بھل۔ جھوٹھے چیو انت کال کل جائیں زل۔ سادھ سنگت ملیا ورور اُل۔ آد جگا د جگو جگ نہ کلنک جیوڑ کوئی نہ ٹول۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پرکاش، جن بھگتاں دسم دوار جائیں گھل۔ کھلے دوار من بھئے انند۔ آتم اُتبھے چیو پرمانند۔ بے گھ در نہ سوہنگ شبد ساچی سنگندھ۔ مد ماس پربھ آہار بنایا، رسانا لایا گند۔ لنج ماں جنم گوایا، بھاگ ہوئے مند۔ مل سادھ سنگت نہ کلنک جن درشنا پایا، کرے خلاصی پربھ بند بند۔ سچ دھام پرگٹ پہنچایا، گرچرن نواس جوں سیتل چند۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا تھان سہایا، سادھ سنگت مل پایا نجانند۔ نجانند گرسکھ مانے۔ لنج چلے پربھ کے بھانے۔ آتم جوت جگے مہانے۔ جوت سروپ جوت پربھ گرسکھاں کھڑا سرہانے۔ بے گھ لنج چو بھئے جوں بھٹھیا لے دانے۔ جوت پرکاش کرے نہ کلنک، چرنی لگن راجہ رانے۔ کرشم مُراری جوت آکاری، دیوے درس جوت سروپ والی ہندوانے۔ والی ہند اُترے چند، ڈگن چرنی ہوئے نمانے۔ جمن کنار پربھ کرے جوت آکار، سنت منی سنگھ تیرے بچن سست ورتانے۔ نر بھئے دیوے شبد ادھار، نر مل جوت کرے آکار تین لوک نہ کلنک جوت مہانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا پرکاش، لنج کرے ناس، سب مٹائے راجہ رانے۔ مٹ مٹ مٹ جائے اکھماں۔ ایکا جوت جگو جگ مہان۔ راؤ رنک پربھ اک سماں۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ جگو جگ ایکا جوت سماں۔ ایکا جوت ایکا آکار۔ جگت پت کل لے آیا او تار۔ دکھ بھکھ کرے جگت خوار۔ آتم شکھ دیوے سوہنگ شبد

ادھار۔ اُتم ہستی کلگ منکھ، جنہاں جیپا مُرار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، تیری کوئی نہ پاوے سار۔ تیرے ہتھ جگت وڈیائی۔ مار جوال جوال مار، مار کھپائی۔ جن بھگتاں لیوے سار، دیوے تار جگو جگ دے وڈیائی۔ سوہنگ شبد ساچا دے امرت بھنڈار، گر سکھاں سنت بنائی۔ انت کال کلگ نہ ہوئن خوار، نہ کلکنک ستگر منی سنگھ چرن لگائی۔ سادھ سنگت گر چرن کیا پیار، ساچا پربھ سکھنڈ نواس دوائی۔ بیہ سو آٹھ پچم جیٹھ، بھائیاں مل کری ارداس، سکھ اودھم لیا بخشائی۔ سکھنڈ کیا نواس، دے درس دیہی چھڈائی۔ جھوٹھی دنیا جھوٹھا چھڈیا واس، سادھ سنگت پربھ لیا ملائی۔ ساچا پربھ وسے سدا پاس، ساچی جوت وِچ جوت لگائی۔ بخشے بھل رسانا لائی جو مدرماں، کال انت کال ہو گیا سہائی۔ مات پت بھین بھرا دھیاں پُتر ساچا پت آپ دیوے دھرواس، نیتر آنسونہ بنس وہائی۔ پتا پوت ایکا دھاگہ ایکا سوت ایکا لڑی پربھ لیا پروئی۔ ایکا روپ ایکا جوت ساچی جوت پربھ لیا ملائی۔ سورت سنگھ سنگھ موتا کرے بینتی، بخشے پربھ ساچا بھوپ کر دیا پربھ لاج رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے سوت وڈیائی، سکھنڈ نواس دوائی۔ کرن بینتی چرن پربھ کھڑے ہوئے سوت۔ بخشناہے بخش دے، پربھ پاربرہم اچٹ۔ پچم جیٹھ دھن سبھاگ دھڑا، دھن سہائی رٹ۔ پال سنگھ تیرے ونس سربنس وڈیائی، مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک او تار جوت دھرے تیرے وِچ سوت۔ دھرے جوت وِچ پورن سکھ۔ ساچے لیکھ پربھ بھیجیا، دھر درگاہوں لکھ۔ پہلے جنم پربھ دے وڈیائی، جنم لکھایا بھر نگ رکھ۔ دُبے جنم پربھ دے وڈیائی، نر بھن جوت پورن گوت او تار ویاس سکھ۔ کلگ دے جنم کرے جوت آکار، مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی بھوکھ۔ نام پورن پورن گر سکھ جگت بھلیوا۔ نہ کلکنک جوت سروپ، پربھ وِچ سدا وسیوا۔ دھری جوت آپ پربھ، الکھ ابھیوا۔ کلگ چپ انت آوے وقت، چار گنٹ نہ کلکنک تیری چرن سیوا۔ مہاراج شیر سنگھ سوت پُر کھ نر بھن، کلگ جوت دھرے وِچ گر سکھ وڈ وڈ دیوی دیوی دیو گر سکھ دوارے۔ نہ کلکنک تیری جوت، سنگھ پورن آتم چتکارے۔ چار ورن انت ہوئے اک گوت، آئے ڈگن سوت

دوارے۔ جو جن فلچک رہے سوت، چل آئُن نہ پر بھ دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ گرسکھ فلچک سدا سوہن تیرے دوارے۔ فلچک ساچا نہ کلنک تیرا دربار۔ پر گٹ جوت سادھ سنگت، در آئی دیوے تار۔ بے کھاں مار شبد چوٹ، فلچک کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا شبد ساچا، جگت پنڈ کا چاڑھا ہے ڈھے ہوئے خوار۔ بھگت جن دھن جنہاں شبد من واچا، آتم ہوئے ادھار۔ بے مکھ در آئے سُن کن در ناچا، پر بھ شبد وگائی مار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ وِچ ہردک گرسکھ راچا، نام نہ کلنک او تار۔ گرسکھ گر ایکا سوت ایکا دھاگا۔ ایکا شبد سوہنگ ایکا راگا۔ فلچک دُکھ نہ گرمکھ لاگا۔ اُتم تیرا جنم نہ لاگے داغا۔ نہ کلنک پکڑی تیری واگا۔ مہاراج شیر سنگھ کل پر گٹ، دیوے درس جوں بھوگ لگاوے بدر ساگا۔ کر کر پا پر بھ برد سواریا۔ مکند منہر لکھمی نرائیں کرشن مُراریا۔ فلچک دھرے جوت جوت سروپ نہ کلنک او تاریا۔ جامہ لیا دھار گھنپر ہوئے سچ دواریا۔ مہاراج شیر سنگھ آد جگادی جوت، چار گنٹ تیرا چمتا کاریا۔ چار گنٹ پر بھ جوت بلوئے۔ جوت پر کاش کرے تین لوئے۔ تین لوک پر بھ ایکا جوت ورتے جگو جگ سوئے۔ جوت نرنجن مات لوک دھرے پر بھ ابناش، دوسرا ناہیں کویے۔ کھنڈ برہمنڈ پر بھ وسے وِچ در بھنڈ، نرگن سرگن روپ دوئے۔ نرگن سرگن پر بھ جوت آکاری۔ فلچک ہویا پر گٹ جوں راما کرشن مُراری۔ موڑ کھ مگدھاں سدھ نہ آئی، بنے مد ماسی آہاری۔ سادھ سنگت نہ کلنک جوت جگائی، جو جن ڈھیہہ پئے پر بھ چرن دواری۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے نام دھائی، چار گنٹ بے کھاں کرے خواری۔ خوار خوار ہوئے جگت خوار۔ جوت سروپ جگائے آپ گردھارا۔ گرمکھاں دیوے ساچی بھگت، سوہنگ ساچا نام ادھارا۔ بے کھاں پساوے کھاواے کال انت، سوہنگ شبد کھنڈا چلے دو دھارا۔ بیر بے تال پر بھ لیائے وقت وِچ سنسارا۔ چلے ندی خون جوں وہندی دھارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا حکم ورتے، اک لکھ اسی ہزار بھوٹ پریت کرے چو خوار۔ حکمے اندر سب دیوی دیو۔ مُن جن سُر نر کھڑے پر بھ چرن سیو۔ ایکا جوت اٹل پر بھ الکھ ابھیو۔ بے کھاں نظر نہ آئی، ساچی جوت سدا شبد تھیو۔ گرمکھاں

نہ کلکنک تیری چرن پریت کر، ٹھجگ اُتم کمائی سیو۔ کرپا دھر گر سکھاں سوہنگ شبد دیا ساچا میو۔ گر سکھاں بُدھ بیک کر، رسا ہٹاوے مد ماس نیپکیو۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کسے جناوے بھیو۔ بھیو جانے جس جنائے آپ۔ پر گئے جوت ٹھجگ سرب داتا سرب مائی باپ۔ اُتم جوت کرے اجیارے، کوٹ نوارے پاپ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھج ہووے تیرا سوہنگ شبد ساچا جاپ۔ سوہنگ شبد اپشور مگھ واک۔ کھانی بانی گگن پتالی پاکی پاک۔ کوئی جن ورلا جانے سو، جس اُتم کھلاوے تاک۔ کھلے تاک ہوئے اجیارا، مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں ٹھجگ دیوے ساچا واک۔ گر سکھ گر شبد کمائے۔ ساچا پر بھ ویچ آتم دھن اُبجاوے۔ اُبجاوے دھن کھلائے سُن، تین بھون دی سو جھی پائے۔ رُن جھن پر بھ ایکا گن، ایکا جوت رہیا تین لوک سمائے۔ امرت جھرنا جھراۓ جوں میگھ سون، جو جن نہ کلکنک تیری سیو کمائے۔ جھوٹھی دیہہ ویچ سواس دھرے پر بھ پون، جوت سروپی جوت جگائے۔ ٹھجگ جامہ دھار، ہنکاریاں ہنکار نوارے جوں راما رون۔ پر بھ ساچی لکھت کرائے۔ بے سکھاں جنم گوایا اون گون، چل نہ آئے پر بھ سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھجگ جامہ دھار، جن بھگتاں چیخ رکھائے۔ چیخ رکھائے پر بھ ساچے بھگت۔ جو جن آئے نہ کلکنک سرنا تیری لگت۔ سوہنگ شبد در ہوئے بھکھاری منگت۔ دے دان ہوئے کرپاں، پر بھ ساچی سادھ سنگت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سُتھر ساچا، گر سکھاں چاڑھے سوہنگ اُتم رنگت۔ اُتم رنگ پر بھ آپ چڑھایا۔ نجھ گھر واسی نجھ پر گٹ درس دکھایا۔ کر جوت آکار، ساچا دیپک ویچ دیہہ جگایا۔ بیٹھ ویچ زرادھار، بے مگھ جپواں نظر نہ آیا۔ گر سکھاں کرپا کر اپار، پر بھ اپنا آپ در سایا۔ کر درس گر سکھ بیڑا ہویا پار، لکھ چڑھی گیڑ مکایا۔ انت کال جم نہ کھائی مار، نہ کلکنک ہوئے سہایا۔ ٹھجگ لئے پورن او تار، گر سکھ جوتی جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ساچا سچھنڈ دوار، سادھ سنگت نواس دوایا۔ سادھ سنگت تیرا ساچا استھان۔ دوس رین جوت جگے و شنوں بھگوان۔ جن بھگت جوت ویچ جوت مل، ویچ جوتی جوت سماں۔ وچھڑنہ جائے اک تل، کرپا کری آپ مہروان۔ مہاراج شیر سنگھ تیری جوت

ایکا انت گر سکھ و چ مل جان۔ گر سکھاں دیوے پربھ ساچا گیاں۔ ساچی پریت چرن دھیاں۔ دے درس جگت مٹائے چند، جگت دوائے مان۔ مہاراج شیر سنگھ گر مکھ گر سکھ تیری ساچی جوت، انت جوت مل جان۔ گوبند گر گوبند کلنج دوئے ہوئے۔ بے مکھ کلنج جیو، انت کال کل رہے سوئے۔ وقت وہائے ہتھ نہ آئے، خالی رہے جہانی دوئے۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں درس دکھا، ڈرمٹ پاپ کلیور دھوئے۔ مد ماںی کلنج ڈرمٹ ڈراچار۔ آتم نہ دیسے ساچا نزناک۔ رنساوس جیو کرے ماس آہار۔ گیا بھل جس کیا جگت آکار۔ انت کال کھائے جم مار۔ نہ کلنك پاوے نزک بمحار۔ انت کال گر سکھاں دے درس پربھ دیوے تار۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیرے چرن بلہار۔ کر کر پا امرت ورسدا پربھ بھگونت۔ جو جن آئے امرت آتم ورسدا، پربھ شانت کرائے جیو جنت۔ ساچی سادھ سنگت ہر دے سدا پربھ جھرنا کوں نابھ جھرنت۔ جو جن در پربھ آئے پرسدا، دیوے درس آپ بلونت۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے جوت ادھار کلنج گر سنگت۔ گر سنگت سو جو گر در آئے۔ گر در ساچا کل او تار نز کلنك تیری سیو کمائے۔ پائے ساچا ور، جائے ڈتر تر، کلنج مایا نہ ستائے۔ مہاراج شیر سنگھ سستج دیسے تیرا اوچا در، سوہنگ شبد سادھ سنگت دوس رین رنسا گائے۔ دوس رین تیرا ابچے نام۔ گر مکھاں کل پورن ہوئے کام۔ ساچا شبد پیایا ساچا جام۔ سچ جوت جگائے پربھ و چ آتم رام۔ مہاراج شیر سنگھ پر کھ نز نجن، ساچا شبد سوہنگ دیوے نام۔ نام شبد سوہنگ لاء ہے ڈکھ۔ امرت دے کر پا کر سپھل کرائے ماتا گلکھ۔ ہووے جنم ماس دسم، اُٹا جیو گر بھے رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے شبد دھائی، ابچے سکھ پربھ کاٹے سب ڈکھ۔ شبد گوائے ڈکھ دیہہ سپھل کر۔ آتم رہے نہ بھکھ، سوہنگ شبد جیو دھیاں دھر۔ نجانند پربھ اپجاوے سکھ، ساچا برہم گیاں کر۔ کلنج جیو نہ کلنك چرن دھیاں کر۔ نہ کلنك تیرے چرن دھیاں۔ گیانیاں دیوے برہم گیاں۔ ندھانیاں کرے کل چتر سجن۔ انھمانیاں دیوے ڈکھ مہاں۔ دھن دھن گر سکھ نہ کلنك تیرے چرن لاگ تر جان۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر پورا، کلنج جوت پر گئے

وِشنوں بھگوان۔ وِشنوں بھگوان سرب کا داتا۔ جوتی جوت جوت سرُوپ، پربھ جگ جگ جوت جگاتا۔ وسے وِچ بن رنگ روپ، اُپجاوے شبد وڈگیان گیاتا۔ مہاراج شیر سنگھ نر نرائی، سوہنگ شبد بھنڈاری آپ وڈ داتا۔ وڈ داتا پربھ آپ داتا۔ نرہاری نرویر گرمکھ کرے جوت آکار۔ بے مکھاں گھر در در گھر پئے وہیر، سوہنگ شبد پربھ ماری مار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، فلنج جامہ دھار سادھ سنگت دیوے تار۔ سادھ سنگت تیرا نام اجیار۔ چرن کوں کوں چرن گر رکھے پیار۔ اپر دھول پربھ وِچ کوں جوت سروپی کرے آکار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ، جوں کرِشا سوں، سوہنگ شبد جن بھگتاں دیوے نام بھنڈار۔ دیوے نام بھگت بھنڈاری۔ سوہنگ دان جگت ادھاری۔ وِشنوں بھگوان جوت نر نکاری۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھارے، در آیاں دی چنچ سواری۔ دیکھا دیکھ جو جن آئے در۔ ساچا صاحب ساچا نام، شبد سوہنگ دیوے در۔ چرن لاگ کوٹ اپر ادھی جائیں تر۔ انت کال نہ فلنج ہووے کسے ڈر۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، سادھ سنگت پایا تیرا اوچا در۔ ساچا شبد سوہنگ سدا گنجار۔ سادھ سنگت رنسا جپ ہووے پار۔ بے مکھ بلائیں، انت کال کل ہوئن خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، سادھ سنگت جائے تار۔

۶ ساون ۲۰۰۸ بکر می میر ٹھ وہار ہویا

شکھ ساگر سرب شکھ داؤن۔ دکھ بھنجن پتت پاؤن۔ نہ کلنک آتم تیر تھ تیرے چرن نہاؤن۔ تارے گرمکھ جن راجا بل پر گٹ روپ باؤن۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سرُوپ، جگ جگ تیرا آؤن جاؤن۔ سنجگ آیا پربھ باؤن روپا۔ کر بھیکھ کھڑا دوارے بھوپا۔ منگیا دان ہوئے اودھوٹا۔ کرم اڈھائی دے راکھ بھوٹا۔ بل بل نہ جانیا، پر گٹے گوبند سروپا۔ اچھل چھلن چھل کر، بھو جن کیا نہ لاہیا جوٹا۔ ساچے پربھ

آکار و دھایا، دوئے کرم کر تریلوئے کھپوتا۔ کرم آدھی راجن ول حساب رکھایا۔ چھتر جھلے نو کھنڈ پر تھمی، پربھ پر گٹ مان رکھایا۔ ہوئے نہانا چرن لاگ، ہوں بھلا آکھ سنایا۔ براہمن بردھ اوستھا دھار، پربھ سَتِّجگ بھیس وٹایا۔ بخشناہارے بخش پربھ، بل راجہ مگر منایا۔ کرم جرم جرم کرم وچار کر، سر اپر ہتھ ٹکایا۔ دے راج پاتال پربھ، ساچا ماندوایا۔ جگو جگ بھیکھ دھار، جوت ایک انیک رنگ وٹایا۔ دھن دھن دھن راجا بل تیرا نگر گرام، جتھے پربھ ساچے درس دکھایا۔ سَتِّجگ پر گٹ پھر ساچا دھام، نام بلکھ رکھایا۔ چرن دھرے وشنوں بھگوان، انت تُرکاں ناس کرایا۔ جگو جگ جوت مہان، سب تھائیں دے سزایا۔ سوہنگ شبد پربھ تیرا بان، سَتِّجگ ساچا راہ بنایا۔ شبد بان پربھ جگت لاءے گھان، اپنا بھیونہ کسے جنایا۔ پر گٹ جوت کرے سنگرام، فلچک جیوال جنم گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جگت سبائے پائی مایا۔ لکھائے لیکھ پربھ بن بھکھاری۔ سَتِّجگ وڈی راجہ ملی سکداری۔ چرنی ڈگن ولی قندھاری۔ انکال فلچک پربھ مارے مار کر خواری۔ ساچا ساچے تخت و سے نہ کلنک بنواری۔ جھلے چھتر سیس ہووے اسو گج اسواری۔ سادھ سنگت پر گٹے جوت پربھ، کٹے ہوئے بھکھ بیماری۔ ساچا شہنشاہ رکھے لاج مراری۔ بے مکھ لبھے نہ راہ، نہ آئن چل دواری۔ مہاراج شیر سنگھ سچ ورتائے، سچا دیوے ایک شبد ادھاری۔ ایکا شبد پربھ ایکا چڑھے رنگ۔ فلچک گوائے انت کرائے بھنگ۔ سَتِّجگ ساچا پربھ لائے، گر سنگت ور لیا منگ۔ دُکھ دلدر پربھ سارے لاءے، نہ دیسے بھکھ ننگ۔ سوہنگ شبد سرب راہے لائے، کسے نہ ہووے آتم بھنگ۔ سَتِّجگ ہوئے پربھ ساچی نائے، گر مکھ ساچے پار جائی لنگھ۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ور کھائے، جوں چلے نیر گنگ۔ گنگا گوداوری تیرے جگ گن گھر کمپھر۔ بھگت جناں آتم دیوے دھیر۔ امرت وہاں جوں بالک ماتا سپر۔ تیری جل دھار کٹے زنجیر کپیر۔ رویداں چمار ترایا، پھڑ لیا ہتھ کسپیر۔ تٹ تیرے، بردھاں بال جواناں بنی رہے سد بھیڑ۔ انکال فلچک تیری ہوئی اخیر۔ کل جیو پاپی، سنگ پاپاں بھر گئے تیرے چپر۔ کچھے جوت آپ پربھ وڈ داتی، تیرا خالی ہویا نیر۔ مہاراج

شیر سنگھ نہ کنک سبن گوائے مان فلچک اخیر۔ گودوری گودوری۔ ترپ برگ بوند گرڈ مکھ گراوری۔ چلیا نیر جگت سدھاوری۔ وشنوں بھگوان وردے سدھاوری۔ تیرے نیر جگت ترایا۔ پرگٹ گوبند گر، وِچ تیرے چرن ٹکایا۔ جل امرت امرت جل اک رس بنایا۔ جن بھگتاں پی تیرا امرت جل، آتم ترکھا بُجھایا۔ بے مکھاں تیرے در گھر جائے پاپ کام کرو دھ ودھایا۔ بے مکھ فلچک چپو، سنگ پاپاں تیرا مکھ چھپایا۔ جامہ دھار نہ کنک، تیرا لیکھ چکایا۔ انتکال کل کیا آن، جوت سروپی کھیل رچایا۔ دھرے جوت وشنوں بھگوان، جگت بھلکیھا سارا لاهیا۔ سمجھ دیوے سَت پُرکھاں مان، جوں ہوئے دربان بل ترایا۔ تریتا پائی سار۔ دھرے جوت آپ گردھار۔ وڈ وڈ وڈا ہوئے پر بھ، نام دھرائے رام او تار۔ نہانیاں نتانیاں دیوے مان، گھر بھیلنی بیر کرے آہار۔ سماچے پر بھ چرن چھہائے، اہمیا کر کر پا کینی پار۔ اپار کر کیا آیک جوت آکار۔ ہنکاریاں انت خوار کر، جگ تریتا کیا پار۔ آیا دواپر دھرے جوت رگھنا تھ۔ بھگت وچھل انا تھاں ناتھ، سرب چپو کے ساتھ۔ گند منوہر لکھمی نزاں، جن بھگتاں رکھے لاج سر دے کر ہاتھ۔ کوئ نین سُندر گنڈل مکٹ بین گھنٹیا شام تریلوکی ناتھ۔ تریلوکی ناتھ دواپر آیا جن بھگتاں مان دوایا۔ ایکا جوت جگت دھر، اچرج کھیل رچایا۔ ہنکاریاں پر بھ ہنکار دے، جن بھگتاں درس دکھایا۔ دروپدی لجیا کپڑ کوت آکار دے، راجن مان گوایا۔ پر سُداما دل دی، منگن در دوار کا آیا۔ دیوے وڈیائی آپ پر بھ، مُرار کرشن سِنگھاسن اپر بٹھایا۔ ایکا جوت وشنوں بھگوان دے، جن بھگتاں مان دوایا۔ ایکا شبد لائے بان، دُکھاں ناس کرایا۔ ارجن دیوے برہم گیاں، گیتا گیاں پر بھ لکھایا۔ جو جن دیوے پورن دھیاں، وِچ جنم مرن نہ آیا۔ دواپر دے گیا پر بھ ساچا دان، فلچک جیواں بھیونہ پایا۔ چھڈیا آتم برہم گیاں، نجانند سکھ گوایا۔ رنسا کیا مد ماس آہار، آتم رس کھپایا۔ آتم بھلایا سری بھگوان، جس ماں جنم دوایا۔ دھیائے اٹھاراں لکھائے گو جھ گیاں، گنی ندھان شبد لیکھ لکھایا۔ فلچک چیو بھل ہوئے انجان، چت نہ آیا۔ فلچک پر گئے نہ کنک بلوان، انتکال فلچک چپو دے سزا یا۔ سو جن

ہووے چتر سُجان، جس مد ماس نہ رسانا لایا۔ دھرے جوت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گنٹ چار ہاہاکار مچایا۔ نہ کلنک جگت جوت دھر آئے۔ جوت سروپی اگن چار گنٹ لگائے۔ جن بھگتاں گھر ہووے بجے بجے جیکار، بے مگھ ہاہاکار کر بلائے۔ سکھاں شبد ہووے پچی دھنکار، سوہنگ پربھ آپ ساچا شبد لکھاوے۔ نہ کلنک تیری کوئی ورلا پاوے سار، جس آخرم درس دکھائے۔ دے درس پربھ دبدھا مارے، آخرم کرے جوت آکار۔ گرگھاں کھولے جو در آئے، نہ کلنک دسم دوار۔ کھلے دوار ہوئے اجیار۔ رُن جھن سدا دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، جن بھگتاں شبد سوہنگ بھر جائے بھنڈار۔ سوہنگ شبد پچ دیبان۔ رسانا جپ چپ مہا سنکھ پان۔ بُجھی آخرم دیپ، سوہنگ شبد پتی لا جگان۔ نہ کلنک کرے آکار، جو جن من تن من لے مان۔ من تن جس جن مانیا۔ ساچا پربھ جوت سروپ پچھانیا۔ من رکھے نہ جگت ایکھانیا۔ سو جن ہووے سگھڑ سُجانیا۔ ساچا پربھ جوت سروپ پچھانیا۔ گلگ چلے سدا پربھ تیرے بھانیا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، دیوے مان نمانیا۔ دیوے پربھ وڈیائی۔ اُوچ پچ دا بھیو مٹائی۔ دیناں ناتھ جن بھگتاں پربھ آپ اکھوائی۔ جگو جگ جوت سروپ، نہ کلنک تیری وڈیائی۔ جناوے جن وساوے من سناؤے گن، چپ کہے مگھوں دھن دھن۔ اپجاوے پرگٹاوے پربھ ساچا درس دکھاوے، چپ آخرم جائے من۔ مُن جن وڈیائے، مان دوائے ساچی جوت ٹکاوے، چپ ہوئے جن جن جن۔ مہاراج شیر سنگھ سرب کل ورتے، جن بھگت تیرے چرن جائے من من من۔ جن بھگتاں تیرے چرن بن آئی۔ تن من دھن سیو کر، پرمگت تیرے درتے پائی۔ ساچا پربھ گرگھ وڈ دیوی دیو، کل ساچے دے جاوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ نہ کلنک تیری پر تھا سیو نہ جائی۔ گلگ ساچی جوت دھر، پربھ گلگ کھیل مٹائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، پربھ رسانا شبد چلائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، چار گنٹ ڈنک وجائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، کھانی بانی بجسم کرائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، سربت تیر تھا مان گوائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، قرآن انجیل دئے کھپائے۔ گلگ ساچی

جوت دھر، پربھ بھیکھ پکھنڈ ناس کرائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، ایکا محمد پربھ ساچا انت کرائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، اگن جوت جوت جگت جلائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، ور بھنڈی کھیل مٹائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، جوٹھ جھوٹھ سب میٹ مٹائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، ساچے سکھ تراۓ۔ گلگ ساچی جوت دھر، انتکال گلگ آپ کرائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، سُتھ گ ساچا لائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، سوہنگ شبد چلائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، نہ کنک نام رکھائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، بھگوان وشنوں اپنا بھیکھ وٹائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، مُدھر بین مات وِچ آئے۔ گلگ ساچی جوت دھر، ورن چار اک کرائے۔ گلگ ساچی جوت دھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سوہنگ ساچا نام جپائے۔ ساچی جوت دھرے پربھ گلگ، اپنے نام دیوے وڈیائی۔ ساچی جوت دھرے پربھ گلگ، سنت منی سنگھ تخت بیٹھائی۔ ساچی جوت دھرے پربھ گلگ، سُتھ گ دیوے سوہنگ وڈیائی۔ ساچی جوت دھرے پربھ گلگ، مہاراج شیر سنگھ بے مکھاں دس نہ آئی۔ ساچی جوت ساچا پربھ، جگت آیا جگدیش۔ ساچی جوت ساچا پربھ، بے مکھاں جائے پیں۔ ساچی جوت ساچا پربھ، سُتھ گ ساچے چھتر جھلاوے سیں۔ ساچی جوت ساچا پربھ، مہاراج شیر سنگھ نہ کنک تیری کوئی نہ کرے ریں۔ جوت دھرے جگت دیاں۔ رکھ و چھل بھگت رکھواں۔ بھگت رکھواں دیوے مان، برہم پُری ساچے سکھ پال۔ مہاراج شیر سنگھ ناتھ تریلوکی سدا دیاں۔ دیاں پال سنگھ دیا پربھ کرے۔ گلگ سیو کمائی پربھ مائس جنم سُپھل کرے۔ چار جگ تیری رہے وڈیائی، برہم لوک جوت پربھ دھرے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، جو جن سرنی پڑے۔ جن آئے سرن پربھ سرناگت۔ پربھ سدا حضور نہ جائے بھاگت۔ اپجاوے شد شناوے سچ راگت۔ سُن ساچا راگ، سویا جپو جائے جاگت۔ مہاراج شیر سنگھ کر درس تیرے پورن ہوئے بھاگت۔ جو جن ہوئے پربھ چرن بھکھاری۔ ساچا پربھ گھر در گر سکھ دواری۔ اندھ گھور گھور اندھ پر گٹ چیح سواری۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ پر گٹ رکھے لاج مراری۔ رکھے لاج

پربھ لاجاونت۔ پربھ گن نہ جانے ٹھیک جیو جنت۔ کوئی ورلا جن چچانے ساچا سنت۔ سوہنگ شد وکھانے جس بخشے پربھ کنت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، مہما بڑی انت۔ انت آپ انت جگ رہیا۔ جوت سروپ جگو جگ پربھ ایکا جیہا۔ ایکا جوت پربھ، جوتی جوت انیک دھارے دیہا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرے جیوڈ اور نہ کیہا۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا۔ گرمکھ ساچے ساچا رنگ پربھ ڈیٹھلا۔ جن بھگتاں بھانا پربھ لگے میٹھلا۔ بے مکھاں سوہنگ لگے جوں کوڑا ریٹھلا۔ مہاراج شیر سنگھ امرت ورکھے، سادھ سنگت آتم کرے سپتلا۔ سپتلا کایا ہوئی، کر سستگر درس۔ جگت مایا گئی، میٹی آتم حرص۔ ساچے پربھ کرپا بھئی، امرت ورکھا گئی برس۔ مہاراج شیر سنگھ جن آئے سرنائی، جوت جگائے ویچ عرش۔ عرشی جوت عرش پربھ دھرے۔ ٹھیک جیو لوکمات ویچ نہ ڈرے۔ جنم مرن جنم تے پار پرے۔ سست پُرکھ نِر بھج کرپا آپ کرے۔ مہاراج شیر سنگھ ساچی جوت ساچے دھام دھرے۔ ساچا دھام پربھ چرن نواس۔ آون جاون میٹی تراس۔ ملیا پار براہم پر میشور ابناش۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جگت بھنڈاری سرب گنたس۔ گنونت گنたس۔ جن بھگتاں ہر دے رکھے واس۔ جن بھگت اُپجاۓ ٹھیک جوں چندن پر بھاس۔ در کھڑے سہائے ویچ پربھ کرے نواس۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن سادھ سنگت سدا بل جاس۔ بل بل جائے سنگت سادھ۔ رنسا جپے نام آتم اگادھ۔ ایک شد ایک دھن وجائی ناد۔ مٹے اگیان دے سے برہاد۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، گر سکھ رنسا آوے ایکا ساد۔ رسن ساد رمیا رام۔ ملیا مادھو گھنئیا شام۔ آتم یاد نہ بھلیا نام۔ رنسا جپ جپ جیو مہا سنگھ پان۔ وڈ وڈ وڈ تپ، سوہنگ چپنا نام۔ آتم جپ جپ جپ، سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے نام۔ وشنوں بھگوان پربھ کا نام۔ دھرے جوت نہ کنک، جوں تریتا رام۔ سوہنگ شد سُپھل کرائے کام۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سستگ جپائے ساچا نام۔ نام جپائے سستگ سرب کلاونت۔ تھ وکھائے آپ بھگونت۔ گرمکھ وڈیائی ویچ جیو جنت۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، گرمکھاں بے انت۔

بے انت روپ سَت سرُوپ، پربھ درس دکھائے۔ سِتگ بھوپ مہما انُوپ، سرب سرشت مٹائے۔ وِچ اندھکوپ پر گئے جوت بن رنگ روپ، کل ساچی جوت دھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سوچھ سرُوپ، جن بھگتاں آن ترائے۔ تارے آپ پربھ تارنہار۔ ساچا شبد سوہنگ دیوے بھنڈار۔ بے گھاں گلگ آتم ہووے دھندوکار۔ سادھ سنگت دیسے گھنک پُر واسی، تیرا ساچا سچھنڈ دوار۔ جتھے جوت پر گئے پربھ ابناشی، جن بھگتاں دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ لوک تین واسی، سچ دیسے تیرا چرن دوار۔ گھنک پُر واسی تیرا دوار سِتگ سچ۔ چار گنٹ سرب دھام دیسے کچ۔ جوت جلائے اگن، جگ جائے سارے بچ۔ پرگٹ جوت، گرسکھاں سر رکھے ہتھ۔ انکال گلگ چو جائے بچ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے شبد اُمل، لکھت لکھائی ہووے سچ۔ لکھائے لکھت پربھ جگت لیکھ، مٹائے دُشت دُراچاری۔ مٹائے لیکھ بے گھاں بدھاتا کی کرے وِچاری۔ دُکھ بھکھ بھکھ دُکھ لگ جائے جگت بیماری۔ بال نہ ٹھہرنا تا لکھ، گلگ ہووے انت خواری۔ مہاراج شیر سنگھ ماری شبد مار، سرشت پار اُتاری۔ پار اُتار اُتار پار، جن بھگتاں بیڑا کیا پار۔ بے گھ گلگ ڈبے ادھوچکار۔ نہ دیسے پربھ، نہ دیسے پار کنار۔ باہمہوں پکڑ پربھ روڑھیا، گلگ بیڑا کر خوار۔ مہاراج شیر سنگھ تُدھ بن انکال نہ دیوے تار۔ رام رام رام تریتا اُبھیا رام۔ رام داس رام داس رام داس امر تسر تیرا گرام۔ تیرا گرام گلگ بنیا چار ورن ساچا دھام۔ گلگ جیو گلگ دس نہ آیا ساچا رام۔ تن من بُدھ ہنکار رکھایا، بن بیٹھیے ہنکاری رام۔ ہنکار نوارے پربھ بناواری، کرے خوارے سچ جوتی رام۔ گلگ جامہ نہ ہنک، مہاراج شیر سنگھ دھرایا نام۔ پرگٹ جامہ نہ ہنک، پربھ آیا سچ دوار۔ بے گھاں کپٹ وچاریا، پربھ پورے کیا خوار۔ پربھ جوت سرُوپی شبد اُچاریا، شبد روپ ماری مار۔ انکال گلگ سر امرت ڈھیبہ ڈھیبہ ہوئے خوار۔ گلگ نہ ہنک وڈا وڈ آپ، دس سُت ہوئے دس اوتابار۔ گلگ گر پورا سُت۔ چو گلگ ساچا شبد اُبجاوے وِچ بُت۔ جوت میل میل جوت پربھ کرے اچت۔ گر نِجحن نزاں جوت سرُوپ جوتی مورت۔ جوت سرُوپ جوتی جوت میل رکھے وِچ

سُت۔ نہ کنک دھرے جوت وِچ سَنگر۔ دیوے شبد آپ پر بھ، میل رکھے دھر۔ گر گوند ایکا جوت، دوئے مورتی بیٹھے جڑ۔ ایکا شبد ایکا راگ، پر بھ اک اپجاوے سُر۔ نِرجن جوت انند نِرمل، مات لوک ٹکاوے پر بھ وِچ گر۔ گر آوے جگ، پر بھ حکمے اندر۔ ساچی جوت پر بھ جگاوے حکمے اندر۔ شبد سُرت جوت میل، پر بھ شبد رکھے تن اندر۔ انتکال چھڈ نہ دیسے جگ اندر۔ انتکال کلچگ پر بھ آئے جوت دھر۔ سوالاں کلا سمر تھو، جوت پر گٹائے پر بھ دھرنی دھر۔ جن بھگتاں شبد چڑھائے ساچے رتھ، سرن لگائے سرنی شر۔ بے گھاں کھپائے جلائے بھٹھ، بھگتاں دیوے پھل پر بھ کرنی کر۔ کلچگ الٹی گیڑ و کھاوے لڑ، کلچگ کرم ہے مرنی مر۔ سادھ سنگت گر چرنی آئے نٹھ، لگ جائے چرن تر۔ مہاراج شیر سنگھ کر لیا اکٹھ، سادھ سنگت نہ ہووے کسے ڈر۔ سادھ سنگت نہ بھو ویاپ۔ ہوئے سہائی آپ پر بھ آپ۔ سرب بھلایا پر بھ ساچا جاپے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک اوتابار، جگت جلایا گھر گھر ہوئے سیاپ۔ گھر گھر رون سرب ہندویناں۔ ساچے در بن ڈگے کلچگ ڈونگھے وہنا۔ بھائیاں تائیں نہ ملیاں بھیناں۔ ناراں ملیا نہ سنگ کنتاں بہنا۔ ساچا شبد گر جیو تیرا ساچا گہنا۔ شبد اندھیری جھلکل گئی، جگ جاوے وہندے وہنا۔ کلچگ تیری بھلواڑی انت ہل گئی، مد ماسی کوئی نہ رہنا۔ بے مگھ دُنیا ساری بھل گئی، نہ کنک ڈن پیا سہنا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے بھگتاں سُرتی کھل گئی، سد چرن نواس کر رہنا۔ گر سکھ گر چرن بھوار۔ لئے چرن دھوڑ جنم کر سووا۔ جن جو در آئے ہو گوارا۔ سچھنڈ ساچا پر بھ سر جھلائے چورا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، کلچگ دُسر نہ کوئی اورا۔ اور نہ دیسے دُسر کوئی۔ سرب تھائیں پر بھ تیری سوئے۔ کلچگ جامہ دھار، گر گھاں ہر دے دھوئی۔ سُنجگ ساچا آکار، چار ورن دیئے اک لڑ پروئے۔ ساچا دییا ادھار سوہنگ شبد، نہ کنک تیری چرن دھوڑ، کھولے تیسر لوئے۔ مہاراج شیر سنگھ چار ورن در آئن، سُنجگ تیری ساچی سوئے۔ چار ورن پر بھ چور تارا۔ جوت نِرجن دھرے سُنجگ اپارا۔ شبد ساچا سوہنگ کھلائے دسم دوارا۔ کلچگ جیو مگدھ انجان، نہ پاؤن سار گوارا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد

بھنڈاری، ورتاوے شبد بھنڈار۔ ورتاوے شبد پربھ آپ اتوں۔ ساچا شبد فلگ کسے ہر لے لیا مول۔ فلگ بے مکھ سوں رہے کول۔ رسا شبد اچار پربھ اُوج کوک وجائے ڈھول۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھاری پر گئے جوت، شبد لکھاوے رسا بول۔ ساچے پربھ شبد چلایا۔ پر گٹ شبد وچ نہ ہلنک پربھ ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں آتم لائی کچھ، چرن نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ فلگ پر گٹ، ساچا آپ اپنا بھیو گھلایا۔ شبد وچ نہ ہلنک پربھ ناؤں رکھایا۔ جن بھگتاں آتم لائی کچھ، چرن نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ فلگ پر گٹ، ساچا راگ سنایا۔ ساچا راگ سچ شبد آپ اپجاوے۔ آتم جاگ سوہنگ شبد گرسکھ لگاوے۔ پورن فلگ بھاگ، جس پربھ دیا کماوے۔ ماں جنم نہ لائے آجھ، ماتا گھ سپھل کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، گرسکھ بیڑا پار کراوے۔ فلگ بیڑا پاپ ڈبایا۔ پاپ اپر ادھ فلگ کھیل رچایا۔ سنت سادھ کوئی ساچا نظر نہ آیا۔ جگت بھیکھ فلگ جیوال جگت بنایا۔ پربھ ساچا آتم لئے ویکھ، نہ چھپے کچھ چھپایا۔ انت پور کرائے لیکھ، جامہ نہ ہلنک دھر آیا۔ جو کچھ ورتے فلگ لینا ویکھ، چار گنٹ دھندوکار مچایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا جوت سروپی بھیکھ، فلگ بھسم کرایا۔ جوت سروپ بھیکھ بھگوان دا۔ فلگ بے مکھاں انت کھپان دا۔ فلگ بھیکھ کر آئے پربھ، مد ماسی سرب مٹان دا۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھرائے، کوئی ورلا گرمکھ جان دا۔ وشنوں بھگوان پر گئے جگ۔ جوت اگن چار گنٹ جائے لگ۔ بے مکھ جیو جان موٹ کٹھائی دگ۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنت تیری چرنی جائے لگ۔ چرن لاگ فلگ جیونہ دکھ دیا پے۔ ساچا در پربھ تیرا، سنت پر کھاں دھیا پے۔ بھگت جناں ہر سدا مائی باپے۔ مہاراج شیر سنگھ تندھ جیوڑ، فلگ کوئی نہ جا پے۔ فلگ وڈا پربھ بھینگ۔ ساچا شبد چڑھاوے آتم رنگ۔ گرسکھ فلگ پاپ پہاڑاں جائے لئنگھ۔ تی وانہ لائے انگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، سدا سہائی انگ سنگ۔ انگ سنگ پربھ سدا سہائی۔ گرسکھ تیری جس بنت بنائی۔ فلگ مایا تئیوں گلے نہ رائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ہووے سہائی۔ ہوئے سہائی سرب پربھ نائک۔ مٹاوے سرب جگت مائک۔ ہر دے اک سچ نام دھرائیک۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گھائی گھائیک۔ گھاں گھاں گھاں گھائی۔ جال جال جال،

ہوئے شبد سنگ جائی۔ بال بال بال، آخر دیپ آپ پر بھ بھ جائی۔ مال مال مال، پر بھ مala مال کرے گھنک پر والی۔ ڈال ڈال ڈال گر سکھ ڈال، پر بھ پچھل لائے اک سوہنگ ڈالی۔ بھال بھال بھال، فلگ پر بھ سنگت میل ملا لی۔ مہاراج شیر سنگھ بھگت کر پال کر پال کر پا کرے آپ بنوالی۔ کر پا کرے بھگت جن میتا۔ مٹی کایا حرص آخر تریتا۔ نام ندھان نرمل گر در آئے گر سکھ پیتا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا، جگ چار سدا ہے جیتا۔ چار جگ تیرے سکھ وڈیائی۔ نہ کلناک جس تیری سیو کمائی۔ اُچ پدوی سچ در تے پائی۔ گر بھ واس تیری بند خلاص کرائی۔ بیگنٹھ نواس ساچی جوت وچ جوت ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے چون بھرواس، فلگ پاوے وڈیائی۔ جگت لکھائے لیکھ، گر در گر سکھ لکھاری۔ گر گر گر سکھ جائے جگت بلہاری۔ ساچی درشت دیوے سچ سر جنہاری۔ ایکا پر بھ ایکا دیوے اشٹ، سوہنگ ساچا نام مراری۔ مہاراج شیر سنگھ ساری سر شٹ، انتم کرے خواری۔ فلگ لیکھ انت ہوئے ماڑے۔ چار گنٹ پے جان اجڑے۔ بھانا ورتے دن دہڑے۔ ستر لکھ پٹھان پر بھ پورب چاڑھے۔ آس پاس سرب بیاس، مہاراج شیر سنگھ تیری اگن جوت سب ساڑے۔ چڑھن پٹھان پر بھ کے بھانے۔ پُجھن بیاس ہوئے مہانے۔ ورتے قہر پر بھ مارے شبد بانے۔ دُکھ بُھکھ انت روگ دیہی لگ جانے۔ رون مُغلانیاں باہنہ لے سرہانے۔ ہووے ہتھ وڈیائی مہارانے ہندوانے۔ دھرے جوت نہ کلناک ترل جوانے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے گھمے اندر، بُھج جان جیو جوں بھٹھیا لے دانے۔ چو بُھلے فلگ بے مکھ۔ صدی چوڈھویں اکھاڑے اُمت رُکھ۔ نہ کوئی رہے محمدی، نہ کوئی محمدی سُت۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تار شبد لکھائے اُنت۔ محمد ایمان، فلگ پر گئیا قرآن۔ صدی چوڈھویں میٹ جائے نشان۔ سچ کرم کرم سچ نہ جگت رہے مان۔ ماتا گਊ رکھ بھگوان ہووے گوا لا کرشن ندھان۔ فلگ پر گئے نہ کلناک بلی بلوان۔ سنگھارے دُشت جو گਊ بدھ کھان۔ سَمِگ ساچا پر گئے، مد ماسی نظر نہ آن۔ ایک شبد کرے ورتار، چار گنٹ ہوئے گنجان۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نرجن، تین لوک لوک تین وشنوں

بھگوان۔ مارے شبد اللہ الٰہی۔ پر گٹ جوت کرے خوار نکاہی۔ دھرے پر کاش ساچی جوت وڈ داتا بے پرواہی۔ مہاراج شیر سنگھ تدھ جیوڑ، اور کوئی دیسے ناہی۔ محمد سنگ محمدی، پر بھ انت کرے خوار۔ ویلا انت انت آگیا، چار جگاں آئی ہار۔ پائن دروہی خداۓ نبی رسول دی، پر بھ ساچے شبد ماری مار۔ کوئی نظر نہ آوے پیر دستگیر، ایسا کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج پر گٹ نہ کلنک او تار۔ نہ کلنک روپ نزاں۔ سُبھا گا دھام، پر بھ پر گٹے وِچ ہندواں۔ پر بھ ساچا دھام گر گھے پیکھے نئیں۔ پر بھ جوتی رام، سر سو ہے مکٹ بین۔ سوہنگ شبد جپاوے نام، گر گھے ساچے رسانا لین۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، کلنج چونہ سکن کہن۔ پر گٹی جوت پر بھ جائے ابلیس۔ پیر پیغمبر کلنج انت کوئی نہ دیں۔ نہ کلنک پر بھ ساچا، چھتر جھلاوے سیس۔ مہاراج شیر سنگھ انکال کلنج مٹائے، کر بیس ایس۔ قرآن گرہ آپ پر بھ دے مٹا۔ بیتی سپارے جو محمد گیا لکھا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک پکڑ پھاڑوں چرنی لوے لا۔ مشر نواہی محمد حضرت محمدی، انکال خاک گودی جائے سوا۔ کلنج پر گٹ مہاراج شیر سنگھ بے مکھ کھپائے، وِچ الٹی مت وسا۔ گیا محمد مٹ جائے محمدی۔ حسن حسین نہ رہے احمدی۔ مٹ جائے نام تیرا علی شاہ، نہ رہے تیری رام دی۔ نہ کلنک پر گٹ او تار، دھر جوت کر شنا شام دی۔ اپائے کل کھپائے انت۔ کوئی نہ جانے کی کرے بھگونت۔ شبد و کھانے کوئی نزِ مل سنت۔ کلنج بھلے بے مکھ جنت۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکہ سرب گنوںت۔ موسیٰ عیسیٰ پر بھ کل اپایا۔ کلنج انتم کرن دا کھیل رچایا۔ بھگت و چھل گਊ دھین بے مکھاں آہار بنایا۔ کلنج جامہ دھار، نہ کلنک بے مکھاں آن کھپایا۔ گیا اختر بن اللہ وید۔ کلنج پر گٹ نہ کلنک سب گھلانے بھید۔ پہلے شبد لکھائے، پھر سرشٹ کرائے کھید۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ نہ کسے جناوے بھید۔ آپ ابھید جگت پر بھ بھیدا۔ چار جگ ورتے ورتے پر بھ وِچ چار ویدا۔ جو تھا وید آیا کلنج اختر بن، نہ کلنک کھیل اچرجن اچرجن کھیل جگت وِچ کھیدا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جامہ دھارے اچھل اچھیدا۔ جامہ دھارے وِچ گھنک پری۔ دھارے جوت، بے مکھ جیوال نہ

دیسے دھائے دُوری۔ مار پچھاڑے، ساچی پریت نہ سنگ پربھ جڑی۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج انت جھوٹھے دھندے جھوٹھی دُنیا ساری رُڑھی۔ جھوٹھے دھندے جھوٹھے ماں۔ پربھ سمرن کا کیا آلس۔ کوئی جن ورلا آتم خالص۔ نہلکنک رنسا جپ جیو، تیرے من ہوئے نہ آلس۔ مهاراج شیر سنگھ انکال گر سکھ تیرا بن جائے ثالث۔ آیا پربھ جگت وہاری۔ فلنج پیغمبر عیسیٰ موسیٰ کرے خواری۔ جامہ دھار نہلکنک، جوت سروپ سرشٹ سنگھاری۔ اگن جوت دشا پچھم پربھ لائے جوت چنگاری۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے نام، چار گنٹ ہووے بجے بجے جیکاری۔ مٹے عیسیٰ نہ رہے اسپلا۔ جوت سروپی پربھ انت کرن دا کیا چیلا۔ جھوٹھا جام پیائے، دیہہ آتم جوت لگائی تیلا۔ مهاراج شیر سنگھ نام نہلکنک رکھا گیا، بیٹھ گر گوبند گھوڑا نیلا۔ نیلے گھوڑے بیٹھ، گوبند کری پکار۔ کچی چھڈی انندپر، سکھاں دوائی ہار۔ فلنج انت کرن نوں، پربھ پر گئے نہلکنک اوتاب۔ ساچا گر شبد لکھا گیا، ساچی سُن پربھ پکار۔ فلنج ویلا انت آگیا، پربھ کرے جوت آکار۔ جامہ گھنک پُری وِچ دھار کے، نہلکنک لیا اوتاب۔ مهاراج شیر سنگھ نام رکھائیکے، چھڈی دیہہ کیا جوت آکار۔ وِچ ساچے سکھ جوت ٹکائیکے، ساچا بھگت دھرے پیار۔ فلنج انت کرائیکے، سُتھگ ساچا سچ دھرے پیار۔ سُتھگ منی سنگھ تخت بٹھائیکے، سُتھگ تلک لگائے آپ داتار۔ چار ورن چرن لگائیکے، چار گنٹ سوہنگ شبد ہووے بجے بجے جیکار۔ اپنا جوت سروپی بھیکھ وٹائیکے، ورتے وِچ سنسار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جوت جگائیکے، گر سکھاں بیڑا کر جائے پار۔ حکمے تیرے ستر لکھ۔ چار چھپھیر پر بھاس روون لکھ۔ فلنج اندر ہیر جوں چند رات مس۔ ہاہاکار چار چھپھیر، شبد بان پربھ ماریا کس۔ ساچا پربھ پر گئے نہ لائے ڈیر، سادھ سنگت بچے سو جو جن چرنی آوے نس۔ آپ اڈول رہے بیٹھ، سرب سرشٹ ہوئی بھس۔ جگ جوؤیے نہلکنک پایا پھیرا، جگ اپنا جائے دس۔ وڈا جامہ وِچ دیہہ دھاری نہلکنک۔ ایکا جوتی ساچے آوے، جگت بھیکھ کر انک۔ جگو جگ بھیکھ پربھ دھارے، دھرے جوت وِچ جیو کنک۔ چوتھے جگ پربھ آیا، جوت سروپ پُری وِچ گھنک۔ فلنج اُتم

سوہنگ شبد سنایا، جن ِ ورلے ہردے رکھے منک۔ ورتے قهر قهر اندھیری۔ نہ کنک کل داری تیری۔ پے جائے دہائی نہ لگے دیری۔ ساچا پربھ کلگ پر گٹ، نہ کرے ہیرا پھیری۔ مہاراج شیر سنگھ چو کی جانے گت تیری۔ نہ جانے چو، نہ جنائے پربھ۔ بے مجھ وس نہیں کچھ، جوں کلر وچ دبھ۔ بھگت وکھانے گن ندھانے، در تیرا گیا لبھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے بھانے، جگت اندھیری قهر جائے وگ۔ ورتے قهر، اُلٹے وہن دریا۔ ایکا پھر ایکا لہر، بھین تانی چھڈ جائے بھرا۔ ہندوانیاں مغلانیاں آون جاوون واہو دا۔ بھانا ورتے نہ کنک تیرا، کوئی رہے نہ اپنے تھا۔ مارے مار اجڑے، چار گنٹ چو جنت اکھڑے۔ ناریاں روون نہ دسن لڑے۔ روون ماواں گودی خالی، انت ہوئے دن مارے۔ بے مجھ روئے انکال، کلگ اگن جوت پربھ ساڑے۔ جامہ دھار نہ کنک، سب سر شٹ بھجائے دن دہاڑے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت ساچی رنگن نام اک چاڑھے۔ در در گھر گھر پے جائے دہائی۔ نز نز ور روے لوکائی۔ کلگ انتم سستجگ واسی دیوے پا دہائی۔

۶۰۵ مہاراج شیر سنگھ سو جن ادھرے، جو آئے تیری سرنائی۔ مار مار پربھ شبد بان جگ ماریا۔ تار تار تار پربھ جن بھگتاں شبد گیان سنگ تاریا۔ خوار خوار خوار کر، کلگ چو سنگھاریا۔ ادھار ادھار کر، کر کر پا ساچا گرسکھ ادھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، رسا ساچا سوہنگ شبد اچاریا۔ سوہنگ شبد جگت پرویش۔ ساچے صاحب کو سدا آدیس۔ کلگ اچرج کیا بھیں۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا اُچا در، در کھڑے لکھ مہیش۔ لکھ وشن مہیش تیرا درس پائیں۔ باشک سیس سہنسر، مجھ رسا نام تیرا گائیں۔ اُچا در تیرا نہ کنک گرمکھ آس پُجائیں۔ مہاراج شیر سنگھ گر سستگر پورا، گر سکھ بھیو کل پائیں۔ پیکھ پیکھ پیکھ چو مٹے بھیکھ۔ گھنک پُر واسی ساچے لکھائے لیکھ۔ کلگ جامہ دھار گر سکھ میٹ وکھائے لکھی ودھاتا ریکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان چرنی لگ چو جگت نہ ویکھ۔ جگت بھلیو اپربھ بھرم دا۔ گر سکھ چرن پریتی کر، نہیں ویلا ہن شرم دا۔ پربھ ساچی نیتی دیوے، پھل دیوے پورب کرم دا۔ کر کر پا چرن پریتی دیوے، دکھ لاہوے سارے جنم

دا۔ مہاراج شیر سنگھ کل نہ کنک سَت کر مان، نہ ویلا انت بھرم دا۔ بُھلیکھا بھرم چِو مائس گوائے جنم۔ پر گٹ جوت پربھ کیا کرم۔ مہاراج شیر سنگھ سچ سَتگ اپجاوے، سچ اپنا چلاوے دھرم۔ ساچا دھرم سَت سَتگ رہنا۔ سَت وڈیائی دیوے پربھ، وِج سادھ سَنگت مل بہنا۔ سادھ سَنگت سب کی جوت، جن من بھائی بھیناں۔ مہاراج شیر سنگھ سَت بچن لکھائے، سَت سادھ سَنگت من لینا۔ جونہ منے، نہ راکھے بھاؤ۔ ساچا پربھ نہ لاگے دا۔ اپنا کیا چِو انت پھل آپے کھاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگر پورا، درگاہ ساچی کرے نیاواں۔ ساچی درگاہ پربھ سدا کھڑا حضور۔ بے مگھ بھر بھر ڈوبے پور۔ سادھ سَنگت پربھ آسا پور۔ آخر دھرے جوت سروپی ساچا نور۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ساچا نام، نہ تُٹے کدے سرور۔ ساچا نام ساچی راس۔ ساچا پربھ وِج آخرم ساچی واس۔ جن بھگتاں پربھ ہوئے رہے سد داس۔ پر گٹے جوت جن دوئے جوڑ کرے ارداس۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سَنگت تیرے ہر دے کیا نواس۔ ہر دے وسے پربھ وسیک۔ ہنکاریاں پربھ تار دے جوں تارے بالمیک۔ ساچا شبد گیان دے، آخرم ساچی پاوے بھیکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ساچا امرت، رسانا رس مانے چِو رسانا پیکھ۔ پیوت پیوت آخرم ترپتا سیا۔ چِوٹ چِوٹ چِوٹ گر سکھ نہ کدے وناسیا۔ دیپک دیپک دیپک جوت دھرے پربھ ابناشیا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگر پورا، رکھ گر سکھ چرن دھروا سیا۔ چرن دھروا س ملے دھرم اپت۔ سرب چِو کی جانے پربھ میت گت۔ آخرم شبد اپجاوے سَت سَت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگر پورا، انتکال جلگ رکھے پت۔ پت پرمیشور سرب کل پری پورن۔ شبد لکھائے سچ، نہ رسانا شبد ادھورن۔ گر سکھاں جوت جگائی رنگ چڑھائی پربھ چرن دھوڑن۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگر پورا، ہر دے وسے نہ ویکھ چِو دوڑن۔ دُور نہ دیسے پربھ دیالو۔ ہر دے پرویشے سرب کرپالو۔ آخرم جوت سروپی بھیسے، نہ کرے کوئی وصالو۔ مہاراج شیر سنگھ گر سَتگر پورا، جگت بھگت سرب پرتاپالو۔ جگت پت تیری سرنایا۔ بھے بھیانک ورتے کل، در ساچا دس نہ آیا۔ انت ویلانہ جائے ٹل، چِو لکھ آپا و بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک

دھر در گاہوں آیا چل، جس ان تم کھیل رچایا۔ آیا ایشور و چوں سکھنڈ۔ سرشت سبائی ہو وے رنڈ۔ چار گنٹ پے جائے ڈنڈ۔ نہ کنک جوت دھری ویچ ور بھنڈ۔ شبد اندھیری ٹکج چپو جائے چھنڈ۔ ساچا شبد ادھار، پربھ گر کمھاں جائے ونڈ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، گر ٹکج جوت پر چنڈ۔ چنڈ پر چنڈ پربھ تیری جوت۔ ایک شبد لگاوے جگ چوٹ۔ دُکھی چپو بلائے چوں ڈگے آلنے بوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا گھلا در، در آئن پاپی کوٹ۔ در در پربھ در دوار۔ کرپا کر پربھ انت دیوے تار۔ ٹکج دسے ساچی پدھ، چپو بیڑا ہو جائے پار۔ سوہنگ شبد مارگ سدھ، ٹکج چپو نہ ہوئے خوار۔ رسا جپ آتم جائے ودھ، ٹھل جائے دسم دوار۔ گھر پاوے نوندھ، نہ ہو وے جلت خوار۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، دیوے سوہنگ شبد ادھار۔ ساچا شبد سچ سنگیت۔ نہ کنک ساچی تیرے چرن پریت۔ چرن لاغ چپو سدا اتیت۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، چار ورن تیرے گاوے رسا گیت۔ ساچا گیت ٹکج گوبند۔ بے گھ ٹکج رہے بھ وند۔ آئن در کر جائی نند۔ چرن لاغ ٹکج پربھ پر گئے بخشد۔ امرت رس پیو پربھ ور کھائے امرت نیر سندھ۔ مہاراج شیر سنگھ گر سنتگر پورا، ٹکج پر گڈیا مر گند۔ اٹھ چپو جاگ، کیوں وقت وہایا۔ اٹھ چپو جاگ، ویلا پربھ ملن دا آیا۔ اٹھ چپو جاگ، پربھ چار گنٹ اگن جوت جلایا۔ اٹھ چپو جاگ، بے کمھاں ہالا کار مچایا۔ اٹھ چپو جاگ، کیوں جلت شرمایا۔ اٹھ چپو جاگ، پربھ لاءہے ٹکج مایا۔ اٹھ چپو جاگ، ویلا انت انت دا آیا۔ اٹھ چپو جاگ، تھر گھر داسی ویچ مات دے آیا۔ اٹھ چپو جاگ، پربھ پڑ سر نایا۔ اٹھ چپو جاگ، رین سوں کے وقت لنگھایا۔ اٹھ چپو جاگ، جگ چو تھے نہ کنک جگ آیا۔ اٹھ چپو جاگ، کیوں سوئے بھاگ اپنا آپ بھلایا۔ اٹھ چپو جاگ، نہ کنک ہتھ پکڑی سرشت واگ، کیوں ساچا پربھ بھلایا۔ اٹھ گر گھ جاگ، پربھ ساچا شبد سناؤے راگ، بے کمھاں ٹکج سوایا۔ اٹھ چپو جاگ، سُن شبد اہلا د، پربھ ٹکج ناد وجایا۔ اٹھ چپو جاگ، ویکھ کی ورتے برہما د، پربھ تین لوک الٹایا۔ مٹے جنم بیادھ، مہاراج شیر سنگھ نہ کنک در آیا۔ نہ کنک بھارت پربھ ساچا بھوپ۔ چار

ورن پروئے اک سوت۔ دھرتی مات ورن چار ور دے، کرائے دے اک پوت۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار جوت نہ کلنک بن روپ۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، ورتے ویج سنسار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، سوہنگ شبد کرائے بجے بجے جیکار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، شبد لکھاوے اگم اپار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، گر سکھاں دیوے درس اپار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، کل آیا دھر جوت اپار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، جھوٹھی مایا پائی سنسار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، رسانا لگا مد ماس آہار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، کرم دھرم جیو دوویں دتے ہار۔ روپ نہ دیسے نہ کلنک، نہ دیسے تیرا پچ دربار۔ سنجگ چھتر جھلے تیرے سیسے، گر سکھاں دیوے چرن پیار۔ جگائی جوت نہ کلنک، جگت جلایا۔ جگائی جوت نہ کلنک، شبد ڈنک لگایا۔ جگائی جوت نہ کلنک، چار گنٹ طنب اٹھایا۔ جگائی جوت نہ کلنک، دکھ بھکھ جگت جیو دکھایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، سکھ کل جیو سرب مٹایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، چار گنٹ وہیر چلایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، راؤ رنک اک کرایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، اوچ پچ کوئی دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہ کلنک، ورن چار اک دھام بھایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، انجا پون سر چھتر جھلایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، کروڑ تیپس چرن بھایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، کھنڈ برہمنڈ پربھ سرن تکایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، بیر بیتال کوئی دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہ کلنک، ہاکن ڈاکن سر منڈوایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، چار گنٹ مردگ وجایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، بیر محمد وس کرایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، قرآن انجیل دے مٹایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، سربت تیر تھاں جوت کھچایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، کوئی دوسرا ہن نہ پایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، پوجا پاٹھ کلنج سب مٹایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، انتکال کلنج کوئی دوسرا دس نہ آیا۔ جوت جگائی نہ کلنک، سچ اپنا آپ ورتایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، ساچا نام سنجگ راہ دسایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، ستلگر منی سنگھ سنجگ اپجایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، سر ساچا چھتر جھلایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، راجا رانا سب سرنی لایا۔ جوت جگائی نہ کلنک، مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھرایا۔ کر جوت آکار نہ کلنک پر کاشیا۔

کر جوت پر کاش، کل سر شٹ کرے سب ناسیا۔ کر جوت پر کاش، کرے سب راؤ داسن داسیا۔ کر جوت پر کاش نہ کلنک، ساچا شبد چلاوے پر بھ ابنا سیا۔ کر جوت پر کاش نہ کلنک، سادھ سنگت پر بھ کرے نواسیا۔ کر جوت پر کاش نہ کلنک، مہاراج شیر سنگھ آئے جگ کر درس سرب دکھ ناسیا۔ دھری جوت پر بھ جگت گبھیر۔ دھری جوت نہ کلنک، گر سکھ پورن ست ست سرپر۔ دھری جوت نہ کلنک، سوہنگ شبد رسن چلائے تیر۔ دھری جوت نہ کلنک، بے مکھ نہ بخن دھیر۔ دھری جوت نہ کلنک، ویچ ہوئے لائی پیڑ۔ دھری جوت نہ کلنک، بے مکھ دیتے زلا لتھے چیر۔ دھری جوت نہ کلنک، کرے گلگ اخیر۔ دھری جوت نہ کلنک، بے مکھاں کرے شانت سرپر۔ دھری جوت نہ کلنک، ہوئے سہائی دیلے بھیر۔ دھری جوت نہ کلنک، وڈ پیراں پیر۔ دھری جوت نہ کلنک، مہاراج شیر سنگھ گنی گبھیر۔ ساچا جامہ نہ کلنک، سجم سچ۔ ساچا جامہ نہ کلنک جھوٹھی دُنیا جائے سچ۔ ساچا جامہ نہ کلنک، بے مکھ کل کچن کچ۔ ساچا جامہ نہ کلنک، جھوٹھے راج راگ گھر دِس کچ۔ ساچا جامہ نہ کلنک، جوت سروف پر گٹ گر سکھاں گیا رج۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد تیرا، تیرے بچن لکھائے سچ۔ سچ بچن تیرا نہ کلنک، آپ سدا اڈول۔ ساچا بچن تیرا نہ کلنک، سد آپ اتل۔ ست بچن تیرا نہ کلنک، دُنیا سوئی رہی انہوں۔ ساچا بچن تیرا نہ کلنک، گلگ تو لے پورے تول۔ ساچا بچن تیرا نہ کلنک، بے مکھ جیو سوں رہے کول۔ ساچا بچن تیرا نہ کلنک، انکال گلگ دیوے بھلکھا کھوں۔ ساچا جامہ تیرا نہ کلنک، سچ شبد وجاوے ڈھوں۔ ساچا جامہ تیرا نہ کلنک، سرب سر شٹ رہیا کل موں۔ ساچا جامہ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان نہ کلنک اپر دھوں۔ دھر جوت نہ کلنک، جگت ڈلایا۔ دھر جوت نہ کلنک، راؤ رنک بھلایا۔ دھر جوت نہ کلنک، بے مکھاں من ہنکار و سایا۔ دھر جوت نہ کلنک، کرو دھر چندال ویچ دھرایا۔ دھر جوت نہ کلنک، اگن جوت بے مکھاں ہردا جلایا۔ دھر جوت نہ کلنک، السے گیڑ گلگ بھوایا۔ دھر جوت نہ کلنک، رن بھومی اک کھیل رچایا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، ویکھے کھیل آپ رگھرایا۔ دھر جوت نہ کلنک، چند پر چند پر بھ تھ و دھایا۔ دھر

جوت نہ کلنک، جھوٹھا ٹھوٹھا فلنج بھن^۳ و کھایا۔ دھر جوت نہ کلنک، سُتھگ ساچا لایا۔ دھر جوت نہ کلنک، گر سکھاں آتم برہم گیان دوایا۔ دھر جوت نہ کلنک، نہاری نرویر سمایا۔ دھر جوت نہ کلنک، گر سکھاں ساچا راہ دکھایا۔ دھر جوت نہ کلنک، جن بھگت جائے بہتر لکھت کرایا۔ دھر جوت نہ کلنک، راجارانا سب تختوں لاہیا۔ دھر جوت نہ کلنک، ایکا شبد ایکا سُرت چلایا۔ دھر جوت نہ کلنک، سَت پرمیشور وِچ فلنج آیا۔ دھر جوت نہ کلنک، بھگت و چھل ناتھ تزیلوکی ناؤں نرائن پربھ نام رکھایا۔ پرگٹے جوت نہ کلنک، شبد رسن انٹکال فلنج آپ پربھ چلایا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک، بے سکھاں ہردا نشٹ کرایا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک، چار گُنٹ انڈھیر کرایا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک، ترے بھون دھنی جگت ہلایا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک، فلنج جامہ دھار مہاراج شیر سنگھ نام دھرایا۔

۹ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میر ٹھہ وہار ہوا

بھگتن دیوے پربھ وڈیائی۔ ساچی جوت وِچ للاٹ جگائی۔ تین بھون سرب گون دی سو جھی پائی۔ نرمل جوت پربھ وِچ دیہہ جگائی۔ جگے جوت ہوئے اجیار، اندھ انڈھیر سرب مٹ جائی۔ مٹے انڈھیر شبد دھنکار، انخد ساچا راگ سنائی۔ سُنیا راگ گیا جیو جگت تیاگ، ساچے پربھ چرن بن آئی۔ لاگ چرن پربھ ساچی سرن، انت پرگت پائی۔ پرگت پائی ملی وڈیائی، وِچ جوتی جوت ملائی۔ نرمل جوت جوت ملائی، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چڑا سی گیڑ کٹائی۔ بھگت جن در پایا مان۔ در گاہ ہویا سچ پروان۔ انٹکال وِچ جائے بیان۔ سکھنڈ ساچا سکھ سچ پائے استھان۔ مہاراج شیر سنگھ دھرم رائے تیرے شبد دی بان۔ شبد بان اسرائیل۔ گر سکھ لیکھا دین نہ جبراۓل۔ شبد ساچا در گاہ ساچی ہووے وکیل۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ساچا، گر سکھ تیری سچ دلیل۔ بھگت جناں پربھ آپ رکھوال۔ ایتھے او تھے کرے پرتپال۔

ساقا شبد سوہنگ آتم پائی مال۔ اُجل ہو یا وِچ کلچ، گر سکھ ساقا سنگھ پال۔ شبد بھنڈاری پربھ ساقا، دے شبد کل کیا مala مال۔ دے وڈیائی جن بھگت، برہم لوک کھڑا چرن دوال۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، جن بھگتاں ہووے سدار کھوال۔ رکھے برد سوارے چج۔ جن بھگتاں ادھارے مارے یج۔ سادھ سنگت پربھ ملیا کلچ سج۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ساقا، سچ رنسا جائے کچ۔ ساقا شبد دے گر سکھاں، پربھ آتم دھن وجائی۔ ساقا شبد دے پربھ گر سکھاں، پربھ ساچے بوجھ بجھائی۔ ساقا شبد دے پربھ گر سکھاں، رنگ ساقا مچیٹھ دے چڑھائی۔ گر سکھاں برہم گیانیاں، ساقا برہم گیان دوانی۔ ساچی جوت جگا گر سکھاں، کلچ دے وڈیائی۔ ساچی جوت جگا گر سکھاں، پربھ آتم دے جگائی۔ ساچی جوت جگا گر سکھاں، تھر گھر واسی سچ دے بجھائی۔ ساچی جوت جگا گر سکھاں مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچی نیپہ رکھائی۔ دھرے جوت پربھ وِچ گر سکھاں، آتم کرے اجیارا۔ دھرے جوت پربھ وِچ گر سکھاں، کھولے دسم دوارا۔ دھرے جوت پربھ وِچ گر سکھاں مٹائے دھندو کارا۔ دھرے جوت پربھ وِچ گر سکھاں، بندھ چھٹے سرب سنسارا۔ دھرے جوت پربھ وِچ گر سکھاں، مہاراج شیر سنگھ ہر بھگت پیارا۔ ہر بھگت ہر دیوے مان۔ جن بھگت چپ بال انجان۔ سوہنگ شبد آتم دیوے ست گیان۔ مہاراج شیر سنگھ کلچ درتے، تیرا شبد سچا پروان۔ آتم بھگت آتم ذات۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے پچی کرامات۔ اُتپت ہووے وِچ سنجگ، پاتال آکاش مات۔ گرگھ رنسا گائیں اٹھ ویلے پربھات۔ بے گھ سوتیاں رین وہائیں، نہ ملیا پربھ ساقا پات۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، جن بھگتاں کلچ آتم ذات۔ بھگت وچھل بھگت بھنڈاری۔ سوہنگ شبد دیوے ذات، پربھ آتم ادھاری۔ بیٹھے آپ اڈول، جوت سروپ سدا نزادھاری۔ کلچ جامہ دھار، نہ کلنک جن بھگتاں چج سواری۔ سوارے چج وڈ ساگر سندھ۔ دیوے مان جگت وڈیائی، جوں سرپت راجا اند۔ ہوئے سہائی انت پربھ، رکھے لاج گر گوبند۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیرا درس، جن بھگتاں لا ہوے چند۔ آتم چند سنسا جائے۔ شبد دھن پربھ دے اپجاۓ۔ گھلانے

سُن، انحد ساچاراگ سنائے۔ رُن جھُن امرت ورکھا وِچ آتم لائے۔ امرت بُوند کول میں پائے۔ پاوے بُوند کھلے کول بُخل، اگیان اندھیر سرب میٹ جائے۔ مٹے اندھیر ملے پر بھ اُتل، نہ تُلیا جائے۔ جوت سروپ مهاراج شیر سنگھ، چو ساچی جوت جگائے۔ جگے جوت آتم پر کاش۔ سرب دُکھ ہوئے ناس۔ دُکھ دناس پر بھ دیسے پاس۔ پر بھ دیسے پاس، جوت سروپ سدا ابناش۔ جوت سروپ سدا ابناش، سادھ سنگت تیرا ہویا داس۔ سادھ سنگت پر بھ داسن داسا۔ تریلوکی ناتھ پر گٹ جوت، وِچ سنگت کرے واسا۔ جن بھگتاں دیسے پر بھ سد ہے ساتھا۔ گر چرن پریتی ساچا بھرو اسا۔ مهاراج شیر سنگھ کلنج رکھے دے کر ہاتھ، جو جن رسانا چے سواس سواسا۔ رسانا جپ چے گر ناؤں۔ ساچی درگاہ پر بھ سچا دیوے تھاؤں۔ کلنج پر گٹے نہ کلنک، گر سکھ لاغے پاؤں۔ مهاراج شیر سنگھ پکڑ ترایا، گر سکھ کلنج باہوں۔ باہوں پکڑ ترائے پر بھ، دُکھ درد دھیلا۔ جامہ کلنج دھار، گر سکھاں پنجم جیٹھ کیا میلا۔ بے مکھ گیا خوار کر، بیڑا وِچ شوہ دریائے ٹھیلا۔ جھوٹھی کھیل پر بھ جگت لگایا۔ ساچا نام کلنج پائے مایا۔ بے مکھاں منوں بھلایا چت نہ آیا ساچا پر بھ، مد ماس رسانا وکار چلایا۔ کلنج جامہ دھار، نہ کلنک دشائ آن کھپایا۔ دُوت دُشت پر بھ در دُراچار۔ بے مکھ کلنج چو، چل آئے نہ پر بھ دربار۔ جامہ دھارے نہ کلنک، جوت سروپ نر او تار۔ جھوٹھی دُنیا سوں رہی، لمے پیئر پسار۔ ویلا کلنج انت آگیا، پر بھ شبد مارے مار۔ بے مکھاں وقت وہاگیا، در در ہوئ خوار۔ ساچا پر بھ لکھت کرا گیا، جوت نِجھن کر آکار۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک ناؤں رکھا گیا، جن بھگتاں دیوے شبد ادھار۔ نہ کلنک تیرا ساچا ناؤں۔ سوہنگ ساچا شبد، ساچے گن گاؤ۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، اک کرائے رنکاں راؤ۔ سوہنگ شبد وجائے دھنک، سنائے سبی فی تھاؤں۔ جن بھگتاں سہائیں بنک، جتھے پر بھ وساوے ساچا ناؤں۔ دھراۓ نام پر بھ آپ دھرناپت۔ جن بھگتاں جانے پر بھ آپ میت گت۔ سَمِگ دیوے ساچا آتم سَت۔ گر سکھاں بُدھ بیک کر، وِچ آتم پاوے پاوے ساچی میت۔ گر سکھ نہ جائے ڈول، پر بھ دھیرج دیوے یت۔ مهاراج

شیر سنگھ سنجگ سوہنگ ساچا شبد چلاوے سَت سَت سَت سَت۔ سَت سَت سَت ورتائے سچا پاشا۔ فلنج جامہ دھارے، نہ کلنک بے پرواہ۔ انتکال فلنج کوئی دیسے نہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چپائے نا۔ ساچا شبد آتم دُھج۔ گر مگھ جوت جگائے، نہ جائے بُھج۔ گرچرن پریت چو، فلنج گر چرنی لجھ۔ مہاراج شیر سنگھ شبد بھنڈاری، شبد گیان دیوے چو تجھ۔ شبد گیان گرچرن وگاسن۔ آتم دھیان سرب دکھ ناسن۔ اُچے برہم گیان، دھرے جوت پربھ ابناش۔ بے مگھ درتے رہن نہ پائے، سوہنگ شبد سُن اٹھ ناسن۔ گر سکھاں پربھ ساچی جوت جگائے، سوہنگ شبد چپائے سواس سواسن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں داس داسن۔ بھگت جنم پربھ سُچھل کرائے، بھگو جگ لے او تار مات لوک وِچ ہوئے سہائے۔ فلنج جامہ دھار نہ کلنک پربھ ناں رکھائے۔ بہتر جامے بھگت جن پر گٹ نام لکھائے۔ اُتم رکھے پال سنگھ، برہم لوک وِچ بیٹھائے۔ برہما انت مان گوائے، وِچ جوتی جوت ملائے۔ دوسر ناؤں گر گر سکھ وڈیائی۔ سوران سنگھ در آگے بہائی۔ گوائے دھرو مان، چوتھے جگ پربھ دے کھپائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ دے اٹھائی۔ مانا سنگھ تیری بھگلتی مہان۔ کھڑیا پربھ وِچ بیکنٹھ بیان۔ ملائے جوتی جوت اک کر، پربھ جوتی جوت ملان۔ ساچی درگاہ ملے وڈیائی، میا جگت آون جان۔ بُدھ سنگھ تیری بُدھ بیک۔ ایکار کھی پربھ چرن ٹیک۔ کمائی سیو فلنج پربھ ساچا ویکھ۔ جامہ دھار نہ کلنک، ساچے لکھاوے لیکھ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، کر جوت سروپی بھیکھ۔ گر سکھ گھال تیری تھاں۔ فلنج ماں جنم دھن دھن جنیندی مائی۔ بیڑا لیا بُجھ، ساچا وقت سہائے۔ بالے چک بنے دھام نیارا، رسنا دُنیا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، بُدھ سنگھ سیو پائی تھاں۔ فلنج دھام نہ رہسی نام۔ اندھ اندھیری شام۔ بے مکھاں انتکال موٹ پلاۓ جام۔ جن بھگتاں دیوے سوہنگ ساچا نام۔ جامہ دھار نہ کلنک، فلنج مٹائے سچ کرائے نام۔ سچا کرم کرے پربھ، فلنج مٹائے۔ سچا دھرم دھرے پربھ، سنجگ ساچا لائے۔ سنجگ سَت سَت ورتے، سوہنگ شبد چلائے۔

ستوادی جیو نہ کبھیں ڈرتے، رہے رام سیوں لو لائے۔ نہ کنک تیرا بھانا کل ورتے، دُکھی جپو جنت رہے ہلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تندھ بن نہ کوئے سہائے۔ سربت تیر تھاں پر بھ نام مٹائے۔ تٹ تیر تھ کوئی رہن نہ پائے۔ کھانی بانی کوئی دس نہ آئے۔ کنک انت گپتا گیان مٹائے۔ قرآن انخلیل پر بھ اچھید کرائے۔ جامہ دھار نہ کنک، ایکا نام جگت چلائے۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک، چار گنٹ بجے جیکار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجگ ساچا لائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت دھرم اپائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت پُر کھ پر گٹائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت دیپک جوت جگائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت مارگ سَت چلائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت سَت سَت ورتائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سچ سچ گر سکھاں جھولی پائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، ستواد ستوا رچائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، اک سوہنگ شبد چلائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، چار ورن اک کرائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سنجگ ایکا پنچھ رچائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت دھرم دی نیبھ رکھائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، اوچ پنج دا بھیو چکائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، راؤ رنک اک کرائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، دُکھ بھکھ روگ مٹائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، کام کرو دھ ہنکار مٹائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، راجس تامس نیڑنہ آئے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، ساتک روپ سَت جیو اپائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سَت پُر کھ سَت وقت بنائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سرب ساچی جوت جگائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، مد ماس سرب ہٹائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سب اپنی پوجا لائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سب بھرم بھلکھلیئے لائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، سنجگ اپنی جوت پر گٹائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، جن بھگتاں ساچا راہ دسائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، گر سکھاں بھر کپاٹ گھلائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، آتم قفل سوہنگ چابی لائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، کر کر پا آتم کواڑ گھلائے۔ سنجگ ثالث آپ پر بھ، کھنڈاں ور بھنڈاں

دیپاں لو آں سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، سُتھگ بنے ساچی نائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، انتکال سَت پُر کھاں درس دِکھائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، دے درس دیہہ چھڑائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، گر سکھ وِچ بیان بیٹھائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، جمُوت نیڑنہ آئے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، گر سکھاں دھرم راج نہ دے سزاۓ۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، وِچ جوتی جوت ملائے۔ سُتھگِ ثالث آپ پر بھو، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان دُسر کوئی ناہے۔ سُتھگ دھرے پر بھو جوت آکار۔ ساچا شبد سوہنگ ورتے بھنڈار۔ جن بھگتاں در گھر ہر کا دوار۔ نہ ہلنک پر گٹ جوت، دیوے درس اگم اپار۔ ایکا جوت آتم دے جائے ادھار۔ جگے جوت وِچ دیہہ، آتم ہوئے اجیار۔ مٹے بھیت جوں اناتم، نہ گلگ ہوئے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہلنک ساچا تیرا دربار۔ دربار سچ سچا پر بھو درباری۔ گلگ پر گٹے نہ ہلنک او تاری۔ سُتھگ ہووے نہ ہلنک سچی تیری سکداری۔ سر شٹ سبائی پر بھو آئے چرن دواری۔ سوہنگ شبد چار گنٹ سرب چو رسن اچاری۔ ساچا شبد ہووے سُتھگ، چیو ساچا وڈھاری۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ پر گٹے سچ شبد بھنڈاری۔ ساچا شبد بھنڈار پر بھو، گر سکھ کل منگ۔ اُوچا در دربار پر بھو، بُھل چیونہ سنگ۔ پر گٹے نہ ہلنک او تار نز، وڈ سُورا سربنگ۔ سوہنگ شبد ادھار دے، کایا چاڑھے سینتلتا رنگ۔ ساچا شبد گر چرن پیار دے، مہاراج شیر سنگھ ساچا گر ساچا ور لیا سکھ منگ۔ ساچا در سچ گھرتے پائیئے۔ آتم چندیا سرب مٹائیئے۔ نجانند نج ماہ پر گٹائیئے۔ نہ ہلنک بخشد چرن لاگ اوگن بخشائیئے۔ بے مگھ کرن در نند، لکھ چڑای سد گیر بھوائیئے۔ سر نڈیگ سُتھگ ساری ہند، نہ ہلنک تیری وڈ وڈیائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ گر گنی گہند، چرن لاگ سرب پھل پائیئے۔ امرت پھل گر چرن سیوا۔ گلگ گر سکھ اُتم میوہ۔ ملی وڈیائی وڈ دیوی دیوا۔ مہاراج شیر سنگھ کلنکنہ الکھ ابھیوا۔ الکھ پر بھو نہ کسے لکھیا۔ اپنا بھیو نہ کسے پر بھو دیوا۔ جن بھگت دیوے پر بھو ساچی بھکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ ولیے انت ہتھ گر سکھاں سر رکھیا۔ گر سکھ تیرے نام وڈیائی۔ گلگ نہ ہلنک سیوا کمائی۔ رین پسر پسار سُتی

سرب لوکائی۔ سادھ سنگت رسانا جپ نام، ہر نام آخر تر کھا مٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھاں پربھ درس دکھایا۔ بے سکھاں پربھ نزک نواس رکھایا۔ گر سکھاں سست سوہنگ شبد سنایا۔ بے سکھاں مد ماس رسن لگایا۔ گر سکھاں آخر گیان دوایا۔ بے سکھاں کام کرو دھ چلایا۔ گر سکھاں پربھ پتت پنپت کرایا۔ بے سکھاں آخر وکار و دھایا۔ گر سکھاں نہ کلنک اپنا درس دکھایا۔ بے سکھاں فلنج مایا وچ پھسایا۔ گر سکھاں پربھ اگیان اندر ہیر مٹایا۔ بے سکھاں پربھ ہوئے مترا روگ و دھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج پر گٹ سوہنگ کھنڈا دو دھار چلایا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری۔ بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ بے سکھاں کرے خواری۔ جن بھگتاں چج سواری۔ بے سکھ ہوئے دشٹ دُراچاری۔ جن بھگتاں دیوے سستج سچی سکداری۔ بے سکھاں فلنج ممتا لگی بیماری۔ گر سکھاں امرت دیوے پربھ وڈا بھنڈاری۔ بے سکھاں درتے ہاہاکاری۔ گر سکھاں سوہنگ شبد پربھ آخر کرے چمٹکاری۔ بے سکھاں آخر وسے ہتیاری۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھارا۔ بے سکھاں چیرے جوں لکڑی آرا۔ گر سکھاں آخر دیسے چج نزنکارا۔ بے سکھاں ڈوبے وچ منجدھارا۔ گر سکھاں کیا سوہنگ پار اُتارا۔ بے سکھاں پربھ در دُرکارا۔ گر سکھاں رسانا جپ ہووے بچے بچے جیکارا۔ بے سکھ کرے فلنج انت خوارا۔ گر سکھاں کھولے دسم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھارا۔ نہ کلنک کھنڈا دو دھار۔ بے سکھاں فلنج کرے خوار۔ گر سکھاں مانس جنم دیوے سوار۔ بے سکھاں آئی فلنج ہار۔ گر سکھاں دیوے شبد سچا تار۔ بے سکھ نہ سوہن ہر کے دوار۔ گر سکھاں دھام سچا دربار۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا کھنڈا دو دھار۔ سوہنگ شبد سچا کھنڈ۔ تین لوک پربھ دیبا وند۔ فلنج پر گٹ سوہنگ شبد سنایا ور بھنڈ۔ سُن جیونہ آخر ہووے رند۔ بے سکھاں ہر دک ہویا گھمنڈ۔ انتکال فلنج شبد بان مار قهر جائے وند۔ سرِ شٹ سبائی ہو جائے کھنڈ کھنڈ۔ کوئی نہ دیسے سہاگن سرب روون رند۔ چار گُنٹ ہاہاکار، سُنے پُکار بر ہمنڈ۔ فلنج کرن وچار، پربھ کھیل مٹائی ور بھنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ لکھاوے،

بے مکھ گلگ بیان ڈنڈ۔ جھوٹھا ڈنک جھوٹھا پسار۔ گلگ کیا پار کنارہ۔ نہ کنک پر گئے نہ او تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا سچ دوار۔ سکھ دوار سدا چل آئن۔ گرمکھ گلگ ترائن۔ گرمکھ آتم پربھ درشنا پائن۔ بے مکھ ہدک ڈکھ پربھ سدا وسائن۔ گرمکھ ملیا سوہنگ رسانا گائن۔ بے مکھ نہ اترے من کی بھکھ، رسن رس نہ سدا بللائن۔ مہاراج شیر سنگھ سوتی کل ورتے، جو حکم تیرے من بھائن۔ بھانا تیرا اک، جگ بھرم دوجا۔ گلگ جامہ دھار، سب مٹائی پوجا۔ سچ سوہنگ شبد چلایا، کوئی رہے نہ دوجا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا در جن بھگتاں گلگ سو جھا۔ سچا در در آئے درویش۔ ساچی جوت پربھ آتم کرے پرویش۔ آتم دھرے جوت، گرسکھ بُدھ و شیش۔ اُچا در سچا دربار، در کھڑے سدا مہیش۔ ویچ پاتال پربھ ساچا گھر، سیجا کرے اپر شیش۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرے ناؤں سدا آدیس۔ نام تیرا سست دیوے دھیر۔ رسانا جپ جیو ہوئے جائے پڑ۔ رسانا جپ جپ، امرت ورسے دیوے شانت جوں بالک سیر۔ شبد سُرت گر گیان دے، گرسکھاں دیوے دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جیو درس کر ہوئے شانت سریر۔ چار وید ہوئے بے تالے۔ شانکھ سست سست دیپا لے۔ رِگ وید نہ رہے نالے۔ بھر گوائے پر گٹ کر شن وصالے۔ اتحر بن اللہ نور گوائے کھپائے گوائے گر گوپا لے۔ جامہ دھار نہ کنک، سب پائے انت بھٹھیا لے۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ پر گٹائے، سوہنگ شبد چلائے بے مثالے۔ مٹائے وید مٹے پُران۔ جائے انجیل نہ رہے قرآن۔ سمرتی کوئی نہ دیسے دُھج دُھران۔ سوہنگ مارے شبد بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ وگے تیرے نام دیبان۔ نام بان گلگ سنگھاریا۔ جانی جان و شنوں بھگوان گلگ ماریا۔ دھرتی دھیان کیا کھیل، جوت سرُوپ نزادھاریا۔ گنی ندھان تیرا بھیو، جگو جگ نہ کسے ویچاریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ نہ کنک کل دھاریا۔ جامہ دھار جگت بھلایا۔ جوت سرُوپی سرُوپ پربھ چھپایا۔ جن بھگتاں دے درس انوپ، پربھ اپنا بھیو چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل ساچا بھوپ، سر تاج جگت دے لاهیا۔ جگت جیونہ چھتر جھلائے۔ اُچ پیچ پربھ

اک کرائے۔ راؤ رنک کوئی دس نہ آئے۔ ہرن بھرن پر بھ کھیل ورتائے۔ جل تھل تھل جل وہائے۔ دکھ سکھ بھکھ اک رنگ ورتائے۔ ساچا شبد گر سکھاں آتم گیان دواۓ۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے در، ساچی ناؤں بھچھیا کوئی ورلا گر مکھ پائے۔ بھچھیا دیوے پر بھ سکھ در بن بھکھاری۔ دیوے داتا وڈ بھگت بھنداری۔ کھلے دریشی ہوئے جوت آکاری۔ مهاراج شیر سنگھ فلنکنہ گھلاؤے دسم دواری۔ کھلے دوار ملے آتم رس۔ ایکا شبد سوہنگ آتم جائے وس۔ جھوٹھی دیہہ اندھیار چھن بھیتر جائے نس۔ ساچی جوت کیا آکار، ہویا پر کاش جوں رو سس۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد گیا جگت دس۔ سُرپت کھڑے پر بھ چرن حضور۔ ساچا پر بھ سُرپت جناں دی آسا پور۔ جامہ شیر سنگھ نہ کنک وڈ سورا سور۔ جگائے جوت گر سکھ جوں کوہ طور۔ آتم ملے سرب سکھ، ساچا ویج وسائے نور۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر سکھ مستک لائے دھوڑ۔ مستک دھوڑ ساچا دھرم۔ ساچا لیکھ پر بھ سچ لکھائے کرم۔ مات لوک چو بھرواس کر، واس گر بھ نہ ہو وے جرم۔ ایکا پر بھ جوت جگائے، جوت مٹائے بھرم۔ مهاراج شیر سنگھ سُتھی ساچا، جگو جگ چلاۓ ساچا دھرم۔ ساچا دھرم پر بھ جگت چلاۓ۔ جھوٹھا ٹھوٹھا کل رہن نہ پائے۔ رسا لوٹھ چو بللائے۔ امرت سچ پر بھ سَت سنتوکھ دواۓ۔ جوت جگائے کنج پر بھ دھول دھرم ورتائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، پر گٹ ساچا مگ چلاۓ۔ ساچا مگ چلے جگ سَت۔ نہ کنک کل آیا، گر سکھاں رکھے پت۔ اپنا آپ بھجایا، برہم گیان دیبا پر بھ تت۔ سوہنگ ساچا شبد سنایا، گر مکھ نہ ٹٹے تیرا یت۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھایا، آتم جوت جگائی سَت۔ درس دکھا پر بھ درشت گھلائی۔ ساچی جوت پر بھ سچ میل کرائی۔ ہویا میل بھیا پر کاش، دیہہ اندھیر سرب مٹ جائی۔ مهاراج شیر سنگھ سرب گنتاں، ساچی بو جھ بھجائی۔ ساچی بو جھ سَت پُر کھاں دیوے۔ سَت زر بخن جوت ویچ سکھ وسیوے۔ بے مکھ ورلے جائی روت، نہ پائی پر بھ بھیوے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ٹکنگ ورلا گر مکھ سیوے۔ سیوک سیووا سیو پر بھ لایا۔ سوہنگ ساچا شبد پر بھ رسن چلایا۔ کرے وڈا وڈا دیو، پر بھ

سَتْ مُنْتَرْ دِرْزَايَا۔ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ سَتْنَگَرْ سَاچَا پُرْ گَٹْ فَلْجَكْ آيَا۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، پُرْ بَھْ دَرْ آئَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، پُرْ بَھْ جَكْ وَذِيَايَے۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، اَنْتْ سَاپْجِي جَوْتْ مِلْ جَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَادَھْ سِنْگَتْ پُرْ بَھْ نِواسْ دَوَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَاچَا پُرْ بَھْ جَنْمْ مَرْنْ دَا گِيْزْ كَلَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، گَرْ بَھْ جُونْ پُرْ بَھْ پَصْنَدْ كَلَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، تَھْرَ گَھْرْ وَاسِيْ تَھْرَ گَھْرْ پَھْنَچَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، اَنْدَنْ مِنْگْ پُرْ بَھْ دَرْ تَيْ گَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَچْ اوْچُو اوْچُو سَچْ پُرْ بَھْ دِكَھَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَرْبْ جَكْتْ پُرْ بَھْ مَانْ رَكْھَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَاپْجِي لَکْھَتْ پُرْ بَھْ دَيْ لَکَھَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، جَنْ بَھْلَگَتْاں وِچْ پُرْ بَھْ نَامْ دَھْرَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، اَنْتَكَالْ اَمْرَآپَدْ پَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ، سَچْ چَھَنْڈْ پُرْ بَھْ نِواسْ دَوَائَيْ۔ سِيُوكْ سِيُوا كَرْ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ وِشْنُوں بَھْلَگَوَانْ، تِيرَا ہَوَيْ سَہَائَيْ۔ سَاچَا سِيُوكْ گَرْ چَرْنْ سِيُوكْ كَمَائَيْ۔ تَنْ مَنْ دَھْنْ وَارْ، چَرْنْ پَرِيْتِيْ لَائَيْ۔ اَنْتْ بِيْزَا ہَوَيَا پَارْ، پُرْ بَھْ پُرْ گَٹْ دَرْسْ دِكَھَائَيْ۔ گَيَا جَنْمْ سَدْهَارْ، لَکْھْ چُرَايِيْ گِيْزْ كَلَائَيْ۔ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ سَتْنَگَرْ سَاچَا، چِيتْ سِنْگَھْ تِيرِيْ لَاجْ رَكْھَائَيْ۔ تِيرِيْ سِيُوا گَئُو دَانْ۔ پُورِنْ پَائَيْ دَرْ بَھْلَگَوَانْ۔ سُچْھَلْ ہَوَيَا وِچْ جَهَانْ۔ چَارْ وَرْنْ سَتْجَكْ جَائَنْ قَرْبَانْ۔ دَھْنْ دَھْنْ دَھْنْ گَرْ سِكْھْ، پُرْ بَھْ سَاچَے دَيْ سِيُوكْمَانْ۔ کَرْ دَرْسْ مَنْ اُتْرَے بُھْلَکَھْ، ہَوَيْ كَلْ نِہْلَکَنْ بَلوَانْ۔ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ سَتْنَگَرْ سَاچَا، سِكْھَا دَيْوَيْ مَانْ۔ دَھْنْ جَنْمْ گَرْ سِكْھْ، فَلْجَكْ سِيُوكْ كَمَائَيْ۔ پُرْ گَٹْ جَامِه نِہْلَکَنْ، فَلْجَكْ دَيْوَيْ وَذِيَايَيْ۔ آتَمْ ہَوَوَيْ سَرْبْ شَكْھْ، بُھْلَکَھْ رَهَيْ نَهْ رَأَيْ۔ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ سَتْنَگَرْ سَاچَا، سَتْ پُرْ كَھَاں ہَوَوَيْ سَہَائَيْ۔ گَرْ سِكْھْ فَلْجَكْ سَتْ سَرْوُپْ۔ سَتْ پُرْ كَھَيْ لَکَھَائَيْ آپْ پُرْ بَھْ بَھُوْپْ۔ اُجلْ كَرْ كَمَھْ وِچْ كَلْ اَندَھْ كُوْپْ۔ مَهَارَاجْ شِيرْ سِنْگَھْ سَتْنَگَرْ سَاچَا، جَوْتْ آكَارِنْ رَنْگْ رُوْپْ۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ شَدْ چَلَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ جَكْتْ تُلَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ اَگَنْ جَوْتْ جَلَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ كَھَنْڈْ بَرْهَنْڈْ ڈُلَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ بَهَانا كَلْ وَرْتَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ چَارْ گُنْٹْ هَاهَاكَارْ مَچَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ شَدْ شَبْدِيْ كَھِيدْ رَجَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ اپَنا بَھِيوْنَه كَسَيْ جَنَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ شَدْ بَانْ جَكْتْ طُنبْ اُٹھَايَا۔ شَدْ رُوْپْ پُرْ بَھْ شَدْ كَھَنْڈَا فَلْجَكْ هَتْھِ

پھڑایا۔ شبد روپ پر بھ شبد سَت ڈنڈا، بے مکھاں سر لایا۔ شبد روپ پر بھ وسے وِچ ور بھنڈا، ہا کن ڈاکن سر مُنڈوایا۔ شبد چوٹ لگائے پر بھ وِچ نو کھنڈا، آکاش پاتال ہلایا۔ شبد روپ پر بھ ٹکنگ جامہ دھار، نہ کنک ناں رکھایا۔ شبد روپ مہاراج شیر سنگھ ٹکنگ پر گٹ، سوہنگ سَتھگ شبد چلایا۔ شبد چلائے پر بھ سَتھگ سَت ورتائے۔ ٹکنگ اندھیر مٹے مٹ جائے۔ سَتھگ سَتوادی سَت پُر کھ اُپجاۓ۔ سَتھگ تیری ساچی نائے۔ پُر کھ نِجحن گر مکھاں اپر بیٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، سُکھنڈ دے پہنچائے۔ سوہنگ شبد تیرا ٹکنگ گن۔ بے مکھ مارے ٹکنگ چُن۔ گر مکھاں اُپجاوے آتم دُھن۔ ساچا راگ آتم اُپجاوے، گر سکھ لین کن سُن۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، ٹکنگ ورتے ویکھ جو تیرے گن۔ شبد اُپجاوے سَت گیان۔ شبد اُپجاوے پر بھ درس دھیان۔ شبد ملاوے پر بھ وشنوں بھگوان۔ شبد تراوے مورکھ مگدھ انجان۔ شبد سناوے سوہنگ ساچا کان۔ شبد کل پاوے ورلا گر مکھ چتر سُجان۔ شبد کماوے جس ہووے پر بھ مہروان۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، گر سکھ شبدی میل ملان۔ شبد اُپجاوے آتم دُھن۔ شبد گھلاوے آتم دیہہ سادھی سُن۔ شبد چلاوے وِچ دیہہ رُن جھن۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ پورا، گر سکھ تارے ٹکنگ چُن۔ شبد جوت پر بھ آتم لاوے۔ گر سکھاں ہر داٹنُب اٹھاوے۔ پر بھ ابناشی پر گٹ درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، سَت پُر کھاں بھرم مٹاوے۔ شبد سُنے سُنے جن کوئی۔ جس جن سُنیا دکھ رہے نہ کوئی۔ گر مکھ ور لے پر بھ جوت سرُپی ملیا، دیوے درس سرب سکھ ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، گر سکھ سکھ گر ایکا جوت کرائے دوئے۔ شبد اُپچے آتم اجیارے۔ شبد دُھن جس جن وجے دھنکاراے۔ امرت جھرنا جھرے آتم بُھہارے۔ سانتک سَت ورتے، گھل جائیں دسم دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتھگ ساچا، جاؤ چرنا بلہارے۔ شبد وجایا پر بھ جگت نگارا۔ سوہنگ شبد در چج دوارا۔ جن بھگتاں ورتاوے پر گٹ جوت امرت بھنڈارا۔ کل جیو بھلائے، بھلا سرب سنسارا۔ نہ کنک کل آیا، جوت سرُپی لے او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ نام دھرایا، جوت جگائی اگم اپارا۔ جوت اگم

اتھا۔ گلگ پر گٹی پر بھ ساچے بے پرواہ۔ مهاراج سنگت پر بھ دکھایا سوہنگ ساچا را۔ بے کھاں پڑدا پایا، گلگ نہ دیسے سچا تھا۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گرسکھ چرنی لگ جا۔ ساچی شبد تیری دھنکار۔ سُن جیونہ ہوئے خوار۔ آتم درکھے میگھ پر بھ کر پا دھار۔ بے کھ جھوٹھے کیوں کل سوئے پیر پسار۔ انت بھج جانا دیہہ کاچے ٹھوٹھے، آتم کر وچار۔ بے کھ جھوٹھے دُنیا لوٹھے، نہ دیسے نہ ہنک اوتاب۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کر کر مارے گلگ جھوٹھے، سوہنگ شبد و گاوے مار۔ شبد مار جگت پر بھ مارے۔ شبد آکار کر گرسکھ تارے۔ شبد مار کرے بے کھ خوارے۔ شبد بھنڈار جن بھلتاں ہر درتابے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سوہنگ شبد کرائے بے جیکارے۔ بے جیکار تیری شبد سوہنگ۔ بے بے بے جگت دوئن۔ بے بے جیکار ہوئے تین لوئن۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، دوسر دسے نہ کوئن۔ دوسر دسے نہ دسائے۔ ساچا پر بھ جوت جگائے۔ چار ورن پڑے نہ ہنک تیری سرنائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی لکھت کرائے۔ لکھت کرائے گلگ پر بھ لیکھ۔ گلگ جیو بھلایا کر جوت سروپی بھیکھ۔ گلگ بھانا ورتیا، گرسکھ ساچے بیتی دیکھ۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت ساچی ویکھ۔ ساچی جوت وِچ سنسار۔ جوت سروپی پر بھ آکار۔ بیٹھا اڈول آپ نزادھار۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ست دیوے تار۔ ست دیوے پر بھ ساتک روپ۔ ست مہما بڑی انوپ۔ سَت پُر کھ کا سَت سروپ۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سَت سہائی ہوئے پر بھ بھوپ۔ ست شبد کل ساچا سوہنگ۔ سنت مل جیو چاڑھ آتم رنگ۔ سنت سوما امرت وگے وِچ دیہہ گنگ۔ سنت سیو ماں جنم نہ ہوئے بھنگ۔ پورن سنت سچا گردیو، آتم دیوے سَت اند۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سپیل کرے بند بند۔ سنت روپ جو جانے سَت۔ سنت کی کوئی ورلا جانے گت۔ سنت سہائی آپ پر بھ رکھے پت۔ سنت اپجائی پر بھ آتم ساچی مت۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ایکا جوت جگائی تت۔ سنت سو جو سنت وِچ رہیا۔ سنت سو جو تھر گھر بہہ رہیا۔ سنت سو جس پر بھ درس دے رہیا۔ سنت سو جس مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا دس رہیا۔ سنت پر بھ ایکا

جوت۔ سنت پربھ چران پریتی ساچی گوت۔ ایک ادھار دھرے سنت آتم جوت۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سرب گھلائے ستن سوت۔ بھیکھ بھکھاری جو ہوئے سنت۔ دُشت ڈراچاری سو مہنت۔ پربھ کرے خواری وار انت۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، مٹاوے بھیکھ وِچ جیو جنت۔ مایا لو بھی رسانا ہکائے۔ سنت بھیکھ کل رہے مٹائے۔ ساچی بھکھیا پربھ در کوئی ورلا منگن جائے۔ کرے ڈنڈوٹ ساچے گھر، پربھ ساچا نام دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، در آئے آس پُجائے۔ بانا دھار سنت جن جیو دھرو کمائے۔ نام کہائے بھگت جن، فلنج بھرم بھلکھیے پائے۔ لائے بھبوئی بنے سنت جن، نہ دپسے ہر رائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، فلنج جھوٹھا بھیکھ مٹائے۔ بھیکھادھاری بھیکھ وٹائئ۔ سنت جناں ٹلنک لگائے۔ وشے وکار وِچ کل بچس جائے۔ بُدھ سُدھ تن سب بُھلان۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، دُشٹان آیا نشد کرائے۔ دُشت سنگھارے آپ نہ کامی۔ پر گٹ جوت فلنج نہ ٹلنک سوامی۔ کوئی نہ دپسے فلنج بے مکھ نامی۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سَت پُر کھاں سَت سوامی۔ سَت پُر کھاں سَت دھرم دیبان۔ بے کھاں آتم وِچوں سُجھ مسان۔ سَت پُر کھاں سَت ملیا وِشنوں بھگوان۔ بے مکھ فلنج جامہ دھار، مد ماس آہار بنان۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، نہ ٹلنک وِشنوں بھگوان۔ سَت بھومکا ساچا دھام۔ جوت پر گٹائے پربھ راما رام۔ گھنک پُر کل آیا نہ ٹلنک گھنی شام۔ سوہنگ شبد چلایا، پلایا ساچا جام۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سوہنگ شبد فلنج انت کرایا کام۔ کم کام پربھ آپ کرائے۔ جگو جگ لئے او تار، جگ دے الٹائے۔ سُتھج ہوئے پار، تریتا مات پر گٹائے۔ انت تریتا کیا پار، دوا پر تج و دھائے۔ دوا پر کیا پار کنار، فلنج مات چرن ٹکائے۔ فلنج دیبا مان، عیسیٰ موسیٰ محمد پربھ اپجاۓ۔ قرآن انجلیل انجلیل قرآن، اللہ اللہ نور اپائے۔ فلنج کھید کرن دا پربھ پربندھ بنائے۔ ایک جوت ورتے وِچ سرب گوت مارگ مگ چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جگو جگ جوت پر گٹائے۔ فلنج آیا کل دیہہ الٹائے۔ جامہ دھار نہ ٹلنک سُتھج ساچا لائے۔ سُتھج ورتے سَت سَت، کوئی دُسر رہن نہ پائے۔ ساچی دے

پربھ مت مت، سَت پُر کھ چو اپائے۔ رکھے آپ پربھ پت پت، جن بھگتاں پت پرمیشور ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سَت دیپک دے جگائے۔ سَت دیپک ہوئے جگت پرکاش۔ ایکا جوت جگائے پربھ سرب گُنتاس۔ فلنج ساچا سکھ سنگھ پورن، پربھ ساچے کیا واس۔ سولال کلا پربھ سمر تھ، ساچی دیہہ کیا نواس۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچے سکھ سدار ہے پاس۔ دیپک دُجا بھئے پرکاش۔ منی سنگھ تیری جوت آکاش۔ ساچا پربھ کرے تیرے آتم واس۔ سادھ سنگت رہے تیرے چرن پاس۔ چار ورن جپے تیراناوں سواس سواس۔ تجا دیپک جگت بلوئے۔ بھگوان سنگھ وردیا توہے۔ مہما تیری جن جانے کوئی۔ ایکا جوت دیپ جگائے دوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سُتگھ ہوئے تیری ساچی سوئے۔ چوٹھا دیپک دیپ اپایا۔ دھر جوت پربھ جوت سروف فلنج مان دوایا۔ دیپک دیہہ سدا پرکاشے، پربھ ساچی جوت جگایا۔ سادھ سنگت سَت سوہے پاسے، پربھ ساچے مان دوایا۔ ایکا جوت جگائی پربھ ابناشے، سب بھرم بھلیکھا لاهیا۔ ساچی جوت کرے وِچ واسے، اک نِرجن رایا۔ مہاراج شیر سنگھ دے وڈیائی، سُتگر منی سنگھ سرتاج بنایا۔ پنجم دیپک بھئے پرکاش۔ آتم مٹائے اندھیر و شواس۔ رکھے لاج وِچ گر بھاس۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سدار ہے سکھ پاس۔ پنجم دیپ جگے جگتا۔ پورن پرمیشور لکھائے بچن اپار۔ سَت سَت ورتے سَت کلا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، لکھت لکھائے اپار۔ دیپک چھیوال چھ گھر ویکھ۔ حکم اندر پربھ لکھائے لیکھ۔ مٹایا امر، پربھ ساچے کے ساچے بھیکھ۔ دھرے جوت پربھ ایکا ایک۔ پربھ جوت پربھ چرنال ٹیک۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ایک جوت دیپ جگائے انیک۔ سپتیم دیپ سَت پُر کھ اپائے۔ سَت نِرجن جوت، سَت سَت ورتائے۔ نہ جانے پربھ اوٹ پوت، ساچی دیہہ وِچ دے جوت ٹکائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا کرے نیائے۔ ساچا پربھ سَت ورتائے۔ سچ سچ دی جوت جگائے۔ جگے جوت فلنج پھر بجھ نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، دیپک ستواں دے جگائے۔ دیپک ستواں کرے پرکاش۔

دھرے جوٽ نہ جائے وناس۔ ہوئے اجیار وِچ آکا ش۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی جوٽ کرے پر کاش۔ ساچی جوٽ پر بھ سَت درتاۓ۔ ساچے سکھ گھر سکھ پر بھ جنم دواۓ۔ موہن سنگھ تیری گھال پائی تھا یں۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر سکھ لاج رکھائے۔ شبد اموز دیہہ گوائی۔ تِن اسو گھنک پُری پر بھ بچن سنائی۔ کوئی ورلا جانے، جس پر بھ بوجھ بُجھائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری مات جوٽ جگائی۔ سیوا کری گھالی گھال۔ انت نہ پوری ہوئی گھال۔ شبد اکھٹ پر بھ دیوے سچا دھن مال۔ دوا یا جنم پر بھ پھیر وصال۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سَت دپیک دیوے بال۔ موہن سنگھ تیرا جنم اہیت۔ مائس جنم دوا یا، پر بھ ساچے چج بھیت۔ ساچا لیکھ لکھایا، لفج ناؤں دھریا سُر جیت۔ پر بھ بیڑا پار کرایا، سَت چرن لگائی پریت۔ دپیک ستواں جگت جگایا، گر سکھ پر کھی تیری نیت۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کوئے نہ جانے تیری ریت۔ سُت سکھ نام سُر جیت۔ نہ ہنکنک بخشے چرن کوں پریت۔ دیوے وڈیائی وِچ سنگ سنگیت۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر سکھ آتم کیا سیت۔ موہن سنگھ تیرا من ٹکایا۔ مائس جنم کل دوا یا۔ ساچا گر سکھ ساچی دیہہ وِچ واس کرایا۔ چرن دھوڑ پر بھ در تے ملی، پتا پوت پر بھ میل کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، سنگھ موہن تیرا نام سُر جیت دھرایا۔ سُر جیت شبد مستانا۔ آتم دھرے جوٽ بھگوانا۔ بال اوستھا دسے نادانا۔ آتم دیوے پر بھ برہم گیانا۔ پچھلا جنم سنگھ موہن کل سیاں استھانا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر سکھاں تارے دے ساچا ناما۔ دپیک ستویں سَت سَت۔ سُتگر ساچا رکھے پت۔ سُتگر منی سنگھ سر رکھے ہتھ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سوہنگ چڑھائے رتھ۔ رتھ ر تھوائی آپ گوہند۔ گر مکھ ورلا ہوئے پار وِچ ہند۔ لفج الٹ وگائی پر بھ سندھ۔ بے مکھ کھپائے جو کرن پر بھ کی نند۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا گئی گہند۔ ساچی لکھت پر بھ چج درتاوے۔ لکھایا لیکھ نہ کوئی مٹاوے۔ مٹے نہ لیکھ جن لکھ پار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی قلم چلائے۔ شبد وِچ پر بھ حکم لکھایا۔ اودھم ادھ وِچ رکھایا۔ مٹے نہ بچن جو لکھت لکھایا۔ سادھ سنگت کر بینتی

بہت بخشایا۔ بھین بھراواں ساچے در کر نمسکار، گل پلا پایا۔ پربھ اباشی سرب گھٹ واسی، بھانا آپ ورتایا۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا لیکھ لکھایا۔ مٹے لیکھ ہوئے بچن ادھورا۔ جگت گٹمپ پربھ ہویا دورا۔ گرسکھاں من ودھائی، ستگر ساچا بچن کراوے پورا۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، تیرا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ اودھم سنگھ ادھ ویچ رکھا کے۔ جگت موہ پربھ گیا گوا کے۔ سادھ سنگت راہ ساچے لا کے۔ کوئی نہ بھلے جپو ساچا شبد کما کے۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، لیکھ جائے مُکا کے۔ گرسکھ نہ بھلے، نہ پربھ بھلائے۔ گرسکھ نہ ڈولے، نہ پربھ ڈلائے۔ گرسکھ چلے گر کے بھائے۔ ستگر ساچا ہوئے سہائے۔ شبد اموڑ کرے جو رائے۔ ستگر ساچا دیوے دیہہ پھٹھائے۔ پربھ بن نہ ہوئے کوئے سہائے۔ مهاراج شیر سنگھ کلگج تُدھ بن دوسر کوئی نہ دیسے تھاں۔

۱۱ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میرٹھ وہار ہویا

کلگج جپو پربھ بھرم بھلانا۔ چار گنٹ ہوئے سُنج مسانا۔ ورتے نہلکنک کلگج تیرا بھانا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت آکار، کرے پدھننا۔ جوت آکار جگت کرایا۔ ورن برن پربھ مٹایا۔ ایکا جوتی ایکا ذاتی جیو بنایا۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا پنٹھ چلایا۔ پنٹھ پر کاش بھئے جگ اندر۔ سوہنگ شبد وسے سرب جپو دے مندر۔ آخرم کھول وکھائے پربھ ساچا جندر۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے در، بے گھ ناچے جوں ناچے بندر۔ نٹ نٹو آنٹنہارا۔ پٹ پٹو آپربھ پٹنہارا۔ سٹ سٹو آسٹ شبد چوت لگاونہارا۔ بھٹھ بھٹھو آ بھٹھ پیا سنسارا۔ مهاراج شیر سنگھ گھٹ گھٹوآ، گھٹ گھٹ وسنیہارا تیرا انت نہ پار اووارا۔ انت نہ پائے کوئی پار برہم۔ ساچے پربھ ساچے تیرے کرم۔ پرگٹ جوت نہلکنک، گرسکھاں مٹائے بھرم۔ سوہنگ شبد چلائے ٹھنک، ساچا جگت چلائے دھرم۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جوت رکھائے مٹائے ادھرم۔

دھرم ادھر می ہوئے ٹکچ چپو۔ ماں آہاری مد رسانا پپو۔ پپو مد آخر سماچی جوت، بے مجھ بھجھایا دیو۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن لاگ جگ چپو۔ دیپک بھجھیا بھیا اندھیر۔ بے مجھ نہ سو جھے سنجھے سویر۔ مایادھاری ہیر پھیر۔ مہاراج شیر سنگھ سب خاک ملائے، نہ لائے ٹکچ دیر۔ ٹکچ انت کل کاتی۔ بے مجھ سوئن پیر پسار، نہ جاگن راتی۔ سادھ سنگت گر چرن پیار، پربھ ملیا پُر کھ بدھاتی۔ مہاراج شیر سنگھ چار ورن کرے اک ذاتی۔ چار ورن ہوئے ایکا ذات۔ سرب مٹائے پربھ ذات پات۔ ایکا شبد سوہنگ سنتجگ چیواں دیوے سماچی دات۔ وشنوں بھگوان مات لوک وڈی کرامات۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چار ورن کرائے ایکا ذات۔ اورن آپ ورن نہ پربھ وچاریا۔ جوت سروپ پر گٹ پار اُتاریا۔ جو جن آئے نہ کلناک، تیرے چرن نمسکاریا۔ سہائیں تھان سوہن بنک دواریا۔ جوت سروپ ٹکچ دھرے جوت آکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، چپو شبد گن ہاریا۔ شبد گن گنا گونت۔ اوچو اوچ آپ بھگونت۔ نیچو نیچ پیچ سرب جنت۔ جن نہ ملیا پربھ ساچا کنت۔ اُتم مہما گر سکھ ویچ سادھ سنت۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پر گٹاوے جوت ویچ چپو جنت۔ چپو جنت پربھ جوت دھروسا۔ جوت سروپ سرب میں واسا۔ سرب ابناشی سدا ابناش۔ مہاراج شیر سنگھ چار ورن انت کرائے داس۔ سادھ سنگت ہوئے داس داس۔ سادھ سنگت پربھ چرن نواس۔ ایکا شبد وجائے دھن، سوہنگ جپن سواس سواس۔ ساچا پربھ تج وسائے من، نہ کلناک رہے سد پاس۔ گر سکھ ہوئے ساچے جن، ٹکچ اُتم ہوئی راس۔ سوہنگ شبد پربھ سنایا کن، مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن رہر اس۔ گر سکھ گر چرن رہر اسے۔ تج پریتی کل چرن دھرواسے۔ انتکال ہوئے چیو سواس خلاصے۔ سچھنڈ پربھ کرے نواسے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت پربھ تیرے سد ہے پاسے۔ سدا پاس سرب گن داتا۔ بھگت جناں کا ہر پربھ آپ پت ماتا۔ دیوے شبد گیان پربھ وڈ گیاتا۔ چرن دھوڑ ساچا اشنان، سست گیان سست کر جاتا۔ سوہنگ شبد ساچا دان، دیوے دان آپ پربھ داتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا ساچا

ناتا۔ ساچا ناتا سُتگر چرن۔ ٹلچ چونہ ہووے مرن۔ بے مکھ ٹلچ دُھڑے بھرن۔ چرن لاگ گر سکھ ترن۔ اجل ہوئے وِچ چار ورن۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن آئے تیری سرن۔ سرن گھی جگت پت سرنایا۔ بھئے بھیانک وِچ پربھ ہوئے سہایا۔ جتنھے نہ رکھے کوئے، اوتحے پربھ سر ہتھ لکایا۔ والی ہوئے جہانی دوئے، جس سوہنگ شبد کمایا۔ بے مکھ گئے ٹلچ روئے، پھیر ویلا ہتھ نہ آیا۔ مایا بھلے رہے سوئے، پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپ جگت ویاپیا۔ اپنا کھیل کرے پربھ ابناشیا۔ گر سکھاں ہردے جوت دھرے، پربھ جوت سروپی جاپیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سوہنگ ساچا شبد الایپا۔ شبد اچارن جگت اُدھارن بھگت سُدھارن سرب گنوت۔ چیج رکھاؤن پار کراون جن بھگت تراون آپ بھگونت۔ دُشت سنگھارن جوت آکارن سادھ سنگت پربھ جنم سوارن، دیوے وڈیائی وِچ سادھن سنت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پرکاشے پربھ ابناشے وِچ چو جنت۔ چو جنت جگت کھیلا۔ مایا رُپ جگت پربھ جھوٹھار چیا میلا۔ ٹلچ جامہ دھار، بیڑا شوہ دریا لٹھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ کر جوت پرکاش، گر سکھاں گر چرن کرایا میلا۔ چرن نواس آپ پربھ دوایا۔ رِدھ سدھ گر سکھ وس کرایا۔ سوہنگ شبد ساچی بده، پربھ ملن دا بھید ٹھلایا۔ پرگٹ ہوئے گھر نو ندھ، سوہنگ شبد جس رسنا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ سدھ سدھ شبد چلایا۔ سدھ دُجا بھو چکایا۔ ایکا شبد سُتگر ورتنت۔ سوہنگ چار ورن کرے تیری منت۔ ہوئے پُجاري سرب جو جنت۔ اونکاری آپ بھگونت۔ مہما گنی نہ جائے، پربھ بڑا بے انت۔ مہاراج شیر سنگھ تیری گت مت، نہ کوئی جانے جنت۔ چو جنت دے وس نہ کوئے۔ جو کچھ کرے پربھ سوئی کل ہوئے۔ جوت سروپی پرگٹ پربھ ساچی جوت بلوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، تین لوک تیری جوت سروپی لوئے۔ جوت سروپی لوئے، لوئے آکار۔ تین لوک ورتے پربھ ورتے وِچ سنسار۔ جامہ دھارے پربھ دھرنی دھرتے نہ لکنک اوتاب۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، وڈا داتا آپ داتار۔ وڈ وڈ آپ وڈی وڈیائے۔ چھڈ چھڈ چھڈ جپو جھوٹھا جاپ، سوہنگ جاپ

سَتْ رَسْنَا گَائے۔ چِھڈُ چِھڈُ چِھڈُ چِپُ سَبْ کُل جِھوُٹھے، ساچا در پر بھو چَ گھر آئے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ناؤں، جن بھگت دوس رین گائے۔ دوس رین رسنا گاو۔ رسن جپ چپ سرب سکھ پاؤ۔ سَتْجگ سوہنگ ساچی ناؤ۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، رسنا سدا سدا گن گاو۔ گن گاو پر بھ گھر گھپیر۔ دیوے ساچا درس شانت کرے سرپر۔ رکھے لاج آپ پر بھ، ساچی دیوے آتم دھپر۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، نِرمل جوت دھرے وِچ سرپر۔ اُتپت چپ جگت اپایا۔ مات گر بھ سے باہر آیا۔ گلگ مایا پر بھ ابناشی چپ بھلایا۔ گلگ جامہ دھار پر بھ ابناشی نہ کلکنک سَتْ کھلیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، سَتْ پُر کھ من سَتْ وسایا۔ سَتْ سَتْ سَتْ ورتے ساچے در۔ سَتْ سَتْ سَتْ ورتے ساچے گھر۔ سَتْ سَتْ سَتْ ورتے سَتْ پر بھ دیوے ور۔ سَتْ سَتْ سَتْ مہاراج شیر سنگھ او تار نر۔ او تار نر پر بھ نرائی۔ بے کمھاں آیا گلگ جنم بُھگتاں۔ سادھ سَنگت پر بھ درس دکھایا، کر درس آتم آیا چین۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ساچے، شبد میل رہے دوس رین۔ ایک رنگ پر بھ رنگ مھیٹھ۔ سوہنگ ساچا شبد وِچ گیا پیٹھ۔ گر کمھاں چاڑھے پر بھ ساچا رنگ نام مھیٹھ۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، انتکال گلگ نہ گر سکھاں دیوے پیٹھ۔ گر کمھ پر گئے گر گر سکھ سَنگھ۔ سرب جنم کی لاہوے بُھکھ۔ کوئی نہ ویاپے گلگ دکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، سَتْ وسائے سکھ۔ سکھاں سکھ، سکھ گر چرنال۔ مٹے آتم بُھکھ، پر بھ آئے سرنا۔ جھوٹھی دُنیا دسے ساچا سکھ، مل سادھ سَنگت چپ ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیری اوٹ، گلگ نہ ڈرنا۔ گر سکھ بھے بھرم دوئے میٹے۔ ساچے پر بھ ساچے رنگ رنگیٹے۔ بھگت جناں ہر مائی باپ، جن بھگت ساچے پر بھ میٹے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرنا، سادھ سَنگت ہوئی بھیٹے۔ سادھ سَنگت سد ملے وڈیائی۔ سادھ سَنگت جگو جگ پر بھ لاج رکھائی۔ سادھ سَنگت گلگ ملے ودھائی۔ سادھ سَنگت مہاراج شیر سنگھ تیرا ہوئے سہائی۔ سدا سہائی آپ پر بھ، سد نزویرا۔ ہوئے سہائی آپ پر بھ، نہ لاوے دیرا۔ ہوئے سہائی آپ پر بھ، بھو چُکاوے تیرا میرا۔ ہوئے سہائی آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا،

سَتْ پُر کھاں کرے نہیں۔ سَتْ پُر کھ تیری سو بھا گن۔ ساچا شبد راگ کن لیا گن۔ فلنج پاپ آتم وِچ پُن۔ ساچی شد و بے وِچ دھن۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد چلاوے دکھاوے ساچے گن۔ اُبچے شبد من بھئے پر کاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ رسا شبد چلے سوہنگ، آتم ہوئے راس۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھایا، پر گٹ جوت سرب گنتاس۔ شبد جگت چلے مہان۔ شبد سُرت تین لوک بندھان۔ فلنج چونہ کری پچھان۔ فلنج پر گئے نہ کلنک وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سنگھ ساچا، گر ساچا مان۔ مان موہ پربھ دوئے تجاء۔ ہر ہر پربھ کھیل رچائے۔ ویکھے وگے آپ دس نہ آئے۔ دھرے جوت وِچ روسے، جوتی جوت اُبچائے۔ فلنج اندھیر چاند جوں مسٹے، سَتْ سروپ پربھ دس نہ آئے۔ دھن گر سکھ جن ہردے ہر پربھ وسے، پربھ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد راہ ساچا دستے، جو جن رسا گائے۔ بے مکھ در تے جائے نسے، اک چھن ٹھہر نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، کل اپنی کلا ورتائے۔ کل ورتاوے اپنی کل۔ ایک کرائے جل تحل۔ سرِشٹ سبائی جائے حل۔ جوت سروپی دیر نہ لائے پل۔ مہاراج شیر سنگھ سنگھ ساچا، بے مکھاں جائے دل۔ بے مکھ دلے دال دوچھاڑ۔ ما جھا ہوئے سرب اُجاڑ۔ بے مکھ مارے پربھ جھاڑ جھاڑ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی، گر سکھاں سوہنگ کیپنی واڑ۔ گر سکھ شبد تیرا قله کوٹ۔ رسا جپ نہ لگے آتم چوٹ۔ بے مکھ کل آٹھنیوں ڈگے بوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک کلڑھ دکھاوے کھوٹ۔ کھوٹا کھرا، کھرا کھوٹین۔ گرچن لاگ گر سکھ جین۔ تارے آپ پربھ پرپین۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ سدا رسا چین۔ رسا جپ ملے رس مکھ۔ فلنج پوہے نہ کوئی دکھ۔ آتم وسے سچ ساچا سنکھ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا درس، سرب مٹائے بھکھ۔ درس گر درشت گھلائے۔ درس گر پاپ نشت کرائے۔ درس گر اک اشٹ رکھائے۔ درس گر آتم ترکھا بُجھائے۔ درس گر گر درس فلنج ورلا گر مکھ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیری سرنائے۔

پربھ ساچا کرم لیکھ لکھائیکے، ٹلچک جنم دوایا۔ پربھ جوت اپجائیکے، دیہہ ساچا دیپ جگایا۔ سچ وستو وچ ٹکائیکے، گر سکھاں ساچا نام دھرایا۔ نرمل جوت وچ للاٹ جگائیکے، ٹلچک بھگت وڈیایا۔ ماں جنم کل پائیکے، گر مکھ پربھ چرنی سیوا آیا۔ سوہنگ رسانا گائیکے، نجانتند نج ماه پایا۔ نہکنک ٹیک رکھائیکے، مد ماس نہ رسانا لایا۔ دھن دھن گر سکھ، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ گر سکھ تیرا نام اُوچ، اُوچا ملے دربارا۔ گر مکھ تیرے اندر سوچ، سچ ملیا پربھ بھتارا۔ گر مکھ تیرے اندر نام رُوچ، آتم رچیا مین مُندھارا۔ مہاراج شیر سنگھ درتاوے سوچ، گر مکھ دیہہ ہوئے اُبیارا۔ گر سکھ ٹلچک تیری سوئے۔ تُدھ جیوڑ اور نہ دیسے کوئے۔ رنگ لاوے رنگ درتاوے گر سکھ سکھ گر ایکا جوت جگائی دوئے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سوہنگ شبد لئے پروئے۔ گر سکھ تیرے بندھن بندھنا۔ ٹلچک پر گئے پربھ مکند مکندنا۔ انکال توڑے جم پھندنا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں جوڑے، سوہنگ ساچی تندنا۔ تندن تند ساچا ناؤں۔ گر مکھ ٹلچک رسانا گاؤ۔ پربھ ابناشی نج گھر ماه پاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ بخشے سَت سُبھاؤ۔ سَت سُبھاؤ گر مکھ گر سکھ۔ جگت تراوا پر گئے، پربھ دیوے نام بھکھ۔ شبد ملاوا کرے پربھ، آتم میٹاوے ترکھ۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک وڈیائے، جو چرنی آئے سکھ۔ سکھ سار پربھ آپ سمائی۔ پر گٹ ہوئے دو جہانان والی۔ مستک چڑھائے پربھ جوت سر روپی لالی۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک پر گٹ، گر سکھاں چڑھی آتم دیپک بالی۔ دھن دھن گر سکھ، دھن تیری کمالی۔ اُجل ہوئے ٹلچک مکھ، پربھ ساچے دی سیو کمالی۔ واس نہ ہوئے مات گر بھ، پربھ چڑھی گیڑ کٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن سکھ، جن بھگتاں ملے وڈیائی۔ بھگت جناں در ملے وڈیائی۔ مئے بھرم منا، پربھ درس دکھائی۔ شانت ہوئے تنا، پربھ ساٹک سَت درتائی۔ سچ پایا ہر پربھ دھنا، توٹ رہے نہ رائی۔ مہاراج شیر سنگھ گر مکھاں من منا، دے درس آتم ترکھا مٹائی۔ ترکھ ونت پربھ دیوے دھیر۔ آتم امرت پی

شانت ہوئے سرپر - ہوئے جائے وچوں چپ پیڑ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، ٹلگ بھگتاں دیوے دھیر۔ دھیر دھرائے دھرم اپت۔ جن بھگتاں جانے پر بھی مت گت۔ ساچی جوت دھرے ویچ تت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں ٹلگ دیوے جوت سروپی یت۔ گر مکھ دھارے مکٹ بنی۔ گر سکھ دیکھ پر بھ ساچا نینیں۔ گر مکھ شبد دھن اپچے رینی۔ دھن گر سکھ دھن تیری وڈیائی، سادھ سنگت تیری ساچی بہنی۔ سادھ سنگت سچے دھرے پیار۔ آوے نہ جاوے، نہ جگ ہوئے خوار۔ ایکا جوت ملائے پر بھ ایکنکار۔ سَت سروپی سَت پر بھ، سَت ورتاوے ستکار۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلگ دیسے، سچ تیرا دربار۔ ساچا در ساچا دربار۔ نہ کنک کل لیا او تارا۔ گر سکھ دیوے سچ نام آدھارا۔ جوت جگت جگائے، گر سکھاں نگم کر وچارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا پرکاش، سَتھگ ورتے ویچ سنسارا۔ تین لوک پرکاش پر بھ جوت۔ پر بھ کی جوت ورتے ویچ چار ورن اک گوت۔ اپجاۓ اپچے آپ پر بھ، گر سکھاں کھولے سوت۔ مہاراج شیر سنگھ کل کھپائے، بے مکھ جائے ورتے جوت۔ گر سکھاں ہر ہردے وسیا۔ آتم دے گیان، راہ ساچا دسیا۔ پر گٹ جوت پرکاش وشنوں بھگوان، جوں رو سسیا۔ بے مکھ درتے ٹلگ جائے نسیا۔ بے مکھ آتم ہووے اندر ہیر، جوں چند نہ دیسے دوس مسیا۔ گر مکھ تیرے سد بلہار، جس ہردے ہر پر بھ وسیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک ٹلگ جامہ دھار، سوہنگ شبد سچ دسیا۔ ساچا شبد پر بھ آپ اپایا۔ ساچا شبد سوہنگ پر بھ نام رکھایا۔ ساچا شبد سَتھگ ساچا مارگ لاایا۔ ساچا شبد پر بھ سَت پُرکھاں رِدے وسایا۔ ساچا شبد ساچا راگ، پر بھ بھگت جن شبد مُرت میل کرایا۔ ساچا شبد اندھا ناد وجايا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ شد چلے چلاۓ گر۔ نہ کنک پر گٹ آئے ٹلگ دھر۔ ہوئے پرکاش ویچ تین لوک، رسا گائن سُر ائر۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلاۓ، سَتھگ ورتے پر بھ لکھائے ساچا گر۔ ساچا شبد ساچا مکھ واک۔ سوہنگ گھلاوے بے مکھاں آتم تاک۔ ساچی دھن اپجاوے جھوٹھی دیہی ہووے پاک۔ سوہنگ شبد جو جن کماوے، سوہنگ چلاۓ

چو بے ناک۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھاوے، اگیان اندھیر گھلاؤے تاک۔ اگیان اندھیر تیرے چو اندر۔ ساچی جوت جگے وچ دیہہ مندر۔ بے مکھ پر بھ بھلایا، نہ گھلایا آتم جندر۔ سوہنگ شبد پر بھ ساچا نام چلایا، گر سکھ وسے سدا پر بھ اندر۔ گر سکھ کمایا شبد ساچا۔ گر سکھ پایا جس آتم واچا۔ گر سکھ جوت جگایا، آتم جوت لگایا ماچا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد چلایا ساچا۔ سیو کرے گر سکھ گر دربار۔ پر گٹ جوت نہ کلنک کلچ دیوے تار۔ ہتھو ہتھ دے وڈیائی، نہ پر بھ کرے ادھار۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی، دیوے چج سوار۔ گر سکھ تیرے نام وڈیائی، گر چرن کیا پیار۔ مہاراج شیر سنگھ ہووے سہائی، لیکھ لکھائے چج دربار۔ لکھایا لیکھ پر بھ نہ میٹے کوئے۔ کلچ مٹ جائے کوئی رہن نہ پائے، گر سکھ گر جگت دوئے۔ دیوے وڈیائی، گر سکھ تیرے من ودھائی، سنجھ ہوئے تیری ساچی سوئے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، دوسر رہے نہ کوئے۔ ایکا آپ ایکا جوت جگائی۔ ایکا آپ ایکا سر شست اپائی۔ ایکا آپ لکھ چڑا سی جوں اپائی۔ ایکا آپ رہیا سرب میں جوت جگائی۔ ایکا آپ اڈول، نہ ڈلیا جائی۔ ایکا آپ پر گٹ نہ کلنک ساری سر شست ڈلائی۔ ایکا آپ انھل نہ بھلیا جائی۔ ایکا آپ انھل، سب سر شست بھلائی۔ ایکا آپ اُتل، نہ ملیا جائی۔ ایکا آپ اُتل، سوہنگ شبد سب جگت ٹلائی۔ بے مکھ گئے کلچ بھل، گر سکھ آئے در سیو کمائی۔ بے مکھ گئے کلچ زل، گر سکھ سر پر بھ ہتھ ٹکائی۔ ایکا جوت پر بھ سدا اُتل، مایادھاری دے پر بھ خاک رُلائی۔ کلچ دیپک ہویا گل، نہ کلنک جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ کلچ پر گئے، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ کلچ چو اندھ اگیانی۔ گر سکھ جوت جگائے مہانی۔ کلچ چو ہوئے گمانی۔ گر سکھ آتم دیوے پر بھ شد دھیانی۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے، کلچ اُچج برہم گیانی۔ برہم گیانی برہم سروپ۔ جگائے جوت پر بھ وچ دیہہ انوپ۔ سَت ورتائے وچ دیہہ سَت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ کلچ پر گئے ساچا بھوپ۔ جامہ دھار لئے او تار، بھگت ادھاریا۔ جوت نِزادھار کر آکار، ساچا شبد اچاریا۔ پر بھ چرن بلہار جن بھگتاں جائے تار، جگو جگ لے او تاریا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، گر سکھ

پار اُتاریا۔ گرگھ تیرے در دربار۔ پرگٹ جوت پربھ جائے کاج سوار۔ ساچا در درساوے، سَتْجَک ہووے سچھنڈ دوار۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر ساچا، گر سکھاں دیوے تار۔ گرگھ تیری وڈ وڈیائی۔ وڈی دات کل سیو پربھ در تے پائی۔ گلچک ساچی کرامات، سوہنگ شبد پربھ دے شنائی۔ کرے درس جن سُتیاں رات، جو جن رنسا گائی۔ ساچی بخشے پربھ شبد دات، سچ وست جن بھگتاں جھوولی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر ساچا، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ ملے وڈیائی کل ساچے در۔ پربھ ابناشی دیوے ساچے ور۔ گر سکھاں ملایا پربھ ساچے گھر۔ کر درس گلچک گئے تر۔ سَتْنگر ساچا ملیا نہ کنک او تار نر۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرا، گلچک دکھ نہ جائے بھر۔ وڈ سکھ، پربھ وڈی دے وڈیائی۔ ساچی دیوے بھکھ، نام بھچھپھیا پربھ جھوولی پائی۔ آتم مٹائے ترکھ، امرت بوںد پربھ مکھ چوائی۔ آتم رہے نہ وکھ، ساچی جوت پربھ آپ جگائی۔ نہ کنک ساچے لیکھ کل جائے لکھ، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ور لے سکھ، جنہاں تیری سیو کمائی۔ سیو کمائی پرمگت پائی۔ جگن ناتھ گوپال مکھ بھنی، پربھ ہوئے سہائی۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، جگت دیوے وڈیائی۔ جن بھگتاں تیرا ساچا رنگ ڈیٹھرا، اپنے رنگ پربھ دے رنگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر ساچا، سَت جوت رہیا جگائی۔ ساچی جوت جگائی پربھ پرمانند۔ گرگھ چھڈ چھڈائے چپو بند بند۔ گلچک جامہ دھاریا ہری مکنند۔ مہاراج شیر سنگھ سچ ورتائے، گر سکھ اُبجاۓ ساچے چند۔ گر سکھ چاند، چاند سپتلا۔ سَتْجَک چلاۓ پربھ ساچی ریتلہ۔ گرگھ بنائے پربھ ساچے پیتلہ۔ نہ کنک تیرے چرن پریتی، چار ورن انت کل جیتلہ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، گر سکھاں ملیا پربھ بھے بھیتلہ۔ بھرم بھے مٹائے بھگت جن۔ ساچا شبد سوہنگ شناۓ جن۔ اُبجاۓ جگائے جوت، گر سکھ آتم جائے من۔ درس دکھائے دھیر دھرائے، گر سکھ مکھوں کہے دھن دھن۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پرگٹا، بے کھاں اگن لگائی تن۔ دکھ بھکھ پربھ جگت ورتا۔ اپنا آپ بیٹھا چھپا۔ بے کھاں پایا او جھڑ را۔ گر سکھاں دکھایا درس اٹھا۔ جوت جگائی پربھ بے پرواہ۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنگر ساچا،

سب تھائیں رہیا سما۔ سچ تھان تھنتر پر بھ تیرا تھان۔ ایکا جوت تین لوک ورتے بھگوان۔ فلنج پر گئے نہ کلنک شکت مہان۔ ساچا شبد لگائے تک، سوہنگ دیوے برہم گیان۔ چار ورن کرے ایکا انک، نہ کوئی دیسے راؤ راجان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا دیوے سوہنگ دان۔ دیوے دان پر بھ در آئے بھکھاری۔ سوہنگ گھلاوے چو آتم دواری۔ آتم کرے پر بھ جوت اجیاری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک پر گٹ جوت، گر سکھ تیری پچ سواری۔ گر سکھ تیرا مان رہے چار جگ۔ گر سکھ ساچا دان ملے شد اگھ۔ چرن دھوڑ فلنج اشان، سنتجگ ساچے ملے پنڈ بگ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، مات جوت دھرے جگو جگ۔ مات لوک پر بھ مات تجائی۔ پتا پوت سوت سب کھیل میٹائی۔ چھڈ دیہہ جوت سروپی کھیل رچائی۔ آوے نہ جاوے، نہ دیسے پر بھ رگھائی۔ گر سکھ ساچی دیہہ ویکھ، پر بھ ساچے جوت جگائی۔ جوت سروپی کیا بھکیکھ، نہ کلنک تیری وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کل ساچی جوت جگائی۔ جگے جوت ہوئے اجیارا۔ فلنج مٹے تیرا دھندوکارا۔ سنتجگ ہووے سست پسارا۔ نہ کلنک کل لیا او تارا۔ سوہنگ ساچا شبد رسن اچارا۔ رنسا جپ چو چار ورن سوہنگ پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتجگ دیسے، تیرا سچ دوارا۔ سنتجگ ورتائے آپ سست پر کھ۔ سکے پھل جو لگائے فلنج بر کھ۔ ساری کھیل میٹائے جو فلنج در کھ۔ مہاراج شیر سنگھ ایکا جوت جگائے، سنتجگ ساچے سست پر کھ۔ ساچی جوت جگائے جگت بلوان۔ ساچے جیو اپائے مہروان۔ ایکا شبد وساۓ، ہردے بھگت بھگوان۔ سچ سچ ورتائے، سنتجگ ساچی آن۔ سوہنگ شبد چلائے، چار ورن رنسا گان۔ منی سنگھ سنتگر ہوئے سہائے، لکھائے وشنوں بھگوان۔ مستوانا ہوئے سست استھان۔ جوت جگائے پر بھ مہان۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، چار ورن ہوئے تیری آن۔ چار ورن پر بھ چرنی لایا۔ ایکے شبد جگت چلایا۔ چار گنٹ تیری بجے بجے جیکار، سوہنگ تیری ہوئے رُشا یا۔ ایک جوت کیا آکار، مات پاتال آکاش ہلایا۔ بھگت جناں ہر بخشے ہر دوار، چرن نواس دوا یا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک فلنج کیا پار، مہاراج شیر سنگھ نام دھرا یا۔ شیر سنگھ تیرا جامہ

سَت۔ سَتِجَگ ورتے ہوئے سَت سَت۔ چار ورن پر بھ رکھے پت۔ مهاراج شیر سنگھ سُرت شبد، سرب جپو دھرائے سَت۔ سَت سَت رہے سرب جپو جنت۔ سوہنگ شبد چلائے پر بھ بے انت۔ ساچا سَتِجَگ ہوئے سوہنگ منت۔ مہما گنی نہ جائے، لکھائی پر بھ بے انت۔ دیوے وڈیائی وس کرائے، دیوَ دنت۔ مهاراج شیر سنگھ جو جن رسانا گائے، پار ہوئے جپو جنت۔ جپو جنت جگت کا کھیل۔ جوت سروپی پر بھ کیا میل۔ آخر دھرے جوت جگائے، بن باتی بن تیل۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، پر گٹ جوت جن بھگتاں لیا میل۔ میل ملایا کھجگ گھنک پر واسی۔ سادھ سُگت سر ہتھ دھر، پر بھ مٹائے سب اُداسی۔ ساچا دیوے ور گھر، سچھنڈ پر بھ چرن نواسی۔ نہ کلنک او تار نز، سرب کھپائے مد ماں۔ تیرا اوچا سَتِجَگ در، مهاراج شیر سنگھ بیگنٹھ نواسی۔ بیگنٹھ نواس تیرا سچ دھام۔ جوت سروپی ورت جگ سَت کرائے نام۔ ایکا شبد چلائے سوہنگ جپائے نام۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، کھجگ مٹائے سرب دھام۔ سرب دھام پر بھ نام مٹایا۔ جوت سروپی جوت کچھ اپنے ویچ سمایا۔ سوہنگ شبد جگت ویچ، اک ساچا شبد چلایا۔ مهاراج شیر سنگھ جامہ دھار، سب دا مان گوایا۔ مان گوائے سرب ویاپی۔ پر گٹے جوت سرب وڈ پرتاپی۔ نام نہ کلنک تیری شبد دھن، سُن سر شست سرب کانپی۔ مهاراج شیر سنگھ کھجگ پر گٹ، جوت جگائے سرب بیاپی۔ جگاؤے جوت جگت اُجیارا۔ چار گُنٹ ہوئے ہاہاکارا۔ سادھ سُگت سوہے پر بھ چرن دوارا۔ رسانا اُچھے شبد سوہنگ تیری بچے جیکارا۔ کھجگ پر گٹ آیا، نہ کلنک نز او تارا۔ سَت مارگ چلایا، سوہنگ شبد دیبا ادھارا۔ ایکا راہ دکھایا، چار ورن ہوئے اُدھارا۔ مهاراج شیر سنگھ سَتِجَگ سَت ورتایا، ایک آکار اک او نکارا۔ اینکار جگت آکار۔ سر شست سبائی پس پسار۔ ایکا جوت جپو جنت کرے اُجیار۔ کھجگ جپو ہوئے گلرمی، آخر بھلیا رام مُرار۔ چھڈ دھرم ہوئے ادھرمی، پر گٹ نہ کلنک او تار۔ مهاراج شیر سنگھ جامہ دھار، بے گھاں کرے خوار۔ بے گھ مگدھ انجان، پر بھ چرن نہ لائے دھیان۔ آخر دسے نہ اُچھے گیان۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، جوت دھرے بھگوان۔ دھرے جوت جگت گر جیت۔

سادھ سنگت ہوئی آتم سیت۔ ایکا اُبجی گرچران پریت۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں کرے آتم سیت۔ رکھے پت پربھ پتونت۔ ملائے جوت ساچی بھگونت۔ جگائے بیٹھ سدا اکنت۔ دیوے مان در سادھ سنت۔ ساچا پربھ پرگٹ کرے وِچ جیو جنت۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، فلگ مہما بڑی بے انت۔ شبد مار تن جلایا۔ دُکھ روگ دُکھ وِچ دیہہ وسایا۔ کسے وید بھیو نہ پایا۔ شبد بان تن سکایا۔ انک بار کر بینتني، بھل بھل بخشاںیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، لکھایا لیکھ نہ مول مٹایا۔ لیکھ لکھائے رہے ادھ وِچ۔ ساچی جوت لئے پربھ کچج۔ سادھ سنگت سچ شبد وساوے وِچ۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، ساچی لکھت کرائے وِچ۔ لکھایا شبد ہویا کل پورا۔ پربھ کا پچن نہ ہوئے ادھوڑا۔ بُجھڈائے دیہہ چھڈے سُت سورا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، اپنا شبد کرائے پورا۔ شبد اموز کوئی جگت نہ ہوئے۔ شبد مار چلے، راکھے نہ کوئے۔ شبد ادھار جن پُر کھے سوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، لیکھ لکھت پور کرائے دوئے۔ لکھایا لیکھ لکھت لکھاری۔ ساچے گن دیکھ، پربھ ساچے گر درباری۔ نہ کیا بھکیکھ، نہ پربھ بھکیکھ بھکھاری۔ جیسا ورتے کل لینا ویکھ، شبد مار جگت پربھ ماری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، فلگ ہویا جوت ادھاری۔ بھل شبد پربھ بھلایا۔ وڈ وڈ آپ اپنا آپ اکھوایا۔ بھل بھل بھل رسانا وکار چلایا۔ ڈل ڈل اپنا آپ ڈلایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، آتم جیو بھلایا۔ رسانا کرے مد ماس آہار۔ ساچا پربھ شبد دیوے اپار۔ شبد من پچن جائے ہار۔ اپنا آپ جیو انت کرے خوار۔ سادھ سنگت ارادھیا، پربھ بخش کرپا دھار۔ چخم جیٹھ بخشندھ مادھویا، پربھ بیڑا کر جائے پار۔ نہ کلنک جامہ دھار، مات پت پت دھیاں نہ کرے وچار۔ چران پریتی جن دیوے شبد ادھار۔ کر کر سیوا گر سکھ لنگھ جائے پار۔ اندھ اندھیر رکھایا جو آتم دھرے ہنکار۔ پربھ ساچا دس نہ آیا، نہ کلنک او تار۔ جس چرنی سپس نوایا، سیوا کری اپر اپار۔ گر در ساچا تہباں پربھ ملیا بھگت ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ جس رسانا گایا، کل بیڑا ہویا پار۔ ساچا شبد پربھ سچ لکھائے۔ مد ماس جو سکھ رسانا لائے۔ پت دھیاں جو پربھ بنس کھائے۔ رسانا کرے

مد ماس آہار، پربھ جوت کچ و کھائے۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، فلنج دیر نہ لائے۔ مدرا پان کرے من ہوئے مدھورا۔ آتم چڑھے وکھ، من ہویا سگل و سورا۔ ساچی جوت لئی پربھ کچھ، دیہہ پیسے جوں پیسے سندورا۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، شبد کرائے پورا۔ ساچا شبد پربھ آپ اچنا۔ مد ماس وشنوں بنی کسے آہار نہ کرنا۔ کچھے جوت فلنج آپ پربھ، چیو ہوئے کل مرننا۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پر گئے جوت دھرنی دھرنا۔ منی سنگھ من ہویا اداس۔ رسانا لائے نہ مدرا ماس۔ سوہنگ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسانا شبد چلے سواس سواس۔ نہ کنک وچ آتم کرے واس۔ ساچا دھام چج دے وڈیائی، ستھگ ہوئے تیری راس۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سدا وسے تیرے پاس۔ فلنج وسیا مدرا مس۔ بے کھ جیو کیئے اس وس۔ گرسکھ جائے دوروں نس۔ ساچی رسانا منی سنگھ کرنی وس۔ ستھگ چار ورن کرے تیرا جس۔ سوہنگ شبد ساچا رسانا رس۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ ساچا راہ جائے دس۔ رسانا رسے آپ رسیا۔ آتم وسے پربھ رام رسیا۔ فلنج راہ ساچا دستے کا ہن گھنیا۔ مهاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد چلایا، فلنج ساچی نیا۔ پربھ ساچے کی ساچی انس۔ ساچا پربھ پر گلاوے ساچا بنس۔ گرسکھ او جل کرائے وچ سہنس۔ مهاراج شیر سنگھ بھگت اپجاوے ساچی انس۔ جن بھگت پربھ جوت دھر۔ وڈ وڈیائی پر گٹ جوت دیوے او تار نر۔ ساچی جوت پر کاش کر۔ چج دکھاوے پربھ ساچا گھر۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کنک، اوچو اونچ دکھاوے در۔ در دربار پچی در گاہ۔ ایکا جوت جگائے پربھ اتحاد۔ دوسر کوئی دیسے او تھے نہ۔ مهاراج شیر سنگھ جن بھگتاں دکھاوے ساچا راہ۔ چج مارگ گرسکھ پربھ لایا۔ آتم امرت سچ نِمل دیہہ کرایا۔ ساچا شبد ساچے پربھ، ہردے آپ وسایا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، گرسکھاں راہ دسایا۔ دیسے مارگ جگت نیارا۔ مد ماس پربھ در دُر کارا۔ سوہنگ شبد جن بھگتاں کیا بھنڈارا۔ آتم امرت برکھ، آتم کیا اجیارا۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج نہ کنک لیا او تارا۔ نہ کنک کل ایکا وار۔ دھرے جوت کرے آکار۔ چار گنٹ ساچی جوت چھتکار۔ بے کھاں گھر مج جائے ہاہاکار۔ سادھ سنگت سو ہے

گرچن دوار۔ رنسا ہوئے ساچے پربھ کی بے جیکار۔ سوہنگ شبد اُبجے دھن، انخد دھن سچی دھنکار۔ آتم کھلے سماڈھی سُن، جوت جگے اپر اپار۔ گر سکھ پربھ کلگ چُن، ساچا دیبا نام ادھار۔ گر سکھ نہ کلنک جانے تیرے گُن، دیوے درس اگم اپار۔ مهاراج شیر سنگھ جن بھگتاں کھولے دسم دوار۔ دسم دوار دیہہ دروازہ۔ گھلاوے آپ پربھ وڈ راجن راجا۔ پنجت وِچ کر آکار، جھوٹھی دیہہ ساجن ساچا۔ پون روپ دے سہار، انخد دھن وجائے واجا۔ مهاراج شیر سنگھ بھانا ورتے سنسار، بھگت جناں ہر رکھے لاجا۔ جیو کایا کیا آکار۔ کلگ بھریا کرو دھ ہنکار۔ پتت پاپی ہوئے جیو گوار۔ ساچے پربھ کی نہ پائی سار۔ بیٹھا وِچ پربھ وِچ جوت نِر ادھار۔ مهاراج شیر سنگھ کوئی ورلا جانے تیرا جوت آکار۔ جوت جگے جگت اجَاگر۔ ساچا سُنگر گھر کمپھر ساگر۔ پر گٹے نہ کلنک پربھ رتناگر۔ کلگ توڑے انت کاچی گاگر۔ مهاراج شیر سنگھ بھگتاں امرت برساوے وِچ آتم ساگر۔ آتم اُتم، جیو اُتم وچار۔ سُنگر ساچا پر گٹے، مد ماس چھڈ آہار۔ سوہنگ شبد جو جن رٹے، آتم ہوئے اجیار۔ ساچا شبد نہ ملے ہٹے، ساچا پربھ دیوے ادھار۔ بے مکھ کلگ ناچے جوں نٹے، در در ہوئے خوار۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیوے جوت ادھار۔ بے مکھ کلگ ہوئے مکھ کالا۔ جھوٹھی مایا جھوٹھے دھندے، جھوٹھا بنے گوالا۔ جھوٹھا آیا جھوٹھا جایا، دے نہ گوپala۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک کلگ پر گٹے دین دیالا۔ دین دیال پربھ سدا دُکھ بھجن۔ سوہنگ شبد گیان نیتر درس پربھ ساچا انجن۔ کر درس وشنوں بھگوان، جگائے جوت پربھ نِر بھجن۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹے، جن بھگتاں سدا دُکھ بھجن۔ بھگت جن پربھ دُکھ مٹایا۔ دے درس اندھیر گوایا۔ کر جوت پر کاش گیان اندھیر مٹایا۔ دُکھاں کیا ناس، سچ سچ وِچ دیہہ ورتایا۔ جن جن نہ لایا رنسا ماس، کلگ اُتم مائس جنم لکھایا۔ گرچن پریتی سچی رہراں، بانی کھانی پربھ بھیو مٹایا۔ ساچا پربھ سدار ہے پاس، گر سکھاں درس گھر ماہ پایا۔ مهاراج شیر سنگھ سادھ سنگت واس، پر گٹ جوت نہ کلنک کل آیا۔ سادھ سنگت پربھ سدا حدُور۔ سادھ سنگت پربھ کلگ سردھا پُور۔ سادھ سنگت پربھ بخشے سوہنگ ساچا نُور۔ سادھ

سنگت گونت گن ندھان آتم کرے بھرپور۔ سادھ سنگت ملے پربھ، ساچا دیوے نام سرور۔ مہاراج شیر سنگھ ستھج اپجاوے، ساچا تیرا نور۔ نور نرائی نزک ادھاری۔ چرن لاگ ٹھجگ جیو اترے پاری۔ ہرداجائے جاگ، جو جن آئے پربھ چرن دواری۔ سوہنگ شبد لاگی سچی جاگ، آتم ہوئے جیو اجیاری۔ ساچا شبد اپچے راگ، انخد دھن وجہ دھنکاری۔ ٹھجگ گرسکھ نہ لاگے داغ، ساچی جوت پربھ دئے ادھاری۔ جھوٹھی سرشت پربھ ساچے ہتھ واگ، جوں بھاوے تیوں ماری۔ بے مگھ بھوں جوں سنبھے گھر کاگ، چل نہ آئے پربھ چرن دواری۔ گرسکھاں ہوئے پورن بھاگ، مہاراج شیر سنگھ ملیا جوت آکاری۔ جوت آکار جگت پربھ آیا۔ نہ دیسے نہ دسایا۔ نہ کلناک پربھ نام دھرایا۔ پیسے جگت پربھ پیسایا۔ ٹھجگ ساچا کھیل رچایا۔ ٹھجگ کوڑ کوڑی ٹھیسے، انتکال پربھ آن کھپایا۔ نہ کلناک چھتر تیرے سمیے، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ستھج سست دربارا تیرا دیسے، دوسرا کوئی دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تار، کسے بھیونہ پایا۔ اوچا در سچی درگاہ۔ جوت جگائی سچ پاتشاہ۔ جن بھگتاں دکھاوے پربھ سچا راہ۔ ساچی جوت پربھ سچ وسائے تھاں۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک دوسرا کوئی نانہ۔ نہ کلناک جوت آکاری۔ جھوٹھی دنیا کر جائے خواری۔ جامہ دھار ہوئے جگت ودھائی بیماری۔ جن بھگتاں دیوے درس گردھاری۔ دے درس پربھ ہوئے ممتا ماری۔ گرسکھ تیرے سد بل بل جاوے، جو آئے پربھ چرن نمسکاری۔ ساچی درگاہ ملے سچا تھاول، مہاراج شیر سنگھ دیوے سچی سکداری۔ ساچی شر دھا دیوے شر دھانند۔ کرے واس پربھ ساچے کھنڈ۔ ایکا جوت دھرے پربھ ویچ برہمنڈ۔ پربھ آتم جوت جگائے سرب ور بھنڈ۔ بے مگھاں آتم ہوئی رنڈ۔ گرسکھاں ساچا نام پربھ دیوے ونڈ۔ مہاراج شیر سنگھ ستھنگ ساچا، جوت جگائے ووج نو کھنڈ۔ نو کھنڈ پر تھی پربھ جوت جگائی۔ سست دیپک ہوئے رُشانی۔ مہما گنت گنی نہ جائی۔ سو جن جانے جس پربھ ساچے بوجھ بُجھائی۔ ہر رنگ ہر آتم مانے، بھلی پئی لوکائی۔ گرسکھ ہوئے سکھڑ سیانے، جو آئے پربھ سرنائی۔ نہ کلناک کل پھریا بانا، شیر سنگھ نام دھرائی۔ دھرایا

نام دھرت سُلائی۔ نہ کلنک تیرے نام وڈیائی۔ ساچا نام تیرا گُن دُکھ رہے نہ رائی۔ آتم اُبچے ساچی دھن، گُن سادھ گھٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ کل، ساچی جوت جگائی۔ ساچی جوت سَت ور تارا۔ ساتوں دیپک ہوئے اجیارا۔ نو گھنڈ پر تھمی وِچ سنسارا۔ جلاں تھلاں جیو جتناں پر بھ جوت ادھارا۔ کل جائے انت ہوئے خوارا۔ شبد بان پر بھ ساچے مارا۔ مہاراج شیر سنگھ انگال، گلچ کیا خوارا۔ گلچ انت کرن پر بھ آیا۔ جامہ دھار نہ کلنک، جگ جھوٹھا نیہوں چُکایا۔ ساچا شبد سوہنگ وجائے ڈنک، چار ورن پر بھ کن سنایا۔ ایک کرائے راؤ رنک، لکھت لیکھ پر بھ آپ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، پچ دھرم جس اُبجایا۔ سَت دھرم سُنگ دوئے سُت۔ کرے واس وِچ جیو بُت۔ سُنگ تیری ساچی رُت۔ ایکا ایک دس آئے پر بھ ابناشی اچت۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگ پُر کھ اُبجاۓ، گرگھ ساچے سُت۔ گرگھاں ہر نام پیارا۔ ہر ہر جپ جپے رام مُرارا۔ سوہنگ شبد نہ کلنک، گلچ دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ بار انک، جگت کیا جوت پسара۔ جگت جوتی پر بھ جوت ادھاری۔ نِزادھار اڈول وِچ بیٹھ نِزاحاری۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیری چیج سواری۔ چیج سواری آپ گردھار۔ بھگت ادھارے دُشائ کرے خوار۔ سُنگھنڈ جن بھگت سوہن پر بھ دوار۔ امرت بھریا پر بھ بھنڈار۔ برکھے اپر کرپا دھار۔ نہ کلنک بُھلے سنسار۔ گلچ پر گٹ لئے او تار۔ نہ کلنک نام نزاں رکھ۔ ایکا شبد چلایا سُنگ الکھ۔ سچو سچ ورتایا رسنا لایا لایا بھوگ بھکھ۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد چلایا، گرگھاں سر رکھے ہتھ۔ شبد سُن آتم ترپتا سیا۔ آتم بُھجھی پر بھ درس پیاسیا۔ دُکھ درد دیہہ روگ سب وچوں ناسیا۔ جگائے جوت پر بھ ابنا سیا۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں دیوے چرن نواسیا۔ جو جن کرے پر بھ چرن نواس۔ سادھ سنگت جپ رسن سواس۔ گلچ دُکھ ہو جائے ناس۔ مہاراج شیر سنگھ سد وسے پاس۔ سد رہے پر بھ سنگت سنگ۔ ساچا شبد چڑھائے جن بھگتاں رنگ۔ بے مگھ بھٹائے گلچ جوں جھوٹھی ونگ۔ مہاراج شیر سنگھ گلچ پر گٹ امرت دیہہ وہائے گنگ۔ امرت جل گنگا دھار۔ پی امرت جیو ہوئے پار۔ گلچ پر گٹ

نہ کلنک او تار۔ شکتی کچھ پری پورن، خالی کیا ہر دوار۔ گنگا نیر تیرا ساچا سپر، مات پر گٹ نہ دو جی دار۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، انت کلچنگ دیوے سبنان ہار۔ ہار ہار کلچنگ ہاریا۔ جامہ لیا دھار، پری گھنک نہ کلنک او تاریا۔ خوار خوار خوار کر جگت خواریا۔ مار مار مار پر بھ شبد بان کل ماریا۔ تار تار تار جن بھگتاں پار او تاریا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک تیرا انت نہ پار او اریا۔ انت نہ جانے پر بھ سدا بے انتا۔ اپنا آپ آکار کرے پر بھ بھگونتا۔ دیوے جوت ادھار سرب چو جتنا۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ہوئے سہائی سادھن سنتا۔ سادھ سنت پر بھ سنتا۔ اپجایا ساچے پر بھ، آتم برہم گیا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، جن بھگتاں لیا پچھاں۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جن بھگتاں دیوے مان۔ جن وڈیائی کل پر بھ دے ہتھ۔ اگن کوڑ چلانے کل رتھ۔ ساچے صاحب پھڑی ہتھ نتھ۔ جن بھگتاں دیوے تار، نہ کلنک پر بھ سمر تھ۔ پر بھ سمر تھ سرب کا داتا۔ گیاں گوجھ گوجھ گیاں کا گیا تا۔ جن بھگتاں میل ملائے، ملے بدھ ناتا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، جگ چیون داتا۔ جگت داتا پر بھ آپ داتا۔ ساچا شبد پر بھ کھول دیوے بھنڈار۔ گر سکھ ورلا کوئی پائے سار۔ مهاراج شیر سنگھ کلچنگ آیا نہ کلنک او تار۔ نہ کلنک جوت اجیاری۔ چار ورن ہوئے تیرے چرنا پچاری۔ گھنک پر واسی تیری وڈی سکداری۔ چار ورن تیرے در پنھاری۔ جو ٹھ جھوٹھ پر بھ کرے خواری۔ نز نزاں جوت جگت او تاری۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سمر تھ پر کھ اپاری۔ اپر اپار پر بھ اپر اپار۔ نہ کلنک تیرا کلچنگ پسرا۔ جوت سروپی جوت دھرے انت کلچنگ کرے خوار۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سست تیرا در دربار۔ ساچا دربار، گر سکھ درباری۔ نہ کلنک گر سکھ تیرے چرنا نمسکاری۔ ایکا شبد دیوے پر بھ شبد ادھاری۔ سوہنگ ساچا نام آتم رکھے خماری۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سیوا، ہوئے کٹے بیماری۔ ہوئے دکھ روگ نہ دیا پے۔ شبد بان پر بھ مارے تین تاپے۔ اپنا آپ کلچنگ چونہ جا پے۔ مهاراج شیر سنگھ کلچنگ بھگتاں ہویا مائی باپے۔ جگت پت جگت پسرا۔ جگت ہت جگ کیا اجیارا۔ گر سکھ ساچا سُنگر میت، سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ ایکا شبد و سے

وچ چت، کھلے دسم دوارا۔ ساچا پربھ جوت جگائے نت، چو جنت جگاؤہمارا۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ کرے پار پربھ پاربرہم۔ جگو جگ پربھ ساچے کا ساچا دھرم۔ اُوچ پیچ ایہہ پربھ کا کرم۔ مهاراج شیر سنگھ سنجک ورتائے ایکا دھرم۔ ساچا دھرم سچا دربارا۔ ساچی جوت پربھ سنجک کرے آکارا۔ ورن چار کر ایکا گوت، ایکا دسائے پربھ دوارا۔ مهاراج شیر سنگھ سنجک ہووے تیراست ورتارا۔ ست ورتے سنجک ورتائے ستواڈی۔ ساچا شبد چلائے، پربھ شبد انادی۔ جو جن رسانا گائے، آتم جائے سادھی۔ مهاراج شیر سنگھ سنجکر ساچا، گرسکھ رسانا سدا ارادھی۔ رسانا چپے جپاوے پربھ ناؤں۔ رسانا گائے جائے ساچے تھاؤں۔ سوہنگ شبد چلاوے پربھ سنجک ساچا ناؤں۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک اوتاب، بے کھاں نہ دیسے تھاؤں۔ تھان تھننتر سرب پربھ وسے۔ اپنا بھیو جن بھگت پربھ ساچا دسے۔ سادھ سنگت پربھ ہردے وسے۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، نہ کلنک نر زائن ناؤں اپنا دسے۔ سوہنگ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام پربھ دیوے دان۔ رسانا چپے جپ چیوے، آتم اُبچے برہم گیان۔ آتم جائے ست کر من، دیوے درس وشنوں بھگوان۔ جو جن سُنے لائے کر کن، آتم دھر دھیان۔ ساچا نام پربھ دیوے نہ لگے سنھ، جن ہووے گنی ندھان۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، سوہنگ شبد پائے آن۔ سوہنگ شبد جگت بندھایا۔ بندی چھوڑ نہ کلنک نہ بے کھاں بند کٹوایا۔ کلگ گئے بیڑا روڑھ، اپنا آپ گوایا۔ مهاراج شیر سنگھ جن بھگتاں چرنا پریتی جوڑ، ساچا برد رکھایا۔ رکھے برد گرسکھ لاج۔ ساچا پربھ سنجک دیوے صدق ساچا تاج۔ ایکا دھن سوہنگ شبد، کن پائی واج۔ مهاراج شیر سنگھ شبد چلایا، جن بھگتاں سنایا، رکھی کلگ لاج۔ لا جونت لاج رکھائے۔ جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ اُوچ پیچ اُوچ پربھ چرنی سب لگائے۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، بھاگ گھنک پُری لگائے۔ رکھے لاج تریلوکی نندن۔ جنم مرن دے توڑے پھندن۔ جگائے جوت پربھ منوہر مگندن۔ گرسکھ اُبچائے پربھاس جوں چندن۔ مهاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹے تریلوکی نندن۔ تریلوکی

نا تھے انا تھے۔ جن بھگتاں ہوئے پربھ سدا ہے ساتھے۔ کر درس دُکھ سگلے لاتھے۔ چرن دھوڑ پربھ گرسکھ لائی ماتھے۔ گرسکھ تیری لاج، فلنج پربھ ہاتھے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، سدا تیرے سنگ ساتھے۔ ساچا پربھ سَت سنگ سہیلا۔ فلنج جامہ دھار، جوت سروپی کیا میلا۔ بے مکھاں وقت ویا، ہتھ نہ آوے دیلا۔ مہاراج شیر سنگھ دیپک جوت جگایا، اچرن کھیل کل وِچ کھیلا۔ دیپک جوت جگت پر کاشے۔ نہ کنک جوت سروپ کرے جگت واسے۔ بے مکھ درتے جائی نا سے رسانا لائے جو جن مد ماسے۔ سادھ سنگت پربھ دیوے آتم دھرو واسے۔ ساچا شبد سوہنگ، وِچ آتم کرے واسے۔ جائے تر جن جگ دوانگ، مہاراج شیر سنگھ کرے بند خلاصے۔ بند خلاصی پربھ جو کرائے۔ جو جن آئے چرن لگ جائے۔ چرن لاگ پربھ رہے سرنا لائے۔ ہوئے ممتا و چوں گوا لائے۔ ساچی نائے شبد پربھ دے چڑھائے۔ سچھنڈ دی بو جھ بُجھائے۔ انت جوتی میل کر، پربھ جوتی جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، چار ورن تیری سرنا لائے۔ سرن پربھ کی جن سرنا یا۔ آئے سرن پربھ بیٹا پار کرایا۔ نہ ہوئے مران، پربھ جوتی جوت ملایا۔ گر چرن لاگ جیو ترن، پربھ ساچا راہ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیرے چرن، جن بھگتاں پار کرایا۔ جن بھگت ہوئے پربھ چرن پُجاري۔ ساچی سیوا ساچا در، گرسکھ ہو وے ساچا درباری۔ ساچا دیوے پربھ ور، انت نہ ہو وے خواری۔ پر گئے نہ کنک او تار نز، شاما کرشن مُراری۔ سُتھگ شانت سَت ورتائے۔ ایکا جیو ایکا ورن، ایکا جوت جگائے۔ ایکا گیان ایک دھیان، ایکا شبد شنا لائے۔ ایکا دان سوہنگ نام، پربھ ساچا جھولی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھگ ساچ، سَت سَت ورتائے۔ سَت ورتے سُتھگ سَت۔ سادھ سنگت تیری سُتھگ ساچا رکھے پت۔ ایکا شبد چلائے، چار ورن ایک چلائے ت۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، سَت پُر کھاں دیوے ساچی مت۔ سَت پُر کھ سَت سروپ۔ مہما گنی نہ جائے فلنج انوپ۔ کری جوت پر کاش پربھ وِچ جوت سروپی روپ۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج پر گلیا وڈ بھوپ۔ نہ کنک وڈ بھوپ بھوپ۔ جوت جگائے پربھ سَت سروپا۔

کوئے نہ جانے کھیل، پربھ کھیل انوپا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچک پر گئے جوت سروپ، نہ دیسے رنگ روپ۔ رنگ روپ پربھ نظر نہ آیا۔ نہ ہلنک تیری اچرج مایا۔ جوت سروپ پربھ وچ سکھ سدا سمایا۔ ٹکچک جامہ دھار، اپنا بھیور کھایا۔ نہ ہلنک نر او تار، ٹکچک سرب بھلایا۔ جوتی جوت کرے پسار، نہ دیسے نہ دس آیا۔ ٹکچک جھوٹھا کیا وہار، بے مکھاں مگھ چھپایا۔ بھگت وچھل جن بھگتاں دیوے تار، مہاراج شیر سنگھ تیرا شبد سہایا۔ شبد گوایا بے مکھاں کر جھوٹھی کھیلا۔ شبد ترایا کر سادھ سنگت میلا۔ مہاراج شیر سنگھ نام رکھایا، اچرج کھیل جگت وچ کھیلا۔ جگت کھیل ٹکچک کھلائے۔ آپ مئے سب جگت میٹائے۔ نہ دیسے نہ دس آئے۔ ٹکچک تیری رہی نہ تھائیں۔ سُتھج ساچا مات پربھ لٹکائے۔ دھرم ورن پربھ ایکا جگت چلائے۔ لاگ سرن سب سوہنگ شبد گائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سرن، دکھ بھکھ رہے نہ رائے۔ دکھ بھکھ پربھ کپینی دور۔ جوت سروپ گر آتم کپینی بھرپور۔ نہ ہلنک کل آیا بے مکھاں کیا چور۔ سوہنگ شبد چلایا وڈ سورا سور۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھج ساچا، ٹکچک ڈوبے پور۔ ٹکچک ڈبیا پربھ ڈبایا۔ ویلا انت انتکال ٹکچک آیا۔ جھوٹھا پسرا یا پسار، جھوٹھی دیسے مایا۔ نہ ہلنک کل جوت آکار، ٹکچک آن کھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن پیار، گر سکھ پربھ درس پیارا۔ ایکا شبد کرے ادھار، اپنے رنگ روے کرتارا۔ پربھ پر میشور سرب سہارا۔ چیو جنت دوائے موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد تیرا نام ادھارا۔ نام ادھار تیرا آتم جیو۔ ساچا امرت رس گرچن پپو۔ سوہنگ شبد جگائے تیری گر سکھ آتم دیو۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں دیوے نام بھنڈارا، گرچن لاگ چیو جگ چیو۔ چیوے جگ چیو اجیارا۔ ساچا پربھ وچ کرے جوت آکارا۔ جوت پر کاش دیوے نام بھنڈارا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھج ورته، تیرا ساچا نام سنسارا۔ ساچا نام چلے سنسار۔ انت دوائے چیو جتناں موکھ دوار۔ ساچا شبد پربھ لکھائے لکھت اپار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھج ساچا، ساچا تیرا دربار۔

آون جاون پربھ جگت وہارا۔ جگو جگ مات لوک لئے او تارا۔ سست ورتے سست سست مہروان بھتارا۔ تریتا بھیا رام چند، رام نام دیوے جگت سہارا۔ دواپر کرشن مُرار، گپتا گیان رسن اچارا۔ فلچ جامہ دھار، پرگٹے نہلکنک او تارا۔ کرے جگت ادھار، سوہنگ شبد پربھ رسن اچارا۔ جن بھگتاں کرے پار، ساچا نام سوہنگ دے ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، بھگت و چھل بھتارا۔ بھگت و چھل جگن ناتھ۔ بھگت جناں پربھ سد ہے ساتھ۔ ہوئے سہائی سر رکھے ہاتھ۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد ساچی چلائے گاتھ۔ ساچی سُتگر نہلکنک بانی۔ کوئی جانے ورلا گرگھ، پربھ ساچے رسن و کھانی۔ آتم دیوے سرب شکھ، ہر ہر دے چیو وسانی۔ اُتر جائے سب آتم بھکھ، پائے پد نربانی۔ واس نہ ہو وے مات گلھ، پربھ جوتی جوت ملانی۔ مہاراج شیر سنگھ کل بھگت تیرے ویکھ چون وڈانی۔ ویکھے سو جو آپ ورتائے۔ نہلکنک بھانا فلچ سست ورتائے۔ چار کنٹ چیو جنت طنب اٹھائے۔ شبد مار کل خوار ہاکار کرائے۔ بھگت جناں ہر دیوے چرن پیار، بجے بجے جیکار کرائے۔ آتم پائیں پربھ کی سار، سوہنگ شبد رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچی چلے تیری نائے۔ ساچی نائے سُتگر چالے۔ پربھ کا بھگت نہ دکھ کوئی گھا لے۔ سوہنگ شبد آتم پائے مالے۔ مہاراج شیر سنگھ سدار ہے سنگ نالے۔ سدا سنگ پربھ سدا سہائی۔ چرن پریت جس جن کمائی۔ بھئے بھیانک پربھ ہوئے سہائی۔ پرگٹ جوت جگو جگ، جن بھگتاں پیچ رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک، تیری قیمت کہی نہ جائی۔ جگو جگ لے او تارا۔ بھگت جناں پربھ پار او تارا۔ بال او ستحا دھڑو رسن اچارہ۔ کر کر پا گردھار، سُتگر دیبا سہارا۔ چرن نواس چرن پریتی، سچھنڈ دیبا دوارا۔ چار جگ کر درس پربھ سدار ہے اجیارا۔ اڈول اڈل نہ چھڈیا در دربارا۔ فلچ پرگٹ نہلکنک، جگ چوتھے پار او تارا۔ جوت ملائی وچ جوت، چھڈیا برہمنڈ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ پرگٹ، سورن دوائے سچھنڈ دوارا۔ جگو جگ جگت پربھ آئے۔

سُنگ لے او تار، جوت سرُوپ پر ہلا د ترائے۔ ہنکاریاں ہنکار نوار، جن بھگتاں جوت جگائے۔ دشائ کر خوار، اپنا برد رکھائے۔ جوت سروپی جوت پربھ، نر سنگھ نام دھرائے۔ بانہوں پکڑ چھاڑیا، ہنکار نوارن پربھ ہنکار گوائے۔ ساچا تخت ساچے بھگت پربھ ماتھے تلک لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت نر نجن، پرگٹ جگو جگ جگت نام دھرائے۔ جگت آئے جگت گردھاری۔ باون روپ دھار کھڑا بل دواری۔ چار وید گھلائے، بھید کوئے نہ جانے پربھ گردھاری۔ پرگٹ جگو جگ پربھ، ساچے بھگتاں چنج سواری۔ رکھے لاج بھگت امبریک۔ کوئی نہ دیسے ثانی پربھ سریک۔ دُرباشے ہنکار نواریا، رکھے لاج بھگت امبریک۔ جگو جگ پربھ لے او تار، جگت چلائے ساچی ریت۔ جن بھگت بھگت جن۔ ساچا دیوے پربھ نام دھن۔ آتم برہم گیان سپیتل کرے من تن۔ جگو جگ لے او تار پربھ ساچا شبد جن بھگت شناوے کن۔ ساچا شبد پربھ بھگتن راگ۔ ایکا پربھ ایکا جوت لگائے جاگ۔ پاتال نواسی اپر رکھے چنج باشک ناگ۔ کل جامہ دھار نہ کلنک، جگت لگائے آگ۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ جوت جگائی، سرشٹ بھوائی واگ۔ مہاراج شیر سنگھ جگو جگ جگت لئے او تار، جن بھگتاں رکھے لاج۔ تریتا ترپت کر، جنک پار او تاریا۔ چنج چنج ورتا، آتم جوت کرے آکاریا۔ ساچا پربھ وچ گیا سما، جوت نر نج� وچ دیہہ چمٹکاریا۔ جگو جگ جن بھگتاں، نر نزاں کا ج سواریا۔ بھگ جامہ دھار، پرگٹے نہ کلنک او تاریا۔ جوت سرُوپی کھیل کر، بھگ جو آن سنگھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سَت پُر کھ نر نج�، بھگتاں دساوے چنج دواریا۔ ساچا در دربار سچا گھر دیسے۔ بھگت جنما جگو جگ، پربھ مات چھتر جھلاؤے سیسے۔ بے کھ مگدھ گوار، نہ جن بھگتاں کرن ریسے۔ ساچی لکھت پربھ کرائے اپار، گر سکھ ساچا نام چار ورن جگ دیسے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، جگت کھپائے کر بیس اکیسے۔ ہری چند ہر ملیا دوار۔ پرگٹ جوت سرُوپ ملے پربھ جگت تار۔ اُوچ چنج چنج اُوچ ہوئے دیتی مار۔ ایکا ساچا شبد پربھ آتم دیوے ادھار۔ آتم آتم برہم دے، برہم سرُوپ ہوئے وچار۔ ایکا جوت پربھ اگم دے، امرت ورکھے کرپا دھار۔ جگو جگ پربھ تیری کھیلا، ورلا جانے

سارے تارے پدر بھگت بھگوان۔ بپر سدایے دیبا مان، دواپر پر گٹ کر شن بھگوان۔ رکھی لاج سوت دروپت آپ وشنوں بھگوان۔ جگو جگ تارے بھگت پربھ، ساچی تیری آن۔ نام دیو تاریا، کر جوت سروپی بھیکھ۔ جوت سروپ پر گٹ، پربھ لکھائے مستک لیکھ۔ اکھر اک نہ آڑے، پربھ ساچا لیا ویکھ۔ جن بھگتاں جوت پر کاش کر، پربھ سوت کرائے لیکھ۔ جگو جگ لئے او تار، پربھ مات آوے کر بھیکھ۔ کرے بھیکھ بھگت بھکھاری۔ تارے جن بھگتاں پربھ آئے دواری۔ ٹھج جامہ دھارے، نہلکنک نز او تاری۔ امرت دھار امرت برس، بھگتاں کرے آتم اجیاری۔ جوت سروپی دیوے درس، سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ نز او تاری۔ تارنہار تار پربھ، جن بھگت منگن بھکھ۔ جو جن آئے دربار پربھ، ساچے لیکھ جائے پربھ لکھ۔ امرت دیوے نام بھندار پربھ، آتم اترے وکھ۔ سوہنگ شبد دیوے ادھار پربھ، ٹھج کرے سنگھ۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار نہلکنک، جن بھگتاں آوے دکھ۔ ویکھے در پربھ دربارا۔ اُچو اُچ اگم اپارا۔ سچھند واسی تھر گھر کرے جوت آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھج لیا نہلکنک او تارا۔ جامہ دھار نہلکنک، جھوٹھی دیہہ مٹائی۔ ٹھج لے او تار، ٹھج اُدھ مکائی۔ ایکا شبد وجایا ڈنک، چار گنٹ پائی دھائی۔ ساچا شبد وسايا وچ راؤ رنک بھیونہ رکھیا رائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک، چار کوٹ تیرے نام دھائی۔ چار گنٹ پربھ جوت آکار۔ جھوٹھی دنیا ٹھج انکال ہوئی خوار۔ جامہ دھار نہلکنک، شبد وگائے مار۔ مہاراج شیر سنگھ سنگھ ساچا، ساچی جوت کرے آکار۔ جوت آکار ہوئے ترے بھوئ۔ ہاہاکار سرب گوئ۔ ٹھج چو بے مکھ ہوئے بھوئ۔ گرگمھ ساچے گرچن دھوڑ سد لوئ۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک، تیرے گن جانے کوئ۔ پربھ گن جانے، جس آپ جنائے۔ بھگت جنال پربھ سو جھی پائے۔ ساچا شبد وچ دیہہ وسائے۔ وسے شبد ہوئے اجیار، جوت جگائے نر بھن رائے۔ جگے جوت ہوئے پر کاش، انحد دھن پربھ شبد سنائے۔ اپچے شبد کھلے سُن، ناتھ تریلوکی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ کلننہ، جوت سروپی درس دکھائے۔ دے درس پربھ درد مٹایا۔ در دروازہ پربھ دسم گھلایا۔ جوت

سرُوپ وِچ نظری آیا۔ سادھ سنگت کل ملے وڈیائی، پربھ ابناشی ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سوہنگ شبد جس رنسا گایا۔ سوہنگ شبد جن رنسا گائے۔ ساچی درگاہ پربھ دے بیٹھائے۔ وڈ وڈیائی وِچ فلچک پائے۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت تیری ارداں۔ مائس جنم کل ہویا راس۔ چرن کوں پربھ دے نواں۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سدا سہائی سدار ہے پاس۔ سدا سہیلا سب سکھ داتا۔ سوہنگ شبد گیان دیوے برہم گیاتا۔ آتم میل ملائے، جوت سروپی کیا ناتا۔ ایک شبد منائے، دان دیوے جگ داتا۔ ساچا شبد پربھ جھولی پائے، آپ پربھ جگت پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، رنگ شبد رنگ راتا۔ اپنے رنگ روے ایکنکار۔ جوت سروپی کرے جگت آکار۔ آپ اڈول بیٹھ رہیا نِزادھار۔ جگت مارے پربھ شبدی مار۔ ہوئے خوار فلچک جیو، رنسا کرے مد ماس آہار۔ جن بھگت سوہن پربھ چرن دوار۔ رنسا سوہنگ بجے بجے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ فلچک پر گٹ، فلچک جائے نوار۔ نوار نوار نوار پربھ فلچک نواریا۔ مار مار بے مکھ خوار کر ماریا۔ تار تار تار، پربھ بھگت جن سوہنگ شبد دے تاریا۔ وار وار وار فلچک جیو جاؤ وار، نہ کنک تیرے چرن نہ سکاریا۔ ہار ہار ہار کل آئی، بے مکھ جپو مائس جنم فلچک ہاریا۔ مار مار مار بھگت جن آتم ترکھا میٹی، ملیا پربھ سچھنڈ دواریا۔ پو پو پو امرت نام پربھ درکھے پوچھوٹھی دیہہ آتم کرے انجیاریا۔ سادھ سنگت فلچک پر گٹ، نہ کنک بیڑا پار اُتاریا۔ گر سکھ مان پچی درگاہ۔ ساق کرم پربھ چرن لگ جاہ۔ سوہنگ شبد لے گیان، دپسے ساچا راہ۔ آتم دھرے دھیان، پربھ بخشے سرب گناہ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، دوسر کوئی نہ۔ ایکا جوت جگت ورتنت۔ ساچی جوت دھرے پربھ وِچ سادھ سنت۔ او جل فلچک ہوئے، جن ملیا پربھ ساچا کنت۔ ایکا جوت ملائے، ملے بھگت بھگونت۔ ملائی جوت ایک پربھ ایکا۔ جگو جگ لئے او تار، ورتائے سانگ انپا۔ فلچک جامہ دھار نہ کنک، جن بھگتاں سوہنگ دیوے ٹیکا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت دھرے جگو جک ایکا۔ ایکا جوت دھرے پربھ ابناشی۔ جگو جک لئے او تار سرب گھٹ واسی۔ جھوٹھی

ُدنیا جگو جگ انت جگ و ناسی۔ فلچک انت کوئی نہ دیسے، جو جن مدراما سی۔ نہ کلنک لئے او تار، بے گھاں کرے ناسی۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں دیوے امرت بھندار، پر گٹ نہ کلنک گھنک پر واسی۔ گھنک پر سَت پر بھ کل در۔ جن بھگتاں دیسے ساچا تھر گھر۔ تھر گھر فلچک جوت پر گٹائے، نہ کلنک او تار نر۔ جامہ دھار اپیا، سَتچک دے کے ساچا ور۔ مہاراج شیر سنگھ بھانا کل ورتایا، خوار ہوئے سب ناری نر۔ گھر کل پئے خواری۔ اگن جوت اگن پر بھ لائے چنگاری۔ راجہ رانے در در پھرن بھکھاری۔ شبد مار پر بھ ساچے فلچک ماری۔ اُدھرے سو جن، جو آئے پر بھ چرن دواری۔ رکھے لاج آپ پر بھ، سر ان پڑے دی چیج سواری۔ نہ کلنک تیرا شبد بان، بے گھاں کرے خواری۔ جن بھگتاں پائی ساچی آن، سوہنگ شبد دیبا نام ادھاری۔ سادھ سنگت شکھ پر بھ چرن مان، سوہنگ چڑھی رہے خماری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلچک نہ کلنک او تاری۔ نہ کلنک نِردھن روپ۔ سادھ سنگت در سائے پر بھ سَت سروپ۔ ہوئے سہائی ساچ پر بھ وِچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، فلچک جوت سروپی جوت انوپ۔ جگے جوت جگت اندھیارے۔ گرگھ آئن پر بھ چرن دوارے۔ سوہنگ ساچا شبد جن بھگتاں نام ادھارے۔ بے گھ آئے در، در در بیٹھ جائے جھکھ مارے۔ مایا دھاری رسانا لو بھی، آتم بھری ہنکارے۔ پر بھ در آئے نہ پائی سو جھی، انتکال مارے جم جندھارے۔ دھرم راج پکڑ پچھاڑے، ساچا پر بھ انتکال نزک نوارے۔ سرب سر شٹی نہ کلنک چبائی داڑھے۔ جن بھگتاں کاچ سوارے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، سادھ سنگت سوہے تیرے چرن دوارے۔ چرن نواس کل سرب شکھ۔ آتم راس، مٹے سب جگت بھکھ۔ سوہنگ شبد ہر دے واس، اُبھے آتم شکھ۔ مہاراج شیر سنگھ جن بھگت تیرے پاس، او جل کرائے چار ورن گر سکھ تیرا مگھ۔ او جل گرگھ جو پر بھ کرائے۔ فلچک جامہ دھار، وِچ لکھت نام رکھائے۔ ساچی لکھت چلے جگ چار، ایکا شبد ہوئے سہائے۔ بخشے آپ پر بھ گردھار، چار ورن تیری ہوئے سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا دھار، سوہنگ شبد سَتچک چلائی نائے۔ سوہنگ

سَتْنَجُوك ساچی نائے۔ سَتْنَجُوك منی سنگھ ہوئے سہائے۔ ساچا تاج سَتْنَجُوك ساچے سَتْنَجُوك پربھ سیس ٹکائے۔ جوت سروپی پرکاش کر، چار درن سرنی لائے۔ مات پاتال آکاش، سرب ایکا جوت جگائے۔ کھنڈ برہمنڈ شولوک براہم لوک پربھ دے اٹھائے۔ چوتھے جگ نہلکنک ٹھیک پرگٹ اپنی کل ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار جگ دا بھیو ٹھلائے۔ چار جگ ہوئے ورتنت۔ دوائے مان نہلکنک، سَتْنَجُوك بنائے منی سنگھ سنت۔ سوہنگ شبد چلائے، رسانا گائے سرب چپو جنت۔ چار درن اک کرائے، ایکا نام جپائے پربھ بھگونت۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنَجُوك ساچا، دھرے جوت ویچ چپو جنت۔ چپو جنت پربھ جوت بھروسا۔ جوت سروپ جگت ویچ واسا۔ ٹھیک بے ٹکھے چپو انتکال ہوئے ناسا۔ سادھ سنت گر چرن پریت، ہوئے نہلکنک تیرا واسا۔ ٹھیک ملیا ساچا میت، مہاراج شیر سنگھ پورن کرے آسا۔ پورن آس پربھ آس پجھائی۔ جن بھگتاں درس دے پربھ، آتم ترکھا مٹھائی۔ ساچا امرت آتم ورکھ، ہوئے اگن جلائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک، جن بھگتاں بوجھ بجھائی۔ بوجھ بجھاوے دساوے ساچا در۔ ساچا شبد اپجاوے او تار نز۔ ساچے مارگ پاوے، سوہنگ شبد دیوے ور۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْنَجُوك ساچا، ٹھیک نہلکنک او تار نز۔ نام دیو نرائیں پایا۔ پرگٹ جوت سروپ پربھ گھر آئے بھوگ لگایا۔ سین نائی تار پربھ، اپنا بھیس وٹایا۔ بھگت کپر بیڑا پار کر، اچرج ویچ پربھ اچرج ملایا۔ بھگت بینی ادھار کر، دکھ دلدر گلوں لاہیا۔ اجمال پاپی پار کر، انتکال پربھ درس دکھایا۔ گنکا شبد ادھار کر، شبد دے پربھ پار کرایا۔ بھگت ترلوچن نام ادھار دے، آتم درس دکھایا۔ رویداں چمار ادھار کر، چار درن ویچ ٹکھے رکھایا۔ پوتنا پتت ادھار کر، سچکھنڈ پربھ نواس دوایا۔ بدھک بان پربھ ماریا، بانہوں پکڑ گلے لگایا۔ سدھنا قصائی تاریا، پرگٹ ہوئے پربھ درس دکھایا۔ گرڑ سواری کر، سچکھنڈ پربھ نواس دوایا۔ جگو جگ پربھ جوت دھر، جن بھگتاں پار کرایا۔ ٹھیک جامہ دھار، نہلکنک پربھ ناؤں دھرایا۔ کل جوت پرکاش کر، سنت منی سنگھ درس دکھایا۔ آتم کپنی راس، چرن سیو پربھ آپ لگایا۔ رسانا چپے سواس سواس، وشنوں بھگوان جن سیس نوایا۔ ساچے

صاحب ساچا شبد گیان دے، اُجل جگت کرایا۔ ہتھ قلم گنی ندھان دے، فلچک لیکھ لکھایا۔ سُرتی شد شد بھگوان دے، راجا رانا تختوں لاہیا۔ نہانیاں پر بھ مان دے، راو رنک اک کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت منی سنگھ ماندوایا۔ سنت منی سنگھ من گیا مان۔ ساچا شبد دیبا پر بھ آتم گیان۔ اُبچے دھن، اُپجاوے گنی ندھان۔ جوت جگائی مهاراج شیر سنگھ سوت ہویا چتر سُجان۔ جوت جگائی ہوئے روپ۔ سَت سوائے دسائے پر بھ سروپ۔ مانے رنگ رنگ پر بھ بھوپ۔ ایک شبد ایکا پر بھ، ایکا دسائے روپ۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، نہ کلکنک وڈ بھوپ۔ شبد چلائے پر بھ، لیکھ لکھائے سنت۔ شبد لکھائے پر بھ، جگت خواری کرائے سنت۔ شبد چلائے پر بھ، قلم مار ماری جائے سنت۔ شبد لکھائے پر بھ، فلچک جیو دکھی دکھیارے لیکھ لکھائے سنت۔ مهاراج شیر سنگھ جامہ دھار، بھیکھ مٹائے ونج جیو جنت۔ چلے شبد دوس رین۔ منی سنگھ نہ ملے بہن۔ ساچے سکھ سدا چرنی رہن۔ کر درس آتم سکھ پائن۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلکنک درس دکھاوے، جن بھگت ویکھن نئیں۔ سنت منی سنگھ سَت سَت سَت لکھایا۔ انتکال چھڑ دیہہ، ونج جوتی میل ملایا۔ نہ کلکنک چرن سنگ نینہ، پر بھ سیو سُپھل کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سنت منی سنگھ ماندوایا۔ چھڑ دیہہ جوت ونج سمایا۔ پر بھ ابناشی کرپا ندھ، مات جنمدوایا۔ جوت پر کاش کری ونج نور، نور و نور اپایا۔ سنت منی سنگھ ساچا سور، ساچی گلھ اُبجایا۔ بے گھ جائیں پر بھ در توں دُور، پر بھ ستون ماندوایا۔ سرب کلا پر بھ آسا پور، نج گھر واسی نج آتم جوت جگایا۔ جگائی جوت جگت، منی سنگھ دے ساچا نور۔ ساچا تخت رچائیکے، سُنگ بہائے آسا پور۔ فلچک بھیکھ مٹائیکے، ایکا جوت جگے دیہہ نور۔ سُنگر منی سنگھ ماندوایکے، سوہنگ شبد وجائے ٹور۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، نہ نیڑے نہ دُور۔ سنت منی سنگھ تیرا سچ اپدیش۔ بھوڑی والے سچ کیا فلچک بھیس۔ دھن دھن سادھ سنگت تیری، تیرے سکھاں سدا آدیس۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، فلچک پر گٹے پر بھ نرگیس۔ وڈے سکھ وڈی وڈیائی۔ وڈی مت پر بھ درتے پائی۔ آتم سَت سَت دھیر رکھائی۔ آتم کُنھی گیان،

سوہنگ شبد پر بھ دیوے لائی۔ ساچا چرن دھیان، ایکا لو لائی۔ ساچا سکھ کلنج جان، نہ کلنک جس سیو کمائی۔ سنت منی سنگھ راہ دسایا۔ سادھ سنگت وِچ سنایا۔ کلنج جامہ دھار، نہ کلنک وِچ مات دے آیا۔ ساچی جوت وِشنوں بھگوان، مهاراج شیر سنگھ نام دھرایا۔ گر سکھاں من گیا مان۔ ساچا کیا پر بھ چرن دھیان۔ دیوے درس کرشن گھنئیا وِشنوں بھگوان۔ مٹھ حص پر بھ سرب مٹان۔ ایکا درس در ساچے پان۔ جوت سروپی جوت جگائے مہان۔ ساچا دے درس نہ کلنک، آتم دیا گیا۔ ماہنا سنگھ من اُچے سکھ، ملے وِشنوں بھگوان۔ کر درس آتم ترپتا سیا۔ بھرم بھلکھا سارا ناسیا۔ ساچا پر بھ وِچ ہردے داسیا۔ چھڈ جگت وہار ہویا پر بھ داسن داسیا۔ ملے پر بھ گردھار رنسا جپے سواس سوا سیا۔ ہوئے درس اپار، آتم ہوئے راسیا۔ مهاراج شیر سنگھ جگت پسار، سد دپسے پاسیا۔ سدا سنگ پر بھ دیسے نال۔ ساچی شبد رنگت پر بھ چاڑھی لال۔ آتم دیپ پر بھ جوت سروپی دیا بال۔ مهاراج شیر سنگھ کرپا کر، ساچا درس دیا دکھاں۔ کر درس ترکھا بجھائی۔ آتم شانت ملی سرب سکھدائی۔ من چاؤ گھنیرا، آتم وجی ودھائی۔ نہ دپسے سنجھ سویرا، ساچا صاحب سد رنسا گائی۔ نہ کلنک کل پایا پھیرا، جن بھگتاں دیوے وڈیاں۔ ماہنا سنگھ تیرا ساچا سنگ۔ سنگھ پال چاڑھیا آتم رنگ۔ کری پریتی چرن پر بھ، ایکا درس پر بھ لیا منگ۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، کر درس گر سکھ پار جائے لگھ۔ دے درس دین دیالا۔ جوت جگائی وِچ دیہہ گلا۔ آتم دھیر دھرائی ساچے سکھ پالا۔ کرشن کلا ورتائی، دیوے درس روپ وِچ بالا۔ ہووے جوت سوائی، ملیا مهاراج شیر سنگھ بھگت وصالا۔ کر درس شبد روپ، من بھیا اند۔ رنسا کھنہ نہ لائی، ماس مدران گند۔ کلنج گر سکھ پر گلٹیا، سنجگ ساچا چاڑھیا چند۔ نہ کلنک دے وڈیاں، درس کرایا وِچ برہمنڈ۔ ساچے دھام پُچایا پر بھ، آتم نہ ہوئی رنڈ۔ مهاراج شیر سنگھ گر سکھاں تھاؤں مان دوا یا کھنڈ ورجنڈ برہمنڈ۔ جوت جگائی پال سنگھ، تیری وِچ للاٹ۔ درس دکھایا کھول پر بھ بجر کپاٹ۔ ساچا شبد سنایا، ساچی شبد لگائی چاٹ۔ مهاراج شیر سنگھ برہم لوک بھایا، مات لوک چکائی وات۔ برہم لوک گیا برہما د۔ گر سکھ ساچا سدا انحد۔

دوائے مان بودھ اگادھ۔ مہاراج شیر سنگھ چار جگ، جن بھگتاں رکھاوے یاد۔ گر سکھ گر ناؤں رنسنا گایا۔ تھر گھر داسی سچھند نواسی کلچگ مان دوایا۔ کلچگ نہ کلنک نزِ روئر، نراہار سدا یا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، جن بھگتاں مان دوایا۔ پال سنگھ گر سکھ نیارا۔ ساچے پربھ گھلا یا دسم دوارا۔ کر جوت پر کاش، آتم کیا اجیارا۔ سدا سدا پربھ ابناش، سوہنگ دیوے نام بھندارا۔ مہاراج شیر سنگھ کلچگ پر گٹ، جن بھگتاں دیوے دھرم ادھارا۔ پال سنگھ پایا پرمانند۔ ملیا پربھ منور گلند۔ ساچا شبد ساچی دھن، ساچا آتم ہو یا انند۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، اپجایا ساچا چند۔ ساچے سکھ پربھ درس پایا۔ ساچا سخن سچ آکھ سنایا۔ دھن دھن دھن گر سکھ، جن ہردے وسایا۔ پکن من سنگھ پال، پربھ چرن آئے سیس جھکایا۔ کلچگ پایا ساچا دھن مال، پربھ ساچے درس دکھایا۔ آتما سنگھ سنگھ جیون، پربھ چرنی سیس جھکایا۔ من تن دھن دار، پربھ سیوا چت لایا۔ مہاراج شیر سنگھ نزاوتار، در گھر جائے جن بھگت ترایا۔ پال سنگھ کلچگ وڈ ہنس۔ کر سیوا نہ کلنک تاریا سرب بنس۔

جوت جگائی پربھ ایکا انک۔ بھگت وڈائے تیری انس۔ مہاراج شیر سنگھ سہائے تیرے بنک۔ سکھ اپجائے وچ سہنس۔ ساچی سیوا ساچا پھل پایا۔ انتکال پربھ دے درس، چوؤی چیت الی سو اٹھانویں بکرمی وچ جوتی جوت ملایا۔ برہما گوائے مان، پربھ برہم لوک بھایا۔ ساچی سیوا بھگت بھگوان دے، پربھ ساچے دھام بٹھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ اٹھایا۔ سیوا کری پار برہم۔ نرمل ہو یا کلچگ جرم۔ دے درس پربھ مٹایا بھرم۔ گر چرن پریتی کلچگ ساچا کرم۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر بھ واس مٹائے جرم۔ ساچے سکھ تیری سست وڈیائی۔ انتکال مات لوک پرمگت پائی۔ ساچے پر گٹ جوت تیری ساچی جوت جگائی۔ دھری جوت وچ تیرے سوت، چار گنٹ پے جائے دھائی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، بھلی رہی لوکائی۔ جوت سروپ سکھ دیہہ پربھ واسیا۔ بے مکھاں دکھایا بھلا یا کر کر جائیں ہاسیا۔

گر سکھاں شبد سنایا درس دکھایا، جوت سروپ کر سکھ دیہہ واسیا۔ سارا بھرم مٹایا، شبد سرت دا میل کر، چلائے شبد پربھ ابناشیا۔ مہاراج

شیر سنگھ کھیل رچایا، نہ کلنک کل آیا، ساچی دیہہ گر سکھ پربھ جوت سروپی کیا واسیا۔ ساچا دیپک گر سکھ پر کاش۔ نہ کلنک جوت سروپی رکھے واس۔ سدا سہائی پربھ سدا رہے پاس۔ ساچا شبد من ساچی دھرواۓ دھرواں۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سدار کھے سکھ دیہہ واس۔ وڈا سکھ پربھ آپ وڈیا۔ جامہ دھار نہ کلنک جوت سروپ وچ ڈیرہ لایا۔ ساچا شبد لکھائے لکھت، چار ورن پربھ چرنی لایا۔ ایسی کلنج بنائی بنت، جوت سروپی پربھ دس نہ آیا۔ پربھ کی مہما سدا اگنٹ، کسے بھیو نہ پایا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک سکھ ساچے دے وچ سمایا۔ سدا سمیپت سدا سمیپ۔ ساچی جوت جگائی وچ آتم دیپ۔ کلنج وکھائی ستگھ چلائی اُٹی ریت۔ نہ کلنک تیری وڈیائی، گر سکھاں آتم کپنی سپیت۔ پورن سکھ پورن بھرواں۔ ساچے پربھ جوت سروپی کیا واس۔ شبد چلائے لکھت کرائے، کلنج کیا ناس۔ بچن اُٹائے رہن نہ پائے، پربھ ساچا کرے وناس۔ مهاراج شیر سنگھ شبد ورتائے، بجے بجے جیکار چار گنٹ کرائے سرب گنتاں۔ بجے بجے جیکار پربھ دربار جن بھگتاں دیسے ہر کا دوار۔ اُترے پار، جو در آئن نر نار۔ سادھ سنگت پربھ چیچ سوار۔ دیوے درس نہ کلنک نین مُھار۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، جوت سروپی جگت آکار۔ گر سکھ ونجارا، جگت ٹھگ۔ گر سکھ نام ادھارا، بے گھاں مار گئی کلنج وگ۔ ساچا نام کرے آتم اجیارا، گر گھ ساچے گر چرنی گئے لگ۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے چرن بلہاری، ایکا شبد جگت چلایا جگ۔ ایکا شبد جگت چلایا۔ جوت سروپی نہ کلنک، اپنا ڈنک آپ وجايا۔ نراہاری نزویر وچ سکھ دیہہ پربھ سمایا۔ آتم گھ کر پربھ برہم گیاندوایا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ساچے پربھ ساچی آن۔ سادھ سنگت پربھ دیوے مان۔ چرن دھوڑ بخشے اشنان۔ سوہنگ شبد آتم دیوے اُتم گیان۔ مهاراج شیر سنگھ سادھ سنگت درگاہ کری پروان۔ سادھ سنگت ساچے گر سکھ۔ آتم سدا پربھ ملن کی ترکھ۔ دیوے مان کلنج، وڈ کرے وچ مُن رکھ۔ دھن دھن دھن وڈیائی، کلنج تیری گر سکھ۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سوہنگ نام پاوے ساچی بکھھ۔ نام بھکھاری گر گھ کوئے۔ جگت وہاری بے گھ

ہوئے۔ ساچا سکھ ساچا پر بھ درس یلوئے۔ آتم اُپجے برہم گیان، دیسے تریلوئے۔ ایکا نام گنی ندھان سوہنگ دوسرنہ کوئے۔ ملے پر بھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی میل کرائے جوتی دوئے۔ جوتی جوت کرائے میل۔ آتم دیپ پر کاشے، بن باتی بن تیل۔ ٹکنگ پر گٹ نہکنک، جوت سروپی کیا کھیل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں لیا میل۔ بھنڑی رین سہائی، پر بھ درس دکھایا۔ بھنڑی رین سہائی رنگ راتے رنگ نام چڑھایا۔ بھنڑی رین سہائی سرب گن داتے، سادھ سنگت ہوئے سہایا۔ بھنڑی رین سہائی پر کھ بدھاتے، جن بھگتاں انگ لگایا۔ بھنڑی رین سہائی سرب سکھ داتے، بانہوں پکڑ گر سکھ ترایا۔ بھنڑی رین سہائی، ساچا پر بھ کسے ڈر لے جاتا، چل آیا سرنائی۔ بھنڑی رین سہائی، پر گٹ جوت نہکنک ساچی لکھت جگت ورتائی۔ بھنڑی رین سہائی، مہاراج شیر سنگھ ٹکنگ پر گٹ اپنی کل ورتائی۔ بھنڑی رین سہائی، پر بھ پر کاشیا۔ بھنڑی رین سہائی، ساچا دیسے پر بھ سدا ابناشیا۔ بھنڑی رین سہائی، سادھ سنگت دیوے شبد سدا دھرواسیا۔ بھنڑی رین سہائی، نج گھر داس آتم کرائے پر بھ ساچے گھر واسیا۔ بھنڑی رین سہائی، سادھ سنگت پر بھ سوہے پاسیا۔ بھنڑی رین سہائی، گر چرن پریتی گر سکھ رہا سیا۔ بھنڑی رین سہائی، مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد چاوے سواس سواسیا۔ بھنڑی رین سہائی، پر بھ مٹائے اندھیرا۔ بھنڑی رین سہائی، پر بھ جوت جگائے سنجھ سویرا۔ بھنڑی رین سہائی، نہکنک پر گٹ نہ لائے دیرا۔ بھنڑی رین سہائی، وچ سکھ پر بھ لایا ڈیرہ۔ بھنڑی رین سہائی، نہکنک کل پایا پھیرا۔ بھنڑی رین سہائی، بے مکھاں چار گنٹ اندھیرا۔ بھنڑی رین سہائی، سادھ سنگت بھروسا تیرا۔ بھنڑی رین سہائی، مہاراج شیر سنگھ ساچا تیرا پھیرا۔ بھنی رین پر گٹ بھگوان۔ بھنی رین پنچم جیٹھ چتر سُجان۔ بھنی رین پر بھ دیوے سوہنگ ساچا دان۔ بھنی رین پر بھ اُپجاوے آتم گیان۔ بھنی رین پر گٹ جوت ملے بھگوان۔ بھنی رین آتم دیپ جگے بدھناں۔ بھنی رین پر بھ سوہنگ دیوے ساچا دان۔ بھنی رین پر بھ درس کر مورکھ ہوئے چتر سُجان۔ بھنی رین مہاراج شیر سنگھ در ساچا

جان۔ بھنی رین پربھ جگت آکار۔ بھنی رین پربھ جوت دھری سنسار۔ بھنی رین ایکا روپ نہ کلنک او تار۔ بھنی رین گر سکھاں دساوے سچ دربار۔ بھنی رین، مہاراج شیر سنگھ گر سکھاں جوت جگائے اپر اپار۔ بھنی ریزڑیئے، تیرا مجھ اجیارا۔ بھنی ریزڑیئے، نہ کلنک کل لیا او تار۔ بھنی ریزڑیئے، سُن سادھ چکت ورتارا۔ بھنی ریزڑیئے، تیرا میا اندھ اندھیارا۔ بھنی ریزڑیئے، نہ کلنک جوت سروپ فلچک اجیارا۔ بھنی ریزڑیئے، مہاراج شیر سنگھ پچم جیٹھ فلچک لئے او تار۔ بھنی ریزڑیئے، سچ تیرا رنگ۔ بھنی ریزڑیئے، جن بھگتاں منگی سچی منگ۔ بھنی ریزڑیئے، بے مجھ سوائے گرمگھ وہائے آتم گنگ۔ بھنی ریزڑیئے، جامہ دھار نہ کلنک جن بھگتاں چاڑھے آتم رنگ۔ بھنی ریزڑیئے، مہاراج شیر سنگھ فلچک پر گئے جن بھگتاں منگی ساچی منگ۔ بھنی رین جگت بھلایا۔ بھنی رین پچم جیٹھ جگت پر کاش کرایا۔ بھنی رین نہ کلنک جوت سروپ جگت وچ آیا۔ بھنی رین پائیں وین، فلچک چو بھلایا۔ بھنی رین بے مجھ وہائے وہندے وہن، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ بھنی رین گر سکھ ساچے سچ رس لین، نہ کلنک جس چرن لگایا۔ بھنی رین گر سکھ وچ سادھ سنگت ساچے پربھ سر ہتھ ٹکایا۔ بھنی رین گرمگھ گر سکھ مہاراج شیر سنگھ درس کر لین، آتم شانت پربھ کرایا۔ بھنی رین جگت بھگوان۔ بھنی رین پاوے بھگت پربھ درس مہانا۔ بھنی رین گر سکھ لاوے گر چرن دھیانا۔ بھنی رین پچم جیٹھ فلچک پھریا کالا جامہ۔ بھنی رین بے کھاں چلایا اندھ اگیانا۔ بھنی رین گر سکھاں اپجا یا برہم گیانا۔ بھنی رین سادھ سنگت پربھ چرن دھوڑ اشنان۔ بھنی رین مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد ساچا دیوے دانا۔ بھنی رین در پربھ بھگت بھکھاری۔ بھنی رین سوہنگ شبد رسانارسن اچاری۔ بھنی رین ہوئی ڈین فلچک چو سوائے شبد خُماری۔ بھنی رین سادھ سنگت نام پربھ لین آئے در درباری۔ بھنی رین بے مجھ فلچک ٹھوکر کھائیں، گھر گھر ہوئے خواری۔ بھنی رین سادھ سنگت جائے بلہاری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک پچم جیٹھ اپچے نہ کلنک او تاری۔ پچم جیٹھ ہوئے دوس مہانا۔ سَتِّجگ ورتے سَت کر جانا۔ چار ورن پربھ مانے بھانا۔ راؤ رنک اک کرے پربھ، نہ

کوئی دیسے رانا۔ ٹلچک پر گٹ نہ کلنک، سَتْجُگ ساچا لانا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سَتْجُگ منی سنگھ تخت بہانا۔ سَتْجُگ ساچا سَت اُپجايَا۔ سچ دھرم دا پربھ راہ چلايَا۔ سَت سَت پربھ ورتے، ساچا لیکھ لکھايَا۔ سوہنگ شبد چلے سب دھرتے، ایکا شبد پربھ رسن الایا۔ سچ سچ سب جگ ورتے، نہ کلنک ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجُگ ساچے، سَتْجُگ ساچا لایا۔ سَتْجُگ لاوے پیٹ پیتمبر۔ ایکا شبد چلاوے مات پاتال وِچ آمبر۔ ٹلچک کوئی نہ دیسے، انکال کوئی پیر پیغمبر۔ ٹلچک جھوٹھا کھیل رچایا، میٹ وکھاوے پربھ آڈمبر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سرب بھر تمبر۔ بھر تمبر پربھ بھگوان۔ چھن بھنگر ہوئے جوت سمانا۔ پربھ کی مہما جگت مہانا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجُگ پورا، نہ جانے جپو نادانا۔ جپو نادان نہ پربھ وچاریا۔ گرسکھ چڑھجان، در آئے چرن نمسکاریا۔ بے کھاں مار بان، سوہنگ پار اُتاریا۔ گرسکھاں دے آتم گیان، پربھ ساچے کاج سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک پر گٹ، اپنا بھیو آپ اُچاریا۔ اپنا بھیو پربھ آپ جنایا۔ نہ کلنک نام دھر، اپنا آپ اپایا۔ جوت سروپی کھیل کر، وِچ سکھ دیہہ سمایا۔ جوتی جوت پربھ میل کر، وچھڑیا میل ملایا۔ بے کھاں ٹلچک بیڑا ٹھیل کر، شتوہ دریا رُڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، اپنا تج وکھایا۔ اپنا آپ پربھ اپائیکے۔ پنج تت دی دیہہ تجایکے۔ جوت سروپی ساچی جوت جگائیکے۔ گرسکھ دے وِچ آس لائیکے۔ ٹلچک جپو اپائے بچن مٹایکے۔ بے کھاں میٹ مٹائے ساچے لیکھ جائے لکھائیکے۔ جن بھگتاں آن ترائے، آتم برہم گیان دوایکے۔ سرن پڑے دی لاج رکھائیکے۔ جو جن چرنی ڈیگے آئیکے۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے، جو آئے گل پلا پائیکے۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ چلائے ساچی نائے، گرسکھاں پار کرائے اپر چڑھائیکے۔ ساچی ناؤ نہ کلنک چلائی۔ سوہنگ بان پربھ جپو لگائی۔ نام ندھان نہ کلنک دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیری آن، چار گنٹ چار ورن ہو جائی۔ چار ورن ہوئے پربھ کی آن۔ ایکا شبد سوہنگ وجے بان۔ جن بھگت پربھ چرنی ڈیگن آن۔ بے کھ ٹلچک نہ کرن پربھ چھاں۔ جن بھگتاں پربھ سوہنگ شبد دیوے دان۔ اُتم ہوئے وِچ جہاں۔ بے کھ انت ٹلچک سارے مٹ

جان۔ جھوٹھی مایا جھوٹھے چو نہ رہے نامِ نشان۔ مهاراج شیر سنگھ نہ لکنک، سوہنگ چار ورن پائے آن۔ سوہنگ شبد سَت تیرا مان۔ ملے وڈیائی سَت کر جان۔ چیو جنت سب رسانا گان۔ رسانا جپ چو ہوئے گئی ندھان۔ آخر دات ساچی سَت مان۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، سوہنگ وشنوں بھگوان۔ سوہنگ شبد وڈ ساگر سندھ۔ رسانا چائے کروڑ تیتیس پُری وِچ اند۔ بے مجھ در تے کر جائے نند۔ فلنج پچھاڑے پربھ مر گند۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا گئی گھند۔ گن ساگر پربھ گھر گھیر۔ بے سکھاں مارے سوہنگ تیر۔ گر سکھاں ہوئے شانت سریر۔ سوہنگ شبد پربھ آخر دیوے دھیر۔ بے مجھ گنٹ چار پے جائے وہیر۔ دکھ بھکھ بھکھ دکھ تُن نہ دیسے چیر۔ جلت ہلوں آیا، بھیناں چھڈ گئے ویر۔ ماتا پُتر بھلایا، بچے چھڈے پیندے سیر۔ راؤ رنک کر بھایا، شبد چلیا تیر۔ سادھ سُنگت پربھ مان دوایا، سوہنگ شبد شانت سریر۔ مهاراج شیر سنگھ درس دکھایا، کٹی ہوئے پیر۔ شبد تیر پربھ جلت چلایا۔ چار گنٹ گنٹ چار پے جائے دھایا۔ فلنج چو چو فلنج بھلائے مایا۔ پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ ہوئے مد ماسی چیو مائس جنم گوایا۔ انت پئی گل جم کی پھاسی، پربھ نزک نواس دوایا۔ سادھ سُنگت تیری سیوا راسی، پربھ ابناشی دیا کمایا۔ کٹی گلوں سلک جم پھاسی، جم راج نیڑ نہ آیا۔ ہوئے سہائی گھنک پُر واسی، دے درس انفال گر سکھ ترایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت گلت پر کاشی، راؤ رنک اک کرایا۔

۱۵ ساون ۲۰۰۸ بکرمی میرٹھ وہار ہویا

تین لوک پربھ ورتارا۔ جوت نر بھن مات پاتال آکاش سَت اجیارا۔ فلنج جامہ فلنج پر گئے نہ لکنک او تارا۔ سَت نر بھن سَت پُر کھ، جوت جگاوے وِچ سنسارا۔ سرب گھٹ سرب دکھ بھنجن، ساچا کرے کل ورتارا۔ ایکا شبد چڑھائے ساچی رنگن، سوہنگ شبد ہووے بجے

بے جیکارا۔ سادھ سنگت پر بھ درتے منگن، دوئے جوڑ کر نمسکارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنجک ورتے، تیرا چج پسرا۔ تین لوک جوت سروپ پر کاشیا۔ جگو جگ اٹل پر بھ، نہ ہوے کدے وناسیا۔ بے مگھ جائے کل جائے جھوٹھا جیو سرب وناسیا۔ سادھ سنگت پر بھ در لیا مل، سوہنگ شبد پر بھ دیوے بھرواسیا۔ جوت سروپ سدا اٹل، مہاراج شیر سنگھ سرب گھٹ واسیا۔ تین لوک پر بھ چرن دوارے۔ ساچا صاحب ساچی رکھے جگت سکدارے۔ جگائے جوت جگت پسار، بیٹھے ویچ آپ نزادھاری۔ ساچا کل پر بھ آکار، جن بھگتاں چج سواری۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا چج دربار، سادھ سنگت رہے چرن دواری۔ پر بھ چرن کول۔ سادھ سنگت آتم جوت پر بھ گئی مول۔ دیوے وڈیائی نہ کلنک اپر دھول۔ دھول دھرائے دھرواس، پر بھ جوت دھر۔ ساچا کر پر کاش، پر بھ او تار نر۔ مات پاتال آکاش، ساچا دکھاوے گرسکھ گھر۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ابناش، سادھ سنگت سوہے ساچے در۔ ساچا در اُچا دربار۔ جوت جگائی پر بھ نزکار۔ ایکا شبد چلائے، سنجک سَت کرے ورتار۔ اپنا نام جپائے، سوہنگ سنجک دے ادھار۔ ایکا نام دھرائے، سنجک نہ کلنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ فلنجک ورتے تیرا حکم اپار۔ حکم ورتائے کلنجک ورتار۔ دُکھ بھکھ کرے جگت خوار۔ جوت سروپ جلائے پر بھ بے مگھ، چار گنٹ چج جائے دُھندوکارا۔ گھر گھر گھر ہوئے ہاہاکارا۔ سادھ سنگت سوہے پر بھ چرن دوارا۔ سوہنگ شبد رسا کرے بچے جیکارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنجک ورتے، تیرا سَت ورتار۔ سَت سَت سَت ورتائے، جگت دکھائے بے مگھ رُلائے، کرے جوت خوار۔ پر بھ درس دکھائے گر کھاں چرنی لائے، ہوئے اگن جلائے، دیوے ساچا نام ادھارا۔ سوہنگ ساچی ناؤ چلائے، بھگت جن ورلا کوئی چڑھ جائے، فلنج بیڑا پار کرائے، پاوے درس نہ کلنک او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، چار گنٹ چار ورن بچے جیکار کرائے، ساچا شبد کرے ورتارا۔ ساچا شبد ہووے دھن مال۔ جوت جگائے فلنج وشنوں بھگلوان۔ ایکا شبد ورتائے، سوہنگ دانی دان۔ گرمگھ ورلا پائے، آتم ہووے برہم گیان۔ جو جن چرنی آئے، سادھ سنگت رل جان۔ فلنج جامہ دھار

نہکنک دیوے مان۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا در، راؤ رنک راؤ پر بھ اک کرائے۔ اوچ پنج دا بھیو چکائے۔ سوہنگ شبد سنجگ ساچا گیان دواۓ۔ ایکا جوت جگے نر بخن، دیہہ دکھ کوئی رہن نہ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ساچی جوت جگائے۔ جوت جگے جگت اجیارا۔ نہکنک تیرا ہووے سرب پسرا۔ سنجگ منی سنگھ ساچا سوت پر بھ تارا۔ کلچک پر گٹ نہکنک مهاراج شیر سنگھ نام اچارا۔ نام نر بخن جگت انیک۔ جوت جگائے پر بھ ایکا ایک۔ سنت جناں ساچا شبد رکھائے ٹیک۔ آتم کرے برہم گیان، بُدھ کرے بُبیک۔ مهاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، گرسکھ آتم ویکھ۔ آتم ویکھ وچار کر، وچ ہر پر بھ وسیا۔ ساچا شبد آکار کر، ساچا راہ پر بھ ساچے دسیا۔ کلچک بیڑا پار کر، میٹے اندھیر جوں چند مسیا۔ ساچا شبد سوہنگ جن بھگتاں ہر دے وسیا۔ مهاراج شیر سنگھ جامہ دھار، اپنا بھیو شبد سروپی دسیا۔ شبدی شبد چلا، پر بھ ایکا جوت جگائے۔ سادھ سنگت درسا، پر بھ ساچی لکھت کرائے۔ سوہنگ شبد جپا، پر بھ آتم اجیار کرائے۔ ساچا شبد ورتا پر بھ گرسکھاں نام دواۓ۔ جوت سروپ درس دکھا، پر بھ آتم ترکھا مٹائے۔ وچ جوت ملا، پر بھ جنم مرن دا گیڑ کٹائے۔ گرسکھ ساچے رہیا سما، پر بھ واس وچ بیکنٹھ کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ اپنی جوت پر گٹا، بھانا کل ورتائے۔ کل ورتائے ورتے پر بھ کا بھانا۔ نہ کوئی دیسے راجا رانا۔ جوت سروپ جگت پت سرب تھائیں سمانا۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا در کسے ور لے گر کھ پانا۔ آئے جگ پر بھ بھگت وڈیائے۔ جن بھگتاں دے وڈیائی، اجل کھ کرائے۔ سادھ سنگت پر بھ ہو سہائی، ساچا نام دواۓ۔ چار ورن تیرے نام دہائی، بچے بچے جیکار کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، سنجگ جوت جگائے۔ سنجگ سہائے سچ ورتائے، سچ گلوونت۔ سچ شبد ورتائے، ایکا رنگ لائے، ایک کرائے سب چو جنت۔ سست پرکھاں ساچا نام دواۓ، اندھ اندھیار مٹائے، ساچی جوت جگائے بھگونت۔ مهاراج شیر سنگھ سست شبد لکھائے، گرسکھ اجل وچ جگت کرائے، دیوے وڈیائی وچ سادھ سنت۔ ستن سنگ سد پر بھ ویس۔ کلچک پر گٹ کیا جوت سروپ بھیس۔ بے گھاں پکڑ پچھاڑیا

جوں کرِشنا کنسا کیس۔ سادھ سنگت تیرا جنم مرن سواریا، در آئے جو درویش۔ ایکا جوت دھرے اک او نکاریا، در کھڑے و شنوں برہما مہیش۔ ساچا شبد جگت ورتاریا، ساچے صاحب سدا آدیس۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تاریا، کلنج وڈ نر گیس۔ وڈا وڈ وڈی وڈیائی۔ مات لوک پربھ جوت پر گٹائی۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، جوت اگن جگت لگائی۔ سوہنگ شبد وجائے ساچا ڈنک، راؤ رنک اک کرائی۔ جن بھگتاں اجل کرائے جوں تریتا جنک، جو آئے پربھ سر نائی۔ مهاراج شیر سنگھ واسی پری گھنک، ساچی جوت کل پر گٹائی۔ ساچی جوت کل پر گٹائے۔ ساچی وست سنبھال سکھ، پربھ جھولی پائے۔ آتم جوتی بال سکھ، پربھ ساچی جوت جگائے۔ گرچن پریتی پال سکھ، ماں جنم پھر ہتھ نہ آئے۔ مهاراج شیر سنگھ گر گوپال سکھ، سرن لاغ بیڑا پار کرائے۔ بیڑا پار پربھ جگت کرایا۔ چن آئے جس سیس جھوکایا۔ چار ورن ورن چار، پربھ ساچے مان دوایا۔ کلنج جامہ دھار، سادھ سنگت پربھ درس دکھایا۔ جیٹھ پنچم رین سہائی، پربھ پر گٹیا نین مُدھارڑا۔ جیٹھ پنچم رین سہائی، پربھ آیا جگت پتھارڑا۔ جیٹھ پنچم رین سہائی، مات لوک بنے سکھنڈ دوارڑا۔ جیٹھ پنچم رین سہائی، پر گٹ جوت پربھ جوت سروپی بالڑا۔ جیٹھ پنچم رین سہائی، مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی لالڑا۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، نہ کلنک کل جوت پر گٹائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، چار ورن جگ چار رنسا گائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، گن گندھرب پھولن بر کھا لائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، کروڑ تینیس سُرپت در کھڑے آئی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، اند اندراسن سنگھ سُنگھاسن پربھ دوار کھڑے بسر جھوکائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، شو شکر کھڑے دوار گل باشک تشک پائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، سہنسر مکھ باشک سوہنگ رنسا گائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، نر نرائی نہ کلنک کلنج ساچی جوت جگائی۔ پنچم جیٹھ تیری وڈیائی، سادھ سنگت مل پربھ دوار رنسا ہر ہر گائی۔ مهاراج شیر سنگھ سَت کرتار، ساچی جوت ویچ جگت جگائی۔ بھنی ریزڑیئے تینیوں ملے ودھائی، نہ کلنک کل دھارے جامہ۔ بھنی ریزڑیئے تینیوں ملے ودھائی، سوہنگ شبد چلائے ساچا ناما۔ بھنی ریزڑیئے تینیوں

ملے ودھائی، سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے جوت سروپی پھریا جامہ۔ رین سہائی جوت پر کاشے۔ ٹلچک اندھیر جگت وناسے۔ دھارے جامہ نہ کلنک، پورن پڑکھ ابنا سے۔ ایکا شبد وجائے ڈنک، سادھ سنگت پر بھ ہردے واسے۔ چار ورن اک کرائے راؤ رنک، اوچ پیچ سب ایکا راسے۔ ایکا پر بھ ایکا اوٹ رکھائے انک، جگت بھیکھ ہوئے سب ناسے۔ ساچی شبد پر بھ لگائے تک، گرسکھ دکھ وکار سرب دیہہ ناسے۔ دکھاوے درس پر بھ واسی پڑی گھنک، ایکا شبد دھرے دھروا سے۔ ایکا شبد ستھج دھیر دھراۓ۔ ہر دک کرے پر کاش جوت آگیان اندھیر مٹائے۔ ساچا پر بھ کرے ویچ واس، بھوت بھوکھت سرب دئے گوائے۔ ہوئے اگن کرے سب ناس، امکا چپو کوئی رہن نہ پائے۔ ساچا شبد پرویش کرے گنتاس، نرمل ساچی جوت جگائے۔ گرگھ پر بھ چرن ملن دی آس، پر بھ پر گٹ درس دکھائے۔ سادھ سنگت پر بھ سد ہے واس، پر گٹ جلو جگ پیچ رکھائے۔ بے مکھاں کرے پر بھ سد ہی ناس، بھانا جگت ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ گرچرن رہر اس، رنسا سوہنگ شبد سچ گائے۔ سوہنگ شبد ستھج ادھار۔ ایکا ایک ورتائے پر بھ ایکنکار۔ وقت سہائے پر گٹے نہ کلنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ جو جن رنسا گائے، ٹلچک اترے پار۔ رنسا چپے رس رام رسئیا۔ دکھاوے درس پر گٹ جوت، نہ کلنک کرشن گھنئیا۔ سوہنگ ساچا شبد، ساچے پر بھ ستھج چلائی ساچی نئیا۔ مہاراج شیر سنگھ گھنک پڑ واسی، ساچا شبد گرسکھ دوئیا۔ ساچا شبد پر بھ سچ اپجا یا۔ جامہ دھار نہ کلنک جن بھگتاں ہردے وسایا۔ ساچا کل شبد دھنکار، بجر کپاٹ کھول وکھایا۔ ایکا جوت دھرے اک او نکار، دیپک ساچا ویچ دیہہ جگایا۔ بیٹھ رہیا اڈول ویچ نزادھار، اپنا بھیو پر بھ آپ جنایا۔ گرسکھاں ساچی پر بھ پورن سار، آتم پر دھ وچوں لاہیا۔ انحد شبد اپچے دھنکار، جوت سروپ پر بھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ چو ٹھلاۓ آتم سُن^۳، سَت سروپ ہوئے درس دکھایا۔ کھلے سُن آتم اجیاری۔ ساچا دیسے پر بھ جگت مُراری۔ جگن ناتھ گوپال مگھ بھنی تیری ایکا جوت نِنکاری۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، جوت سروپ جگت آکاری۔ گرسکھ ساچا نہ کلنک

تیرا رنگ ڈیھلا، بے مکھاں کرے خواری۔ گرمکھ دیوے سوہنگ شبد ، ساچا نام خماری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، سادھ سنگت سوہے تیرے چرن دواری۔ چرن دوار آئے پائے چرنا مت۔ کلگ مانس جنم گر سکھاں لیا چت۔ جوت جگائی پربھ اگم، ایکا شبد وسے دیہہ نت۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، نہ کنک ساچی جوت سدا اچت۔ پاربرہم پرمیشور اچت۔ کلگ جامہ دھاریا بھگتاں ہت۔ جنم مرن سواریا، مانس جنم کیا پوت۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تاریا، ساچا امرت گر سکھاں آتم جائے ست۔ آتم امرت کرے اجیار۔ امرت بخشے پربھ گر سکھاں کر پا دھار۔ امرت ورکے آتم رس، جھرنا جھرے اپر اپار۔ گر سکھ جانے نہ کنک تیرا جوت سرودپ رس، بے مکھ ہوئے خوار۔ ساچا شبد گیان پربھ جائے دس، ساچا دیسے سچھنڈ دوار۔ بے مکھ جان در توں نس، سوہنگ شبد پربھ ماری مار۔ جن بھگتاں ہردے جائے وس، مہاراج شیر سنگھ ست او تار۔ ست او تار سٹگر سور۔ سرب جناں دی آسا پور۔ دے درس گرمکھاں آتم کرے بھرپور۔ ایکا شبد شنائے، آتم اپجاۓ ساچا نور۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش مات جوں کوہ طور۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، گر سکھاں در سدا ہدور۔ گر سکھ در آئے پربھ پرویشیا۔ نہ کنک سستجگ تیری سدا آدیسیا۔ کلگ پر گٹ نہ کنک، جگو جگ جوت سرودپی کرے پربھ بھیسیا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، گر سکھاں بُدھ بیکیا۔ گرمکھ مان پربھ در پائے۔ پر گٹ جوت نہ کنک سستجگ لاج رکھائے۔ پوت پتا دا میل چھڈ، پربھ ساچا نظری آئے۔ بھرا بھینناں جھوٹھا کھیل چھڈ، جگدیشہ سرن لگ جائے۔ وڈی وڈیائی پربھ دیوے وڈ، جو جن سرنی سیس جھکائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، سادھ سنگت پر گٹ درس دکھائے۔ چرن لاگ پربھ سیو کمائی۔ ساچی سیوا جگت کر، اੱچ پدوی پربھ در تے پائی۔ ایکا جوت وچ جوت دھر، آتم جوت جگائی۔ وشنوں بھگوان چرن ٹیک دھر، رنگا سنگھ گھنک پڑ واسی آتم رنگ چڑھائی۔ مہاراج شیر سنگھ بُدھ بیک کر، سچھنڈ نواس دوائی۔ رنگا سنگھ پربھ رنگ راتا۔ ہردے وسے ایکا پربھ ودھاتا۔ جھوٹھی دنیا جگت تیاگے، جھوٹھا چھڈیا جگت ناتا۔ آتم شبد اُبھے از اگے،

گر مگھ میوہ برہم گیاتا۔ وڈا سکھ ہویا وڈبھاگی، دیوے درس سرب سکھ داتا۔ کلچک آتم سوئی جاگی، جوت جگائے پربھ پدھناتا۔ ساچی پریت پربھ چرن لاغی، ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جاتا۔ ساچی پریت پربھ چرن لگائی۔ چرن دھوڑ مستک لا، آتم ترکھا مٹائی۔ دوس رین رین دوس در گھر گھر در، پربھ در سیو کمائی۔ انت پایا ساچا گھر، درس دے پربھ دیہہ چھڑائی۔ نہکنک او تار ملیا نز، وچ جوتی جوت میل ملائی۔ کلچک گر سکھ گیا تر، سچکھنڈ پربھ نواس دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نہکنک گر سکھاں لاج رکھائی۔ گر سکھ جوت نرمل اجاءگر۔ پر گٹ جوت نہکنک، پار کیا بھو ساگر۔ سادھ سنگت ایکا شبد ورتائے پربھ رتناگر۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، گر مگھ وچ دیہہ جھوٹھی گاگر۔ مات لوک کلچک سادھ سنگت ور ساچا منگ۔ ساچا پربھ وسے سدا تیرے سنگ۔ ساچے شبد سُرت سُتگر ساچا، ساچا چاڑھے آتم رنگ۔ آتم رنگ نہ ہوئے بھنگ۔ امرت سوما دیہہ وچ وہائے گنگ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کر درس چو پار جائے لنگھ۔ ستون دیوے پربھ وڈیائی۔ آن بان جگو جگ پربھ لکھت لکھائی۔ بھگت وچھل اناتھاں ناتھ، جن بھگتاں ہوئے سہائی۔ ساچے سکھ سدا پربھ ساتھ، پر گٹ ہوئے درس دکھائی۔ مگند منوہر پربھ رکھنا تھ، نرزاں جوت پر گٹائی۔ اچھل چھل چھل جگت کرایا، اپنا بھیو چھپائی۔ ساچے سکھ پربھ واس کر، دے دسم دوار گھلائی۔ ایک شبد سرب گنستاس دے، شبد سُرت شبد میل ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہکنک، گر سکھ ساچی جوت جگائی۔ گر سکھ تیرے نام وڈیائی۔ کلچک ماں جنم دھار، نہکنک کل سیو کمائی۔ ساچا شبد ادھار کر، بُجھی دیپک آتم جوت جگائی۔ ساچا پربھ وچار کر، لوک لاج سب تھائی۔ ساچا جگت وپار کر، سوہنگ شبد ونج کرائی۔ اُتم آتم وچار کر، سوہنگ بُتی نام لگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا دھار کل، کلچک ساچی پائی وڈیائی۔ بھگت جناں پربھ آپ وڈیایا۔ جامہ دھار جگو جگ انده کوپ ہوئے سہایا۔ کلچک پر گٹ نہکنک، وڈا وڈ کھایا۔ ایکا کرے راؤ رنک، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت وشنوں بھگوان، کلچک میٹ سُتگر ساچا لایا۔ پنجم

جیٹھ ویہہ سو اٹھ۔ کلگ اُلٹ بھوائی لڑھ۔ سرب سر شٹ جھکائی بھٹھ۔ سادھ سنگت پر بھ چرن آئے نٹھ۔ پنڈ بھندال ہو یا ساچا اکٹھ۔ بھانا ورتے کلگ ڈاڈھا، مہاراج شیر سنگھ تیرا سکھ نہ چھوڑے ہٹھ۔ سادھ سنگت پر بھ ہوئے سہائی۔ پر گٹھ جوت پر بھ رگھائی۔ سرب سر شٹ جوت سروپ، پر بھ اگن جلائی۔ سادھ سنگت تیرے من ودھائی۔ ساچی لکھت نہ کلکنک، کلگ سست ورتائی۔ جوت سروپ پر بھ ورتے بھوکھت، چار گنٹ پے جائے دھائی۔ ساچی ہو یے منی سنگھ تیری کرائی لکھت، وِچ سنگرور جو بچن سنائی۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹھ نہ کلکنک، رانا سنگرور شبد مار چرن لے آئی۔ لکھت لکھائی لکھاونہارے۔ ساچی جوت شبد ورتارے۔ منی سنگھ تیری قلم چلے اپر اپارے۔ کلگ انت رابح رانے ہوئے خوارے۔ مستوانے پر گٹھ جوت نہ کلکنک، بھلکتن آئن سب چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ پورن بھلکونت، جوت جگائی اگم اپارے۔ اگم اپار پر بھ ہوئے اجیارا۔ پار بیاس کیا کنارہ۔ پار اُرار ہوئے دھندوکارا۔ جیو جنت ہوئے سرب خوارا۔ سادھ سنگت دیسے، نہ کلکنک تیرا سچ دربار۔ آئے چرن پر بھ ہوئے سہائی، کر کر پا پر بھ پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری شبد مار، گھر گھر ہو یے ہاہاکارا۔ شبد مار پر بھ کلگ ماریا۔ جامہ دھار نہ کلکنک وڈ وڈ وڈ او تاریا۔ سادھ سنگت ساچا در، در آئے سرب نمسکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سست سست ملے ابناشا، کلگ سست ورتاریا۔ کلگ ورتے جو پر بھ ورتائے۔ جیو جنت کوئی بھیونہ پائے۔ ہنکار وکار پر بھ دے ودھائے۔ جیو کھید کرن دا پر بھ جھوٹھا کھیل رچائے۔ شبد مار کرائے، جوت سروپ پر بھ آتم اگن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، کلگ چواں اُٹھی مت وسائے۔ کلگ ورتے پر بھ تیری مایا۔ بے گھ ہو یا کل جیو، جو سرن نہیں آیا۔ گر گھ ساچے امرت رس لیا پیو، آتم ساچا رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک، جوت سروپی کلگ کھیل رچایا۔ رچ رچ رچ رچ کھیل پر بھ جوت جگائی۔ چچچچ، بن تیل پر بھ جگت جوت اگن لگائی۔ سچ سچ سادھ سنگت، سادھ سنگت گر چرن میل، انتکال پر بھ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا کلگ کھیل، بے گھاں دیوے

خاک ملائی۔ ساچا شبد پر بھ لکھانا۔ بے مکھ گندھ گوار، فلنج جھوٹھا جانا۔ ایکا دیسے نہ کنک تیرا دربار، اوچ نجح ایکا راجا رانا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا ستواں، سوہنگ ساچا شبد سہانا۔ سوہنگ ساچا شبد اپجایا۔ اللہ اللہ نور جگ نام مٹایا۔ قرآن انجلیل قرآن کوئی فلنج رہن نہ پایا۔ کھانی بانی کھانی گگن پاتالی کھنڈ برہمنڈ نہ کنک الٹایا۔ فلنج جامہ دھار، گیان گپتا بھیو چکایا۔ سوہنگ شبد رسن اچار، سوہنگ ساچا مارگ لایا۔ ایکا شبد چار ورن ادھار، فلنج سارا بھیکھ مٹایا۔ جوت جگائے پر بھ نزادھار، نرویر سنتجگ ساچا لایا۔ ساچی جوت کر آکار، سچ سچ ویچ جیو جنت وسایا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا سست ورتار، سوہنگ شبد بے بے جیکار کرایا۔ بے بے جیکار جلت ورتار۔ ساچا بھیکھ جلت پسرا۔ ساچا پر بھ سنتجگ لکھائے لیکھ، ایکا ملے سچ دربار۔ مهاراج شیر سنگھ جگو جگ ایک، جوت سروپی جگت ورتار۔ جوت سروپ جگت پر بھ آیا۔ چھڈ دیہہ اپار، جوت سروپ پر بھ ویچ سکھ سمایا۔ بیٹھ رہیا پر بھ نزادھار، سوہنگ ساچا شبد الایا۔ دیوے درس اگم اپار، چرن آئے جس سیس جھکایا۔ بھو ساگر پر بھ کر جائے پار، سادھ سنگت سر ہتھ لکایا۔ ماس جنم نہ آوے ہار، پر بھ ابناشی گھر میں پایا۔ مهاراج شیر سنگھ پتت جاوے تار، سادھ سنگت ہوئے سہایا۔ سادھ سنگت پر بھ چرن بھکھاری۔ ایکا شبد دیوے پر بھ سوہنگ نام ادھاری۔ گر سکھ آتم چاڑھے رنگت، سد آتم رہے خماری۔ مهاراج شیر سنگھ فلنج تیری ساچی سنگت، سوہنگ شبد رنسا کرے بے بے جیکاری۔ ساچی سنگت پر بھ سچ ورتایا۔ گیان گوجھ آتم دھیان دے، پر بھ پر گٹ درس دکھایا۔ فلنج ساچا سنتگر مان دے، جن بھگتیاں آپ وڈیا۔ بجانند آتم گن ندھان دے، نجح آتم سکھ وسایا۔ ساچا شبد سوہنگ برہم گیان دے، پر بھ دسم دوار گھلایا۔ مهاراج شیر سنگھ نام بھگت بھگوان دے، فلنج آن ترایا۔ فلنج تار پر بھ دکھ نواریا۔ بھگت جناں سر چھتر گھلاریا۔ چار جگ سنتگر ساچا ساچی لکھت ورتاریا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کنک سوہنگ ڈنک چار گنٹ وجارہیا۔ چار گنٹ پر بھ شبد آکارا۔ ورنے کل جو پر بھ ورتار۔ سادھ سنگت سچ دیسے ہر کا دوارا۔ گھنک پُر واسی نہ کنک، پُری

گھنک لیا او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سٹجگ ورتے تیرا بھنڈارا۔ سچ بھنڈار پربھ ست ورتایا۔ امرت آتم برکھ، گرسکھ آتم شانت کرایا۔ گرسکھ ساچے گلچ، پربھ پرگٹ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچے، سٹجگ ساچا جگت لگایا۔ سٹجگ ساچا سچ پر کاشا۔ جوت سروپ نہ ہنک کیا واسا۔ چار ورن آئے سرن، سب ہوئے پربھ داسن داسا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد، سوہنگ چار گنٹ کرائے ناسا۔ سوہنگ شبد رنسا جیو، پربھ آتم دے نینا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، جھوٹھی دُنیا سد نہیں رہنا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ساچا سادھ سنگت ونج بہنا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ساچے پربھ کا ساچا کہنا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، نجانند نج ماہ لینا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، کل جیو وہے جھوٹھی وہنا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سچ در آئے بہنا۔ سٹجگ لیکھ پربھ آپ لکھایا۔ اونچ پنج دا بھیو چکایا۔ راؤ رنک کر پربھ اک بہایا۔ چار ورن پربھ پائی مایا۔ ست سنتوکھ پربھ آتم دھیر دھرا۔ درس دے پربھ ساچے گھوکھ، امرت نپر وہایا۔ ایکا شبد رکھائے موکھ، سوہنگ جگت چلایا۔ رنسا جپ ہووے موکھ، گر منتر راہ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچے، ساچا راہ ستون کی گھا۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے سچا دھن مال۔ ایکا جوت جگائے، پربھ آتم گوپا۔ پرگٹ درس دکھاوے، پربھ دین دیا۔ سوہنگ شبد رنسا جپاوے، مہاراج شیر سنگھ بھگت وصال۔ سوہنگ شبد ست، ست ست تیری وڈیائی۔ سوہنگ شبد رنسا جپ جیو، پربھ آتم میکھ ورسائی۔ مہاراج شیر سنگھ سٹجگ تیری ست ست وڈیائی۔ سوہنگ شبد رنسا جپ جیو، آتم جوت ہووے رُشنائی۔ سوہنگ شبد جپ جیو، ملے پربھ سرب سکھدا۔ سوہنگ شبد جپ جیو، گلچ ونج ملے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہنکنک، چار گنٹ تیرے نام دہائی۔ چار گنٹ پربھ بان لگایا۔ شبد سرت والی ہند، پربھ درس کروا۔ نہ ہنکنک جامہ دھار، اپنا بھیو چھپایا۔ شبد جوت آکار کر، ونج سکھ دیہہ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا جگت پسار کر، گلچ جھوٹھا پربھ بھلا۔ ہندوین ہندوالی پربھ درس دکھا کے۔ دیوے درس نہ ہنکنک، بانہوں کپڑا اٹھا کے۔ ساچا در دے دربار، گرسکھ دیہہ بیٹھا

آسن لَا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، جگت کھپائے جلائے جوت سروپی اگن لگا کے۔ والی ہند پر بھ درس دکھاوے۔ بھیو اپنا سرب جناؤے۔ شبد گیان سُرت دھیان دے، ہوئے مان چکاوے۔ چرن دھیان و شنوں بھگوان دے، جوت سروپی کھج لیاوے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک ساچی جوت پر گٹاؤے۔ والی ہند مٹے اگیان۔ آتم ہووے نہ کلنک تیرا چرن دھیان۔ ایکا شبد دھراۓ دھیر، پر بھ چرنی ڈگے آن۔ مہاراج شیر سنگھ بُدھ بیک کر، آتم دیوے برہم گیان۔ ہند والی پر بھ درس پائے۔ وِچ سنگرُور چل کر آئے۔ مستوانے پر بھ چرنی سیس جھکائے۔ رانا سنگرُور چرن دھوڑ لے، مستک لے لگائے۔ نہ کلنک تیرے چرن ہڈوڑ، بُھل اپنی لئے بخشائے۔ والی ہند رانا سنگرُور نہ کلنک تیرے کھڑے حضور۔ کر بینتی پر بھ آسا پور۔ فلنج پر گٹیا پر بھ نہ کلنک، مہاراج شیر سنگھ گن بھرپور۔ والی ہند رانا سنگرُور پر بھ چرن دوارے۔ کر کر نمسکار جائے بلہارے۔ نہ کلنک تیری ساچی جوت، کرے سَت اجیارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی کرائے کھیل نیارے۔ رانے سنگرُور ہنکار گوایا۔ چرن لاگ پر بھ درشن پایا۔ لکھت لکھائی منی سنگھ، نہ کلنک سَت سَت ورتایا۔ ساچی کھت لیائے سیس دھر، سال اٹھتی جو بند رکھایا۔ پکڑ لیائے چرن او تار نز، نہ کلنک سب مان گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی تچ و کھایا۔ بانی آئے نہ کلنک تیرے دربار۔ کر درس رانا سنگرُور، ساچے پر بھ کی پائے سار۔ آتم ہوئے شبد بھرپور، چرن کرے نمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، پتت پاپی دیوے تار۔ پتت پاپی پر بھ رکھے پت۔ آتم امرت ورکھ، پر بھ ساچی دیوے مت۔ ساچا شبد گیان دے، پر بھ سَت رکھاوے مت۔ مہاراج شیر سنگھ درس و شنوں بھگوان دے، وِچ ورتاوے سُچ سَت۔ سَت سَت سُتگ بھائے۔ ساچا پر بھ سَت پُر کھاں وِچ وسائے۔ اوچاں پیچ نچاں اوچ پر بھ ایکا کر و کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سَت سُچ سُتگ ورتائے۔ فلنج بھرم بھلایا۔ مایا روپ پر بھ پڑدا پایا۔ مد ماس فلنج جیو، رسن آہار بنایا۔ امرت رس گر سکھ ورلا پیو، آتم ترکھا پر بھ دے مٹایا۔ فلنج جیو بے مگھ،

کام کرودھ ہنکار پربھ ویچ وسایا۔ گرمگھ ساچا سدا چرن لگ چیو، ساچا شبد پربھ من وسایا۔ بے گھاں گلگ پرگٹ نہکلنک سوہنگ شبد بان لگایا۔ جن بھگتاں ساچا سوہنگ شبد آتم گیاں دوایا۔ نہکلنک، گلگ اچرن ورتے تیری مایا۔ جوت سروپی پربھ جوت دھر، اپنا بھیو چھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہکلنک، جن بھگتاں درس دکھایا۔ درس دان بھگت پربھ دیا۔ آتم جگے جوت، سکھی ہوئے جگت جیا۔ سوہنگ شبد سنتگ مہاراج تیری رکھائی نیها۔ مہاراج شیر سنگھ نہکلنک پرگٹ، ساچا شبد جن بھگتاں دیا۔ بھگت جناں پربھ سدا بھنداری۔ گرمگھ درتے منگن، ساچی دوئے جوڑ پربھ چرن دواری۔ سوہنگ شبد ساچا پربھ دیوے جگت ادھاری۔ ایکا شبد ایکا جوت، گلو گلگ پرگٹ پربھ ایکنکاری۔ گلگ جامہ دھاریا، نہکلنک نزراں او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے سادھ سنگت چیج سواری۔ سادھ سنگت ست تیرا مول۔ سوہنگ شبد نہ جائے رنسنا بھول۔ دیوے درس پرگٹ پربھ کنٹوہل۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، شبد گر سکھاں دیوے ساچا مول۔ شبد گن جگت ورتارا۔ آتم دھن، جن بھگت اجیارا۔ اُبچے رُن جھن، جوت نِنجن کرے آکارا۔ ساچے سکھ تیری کھلی ٹن، آتم دیسے پربھ جوت آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ نہکلنک تیرا کھولے دسم دوارا۔ شبد سوہنگ تیری ست کمائی۔ ساچی سُرت سکھ ساچے پائی۔ سُرت پربھ میل کر، شبد سُرت دا میل ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہکلنک، سوہنگ شبد دیوے وڈیائی۔ گر سکھاں سوہنگ شبد ادھار۔ بے گھاں کرے جگت خوار۔ در آئے جونز نار۔ رنسا جپ ساچا شبد، تیرا ہوئے بیڑا پار۔ گلگ سچھنڈ نہکلنک تیرا دربار۔ ویچ ور بھند پرگٹے، جوت سروپ پربھ نِزادھار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گلگ آیا سرب کل دھار۔ کل دھار کل لیکھ مٹائے۔ جوت نِنجن جگت پت آپ اکھوائے۔ بھر تمبر سرب ویچ پربھ سمائے۔ چھن بھنگر گلگ جھوٹھی کھیل مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا بھانا ست ورتائے۔ گلگ چپو دکھ ہوئے مہانا۔ ہندوؤین جوت جگائے پربھ گن نِدھانا۔ شبد روپ شبد لکھائے وشنوں بھگوانا۔ جگت ورتائے مٹ نہ جائے، لیکھ لکھائے پربھ جانی جانا۔ چرن بھندال

پربھ پائے، ویہہ سو اٹھ جیٹھ لکھت کرائے، گرمگھاں دیوے آتم دھیانا۔ ستر لکھ پڑھان چڑھائے، لکھت منی سنگھ سست ہو جائے، پار بیاسوں ہوئے پد نربانا۔ مہاراج شیر سنگھ لکھت لکھائے، اللہ الاهی نورِ مٹائے، ساچا ورتے پربھ کا بھانا۔ ساچی لکھت سست لکھائے لیکھ، نہلکنک نر او تاری۔ ٹلچ کرم ویکھ، چلائی قلم جوت آکاری۔ مد ماسی مٹائے بھیکھ، کوئی نہ دیسے مdra آہاری۔ گر سکھ، مہاراج شیر سنگھ ساچا گر ویکھ، نہلکنک نر او تاری۔ ٹلچ آیا نر او تاریا۔ پر گٹھ جوت نہلکنک او تاریا۔ سوہنگ شبد وجائے سست ڈنک، چار گنٹ ہوئے بجے جیکاریا۔ ایک کرائے راؤ رنک، چار ورن دا بھیکھ نواریا۔ مہاراج شیر سنگھ سست تیرے سنت، شبد دھن شبد ونج دیہہ وجارہیا۔ شبد دھن پر بھ اُچجائی۔ ساچی سُرت ساچے سکھ پربھ دوائی۔ اکال مورت نرمل جوت جگائی۔ سرب کل پربھ بھرپور، سرب تھائیں رہیا سمائی۔ انحد شبد وجائے ٹورت، گر سکھ آتم دھن کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ سب آسا پورت، سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ جو جن آئے آس کر، پربھ آس پُجائے۔ جو جن آئے چرن دھرواس کر، پربھ آتم دھیر دھرائے۔ جو جن آئے آتم سوہنگ واس کر، پربھ آتم گیان دوائے۔ جو جن آئے چرن ہنکار ناس کر، پربھ سُرت شبد میل کرائے۔ جو جن آئے مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن رہراں کر، کر کر پا پربھ پار کرائے۔ چرن کوں پربھ ساچی رہراسا۔ لاگ چرن نہلکنک دکھ درد سب ناسا۔ چرن کوں کوں چرن گر سکھ پربھ پورے کر بھروسا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نہلکنک تیری پورن کرے آسا۔ آتم راس جپو آتم راسی۔ دیوے درس پربھ سچھند نواسی۔ جو جن رنسنا آہار کرے مdra ماسی۔ انتکال پربھ پائے گل جم کی پھاسی۔ سادھ سنگت ساچا پربھ، ایکا جوت جگائے پربھ ابناشی۔ سچھند دوائے مان، سادھ سنگت پربھ چرن نواسی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ٹلچ پر گٹھنک پورا واسی۔ سچھند ہر کا دوار۔ جوت جگائے پربھ اپر اپار۔ ایکا جوت پربھ ایکا ایکنکار۔ تین لوک پربھ سدا آکار۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ نہلکنک کرے پسار۔ آون گون تین بھون ورتے ونج سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ نہلکنک تیرارنگ

اپار۔ رنگ رنگ پر بھ ایکا جوت۔ ایکا جوت جگو جگ ہوت۔ بے مکھ کلچک رہے سوت۔ گرمگھ پر بھ درس کر، آتم گئے دھوت۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کلچک پر گٹاؤے جوت۔ سنتگر ساچا سنتگر سورا۔ پر بھ کا شبد نہ ہوئے ادھورا۔ ایکا شبد سوہنگ چار ورن بھرپورا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، سوہنگ شبد انخد وجائے تورا۔ انخد تور راگ پر بھ رنگ۔ ایکا شبد سوہنگ چو پر بھ درتے منگ۔ کلچک جھوٹھا جھو، ٹٹ جائے جوں جھوٹھی ونگ۔ گر چرن پریتی بھال، آتم چڑھ چو ساچا رنگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن لاگ کلچک پار جائے لنگھ۔ کلچک جنم چو اموک پایا۔ پر بھ ابناشی بھل مائس جنم گوایا۔ کلچک پر گٹے نہ کلنک اڈول، سارا جگت ڈلایا۔ ہر پر بھ سدا اٹل، کلچک چو پکڑ تلایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورا، جامہ دھار نہ کلنک بھانا کل ورتایا۔ کل ورتے، ورتائے کل۔ بے مکھ چو اگن جوت جائیں بل۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا شبد وساوے من۔ پون پانی اگنی تیرا میل۔ اپ تچ وائے پر تھمی آکاس پر بھ کا کھیل۔ چو ساچی جوت جگائی وچ دیہہ بن باتی بن تیل۔ کلچک جامہ دھار بھلیا پر بھ نہ ہویا میل۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک کوئی نہ جانے تیرا جوت سروپی کھیل۔ ساچا شبد بھگت ونجارا۔ مانے رنگ سست رنگ بھتارا۔ درس دکھائے جوت سروپ، پر بھ آتم دوارا۔ دوائے سچکھنڈ دوارا۔ نہ دیسے پر بھ رنگ روپ، ایکا جوت جگت پسara۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک وڈ داتا بھوپ، ساچا دیوے نام ادھارا۔ جن بھگتاں نام ادھار دے، پر بھ آتم رنگ چڑھایا۔ وڈ وڈیائی وچ سنسار دے، ساچا لیکھ وچ للاٹ لکھایا۔ ایکا شبد ایکنکار دے، ایکا درس دکھایا۔ ساچا نام بھگت بھنڈار دے، پر بھ ہر دے نام وسایا۔ ساچا درس نر گنہار داتار دے، جوت سروپی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ ساق شبد ساچا درس تچ دربار دے، سنتگ سست دکھایا۔ ساچے بھگت تیرے بلہار۔ رنساروے آتم گوے، ساچا پر بھ مُرار۔ بے مکھ لوے جوں سُنبجے گھر کوے، مائس جنم گیا ہار۔ گر سکھ نو ندھ پر بھ درتے لوے، دوئے جوڑ کرے نمسکار۔ کلچک جیو زین سبائی سوے، انتکال کل ہوئے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سست

سَت سَت وَرْتَار سَت وَرْتَار سَت پُرْكَهَاں بُنْجِپَھِيَا۔ سَدَار ہے آتم درس پر بھ اچھیا۔ جامہ دھار نہ کلنک کل کرے رچھیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتُگر ساچا، جن بھگتاں پُورن کرے اچھیا۔ پُورن بھگت پرمانند پائے۔ وڈیائی جگت ساچے پر بھ دی سیو کمائے۔ ماں جنم داغ نہ لაگت، ساچا پر بھ ہوئے سہائے۔ ہوئے مارے وچوں ہنگت، سوہنگ شبد رنگ چڑھائے۔ جو جن آئے پر بھ درتے منگت، ساچا شبد پر بھ جھوٹی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ تارے سکھ سیوک، جوں تارے نانک انگد، چرن پریتی سیو کمائے۔ سیوک سیوا سرب پھل پایا۔ گند منوہر کھمی نرائن ہوئے آن سہایا۔ سادھ سنگت رل پر بھ چرنی بہن، سچ انند پر بھ درشن پایا۔ بے مکھ وہے کل جھوٹھے وہن، فلنج بیڑا پر بھ آپ ڈبایا۔ کوئی نہ دیسے ساک سین، بھرم بھلکھا جگت بھلایا۔ پر گٹھ جوت نہ کلنک درس کر گر سکھ نین، فلنج ویلا پھر ہتھ نہ آیا۔ دھن دھن گر سکھ سوہنگ شبد جو رسانا لین، نہ کلنک جگت وڈیا۔ مہاراج شیر سنگھ دھرنی دھر، سُتُگر ساچا آپ اکھوایا۔ دھرنی دھر جگت جگدیشور۔ ایکا جوت جگائی، فلنج پر بھ ایشر۔ بے مکھ چو انتکال فلنج جائے پیسر۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار، جن بھگتاں سرب سنکھ دیسر۔ سرب سنکھ سرب سکھدائی۔ ویلے انت پر بھ ہوئے سہائی۔ ساچی گر سکھ دیوے پر بھ وڈیائی۔ سچھنڈ چرن نواس لے، امر اپ سوئن سنگھ پائی۔ ساچا پر بھ آتم دھرواس دے، سوہنگ شبد سچ گیاں دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک تیری سچ سرنائی۔ گر سکھ آئے پر بھ سرنایا۔ ساچا پر بھ سَت پُرْكَهَاں ہوئے سہایا۔ پر گٹھ جوت انتکال، پر بھ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتُگر ساچے، گر سکھ ساچی جوت ملایا۔ ساچا گر ساچا در، ساچی دھرم سال۔ سادھ سنگت پر بھ چرن پریتی، نبھ جائے چرناں نال۔ ساچی ہوئے فلنج نیتی، انت نہ کھائے جم کال۔ سر بھیت سدا جگ جیتی، ساچا شبد لیا جگ پال۔ ساچا شبد جگت ورتنت۔ جناوے پر بھ جانے کوئی ورلا سنت۔ آتم دساوے جھب، جو جن پر بھ چرن لگنت۔ امرت جھرنا جھرے وچ نبھ، کوئی نابھ پر بھ درس کھلت۔ اگیاں اندھیر مٹے وچ دیہہ، آتم جوت پر بھ

سد ا جگنت۔ مہاراج شیر سنگھ ناتھ تریلوکی، چپو جنت سدا و سنت۔ پر گٹے کل تریلوکی نندن۔ جوت پر کاش کرے منور مکندن۔ گرسکھ درلا جوڑ ارداس کرے چرن بندن۔ سُتگر ساچا جم پھاس ہرے، انکال سب توڑے بندھن۔ جو جن آئے پربھ سرن پڑے، سوہنگ شبد پربھ چاڑھے رنگن۔ ایکا شبد چلایا او تار نز ہرے، گرسکھ چڑھ پار سب لفھن۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، دیوے درس دان گرمگھ آئے در جو منگن۔ پربھ درس دے حرص مٹائے۔ ہوئے ترِسنا اگن جلائے۔ ایک شبد سوہنگ آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، سادھ سگت درس دکھائے۔ درس دیکھ آتم ترِپتا سیا۔ بھرم بھلکھا سب آتم ناسیا۔ ساچے پربھ چ آتم کیا واسیا۔ ایکا شبد ادھار دے، کلچ دیوے شبد دھرو واسیا۔ آتم امرت بھنڈار دے، ساچی جوت کرے پر کاشیا۔ ساچا درس جوت نزکار، سوہنگ شبد جپاوے سواس سواسیا۔ اٹھ چو جاگ وقت وہایا۔ اٹھ چو جاگ، پت پر میشور گھر میں پایا۔ اٹھ چو جاگ، نہ کلنک کل پائی مایا۔ اٹھ چو جاگ، کلچ ویلا پربھ ملن دا آیا۔ اٹھ چو جاگ، بھل بھل کیوں جنم گوایا۔ اٹھ چو جاگ، جوت سروپی پربھ کلچ کھیل رچایا۔ اٹھ چو جاگ، جھوٹھے دھنے لاگ، کیوں مان و دھایا۔ اٹھ چو جاگ، ہون پورن بھاگ، لاگ پربھ سرنایا۔ اٹھ چو جاگ، انخد شبد پربھ شناوے راگ، سوہنگ شبد ڈھول و جایا۔ اٹھ چو جاگ، چرن لاگ، ماں جنم کیوں جگت گوایا۔ اٹھ چو جاگ، ساچے پربھ ہتھ سر شٹ واگ، کلچ بیڑا کپڑا رڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد شناوے از اگ، آتم ڈھن ڈچ دیہہ وجایا۔ اٹھ چو جاگ، جگت وکاری۔ اٹھ چو جاگ، کلچ مایا دھاری۔ اٹھ چو جاگ، لاگ پربھ چرن دواری۔ اٹھ چو جاگ، چھڈ جھوٹھے دھنے جگت سنساری۔ اٹھ چو جاگ، جھوٹھی دسے سب جگت پساري۔ اٹھ چو جاگ، کلچ پر گٹے نہ کلنک او تاری۔ اٹھ چو جاگ، چرن لاگ، دیوے درس کرش مراری۔ اٹھ چو جاگ، کلچ آیا مہاراج شیر سنگھ نزاں نز او تاری۔ جاگ جاگ جاگ، پربھ آن جگایا۔ راگ راگ راگ، سوہنگ ساچا راگ شنایا۔ لاگ لاگ لاگ، چرن چپو پربھ ابناشی کل ڈچ آیا

۱۶ ساون ۲۰۰۸ کرمی چکراتے وہار ہویا

سری رنگ بیکنٹھ نواسی۔ مچھ کچھ کورم آگیا اوڑا۔ تین لوک پربھ چرن کی داسی۔ جوت جگائے پرگٹ نہلکنک گھنک پڑا۔ جگو جگ اٹل پربھ ابناشی۔ کلنج جامہ دھار، انت کرائے مدراما۔ جن بھگتاں چیج سوار، رسن سوہنگ جپائے سواں سواسی۔ بے کھاں

بھنک شد جندار جاگ۔

- بھاگ بھاگ بھاگ، بے مکھ پربھ درتے بھاگ، سوہنگ شبد پربھ بان لگایا۔ ناس ناس ناس، بے مکھ کلنج چپو ناس، مد ماس آہار بنایا۔ آگ آگ آگ، کلنج جوت لگائی آگ، کلنج انتم کھیل رچایا۔ ناگ ناگ ناگ، باشک تشک تیری چیج ناگ، تین مُدھار اپر آسن لایا۔ جاگ جاگ جاگ، کلنج چپو جاگ، نہلکنک جامہ دھار کلنج آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا جوت سروپی کلنج کھیل رچایا۔ جن بھگتاں دے دکھائے، پربھ ساچا چیج دوارا۔ نہلکنک رہیا ورتائے، کلنج سوہنگ شبد بھنڈارا۔ کوئی ورلا جھولی پائے، جو جن آئے پربھ چرن دوارا۔ بے مکھ سُن سادھ سوائے، سوہنگ شبد پربھ بان مارا۔ جن بھگت پرگٹ جوت پربھ باہوں پکڑ ترائے، کلنج سَت اوڑا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، جن بھگتاں دیوے در دربارا۔ دیانند پربھ سدا دیا۔ بھگت و چھل آپ رکھوال۔ جگو جگ جن بھگتاں پربھ سدا نہماں۔ دیوے درس جگائے جوت پربھ انٹکال۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، آتم جوت دیوے بال۔ آتم اُتپت کمایا پت۔ ایکا جوت اُپجاوے سَت۔ سادھ سُنگت پربھ ورتاوے پربھ ساچی مت۔ مہاراج شیر سنگھ انٹکال گر سکھاں رکھے پت۔ پت پرمیشور پربھ انتر جامی۔ دُشت سنگھار سدا نہماں۔ کلنج پرگٹ جامہ دھار، نہلکنک سرب سوامی۔ بے کھاں کرے خوار، انت کلنج کوئی نہ دیسے کامی۔ جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈار، ساچا دان دیوے پربھ دانی۔ بے کھاں کرے خوار، کوئی نہ دیسے کلنج ایکھانی۔ سادھ سُنگت چرن پربھ ہر کا دوار، سوہنگ شبد رسنا گائے پد نربانی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا شبد ورتار، سَت سَت سَت ورتائے پربھ ساچا چیج ورتانی۔

کرے خوار، جو در آئے کرن ہاسی۔ **لُجُج** بنایا پربھ سچھنڈ دوار، دھرے جوت سرب گھٹ واسی۔ گر سکھاں بخشنے پربھ چرن دوار، ساچی پربت جگت رہا سی۔ ایکا شبد دیوے ادھار، ہوئے کایا وچوں ناسی۔ ندری ندر کرے پربھ پار، نہ کلناک گھنک پر واسی۔ گھنک پر واسی تیرا قھر گھر۔ سنجگ دپسے ساچا ور۔ پر گلاؤے جوت نہ کلناک او تار نر۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن لاگ گر سکھ جائے تر۔ تار نہارا سمر تھ جگت آکاریا۔ جامہ دھار نہ کلناک پر گٹ جوت کرے نہاریا۔ ایکا شبد سوہنگ وجائے ساچا ڈنک، چار ورن کرائے بے بے جیکاریا۔ ایک کرائے پربھ راؤ رنک، سنجگ ساچا ہوئے ورتاریا۔ مهاراج شیر سنگھ جامہ دھار، جن بھگتاں کاج سواریا۔ جگت تار آیا جگت پت۔ جوت آکاری جیو جنت ادھاری، جوت پر گلاؤے جگو جگ بنت۔ دشٹ سنگھاری جن بھگت ادھاری، لُجُج آیا پاربرہم اچت۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جن بھگتاں امرت آتم دیوے ست۔ آتم امرت پربھ ور کھایا۔ نجانند نج ماہ اپایا۔ شانت کرائے ست سروپی، سست پر کھ اپایا۔ مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک، جوت سروپی کھیل رچایا۔ سنجگ ہوئے پربھ ست ورتار۔ سوہنگ شبد چار ورن ہوئے ادھار۔ جوت نرجن ساچا کرے جوت آکار۔ جن بھگتاں رنسا جپ آتم کیا اجیار۔ آتم اجیار دپسے گھر سچھنڈ دوار۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ شبد دیوے جگت بھنڈار۔ گر گھ تیری دھن دھن دھن وڈیائی۔ نہ کلناک چرن لاگ، لُجُج سیو کمائی۔ بے مگھ لُجُج دڑاچار، درمت دیہہ کرائی۔ مهاراج شیر سنگھ لُجُج جامہ دھار، اچرج کھیل رچائی۔ لُجُج اچت کرے پربھ کھیل۔ جن بھگتاں جوت سروپی کیا میل۔ آتم جوت جگائی بن باتی بن تیل۔ مهاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، بے مگھ جلائے پا آتم جوتی تیل۔ نہ کلناک نر او تاری۔ جامہ دھرے مات لوک، گھنک پر بنے سچھنڈ دواری۔ جوت جگائے وچ تین لوک، چار گنٹ کرائے بے بے جیکاری۔ بے سکھاں ورتے گھر گھر سوگ، رنسا کیا مد ماس اہاری۔ مهاراج شیر سنگھ کل تیری جوت، جن بھگتاں سوہنگ نام دیوے سدا خماری۔ سوہنگ شبد سدا گنوںت۔ رنسا جپائے پر گٹ نہ کلناک بھگونت۔

ستجگ مان کرائے، سنت منی سنگھ ویچ چو جنت۔ چج جوت ویچ للاٹ ڈکائے، پر گٹ نہ کنک کل ساچا کنت۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکچ پر کاشے، مایا پائی جگت بھلایا۔ اپنا بھیو پر بھ آپ چھپایا۔ جامہ دھار نہ کنک، ٹکچ چیو انت ناس کرایا۔ جن بھگتاں سوہن
دوار بنک، پر بھ جوت سروپی ڈیرہ لایا۔ ایکا شبد چلاوے اک رکھاوے انک، ساچا شبد ستجگ چلایا۔ نہ کوئی دیسے راؤ رنک، چار ورن پر بھ
اک کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن دوار، گر سکھ کر نہ مسکار بار انک، ٹکچ بیڑا پار کرایا۔ ٹکچ پار کرے پتیارا۔ ایکا شبد دیوے سوہنگ
نام ادھارا۔ دھرے جوت جگت آکار، بیٹھ اڈول آپ نِزادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ساچے بول، ستجگ ورتے سوہنگ تیرا ست ورتارا۔
سوہنگ شبد ست پُرکھاں گایا۔ ساچا شبد ست سروپ ویچ ہردے وسایا۔ جوت جگائے نہ کنک انوپ، انده اگیان پر بھ دے مٹایا۔ درس
دکھاوے پر بھ سوچھ سروپ، دسم دوار پر بھ کھول وکھایا۔ نظری آئے بن رنگ روپ، جوت سروپی پر بھ جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ کل
وڈا بھوپ، ٹکچ کھپائے ستجگ ساچا لایا۔ ٹکچ مٹے مٹ جائے اندھیارا۔ ایکا جوت دھرے ٹکچ پر بھ ایکا ایکنکارا۔ جگو جگ جوت سروپ
پر بھ مات لئے او تارا۔ ٹکچ جامہ دھار، گھنک پُر بنائے سچ گھنڈ دوارا۔ جن بھگتاں کرائے بے بے جیکار، ایکا نام شبد دیوے ادھارا۔ گر
چ پ ٹکچ جنم سوارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا جوت پر کاش، ٹکچ مٹے انده اندھیارا۔ نہ کنک جوت سروپ پر کاشیا۔ ٹکچ انتکال مٹاوے
پر بھ ابناشیا۔ ساچی جوت جگت پت، سادھ سنگت ویچ کرے واسیا۔ مہاراج شیر سنگھ کلکنہ، بے گھ ٹکچ تیرے در توں ناسیا۔ بے گھ ٹکچ
چیو، مد ماس آہاری۔ جن بھگت امرت رس پیو، آتم رہے پر بھ نام خماری۔ بے گھ ٹکچ چیو، آتم رہے سدا ہنکاری۔ گر گھ ساچے چے در
تھیو، پر بھ چرن کرن آئے نہ مسکاری۔ ٹکچ جامہ دھار نہ کنک، سنت منی سنگھ تیری چیح سواری۔ سنت منی سنگھ پر بھ مان دوایا۔ سوہنگ شبد
پر کاش کر، جوت سروپی دیپ جگایا۔ ویچ مستوانے واس کر، نہ کنک کل پائی مایا۔ ساچا پر بھ ساچا پر کاش کر، رانا سنگرور بُنھ چرن لیایا۔ راج

تاج انگکال پر بھ ناس کر، شبد منی سنگھ تیرا سچ کرایا۔ والی ہند چرن پر بھ داس کر، جوت سروپی درس دکھایا۔ ہوئے ممتا و چوں ناس کر، آتم جھرنا پر بھ نجھروں جھرا یا۔ جھوٹھی دیہہ ساچے پر بھ ویچ واس کر، بھر کپاٹ کھول دکھایا۔ ساچی جوت ویچ پر کاش کر، والی ہند پکڑ ویچ چرن بھایا۔ نہکنک جوت سروپی پر کاش کر، اپنا بھیو آپ گھلایا۔ شبد گن آتم ڈھن، مہاراج شیر سنگھ ساچا بان سوہنگ لایا۔ ساچا بان جگت پر بھ لائے۔ چار گنٹ ہاہاکار کرائے۔ جن بھگتاں رنسا بے بے جیکار کرائے۔ نہکنک کل جامہ دھار، جوت سروپی سچ دکھایا۔ ایکا جوت کر آکار، اگن جوت جگت جلا یا۔ مہاراج شیر سنگھ کل سست ورتار، کل ساچا شبد سوہنگ چلا یا۔ انگکال ٹھیک آئی ہار۔ وید اتھر بن پر بھ کرے خوار۔ سوہنگ شبد جگت کرے آکار۔ جن بھگتاں دیوے ساچا نام ادھار۔ جو جن آئے نہکنک تیرے دربار۔ مائس جنم ٹھیک کر گئے پار۔ سنجگ ہوئے سست تیرا ورتار۔ مہاراج شیر سنگھ نہکنک، جوت سروپی تیرا آکار۔ جوت دھرے پر بھ سمر تھ۔ سنجگ دیوے سوہنگ ساچی و تھ۔ بے گھاں پائے شبد سروپی پر بھ نتھ۔ بے گھ جیو ٹھیک ہوئے سرب بھتھ۔ سادھ سنگت انت ٹھیک نہکنک رکھے سر ہتھ۔ سوہنگ ساچا نام سنجگ چلایا ر تھ۔ مہاراج شیر سنگھ نہکنک سدا سمر تھ۔ آوے جاوے جگت پر بھ داتا۔ ٹھیک کھیل کرائے، ورتائے رنگ اک راتا۔ شبدی شبد میل کرائے، جن بھگتاں چرن رکھائے ناتا۔ ٹھیک اچرج کھیل ورتائے، جوت دھرے جگت پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ سست سست ورتاوے، سست پُر کھ بدھاتا۔ سست سست ورتے سب تیرا بھانا۔ انگکال ٹھیک کوئی نہ دیسے راجا رانا۔ جوت سروپ پر گٹ نہکنک، راؤ رنک اک کرانا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھیک ورتاوے ساچا اپنا بھانا۔ پر گٹ نہکنک دیوے درس اموگھ۔ سوہنگ شبد گیان دوائے، کٹے ہوئے روگ۔ آتم جوت جگائے، آتم میٹائے سوگ۔ سُن سادھ گھلائے، سست جگائے جوت۔ سوہنگ شبد ڈھن وجائے، مہاراج شیر سنگھ گر سکھ جگاوے جوت۔ گر سکھ پر بھ جوت کیا آکارا۔ سوہنگ شبد ساچی آتم ڈھن کرے دھنکارا۔ جن بھگت ٹھیک واچا، پر بھ ملیا

اگم اپارا۔ بے مکھ آئے در ناچا، انت جائے جھلکھ مارا۔ گر مکھ ملیا پربھ ساچا، نہ کنک دکھاوے سچھند دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی، فلنج کیا جوت سروپ پسرا۔ جوت سروپ جگت پربھ آیا۔ بے مکھ جیو فلنج بھیونہ پایا۔ پر گٹ جوت نہ کنک، جوت سروپ ویچ سکھ سمایا۔ نظر آئے نہ رنگ روپ، گیان گوجھ پربھ بھیو گھلایا۔ پربھ کی مہما بڑی انوپ، اگادھ بودھ بودھ اگادھ ساچا شبد جگت لکھایا۔ شبد سروپ فلنج جیو سرب ہوئے سوگ، نزک نواس دوایا۔ سادھ سنگت پربھ رکھے مکھ، ساچا چھتر سر جھلایا۔ دھارے جوت انند بنود، نہ کنک پربھ نام لکھایا۔ جوت سروپی پربھ وڈ داتا جودھ، جھوٹھی سر شٹ پربھ لئے کھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جامہ دھار نہ کنک گھنک پوری پربھ مان دوایا۔ گھنک پُر واسی کل تیری وڈیائی۔ نزراں نہ کنک فلنج جوت پر گٹائی۔ گر مکھ ساچا پربھ درس کر نین، آتم جوت پربھ دئے جگائی۔ آتم جوت ہوئے اجیار، اگیان اندھیر سرب میٹ جائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے جامہ دھار، فلنج جھوٹھی کھیل میٹائی۔ جوت سروپ پربھ سد ورتارا۔ ایکا جوت اٹل، ایکا ایکنکارا۔ فلنج جامہ دھاریا، نہ کنک او تارا۔ باشک سچ تجائبی، پربھ نین مُدھارا۔ کل جوت سروپی کھیل رچایا، ساچا جوت کیا ورتارا۔ پربھ اپنا بھیو چھپایا، بے مکھاں نہ دیسے پربھ دوارا۔ گر سکھاں جوت سروپی دیپ جگایا، سچ دیسے نہ کنک تیرا دربارا۔ پربھ ابناشی اپنے چرن لگایا، کھول دیبا دسم دوارا۔ سُرت شبد پربھ میل کرایا، اُچے دھن مٹے دھندوکارا۔ پربھ جوتی جوت ٹکایا، کھول دیبا پربھ دسم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ اپنا بھیو گھلایا، سچ دکھایا سَت پُرکھاں سچھند دوارا۔ سچھند گر سکھاں دھام۔ ایکا جوت جگائے ایکارام۔ او انگ آپ، سوہنگ اُبجاۓ ساچا نام۔ نہ کنک کل آیا، جوت سروپی پھریا جام۔ گھنک پُر دھام سہایا، جوت دھرے وشنوں بھگوان۔ فلنج بھیکھ وٹایا۔ اچرن کھیل کیا، پائی جگت مایا۔ مہاراج شیر سنگھ کوئی نہ جانے تیرا نام، جگت بھلیکھا پایا۔ کیا جوت پر کاش، بھانا ورتایا نہ بھیو جنایا۔ فلنج پربھ ابناش، گر سکھ ترایا۔ نہ کنک درس دکھایا۔ سوہنگ شبد جپایا سواس سواس، سادھ سنگت پربھ

دے درس مان دوايا۔ پر گٹ جوت مات لوک، سوچھ سروپ درس دکھایا۔ نہ کنک جوت نرنکار۔ گلچ تیرا جوت سروپی آکار۔ کوئی نہ جانے گلچ جیو اپجائے، پر گٹ نہ کنک او تار۔ دھن دھن گر سکھ سکھ ساچے درس دیوے کرش مُرار۔ بے مکھ بھنے جوں بھٹھیا لے دانے، انتکال کل ہوئے خوار۔ گر سکھ ساچا پر بھ چرن رنگ مانے، جوت جگائے پر بھ اپر اپار۔ جو جن چلے گلچ نہ کنک تیرے بھانے، سوہنگ شبد آتم دھرے ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سَت پُر کھاں دیوے نام ادھار۔ نام ادھار دیوے پر بھ ادھاری۔ سوچھ سروپ پر گٹ، نہ کنک نز او تاری۔ سنجگ ساچی دیوے، منی سنگھ تیرے ہتھ سکداری۔ چار درن آئن چرن، سوہنگ شبد ہوئے بے بے جیکاری۔ چرن لاغ راو رنک سب تران، دیوے پر بھ بھگت بھنداری۔ ستگر منی سنگھ، سنجگ ساچی ہووے تیری سرن، نہ کنک لکھاوے لیکھ، پر گٹ جوت پر بھ لکھاری۔ سنجگ منی سنگھ سنجگ ملے وڈیائی۔ اُچ پدوی وِچ مات دے آئی۔ ساچا شبد مارے جگ تک، اُوچ پیچ کوئی رہن نہ پائی۔ جن بھگت جوت جگائے جوں تریتا جنک، آتم ترکھا دے مٹائی۔ جوت پر کاش کرے گلچ واسی پُری گھنک، چار گنٹ پے جائے دھائی۔ گر سکھ کر نمسکار بار انک، نہ کنک کل ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت کل پر گٹائی۔ پر گٹ جوت اگم اتحاد۔ سنجگ دیپے دوسر کوئی نانہہ۔ سوہنگ ساچا شبد، سنجگ دساوے ساچا راہ۔ آتم اپجاوے دھن، جن بھگت آتم گیا سما۔ نہ کنک گلچ جیونہ جانے تیرے گن، جوت سروپی گلچ کھیل لیا رچا۔ گلچ کھیل جگت رچایا۔ جگو جگ لے او تار، پر بھ ایکارنگ رنگ ورتایا۔ جامہ دھار نہ کنک، کھنڈ برہمنڈ اٹھایا۔ برہما گوائے مان، انتکال جگ چوتھے پر بھ وِچ جوت ملایا۔ جامہ دھار نہ کنک، گر سکھ ساچے گلچ مان دوايا۔ سنجگ ورتے سَت سَت سَت، برہم لوک سنگھ پال بھایا۔ چوتھے جگ پر بھ جوت دھر، انتکال کل دھڑو کرایا۔ ساچی جوت ملائے پر بھ چوتھے جگ، انت کھیل مٹایا۔ گر سکھ ساچے جوت پر کاش کر، سچکھنڈ پر بھ چرن نواس دوايا۔ سنجگ ساچا سَت سَت پر بھ واس کر، سنگھ سوَرن سچکھنڈ

دوار بھایا۔ جو تھا جگ کلچک نہ کلنک ناس کر، سُتھگ ساچا سَت سَت ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاش کر، سادھ سُنگت پر گٹ درس دکھایا۔ سادھ سُنگت جاپے سچھند دوار، پر گٹ جوت دھرے کل نہ کلنک او تار۔ ساچی جوت پر گٹائی تریتے ساچے رام او تار۔ کلچک جامہ دھاریا، نہ کلنک او تار۔ جن بھگت کا ج سواریا، دیوے درس اگم اپار۔ بہتر جاے پر بھ لیکھ لکھا رہیا۔ گوپنڈ لکھا یا شبد اپار۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تاریا، لکھت لکھائی اپر اپار۔ لکھاوے لکھت پر بھ کلچک لیکھ۔ کلچک پر گٹ آیا، جوت سروپی کیا بھیکھ۔ سادھ سُنگت پر بھ درس دکھایا، جن بھگت ان پر بھ لیا ویکھ۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھرا یا، چار ورن کرائے ایک۔ ایک ورن پر بھ ایکا ذاتی۔ ایکا شبد چلائے ایکا رنگ راتی۔ دوسر کوئی رہن نہ پائے، چار ورن پر بھ جوت جگائے ایکا باٹی۔ پر بھ درس جن سو بھا پائے، گرچن سُتھگ ہووے ساچی ناتی۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، مات پاتال آکاش، پر بھ جوت آکارا۔ کلچک کرے جوت پر کاش، میٹ جائے کل دھنڈو کارا۔ بے مکھ چو انت ہوئے ناس، لیکھ لکھائے نہ کلنک او تارا۔ جو جن کرن چرن پر بھ واس، ساچا شبد پر بھ دئے ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا جوت سروپی واس، گرمکھ آتم کرے اجیارا۔ گر سکھ آتم اجیاری۔ سوہنگ شبد دیوے نہ کلنک او تاری۔ جوت جگائے سَت ورتائے، ساچا پر بھ اگم اپاری۔ دس نہ آئے ویچ رہائے، سد نر ادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے کلچک بھانا ورتائے، نہ کلنک نر او تاری۔ مہاسار تھی جگت پر بھ آیا۔ کلچک رتھ شوہ دریا رڑھایا۔ سُتھگ ساچا سَت سَت، سُتھگ ساچے لایا۔ ہر دے جن بھگت ان وس وس کر، آتم رنگ چڑھایا۔ سوہنگ ساچا شبد آتم رس کر، بخانند نجح ماہ پایا۔ ساچا راہ سُتھگ پر بھ دس دس کر، سوہنگ شبد سنایا۔ جن بھگت ان کلچک ہس ہس کر، رنسا گایا۔ بے مکھان نہ کلنک در توں نس نس کر، اپنا مکھ چھپایا۔ جوت پر کاش گر سکھ دے رو سس کر، گر آتم جوت جگایا۔ ساچی دیہے ویچ پر بھ وس کر، دسم دوار گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نہ کلنک، سُتھگ ساچا راہ چلایا۔ سُتھگ تیری سَت وڈیائی۔ سوہنگ ساچا نام تیرا ہووے

سہائی۔ جامہ دھار نہ کلنک، مات لوک دیوے وڈیائی۔ پر گٹی جوت نر ائن، مہاراج شیر سنگھ تیرے نام دہائی۔ سوہنگ شبد چو سُرت گھلائے۔ سوہنگ شبد چو آتم دھن اپجائے۔ سوہنگ شبد چو اندھ اندھیار مٹائے۔ سوہنگ شبد چو ساچا جھرنا وچ دیہہ جھڑائے۔ سوہنگ شبد چو جوت سروپی جوت میل کرائے۔ سوہنگ شبد چو پر گٹ جوت نہ کلنک، چار ورن پر بھ جھوٹی پائے۔ سوہنگ شبد چو ایک ایک جگت رہ جائے۔ سوہنگ شبد چو کھانی بانی سرب مٹائے۔ سوہنگ شبد چو قرآن انجلیل کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ شبد جپ چو پر گٹ نہ کلنک اپنی کل ورتائے۔ سوہنگ شبد چار گنٹ پر بھ باں لگائے۔ سوہنگ شبد جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ سوہنگ شبد بے کمھاں آتم اگن جلائے۔ سوہنگ شبد گر سکھ آتم ترکھا بُجھائے۔ سوہنگ شبد گلچ سارا بھکیٹھ مٹائے۔ سوہنگ شبد سَتِجگ ساچا سچ سچ ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، ساچا شبد سوہنگ سَتِجگ ورن چار چلائے۔ سَتِجگ ورتے ورتائے سَت۔ پر بھ سَت سروپ، دیوے ساچی مت۔ سوہنگ شبد آتم رکھاوے چو یت۔ چار ورن پر بھ کرائے ایکا ت۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِجگ ساچا، سَتِجگ ورتائے سَت سَت سَت۔ سَت ورتائے سَت دیالا۔ جن بھگتاں دیوے درس گر گوپala۔ سادھ سنگت انت گلچ ہوئے رکھوا لا۔ پر بھ چرن دوار گلچ دیسے ساچی دھرم سالہ۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا درس اپار، سوہنگ ملے آتم ساچی مala۔ سوہنگ جنائے پر بھ سرناگت۔ جن بھگت پر بھ را کھے پت۔ گلچ جو نہ جانے نہ کلنک تیری مت گت۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ مات جوت پر گٹاوے جگو جگ نت۔ جگ جگ جگت پر بھ آئے۔ آون جان جان آون پر بھ کھیل رچائے۔ جن بھگتاں دیوے مان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ گلچ چو انجان، نہ کلنک نہ جان تیری سوئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گلچ ورلا گر سکھ جانے کوئی۔ جانے سو جس پر بھ آپ جنائے۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، مُرار کرشن درس دکھائے۔ دیوے درس پر بھ گر سکھ ساچے، پر بھ آتم ترکھا مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ گلچ پر گٹ، گر کمھاں آتم جوت جگائے۔ آتم جوت دیوے آتم ادھاری۔

سماچی درشت گھلانے، پربھ ساچا شبد ادھاری۔ آتم اجل کرائے، ایک دسائے نین مداری۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلکھ پر گٹ، سادھ سنگت تیری پنج سواری۔ پنجم جیٹھ وِچ مات ملے وڈیائی۔ سماچی جوت نر نائز، ٹلکھ پر گٹائی۔ جامہ دھار پربھ نہ ہلنک، جوت سروپ گھنک پری سَت جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ کر جوت آکار، ٹلکھ سماچی جوت پر گٹائی۔ پنجم جیٹھ پربھ آیا۔ دھار کھیل پڑھ بھج کھایا۔ ساول سُندر کرشن گھنئیا، جامہ دھار نہ ہلنک کل آیا۔ پنجم جیٹھ پر گٹ جوت، جن بھگتاں درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچے ٹلکھ جامہ دھار، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ پنجم ریزڑی تیری رُت سہائی، پچ پربھ مات لوک جوت پر گٹائی۔ پنجم ریزڑی تیری رُت سہائی، سُنگھنڈ نواسی سماچی جوت وِچ مات لکائی۔ پنجم ریزڑی تیری رُت سہائی، ٹلکھ ہوئے جوت پر کاش، گھنک پری ہووے رُشنائی۔ پنجم ریزڑی تیری رُت سہائی، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سماچی جوت سَت پر گٹائی۔ پنجم جیٹھ پنجم جگ آیا۔ چوتھے جگ دا پربھ انت کرایا۔ کلو کال انتکال، پربھ ساچے کھیل مٹایا۔ پنجم جیٹھ جامہ دھار، نہ ہلنک کل آیا۔ سوہنگ ساچا شبد ادھار، سُنگر ساچے راہ چلایا۔ پنجم جیٹھ سُنگر ساچے تیری وڈ وڈ وڈیایا۔ آتم دوس پربھ چار ورن وِچ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت نہ ہلنک اپنا بھیو شبد روپ گھلانیا۔ شبد روپ پربھ شبد لکھاوے۔ ٹلکھ جامہ دھار، نہ ہلنک سَت اُبجاوے۔ اک کرائے راؤ رنک، اُوچ پنج کوئی دس نہ آوے۔ چار ورن اک کرائے۔ سُنگر ساچے تیرے لیکھ لکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ داسی پری گھنک، وِچ مات سماچی جوت پر گٹاوے۔ پنجم جیٹھ پنجم آیا۔ پربھ ابناشی ٹلکھ پھیرا پایا۔ ٹلکھ جیو وناسی، مدرا ماس آہار بنایا۔ گرگھ ساچے پربھ چرن رہراںی، ساچا شبد رنسا گایا۔ چار گنٹ پربھ چرن کی داسی، جوت سروپ گیان دوایا۔ ہوئے ممتا وچوں ناسی، آتم جوت پربھ دے جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ٹلکھ پائی اپنی مایا۔ ٹلکھ مایا جگت بھلایا۔ پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ جوت سروپی پربھ بھیو رکھایا۔ گر ساچے پر گٹ جوت، نہ ہلنک کل درس دکھایا۔ سادھ سنگت ساچے پربھ، ساچا شبد رسن

شنايا۔ جو جن آئے پر بھ در دے منگت، ساچا شبد سوہنگ پر بھ جھوی پايا۔ سوہنگ شبد جن آخر چاڑھے رفت، آخر دھن وِچ دیهہ وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سکھاں جوت سروپی درس دکھایا۔ جو جن آئے، پر بھ درس بھکھاری۔ سو جن سوہنگ نہ کنک تیرے چرن دواری۔ آخر اپچے سوہنگ دھن دھنکاری۔ ساچی جوت سچ آخر کرے اجیاری۔ ساچی بھچھیا دیوے، جو جن آئے پر بھ در بھکھاری۔ جامہ دھار کل نہ کنک، جن بھگتاں چیح سواری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، ساچی جوت وِچ مات اتاری۔ مات لوک پر بھ سدا آون جانیا۔ کلگ نہ کنک ور لے گر مکھ پچھانیا۔ جوت سروپی پر بھ جوت پر کاش کر، تختوں لاہے راجے رانیا۔ جن بھگتاں ہر دے واس کر، دیوے مان سنتجگ نہانیا۔ چار ورن چار گنٹ پر بھ چرن داس کر، ساچی جوت سنتجگ پر گٹانیا۔ ساچی سادھ سنگت پر بھ واس کر، سوہنگ شبد وجائے دھنکانیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتجگ ساچی جوت پر کاش کر، سوہنگ سچ شبد جن بھگتاں کن^۲ شنايانا۔ بھگتاں پر بھ شبد شنايا۔ امرت آخر سچ، سوہنگ آخر میگھ ورسایا۔ جامہ دھار نہ کنک، ایکا شبد چار ورن چلايا۔ چار گنٹ سوہنگ تیرا وجائے ڈنک، مہاراج شیر سنگھ سنتجگ تیرا مان رکھایا۔ گر سکھ ساچے، کل ساچی جوت پر کاش۔ گر سکھ ساچے، تیرا مٹے اندھ وشواس۔ گر مکھ ساچے، سوہنگ شبد جپ سواس سواس۔ گر سکھ ساچے، ایکا جوت پر بھ کرے پر کاش۔ گر سکھ ساچے، ساچا ملے پر بھ ابناش۔ گر سکھ ساچے، کلگ ہووے تیری رہراس۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، تیری آخر کرے نواس۔ ساچا پر بھ آخر نواسیا۔ کلگ بے مکھ جیو، ساچے در توں ناسیا۔ کلگ کیا آہار، رنسن لائے مدرما ماسیا۔ سوہنگ شبد تیرا ورتار، بے مکھ جیو جگت وناسیا۔ سادھ سنگت تیری رسن بے بے جیکار، سوہنگ ساچا شبد گر سکھاں بھاسیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، میل ملائے پر بھ ابناشیا۔ گر سکھ میل، پر بھ جوت ملایا۔ نرمل ساچی جوت، گر مکھ ساچا وِچ سمایا۔ سکھ گر گر سکھ مات لوک ساچی گوت، ساچا مگ پر بھ جگت چلايا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک کل پر گٹ جوت، سوہنگ ساچا شبد شنايانا۔ سوہنگ شبد جس جن

بھکت پر شد جندار جماگ - ۱

وکھانیا۔ چرن لاغ، کلگ پر بھ نہ کنک پچھانیا۔ سوہنگ ساچا پر بھ دیوے ور، جنم مرن دا گیر مٹانیا۔ درس دکھاوے انکال او تار نر، وچ جوتی جوت ملانیا۔ گر کمھاں ملیا سچھند انت ساچا گھر، سوہنگ شبد ساچا میل ملانیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ مات لوک سد آون جانیا۔ مات لوک پر بھ جوت سروپی آیا۔ آون گوں تین بھون، کلگ جیو بھلایا۔ جامہ دھار نہ کنک، شبد سوہنگ رسن الایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کلگ پائی الٹی مایا۔ کلگ مایا جیو بھلائے۔ جوت سروپ پر گٹ پر بھ، کلگ درس دکھائے۔ ساچی قلم دگائے مار، بچن منی سنگھ سَت ورتائے۔ بے کمھاں کرے خوار، دکھ بھکھ جگت ہو جائے۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار، سنگر ساچا کلگ لائے۔ نر ناری ہوئے خوار، ایسی کلا پر بھ کل ورتائے۔ بے کمھاں نہ دیسے سَت دربار، کلگ مایا پر دہ پائے۔ انت آئی کلگ ہار، کوئے نہ ہوئے سہائے۔ سادھ سُنگت نہ کنک تیرے چرن پیار، سوہنگ شبد چڑھائے ساچی نائے۔ جو جن آئن پر بھ چرن دوار، ساچا پر بھ ہوئے سہائے۔ سوہنگ شبد کلگ دیوے تار، جو جن رنسا گائے۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا درس اپار، کر درس جیو تر جائے۔ دے درس پر بھ آتم درسایا۔ ہر دے ور کھ امرت میکھ پر بھ بر سایا۔ ساچا شبد مٹائے آتم حرص، سوہنگ شبد پر بھ گیان دوایا۔ سادھ سُنگت کلگ جامہ دھار نہ کنک، جوت سروپی میل کرایا۔ جوت سروپی میل، جن بھگتاں پر بھ کرائے۔ امرت جھرنا جھراۓ وچ نبھ، شن سادھ کھول وکھائے۔ جو جن چرن آئے تر جائے سب، نہ کنک تیری وڈیائے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ پر گٹ جوت جھب، سادھ سُنگت تیری تر کھا مٹائے۔ سادھ سُنگت، نہ کنک سر نایا۔ جوت سروپ پر گٹ پر بھ، کلگ ہوئے سہایا۔ دیوے ساچا شبد سوہنگ او دھار، ساچے پر بھ بیر ہتھ ٹکایا۔ مهاراج شیر سنگھ تیرے چرن دوار، نہ پوہے کلگ مایا۔ نہ کنک تیرا دربار۔ کلگ دیسے مات لوک سچھند دوار۔ ایکا جوت دھرے نہ کنک او تار۔ ساچا شبد چلائے، سچ کرے ورتار۔ مهاراج شیر سنگھ تیری سر نائے، گر کمھاں ملیا سچھند دوار۔ گر سکھ گر کمھ پر بھ دیا کمائی۔ کلگ جامہ دھار،

سماچی دیوے پربھ وڈیائی۔ ساچا کر جوت آکار، شبد سُرت پربھ میل ملائی۔ پرگٹ جوت پربھ نِزادھار، نِہاری وِچ سکھ سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہہلکنک، دوسر کوئی دیسے ناہیں۔ وڈ وڈ آپ وڈ وڈیار۔ سوہنگ ساچا شبد کرے ورتارا۔ جامہ دھار نہہلکنک، جن بھلگتاں دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجَك ورتے تیراست ورتارا۔ جوت سروپی پربھ در ماد۔ ساچا سوہنگ شبد آتم دھن وجائے ناد۔ کھول وکھائے پربھ آتم شن، گر سکھاں سنائے ساچا راگ۔ مہاراج شیر سنگھ چرن لائے کل، گر سکھ ساچے سَتْجَك ساچے سادھ۔ سادھ سنگت پربھ چرن نواسی۔ پرگٹ جوت دیوے درس، ساچا پربھ گھنک پڑ واسی۔ گلچ مایا، گر سکھ در تیرے توں ناسی۔ گلچ ملیا نہہلکنک، پربھ ابناشی۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجَك ساچا، سَتْجَك سدا نواسی۔ سَتْجَك پُرکھ گر سکھ وڈ ہنسا۔ اُتم کرائے وِچ مات پربھ سہنسا۔ گر سکھ ساچے پربھ تیری ساچی انسا۔ سَتْجَك چار ورن نہہلکنک تیرا ساچا بنسا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجَك ساچا، سَتْجَك اُبجاوے ساچی انسا۔ چوٹھا دیپک پربھ آپ بُجھایا۔ جوت سروپی جوت پربھ جوت ملایا۔ وید اتھر بن انتکال پربھ آن مٹایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی، کوئی کل رہن نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ نہہلکنک، بھانا کل ورتایا۔ گلچ مول جائے گوا کے۔ آپ کھیل گلچ وِچ مات مٹا کے۔ چوٹھا دیپک چوٹھا جگ جائے بُجھا کے۔ ساچا شبد سوہنگ سَتْجَك ساچا شبد لکھا کے۔ ایکا جوت آپ پربھ اوانگ، ایکا نام جائے جگت ورتا کے۔ دوسر رہے نہ کوئی دوانگ، سوہنگ شبد سَتْجَك پر گئے گلچ ساچا بھیکھ مٹا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نہہلکنک، سوہنگ جائے سَتْجَك ساچی ناؤ چلا کے۔ سوہنگ ساچی پربھ ناؤ چلائی۔ آتم سُرت سُرت چيو، شبد سُرت دا میل ملائی۔ شبد سُرت ہووے میل، آتم جوت پربھ وِچ پرگٹائی۔ پر گئے جوت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری ترپت مٹائی۔ پورا گر دیوے بھروا سا۔ جوت سروپ نہہلکنک، وِچ سکھ دے واسا۔ ساچا شبد آکار، جوت سروپ کرے پرکاشا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری شبد دھنکار، کل دیوے درس سب گھٹ واسا۔ درس دے پربھ ترکھا مٹائی۔ سنت منی سنگھ، نہہلکنک

سماچی جوت جگائی۔ ٹھیک ساچے سنت، سماچی سیو کمائی۔ انتکال پر بھ درس دے، جھوٹھی دیہہ تجائی۔ اُتم مان گرسکھ وِچ سہنس دے، وِچ جوتی جوت ملائی۔ سماچی جوت مات لوک وِچ سربنس دے، پر بھ پر گٹائی۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، سنت منی سنگھ تیری لکھائی۔ ستگر منی سنگھ ستگر بنایا۔ سَتْجَك ساچے سچ تخت بہایا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، ساچے ستگر سر چھتر جھلایا۔ ستگر منی سنگھ پر بھ دے وڈیائی، چار ورن سرنی لایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جوت سروپی جامہ دھار، ساچے سنت سَت مان دوایا۔ منی سنگھ تیری دھن وڈیائی۔ دوس رین رین دوس، نہ کلنک سیو کمائی۔ اُبچے شبد وجے دھنکار، آلس نندرا پر بھ سرب مٹائی۔ ایکا شبد انحد چلانے ایکنکار، سماچی قلم سنت ہتھ اٹھائی۔ لکھت لکھائے نہ کلنک اپار، وِچ بھنڈال پر بھ جوت جگائی۔ گرسکھ سیوا کری اپار۔ دھام نیارا پر بھ لکھت کرانے، بے مکھ ہوئے دُشت دُراچار۔ رانے سنگرور در چغلی لائی، بے مکھ مایا دھار۔ سماچی لکھت پر بھ قید کرائی، نہ کلنک نہ پائی سار۔ سادھ سنگت وِچ جیل رکھائی، مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی کر آکار، سادھ سنگت لئے چھڑائی۔ سنت منی سنگھ، ساچا لیکھ لکھایا۔ قلم مار کر خوار، راجا رانا سب تختوں لاہیا۔ سچھنڈ دکھایا نہ کلنک دربار، باقی سب دا مان گوایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت ادھار، وشنوں بھگوان وقت سہیلڑا آن سہایا۔ وِچ مستوانے، سماچی جوت ہوئے رُشائے۔ نہ کلنک لائے لٹکانے، پر بھ چلے اپنے بھائے۔ دوس رین رین دوس چالی، پر بھ ساچا شبد لکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا کل سماچی جوت جگائے۔ مستوانے پر بھ بھرم مٹائے۔ والی ہند پر گٹ جوت پر بھ درس دکھائے۔ راجا رانا رانا راجا، سب سرن لگ جائے۔ جمن کنارے پر بھ جوت آکارے، ساچا دھام نہ کلنک پر گٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ شبد سُرت دے، والی ہند بانہوں پکڑ جگائے۔ بھرم بھلکھے پر بھ جھلایا۔ شبد میل نہ کسے ملایا۔ جوت سروپی ساچا کھیل، نہ کسے جنایا۔ مهاراج شیر سنگھ جن بھگتاں سنگ سہیل، جگو جگ ہوئے سہایا۔ شبد گیان جگت جگائے۔ سوہنگ شبد، نہ کلنک ساچا ناد وجائے۔ سَتْجَك ساچا ڈنک چار ورن دے اٹھائے۔

مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، راؤ رنک اک کرائے۔ جوت پر گٹائے ویچ سنگرور۔ رانا سنگرور آئے پربھ چرن ہدؤر۔ کر درس آتم ہوئے بھرپور۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی جوت اپجاوے گرمکھ ساچے ساچا دیوے نور۔ رانا آئے پربھ چرن دوارے۔ دوئے جوڑ کرے نمسکارے۔ بخششہار بخش پربھ، ڈھیبھ پئے دوارے۔ سرنی آئے رکھ لاج، نہ کنک کرشن مُرارے۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، جو جن آئے پربھ چرن دوارے۔ جو جن آئے پربھ چرن دوار۔ دوئے جوڑ کرے پربھ چرن نمسکار۔ ہوئے ممتا تجے ہنکار۔ سوہنگ ساچا شبد اک، آتم رکھے ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی جوت کرے اجیار۔ جو جن آئے پربھ چرن سیوا۔ دیوے درس وڈ دیوی دیوا۔ سوہنگ ساچا شبد کلنج ساچا میوہ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، کلنج ساچی تیری سیوا۔ ساچی سیوا ساچی بھکھ۔ کلنج پائے کوئی ورلا سکھ۔ دیوے پربھ وڈیائی، آتم کرے ویچ مُن رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کلنج پر گٹاوے ساچے سکھ۔ ساچے سکھ ساچا گر آپ پر گٹائے۔ پر گٹ جوت دے درس، اپنی چرنی لائے۔ آتم مٹائی پربھ ساری حرص، مد ماس وکار تجائے۔ مہاراج شیر سنگھ کلنج ساچا تیرا درس، جن بھگتاں پار کرائے۔ جن بھگت، جگت وڈیائی۔ چنچل مت، چڑھج ہوئے سہائی۔ کلنج جامہ دھار، نہ کنک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، ساچی تیری سرنائی۔

۷۱ ساون ۲۰۰۸ پکرمی چکراتے وہار ہویا

ایکا جوت ایکا ورتار۔ مات لوک جگو جگ پربھ لئے او تار۔ سُتھیگ دھرے جوت، سَت مہروان آپ نزادھار۔ تریتا پربھ پر گٹیا، جوت سروپ رام او تار۔ کلنج پار اُتاردا، پربھ ساچا سچ کرتار۔ دواپر بھیکھ وٹا لیا، جوت دھر کرشن مُرار۔ رگھ ونسی بھر وید کھپا لیا، گیان

گیتا رسن اُچار۔ جن بھگتاں پار کرا گیا، ساچا دے نام ادھار۔ **فُلج** جامہ دھاریا، نہ کنک نر زائن او تار۔ پر گٹ جوت پر بھ ساچا شبد ورتا رہیا، شبد ساچا سوہنگ جگت ادھار۔ سادھ سنگت پر بھ چرن لگا لیا، پر گٹ نہ کنک او تار۔ بے سکھاں بھسم کرا لیا، سوہنگ شبد ماری مار۔ پر بھ فُلج جوت پر گٹا لیا، چار گنٹ ورتے دھندو کار۔ جس جن انکال سوہنگ گا لیا، **فُلج** بیڑا ہویا پار۔ اپنا بھیو پر بھ ابناشی شبد روپ گھلا لیا، مہاراج شیر سنگھ جامہ نہ کنک کل دھار۔ **فُلج** آیا پر بھ گلو نت۔ ساچی مایا پائی، بھلائے سرب جیو جنت۔ ساچا پر بھ دس نہ آئی، **فُلج** جوت دھرے بھگونت۔ نہ کنک کل تیری دڈیائی، جھوٹھی سر شٹ کرے بھسمنت۔ چار گنٹ تیرے نام دہائی، نہ جناوے کسے آدانت۔ جن بھگتاں ہوئے سہائی، شبد ساچا ساچا سوہنگ دیوے منت۔ مہاراج شیر سنگھ **فُلج** پر گٹے جوت سروپ پر بھ اکن۔ **فُلج** آیا پر بھ مُراری۔ رکھی کیش گور دھن دھاری۔ رام رمیا کرشن مُراری۔ پر گٹ جوت نہ کنک، جوت مات آکاری۔ چار درن انکال **فُلج** دس پر بھ چرن دواری۔ سوہنگ دیوے نام ساچا، پر بھ شبد ادھاری۔ ساچی ہووے جوت پر کاش، آتم ہووے جیو اجیاری۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، چار درن تیری سکداری۔ بھگت و چھل جگت پر بھ آیا۔ نر زائن کل جوت پر گٹایا۔ مکنند منور لکھمی زائن، کل بھکیھ وٹایا۔ گرمکھ ساچا پر بھ ویکھے نین، سوہنگ شبد جس رنسا گایا۔ نہ کنک تیرے دوار جو جن رہن، انکال جم پھند کثایا۔ سادھ سنگت ساچی ونج جو بہن، سمجھنڈ پر بھ نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، **فُلج** جامہ دھار گھنک پُری پر بھ بھاگ لگایا۔ بھگت و چھل، اناختاں نا تھ۔ کل دھرے جوت پر بھ رکھنا تھ۔ گوپی نا تھ سگل جیو سا تھ۔ جامہ دھارے نہ کنک مات تریلوکی نا تھ۔ انکال بھئے بھیانک، سادھ سنگت بیر پر بھ رکھے ہا تھ۔ جو جن آئے پر بھ ساچے سر، آتم دکھڑے گئے لا تھ۔ انکال جم ڈن نہ بھرن، ساچے لیکھ پر بھ لکھائے ما تھ۔ نہ کنک تیرے چرن لگ تر، دیوے درس پر بھ رکھنا تھ۔ مہاراج شیر سنگھ **فُلج** پر کاشے سوہنگ ساچا شبد، ستھج چلائے ساچی گا تھ۔ بن مala بھوکھن، کوئ نین۔

سُندر کُنڈل، مکٹ بیجن۔ مہاسار تھی، جگت ر تھوائے۔ جامہ دھارے نہ کلنک، وِچ ہند وین۔ گرگھ فلچ سرن لاگ، آتم کیا ساچے شبد رسین۔ سویا جپو گیا جاگ، ساچا پربھ جوت پر گٹاوے تچے نین۔ سوہنگ شبد سناؤے راگ، جو جن رسانا نہ کلنک نام تیرالیں۔ سرب سر شٹ پربھ ہتھ واگ، بے مکھ انت نہ فلچ رہن۔ سادھ سنگت نہ لاغے داغ، نہ کلنک چرن لاگ انت تر جائے۔ نہ کلنک فلچ جپو کل ویکھ سہنس مورت سہنس نین۔ جوت سروپی کیا بھیکھ۔ رام چند کل درس جپو آتم بھئے انند، نہ دیسے پربھ روپ نہ ریکھ۔ سنکھ گدا چکر پان دھاری، پربھ کی مہما بڑی انوپ۔ فلچ جوت پر گٹائی نہ کلنک جوت سروپی ساچے بھوپ۔ ایکا جوت جگائی فلچ نر بھج۔ پتت پاؤں دکھ بھج۔ ہنکار نوار پربھ بھوکھنڈن۔ فلچ جامہ دھارے نہ کلنک تریلوکی نندن۔ گرگھ ورلے آئے در، سوہنگ دان شبد پربھ منگن۔ ساچا دیسے مات لوک پربھ ساچا، گھر ساچے شبد چڑھائی آتم رنگن۔ فلچ پر گٹ نہ کلنک، دوویں جوڑ جپو کر بندن۔ ایکا شبد دیوے ادھار، انتکال توڑے بندھن۔ گرگھ اجل وِچ فلچ جپو جوں پربھاس چندن۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر، سادھ سنگت درس دان در آئی منگن۔ اچھل چھلن پربھ جگت چھلایا۔ نہ کلنک جامہ دھار، فلچ پائی مایا۔ لیا پربھ او تار، جوت سروپی مات کھیل رچایا۔ فلچ جپو مائس جنم گئے ہار، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ نہ کلنک تیرا سمجھنڈ دوار، فلچ ورلے گرگھ پایا۔ ساچا دیسے نہ پربھ دربار، مد ماس آہار بنایا۔ سادھ سنگت پربھ چرن پیار، اندر راگ پربھ دھن اپجا یا۔ ساچا شبد دیوے ادھار، ساچی جوت وِچ دے جگایا۔ جگے جوت آتم ہووے اجیار، جوت سروپی پربھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے تار، جس جن چرنی سپس جھکایا۔ گر سکھ ساچا، پربھ پار اُتاریا۔ آتم جوت دھرے، ایکا ایکنکاریا۔ سوہنگ ساچا شبد، دیوے جپو اُدھاریا۔ پر گٹ جوت، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری مایا، بے مکھاں انت نہ پار او اریا۔ انت نہ جانے کوئی، نہ پار اُرار۔ جوت جگائے جگت پربھ، ایکا ایکنکار۔ چار ورن کرائے اک سب، ساچا شبد دے ادھار۔ امرت جھرنا جھراوے وِچ بھج، جپو آتم ہووے

ٹھنڈی ٹھار۔ نہ کلنک دیوے وڈیائی سادھ سنگت، جوت دھرے اگم اپار۔ انکال کل ہوئے سہائی، ساچی جوت کر آکار۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ہتھ وڈیائی، سادھ سنگت کلگج دیوے تار۔ سَتِّجگ ساچا شبد ورتنت۔ ایک شبد چلائے، پر گٹ جوت پربھ بھگونت۔ چار ورن چرنی لائے، ایک کرائے سرب چو جنت۔ ساچا شبد دھن اُبجاۓ، جیسا سوہنگ ساچا منت۔ اند انحد ساچا راگ شناۓ، نہ کلنک کل ساچا کنت۔ گر کمھاں جوت ملائے، ایکا جوت کرے پربھ بھگت بھگونت۔ جوتی جوت ملائے، بھگت ادھاریا۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے، جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ سوہنگ شبد جن رسنا گائے، پر گٹ نہ کلنک پار اُتاریا۔ سَتِّجگ ساچی دیوے نائے، سادھ سنگت پربھ کرپا کرے بنواریا۔ جو جن آئے چرن لگ جائے، دیوے درس جوت سروپ کرشن مُراریا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک، جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ گھنک پُر آئے گھنیا شام۔ ساچی جوت پر گٹائی رمیا رام۔ کلگج نام دھرائے، سوہنگ ساچا شبد دویا رام۔ مہاراج شیر سنگھ نام دھرائے، ساچی جوت جگنیا رام۔ کلگج آیا پربھ نین مُدار۔ باشک تیج تیاگ، سکھ آسن کرے جوت آکار۔ چرنی آئے باشک ناگ، سہنسر مگھ رسانا نام پربھ اچار۔ برہما وشن مہیش پربھ تیرے چرن دوار۔ تین لوک جوت کرے آکار۔ شکر کھڑا گل باشک تشک پائے ہار۔ نِرمل جوت پربھ جوت آکار۔ کروڑ تیتیس سُرپت دیسے تیرا نہ کلنک سمجھنڈ دوار۔ کلگج جوت دھرے مُرار وِچ ور ہمنڈ، بے کمھاں مارے سوہنگ مار۔ سرشٹ سبائی ہوئے اندھ، نہ کلنک کرے انت خوار۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد جائے پربھ ونڈ، جو جن آئے پربھ چرن دوار۔ نہ کلنک جوت پر کاش کھنڈ وِچ برہمنڈ، ایکا جوت کرے پربھ آکار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کلگج آیا نہ کلنک جامہ دھار۔ تین لوک پربھ جوت آکارے۔ ایکا جوت، پربھ جگت ادھارے۔ بیٹھا اڈول سدا نِرا دھارے۔ کلگج بھیو دیبا پربھ کھول، دھر جوت پربھ نِرا ہارے۔ بے مگھ چو کل تو لے پورے تول، انکال کل کرے خوارے۔ سوہنگ شبد چار گُنٹ وجایا ڈھول، بے مگھ نہ آئن پربھ چرن دوارے۔ جن بھگتاں ہر دے وسے پربھ سدا

کول، آخر ہوتی جگت اجیارے۔ ایکا شبد سَتِّجَ رکھیا مول، پرگٹ نہ کلنک نر او تارے۔ نہ کلنک تیرے فلچک چوہل، دیوے درس اگم۔ اپارے۔ دشٹ دُراچار انکال پر بھ جاوے روں، کوئے نہ ہو وے جگت سہارے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک نرائن نر او تارے۔ جوت سروپی فلچک کیا پسارا۔ سوہنگ شبد بے مکھاں لایا، پر بھ کھنڈا دو دھارا۔ جن بھگتاں ہر دے امرت ور کھایا، جھرنا جھرے نجھروں دھارا۔ امرت بوںد کوں پر بھ پائی، کھول دیا جیو دسم دوارا۔ بُجھی دیپک وِچ دیہہ جگائی، ساچی جوت کرے آکارا۔ سوہنگ ساچی شبد دھن وِچ پر بھ دیہہ وجائی، اُبچے دھن میٹے دُھندو کارا۔ اُبچی دھن پر بھ سُن سادھ گھلانی، دیپے پر بھ وِچ نِرا دھارا۔ پرگٹ جوت پر بھ دکھائی، جو جن آئے پر بھ چرن دوارا۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائی، فلچک نہ کلنک نر او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، فلچک دھرے جوت کرشن مرارا۔ فلچک چوکل ہویا باولا۔ پرگٹائے جوت نہ کلنک گھنئیا ساولا۔ ایکا شبد وجائے ڈنک سوہنگ شبد سچ نادلا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، فلچک ساچا دھام سہاولا۔ سَتِّجَ تیرا سَت ور تار۔ ساچی جوت جگائے، نہ کلنک او تار۔ فلچک اُتم پر بھ آپ کرائے، گھنک پُری وِچ جامہ دھار۔ فلچک چو لئے کھپائے، مد ماس جن کیا آہار۔ سادھ سنگت پر بھ ہوئے سہائے، سوہنگ شبد دیوے نام ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ کل تیری سر نائے، ساچا دیپے سُچھنڈ دوار۔ سوہنگ شبد دیوے نہ کلنک، جن بھگتاں نام بھنڈار۔ ساچا شبد وجائے ڈنک، چار گنٹ ہوئے بے بے جیکار۔ ایکا کرائے پر بھ راؤ رنک، راجا رانا سب تختوں اُتار۔ چار ورن سوہن بنک، سوہنگ شبد سَتِّجَ ہو وے سَت تار۔ مہاراج شیر سنگھ واہی پُری گھنک، فلچک کھیل کیا نیار۔ شبد میل نہ کلنک کرایا۔ پرگٹ جوت مات لوک، جن بھگتاں درس دکھایا۔ تھایا اند برہم لوک، سکھ آسن گھر پر بھ ڈیرہ لایا۔ چھڈ آیا پر بھ شولوک، وِچ مات جوت پر گٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ ناتھ تریلوکی، جنم دھار گھنک پُری کل بھاگ لگایا۔ سَتِّجَ ساچا وِشنوں بنس۔ چار ورن کرائے پر بھ ایکا انس۔ سوہنگ ساچا شبد چلاۓ، دشٹ کھپائے جوں کرشا کنس۔

نہکنک کل نام دھرائے، گرسکھ ِ درلے چرنی لائے، ٹکچ ِ چوں سہنس۔ جن بھگتاں پر بھ درس ِ دکھایا۔ ہوئے ممتاز روگ گوایا۔ آتم سننا سارا لاهیا۔ دے درس اپار، کپاٹ بھر پر بھ کھول و کھایا۔ امرت میگھ ورکھا نزادھار، آتم سچ پر بھ شانت کرایا۔ جوت سروپی کر جوت آکار، نہکنک کل درس ِ دکھایا۔ گرمگھ کر درس کل ہویا پار، ساچے پر بھ سر ہتھ ٹکایا۔ بے گھ ٹکچ ہوئے خوار، پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ گرسکھ ساچے سوہنگ شبد ادھار، پر گٹ جوت پر بھ جگت ورتایا۔ ٹکچ چپو ماری سوہنگ مار، انت نزک نواس دوایا۔ گرمگھ سوہنگ پر بھ چرن دوار، دے درس پر بھ ویچ جوت ملایا۔ مد ماسی انت کل آئی ہار، نہکنک دے سزا یا۔ گرمگھ ِ درلے کل اترے پار، سوہنگ شبد جس رسانا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ سستگر پورا نر او تار، سوہنگ ہووے چکت سہایا۔ چکت ورتے پر بھ ورتار۔ جھوٹھی سریش انت کل ہوئے خوار۔ ٹکچ چپو گلڈھ انجان، نہ آئے نہکنک تیرے چرن دوار۔ سوہنگ ساچا شبد بان، چکت پر بھ مار۔ سادھ سنگت پر بھ دیوے مان، دھر جوت نہکنک نین موندھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سستگر ورتے تیرا سست سست ورتار۔ سستگر لائے سستگر ساچا۔ ٹکچ مٹائے سستگر ورتائے سستگر ساچا۔ بے گھ در آئے ہسا ہس اٹھ جائے، جھوٹھا چپو در ساچے ناچا۔ سادھ سنگت پر بھ دے وڈیائی، سوہنگ ساچا شبد دھن گرسکھ من آتم واچا۔ آتم کر وچار، پر بھ وچاریا۔ آئے چرن دوار، گرسکھ نمسکاریا۔ ماں جنم لیا سدھار، نہکنک تیرے سچھند دواریا۔ ٹکچ بیڑا ہویا پار، اجل گھ ویچ سنساریا۔ بے گھاں آئی انت کل ہار، سستگر ساچا منوں وساريا۔ انت دیوے پر بھ نزک نواس، مد ماس جو کرے آہاریا۔ دھرم رائے مارے ڈاٹھی مار، کنجبھی نزک کرے خواریا۔ ٹکچ بے گھ چپو، نہکنک تیرا کرم وچاریا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، ٹکچ انت پار اتاریا۔ ٹکچ مٹئے مٹئے اندھیارا۔ ساچی جوت دھرے، نہکنک ویچ سنسارا۔ چار کنٹ مچائے پر بھ جوت سروپی دھندوکارا۔ چپو جنت انکال سب ہوئے خوارا۔ سادھ سنگت نہکنک دوار رسانا سوہنگ بجے بجے جیکارا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا چکت ورتار، سوہنگ شبد کرائے سست

ور تارا۔ جگت پت نہ کلنک تیری سر نایا۔ بھے بھیانک وِچ ہوئے سہایا۔ سوہنگ ساچا شبد جس جن رسانا گایا۔ نہ کلنک تیرے چرن پیار، جھوٹھی جگت تجائی مایا۔ لوکات دیسے سچھند دوار، پر گٹ نہ کلنک درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ سنسار، جامہ دھار جوت سروپی کھیل رچایا۔ ساچا پربھ وسے سچھند۔ جوت جگائے وِچ برہند۔ نہ کلنک نام دھرائے وِچ ورہند۔ مہاراج شیر سنگھ سوہنگ شبد چلائے وِچ نوکھند۔ مار مار مار، شبد بان جگت پربھ ماریا۔ ہار ہار ہار، لفج چیو مائس جنم کل ہاریا۔ تار تار تار، نہ کلنک جو جن آئے تیرے چرن دواریا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ گھنک پُری پربھ جوت پر گٹا کے۔ سنت منی سنگھ درس دکھا کے۔ لفج آیا کرش گھنئیا بھیں وٹا کے۔ نہ کلنک کل ناؤں رکھا کے۔ سادھ سنگت جائے پربھ درس دکھا کے۔ سوہنگ ساچا شبد چپا کے۔ اندر راگ آتم اپجا کے۔ نہ کلنک جائے دیا سادھ سنگت کما کے۔ دکھ روگ سارے دیہے دے لاه کے۔ امرت آتم ورکھا ورکھا کے۔ امرت بوںد سادھ سنگت جائے رسانا لے کے۔ آتم بُجھی دیپ نہ کلنک در جائے جوت جگا کے۔ سوہنگ ساچا نام مہارس پیو، آتم ویکھے پربھ وکھائے اپنا آپ پر گٹا کے۔ سوہنگ ساچی پربھ رکھائی نیو، سُتھج جاوے پربھ ساچا لا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن جائے اک کرا کے۔ چار ورن پربھ بھیت چکایا۔ پیچ اوچ اوچ پیچ دا کھیل مٹایا۔ راؤ رنک کر اک بھایا۔ لفج نہ کلنک تیری ورتے مایا۔ سوہنگ ساچا شبد، چار ورن شنایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، سَت پُر کھاں پر گٹ درس دکھایا۔ درس دکھائے پربھ درس مند۔ لفج چپو کرائے اندھ۔ آتم پر دھ وِچ رکھایا کندھ۔ گرمگھ ساچے سوہنگ شبد تیرا من انند۔ آتم اپچے چیو پرمانند۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سوہنگ سُتھج چاڑھے ساچا چند۔ سُتھج تیری سَت وڈیائی۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، تیری لکھت کرائی۔ سُتگر منی سنگھ، سُتھج ملے وڈیائی۔ چار ورن چل آئن، تیری سر نائی۔ چار کُنٹ ہوئے رُشائی، شبد دھن پربھ جگت شنائی۔ ساچا شبد سوہنگ، بے کھاں پربھ آتم چوٹ لگائی۔ سر شٹ سبائی نہ کلنک، انکال شُن۔

سما دھ سوائی۔ جامہ دھار گھنک پُر، ستگر دیوے سَت وڈیائی۔ ستگر تیرا سچ لکھایا لیکھ۔ چار درن اک کرایا بھیکھ۔ گلگ جو جو درتے کل، نین لینا ویکھ۔ نہ کلنک جوت دھرے، کر جوت سروپی بھیکھ۔ سادھ سنگت ساچا در پربھ لیا ویکھ۔ مہاراج شیر سنگھ انت مٹائے، گلگ جھوٹھا بھیکھ۔ بھیکھ دھار پربھ بنے بھکھاری۔ آوے چل، جوں بل دواری۔ مجھ کچھ پربھ جوت آکاری۔ جگو جگ نہ کلنک، مات لئے او تاری۔ گلگ جامہ دھار، جھوٹھی سرِ شٹ پربھ آن سنگھاری۔ گر سکھاں دے شبد ادھار، پر گٹ جوت کل پنج سواری۔ جگو جگ جوت سروپ، پربھ جوت جگت ورتاری۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گلگ آیا دھر نام مُراری۔ شاما راما ایکا نام۔ جوت جگے ایکا دھام۔ ایکا پربھ جگو جگ ایکا کام۔ گلگ جامہ دھار نہ کلنک، پربھ سوہنگ شبد جپائے ساچا نام۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں دیوے ساچا نام۔ جن بھگتاں پربھ درس دکھایا۔ سوہنگ ساچا شبد شنایا۔ بُجانند نجح ماہ اُپجايا۔ جگت پت پر گٹ نہ کلنک ہوئے سہایا۔ آدانت تیرا پربھ، کسے جو نہ پایا۔ جوت سروپی جگت در، پربھ اپنا آپ چھپایا۔ ساچی جوت وچ مات دھر، گلگ اندر اندھیار کرایا۔ گر سکھاں دیسے نہ کلنک تیرا ساچا در، چرنی آئے سیس جھکایا۔ مہاراج شیر سنگھ چوئھے جگ او تار نز، گلگ پر گٹ انت کرایا۔ گلگ انت پربھ کیا نبیرا۔ کرے جوت پر کاش نہ لاوے دیرا۔ بے گھ دیسے چار گنٹ اندھیرا۔ گر سکھاں آتم جوت پر کاش، نہ ہوئے سنجھ سویرا۔ نہ کلنک تیرا جوت پر کاش، گلگ پایا پربھ ساچے پھیرا۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ آپ تجا کے۔ گر سکھ ساچے پربھ بیٹھا آسن لا کے۔ گلگ جو اُٹی مایا پائے، جامہ دھارے نہ کلنک جوت سروپی بھیکھ وٹا کے۔ ساچے سکھ دیہہ پربھ کرے نواس، نو در بند کرا کے۔ ایکا جوت جگائے مات پاتال آکاش، مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک کل ناؤں دھرا کے۔ تار تار جن بھگت جن تاریا۔ پار پار پار کر گلگ پار اُتاریا۔ او تار او تار او تار نہ کلنک نر او تاریا۔ دھار دھار پربھ جامہ گھنک پُری وچ دھاریا۔ سار سار سار پربھ پائی گر سکھ جو پربھ چرن دواریا۔ مار مار مار پربھ کرے بے سکھاں انت خواریا۔ ہار ہار ہار گلگ

انت گیا ہار، وید اتھر بن انت ہاریا۔ دوار دوار دوار، مات لوک نہ کلنک تیرا سچھنڈ دواریا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ نہ کلنک، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ ستاراں ساون، پربھ سَت ورتایا۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی، کلگ کریا کرم کرایا۔ سَت نِنجن کلگ جوت پر گٹا کے نِنجن رایا۔ چار ورن کرائے ایکا گوت، سوہنگ ساچا شبد سنایا۔ پر گٹی کل نہ کلنک پربھ جوت، کلگ پر گٹ انت کرایا۔ سادھ سُنگت در آئے ڈرمت میل جائے در دھوت، نہ کلنک تیرا درشن پایا۔ مد ماسی در جائے روت، رستا پربھ وکار چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ ابناشی جوت، جگو جگ جن بھگتاں آن ترایا۔ بھگت جناں پربھ لاج رکھائے۔ ستاراں ساون پر گٹ جوت نہ کلنک ساچی لکھت لکھائے۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی، کلگ شبد مار جلائے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، جوت سروپ اگن جوت جگت جلائے۔ کلگ ہووے اندھ اندھیارا۔ شبد بان نہ کلنک انت مار۔ کوئی نہ دیسے جیو دُشت دُراچارا۔ بے کھاں کیا پار کنارہ۔ ساچی سادھ سُنگت، سوہنگ شبد سچ ورتارا۔ جن بھگتاں دیوے پربھ ساچا نام بھنڈارا۔ بے مکھ در آئے، جائے جھکھ مارا۔ نہ کلنک نہ دیسے کلگ او تارا۔ جن بھگتاں، آتم جوت کرے پربھ اجیارا۔ جوت سروپ پر گٹ نہ کلنک، کلگ بھیو ٹھلائے سارا۔ مہاراج شیر سنگھ، تیرا ہووے سَت ورتارا۔ بھگت جناں پربھ ہوئے سہایا۔ جامد دھار نہ کلنک، سادھ سُنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سچھنڈ دے نواس، گرسکھ ساچا وچ جوت ملایا۔ جو جن ہوئے چرن پربھ داس، آون جاون دا پربھ گیڑ چکایا۔ کلگ دیوے بھگتاں وڈیائی۔ اندھ سنگھ، پربھ تیری آتم جوت جگائی۔ کلگ جامد دھار، نہ کلنک چرن سیو کمائی۔ کلگ بیڑا کیا پار، پربھ دیوے وڈیائی۔ رکھے لاج، مہاراج شیر سنگھ، جو جن آئے سرنائی۔ اندھ سنگھ تیری آتم واس۔ آتم جوت پربھ کرے پر کاش۔ سنگر ساچا وچ رکھے واس۔ آتم اندھ اندھیارا، دے درس پربھ کیا ناس۔ ایکا جوت ٹکائی، پربھ ابناش۔ گرسکھ تیری کلگ وڈیائی، سوہنگ شبد جپ سواس۔ مہاراج شیر سنگھ ساچی جوت پر گٹائی، گرسکھ کیا واس۔ گرمکھ ملیا، پربھ گن ندھانا۔ گرسکھ ہویا کلگ سکھڑ سُجانا۔ سوہنگ شبد آتم دیوے برہم گیانا۔ دیوے درس

پر گٹ جوت، نہ کنک و شنوں بھگوانا۔ ساچا شبد گر سکھ ساچے، لکھ آتم مانا۔ آتم ہوئے پر کاش، جگے جوت وچ دیہہ مہانا۔ ہوئے متا جائے ناس، انحد شبد وچ بہ دھنا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا ابناش، سادھ سنگت دیوے چرن دھیانا۔ سادھ سنگت پربھ چرن دھیان۔ آتم اُتبھ برہم گیان۔ دیوے درس پربھ گنی ندھان۔ گرمگھ ساچے، نہ کنک تیرا درشن پان۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائے، سنجھ چار ورن ہوئے تیری آن۔ گرمکھاں مگھ کل اجل کیا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، پربھ آتم جوت جگایا دیبا۔ سادھ سنگت تیری کل وڈیائی، در آئے نہ کنک امرت رس پیا۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائی، دیوے پھل پورب جنم جو بیا۔ پورب کرم، پربھ گرمکھ وچاریا۔ لکھ پر گٹ درس دے، جنم مرن سواریا۔ آتم امرت برس کے، پربھ آتم ذکھ نواریا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، جن بھگتاں پار اُتاریا۔ بھگت جناں پربھ درس دکھا کے۔ آتم جائے جوت جگا کے۔ سوہنگ ساچا شبد، دھن اپجا کے۔ انحد راگ آتم سنا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنجھ ساچا، سست سست جائے سنجھ درتا کے۔ بھل بھل بھل، چیو پربھ بھلایا۔ پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ جھوٹھے دھندے ماں جنم گوایا۔ رسانا وکاری، ماس آہار بنایا۔ آتم ہنکاری، کام کرو دھ وسایا۔ لکھ چیو بھلے سنساری، نہ کنک پائی مایا۔ گرمگھ ورلے چل آئے درباری، پر گٹ جوت پربھ درس دکھایا۔ ساچا شبد دیوے پربھ جوت ادھاری، مہاراج شیر سنگھ کل نام دھرا۔ سرت شبد پربھ میل کر، گرمگھ جگائے۔ سرت شبد میل پربھ، دسم دوار گھلائے۔ شبد سرت پربھ میل کر، امرت جھرنا نجھروں جھڑائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، آتم ساچی جوت جگائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، سُن سادھ کھول وکھائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، انحد ساچا راگ سنا۔ سرت شبد پربھ میل کر، جوتی جوت ملائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، سچھنڈ دوار دسائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، پوں انجا سر چھتر گھلائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، اینکار اک آکار کرائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، ایش چیو دا بھید مٹائے۔ سرت شبد پربھ میل کر، مہاراج شیر سنگھ گرمگھ ساچے سچھنڈ

دھام پہنچائے۔ شبد دیوے سُرت گیانا۔ دیوے شبد و شنوں بھگوان۔ جگائے جوت پربھ دیہہ مہانا۔ جوت سرڈپی ٹلچک پربھ پھریا جامہ۔ تختوں لاهیا سب راجا رانا۔ انتکال ٹلچک پربھ، ورن چار اک کرانا۔ اوچ نیچ نیچ اوچ دا بھیو مٹانا۔ سَتِّجک ساچا سَت سَت ورتانا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، ٹلچک ورتائے اپنا بھانا۔ بھانا ٹلچک پربھ آپ ورتایا۔ کوڑ ڈنک ایکا انک گر پورے شبد سُرت دے وچوں گوایا۔ ٹلچک پر گٹ نہ کلنک، از اگ سوہنگ شبد سنایا۔ گر سکھ بھاگ گئے جاگ، رنسا جپ مہا سنکھ پایا۔ بے مکھ آتم لائی آگ، ہس ہس وقت گوایا۔ ساچے پربھ پاتال تج سہائی اپر باشک ناگ، پچھی چرن جھسن لایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچک جامہ دھار، چپو آلس وچ سوایا۔ سوہنگ پربھ ساچا ناد وجایا۔ چار گُنٹ پے جائے ڈایا۔ انتکال ٹلچک چپو، بھل ڈل چرن پربھ آیا۔ رکھے لاج نہ کلنک، جو آئے چل سرنایا۔ جامہ دھار وچ پُری گھنک، پربھ اپنا آپ چھپایا۔ ٹلچک آیا جوت پر گٹایکے۔ لکھ چراسی جوں گر سکھ جائے گیڑ کٹایکے۔ ایکا اینکار، ایکا ایک ورتایکے۔ سوہنگ ساچا شبد، سَتِّجک گیان دوایکے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں جگت وڈیا یکے۔ بھگت جن پربھ درس پیاسا۔ بے مکھاں نہ کلنک تیرے در آئے ہاسا۔ گر سکھاں سوہنگ شبد آتم کرے پر کاشا۔ بے مکھاں در آتم ہوئی ناسا۔ گر سکھاں سوہنگ چپیا سواس سواس۔ ٹلچک نہ کلنک تیرے چرن بھروسا۔ سادھ سُنگت پربھ داسن داسا۔ داسن داس آپ پربھ ہری۔ چرن لاگ سادھ سُنگت کل تری۔ گر مکھ ساچے پربھ لیا ساچا آسا وری۔ ٹلچک جامہ دھاریا، نہ کلنک او تار نری۔ مہاراج شیر سنگھ سو دھام سہائے، جوت پر گٹاوے جس دری۔ سو سہائے تھاں، جتھے پربھ جوت جگائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے پربھ درس دکھائے۔ سو سہائے تھاں، سنگھ آسن پربھ ڈیرہ لائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے چپو پربھ جگت بھلائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے نہ کلنک بھگت ترائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے پربھ ابناشی کل جوت پر گٹائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے سوہنگ ساچا گیان پربھ شنائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے ساچا شبد سادھ سُنگت پربھ جھولی پائے۔ سو سہائے تھاں، جتھے

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت فلچ کھیل ورتائے۔ سہایا تھاں، جتھے پربھ آیا۔ پر گٹ جوت، سادھ سنگت مان دوایا۔ سہائے تھاں، جگت پت ہوئے سرنایا۔ سہائے تھاں، و شنوں بھگوان مات لوک ویچ ڈیرہ لایا۔ سہائے تھاں، سُنگر ساچے سادھ سنگت ساچا شبد سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچے، نہ کلکنک کل بھیو ٹھلایا۔ نہ کلکنک پربھ کل پر کاشیا۔ جوت سروپ ویچ سکھ دے نواسیا۔ ساچا شبد سادھ سنگت جپاوے پربھ سواس سواسیا۔ گرمکھ ساچا مات گربھ نہ کرے واسیا۔ بے مکھ درتے آئے، سوہنگ شبد سُن درتے ناسیا۔ سادھ سنگت نہ کلکنک تیرے چرن بھرو اسیا۔ جوت جگائے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ابناسیا۔ سادھ سنگت ملیا، اُچا در اُچا دربار۔ جوت سروپ پر گئے، فلچ نہ کلکنک او تار۔ ایکا شبد ساچا بھیو، سوہنگ دیبا نام ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ فلچ آیا، نہ کلکنک جامہ دھار۔ سادھ سنگت تیری سَت و ڈیائی۔ پربھ چرن پریتی کر درس پربھ پائی۔ آتم ترکھا فلچ میٹائی۔ سوہنگ ساچا نام، پربھ جھوی دیوے پائی۔ ایکا من اُپجاوے راگ، رام رمیا ساچا نام مہاراج شیر سنگھ دوائی۔ سوہنگ نام جو جن کمائے۔ آتم امرت رس نجح ماہے پائے۔ ساچا پربھ ہو جائے وس، آتم ساچی جوت جگائے۔ جگت وکار جائے سب نس، نہ کلکنک ہوئے سہائے۔ سوہنگ بان شبد پربھ مارے کس، پر بیتال کوئی نظر نہ آئے۔ کرے جوت پر کاش جوں رو سس، اگیان اندر ہیر دئے میٹائے۔ گرمکھ آئے چرن پربھ نس، بے مکھ گئے مکھ چھپائے۔ سُنجگ ساچا راہ جائے پربھ دس، سوہنگ شبد ساچی نائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے انت سہائے۔ سچ شبد پربھ آپ اُپجایا۔ ایکا راگ مادھو سنایا۔ مُراری کرشن نہ کلکنک، کل جامہ پایا۔ ساچا پربھ در کھڑے برہما وشن مہیش، شیر سنگھ نام دھرایا۔ وڈا در وڈ دربار۔ ایکا جوت کرے آکار۔ جوت سروپی جوت پربھ آیا ایکنکار۔ او انگ پربھ آپ، سوہنگ ساچی شبد دھنکار۔ سُنجگ ورتائے سَت سَت، پربھ رنسا گائے سرب سنسار۔ آتم رکھائے پربھ یت یت، سوہنگ شبد دیوے ادھار۔ سُنجگ ورتائے پربھ ساچی مت، نہ کلکنک تیرے نام جئے جیکار۔

مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت رسانا دیوے شبد وہار۔ **لکھ** انت پربھ آپ کرایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب جگت مٹایا۔ اللہ اللہ نور کوئی دس نہ آیا۔ جامہ دھار نہ کنک، بے مکھاں انت آئے کھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، سوہنگ ساچا راہ چلایا۔ **لکھ** ساری کھیل مٹائی۔ تپر تھ تھ کوئی رہے نہ رائی۔ گنگا گوداوري پربھ جوت کھج رکھائی۔ اُھسٹھ تپر تھ پربھ مان گوائی۔ انکال **لکھ**، سر امرت تھیہ ہو جائی۔ سنگھ چھمن تیرا ایکا گھر، امر تسر نشان رہ جائی۔ جامہ دھار نہ کنک، منی سنگھ شبد سرت دوائی۔ ساچے سنت لکھت لکھی اپار، امر تسر سراپ دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لے او تار، **لکھ** پور کرائی۔ پورن پچن پربھ سنت کرایا۔ اُنی سو اُھسٹھ بکرمی جو لکھت پربھ ساچے کروا یا۔ نہ کنک ہوئے پر گٹ، جائے سنگرور ڈیرہ لا یا۔ شبد سرت رانا سنگرور پربھ درس دکھائے الکھ، باہوں پکڑ در ٹنب اٹھایا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار **لکھ** سب دامان گوایا۔ گوائے مان پربھ ہنکاریاں۔ دیوے مان جو جن آئے پربھ چرن دواریا۔ گنی ندھان، نہ کنک وڈ سنساریا۔ چار گنٹ سُج مسان، ہو جائے دھندوکاریا۔ روون بردھ بال جوان، چار گنٹ ہووے ہاہاکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سو جن ادھرے، جس دیوے ساچا نام ادھاریا۔ جمن کنارے پربھ آئے چل۔ پر گٹاوے جوت نہ کنک، انت **لکھ** نہ لاوے پل۔ نو ہند پر ٹھی جاوے حل۔ سادھ سنگت بیٹھے، نہ کنک تیرا در مل۔ بے لکھ جیو اگن جوت کل جائے جل۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، ورتائے بھانا نہ جائے مل۔ پربھ اٹل، سچ شبد لکھایا۔ ساچا شبد وچ جگت ورتایا۔ جامہ دھار نہ کنک، والی ہند درس دکھایا۔ ساچی شبد جوت پربھ لائے تک، چھڈ دربار نہ کنک سرن تیری آیا۔ کر نمسکار بار انک، جائے بھل بخشایا۔ پر گٹے جوت واسی پری گنک، ساچا بھیو لا چرن سیو والی ہند دکھایا۔ والی ہند درس پربھ کر۔ ایکا دیسے نہ کنک، سنتگ تیرا در۔ لائے چرن، ورن چار اک جائے کر۔ سوہنگ ساچا نام، پربھ آتم دیوے دھر۔ گر لکھ ساچے، **لکھ** مایا کولوں مول نہ ڈر۔ انکال ہوئے سہائی، نہ کنک او تار نر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، ساچا تیرا در گھر۔ ساچا

در، سَت پُر کھاں پایا۔ او تار نز، پربھ درس دکھایا۔ جگن ناتھ بھگوان بیٹھلا، پربھ نظری آیا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، چڑھج ہوئے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، بے سماں پائی ٹلچ مایا۔ کل تیرا جگت آکار۔ جھوٹھا کیا جگت پسار۔ کام کرو دھ جگت چلایا وکار۔ انتکال کرم و چار پربھ دیوے ہار۔ بے مگھ چیو نہ کلنک، انت کرے خوار۔ گرمگھ ساچے امرت رس پپو، ساچا نام ادھار۔ گرسکھ ساچے سدا جگ چو، ساچی لکھت لکھائے پربھ گردھار۔ مہاراج شیر سنگھ ٹلچ پر گڈیا، جوں دواپر کرشن مُراری۔ دواپر پر گٹے کرشن مُراری۔ کوں نین چڑھج دھاری۔ سنگھ سِنگھاسن گڑ سواری۔ جن بھگتاں اندھ کوپ چیح سواری۔ دروپت سُت پار اُتاری۔ بدر سہایا تھان، چھڈ دُریودھن اٹاری۔ دُرباشے گوایا مان، پانڈو رکھے لاج پربھ مُراری۔ جادو جامہ دھار، دواپر آیا کرشن اُتاری۔ ارجن دے برہم گیان، گیتا گیان جگت و چاری۔ ساچا شبد لکھائے وشنوں بھگوان، سکھ دیوے من بنے لکھاری۔ بچر وید میٹائے گردھاری۔ دواپر اتم انت، وشنوں بھگوان مات جوت آکاری۔ ٹلچ جامہ دھار، پر گٹ ہووے نہ کلنک اُتاری۔ بے مگھ ہویا سرب سنسار، جھوٹھی مایا جگت پساري۔ بے سماں آتم ہویا اندھ اندھیار، نہ دیسے رادھا کرشن مُراری۔ جن بھگتاں دے درس اپار، کھنیئے کرشن کل چیح سواری۔ ساچی جوت کیا آکار، جلو چک آئے جگت پربھ نِزکاری۔ ایکا جوت سدا، چک انیک بھیکھ پربھ ورتاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پر گٹے جوت، سنتگ ٹکھائے شبد لکھاری۔ ٹلچ آیا پربھ دھرنی دھر۔ جامہ دھارے نہ کلنک اُتار نز۔ بے مگھ چیو انت ٹلچ ڈکھ جائے بھر۔ سادھ سنگت پربھ چرن لاگ جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن جائے اک کر۔ ورن برن پربھ ایکا چرن۔ سنتگ چیو پربھ چرن لاگ تر۔ ایکا شبد ایکا گر، چار ورن آئے سرن۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، ساچی ٹیک سنتگ چو پربھ دھر۔ دھرنی دھر جگت پت آیا۔ درس دیوے نِزجن رایا۔ سادھ سنگت تیرا ہوئے سہایا۔ کمند منوہر لکھمی نزاں، کل بھیکھ وٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، دھرت دھول آکاش ہلایا۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ

الٹائے۔ برہما نہ ہلنک مان گوائے۔ دھڑو دربان رہن نہ پائے۔ چوتھے جگ پر بھ جوتِ ملائے۔ گرمگھ ساچے ٹکچک سکھ، پر بھ سچکھند مان دواۓ۔ ساچا سکھ سنگھ پال، نہ ہلنک برہم لوک پُچائے۔ گرمگھ ساچا سورن سنگھ ہووے دربان، سچکھند پر بھ چرن سیو کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیری سنگت مہان، جن بھگتاں مان دواۓ۔ بہتر جامے جن بھگت لکھائے۔ ٹکچک جامہ دھار نہ ہلنک، سچ کرم چلاۓ۔ ٹکچک اُتم اُتم سکھ، اُتم مگھ پال سنگھ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، برہم لوک دے وِچ پہنچائے۔ برہم لوک گر سکھ ٹکایا۔ چار وید پر بھ مان گوایا۔ باہوں پکڑ نہ ہلنک، برہما وِچ جوتِ ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، کھنڈ برہمند الٹایا۔ گر سکھ دیوے پر بھ وڈیائی۔ سرِ شٹ سبائی ہتھ پھڑائی۔ جوتِ سروپ وِشنوں بھگوان، کھنڈ سچ ساچی جوت جگائی۔ جامہ دھار نہ ہلنک، جوتِ سروپ پر بھ میل ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچے، گرمگھ ساچے در تیرے سو بھا پائی۔ برہم لوک دیسے گر سکھ برہما دی۔ ایکا شبد پر بھ وجائے دھن پر بھ انادی۔ جامہ دھار نہ ہلنک، جھوٹھی دُنیا سادھی۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی سادھ سنگت، سوہنگ شبد سدر سنا ارادھی۔ رنسنا ارادھ، آتم رس جانیا۔ ساچا ناد، سوہنگ شبد آتم دھن اُپ جانیا۔ ٹکچک پر گٹے کرشن مده مادھو، ورتائے ست سست ستجگ بھانیا۔ ہنکاریاں پر بھ لیا سادھ، تختوں لاہے راجہ رانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، تیرارنگ ورلے گرمگھ مانیا۔ رنگ مانے پر بھ رنگ راتا۔ دیوے درس، پر بھ ودھاتا۔ سوہنگ شبد دیوے دان وڈ داتا۔ آتم دیوے برہم گیان، پر بھ سرب گیاتا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، تیرے چرن پریت ٹکچک ساچا ناتا۔ چرن پریت جس جن کمائی۔ سنتگر ساچے، آتم جوت جگائی۔ انکال کرپاندھ، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائی۔ سوہنگ شبد جائے آتم ودھ، مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی۔ وڈا آپ، وڈی وڈیائی۔ رکھے لاج جو جن آئے سرنائی۔ گرمگھ ساچے، تیری پت رکھائی۔ ماں جنم دھار، پر بھ ابناشی سیو کمائی۔ اجل مگھ وِچ سنسار، نہ ہلنک دیوے وڈیائی۔ ساچا شبد جن رکھ ادھار، بھکھ رہے نہ رائی۔ ستجگ ورتے ورتاوے ست کرتا، سوہنگ

سماچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تار، سوہنگ شبد بھچھیا پائی۔ جو جن آئے من شبد بھکھ۔ پربھ اپجاوے آتم سکھ۔ لکھ چڑای کٹاوے، واس نہ ہو وے ماتا لگھ۔ سوہنگ ساچا شبد سنادے، ورلا کوئی کماوے گرگھ۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ورتائے، ہوئے سہائے گر سکھاں لاء ہے آتم بھکھ۔ جو جن آیا، آتم دھر دھیان۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے برہم گیان۔ جگائے جوت وِچ دیہہ گئی ندھان۔ انحد اپچے راگ، گرگھ سُنے کان۔ مہاراج شیر سنگھ شبد ورتا، پرگٹے جوت وشنوں بھگوان۔ سوہنگ شبد تیراست سروپ۔ سوہنگ شبد میل کرائے کلنج ساچے بھوپ۔ سوہنگ شبد تیری مہما انوپ۔ سوہنگ شبد پرگٹاوے پربھ سوچھ سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ہوئے سہائی وِچ انده کوپ۔ جو جن آئے آتم وچاری۔ ساچے پربھ ہوئے چرن پُجاري۔ منگن در، پربھ وڈ درباری۔ ساچا گھر نہکنک وِچ مات سنساری۔ آساور گر سکھ دیوے شبد ادھاری۔ نہکنک او تار نر جگے جوت، جگائے پربھ گردھاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے درس گر سکھاں پار اُتاری۔ گر سکھ ساچے آتم آسا۔ سوہنگ شبد سکھ سدا پیاسا۔ دوئے جوڑ کرے بندن، چرن سیس کرے نواسا۔ نہکنک آتم توڑے بندھن، ساچا شبد وِچ دیہہ کرے واسا۔ سوہنگ شبد آتم چاڑھے رنگن، جو جن تیاگے مدراما۔ گرگھ آئے دات در منگن، پربھ پُون دیوے بھرواسا۔ آتم دیپک پربھ جوت سنگ جگن، آتم کرے جوت پر کاشا۔ سماچی لاگی پربھ چرن دھوڑ، سرب جناں پربھ آسا پُور۔ سوہنگ شبد آتم جوت شیر سنگھ تیرا ساچا در، سادھ سنگت تیرے چرن بھرواسا۔ جو جن لائے پربھ چرن دھوڑ، سرب جناں پربھ آسا پُور۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پرگٹاوے نور۔ ایکا شد راگ رسائیں، آتم رکھے سدا سرور۔ ساچا شبد ایک ادھارن، جوت جگائے جوں کوہ طور۔ مہاراج شیر سنگھ جوت ادھارن، گر سکھاں نہ دیسے دُور۔ آتم شبد، جس آس رکھائی۔ سماچی وست پربھ جھوولی پائی۔ بھل ڈل، کلنج چوپت گوائی۔ سوہنگ شبد ساچا انمل، گرگھ ساچے پربھ دئے وڈیائی۔ کلنج چیو جائے بھل، ساچا پربھ دے سزائی۔ ساچا بچن نہکنک اٹل، نہ کوئی میٹ مٹائی۔

سوہنگ شبد آتم ور کھے بھل، سُرت شبد دا میل کرائی۔ مد ماں جو رسانا لائے آتم دیپک ہوئے گل، ساچی لکھت پربھ کرائی۔ ماں جنم کل جائے ڑل، شبد گن جو جن بھلائی۔ ٹکچ چپو انت جائے ہل، ساچا شبد جونہ کمائی۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچا شبد بھچھیا پائی۔ آتم دھیان، پربھ شبد کماونا۔ نہ کنک تیرا نام سوہنگ، گرمگھ ساچے گاونا۔ دُشناں کرے خوار، ہنکار نوارے جوں راما راونا۔ جن بھگتاں دیوے تار، مهاراج شیر سنگھ تیرا ساچا شبد سہاونا۔ شبد دیوے دیونہارا۔ آتم جوت کرے اجیارا۔ جھوٹھی دیہہ جھوٹھا منارا۔ جوت سروپ وِچ وسیا گردھارا۔ نہ کنک تیرا پسر پسرا۔ سوہنگ شبد گیان دے، آتم کرے اجیارا۔ ساچا درس پربھ گن ندھان دے، جن بھگتاں پار اُتارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ پربھ چرن جو جن آئے، نام لین دی آس رکھائے۔ ہوئے ممتا ہنکار گوائے۔ نزدھن ہوئے پربھ چرنی سیس جھکائے۔ سردھن ہوئے پربھ سوہنگ دان جھوٹی پائے۔ آتم ہوئے پرکاش، ساچا دیپک پربھ وِچ دیہہ جگائے۔ ہوئے ممتا ہووے ناس، سوہنگ شبد ہووے رُشاۓ۔ نزجن جوت جگت پرکاش، پرگٹ جگو جگ ہوئے۔ کھنڈ برہمنڈ مات پاتال آکاش، تین لوک پربھ ساچی سوئے۔ مهاراج شیر سنگھ تیرا جوت پرکاش، جنم مرن دکھ میٹے دوئے۔ جنائے جن منائے من۔ ساچی جوت پرکاش کرے پربھ وِچ ساچے تن۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ست پُرکھاں تیرا ساچا درگھر لیا من۔ جن بھگت آتم ور مانیا۔ دیوے درس جوت سروپ وِشنوں بھگوانیا۔ سوہنگ شبد دیوے دان، آتم برہم گیانیا۔ ستاراں ساؤں سادھ سُنگت ٹکچ رہ جائے پچی نشانیا۔ ور لے گرمگھ نہ کنک تیرا درس نئیں پیکھ، آتم رس مانیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت پرگٹائے سہائے تھان سہانیا۔ سو سہائے تھان، جتھے پربھ آیا۔ سو سہائے تھان، گھنک پُر واسی اپنا بھیو گھلایا۔ سو سہائے تھان، جگت پت آئے دائی دایا۔ سو سہائے تھان، نہ کنک ٹکچ جوت پرگٹایا۔ سو سہائے تھان، سادھ سُنگت مل رسانا ہر ہر گن گایا۔ سو سہائے تھان، نہ کنک کل جوت پرگٹایا۔ سو سہائے تھان،

جامہ دھار پر بھ سادھ سنگت بیڑا بنے لایا۔ سو سہائے تھاں، بے کھاں پکڑ پر بھ جھوٹھی نیند سوایا۔ سو سہائے تھاں، ساچے گرسکھاں پر بھ آلس نندرا لاهیا۔ سو سہائے تھاں، پر بھ سوہنگ شبد آتم مگھ چوایا۔ سو سہائے تھاں، رنگ راتا رنگ رنگیلا مادھو وِچ مات دے آیا۔ سو سہائے تھاں، ٹلچک جامہ دھار مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی کھیل رچایا۔ سہایا تھاں، پر بھ آیا گھر۔ سوہنگ شبد پر بھ ساچا دیوے ور پر گئے جوت نہ کلنک او تار نز۔ گرسکھاں دسایا پر بھ اُوچ گھر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، ساچا دیبا گرسنگت ور۔ ور گھر گرسنگت پایا۔ اُتم نہ کلنک تیری سرنا یا۔ امرت اُتم سچ، چپ اُتم تر کھا مٹایا۔ مہاراج سیر سنگھ سنتگر ساچے سوہنگ گیان دوایا۔ شبد گیان، جگت گن ندھ۔ شبد گیان سرب کاج سدھ۔ شبد گیان پاوے ساچے گھر نوندھ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بھگتاں اُتم جائے ودھ۔ سوہنگ شبد چپ تیرا بھرو اسا۔ رسا جپ جپ چپ چپ، اُتم جوت کرے پر کاشا۔ اُتم رس مہا رس پپ، پر گٹاؤے جوت پر بھ ابنا شا۔ نہ کلنک سرن سوہنگ سوہنگ شبد جپ چپ، اُتم دکھ سرب جائے ناسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت پر کاش مات پاتال آکاشا۔ جوت جگائے مات پاتال آکاش۔ سوہنگ شبد نہ کلنک گرسکھاں دیوے ساچی دات۔ رسا جپ چپ، اُتم دسے نہ دن رات۔ ساچا شبد برہم سروپ، چار ورن دسائے ایکا ذات۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اُتم نرمل جوت جگات۔ ساچے پر بھ جوت جگائی۔ گرمکھ اُتم دیپ پھیر جگائی۔ سوہنگ شبد ساچا نام دھن و جائی۔ دھن دھن گرسکھ، سوہنگ ساچا شبد کمائی۔ ٹلچک اُتم ہووے مگھ، نہ کلنک دیوے وڈیائی۔ دیوے دان پر بھ وڈ دائی۔ سوہنگ وڈ گنی ندھان، رسا جپ چپ اُتم تر کھا مٹائی۔ سنتجگ ورتے نہ کلنک تیری لکھت کرائی سچ بانی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب گھٹاں جانی۔ سوہنگ ساچا شبد چپ جگت کما۔ مورکھ مائس جنم چپ ٹلچک نہ گوا۔ اُتم جگائے ساچا دیپ، ساچی ہووے وِچ رُشنا۔ مد ماسی ٹلچک چپ، نہ کلنک در بھل بخشنا۔ سوہنگ شبد سنتگر ساچا، سنتجگ دساوے ساچا راہ۔ ٹلچک سرب بھکیھ مٹائے، دوسر کوئی دیپے نہ۔

مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر سکھاں انتکال پکڑے بانہہ۔ باہوں پکڑ پربھ پار کرایا۔ چرن آئے جس سپیس جھکایا۔ سرناگت پربھ ہوئے سرنایا۔ رکھے پت پربھ گر سکھ سر ہٹھ لکایا۔ گر مگھ آتم آئی وٽ، سوہنگ شبد پربھ آتم پایا۔ ساچا دیوے پربھ آتم یت، ساچا شبد ادھار رکھایا۔ ایکا انک جپائے تت، جوت سروپ دیپ جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا اور تار، سَت سَت پُر کھاں مان فلچک پایا۔ جو جن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسا گائے۔ سُتگر ساچا شبد، پربھ شبدی بھیو گھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت سروپ درس دکھائے۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیری بجے۔ سرشٹ سبائی، انت کرائی کھے۔ گر مگھ ورلا کوئی فلچک رہے۔ چار گنٹ سوہنگ شبد تیرے نام دی بجے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سو جن ترے جو جن نام رسا تیرا لئے۔ جو جن بچے سوہنگ ناما۔ سچا پربھ پورن کرائے کاما۔ نہ کنک کل پھریا جامہ۔ دواپر کرشن مُرار تریتا راما۔ سُتگر ساچے مہروان، نہ کنک کل پھریا جامہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد سُتگر جپائے ساچا ناما۔ نام نرائن، نرنجن دیوے۔ جو جن رسا سوہنگ سیوے۔ پاوے درس الکھ ابھیوے۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد ساچی وست گر مکھاں دیوے۔ گر مگھ وست پربھ درتے پائی۔ فلچک ملی جگت وڈیائی۔ سوہنگ شبد سرب سکھدای۔ رسا جپ چیو، جگ تر جائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک، تیری سچ سرنای۔ گر مگھ دیبا نام ادھارا۔ جوت جگائی نین مُندھارا۔ دیپک پر کاش آتم اجیارا۔ دیپے پربھ سدا نِراہارا۔ مہاراج شیر سنگھ گر مگھ آتم تیرے سدا اپسرا۔ نِراہری نِرویر سمائے۔ دھار کھیل چڑھج کھائے۔ ساول سُندر پربھ روپ وٹائے۔ مہاسار تھی آپ اکھوائے۔ سُتگر سوہنگ ساچا شبد پربھ رتھ چلائے۔ سادھ سنگت باہوں پکڑ پربھ اپر چڑھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری گاتھ چار ورن رسا گائے۔ چار ورن ایکا جوتی۔ پربھ سرن ہوئے ایکا گوتی۔ سُتگر چپو گر مگھ ساچے مانک موتی۔ نہ کنک او تار ساچی جوت جگائے آتم جوتی۔ سُتگر چپو پربھ آپ اپائے۔ سَت نِرجن جوت وچ دیہہ جگائے۔ چار ورن کرائے

ایکا گوت، نہ کلنک چرنی لائے۔ سوہنگ شبد اُپجائے ساچی جوت، پربھ ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ بے بے جیکار کرائے۔ سنتجگ سرت پربھ ابناشے۔ ساچا پت ساچی جوت پر کاسے۔ پربھ پرمیشور پاربرہم اچت، ایکا شبد رہرا سے۔ گرگھ ساچے نہ کلنک تیرے سُت، دیوے درس مہاراج شیر سنگھ گھنک پُر واسے۔ سنتجگ تیرا شاتک روپ۔ ساچی جوت دھرے نہ کلنک انوپ۔ ٹلچ جیونہ دیسے پربھ رنگ روپ۔ سکھ دیہہ نواس کر، بیٹھا پربھ ساچا بھوپ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ۔ اناڈی برہما دی اپنا بھیو گھلانے۔ سادھ سنگت سوہنگ شبد رسانا ارادھی۔ ٹلچ انت نہ کلنک توڑی گادھی۔ ساچی جوت پر گٹا، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان گرسکھاں آتم سادھی۔ آتم جوت جگائے، نہ کلنک تیرا اچرج کھیل۔ جوت سروپی کیا میل۔ آتم جوت جگائی بن باقی بن تیل۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھاں ملایا ساچا میل۔ جگو جگ پربھ بھگت تراۓ۔ بال اوستھا دھڑو درس دکھائے۔ نر سنگھ جامہ دھار پر ہلا درکھائے۔ باون بھیکھ دھار، بل راجہ در منگن جائے۔ چکر سُدرشن بان مار، آمبر پیک لاج رکھائے۔ اندلوک شولوک برہم لوک نہ کوئی ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ سمجھنڈ نواسی، جگو جگ ہوئے سہائے۔ کر کرپا پربھ جنک اُدھارے۔ ہری چند کرے آتم اُجیارے۔ نہ کلنک تیرے جگو جگ پسارے۔ دواپر جامہ دھار، بدر سُداما تارے۔ دروپت رکھی لاج کرش مُرارے۔ بے دیو گن ندھان، لکھے لیکھ اپارے۔ اکھر اک نہ آوڑے، پربھ آیا چل دوارے۔ پر گٹ جوت و شنوں بھگوان، جن بھگتاں کاج سوارے۔ بھگت تزلوچن تاریا۔ نامہ لائے بھوگ دودھا دھارے پار اُتاریا۔ بھیکھ کیا پربھ گردھارے، بھگت چمیار رویداں جگت سُدھاریا۔ پر گٹی جوت وچ گنگ دھارے، جگو جگ و شنوں بھگوان تیری جوت آکاریا۔ پر گٹ جوت نِزکار، جن بھگتاں کاج سوارے۔ سوہنگ ساچا نام گیان دے، آتم بھرے بھنڈارے۔ ساچا شبد گن ندھان دے، گنگا پار اُتارے۔ انت درس و شنوں بھگوان دے، جن بھگتاں کاج سوارے۔ بنی بیڑا پار

کرایا۔ نر نرائی اجمال ترایا۔ انیکال تیری سرنایا۔ جگت پت پربھ رنسا گایا۔ پت پوتنا سچکھنڈ نواس دوایا۔ کرشن گھنئیا تیری اچرج مایا۔ بدھک بان ماریا، سر ہٹھ دے پربھ پار کرایا۔ جگو جگ پرگٹ پربھ ساچے، ساچ کاج کرایا۔ بالمیک شبد ادھار دے، آتم برہم گیان دوایا۔ سدھنے قصائی درس اپار دے، جوت سروپ درس دکھایا۔ بے مکھاں من ہنکار دے، جگو جگ پربھ ساچے سدا بھلایا۔ جن بھگتاں ایکا شبد ادھار دے، پربھ اپنا نام جپایا۔ کلچک جامہ دھار، نہ کلنک جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ جگو جگ جگت پت، پت بھگتاں رکھدا آیا۔ جامے بہتر بھگت جن نہ کلنک لکھایا۔ دیوے وڈیائی ویچ سادھ سنت، ساچا شبد پربھ رسن چلایا۔ اُتم ہوئے ویچ کلچک جنت، نہ کلنک جس درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری مایا جگت بھلایا۔ ساچا پربھ کلچک آیا۔ بھگت ہبیت پرکاش کر، ساچا شبد چلایا۔ بے مکھاں کلچک ناس کر، سستجگ ساچا لایا۔ چار ورن اک چرن داس کر، پربھ بھین بھرا بنایا۔ ہوئے وچوں ناس کر، سوہنگ ساچا شبد سنایا۔ راجس تامس سرب ناس کر، ساتک روپ ست ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلچک جامہ پایا۔ گرمگھ وڈے تیری وڈ وڈیائی۔ دھن دھن گر سکھ بھوئ سنگھ، پربھ سیو کمائی۔ گرمگھ ساچے سنگھ گجر، نہ کلنک تیری لکھت کرائی۔ دھن دھن دھن منی سنگھ، ساچی بُدھ مت پربھ ویچ تیرے پائی۔ کلچک جامہ دھار، سستجگ ملے پچی وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نہ کلنک او تار، بڑھی جائے نہ تیری سیو کمائی۔ رنگا سنگھ پربھ رنگ رنگایا۔ نہ کلنک جوت سروپ درس دکھایا۔ پرگٹ جوت ست سروپ، ویچ جوتی جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچا سچکھنڈ پچایا۔ کلچک آیا پربھ گردھار۔ جن بھگتاں جاوے جنم سوار۔ ماہنا سنگھ ست پُرکھ اپار۔ جوت جگائے پربھ کر گنگم وچار۔ دیوے درس سدا نزادھار۔ نینی پیکھے گرمگھ ساچا درس مرار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل ساچا او تار۔ ماہنا سنگھ پربھ چرن سیو کمائی۔ آتم جوتی میل، پربھ ساچے جوت ملائی۔ ہوئے بیکنٹھ نواس، آون جان بھیو چکائی۔ سدارہے پربھ چرن پاس، اُچ پدوی

پربھ در تے پائی۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ساچا واس، سادھ سنگت تیری ساچی انس۔ ماہنا سنگھ تیری سرنائی۔ پربھ سکھ سوت گر سکھ راج ہنس۔ ساچا سکھ کلگ سوت تیرا سر بنس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اتم کرے ویچ سہنس۔ تجا سنگھ پربھ درس بھکھاری۔ دوس رین نہ کلکنک تیری ویچ سیو گزاری۔ آتم ہوئی تیرے در پنہاری۔ مات پت بھین بھرا چھڈے جپو سنساری۔ ایکا نام ساچا رام آتم ہو یا ادھاری۔ گرچن سیوا ساچا کام، آتم اتم وچاری۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، گر مکھ پیچ سواری۔ تجا سنگھ سوت تیرا تن۔ ایکا شبد وسا یا من۔ سوہنگ ساچا راگ پربھ سنایا کن۔ کلگ پورن ہوئے بھاگ، آتم مٹایا سارا جن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلگ بیڑا تیرا دیوے بھ۔ کلگ بیڑا پربھ پار کرایا۔ سرت شبد دا میل ملایا۔ پون جوت جوت پون، اک تھاں وسا یا۔ ساچا شبد ساچی دھنکار ساچا راگ سنایا۔ ساچے شبد مہاراج شیر سنگھ بوجھ بھجھایا۔ شبد سرت پربھ گر سکھ دوائی۔ مست دیوانہ پربھ رہے سرنائی۔ بھگت بھگوانے ایکا جوت جگائی۔ آتم گیانا پربھ پورن بوجھ بھجھائی۔ گن ندھان سچ شبدی شبد ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ کلگ پر گٹ، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ تجا سنگھ سر تیرے تاج۔ گر سکھاں دی رکھی لاج۔ ساچا راگ پربھ سناؤے ماجھ۔ جگت لکھت کرائے، چار جگ رہے تیری سانجھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رکھے تیری لاج۔ گر سکھ تیری پیچ سوارے۔ پورن پربھ جوت نزادھارے۔ جگے جوت ویچ دیہے نزنکارے۔ سوت پر کھاں ملیا کلگ پربھ گردھارے۔ گھنک پر جامہ دھار، گر سکھاں پیچ سوارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد دیوے ادھارے۔ سچ رنگ پربھ گر سکھ مانیا۔ کلگ وشنوں بھگوان ساچا جانیا۔ ساچا پربھ دیوے مان، ڈگے چرن جو ہوئے نمانیا۔ اُچ پدوی پربھ در تے پائی، پربھ جوت ملائیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا ساچا در گر سکھ ساچے جانیا۔ تجا سنگھ تیرا سوت سروپ۔ سوت سوت سوت ورتائے، پربھ ساچا بھوپ۔ آتم جوت جگائے، دس آئے ساچا روپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں دیوے درس انوپ۔ تجا سنگھ دھن تیری

کمائی۔ دوس رین پر بھ سیو کمائی۔ نہ کلنک سیوا کل نہ برتھی جائی۔ آتم دیوے جوتی میل، ساچے پر بھ ساچی لکھت کرائی۔ وڈی وڈیائی وِچ دیوی دیو، تیتیس کروڑ تیری سرنائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں ہووے آپ سہائی۔ سُرپت پر بھ مان گوائے۔ اندر اسن ان لوک پر بھ دے الٹائے۔ گر سکھ ساچا ساچی جوت پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں گھال پائی تھائیں۔ گر سکھ تیرے گن کم بھیر۔ سیوا کر پر بھ نزد حن ہو یا سریر۔ ٹھج ویلانت آگیا، تیرا انت اخیر۔ سُنگر ساچے شبد لکھا لیا، پر گٹ نہ کلنک وڈ پیراں پیر۔ مہاراج شیر سنگھ وِچ جوتی جوت ملا لیا، آتم شانت شانتک رس پایا۔ سچھنڈ سچ دوار، نہ کلنک تیری سرنایا۔ درس اپار کر پا دھار، پر بھ ساچے گر سکھاں درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں میل ملا یا۔ دھن دھن گر سکھ، دھن جنیندی مایا۔ بُدھ سنگھ تیری بُدھ بیک۔ پر بھ چرن رکھائی ایکا ٹیک۔ در گھر کشت اٹھائے انیک۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُنگر ساچا دیسے ایک۔ بُدھ سنگھ بُلی بلو ان۔ تیرا ٹھج رکھیا مان۔ سیوا تیری بڑی مہان۔ تن من دھن، پر بھ چرن قربان۔ نہ کلنک درس دکھاوے وشنوں بھگوان۔ بُدھ سنگھ تیری ساچی بُدھ۔ کر درس پر بھ آتم ہوئے سُدھ۔ ساچا نور دکھایا پر گٹ جوت سروپ پر بھ تُدھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ آتم کینی سُدھ۔ چیت سنگھ تیری چڑھائی۔ چڑھج پر بھ سیو کمائی۔ اُچ پدوی تیرے سُت نے پائی۔ سچھنڈ پر بھ چرن نواس رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ سیوا سنگت گر سکھ کمائی۔ نہ کلنک سر چھتر جھلائی۔ ساچے پر بھ کل ساچی کل ورتائی۔ پر گٹ جوت نہ کلنک ساچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگتاں دیوے وڈیائی۔ ساچی لکھت پر بھ آپ لکھائے۔ چیت سنگھ تیرا نام وڈیائے۔ ساچا دھام سُنجگ تیرا در رہ جائے۔ نہ کلنک نز او تار، ساچی جوت پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ مہما آپ لکھائے۔ آتم اُتم جگت اُجیاری۔ گر سکھ سیوا پر بھ کینی بھاری۔ نہ کلنک دیسے

سچکھنڈ دواری۔ سادھ سنگت تیرے در بھکھاری۔ ساچا شبد گیان دے، نہ کلناک نر او تاری۔ مهاراج شیر سنگھ چرن دھیان دے، جو جن آئے چرن دواری۔ آتما سنگھ تیری آتم واس۔ ساچا پربھ آتم جوت کرے پرکاش۔ ساچا دھام گرچرن نواس۔ لکھ مائس جنم ہویا راس۔ دیوے درس پربھ نر نجن پاس۔ جن بھگتاں پربھ ہویا داس۔ جو جن بچے رسن سواں سواں۔ بھل نہ لائے رسانا مدراماں۔ مهاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سچ آتم کرے واس۔ آتما سنگھ تیری آتم مت۔ لکھ رکھ پربھ ساچا تیری پت۔ مائس جنم نہ آؤے وت۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، درس دکھاوے کر شناست۔ کرشن سرود پربھ درس دکھائے۔ وڈ دیا جس جن کمائے۔ ساچا پربھ سکھ ساچے درس دکھاوے۔ جوت سرود جوت دھر، آتم جوت جگاوے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کر سرب سرب نبس تراوے۔ تیری گھال پائی تھائیں۔ ساچی لکھت نہ مٹے رائے۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے۔ چرن پریتی جو جن کمائے۔ ساچا مارگ پربھ سچ دسائے۔ لکھ چو م داس رسانا لائے۔ انکال نہ کلناک دے سزاۓ۔ گرمگھ ساچے، پربھ آتم جوت جگائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سوہنگ ناد وجائے۔ چون سنگھ جگت وچ آیا۔ پربھ ساچے دی سیو کمایا۔ پربھ ابناشی ردے دھیایا۔ انکال بھل پربھ، بھئ منوں چکایا۔ ڈل ڈل ڈل، کیوں من ڈلایا۔ ڈل ڈل ڈل، کیوں مائس جنم ڈلایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد لکھج ویلے انت لکھایا۔ چون سنگھ ویلا انت، نہ در چھوڑ۔ بیڑا اپنا نہ لکھ روڑھ۔ ساچی سیوا پربھ دی، پربھ در تے موڑ۔ ویلا ہتھ نہیں آونا، پربھ چرنوں دیوے توڑ۔ کر بچن سکھ گھوونا، انت دیہی چلے کوہڑ۔ ویلا گیا ہتھ نہ آونا، انت پربھ ساچے دی ساچی لوڑ۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا شبد لکھاونا، لکھ پھیر نہ ہونا جوڑ۔ ویلا انت وقت سنبحاں۔ باہوں پکڑ پربھ رہیا اٹھاں۔ سیوا کیتی انت نہ گال۔ جھوٹھا جگت سب دھن مال۔ پارجات نہ طیں نالوں ڈال۔ ایکا شبد ایکا بچن، پربھ ساچے کا پال۔ پیس پیائے جوں انت دپھاڑے دال۔ لکھ انت کیا آپ، ستجھ ساچا سست جائے ورتا۔ چرن لاگ،

شنايا۔

سکھا ویلا بھل بخشنا۔ ہن پربھ ساچے، لکھ کوئی نہ دیسے ساچا راہ۔ سرن آئے جو سرنائی، پربھ بخشنے سرب گناہ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ لکھنک، دوسر کوئی نانہہ۔ چرن لاگ بھل بخشناو۔ مایا ممتا منوں تجاو۔ ساچی لکھت ساچا ور پربھ در لکھاو۔ انتکال لکھ ک نہ اپنا مول گواو۔ گرمگھ ساچا پال سنگھ، سنگھ ساچے دی لاج رکھاو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سچ بچن لکھائے، وقت امولک نہ مول گواو۔ آیا وقت جگت دیہہ رہایا۔ پربھ ابناشی کھیل رچایا۔ جھوٹھ جوٹھ دا بھیکھ مٹایا۔ سچ سچ ویچ سادھ سنگت ورتایا۔ جھوٹھا ٹھوٹھا پربھ بھن وکھایا۔ لکھ انت پربھ آن کرایا۔ گرمگھ ساچے، پربھ ساچا راہ دسایا۔ بھل بھل بھل، لکھ جیو کیوں اپنا مول گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھے ویچ جگت رکھایا۔ وقت سہنجنا وقت سہنائے۔ گرسکھاں پربھ درس دکھائے۔ چرن لاگ جو گرسکھ ہٹ جائے۔ دکھ بھکھ پربھ دیہہ وسائے۔ انتکال نرک نواس رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سست پرکھاں پار کرائے۔ جس مایا آتم بھلانی۔ جھوٹھی مایا جگ رہنی ناہیں۔ جس مایا آتم ڈلایا۔ پربھ ابناشی منوں بھلانیا۔ پربھ سیوا دا نام بھلانیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھ شبد اگم شنایا۔

درشن سنگھ پربھ درس پیاس۔ ایکا شبد پربھ آتم واس۔ رنسا بچے سواس سواس۔ ساچے پربھ سدا چرن داس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سوہے پاس۔ ساچا سکھ گنی ندھان۔ گونوت چتر سجان۔ پربھ بھگت آتم دیوے چرن دھیان۔ پرتیم سنگھ تیری ہووے پریت مہان۔ ساچی پریت پرتیم پائی۔ پرکھ نر بھن جوت جگائی۔ سادھ سنگت ویچ ملے وڈیائی۔ سدارہے پربھ سرنائی۔ بھل نہ جانا پربھ لکھت کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہووے انت سہنائی۔ چرن داس ہوئے پربھ سیو کماو۔ امر اپد پربھ درتے پاؤ۔ ساچا نام شبد دھن، ہردے سدا وساو۔ گن ندھان ساچا پربھ، رنسا سد ہی گاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سدرکھ ملن دا چاؤ۔ آتم رس پربھ

درس پُجھاری ۔ پوَن اُنجا سر چھتر جھلاری۔ جگے جوت سچ نِزکاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو جن آئے چرن نمسکاری۔ دھن دھن گر سکھ، دھن کمائی۔ سادھ سنگت دی سیو کمائی۔ بُش کور تیری وڈیائی۔ ساچے سُت پربھ جوت پر گٹائی۔ چار ورن چار گنٹ چل آئے سرنائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُتھگ ساچا چھتر جھلائی۔ بُسنت کور بستنی رُت۔ ساچا پربھ وڈیائی دیوے بخشے سُت۔ ویلا وقت سہایا، ایکا سہائی رُت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس پربھ ابناشی اچت۔ سیوا ساچی پربھ کمائی۔ بُھل بُھل پربھ درتے آئی۔ ہوئے ہنگتا منوں تجائی۔ پچم جیڑھ ساچی وست پربھ جھوپی پائی۔ سُت سُت پربھ در ملے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھانو در آئی آس پُجھائی۔ دواپر بدرا بھگت گردھار۔ کل جامہ گھر گھمیار۔ سوہن سنگھ ناؤں پربھ دے اچار۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، لایا چرن دوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں آپ لکھار۔ سوہن سنگھ پربھ سدا سنمکھ۔ کر درس آتم اُترے بھکھ۔ ساچا پربھ سدا وسائے سکھ۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھا، گر سکھاں مٹائے بھکھ۔ ٹھاکر سنگھ سد ٹھاکر دوار۔ بھو ساگر پربھ دیوے تار۔ ایکا شبد آتم رکھ اُدھار۔ ساچا پربھ سدا رہیا گن وچار۔ سرب چپ آتم دیوے اُدھار۔ بُھل بُھل نہ ہونا جگت خوار۔ بھانا ورتے، ورتائے سُت کرتار۔ گر سکھ جائے بچن جو ہار۔ ایکا بچن اٹل لکھائے اینکار۔ گر سکھ جو اُٹھائے، ہوئے انت خوار۔ سُت سُت کر من وسائے، پربھ بیڑا کر جائے پار۔ سرب چپ پربھ وچ جوت ملائے، فلچ نہ ہوئے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا سُت ورتائے ورتار۔ ایکا ہووے پربھ کی پوجا۔ سُتھگ رہے نہ کوئی دُوجا۔ گر مگھ ساچے ساچا در فلچ سوچھا۔ سُتھگ ساچا آتم بھیت کھلائے گوچھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے در تیرا بُوچھا۔ جگت لگائے پربھ جوتی اگ۔ اُلٹے وہن وہائے وہائے انت کل جگ۔ بے مگھ پکڑ کھپائے شاہ رگ۔ فلچ پاپ اندر ہیری، انتکال کل گئی وگ۔ گر مگھ ساچے نٹھ نٹھ نٹھ، چرن پربھ لگ۔ دیوے وڈیائی نہ کلنک وچ جگ۔ مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھاں دیوے ساچی مت۔ ساچی مت ساچا گیان۔ ساچا شبد ساچا دھیان۔ گر سکھ اُچ آتم برہم گیان۔ سوہنگ شبد دیوے وڈ دانی دان۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سَت پُر کھاں دیوے مان۔ ٹلچک مان پر بھ آپ دوایا۔ وڈ ہنس پرم ہنس گر سکھ لکھایا۔ ساچا بنس پر بھ جگت چلایا۔ ساچی انس گر سکھ لیکھ لکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا راگ کن سنایا۔ سر بجھت پر بھ دیوے دھیر۔ ٹلچک رکھی پت نہ لتھے چیر۔ پر بھ ابناشی چرن پیار، نواس ہویا چرن اخیر۔ پر بھ بھانا چ ورتایا، ساچی جوت تھیا جھوٹھ سر پر۔ ساچی جوت ساچے گھر آئی۔ ایکارنگ ایکا لو لاوی۔ گر چرن لاگ پر مگت پائی۔ ساچے پر بھ چ لکھت ورتائی۔ پنجم جیڑھ جور سن سنائی۔ دوس پنجھی دکھ رہے نہ رائی۔ ساچا پر بھ سر بجھت، سرب دکھ دیہہ دے مٹائی۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت ونج جوت ملائی۔ دوس ستاراں پر بھ لکھت کرائی۔ ستاراں ساؤں ٹلچک انتم قلم چلائی۔ ست ستارویں کرے سرب سکھدائی۔ ٹلچک تیری مٹی وڈیائی۔ نہہلنک تیری لکھت لکھائی۔ لیکھ لکھایا تیرا کل۔ بے گھو چیو انتکال کل جائے حل۔ اگن جوت بے گھو جائے جل۔ بھانا پر بھ ورتائے کرے جل تھل۔ مهاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، نہ لاوے گھڑی پل۔ ٹلچک تیرا پندھ مکایا۔ ٹلچک چیو وچ خاک رُلایا۔ سادھے تن ہتھ سیاں، کسے ہتھ نہ آیا۔ ٹلچک نہہلنک، بے گھو چیوا پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ پر بھ ابناشی ندر نہال۔ سادھ سنگت سوہے پر بھ چرن نال۔ سوہنگ شبد سُنگ دیوے پر بھ دھن مال۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم دیپ گر سکھ دیوے بال۔ اودھم سنگھ ادھ وچ رکھایا۔ لکھیا حکم پر بھ چ کرایا۔ سادھ سنگت ونج جو بچن لکھایا۔ بھانا اپنا سَت سَت ورتایا۔ اپنا انت نہ کسے جنایا۔ بھل مد ماس رسانا لایا۔ ساچا پر بھ منوں بھلایا۔ شبد بان پر بھ ساچے لایا۔ مائس جنم ادھ وچ رکھایا۔ ساچے پر بھ مهاراج شیر سنگھ حکم سَت ورتایا۔ سادھ سنگت ارداس گزارے۔ کر کر پا پر بھ پت پاپی تارے۔ جو چل آئے نہہلنک تیرے چرن دوارے۔ ساچا دھام سکھنڈ، ساچی جوت کرے آکارے۔ مهاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان، ایکا جوت سرب جوت ورتارے۔ پربھ ابھل نہ کوئی بھلانے۔ پربھ اُول نہ کوئی تلاۓ۔ پربھ اُل قیمت کہی نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرب سر بنس کرے پکار۔ دوویں جوڑ نہ کلکنک تیرے چرن دوار۔ بخش دیوے پربھ بخششہار۔ انتم دیوے درس اپار۔ جھوٹھی دیہہ تجائی وِچ سنسار۔ ساچی جوت ملائی وِچ نزادھار۔ مہاراج شیر سنگھ سچھند تیرا چج دوار۔ اوڈھم سنگھ گر دھام پہنچایا۔ گھنک پُر واسی اپنا برد رکھایا۔ سادھ سنگت وِچ انت نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چج دھام چھ گھر لکایا۔ چج دھام گر سکھ بہا کے۔ پربھ ابناشی وِچ جوتی جوت ملا کے۔ اندوک شولوک برہم لوک تجاکے۔ کلنج گر سکھ ساچے دھام بیٹھا آسن لا کے۔ مہاراج شیر سنگھ ملائے میل، جوتی جوت پر گٹا کے۔ جوت پر گٹا جگت پربھ آیا۔ دے درس جن بھگتاں پار کرایا۔ امرت آتم برس، نجامتند نجح ماہ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا درس، گر سکھ ساچے پایا۔ اوچ یچ پربھ میٹا کے۔ کھنزی براہمن شودر ویش انت اک کرا کے۔ آتم بھکھا ہیم سنگھ، پربھ چرنی آئے۔ گر سکھ ساچا پال سنگھ، ہوئے وچول آن ملائے۔ در آئے کری پکار، ساچی بھچھپھیا پربھ جھوی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ دات پُتر پربھ جھوی پائی۔ ہوئے نہماں آیا پربھ سرنائی۔ تن من دھن کر پربھ ساچے سیو کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، کلنج گر سکھاں ساچی دات جھوی پائی۔ اپبھیا پوت من بھیا اتند۔ مات پتا گھر چڑھیا چند۔ آتم اپبھیا پرمانند۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، کئے روگ چبو بند بند۔ مدن مورت تیری گوپاں۔ ساچی دیپک گر سکھ آتم بال۔ کلنج ساچا کٹ جنجال۔ سوہنگ ساچا شبد دے سچا دھن مال۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ساچے آتم کرے لال گلال۔ گر سکھ جوت جگائے، پربھ وِچ للاٹ۔ سوہنگ ساچا نام، نہ وکائے ہاٹ۔ جو جن شبد کمائے، کھول وکھائے پربھ بھر کپاٹ۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سوہنگ ساچا شبد جیو آتم راٹ۔ ساچا شبد ساچا راگ۔ گر سکھ سویا کلنج گیا جاگ۔ بے مکھ در

توں جائیں بھاگ۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت، لگائے بھوگ جوں بدر الونے ساگ۔ امرت ویلا امرت رس۔ بے مگھ جائیں پر بھ در توں نس۔ سادھ سنگت ساچا راہ پر بھ جائے دس۔ گلچک ہوئے اندھیر، جوں رین مس۔ گر سکھ جوت پر کاش جوں رو سس۔ نہ کلنک گلچک ساچا واس، مہاراج شیر سنگھ جن بھگتاں ہویا وس۔ سچ سچ پر بھ جگت ورتائی۔ بے مگھ سادھ سنگت رل، جوں چندن واس نم مہکائی۔ پسو پر یتوں کرے دیو، پورے گر دی ایہہ وڈیائی۔ گلچک جامہ دھار، نہ کلنک اپنا بھیو گھلائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل ساچی جوت جگائی۔ گلچک چیو گلت اندھیارا۔ گلچک چیو دیکھ جھوٹھا سگل پسرا۔ گلچک چیو انکال کل دیسے ایکنکارا۔ گلچک چیو تیری بھجی آتم دیو، رسانا کیا مد ماس آهارا۔ گلچک چیو امرت رس پر بھ در پیو، آتم شبد ہوئے اجیارا۔ بے مگھ چیو گرچن لاگ سدا جگ چیو، ساچا ملے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، تیرا مائس جنم سوارا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، پر بھ امرت میکھ بر کھایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، ساچا شبد شنایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، اند بندوی پر بھ درس دکھایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، امرت ویلا سہایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، امرت جھرنا وچ دیہہ جھرایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، امرت ساچا کوں نابھ مگھ چوایا۔ کھلے کوں ہوئے اجیارا، امرت ساچا پر بھ ورسایا۔ امرت ویلے پر گٹ جوت، پر بھ ابناشی وچ مات دے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت ساچا گر سکھ مگھ چوایا۔ امرت آتم دیوے ادھار۔ امرت ورکھے پر بھ کر پا دھار۔ امرت آتم ورس، آتم کرے اجیار۔ امرت آتم رس چوایا۔ جس جن رسانا لائے وچ دیہہ وسایا۔ ساچی ہووے دیہہ رُشائے، ساچا امرت پر بھ ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے امرت آتم روگ مٹایا۔ ستاراں ساون رین سہاوی۔ گائے راگ کوئی جن مُدھاوی۔ گر سکھ ساچا پاوے پد نرباوی۔ آون جاون گیڑ چڑا سی پر بھ کٹاوی۔ گر مگھ ساچے جو در آئے، پر بھ پوراں آس کراوی۔ سرن پڑے دی لاج رکھائے، ساچا شبد ورتائے باوی۔ سچچو سچ ورتائے، گلچک مٹائے آون جاوی۔ سوہنگ سچ ورتائے، ساچا

تیر تھے نہ کلکنک تیرے چرخ ناونی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُنجگ ورتائے جو من بھاونی۔ کلگج ورتائے پربھ اپنی کل۔ جل تھل تھل جل کرائے جل۔ بھانا ساچا، نہ کلگج جائے ٹل۔ سرشٹ سبائی انکال کلگج جائے حل۔ چار گنٹ چڑھ آئن دل۔ کلگج جیو انکال رن بھوم لیا مل۔ مہاراج شیر سنگھ سُنجگ ساچے ساچی ورتائی کل۔ کل دھار آیا کل دھاری۔ جگت رُلائے پربھ نرہاری۔ بے مکھ بھلائے، مایا جگت پساري۔ گر سکھ تراۓ، مہاراج شیر سنگھ نر نکاری۔ پورے تول گر سکھ تلایا۔ ساچا شبد سوہنگ، تیرے وِچ وسایا۔ جگت بھیکھ سرب مٹایا۔ ایکا رام ایکا جوت، ایکا جیو اپیا۔ ایکا نام ایکا گوت، چار ورن کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنجگ ساچے، ساچا سُنجگ لایا۔ سَت پُر کھ تیرا سَت مان۔ ساچا شبد کلگج ملیا دان۔ آتم وجا سوہنگ ساچا بان۔ کلگج پر گٹے جوت سروپ، نہ کلکنک و شنوں بھگوان۔ جوت سروپ تیری ساچی جوتا۔ ایکا جوت آکار، پربھ جگو جمک ہوتا۔ گر سکھ شبد ادھار کر، گر مکھ جگایا سوتا۔ بے مکھ کلگج خوار کر، نرک لوایا غوطہ۔ سادھ سنگت پربھ شبد ادھار کر، وِچ جوت ملائی جوتی جوتا۔ مل جوت جیو جوت جگائے۔ اپنا آپ جگت تجاء۔ ایکا نرمل ساچی جوت پربھ وِچ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُنجگ تیری سچ سرناۓ۔ سُنجگ تیرا سَت ورتار۔ سنت منی سنگھ سُنجگ کرے ادھار۔ دیوے وڈیائی نہ کلکنک اوتا۔ مستک تلک لگائے، سچ بنائے دربار۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے، سچ ورتائے جگت بھندار۔ چار ورن چرنی لائے، ہوئن سرب پار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان تیری سرناۓ، گر سکھ نہ ہوئے خوار۔ گر سکھ تیری مٹی خواری۔ ساچے پربھ چرخ بلہاری۔ کلگج بیڑا پربھ پار اُتاری۔ نہ کلکنک انت مٹائے مایادھاری۔ جامہ دھارے پربھ جگت مٹائے۔ اُوچ سچ کوئی رہن نہ پائے۔ سرب کھنڈ وِچ ور بھنڈ، پربھ ساچی جوت جگائے۔ آتم ہوئے نہ کسے رنڈ، سُنجگ ساچی سیوا لائے۔ دھرم رائے نہ دیوے کسے ڈنڈ، نہ کلکنک ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت پربھ جائے ونڈ، سادھ سنگت بھکھپھیا پائے۔ مہاراج شیر سنگھ دیسے ور بھنڈ، جوت سروپ سدارہائے۔ جوت سروپ جگت کے داتے۔ کلگج

انت ساچے شبد سدارنگراتے۔ نہ کنک جوت پر کاشے، بن تیل بن باتے۔ جن بھگتاں جنم ہویا، پایا درس پر بھ ودھاتے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا دھرواس، چرن پریتی ساچے ناتے۔ چرن سیوا اتم پھل۔ گر سکھ ساچا در انت پر بھ مل۔ ساچی جوت پر کاش، انت جوت ویچ رل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل اج تے کلھ۔ آیا وقت پر بھ گن گاون دا۔ سادھ سنگت رنگ ساچا آتم چڑھاؤں دا۔ نہ کنک جوت پر گٹائے، دھن دھڑا ستاراں ساوون دا۔ جن بھگتاں لکھت کرائی، پر بھ در وڈیائی پاؤں دا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچی کل ورتائی، گر سکھ ویلا نہیں کلھ بھواؤں دا۔ گر کلھ ساچا سدا ہے جاگے۔ مائس جنم نہ لاگے داغ۔ انحد شبد اُبجے سداراگے۔ درس پریت پر بھ چرنی لاگے۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ تیرے، کلھ سوئے جاگے۔ سویا جاگے، جاگت سویا۔ انتکال کلھ بے کلھ در تے رویا۔ گر سکھ ساچے ساچا پھل، پورب جنم دا بویا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوس رین کدے نہ سویا۔ ساچے پر بھ دتی وڈیائی۔ ساچے سکھ ہتھ قلم پھڑائی۔ دوس رین پر بھ جس گائی۔ ستاراں دوس پر بھ لکھت کرائی۔ ساچا نام جگت رہ جائی۔ دھن دھن گر سکھ تیری سیوا، گر چرن کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کلھ دیوے وڈیائی۔ دوس ستاراں قلم چلا کے۔ کلھ سنتگر کرم لکھا کے۔ جن بھگتاں چار جگ وڈیا کے۔ گر سکھ تیری رکھے لاج، جوت پر گٹا کے۔ نہ کنک کل آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا جائے شبد لکھا کے۔ ساچی لکھت ساچا لکھاری۔ دوس ستاراں پر بھ چرن دواری۔ دیوے شبد پر بھ شبد بھنداری۔ آتم رہے سوہنگ تیرے نام ٹھماری۔ ساچی جوت دھرے کلھ، نہ کنک او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری چنج سواری۔ لکھت تیری لکھائے لیکھ۔ کلھ آتم رنگ کل وکیھ۔ کلھ جائے سنتگر پر گٹائے، ساچا کیا بھیں۔ نہ کنک سنتگر ساچا، ساچے پر بھ کو سدا آدیں۔ سدا سدا پر بھ دین دیاں۔ دکھ بھجن بھگت وچھل گوپاں۔ مدن موہن گر گوپاں۔ جن بھگتاں توڑے آتم جنجال۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی آتم دیپک دیوے بال۔ گر سکھ تیری ریت ساچی۔ جھوٹھی مایا

تجائی نیت۔ نہ کنک کل پائی ساچی پریت۔ انتکال پر بھ ایکا ساچا میت۔ دیوے درس پر گٹ جوت، پر کھے پر بھ ساچی نیت۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ساچے، فلنج لیا جیت۔ فلنج تیری لمحی پت۔ جوت سروپ پر بھ کھچیا سارا یت۔ تن نچوڑی ساری رت۔ بے سکھاں پائی اٹی مت۔ گر سکھاں دیوے سوہنگ نام سَت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُتھج رکھے پت۔ گر پرساد گر در پایا۔ گر پرساد پر بھ درس دکھایا۔ گر پرساد پر گٹ جوت نہ کنک بھوگ لگایا۔ گر پرساد سادھ سنگت کمکھ لگایا۔ گر پرساد دکھ روگ دیہہ گوایا۔ گر پرساد تین تاپ پر بھ ناس کرایا۔ گر پرساد مرؤ دیوا چھیا دیوی پر بھ وس کرایا۔ گر پرساد گر گور کھ ساچا ناد وجایا۔ گر پرساد جامہ دھار نہ کنک فلنج انت سرب مٹایا۔ گر پرساد پر بھ آئے پرسادی۔ گر پرساد سب سریش سادھی۔ گر پرساد گر کمکھ ساچے پر بھ رسن ارادھی۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج جوت جگائے انادی۔ گر پرساد گر رنگ چڑھایا۔ گر پرساد پر بھ فلنج بھرم مٹایا۔ گر پرساد ساچا شبد پر بھ گیاندوایا۔ گر پرساد گر کمکھ ساچے ہردے سداوسایا۔ گر پرساد فلنج پوہ نہ سکے مایا۔ پر بھ چرن لاگ ساچا ور، پر بھ در تے پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ گر پرساد، پر بھ کارنگ۔ گر پرساد ساچا نام سوہنگ سادھ سنگت لیا منگ۔ فلنج چپو پر بھ در نہ سنگ۔ فلنج جھوٹھا چیوٹھ جائے جوں کاچی ونگ۔ گر پرساد گر سکھ جنم نہ ہوئے بھنگ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہائی انگ سنگ۔ گر پرساد جوت جگائی۔ گر پرساد ستاراں ساوان سادھ سنگت من ودھائی۔ پر گٹ جوت نہ کنک، ساچی لکھت شبد کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے وڈیائی۔ گر پرساد گر پورا پایا۔ گر پرساد بھرم بھلکیکھا سارا لاهیا۔ گر پرساد ور در پر بھ پایا۔ گر پرساد مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد سنایا۔ گر پرساد دُرمت جائے۔ گر پرساد ساچی مت سَت ورتائے۔ گر پرساد پر بھ ابناشی گھر میں پائے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، پر گٹ جوت بھوگ لگائے۔ بھوگ لگائے بھگت گھر۔ سوہنگ ساچا شبد دے جائے ور۔ چرن لاگ گر سنگت گئی تر۔ کور

رنجیت ملیا ساچا ور۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائی نہ کنک او تار نر۔ بھوگ لگائے بھگت و چھل بھگوان۔ سادھ سنگت ہو وے رنسا پان۔ سست پرساد آتم توڑے ادھمان۔ گر پرساد ٹلک جیو آتم اپچے برہم گیان۔ گر پرساد پربھ گن جانے کوئی گنی ندھان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ایکا نام دیوے ڈ دانی دان۔ بھوگ بھوگ بھوگ، پربھ لگائے بھوگ۔ روگ روگ روگ، گر سکھاں مٹائے روگ۔ جوگ جوگ جوگ، سوہنگ شبد ساچا جوگ۔ بھوگ بھوگ بھوگ، گر سکھ آتم رس گر چون پریتی بھوگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پرگٹ جوت ٹلک گر سکھ گھر لگائے بھوگ۔ بھوگ لگائے وشنوں بھگوان۔ ساچا ہویا جگت پروان۔ بھکھ بھون لیچ پھیچ چاروں اک سماں۔ جھوٹھا جگت نہ جانے بھیو بلی بلوان۔ ٹلک جامہ دھار، مہاراج شیر سنگھ دیوے درس گنی ندھان۔ بھاگ ہوئے پربھ درس دکھایا۔ گھنک پُر واسی پرگٹ جوت، ساوان ستاراں بھوگ لگایا۔ پُر کھ ابناشی سرب جیو و ناسی، ساچا پربھ جگت سمایا۔ بے مکھ مٹے ٹلک کر کر ہاسی، ساچا پربھ نظر نہ آیا۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، انکال پربھ وچ پریت واس کرایا۔ نہ کنک پرگٹ بھیں، بے مکھاں وشا مکھ رکھایا۔ سادھ سنگت سدا ادیس، پربھ پرسادی سست پرساد ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی جوت آکار، رنسا بھوگ لگایا ساچے پربھ، چج تیری ڈیائی۔ ٹلک جامہ دھار، سادھ سنگت دی آس پُجای۔ کر جوت آکار، چار گنٹ ہاہاکار مچائی۔ بیٹھا آپ نزادھار، نہ اہار پربھ سدا سکھدائی۔ جن بھگتاں دیوے شبد بھنڈار، شبد گیان پربھ جھولی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تارے سکھ جو آئے سرنائی۔ سرن آئے، پربھ سرناگت۔ ساچا شبد ورتائے، گر سکھ رکھائے سر ہتھ۔ پربھ ایکا نام جپائے، چار ورن اک کرائے ایکا میت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر جوت آکار لیا جگ جت۔ جوت آکار پربھ کسے نہ جنایا۔ پرگٹ جوت نہ کنک، سوچھ سروپ درس دکھایا۔ جامہ دھار گھنک پُر، ٹلک جیو بھیو رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، بھانا سست ورتایا۔ سست ہو وے سست ورتارا۔ ایکا جوت جگے، جگت نزکارا۔ جھوٹھا مٹے سرب پسارا۔ اینکار ایکا

کیا آکارا۔ ایکا جوت پر بھ نِرادھار، سرب جگت کیا پسارا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں تارنہارا۔ آوے جاوے جاوے آئے۔ لکھ چڑاسی پر بھ گیڑ پھرائے۔ مائس جنم پر بھ اتم رکھائے۔ گرگھ ورلا کوئی ساچی بوجھ بُجھائے۔ رسا چھڈ دکار، آتم رس نج ماہ پائے۔ سوہنگ شبد آکار، دُرمٹ میل گوائے۔ اجل مگھ وِچ سنسار، جو جن آئے نہ کنک سرنائے۔ سادھ سنگت پر بھ دیوے تار، انکال ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے بھرے بھنڈار، اتل اکھٹ نہ نکھلیا جائے۔ ایکا شبد جگت ور تار، سوہنگ چلے ساچی نائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا نام لکھائے۔ مدھ سودن دامودر سوامی۔ بھگت و چھل سدا نہ کامی۔ نہ کنک دھرے جوت کل انتر جامی۔ جن بھگتاں ایکا اوٹ، پر بھ در سوامی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے گیان سوہنگ آتم نامی۔ نہ کنک کون جانے تیرے گن۔ گرگھ چرن لگائے ٹھیک چُن۔ سوہنگ شبد سنائے، آتم وجائے ڈھن۔ ساچا راگ الائے، کھول وکھائی ٹُن۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گر سکھ ساچا نام جائے ٹُن۔ ساچا نام پر بھ جگت سنایا۔ مرد نگ ڈھول جگت وجایا۔ چار گنٹ سوہنگ بان لگایا۔ بے مکھاں گھر ہاہاکار مچایا۔ گر سکھاں بانہوں پکڑ نہ کنک چرنی لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج پائی مایا۔ مایا ممتا جھوٹھا روپ۔ بے مکھاں بھلیا نہ کنک ساچا بھوپ۔ جوت پر گٹائے وِچ ٹھکھ دیہے، نہ دیسے رنگ روپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی سَت سروپ۔ سوہنگ شبد گر سکھاں آن۔ نہ کنک ساچا گر، ٹھیک جان۔ سوہنگ شبد آتم مارے بان۔ ایکا ڈھن اُبجاۓ، پر بھ جانی جان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد چلایا بان۔ شبد بان جگت چلا کے۔ ٹھیک بیٹھا جوت سروپی بھیکھ وٹا کے۔ ساچی جوت وِچ سکھ ٹکا کے۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھ، ساچی لکھت جائے لکھا کے۔ گر گوبند جائے پچن کل ورتا کے۔ بے مکھاں ساچا سوہنگ کھنڈا لَا کے۔ جن بھگتاں آتم اجل کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، جگو جگ جائے بھیو گھلا کے۔ چار جگ پر بھ ور تار۔ آوے جاوے جگت وہار۔ اپنے رنگ روے نِزکار۔ ایکا جوت جگو جگ آ کے، جگت کرے آکار۔

مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ٹلچک پر گٹیا نہ کنک او تار۔ گھنک پُری پربھ کا تھاؤں۔ پِنڈ گھونڈ ہے ساچا ناؤں۔ جوت جگائے اگم اتھا ہو۔ بے کھاں نہ دیسے ساچا بے پرواہو۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک ساچا شاہو۔ ساچا شاہ سچا دربار۔ ساچا شبد سرب بھنڈار۔ سادھ سنگت دیوے نہ کنک او تار۔ آتم اُتپت ساچی جوت کرے آکار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سَت پُر کھاں دیوے چرن پیار۔ گرمکھ او کھا نام کماونا۔ مد ماس نہ رنسنا لونا۔ بھگوان وشنوں ساچا شبد سناونا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، انت جوت ملاونا۔ شبد کما مد رنسنا لائے۔ دُرمت دیہہ چو ہو جائے۔ سنتگر ساچا ساچی دے سزاۓ۔ بے گھ ہو یا گرسکھ، نزک نواس دواۓ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا شبد ورتائے۔

۳ آسو ۲۰۰۸ بکرمی میر ٹھہ وہار ہو یا

۷۲۱

۷۲۱

پُورن گر پُورن او تار۔ گرمکھ ساچے پربھ جائے تار۔ مان دوائے وچ سنسار۔ دھرے جوت آپ نر نکار۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیری جائے پیچ سوار۔ رکھے لاج آپ گردھار۔ پر گٹائی جوت وچ سنسار۔ بھگت جناں پربھ پار او تار۔ مہاراج شیر سنگھ درس کر، گرمکھ ہوئے پار۔ گرمکھ پربھ درشن پایا۔ تیراں ہاڑ دیہہ سو اک بکرمی جو لکھایا۔ میل ملایا آپ پربھ در کر کر ہاہاکار، ساچی ماتا تن رُلایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن بلہار، گرمکھ کیا پار، پریت جنم پربھ گوایا۔ ملیا جنم بھیا پر کاش۔ پُورن گر پُجھائی آس۔ ٹلچک دُکھاں کیا ناس۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر بخشیا چرن نواس۔ نر دھن روپ پربھ پُورن جوت جگائے، پربھ سَت سروپ۔ ٹلچک انت اندھ کوپ۔ گرمکھ ساچے تیرا ساچا سَت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، وڈ داتا وڈ بھوپ۔ وڈا پربھ وڈی وڈیائی۔ گرمکھ رنگ محیطھ چڑھائی۔ ٹھی گندھنہار پربھ، ٹھی گندھ وکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ پتت ادھارن، جو جن آئے سرنائی۔ گرمکھ ساچے چرن پربھ آئے۔ چرن دھوڑ لے

مستک لائے۔ کرم دھرم پچ لیکھ لکھائے۔ مائس جنم سُچھل کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت درس دکھائے۔ دکھائے درس پر بھ دیا نند۔ آتم اپجائے پرمانند۔ گرمکھ روگ کٹے پر بھ بند بند۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کر درس سادھ سنگت ہوئے انند۔ کر درس سکھ ساچا تریا۔ پر بھ ابناشی گھر ساچا وریا۔ مات لوک گر سکھ نہ ڈریا۔ کایا سیتل، تن من ہریا۔ جو جن آئے سرن پر بھ پریا۔ مہاراج شیر سنگھ فلچک پر گٹ، نام نہ کلنک کل دھریا۔ نہ کلنک کل جامہ دھار۔ گر سکھ بیڑا کیا پار۔ سوہنگ ساچا شبد اپچے دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے، اڈول جوت نِدادھار۔ پال سنگھ تیرا ساچا سنگ۔ گرمکھ ڈر لے لیا منگ۔ شبد گائیں آتم چاڑھے رنگ۔ فلچک اندھ آگیان پار جائے لنگھ۔ سوہن سنگھ چھڈ بنس، پال سنگھ تیرا کیا سنگ۔ مہاراج شیر سنگھ آتم امرت برس، سوہن سنگھ چاڑھے ساچا رنگ۔ سوہن سنگھ تیری سیوا سست۔ ساچا پر بھ کل را کھے پت۔ پر بھ ابناشی تیری جانی مت گت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلچک رکھے پت۔ گر سکھ تیری سست کمائی۔ فلچک ملی تینوں وڈیائی۔ ردھ سدھ پر بھ وس کرائی۔ ساچی بدھ پر بھ ملن کی پر بھ آپ بنائی۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، تیری پچ رکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، تیری بنت بنائی۔ بنائی بنت آپ بنواری۔ اپ تچ دائے پر تھمی آکاش، دیوے دیہہ ادھاری۔ ساچی جوت دھرے گردھاری۔ اُٹا بُرچھ را کھے لاج مُراری۔ جامہ دھار مات لوک، گیڑچ راسی پار اُتاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کایا کری آکاری۔ کایا آکار جگت وچ آیا۔ مائس جنم پر بھ مات دوایا۔ گر ساچے وچ جگت وڈیایا۔ اچرچ کھیل پر بھ ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر پورے، گرمکھ پار کرایا۔ گرمکھ تیری ساچی دھن۔ گرچن لپکار پر بھ ابناشی لئی سُن۔ مائس جنم دوایا پتت پاپیاں وچوں چُن۔ مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ ٹکایا، وڈ داتا دیوے در گن۔ گونت گن ندھان۔ گرمکھ دیوے چرن دھیان۔ مد ماس نہ رسنا پان۔ چرن دھوڑ پر بھ سچا اشنان۔ فلچک اپچے برہم گیان۔ مہاراج شیر سنگھ مائس جنم کل کیا پروان۔ مائس جنم جگت انمل۔ چرن لاگ جیو کیوں فلچک بھلا۔ ساچا

امرت پر بھ در تے پیو، سدا بھنڈارا گھلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ رنگ رنگلیڑا، پر بھ میل ملائے۔ پر بھ آپ کرائے ہیلڑا، آتم جوت جگائے۔ لائے شبد ساچی تیلڑا، پر بھ ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر بھ چھبیلڑا، بیٹرا پار کرائے۔ دے دیدار پورن پر بھ، کر دیوے بیٹرا پار۔ امرت آتم ور کھے کر پا دھار۔ گم جوت جگائے، دیوے شبد ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ لاج رکھائے، جنم دوائے وِچ سنسار۔ ماں جنم کل دوا کے۔ پر بھ ابناشی اپنی چرنی لا کے۔ لکھ چڑا سی گیڑ کٹا کے۔ سوہن سنگھ ساچا مان دوا کے۔ بھگت وچولا پر بھ آپ بنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا لیکھ جائے لکھا کے۔ لکھے لیکھ نہ مٹائے کوئے۔ پر بھ ساچے کی ساچی سوئے۔ فلنج جامہ دھار نہ کلنک، کرے کرائے سو ہوئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگائے گر گوہند دوئے۔ جگی جوت جگت پروان۔ ساچا شبد ساچا نیسان۔ پاربر ہم تیری ساچی آن۔ سوہنگ شبد گرمگھ ور لے لیا پچھاں۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے چرن سدا قربان۔ گرمگھ ساچے چھتر جھلے تیرے سیس۔ بے گھ فلنج چپو انتکال کل گئے پیس۔ گرمگھ ساچے تیرا نام دھرایا، پر بھ ساچے سنگھ جگدیش۔ اسو چار دن سہایا، مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹائے سادھ سنگت تیرا جھکے چرن وِچ سیس۔ ساچا نام پر بھ جگت دھرا کے۔ سنگھ جگدیش نام رکھا کے۔ گرمگھ وڈیائی دیوے، ماں جنم دوا کے۔ ہوئے سہائی پر بھ، پیچ سوارے آکے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے سکھ ادھرے رنسا تیرے گن گا کے۔ رنسا گائے ساچا گر۔ چرن پریتی گرمگھ ور لے گئے جڑ۔ بے گھ فلنج خالی ہتھ گئے ٹر۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سُتھ ٹھان سہائے گھنک پر۔ ساچا دھام سہائے ٹھان۔ جوت بگے سُتھ مہان۔ گھنک پری دیسے پر بھ گئی ندھان۔ اسو نیق در دربار پر بھ رکھیا پیچ نیشان۔ مہاراج شیر سنگھ سُتھ ساچے، ساچا شبد سوہنگ کپیا پروان۔ گرمگھ ساچے پر بھ ساچا دیوے ور۔ اک ٹیک چپو، پر بھ چرن دھر۔ فلنج چپو بھرے ہنکار بے گھ چپونہ ڈر۔ کر درس پاربر ہم گرانت جائے تر۔ پر قدم سنگھ تیرا ہوئے سہائی، مہاراج شیر سنگھ او تار

نر۔ جگت مار شبد پر بھ مارے۔ سوہنگ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جو رسن اُچارے۔ کر کر پا پر بھ پار اُتارے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرے ناؤں سدا جیکارے۔ ساچا پر بھ سر رکھے ہتھ۔ ہنکاری جیو نچن در، پر بھ شبد پائے نئھ۔ گر سکھ ساچے پر بھ رنگ مان، سوہنگ ملے جگ ساچی و تھ۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سر رکھے تیرے ہتھ۔ بھے بھیانک پر بھ بھے بھوپ۔ پر بھ کی مہما سدا انوپ۔ گر مگھ ساچے ویکھ پر بھ سَت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انیک کرائے روپ۔ گر سکھ ساچا، سدا شہید۔ ایکا درس پر بھ منگے دید۔ آتم شبد کل گئی وید۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا آتم درس دکھائے دید۔ رکھے لاج پر بھ لا جاونت۔ ہوئے سہائی پر بھ بھگت بھگونت۔ کوئی نہ پوہے نہ مارے مار سنت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ تیرا اُتم ویج جیو جنت۔ جیو جنت ویج سکھ تیرا مان۔ ایکا رکھ پر بھ چرن دھیان۔ نہ کلکنک سکھ ہردے مان۔ پر گٹ جوت پر بھ ہنکاریاں توڑے مان۔ سوہنگ شبد پر بھ ساچا مارے بان۔ مہاراج شیر سنگھ فلک پر گٹے و شنوں بھگوان۔ گر پورا ساچی دُنج۔ گر سکھ ساچے پر بھ کی بُنج۔ گر چرن پریتی جیو کل لجھ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلکنک او تار، گر مگھ ور لے لیا بُجھ۔ پر بھ پورا بھے دکھاوے۔ کر کرم گر سکھ تیری بھے کراوے۔ ساچا دھرم گر سکھ کرم، پر بھ چرن پریتی لاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل ورتاوے۔ ورتے کل کل اندھیرا۔ جوت سروپی پر بھ پایا مات پھیرا۔ جھوٹھی دُنیا انت ڈھیہہ ہوئی ڈھیرا۔ گر مگھ ساچے پر بھ ابناشی دیسے نیرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹے جوت نہ لائے دیرا۔

۲۰۰۸ بکرمی پنڈ لگے وہار ہویا

نہلکنک تیری رہر اس۔ سوہنگ شبد کرے بند خلاص۔ ساچا پربھ گرگھ ساچے سد رکھے واس۔ جوت سروپ پربھ ابناش۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سو ہے تیرے چرن پاس۔ سادھ سنگت جگ تیرا مان۔ کر درس پربھ پتت پاپی تر جان۔ ساچی جوت پربھ کل کرے پرگٹ، نہلکنک بلی بلوان۔ اگن جوت جلت لگائے، ہو جائے سُنج مسان۔ گرگھ ساچے آئن بھاگے، ساچا دیوے پربھ چرن دھیان۔ سادھ سنگت پربھ چرنی لائے، پربھ آخرم دیوے برہم گیان۔ بے مگھ پکڑے پربھ شاہ رگ، سوہنگ شبد مارے باں۔ اگن جوت چار گنٹ جائے لگ، پرگٹ ہووے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ جوت سروپ پربھ اگن لگائے۔ ساچا بھانا کل ورتائے۔ ہاہاکار جلت کرائے۔ شبد مار کر خوار، ٹلچ چیو کھپائے۔ گر سکھ ساچے پربھ دیوے شبد ادھار، جوت سروپ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تار، جامہ گھنک پری ونج پائے۔ گھنک پری ساچا گھر۔ دھرے جوت او تار نر۔ سُنج دکھائے چار ورن پربھ ایکا در۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگ چار اپجاوے ساچا سر۔ ساچا سر امرت میگھ۔ سوہنگ شبد پربھ ساچے سُنج ورتائی ساچی دیگ۔ بے مگھ ٹلچ چیو چرن لاغ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ آخرم امرت ورکھے میگھ۔ گھنک پر دھام نیارا۔ دھرے جوت پربھ ایکا ایکنکارا۔ جوت سروپ جامہ دھار، مات کرائے سچ ورتارا۔ ایکا شبد چلائے چار ورن شنائے، سوہنگ ساچا نام ادھارا۔ اُوچ پیچ کوئی رہن نہ پائے، راؤ رنک اک کرائے، ساچی جوت جلت ورتارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد سدا نر نکارا۔ کپیا آکار کرپا ندھ۔ شبد سروپ پربھ راجہ رانے کینے سدھ۔ گرگھ کرے چرن پیار، ساچی اپجاوے نوندھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے تیری آخرم جائے ودھ۔ شبد باں پربھ آخرم لائے۔ گرگھ ساچے پربھ آخرم جوت جگائے۔ ساچی جوت آکار کر، سوچھ سروپ پربھ درس دکھائے۔ ایکا نام ادھار کر، مائس جنم سُچھل

کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجگ ساچے سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ سنجگ آئے اج کہ کل۔ کلگ پربھ انت کرائے، نہ لائے گھڑی پل۔ سرشت کرائے جل تحل۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے نہ لائے گھڑی پل۔ ویلا انت پربھ اتنی انتا۔ دھرے جوت پربھ بھگونتا۔ رکھے لاج گرسکھ تیری وچ سادھن سنتا۔ کلگ چپو بھلائے، پربھ پائی مایا بے انتا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا کوئی نہ جانے آدن انتا۔ آد انت نہ کسے جنایا۔ برہما وشن مہیش، در آگے بھایا۔ کلگ جامہ دھار نہ کنک، کنڈ برہمنڈ الٹایا۔ سوہنگ شبد لگاوے ڈنک، چار گنٹ پربھ دے سنایا۔ سنجگ چلائے پربھ ساچا انک، سوہنگ ساچا شبد پربھ ورتایا۔ سو سہائے تھان بنک، جتھے پر گٹ جوت درس دکھایا۔ بھکیھ مٹائے پربھ راؤ رنک، سنجگ پربھ ساچے لایا۔ آتم شبد پربھ ساچی دھن، رانا مہارانا چل پربھ سرنی آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا بھانا کل ورتایا۔ کلگ تیری ہوئی اخیر۔ ویلے انت تیری کوئے نہ بُھے دھیر۔ پیر پیغمبر او لیئے، سبن کرائے اخیر۔ پر گٹ جوت نہ کنک، کچھے جوت اٹھسٹھ نیر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت ساچا گرسکھاں دیوے جوں بالک ماتا سیر۔

دیوے کلگ ساچا پت، گرسکھ ساچے پربھ تیرا نام وڈیایا۔ مات پت کر ہت، پتا پوت سنجگ لکھایا۔ پاربرہم پربھ اچت، ساچا بنس سنجگ اُپجایا۔ گرگھ ساچے وڈ وڈ ہنس، سوہنگ ساچا شبد پربھ رسن چوگ چکایا۔ پر گٹ ہوئے وچ سہنس، پربھ ساچے لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ دھار نہ کنک سنجگ ساچا لایا۔ کلگ تیرا انده اندھیار۔ سرشت سبائی کرے خوار۔ پر گٹ جوت نہ کنک، شبد سروپی مارے مار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، راجہ رانیاں کرے خوار۔ راجن راج پربھ راج دہند۔ ساچا پربھ سدا بخشند۔ شبد سروپ پربھ پکڑ لیائے والی ہند۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلائے جوں ساگر سندھ۔ شبدی دیوے، پربھ شبد گیانا۔ سُرتی سُرت والی ہند دیوے پربھ چرن دھیانا۔ ایکا جوت اکال مورت، پر گٹ جوت توڑے انکھانا۔ سوہنگ شبد وجاوے ساچی ٹورت، ساچا

شبد سناوے کانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنتجگ ساچا سست سہانا۔ جامہ دھار گھنک پر۔ ایکا جوت پر گٹائے گوپند گر۔ گر مگھ ور لے انٹکال گرچن بیٹھے جڑ۔ بے مگھ فلنج چیو خالی ہتھ گئے در مڑ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا در کسے نہ سو جھے سر۔ وقت سہائے پہلی ماگھ۔ سنتجگ لگائی ساچی جاگ۔ پر گٹ جوت نہ ہلنک سر شٹ سبائی ہتھ پکڑی واگ۔ سو جن ادھرے انٹکال کل، جو پربھ چرن گئے لاگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا شبد اپجاوے راگ۔ پہلی ماگھ پربھ وقت سہاونا۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی واہوا ساچا سنتجگ لاونا۔ اٹھسٹھ تیر تھاں پربھ ساچے مان گواونا۔ چار گنٹ پا وہیر، بے مگھاں نشت کراونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا بھانا کل ورتاونا۔ پہلی ماگھ پربھ بھاگ لگائے۔ جوت نر بھن مات دھر، سنتجگ ساچی نیہہ رکھائے۔ چار ورن پربھ اک کرائے۔ سنتگر ساچا مارگ لائے۔ سوہنگ ساچا شبد دھر، کھانی بانی پربھ سرب مٹائے۔ گرچن پریتی ساچا سر کر، گرچن دھوڑ گر سکھ مستک لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، واہوا ساچا سنتجگ لائے۔ پہلی ماگھ پربھ دھرے جوت۔ چار ورن کرائے پربھ ایکا گوت۔ بے مگھ فلنج چیو کل رہے سوت۔ دھن دھن دھن نہ ہلنک تیرے ساچے سکھ، چرن لاغ گئے ڈرمٹ پاپ کلیور دھوت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج پر گٹائے ساچی جوت۔ پہلی ماگھ پربھ بھئے دیالا۔ گر سکھ آتم کرے گلا۔ پر گٹ جوت پربھ نہ ہلنک، دیپک گر سکھ تیری آتم بالا۔ مان گوائے سر نز، کھچے جوت پربھ جوت جوالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار ورن دیوے ساچی مala۔ پہلی ماگھ پربھ جوت آکارے۔ جوت سر روپ سر شٹ سبائی کل ورتاۓ۔ پوَن جوت جوت پوَن، ایکا شبد سناۓ وچ سنسارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سر روپ ایکنکارے۔ پہلی ماگھ پربھ وقت سہائے۔ فلنج انت کرے پربھ، ساچی کھیل رچائے۔ وڈ بی بلوانا، پربھ شبد سر روپی طنب اٹھائے۔ بٹھائے وچ بیانا، پربھ اگن میگھ ورسائے۔ پربھ کھیل کر پدھنا، فلنج چیو لگے ڈکھ مہانا، انٹکال پربھ دے سزاۓ۔ پربھ

ابناشی کسے ِرلے گر مگھ جانا، نہ کلنک کل جامہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ سَتْجَنگ ساچا لائے۔ پہلی ماگھ پربھ بھاگ لگاونا۔ سَتْجَنگ ساچا مگ چلاونا۔ سوہنگ ساچا شبد چار گنٹ ورتاونا۔ جوت سروپ پربھ سرِشت سنائے انجا پونا۔ گر سکھاں پربھ پکڑ اٹھائے، دوس رین نہ ملے ساونا۔ ساچا دیپک پربھ دے جگائے، مہاراج شیر سنگھ ساچا در گھر ِرلے گر مگھ پاؤنا۔ پہلی ماگھ کل کرے آکارا۔ جوت سروپ پربھ نر او تار۔ ساچا کرم دھرم چلائے وِچ سنسار۔ بے مگھ جیو کھپائے، جوت سروپ پربھ گردھار۔ اُوچ پیچ پربھ بھید چکائے، ایکا بخشش چرن پیار۔ ساچا پربھ کوئی ِرلا پائے، جس بخشش پربھ کرپا دھار۔ سوہنگ شبد جن ِرلا گاوے، پربھ آتم کرے اجیار۔ گرچرن دھوڑ گر سکھ ساچا نہاوے، پربھ بیڑا کر جائے پار۔ انتکال امرا پد پاوے، پربھ بخشش موکھ دوار۔ جنم مرن پربھ گیڑ چکاوے، جنم نہ پاوے دو جی دار۔ مات گر بھ پربھ پھند کٹاوے، مہاراج شیر سنگھ جوت نِزکار۔ پہلی ماگھ پربھ وقت سہائے۔ سادھ سنگت تیرے کشت ہٹائے۔ سر رکھے ہتھ سوہنگ دیوے ساچی و تھ، سَتْجَنگ ساچا راہ دسائے۔ بے مکھاں پربھ پائے نتھ، در در منگن کوئی بھکھ نہ پائے۔ سوہنگ چلایا سَتْجَنگ ساچا رتھ، گر سکھ ساچے پربھ پار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سرب کلا سر تھ، فلنج جیو بھیو نہ پائے۔ پہلی ماگھ دوس بھاگ بھریا۔ سَتْجَنگ ساچا، ساچا جنم مات وِچ دھریا۔ فلنج جیو بھانڈے کاچے، سوہنگ کھنڈا پربھ ساچے پھڑیا۔ بے مگھ جیو انتکال کل جھوٹھے ناچے، مہاراج شیر سنگھ شبد مار کرائے جو جن نہ سرنی پڑیا۔ پہلی ماگھ وڈ وڈیائی۔ ساچے پربھ ساچی ڈھن گر سکھ آتم اُبھائی۔ کھول و کھائی آتم سُن، پربھ آتم جوت جگائی۔ سوہنگ شبد تیری رُن جھن، کسے ِرلے گر مگھ پائی۔ گر سکھ ساچے پربھ فلنج سیو کمائی۔ بے مگھ جیو فلنج دیلے انت پربھ دے سزائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ تیری رُت سہائی۔ ساچی رُت ساچ ورتا۔ سَتْ سَت پربھ بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پربھ جائے تار۔ بے مگھ جیواں انتکال پربھ کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، سوہنگ شبد مارے مار۔ پہلی ماگھ پربھ

جوت جگا۔ جنم جنم دی میل جائے گوا۔ و چھڑیاں پر بھ میل کر، چرنی لئے اگا۔ ویلے انت، انتکال پر بھ ساچا پکڑے باہنہ۔ مہاراج شیر سنگھ نہ ہکنک او تار، دوسر کوئی نہ۔ پہلی ماگھ پر بھ بھرم چکاونا۔ سچ سچ وچ سادھ سنگت ورتاؤنا۔ ایکا دو جا پر بھ سارا بھیو چکاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد ورن چار جپاونا۔ سادھ سنگت پر بھ بخشے دات۔ ساچا شبد ساچی کرامات۔ آتم جوت جگے، گرسکھ نہ دیسے دوس رات۔ جو جن چرنی لائے، چرن پریتی کل ساچا نات۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت دھرے وچ مات۔ پہلی ماگھ پر بھ بھیت چکایا۔ بھرم بھلکھلا سارا لاهیا۔ سادھ سنگت کل ساچا، ساچا شبد پر بھ سنایا۔ جوت جگائی بن باقی بن تیل، سوہنگ باقی دے لگایا۔ اچرج کیا پر بھ ساچے کھیل، جوت سروپی دس نہ آیا۔ و چھڑیاں پر بھ ملایا میل، پہلی ماگھ دوس سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ پہلی ماگھ جوت آکار۔ ہاہاکار ورتے وچ سنسار۔ گرمکھ ساچے تیرے در گھر رسن سوہنگ بے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سنتجگ وڈ سکدار۔ سنتجگ ہووے پر بھ سکداری۔ باقی سرب کرے خواری۔ سرشٹ سبائی ہووے پر بھ پنہاری۔ ایکا کنت ساچا پر بھ، سرشٹ سبائی ناری۔ جوت دھرے پر بھ بھگونت، جوت سروپ سدا نِزادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَت پُر کھاں آتم کرے اجیاری۔ پہلی ماگھ پر بھ رنگ چڑھایا۔ رنگ رنگیلا مادھو، کل اچرج کھیل رچایا۔ ویلے انت وچ دواپر یادو ناس کرایا۔ ٹکچ جامہ دھار نہ ہکنک، ٹکچ بھسکھ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنتجگ تیرا مان رکھایا۔ جامہ دھار نہ ہکنک، تیرا جنم دوایا۔ سوہنگ ساچا شد، پر بھ ساچے تیری جھولی پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ اچرج کھیل رچایا۔ پہلی ماگھ پر بھ بھرم چکائے۔ گرمکھ سوئے پر بھ لئے جگائے۔ ساچا پر بھ سر رکھے ہتھ، ویلے انت نہ لائے تھی وائے۔ گرمکھ پر بھ بخشے ساچی و تھ، بھین بھرا بنائے۔ ویلا گیانہ آوے ہتھ، ساچا پر بھ لکھت لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سدا اکھ، پر بھ کی مہما لکھی نہ جائے۔ پہلی ماگھ تیرا ساچا روپ۔

ستجگ لگائے پر بھ ساچا بھوپ۔ چار گنٹ ورتائے، ہو جائے اندھ کوپ۔ گر سکھاں پر بھ آتم جوت جگائے، مہاراج شیر سنگھ ست سروپ۔ پہلی ماگھ سماں سہانا۔ ٹلچک میٹا پر بھ ساچا ستجگ لانا۔ اپنا کھیل رچا تختوں لایہ راجا رانا۔ سوہنگ شبد چلا، مان گوائے وید پرانا۔ ساچی کل ورتا، مہاراج شیر سنگھ ساچا سماں سہانا۔ پہلی ماگھ سرب سکھ۔ دے درس سادھ سنگت، پر بھ اُتارے آتم بھکھ۔ رکھے لاج ویلے انت، جوں بالک ماتا گھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد دیوے ساچا سکھ۔ پہلی ماگھ پر بھ شبد لکھاونا۔ سادھ سنگت پر بھ رسن شناونا۔ گر گھ ساچے، پر بھ ساچے مارگ لاونا۔ ایکا در دوار، پر بھ ساچے درساونا۔ ایکا شبد ادھار، سادھ سنگت پر بھ ورتاونا۔ در آئے جو نر نار، کر کر پا پر بھ پار لنگھاونا۔ جنم نہ پائے ونج سنسار، مہاراج شیر سنگھ جس چیو رنسنا گاونا۔ پہلی ماگھ گھر بھگتن بھندار۔ پر بھ ساچا شبد دیوے ادھار۔ گر چرن پریتی ستجگ ساچی پیتی، پر بھ راہ چلائے اپر اپار۔ انتکال کل اوڈھ جگ پیتی، پر بھ ساچا کرے خوار۔ ٹلچک چو بھرن جو کیتی، ویلے انت آئی ہار۔ سادھ سنگت پر بھ کایا سیتل کیتی، جوت سروپ دیوے درس اپار۔ ایکا بخشے پر بھ چرن پریتی، سوہنگ شبد بھرے بھندار۔ ستجگ چلائے ساچی ریتی، پر گٹ نہ لکنک اوتاب۔ گر سکھ ساچے سر شٹ سب جیتی، کرپا کرے گردھار۔ آتم کرے پر بھ آتی، جھرنا جھرائے امرت اپار۔ امرت بوںڈ گر سکھ مہارس پیتی، بخشے پر بھ ساچا کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، ساچی جوت کرے آکار۔ پہلی ماگھ پر بھ بھئے اندا۔ سادھ سنگت اُبجاۓ، پر بھ پرماندا۔ ٹلچک میٹائے پر بھ جھوٹھا دھندا۔ گر سکھ بنائے، پر بھ ساچا بندہ۔ سوہنگ ساچا شبد سنائے، کھول وکھائے پر بھ آتم جندا۔ پر بھ ساچا مان دوائے، رنسانہ لائے مدرا ماس جو گندہ۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جن بھگت سدا بخشنداء۔ پہلی ماگھ پر بھ ساچی کل ورتا۔ ویلے امرت سر شٹ سبائی لئی بھلا۔ گر چرن پریتی پاور لے سنت، آتم ترے کٹی لئی کھلا۔ مان دوائے پر بھ ونج جنت، ساچی سیو چرن لئی کما۔ جگائے جوت پر بھ اکنت، مہاراج شیر سنگھ ساچی دیا کما۔ پہلی ماگھ، پر بھ پورن

آسا۔ پہلی ماگھ، پربھ دیوے سادھ سنگت پورن بھرواسا۔ پہلی ماگھ، سوہنگ شبد جپائے سواس سواسا۔ پہلی مانی کرائے ناسا۔ پہلی ماگھ، سنتگر ساچا سنجک وِچ مات کرائے واسا۔ پہلی ماگھ، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پر گٹائے جوت پربھ ابناشا۔ پہلی ماگھ، رکھپت رکھنا تھ۔ سادھ سنگت سر رکھے ہاتھ۔ چرن دھوڑ پر گٹ جوت پربھ لگاوے ماتھ۔ مهاراج شیر سنگھ کلنکنہ تریلوکی ناتھ۔ پہلی ماگھ پُرب مناؤنا۔ در گھر پربھ سہاونا۔ ور ور، سادھ سنگت در ساچے پاؤنا۔ ہر ہر ہر، پربھ ساچے درس دکھاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ بُگیں بھاگ لگاؤنا۔ گھر ساچے پربھ بھاگ لگائے۔ سادھ سنگت در منگل گائے۔ جوت سرُپ پر گٹ جوت، ساچا درس دکھائے۔ نِنجن جوت، نہ رنگ نہ روپ، مهاراج شیر سنگھ نال رکھائے۔ پہلی ماگھ پربھ راہ چلائے۔ سادھ سنگت سنگت سادھ پربھ ایکا مارگ لائے۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھ پربھ ساچا حکم سنائے۔ گرمگھ بُھلے پربھ لئے سُدھار، جو در گئے بُھلائے۔ دھرے جوت پربھ کل وڈ جودھا جودھ، راجا رانا کوئی رہن نہ پائے۔ جوت سرُپ پربھ وڈ بودھ، سنجک ساچے لیکھ لکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کل پر گٹائے۔ پہلی ماگھ، ساچا پُرب مناؤنا۔ ساچے پربھ ساچا راگ، ساچا شبد سادھ سنگت ورتاؤنا۔ آد جگادی ساچا ناد، پربھ آخر دھن اُبجاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُتیاں باہوں کپڑ اُٹھاونا۔ پہلی ماگھ، پربھ آئے در دربارے۔ دھرے جوت نہ کلنک، جوت سرُپ اپر اپارے۔ ویلے انت سرشت سبائی، اپنا مول کل ہارے۔ سادھ سنگت پربھ رکھے لان، پہلی ماگھ جو آئے چل دوارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی جیٹے اسو اسوارے۔ پہلی ماگھ، پربھ دیوے درس اموگھ۔ سوہنگ ساچا شبد، سادھ سنگت دوائے ساچا جوگ۔ ساچا شبد سنائے، پربھ کٹے ہوئے روگ۔ ایکا دھن اُبجائے، آخر چنت مٹائے سوگ۔ پربھ سُن سادھ گھلائے، مهاراج شیر سنگھ دیوے درس اموگھ۔ پہلی ماگھ، پربھ رکھے ہت۔ سادھ سنگت پربھ ملے ساچا پت۔ جوت سرُپی جوت پر گٹائے، پربھ جُگ جُگ نت۔ مهاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان، کر درس کلنج لیا جنم چو جت۔ پہلی ماگھ، پربھ سردھن پور۔ رکھے لاج، جو جن چل آئن حضور۔ سوہنگ شد پربھ آتم بخشے سَت سرور۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی آتم دیوے ساچا نور۔ پہلی ماگھ، پربھ نوری نورا۔ وڈ داتا وڈ گن بھرپورا۔ ساچا شد لکھائے، ورتائے، نہ ہوئے ادھورا۔ سرشت سبائی انتکال، پربھ کرائے چورا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سادھ سنگت بخشے چرن دھوڑا۔ پہلی ماگھ بے گھ بے تالے۔ کلنج چیو ہوئے بے حالے۔ بے گھ چیو، انتکال پربھ ساچے گالے۔ گر چرن پریتی گرسکھ تیری نبھے نالے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چرن پریتی کوئی ورلا گر گھ پالے۔ پہلی ماگھ سَتیج چنا۔ ساچا پربھ چج لکھائے کرما۔ بے گھ چیوال سب مٹائے بھرما۔ دُشٹ دُراچاراں پربھ آئے شrama۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جگو جگ تیرا ساچا کرما۔ پہلی ماگھ پربھ پر تپالا۔ سادھ سنگت پربھ سدا سماں۔ ویلے انتکال، گر گھ ورلے بھالا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ایکا در چار ورن دسائے ساچی دھرم سالہ۔ دھرے جوت پربھ الکھ لیکھا۔ بے گھ چیوال پربھ کلھے بھرم بھلیکھا۔ دھن گرسکھ ساچا، ساچا پربھ جس نین تیجے دیکھا۔ انتکال کل پر گٹ جوت، کلنج مٹائے جھوٹھی ریکھا۔ نہ کنک او تار نر، انت مکایا سارا لیکھا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی دھاریا بھلیکھا۔ جوت سروپ پربھ بھلیکھ دھر۔ کلنج پر گٹیا او تار نر۔ شد منی سنگھ سَت جائے کر۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ساچا شد چلائے اپر۔ ساچا سنت سَت قلم چلائی۔ پربھ ابناشی سیو کمائی۔ قلم مار کر خوار راؤ رنک کرائی۔ دُشٹ دُراچار نہ آئے چل پربھ سرنائی۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، ویلے انت دیہہ چھٹھائی۔ دوس رین سنت قلم چلائے۔ لیکھا لکھے، بے گھاں لیکھ لکھائے۔ آپ ابھیکھ سرب رہیا دیکھ، پربھ اپنا آپ چھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی ساچی دھن ساچے سنت اپجائے۔ ساچا شد پربھ اپجایا۔ آلس نندرا پربھ مگروں لاہیا۔ ایکا جوت سروپ، پربھ نظری آیا۔ ساچی جوت آکار کر، پربھ کلنج بھلیکھ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں

بھگوان، سنت منی سنگھ ماندوايا۔ سنت منی سنگھ پربھ شبد کمائے۔ ساچا پربھ دوسرين سد رنسا گئے۔ ایکا دسے نراوتار، دوسر سرب بھیکھ مٹائے۔ کوگ پکارے ساچا در، راجا رانا کوئی سرن نہ آئے۔ ویلے انت مار قلم گیا کر، کلنج جھوٹھے لیکھ لکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد کن سنائے۔ شبد مار پربھ جگت کرایا۔ سنت منی سنگھ ساچا شبد سنایا۔ سَت پُر کھ سدا وسادے، پربھ وسادی وِچ سمایا۔ چلائے شبد پربھ انادے، ناد دھن اُپجايَا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ ساچا ماندوايا۔ ساچا شبد پربھ اُپجايے۔ ساچا سنت لکھت لکھائے۔ مہما آنٹ، گنی نہ جائے۔ بنائے بنت ویلے انت، قلم لیکھ لکھائے۔ بیٹھ اکنت شبد لکھت، سرشت سبائی بھسم کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت وِچ دیہہ جگائے۔ ساچی سُرت پربھ درپائے۔ انحد شبد دیوے رگھائے۔ دوسرين ساچا سنت قلم چلائے۔ سرشت سبائی وہائی وہندے وہن، لکھت سَت کرائی۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، ساچی دھن اُپجاي۔ ساچا شبد سدا من وسے۔ آتم جگے جوت رو سے۔ کر درس ساچا پربھ، آتم سنت سدا کل ہسے۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ، سنت منی سنگھ سدا تیرے وِچ وسے۔ ساچا دُوت ساچا سنت بنایا۔ ساچے دھام پربھ پلا پھرایا۔ اپنا نام امام مہدی پربھ رکھایا۔ ساچا کام بال اوستھا پربھ کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھیو آپ چھپایا۔ اپنا بھید پربھ آپ چھپاوے۔ ایکا شبد سنت منی سنگھ کن سناؤے۔ جوت سروپی جوت دھر، پربھ ساچی جوت درساوے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دوسرين ساچا شبد چلاوے۔ سنت منی سنگھ پربھ درس دکھایا۔ اپنا بھید پربھ آپ چکایا۔ ساچی جوت پرکاش کر، پربھ آتم دیپ جگایا۔ اگیان اندھیر وناس کر، سوہنگ ساچا پربھ وِچ سواس چلایا۔ پورن کرپا کر، ساچی سیوا سنت منی سنگھ لایا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی وِچ واس کر، ساچا شبد راگ سنایا۔ شبد لکھائے پربھ راگن راگے۔ بھیت ہلائے پربھ پہلی ماگھ۔ جوت منی سنگھ ستگ جاگے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلنج پائے گرسکھ ورلا وڈ بھاگے۔ سنت منی سنگھ

تیری پورن گھالا۔ ساچا پر بھ تیرا سدار کھوالا۔ جگاوے جوت وِچ للاٹ، پر بھ ساچا بے مثالا۔ جگ چیوال انت، سوہنگ شبد کرے منہ کالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت پہلی ماگھ تیرے کئے دکھ جنجالا۔ دکھ دلدر پر بھ دئے گوا۔ سنگر ساچا آئے جوت پر گٹا۔ نہ کلنک جامہ دھار، ناؤں لیا رکھا۔ سوہنگ ساچا شبد چار ورن جائے ورتا۔ سرگن نرگن روپ پر بھ سرب رہیا سما۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس جن لیا رسن دھیا۔ دکھ بھکھ پر بھ روگ مٹائے۔ گر سنگت ساچا مان دوائے۔ جامہ دھار نہ کلنک، واک بھوکھت سچ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، تیرے چھتر سیس جھلانے۔ روگ سوگ گر سکھ مٹاونا۔ پر بھ ابناشی پر بھ آپ اکھواونا۔ دکھ درد و ناسی، نہ کلنک کل ناؤں بھلاونا۔ سرب گھٹ واسی جامہ گھنک پری وِچ پاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے ویلا انت کراونا۔ سادھ سنگت، تیرا درد مٹایا۔ پت پر میشور تیرا ہوئے سہایا۔ جپ تپ پر بھ سرب مٹایا۔ ایکا ساچا نام، سوہنگ شبد چلایا۔ گرمگھ ساچا کام، پر بھ چرنی سیس جھکایا۔ سنگ جگ اُچے ساچا دھام، مہاراج شیر سنگھ جس دھام چرن ٹکایا۔ ساچا دھام وِچ ور بھنڈ۔ پر بھ جوت جگاوے وِچ نوکھنڈ۔ بے سکھاں آتم ہوئے رنڈ۔ اتنکاں جگ پر بھ ساچا لائے ڈنڈ۔ ساچا نام سوہنگ پر بھ سادھ سنگت جائے ونڈ۔ چار جگ چار ورن، پر بھ دیوے وڈیائی وِچ ور بھنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ وِچ کھنڈ برہمنڈ۔ جوت سروپ جگت پروشیا۔ جگ کرے پر بھ ساچا بھکیسیا۔ گرمگھ ورلا پر بھ در آئے کرے ادیسیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے سدا پروشیا۔ ساچے سکھ پر بھ سدا سمایا۔ ساچی جوت پر بھ آتم کرے رُشایا۔ کھول دیوے پر بھ آتم سُن، اگیان اندھیر مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا دیپ جگایا۔ جگے دیپ اندھیر و ناسیا۔ دھرے جوت پر بھ ابناشیا۔ گرمگھ ساچے ویکھ، پر بھ ساچا رکھے وِچ دھروا سیا۔ پر بھ ساچے کل کیا بھکیکھ، بے مگھ جیوال جنم گوایا کر کر ہاسیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا داسن داسیا۔ سادھ سنگت پر بھ داسن داسے۔ دیوے درس پر بھ گھنک پر

واسے۔ گر مگھ ساچے پربھ ساچے بل بل جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت کرے بند خلاصے۔ بندھن بندھ، پربھ بندھن توڑے۔ دواپر تریتے و چھڑے پربھ ٹکجھ جوڑے۔ پربھ ساچا جگ آیا، سکھ ساچے دی ساچی لوڑے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر شٹ سبائی ویچ شوہ دریا روڑھے۔ گر سکھ دیوے درس پربھ سد گپتے۔ پہلی ماگھ سوہنگ شبد لکھاوے ہجتے۔ رسا جپ جپ چو پائے دوار ساچی مکتے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، میل ملائے جوت سروپی کینی ہجتے۔ ساچی مکتی سچ در پاؤ۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ گر در آؤ۔ بھرم بھلکھیے سارے لاہو۔ ساچا پربھ نیتر پیکھ مانس جنم سُصل کراو۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پربھ ابناشی سیو کماو۔ ساچا پربھ سچ گھر آوے۔ ساچا در پربھ آن سہاواے۔ ساچا در گر سکھ دواوے۔ بھنڈارے پربھ اگھٹ رکھاوے۔ اوتاں نر جامہ گھنک پر ویچ پاؤ۔ ساچا سر دو سو چوئی برجی بن جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت دھار میکھ بر سے لہندي دھارا۔ سنت منی سنگھ لکھیا شبد اگم اپارا۔ وڈا سر وڈا در، بنے ویچ سنسارا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، نہ ہنک اوتا۔ گھنک پرا گنا گونت۔ ٹکجھ جوت دھری بھگونت۔ درس دکھایا بھرم چکایا پربھ منی سنگھ سنت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ دھار سنجگ مان دوایا سرب ویچ جیو جنت۔ مان سروور دھام نیارا۔ پربھ ابناشی چرن دوارا۔ چیت سنگھ تیرا در اُچے، بنے وڈ دربارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد لکھائے اپر اپارا۔ ساچا دھام پربھ کا بھیا۔ پربھ ابناشی کینی دیا۔ جوت سروپ سنجگ چلائے ساچی نئیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ ہنک اوتا جگ بھیا۔ گھنک پر وڈ دربارا۔ ورتائے کھیل، پربھ ویچ سنسارا۔ سنجگ سست ورتائے، ساچی جوت ہوئے اُجیارا۔ گھنک پر تھان سہائے، تجائے دیہے پربھ گردھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب کل ورنے ویچ سنسارا۔ گھنک پر سچ دھام رچایا۔ ویلے شام ساچے رام نیہہ رکھایا۔ پورن کیا کام، پربھ ابناشی اندھ اندر رکھایا۔ بے مگھ جیوال موت پلایا جام، ماجھا ہوئے

گھوِنڈ بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لکھیا لیکھ سنت منی سنگھ سَت کرایا۔ ساچے پربھ شد اُپجا�ا۔ گھنک پُر لیکھ پربھ ابناشی آپ لکھایا۔ اُچا در دربار، سنت ساچے مخ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد آپ ورتایا۔ گھنک پُر، تیرا لکھایا لیکھ۔ ویلے انت فلگ، گر سیکھ تینتوں لین دُوروں ویکھ۔ جوت سروپ پر گٹ پربھ، جوت سروپی دھرے بھیکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جگ اُپجاۓ تیری ریکھ۔ ساچے پربھ ساچا سنت جگ لا۔ سنت جگ ساچے سَت پُر کھ لئے اُپجا۔ سوہنگ ساچا شبد، پربھ ساچے دا ساچا راہ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سب تھائیں ہوئے سہا۔ ساچا دھام گھنک پُر۔ ساچا لیکھ لکھایا دھر۔ فلگ پر گٹے ساچے دھام دوئے گوبند گر۔ جوت جگائے فلنکنہ، دیوی دیو چرن آئے ٹر۔ پربھ سرب مٹائی سیو، ساچا شبد شنایا سنت گھنک پُر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا در نہ پائی سُر۔ دیوی دیو پربھ مان گوایا۔ سنت منی سنگھ ساچا شبد لکھایا۔ سیو میو پربھ سارا نشت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا نام ساچا جگت ورتایا۔ گنگا تیرا گیا نیر۔ دوس رین کٹی وہیر۔ پر گٹ جوت نہ لکنک کچھے جوت جو کٹے زنجیر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت فلگ نہ دیوے کسے دھیر۔ گوداوری تیرا مان چکایا۔ جوت سروپ پربھ جوت دھر، تیرا امرت نپر کرایا۔ پربھ ابناشی او تار نز، ویلے انت فلگ چیر لہایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ پربھ ابناشی سدا رنگ بھینا۔ ویلے انٹال کل، پربھ مٹائے کہ مدینہ۔ جوت جگائے نہ لکنک، سرب کھپائے محمدی دینا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار ورن اک کینا۔ ساچا پربھ جوت پر گٹائے۔ تط تپر تھ کوئی رہن نہ پائے۔ پیر پیغمبر اولیئے، پربھ مان گوائے۔ گر سیکھ ساچے سَت، نہ لکنک جو سیو کمائے۔ نظر آئے جس بنائی بنت، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ جوت سروپ پربھ سدا اکنت، نرہار ویچ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی بھانا کل ورتائے۔ جوت سروپ جگت گردھار۔ ساچا کارج کرے کرتار۔ ساچا راج ورتائے ویچ سنسار۔ نر نرائی نر نجح جوت ایکنکار۔

ورن چار پربھ کرائے ایکا گوت، سوہنگ شبد چلے سنسارا۔ پربھ ابناشی پر گئے ساچی جوت آپ گردھارا۔ بے مکھ چو جگ رہے سوت، دس نہ آئے پربھ اگم اپارا۔ جو کچھ پربھ ورتائے سوئی کل ہوت، ویلے انت دے اندھیارا۔ مہاراج شیر سنگھ نرنجن جوت، جوت پرکاش کرے سرنشٹ اجیارا۔ ساچی جوت جگت پرکاشے۔ گلچک اندھیر سرب ونا۔ ساچا پربھ گرگھ ساچے تیرے ہر دے واسے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن درس پیاسے۔ دے درس پربھ پیاس مٹائے۔ مٹائے پیاس جو جن آئے سرناۓ۔ کھائے ترس پربھ ابناش، ویلے انت چرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ ساچے پربھ ساچا کرم کرایا۔ جوت سروپی جوت دھر، جگ ساچا ماندوا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے میل ملایا۔ ملیا میل ساچے پربھ۔ گرگھ ساچے، پربھ لیا لبھ۔ امرت جھرنا جھرے وچ نبھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت پر گٹائے وقت لیائے جھب۔ ویلے انت پربھ انت کروا۔ پر گٹ ساچی جوت، ساچا کرم وچ جگت کروا۔ جوت سروپی پر گٹ بھیس، سادھ سنگت پربھ درس دکھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچ مات سد آون جاونا۔ ویلے انت پربھ دیا کمائے۔ سادھ سنگت پربھ شبد جنائے۔ بھل بھل بھل، کوئی چو بھل نہ جائے۔ زل زل زل، ویلے انت گر سکھ کوئی زل نہ جائے۔ اُتل اُتل اُتل، پربھ نہ کوئی ٹلا۔ اُدل اُدل اُدل، پربھ نہ کوئی ڈلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بیٹھ اڈول سرنشٹ سبائی دے اُٹائے۔ ساچا پربھ سچ دیبا دھار۔ ساچا کارج کرے کرتار۔ ساچا راج ورتاوے وچ سنسار۔ جوت جگاوے وچ ماجھ، ساچا گردھار۔ سادھ سنگت پربھ رکھے لاج، دیوے درس نراہار۔ سوہنگ شبد مارے آواز، سادھ سنگت آچرن دوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرنشٹ سبائی کرے خوار۔ سوہنگ شبد پربھ آواز لگائے۔ گر سکھ ساچے، پربھ سچ شنائے۔ سچ بھج نٹھ نٹھ، سادھ سنگت پربھ سرنی آئے۔ اکٹھ اکٹھ اکٹھ، ساچا اکٹھ ہو جائے۔ لٹھ لٹھ لٹھ، اُلٹی لٹھ پربھ جگت بھائے۔ بھٹھے

بھٹھ بھٹھ، سرشت سبائی بھٹھ ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، ساچا شبد شناۓ۔ ساچا پربھ چج ورتار، پنج سکھ پربھ پکڑ اٹھائے۔ ورتائے سو جو شبد لکھائے اپار، وچ کلسیں کھیل رچائے۔ کرے کرائے کرنیہار، ابھید ابھیدا بھیو چھپائے۔ ساچا تخت کرتیار، اپنا آسن آپ لگائے۔ اپر بیٹھ آپ گردھار، سنگھ آسن گرسکھاں سیس ٹکائے۔ چار گنٹ مج جائے ہاہاکار، کسے ویلا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا ورتار، بھید کسے نہ آئے۔ ساچے پربھ، چج بنت بنائی۔ ساچی کھیل کلسیں پربھ ورتائی۔ ساچا راج ساچا تاج، ساچی دیوے پربھ وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھت بھوکھت چج کرائی۔ ساچے پربھ کھیل رچایا۔ پنجاں سکھاں پربھ حکم شنایا۔ چار گنٹ پربھ کھڑا کرایا۔ پنجاں سر پربھ چھتر جھلایا۔ سنگت سبائی باہر کڈھایا۔ اک اک گرسکھ آئے گرچنی سیس جھکایا۔ سادھ سنگت چپ ہو جائے، پربھ ٹھ سن سمادھ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کھیل وچ کلسیں جائے کرایا۔ ساچے پربھ چج کھیل رچائے۔ سادھ سنگت دیوے چج شناۓ۔ آد انت پربھ سدا سہائے۔ سادھ سنگت پربھ ساچا جگو جگ چج رکھائے۔ ویلا وقت سہا گیا، بھنڑی رین سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چج تیری وڈیائے۔ ساچے پربھ چج شبد لکھایا۔ سادھ سنگت پربھ مان دوایا۔ وقت سہایا ویلے انکال انت پربھ سادھ سنگت رہے سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گن گندھرب تیرا درس کسے نہ پایا۔ سادھ سنگت پربھ ملے بھوپن بھوپیا۔ دیوے درس پربھ چج انوپیا۔ دس نہ آئے جوت سروپ، نہ دسانے ریکھ رفوپیا۔ پربھ ابناشی ست سروپیا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت جگائے، کرے پرکاش وچ اندھ کوپیا۔ پربھ کی جوت جگت اجاگر۔ نہ کلنک چرن دھوڑ جوں نیر ساگر۔ گرسکھ ساچے امرت برکھے وچ جھوٹھی دیہہ گاگر۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے، گرسکھ ترانے کر نِمل اجاگر۔ گرسکھ ساچا نِمل نِملا۔ بے لگھ فلچ جو، انکال کل جوں سنملا۔ آتم تپے جوں بالو بمل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت سد نِمل نِملا۔ ساچا پربھ سدا نِلام۔ جھوٹھی سرشت جھوٹھا سب عالم۔ شبد مار کرے خوار، پربھ

چلائے ساچی قلم۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھار ٹکج و ڈا ظالم۔ شبد مار پر بھ جگت کرایا۔ جوت سروپ پر بھ اگن لگایا۔ گر سکھ ساچے، پر بھ ساچی سرن لگایا۔ ساچا شبد گیان دے، پر بھ آتم اگن بُجھایا۔ ساچا درس و شنوں بھگوان دے، آتم دُکھ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سد ویچ سہایا۔ ساچا پر بھ سدا ستونت۔ جوت جگائے ویلے انت۔ دھرت دھول ہلائے، چو جنت ہوئن بھسمت۔ سادھ سنگت ملیا پر بھ اک اکنت۔ تھر گھر واسی ویچ مات دے آئے، مہاراج شیر سنگھ بھگونت۔ آیا مات پر بھ سکھداںک۔ دُکھ روگ سرب مٹاںک۔ پر بھ ساچا ساچا ناںک۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا سدا سہاںک۔ سادھ سنگت پر بھ سچ دیوے سیکھیا۔ سوہنگ ساچا شبد، پر بھ جھولی پائے بھکھیا۔ دھن دھن دھن گر سکھ، ساچا نام جس پر بھ ساچے لیکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا در ور لے گر مکھ دیکھیا۔ ساچے پر بھ دھر ساچی سرنا۔ مات لوک پھر ہوئے نہ مرنا۔ جم کا ڈنڈ ویلے انت نہ بھرنا۔ گرچن پریتی بھو جل ترنا۔ پر بھ ابناشی نہ ہلنک، گر مکھ ور لے ورنا۔ بے مکھ چیواں انتکال ٹکج دُکھ ڈاڑھا بھرنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ جھراۓ ساچا جھرنا۔ امرت جھرنا پر بھ جھراۓ۔ شانت سوانقی بوںد پر بھ میکھ بر کھائے۔ ساچا پر بھ کر پاندھ، کوں نابھ کھول و کھائے۔ کارج ہوون سارے سدھ، دوار دسم پر بھ بھید ٹھلاۓ۔ گر سکھ دیوے نوں دھ، ساچی جوت پر بھ جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا بھیو سرب ٹھلاۓ۔ اپنا بھیو پر بھ بھید ٹھلاۋنا۔ جوت سروپی ساچا ڈنک نہ ہلنک وجاؤنا۔ ساچا دھام پر بھ ابناشی ویلے انت سہاؤنا۔ سادھ سنگت، ساچا نام نہ ہلنک سدرسنی گاؤنا۔ جوت جگائے رمیارام، مستوانے چرن پر بھ پاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس رانے سنگرور دکھاؤنا۔ جوت سروپ پر بھ درس دکھائے۔ رانا سنگرور پر بھ ٹنب اٹھائے۔ پر بھ دپسے دوڑ، نظر نہ آئے۔ ٹُٹے غرور، پر بھ ساچا بھو چُکائے۔ آتم سرور، پر بھ سوہنگ شبد دھن اُچجائے۔ سرب کلا پر بھ ساچا پور، در آئے سیس

جھکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھلیاں گلے لگائے۔ بھل بھل بھل وقت گوایا۔ سنت منی سنگھ ساچا ڈھول وجایا۔ پربھ ابناشی جوت سرُوپ، انحد ڈھن اپجايا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا حکم سنایا۔ ساچا پربھ سچ حکم سنائے۔ سنت منی سنگھ سَت کمائے۔ راجہ رانیاں دے سنائے۔ نہ کلک جامہ دھار وِچ مات دے آئے۔ نر او تار کر پا دھار، چل آسیں جھکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پھیر دس نہ آئے۔ ساچے سنت سچ حکم سنایا۔ پربھ ابناشی ساچا شبد لکھایا۔ ساچا سنت پروان پربھ دیبان اپنا کھیل رچایا۔ نہ کلک جو چرنی ڈگے آن، پربھ دیوے مان سوایا۔ جو جن نہ کرن پچھان، پربھ راؤ رنک کرایا۔ نمانیاں پربھ دیوے مان، نمانیاں سر چھتر جھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، راجا رانا سب تختوں لاہیا۔ ساچے سنت پربھ چرن ٹیکا۔ ساچا پربھ، شبد اپجاۓ ایکا۔ بھانا پربھ ورتائے، فلک جیو بھلے انیکا۔ ولیے انت پت گوائے، اک رکھائے پربھ چرن ٹیکا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھاں کرے بُدھ پیکا۔ ساچا پربھ بھرم نوارے۔ راجہ رانے آئن چل دربارے۔ جوت سرُوپ پربھ پر گٹے گردھارے۔ ایکا شبد پربھ مارے کھنڈا دو دھارے۔ آتم مار کر خوار اُترن پار، جو جن ڈگن دوارے۔ وِچ سنسار پربھ گردھار، سوہنگ شبد کرائے جیکارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچ ورتائے وِچ سنسارے۔ ساچا پربھ سچ دیبان۔ چار ورن پربھ پائے ایکا مان۔ راؤ رنک نہ کلک در اک سماں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لاج رکھائے چرن آئے جو بردھ بال جوان۔ پربھ رکھے لاج بردھ بال انجانیاں۔ پربھ ابناشی فلک جس جن پچھانیا۔ ساچا پربھ پر گٹ جوت، چرن لگاوے راجہ رانیاں۔ ہنکاریاں پربھ ہنکار نوارے، درس دکھاوے رانیاں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ ورتاوے اپنے بھانیاں۔ ساچا پربھ سچ ورتے بھانا۔ راؤ رنک پربھ چرن لگانا۔ ساچا شبد پربھ سچ سنانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سرُوپی پھریا بانا۔ جوت سرُوپ پربھ جامہ دھار۔ فلک آیا وِچ سنسار۔ دس نہ آئے پربھ نین مُندھار۔ پربھ ساچے دی ساچی کار۔ سچ سچ

ورتاوے وِچ سنسار۔ سَتْجَك ورتاوے پربھ سَت ورتار۔ ایکا آتم گیان دے، پربھ بھرے بھنڈار۔ سَتْجَك تیرا واس، مٹے اندھیر کھئے پرکاش۔ بالک دیوے گیان، وِچ گربھ واس۔ ساچا سوہنگ شبد پربھ وِچ چلائے سواس۔ ٹلک مایا پربھ ساچے، جیو جنتاں کپینی ناس۔ پرگٹ جوت نہ کلنک سرشت سبائی کپینی داس۔ سَتْجَك تیرا سَت ورتار۔ سوہنگ شبد پربھ بھرے بھنڈار۔ چار ورن سوہنگ ایکا ادھار۔ چرن لاگ پیچ اوچ سب ادھرے پار۔ پاربرہم پرمیشور نز نزاں اوتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا تیرا سچ دربار۔ ساچا در گرسکھ ساچے منگیا۔ سوہنگ شبد سکھ ساچے لاغے انگیا۔ گن ندھان پربھ ساچا نام دے، گرسکھ تیرا آتم رنگیا۔ پرگٹ جوت دیوے درس وشنوں بھگوان، جس در آئے منگیا۔ چار ورن، پربھ در بھکھاری۔ دھرے جوت نہ کلنک اوتا۔ جھوٹھی سرشت جوت سروپ پربھ آن سنگھاری۔ ٹلک کایا پربھ پار اُتا۔ سَتْجَك ساچی سَتْگر ساچے تیری نیہہ اُساري۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن چار گنٹ سر چھتر جھلداری۔ چھتر سوہے پربھ ساچے سیس۔ سَتْجَك ساچے ایکا راہ دسائے جگدیش۔ گرسکھ ساچے پربھ میل ملائے، بھید چکائے بیس۔ انتکال وِچ جوت رلائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بے مکھاں جائے پیس۔ پیس پساوے سارا جگ۔ راجہ رانے پکڑ لیاوے شاہ رگ۔ ٹلک جیو اگن جوت جائے دگ۔ گرمکھ ساچے نہ کلنک، تیری چرنی جائے لگ۔ انتکال کل سو جن ادھرے، جو پربھ آئے پگ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ سورا سرگ۔ وڈ داتا پربھ وڈ سور۔ سرشت سبائی کرے چوڑ۔ ٹلک دیلا انت آگیا، نہ رہیا دوڑ۔ گر ساچا شد لکھا گیا، گرسکھاں آتم کرے بھرپور۔ سَتْجَك ساچی جوت جگا گیا، سکھ ساچے جوں کوہ طور۔ پربھ ساچا بھیس وٹا گیا، جوت سروپی ساچا ایکا نور۔ نر بخن جوت سد نرہار۔ پاربرہم جوت سروپ لئے اوتا۔ ٹلک انت کرے خوار۔ سَتْجَك ساچا سچ ورتے ورتار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل بھئے نہ کلنک اوتا۔ نہ کلنک تیرا نانا روپ۔ ساچی جوت پرگٹائے، وِچ مات اندھ کوپ۔ آتم اگن لگائی،

بُلائے وڈ وڈ بھوپ۔ پربھ ساچے دیا کمائی، گر سکھاں درس دکھائے جوت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ تیری وڈیائی، تیری مہما جگت انوپ۔ ساچا پربھ، رنگ نہ روپیا۔ جوت سروپی سد جوت سروپیا۔ آون جان جاون آن، جامہ دھارے گر سکھاں سوہنگ ساچی دھوپیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد سَت سروپیا۔ سَتِجگ تیری ساچی سار۔ سوہنگ شبد تیری ورتار۔ نہلکنک تیرا سکدار۔ وڈ وڈ آپ پربھ وڈ کرتار۔ ایکا در چار ورن دسائے ہر کا دوار۔ پاربرہم جوت جگائے اپر اپار۔ گرچن پریتی ساچا گھر، سوہنگ ساچا شبد جن بھگتاں دیوے بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَت سَت سَت کرتار۔ سَتِجگ ساچا سَت کر جانیا۔ پاربرہم سروپ برہم، ورلے گر سکھ کے پچھانیا۔ کھیل کیا پربھ اگم، تختوں لایہ راجے رانیا۔ کوئی نہ مارے چار گنٹ دم، پربھ دھرے جوت وڈ زروانیا۔ سوہنگ ساچا شبد جپاوے نام، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ سَتِجگ تیری ساچی نائے۔ پربھ ابناشی دے لکھائے۔ راؤ رنک سرب جھڑ جائے۔ اونچ پیچ کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا ورن پربھ ویچ مات ورتائے۔ ساچی سرن نہلکنک تیری دس آئے۔ کل بے مکھ جیو ویلے انت ڈرن کوئے نہ ہوئے سہائے۔ پتت پاپی سب در ترن، جو جن آئن سرنائے۔ سادھ سنگت گرچرنی ترن، در آئے سیس جھکائے۔ مات لوک نہ ہووے مرن، آون جان پربھ گیڑ چکائے۔ کھول دیوے پربھ ہرن پھرن، سوہنگ شبد جو جن رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی گاتھ سَتِجگ لکھائے۔ ہرن پھرن پربھ آپ گھلائے۔ ساچی جوت ویچ دیہہ ٹکائے۔ اگیان اندھیر سب دے مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بُجانند گر سکھ اُبجاۓ۔ بُجانند گر در پائیئے۔ کلگ مایا تنوں جلایئے۔ ہنگتا میل منوں تجایئے۔ ساچا گر ساچی سنگت بن جائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ ہوئے داغ نہ لائیئے۔ ساچ پربھ، پیچ فرمائے۔ ساچا شبد گر سنگت شنائے۔ نندک دُشت پربھ در رہن نہ پائے۔ پہلی ماگھ پربھ سارا بھید گھلائے۔ آتم اجوڑ پربھ بندی توڑ، پربھ ساچی بنت بنائے۔ بے مکھ چلے دیہی کوہڑ، رنسا نند جو پربھ

شائے۔ جو جن ہوئے شبد امور، سادھ سنگت وِچ رہن نہ پائے۔ ویلا انت پر بھ ساچے دی ساچی لوڑ، مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد لکھائے۔ ساچے سکھ سچ ورتائے پر بھ بھگونت۔ بے کمھ بھلے سرب جو جنت۔ ہوئے نہانا چرنی سیس جھکائے، بخش دیوے پر بھ ساچا کنت۔ چرن دھوڑ جن مستک لائے، ہوئے سہائی ویلے انت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلنج مایا پائی بے انت۔ سُنجگ ساچا پر بھ ساچے لایا۔ ساچا شبد ویہہ سو اٹھ بکری پہلی ماگھ لکھایا۔ ایکا راگ پر بھ ساچے سوہنگ چار ورن سنایا۔ بے کھاں آتم ڈنگ مارے ناگ، باشک تشك پر بھ طُب اٹھایا۔ گر سکھ ہر دے جائے جاگ، ناد ڈھن پر بھ دے اپجایا۔ گر سکھ ساچے پر بھ چرنی لاگ، کلنج متادے تجایا۔ جوت سروپ پر گٹے آد جگاد، نہ کلنک کل جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گر سکھ پر بھ دیوے ساچی سکھیا۔ ویلے انت سادھ سنگت تیری سچ پر کیھیا۔ ساچا پر بھ ساچا در سچ سوہنگ دیوے ساچی بھکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل ورلے گر مگھ دیکھیا۔ ورلا گر سکھ پر بھ در پیکھے۔ ساچا پت جن ساچا ویکھے۔ سرِشت سبائی پر بھ رہی بھرم بھلکھے۔ گر سکھ تیرا مائش جنم پر بھ لایا لیکھے۔ جو جن در آئن ویکھا ویکھے۔ پر بھ چرنی سیس جھکائے، پر بھ ساچا لیکھ لکھائے وِچ لیکھے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب وِچ ویکھے۔ سادھ سنگت ساچا فرمان۔ ساچا شبد ساچا گر سچ پاوے آن۔ نندک دُشت دُراچار، پر بھ در نہ پائے۔ سو جن ادھرن پار، سوہنگ شبد جو رسانا گائے۔ کلنج جامہ دھاریا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ سادھ سنگت پر بھ بھوچکائے۔ ساچا شبد سنت ورتائے۔ سنت منی سنگھ ساچا مان دوائے۔ جامہ دھار نہ کلنک، سُنگر ساچا سُنجگ پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی تلک لگائے۔ ساچے پر بھ سچ تلک لگایا۔ چار ورن سر تاج بنایا۔ چار ورن منی سنگھ تیری سرنایا۔ پار برہم اچرج کھیل، سُنجگ ساچے جوت سروپی ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وِچ ورجنڈ ایکا شبد چلایا۔ ساچے پر بھ سچ سُنجگ لایا۔ ساچا سُنگر پر بھ آپ پر گٹایا۔ جوت سروپی نہ کلنک بھرم بھلکھا سارا لاهیا۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنُوں بھگوان، سارا بھید آپ گھلایا۔ منی سنگھ سیر تیرے تاجا۔ وڈا پر بھ آپ وڈ راجا۔ پر گٹائی جوت رکھائی لاج وِنج ماجھا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سادھ سنگت تیری رکھے لاجا۔ سَتْجَك ساچا سَتْ اُبجايا۔ گلچک ماجھا تھیہ کر، سَتْجَك ساچے پر گٹایا۔ سَتْجَك امرت میگھ برس، سَتْ سرُور پر بھ دے بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سَتْجَك ساچا بھیت چکایا۔ سَتْجَك ساچے پر بھ بھاگ لگاؤنا۔ دیس ماجھا پر بھ پھیر وساونا۔ پُری گھنک ہوئے سَتْ سہاونا۔ چار ورن پر بھ در آئے ساچا گاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد سنائے، چار گُنٹ جوت سرُوب وِنج پاؤنا۔ جوت سرُوب بھئے جگ انتر۔ سوہنگ شبد دیوے ساچا گر منتر۔ گر سکھ آتم سدا پر بھ بستتر۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، تیری آتم کرے بستتر۔ گر سکھ تیری آتم راس۔ ساچا پر بھ وسے تیرے پاس۔ دھرے جوت پر بھ ابناش۔ سدا اڈول نہ جائے وناس۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، ساچے پر بھ سدا بل بل جاس۔ ساچا شبد پر بھ جائے وند۔ بے مکھ پر بھ لائے سوہنگ ڈنڈ۔ گر سکھ تیری آتم ہوئے نہ رنڈ۔ جامہ دھار نہ کلنک، راجیاں رانیاں توڑے گھمنڈ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، جامہ دھارے وِنج برہمنڈ۔ ور بھنڈی ور بھنڈ سمائے۔ چار ورن پر بھ ایک ایک کر، ایکا مارگ لائے۔ نہ کلنک ساچی چرن ٹیک دھر، دُسر سارا بھید مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سَتْجَك ساچا مارگ لائے۔ ساچا مارگ سَتْجَك لایا۔ پر بھ ابناشی شبد لکھایا۔ پہلی ماگھ پر بھ جنم دوایا۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی، سَتْجَك ساچے مان دوایا۔ گلچک ویلا آتم انت، بے کھاں ہتھ نہ آیا۔ در آئے گر سکھ ساچے سنت، پر بھ ساچا لیکھ لکھایا۔ کوئی نہ دیسے دیوَ دنت، پر بھ سوہنگ شد چلایا۔ سر شٹ سبائی ہوئی بھسمنت، جوت اگن پر بھ دے لگایا۔ سو جن اُدھرے جن ملیا پر بھ ساچا کنت، چل آئے نہ کلنک سر نیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِنج پایا۔ سَتْجَك تیرا وقت سہائے۔ سَتْ پُر کھاں آتم پر بھ جوت جگائے۔ آتم شانت گر سکھ ساچے، پر بھ ساچا کل کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، کر کر پا پار کرائے۔ ساچا پر بھ کل

سماچی سرنا۔ او تار نر کسے ورلے گرمکھ ورننا۔ ٹکنگ چپاں انکال کل، دکھ ڈاڑھا بھرنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت چرن لاگ کل ترنا۔ ترن تارن پربھ سمر تھ۔ گرمکھ رکھے دے کر ہتھ۔ ایکا شبد پربھ ساچا دیوے سماچی و تھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمر تھ۔ سرب کلا پربھ کل ویچ آئے۔ نہ ہنک کل نام دھرائے۔ چھڑ دیہہ پربھ گردھار، جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ ساچا کر آکار، ٹکنگ اندھیر پربھ دے مٹائے۔ ساچا شبد ورتار، چار ورن پربھ دے ورتائے۔ پربھ جائے کاج سوار، پربھ ساچے درس جو جن پائے۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا دھار، امرت جھرنا نج دے جھراۓ۔ جھرنا جھرے امرت رس۔ پربھ ابناشی ہویا وس۔ ساچا پربھ سنجگ ساچا راہ جائے دس۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ چرن آئے نس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی گرمکھاں ہس۔ گرمکھ تیری اُتم ذاتی۔ امرت دیوے پربھ دان بو ند سوانتی۔ گرمکھ ساچے درس دکھائے پربھ سنتیاں راتی۔ ساچا پربھ اُتم جوت جگائے، سوہنگ شبد لگائے باتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ دیوے دان پربھ وڈ ذاتی۔ ساچا پربھ دیوے ساچا دانا۔ سوہنگ شبد جگت مہانا۔ رسا جپ چپ آتم اُچھے برہم گیانا۔ ساچا نام امرت رس پیو، ساچا رس پربھ ویچ دیہہ اُچجانا۔ ٹکنگ اُتم ہوئے چپ، جن بخشے پربھ چرن دھیانا۔ پربھ اُتم جوت جگائے دیپ، ہوئے پرکاش کوٹ بھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا سماں سہانا۔ سنجگ ساچا پربھ سماں سہانا۔ پہلی ماگھ پربھ ساچا سنجگ لانا۔ ایک راگ ساچا ناد، پربھ سماچی دھن اُچجانا۔ آد جگاد سدا برہما د، پربھ ایکا برہم اُچجانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا لانا۔ سنجگ ساچا سچ ورتنت۔ گرمکھ ورلے دسن سنت۔ دکھدائک مٹن سرب چپ جنت۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے، ٹکنگ تیرا ہوئے انت۔ سنجگ آئے پربھ سرنایا۔ ساچا ور پربھ درتے پایا۔ بھلکھ دکھ پربھ روگ مٹایا۔ اُتم سنکھ پربھ ساچے سنجگ اُچجا یا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر نمانیاں ہتھ ٹکایا۔ نمانیاں پربھ مان دوائے۔ راؤ اُمراو ویچ خاک ملائے۔ ورن برن پربھ بھید مٹائے۔

ایکا سرن نہ کلنک پر بھ ساچی لکھت لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد بھو چکائے۔ پر بھ ابناشی نظری آئے۔ وِسماڈی وِسماڈ گر سکھ وِسماڈ ہو جائے۔ ساچا پر بھ سدا انادی، انحد ساچا راگ سنائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَتْجَنگ ساچا سچ ورتائے۔ سچ سچ پر بھ بھرے بھنڈارا۔ پُرُن دیوے برہم پر بھ ناری نارا۔ ایکا ایک کرائے پر بھ ایکا اینکارا۔ ساچا شبد چلائے، پر بھ سچ کرے ورتارا۔ ساچی جوت پر گٹائے، نہ کلنک او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَتْجَنگ ساچا کھولے موکھ دوارا۔ سَتْجَنگ ساچے پر بھ ساچی سُرت رکھائی۔ پر بھ ابناشی پر گٹ جوت، کل ساچی لکھت لکھائی۔ ورن برن مٹائے اک کرائے گوت، اوچ پچ پر بھ بھیو مٹائی۔ مات پر گٹائی نر نجمن جوت، مہاراج شیر سنگھ جوت سوائی۔ جوت سروپ جوت اجیارا۔ فلک جھوٹھا مٹائے پسara۔ سَتْجَنگ ساچا سَت ورتائے وچ سنسارا۔ پر بھ ایکا مان رکھائے، سب ناری نارا۔ کوئی بھکھ منگن نہ جائے، پر بھ ساچا دیوے سرب بھنڈارا۔ دُکھیا جِپو کوئی دس نہ آئے، سوہنگ شبد دیوے ادھارا۔ بے مکھ کوئی رہن نہ پائے، شبد چلائے پر بھ کھنڈا دو دھارا۔ ساچی نہ کلنک تیری سرنائے، مہاراج شیر سنگھ نز او تارا۔ ساچا سکھ سرب گن جانے۔ پر بھ ساچے کا ساچا رنگ، جوت سروپی مانے۔ سو جن ادھرے پار، جو چلے پر بھ کے بھانے۔ پُرُن شبد رکھ ادھار، مہاراج شیر سنگھ بخشے بال انجانے۔ سَتْجَنگ تیرا سانتک روپ۔ ایکا دسے پر بھ ساچا بھوپ۔ جوت سروپی جوت پر بھ، پر بھ ساچے کا ساچا روپ۔ مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے، پر گٹ جوت سوچھ سروپ۔ ساچا سروپ جس جن جانیا۔ پار برہم پر میشور فلک جن پچھانیا۔ تن من دھن پر بھ چرن نیسانیا۔ ساچا شبد سُن کن، آتم سکھ پائے مہانیا۔ آتم اپچائی ساچی دھن، کرپا کرے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانیا۔ ساچا پر بھ سدا سکھدا ایا۔ بھگت جناں انتکال پر بھ ساچے جنمدوا ایا۔ جوت سروپی نہ کلنک چرنی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رکھ لاج آپ رگھرا ایا۔ گر سکھ ساچے پر بھ اپچائے۔ چرن سیو پر بھ کپڑ لیا اے۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، ساچی لکھت

پربھ لیکھ لکھائے۔ ملیا پربھ الکھ ابھیو، پربھ کی مہماگنی نہ جائے۔ ساچا شبد سوہنگ رسانا چے، پرگٹ جوت پربھ آخر درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے ہوئے سہائے۔ ساچے سکھ پربھ جنمدوا�ا۔ شبد سروپی شبد پربھ، ساچے آن سہایا۔ جھرنا جھراۓ وِچ کول نبھ، دسوال دوار کھول دکھایا۔ جوت پرگٹائے مات پربھ جھب، سادھ سنگت پربھ سچ دھیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ سادھ سنگت پربھ چرن دھیانا۔ پرگٹائے جوت وشنوں بھگوان۔ شبد لکھائے ورتائے، اُبجاۓ برہم گیانا۔ ہوئے سہائے پربھ رگھائے، ساچا دان پربھ جھولی پائے سوہنگ دانا۔ سادھ سنگت تیرا سنگ سہیلا، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ گرمکھ تیری آخر دھیر۔ امرت چلایا ساچا نیر۔ ہنگتا توڑے پربھ آخر زنجیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ وڈیائے وِچ سنت فقیر۔ مان گوائے پربھ فقیر فقیر۔ انت مٹائے پربھ شاہ سلطانا پیرا۔ جوت سروپی پربھ جوت کھچائے مات لوک سب نیرا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے ستیگ اُبجاۓ، مکھ رکھائے ستیگ ساچا ہیرا۔ آیا پربھ گوردھن دھار۔ سرشٹ سبائی دبی بھار۔ دھرت مات کرے پکار۔ دکھی چپ بلائے کر کر ہاہاکار۔ مایادھاری ٹلک چپ، نزدھنائ کرن خوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلک پر گئے جوت نہ کلنک او تار۔ جگت مات دھرت پکاری۔ سرشٹ سبائی رسن وکاری۔ ٹلک طُنات، مات پت سُت بھین بھرا نز ناری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رکھے لاج مراری۔ ساچا پربھ سچ سُن پکار۔ ٹلک آیا جامہ دھار۔ ہنکاریاں پربھ نوارے ہنکار۔ مایادھاری کرے خوار۔ نہانیاں پربھ جائے تار۔ سچ سچ کرے آخر ورتار۔ بے مکھاں مارے پربھ آخر شد کثار۔ جوت پرگٹائے نہ کلنک سچی سرکار۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار۔ ساچا پربھ سچی سرکار۔ جھوٹھی سرشٹ جھوٹھا پسار۔ ایکا پربھ وڈ سکدار۔ راجا رانا ہوئے بے مہار۔ دس نہ آئے نہ کلنک تیرا اُچ دربار۔ دیلے انت پربھ ساچا کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد تیرا ورتار۔ مایادھاری جگت ہنکاری ساچا پربھ کرے خواری۔ نہانیاں

پربھ بخشے سچی سکداری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی آپ مُراری۔ ساچا پربھ سردھن پور۔ نردھن دیوے پربھ چرن دھوڑ۔ ہنکاریاں پربھ پائے ساچا جوڑ۔ نمانیاں پربھ آتم بخشے رنگ میٹھی گوڑھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت بخشے چرن دھوڑ۔ مان موه پربھ جگت تھایا۔ وڈ وڈ آپ وڈ اکھوایا۔ چھڈ چھڈ چھڈ پربھ چھڈ دیہہ جوت سرُوپ وِچ مات دے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر نمانیاں ہتھ ٹکایا۔ کلگ جیو ہوئے انجائے۔ دکھ دلدری جیو گرانے۔ سَتْجَك ساچے پربھ ساچے مان دوانے۔ راجے رانے پربھ در در بھوانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اوچوں پیچ کرانے۔ نیچاں پربھ اونچ کرانے۔ دھن دھن جن پیچ، جو ساچا پربھ دھیائے۔ ساچا پربھ دسے ہر دے پیچ، دیلے انت ہوئے سہائے۔ ہنکاریاں دیلے انت آتم گندھ کئی پیچ، دیوے کون گھلانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نرک نواس لکھائے۔ نمانیاں پربھ مان دوانا۔ ساچا چھتر پربھ سیس جھلانا۔ ایکا جوت ایکا گوت پربھ ورن چار اک کرانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، راجا رانا سب تختوں لاہنا۔ ساچا جامہ پربھ کل دھاریا۔ نردھنا پربھ جنم سواریا۔ ساچی دے وڈیائی، پیچ دسائے ہر کے دواریا۔ ایکا سرناۓ ساچا پربھ، جوت سرُوپ جگت ورتاریا۔ چار ورن ہوئے بھینیاں بھائی، پر گئے جوت نہ کنک او تاریا۔ ماتا دھرتی ساچی مائی، پربھ آئی چرن پکاریا۔ کلگ مایا کلگ جیواں گئی جت، کرم دھرم جگ دوویں ہاریا۔ مہاراج شیر سنگھ کر ساچا ہت، کنکنہ جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ ساچی مات در پربھ آ۔ پربھ ابناشی آگے ماری دھاہ۔ مایا دھاری کلگ جیو میری پت رہے گوا۔ پاپی اپر ادھی دُشت دُراچاری، دھی بھین نہ کوئی جانے ماں۔ ساچا پربھ کرے خواری، تیرے در آئی پکڑیں باہنہ۔ وڈ داتا پربھ ٹوں نر نکاری، میرے بخشیں سرب گناہ۔ نر بخن جوت پربھ نر نکاری، تُدھ بن دوسر کوئی نہ۔ کلگ جیواں کرے خواری، بھون جوں سُنبجے گھر کا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت اجیاری، کلگ آکاری در پکاری دھرتی ماں۔ دھرتی ماتا پربھ شن پکارا۔ نہ کنک دھار لیا او تار۔ آیا پربھ دُشت

سنگھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا جامہ اپر اپارا۔ آتم رس امرت رسیا۔ ساچا پربھ ملکھ چوئیا۔ سوہنگ ساچا نام ندھان دوئیا۔ سنتجگ ساچی نیہہ رکھئیا۔ سُنی پکار پربھ ساچی میا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہایاں سر چھتر جھلیئا۔ ساچا امرت میگھ بر سیئا۔ ورسے نپر آتم سیر، گر گوبند رکھے چرن رسیا۔ ساچا پربھ کٹے بھیڑ، پربھ ساچا امرت ورسیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت ادھاری جو جن در آئے در رسیا۔ پی امرت پورن آتما۔ مکائے بھیت پربھ اناتما۔ جگائے جوت سچ پرماتما۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ دیوے وڈیائی اوچ اوچ مہاتما۔ پی امرت آتم رس۔ دکھ درد چبو جائے نس۔ پربھ ساچا گھر آئے وس۔ سنتجگ ساچا راہ پربھ جائے دس۔ بے مکھاں دس نہ آئے جوں چند مس۔ مہاراج شیر سنگھ امرت میگھ ورسائے آتم اپجاۓ ساچا رس۔ پربھ ابناشی کوں نین۔ بن مالا مکٹ بین۔ سادھ سنگت سنتگر تیرا ساچا سجن ساک سین۔ مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہائے، گر سکھ تیرے دوس رین۔ پربھ ساچے سچ کرم کمایا۔ وچ مات پربھ جوت جگایا۔ کروڑ تیتیس وچ چرن بھایا۔ گن گندھرب بُنھ در لیایا۔ سادھ سنگت سنتجگ ساچے پربھ ساچے ماندوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سنگت پھولن برکھا لایا۔ پھولن برکھا پربھ لگائی۔ سُر نز مُن جن دیو چل آئے سرنائی۔ برہما چھڈے برہم لوک ویلے انت دے دھائی۔ دھرو گوایا مان سچ در سورن بھائی۔ ساچے سکھ رکھائی لاج، ہار پچ پربھ پہنائی۔ دھر در گاہوں ماری آواز، سنگھ چیت وچ جوتی جوت ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پھولن برکھا سادھ سنگت تیرے سیس لگائی۔ پچم ہار پربھ دربارے۔ پچم پچم پربھ پچم مارے۔ جوت دھر نہ کلکنک دشت سنگھارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پچم سنگ گر سکھ تیرا جنم مرن سوارے۔ پچم پچم پربھ پچم چلایا۔ ساچا فرمان ساچے پربھ دھروں سنایا۔ سادھ سنگت سَت حکم پچھان، بھل نہ جان ساچا بھید پربھ گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پچم وچ سد رہے سمایا۔ پچم پچم پچم، پربھ پچم آئے۔ پچم پچم پچم، پربھ پچم مان دوائے۔ پچم جیٹھ پربھ جامہ گھنک پُری وچ

پائے۔ پنجم پر بھ جوت سروپا پنجم وِنج سدا سمائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پنجم تیری لاج رکھائے۔ پنجم ہار آتم سنگدھ۔ سادھ سنگت اُبجاۓ پر بھ پرمانند۔ پنجم وِنج وسائے، پر بھ سدا چت انند۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُکھ مٹائے بند بند۔ ساچا پر بھ پنجم پر کاش۔ پنجم ہار گر سکھ تیری رہر اس۔ پنجم جوت جگائے پر بھ سدا ابناش۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدار کھائے واس۔ رکھے واس پر بھ کرشن مُرارا۔ ساچا چرن دھوڑ اشنان دے، گر سکھ ساچا پار اُتارا۔ پر بھ آتم برہم گیان دے، ساچی جوت کرے آکارا۔ مهاراج شیر سنگھ درس و شنوں بھگوان دے، گر مگھ ساچا پار اُتارا۔ ساچا پر بھ دیا کمائے۔ جوت سروپی شبد لکھائے۔ چھل چھدر پر بھ نشت کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دے، گر مگھ ساچا پار اُتارا۔ ساچا شبد ساچا مگھ رکھائے۔ رسا جپے جیو، جن بھوٹ کوئی نیڑ نہ آئے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُتھج ساچا شبد چلائے۔ ساچا شبد پر بھ آپ لکھوایا۔ بردھاں بالاں بھئے سہایا۔ رسا جپ جپ جپ جیو، آتم دُکھ لاہیا۔ ساچا نام آتم پیو، آتم ترپتا یا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُکھ دلدر سارا لاہیا۔ ساچے پر بھ سچ فرمان۔ سوہنگ شبد پائے ساچی آن۔ ٹکج دُکھ گر سکھ تیرے نیڑ نہ آن۔ کرپا کرے مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ میل میل، پر بھ ساچے میل۔ آتم جوت جگا بن باتی بن تیل۔ ٹکج جھوٹھی کھیل مٹائے، اچرج کرے کھیل۔ گر مگھ ساچے انتکال درس دکھائے، پر بھ ساچا سمجھن سُہیل۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا ملایا میل۔ ساچا گر سمجھن سُہیل۔ ویلے انتکال کل پہلی ماگھ کرائے میلا۔ سوہنگ ساچا شبد دیوے گنی گھیل۔ سُن سادھ پر بھ کھول وکھائے اچرج کھیل آپ پر بھ کھیل۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ٹکج جامہ دھارے سادھ سنگت تیرا ساچا سمجھن سُہیل۔ پہلی ماگھ رُت سہائے۔ چار جگ پھر ایہہ وقت نہ آئے۔ سوہنگ شبد چار ورن چار گُنٹ دے شنائے۔ اک کرائے راؤ رنک ساچی شبد دھن اُبجاۓ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان بنائی بنت، پہلی ماگھ ٹکج اُٹھائے۔ پہلی ماگھ تیرا مگھ سہاوا۔ سادھ سنگت پر بھ ملن

دا ساچا دعوا۔ نام دان سچ در تے پاو۔ دیوے درس مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن سوہنگ رسانا گاو۔ ساچا پربھ بھرے بھندار۔ ساچا آتم دیوے جوت ادھار۔ ساچا پربھ سرب جناں دی پاوے سار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں جائے تار۔ ساچا پربھ ساچے کرم۔ ساچا پربھ ساچے دھرما۔ ساچے پربھ جوت مٹائی برہما۔ ساچے پربھ سوہنگ شبد بے مکھاں آتم لایا ورما۔ ساچے پربھ جوت پر گٹائی پہلی ماگھ سنتجگ ساچا جرما۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ لیکھ لکھاواے کرم۔ ساچے پربھ پہلی ماگھ بھو چکایا۔ ساچا شبد گیان، سادھ سنگت ورتایا۔ ساچا حکم ساچا فرمان، ساچے پربھ سنایا۔ گر سکھاں پربھ آون جان، لکھ چڑاں گیڑ کٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سماں سہایا۔ ساچا پربھ وقت سہائے۔ پہلی ماگھ پر گٹ جوت بھرم بھلکھے سارے لاءے۔ ساچا شبد دھن اُبجاوے راگ، انحد ساچا راگ شنائے۔ گر سکھ سوئے جائے جاگ، ساچا پربھ دیا کمائے۔ سادھ سنگت پربھ چرن آئے بھاگ، ساچا دوس پہلی ماگھ پربھ لکھاواے۔ پہلی ماگھ پربھ بھئے دیالا۔ بھگلتن ہووے آپ رکھوالا۔ پار برہم سدا پر پتا۔ آد جگاد سَت سَت سَت ور بھند سدار رکھوالا۔ اناد وسماں گر سکھ ساچی جوت جگاؤں والا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے شبد سکھالا۔ سنتجگ تیرا ہوئے پر کاش۔ فلنج اندر ہیر جائے وناس۔ ایکا جوت بھلے ابناش۔ سادھ سنگت پربھ رکھے واس۔ جن بھگلتاں ہووے داسن داس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ ساچے سد بل جاس۔ گر سکھ ساچے پربھ بلہار۔ باہوں پکڑ پربھ دیوے تار۔ جنم نہ پاوے دُبھی وار۔ جوتی جوت ملائے، پربھ بھگلتن پر پتا۔ فلنج ساچی کل ورتاوے، دیکھے سرب سنسار۔ پہلی ماگھ پربھ اپنا آپ پر گٹاوے، سوہنگ شبد کرائے بھے بھے جیکار۔ جو جن رسانا پربھ ابناشی گاوے، دیوے درس پربھ گردھار۔ پر گٹ ہووے واسی گھنک پُر، آتم دیوے جوت ادھار۔ چار گنٹ کرائے پربھ چرن داسی، شبد مار پربھ مارے مار۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج پر گٹے، نہ ہنکنک او تار۔ ساچا پربھ سد نِزکاری۔ ساچا پربھ سد نِراہاری۔ ساچا

پربھ وڈ وڈ درباری۔ ساچا پربھ آد جگاد در آیا جائے پنج سواری۔ انتقال کلگ جو دھرت مات آئے چرنا پربھ پکاری۔ کلگ جیو ہوئے دشٹ دُراچار راؤ رنکاں کرے خواری۔ سدھ بُدھ کلگ جیوال گئی ماری۔ کلگ جیو ہوئے وڈ ہنکاری۔ دیویاں کنیاں ہون خوار، مدرماں کرن آہاری۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹے جوت رکھے لاج آپ مُراری۔ سادھ سنگت سَت سَت ورتاوے۔ ساچا پربھ سر رکھے ہاتھ، سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ ساچا پربھ سد ابناش، کلگ جیو بھیو نہ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ تریلوکی ناٹھ، ساچی گاٹھ چار جگ چلاۓ۔ ساچا شبد پربھ سچ لکھاؤنا۔ پہلی ماگھ پربھ بھاگ لگاؤنا۔ ساچا شبد سادھ سنگت پربھ جھولی پاؤنا۔ ایکا دھن پربھ آتم اپجاوُنا۔ گرمگھاں جائے آتم سادھ، پہلی ماگھ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، درس دکھاؤنا۔ پہلی ماگھ پربھ بھیو گھلا۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ دئے ہلا۔ برہما وشن مہیش در کھڑے سیس نوا۔ کروڑ تیتیس پربھ ساچے لئے ہلا۔ مهاراج شیر سنگھ ساچا شبد لیا لکھا۔ آئن چل سرب دوار۔ ستگر ساچا سچ لائے دربار۔ نمانیاں دیوے پربھ مان، ہنکاریاں جائے ہنکار نوار۔ مهاراج شیر سنگھ ساچی جوت کرے آکار۔ ساچے پربھ سچ ورتایا۔ سَت سَت شبد شنایا۔ ستھنگ ساچے پہلی ماگھ جنم دوایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ پہلی ماگھ پُرب منا۔ لکھت لکھائے پرگٹائے سوہنگ شبد ساچا ناں۔ راؤ رنک پربھ طنب اٹھائے، ساچا پربھ دیسے نہ۔ سادھ سنگت پربھ درس دکھائے، جس رنسا لیا گا۔ ساچا پربھ سدا بخشد۔ چرنی آوے سُرپت راجا اند۔ پربھ کپڑ اٹھاوے والی ہند۔ وڈ جودھا جوت سرُف پ پربھ وڈ مرگنند۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ گنی گہنند۔ گنوت پربھ وڈ داتار۔ ساچی جوت کرے آکار۔ ایکا شبد ورتاوے وچ سنسار۔ رسن چلاۓ لکھائے شبد اپار۔ سچ سچ ورتائے، پہلی ماگھ جو آئے چل دربار۔ ہوئے روگ گوائے، آتم کرے اجیار۔ پربھ جھوٹھا موه گوائے، ساچا بخشے چرنا پیار۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، کلگ آیا جامہ دھار۔ پہلی ماگھ بھاگ مشھن۔ ساچا شبد سادھ سنگت سناؤے کن۔ سوہنگ شبد رانیاں لاوے ڈن۔ مهاراج شیر سنگھ ستگر ساچا،

سادھ سنگت تیرا بیڑا جائے بُھ۔ چج دربار پر بھ ساچے لونا۔ پاربرہم پرمیشور پر بھ ایکا ناؤں رکھاونا۔ چار ورن سنجگ ساچے پر بھ اک کراونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھرم بھلکیھا سارا لاہنا۔ بھرم نوارے پر بھ پہلی ماگھ۔ سنجگ شبد لکھاوے، پر بھ ساچا راگ۔ آتم میل گوائے، مات لوک نہ لائے داغ۔ سادھ سنگت پر بھ ساچا دان جھولی پائے، سوئے بھاگ کل گئے جاگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت تیری پکڑے واگ۔ ساچا پر بھ الکھ لیکھا۔ جوت سروپی کیا بھلکیھا۔ فلنج ورلے گرگھ دیکھا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپی مکائے لیکھا۔ ساچا پر بھ پُرکھ بدھاتا۔ ساچا پر بھ جگت پت داتا۔ ساچا پر بھ سادھ سنگت دساوے چرنی ناتا۔ ساچا پر بھ گر سکھ تیرا پت ماتا۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل ورلے گرگھ جاتا۔ ساچا پر بھ وڈ سوون سوڑا۔ ساچا پر بھ سرب کلا بھر پورا۔ ساچا پر بھ جوت نِجن ایکا نورا۔ ساچا پر بھ سادھ سنگت آتم ذکھ گوائے وسُورا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا گر سوڑا۔ ساچا پر بھ پرگٹے وڈ پیرن پیر۔ ساچا پر بھ فلنج لاہے تیرا زنجیر۔ ساچا پر بھ جوت کھچائے، اٹھسٹھ نیر۔ ساچا پر بھ جوت پر گٹائے، فلنج چونہ بخن دھیر۔ ساچا پر بھ گر سکھ ساچے چرن لگائے، دے درس شانت کرے سریر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ شبد چلائے تپ۔ ایکا شبد ایکا آکار۔ ایک جوت پر گٹائے پر بھ نِنکار۔ ساچا پر بھ پہلی ماگھ سادھ سنگت تیرے بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر گٹاوے، چج دکھاوے ہر کا دوار۔ گر سکھ پاوے جس چرن پیارا۔ ساچا پر بھ دیوے درس جوت سروپ نِدادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انت نہ پار اوارا۔ پر بھ کا انت چونہ جانے۔ ساچا پر بھ بھکیھ وٹانے۔ ایکا جوت اُبجاوے گئی ندھانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، مات لوک سد آون جانے۔ آون جان پر بھ کا کھیل۔ جن بھگتاں میل ملائے، آتم جوت جگائے بن باتی تیل۔ بے گھ پر بھ کھپائے، بیڑا شوہ دریائے ٹھیل۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی ملائے میل۔ جوت سروپ پر بھ میل ملایا۔ پورب لہنا پر بھ ونج مات دوایا۔ ساچا لیکھا آن چکایا۔ بھگت بھگوان

پربھ ساچے میل ملایا۔ چون دھوڑ ساچا اشنان، گر سنگت پربھ کرایا۔ در آئے دیبا مان، سچکھنڈ نواس دوایا۔ پربھ بٹھائے وِچ بیان، گر سکھاں سر ہتھ ٹکایا۔ ساچا در گر سکھ ورلے پان، نہ کنک جس تیری سرنایا۔ پربھ چکایا آون جان، وِچ جوتی میل ملایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ اپنا بھیو گھلایا۔ جوت سروپی ساچا کھیل رچائے۔ شبد سروپ پربھ والی ہند اٹھائے۔ درس دکھائے آپ پربھ، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ دوس رین رین دوس پربھ ایکارنگ وسائے۔ ایکا دس سوچھ سروپ، پربھ اپنا بھید گھلائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، اپنا جوت سروپی درس دکھائے۔ ساچے پربھ اپنا بھیو چکایا۔ اپنی جوت کلگ لئے پر گٹایا۔ کلگ انتم انکال کلگ چواں دے کرایا۔ بے گھاں بھسمنت کر، اگن جوت انت پربھ دے لگایا۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچا شبد لکھایا۔ شبد روپ پربھ دس نہ آئے۔ شبد روپ شبد مار پربھ کرائے۔ شبد روپ نہ کنک، کلگ تیرا مول گوائے۔ شبد روپ وجائے ساچا ڈنک، چار گنٹ پربھ دے شئے۔ شبد روپ پربھ لکھائے ایکا انک، دوسر کوئی رہن نہ پائے۔ شبد روپ پربھ اک کرائے راؤ رنک، اوچ پیچ دا بھیو چکائے۔ شبد روپ پربھ ہوئے واہی پری گھنک، پربھ اپنا آپ چھپائے۔ شبد روپ پربھ سہائے تھان بنک، ساچی جوت پر گٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سَت پُر کھاں درس دکھائے۔ ساچا درس پربھ سچ دکھاؤنا۔ گر سکھ تیرا تیجا نین گھلاؤنا۔ جوت سروپی ساچا دیپک وِچ تیری دیہہ جگاؤنا۔ سوہنگ ساچا جاپ تیری رسن پون چلاونا۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچے، ساچا بھید پہلی ماگھ گھلاؤنا۔ سوہنگ چلے سواں سواں۔ جانے ورلا جاپ وِچ واس۔ ساچا پربھ سچ تھاں رکھے واس۔ ساچی جوت سچ دھام کرے پر کاش۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جوت سروپ سدا ابناش۔ جوت سروپ پربھ جگت ادھارے۔ انکال کل پربھ دھرے جوت نِزکارے۔ سادھ سنگت رکھے لاج آپ مُرارے۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گر سکھاں بھرے بھنڈارے۔ سچ بھنڈار پربھ ورتا۔ آتم بُھکھ گر سکھ گوا۔ سوہنگ شبد گر سکھ آتم وسا۔ گر چون پریتی ساچا تھاں۔ بے گھ

چوں جان، جوں سنبھے گھر کاں۔ پربھ ساچا سادھ سنگت تیری پکڑے بانہہ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ہوئے سہائی سببی تھاں۔ سوہنگ شبد سچ ورتار۔ ہوئے روگ و چوں جائے مار۔ نہ کلناک او تار نز نہ کدے وسار۔ مہاراج شیر سنگھ کر جائے بیڑا پار۔ پار اُتار نہار پربھ پار اُتاریا۔ انخد شبد دیوے گیان پربھ ساچا بھرے بھنداریا۔ پہلی ماگھ پربھ سکھ اپجاوے وِچ جھوٹھے دیہہ مناریا۔ سادھ سنگت پربھ ساچا سچ ورتا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر کر پا پار لٹگھا رہیا۔ گر سکھاں دیوے پربھ موکھ دوارا۔ گلگ دھریا پربھ سچ او تارا۔ سوہنگ شبد چلا پا اپر اپارا۔ گلگ جھوٹھا مٹایا سرب پسرا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سکھاں دکھاوے سچ دوارا۔ سچ دوار دوار کا ناتھ۔ جگے جوت پربھ رکھنا تھا۔ گر سکھاں پربھ رکھ دے کر ہاتھ۔ ساچے لیکھ لکھائے وِچ ماتھ۔ سوہنگ شبد سَت چلائے ساچی گاتھ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گلگ پر گٹے تریلوکی ناتھ۔ سنتگ تیرا ساچا کرم۔ ساچا پربھ سچ را کھ دھرما۔ گر سکھ دوائے مان، مان گوائے برہما۔ انتکال وِچ جوت ملائے ویلے انت نہ ہوئے مرن۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کر درس سادھ سنگت کل ترنا۔ تار نہار آپ پربھ تارے۔ گر سکھاں پربھ کاج سوارے۔ دھن دھن گر سکھ، پہلی ماگھ چل آئن گر چرن دوارے۔ ساچا پربھ پاوے بھکھ، جگے جوت وِچ جھوٹھے دیہہ مینارے۔ ساچے لیکھ جائے پربھ لکھ، گر سکھ پر گٹے وِچ سنسارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کر کر پا پار اُتارے۔ پار اُتار نہار پربھ پورن آسا۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ، سچ دیوے بھرو اسا۔ گر مگھ ساچے جاگ، پربھ ساچے کیا واسا۔ پربھ چرن گئے لاگ، ویلے انت کرے بند خلاصا۔ بند خلاصا پربھ بندی توڑ۔ گر مگھ ساچے پربھ چرن پریتی لوڑ۔ جامہ دھار نہ کلناک، ویلے انت چرن لئے جوڑ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پربھ ساچے دی ساچی لوڑ۔ ساچا پربھ سچ گھر وسیا۔ پہلی ماگھ پر گٹ جوت سچ گھر دسیا۔ گر مگھ جوت آتم کوٹ رو سسیا۔ بے مگھ آتم اندھ اندھیار، جوں چند مسیا۔ سوہنگ شبد اپار، پہلی ماگھ بھیو پربھ ساچے دسیا۔ ساچا پربھ سدا ابھید۔ گن نہ جانے نہ وکھانے چارے وید۔ پربھ

ابناشی سدا اچھید۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پہلی ماگھ گھلائے بھید۔ نہ کنک فلنج آئے۔ اپنا بھیو سرب گھلائے۔ بھلیاں پر بھ مار گ پائے۔ ساچا شبد پر بھ گیاں دوائے۔ سچ چج وچ سنسار ورتائے۔ ایکا پر بھ مان دوائے۔ رانیاں پر بھ گھنک منگائے۔ جامہ دھار گھنک پر، مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھائے۔ رانے ہون در گھنکھاری۔ رنک سوہنگ پر بھ چرن دواری۔ ساچا پر بھ بھرے بھنڈار، سوہنگ دیوے شبد بھنڈاری۔ ماں جنم نہ آوے ہار، پہلی ماگھ جو جن آئے پر بھ چرن دواری۔ سادھ سنگت تارنہار، نہ کنک جوت نزنکاری۔ ویلے انت سنتگر ساچا، سادھ سنگت جائے چج سواری۔ گرسکھ دیوے پر بھ پورب لہنا۔ پر بھ ابناشی سوہنگ دیوے آتم گہنا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، درس دکھاوے تیچ نینا۔ بے گھ فلنج چیو وہن جھوٹھے وہنا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت دیوے ساچا لہنا۔ گرسکھ گر در آ۔ وڈ وڈیائی گر در پا۔ جوت سروپی نہ کنک آتم جوت جگا۔ آتم مٹے شنک پر بھ درشن پا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سَت پُر کھاں لیا دھیا۔ سَت پُر کھا آتم دھیاں دھر۔ ساچا بو جھیا تیرا در۔ سوہنگ ساچا شبد دیوے ساچا ور۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دساوے ساچا گھر۔ ساچا ور ساچا گھر، گرسکھ منگیا۔ او تار دھر پر بھ گرسکھ آتم رنگیا۔ نہ کنک ور ساچا پایا گرسکھ موںہوں منگیا۔ پہلی ماگھ تیرا درس کر، گرسکھ فلنج پار لٹھیا۔ پہلی ماگھ تیرا ساچا روپ۔ درس دکھاوے پر بھ انوپ۔ شبد لکھائے پر بھ سَت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر بھ ساچا بھوپ۔ فلنج آیا پر بھ بھیکھ دھر۔ جوت سروپی ویس کر۔ نہ کنک او تار نر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت دساوے ساچا گھر۔ ساچی جوت مات آکار۔ ہوئے پر کاش وچ سنسار۔ بے مکھاں ہوئے اندھ اندھیار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ جگت ورتار۔ سر شٹ سبانی ہوئی دکھدائی۔ نر دھنال ہوئے نہ کوئے سہائی۔ پر بھ ساچے مات دیا کمائی۔ ساچی جوت کل پر گٹائی۔ نمانیاں سر چھتر جھلائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی جوت کرے رُشائی۔ ساچا پر بھ سچا دربارے۔ جوت سروپ سدا نزہارے۔ نر دھنال پر بھ آس

پُجارتے۔ بے مگھ فلک جو انتکال کل کرے خوارے۔ سادھ سنگت پربھ چنج سوارے۔ پرگٹ جوت دُتر تارے۔ ساچا بخشے چرن پیارے۔ مہاراج شیر سنگھ فلک آیا جامہ دھارے۔ بے مکھاں آتم کام کرو دھن ہنکار رکھایا۔ گرمگھ ساچے پرگٹ جوت پربھ درس دکھایا۔ ساچے پربھ پہلی ماگھ ساچا مارگ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ بھنڈار ورتایا۔ وڈ داتا پربھ وڈ بھنڈاری۔ وڈ داتا پربھ وڈ سنساری۔ وڈ داتا پربھ جوت نِنکاری۔ وڈ داتا پربھ سدا نِنہاری۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہنک نر او تاری۔ وڈ داتا گن بھرپور۔ وڈ داتا سرب بخشے چرن دھوڑ۔ وڈ داتا آتم دیوے سوہنگ سست سرود۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلانے سرب کلا بھرپور۔ وڈ داتا پربھ گنی نِدھاننا۔ وڈ داتا پربھ چتر سُجانا۔ وڈ داتا پربھ پورن بھگوانا۔ وڈ داتا پربھ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت بخشے آتم برہم گیانا۔ وڈ داتا پربھ بلونت۔ وڈ داتا پربھ ساچا بھگوانت۔ وڈ داتا پربھ درس دکھائے، گرمگھ ورلے سنت۔ وڈ داتا پربھ جوت جگائے، لکھ چراسی وِچ جو جنت۔ وڈ داتا پربھ بے مکھاں دس نہ آئے، جس بنائی بنت۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھر ملیا ساچا ساچا پربھ پورن بھروا سا۔ ساچا پربھ سرب گھٹ داسا۔ ساچا پربھ چرن پریتی سادھ سنگت تیری رہرا سا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا داسن داسا۔ وڈ داتا بلی بلوان۔ وڈ داتا چتر سُجان۔ وڈ داتا برہم گیانیاں دیوے برہم گیان۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا دان۔ وڈ داتا پربھ گھر کمپھیر۔ وڈ داتا دے درس شانت کرے سرپر۔ وڈ داتا نہنک جوت سرود پ جھرنا جھرائے امرت آتم نیر۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچی دھیر۔ وڈ داتا پربھ دھیر دھرائے۔ وڈ داتا سوہنگ ساچا شبد چلانے۔ وڈ داتا پربھ ایکا نام چار ورن رکھائے۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار گنٹ بھے جیکار کرائے۔ وڈ داتا پربھ گر گوبند۔ چرن لیاوے پربھ سُرپت راجا اند۔ وڈ داتا پربھ پرگٹ جوت درس دکھاوے والی ہند۔ وڈ داتا مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھ در آئن کر جائیں نند۔ وڈ داتا پربھ وڈ بھوپا۔ وڈ داتا پربھ جوت سروپا۔ وڈ داتا ساچی جوت ویچ مات دس نہ آئے رنگ روپا۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی ست سروپا۔ وڈ داتا وڈی وڈیائی۔ وڈ داتا ساچی جوت ویچ مات پاتال آکاش ٹکائی۔ وڈ داتا پربھ آپ، آپ اپنا ناؤں رکھائی۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ بجے بجے جیکار کرائی۔ وڈ داتا پربھ جلت پت جگدیش۔ وڈ داتا پربھ بھیت چکائے میں اکیس۔ وڈ داتا پربھ بے مکھاں کل جائے پیس۔ وڈ داتا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھاں نہ دیس۔ ایکا جوت پربھ نزنکاریا۔ چچ گھر وسے پربھ گردھاریا۔ جگے جوت پربھ اگم اپاریا۔ مات پاتال آکاش تین لوک ہوئے آکاریا۔ اچرج کھیل جوت سروپ، مايا روپی جگت پساريا۔ جوت سروپ پاربرہم، جیو جنت ویچ سما رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی بھکیکھ وٹا رہیا۔ جوت سروپی پربھ کا بھکیکھ۔ جگو جگ گرمکھ ورلے لیندے دیکھ۔ دھن دھن گرسکھ ساچا، پربھ نیتر تیچے لیا دیکھ۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں لکھاوے ساچے لیکھ۔ بھگت جناں پربھ لیکھ لکھائے اپارے۔ باون روپ دھار جائے بل دوارے۔ جوت نر بخن جوت سروپ سدا سدا بھکیکھ دھارے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، آد جگاد جگت او تارے۔ باون بھکیکھ دھر پربھ راجا بل تاریا۔ جوت سروپ بھکیکھ دھر، چار وید رسن اچاریا۔ بودھ اگادھ اگادھ بودھ، پربھ ساچا شبد لکھا رہیا۔ بھگت جناں پربھ آتم سودھ، آتم دھن اپچارہیا۔ انتکال را کھے ویچ گود، سچھنڈ نواس دوا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا بھید جگت گھلا رہیا۔ ساچا پربھ بھکیکھ دھر۔ پرہلاد ادھارا نزاں نز۔ دشٹ سنگھار نہ لائے پل۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت پر گٹائے کل۔ جوت سروپ جگت ادھاریا۔ جوت سروپی جوت دھر، دھر دھر بالک پار اتاریا۔ بھگت جن پربھ سدا سمائے، رکھے لاج آپ مراریا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جامہ گھنک پُری ویچ دھاریا۔ ساچا پربھ جوت جگائے۔ مات لوک سد آون جائے۔ جگا جگت پربھ ساچی کھیل

رچائے۔ انکال کل بھسمنت، پربھ ساچی جوت پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا بھید کھلائے۔ ساچا پربھ رکھپت رکھنا تھا۔ ساچا پربھ سرب کے ساتھ۔ ساچا پربھ جگو جگ پر گٹ چلاوے ساچی گا تھا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، اناتھاں سر رکھے ہاتھ۔ ساچا پربھ جوت آکاری۔ تریتے بھیو رام اوتاری۔ دُشٹاں کرے پربھ خواری۔ انت کھپائے دُشت دُراچاری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آد جگاد ایکا جوت نِنکاری۔ مات لوک پربھ رام اکھوئیا۔ ہنکاری راون پربھ ڈوبی نئیا۔ نِردھن بھیلی پربھ ساچی جوت جلکیا۔ ستی الہیا چرن چھہائے پربھ جوتی جوت ملکیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھید پہلی ماگھ کل کھلکھلیا۔ رام روپ رام رام پربھ دھاریا۔ رِگ وید پربھ پار اُتاریا۔ وڈ دیوی دیوی توڑے وڈ ہنکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگادی بھید کھلا رہیا۔ رام روپ پربھ رنگ راتا۔ جگو جگ پربھ بھگتاں نام دیوے ساچی داتا۔ جوت سروپی بھیکھ دھر آپ بنے پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ چرن پریتی بخشنے ساچا ناتا۔ ساچا پربھ رمیا رام۔ پربھ ساچے کا ساچا کام۔ بھگت اُدھارے دیوے ساچا نام۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دواپر پر گلیو گھنٹایا شام۔ دواپر پر گٹے پربھ کوئ نینا۔ سُندر گنڈل مکٹ بینا۔ جن بھگتاں دیوے درس دوس رینا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچا لہنا۔ دواپر بھئے پربھ کرشن مُراری۔ رکھی کیش گوردھن دھاری۔ بے مکھاں آتم کرے ہنکاری۔ جن بھگتاں آتم کرے اُجیاری۔ دیوے درس جوت سروپ پربھ کرشن مُراری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، مات لوک سدا بھیکھ دھاری۔ شام روپ مات پربھ آیا۔ انتم جگ آن کرایا۔ مہاسار تھی جگت پت اکھوایا۔ جن بھگتاں آتم برہم گیان دے، گیتا گیان پربھ شبد لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساول سُندر روپ وٹایا۔ ایکا شبد اُبجاۓ دھن۔ کھول وکھائے پربھ آتم سُن۔ ساچے پربھ جانے تیرے گن کوئ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ وچ سمیپت سرب پوئ۔ یجڑ وید پربھ پار اُتارے۔ سرشٹ سبائی کرے خوارے۔ سرب

کلا سمر تھر سوامی اپنی کل ورتا رے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جگو جگ شبد لکھا رے۔ نمایاں پربھ مان د آ۔ ہنکاریاں جائے ہنکار گوا۔ دُریودھن محل پربھ جائے تجا۔ گھر بدر جائے بھوگ لو۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جن بھگتاں پکڑے باہنہ۔ مٹیا دوا پر بھیا اندھیرا۔ مات لوک کل پایا پھیرا۔ آیڑا اتھر بن وید رین وسیرا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ویلے انت کرے نبیرا۔ وید اتھر بن آیڑا آیا۔ اللہ اللہ ہو نور اُپجایا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی پربھ ساچے مات اُپجایا۔ پیر پیغمبر او لیئے پربھ جھوٹھی کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلنج جپواں بھرم بھلکھا پایا۔ اللہ اللہ نور اپا کے۔ کلنج پاپی جپو اپا کے۔ مدرا ماس رنسنا آہار کرا کے۔ دُشت دُراچار پربھ جائے لیکھ لکھا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کلنج بھلکھ جائے مٹا کے۔ ایکا نور اللہ اپا یا۔ پت پر میشور سرب بھلایا۔ آتم پردہ پربھ ساچے پایا۔ وڈے وڈے ملچھ پربھ ناؤں رکھایا۔ انہکال کل پر گٹ جوت، پربھ سچ کرے صفا یا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد لکھا یا۔ ساچا پربھ سچ شبد لکھائے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کوئی رہن نہ پائے۔ قرآن انجلی انجلی قرآن، پربھ ساری کھیل مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، شبد لکھائے۔ جھوٹھا کھیل پربھ مٹائے۔ دین محمدی رہن نہ پائے۔ چار یاراں پربھ کھیل مٹائے۔ پچم وچ پربھ رہیا سمائے۔ اتھر بن وید پربھ دئے کھپائے۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ جگت چلائے۔ پر گٹ جوت نہ کلنک، سستجگ تیری نیہہ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، شبد سروپی بھید گھلائے۔ آیڑا اتھر بن وید کل گیا۔ جوت سروپی جگت پربھ بھیا۔ نہ کلنک او تار لوکات کیپنی دیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا بھانا سب نے سہیا۔ انہکال پربھ کل کروا نا۔ دُکھ بھکھ پربھ روگ مٹاونا۔ جگت بھلکھ پربھ نشٹ کروا نا۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ چار ورن چلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ شبد سروپی بھید گھلاؤنا۔ ساچا پربھ کل جوت پر گٹائے۔ چار گٹ پے جائے دھائے۔ تین لوک ہوئے رُشنائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، تین لوک رہیا ورتائے۔ گر کمھاں پربھ بھرے بھنڈارا۔ بے کمھاں پربھ کرے خوارا۔

گرگھاں پر بھ تار نہارا۔ بے گھاں پر بھ دیوے نزک مجھا را۔ گرگھاں پر بھ بخشے چرن دوارا۔ بے گھاں ہوئے روگ لگائے بھارا۔ گرگھاں آتم جوت کرے اجیارا۔ بے گھاں آتم ہوئے اندھہ اندھیارا۔ گرگھاں سو جھے نہ کلنک تیرا سچ دربارا۔ بے گھاں سوہنگ شبد بان پر بھ مارا۔ گرگھاں دیوے درس کر گنم و چارا۔ بے گھاں ناؤں لکھائے وِچ دُشٹ دُراچارا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، نہ کلنک نزاں نز او تارا۔ نزاں نز جگت او تاریا۔ پار برہم جگت آکاریا۔ جوت سروپی بھکھ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ آپ اپر مپر پر بھ سر شٹ سبائی وِچ سما رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی بھید گھلا رہیا۔ ساچے پر بھ کل جامہ دھار۔ گھنک پُری لیا او تار۔ جوت جگائی اپر اپار۔ ہوئے سُنجھ مسان وِچ سنسار۔ ورلا گرگھ پائے پر بھ ساچے کی سار۔ ایکا جوت ہوئے پر کاش، سنت منی سنگھ پائے سار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، پار برہم پورن او تار۔ گھنک پُری پر بھ جامہ دھریا۔ کر درس سنت منی سنگھ تریا۔ ساچا پر بھ سنت ساچے وریا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِچ دھریا۔ ساچا پر بھ جامہ دھارے۔ کلنکہ نزاں نز او تارے۔ سُرت شبد پر بھ ساچا میل ملارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سنت منی سنگھ پار او تارے۔ سنت منی سنگھ پر بھ دیا کمائے۔ سُرت شبد پر بھ میل ملائے۔ آتم سُن پر بھ کھول و کھائے۔ ساچی دھن پر بھ اپجائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دوار دسم کھول و کھائے۔ دوار دسم پر بھ گھلا یا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک وِچ مات درس دکھایا۔ دوس رین دوس پر بھ ایکا راگ اپایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، جوت سروپی بھید گھلا یا۔ سنت منی سنگھ پر بھ دیا کمائی۔ ساچی دات پر بھ جھوی پائی۔ وڈ کرامات پر بھ قلم پھڑائی۔ سر شٹ سبائی لیکھ لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آپ اپنا بھید گھلا یا۔ ساچا شبد پر بھ اپجایا۔ ساچا راگ سنت سنایا۔ انخد ساچی دھن اپجایا۔ دوس رین پر بھ شبد لکھایا۔ فلچ چواں بھرم بھلا یا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سروپی بھید گھلا یا۔ سنت منی سنگھ قلم چلائے۔ ساچا پر بھ شبد اپجائے۔ سر شٹ سبائی لیکھ لکھائے۔ فلچ تیرا انت کرائے۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک سر ہٹھ لکائے۔ ساچا پربھ شبد چلت۔ لکھائے لیکھ بھگت بھگونت۔ پربھ کی مہما بڑی بے انت۔ فلنج بھلائے سرب جیو جنت۔ بھید کھائے کسے ورلے سادھ سنت۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، فلنج مایا پائی بے انت۔ ساچا پربھ شبد لکھائے۔ رانیاں مہارانیاں حکم سنائے۔ دھار کھیل چڑھج وِچ مات دے آئے۔ نہ کنک او تار نر، کرشن ساوا لا جوت پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آپ اپنا بھید کھائے۔ ساچا شبد پربھ سَت لکھایا۔ سَت سَت سَت وِچ مات قلم چلایا۔ سنت منی سنگھ، پربھ ساچا ماندوا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی بھید کھلایا۔ منی سنگھ پربھ شبد جنانے۔ ساچا بھانا کل ورتائے۔ فلنج چیوال پربھ دئے بھلائے۔ اُن سو بونجا بکرمی پربھ کرم کرائے۔ شبد سروپی کھیل ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرامرت چرن لکائے۔ ساچے پربھ شبد اُچایا۔ سنت منی سنگھ حکم سنایا۔ ساچا شبد انتکال پربھ سَت ورتایا۔ ساچے گھر چل پربھ ساچا آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، منجی صاحب چرن لکایا۔ ساچا پربھ سچ گھر آکے۔ ساچے دھام چرن لکا کے۔ ساچا بچن گر ارجن سَت کرا کے۔ دُشٹ دُراچار پربھ گیا مایا پا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھرم بھلکھیے جگت بھلا کے۔ سرامرت دے اُٹھے پُجاري۔ بے کھ فلنج چو دُشٹ دُراچاری۔ فلنج جیو آتم ہوئی ہنکاری۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سبنا کرے خواری۔ اُٹھے پُجاري دُشٹ دُراچار۔ سنت منی سنگھ ماری مار۔ شبد لکھایا پربھ اپار۔ انتکال فلنج میٹ دئے در دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب کل ورتار۔ ساچے پربھ سچ شبد لکھایا۔ سرامرت پربھ تھیہ کرایا۔ لکھیا لیکھ نہ کسے مٹایا۔ ویلے انتکال فلنج پربھ ساچے پور کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج جامہ دھار اپنا بھید کھلایا۔ ساچے پربھ سچ کرم کما۔ پُری انند لیا چرن لکا۔ ساچے سنت پلا دیبا پھرا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، بے کھاں جائے بھید کھلا۔ انند پُر پربھ چرن لکایا۔ ساچا پربھ ساچے دھام بھاگ لگایا۔ بے کھ چیوال ساچا پربھ دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، اپنا بھید کھلایا۔ سنت

منی سنگھ شبد سنائے۔ پربھ ابناشی وِچ مات دے آئے۔ سادھ سنگت پربھ آسنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج چیوال پھر دس نہ آئے۔ ساچے سنت پلا پھرایا۔ نہ کنک کل وِچ آیا۔ گھنک پُری وِچ جامہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھرایا۔ اپنا آپ پربھ چھپایا۔ فلنج چیوال بھرم بھلایا۔ بے مگھ چیوال مدرا ماس آہار بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ ساچے سنت کری پکار۔ فلنج پر گٹے نہ کنک او تار۔ جوت سروپ پربھ کرے آکار۔ فلنج چیوال انتکال کل آئے ہار۔ سوہنگ شبد پربھ مارے ساچی مار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گر سنگھ ساچے جائے تار۔ سنت منی سنگھ شبد الایا۔ راؤ رنکاں سرب سنایا۔ ناٹھ تریلوکی وِچ مات دے آیا۔ جامہ دھار نہ کنک، پربھ اپنا بھید چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج چیوال بھرم بھلایا۔ سنت منی سنگھ کرم کمایا۔ ساچا شبد پربھ ساچے اپجایا۔ نیل بستر پربھ چونہ پایا۔ امام ہندی جگ ناؤں دھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بال اوستھا کھیل رچایا۔ بال اوستھا پربھ کھیل کھلائے۔ ساچی شبد دھن سنت اپجائے۔ ساچا راگ پربھ دے سنائے۔ ساچی قلم پربھ ہتھ پھڑائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید رہیا چھپائے۔ اپنا آپ پربھ جگت چھپایا۔ فلنج چیوال پربھ بھرم بھلایا۔ گر مگھ ڈر لے پر گٹ جوت پربھ درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا آپ جنایا۔ رانیاں مہارانیاں پربھ حکم لکھایا۔ ساچے پربھ سچ شبد اپجایا۔ سنت منی سنگھ حکم کمایا۔ لکھ وِچ دربار پچایا۔ پر گٹ جوت نہ کنک وِچ مات دے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ لکھ لیکھ در کھلایا۔ ساچے پربھ جوت پر گٹائی۔ سنت منی سنگھ لکھت لکھائی۔ رانے مہارانے چل آؤ سرنائی۔ بے مگھ ہوئے نہ جاؤ پت گوائی۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچی پربھ سرنائی۔ ساچا پربھ ایہہ شبد لکھائے۔ تن تن لیکھ وِچ دربار پچائے۔ فلنج چو جھوٹھے بھرم بھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جھوٹھے ٹھوٹھے بھن وکھائے۔ ساچے پربھ سچ شبد لکھائے۔ ولیے انتکال پربھ فلنج دے سزاۓ۔ رانے مہارانے پربھ ساچے تختوں

لے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سچ شبد ورتائے۔ سنت منی سنگھ لکھیا فرمان۔ بے مکھاں آتم لایا بان۔ رانیاں مہارانیاں پر بھ ابناشی نہ کسے کری پچھاں۔ جوت سروپ نہ کلنک سرب گھٹ جانی جان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ویلے انت گوئے مان۔ ساچے پر بھ ست شبد لکھایا۔ راؤ رنکاں اک کرایا۔ اُوچِ پیچ پر بھ بھیکھ مٹایا۔ چار درن پر بھ اک تھاں بھایا۔ سوہنگ ساچا ناؤں پر بھ جلت دھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، کلگ بھیکھ وٹایا۔ کلگ پر بھ کھیل مٹائے۔ رانے بانے کوئی رہن نہ پائے۔ وید چار پر بھ مان گوئے۔ آیڑا اتھر بن انتکال پر بھ دئے کھپائے۔ اکھسٹھ تیر تھ کوئی رہن نہ پائے۔ نہ کلنک پر گٹ جوت، سرب مان گوئے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جامہ مات لوک ویچ پائے۔ گنگا تیرا گیا نیر۔ ویلے انتکال کلگ تیری ہوئی اخیر۔ کچھ جوت پر بھ ساچا، جیہڑی کٹے زنجیر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی کچھ سیر۔ گوداوری پر بھ گود سلاۓ۔ ساچی جوت پر بھ ویچ جوت ملاۓ۔ ویلے انتکال کل، پر بھ اخیر کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت لکھائے۔ وید پراناں پر بھ وقت چکایا۔ کلگ ویلا انت کرایا۔ کلگ جامہ دھار نہ کلنک، پر بھ ساچا شبد چلایا۔ اک کرایا راؤ رنک، سوہنگ ڈنک وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب تھائیں رہیا سمایا۔ ساچے پر بھ ست ورتاونا۔ کوٹ چار سوہنگ ساچا ناؤں دھراونا۔ جوت سروپی ساچا شبد ویچ چلاۓ پونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گن جانے تیرے کونا۔ سچ شبد پر بھ جلت چلاۓ۔ کلگ جھوٹھی کھیل مٹائے۔ ساچا دھام پر بھ اُبجاۓ۔ پر گٹ جوت نہ کلنک درس دکھائے۔ جوت سروپ پر بھ مات ویچ آیا۔ مات پاتال آکاش ہوئے رُشنایا۔ نین مُندھاری ساچا پر بھ، باشک سچ تھجایا۔ جوت آکاری ساچا پر بھ، ویچ آکاش سمایا۔ نہ کلنک او تاری پر بھ، ویچ مات دے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اک شبد لکھایا۔ ساچی جوت پر بھ نِزکارے۔ مات لوک کرے اُجیارے۔ برہما وشن مہیش پر بھ کھڑے دوارے۔ سُرپت راجا اند پر بھ چرن نِمسکارے۔ ساچا پر بھ ساچا در دربارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایکنکارے۔ ایکا

پربھ ایکنکارا۔ سوہنگ شبد دیوے چج بھندارا۔ پربھ ساچے کا چج ورتارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا آکارا۔ جوت سروپ پربھ آکاریا۔ فلنج دشٹ پربھ پار اُتاریا۔ مان گوائے پربھ وڈ ہنکاریا۔ سوہنگ ساچا باں، پربھ ساچے ماریا۔ گنٹ چار ہو جائے ہاہاکاریا۔ دشٹ دُراچار پربھ ساچے در دُرکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جامہ مات لوک وِچ دھاریا۔ مات لوک پربھ جامہ دھارے۔ گن گندھرب پربھ چرن دوارے۔ پربھ ابناشی چرن بلہارے۔ سادھ سنگت سوہے چرن دوارے۔ دھرے جوت وِچ آپ نِزنکارے۔ ساچا پربھ بھرے بھندارے۔ سوہنگ شبد گیان دے، پربھ آتم کرے اُجیارے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، کر کرپا پار اُتارے۔ دے درس پربھ پار اُتاریا۔ نہکنک کل جامہ دھاریا۔ وڈ وڈ پربھ آپ وِچ سنساریا۔ فلنج بے مکھ جیوال ماں جنم کل ہاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ گھنڈ تیرا چج دواریا۔ سچ گھنڈ پربھ مات بنایا۔ پرگٹ جوت پربھ سنگھ آسن ڈیرہ لایا۔ مکند منوہر پربھ ساچا نظری آیا۔ بے مکھاں پربھ وِچ سنسار، آتم اندھہ اندھیر رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ گٹ سچ دربار لگایا۔ سچ پربھ سچ دربارا۔ نہکنک کل بھئے اوتابا۔ دشٹاں پربھ سدا سنگھارا۔ گرمکھاں پربھ سدا پار اُتارا۔ جوت سروپ سدا نِراہارا۔ آد جگاد پربھ سدا ایکنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج جیونہ جانے تیرا جوت پسара۔ جوت پسار جیونہ جانے۔ بے مکھ جیو ہوئے انجانے۔ انکال کل بھجن جوں بھٹھیا لے دانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ مارے بانے۔ سوہنگ شبد پربھ بان لگایا۔ چار گنٹ ہاہاکار مچایا۔ آپ اڈول سب جگت ڈلایا۔ آپ اُتل سب جگت تلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید نہ کسے جنایا۔ بیٹھ اڈول جگت ڈلائے۔ سرشٹ سبائی پربھ دئے ہلائے۔ کھنڈ برہمنڈ پربھ دے اُٹائے۔ ناتھ تریلوکی اپنی کل ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب تھایں رہیا سمائے۔ مات پاتال آکاش پربھ ابناشیا۔ جوت سروپ سرب پر کاشیا۔ سادھ سنگت سد رکھے واسیا۔ بے مکھ در توں جائے ناسیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے

رسن سواس سوایا۔ سوہنگ شبد پر بھر چلاونا۔ مات لوک وِچ ناؤں رکھاونا۔ چار ورن سد رسنا گاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سست سست ورتاونا۔ سست سست پر بھر ورتائے۔ سست پر کھاں پر بھر درس دکھائے۔ آتم بُجھی دیو پر بھر دے جگائے۔ سوہنگ ساپی بُتی پر بھر دے لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ پہلی ماگھ پر بھر وقت سہایا۔ ویہہ سو اٹھ بکرمی بھاگ لگایا۔ ساچے پر بھر ساچا کرم کمایا۔ سادھ سنگت در پروان، جس آئے درشن پایا۔ سَتْجَك سچی سنتان، نہ کلکنک پت اکھوایا۔ ویلے انت بھائے وِچ بیان، سچکھنڈ نواس دوایا۔ پر بھر چُکائے آون جان، وِچ جوتی میل ملایا۔ ہویا میل بھگلت بھگوان، مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ پہلی ماگھ وڈ وڈ بھاگ۔ گرگھ سویا ٹھک جاگا۔ پر بھر ساچے دی سرنی لاگا۔ آتم اترے میل، نہ لائے داغا۔ سوہنگ ساچا شبد اُچاوے ساچا راگا۔ ایکا شبد دُھن وجائے واجا۔ آتم کھولے پر بھر ساچا سُن، جس چو تیرا ساجن ساجا۔ آتم کیئے وِچ رکھ مُن گر غریب نوازا۔ ٹھک ورلے پر بھر لئے چُن، دیوے دات وڈ راجن راجا۔ بے گھ جیوال انتکال پر بھر ساچا کھولے پاجا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، سادھ سنگت رکھائے لاجا۔ پہلی ماگھ پر بھر بھگونت۔ میل ملایا ساچے سمجھن سنت۔ درس دکھایا پر گٹ جوت پر بھر ابناشی کنت۔ گرگھ کل وڈیائے، وِچ سرب چو جنت۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگر ساچا، بے گھ نہ پائے انت۔ پہلی ماگھ وقت سہاونا۔ بیگنٹھ نواسی سرب گھٹ واسی وِچ مات دے آونا۔ پر گٹ جوت نہ کلکنک گر سکھ جگاونا۔ پاربرہم پر میشور پر گٹ، سادھ سنگت درس دکھاونا۔ چج در آئے گر دربار، پر بھر پوری کرے بھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دے درس گر سکھ تیرا بجر کپاٹ گھلاونا۔ پہلی ماگھ پر بھر جوت پر گٹائے۔ گرگھ تیری آتم جوت جگائے۔ سوہنگ ساچا نام دان، پر بھر ساچا جھولی پائے۔ پر بھر ساچا بخشے چرن دھوڑ، گر سکھ لے مستک لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ بھیو گھلائے۔ پہلی ماگھ ساچا وقت سہایا۔ گن گندھر ب پر بھر چرن بھایا۔ سادھ سنگت سر ہٹھ ٹکایا۔ دیوے ور در گھر ساچا، جو در ساچے منگن آیا۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت جگت رگھرائی۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت تیری بنت بنائی۔ چج سچ پر بھ دئے ورتائی۔ ساچی نام رنگن پر بھ دئے چڑھائی۔ تیرے داغ نہ لائے انگن، پر بھ ابناشی ہوئے سہائی۔ ساچا نام پر بھ در منگن، پر بھ دیوے دات دوں سوائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کلچک جامہ دھار سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ پہلی ماگھ پر بھ بھاگ لگایا۔ پورب جنم دالہنا جھوی پایا۔ وچھڑیاں کل میل ملایا۔ پر بھ ابناشی اچرج کھیل کر، دھار کھیل چڑھج کھایا۔ بے سکھاں بیڑا ٹھیل کر، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ ساچا پر بھ سرب رکھوا لا۔ بھگت و چھل گر گوپala۔ گرمکھ تیرا سد رکھوا لا۔ آتم جوت چج دیپک بالا۔ سوہنگ ساچا نام دیوے سکھا لا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدا سنگ تیرے نالا۔ پہلی ماگھ بھاگ بھریا۔ دھرے جوت پر بھ آسا وریا۔ چرن لاگ گرمکھ ساچا تریا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، کلچک بھوجل پار کریا۔ پہلی ماگھ تیری روت سہائی۔ پر بھ ابناشی تیری بنت بنائی۔ مات لوک پر بھ دیتی وڈیائی۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، شبد سروپ پر بھ شبد لکھائی۔ وڈ داتا گیان بودھ، سوہنگ شبد دئے چلائی۔

بے مکھ چپو لئے سودھ، مدراماں آہار بنائی۔ مہاراج شیر سنگھ وڈ جودھن جودھ، جوت سروپی اگن جوت لگائی۔ جوت سروپی اگن لگایا۔ بے مکھ جیوال مدراماں آہار بنایا۔ گرمکھاں جوت آکار کر، پر بھ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ پہلی ماگھ جگت بیتالا۔ سریش سبائی ہوئے بے حالا۔ کلچک چپو پیس جوں پیسے والا۔ بھیناں چھڈن بھائی، مات چھڈ جائے بالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا سست رکھوا لا۔ پہلی ماگھ پر بھ بان چلایا۔ شبد بان پر بھ جگت لگایا۔ وڈ وڈ جودھ سب طنب اٹھایا۔ جوت سروپی جوت دھر، پر بھ الٹی سریش کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ ہاہاکار مچایا۔ ہاہاکار پر بھ جگت کرائے۔ دکھی چپو سرب بلائے۔ کلچک انتم اپنا بھکیھ وٹائے۔ کوڑ گڑیار کوئی رہن نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد مار سریش سبائی کرائے۔ پہلی ماگھ

پربھ شبد لکھاونا۔ تھل جل تھل اک کراونا۔ جھوٹھا بھیکھ پربھ مٹاونا۔ سچ سچ ویچ لوکمات ورتاونا۔ سوہنگ شبد چار ورن دھراونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا لونا۔ سنجگ تیری لکھت اپار۔ ایکا جوت دھرے پربھ نزناکار۔ ایکا شبد دیوے ادھار۔ ایکا ایک ورتے ویچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، ساچی جوت کرے آکار۔ سنجگ پربھ مان دوائے۔ سست پرکھاں پربھ جنم دوائے۔ سچ سچ پربھ دے پر گٹائے۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ ویچ سواس چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، سست سست ورتائے۔ سنجگ تیرا ساچا بنس۔ گرمگھ ساچے ساچی تیری انس۔ مات لوک پربھ اپجائے وڈ وڈ ہنس۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، گرمکھاں ویچ ہنس۔ سنجگ تیرا ساٹک روپ۔ سست سست ورتائے پربھ ساچا بھوپ۔ گرمکھاں اپجائے پربھ جوت سروپ۔ پربھ ساچی جوت ٹکائے، ویچ دیہہ انده کوپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دسے سست سروپ۔ سرب جیاں پربھ ایک رکھائے مت۔ پربھ ابناشی جانے مت گت۔

سوہنگ ساچے شبد گرمکھائی مت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ورتائے سست سست۔ ساچا پربھ مٹائے بھرما۔ دیوے وڈیائی جس وڈے وڈ کرما۔ پہلی ماگھ سنجگ ساچا جرما۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا مارگ لاوے دھرما۔ پہلی ماگھ پربھ جنم دوایا۔ پورن برہم گیان دے، سُرت شبد دا میل ملایا۔ ایکا چرن دھیان دے، پربھ بھلکھا سارا لاهیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا مارگ لایا۔ سنجگ ساچا مارگ لا۔ راؤ رنک اک کرا۔ اوچ پیچ دا بھیت مٹا۔ ساچا پربھ سچ دساوے راہ۔ ویلے انت ہوئے سہائی، سادھ سنگت پربھ کپڑے باnehہ۔ مہاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، دوسرا کوئی نانہہ۔ ساچے پربھ سست ورتایا۔ سست سروپ سست پرکھاں ویچ سمایا۔ بے گمکھاں پربھ گوڑھی نیند سوایا۔ گرمگھ ساچے پربھ پر گٹ جوت، ویچ مات درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پار برہم تیری سرنایا۔ چرن آئے جو جن سرنائے۔ پربھ ابناشی ہوئے سہائے۔ بھئے بھیانک پربھ پت رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ چلائے ساچی نائے۔

سوہنگ چلانے پر بھ ساچی نئیا۔ سوہنگ ساچا نام دوئیا۔ چار ورن کرانے پر بھ ایکا بھیناں بھیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سد مان دوئیا۔ سچھند پر بھ کا واسا۔ جوت سرپ سرب وناسا۔ گر سنگھ تیری سد پورن آسا۔ جھوٹھی کھیل جگت تماشا۔ جھوٹھی مایا انت ہوئے ناسا۔ ایکا جوت ویچ پر بھ ابناش۔ ساچا شبد سوہنگ جپاوے سواس سواسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ سوہنگ شبد بھگت بھندارا۔ سنجگ ورتائے پر بھ ورتارا۔ مگھ رکھائے چار ورن پر بھ گردھارا۔ ایک کرانے ساچا برلن نہ کلنک او تارا۔ چار گنٹ لگائے سرلن مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک وسائے سچھند سچ دوارا۔ سچھند سچ دھرے نہ کلنک او تار۔ ساچا پر بھ سچ دربار۔ پت پاپی پر بھ جائے تار۔ دکھیاں دکھ پر بھ جائے نوار۔ سادھ سنگت پر بھ پائے سار۔ مائس جنم نہ آئے ہار۔ پہلی ماگھ نہ کلنک جو آئے چل دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سد سد تارنہار۔ تارنہار آپ پر بھ تاریا۔ کر کر پا گر سنگھ پر بھ دکھ نواریا۔ لکھ چڑھی پر بھ گیڑ مکارہیا۔ ساچی جوت پر بھ سچ ملا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کلنج جامہ دھار ساچا کرم کما رہیا۔ گھنک پر پر بھ جامہ دھار۔ پورن لیا نز او تار۔ گر مکھاں دیوے درس اپار۔ سوہنگ شبد دھن اپجاوے دھنکار۔ کلنج چپاں پر بھ کرے خوار۔ شبد مار پر بھ مارے مار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا جگت بھتار۔ جگت پت مات پر بھ آیا۔ رنکاں تائیں گلے لگایا۔ رانیاں مہارانیاں پر بھ تختوں لا رہیا۔ کلنج تیرا اتم انت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، واہوا ساچا سنجگ لایا۔ پہلی ماگھ پر بھ کل ورتائے۔ ساچی جوت جگت پر گٹائے۔ جوت سرپی پر گٹ جوت، ہنکاریاں پر بھ ہنکار گوئے۔ چار ورن کرانے ایک گوت، سوہنگ ساچا شبد شنائے۔ بے مگھ کلنج چیو رہے سوت، پر بھ ابناشی نظر نہ آئے۔ انہکال کل گئے خالی ہتھ دھوت، پر بھ نزک نواس رکھائے۔ گر مگھ ساچے ویچ ملائے جوت، پہلی ماگھ مہاراج شیر سنگھ جو جن آئے سرنائے۔ جوتی جوت پر بھ ملایا۔ پر بھ ابناشی کرم کمایا۔ گر مگھ ساچا سچ دھام پچایا۔ سچھند نواسی سچھند نواس رکھایا۔ بیکنٹھ نواسی اپنا

کرم کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے تیرے چھتر سیس جھلایا۔ پہلی ماگھ پربھ شبد لکھائے۔ شبد روپ پربھ کھیل ورتائے۔ رانا سنگرور پربھ پکڑ اٹھائے۔ بھئے بھیانک پربھ بھئے رکھائے۔ اٹھ اٹھ ویکھے پربھ دس نہ آئے۔ دوس رین سوئن نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد سروپی جوت جگائے۔ شبد شبد شبد بان پربھ ماریا۔ شبد شبد شبد، پربھ جگت ورتا رہیا۔ شبد شبد شبد، توڑے وڈ ہنکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ایکا شبد ورجنڈ ورتا رہیا۔ شبد روپ پربھ درس دکھائے۔ رانا سنگرور پربھ چرنی آئے۔ چرن دھوڑ لے مستک لا، اپنی بھل بخشاۓ۔ آتم سرب ہنکار گوا، چرنی سیس جھکائے۔ ایکا دیسے ساچا راہ، پربھ ابناشی درشن پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت جگت پر گٹائے۔ ساچے پربھ سچ کرم کماونا۔ ساچا چرن ویچ مستوانے پاؤنا۔ بھرم نوار جگت سعدھار، پربھ ساچے شبد سناؤنا۔ ہنکار نوار کر خوار، پربھ سرب چرن لگاؤنا۔ دُشت دُراچار ویچ سنسار، پربھ سرب بھیو مٹاؤنا۔ سوہنگ ساچا شبد، پربھ ساچے سچ ورتاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دوس چالی جگت لیکھ لکھاؤنا۔ دوس رین پربھ شبد لکھائے۔ ساچا دھام سنجگ بنائے۔ چار ورن سرن لگائے۔ جنم جنم دی میل گوائے۔ نہ کنک ہوئے سہائے۔ دیوے درس آپ رگھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر دے مٹائے۔ تیجا نین پربھ دے گھلائے۔ دوار دسم پربھ پڑدا لائے۔ سُن سادھ گر سکھ تیری پربھ کھول وکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ ویچ تیرے رہے سمائے۔ ساچا پربھ سدا و سمااد۔ گر سکھ تیرے سنگ آد جگاد۔ سوہنگ شبد اپچاوے دھن ناد۔ سادھ سنگت پربھ ساچا، تیری آتم جائے سادھ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر مکھاں ساچے ویلے انت لیا لابھ۔ مستوانے پربھ ماندوا۔ سنت منی سنگھ کرم لکھایا۔ ساچی مخ سنجگ لیکھ، پربھ لکھایا۔ کل چو رہے ویکھا ویکھ، نہ کنک نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا جوت سروپی بھید، کسے ورلے گر مگھ پایا۔ بے مگھ جیو مایا بھرم بھلا۔ ملکجگ دتے خاک رلا۔ گر مگھ ساچے باہوں پکڑ پربھ چرنی لئے لگا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان،

سوہنگ شبد دیوے جھوی پا۔ شبد گیان پر بھ دیوے گیاتا۔ میل ملائے کر بدھ ناتا۔ گرمگھ چار جگ تیری اُتم ذاتا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار جگ پچھاتا۔ مستوانے ساچا مان۔ ساچا تان سنتگر جان۔ دھرے چرن وشنوں بھگوان۔ بخشے دات پر بھ گئی ندھان۔ دھرے جوت پر بھ مہان۔ کر درس نہ کلنک، پتت پاپی تر جان۔ پر گئے جوت مهاراج شیر سنگھ، وڈ بی بلوں۔ مستوانے پر بھ بھئے اندا۔ کر درس چو آتم اُبھے پرماندا۔ ساچا پر بھ ہوئے سہائی، سدا سدا بخشدرا۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا گئی گہندا۔ گونت پر بھ گئی ندھان۔ چرن لاگ گرسکھ ہوئے چتر سُجان۔ ساچا پر بھ جوت جگائے کوٹ مہان۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سرُپ، تیرا رنگ مہان۔ مستوانے پر بھ مان دوایا۔ امرت میگھ پر بھ بر سایا۔ ساچا سر چار ورن کرایا۔ راؤ رنک اک تھاں بھایا۔ اُوچ پنج پر بھ بھیو چکایا۔ ساچا مارگ سوہنگ شبد سنایا۔ ایکا راگ پر بھ ابناشی ورن چار اُبجایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، واہوا ساچا سنتجگ لایا۔ راگن راگ پر بھ وڈ راگے۔ بھاگ لگایا پر بھ پہلی ماگھے۔ سادھ سنگت پر بھ چرنی لاغے۔ کلگ ورلے گرمگھ جاگے۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا جوت جگائی پہلی ماگھے۔ پہلی ماگھ بھئے پر کاش۔ کلگ اندھیر ہوئے وناس۔ نہ کلنک جگے جوت ابناش۔ چار ورن پر بھ کرائے ایکا واس۔ راؤ رنک ہوئے چرن داس۔ سوہنگ شبد پر بھ چلائے سواس۔ دُشت دُراچاراں پر بھ کرائے ناس۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت پر کاش۔ ساچی جوت پر کاش کر، پر بھ بھگت اُدھارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، پر بھ دُشت سنگھارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، پر بھ سچ ورتائے وِچ سنسارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، پر بھ نوارے سرب ہنکارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، سوہنگ شبد بھرے بھنڈارے۔ پر بھ ساچی جوت پر کاش کر، ملیچھاں کرے خوارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، جگاوے جوت نر او تارے۔ ساچی جوت پر کاش کر، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد چلائے وِچ سنسارے۔ ساچا شبد پر بھ جگت چلاونا۔ ایکا نام چار ورن رکھاونا۔ سوہنگ ساچا شبد سنتجگ چیواں گاونا۔ ایکا انک راؤ رنک اک کراونا۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پاؤنا۔ جوت سروپ پر بھ جامہ دھاریا۔ لفج انتم انت نواریا۔ بے کھاں مات کرے خواریا۔ مد ماسی ساچے در دُرکاریا۔ گھنک پُر واسی گرسکھ ساچے تیرا کرم و چاریا۔ ویلے انت کرے بند خلاصی، در آئے جو جن نمسکاریا۔ ہوئے ممتا و چوں ناسی، سوہنگ شبد دیوے ادھاریا۔ رِدھ سدھ ہوئے تیری داسی، ساچا پر بھ رِدے چتاریا۔ کوئی نہ دیسے مدراماںی، سُنجگ ساچے سچ ورتا رہیا۔ جھوٹھی سرِشت انت ہوئے ناسی، پر بھ شبدی شبد لکھا رہیا۔ پر بھ چرن پریتی ساچی رہراںی، پر بھ ساچی بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ گھنک پُر واسی، ساچے لیکھ لکھا رہیا۔ گرسکھ ساچے تیرا لیکھا۔ پر بھ مٹائے جھوٹھی ریکھا۔ آتم کڈھے بھرم بھلکھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا در ورلے گرمگھ دیکھا۔ نام ندھان گر در پائیئے۔ آتم ترکھا سرب مٹائیئے۔ آتم ساچی جوت جگائیئے۔ ساچا پر بھ رِدے وسایئے۔ ساچا شبد دھن دیہہ اپچائیئے۔ ساچا راگ کن سنایئے۔ ہوئے ممتا روگ مٹائیئے۔ ساچی جوت انکال وچ جوت مل جائیئے۔ آون جاؤن وچ جہان گیڑ مٹائیئے۔ پورن بھگوان گنی ندھان، گھر آئے درشن پائیئے۔ چڑھان پر بھ در بن جائیئے۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت مل، ہر جس گائیئے۔ سوہنگ ساچا جاپ جپ چپ، آتم رس پائیئے۔ سرب سرِشت مائی باپ، نہلکنک چرن اوٹ رکھائیئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن دھوڑ سد نہایئے۔ چرن دھوڑ ساچا نہاونا۔ ہوئے و چوں روگ مٹاونا۔ پر بھ ابناشی گھر میں پاؤنا۔ سرب گھٹ واسی رنسا سد دھیاونا۔ لکھ چڑھاںی وچ مات گیڑ کٹاونا۔ گر بھ واس پھیرنہ آونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ جس درشن پاؤنا۔ گر بھ واس پر بھ چکایا۔ پورب لہنا پر بھ جھولی پایا۔ گرمگھ ساچے جوتی میل ملایا۔ لفج جھوٹھی پوہ نہ سکی مایا۔ نہلکنک سُنگر ساچے سرب اپر ہتھ لٹکایا۔ لفج چو بھانڈے کاچے، وچ وکار رکھایا۔ بے مگھ در آئے ناچے، جوں سُنبجے گھر کایا۔ اگن جوت پر بھ لائے طماںچے، آتم اگن جلایا۔ گرمگھ ڈھالے ساچے ڈھانچے، سوہنگ گیان دوایا۔ ساچا شبد جو جن واچے، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان، اچھل چھل کر جگت بھلایا۔ اچھل چھل پربھ آپ کرائے۔ ٹلچ چپو سرب بھلائے۔ مایا روپی پربھ پرده پائے۔ جھوٹھی کایا وِج وکار چلائے۔ آتم ساچی جوت پربھ لئے چھپائے۔ اگیان اندھیر وِج دیہہ سائے۔ رنسا مدراماں آہار رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، انت نزک نواں کرائے۔ بے مگھ پربھ نزک نوارے۔ مدراماں کرن آہارے۔ ٹلچ چپو دُشت دُراچارے۔ ماں جنم کل گئے ہارے۔ لکھ چڑاسی آون وارے وارے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دُشائ سدا سنگھارے۔ ٹلچ چپو دُشت دُراچارے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سرب ہوئے ہنکارے۔ ٹلچ مایا پائی مت گئی مارے۔ ساچا پربھ ویلے انت کرے خوارے۔ پربھ در آئے دھرت مات سنگ گਊ پکارے۔ رکھی لاج میری رگھپت گردھارے۔ دواپر جامہ دھار بنیو گوالا آپ مرارے۔ ٹلچ کرم کما لیا، جھلی جائے نہ سیس کٹارے۔ تیرے در سیس جھکا لیا، رکھی لاج آپ بنوارے۔ بے مکھاں پاپ کما لیا، میری کیتی پت خوارے۔ تیری چرنی سیس نوا لیا، نزاں نز نہ کنک او تارے۔ جامہ گھنک پری وِج پالیا، صدی چوڈھویں کرے خوارے۔ مہاراج شیر سنگھ ناؤں رکھا لیا، دھرے جوت آپ نز نکارے۔ ساچے پربھ سُنی پکارا۔ مات لوک لیا او تارا۔ جھوٹھی دیہہ چھڈیا محل منارا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت مات لوک لیا او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جامہ دھارے ٹن پکارا۔ دُکھیئے چپو جگت بللائے۔ دُکھ بھلکھ سرب ستائے۔ راؤ رنکاں دین سزاۓ۔ سنت بھگت کوئی رہن نہ پائے۔ دُشت دُراچار رہے ڈورڈ وائے۔ دھیاں بھیناں گئے پت گوائے۔ کلوکال کل کاتی گئے ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِج پائے۔ ٹلچ چپو ہوئے بے حالا۔ کرن پکار ٹن دین دیالا۔ ویلے انکال کل رکھی لاج گر گوپala۔ پر گٹ جوت وِج سنسار، پربھ انتحاں ہوئے رکھوالا۔ مایادھاری پربھ مارے مار، انت کڈھے دوالا۔ نر دھنا پربھ پاوے سار، سر دھنا پربھ سدا پر تپالا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چار ورن ہوئے رکھوالا۔ راؤ امراؤ پربھ مان گوائے۔ مایادھاری پربھ نشت کرائے۔ چپو سنساری

پربھ اک کرائے۔ سچ وِچ دیہہ ورتائے۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ چلائے ساچی نائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت لئے ترائے۔ سادھ سنگت پربھ بیڑا بخھیا۔ ساچا پربھ ست کرمیا۔ سوہنگ دیوے ساچی دات نہ لائے سخھیا۔ بے مکھ جیوال پیڑے جوں پیڑے گنیا۔ راجا رانا انتکال پربھ ساچے ڈنیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا بیڑا بخھیا۔ بیڑا بُھ پربھ پار لنگھائے۔ سوہنگ ساچی ناؤ چڑھائے۔ ساچا چپو پربھ دے لگائے۔ اندلوک شولوک گرسکھ تجاء۔ گرمکھ ساچا چھڈ برہم لوک، وِچ سچھنڈ نواس رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انت جوتی میل ملا۔ ساچے پربھ میل ملایا۔ جوت سروپی وِچ سمایا۔ بے مکھ جیوال بھید نہ پایا۔ سوہنگ ساچا شبد نہ رسنا گایا۔ ٹکنج پانی پائی مایا۔ بھرم بھلکھھے اپنا آپ گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹکنج پر گٹے، نہ چل آئے سرنایا۔ پربھ سرن جو جن آئے۔ مائس جنم سُچھل کرائے۔ دیلے انت جم نیڑ نہ آئے۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گرمکھ ساچے میل ملا۔ گرمکھ ساچے پربھ ماندوا۔ کھنڈ برہمنڈ وڈیایا۔ وِچ ورہمنڈ پربھ جوت پر گٹایا۔ بے مکھ جیوال نظر نہ آیا۔ گرمکھ ساچے پر گٹ جوت نہ کلنک کل درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ مات لوک پربھ جامہ دھار۔ ٹکنج پر گٹ نہ کلنک او تار۔ سرِشت سبائی کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب کھپائے دُشٹ دُراچار۔ دُشٹ دُراچار پربھ مٹائے۔ ایکا ورن جگت رکھائے۔ ایکا شبد جگت ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا نام لکھائے۔ ساچا نام ساگر سندھا۔ ساچا ناؤں وڈ وڈ ندا۔ ساچا ناؤں جن بھکھھیا لیندا۔ ساچا ناؤں مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ وکھندا۔ ساچا ناؤں سچ وپار۔ ساچا نام جگت آہارا۔ ساچا نام جیو ادھارا۔ ساچا نام آتم خمارا۔ ساچا نام کرے جوت اجیارا۔ ساچا نام گھلاوے جیو دسم دوارا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ نر نکارا۔ ساچا نام پربھ ورتایا۔ ساچا نام گن ندھان، پربھ جھولی پایا۔ ساچا نام آتم باں، پربھ گرسکھ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ سچ وِچ دیہہ وسایا۔ ساچا

نام پر بھ کی دات۔ ساچا نام کٹاوے گر بھ واس۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ، دیوے ساچی دات۔ ساچا پر بھ سچ گھر پاؤ۔ ساچا پر بھ رِدے وساو۔ ساچا پر بھ سوہنگ ساچا جوگ کماو۔ ساچا پر بھ ابناشی سد رسنا گاؤ۔ ساچا نام ساچا جام، پی آتم ترپتاو۔ ساچا نام ساچا کام، رسنا ہر گن گاؤ۔ ساچا نام ساچا شام، پر بھ ابناشی گھر میں پاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلک جیو بھل نہ جاؤ۔ ساچا نام سچ وپارا۔ ساچا نام پر بھ بھرے بھندارا۔ ساچا نام بھگت ادھارا۔ ساچا نام جگت ورتارا۔ ساچا نام ورتے ونج سنسارا۔ ساچا نام دکھاوے ہر کا دوارا۔ ساچا نام دواوے موکھ دوارا۔ ساچا نام ملاوے پر بھ اپارا۔ ساچا نام مہاراج شیر سنگھ دیوے جیو ادھارا۔ ساچا نام گن ندھان۔ ساچا نام ملی بلوان۔ ساچا نام ملاوے بھگت بھگوان۔ ساچا نام رسنا جپ جیو ہوئے چڑھجان۔ ساچا نام درگاہ دیوے مان۔ ساچا نام جپ پتت پاپی تر جان۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا نام سرب سکھ۔ ساچا نام جپ اجل مکھ۔ ساچا نام جپ واس نہ ہوئے مات لکھ۔ ساچا نام اُتارے جیو آتم بھکھ۔ ساچا نام مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے ساچا سکھ۔ ساچا نام آتم ادھارا۔ ساچا نام کرے جوت آکارا۔ ساچا نام مٹائے دیہہ اندھیارا۔ ساچا نام جھرائے جھرنا اپر اپارا۔ ساچا نام ورسائے میگھ امرت دھارا۔ ساچا نام کھول دیوے دسم دوارا۔ ساچا نام اپجاوے ساچی دھنکارا۔ ساچا نام رسنا جپ جیو، ساچا ملے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا نام کرے ورتارا۔ ساچا نام پر بھ جائے ونڈ۔ ساچا نام دھرے ور بھند۔ ساچا نام چلائے پر بھ ونج نو کھند۔ ساچا نام ورتے ونج برہمنڈ۔ ساچا نام پونج ہٹائے سرب بکھند۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھاں لائے ڈنڈ۔ ساچا نام جگت پر بھ دھریا۔ ساچا نام گر مکھ ور لے وریا۔ ساچا نام رسنا جپ جیو فلک تریا۔ ساچا نام گر مکھ ور لا پاوے پر بھ در کھڑیا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے سرنی پڑیا۔ ساچا نام پر بھ ورتایا۔ ساچا نام سرب سکھدا یا۔ ساچا نام دیوے دکھ روگ مٹایا۔ ساچا نام

دے پر بھ ساچے بھو چکایا۔ ساچا نام سادھ سنگت پر بھ ساچے جھوی پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگھ ساچا، پہلی ماگھ سچ بھندار چلایا۔ ساچا نام سچ ورتا کے۔ گر سکھاں پر بھ آتم جوت جگا کے۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹا کے۔ ہنکار نوارے بھرم بھلیکھا سارا لاه کے۔ جوت آکار ونج جائے دیپک دیہہ جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگھ ساچا، پہلی ماگھ جائے وقت سہا کے۔ ساچا نام سرب گنتاسا۔ ساچا نام گر سکھ ہردے واسا۔ ساچا نام رنسا جپ چپ دیہی دکھ ناسا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کرے بند خلاصا۔ ساچا نام ست سرور۔ ساچا نام گن بھرپور۔ ساچا نام اپجاوے اندھ تور۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ سورن سور۔ ساچا نام جس جن پایا۔ سُن سادھ پر بھ کھول وکھایا۔ ساچا نام جس ردے وسایا۔ ساچا پر بھ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ ساچا نام نہ لائے مایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے دان جو جن سرنائی آیا۔ ساچا نام بھگت بھنداری۔ دیوے دات پر بھ گردھاری۔ آتم جوت کرے اجیاری۔ دیوے مان وڈ سنساری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام دیوے سکداری۔ ساچا نام پر بھ در پایا۔ آتم دکھ سرب مٹایا۔ ساچا اندر نج ماہ اپجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت جھرنا دے جھرایا۔ ساچا نام جو جن جانے۔ آتم رس ورلا گر مگھ مانے۔ جو جن چلے پر بھ کے بھانے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگھ ساچا، سرب کل ورتانے۔ ساچا نام سرب کے سنگ۔ ساچا نام آتم چاڑھے رنگ۔ ساچا نام امرت جھرنا جھراۓ گنگ۔ ساچا نام رنسا جپ چپ پار جائے لنگھ۔ ساچا نام جپ چپ پر بھ لائے انگ۔ ساچا نام ساچا دان گر سکھ پر بھ در منگ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آئے مول نہ سنگ۔ ساچا پر بھ دیونہارا۔ ساچا نام بھرے بھندار۔ ساچا نام گر سکھ ساچے ونج پارا۔ ساچا نام دیوے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نز او تارا۔ ساچا نام سچ گھر دئے۔ ساچا نام جوت جگائے جوں رو سے۔ ساچا نام جپ چپ پر بھ ساچا ہردے وسے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد گیان جگ دئے۔ سوہنگ ساچا شبد گیانا۔ دیوے دان وڈ دانی دانا۔ رنسا

جپ چو آتم اُبچے سکھ مہانا۔ دیوے درس مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانا۔ دے درس پر بھ دکھ مٹائے۔ ساچا شبد پر بھ راگ اُبچائے۔
 گر سکھ آتم گئی جاگ، پر بھ پہلی ماگھ دیا کمائے۔ پورن ہوئے بھاگ، جو چل آئے سرنائے۔ پر بھ ساچا پکڑے واگ، ولیے انت ہوئے
 سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا وقت سہائے۔ ساچا پر بھ وقت سہائے۔ آیا وقت جوت پر گٹائے۔ بھرم بھلیکھا سرب
 گوئے۔ جوت نِجحنِ وج مات جگائے۔ تین لوک پر بھ سوہنگ بھے جیکار کرائے۔ فلنج جھوٹھا بھلیکھ پر بھ سرب مٹائے۔ لکھیا لیکھ
 پر بھ سَت سَت ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل ورتائے۔ اپنا کھیل پر بھ آپ ورتایا۔ رمیا رام گھنیما شام،
 نہ کنک پر بھ ناول دھرایا۔ سوہنگ ساچا نام، پر بھ ساچا شبد لکھایا۔ سادھ سنگت پلاۓ ساچا جام، پہلی ماگھ پر بھ امرت میکھ بر سایا۔ مہاراج
 شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت آتم سخن گر سکھ آتم روگ مٹایا۔ پہلی ماگھ پُرب منایا۔ سادھ سنگت پر بھ ابناشی رنسا گایا۔ فلنج چیوال پر بھ
 پیر پسار سوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انت نزک نواس رکھایا۔ ساچا پر بھ سچ ورتائے۔ ویلا انت فلنج انت کرائے۔ جیو جنت
 ہون بھسمنت، پر بھ اگن جوت لگائے۔ گر سکھ پر بھ بنائے تیری بنت، جو چل آئے سرنائے۔ دھن دھن دھن سکھ ساچے سنت، پہلی ماگھ
 پر بھ درشن پائے۔ نہ کنک پر بھ درس دکھایا۔ نہ کنک ساچا ڈنک وجایا۔ نہ کنک راؤ رنک اک کرایا۔ نہ کنک اوچ پیچ دا بھیو چکایا۔ نہ کنک
 راجارانا تختوں لاہیا۔ نہ کنک اپنا بھانا کل ورتایا۔ نہ کنک مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بمانیاں سر چھتر جھلایا۔ نہ کنک سر چھتر جھلائے۔
 جمن کنارے پر بھ چرن رکھائے۔ سنگھ روپ ہوئے پر بھ والی ہند درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلائے۔
 جمن کنارے پر بھ چرن لگاؤنا۔ والی ہند پکڑ اٹھاؤنا۔ ساچا شبد گیان دے، پر بھ ساچے چرن لگاؤنا۔ ساچا حکم فرمان دے، سادھ سنگت پر بھ
 مان دواونا۔ سوہنگ ساچا شبد نشان دے، پر بھ ساچے تلک لگاؤنا۔ ایکا شبد گئی ندھان دے، ساچے مارگ لاونا۔ ایکا چرن دھیان دے،

پربھ سرب ہنکار مٹاونا۔ آتم جوت مہان دے، پربھ دیپک جوت جگاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی ہند چرن لگاؤنا۔ والی ہند پربھ درس دکھائے۔ جوت سروپی نظری آئے۔ دوس رین کرے بینتی، اپنی بھل بخشائے۔ فلنج جامہ دھار پربھ ابناشی آپ اپنا رہیا چھپائے۔ پرگٹے جوت تریتا رام، ریگ وید الائے۔ ساچا نام پلاۓ جام، ستی الہیا بھیلنی جائے ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ پور کرائے کام، جوت سروپی درس دکھائے۔ ساچا کرم پربھ کماونا۔ والی ہند چرن لگاؤنا۔ دلی شہر پربھ اپنا بھیت گھلاونا۔ ساچا چھتر سیس گھلاونا۔ والی دو جہان، سر ہتھ ٹکاؤنا۔ ساچا بھگلت بھگوان، مہاراج شیر سنگھ ایہہ بھی وقت سہاونا۔ ساچا وقت پربھ سہائے۔ والی ہند پربھ سرناۓ۔ چرن دھوڑ مستک لائے۔ پچھلی بھل لئے بخشائے۔ پربھ ابناشی سارنہ پائے۔ جاگے بھاگ بھارت مات نہکنک چرن ٹکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگو جگ جامہ ویچ بھارت دے پائے۔ بھارت تیرا بھاگ انوکھا۔ پرگٹ پربھ دیوے موکھا۔ سرشد سبائی ویچ رہی دھوکھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا پربھ ویچ جگت انوکھا۔ بھارت واسی کڈھ سکدارے۔ دیوے مان پربھ ویچ سنسارے۔ مت محمدی کرے خوارے۔ اٹھے روسا لشکر بھارے۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کل پار اُتارے۔ ساچا پربھ جوت سروپ دیوے جوت ادھارے۔ والی ہند ساچا پربھ دیوے مان اپارے۔ سچ پچ سرب کرے ورتارے۔ ایکا ناؤں سوہنگ سرب ورتارے۔ راؤ رنک ورن برن اک مان دربارے۔ اُوچ پیچ والی ہند نہ ویچارے۔ ساچا پربھ ساچی جوت آتم کرے اجیارے۔ ایکا شبد ایکا راگ، اک اُبجاۓ دھنکارارے۔ سوئے بھاگ جائے جاگ، پرگٹے جوت نہکنک اوتارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ ویچ سکھ پسارے۔ والی ہند تیری وڈیائی۔ ساچے پربھ آپ کرائی۔ ساچی لکھت لیکھ ویچ سرشد رکھائی۔ چار گنٹ تیرے ناؤں دہائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا ہوئے سہائی۔ دیوے مان پربھ ویچ رو سیا۔ کھیل مٹاوے پربھ ساری عیسیٰ موسیا۔ اگن جوت جلائے جوں جلائے بھو سیا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ شبد لکھاوے،

مٹاوے کھیل پر بھ رجھ کل دا ہے۔ اُمت نبی رسول دی انت دئے کھپائے۔ چار یاراں سنگ محمد پر بھ دئے مان گوائے۔ بے مکھ ہوئے جیو پر بھ ساچا گئے بھلائے۔ ویلے انت انتکال کل اپنی پت آپ گئے گوائے۔ ساچا پر بھ پر گٹ جوت ویلے انت دئے سزاۓ۔ پیر دستگیر نہ ہوئے کوئے سہائے۔ پیر پیغمبر اولیا کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا دسے ایک آکار، چار ورن اک ہو جائے۔ رجھ رجھ رجھ ورتے وِچ سنسار، پر بھ سوہنگ شبد چلائے۔ بے مکھاں چار گنٹ پر بھ وہیر دے کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، اللہ اللہ ہو نور مٹائے۔ اللہ اپنا نام رکھایا۔ لکھج چیواں بھیوانہ پایا۔ جھوٹھا مارگ جلت چلایا۔ اپنا اپنا راہ بنایا۔ ساچا پر بھ دلوں بھلایا۔ دوس رین گلرم کمایا۔ ایکا آن مات رکھایا۔ جیو جنت سرب دکھایا۔ کرو دھ ورو دھ بہت ودھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کل پر گٹ جوت سب دا مان گوایا۔ ساچے پر بھ سرب بھیکھ مٹاونا۔ اک مارگ وِچ سنسار چلاونا۔ بے مکھاں پر بھ نشت کراونا۔ سادھ سنگت پر بھ چرن لگاونا۔ سوہنگ ساچا شبد چار ورن چار گنٹ ورتاونا۔ ایکا چرن دھیان والی ہنددواونا۔ پر گٹ جوت گھنئیے شام، جوت سروپی درس دکھاونا۔ پورن جوت پورن پر میشور پر بھ سرب وِچ سماونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد لکھاونا۔ ساچے پر بھ تیری ساچی گاتھ۔ سوہنگ شبد چلایا، سنجگ ساچا راتھ۔ ہوئے سہائی ساچا پر بھ تریلوکی ناتھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر رکھے ہاتھ۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ ساچی دات پر بھ در پائی۔ آتم اچھیا پر بھ پور کرائی۔ گن ندھان پر بھ ساچی وست جھولی پائی۔ آتم دیوے برہم گیان، پر بھ سرب سکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمائی۔ ساچا کرم پر بھ کمایا۔ جامہ مات لوک وِچ پایا۔ نہ کلنک پر بھ ناں رکھایا۔ تریلوکی ناتھ جلت پت رگھرایا۔ کھنڈ برہمنڈ پر بھ دے اٹھایا۔ چوتھے جگ انتکال پر بھ انت دے کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، برہما مان گوایا۔ برہما برہم لوک تجاء۔ ساچا پر بھ انت کرائے۔ بیتی اودھ جو پر بھ لکھائے۔ پر بھ ساچے کی کار، پر بھ ساچا رہیا کمائے۔

انتکال چوئے چک جگ پر بھ ساری کھیل مٹائے۔ برہما برہم سرُوپ وِچ جوتی میل ملائے۔ ساچا گر سکھ پال وِچ برہم لوک بھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ستھج ساچا مارگ لائے۔ برہم لوک گر سکھ بھائے۔ سر شٹ سبائی ہتھ پھڑائے۔ پر بھ ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا شبد پر بھ دھرواس رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی لکھت آپ لکھائے۔ ساچا گر سکھ سچ دھام بھائے۔ برہما ویلا انت کرائے۔ انت جوتی میل ملائے۔ جگ چوئے ویلا انت کرائے۔ ستھج ساچا مارگ لگائے۔ آپ اپنا ناؤں دھراۓ۔ سوہنگ شبد بھے بھے جیکار کرائے۔ چار ورن سرن لگائے۔ ایکا در دربار سرب دکھائے۔ ساچی جوت آپ پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پائے۔ لوک پر لوک چیونہ جانے۔ جیسا سُنے تیسا وکھانے۔ پر بھ ابناشی سدا بھید، اپنا بھید نہ کسے وکھانے۔ وڈے وڈے دیوی دیو، در پر بھ ساچا دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سرُوپ سرب وِچ سمانے۔ ٹھج چو نہ پائے بھیدا۔ بھید نہ جانے چارے ویدا۔ پر بھ ابناشی سدا بھیدا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گن گیان دیوے چارے ویدا۔ پر بھ کا بھید کسے نہ جانیا۔ جیسا جنائے پر بھ تیسا سرب وکھانیا۔ گرمگھ ورلے رنگ پر بھ ساچے مانیا۔ ٹھج چو بھلے انجانیا۔ ٹھج مایا پائی راجے رانیا۔ جوت سرُوپی پر بھ دس نہ آئے، چتر سکھڑ سیانیا۔ مہاراج شیر سنگھ ستھگر ساچا، سد ورتے اپنے بھانیا۔ ساچا بھانا پر بھ ورتایا۔ اپنا بھیکھ جگت وٹایا۔ ساچا لیکھ جوت سرُوپ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستھگر ساچا، ٹھج چوں دس نہ آیا۔ ساچا پر بھ گر سکھ سمائے۔ ساچی جوت وِچ دیہہ ٹکائے۔ نازی بہتر بند کرائے۔ سنگھ آسن بیٹھ چتر بھج کھائے۔ بیکنٹھ نواسی وچ مات دے آئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک کل ناؤں دھراۓ۔ نہ کنک کل ناؤں رکھایا۔ جوت سرُوپی پر بھ بھیکھ وٹایا۔ در دربار کسے ورلے گرمگھ پایا۔ دُشت ڈراچار بے مکھاں پر بھ لکھایا۔ آتم ادھار پر بھ سوہنگ شبد چلایا۔ وِچ سنسار سادھ سنگت پر بھ وڈیا۔ بے مکھ چیواں بیڑا وِچ مخدودھار رُڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا

لیکھ لکھایا۔ ٹھیک لیکھ پر بھ چکایا۔ ٹھیک کایا دے کھایا۔ جوٹھ جھوٹھ پر بھ نشٹ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جھوٹھا کھیل مٹایا جھوٹھے چو جھوٹھا پسara۔ جھوٹھا ویس کل جھوٹھا ورتارا۔ جھوٹھے دھندے بھلا سرب سنسارا۔ مدرا ماس کرن آہارا۔ پر بھ ابناشی پر گتیا مورکھ چپونہ کرن وچارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نزائن نز او تارا۔ نہ کنک نزائن نز۔ ساچی جوت مات جائے دھر۔ چار ورن دیوے پر بھ ایکا ور۔ پر بھ چرن لاگ اونچ پنج سب جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، مستوانا بناؤے ساچا سر۔ ساچا سر ساچا دھام۔ ساچا پر بھ پور کرائے کام۔ ساچا پر بھ ساچا رکھاوے نام۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، مان دیوے وچ جہان۔ مات لوک پر بھ جوت آکارا۔ وچ پاتال پر بھ نین مُدھارا۔ وچ آکاش جگائے جوت اگم اپارا۔ پاربرہم تیراروپ نیارا۔ دس نہ آئے جوت سروپ، انت نہ پار اووارا۔ ٹھیک پر گتیا پر بھ ساچا بھوپ، رانیاں کرے خوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا در ساچا دربارا۔ ساچا پر بھ سچ دربارے۔ ساچا پر بھ سدا نز اهارے۔ ساچا پر بھ جوت ادھارے۔ ساچا پر بھ وڈ سنسارے۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت نزنکارے۔ ساچے پر بھ دیا کمایا۔ امرت میگھ پر بھ ورسایا۔ ویلے امرت گر سنگت مگھ چوایا۔ وڈ وڈ بھاگ ہوئے وچ مات، پر بھ ابناشی تیری سیو کمایا۔ سوہنگ ساچا شبد اپجاوے راگ، انخد دھن اپجايا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ سادھ سنگت ساچا نام دوايما۔ امرت ساچا پر بھ در پائیے۔ آتم ترکھا سرب مٹائیے۔ آتم بُجھی دیو پھر جگائیے۔ سست سست سست سرت سر روپ پر بھ سست ہو جائیے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ کر درس بُجانند اپجايے۔ بُجانند پر بھ اپجايے۔ آتم جھرنا پر بھ دے جھڑائے۔ امرت آتم پر بھ دے ورسائے۔ امرت بوئند وچ کول دے چوائے۔ کھلے کول گر سیکھ تیرا، دسم دوار دی بُجھ بُجھائے۔ آتم ہوئے اجیار، پر بھ اگیان اندھیر دے مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ دوار دسم پر بھ گھلایا۔ سوچھ سر روپ پر بھ درس دکھایا۔ گر مگھ ساچے پر بھ ساچا بھید گھلایا۔ سرت شبد

دا میل کر، پربھ شبدی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بن باقی بن تیل آتم دیپ جگایا۔ آتم دیپ پربھ جگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ ساچی جوت ویچ للاٹ جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت پہلی ماگھ تیرے اپر دیا کمائے۔ امرت ملیا آتم رس۔ پربھ ابناشی ہویا وس۔ ستیجگ ساچا راہ پربھ جائے دس۔ گلگ مایا پربھ در توں جائے نس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگائے جوت جوں رو سس۔ ساچا امرت پربھ پیایا۔ سانتک سست سست ورتایا۔ راجس تامس و چوں گوایا۔ کام کرو دھ ہنکار چلایا۔ سادھ سنگت ساچا شبد سنایا۔ ساچا فرمان دھدر گاہوں آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچا شبد پربھ سنائے۔ سادھ سنگت پربھ دے ورتائے۔ گرگھ ساچے سادھ سنگت مل جائے۔ ساچا مارگ ستگر ساچا، پرگٹ جوت آپ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا راہ چلائے۔ ساچا راہ پربھ چلایا۔ ساچا شبد پربھ اپجایا۔ پربھ ابناشی رسن الایا۔ رسانا جپ چو آتم رس پایا۔ ساچا امرت پربھ در پیو، ہوئے روگ گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت میگھ آپ ورسایا۔ امرت ورتائے پربھ گردھارا۔ آتم دکھ سرب نوارا۔ میٹے اندھیر کیا اجیارا۔ ساچا پربھ ویچ پسرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک تیری مایا۔ اپنا آپ جگت بھلایا۔ بے لکھ جیوا بھید نہ پایا۔ گر سکھ ساچے میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پرگٹ جوت درس دکھایا۔ بھرم نواریا پربھ، ساچی جوت پر گٹا۔ بھرم نواریا پربھ، سنت جناب نوں سو جھی پا۔ بھرم نواریا پربھ، منزل منزل دئے پچا۔ بھرم نواریا پربھ، چوتھے پد دا بھید گھلا۔ بھرم نواریا پربھ، آتم ترے کٹی گھلا۔ بھرم نواریا پربھ، آتم چندا دیوے لاه۔ بھرم نواریا پربھ، ویچ ساچی جوت جگا۔ بھرم نواریا پربھ، اگیان اندھیر دئے مٹا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دوسر کوئے نہ۔ پربھ ساچے کی ساچی سوئے۔ ایکا اینکار جوت ہلوئے۔ کرے پرکاش ویچ تیق لوئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرے گن جانے کوئے۔ ساچا در سچ گھرتے پایا۔ نانک نزکاری در منگن

آیا۔ اک او زکار سترنام ساچا داں پر بھو جھوپی پایا۔ وِچ مات آن، فلنج چپواں کن سنایا۔ جامے دس بھیس وٹا، ساچا مگ چلایا۔ پر بھو ابناشی ساچا حکم دئے شنا، ساچا شبد جگت کمایا۔ انت کر کے واہوا، پر بھو ساچے در رسانا گن گایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا بھید گھلایا۔ گر نانک ایہہ شبد لکھائے، نہ ہلنک تیری اوٹ رکھائے۔ گر گوبند ایہہ شبد لکھایا، نہ ہلنک تیری سرناۓ۔ نہ ہلنک پائے سار، ویلے انتکال کل کرے خوارے۔ وڈ جامہ جوت سروپ کل پر بھو دھارے۔ جوت سروپ سرِشت سبائی پر بھو مار مارے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب تائیں کرے خوارے۔ جوت سروپ پر بھو جگت جلایا۔ سوہنگ ساچا بان لگایا۔ دُکھ روگ وِچ سنسار و دھایا۔ مدرا ماس رسانا و کار چلایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی فلنج چپو کھایا۔ جوت سروپ پر بھو مارے مار۔ دُشناں پر بھو کرے خوار۔ بیڑا ڈوبے ادھوچکار۔ گرمگھ ساچے پر بھو جائے تار۔ دیوے درس پر بھو مُرار۔ ایکا رام ایکا شام نہ ہلنک او تار۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سچ کرے ورتار۔ سچ سچ پر بھو ورتائے۔ فلنج بھیکھ سرب مٹائے۔ سُنگ ساچا مارگ لائے۔ سوہنگ ساچا شبد رسن جپائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار ورن سرن لگائے۔ چار ورن پر بھو سرن لگاؤنا۔ باقی بھیکھ سرب مٹاؤنا۔ ایکا در دربار، پر بھو ساچے جگت رکھاؤنا۔ نہ ہلنک او تار نز، ساچا بھانا کل ورتاؤنا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ پر بھو رسنا گایا۔ دیوی دیوی نہ کسے منایا۔ ایکا چر دھوڑ پر بھو ساچے سرنایا۔ کل کلیش پر بھو مگروں لاہیا۔ سد سد سد ادیس جس رسنا گایا۔ پر بھو ساچا آتم سد پرویش، ساچا شبد رِدے و سایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ تیرا ہوئے سہایا۔ گر سکھ فلنج مانک موتی۔ پر بھو ساچے کی ساچی جوتی۔ سادھ سنگت ہوئے ایکا گوتی۔ رسنا جپ آتم میل ڈرمت دھوتی۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سرِشت سبائی رہی سوتی۔ سرِشت سبائی پر بھو بھلایا۔ آلس نندرا رِدے و سایا۔ ساچا در دربار دس نہ آیا۔ آتم اندھ اندھیار، بھرم بھلیکھا لاہیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھانا کل ورتایا۔ ساچے

پربھ سچ کرم کمایا۔ گر سکھ ساچے ماندوایا۔ ساچا در دربان دھرو ہٹایا۔ پربھ ساچے مہروان، ساچے در سوران بھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچے در گر سکھ ٹکا کے۔ پربھ ابناشی در دربان رکھا کے۔ سرب گھٹ واسی ایکا چرن دھیان د آ کے۔ گھنک پڑ واسی بٹھائے ساچی جوت جگا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں جائے مان د آ کے۔ گر سکھ ساچے پربھ مان رکھایا۔ سچھند نواسی سچھند نواس دوایا۔ کلگ جھوٹھا موه جنجال چکایا۔ ساچا در ساچا گھر پربھ سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ گر سکھ ساچا، ساچے دھام پچایا۔ گر سکھ ساچا پربھ رنگ راتا۔ جھوٹھے چھڈے بھین بھراتا۔ ایکا ساچا پربھ چرنی ناتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا در تیرا ساچا جاتا۔ ساچی جوت سدا نیکارا۔ بلے جوت اگم اپارا۔ دھن دھن گر سکھ ملے پربھ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیراست پسارا۔ ساچا دھام گر دربار۔ دھرے جوت پربھ اپار۔ بھگت جناب پربھ جائے تار۔ رکھے لاج ویچ سنسار۔ مات گر بھ نہ آوے دوجی وار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گر سکھ ساچے ویچ بٹھائے سچ دربار۔ ساچا پربھ سچ دربارے۔ ساچا پربھ سرب پسارے۔ ساچا پربھ سدا نیاہارے۔ ساچا پربھ گر سکھ ساچے، ساچی بخشے سکدارے۔ ساچا پربھ چار ورن کرائے پنہارے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جوت کرے اجیارے۔ ساچا پربھ سرب دکھ بھجن۔ ساچا پربھ جوت نیج بن۔ ساچا پربھ سادھ سنگت چرن دھوڑ دیوے ساچا انجن۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن دوار ستگ ساچا محبن۔ ستگ ساچا ساچا دھاما۔ دھرے چرن ساچا راما۔ گھنک پڑی پربھ پھریا جامہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوں دواپر شاما۔ ساچا پربھ سرب کا داتا۔ ساچا پربھ سرب کا گیاتا۔ ساچا پربھ سرب پت ماتا۔ ساچا پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے چرنی ناتا۔ گر سکھ ساچے گر در آو۔ جنم جنم دی میل گواو۔ آون جاون گیڑ چکاو۔ سچھند نواس رکھاؤ۔ پربھ ابناشی درس سد پاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ مائس جنم سپھل کراو۔ مائس جنم جس جن

جانیا۔ لکھ چراسی وِچ پچھانیا۔ چرنی ڈگے ہوئے نمانیا۔ دیوے دان پربھ بھگوانیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت سر ہٹھ لکانیا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پربھ ابناشی سیو کمائی۔ پربھ ساچے سر چھتر جھلائی۔ رنگ رنگیلا مادھو، ویلے انت ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جوت پر گٹائی۔ پہلی ماگھ جوت پر گٹا۔ ساچا شبد جائے شنا۔ ٹکج ویلا انت پربھ جائے جنا۔ ورلا گرمگھ سنت، چرنی ڈگے آ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ چو، لگے نہ تی وا۔ چرن لاگ سرب سکھ پاؤ۔ ساچا پربھ ردے وساو۔ آتم دکھ بھکھ سرب گواو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے سدر کھ ملن دا چاو۔ آیا وقت وقت اخیر۔ جن بھگتاں پربھ کٹے بھیڑ۔ ٹکج توڑے پربھ ہڈی رپڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھاں پربھ پڑ پڑایا۔ ٹکج الٹی لٹھ گڑایا۔ مد ماسی پربھ نزک نواس دوایا۔ گرمکھاں پربھ جائے تار، سوہنگ شبد جس رنسا گایا۔ ویلے انت پربھ ساچے بیکنٹھ نواس دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ تیرا سچ دربار، پہلی ماگھ وِچ مات دے لایا۔ پہلی ماگھ پربھ پورن آسا۔ سادھ سنگت پربھ دیوے پورن بھرواسا۔ ساچا پربھ سادھ سنگت سدر کھے واسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ جپائے سواس سواسا۔ سوہنگ شبد دیوے ادھار۔ پتت پاپیاں جائے تار۔ امرت جھرنا جھرائے اپار۔ آتم ترکھا مٹائے، پربھ کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا سادھ سنگت جائے دکھ نوار۔ دکھ روگ پربھ مٹائے۔ کایا روگ کوئی رہن نہ پائے۔ ساچا جوگ کوئی گرسکھ کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنسا جپ چو بیڑا پار کرائے۔ رنسا جپ چو آتم رس پایا۔ ساچا مارگ دس، پربھ ساچے راہ چلایا۔ گرمگھ ساچے در آئے نس، پہلی ماگھ درس دکھایا۔ جن ہردے گیا وس، پربھ ساچے کرم کمایا۔ بے مکھا اندھیر جوں چند مس، پربھ ساچا نظر نہ آیا۔ ٹکج چو در جائے نس، سوہنگ شبد پربھ بان چلایا۔ گرمگھ آتم ملیا ساچا رس، سوہنگ رنسا گایا۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیرا ہوئے سہایا۔ سادھ سنگت گر در آئے۔

ساچا ور گر در پائے۔ او تار نر حرص مٹائے۔ چو چرنی پڑ پر بھ روگ گوانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔
 ساچے پر بھ دی ساچی مایا۔ سرشٹ سبائی کل بھلایا۔ ویلانت نہ کسے جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید آپ چھپایا۔ اپنا بھید
 پر بھ آپ چھپایا۔ پر گٹ جوت نہ گنک گر سکھاں درس دکھایا۔ بے مکھاں گلگ بھج پر بھ کا بھیونہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا گر مکھاں سد
 ہوئے سہایا۔ لیکھ مٹایا آپ پر بھ وڈ بن لکھاری۔ لیکھ مٹایا آپ پر بھ، وڈ سنساری۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، جیو جنت ادھاری۔ لیکھ لکھایا آپ
 پر بھ، گلگ بھلے مایادھاری۔ لیکھ مٹایا آپ پر بھ، گلگ چوں کرے خواری۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، نہ گنک نرائن نر او تاری۔ لیکھ لکھایا
 آپ پر بھ، سچ جوت پر گٹا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، گلگ بھکھ جائے مٹا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، سنجگ ساچا جائے لا کے۔ لیکھ
 لکھایا آپ پر بھ، پہلی ماگھ سنجگ اتم دوس لکھا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، کروڑ تیسیں چون بہا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، جن بھگتاں
 جائے مان دوا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، کل ساچی جوت پر گٹا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، راؤ رنک اک کرا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ،
 راؤ جائے بھکھ منگا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، سینگھاں بیٹھے جوت جگا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، گھنک پڑاں گلنکہ ناؤں رکھا کے۔ لیکھ
 لکھایا آپ پر بھ، گلگ مٹائے سنجگ ساچا جائے لا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ویچ پا کے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ،
 گر سکھاں مان دواۓ۔ لیکھ لکھائے آپ پر بھ، برہم گیان دواۓ۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، گر گھ جوت جگائے۔ لیکھ لکھایا آپ پر بھ، سنت
 جناب دے وڈیائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت پر گٹائے۔ ساچے پر بھ لیکھ لکھایا۔ گر گھ ساچے پر بھ ساچے مارگ لایا۔
 ایکا شبد راگ دھن ناد، پر بھ آتم ویچ وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بجے بجے جیکار کرایا۔ پہلی ماگھ سنت ورتار۔ پہلی ماگھ سادھ
 سنگت تیرے بھرے بھندار۔ پہلی ماگھ در دساوے ہر کا دوار۔ پہلی ماگھ پر بھ ساچا امرت بر کھے کر پا دھار۔ پہلی ماگھ چار ورن دساوے ایکا

دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سست سست کرائے پربھ ورتار۔ ساچے پربھ ناد وجایا۔ سوہنگ ساچا شبد اُبجایا۔ باون روپ جوت سروپ چار وید سنایا۔ تین لوک پربھ ابناشی بجے جیکار کرایا۔ گن گندھر بسر پھولن برکھا لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج جامہ دھار سادھ سنت سر ہٹھ لکایا۔ ساچا پربھ سدا برہمادی۔ پرگٹے جوت آد جگادی۔ ایکا دھن اُبجاوے انادی۔ سادھ سنت رنسا سدا ارادھی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سدا وسادی۔ گرگھ ساچے پربھ سدا سمائے۔ ساچا پربھ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ ساچا بھید سرب گھلانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب تھائیں رہیا سمائے۔ ساچا پربھ دیوے برہم گیانا۔ ساچا پربھ دیوے چرن دھیانا۔ ساچا پربھ بخشے چرن دھوڑ اشنا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا سنتگر سنتگر آئے۔ نہکنک مان دوائے۔ پہلی ماگھ تیک لگائے۔ ویچ للاٹ جوت جگائے۔ ساچے سنت پربھ مان دوائے۔ چار درن لائے سرنائے۔ ہنکار نوار پربھ پکڑ لیائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکم سست کرائے۔ سنتگر ساچا سنتگر لائے۔ سنت منی سنگھ ساچی جوت پر گھٹائے۔ ساچا چھتر اپر سیپس جھلانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویچ مات ساچا مان دوائے۔ ساچے پربھ سچ مان دواونا۔ راؤ رنک سب چرن لگاؤنا۔ ساچا شبد سست ورتاؤنا۔ نہکنک او تار نر، مہاراج شیر سنگھ ناؤں دھراونا۔ ساچا پربھ سچ دے وڈیائی۔ ساچی وست سچ درتے پائی۔ پربھ ابناشی کل سیو کمائی۔ دوس رین قلم چلائی۔ لکھت لیکھ اپار کر، پورن گھال کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنتگر ساچے مان دوائی۔ پورن گھال سنت جن گھالی۔ دیوے جوت پربھ بنوائی۔ پرگٹے جوت ہند باغ دا مالی۔ رکھے لاج آپ پت رکھوائی۔ ساچا در دربار سادھ سنت در کھڑی سوالی۔ پورن بھرے بھنڈار پربھ کوئے نہ جائے در توں خالی۔ پہلی ماگھ پربھ جائے تار، مہاراج شیر سنگھ سادھ سنت رکھوائی۔ پورن سنت پربھ سیو کر۔ لکھت لیکھ لکھت جگت دھر۔ دکھ بھکھ دیہہ اُتے جر۔ پربھ ابناشی سیو گیا کر۔ راجے رانیاں کولوں نہ گیا ڈر۔ ایکا

اوٹ نہ کلنک او تار نر۔ سنت منی سنگھ گیا تر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا سو جھیا ساچا در۔ سیوا ساچی پورن گھالا۔ پربھ ساچا کرے آپ پرتپالا۔ سنجگ ساچے پربھ ساچا ہوئے رکھوالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی مala۔ ساچا نام پربھ دیوے دانا۔ جگائے جوت و شنوں بھگوان۔ سادھ سنت سد بل جانا۔ وڈ داتا وڈ بخشے گن گنی ندھانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَت پُرکھاں سدا سمانا۔ ساچے پربھ دان در دیا۔ ملیا پھل جو کل کیا۔ ساچا نام پربھ در پیا۔ نرمل ہو یا ٹھنگ جیا۔ آتم جوت جگائے پربھ ساچا دیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو کچھ ورتے اپنا کیا۔ کرے کرائے آپ پربھ، سرب کلا سمر تھ۔ کھیل کرائے آپ پربھ، سب کچھ رکھ رکھے ہتھ۔ ویکھ وکھائے آپ پربھ، شبد سروپی پائے نتھ۔ بھرم چکائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ مہما سدا اکھ۔ بھرم نوار پربھ بھتو چکائے۔ ہر کا دوار پربھ دے وکھائے۔ کرپا دھار جن دیا کمائے۔ ویچ سنسار ساچا مان رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس جن دیوے سو جن پائے۔ دیون کو پربھ ایک داتارا۔ منگن کھڑے کوٹ دوارا۔ ساچا پربھ وڈ بھتارا۔ کوٹ روپ پسرا یا ویچ سنسارا۔ گن ندھان سرب شکھ داتا، گرگھ ورلا جانے پسرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجگ دساوے ہر کا دوارا۔ ساچا پربھ سچ تھان سہائے۔ ساچی جوت ویچ لکائے۔ اپنا بھیو وڈ دیوی دیو سرب گھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد سچ چلائے۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ کل ویچ آیا۔ اٹھ جیو جاگ، ویلا انت پربھ انت کرایا۔ اٹھ جیو جاگ، کیوں مایا بھرم بھلایا۔ اٹھ جیو جاگ، کیوں اپنا مول گوایا۔ اٹھ جیو جاگ، کر درس پربھ رگھرایا۔ اٹھ جیو جاگ، آتم تیاگ مدراماں جو آہار بنایا۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ چرنی لاگ کر درس آتم شکھ پایا۔ راگن راگ، پربھ سوہنگ ساچا راگ اپجایا۔ اٹھ جیو جاگ، پہلی ماگھ پربھ ساچا شبد سنایا۔ اٹھ جیو جاگ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ جگت پت آیا۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ بھئے کرپالا۔ اٹھ جیو جاگ، کر درس پربھ دین دیالا۔ اٹھ جیو جاگ، جگت پت آپ رکھوالا۔ اٹھ جیو جاگ، مہاراج

شیر سنگھ کر درس، آتم جوت جگائے جوں جوالا۔ پچم پچم پچم، پربھ پچم پچم آیا۔ پچم پچم پچم راگ الایا۔ پچم پچم پچم، پربھ پچم جوں جوالا۔ پچم پچم پچم، پربھ پچم سران لگایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ پچم ہتھ پھڑایا۔ پچم دیوے پربھ سکداری۔ پچم دیوے وڈ وڈ سرداری۔ پچم کرائے جگت وہاری۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نرنکاری۔ سنجگ تیری وڈ وڈیا۔ پچم پربھ مگھ رکھایا۔ رنگ رنگ پربھ ساچے لایا۔ منگ منگ منگ، دان پربھ ساچے جھولی پایا۔ انگ انگ انگ، گرمگھ ساچا انگ لگایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا برد پربھ سمجھاریا۔ اپنا برد پربھ سمجھاریا۔ جوت سروپی جامہ دھاریا۔ ایکا انک نرائن نز او تاریا۔ سوہنگ ساچا ڈنک، چار گنٹ ڈھنکاریا۔ پربھ منائے راؤ رنک، اک در د سے درباریا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد سنجگ بھنڈاریا۔ ایکا در ایکا دربار۔ ایکا نام ایکا ادھار۔ ایکا جوت نہ کنک، نرائن نز او تارا۔ ایکا شبد ایکا ڈھنکارا۔ پہلی ماگھ سادھ سنگت پربھ بھرم نوار نہارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ورتاوے چلاوے سچ بھنڈارا۔ ایکا شبد پربھ چلائے۔ چار ورن پربھ منائے۔ ساچا برہم گیان دوائے۔ گرمگھ ساچے پربھ آتم درس دکھائے۔ جو جن رنسا سوہنگ واچے، پربھ آتم ساچی جوت پر گٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے تیرا لہنا جگت مکائے۔ رنسا جپ رسن رسیا۔ سوہنگ چلائی پربھ ساچی نئیا۔ سوہنگ ساچا شبد جپیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا انت نہ پارا وئیا۔ انت نہ جانے پربھ کا کوئے۔ پربھ ابناشی جگو جگ ہوئے۔ ساچی جوت جگت ہوئے۔ جوت پر کاش کرے تریلوئے۔ ایکا آکار جگو جگ ہوئے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا انت نہ جانے کوئے۔ جوت جگائے جگت پربھ، بھرم بھلیکھا لاد۔ جوت جگائے جگت پربھ، فلچ چپ لئے بھلا۔ جوت جگائے جگت پربھ، اپنا آپ رہیا چھپا۔ جوت جگائے پر گٹائے آپ پربھ، جھوٹھی دیہہ تجبا۔ جوت جگائے آپ پربھ، وچ ساچے سکھ رہیا سما۔ جوت جگائے آپ پربھ، نازی بہتر بند دئے کرا۔ مهاراج شیر سنگھ سنجگ ساچا، گرمگھ

ساقے وِچ ڈیرہ لا۔ نہ کلنک کل کھیل نیارا۔ جوت سروپ کیا پسرا۔ بھیکھ دھار بھلایا سرب سنسارا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، تیرا انت نہ پاراوارا۔ لفج بھیکھ پربھ ساچے دھاریا۔ جوت سروپی کھیل رچا لیا۔ گر سکھ ساچے وِچ جوت سروپی سما رہیا۔ لفج جھوٹھا اندھ اندھیار، پربھ ساچا دس نہ آ رہیا۔ گر مگھ ساچے آخر جوت اجیار، پربھ سوہنگ نام جپا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ بھرے بھنڈار، پہلی ماگھ وقت سہا لیا۔ پہلی ماگھ پربھ بھرے بھنڈار۔ دیون کو پربھ ایک داتار۔ سر شٹ سبائی کھڑی پربھ دربار۔ دیوے درس دان سوہنگ شبد کرے ورتار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت جائے تار۔ سچ دربار پربھ درباری۔ سچا پربھ شبد پساري۔ جوت نرنجن نہ کلنک وِچ مات او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل کیتی کھیل نیاری۔ اچرچ کھیل لفج پربھ کیا۔ جوت سروپی جگایا دییا۔ پرگٹ جوت نہ کلنک ستگر رکھائی ساچی نیها۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا نرمل کیا جیبا۔ ساچا پربھ نین مداری۔ ساچا پربھ بھگت ادھاری۔ ساچا پربھ کرشن مُراری۔ ساچا پربھ رام او تاری۔ ساچا پربھ باون بھیکھ دھاری۔ ساچا پربھ لفج جامہ دھارے نہ کلنک او تاری۔ ساچا پربھ بے مکھاں کرے خواری۔ ساچا پربھ چار ورن ایکا جوت کرے اجیاری۔ ساچا پربھ سوہنگ دیوے شبد ادھاری۔ ساچا پربھ گن ندھان نر او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ سوہن چرن دواری۔ ساچا پربھ سچ گھر آیا۔ ساچا پربھ پرگٹ جوت سچ تھان سہایا۔ ساچا پربھ نہ کلنک جوت سروپی بھیکھ وٹایا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا ہوئے سہایا۔ ستگر ساچا سچ دربار۔ ستگر ساچا سچ ورتے ورتار۔ ستگر ساچا سادھ سنگت جائے تار۔ ستگر ساچا شبد چلائے اپر اپار۔ ستگر ساچا گر سکھ تارے کر نگم وچار۔ ستگر ساچا مہاراج شیر سنگھ نہ کلنک او تار۔ ساچا پربھ سرب کا گیاتا۔ ساچا پربھ وڈ دانی داتا۔ ساچا پربھ بھگت جناں پت ماتا۔ ساچا پربھ اپنے رنگ راتا۔ ساچا پربھ لفج پر گٹیا پُر کھ پدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن پریتی ساچا ناتا۔ چرن پڑے جو جن آئے۔ سرن پڑے

دی لاج رکھائے۔ چرن دھوڑ جن مستک لائے۔ لکھیا لیکھ پربھ دئے مٹائے۔ ساچا پربھ دئے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ دھار نہ کلنک بہتر جائے لکھت کرائے۔ ساچے پربھ وڈ کرم کماونا۔ بھگت جناں لیکھ لکھاؤنا۔ چار ورن چار جگ مان دواونا۔ نہ کلنک او تار نز، پربھ ابناشی آپ اکھواونا۔ جھوٹھی سرشٹ سرب بھلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ فلنج ورلے گرمگھ گاؤنا۔ بے کھاں پربھ دس نہ آئے۔ گرمکھاں پربھ رہیا سمائے۔ دوس رین رین دوس، گرسکھ ساچے درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے دیا کمائے۔ گرسکھ سوئے گر ساچا جاگا۔ آلس نندرا پربھ در توں بھاگا۔ ساچا شبد پربھ اپجاوے ازراگا۔ انخد دھن پربھ وجائے واجا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ترائے پہلی ماگھا۔ پہلی ماگھ تیری ست کمائی۔ ست پڑکھ نر بھن تیری جوت جگائی۔ ستیگ ساچے پربھ ساچا جائے مان دوائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی دیوے وڈیائی۔ ساچا پربھ دے وڈیایا۔ ستیگ ساچے مان دوایا۔ پہلی ماگھ جنم دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بنیا آپ دائی دایا۔ گرمکھاں جوت جگائے، پربھ ساچا بھوپ۔ گرمگھ ساچے پربھ رہیا سمائے، نہ دیسے رنگ روپ۔ گرمگھ ساچے درس دکھائے، پربھ پر گٹ جوت جوت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے اجیار وچ دیہہ اندھ کوپ۔ جوت سروپ پربھ پر کاشیا۔ اگیان اندھیر گرسکھ ناسیا۔ ساچا شبد ہردے واسیا۔ سوہنگ جپ سواس سواسیا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا دیوے نام بھرو اسیا۔ ساچی دھن سچی دھنکار۔ سوہنگ شبد پربھ کرائے بے بے جیکار۔ بے کھاں پربھ مارے کر خوار۔ گرمکھاں دیوے درس اگم اپار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت تیرا سہار۔ فلنج آیا کرش مُرار۔ چھڈیا جھوٹھا دیہہ منارا۔ جوت سروپی پس پسار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بچ کرے ورتارا۔ ساچے پربھ تیری ساچی کل۔ ویلا انت نہ جائے ٹل۔ آوے وقت نہ لاوے گھڑی پل۔ سرشٹ سبائی جائے حل۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا کھیل اچل۔ پربھ ساچے کا ساچا کھیل۔ گرسکھ تیرا ساچا میل۔ جوت جگے

ہن باتی تیل۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا سمجھن سُہیل۔ ساچے دھام پر بھ سُہایا۔ پر گٹ جوت جوت جگایا۔ جوت سروپی پر بھ ساچے میل ملایا۔ دھن دھن دھن سنگھ پال چل پر بھ سرنی آیا۔ پر بھ ابناشی کر پاندھ، تیرے سیس چھتر جھلایا۔ تیرے کارج کینے سدھ، سر تیرے ہتھ لکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے مان سوایا۔ آون جان پر بھ بھید چکائی۔ ایکا جوت چار جگ وچ برہمنڈ جگائی۔ ساچے پر بھ ساچی دات تیری جھولی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ہتھ پھڑائی۔ گر سکھ پر بھ چرن حضور۔ سادھ سنگت نہ دیسے دُور۔ مستک لائے چرن دھوڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم رنگ چڑھائے گوڑھ۔ ساچا دربار وچ مات لگایا۔ سرب گھٹ واسی کچھ چرن بھایا۔ سُر نز مُن جن پر بھ سیو لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر تیرے چھتر جھلایا۔ ساچا پر بھ ساچا نُورے۔ دے درس آتم کرے بھرپُورے۔ گر سکھ ساچا پر بھ ساچا سردھا پُورے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انحد شبد وجاوے ٹورے۔ انحد شبد تیری دھنکار۔ مات لوک ہوئے اجیار۔ بیکنٹھ نواسی آئے وچ دربار۔ چرن دھوڑ گر سنگت جائے تار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، مات لوک آیا جامہ دھار۔ ساچا پر بھ چج دربار۔ ساچا پر بھ پہلی ماگھ گر سکھاں دیوے موکھ دوارا۔ ساچا پر بھ دیوے درس اگم اپارا۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے مُکت دوارا۔ ساچا پر بھ مُکت دواری۔ ساچا پر بھ دُتر تاری۔ ساچا پر بھ کل پار اُتاری۔ ساچا پر بھ گر سکھ تیری جائے پیچ سوری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں کرے جوت اجیاري۔ پر گٹ جوت پر بھ ابناشا۔ مات لوک کیا پر کاشتا۔ سادھ سنگت پر بھ کپیا واسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ گر سکھ تیری اُتم ذاتی۔ جوت جگائی لا آتم باتی۔ دیوے درس پر بھ سُتیاں راتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب سکھ داتی۔ گر مگھ ساچے پر بھ درس دکھائے۔ جوت سروپ پر بھ نظری آئے۔ چرن دھوڑ پر بھ دیوے مستک لائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ ساچے دیا کمائے۔ پر بھ ساچا اگم اتحاہ۔

جوت جگائے نہ کلکنک پربھ ساچا بے پرواہ۔ سوہنگ وجائے ساچا ڈنک، ساچا شبد دھرائے نا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب تھاں گر سکھاں ہوئے سہا۔ ساچے پربھ سچ گھر آ۔ ساچا شبد پربھ جائے ورتا۔ بھگت و چھل پربھ گردھار ساچا سماءں جائے سہا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ جائے درس دکھا۔ ورتاؤنہار پربھ اکیلا۔ گن ندھان گنی گھیلا۔ و چھڑیاں پربھ انت کرایا میلا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، اچرج کھیل جگت و چ کھیلا۔ ساچے پربھ میل ملایا۔ سادھ سنگت بھرم چکایا۔ سچ گھر واسی اپنا بھید گھلایا۔ گھنک پُر واسی، آتم رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا شبد الایا۔ ساچا شبد سست ورتاؤنا۔ سست پُر کھاں پربھ مان دواونا۔ ساچے مارگ پربھ ساچے لاونا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، دوس رات نہ دیوے سوئا۔ ساچے پربھ تیری ساچی سار۔ کر کر پا ساچا بخشے نام ادھار۔ جو جن آئے چل پربھ پگ، پربھ دیوے موکھ دوار۔ آتم مٹائے ساری حرص، جائے بھرم نوار۔ امرت میکھ پربھ ساچا برس، آتم بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سچ سچ کرے ورتار۔ گر مگھ ساچے تیرا مان۔ پاربرہم سوہنگ شبد چار ورن پائے آن۔ نہ کلکنک وقت سہائے اک کرائے رنک راجان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سچ کرے دھیان۔ تھان سہائے آن پربھ، ساچی جوت پر گٹا۔ تھان سہائے آن پربھ، ساچی کار ورتا۔ تھان سہائے آن پربھ، سکھ آسن چرن لگا۔ تھان سہائے آن پربھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جائے درس دکھا۔ ساچے پربھ تھان سہایا۔ جوت سروپی بھیکھ دھر، چرن مات و چ پایا۔ ساچا تھان انت کل پربھ ساچے آن سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد لکھایا۔ تھان سہائے آن پربھ، دیا نند۔ تھان سہائے آن پربھ، سادھ سنگت اپجاۓ پرمانند۔ تھان سہائے آن پربھ، گر سکھ روگ مٹائے بند بند۔ تھان سہائے آن پربھ، ستگ ساچا چاڑھے چند۔ تھان سہائے آن پربھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان گر مگھاں آتم کرے انند۔ تھان سہائے آن پربھ، جوت سروپ پر گھنک پر کاشیا۔ سادھ سنگت جائے تار، جوت سروپ پربھ ابناشیا۔ تھان سہائے آن پربھ،

سادھ سنگت ہوئے داسن داسیا۔ تھان سہائے آن پربھ، بیکنٹھ نواسی وِچ مات نواسیا۔ تھان سہائے آن پربھ، مہاراج شیر سنگھ ستُنگر ساچا سرب گھٹ واسیا۔ تھان سہائے آپ پربھ، چرن لئے ٹکا۔ تھان سہائے آپ پربھ، ہنکاریاں ہنکار جائے گوا۔ تھان سہائے آپ پربھ، گر سکھاں جائے درس دکھا۔ تھان سہائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت ساچی سرنا۔ ساچے پربھ تیری ساچی کارا۔ ساچے پربھ سچ وہارا۔ ساچے پربھ تیری جوت آکارا۔ ساچے پربھ تیرا سچ ورتارا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تارا۔ ساچا پربھ سارنگ دھر۔ ساچا پربھ او تار نر۔ ساچا پربھ اک جوت ہر۔ ساچا پربھ گر سکھ چرن لاگ جائے تر۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ، شبد بھنڈارے جائے بھر۔ ساچا پربھ آس پُجھاری۔ ساچا پربھ سدا بنواری۔ ساچا پربھ درد نواری۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ، بھگت و چھل گردھاری۔ ساچے پربھ شبد لکھایا۔ سوہنگ شبد جگ بان لگایا۔ ٹلچک کھیل پربھ دے مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلچک چپوا مان گوایا۔ ٹلچک تیرا بھکیھ مٹاونا۔ جھوٹھی کایا سچ ورتاونا۔ ساچا شبد پربھ نام چپاونا۔ مہاراج شیر سنگھ ستُنگر ساچا، ساچا کرم کماونا۔ ساچا پربھ لکھائے لیکھا۔ شبد چلائے گوائے بھرم بھلکھا۔ ٹلچک مٹائے پربھ جھوٹھی ریکھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد چلائے ایکا۔ ساچا شبد پربھ جگت چلائے۔ ٹلچک ویلا انت کرائے۔ اپنا بھانا جگ ورتائے۔ گرگھ ویلا انت ساچا پربھ دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستُنگر ساچا، ساچا کھیل رچائے۔ ساچا کھیل پربھ آپ رچاؤنا۔ چیو جنت سرب بلاؤنا۔ ہاہاکار وِچ جگت کراونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھانا کل ورتاونا۔ ساچا پربھ سچ مہروانا۔ ساچا پربھ بھگت بھگوان۔ ساچا پربھ سوہنگ دیوے ساچا دانا۔ ساچا پربھ آتم اپجاوے جوت مہانا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچے پربھ سچ وقت سہاونا۔ آیا وقت پربھ بھید کھلاونا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت پربھ ساچا ڈنک وجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، راجا رانا سرب چرن لگاؤنا۔ راجا رانا پربھ چرن لگائے۔ شبد مار پربھ آپ کرائے۔ دوس رین سوؤن نہ پائے۔

سِنگھ سِنگھا سن اُپر کوئی رہن نہ پائے۔ در در منگن، کوئی بھلکھ نہ پائے۔ ساچا پربھ آتم لائے نام رنگن، جو چل آئے سرنائے۔ کوئی چونہ دیسے نگن، پربھ ساچا دیا کمائے۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، ساچا سماء سہائے۔ ساچے پربھ ساچی جوت جگا۔ راجہ رانے لینے پکڑ اُٹھا۔ ایکا دکھاوے ساچا در، بھجے آون واہو دا۔ مهاراج شیر سِنگھ سَتگر ساچا، ساچی لکھت رہیا لکھا۔ ساچی لکھت پربھ رہیا کرائے۔ سُر ز مُن جن، کوئے سار نہ پائے۔ ساچی شبد دھن، پربھ گر سکھ اُپجائے۔ کر کر پا اپنی بو جھ بُجھائے۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، آتم جوت جگائے۔ سَتگر ساچے چج کرم کماونا۔ پار بیاسوں چرن ٹکاؤنا۔ اُٹے وہن جلت وہاؤنا۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد لکھاؤنا۔ بیاسوں پار پربھ چرن ٹکائے۔ سرِشٹ سبائی پربھ ہلائے۔ وڈ جودھے سورپیر پربھ طنب اُٹھائے۔ کلگ ورتے ساچی کل، پربھ ونج بیان بھھائے۔ نہ لگے گھڑی پل، پربھ اگن میگھ ورسائے۔ مهاراج شیر سِنگھ سَتگر ساچا، تیری انتم بدھ بنائے۔ ساچا پربھ چج بنت بنائے۔ سرِشٹ سبائی ایکا اگن لگائے۔ در در گھر گھر پربھ ساچی جوت پر گٹھائے۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، ساچا در بے مکھ نہ کوئی پائے۔ ساچے پربھ آیسا کھیل رچاؤنا۔ سرِشٹ سبائی دو دھڑ کراونا۔ بے مکھ جیواں انت کال کل کاتی سپس کٹاؤنا۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ آیسا یدھ کراونا۔ اُٹھن جودھے وڈ سورپیر۔ کلگ تیری کرن اخیر۔ بے مکھ جیواں کوئے نہ بُنھے دھیر۔ دُکھی جیو سرب بلائی، پے جائے سرب وہپیر۔ مهاراج شیر سِنگھ سَتگر ساچا، ایسی پائے بھیڑ۔ جوت سروپ سرِشٹ سبائی۔ سرِشٹ سبائی پربھ طنب اُٹھائی۔ سرب جیو پربھ برد رکھائی۔ بے مکھ بُھلے پربھ دس نہ آئی۔ ایکا دُو آکوئے رہن نہ پائی۔ انٹکال کلگ اپنا آپ گئے گوائی۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، بیٹھ اڈول دیوے سزائی۔ کلگ جیواں پربھ اُٹھی مت کرائے۔ ہنکاریا ونج ہنکار وسائے۔ سرِشٹ سبائی رن بھوم بنائے۔ کلگ جیو دئے کھپائے۔ مهاراج شیر سِنگھ و شنوں بھگوان، اپنی بدھ آپ بنائے۔ ساچے پربھ ایہہ رچن رچایا۔ ویر وروده ونج سنسار ودھایا۔ گھر گھر سب

جودھن جودھ، پربھ طُب اٹھائے۔ شبد لکھائے پربھ اگادھ بودھ، مہاراج شیر سنگھ بے مکھ چپاں انت کرائے۔ بے مکھ چو ہوئے بے تالے۔ اپنا آپ نہ کوئی سمجھائے۔ چار گنٹ وچ گئے دماء۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ جیسا کرے خام۔ سُتگر ساچے ایہہ رنگ رچایا۔ سرشد سبائی وچ سمایا۔ راؤ رنک اک بھیکھ دھرا یا۔ سرشد کھپان دار چن رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج چپاں بنت بنایا۔ ساچا پربھ بنت بنائے بدھنانا۔ فلنج چو ہوئے ندھانا۔ ساچا شبد نہ سُنیا کانا۔ فلنج بھلیا پربھ بھگوانا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا دیوے دُکھ مہانا۔ ساچے پربھ سچ کارج کرنا۔ بے مکھ چپاں دُکھ ڈاڈھا بھرنا۔ انٹکال کل دُکھ بھکھ وچ مرننا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، ایکا تیری ساچی سرنا۔ ساچا پربھ سچ شبد لکھائے۔ جھوٹھی دُنیا وچ اگن لگائے۔ ویلے انت نہ ہوئے کوئے سہائے۔ فلنج چو سرب بلائے کوئی دُکھیار پربھ در نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، اگن جوت دے لگائے۔ ساچی جوت پربھ اگن لگائے۔ بے مکھ چو بھسم کرائے۔ جو دسے پربھ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو دسے سودے مٹائے۔ فلنج چو چپا تیارا۔ بے مکھ ہوئے دُشٹ دُراچارا۔ کام کرو دھ آتم چلیا وکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھاں منوں وسارا۔ بے مکھاں پربھ نظر نہ آئے۔ مدرا ماس رہے رسن لپٹائے۔ ویلے انٹکال پربھ ساچا ساچی دے سزاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دُکھ بھکھ سرب ورتائے۔ بھکھ روگ پربھ جگت لگایا۔ در در بھکھ منگایا۔ رنکاں تائیں پربھ جگایا۔ رانیاں تائیں تختن تو لاہیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا کرم کمایا۔ ساچا پربھ سَت سرپر۔ نہ کلنک وڈ پیرن پیر۔ جامہ گھنک پُر وچ دھاریا، سوہنگ شبد چلایا تیر۔ فلنج پار اُتاریا، چار گنٹ پے جائے وہیر۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا در دربار، گر مکھ آتم ہوئے شانت سرپر۔ گرسکھ تیرا مان رکھایا۔ پربھ ابناشی در درویشاں اک کرایا۔ وڈ وڈ بھوپ پربھ سرب جگایا۔ سُتھج ساچی ایکا آدیسا سوہنگ اک شبد لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، نہ کلنک ناؤں دھرا یا۔ نہ کلنک سد نِزوپر۔ سرشد سبائی

ورتے قہر۔ ورتے قہر سوا پھر۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ویلا انت لیائے نہ لائے دیر۔ ساچا پر بھ کرم کمائے۔ اپنا بھانا سَت ورتائے۔ جو ٹھے جھوٹھے پر بھ نشٹ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، لکھت بھوکھت سَت کرائے۔ جھوٹھی دیہہ پر بھ دے تجایا۔ جوت سروپی اپنا بھیکھ وٹایا۔ بے لگھ چپواں دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرخ کھلیل رچایا۔ ساچا جگت پر بھ وریا۔ پر بھ ابناشی کدے نہ میریا۔ پر بھ سرب گُنتاس کدے نہ ڈریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر لگھ ساچا تیری سرن لاگ کل تزیا۔ گر سکھ ساچے گر چرن پیار۔ بھو ساگر توں ہویا پار۔ جنم نہ پاوے دُبّی وار۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، دیوے درس سَت کرتار۔ ساچے پر بھ تیری اوٹ۔ سوہنگ ساچی شبد لگاوے چوٹ۔ فلک جیو ہوئے بے لگھ پر بھ ساچا کڈھے کھوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچے، تیرے در کدے نہ آوے توٹ۔ تیرا در وڈ بھنڈار۔ سرِ شست سبائی دیوے آہرا۔ راؤ رنک تیرے چرن دوارا۔ ساچا نام پر بھ دیبا آدھارا۔ ایکا بخشے پر بھ موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سچ دسے دربارا۔ سرب کل پر بھ ورتائے۔ ساچا بھید پر بھ رہیا گھلانے۔ ویہہ سو اٹھ بکری پر بھ ساچی لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ دے وڈیائے۔ پہلی ماگھ پر بھ لائے رنگ۔ ساچا دان گر سکھ ساچے پر بھ در آئے منگ۔ پر بھ آتم چاڑھے ساچا رنگ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم چڑھائے چھٹھی رنگ۔ آتم رنگ گر سکھ چڑھایا۔ پر بھ ابناشی درس دکھایا۔ ساچا بندھن پر بھ کٹایا۔ تریلوکی نندن سر ہتھ کٹایا۔ گر سکھ دیپ آتم جگن، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ سنت منی سنگھ تیری وڈیائی۔ دھن دھن دھن، جنہاں تیری سیو کمائی۔ ساچی سیو کیا میل ساچی دھن اپجائی۔ گر لگھ ساچے سچ کیپنی سیو، آتم ہوئے رُشنائی۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچے، تیری ٹھی گندھ وکھائی۔ منی سنگھ من ساچا مانیا۔ پر بھ ابناشی ساچا جانیا۔ ایکا اوٹ رکھائے پر بھ چرن دھیانیا۔ سادھ سنگت ورتائے اپجائے برہم گیانیا۔ دھن دھن منی سنگھ جس تیری سیو کمائی، پر بھ دیوے جوت مہانیا۔ منی سنگھ

ایہہ پائی و تھ۔ بخشے سرب کلا سمر تھ۔ ساچا نام پر بھ ساچے دیپا رتھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ستھگ چلائے تیری ساچی گتھ۔ ساچے سنت تیری ساچی سیو۔ پر بھ ابناشی دیوے ساچا میو۔ پر گئے جوت وڈ دیوی دیو۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا کوئی نہ جانے بھیو۔ منی سنگھ تیرا پر بھ رکھوا لا۔ گر سکھ تیرا آتم لال گللا۔ پر بھ ابناشی سچ دیپک وچ گر سکھ آتم بالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری لاج رکھاؤن والا۔ گر سکھ تیری سیو کمائی۔ دوس رین رین دوس ایکا دھیان رکھائی۔ ویلے انت انکال پر بھ ساچا ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا لیکھا انت دے مکائی۔ پر بھ ابناشی ساچا کہنا۔ ویلے انت انکال ورلے گرگھ رہنا۔ سادھ سنگت جامہ دھار سوہنگ دیوے پر بھ آتم گہنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت لئے ساچا لہنا۔ ساچا لینا نام دا ان۔ کلجگ جامہ دھاریا، وڈ گنی ندھان۔ ایکا جوت نِزکاریا، جوت جگے مہان۔ بھلا سرب سنساریا، بھلا لیا نہ کلکنک بلی بلوان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، پکڑ لیاوے سرب راجان۔ ساچا پر بھ سچ دھام سہائے۔ چار گنٹ بجے بجے جیکار کرائے۔ جو کل ورتے سو پر بھ ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گر سکھاں برہم گیان دوائے۔ آیا وقت بھگت بھگوانا۔ پر بھ آتم دیوے برہم گیانا۔ بے مکھاں اندھ اندھیار رکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ کرپا کر، آتم ساچی جوت جگانا۔ جوت سروپ جوت جگائے۔ گر سکھ ساچے سد رہیا سمائے۔ گر سکھ تیرا نہ کلکنک، وچ مات ہار نہ کھائے۔ ایکا شبد رکھایا انک، پر بھ آتم وچ لکھائے۔ سہائے دوار بنک، پر بھ ابناشی پر گٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری سرنائے۔ ساچے پر بھ سچ ڈنک وجایا۔ چار گنٹ پلا پھرا یا۔ نہ کلکنک پر گٹ جوت وچ مات درس دکھایا۔ جامہ دھار آپ کرتار، جوت سروپی بھکیکھ وٹایا۔ بے مکھ جیوال پر بھ گردھار، کلجگ نظر نہ آیا۔ گر سکھاں پر بھ پائی سار، پر بھ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا آتم رنگ چڑھایا۔ گر سکھ تیرے ساچے گن، پر بھ ابناشی آتم اُبجاوے ساچی ڈھن۔ ساچا راگ ساچا ناد لیا کن ۳ سن۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان، دیوے درس گر مکھ مجھ چن۔ پربھ ابناشی بھوگ لگایا۔ سادھ سنگت گر پرساد ورتایا۔ دُکھ دلدر پربھ سرب گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت تیرے آتم دکھڑے جائے گوایا۔ بھوگ لگائے آپ گردھار۔ گر سنگت گر جائے تار۔ پاربرہم پورن او تار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نہ کلنک او تار۔ گر پرساد گر در پایا۔ پربھ ابناشی اپنا بھوگ لگایا۔ دُکھ درد نواری ساچا کرم کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچم وچ سد سمائے۔ پچم دیوے پربھ وڈیائی۔ پچم در دربار مکھ رکھائی۔ پچم پت پربھ آپ رکھائی۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بنت آپ بنائی۔ پچم نام پچم ہوئے جگت پر دھان۔ پچم وچ مات راجان۔ پچم ہووے چڑھجان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پچم دیوے ساچا مان۔ پچم پربھ پت رکھائے۔ پچم پربھ ہوئے سہائے۔ پچم پربھ جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پچم وچ رہیا سمائے۔ پچم پربھ آپ وڈیایا۔ پچم پربھ سنجگ سرتاج بھایا۔ پچم پربھ وڈ سکدار بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچم تیرا مان رکھایا۔ پچم ہوئے وچ سنساری۔ پچم پربھ جوت آکاری۔ پچم پربھ سدا ادھاری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پچم جائے پیچ سواری۔ پچم پربھ بنت بنائی۔ پچم پربھ ساچے مارگ لائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پچم آتم کرے رُشائی۔ پچم ایہہ پربھ مان دوایا۔ سرب جییاں سرتاج بنایا۔ ساچا مارگ جگت چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار یاراں وقت چکایا۔ ایکا در پربھ رکھائے۔ چار ورن پربھ ہوئے سہائے۔ مجھ بھیکھ رہن نہ پائے۔ مرٹھی مسان کوئے پونج نہ جائے۔ ایکا شد پربھ مکھ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی جوت پر گٹائے۔ سرب ہند پربھ مارگ لائے۔ گُنی گہنڈ ساچا راہ چلائے۔ وڈے وڈ راج پربھ اپنی سرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مجھ بھیکھ رہن نہ پائے۔ رانیاں پربھ سرن لگا۔ ساچا شد کن سننا۔ آتم دھن شد اپجا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ

ساقے میل ملا۔ گر مجھ ساچے تیرا ساچا راہ۔ رسا جپ پربھ ابناشی، آتم دکھ سرب گوا۔ بے مجھ چوں کل انت نہ ملے کوئی تھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لئے چون لگا۔ ساچے پربھ سچ دیا کمایا۔ کر کر پا اپنی سرن لگایا۔ چون دھوڑ لے گر سکھ ساچے مستک تلک لگایا۔ امرت میگھ پربھ آتم برس، تن من ہرا کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچے پربھ سَت ورتانا۔ لکھیا شبد سَت ورتانا۔ سنت منی سنگھ سَتِجگ ساچے، ساچا گر اپجانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی تلک لگانا۔ جوت سروپ پربھ جامہ دھار۔ سنت منی سنگھ پربھ جائے تار۔ ساچا شبد اُتبے آتم چھڈ جھوٹھی دیہہ ڈنک ڈپھار۔ ساچا پربھ ایکا جوت جگاوے، سچ کرے آکار۔ مہاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، سچ کرے ورتار۔ سنت منی سنگھ ساچی سیو کمائی۔ دوس رین قلم چلائی۔ ساچی لکھت پربھ آپ کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے لیکھ دئے لکھائی۔ سنت منی سنگھ سَت شبد لکھائے۔ دُشت دُراچار کوئی رہن نہ پائے۔ بے مجھ فلنج چو انت لئے کھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت دئے سزاۓ۔ سنت منی سنگھ کرم کمایا۔ دھروں لکھیا لیکھ سنت منی سنگھ پربھ در پایا۔ ساچا پربھ لیا و لیکھ، نیتر پیکھ آتم ترپتا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ میل ملایا۔ سنت منی سنگھ گھال بوہ گھالی۔ دُکھیا جیو ہوئے بے حالی۔ ساچے پربھ ساچے سنت آتم چاڑھی لائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے سنت بنیا آپ رکھوالي۔ بھئے بھیانک پربھ سہائے۔ پر گٹ جوت درس دکھائے۔ دُکھ بھکھ سب روگ مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے سنت ہوئے سہائے۔ درس دیکھ بھئے انند۔ ساچے سنت آتم رہے پرمانند۔ سکھ سمائے دُکھ گوائے بند بند۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَتِجگ چاڑھے ساچا چند۔ بھگت جناں پربھ سگلا ساتھ۔ دیوے درس رکھپت رکھنا تھ۔ جگو جگ رکھے دے کر ہاتھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لیکھ لکھائے ویچ ما تھ۔ فلنج پربھ بھگت ترائے۔ بھگت جناں پربھ ہوئے سہائے۔ دے درس پربھ چنت مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرم

دھرم دوئے سَت کرائے۔ کرم دھرم گر سکھ دوائے۔ ساچے مارگ پر بھ ساچا لائے۔ ساچی مت پر بھ دے رکھائے۔ ٹھنگ پت پر بھ آپ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ بھگت جناں تیرا دھرواس۔ بھگت جناں پر بھ سد رکھے واس۔ ٹھنگ دکھڑے کر جائے ناس۔ ویلے انت کرے بند خلاص۔ چرن پریتی جن مانگے داس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مائس جنم کراوے راس۔ بھگت جناں پر بھ بھئے اندا۔ سدا سدا پر بھ سد بخشدا۔ دیوے مان پر بھ ویچ ہندا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا سرب تائیں بخشدا۔ بھگت جناں پار اُتارا۔ بھگت جناں سوہنگ شبد ملے بھنڈارا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں پار اُتارا۔ بھگت جناں پر بھ پار اُتارے۔ دیوے درس اگم اپارے۔ بیٹھے اڑول آپ گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہارے۔ بھگت جناں پر بھ سہارا۔ بھگت جناں پر بھ سچ دوارا۔ بھگت جناں کل ملیا نہ کلنک او تارا۔ بھگت جناں پر بھ دیوے درس نیارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگائے جوت جگت آکارا۔ ساچے پر بھ جوت جگائی۔ مات لوک ہوئے رُشائی۔ پہلی ماگھ رُت سہائی۔ پر بھ ابناشی پر گٹ جوت، سَتیگ ساچی لکھت لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رگھپت آپ رگھرائی۔ ساچا پر بھ سدا رکھوا لا۔ بھگت رچھک سدا پرتپالا۔ سوہنگ شبد سچ دیپک بالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ آتم دیوے نام ساچی مala۔ گر سکھ آتم جوت کرے اجیارے۔ پر بھ ابناشی بھرم نوار دُشت ڈراچار در دُرکارے۔ کر خوار ویچ سنسار ہنکار نوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، نہ کلنک او تارے۔ نہ کلنک پر بھ ساچا آیا۔ راگن راگ پر بھ شد سوہنگ الایا۔ پہلی ماگھ ساچا شبد سر تاج بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، ساچا کرم کمایا۔ ساچا پر بھ سَت کرم کمائے۔ آپ اپر مپر رہیا سمائے۔ ٹھنگ جھوٹھا اڈمبر پر بھ دے مٹائے۔ پیر پیغمبر کوئی رہن نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی جوت جگائے۔ ساچا پر بھ گر سکھ تیرا وڈ میتلہ۔ گر چرن پریتی مائس جنم جگ جیتلہ۔ سوہنگ نام رسنا جپ

سد رہے اپنیلا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پربھ ساچے کی ساچی ریتلا۔ اپنے رنگ آپ پربھ بھینا۔ چار ورن اک پربھ کینا۔ ساچا دان سوہنگ پربھ ساچے دینا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سد جیور سنا چینا۔ چار ورن پربھ اک کرائے۔ ساچا نام سوہنگ پربھ شبد چلائے۔ آتم ساچا رنگ میٹھ چڑھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سنتجگ ساچا راہ دکھائے۔ سنتگر تیرا ساچا سنگ۔ گرمگھ ورلے لیا منگ۔ کر درس پار جائے لنگھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم چاڑھ ساچا رنگ۔ کر درس آتم ترپتا۔ جگت مان سرب تجا۔ بیکنٹھ نواس سرب رکھا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سچ دوائے تھا۔ ساچا پربھ سچ دھام پُچائے۔ جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ ساچی جوت ڈمگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی دیا کمائے۔ دیا کرے دین دیالا۔ ساچا شبد کرے رکھوالا۔ ساچا پربھ گر گوپala۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سدا سدا پرتپلا۔ ساچا پربھ سدا سنگ ساتھ۔ وڈ وڈ آپ وڈا رکھنا تھ۔ ساچے لیکھ لکھاوے ماتھ۔ سوہنگ چلاؤے ساچی گا تھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تریلوکی ناتھ۔ تین لوک پربھ جوت آکار۔ سرب کل ورتے وچ سنسار۔ مات پاتال آکاش رکھے سرب آکار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سچ کرے ورتار۔ سنگھ آسن پربھ تجا۔ رنکاں وچ رنک ہو جائے۔ سد ابھید پربھ وچ سمائے۔ نمانیاں پربھ سدا مان رکھائے۔ لفجگ انتم کھیل، جامہ دھار نہ کنک پہلی ماگھ کرائے۔ پہلی ماگھ سچ تخت سہیا۔ لفجگ بیڑا انت کرایا۔ تریلوکی ناتھ تین لوک ڈلایا۔ ساچا صاحب سگلا ساتھ، نمانیاں سد ہوئے سہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچایا۔ لفجگ جامہ دھارے وچ پری گھنک۔ چند سورج کرن نہ کارے بار بار انک۔ ساچی جوت ہوئے آکارے، جن بھگتاں لائے آتم تنک۔ سوہنگ شد دیوے جوت جگائے، لکھائے لیکھ پربھ اگنت۔ پون انجا سر چھتر جھلاتے، گرمگھ ساچے پربھ کینے سنت۔ کپڑ لیائے پربھ چرن دوارے، وڈ جودھے وڈ دنت۔ دشمال پربھ ہنکار نوارے، پورن دھرے جوت بھگونت۔ سوہنگ ساچا شبد اچارے، رنسا گائیں سرب جیو جنت۔ مہاراج

شیر سنگھ چار گنٹ بے بے جیکار کرائے، سَتِّجَ ساچی بنت بنائے۔ بے بے جیکار پربھ اُپجايا۔ ساچا شبد پربھ اُپجا، پربھ مُن گھلايا۔ رُن جھن گرگھ جانے، ساچا راگ سنایا۔ پربھ ساچے اپنا بھید گھلايا۔ گرگھ ساچا جائے من، جوت سروپی پربھ درس دکھايان۔ ہوئے روگ لاتھے تن، ساچی جوت کرے رُشايا۔ جُلُو جُك تارے جھگت جن، فلنج جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پربھ جامہ پائے۔ اُنی سو پنجاہ بکرمی لکھت لکھائے۔ سال انھونجوں پربھ الٹی گنگ وہائے۔ فلنج انتم انتقال پربھ جوت سروپی بھلکھے وٹائے۔ چھبھی پوہ دیہہ سو بکرمی پربھ جھوٹھی دیہہ تجائے۔ ساچا جگت ویس کر، پربھ اپنی کل ورتائے۔ گرسکھاں دکھ دُور کر، پربھ آتم ساچا سنگھ اُپجاۓ۔ گرسکھ آتم نُرو نُور کر، پربھ ساچی جوت جگائے۔ سوہنگ شبد سَت سرور کر، نام خماری پربھ چڑھائے۔ گرسکھ پُرُن آتم بھرپُور کر، پربھ ساچی جوت وِچ ڈکائے۔ بے گھ فلنج چو چُرُو چُرُکر، سَتِّجَ ساچا راہ چلائے۔ جوت سروپی کھیل کر، جوت سروپ سنگھ پُرُن وِچ رہيا سمائے۔ ساچی جوت مات دھر، نہ ہلنک پربھ ناؤں دھراۓ۔ فلنج چو غرور کر، اپنا آپ گئے گوائے۔ بھرم بھلکھے دُور کر، پربھ اپنا بھید گھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ اپنا میل ملائے۔ در آئے چو جو ہنکاري۔ پربھ آتم توڑے خماری۔ ایکا شبد پربھ لائے باں کٹاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ تیری ورتے سچ سکداری۔ گرسکھاں پربھ حکم سنائے۔ چار گنٹ پلا پھراۓ۔ والی دو جہان وِچ مات دے آئے۔ ایکھماں پربھ جائے مان گوائے۔ گیانیاں جائے پربھ برہم گیان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَتِّجَ ساچا مارگ لائے۔ سَتِّجَ ساچا مارگ لایا۔ سچ سچ سچ وِچ جگت ورتایا۔ بے گھاں ہتھ ٹھوٹھا پھڑایا۔ پربھ ابناشی چنہاں بھلايما۔ در در منگن بھلکھ نہ پایا۔ چار گنٹ پربھ ساچے اپنا کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ چار ورن پربھ جوت جگائے۔ جوت پربھ میل ملائے۔ جگت مُکت دا بھید گھلائے۔ وڈ داتا گن ندھان اپنا جائے نام جپائے۔ بھبوکھن کوں نین، اپنا جائے بھید

گھلائے۔ کھول دیوے پربھ تِچا نئین، جو چل آئئن سرنائے۔ سادھ سنگت پربھ دیوے ساچا لہن، پہلی ماگھ جو درشن پائے۔ آؤ آؤ فلنج چو پربھ در آؤ۔ ساچی جوت کل پرکاش، بھرم بھلکھی سارے لاہو۔ ہنگنا روگ کراو ناس، بھانڈا بھرم بھناؤ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوچھ سرُپ درشن پاؤ۔ سادھ سنگت پربھ بلہار۔ دوس رین کرے منگلاچار۔ آتم دیوے پربھ سوہنگ ساچا ووہار۔ ایکا جوت دھرے وِچ مُرار۔ جھرنا جھرائے پربھ امرت میگھ وِچ آتم دھار۔ ساچا شبد ساچی دھن، پربھ اُبجاۓ دھنکار۔ ساچا پربھ وڈ گن داتا، سادھ سنگت کل جائے تار۔ گر سنگت بنائے بھین بھراتا، ساچا شبد دیوے بھنڈار۔ سنجگ کرائے سرب ایکا ذاتا، دُسر کرے پربھ خوار۔ ایکا بخشے پربھ چرنی ناتا، ایکا کرے جوت آکار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچا شبد دھرے وِچ سنسار۔ سادھ سنگت من وچے ودھائی۔ پربھ ابناشی جوت پر گٹائی۔ نیتزپیکھ گر سکھ ساچے آتم ترپتاً۔ جو کل ورتے لینا ویکھ، ساچا پربھ رہیا سنائی۔ جھوٹھا مٹائے اڈمبر بھلکھ، سوہنگ ساچی نیما چلائی۔ بھگت جناں پربھ لکھائے ساچے لیکھ، سوہنگ ساچا شبد جو رنسا گائی۔ ساچے سنت لگائی ساچی میخ، مستوانا سچ دھام اُبجاً۔ فلنج چو رہے ویکھا ویکھ، نظر نہ آوے پربھ رگھائی۔ نہ کوئی رہے مسائک شخ، ساچی جوت پربھ پر گٹائی۔ مٹائے وید پُران بنے انیک، ایکا ساچا شبد چلائی۔ چار ورن پربھ بخشے ایکا ٹیک، ساچی مت جگت وسانی۔ سوہنگ شبد چلائے ساچی دیگ، چار ورن آتم ترپتاً۔ امرت بخشے پربھ ساچا میگھ، گر سکھاں آتم شانت کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ لکھت لکھائی۔ سادھ سنگت پربھ در مان۔ پتت پالی چرنا لاغ سرب تر جان۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ آتم مارے باں۔ موڑ کھنڈھ انجان در آئے ہوئن چڑھ سکھڑ سُجان۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچا دیوے نام گُنی ندھان۔ ساچے پربھ سچ نام دوایا۔ ہوئے ممتاز روگ گوایا۔ ایکا شبد آتم اُبچایا۔ آتم سکھ پربھ وِچ دیہہ وسایا۔ اُترے بھکھ سادھ سنگت پہلی ماگھ پربھ درشن پایا۔ بے کھ ہوئے فلنج چو پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ ایکا جوت پربھ الکھ، الکھ الکھ لکھایا۔ مدرا ماسی

پربھ کینے وکھ، نرک نواس رکھایا۔ بے مگھ چیو اگن جوت جلائے جوں لکھ، ویلے انت بھسم کرایا۔ سر شست سبائی ہوئی سقہ، سوہنگ شبد نہ رنسنا گایا۔ ویلا گیانہ آوے ہتھ، بے مکھاں وقت گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، پر گٹ جوت لفجگ، پہلی ماگھ سادھ سنگت مان دوایا۔ سادھ سنگت تیرا سچ دربار۔ دھری جوت نہ لکنک او تار۔ دھن دھن گر سکھ جو آئے چرن دوار۔ سُپھل کرائی مات لکھ، آتم گیا ہنکار۔ آتم اترے ساری بھکھ، پر گٹ آیا نین مُندھار۔ سادھ سنگت سد سکھنا شکھ، مہاراج شیر سنگھ دیوے درس جوت سروپ ایکنکار۔ جامہ دھار نہ لکنک ویچ مات دے آیا۔ اندلوک بر ہم لوک شولوک بیکنٹھ نواس تھایا۔ ساچی کر جوت پر کاش، مات لوک پربھ جامہ پایا۔ سادھ سنگت پربھ ہر دے واس، ساچا پربھ جس رنسنا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ جوت پر کاش، اپنا بھیو ٹھلایا۔ سادھ سنگت پربھ سد و سیر۔ انکال لفجگ کرے نبیرا۔ کرم مار کر خوار، چار لکھ بیتی ہزار پربھ ابناشی چکایا ڈیرہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ سادھ سنگت تیرا جائے بیٹھ بیڑا۔ پہلی ماگھ دوس وڈبھاگا۔ بے مگھ سویا گر مگھ جاگا۔ پربھ ساچے دی چرنی لاگا۔ جھوٹھی کایا نہ لاگے داغا۔ ساچا شبد پربھ ابجاوے ساچا راگا۔ اند دھن اپجاۓ وجائے ساچا واجا۔ مہاراج شیر سنگھ سادھ سنگت تیری رکھے لا جا۔ سادھ سنگت پربھ بھئے بنوالی۔ ویلے انت ہوئے رکھوالی۔ گر مگھ ساچے پربھ بنیا ساچا پالی۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، دو جہانال والی۔ جامہ دھار پربھ گردھار، دُشت دُوت پربھ سرب سنگھارے۔ ایکا دُآ پربھ بھو نوار، ساچی جوت کرے مات آکارے۔ آتم دیوے چرن پیار، دسے پربھ نین مُندھارے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سادھ سنگت سدا بلہارے۔ سادھ سنگت پربھ سُرت دوائے۔ سادھ سنگت پربھ آتم میل گوائے۔ سادھ سنگت پربھ سچ سچ ورتائے۔ سادھ سنگت پربھ ساچا، ہوئے ممتا ناس کرائے۔ سادھ سنگت پہلی ماگھ مہاراج شیر سنگھ حکم سنائے۔ پہلی ماگھ پربھ حکم سنایا۔ سٹنگ ساچے مگھ رکھایا۔ سٹنگ ورتے جو پربھ ورتایا۔ گر مگھ ساچے اک نہ دسن دو، پربھ ابناشی بھید ٹھلایا۔ سادھ سنگت نہ بے مگھ ہو، ویلا

انتکال کل آیا۔ پربھ سوہنگ دھاگے لئے پرو، گرمکھ ساچے مala کنٹھ بنایا۔ آتم چھڈ جھوٹھا دھرو، ویر ورودھ ودھایا۔ گرمکھ ساچا جگت نرموہ، پربھ ساچے چرن پیار رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سُتگر ساچا راگ سنایا۔ سادھ سنگت پربھ در پروان۔ سچا شبد سچا فرمان۔ نندک دُشٹ نہ پربھ در پان۔ گرمکھ ساچے گر سنگت اکھوان۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا دیوے شبد نشان۔ سادھ سنگت تیرا ساچا روپ۔ مہما تیری جگت انوپ۔ لکھت لکھائے پربھ وڈ بھوپ۔ ساچی جوت ٹکائے ونج سَت سرُوپ۔ مہاراج شیر سنگھ کرے پرکاش ونج آتم دیہہ اندھ کوپ۔ آگیان اندھیر پربھ چکایا۔ ساچا دیپک دیہہ جگایا۔ سوہنگ ساچا شبد ونج وسایا۔ پون سروپی سواس چلایا۔ سواس سواس سواس پربھ سوہنگ اُبجايا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ساچا حکم سنایا۔ سادھ سنگت تیری ساچی ریتی۔ ایکا بخشے پربھ چرن پریتی۔ جھوٹھی سرِشت ہوئی گریتی۔ گرمکھ ساچے پر گٹ جوت پربھ پر کھی نیتی۔ برداھ بال جوان اُدھارے پربھ آتم سیتل کیتی۔ جوت جگائے اگم اپارے گر سکھ آتم رہے اتیتی۔ ونج جھوٹھے محل مینارے مہاراج شیر سنگھ سچ چلائی ریتی۔ ساچا پربھ شبد لکھندا۔ ساچا پربھ سدا بخشدنا۔ ساچا پربھ تیرا آتم توڑے جندنا۔ ساچا پربھ سادھ سنگت اُبجاوے پرماندنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھج مٹائے جھوٹھا دھندا۔ سادھ سنگت بھر تیرے تاجا۔ دیوے دات وڈ راجن راجا۔ پر گٹائے جوت نہ لکنک ونج ماجھا۔ جوت سروپی بھکھ پربھ ابناشی ساچا۔ شبد لکھائے درتاۓ پکڑ لیائے پربھ رانا راجا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری رکھے لا جا۔ سادھ سنگت پربھ دُکھ مٹائے۔ سادھ سنگت پربھ بھکھ گوائے۔ سادھ سنگت پربھ شکھ دوائے۔ سادھ سنگت پربھ بخانند اُبجاۓ۔ سادھ سنگت پربھ چرن سیو لگائے۔ سادھ سنگت پربھ اپنا بھید کھائے۔ سادھ سنگت پربھ ونج دیوی دیوی مان دوائے۔ سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیلا انت دئے دکھائے۔ سادھ سنگت پربھ تیرا روگ مٹا۔ سنت منی سنگھ شبد سَت کرا۔ دُکھ بھکھ پربھ سرب دئے گوا۔ گرمکھاں لیکھ ساچا

سنت سَتِّجگ گیا لکھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انتکال دئے کل بھگتا۔ سنت ساچے قلم چلائی۔ گر سکھاں دی بنت بنائی۔ مات لوک دیوے وڈیائی۔ سہنسر وِچ نام لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، واک بھوکھت سچ کرائی۔ بھوکھت واک پربھ اُبجایا۔ ساچے سنت شبد سنایا۔ ہوئے اٹنک پربھ لکھوایا۔ ایکا نام پربھ آتم رنگ چڑھایا۔ ساچا دان پربھ در منگ، سنت آتم سُن گھلایا۔ امرت آتم ورسے گنگ، پربھ امرت میگھ ورسایا۔ ٹکچ بیڑا گیا لنگھ، وِچ بھندال دیہہ تھایا۔ پربھ ساچے لایا ساچے انگ، وِچ مات جنمدوایا۔ ہوئے سہائی سدا انگ سنگ، ساچی جوت پربھ دے پر گٹایا۔ پربھ ساچے دا ساچا ڈنک، جگو جگ جگت وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، ساچا میل ملایا۔ ساچے سنت پربھ جنمدوا۔ ساچا جنم سَت کرا۔ ساچا بنس جگت اُبجا۔ و شنوں بنسی پربھ اکھوا۔ ساچی جوت پربھ دے جگا۔ نہ ہنک سر ہتھ ٹکا۔ ساچا تِلک پربھ دے لگا۔ سَتِّگر ساچا سَتِّجگ جائے بنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی لکھت جائے کرا۔ ساچے سنت پربھ جوت ٹکائے۔ ساچے لیکھ وِچ للاٹ لکھائے۔ جوت سروپی بھیکھ دھار پربھ وِچ مات دے آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، پہلی ماگھ سَتِّجگ ساچا لائے۔ سَتِّجگ ساچے تخت بھایا۔ پربھ ابناشی سر ہتھ ٹکایا۔ کروڑ تیتیس چرن لگایا۔ شو شکر بھیگتی لایا۔ جٹا جوٹ دھار کوئی رہن نہ پایا۔ ایکا بان سوہنگ پربھ شبد لگایا۔ ساچا مول شو تِر سوں پربھ ویلے انتکال ٹکچ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، ایکا نام جگت ترایا۔ شو شکر پربھ اپائے۔ ساچی جوت وِچ ٹکائے۔ ساچا شبد دیہہ وسائے۔ سُرت شبد میل کر، وِچ مات مان دوائے۔ اچرچ پربھ کھیل کر، ایکا دھن اُبجاۓ۔ ٹکچ جامہ دھار نہ ہنک، چار جگ دا بھیت گھلائے۔ چار جگ کئے بیت۔ سرشٹ سبائی ہوئی بھے بھیت۔ گر مگھ ساچے ماں جنم لیا جگ چپت۔ کر درس نہ ہنک، کایا ہوئی سپت۔ مہاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساچا، ساچی بخشے چرن پریت۔ ساچی پریت پربھ چرن لگاؤ۔ مدرماں منوں تجاو۔ سوہنگ ساچا شبد رنسا گاؤ۔ آتم بھکھ سرب مٹاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نجھ گھر واسی نجھ آتم پاؤ۔ مدرماں جس

جن تجایا۔ مل سادھ سنگت منگل گایا۔ مات لوک پر بھ مان دوایا۔ اوچو اوچ پر بھ ساچا اوچے در بھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ مدرا ماس جو جن آہاری۔ پر بھ ابناشی کرے خواری۔ بے مکھ جیو ہوئے نر ناری۔ مائس جنم گئے کل ہاری۔ کل جگ لکھے لیکھ دُشت دُراچاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت کرے خواری۔ ویلے انت پر بھ خوار کرائے۔ چار گنٹ ہاہاکار مچائے۔ شبد مار کر خوار، چار گنٹ وہیر کرائے۔ سوہنگ شبد مار کر، کل جگ جیوال دئے رُلائے۔ در در پر بھ خوار کر، نر ناری سرب بھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکائے۔ کل جگ انتم کرے خواری۔ پیتاں تائیں چھڈ جائی ناری۔ کل جگ جیوال مت گئی ماری۔ و بھاری ہوئن خوار کوار کنیاں پت اُتاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی مار سر شٹ پر بھ ماری۔ شبد مار پر بھ جگت کرائے۔ گھر گھر اگن جوت لگائے۔ در گھر پر بھ سرب تجائے۔ گر مکھ ساچا سچ گھر بیٹھ، پر بھ ابناشی رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کل جگ بھانا سست ورتائے۔ کل جگ جیوال انت ولاؤنا۔ دوس رین نہ ملے سونا۔ مایا دھاری در در بھونا۔ کرے خواری نہ کلت پر بھ اکھو اونا۔ سادھ سنگت پر بھ سد بلہاری، پر گٹ جوت درس دکھاونا۔ خوار خوار کرے پر بھ خوار۔ مار مار پر بھ شبد مار جگ مار۔ ہاہاکار کرائی دُشت دُراچارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سچ شبد ورتارا۔ سچ شبد پر بھ ورتائے۔ سادھ سنگت پر بھ بِدے سمائے۔ بے مکھ جیوال انتکال مت اُٹھی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، اچرن کھیل رچائے۔ کل جگ کیا پر بھ اچرن کھیلا۔ گر کھاں پر بھ کیا میلا۔ ساچا بنیا سادھ سنگت سجن سہیلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ کرائے ساچا میلا۔ کل جگ تیرا لتھے چیر۔ چار گنٹ پے جائے وہیر۔ کوئی نہ دسے اولیا پیغمبر پیر۔ اٹھسٹھ پر تھ پر بھ کچھ وکھائے نیر۔ سوہنگ ساچا بان، چار گنٹ پر بھ لگائے تپر۔ سادھ سنگت ویلے انت، پر بھ ساچا کٹے تیری بھیر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سر شٹ سبائی جائے پیر۔ سر شٹ سبائی پر بھ پڑائے۔ کل جگ الٹی لٹھ گڑائے۔ بھٹھ بھٹھ بھٹھ، بے مکھ جیو بھٹھ

کرائے۔ ہٹھ ہٹھ ہٹھ، سادھ سنگت پربھ ہٹھ رکھائے۔ ویلے انت اخیر، پربھ ساچا بُنگیں اکٹھ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی کل ورتائے۔ ساچے پربھ کرم کماونا۔ اپنا کھیل آپ کراونا۔ کلسیں جائے چرن لِکاؤنا۔ ساچا پلنگ سیس اٹھاؤنا۔ چار گُنٹ وہیر پاؤنا۔ سادھ سنگت بجے بجے جیکار کراونا۔ گر سکھاں پورن گھال، اپنا تج وکھاؤنا۔ سنگھاں بیٹھ کر پربھ چھتر سیس جھلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلا وقت سہاؤنا۔ ساچا پربھ کل ورتائے۔ سادھ سنگت پربھ دے سنائے۔ ساچا پربھ جن بھگتاں بھید کھلائے۔ پربھ ساچا بردھاں بالاں پورن آس پُجائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا وقت سہاء۔ ساچے وقت سچ پربھ آیا۔ گلگ اپنا کاج رچایا۔ ساچی جوت ماجھ پر گٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھرم بھلکھیے جگت بھلایا۔ بھرم بھلکھیے جگت بھلایا۔ اپنا بھیت پربھ لئے کھلا۔ اپنا ویلا پربھ لئے سہا۔ کلسیں لئے چرن لِکا۔ گر مکھ ساچا گر سکھ ساچا چیت سنگھ در ساچا دھام دئے اُچا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَتْجَك بنت جائے بنا۔ ساچی رچنا جگت رچائے۔ گھنک پُری پربھ مان دوائے۔ انتکال گلگ سرب ملچھ نش کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اُجاڑ ما جھا پھیر وسائے۔ ساچا حکم سچ لکھاؤنا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، نہ گھنک چرن گھنک پُری ونج پاؤنا۔ ساچا دھام ساچے رام گھننیا شام سَتْجَك پھیر پر گٹاؤنا۔ نہ گھنک ایہہ ساچا کام، جوت سروپی ونج مات کماونا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْجَك ساچا، ساچا گھر پھیر وساؤنا۔ ساچا بچن ساچا گن۔ ملیچھاں مارے پربھ چُن چُن۔ جودھے ابھارے پربھ آتم اُبجاوے ڈھن۔ ڈشٹ سنگھارے ڈڈ داتا کرے ڈڈ گن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ چرن لگائے چُن۔ رنگ رنگ پربھ رنگ چڑھائے۔ رنگ رنگیلا مادھو کل جوت پر گٹائے۔ گر سکھ مانگ ساچی منگ، ساچا پربھ در بھچھیا پائے۔ مات لوک نہ ہوئے ننگ، شبد چوی پربھ تن پہنائے۔ ساچا پربھ لگائے انگ، آتم جوت ڈگمگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ سرب جناں پربھ آسا پوریا۔ سادھ سنگت پربھ لائے ڈکھ

وسوریا۔ ساچی دھن اپجاوے پربھ انخد توریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب کلا بھرپوریا۔ سرب کلا پربھ بھرپورا۔ پربھ ابناشی سنتگر سورا۔ ٹھجگ جامہ دھارے، وڈ داتا وڈ سورا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت تیرے سدا حضورا۔ سادھ سنگت پربھ سدا حضور۔ پرگٹ جوت نہ گھنک، ساچی بخشے چرن دھوڑ۔ مان دوائے مات لوک، آتم رنگ چڑھائے گوڑھ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، راجہ رانیاں پائے جوڑ۔ شبد مار پربھ جگت بندھایا۔ رانیاں مہارانیاں پربھ پکڑ اٹھایا۔ واسی پری گھنک، ساچا دھام پر گھنک وسایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا حکم سنایا۔ راؤ راؤ پربھ راؤ جگائے۔ مایا دھاری سرب پلٹائے۔ ساچا پربھ رنکاں لئے گلے لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ بنک دوار سہائے۔ رنکاں ویچ پربھ سدا سمائے۔ نیچو پیچ پربھ اکھوائے۔ اوچو اوچ پربھ گرگھ بنائے۔ سوچو سوچ سوچ، پربھ آتم سوچ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جیو جنت سرب ویچ سمائے۔ ایکا جوت سرب جیو جنت۔ جوت سروپ سمائے پربھ بھگونت۔ جانے بھید گرگھ ورلا سنت۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب بنائے بنت۔ جیو جنت پربھ بنت بنائے۔ مات گرگھ پربھ ہوئے سہائے۔ پون سروپی سواس چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب تھائیں ہوئے سہائے۔ مات گرگھ جیو تھایا۔ ٹھجگ مایا بھرم بھلایا۔ مدرا ماس رسن آہار بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بے گھاں منوں بھلایا۔ بے گھاں پربھ من ڈلائے۔ گر سکھاں پربھ دھیر دھرائے۔ بے گھاں پربھ جگت بھلایے۔ گر سکھاں پربھ ساچے مارگ لائے۔ بے گھاں پربھ دس نہ آئے۔ گر سکھاں پربھ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ بے گھاں مگھ نکلے ہائے ہائے۔ گر مگھ ساچے رنسا بچے بچے جیکار کرائے۔ بے مگھ جیو پربھ وہندے وہن وہائے۔ گر مگھ ساچے بانہوں پکڑ تراۓ۔ بے گھاں ملے نہ درگاہ تھاں۔ گر مگھاں پربھ بیکنٹھ نواں رکھائے۔ بے گھاں دھرم راج دے سزاۓ۔ گر مگھاں پربھ ویچ بیان بٹھائے۔ بے گھاں پربھ لکھ چراسی جوں بھگلتائے۔ گر سکھاں پربھ جوت میل ملائے۔ بے مگھ جیو جگ سد آوے جائے۔ گر مگھ ساچا جوت سروپ، ویچ جوت

وسمائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کرپا کرے گر سکھ ساچے ماں جنم دوائے۔ گر سکھاں پربھ جوت ملا۔ اپنے ویج پربھ لئے سماء۔ جوت سروپی جامہ ویج مات پربھ لئے پا۔ گر سکھ ساچے بھگت جن، پربھ پھیر لئے پر گٹا۔ ماں جنم پربھ مات دے، پربھ چرنی لئے لگا۔ جگاں جگاں دے ویچڑے، پربھ ساچا پکڑے بانہہ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سب تھاں ہوئے سہا۔ ساچے پربھ جامہ دھاریا۔ پاربرہم اپنا روپ آکاریا۔ نزہاری نزویر جوت سروپ پربھ نزہاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی بھیکھ آکاریا۔ گر نانک ایہہ اوٹ رکھائی۔ دیلے انت کل کلنخہ ہوئے سہائی۔ گر گوبند ایہہ بچن لکھائی۔ نہ کنک تیری سرنائی۔ نہ کنک جگت پربھ آئے۔ لکھت لیکھ بیج ورتائے۔ مان تان گر گوبند رکھائے۔ جامہ دھار گھنک پُر گر ارجن شبد سست کراوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگ جگ مات ویج آئے۔ ساچی جوت کل او تاریا۔ جامے دس دس گر، نہ کنک تیرا نام چتاریا۔ لکھیا لیکھ پربھ ساچے دھر، شبد روپ پربھ میل ملا رہیا۔ بھید نہ جانے کوئی سر، کروڑ تینیس سد رنسا گا لیا۔ سادھ سنگت پربھ بیٹھے چرن جڑ، پربھ ابناشی درس دکھا لیا۔ فلنج پر گٹے گوبند گر، سادھ سنگت تیرے سر پھولن ورکھا لا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات پاتال آکاش تین لوک سادھ سنگت پربھ مان دوا رہیا۔ سادھ سنگت پربھ مان دوا یا۔ ساچا در دربار گن گندھر ب پربھ چرن بہایا۔ ساچا شبد گن ندھان رنسا گایا۔ سادھ سنگت کل بیٹھی چرن دھیان، پربھ ابناشی سیو کمایا۔ مات لوک ہویا میل بھگت بھگوان، پربھ ابناشی سر ساچے چھتر جھلایا۔ گر سکھ ہوئے چتر سُجان، مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ لکایا۔ گر سکھ ہوئے چتر سُجانا۔ ساچا پربھ آخر دیوے برہم گیانا۔ پہلی ماگھ در آئے کرن چرن دھوڑ اشنا۔ جوت سروپی نہ کنک فلنج پھریا جامہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت رمیا راما۔ رام رام رام پربھ او تارے۔ دوا پر جامہ دھار بنیا کر شن مرارے۔ فلنج پر گٹے جوت پربھ نین مُدھارے۔ جامہ دھار ویج پُری گھنک، سادھ سنگت تیری چیج سوارے۔ جوت سروپی لائے تک،

سادھ سنگت سو ہے پربھ چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ بے مکھاں مارے سوہنگ شبد کھنڈا دو دھارے۔ سوہنگ کھنڈا دو دھارے۔ سرِ شست سبائی کر جائے پار۔ چار گنٹ پے جائے ہاہاکار۔ سادھ سنگت پربھ جائے تار۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت تیرے بھر جائے بھنڈار۔ سنگر ساچا نہ کلکنک پورن نز او تار۔ زائن نز نز او تار۔ نر نجمن جوت جوت نر نکارا۔ پار برہم پربھ اپر اپارا۔ کرے بھیکھ اگم اپارا۔ بھرم بھلکیھے بھلایا سرب سنسارا۔ سادھ سنگت پربھ لائے لیکھے، چل آئے چرن دوارا۔ ہنکاریاں پربھ کڈھے بھلکیھے، در آئن کرن نیمسکارا۔ ساچی جوت پربھ ابناش ویکھے، مات لوک ہوئے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، سرب بھرے بھنڈارا۔ سوہنگ شبد تیری جیکار۔ دکھ بھلکھ گر سنگت جائے مار۔ آتم ساچا شکھ بھر جائے سرب بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، دیوے چرن پیار۔ ساچا پربھ جوت نر نجمن۔ پت پاؤن دکھ بھنجن۔ چرن دھوڑ ساچا محجن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت پر گٹائے تریلوکی نندن۔ جوت جگائے پربھ اپارے۔ ساچا لکھت لکھائے پربھ لکھارے۔ رکھی کیش گوردھن دھارے۔ ساول سندر کرشن مُرارے۔ بنت بنائی سرِ شست سارے۔ جوت سروپ پربھ سرب سمارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، ساچا شبد لکھارے۔ ساچا پربھ لکھت لکھا۔ ساچا پربھ سر امرت تھیہ جائے کرا۔ سنگھاں کلسیاں لئے اٹھا۔ نہ کلکنک پار بیاسوں چرن لئے ٹکا۔ حکم ورتاوے شبد چلاوے، لکھ ستر لئے چڑھا۔ شبد جناوے بھانا ورتاوے، ما جھا ملیا میٹ کرا۔ جھوٹھے چپو جھوٹھے داعوے، ٹکچک رہے بنا۔ بھانا ورتے پربھ ورتاوے، ٹکچک چپو کوئی جانے نہ۔ پیر بے تالے ہوئے بے حالے، ٹکچک چپوں خون پیاسی دھرتی مال۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، ساچا جام بے مکھاں موت دئے پلا۔ بے مکھاں پربھ جام پلا یا۔ گودی موت پربھ سوایا۔ مد ماسی کوئی رہن نہ پایا۔ جگت اُداسی پربھ لاهی مایا۔ تھر گھر واسی بھانا کل ورتایا۔ گھنک پُر واسی مہاراج شیر سنگھ ورتائے سو جو کوئی لئے شبد لکھایا۔ شبد لکھائے جگت جنائے۔ بے مکھاں پربھ پردہ پائے۔ در آئن جائے پت گوائے۔ پربھ ابناشی

ڈکھ دردِ ننای، اپنا بھید چھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ گھنک پُر واںی، ویلے انت ٹکچ چیو سرب بلائے۔ ساچے پربھ سَت کرم کماونا۔ لکھیا لیکھ سَت منی سنگھ سَت کراونا۔ پربھ ابناشی کپیا بھیں، ماجھا دلیں وِچ خاک ملاونا۔ وڈے وڈے جو نریش، سب تختوں لاہ بہاؤنا۔ جوت سروپ گرسکھ ساچے سدا پرویش، ساڑھے سینتی سال وِچ سماونا۔ مہاراج شیر سنگھ سدا دلیں، سادھ سنگت تیرا وقت کرے سہاؤنا۔ بے گھ جیوال کرم ہوئے مڑے۔ سرشٹ سبائی پربھ چبائی داڑھے۔ جوت سروپ پر گٹ جوت جھوٹھے چیو اگن جوت وِچ ساڑے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر تیرے ستگ اپجائے ساچے لاڑے۔ گرسکھ ساچا ستگ اپجانا۔ ساچا برہم گیان پربھ ردے اپجانا۔ گونت گنی ندھان پر گٹ درس دکھانا۔ جوت جگائی وِچ دیہہ مہان، اگیان اندھیر مٹانا۔ ساچا شبد سنایا کان، راگ دھن اپجایا۔ گرمگھ ساچے من جائے مان، پربھ ابناشی درس دکھایا۔ ٹکچ چیو بھلے انجان، دیلا انت ہتھوں گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بھرم بھلیکھا ڈاٹھا پایا۔ بھرم بھلیکھے پربھ سرب بھلانے۔ گیانیاں دھیانیاں پربھ دس نہ آئے۔ تیر تھہ اشنا نیاں پربھ آتم وکار چلائے۔ نت نت اٹھ پڑھن جو بانیاں، پربھ اٹھ مت کرائے۔ ٹکچ دیوے پربھ سچ نشانیاں، کوکر سوکر جوں پوائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ٹکچ چیوال رہیا بھلانے۔ ٹکچ چیو وڈ گیانی۔ آتم ہوئے جیو نادانی۔ دس نہ آئے پربھ کسے گنی ندھانی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، کچھ جوت گگن پاتالی کھانی بانی۔ ساچا پربھ جوت کھچائے۔ شکت کسے دی رہن نہ پائے۔ گپتا گیان ساچا دھیان گھر رکھائے۔ جامہ دھار نہ گھنک ٹکچ انتم دے مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا ایکا راہ چلائے۔ ٹکچ پوجا پربھ مٹائے۔ ایکا دو جا بھوچکائے۔ تیجا چو تھا کوئی رہن نہ پائے۔ پنجم وچ پربھ آپ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ستگ ساچا مارگ لائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، در رہے بلائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، آتم سکھ دوائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، ڈکھ دلدر نیڑ نہ آئے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، ساچی جوت پھیر جگائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پربھ، چن آئے جو سیس نوائے۔

ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، گرسکھ ڈکھیا کوئی رہن نہ پائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، سوہنگ امرت مگھ چوائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، امرت رس دیہہ چوائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، چرن پریتی ساچا راہ ڈکھائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، لکھیا کرم دے مٹائے۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، بھلیاں لئے بخشاۓ۔ ڈکھیاں ڈکھ نوار پر بھ، ساچا نور پھیر دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جیاں دی آس پُجائے۔ ڈکھیاں پر بھ ڈکھ نوارے۔ سوہنگ شبد رکھے آدھارے۔ امکا جیاں پر بھ در ڈر کارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کر کرپا پار اُتارے۔ ڈکھ درد دیہہ نواریا۔ کر کرپا پر بھ پار اُتاریا۔ ساچا نام پر بھ دے بھنڈاریا۔ ساچا کام کرے پر بھ کرتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرسکھاں ڈکھ نواریا۔ دوکھن دوکھ نوار پر بھ، در جو جن آئے۔ بھوکھن بھوکھ نوار پر بھ، جو در منگن آئے۔ سوکھن سوکھ ادھار پر بھ، آتم شکھ آپجائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت تیری آس پُجائے۔ آتم ڈکھ پر بھ نواریا۔ پورب کرم پر بھ وچاریا۔ مائس جنم ویچ کان سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ سادھ سنگت تیرا مٹے روگ۔ آتم جائے جھوٹھاروگ۔ پر بھ ابناشی دیوے درس اموگھ۔ سوہنگ ساچا شبد پر بھ دیوے جوگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا دیہی کٹے روگ۔ ساچا پر بھ دیا کماۓ۔ ڈکھی جیواں ہوئے سہائے۔ ساچا نور پر بھ شردھا پور جھولی پائے۔ پر بھ گن بھرپور، ڈکھ روگ سرب مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، اپنی دیا کماۓ۔ ڈکھ روگ پر بھ نواریا۔ ایکا جاپ تین تاپ کرے خواریا۔ پر گئے آپ پر بھ جوت سرُوپ کر آکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سرُوپ اگم اپاریا۔ ساچا پر بھ سچا سکدار۔ ورتے ورتاوے ویچ سنسار۔ آوے جاوے وارو وار۔ گلچ جامہ نہ کلنک لیا دھار۔ ویلے انت گلچ آئی ہار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ شبد مارے مار۔ انتکال پر بھ کل کرائے۔ بے مگھ چو وانگ دال دوپھاڑ کرائے۔ گرمگھ ساچے نام پر بھ رنسا دئے شناۓ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری دھیر دھراۓ۔ دھیر دھراۓ وڈ دھیرن دھیرا۔ پر بھ ابناشی وڈ پیرن پیرا۔

گرگھاں امرت مکھ چوائے۔ جوں بالک ماتا سپرا۔ آتم دکھ گوائے شانت کرائے سرپرا۔ مٹے روگ دکھ پرکاشیا۔ دیوے درس پر بھ ابناشیا۔ ساچا شکھ پر بھ در بھوگ، سادھ سنگت پر بھ سد رکھے واسیا۔ پر بھ ابناشی کٹے روگ، جو جن ہوئے داسن داسیا۔ داسن داس جو جن آئے۔ پر بھ ابناشی ساچی جوت ملائے۔ ساچی جوت ہوئے پرکاش، آتم اندر ہر ہے نہ کوئے۔ دیہی دکھڑے ہوئے ناس، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی دیا کمائے۔ کرے بینتی پہلی ماگھ۔ سویا ہردا جائے جاگ۔ ساچا پر بھ اپجاوے ساچا راگ۔ گرگھ ساچے آتم بھئے ویراگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی شبد لگاوے جاگ۔ ساچا شبد پر بھ چلائے۔ آتم وچ نواس رکھائے۔ جوت سروپی ساچا دیپ وچ دیہہ جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرت شبد دا میل ملائے۔ گر سکھ تیرا شبد میل۔ بخانند ویکھ پر بھ کا کھیل۔ پر بھ ساچی جوت کرے پرکاش، سوہنگ پائے ساچا تیل۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سدارنگ نویل۔ رنگ نویل آپ پر بھ، وچ ہر دے وسے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، ساچا بھید دسے۔ پر بھ کھول وکھائے تیری سرت، کرے پرکاش جوں رو سے۔ درمت میل جائے دھوت، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سچ ہر دے وسے۔ ساچا پر بھ جوت جگائے۔ گر سکھ تیرا تیجا نین گھلانے۔ بھل بھل بھل مدراماں ہتھ نہ لائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا کرم کمائے۔ جھوٹھی کایا پر بھ جوت جگائی۔ ساچا دیپک وچ دیہہ ٹکائی۔ سوہنگ نام وچ بتی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پون سروپی شبد چلائی۔ شبد سروپی پون ہلارا۔ گر سکھ دیوے موکھ دوارا۔ سدا سمیپت پر بھ بھتارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارا۔ آتم ہوئے جوت آکار۔ ہوئے جائے وچوں ہنکار۔ پر بھ ساچے دی پائے ساچی سار۔ کھول دیوے پر بھ دسم دوار۔ انحد شد اپکے دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا شبد بھرے بھنڈار۔ ساچا شبد سچ گیانا۔ ساچا پر بھ بھگت بھگوانا۔ ساچا پر بھ سوہنگ دیوے وڈ دانی دانا۔ آتم ہوئے جوت پرکاش، جوت جگے مہانا۔ اگیاں اندر ہیر جائے وناس، جن ہووے سگھڑ سُجانا۔ گرچن پریتی سچی رہر اس، دیوے

درس و شنوں بھگوان۔ ساچا پر بھ درس دکھائے۔ گریکھ سویا پر بھ باہوں پکڑ اٹھائے۔ پر بھ ابناشی پر گٹ ہویا، ساچا نام بھچھایا پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی دیا کمائے۔ ساچے نام سست وڈیائی۔ ساچے نام رنسا جپ فلنج چو پرمگت پائی۔ ساچا نام پورن کرائے کام فلنج چو بھل نہ جائی۔ ساچا نام گھنٹیا شام، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے کن شنائی۔ راگن راگ پر بھ راگ اُچجائے۔ سوانگی سوانگ پر بھ ساچا سوانگ رچائے۔ گریکھ ساچی رکھی تانگھ، پر گٹ جوت پر بھ درس دکھائے۔ پر بھ در منگ ساچی مانگ، سچ وست پر بھ جھولی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گریکھ کوئی بھل نہ جائے۔ ساچا نام پر بھ در پا۔ پر بھ ابناشی نہ دینا بھلا۔ آتم بھجھی دیپ پر بھ ساچا دئے جگ۔ امرت آتم ساچا رس، پر بھ مکھ دئے چوا۔ پر بھ ابناشی ہوئے وس، پر گٹ جوت دیوے درس دکھا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، رنسا سد چو گا۔ ساچا شبد ساچا گر منتر۔ دیوے پر بھ ساچا نرِ منتر۔ آد جگاد جگاد آد سدارِ منتر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گریکھ بنائے تیری بنتر۔ گریکھ چلے پر بھ کے بھاؤ۔ ساچا پر بھ سد لائے پاؤں۔ سوہنگ ساچا شبد رنسا سد گاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر بھ ابناشی گھر میں پاؤ۔ نام دان جس جن جانیا۔ پورن برہم برہم سر روپ پچھانیا۔ پر بھ ابناشی جوت سر روپ سکھ ساچا مانیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گریکھاں چلائے اپنے بھانیا۔ گر ساچا سد رنسا گا۔ پر بھ ابناشی سچا پا۔ آتم پر دہ لئے ہٹا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوچھ سر روپ دیوے درس دکھا۔ سوچھ سر روپ گریکھ ورلا جانے پر بھ رنگ انوپ۔ جوت نر بھن نہ کنک سست سر روپ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ شبد تیرا ساچا دوت۔ سوہنگ شبد گر دوت بنایا۔ سادھ سنگت دے وچ سمایا۔ ساچا فرمان دھر درگاہوں لے کے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انتکال مان دوایا۔ ساچا شبد چلے سواسا۔ سوہنگ جپ چو وچ ناسا۔ آون جاوں پر بھ کا واسا۔ سر شٹ سبائی جھوٹھا کھیل تماشا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ رنسا جپ رمیا رام۔ دیوے درس گھنٹیا شام۔ سوہنگ ساچا پر بھ

دویا نام۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا پور کرائے کام۔ آتم منا ہوئے پوری۔ گر سکھ سُرتی نہ رہے ادھوری۔ اُبچے جوت رکھے سَت سروُری۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، جوت سروپی نُورو نُوری۔ سانتک تیرا روپ سَت۔ پربھ ابناشی پاوے ساچی مت۔ شبد ادھار رکھاوے یت۔ ایک شبد چار ورن رکھاوے تت۔ چرن پریتی دیوے ساچے سُت۔ پاربر ہم پرمیشور اچت۔ بسنت روپ رہے تیری رُت۔ سَتگ جیو اپائے پربھ ساچے سُت۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، ساچی سُھائے رُت۔ سانتک سَت سَت ورتار۔ سانتک تیرا سَت دربار۔ سانتک تیرا روپ اپار۔ سانتک سُرتی شبد ادھار۔ سانتک روپ دھرے کرتار۔ سانتک سَتگ تیرا ادھار۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، چ سچ ورتاوے وِج سنسار۔ سانتک ساچا سَتگ ثالث۔ گر مگھ اپجاوے خالص۔ گر ساچے جیو پر گٹاوے لالس۔ لائق کوئے نہ کرے ماں۔ بھکھا جیونہ کوئے بلائے پربھ ساچا ثالث۔ مدرا ماس نہ کوئے رنسا لائے، پربھ سدار ہے نالش۔ پربھ ایکا رُت بنائے، مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب تھاں سماں۔ سانتک دیوے سَت وڈیائی۔ گر مگھ آتم پربھ سانت کرائی۔ سوہنگ ساچی دات پربھ جھولی پائی۔ سرب مٹائے ذات پات، چار ورن بنائے بھین بھائی۔ سَتگ بخشے ساچی کرامات، آتم سچ سچ ورتائی۔ سوہنگ شبد چلاوے ساچی گاتھ، گنٹ چار بجے جیکار کرائی۔ جامہ دھارے پربھ وِج مات، نہ کنک ناؤں دھرائی۔ گر در سُھائی ساچی رات، سادھ سُنگت رنسا ہر گن گائی۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، گر مگھ ورلے مت گت پائی۔ سانتک تیرا ساچا نُور۔ گر سکھ تن کر بھرپور۔ ساچی جوت اپجاوے نُور۔ پربھ ابناشی ایکا بخشے ساچا سَت سروُر۔ نہ کنک گر مگھ ہر دے وسے نہ جانو دُور۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، سرب کلا بھرپور۔ سانتک ورتائے سارنگ دھر۔ فلک ڈھری جوت او تار نز۔ سَتگ ساچا مات لوک جائے کر۔ ایکا شبد اپائے پربھ اپر۔ گر مگھ منگ ساچا ور۔ پربھ ساچے دی سرنی پر۔ چرن لاغ گر مگھ بھوجل تر۔ ویلے انت جم نہ آئن تیرے در۔ مهاراج شیر سنگھ سَتگر ساچا، ایک دسائے ساچا در۔ سانتک تیرا

نام رکھایا۔ چو جنت پر بھ سَت ورتایا۔ راجس تامس مگروں لاهیا۔ آلس نندر اپر بھ گوایا۔ جوت سروپی ساچا دیپک، گرسکھاں آتم وِچ جگایا۔ ساچا پر بھ سدا سمیپت، جھوٹھی کایا وِچ سدا سمایا۔ ساچا نام مہارس پیوت، پر بھ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ آد جگاد وِچ برہما دُگر مگھ ساچا سدا جگ چیوت، پر بھ ساچے لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُنجگ سَت ماندوایا۔ ساتنک ساچا سنت جن پائے۔ ساچے سنت پر بھ رہیا سمائے۔ وسامدی وسامد ہو جائے۔ آد جگادی شبد ناد دھن اُبجاۓ۔ راگ اُبجاۓ مادھو مادھی، پر بھ بھر کپاٹ گھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساتنک تیرا نام رکھائے۔ ساتنک تیرا رنگ رنگایا۔ مات لوک وِچ جنم دوایا۔ مدرا ماس مگروں لاهیا۔ سَت گن پر بھ سَت منایا۔ راگن راگ تیاگ، پر بھ سوہنگ ساچا راگ جنایا۔ بھگت جن کل گئے جاگ، پر بھ ساچے جد درس دکھایا۔ مات لوک وِچ پورن بھاگ، پر بھ ساچے دا درشن پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساتنک سَت ورتایا۔ ساتنک ورتے ہوئے نمانا۔ سُنجگ اُبجاۓ پر بھ گیانا۔ ایکا بُدھ رکھائے پر بھ پردھ بال جوانا۔ پر بھ آتم شُدھ کرائے، بخشے ایک آتم دھیانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اک کرائے راجا رانا۔ ساتنک تیری سردھا پُور۔ پر بھ ابناشی دیوے چرن دھوڑ۔ سوہنگ ساچا دان دے، پر بھ بھنڈارے کرے بھرپُور۔ مُکت جگت والی دو جہان دے، کر جائے دکھڑے دُور۔ نمانیاں پر بھ مان دے، مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچا بخشے نور۔ نمانیاں پر بھ مان دوایا۔ فلنج راؤ سرب مٹایا۔ سُنجگ تیری نیہہ رکھایا۔ راؤ رنک اک تھاں سمایا۔ اُبچ پیچ کوئی رہن نہ پایا۔ ساچے بھوپ سُنجگ ساچا مارگ لایا۔ ایکا شبد چار ورن پر بھ کرایا۔ ورن برن پر بھ میٹ وکھایا۔ ایکا بخشے نہ کلکنک چرن سرنایا۔ فلنج جامہ دھار نہ کلکنک جگت پت آیا۔ ساچا وجائے شد ڈنک، بے مکھاں کن^۳ منایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپی رچنا رچ۔ فلنج توڑے جوں ونگ کچ۔ اگن جوت جیو جائے مج۔ گرسکھ آتم پر بھ جائے رچ۔ گرسکھ سو جس ہر دے ہووے سچ۔ بے مگھ بے تالے در آئن جائے مج۔ مہاراج شیر سنگھ

پنکھ برہمندوار جماں - ۱

سَتْگُر ساچا، لکھت کرائے اپنی سچ۔ سچ سچ جگت ورتارا۔ سچ سچ پربھ بھرے بھنڈارا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، جوت دھرے نِرنکارا۔ سَتْگُر ساچا تیرا سَتْ ورتارا۔ جوت سروپ نہ کلناں کل لئے او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، سَتْ کرے ورتارا۔ سچ سچ پربھ جگت ورتائے۔ گرمگھ ہر دے شدھ کرائے۔ آتم بُدھ پربھ ساچی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، ساچا دھرم چلائے۔ سَتْگُر تیرا ساچا دھرم۔ چار ورن ہوئے ایکا کرما۔ کسے نہ ہووے کوئے بھرما۔ کوئے نہ دے چیو ادھرما۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، ایکا دیوے ساچی سرنا۔ ایکا سرنا پربھ رکھاؤ۔ گر سکھ ساچے سچ مت پاؤ۔ دُبھا میل منوں تجاو۔ آتم ہنکار سرب گواو۔ نِزویر پربھ نِزویر سکھ ہو جاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، ساچا بخشے ناؤں۔ ساچا پربھ نِزویر سمائے۔ نِزاہاری نِزادھاری پربھ آپ اکھوائے۔ وڈ سنساری جوت سروپ سرب رہیا سمائے۔ بھگت ادھارے جگو جگ پربھ جامہ پائے۔ شام مُراری ساول سُندر روپ وٹائے۔ پربھ گردھاری پر گٹ جوت نہ کلناں ناؤں دھرائے۔ گر سکھ تیری ہوئے کٹے بیماری، آتم ساچا گیان دوائے۔ دوس رین چڑھی رہے خُماری، سوہنگ ساچا پربھ جام پلائے۔ ایکا مان رکھائے پربھ نر ناری، جو جن آئے سرناۓ۔ ویلے انت نہ ہوئے خواری، پر گٹ جوت پربھ ساچا درس دکھائے۔ جوت سروپ دیوے جوت ادھاری، گر سکھ تیری ترکھا مٹائے۔ گر سکھ ورلا پربھ ناؤں وپاری، ور در منگ نام گھر لے جائے۔ بے گھ کلنج جیو ماں جنم گئے کل ہاری۔ سادھ سُنگت پربھ ساچے پیچ سواری۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، انتکال بھگت ادھاری۔ ساچے پربھ ساچی سرنا۔ چن لاغ گر سُنگت ترنا۔ انتکال جم ڈنڈ نہ بھرنا۔ جوت سروپ پربھ جوت ملائے دھرنی دھرنا۔ مدرا ماس جور سنی لائے، ویلے انت اپنا کپیا بھرنا۔ سوہنگ شبد جن رنسا گائے، مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، اپنی لائے سرنا۔ جگو جگ پربھ او تار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ جوت سروپ وچ سنسار۔ پربھ ساچے کی ساچی کار۔ مہاراج شیر سنگھ سَتْگُر ساچا، پورن نر او تار۔ سَتْگُر پربھ بھئے مہروانا۔ تریتا بھئے راما۔ کلنج دھرے جوت

پربھ بھگوانا۔ دوپر آئے گھنیا شاما۔ مہاراج شیر سنگھ کل پہریا جامہ۔ جگو جگ پربھ جامہ دھارے۔ بھگت جناں پربھ پار اُتارے۔ لیکھ لکھائے اپر اپارے۔ پربھ ساچے دی ساچی کارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چوتھے جگ لئے اوتارے۔ بھگت جناں پربھ پار اُتاریا۔ کرپا کرے آپ گردھاریا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت پار اُتاریا۔ نر سنگھ نزاں دشہ ہرناکش آن سنگھاریا۔ باون روپ دھار، پربھ منگن جائے بل دواریا۔ جوت سروپی بھیکھ کر، چار وید رسن اچاریا۔ جوت سروپ جگو جگ لے اوتاریا۔ جن بھگتاں پربھ ہوئے سہائی۔ جوں امبریک لاج رکھائی۔ چکر سدرش پربھ لگائی۔ دیوی دیو نہ ہوئے سہائی۔ اندلوک شولوک برهم لوک تجائبی۔ نہ کنک اوتار نر جگو جگ ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، مات جوت پر گٹائی۔ ساچا پربھ جگو جگ جوت جگائے ایک۔ جن بھگتاں رکھائے ایکا چرن ٹیک۔ جنک پربھ تاریا کیپنی بده بیک۔ نہ کنک اوتار نر جن بھگتاں لکھائے ساچے لیکھ۔ رانی تارہ پربھ مان دوائے۔ سادھ سنت وِچ منگل گائے۔ ہری چند دامان گوائے۔ سادھ سنت پربھ لاج رکھائے۔ جوڑی جوڑ کھڑا نو وکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جگو جگ جگت وِچ آئے۔ جگو جگ پربھ کی کار۔ نمانیاں پربھ جائے تار۔ بپ سدما آئے پربھ دربار۔ سنگھاسن چھوڑ آئے مُرار۔ چرن دھوڑ کرن نمسکار۔ دلدری نال کرے پیار۔ جوت سروپ نہ کنک جگو جگ لئے اوتار۔ بھگت جناں دے وڈیائی اپنا برد رکھے کرتار۔ نمانیاں پربھ مان دوائے۔ رابے رانیاں در دُر کائے۔ دریودھن پربھ محل بینار تجائبے۔ گھر پدر الون ساگ بھوگ لگائے۔ نہ کنک اوتار نر، گرگھ بھگی بھاگ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جگو جگ جن بھگتاں چیخ رکھائے۔ بھگت جناں پربھ دیوے دھیر۔ رکھے لاج پربھ وڈ پیرن پیر۔ وِچ سبھا مان رکھائے، دروپدی لتھے ناہی چیر۔ نہ کنک اوتار نر، جن بھگتاں مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سادھ سنت تیری کٹے بھیڑ۔ نام دیو پربھ آن ترایا۔ پر گٹ جوت پربھ بھوگ لگایا۔ گائے موئی جوائے، نام دیو دا چھپر چھایا۔ پربھ ابناشی پر گٹ جوت، بھگت جناں بس ہتھ

لکایا۔ بے دیو پر بھ لیکھ لکھاری۔ مستک ریکھ لکھی اپاری۔ اکھڑ پڑھ ہوئی پرتیت، ملیا پر بھ گردھاری۔ پاربرہم پرمیشور آخر کری جوت آکاری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آد جگاد تیری سکداری۔ بھگت جناں پر بھ آس پُجائے۔ آسا ننسا پر بھ پور کرائے۔ در آیاں پر بھ مان دوائے۔ گر سیوا پر بھ لیکھ لائے۔ جوں رویداں کسیرا بھیٹ چڑھائے۔ پر گٹ جوت پر بھ وچوں نیز مان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ بھگتن کا پر بھ سدا سہائک۔ بھگت و چھل پر بھ وڈ نائک۔ آخر اپجاوے سرب سکھدائک۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سدا سہائک۔ بھگت جناں پر بھ تارنہارا۔ سدھنا سین پار اُتارا۔ کبیر جلاہانہ ذات و چارا۔ ساچا پر بھ بھرے بھندارا۔ آد جگاد پر بھ ساچے کی ساچی کارا۔ ساچا پر بھ سدا سہائے۔ پت پاپیاں جائے ترائے۔ گنکا ساچا نام دوائے۔ ڈرمت میل سرب گوائے۔ ایکاراہ سچ دسائے۔ ولیے انت ویچ بیان بٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جگو جگ مان دوائے۔ ساچا پر بھ جس چتاریا۔ پت پاپی پر بھ پار اُتاریا۔ نرائی نر اجامل ادھاریا۔ پر بھ ساچے تیری ساچی کاریا۔ ولیے انت تیرا ہوئے سہاریا۔ پاپن پوتنا مان دوائے۔ بھگت جناں ویچ ناوں رکھائے۔ موہن منے مادھو پائے۔ پاپن ہوئے وس مگھ لائے۔ جوت سروپ جوت نرنجن، نہ ایہہ مرے نہ جائے۔ چپوال کارن جوت سروپ ویچ جھوٹھی دیہہ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد جگاد جگاد آد ایکارنگ سمائے۔ ساچا پر بھ سست داتارا۔ اوگن پر بھ نہ کدے و چارا۔ جو جن ڈیگے آئے دوارا۔ اجل مگھ کرائے ویچ سنسارا۔ پر بھ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ نہ لکنک نرائی نر اوتارا۔ نرائی نر نہ لکنک۔ سوہنگ شبد وجایا ڈنک۔ جوت ادھارے جامہ دھارے سہائے تھان بنک۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن آئے تارے رنک۔ پر بھ ساچے سنسا اُتارنا۔ ساچا شبد رسن اُچارنا۔ ہنکار نوار پر بھ دشٹ سنگھارنا۔ جامہ دھار گھنک پر، گلگ چپوال انت کراونا۔ سادھ سنگت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مان دواونا۔ گلگ جھوٹھی کھیل رچائی۔ اتھر بن وید پر بھ مان رکھائی۔ چار لکھ تھی ہزار پر بھ اودھ لکھائی۔

کرمان کارن پربھ انت کرائی۔ گلگرمی جپو ہوئے دُکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل ورتائی۔ وید اتھر بن مات ٹکا۔ گلگ رچنا لئی رچا۔ جوٹھ جھوٹھ پربھ جھولی دیوے پا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی پربھ مات دئے پر گٹا۔ جھوٹھا مارگ مات لوک پربھ کھیل دیوے رچا۔ دُشٹ دُراچار پربھ مت اپٹھی دیوے پا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا ناؤں دئے بھلا۔ ساچے پربھ ایہہ بنت بنائی۔ اُٹی مت سغل وِچ پائی۔ گو غریب ہوئے دُکھدائی۔ سُنے پکار آپ رگھرائی۔ مہاراج شیر سنگھ گلگ ساچے، پربھ جوت پر گٹائی۔ اللہ نور جگت اپایا۔ گلگ اُمت نبی بنایا۔ وِچ ہنکار وسایا۔ جھوٹھے رستے پربھ ساچے پایا۔ جپواں جتناں دے سزا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا کھیل رچایا۔ ساچی جوت پربھ جوت پر گٹائی۔ گر نانک دی جوت جگائی۔ پندرال سوچھی بکرمی لے لکھائی۔ مات مایا سرب تیاگی پربھ در منگن جائی۔ ساچے در گھر گر گیا، ساچی وست پربھ جھولی پائی۔ ساچا ویکھ پربھ آکار۔ جوت سروپی بٹھا نِزادھار۔ چار گنٹ جوت آکار۔ نانک گئے پربھ در دربار۔ سودُر راگ لیا اچار۔ پربھ ساچے دا درس اپار۔ واہوا ساچی سیو کمائی، جوت سروپ ہوئے ڈیال۔ ایکا نام دیباست کرتار۔ چار گنٹ گر ہنایا، گلگ جپونہ پائی سار۔ ایکا جوت پربھ جگائی۔ ساچا شبد گیان دوائی۔ ایکا دُھن انحد پربھ دے ہنائی۔ جوت نِرخج وِچ مات دے آئی۔ ستynam منتر درڑائی۔ چار ورن سمانے ایکا ذات، چار گنٹ پھرے دُھائی۔ گلگ جپونہ پچھن بات، اوچا کوک رہیا ہنائی۔ گلگ انت اندھیری رات، ویلے انت نہ کوئی سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ستynam منتر درڑائی۔ ستynam منتر درڑا کے۔ بھلیاں جپواں مارگ پا کے۔ ویلے انت جھوٹھی کایا جگت تجا کے۔ ساچی جوت نانک جائے انگد وِچ جگا کے۔ ساچا دھام پنڈ کھڈور جائے وسا کے۔ ساچی جوت نہ ہلنک، سدر کھے جوتی جوت ملا کے۔ انگد گر ایہہ کرم کمایا۔ موکھ گر گر کمھی اکھر بنت بنایا۔ ساچا راہ پھیر چلایا۔ گلگ جپواں بہہ سمجھایا۔ بے کھاں در پھیر نہ پایا۔ ویلے انت انتکال، وِچ جوتی میل ملایا۔ ساچی جوت پربھ امرDas

دھرایا۔ ساچی جوت امر جگائی۔ بردھ اوستھا پورن مت پائی۔ ساچا دھام جگت اُبجائی۔ چُراںی دیوے گیڑ کٹائی۔ ساچے دھام رچنا بنائی۔ ویدی گل انتم جوت پر گٹائی۔ ساچا بنس رام چند رگھرائی۔ سوڈھی بنس ملی وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ ایکا جوت پر گٹائی۔ امرDas ایہہ کرم کمایا۔ چُراںی کٹ تیر تھ بنایا۔ بے مجھ چیوال سار نہ پایا۔ در جائے دھرو کمایا۔ دھیاں بھیناں پت گوایا۔ پربھ ابناشی منوں بھلایا۔ گر در گر گھر ویسا گھر بنایا۔ بے مجھ چیوال انتکال سب دھاماں نشت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، سب ملیا میٹ کرایا۔ امرDas ایہہ دیا کمائی۔ سوڈھی بنس دیوے وڈیائی۔ رام داس وِچ جوت جگائی۔ ساچا گر دے سنائی۔ سر امرت دی نیہہ رکھائی۔ چار ورن آئے در بن بھیناں بھائی۔ گلچ بے مجھ چیوال سار نہ پائی۔ ساچی کار سچی سرکار دوس رین کمائی۔ جھوٹھی دیہہ انت چھڈ، آکار جوت جوت مل جائی۔ گر ارجن گر دربار پورن دے کرائی۔ جوت سرود پ پربھ لئے او تار، اپنے ہتھ کار کمائی۔ نظری آئے پربھ کرتار، گر ارجن بل بل جائی۔ کرپا کرے پربھ گر دھار، اگادھ بودھ دا بھیو گھلائی۔ جوت سرود پ سدا نزادھار، ساچی جوت دے جگائی۔ امر تسر بنایا سچ دربار، مات لوک ملے وڈیائی۔ پاپی چیو ہوئے دُشت دُراچار، گر کا پچن گئے بھلائی۔ ویلے انت آئی ہار، کلنکنہ دے سزائی۔ پچم گر ایہہ کرم کمایا۔ بھگت جناں وِچ بھایا۔ گیان بودھ گر در بنایا۔ شبد سودھ جگت راہ چلایا۔ بے مجھ چیوال انتکال کل بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ جامہ دھار، ویلے انت دئے کھپایا۔ ہر گوند گر دیا کمائی۔ دو جہاناں بنا داں۔ گلچ چیوال ہویا رکھواں۔ دیگ تیغ پربھ ہتھ اٹھائی۔ گلچ جی انت مر گئے خالی۔ پربھ ساچا بنا سچ بنوں۔ آئے رائے ہر رایا۔ ساچا رام نام وسایا۔ ایکا جوت پربھ جگایا۔ جگت پت گر اُبجایا۔ گلچ چیوال ڈورو واهیا۔ کام کرو دھ وِچ من وسایا۔ آئن در سیس جھکایا۔ ویلے انت پربھ دے سزایا۔ اپنی بنت رہیا آپ بنا۔ ہر کرشن وِچ جوت لکا۔ ساچی جوت پربھ جائے جگا۔ اٹھواں گر جائے سما۔ ساچا دھام دلی جائے بنا۔ پر گٹ جوت

نہکنک پھیر جائے وسا۔ اُٹھواں جامہ گر تجایا۔ بھرم بھلکھے جگت بھلایا۔ ساچا پر بھ نظر نہ آیا۔ جگت بھلکھ بہت ودھایا۔ تنغ بہادر گر چھپایا۔ بے مکھ جیوال دس نہ آیا۔ ساچے پر بھ ایہہ کرم کمایا۔ ڈبادیڑا مکھن ترایا۔ آپ اپنا آپ پر گلایا۔ فلنج جیوال بھاگ گئے جاگ، وِچ بکالے پر بھ جوت جگایا۔ بھلکھ پکھنڈی سب گئے بھاگ، ساچی جوت ہوئی رُشایا۔ گر مکھ ورلے گئے چرن لاگ، نام دان گر در تے پایا۔ جوت سروپی جوت پر بھ، جگو جگ وِچ مات دے آیا۔ تنغ بہادر دیا کمائی۔ سادھ سنگت ایہہ حکم سنائی۔ سرامت دا درشن پائی۔ ساچے گھر آ چرن ٹکائی۔ بے مکھاں ایہہ سار نہ پائی۔ ساچا پر بھ سچ در آئی۔ قفل لگائے سرب نٹھ جائی۔ سُتُنگر نوؤیں پاشا شبد سنائی۔ سرامت نوں سراپ دے، پنڈ ولے بھاگ لگائی۔ ایکا اوٹ نہکنک تیری رکھوائی۔ جامہ دھار پُری گھنک، پوری دے کرائی۔ سرامت جو پُجاري۔ ہوئے کل دُشت ڈراچاری۔ آتم بھرے ہنکاری۔ گر ساچے دی سار نہ جانی۔ ساچی مار شبد گر ماری۔ ویلے انٹکال کل ہوئے خواری۔ مہاراج شیر سنگھ سُتُنگر ساچا، سچ کرے ورتاری۔ گر گوبند پر بھ اُپجايا۔ ساچی جوت پر بھ جگایا۔ پُنے وِچ بھاگ لگایا۔ انند پر پھیر وسايا۔ دُشت دمن دا جامہ پایا۔ کٹھن تپیا گھال پر بھ ساچے دی سیو کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتُنگر ساچا، سرب تھاں ہوئے سہایا۔ فلنج ورتائے پر بھ ایسی مایا۔ ساچی کھیل کرے کرایا۔ ایکا دال دوپھاڑ کرایا۔ ایکا مات دو پُوت اُپجايا۔ ایکا ناتھ ذات الگ رکھایا۔ پر بھ ابناشی نہکنک اچرج کھیل رچایا۔ ایسا وقت جگت وِچ آیا۔ ملیچھاں تائیں پر بھ مان دوایا۔ ہندو دھرم دا نشٹ کرایا۔ گو غریب ذِنخ کرایا۔ دیوی کنیا پت گوایا۔ ڈکھیا جیو سرب ہلایا۔ گر تنغ بہادر دی سرنی آیا۔ ساچا گر ہوئے سہایا۔ پر بھ ابناشی جوت سروپ بھانا کل ورتایا۔ ساچے گر دیا کمائی۔ ہند دھرم دی لاج رکھائی۔ دلی جائے بوہ ڈکھ پائی۔ شاہ اور نگا دے سزا۔ ویلے انت سرب نٹھ جائی۔ ورلے گر مکھ ساچے سنت، گر سکھ گئے من ڈلائی۔ مایا تیری بڑی بے انت، تیرا بھید نہ لکھیا جائی۔ جوت سروپ جوت پر بھ، اپنے بھانے وِچ سمائی۔ شاہ اور نگے

کرم کمایا۔ ڈاڑھا دکھ گر تیغ بہادر پایا۔ آپ اڈول جوت سروپ ڈمگایا۔ گر سکھاں آچت ڈلایا۔ اٹھ بھج پلا چھڈایا۔ ساچے پربھ کرم وچار، ایکا شبد الایا۔ سنگ سکھا سب تج گئے، وِچ گر گرنٹھ لکھایا۔ سنا شبد طٹھا ہنکار، چرنی آئے سیس نوایا۔ متی سنگھ بیٹھ اڈول، آرا سیس دھرایا۔ دھن گر سکھ جس پائی سار، دیالا دلخ وِچ ابلایا۔ گر تیغ بہادر سیس دتا اُتار، اوڑنگے قہر کمایا۔ آپ اڈول بیٹھ رہیا نِزادھار، وِچ جوت میل ملایا۔ پربھ ساچے دی ساچی کار، جگو جگ وِچ مات کردا آیا۔ ستھج اُبجاوے سَت دربار، ساچا کرم کمایا۔ نہانیاں نہانیاں ہیت گر ساچے سیس لگایا۔ بے مگھ جیواں کل ساچا پربھ جھلایا۔ جائن گر دربار، کام کرو دھ ودھایا۔ نہکنک لے او تار، ساریاں نشٹ کرایا۔ ایکا جوت آکار، ساچے دھام دے جگایا۔ ساچا اُبچے در دربار، نہکنک چرن جا دی پایا۔ جس جن پربھ سیو کمائی۔ ساچے پربھ سُن پکار، مات لوک دیوے وڈیائی۔ ساچی جوت کرے آکار، اناتھاں ہیت جنم دوائی۔ واہوا دیوے رنگ کرتار، اپنی بنت آپ بنائی۔ حکم پائے گوبند گر پایا۔ ساچا بھید پربھ گھلایا۔ ایک شبد دھیان رکھایا۔ ساچی ڈھن پربھ اُبجایا۔ جوت سروپ جوت پربھ سر اپر ہتھ ٹکایا۔ مات لوک ساچے گر ساچا مگ چلایا۔ جوت سروپی جوت دھر، دسوال جامہ وِچ مات دے پایا۔ گر نانک ایہہ دیا کمائی۔ با بر دی ایہہ وڈیائی۔ سَت گل سر تاج رکھائی۔ ولیے انت پربھ دے کھپائی۔ اپنی بنت پربھ بنائی۔ گر گوبند پربھ دے اُبجائی۔ ملیچھاں بُدھ ہنکار کرائی۔ کرم دھرم سرب میٹ جائی۔ ساچے پربھ ساچی جوت کرے رُشنائی۔ اناتھاں ہیت پربھ چنڈی چمکائی۔ چنڈ پربھ چنڈ برہمنڈ وِچ نو گھنڈ ور جھنڈ بے سکھاں پربھ دیوے دنڈ۔ جوت سروپ جوت دھر، ساچی دات جائے جگ ونڈ۔ گر گوبند ایہہ کرم وچار۔ دکھیا ہو یا سرب سنسار۔ کھتری برائمن و لیش شودر کرن خوارا۔ ساچے پربھ ساچی بُدھ آپ رچی کرتار۔ جوت سروپ دھار کھیل کرائی اپر اپار۔ گر گوبند ایہہ کرم کمایا۔ چار ورن مان دوایا۔ اوچ پچ دا بھیو چُکایا۔ ایکا نام لیکھ لکھایا۔ ہنکار وکار سرب گوایا۔ جیو دکھیار پربھ گلے لگایا۔ ہنکاریاں تائیں پربھ دے سزا یا۔ پربھ

ساقے در ساچا شبد مات لوک اُپجايا۔ جوت سروپی جوت پربھ جگو جگ اپنا کھیل رچایا۔ دسم جوت ایہہ کرم کما۔ چار ورن سب چرن لگا۔ اورچ پنج دا بھیو مٹا۔ سکھی پر کھے ویلے انت آ۔ گر سکھ پورے اترے سو جن پنج پیارے لئے بناء۔ ستاراں سو چھپنچا بکرمی پہلی وساکھ دین منا۔ پہلی وساکھ ایہہ کرم کمایا۔ پنچھ خالصے جنم دوايَا۔ ساچا امرت گر بنایا۔ امرت روپ ہوئے وِچ سمايَا۔ ساچی جوت وِچ ملایا۔ اپنا کرم آپ کرایا۔ ٹھیک جیوال بھرم بھلايَا۔ جھوٹھے دھندے وِچ بھلايَا۔ گر مکھ ورلے وِچ سنگت میل ملایا۔ ساچا امرت پربھ ساقے اُپجايا۔ گر گوبند مہر کر، وِچ ساتک سست سمايَا۔ جھیراں چھپیمیباں نائیاں پربھ کیہر کر، پربھ جامہ شیر بنایا۔ مات لوک گر مہر کر، امرت مکھ چوایا۔ پنجم پیارے گر بناء۔ امرت دیوے مکھ چوا۔ ساچی دات پربھ جھوٹی دیوے پا۔ پنجاں وِچ پربھ رہیا سما۔ پنجاں دیوے پربھ وڈیائی، سچا حکم دیوے سنا۔ گر گوبند ساچا تلک دیوے لگا۔ گر مکھ ساقے گر پورے دا شبد کما۔ ٹھیک مایا دئے تجبا۔ گر دھرم دی ساچی ریتی ساچا دیوے مک چلا۔ ٹھیک جیو بھل چھڈ گئے ساچا راہ۔ نہ کلکنک ویلے انت پر گٹ جوت دیوے سزا۔ گر گوبند تیری وڈیائی۔ آپے گر آپے چیلا اکھوائی۔ ساچا مارگ جگت چلائی۔ امرت آتم سخ پربھ دکھیاں دکھ مٹائی۔ جوت سروپی جوت پربھ سرب وِچ رہیا سمائی۔ ساچا مارگ مات لگایا۔ سارا بنس وار رکھایا۔ دھرم دی بان گر لگایا۔ اناھاں ہیت سب کرم کمایا۔ در گھر سرب لٹایا۔ ایکا آن ایکا شان مکھ رکھایا۔ ٹھیک جیوال بھید نہ پایا۔ گر مکھ ورلے پربھ سرنی سیو کمایا۔ جوت سروپی جوت پربھ، جوت سروپ سد سمايَا۔ وار وار، بنس سب واریا۔ تار تار تار، نز دھناں پربھ تاریا۔ ہار ہار ہار، ٹھیک جیو پچن انت ہاریا۔ سار سار سار، پائے گر سکھ جس دیوے درس اپاریا۔ تار تار تار پربھ جائے تار، جو جن آئے چرن دواریا۔ جوت سروپی جوت پربھ دھرے جوت نز نکاریا۔ پربھ بنائی بنت اپار۔ دکھ بھکھ کرے خوار۔ جھوٹھا دلیس چھڈ گیا گر او تار۔ گوداوري چرن ٹکائے اپار۔ بیراگیاں توڑے ہنکار۔ بنائے بندہ دیوے تار۔ حکم سنائے آپ کرتار۔ دشائیں تائیں جائے

سنگھار۔ بھانا میں نہ آوے ہار۔ ور دتا ساچے گر او تار۔ گر گوبند دکھن جائے۔ جائے ندیڑ ڈیرے لائے۔ ساچا دھام پر گٹ کرائے۔ گمھی تیر جا لگائے۔ سچ نشان پٹ وکھائے۔ سرب جیاں دامان گوائے۔ اُبجے سو تھایں گر ساچا لکھت کرائے۔ پورن کیا انت ایہہ کام، انتم کھیل رچائے۔ انتم ویلا انت گر کریا۔ انگیٹھا صاحب نشان سی دھریا۔ چندن چکھا وِچ پر بھ وڑیا۔ سادھ سنگت ایہہ بچن کریا۔ ساچا گر در دربار دھریا۔ انتکال ٹھیک نہ ہکنک او تار ہوئے نریا۔ نہ ہکنک دی اوٹ رکھا۔ جوتی جوت گر گئے سما۔ ساچا بچن گئے لکھا۔ پر بھ جامہ گھنک پڑی وِچ لے پا۔ ویلا انتم آگیا، ساچا کرم پر بھ لئے کما۔ پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ، بے گھاں گیا مجھلا۔ گر آئے جگت اپدیسے۔ پر بھ آئے الٹائے جگت بھیسے۔ جوت سروپی سدا ادیسے۔ سار نہ پائیں برہما وشن ہیسی۔ ایکا جوت پر بھ نر نکار جوت سروپی ساچے بھیسے۔ مہاراج شیر سنگھ نر او تار، چار ورن کرے ادیسے۔ ساچی جوت پر بھ جگت ٹکائے۔ آپ اپنا بھید رہیا چھپائے۔ ٹھیک مایا بہت ودھائے۔ گر گھ ساچے پر بھ لئے جگائے۔ شام روپ پر بھ درس دکھائے۔ کاہن گھنیا نظری آئے۔ ساول سُندر بھیکھ وٹائے۔ جامہ دھار گھنک پڑ، بھاگ گھنک پڑی لگائے۔ گھنک پڑ او تار پر بھ دھریا۔ سنت منی سنگھ سرنی پریا۔ چرن لاگ ٹھیک تریا۔ تن من سیتل آتم ٹھریا۔ سوہنگ ساچا شبد رسن آہار کریا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچے جامہ گھنک پڑی وِچ دھریا۔ پر بھ ساچے لیا جگت او تار۔ تین لوک ہوئی بجے جیکار۔ ٹھیک چیو سُتے پیر پسار۔ گر گھاں ہوئی آتم اجیار۔ مُر نر آئے پر بھ دربار۔ پھل بر ساؤن بر کھا دھار۔ ایکا جوت جگی نر نکار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گھنک پڑی لے او تار۔ جگی جوت جگت نرالم۔ پر بھ بھلائی ساری عالم۔ سنت منی سنگھ ہتھ پھڑائی کالم۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، وڈ داتا وڈ سالم۔ ساچی جوت کرے آکارے۔ دیو دیو پاں کھڑے پر بھ چرن دوارے۔ در در پھرنا ہوئے خوارے۔ سنت منی سنگھ قلم لیکھ لکھارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گھنک پڑی لے او تارے۔ گھنک پڑ پر بھ جامہ دھارے۔ دیو دیو پاں پھرنا دوارے۔ ساچا

سنت ساچی مارے لکارے۔ نہ دیسے در نہ دربارے۔ دُکھی ہوئے پھر ان دُکھیارے۔ ارچا پُوجا پربھ پار اُتارے۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جامہ گھنک پُری وِچ دھارے۔ دیویاں آن پائی دہائی۔ سنت منی سنگھ در دُر کائی۔ وشنوں بھگوان تہادی سیو سرب چکائی۔ انتکال گلگج جامہ دھار، گھنک پُرپربھ ساری جوت کھچائی۔ کچے جوت پربھ جوالا۔ گلگج چپوا اتتم ہوئے مُنہ کالا۔ ساچا بان پربھ چلائے سوہنگ بانا۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گھنک پُری وِچ پھریا جامہ۔ دیوی دیو پربھ پونج ہٹائے۔ ساچا شبد آپ لکھائے۔ گنگا گوداوری پربھ نیر کھچائے۔ جوت سروپ پربھ جوت میل ملائے۔ گلگج دھام نہ کلنک ویلے انت سرب مٹائے۔ سُنگ ساچا شبد پربھ اُپجائے۔ جامہ دھار نہ کلنک ساچا ڈنک وجائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، کرم دھرم جگت چلائے۔ منی سنگھ پربھ رنسنا گائے۔ ہر ہر ہر، ساچا ردے سمائے۔ نز نز اوتار نر پربھ درس دکھائے۔ دھر دھر دھر، ایکا جوت پربھ دھر دکھائے۔ در در در، پربھ در در ساچا پائے۔ تر تر تر، مات لوک تر جائے۔ ڈر ڈر ڈر، راجہ رانیاں پربھ ڈر چکائے۔ کر کر کر پربھ کرپا کر، ساچی لکھت آپ لکھائے۔ بھر بھر بھر بھنڈار پربھ ساچے نہ کلنک بھر جائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پائے۔ ساچے سنت سچ سیو کمائی۔ اُچ پدوی پربھ درتے پائی۔ ساچا صاحب دیوے وڈیائی۔ لکھیا لیکھ گجت ورتائی۔ سادھ سنگت پربھ دے سنائی۔ بھل نہ جانا نہ کلنک ہوئے سہائی۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ویلے انت سُتیاں لے جگائی۔ سنت منی سنگھ شبد لکھاری۔ ساچا بھیو جوت ادھاری۔ دیوے دات نین مندھاری۔ گلگج چپوا لکھت لکھاری۔ جن بھگتاں پربھ پار اُتاری۔ پار برہم پربھ پرمیشور نہ کلنک اوتاری۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گھنک پُر کرے جوت آکاری۔ ساچے پربھ تیری ساچی کار۔ گرگھاں بخشے چرن پیار۔ ساچا شبد سچی دھنکار۔ ساچے سنت پربھ بھرے بھنڈار۔ ایکا دیسے اوذکار۔ چھتر جھلائے پربھ دے سیسے، دیسے جوت نرجن نر اوتار۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، ساچی جوت دھرے اپار۔ جگن ناتھ گوپال مگھ بھنی۔ پربھ ابناشی وڈ

دھن دھنی۔ جوت جگاوے سنت سنگھ منی۔ ساچی پریت پربھ چرن سنگ بنی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، دیوے دات وڈ داتا وڈ دھنی۔ وڈی دات پربھ وڈ دیوے۔ جوت سروپ الکھ ابھیوے۔ ساچا سنت سد رنسا سیوے۔ مان دوائے پربھ وِچ دیوی دیوے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب مٹاواے بھرم بھلیوے۔ سنت منی سنگھ جوت جگائی۔ سدھ بُدھ پربھ ساچی پائی۔ جھوٹھا آکار پربھ دے مٹائی۔ ساچا کیا آکار پربھ ساچی جوت پر گٹائی۔ لکھائے لیکھ پربھ وِچ سنسار، پربھ ساچی قلم پھڑائی۔ راجے رانے دتے تختوں اُتار، شبد مار پربھ کرائی۔ لکھیا شبد سنت اپار، نز بھئے ہوئے قلم اٹھائی۔ رکھے لاج آپ مُرار، سنت ساچے سر ہتھ ٹکائی۔ آیا انت لینا وچار، لکھت لکھی پربھ سنت کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ کر جوت آکار، اپنا بھیت دئے گھلائی۔ ساچا بھید پربھ گھلائے۔ لکھی لکھت پربھ بند کرائے۔ واک بھوکھت پربھ سچ کرائے۔ رانیاں مہارانیاں پربھ جائے مان گوائے۔ گرسکھ چوں بال انجانیاں، پربھ جائے مان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پر گٹ ساچی جوت ساچا دھرم کمائے۔ راجیاں پربھ مان گوایا۔ غریب نواز ایہہ کرم کمایا۔ ایکا ایک انک ایکارنگ کرایا۔ ایک سوہنگ ڈنک پربھ گنٹ چار وجايا۔ ایکا جوت تنک وِچ سرب سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی کھیل رچایا۔ ساچے پربھ وچ دھیانا۔ انت نہ پایا وید پُرانا۔ بے انت بے انت، سرب لکھانا۔ ایکا جوت اکنت پربھ بھگوانا۔ جوت سروپ سرب و سمنت، روپ رنگ نہ کسے پچھانا۔ بھیونہ پائے چو جنت، پربھ ساچے وِچ کیا ٹکانا۔ شبد لکھائے پربھ اگنت، جوت سروپی پربھ پہریا باند۔ فلک ویلا آئے انت، پربھ ساچے ساچا کھیل رچانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب دا مان گوانا۔ مان سرب دا پربھ گوائے۔ ایکا نام جگت دھراۓ۔ راجیاں رانیاں ڈن لگائے۔ حکم نامے جو سنت لکھائے۔ پربھ ابناشی کڈھ وکھائے۔ جو ٹھیٹھوٹھے پربھ بھن وکھائے۔ بے مگھ موٹھے رہے مگھ چھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی کھیل رچائے۔ پہلے شبد پربھ لکھایا۔ راجے رانیاں پربھ حکم سنایا۔ والی دو جہاں وِچ

گھنک پُری دے آیا۔ انت توڑے پربھ ابھمان، جو آخرم وِچ رکھایا۔ جو جن چرنی ڈگے آن، پربھ دیوے مان سوایا۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے دان، چار ورن دیہے وِچ اپجایا۔ سو جن ہوئے چتر سُجان، پربھ ابناشی جس درس دکھایا۔ ٹلچ چیواں ملے مان، پربھ ابناشی سرنی آیا۔ دیوے درس وشنوں بھگوان، جوت سروپ پرگٹ نہ کنک ناؤں رکھایا۔ ٹلچ جامہ دھار، گھنک پُری پربھ بھاگ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت سروپی پربھ کھیل رچا۔ بنت بنائے آپ پربھ، جھوٹھی سرشی اپا۔ جوت سروپی آکار کر، مایا روپی دے سزا۔ ساچا جگت وہار کر، ٹلچ انت دئے کھپا۔ ایکا جوت ادھار دھر، سوہنگ ساچا شبد دئے چلا۔ چار ورن پربھ ایکا دربار کر، اُوچ پنج دا جائے بھیکھ میٹا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جوت سروپی بھیکھ جائے ورتا۔ جو ورتے سو پربھ لکھاوے۔ ٹلچ ویلا انتم آوے۔ پربھ ابناشی جوت پر گٹاوے۔ جوت سروپ وِچ سکھ سماوے۔ اپنے بھیو ورلے گرمکھ جناوے۔ رانا سنگرور پربھ سرنی لاوے۔ والی ہند پربھ درس دکھاوے۔ چار ورن پربھ مان دواوے۔ ایکا اُوچ دربار نہ کنک دس آوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، اپنی کل ورتاوے۔ مستوانے چرن ٹکا۔ اپنے چرن پربھ لئے اٹھا۔ ساچا جائے کرم کما۔ لکھت لکھائے اگم اتحاہ۔ پرگٹ جوت نہ کنک پربھ ساچا بے پرواہ۔ چار ورن دکھائے چلاۓ ایکا راہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلچ جوت لئے پر گٹا۔ مستوانے جوت پر گٹا۔ سرشت سبائی پربھ لیکھ دئے لکھا۔ بھلکھی سرب دے، پربھ ساچا دئے گھلا۔ والی ہند چرن لاگ بھل لئے بخشا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت رہیا لکھا۔ بھانوا ورتے پربھ ساچے۔ جوت سروپی جائے راچے۔ گرمکھ ورلا ہر دے واچے۔ بے کھاں لگن جوت اگن طماچے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، شبد لکھائے سچو ساچے۔ مستوانے شبد لکھا کے۔ سرشت سبائی بھید گھلا کے۔ ٹلچ انت اخیر پربھ جائے کرا کے۔ سُنگ ساچی دھیر پربھ جائے دھرا کے۔ والی ہند پربھ سرنی لگے آ کے۔ پچھلی جائے بھل بخشا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سر رکھے ہتھ ٹکا کے۔ والی

ہند عرض گزارے۔ پربھ جائے جمن کنارے۔ سنت منی سنگھ تیرے نشان اپارے۔ دھرے چرن نرائن نر او تارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی کل ورتارے۔ والی دو جہان۔ جمن کنارے اترے آن۔ سادھ سنگت پربھ دوائے ساچا مان۔ ساچا شبد سَت ورتان۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا نہ کلنک وشنوں بھگوان۔ ساچی لکھت پربھ لیکھ لکھنیا۔ اپنا بھیت آپ کھلنیا۔ ورن چار اک کریا۔ سرِ شست سبائی چڑھائے ایکانیا۔ چار گُنٹ پربھ ایکا شبد چلنیا۔ ایکاراج ایکا تاج ایکا کاج سرب سرِ شست کریا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچے لیکھ لکھنیا۔ کنارے جمن ڈیرہ لونا۔ ساچا دھام پربھ بناؤنا۔ ساچا کام آپ کراونا۔ لکھنیا شبد سَت ورتاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، سب دا مان گواونا۔ والی ہند پربھ سرنی آئے۔ وڈ وڈ سیو پربھ چرن کمائے۔ سادھ سگت مان رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا شبد دے لکھائے۔ جائے آپ پربھ گردھار۔ ساچا لائے اک دربار۔ رنسا دیوے شبد اچار۔ ایکا جوت دسائے کرش مُرار۔ اٹھاراں دھیائے پربھ رنسا لئے اچار۔ چار وید چھ شاستر پربھ سرب دے منار۔ وید پُراناں باہرا پربھ آپ دساوے نزناک۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کھیل کرے اپار۔ سچ دربار پربھ لگائے۔ ساچا شبد آپ اُپجائے۔ دھر دی بان جگت چلائے۔ رنک راجان اک کرائے۔ والی ہند آئے سیس نوائے۔ ساچا کرم ساچا دھرم پربھ جائے چلائے۔ دکھیاں بُکھیاں پربھ جائے مان دوائے۔ آتم سکھیاں پربھ جائے شکھ وسائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا کرم جائے کمائے۔ بھارت ورش پربھ چرنی لا۔ ایکا ورن پربھ دئے کرا۔ تیر تھ تھ سرب مٹلا۔ ساچا مارگ دیوے جگت چلا۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ دیوے جھولی پا۔ وڈے وڈے گیانیاں پربھ دیوے حکم شنا۔ توڑے مان انکھمانیاں، پربھ دُشت لئے نوا۔ بخشے چرن دھوڑ اشناپاں، چار گُنٹ دُوت دئے بھجا۔ اُتر پُورب پچھم دکھن چار گُنٹ پربھ ڈنک دئے وجہ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی کھیل دئے رچا۔ چار گُنٹ پربھ دُوت پٹھائے۔ والی ہند سر ہتھ ٹکائے۔ سرب کھنڈ وچ حکم شنائے۔ نوکھنڈ پر تھمی پربھ ایک کرائے۔

ساقا مان ساقا تاں، پربھ اپنے ہتھ رکھائے۔ سوہنگ شبد پربھ مارے بان، عاقی کوئی رہن نہ پائے۔ چار گنٹ کرے پروان۔ ایکا ہو وے رنک راجان۔ ذات پات سرب میٹ جان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساقا، ساقچی جوت دھرے بھگوان۔ ساقچی دھن کدے ٹٹ نہ جائے۔ سویا چپ پربھ سرب جگائے۔ نہ کلناک ویچ مات دے آئے۔ ساقا کرم ساقا دھرم ویچ جلت چلائے۔ فلنج جھوٹھے بھرم پربھ نش کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنتگر ساقا راہ بتائے۔ بھارت ورش پربھ مان دوانا، اچرن کھیل پربھ پھیر کراونا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت ویچ روں دے جاؤنا۔ ساقا ڈنک چار گنٹ پربھ آپ جائے وجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھیکھ سرب میٹاونا۔ دیون کو پربھ ایک داتار۔ منگن کھڑے کوٹ دوار۔ مات لوک کرے سچ دربار۔ بھگت و چھل بھگت ادھار۔ جوت سروپ نہ کلناک نزاں نز او تار۔ ساقا پربھ خالی بھرے بھنڈار۔ ساقچی دات آپ دیوے کرتار۔ سادھ سنگت ساقا پربھ جائے تار۔ دکھ بھکھ پربھ جائے مار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساقا، سرب جناں دی پائے سار۔ دکھ دکھ پربھ دکھ کٹائے۔ شکھ شکھ شکھ آتم شکھ اپجائے۔ مکھ مکھ مکھ پربھ اجل مکھ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساقا، سرب تھاں ہوئے سہائے۔ گریکھ تیری ترکھا میٹائے۔ گر ساقا پورن آس کرائے۔ دیوے دات دان پربھ رگھائے۔ پُرکھ نِجن دیوے وڈ وڈیاۓ۔ ساقا نام انجن، پربھ دیوے نیتر پائے۔ ساقا چرن دھوڑ مجن، اشان دے پربھ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساقا، سرب جناں دا ہوئے سہائے۔ جن جن جن پربھ تارے۔ دھن دھن سو جن، جو چرن پربھ نمسکارے۔ من من من، پربھ توڑے من ہنکارے۔ کن کن کن، پربھ سوہنگ شد اپجاوے دھنکارارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساقا، خالی بھرے بھنڈارے۔ ساقا پربھ وڈ بھنڈارے۔ دیوے دات پربھ گردھارے۔ جو جن آئے چرن دوارے۔ چرن پریتی رنگ اپارے۔ پورن آس کرے مُرارے۔ دیوے دات وڈ سنسارے۔ دکھ بھکھ دی کٹے بیمارے۔ آتم دیوے نام خُمارے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تارے۔ ساقا

پر بھ دیا کمائے۔ کشنا پکھ اندھیر مٹائے۔ ساچی جوت وِچ دیپ جگائے۔ آتم بھو سرب چکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناب دی آس پجائے۔ پورن آس پر بھ کرائے۔ ساچی دات جھولی پائے۔ فلنج مايا نیڑنہ آئے۔ سوہنگ شبد سد اُپجائے۔ گرمگھ ساچا رسمی گائے۔ نہ کلناک او تار پر گٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرمگھ ساچے وِچ سمائے۔ ساچا پر بھ سجن سہیلا۔ سادھ سنگت کرائے ساچا میلا۔ اچرج کھیل پار برہم وِچ مات دے کھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد لکھاوے جوت پر گٹاوے بے گھاں ہتھ نہ آئے ویلا۔ بے گھاں پر بھ لیکھ لکھایا۔ مدراماں رسن لگایا۔ ساچے پر بھ ویلے انت دشٹ ملیچھاں کھپایا۔ گرمگھ ساچے کرپا کری بے انت، پر بھ امرت مکھ چوایا۔ دیوے مان وِچ سادھن سنت، نہ کلناک جس جن تیری سرنایا۔ ملے وڈیائی وِچ چیو جنت، مات لوک وِچ نام رکھایا۔ انت جوت ملانے جس بنائی بنت، پر بھ ساچے آون جان کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا بھانا آپ ورتایا۔ جو جن چلے پر بھ کے بھانے۔ آتم رنگ سدا جن مانے۔ ساچی دات دیوے بھگوان، سوہنگ شبد مہانے۔ آتم اُچھے برہم گیانے۔ پر گٹ ہووے والی دو جہانے۔ آتم جوت جگائے پر بھ مہانے۔ آون جان چکائے، جوت سروپ وِچ جوت ملانے۔ بیگنٹھ نواسی وِچ بیگنٹھ نواس رکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، در دربان بھانے۔ ایکا دھام بیگنٹھ بنایا۔ سادھ سنگت دا ڈیرہ لایا۔ ایکا جوت جگے رگھرا۔ جوت سروپی جوت پر کاش پر بھ، تین بھون کرایا۔ امرت ورکھے جوں میکھ سون، سادھ سنگت پر بھ آتم شانت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت پہلی ماگھ سادھ سنگت درس دکھایا۔ بیگنٹھ دھام دھام نیارا۔ پار برہم سد رکھے او تارا۔ جوت سروپی جوت آکارا۔ بیٹھے اڈول آپ نزادھارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ فلنج چونہ جانے پر بھ کارنگ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نزکارا۔ جوت نزکار جگت بلوئے۔ تین لوک پر کاش ہوئے۔ مات پاتال آکاش پر بھ ساچے دی ساچی سوئے۔ رگھپت رگھنا تھ جگو جگ اپنا بھیت گھلائے۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ٹھیک پر گٹ بے مکھاں رہیا سوائے۔ ساچے پر بھ ایہہ کرم کمایا۔ آپ اپنا آپ اُپایا۔ جوت سروپی اک پر کاش، تین لوک رکھایا۔ ایکا جوت پر بھ ابناش، نہ کدے مرے نہ جایا۔ سرب سرِ شٹ سد رکھے واس، مات لوک پر بھ سدا سمایا۔ جیو جنت پر بھ جوت نواس، ویچ وسے دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سرب گنたس، سادھ سنگت سب بھید گھلایا۔ سادھ سنگت پر بھ بھید گھلائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ دسم دوار پر بھ گھلائے۔ گر مکھاں پر بھ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سکھاں دیا کمائے۔ نہ کلکنک وڈی وڈیانی۔ وڈی دات گر مکھاں دوائی۔ سادھ سنگت پر بھ بھید گھلائی۔ اپنی جوت کل پر گٹائی۔ دیوے درس پر بھ رگھرائی۔ گر مکھ سویا پر بھ لئے جگائی۔ سُرت شبد دا میل کر، پر بھ دیوے درس رگھرائی۔ ٹھیک اچرج کھیل کر، ساچی نمسکار چرن کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، ساچی دتی بھگت وڈیانی۔ ساچا کرم پر بھ کرایا۔ بھگت جناں پر بھ درس دکھایا۔ تیجا نین پر بھ کھول وکھایا۔ جوت سروپی ساچا روپ پر بھ دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ٹھیک وڈ بھوپ، اپنے رنگ سمایا۔ گر سکھاں پر بھ درس دکھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ بے مکھ کوئی در نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد کمائے۔ ساچا پر بھ دیا کمائے۔ سادھ سنگت میل ملائے۔ ساچی مت پر بھ ویچ پائے۔ ایکا شبد رنسنا الائے۔ رین دوس دوس رین، پر بھ منگلا چار کرائے۔ دھن دھن گر سنگت، ہر ہر جس رنسنا گائے۔ آتم چاڑھے پر بھ ساچی رنگت، نام ٹھماری سادھ چڑھائے۔ گر مکھ ساچے پر بھ گلے لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دیا کمائے۔ سادھ سنگت پر بھ دیا کمایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ ایکا بخششے چرن دھیان، امرت آتم مکھ چوایا۔ ساچا مان ساچا تان نہ کلکنک رکھایا۔ توڑے مان گنی ندھان، آتم سدھ کرایا۔ پر بھ ابناشی جانی جان، و چھڑیاں پر بھ میل ملایا۔ دیوے دان پر بھ پُر کھ سُجان، ساچا نام دان پر بھ جھولی پایا۔ ایکا بخششے چرن دھیان، امرت آتم مکھ چوایا۔ ساچا اُپچے برہم گیان، اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ نہ کلکنک پتت پاؤن، کھیل اوڑا جگت چلایا۔ اچھل

اچھل اچھل پر بھو اڈول، سرشٹ سیائی ویچ مولا یا۔ سوہنگ ساچا دھر ترازو، سارا جگت تلایا۔ پر بھ ابناشی پر گٹ جوت، اپنا بھید جگت ھلا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہنکار نوارے جو در آئے بلایا۔ جو جن آئے در ہنکاری۔ آتم ہوئی جگت وکاری۔ مدرا ماس رسن آہاری۔ شبد مار پر بھ ساچے ماری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم لاءے سرب خماری۔ جو جن آئے ہوئے نہانا۔ ایکار کھے چرن دھیانا۔ پر بھ ابناشی پورن گیانا۔ دیوے دات پر بھ مہانا۔ ساچا نام بھگت بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی پہریا بانا۔ جوت سروپی جامہ دھار۔ جوت نر بھن ویچ سنسار۔ گرگھاں لئے کرم و چار۔ کچھ لیائے پر بھ ویچ دربار۔ باہوں پکڑ پر بھ جائے تار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، پر بھ ساچے دی ساچی کار۔ ٹھی گندھنہار دیالا۔ امرت بخشے سرب پرتپالا۔ ہوئے سہائی آپ رکھوالا۔ اپنے رنگ روے آپ گر گوپالا۔ جگت دکھ کوئی پوہ نہ سکے، ولیا چھلیا ٹونا جادو ہوئے آپ رکھوالا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچا پر بھ، سرب جناں رکھوالا۔ ساچا پر بھ امرت مگھ چوائے۔ اک لکھ اسی ہزار بھوٹ پریت کوئی نیڑنہ آئے۔ سرب دا پر بھ مان گوائے۔ مائی گورجا مردنج وجائے۔ انٹکال پر بھ نشت کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی دیا کمائے۔ گرگھ رکھے اپنی آن۔ سدھ سادھکا لاوے بان۔ سبنا توڑے پر بھ اکھمان۔ ٹکج جامہ دھارے مہاراج شیر سنگھ بلى بلوان۔ ساچا پر بھ سچا صاحب۔ ساچا گر گمپھیر گھر۔ ساچا پر بھ سچ نزویر۔ سچا پر بھ امرت بخشے کر جائے مہر۔ امرت رسکھ چوائے۔ ساچا امرت سُپھل گکھ کرائے۔ دینا ناتھ در دکھ بھنجن، اپنی دیا کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، دیہی دکھ مٹائے۔ دکھ درد پر بھ نوارے۔ در گھر آئے کاج سوارے۔ بھلے ڈلے پر بھ پار اتارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، خالی بھرے بھنڈارے۔ ساچا پر بھ دیا کما۔ دکھ روگ پر بھ جائے گوا۔ سُپھل گکھ جائے کرا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جناں ہوئے سہا۔ دیا دھار پر بھ بخشنہارا۔ گن او گن پر بھ نہ و چارا۔ ساچا دیوے امرت ادھارا۔ پی امرت ہوئے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، خالی

بھرے بھنڈارا۔ اوچا سوچا پربھ کا دھام۔ ستگر مہما لکھی مہان۔ آتم آیا ساچا دھیان۔ پربھ ساچا بخشے سوہنگ دان۔ آتم ہوئے گنی ندھان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، گر سکھ ساچے دیپیا مان۔ ساچے گھر ساچے درملی وڈیائی۔ پربھ ساچے دی مہما گائی۔ آتم دیوے شکھ سرب سکھدائی۔ کایا کٹاکش پربھ ساچے چوٹ لگائی۔ اُبچے دھن کھلے سُن، گر ساچے دی مہما گائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، تیری قلم دیوے وڈیائی۔ ساچا اُبجیا سچ گیان۔ ایکا اُبجیا چرن دھیان۔ ساچی دات منگی برہم گیان۔ سوہنگ ساچا دان پربھ دیوے گنی ندھان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، آتم کرے چڑھان۔ امرت رس چاترک پیو۔ گر سکھ تیری آتم جگائے دیو۔ پربھ ساچے کے گن گائے پربھ رکھائی نیںو۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی، جور سنا گاوے جیو۔ رنسا کیا شبد آہار۔ ایکا اُبچی سچی دھنکار۔ لکھی وڈیائی نہہنک اپار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بھر دئے تیرے بھنڈار۔ آتم بھرے پربھ بھنڈار۔ لکھت لکھائے اپر اپار۔ دوس رین پربھ جوت سروپی دیوے چمٹکارا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بھر دئے تیرا بھنڈار۔ پربھ کی مہما جس جن گائی۔ مات لوک وچ ملی وڈیائی۔ ساچا پربھ ہوئے سہائی۔ گرگھ ساچے بھل نہ جائی۔ مدرا ماس نہ رنسا لائی۔ اپنی کیپتی نہ آپ گوائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہائی۔ مدرا ماس نہ رسن لگاؤنا۔ پربھ ابناشی گھر میں پاؤنا۔ آتم ساچا دیپ جگاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سواس سروپی وسے پونا۔ آتم رس رس مان۔ آتم ہوئے گنی ندھان۔ لکھیا پربھ ساچے وڈیائی شان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جو چرنی ڈیگے آن۔ پربھ ساچا دیوے بھید گھلائی۔ نجاتند نجح ماہ چلائی۔ امرت آتم میگھ برسائی۔ نابھ کوئ دے وچ چوائی۔ کھلے کوئ ہوئے اجیار، سُرت شبد پربھ میل ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، ساچی سو جھی پائی۔ ساچا درولے بو جھیا۔ پربھ ابناشی ساچا سو جھیا۔ جوت سروپی پربھ بھیو گھلواءے گو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، آتم بھید مٹاوے دوجیا۔ ایکا جوت کرے آکار۔ جوت سروپ پربھ گردھار۔ پون انجا سر چھتر جھلار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا،

سرب جنال دی جانے سار۔ سرب جنال پر بھ جانہارا۔ سرب جنال پر بھ دیوے نام ادھارا۔ آپے راوے آپے گاوے، سوہنگ ناد وجاونہارا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی پسرا۔ جوتی جوت پر بھ سروفیا۔ سدا انند سدا انوپیا۔ گرمکھ منگ ویکھ در وڈ بھوپیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، دیوے دان سَت سروفیا۔ پر بھ ساچے دی ساچی دات۔ سوہنگ شبد سچی کرامات۔ گرمکھ کرائے ایکا ذات۔ دوس رین جوت جگاوے آتم کھولے تاک۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی تیرا ساچانات۔ پر بھ سنگ جیو ساچانا تا۔ سب جھوٹھے بھین بھراتا۔ انتکال نہ کوئی سنگی، چھڈ گئے جھوٹھے سرب پت ماتا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت پر بھ دیوے درس بدھاتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سدارنگ راتا۔ جوت سروپ پر بھ رنگ رنگ رنگے۔ آتم رنگ میٹھے چڑھائے۔ ساچے در جو منگن آئے۔ ساچا نام پر بھ بھچھیا پائے۔ بھرے بھنڈار توٹ نہ آئے۔ جو جن ایکا اوٹ رکھائے۔ بخانند نجح ماہ اُپجائے۔ امرت جھرنا پر بھ نجھروں دے جھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، پورن آس کرائے۔ ساچا ور در پر بھ منگیا۔ پر بھ ساچے نام آتم رنگیا۔ رسانا جپ جپ چو بھو جل پار لکھیا۔ گرمکھ آئے ساچے گھر مول نہ سنگیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے دان جو موںہوں منگیا۔ دیوںہار ایک داتارا۔ بھگت جنال پر بھ بھرے بھنڈارا۔ دوئے جوڑ کھڑے چرن دوارا۔ ہوئے ممتا چھوڑ کرن نمسکارا۔ پر بھ ساچی جوت جگائے سرب سنسارا۔ سوہنگ شبد پر بھ رسن اچارہ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سچ جوت زرنا کارا۔ زرنا کار زرائن نر۔ ساچی جوت جگت جائے دھر۔ جو جن گئے چرن پڑ۔ گرمکھاں دیوے ساچا ور۔ نام بھنڈارے پر بھ جائے بھر۔ امرت آتم وِچ بنائے سر۔ پی امرت سدا جگ جیو، گرمکھ نہ جائے مر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، واس کرائے ساچے گھر۔ ساچے گھر پر بھ سکھ ٹکایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت وِچ جوت میل ملایا۔ سکھ گر گر سکھ ایکا جوت ایکا گوت، ایکا دُجا پر بھ بھو چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی فلنج کھیل رچایا۔ ساچا پر بھ دیا

کمائے۔ پر گٹ جوت بھوگ لگائے۔ پربھ ساچے دی سچ وڈیاۓ۔ جو ٹھے بیر بھیلنی کھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچے کھیل آپ کرائے۔ ساچے پربھ ایہہ کرم کمایا۔ رکھیاں نیاں مان گوایا۔ گھر بھیلنی بھوگ لگایا۔ بھکھ تائیں بھون بنایا۔ وچ سر وور پربھ ساچے بھیلنی چرن چھھایا۔ ساچا نپر ساچا سر رکھپت اپجایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، جگو جگ تیری اچرن ورتے مایا۔ ساچا پربھ کرم کمائے۔ بھگت جناں گھر بھوگ لگائے۔ جوں دھنے دی چھاچھ مکائے۔ نام دیو پربھ آن ترائے۔ پکڑ کٹورا مکھ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، پر گٹ جوت بھوگ لگائے۔ بھوگ لگائے پربھ بھندارے۔ سادھ سنگت سرب ورتارے۔ آتم دکھ پربھ نوارے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچی جوت نزنکارے۔ پربھ ساچے گھر بھوگ لگایا۔ سادھ سنگت دے رکھایا۔ ہومے روگ وچوں کڈھ، آتم سنسا سارا لاہیا۔ ساچا سنکھ آتم اپجایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، جوت سروپی وچ سکھ سمایا۔ بھوگ لگائے بھگت بھندارے۔ در گھر آئے چنج سوارے۔ جوت نرنجن وچ مات آکارے۔ ساچا پربھ سرب بھرے بھندارے۔ در گھر آئے چنج سوارے۔ چھن بھنگر جوت نزنکارے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچی جوت کرے آکارے۔ بھوگ لگائے پربھ پکوان۔ پربھ ساچے رنسا کیا پان۔ سادھ سنگت پربھ دتا دان۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچے، کرم کمایا آن۔ بھوگ لگائے پربھ وڈ بھوگیا۔ آتم شانت کرائے پربھ وڈ جوگیا۔ دیہی روگ مٹائے پربھ وڈ روگیا۔ مہاراج شیر سنگھ سچ بھندارا، رنسا بھوگ لگاوے بھوگیا۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ ہر ان پھر ان گرسکھ گھلائے۔ آپ اپنا بھید گھلائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ بخانند پربھ سکھ اپجایے۔ پرمانند وچ سکھ سمائے۔ برہم سروپی برہم ہو جائے۔ پربھ ساچا بس ہٹھ لکائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، گرسکھ ساچے دیا کمائے۔ گرسکھ سر پربھ ہٹھ رکھایا۔ آپ اپنا بھید گھلایا۔ پر گٹ ہوئے تیچ نین، پربھ ساچے درس دکھایا۔ ساچا دے آتم گیان، سوہنگ ساچا سواس چلایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، جوت سروپی میل ملایا۔ جوت سروپی میل

کر، پربھ بھگت اودھارے۔ پاربرہم اچرج کھیل کر، ساچی جوت کرے آکارے۔ جوت پرکاش بن باتی بن تیل کر، کرے پرکاش وِچ دیہہ جھوٹھے محل مینارے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گرمکھ ساچے پار اُتارے۔ گرمکھ ساچا پار اُتاریا۔ پرگٹ جوت اپنا برد سمبھاریا۔ اچھل چھل پربھ فلچ کرے اپاریا۔ جوت سروپی دھر بھیکھ، بھلائے سرب سنساریا۔ گرمکھ ساچے جوت ایک کر پربھ جنم مرن سواریا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچے، ساچا کرم کمالیا۔ گرمکھاں پربھ رنگ چڑھائے، چڑھے رنگ جو اُتر نہ جائے۔ گرمکھاں پربھ جوت جگائے، جگائے جوت جو بُجھ نہ جائے۔ گرمکھاں پربھ سوگ مٹائے، مٹائے سوگ جو پھر نہ آئے۔ گرمکھاں پربھ دب درشت گھلائے، گھلائے پربھ پھر نہ بند کرائے۔ گرمکھاں پربھ سُن سادھ گھلائے، کھلے سُن پربھ ساچی سو جھی پائے۔ گرمکھاں پربھ آتم چندادے گھلائے، سوہنگ ساچی چابی لائے۔ گرمکھاں پربھ دیا کمائے، آتم وِچ سد سمائے۔ گرمکھاں پربھ اندھیر مٹائے، مٹے اندھیر جوت پر گٹائے۔ گرمکھاں پربھ دید وکھائے، جوت سروپی نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گرمکھ ساچے دیا کمائے۔ گرمکھاں پربھ دھیر دھراۓ، آتم سوہنگ ساچا تیر لگائے۔ گرمکھاں پربھ پیر چکائے، ہوئے کنڈا کلڈھ وکھائے۔ گرمکھاں آتم نیر وہائے، امرت جھرنا دے جھراۓ۔ گرمکھاں پربھ دیا کمائے، کھول ترے کٹی درس دکھائے۔ گرمکھاں مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، آپ اپنا بھید گھلائے۔ گرمکھاں پربھ بھید چکایا۔ آپ اپنا جوت سروپی دیپک وِچ دیہہ جگایا۔ ساچی جوت کرے پرکاش، اگیان اندھیر مٹایا۔ ہوئے کییا ناس، سچ سچ ورتایا۔ ہویا آپ پربھ داس، داساں دے وِچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گرمکھ اپنے رنگ رنگایا۔ گرمکھ ساچا رنگ رنگیلا۔ گرمکھ ملیا پربھ ساچا ڈیٹھلا۔ آتم چڑھائے رنگ میٹھلا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گرمکھ ساچے رنگ ساچا ڈیٹھلا۔ گرمکھ تیری سُرت اناد۔ گرمکھ سچ سدا برہما د۔ گرمکھ تیرا ہوئے سہائی پربھ آد جگا د۔ گرمکھ ساچے ساچی دھن اپجائی پربھ ناد۔ گرمکھ ساچے تیری لکھت لکھائی، شبد لکھائے پربھ بودھ اگادھ۔ مہاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی،

وِچ سادھن سادھ۔ سادھ سنت پر بھ وڈیا۔ گرمکھ ساچے لیکھ لکھایا۔ اُترے بُھکھ درس دکھایا۔ اُپجاوے سکھ کپٹ بجڑھلایا۔ واس نہ پائے مات گکھ، مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ گرسکھ تیری پورن گھال۔ گرچن پریتی لئی پال۔ گرمکھ تیری نبھے نال۔ آتم دیپک پر بھ دیوے بال۔ گرمکھ توڑے آپ جنجال۔ گرمکھ لبھ لیا پال۔ لکھ چراسی وچوں لال۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سدا تیرا رکھوال۔ گرمکھ ساچے من ودھائی۔ پاربرہم تیری پت رکھائی۔ گرمکھ ساچے ہر گن گائی۔ پر بھ ساچا سد وِچ سمائی۔ گرمکھ ساچے پر بھ بوجھ بمحجھائی۔ پر بھ ابھید ابھید ہو جائی۔ گرمکھ ساچے اندھیر مٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، کل تیری وڈیائی۔ گرمکھ تیری پورن آسا۔ پر بھ پورن دیوے جگت بھروسا۔ گرسکھ تیری آتم رہرا سا۔ سوہنگ شبد جپ سواس سواسا۔ گرمکھ ملے پر بھ ابناشا۔ جوت سروپی کیا واسا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بھگت جناں دا ہوئے داسا۔ بھگت جناں پر بھ داس بنایا۔ جگو جگ پر بھ جگت پٹھایا۔ ساچا کام پر بھ جامہ پایا۔ بھتر جامے پر بھ لیکھ لکھایا۔ مات لوک وِچ مان دوا یا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ گرمکھ تیری پت رکھائی۔ دُئی دویت پر بھ چکائی۔ گرمکھ آتم ہوئے رُشائی۔ پر بھ ساچے نے جوت ٹکائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، آڈ جگاد تیرا سہائی۔ گرمکھ تیرا مان رکھایا۔ پر بھ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ گرمکھ تیرا آون جان چکایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچا کھیل کھلایا۔ پر بھ ابناشی لیکھ لکھائے۔ گرمکھ ساچے وِچ سمائے۔ گرمکھ ساچے پر بھ ہوئے سہائے۔ انت کال پر بھ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دے درس جوتی جوت ملائے۔ انتکال پر بھ بھئے سہائے۔ دے درس پر بھ دیہہ چھڈائے۔ وِچ بیان پر بھ لئے بٹھائے۔ بیکنٹھ نواسی وِچ بیکنٹھ لے جائے۔ گرمکھ تیری بنت بنائے۔ تھر گھر واسی تھر گھر پُچائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچی جوت ملائے۔ گرمکھ ساچا جوت ملایا۔ لکھ چراسی گیڑ چکایا۔ پر بھ ابھید گرمکھ ساچے وِچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، تیرا ساچا لیکھ لکھایا۔ گرسکھاں پر بھ لیکھ لکھائے۔ ساچی درگاہ مان دوائے۔

ایکا اپنی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی بنت بنائے۔ گریکھ تیرا دھام نیارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ پربھ ابناشی وسے نزنکارا۔ جوت سروپ سدا نِزادھارا۔ آپ اڈول پربھ گردھارا۔ رنگ روپ نہ کسے وِچارا۔ ایکا جوت سرب آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی جوت ادھارا۔ گرمگھ ساچے تیرا ساچا گھر۔ پربھ ابناشی ایکا در۔ ایکا جوت ملاوے او تار نز۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن لاغ جگ گیا تر۔ ساچی پری پربھ بنائی۔ ایکا اپنی جوت جگائی۔ گرمگھ ساچے وِچ سمائی۔ جس اُچجایا تس لئے ملائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی جوت بُجھ نہ جائی۔ ساچا پربھ اگم اپار۔ جوت جگائے پربھ نزنکار۔ گرمگھ بہائے وِچ دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بینا آپ کرتار۔ بھگت جناں پربھ داسن داسا۔ وِچ بیکنٹھ کرائے واسا۔ ایکا جوت ایکا پرکاشتا۔ مہاراج شیر سنگھ آد جگداد سدا ابناشا۔ ساچا پربھ سدا ابناش۔ سرِشت سبائی جائے وِناس۔ گرمگھ جنم ہوئے راس۔ پربھ ساچا جیبا سواس سواس۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، انگ سنگ پربھ سدر ہے پاس۔ جوت جوت جوت نزنکار۔ جوت جوت جوت سرب آکار۔ جوت جوت جوت سروپ پربھ گردھار۔ جوت جوت جوت پربھ، وسے وِچ سنسار۔ جوت جوت جوت پربھ، سرب جیباں دے ادھار۔ جوت جوت جوت پربھ، جوت سروپ لئے او تار۔ جوت جوت جوت پربھ، جگو جگ آوے وارو وار۔ جوت جوت جوت پربھ، اناتھاں ناتھ سُنے سرب پکار۔ جوت جوت جوت پربھ، ساچی جوت دھرے وِچ سنسار۔ جوت جوت جوت پربھ، ناتھ تریلوکی کرشن مُرار۔ جوت جوت جوت پربھ، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نہ کنک او تار۔ جوت جوت جوت پربھ، کلگ جیپا آتم کرے اندھیارا۔ جوت جوت جوت پربھ، کلگ کپیا کھیل اپارا۔ جوت جوت جوت پربھ، کلگ مایا کیپا پسرا۔ جوت جوت جوت پربھ، کلگ جیپا آتم کرے اندھیارا۔ جوت جوت جوت پربھ، بے مکھاں کرے خوارا۔ جوت جوت جوت پربھ، انت پور کھپائے مور کھ مگدھ گوارا۔ جوت جوت جوت پربھ، بے مکھ رسن لگائے مدرا ماس آہارا۔ جوت جوت جوت پربھ، سوہنگ شبد بان

بے مکھاں مارا۔ جوت جوت پر بھ، انگال کلچک سوہنگ شبد چلایا کھنڈا دو دھارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، پر گٹ جوت نہ کلنک گرمکھاں دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، گرمکھاں آتم کرے اجیارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، جوت نزنا کارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، سوہنگ ساچا دیوے دیہہ ہلارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، جوت سر روپ سمائے چلائے پون دوارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، جن بھگتاں دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، کل دھرے جوت نہ کلنک او تارا۔ جوت جوت جوت پر بھ، کر درس گرسکھ اترے پارا۔ جوت جوت پر بھ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب گھٹ ورتارا۔ جوت جوت جوت پر بھ جوت جگائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، ساچا ناد وجائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، ساچی گاتھ منائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، سنتگ ساچی نیہہ رکھائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، پہلی ماگھ دو ہزار اٹھ بکرمی بھاگ لگائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، در آئی سادھ سنگت مان دوائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، در گھر ساچے بھچھیا پائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، آتم رنگن نام چڑھائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ولیے انت ہوئے سہائے۔ جوت جوت جوت پر بھ، جوت سروپی درس دکھایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، پر بھ ساچے مارگ لایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، نمانیاں سر ہتھ ٹکایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، کھتری براہمن شودر ویش اک کرایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، چار ورن اک جوت جگایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، اونچ پنج دا بھیو چکایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، سنتگ ساچا راہ چلایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، راؤ رنک اک کرایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، ایکابنک دوار سہایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، کلچک جھوٹھا کھیل مٹایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، واہوا سنتگ ساچا لایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، مہاراج شیر سنگھ درس دکھایا۔ جوت جوت جوت پر بھ، کل جوت جگائی۔ جوت جوت جوت پر بھ، سرشٹ سبائی خاک رُلائی۔ جوت جوت جوت پر بھ، چار گنٹ پئے دھائی۔ جوت جوت

جوت پربھ، راجے رانیاں جائے پت گوائی۔ جوت جوت جوت پربھ، بے مکھاں نک نتھ پوائی۔ جوت جوت جوت پربھ، ٹلچ ساچی کار کرائی۔ جوت جوت جوت پربھ، بے مکھاں دیوے پربھ سزاوی۔ جوت جوت جوت پربھ، در در منگن ٹھکھ نہ پائی۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی لکھت لکھائی۔ جوت جوت جوت پربھ، ساچا لیکھ لکھاری۔ جوت جوت جوت پربھ، جن بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ جوت جوت پربھ، سوہنگ ساچا شبد دیوے بھنڈاری۔ جوت جوت جوت پربھ، سادھ سنگت جائے چنج سواری۔ جوت جوت جوت پربھ، دُوتاں دُشتاں جائے سنگھاری۔ جوت جوت جوت پربھ، ٹلچ پر گئے نہ کلکنگ او تاری۔ جوت جوت جوت پربھ، رنکاں دیوے پیچی سکداری۔ جوت جوت پربھ، راؤ کرے خواری۔ جوت جوت جوت پربھ، ایکا در اپجاوے سچا درباری۔ جوت جوت جوت پربھ، چار ورن کرائے در بھکھاری۔ جوت جوت جوت پربھ، مات لوک ویچ چھتر جھلکاری۔ جوت جوت جوت پربھ، مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا اک جوت نزکاری۔ ساچی جوت پربھ نزکارا۔ جوت جوت جوت پربھ گردھارا۔ جوت جوت جوت پربھ، جوت سروپ ورتے ویچ سنسارا۔ جوت جوت پربھ، گرمکھاں دیوے درس اپارا۔ جوت جوت جوت پربھ، گرمکھ ساچے کھول دیوے دسم دوارا۔ جوت جوت جوت پربھ، آتم دیپ کرے اجیارا۔ جوت جوت جوت پربھ، رُن جھن اپجاۓ پیچی دھنکارا۔ جوت جوت جوت پربھ، اندر راگ اپجاۓ اپارا۔ جوت جوت جوت پربھ، گرسکھ تیرا جنم مرن سوارا۔ جوت جوت جوت پربھ، کر درس کرے آتم اجیارا۔ جوت جوت جوت پربھ، سنگھاں بیٹھے گردھارا۔ جوت جوت جوت پربھ، آتم سنسا لایے سارا۔ جوت جوت جوت پربھ، مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ جوت آکارا۔ جوت سروپ سدا نزیہاری۔ جوت سروپ جگت ادھاری۔ جوت جوت جوت پربھ، ساچی جوت مات اوتاری۔ جوت جوت جوت پربھ، نام دھرایا نہ کلکنگ نزاں نز اوتاری۔ جوت جوت جوت پربھ، کھانی بانی پار اوتاری۔ جوت جوت جوت پربھ، ساچا شبد رسن آہاری۔ جوت جوت جوت پربھ،

چار ویداں کرے خواری۔ جوت جوت جوت پربھ، ساچی مات کرے سکداری۔ جوت جوت جوت پربھ، مہاراج شیر سنگھ ساچی جوت دھرے مُراری۔ جوت جوت جوت پربھ، جوت جوت جوت جوت جوت پربھ، انتقال کل مٹائے انجلیل قُرآن۔ جوت جوت جوت پربھ، سوہنگ شبد چلانا۔ جوت جوت جوت پربھ، ایکا جوت جگے مہانا۔ جوت جوت جوت پربھ، فلنج بھیکھ سرب مٹانا۔ جوت جوت جوت پربھ، دوسر کوئی رہن نہ پانا۔ جوت جوت جوت پربھ، گر سکھاں دیوے درس مہانا۔ جوت جوت جوت پربھ، گر سکھاں بخشے چرن دھوڑ اشنان۔ جوت جوت جوت پربھ، نہ لکنک آپ بھگوانا۔ جوت جوت جوت پربھ، جوت سروپی پہریا بانا۔ جوت جوت جوت پربھ، مات لوک دھرے بدھ نانا۔ جوت جوت جوت پربھ، کل دلے گرگھ جانا۔ جوت جوت جوت پربھ، جن بھگتاں ہوئے مہروانا۔ جوت جوت جوت پربھ، ایکا راگ اپچانا۔ جوت جوت جوت پربھ، سُتھگ ساچا مارگ لانا۔ جوت جوت جوت پربھ، پہلی ماگھ وقت سُہانا۔ جوت جوت جوت پربھ، چار ورن اک کرانا۔ جوت جوت جوت پربھ، سُتھگ ساچا راہ چلانا۔ جوت سروپی جوت پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہانیاں سر ہٹھی ٹکانا۔ جوت جوت جوت پربھ، سَت جوت ادھاری۔ جوت جوت جوت پربھ، ایکا اینکاری۔ جوت جوت جوت پربھ، سرِ شٹ سبائی کرے پہناری۔ جوت جوت جوت پربھ، سادھ سنگت تیری جائے چیخ سواری۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جاؤ چرن بلہماری۔ پربھ چرن جاؤ بلہمار۔ پربھ کے چرن ہر کا دوار۔ پربھ کے چرن جائی تار۔ پربھ کے چرن جیو اُترن پار۔ پربھ کے چرن موکھ دوار۔ پربھ کے چرن ورلا پاوے سار۔ پربھ کے چرن جیو جنت ادھار۔ پربھ چرن سادھ سنگت بیڑا کر جائے پار۔ پربھ چرن جس جن جانیا۔ پربھ چرن جس رنگ مانیا۔ پربھ چرن لاگ ہوئے سُکھڑ سیانیا۔ پربھ چرن بُدھ ٻیک کرے انجانیا۔ پربھ چرن گر سکھ ترانیا۔ پربھ چرن گرگھ ورلا کرے دھیانیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کرپا کرے جس بھگوانیا۔ پربھ چرن جو جن آیا، چرن دھوڑ لے مستک لایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، آسا منسا

پربھ پور کرایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، آخر رس پربھ دے چوایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، ساچا ور پربھ در تے پایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، ہنکار نوار پربھ مارگ لایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، لکھ چراسی پربھ جوں کٹایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، کھنڈ برہمنڈ پربھ ماندوایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، ویچ ور بھنڈ پربھ وڈیایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، جوت سروپ سر ہتھ ٹکایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، پربھ ساچے نے چرنی لایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، اگیان اندھیر پربھ دے مٹایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، بھرم نوار مان گوایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، جوت سروپ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، امرت آخر سست سست ورتایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، مایا اگن دے جلایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، دکھ بھکھ داروگ مٹایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، چرن سیو پربھ ساچے لایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، آخر سرب چکایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، سوہنگ ساچی ناؤ چڑھایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، پربھ ساچے سچ میل ملایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، بھرم بھلکھلا پربھ سارالاہیا۔ پربھ چرن جو جن آیا، ایکاروپ اگم درسایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، سرت شبد پربھ گیان دوایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، ساچا دھیان ردے وسایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، گوجھ گیان دا بھید چکایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، نانا روپ پربھ درس دکھایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، مان انکھمان سرب تڑایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، گیان روپ پربھ شبد چلایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا اپنے رنگ رنگایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، پربھ ابناشی ساچا بیٹھلا سرب سکھدا ایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، پربھ کوڑا کرے بیٹھلا جس چرنی سیس نوایا۔ پربھ چرن جو جن آیا، اک رنگ چڑھائے میٹھلا، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا ساچی دیا کمایا۔ پربھ چرن جو کرے دھیانا۔ پربھ ساچا دیوے درس مہانا۔ اگیان اندھیر سرب مٹانا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، والی دو جہاناں۔ پربھ چرن جو جن آئے، پربھ ساچا بھئے دیالا۔ پربھ چرن جو جن آئے، آدانت ہوئے رکھوالا۔ پربھ چرن جو جن آئے، آخر دیپک پربھ ساچے بالا۔ پربھ چرن جو جن آئے،

سوہنگ شبد پر بھ آتم دیوے ساچی مala۔ پر بھ چرن جو جن آئے، مہاراج شیر سنگھ ویلے انت ہوئے رکھوالا۔ پر بھ چرن جو جن آئے، پر بھ ساچا چیج سوارے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، آتم جوت ہوئے اُجیارے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، ساچی دھن اُبچے دھنکارارے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، ایکا جوت جگے نِزناڑے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، ماں جنم فلچک اُجیارے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، دے درس گر پار اُتارے۔ پر بھ چرن جو جن آئے، مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا کھول دیوے دسم دوارے۔ پر بھ چرن جو جن آیا، کر کرپا پر بھ پار لنگھایا۔ پر بھ چرن جو جن آیا، نام نِدھان پر بھ جھوٹی پایا۔ پر بھ چرن جو جن آیا، پہلی ماٹھ پر بھ لاج رکھایا۔ پر بھ چرن جو جن آیا، سوہنگ ساچی آتم جاگ لگایا۔ پر بھ چرن جو جن آیا، پر گٹ جوت نہ کلنک اندر ساچا راگ اُچایا۔ پر بھ چرن جو جن آیا، نہانیاں سر ہٹھ لکایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچا لیکھ لکھایا۔ پر بھ درس جن ورلا پسکھے۔ فلچک چو رہے بھرم بھلکھی۔ گر مکھ ورلا جوت سروپی رنگ پر بھ ساچے دا ویکھے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سادھ سنگت در آئے لائے لیکھے۔ سادھ سنگت پر بھ در پروان۔ پر بھ ساچے دے ساچے گن گان۔ آلس نِدرا منوں تجان۔ پر بھ ساچے دا چرن دھیان۔ آتم اُبچے برہم گیان۔ پر بھ ساچے دا درشن پان۔ پر گٹی جوت نہ کلنک بلی بلوان۔ دیوے درس پر بھ سنگھ آسن آن۔ گر مکھ ساچے ساچا پر بھ نیتر پیکھے وشنوں بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا والی دو جہان۔ سنگھ آسن پر بھ ڈیرہ لایا۔ مات لوک پر بھ بھاگ لگایا۔ ور بھندی ور بھند سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچے، نہ کلنک ناؤں رکھایا۔ نہ کلنک کل ناؤں رکھا کے۔ جوت سروپی بھیس وٹا کے۔ بھرم بھلکھی سرشٹ بھلا کے۔ گر مکھ سوئے پر بھ جگا کے۔ دیوے در گھر پر بھ آکے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، فلچک آئے جوت پر گٹا کے۔ ساچا پر بھ چیج گھر آئے۔ جوت سروپی ڈیرے لائے۔ بے لکھاں پر بھ دس نہ آئے۔ گر سکھ پر بھ چرن بھائے۔ چرن دھوڑ پر بھ مستک لائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچی دیا کمائے۔ دیا کرے پر بھ دین

ڈیالا۔ سادھ سنگت بنے رکھوala۔ سوہنگ دیوے نام سکھالا۔ گرگھ ساچا چ کٹھائی گالا۔ مگروں لاءے جگت جنجالا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب تھائیں ہوئے رکھوala۔ سرب تھایں پر بھ ہوئے سہائی۔ بھگت جناں دی چیج رکھائی۔ پت پرمیشور جگت پت آپ رگھائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سنگت مان رکھائی۔ سادھ سنگت تیرا مان رکھایا۔ چیج در آئے درشن پایا۔ ایکا دسے نہ کلک سرنایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جناں دے ویچ سمایا۔ سرب جناں پر بھ ویچ سمائے۔ گرگھ ساچا کوئی وچوں پائے۔ بے کھاں کوئی دس نہ آئے۔ گرگھ پر بھ پردہ لاءے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ بے کھاں اندھیر کرائے۔ پر بھ ابناشی نظر نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت دیا کمائے۔ تارہنہار آپ پر بھ تارے۔ رکھے لاج آپ مُرارے۔ سچا دیوے نام ادھارے۔ پاربرہم پر بھ گردھارے۔ جن بھگتاں آپ لکھارے۔ پر گٹ جوت نہ کلک نرائیں نز او تارے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت تیری چیج سوارے۔ بھگت جناں پر بھ لیکھ لکھایا۔ نہایاں پر بھ ماندوایا۔ مات لوک ویچ پر بھ وڈیایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، ساچا شبد شنایا۔ سچا شبد سُنے جو کانا۔ بے کھ آتم جائے معنا۔ سوہنگ ساچا ملے مال دھن مala۔ دوس رین نہ لائے سانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا راگ شناوے کانا۔ ایکا راگ پر بھ شنایا۔ دُئی دویت پڑدا لاهیا۔ آتم سرب اندھیر مٹایا۔ گرگھ ساچے ماندوایا۔ پر بھ ساچے ساچی دیا کر، کاگوں ہنس بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے دیا کمایا۔ گرگھ وڈ ہنس پر بھ کی جوتی۔ سوہنگ چوگ چوگاواے پر بھ مانک موتی۔ سر شٹ سبائی رہی سوتی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچے، گرگھ تیری آتم دھوتی۔ گر سکھ تیری میل گوائی۔ ساچی جاگ پر بھ ساچے لائی۔ نام دان دی بھٹھی پائی۔ آتم تیری ویچ رنگائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا گر سکھ ساچے دیا کمائی۔ گر سکھ ساچا پر بھ رنگ مانے۔ پر بھ چلائے اپنے بھانے۔ بے کھاں بھنے جوں بھٹھیا لے دانے۔ گرگھ ہوئے سکھڑ سیانے۔ فلچ بھلے چو بے کھ ہوئے انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب کلا

ورتائے۔ سرب کلا پر بھو ورتہارا۔ آپ اپر مپر بھید نیارا۔ جُگا جُلگنتر جوت آکارا۔ گرمگھ ساچے دیوے جوت ادھارا۔ سوہنگ ساچا منتر کرے جگت ورتارا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچی جوت دھرے سنسارا۔ ساچی جوت جگت دھرائے۔ اپنا بھانا پر بھو ورتائے۔ چار کنٹ ہاہاکار کرائے۔ گرمگھاں بجے بجے جیکار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، اپنی کل ورتائے۔ ٹکچک ورتے اپنی کل۔ بھانا انت نہ جائے ٹل۔ سرشت سبائی جائے حل۔ پر بھو ابناشی کرے تھل جل۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ٹکچک ورتائے اپنی کل۔ ساچی کل پر بھو ورتار۔ جیو جنت سب ہوئن خوار۔ مدرا ماس جو کرن آہار۔ پر بھو ساچا مارے ساچی مار۔ آپ اڈول جوت سروپ نزادھار۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، شبد مار کرائے سنسار۔ شبد مار پر بھو کرائے۔ سرشت سبائی سُنج مسان وکھائے۔ جو جن آئے پر بھو دربار، پر بھو ساچا دیا کمائے۔ بے مکھ پسے پر بھو پیس پیس ائے۔ ایک چھتر جھلے نہ ہلکنک تیرے سیسے، پر بھو سب دامان گوائے۔ گرمگھ ورلا سستچک دیسے، سوہنگ شبد جو رنسا گائے۔ بھید مُکائے پر بھو بیس اکیسے، آپ ابھید ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، اپنی کل رہیا ورتائے۔ پر بھو ساچے دا ساچا بھانا۔ پر بھو ساچے سچ کمانا۔ اوچِ پیچ دا بھید میٹانا۔ تختوں لایہ راجا رانا۔ ایکا تاج آپ رکھانا۔ باقی سرب نشٹ کرانا۔ سوہنگ ساچا شبد اپچانا۔ کرم دھرم جگت چلانا۔ بے مکھ پر بھو نشٹ کرانا۔ گرمگھاں پر بھو مان دوانا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ٹکچک ورتے اپنا بھانا سد ورتاوے۔ آپ اڈول جگت ڈلاوے۔ آپ اتوں جگت تُلاوے۔ آپ انھل جگت بھلاوے۔ بے مکھ پر بھو دس نہ آوے۔ مات لوک ویچ جوت پر گٹھاوے۔ نہ ہلکنک پر بھو ناؤں رکھاوے۔ مایا پڑدا سارا لایہ۔ گرمگھاں پر بھو جگاوے۔ باہوں پکڑ چرن لگاوے۔ اپنا بھانا کل ورتاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، اپنے رنگ سماوے۔ اپنا بھانا کل ورتایا۔ نہ ہلکنک ڈنک وجایا۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ بے مکھاں ایہہ کھنڈا لایا۔ انتکال ویچ نِرک نواس رکھایا۔ مدرا ماس جس رنسا لایا۔ گرمگھ ساچے مان دوایا۔ امرت میگھ مکھ چوایا۔ آخر شانت ترکھا مٹایا۔

بے مکھ چپوں اگن جلایا۔ جوت سروپی جوت پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، گر سکھاں پر بھ ہوئے سہائی۔ جس ساچی ایہہ بنت بنائی۔ نہ کلکنک کل جوت پر گٹائی۔ بھرم بھلکھے سر شٹ بھلائی۔ بیٹھ اڈول ویکھے رگھرائی۔ سادھ سنگت دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچے، اپنی کل ورتائی۔ کلچ چھوٹھی کھیل مٹا۔ سب دا جائے مان گوا۔ ایک شبد ڈنک وجہ سوہنگ ساچا کھنڈا اٹھا۔ چار ورن پر بھ چرنی لئے لگا۔ کوئی نہ لئے ابھا ساہ۔ پر بھ ابناشی اوچ پیچ دا جائے بھکھے مٹا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا شبد لئے لکھا۔ ساچا شبد پر بھ لکھائے۔ جو ورتے سو دئے لکھائے۔ بھرم بھلکھے سارے لاءے۔ اپنا بھید آپ گھلائے۔ سکھ گر مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سادھ سنگت دیا کمائے۔ سادھ سنگت پر بھ رکھو والا۔ چھوٹھا توڑے جگت جنجال۔ ساچا پر بھ سدا پر تپالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھاں آتم کرے لال گلالا۔ آتم رنگ پر بھ چڑھایا۔ روگ سوگ پر بھ مٹایا۔ ایکا جوگ سوہنگ کمایا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، ساچا مان دوایا۔ مان دوائے آپ پر بھ جوت پر گٹا۔ مان دوائے آپ پر بھ، اپنی کل ورتا۔ مان دوائے آپ پر بھ، بھگت جناب درس دکھا۔ مان دوائے آپ پر بھ، آتم پردے دیوے لاه۔ مان دوائے آپ پر بھ، امرت جھرنا دئے جھرا۔ مان دوائے آپ پر بھ، ہرن پھرن دئے گھلا۔ مان دوائے آپ پر بھ، جوت سروپی درس دکھا۔ مان دوائے آپ پر بھ، جو جن چرنی ڈیگے آ۔ مان دوائے آپ پر بھ، سچو سچ دساوے راہ۔ مان دوائے آپ پر بھ، گر سکھ ساچے بھل نہ جاہ۔ مان دوائے آپ پر بھ، ویلے انت پکڑے بانبھہ۔ مان دوائے آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ سب تھاں ہوئے سہا۔ مان دوائے آپ پر بھ، سر ہتھ ٹکائے۔ مان دوائے آپ پر بھ، جگت پت اکھوائے۔ مان دوائے آپ پر بھ، اپنی میت گت جنائے۔ مان دوائے آپ پر بھ، جو جن سرنی آئے۔ مان دوائے آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ مان دوائے آپ پربھ ابناش۔ مان دوائے آپ پربھ، ساچی جوت کرے پرکاش۔ مان دوائے آپ پربھ، ایکا بخشے چرن بھرواسا۔ مان دوائے آپ پربھ، جوت سروپی رکھے ویچ واسا۔ مان دوائے آپ پربھ، بھگت جناں ہوئے داسن داسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسانا جپ چپ تیری رہرا سا۔ مان دوائے آپ پربھ، گر سکھ بلہاری۔ مان دوائے آپ پربھ، جائے چنج سواری۔ مان دوائے آپ پربھ، آتم جوت کرے اجیاری۔ مان دوائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، چرن جاؤ بلہاری۔ ساچے پربھ چرن بلہار۔ نردھن پائے سار۔ پربھ ساچے دی ساچی کار۔ گرمگھ ساچے لائے پار۔ انت نہ کھائی جم کی مار۔ پربھ ساچا دیوے جوت سروپ درس اپار۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، گر سکھاں دیوے تار۔ تارنہار آپ سمر تھ۔ پربھ ساچا سر رکھے ہتھ۔ سوہنگ شبد چلاۓ ساچا رتھ۔ پربھ کی مہما بڑی اکھ۔ گرمگھ ورلا پائے ساچی و تھ۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، بھگت جناں سر رکھے ہتھ۔ بھگت جناں سر ہتھ لکایا۔ نہ کنک کل دیا کمایا۔ اپنا آپ پربھ آپ اپجا یا۔ مات پاتال آکاش، پربھ سرب تھایا۔ جوت سروپ اک پرکاش ویچ ورجنڈ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، ساچا تھان سہایا۔ تھان سہائے آپ پربھ، کل جوت آکارا۔ تھان سہائے آن پربھ، سادھ سنگت دیوے درس اپار۔ تھان سہائے آپ پربھ، جوت پر گٹائے اگم اپار۔ تھان سہائے آن پربھ، ہنکاریاں پربھ بھرم نوارا۔ تھان سہائے آن پربھ، گر چرن بنائے ساچا گر دوارا۔ تھان سہائے آن پربھ، سادھ سنگت کرے نمسکارا۔ تھان سہائے آن پربھ، بے گھ آئے جائے جھلکھ مارا۔ تھان سہائے آن پربھ، پاربر ہم او تارا۔ تھان سہائے آن پربھ، مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، کرے پار اُتارا۔ تھان سہائے آن پربھ، وقت جگت جاں آئے۔ تھان سہائے آن پربھ، انت جوت جگت پربھ پر گٹائے۔ تھان سہائے آن پربھ، جوت سروپ کرے رُشائے۔ تھان سہائے آن پربھ، نہ کنک ناؤں رکھائے۔ تھان سہائے آن پربھ، ساچا شبد سنائے۔ تھان سہائے آن پربھ، گر سکھ

ساقے چرن لگائے۔ تھان سہائے آن پربھ، جوت سروپی شبد لکھائے۔ تھان سہائے آن پربھ، بودھ اگادھ بودھ آپ پربھ اکھوائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب جناں دی آس پجائے۔ گر در آئے منگل گایا۔ رنسا جپ جپ آتم ترپتایا۔ بھرم بھلیکھا سارا لاهیا۔ گن ندھان وڈ داندوایا۔ گرگھ ساقے پربھ برہم گیاندوایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، اپنا بھید چکایا۔ جگو جگ پربھ آون جانا۔ جوت سروپی پھریا بانا۔ سادھ سنگت درس کرے بھگوانا۔ گرگھ ساقے چڑھجانا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، دیوے وڈیائی وشنوں بھگوانا۔ بھگت ہت جگت پٹھائے۔ ولیے انت لاج رکھائے۔ ہنکاریاں پربھ ہنکار گوائے۔ بھگت جناں بجے بجیکار کرائے۔ نہکنک اوتاب نز، جوت سروپ رہیا سہائے۔ جوت سروپی جوت دھر، ویچ مات دے آئے۔ پاربرہم اچرج کھیل کر، اپنا بھیو چکائے۔ گرگھاں در میل کر، پربھ سادھ سنگت رلائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ جوت سروپ پربھ جامہ دھارے۔ پاربرہم نز اوتابے۔ رنگ روپ نہ کسے چتارے۔ گرگھ ورلا پیکھے کر وچارے۔ جس رکھے ہتھ پربھ مُرارے۔ جو جن آئے پربھ کی سرنارے۔ فلنج چپو دکھی ہوئے اندرھیارے۔ مدرا ماس کرن آہارے۔ ساچا نام منوں وسارے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جوت سروپی کل جامہ دھارے۔ نہکنک کل جامہ دھار۔ ساچی جوت دھرے سنسار۔ شبد روپ پربھ مارے مار۔ فلنج جیواں کرے خوار۔ چار گنٹ کرائے ہاہاکار۔ سادھ سنگت رنسا کرائے بجے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جوت سروپ پر گئے نہکنک اوتاب۔ نہکنک مات ویچ آیا۔ ساچا ڈنک جگت وجایا۔ اکا انک آپ اکھوایا۔ راؤ رنک اک کرایا۔ پری گھنک پربھ بھاگ لگایا۔ بے گھاں پربھ پر دہ پایا۔ گرگھاں پربھ درس دکھایا۔ سادھ سنگت پربھ دے وڈیایا۔ گونت گن ندھان، پربھ ابناشی دیا کمایا۔ سُرتی دیوے چرن دھیان، سُرت شبد دا میل ملایا۔ گرگھ کیئے چڑھجان، پربھ آتم برہم گیاندوایا۔ آتم اُبچے ساچی دھن، سوہنگ ساچا شبد شنایا۔ نہکنک بلی بلوان، جوت سروپی جامہ گھنک پری ویچ پایا۔ گھنک پری

پربھ جامہ دھاریا۔ نہ کلنک نر او تاریا۔ پار برہم اچھت پورن پرمیشور او تاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرمگھ ورلے کے چتار پاں سو ویکھے جس آپ وکھائے۔ سو پیکھے جس تیجا نین کھلائے۔ سو ویکھے جس پربھ بھانڈا بھو چکائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بھرم بھلکھے جلت بھلائے۔ فلنج چپواں مایا پا۔ اچھل چھل پربھ آپ کرا۔ سر شٹ سبائی لئی بھلا۔ انکال فلنج نہ کلنک ساچی جوت لئی پر گٹا۔ گرمگھ ساچے ساچے پربھ چرن لئے لگا۔ راجیاں رانیاں کپڑ پربھ تختوں دیوے لاه۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سنتج ساچی نیپہ جائے رکھا۔ سنتج ساچا پربھ لائے۔ ساتک روپ ہوئے ویچ سمائے۔ ساچی سکھیا ساچی بھلکھیا کوئے جن ورلا پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ ساچا پربھ لیکھ لکھائے۔ واک بھوکھت سست کرائے۔ جپو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ ورلے سنت پربھ اپنی بوجھ بجھائے۔ ویچ بیٹھ اکنت بے مکھاں دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آتم مایا پرده پائے۔ فلنج مایا بھرم بھلایا۔ اپنا آپ چونہ پایا۔ آتم رس سرب گوایا۔ رسنا رس جپو ہلکایا۔ جامہ دھار نہ کلنک اپنا بھید کھلایا۔ ساچا پربھ جوت سروپ، بے مکھ نہ جانے پربھ رنگ روپ۔ گرمگھ دکھائے پربھ سست سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچی جوت جگائے ویچ دیہہ اندھ کوپ۔ فلنج چپواں اندھ اندھیارا۔ جھوٹھا ٹھوٹھا دیہہ منارا۔ بھٹھا ویچ نہ دسے گردھارا۔ جوت جگائے ویچ دیہہ اپارا۔ دشٹ دڑاچار نہ پائیں سارا۔ گرمگھ ساچے نہ کلنک کیا چرن پیارا۔ کھول دیوے پربھ ساچا دسم دوارا۔ ساچا پربھ امرت بر سے کرپا دھارا۔ بے مکھ در آئے ناچا، سار نہ پائے نین مُندھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سارا۔ سرب جناں پربھ آپ سمالے۔ پربھ ابناشی دین دیا لے۔ کوئی نہ جانے پربھ بھید نزائل۔ گرمگھاں وکھائے، امرت دیوے بھر پیا لے۔ کر سکھڑ سیانے سوہنگ شبد پربھ دیوے دانے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، راؤ رنکاں اک سمانے۔ راؤ رنک پربھ اک کرانے۔ ایکا دوآ دوآ ایکا بھو چکانے۔ فلنج جوت جگی مہانے۔ بھگت جناں پربھ درس دکھانے۔ راتیں سُتیاں کھڑا رہے

سرہانے۔ جوت سروپی جوت دھر، گرمگھ ساچے پکڑ اٹھانے۔ نہ کلناک او تار نر، انحد شبد اُبچانے۔ ساچی جوت وِچ جائے دھر، سوہنگ شبد جو رسا گانے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب جیاں دی آپے جانے۔ سرب جناں پر بھ آپ گیاتا۔ بھگت جناں دیوے پر بھ ساچی داتا۔ آد جگاد سدا پت ماتا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن کرائے ایکا بھرا تا۔ فلنج اوتار دھار، پر بھ ابناشی کھیل کرے اپا۔ سرِ شٹ سبانی پر بھ مارے مار۔ شبد سوہنگ پر بھ لائے کثار۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپ سدا نراہار۔ جوت سروپی پر بھ جوت پر گٹائے۔ جوت سروپ پر بھ جامہ مات وِچ پائے۔ جوت سروپ جُگ چوئھے اپنا بھیکھ وٹائے۔ جوت سروپ اگادھ بودھ بودھ اگادھ شبد لکھائے۔ جوت سروپ ساچا ناؤں سوہنگ جگت رکھائے۔ گرمکھاں جوت سروپ پون سواس چلائے۔ جوت سروپ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب تھایں ہوئے سہائے۔ ساچا پر بھ سدا سہائی۔ جس جن اوٹ پر بھ رکھائی۔ بھگتاں ہت پر بھ مات وِچ آئی۔ پر بھ ساچے دی ساچی نائی۔ گرمگھ ساچے پر بھ لئے چڑھائی۔ ساچی درگاہ دیوے وڈیائی۔ انتکال وِچ جوت ملائی۔ جوت سروپی وِچ جوت سمائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جناں دی پیچ رکھائی۔ آد انت پر بھ جوت آکار۔ جلو جُگ آئے جامہ دھار۔ انتم جُگ کرے کرتا۔ پر بھ ساچے دی ساچی کار۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کر کر پا جائے تار۔ انتم جُگ پر بھ آپ کرائے۔ سرب شکتی پر بھ کھج وکھائے۔ ایکا اپنا نام دھراۓ۔ آگے مارگ پر بھ پھیر چلائے۔ ساچا گیاں پر بھ دوائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، نہ کلناک کل ناؤں دھراۓ۔ نرائے نر جگت پر بھ آیا۔ فلنج انتم بھیکھ وٹایا۔ سُتگ ساچا مارگ لا یا۔ ایکا نام جگت چلایا۔ چار ورن پر بھ اک کرایا۔ راؤ رنگ کوئے رہن نہ پایا۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، نہ کلناک کل ناؤں دھرایا۔ ایکا رنگ سرب سمائے۔ اُوچ پیچ کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا شبد چار گنٹ رسا گائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سُتگ ساچی نیپہہ دھراۓ۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ ساچے پر بھ رسن الایا۔ سُتگ تیری جھولی پایا۔ جگت بھنداری

سرب ورتایا۔ سُتھگ جیواں وِچ وسایا۔ آتم وکار نشت کرایا۔ ہنکار نواری پربھ اکھوایا۔ ساتک روپ ہوئے وِچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہلکنک کل جامہ پایا۔ ساچا شبد جگت دھرائے۔ چار ورن رنسا گائے۔ باقی پوجا سرب ہٹائے۔ ایکا ہوئے نہلکنک سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، نہلکنک کل جامہ پائے۔ ایکا شبد جگت ورتنت۔ شبد چلائے پربھ بھگونت۔ رنسا گائے کوئی ورلا سنت۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، لکھج جیاں مایا پائے بے انت۔ ساچا پربھ شبد بھنداری۔ سُتھگ جیواں دیوے نام ادھاری۔ دوس رین رین دوس پربھ آتم دیوے خُماری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے مان سرب نر ناری۔ سُتھگ ساچا مارگ لایا۔ نہلکنک کل جامہ پایا۔ سوہنگ ساچا شبد لیکھ لکھایا۔ چار ورن پربھ ایکا اوٹ دھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، جوت سروپی جامہ پایا۔ ساچا شبد ساچی نیا۔ چار ورن کرائے ایکا بھئیا۔ ساچا شبد گیاں پربھ دوئیا۔ دیوے دان بھگت بھگوان، پربھ سب دا مان رکھئیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچی کل ورتئیا۔ سوہنگ ساچا شبد گیانا۔ آتم جوت جگائے مہانا۔ پرگٹ جوت دیوے بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پھریا بانا۔ جوت سروپ جگت پت آیا۔ ساچا نام جگت دھرایا۔ گرمکھاں پربھ گلے لگایا۔ دکھیاں بھکھیاں پربھ بھکھ گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آتم ساچا شکھ دوایا۔ آتم شکھ آتم رس۔ ساچا راہ پربھ جائے دس۔ گرمکھ آئے پربھ چرن نس۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گرمکھاں ہوئے وس۔ بل بل بل بلهار۔ جو جن چل آئن پربھ دربار۔ آتم دیوے موکھ دوار۔ ساچا بخشے نام ادھار۔ دیونہار آپ داتار۔ کرم دھرم پربھ لئے وچار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سادھ سنگت تیری پائے سار۔ سادھ سنگت پربھ سار سمالے۔ اپنا پرد آپ رکھائے۔ گرمکھاں کرے سدا پر تپائے۔ چرن دھوڑ جن مستک لائے۔ پربھ ابناشی گھر میں پالے۔ سُتگر ساچا سنگ رہے سد نالے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سوہنگ دیوے ساچی مالے۔ کر درس آتم ترپتا سیا۔ سوہنگ چپے سواس سواسیا۔ اگیاں اندر ہیر سرب وناسیا۔ ساچا پربھ جوت پر کاشیا۔ مہاراج شیر سنگھ

سُتگر ساچا، سچ دیوے دھروسا۔ پربھ ابناشی الکھ ابھیوے۔ چرن آئے سب دیوی دیوے۔ گرمکھ ِ رلا پربھ رنسا سیوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ایکا پونج رکھیوے۔ پربھ چرن سچ دوار۔ جن بھگتاں دیوے موکھ دوار۔ گرمکھ رکھے جو چرن پیار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب جناں دی پاوے سار۔ بھگت ادھاری آپ پربھ۔ گرمکھ فلنج لئے لبھ۔ امرت جھرنا جھراۓ نبھ۔ اپنا بھیو گھلائے جھب۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مایا آگن جلائے سب۔ آپ اپنا بھیو چکایا۔ در آئی سادھ سنگت مان دوایا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ جگلت چکایا آون جان، وِچ جوتی میل ملایا۔ گرمکھ ساچے وِچ بیان، انت ساچے دھام پُچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کمایا۔ گرمکھاں پربھ مان دوائے۔ آتم شکھ سد اپچائے۔ جگت ترنسا سرب جلائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا کرم کمائے۔ گرمکھ ساچے پربھ ساچی دیوے مت۔ سوہنگ دیوے ساچی وتح۔ انتکال پربھ ساچا رکھے پت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمر تھ۔ سرب جناں پربھ آسا پور۔ جو جن آئے چرن حضور۔ جوت سروپی پربھ ساچا دیوے نور۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، وڈ داتا وڈ سور۔ سادھ سنگت در پروان۔ دیوے وڈیائی وشنوں بھگوان۔ سُنجگ ساچا رہیا نشان۔ سرشٹ سبائی چرنی لگے آن۔ راؤ رنک اک سمان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دا جانی جان۔ سرب جناں دی آپے جانے۔ سرب چلائے اپنے بھانے۔ مایادھاری نشت کرانے۔ راؤ رنک اک سمانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانے۔ دے درشن گر روگ مٹایا۔ سچ گھر آ بھرم چکایا۔ سوہنگ دتا ساچا ناؤں، مکت جگت دا راہ چلایا۔ درگاہ ساچی ملے تھاؤں، مہاراج شیر سنگھ مان دوایا۔ سرب گھٹا پربھ واس رکھائے۔ آپ اپنے ونج سمائے۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، انتکال پربھ دے سزاۓ۔ انتکال ہوئے نزک نواسی، کوئی نہ پار لنگھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، اپنی کل سرب ورتائے۔ اپنا بھانا سست ورتائے۔ سست پُرکھاں جیواں جنم دوائے۔ سنت جناں پربھ ونج سمائے۔ سنگت سادھ سنگت پربھ ابناشی درس

دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آسا منسا پور کرائے۔ آسا منسا پور کرائے۔ وسماڈی وسماڈ سماۓ۔ بھرم بھلکھلیھے جگت بھلائے۔ گر سکھاں پر بھ لیکھے لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، درگاہ ساچی لیکھ لکھائے۔ لیکھ لکھایا آپ کرتا۔ ساچا شبد لکھائے اپر اپا۔ بھگت جناں پر بھ بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جناں دی جانے سار۔ وڈ داتا وڈ دیپا دان۔ کرپا کرے آپ بھگوان۔ سوہنگ ساچا دیوے مان۔ رنسا جیو آتم تریپان۔ جوت سروپ دیوے درس، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ رنسا جپ آتم تریپتا۔ جوت سروپ پر بھ درس دکھائے۔ نجانتند پر بھ دے اپجا۔ آتم بھجھی دیپ جگائے۔ اگیان اندر ہیر پر بھ دے مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کرائے۔ اگیان اندر ہیر پر بھ مٹایا۔ پت پر میشور و چوں رکھپت رکھنا تح سکلا ساتھ سکلا ساتھ، بھگت جناں دے ویچ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جگت رہایا۔ سرب جناں دی آس پُجا۔ اندھ اگیان دے مٹائے۔ سرب جیپا دی آس پُجا۔ جیو جنت پر بھ دھرواس جوت رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پورب لہنا آپ چکائے۔ ساچا پر بھ سرب دھرواس۔ جیو جنت سرب رکھے واس۔ رنسا جپ جیو، ماں جنم ہوئے راس۔ آتم جگے ساچی دیو، دکھ درد ہو جائیں وناس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کرے پر بھ ابناش۔ ساچا پر بھ دیا کمائے۔ سادھ سنگت در مان دوا۔ ددھ پت پر بھ جھولی پائے۔ جو در منگن سیس جھکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم بھکھیاں سرب بھکھ گوائے۔ گر سنگت گر پار اُتاریا۔ ساچا دان دیوے در درباریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نزاں نز او تاریا۔ سادھ سنگت گر پیکھے نین۔ کر درس گرچرنی بیہن۔ پر بھ کا بھانا سر اتنے سہن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پورب لہنا لین۔ ساچی پریتی چرنا دھیان۔ کرپا کرے آپ بھگوان۔ جیو جنت پر بھ ساچے دی سو جھی پان۔ مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ درس دیوے آن۔ ساچی پریت جس جن کمائی۔ ساچے در ملے وڈیائی۔ اُچ پدوی پر بھ در تے پائی۔ چڑاں

گیڑ پر بھ کٹائی۔ پربھ ساچے دی ساچی وڈیائی۔ گرمگھ ساچے جوت سروپ درس دکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہائی۔ چرن پریتی پورن گھاں۔ گر سکھ تیری نبھے نال۔ ساچا نام سوہنگ دیوے دھن مال۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سد تیر ارکھوال۔ ساچی پریت چرن کما۔ ماں جنم سُپھل کرا۔ آون جاون دُکھ مٹا۔ جوت سروپی وِچ جوت رہیا سما۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہا۔ چرن پریتی ساچی ریتی۔ پربھ ابناشی پر کھے نیتی۔ ساچی دات پربھ ساچے دیتی۔ بھل کرے نہ سکھ گریتی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، تیری کایا سیتل کیتی۔ ساچی پریتی چرن پیار۔ دیوے درس پربھ اگم اپار۔ گلگج رکھے پت آپ کرتار۔ جن ہوئے نمانا پربھ دربار۔ سوہنگ ساچا نام پربھ دیوے آتم ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، دیوے بھر بھنڈار۔ چرن پریتی ساچا تھاں۔ پربھ ملن دا ساچا راہ۔ بھرم بھلکھی پربھ سارے دئے گوا۔ جوت سروپ نہ لکنک رکھائے نا۔ گلگج جامہ دھاریا بے مکھاں دیسے نہ۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گرمگھ ساچے وِچ رہیا سما۔ گر چرن پریتی ساچا رنگ۔ ساچا دان پربھ در لیا منگ۔ ساچا پربھ وڈ سورا سربنگ۔ چرن دھوڑ جن لائے انگ۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سدا سہائی انگ سنگ۔ انگ سنگ پربھ سدا سہائی۔ چرن سیو جس جن کمائی۔ ساچی مت پربھ ساچے پائی۔ ساچا شبد پربھ دے جنائی۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ساچی کار کمائی۔ چرن پریتی دیوے ساچا گر۔ پربھ ابناشی لیکھ لکھایا دھر۔ گرمگھ ورلے کل جائے چرن جھڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گلگج ملیا ساچا گر۔ ساچا گر سدا اپدیسے۔ جوت سروپی پھریا ویسے۔ سرن پرن برہما وشن میشے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سرب پرویشے۔ پربھ چرن پریتی سدا کماو۔ امرا پد پربھ در سد پاؤ۔ وڈ ہنس گر سکھ بن جاؤ۔ کاگاں وچوں ناں کڈھاؤ۔ نہ لکنک دی سیو کماو۔ آتم اموڑ نہ پت گواو۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، آتم رنگ گوڑھ چڑھاؤ۔ چرن سیو جس جن کرائے۔ کر کرپا پربھ پار کرائے۔ ساچی بخشے پربھ سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گر سکھ سیو سُپھل

کرائے۔ چرن پریتی گرچرن کر۔ آتم ساچا دھیان دھر۔ پربھ ابناشی ساچا دیوے ور۔ گرمکھ ساچے مول نہ ڈر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ہوئے سہائی او تار نر۔ گرچرن پریتی ساچی منگ۔ گرمکھ ساچا پار جائے لنگھ۔ ماں جنم نہ ہووے بھنگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آتم چاڑھے ساچا رنگ۔ گرچرن سیو گر دربار۔ گرسکھ ساچا جائے نہ ہار۔ انت نہ کھائے جم کی مار۔ پربھ ابناشی جائے تار۔ جوت سروپی دیوے درس اپار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، چرن سیوک نوں جائے تار۔ چرن سیو ساچا سست۔ پربھ ابناشی دیوے ساچی مت۔ سوہنگ شبد ایکا رکھے تت۔ سست سنتو کھ دھیر دھرت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیری رکھے پت۔ بے مکھاں پربھ پڑدا پایا۔ پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ جوت سروپی جوت جگا، پر گٹ ہوئے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آئے ماندوا یا۔ دھن دھن دھن کمائی گر سنگت۔ دھن دھن دھن وڈیائی پائی پربھ سنگت۔ دھن دھن دھن نام دان بھچھیا پائی گر سنگت۔ دھن دھن دھن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت ترائی گر سنگت۔ رنگ رنگ رنگ گرچرن چڑھائے۔ انگ انگ انگ، پربھ انگیکار کرائے۔ منگ منگ منگ دان گرمکھ ساچا بیڑا پار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت سر ہتھ لکائے۔ سادھ سنگت تیرے من وڈیائی۔ لج پت پربھ آپ رکھائی۔ ویچ مات دیوے وڈیائی۔ پہلی ماگھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت ترائی۔ سادھ سنگت پربھ درس دکھایا۔ آسا منسا پور کر، آتم سرب ترپتیا۔ ہوئے ڈکھڑے دُور کر، پربھ آتم سکھ وسایا۔ گرسکھاں آتم نور کر، پربھ جوت ملایا۔ خالی بھرے بھنڈار سرب بھر پور کر، پربھ در توں ودا کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ پر گٹ سادھ سنگت درس دکھایا۔ گر سنگت آئی گر دربار پربھ ابناشی دیوے تار۔ دکھیاں دکھ لئے نوار۔ دُدھ پُت بخشے داتا داتار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، خالی بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت تیری پت رکھائی۔ رِدھ سدھ سب وس کرائی۔ چرن آئے پربھ دئے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سادھ سنگت دیوے ودھائی۔ گر

سنگت سنگت گر گر گوپندا۔ سدا سدا سدا پربھ بخشنداء۔ گر مکھاں دیوے مان، اوچ کرے وِچ سُرپت راجے انداء۔ سر ہتھ دھرے بھگوان، وڈ داتا گنی گہندا۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب جناں دی آس پور کرنداء۔ گونت پربھ گن بھرپور۔ سادھ سنگت تیری آسا پور۔ چرن لگائے جو جن مستک دھوڑ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت دیوے درس نہ جانو دور۔ گر پورے چ دھام سہایا۔ سادھ سنگت مل منگل گایا۔ پربھ ابناشی رنسنا الایا۔ مات لوک بیکنٹھ بنایا۔ نہ کنک او تار نر سادھ سنگت وِچ بہایا۔ سادھ سنگت پربھ جائے تار، جوت سروپی جامہ پایا۔ بے مکھ نستے پیر پسار، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ لجھ چو ہوئے و بھچار، مایا ممتا لو بھ ودھایا۔ گر سنگت بیڑا پار کر، مهاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ گر سنگت بخاء پربھ ساچا دھیر۔ امرت مکھ چوائے جوں بالک ماتا پیر۔ پربھ آتم سکھ دوائے ہوئے کٹے پیر۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، شانت کرے سرپ۔ شانت شانت پربھ شانت کرائے۔ امرت میکھ بوند سوانقی پربھ مکھ چوائے۔ پربھ آکاشی دوس راتی، ایکا جوت وِچ جگائے۔ گر مکھ ساچے ماری جھاتی، جوت سروف وِچ رہیا سمائے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سادھ سنگت تیری پت رکھائے۔ سادھ سنگت تیرا ساچا در۔ سادھ سنگت تیرا ساچا گھر۔ سادھ سنگت تیرا ساچا ور۔ سادھ سنگت تیرا ہوئے سہائی او تار نر۔ سادھ سنگت مات لوک وِچ مول نہ ڈر۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ویلے انت بچائے سر ہتھ دھر۔ پربھ ساچے گھر ساچا ناؤں۔ پربھ ابناشی سدرنسنا گاؤ۔ کوٹ جنم دے پاپ گواو۔ درگاہ ساچی مان رکھاو۔ آون جان دا گیڑ کٹاو۔ جوت سروپی جوت پربھ، انت جوت مل جاؤ۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، کر درس تر جاؤ۔ گن گاؤ گھر گم بھیر۔ سوہنگ دیوے آتم دھیر۔ ہوئے کڈھے وچوں پیر۔ امرت جھرے جوں بالک ماتا پیر۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، شانت کرے سرپ۔ آتم شانت پربھ کرائے۔ ایکا دوجا بھو چکائے۔ پربھ ابناشی ایکا نظری آئے۔ مهاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، گر مکھ ساچے درس دکھائے۔ کر درس گر سکھ ترپتاسیا۔ گر مکھ ساچا سچکھنڈ نواسیا۔ پورن گر دیبا پورن

بھرو اسیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرے بند خلاصیا۔ بندی توڑ پر بھ اکھوائے۔ چرن جوڑ گر سکھ ترائے۔ بے مکھ روڑھ فلنج انٹ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ جگت ویچ آئے۔ جوت سروپ جگت پر بھ آکے۔ ویچھریاں پر بھ چرنی میل ملا کے۔ گرمھاں آتم دکھڑے جائے میٹا کے۔ سکھے ہوئے رکھڑے پر بھ جائے ہرے کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ شبد چو اپا کے۔ سوہنگ شبد مکھ چوایا۔ رنسا جپ چو آتم رس پایا۔ امرت نام ساچا رس پیو، پر بھ آتم ساچی نیا چلایا۔ تیری آتم گر سکھ جوت جگائے دیو، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ گرمگھ ساچے ساچا رنگ مان۔ پر بھ ابناشی ساچا جان۔ چرن کوں کوں چرن جن پر بھ ڈگے آن۔ نہ کنک او تار نر ایکا بخششے چرن دھیاں۔ گرمگھ ساچے جگ اودھرے، پر بھ آتم جوت دھرے مہان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ ساچا دیوے دان۔ سوہنگ دان بھگت پر بھ دیا۔ آپ اپنے جیسا کیا۔ پتا پوت بنائے پُتر دھیا۔ نہ کنک پر گٹ جوت، سادھ سنگت ور وڈا دیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے پھل پورب جنم جو بیا۔ آدانت پر بھ ورتار۔ آپے کرن کر اونھار۔ گرمھاں جوت کرے آکار۔ ایکا نام دیوے داتار۔ سوہنگ شبد کرے وڈیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپی بھرے بھنڈار۔ ایکا جوت آکار کر، گر سکھ جگائے۔ ایکا شبد ادھار کر، ویچ جگت چلائے۔ بے مکھاں شبد مار کر، کل نشٹ کرائے۔ سادھ سنگت ساچا پریوار کر، بھگت پت آپ اکھوائے۔ کرپا نین مندھار کر، فلنج آئے گر سکھ ترائے۔ وڈ وڈیائی ویچ سنسار کر، شبد روپ پر بھ بھیکھ وٹائے۔ گرمھاں پر بھ گن وچار کر چرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرمھاں اجل مکھ کرائے۔ گرمگھ آتم سدا اجیاری۔ کرے آپ پر بھ نز نکاری۔ نہ کنک سچ بنواری۔ سرب سر شٹ کرائے پنھاری۔ وڈ راجا آپ سکداری۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نزاں نر او تاری۔ نزاں نر کل او تاریا۔ بھگت جناں ہر پار او تاریا۔ ساچا نام پر بھ رسن اچاریا۔ سوہنگ نام دھرے ویچ سنساریا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نزاں نر او تاریا۔ ساچا شبد جگت

دھرائے۔ سُتگر ساچا مارگ لائے۔ سَتِّجگ چو سب رسانا گئے۔ دُسر تھاں نہ کوئی سیس نوائے۔ ایکا در نہکلنک چار ورن چل آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ایکا مارگ لائے۔ سَتِّجگ ساچا مارگ لایا۔ سوہنگ شبد مگھ رکھایا۔ بالک لگھ پربھ ساچے گیاندوایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، سَتِّجگ ساچا لایا۔ مات گربھ پربھ گیاندوائے۔ سوہنگ شبد وِچ سواس چلائے۔ کرپا کر او تار نر، وِچ مات جنم دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سنساری مایا نشٹ کرائے۔ بالاں دیوے شبد گیان۔ ساچا بخشے چرنا دھیان۔ سُرتی سُرت شبد کرے مہان۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا دیوے دان۔ ساچا دان جگت پربھ دیا۔ سَتِّجگ رکھائی ساچی نینہا۔ راؤ رنک پربھ ایکا کیا۔ سرب جیاں کا پربھ ساچا دیا۔ سوہنگ ساچا نام سَتِّجگ ساچے امرت پیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پہلی ماگھ جنم پربھ وِچ جگت دے دیا۔ پہلی ماگھ پربھ وِچ جگت جنمدوایا۔ سَتِّجگ تیرا داس وِچ مات رکھایا۔ ایکا شبد پربھ ساچے تیری جھولی پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ سَتِّجگ جنم جگت دوائے۔ سُتگر ساچا پربھ ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ سوہنگ ساچا دان پربھ جھولی پائے۔ سچ سچ پربھ دے ورتائے۔ وڈ وڈیائی پربھ آپ دوائے۔ ایکا ماتا دھرت بنائے۔ ایکا پت آپ اکھوائے۔ دُسر کوئی رہن نہ پائے۔ سَتِّجگ ساچے تیرے ہت نہکلنک کل جامہ پائے۔ پربھ ابناشی سدا اچٹ، پہلی ماگھ تیرا جنم دوائے۔ ساچا پت آپ اکھوایا۔ دھرت مات تیری مات بنایا۔ ساچا پوت سَتِّجگ رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچے، تیرا ناؤں رکھایا۔ سَتِّجگ تیرا نام دھرایا۔ پربھ ابناشی جوت پر گٹایا۔ ورگھر ساچا نامدوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ سوہنگ شبد جگت چلا۔ چار ورن اک کرا۔ اوچ پیچ دا بھیو مٹا۔ راؤ رنک اک کرا۔ گرمگھ ساچے چرنا لگا۔ ساچی وست پربھ جائے جھولی پا۔ چار کنٹ پربھ چرنی لئے لگا۔ گرمگھ ساچے بھگت جن پربھ لیکھ جائے لکھا۔ جنم دے وچھڑے پربھ میل لئے کرا۔ دھن جنیندی ماں جس رکھے لگھ اٹھا۔ نہکلنک ساچی درگاہ دیوے تھاں۔ پربھ ساچا ویلے انکال

پکڑے گر مکھ بانہہ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سب تھائیں ہوئے سہا۔ سدا سہائی آپ پربھ گر سکھ تیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، گر سکھ پربھ کا چیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، گر سکھاں پربھ رکھے دھیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، گر سکھاں سد وسے نیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، گر سکھ جوت سروپی سدا وسیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، پرگٹے جوت نہ لائے دیرا۔ سدا سہائی آپ پربھ، بے مکھ بھلائے کر ہیرا پھیرا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس گر سکھ نہ لاوے دیرا۔ بے مکھاں پربھ پردہ پایا۔ مایا پائے جگت بھلایا۔ آتم اندھ انڈھیر رکھایا۔ جوت سروپی نہ درس دکھایا۔ وڈ وڈ بھوپ نہ چرن لگایا۔ بن رنگ روپ پربھ نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بھرم بھلکھے جگت بھلایا۔ بھرم بھلکھے بھلا سنسار۔ پربھ ابناشی نہ پائی سار۔ ساچا پربھ دس نہ آئے کسے دربار۔ مدرا ماسی پربھ در آئن ہون خوار۔ انتکال کل گل جم پھاسی، دھرم رائے مارے مار۔ مکتی جگتی در توں ناسی، ایکا ملیا نزک دوار۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی، نہ کلنک مارے کر خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نہ کلنک او تار۔ مدرا ماسی ہون خوار۔ پربھ ابناشی در ڈر کار۔ مائس جنم انت جگ ہارا۔ رنسا چلایا اک وکارا۔ ساچا پربھ منوں وسارا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، نواس دوائے نزک دوارا۔ ساچا پربھ لیکھ چکائے۔ جیسا کرے تیسا بھگلتائے۔ ساچا لہنا در دوائے۔ بے مکھ جیو جھوٹھے ٹھوٹھے پربھ ابناشی گئے بھلائے۔ گر مکھ چلے پربھ کے بھانے، پربھ ابناشی دیا کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ہوئے آپ سہائے۔ ساچا کرم جگت کماو۔ پربھ ابناشی رنسا گاؤ۔ دوس رین نہ منوں بھلاو۔ رسن وکار سرب تجاؤ۔ مدرا ماس رسن نہ لاؤ۔ سوہنگ سواس جیو سد گاؤ۔ پربھ ابناشی نجھ گھر میں پاؤ۔ آتم دکھڑے ناس کراؤ۔ ساچی سُرتی سچ در تے پاؤ۔ آتم اپنی گندھ گھلاو۔ پربھ ساچے کا دیپ جگاؤ۔ سوہنگ ساچا تیل ویچ پاؤ۔ ساچے نام دی بی لاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا گن رسن سد گاؤ۔ ساچا پربھ رسن جس گایا۔ چرن دھیان جس جن رکھایا۔ چڑھان گر مکھ بنایا۔ پربھ ساچے پر گٹ جوت درس دکھایا۔ مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا کھیل رچایا۔ ساچا کھیل جلت رچایا۔ ویکھے وکھائے گرگھاں دیا کمایا۔ بھرم بھلکھے پربھ سارا جلت بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچے، گرگھ درس دکھایا۔ ساچے پربھ درس دکھایا۔ دے درس سب دکھ مٹایا۔ اُتری بھلکھ سادھ سنگت پربھ درشن پایا۔ سُپھل ہوئی مات لکھ، نہ لکنک چرن سیس نوایا۔ نجانند اُبجاوے آتم رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سادھ سنگت اُپر دیا کمایا۔ گر سکھ ساچے پربھ درشن پا۔ جنم جنم دی میل لئی گوا۔ پتت پاپیاں کر درس میل لئی دھوا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، جائے دیا کما۔ پتت پاپی جو پربھ در آئے۔ ہوئے نہانا در سیس جھکائے۔ پربھ بھگوانا دیوے دیا کمائے۔ سوہنگ ساچا دانا، پربھ دیوے جھولی پائے۔ گن او گن پربھ نہ پچھانا، ساچے در آئے جو بھل بخشائے۔ بھلیاں ڈلیاں پربھ مارگ پایا۔ ساچا پربھ سد دیا کمایا۔ سوہنگ شبد پربھ ساچا دیوے نام، ساچے مارگ لایا۔ سرب جیباں کا ایکا تھاں، سرب جیباں پربھ اپایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی وِچ سمایا۔ سرب جیباں پربھ وِچ سمائے۔ چو گلگرمی گلرم کمائے۔ پربھ ابناشی بھو چکائے۔ سرب گھٹ واسی بھرم شرم چکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کھیل آپ رچائے۔ ایکا مایا سرشت پربھ پائی۔ مایا روپی سب کھیل رچائی۔ سرشت سبائی پربھ مایا روپ اپائی۔ چو جنت پربھ بھلواری وِچ لگائی۔ جگو جگ اُبجاوے مٹاوے، اچرج رچنا پربھ رچائی۔ مایا روپی سرشت اپا کے۔ چو جتناں جنم دوا کے۔ جوت سروپی وِچ آپ سما کے۔ بھا اڈول وِچ آسن لا کے۔ جھوٹھی مایا جلت ورتا کے۔ آپ اپنارکھے چھپا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مایا روپی رچن رچا کے۔ مایا روپی رچن رچایا۔ جھوٹھا جال جلت وِچ پایا۔ آپ اپنا کھیل رچایا۔ بھگت جناں پربھ دیا کمایا۔ پورب جنم دا لہنا دوایا۔ مات لوک وِچ جنم دوایا۔ جامہ دھار جوت سروپ، پربھ ساچے چرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچے، جھوٹھی مایا وچوں کلڑھایا۔ گر سکھاں پربھ دیا کمائی۔ جھوٹھی مایا سرب چکائی۔ ایکا لو پربھ چرن لگائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھاں سد دیا کمائی۔ دین دیاں

تیری وڈیائی واہ۔ گر گوپال چرن لگا۔ سرب پرتپال گر سکھاں پکڑے بانہہ۔ بھگت و چھل رچھک مہاراج شیر سنگھ تُدھ ہن دوسرا کوئی نہ۔ ساچے پربھ ساچا روپ۔ دھرے جوت جوت سروپ۔ ساچے پربھ ایکا جوت رنگ انوپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے پرکاش جوت سروپی وِچ اندھ کوپ۔ آئے جگت پربھ نِزناڑ۔ بھگتاں ہبیت پربھ لئے او تار۔ دشائیں کھیت کرے کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ٹلچک آئے جامہ دھار۔ ساچے پربھ کل جامہ دھاریا۔ چیو جنت جاں ہوئے دکھیاریا۔ دکھ بھکھ مرے سنساریا۔ ایکا شکھ دیوے شاہو کاریا۔ چیو جنت پربھ در پکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انا تھاں ہبیت جامہ گھنک پُری وِچ دھاریا۔ ساچے پربھ سُنی پکار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ نہ ہکنک نزاں نز او تار۔ دکھیاں بھکھیاں دی پربھ پائی سار۔ راو کرے پربھ خوار۔ ساچا کرے جگت ور تار۔ منگن نہ جائے کوئی دوار۔ سنتگر لاوے ورتاوے وِچ سنسار۔ دکھ بھکھ پربھ جائے نوار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ایکا دیوے سرب ادھار۔ ایک ادھار پربھ آپ دیوے۔ سوہنگ شبد جن رنسا سیوے۔ امرت پھل وڈے وڈ میوے۔ گرمگھ ساچا ساچا لہنا پربھ در لیوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن رنسا سیوے۔ رنسا جپ چو آتم رسان۔ کروں نہ ہکنک نزاں۔ جوت جگاوے جوں رو سس، ساچا پربھ دیوے تیجا نین۔ آتم اپچے ساچا رس، ساچے در وہندے وہن۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سکھ ساچے ساچا لہنا لین۔ چیو جنت پربھ بنت بنائے۔ کر کر پا پربھ جنم دوائے۔ پوں سروپی سواں چلائے۔ کایا رنگن نام چڑھائے۔ جوت سروپی دیپ جگائے۔ ٹلچک جیباں مایا پر دہ پائے۔ آپ اپنا بھیو چھپائے۔ بے مکھاں پربھ نظر نہ آئے۔ گر سکھ ساچے پربھ ساچا دیا کمائے۔ ساچا پربھ ساچی سیو اپنے چرن لگائے۔ پربھ ابناشی ملائے میل، ساچی جوت جگائے۔ وڈے وڈ گر سکھ دیوی دیو، پربھ ساچا آپ بنائے۔ نہ ہکنک او تار نز، آد جگاد جگت وِچ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگائے۔ ایکا جوت جگے اپارا۔ پربھ کی جوت سدا نِزادھارا۔ انتکال پربھ

ابناشی لئے او تارا۔ مات پاتال آکاش مہاراج شیر سنگھ ساچی جوت کرے آکارا۔ مات آیا نین مڈھاری۔ وڈ وڈ داتا وڈ سنساری۔ جوت سرُوپ جوت نِنکاری۔ مہاراج شیر سنگھ کلنئی، جائے پیچ سواری۔ گرگھاں پربھ دیا کمائے۔ ویج مات دے جنم دوائے۔ سوہنگ ساچا گیان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم سدھ کرائے۔ مات لوک ویچ جنم دوایا۔ سوہنگ شبد ڈنک وجایا۔ راؤ رنک اک کرایا۔ پربھ کلنج جھوٹھا کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پری ویچ پایا۔ جوت سرُوپ پربھ جامہ دھاریا۔ کلنج جیو بھلے سنساریا۔ کلنئی گن او گن وچاریا۔ پاربرہم پرمیشور اک رنگ کرتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پری ویچ دھاریا۔ جگو جگ پربھ جوت پر گٹائے۔ بھگت جناں پربھ آن ترائے۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ ساچی جوت ویچ دیہہ جگائے۔ اگیان اندر سرب مٹائے۔ کپاٹ بھر کھول وکھائے۔ امرت جھرنا ویچ دیہہ جھڑائے۔ کھلے کپاٹ پربھ نظری آئے۔ گرگھ ساچے پربھ دسے پاس، بے گھاں نظر نہ آئے۔ بھگت جناں پربھ دیا کمائے۔ وچھڑیاں پربھ میل ملائے۔ ساچا پربھ سرب گھٹ واسی، سچ گھر دی سو جھی پاوے۔ او تار نز کلنج جامہ دھار، جوت سرُوپی دیپ جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھاوے۔ دیوے درس اگم اپارے۔ بھگت وچھل آپ کرتارے۔ جن بھگتاں پیچ سوارے۔ لکھ چڑاں پربھ دے نوارے۔ ولیے انت بھگت جناں پربھ کھڑا دوارے۔ ساچا شبد میل بھگونت، ساچا دیوے در دربارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپ جوت نِنکارے۔ بھگت جناں ہوئے سہایا۔ اپنا بھید پربھ رکھایا۔ انداھاں ہیت پربھ آپ اپنا جامہ پایا۔ جوت سرُوپی جوت دھر، جوت سرُوپی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے میل ملایا۔ گرگھاں کرے بند خلاصی۔ دیوے درس گھنک پر واسی۔ گلوں کٹائے جم کی پھاسی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن تیرے ساچی رہاسی۔ چرن پریت جس جن کمائی۔ دھن دھن گر سکھ سیو کمائی۔ اجل کرے پربھ ساچا گھ، دھن جنیندی مائی۔

سُبھل کرائے مات گلھ، نہ لکنک تیری وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب تھائیں ہوئے سہائی۔ گرگھ ساچے پربھ ابناشی رنسا گایا۔ بجھٹی جگت اداسی، پربھ چرنی سپیس جھکایا۔ ایکا شبد جپے سواسی، جم نیڑنہ آیا۔ کرپا کرے پربھ ابناشی، بھگت جناں پربھ میل ملایا۔ کرے کرائے جو من بھاسی، آدانت نہ کسے جنایا۔ سربھیت ہوئی چرن داسی، پربھ ساچا ردے سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ولیے انت ہوئے سہایا۔ جوت سرودپ وِچ جوت ملا کے۔ درگاہ ساچی وِچ مان دوا کے۔ ساچا نام جگت لکھا کے۔ پچم جیٹھ پربھ حکم سننا کے۔ پربھ ابناشی دیا کما کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرودپی گر سکھ رکھے جوت ملا کے۔ سربھیت سرب سکھ پایا۔ پربھ ابناشی رنسا گایا۔ درگھر پربھ ساچا پایا۔ ساچے پربھ سر ہتھ لکایا۔ تین لوک پربھ مان دوایا بے بے جیکار کھنڈ برہمنڈ کرایا۔ وِچ ور بھنڈ ساچا نام دھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرودپ وِچ سمایا۔ سربھیت سدا سکھدائی۔ ساچا پربھ ہوئے سہائی۔ ساچا ور پربھ درتے پائی۔ او تار نر پورن آس کرائی۔ ایکا سکھ پربھ سر نائی۔ جگت پریت سرب تھائی۔ ساچی پریت پربھ چرن لگائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک وِچ لاج رکھائی۔ مات لوک پربھ لاج رکھائی۔ ولیے انت ہوئے سہائی۔ ساچے گھر وی ودھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوتی میل ملائی۔ لاج رکھاوے لا جاونت۔ بھگت جناں پربھ آپ بھگونت۔ گرگھ ور لے اُتارے اُدھارے سنت۔ پربھ ساچے بنائی ساچی بنت۔ پربھ ابناشی مہما بڑی بے انت۔ ٹلچ مایا بھرم بھلایا، سار نہ پائی چو جنت۔ گرگھ ور لے پربھ درس دکھایا، جوت سرودپ وِچ بیٹھ ایکت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا نام جپایا ساچے سنت۔ ساچے رنگ گر سکھ رنگکایا۔ سوہنگ دان پربھ جھولی پایا۔ بنجانند نج ماہ اپجایا۔ کھول ترے کٹی اپنا بھیو چکایا۔ جوت سرودپی ساچا دیپک وِچ دیہہ جگایا۔ پربھ ابناشی وِچ سمیپت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان میل ملایا۔ میل ملایا آپ پربھ، جامہ مات لوک وِچ دھار۔ میل ملایا آپ پربھ، جگ چو تھے لے او تار۔ میل ملایا آپ پربھ، درتے ورتاوے

وچ سنسار۔ میل ملائے آپ پر بھ، جن بھگتاں کر پا کر اپار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ایکا جوت دیوے ادھار۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر سکھاں اگیان اندھیر جائے نوار۔ میل ملائے آپ پر بھ، رکھے لاج آپ مُرار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ساچا در دستے دربار۔ میل ملائے آپ پر بھ، جوت پر گٹاؤے مات نِنکار۔ میل ملائے آپ پر بھ، پر بھ ساچے دی ساچی کار۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر سکھاں ڈرمت میل جائے اُتار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ساچا شبد کرے ورتار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ایکا بخشے چرن پیار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ہوئے متا جائے مار۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر سکھ ڈھڑے جائے نوار۔ میل ملائے آپ پر بھ، آتم توڑے سرب ہنکار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ساچی جوت کرے آکار۔ میل ملائے آپ پر بھ، جھوٹھی کایا ہوئے اجیار۔ میل ملائے آپ پر بھ، جوت سروپ دیوے درس اپار۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر مگھ ساچے کھول دیوے دسم دوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی پاوے سار۔ گر سکھ ساچے میل ملائے آپ پر بھ، دُئی دویت پر بھ پر دہ لاہیا۔ ایکا نام پر بھ دان دوایا۔ پُورن ہوئے کام، جس رنسا گایا۔ گھنیا شام، جامہ دھار نہ کلنک نام رکھایا۔ رمیا رام پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ کل نام دھرایا۔ جوت سروپی پر بھ بھیس وٹائے۔ اچھل چھل پر بھ آپ کرائے۔ جگو جگ پر بھ اپنا آپ اپائے۔ پر بھ ساچا سرب گن ورتے، باون روپ دھار بل در پر بھ منگن جائے۔ جیو جنت پر بھ سرب بھلائے مایا پردے پائے۔ جوت سروپی جوت پر بھ، آون جان اک کھیل رچائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک کل جامہ پائے۔ پر بھ ساچے کا کھیل نیارا۔ آوے جاوے سد رہاوے، جگت لئے او تارا۔ گر مگھ ورلے درس دکھاوے پکڑ لے آوے چرن دوارا۔ ایکا ساچا نام جپائے، جھوٹھا میٹ دیوے پرسارا۔ آپ اپنا پر بھ مگھ رکھاوے، توڑ دیوے سرب ہنکارا۔ آتم ساچا سکھ دواوے، ساچا دیوے نام ادھارا۔ آتم ترِ سنا بھکھ مٹائے، سوہنگ شبد بھرے بھنڈارا۔ درگاہ ساچی مان دوائے، جوت سروپ جوت نِradھارا۔ انتکال وچ جوتی میل ملائے، گر مگھ ساچا پر بھ

ساقچے پار اُتارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے موکھ دوارا۔ گرگھ ساچا سچ جوت ملاوے۔ گرگھ ساچا سچ جوت سماوے۔ ایکا جوت گر گوبند ہو جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ٹلچگ جامہ دھار بھگت جناں دی لاج رکھاوے۔ جنم مرن گرسکھ سواریا۔ کر کر پا پر بھ پار اُتاریا۔ لکھ چڑاسی گیڑ نواریا۔ جو جن آئے نہ ہلنک چرن نمسکاریا۔ آتم اُتارے سارا شنک، سوہنگ بان پر بھ ماریا۔ ایکا دساوے ایکا انک، جوت سروپ پر بھ لاوے ڈنک، گرگھ ساچے کھچ لیائے چرن دواریا۔ ساچا پر بھ بنائے بنت، پر بھ کی مہما بڑی اگنت، گن اوگن نہ کسے وچاریا۔ پار اُتارے سرب چیو جنت، پر بھ ابناشی ایکا کنت، ایکا در اک درباریا۔ گرگھ ورلا سنت، جس دیوے درس نہ ہلنک نر نرائی اوتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھ تیرا جنم مرن سواریا۔ ساقچے پر بھ سچ راہ چلایا۔ سوہنگ ساچا نام جپایا۔ چار ورن چار گنٹ بجے بجے جیکار کرایا۔ راؤ رنک پر بھ اک کرایا۔ نہ ہلنک ساچا ڈنک ویچ مات وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ نہ ہلنک نر اوتاریا۔ نر نجن جوت اک نر نکاریا۔ ایکا شبد چلاوے ویچ سنساریا۔ اوچ پیچ پر بھ بھکیھ نواریا۔ چار ورن دسائے ایکا در درباریا۔ سنتگر ساقچے وچاریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ دھاریا۔ سچ سچ کرے کرتارا۔ ایکا شبد دیوے ادھار۔ نہ ہلنک نرائی نر سنتگ۔ بھگت جناں پر بھ بھرے بھنڈارا۔ سوہنگ شبد جن انت دیوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نواس رکھائے سچنڈ دوارا۔ گرسکھ ساچا سچنڈ نواسیا۔ ساچا ور ساچا گھر جوت سروپ سد پر کاسیا۔ گرسکھ تیری دھن کمالی، دیوے مان سرب گھٹ واسیا۔ ساچی سیو پر بھ چرن کمالی، سربجیت رکھے پر بھ چرن نواسیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم کرے رہ رہ اسیا۔ چرن نواس پر بھ رکھایا۔ در گاہ ساچی مان دوایا۔ تھر گھر واسی تھر گھر نواس رکھایا۔ اچٹ ابناشی ساچا پت کھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویچ جوتی میل ملایا۔ ملی جوت ہوئی اتیت۔ پر بھ ساقچے پر کھی ساچی نیت۔ جگو جگ پر بھ ساقچے دی ساچی ریت۔ ایکا بخشے چرن پریت۔ چرن لاغ گرسکھ ماں

جنم لیا جگ چیت۔ دیوے وڈیائی آپ رُگھرائی مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم سر بھیت لیا جگ چیت۔ سر بھیت سرب جگ چتیا۔ پربھ ساچے سنگ کیا ساچا ہتیا۔ پربھ ابناشی جن بھگتاں ساچا تیا۔ جن بھگتاں آد جگاد سدا بھئے بھیتیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا گھر در سر بھیت نوں ڈتیا۔ دیونہار آپ داتار۔ کر کر پا کر جاوے پار۔ دیوے وڈیائی وچ سنسار۔ ایکا نام دیبا ادھار۔ آون جاون دیبا گیڑ نوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر بھیت ماں جنم دیبا سدھار۔ ماں جنم لکھ چراسی وچوں پایا۔ ساچا پربھ رنسا گایا۔ رنسا جپ جپ چو آتم رس پایا۔ ساچا نام آتم رس پیو، سوہنگ امرت لکھ چوایا۔ آتم دیو پربھ جگایا۔ آتم جوت سدا اجیار، گرمگھ ساچے بُجھ نہ جایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ بھگت جناں سر ہتھ ٹکائے۔ اپنا بھیو پربھ آپ کھلائے۔ ایکا لو چرن لوائے۔ جگت مایا پربھ جلائے۔ جوت سروپی اگن لگائے۔ سرب وکار سوہنگ کھنڈا پربھ سر لگائے۔ ایکا ادھار گرمگھ ساچے سوہنگ ناؤں تیرے وچ رکھائے۔ نہ کنک او تار نر، گرسکھ ساچے سر تیرے ہتھ ٹکائے۔ گرسکھ تیری پت رکھائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ پرگٹ جوت درس دکھائے۔ جم جندھار کوئی نیڑنہ آئے۔ نزک نواس گرسکھ نہ پائے۔ سوہنگ ساچا جو جن رنسا گائے۔ ساچی گاتھ وچ مات رنسا جپ چو امرا پد پائے۔ پرگٹ جوت نہ کنک، انت تیری دیہہ چھڈائے۔ انت انٹال پربھ ساچا آپ سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ وچ بیان پربھ لئے بٹھائے۔ گن ندھان ایہہ دیا کمائے۔ سچ دھام پربھ دئے پچائے۔ جوت سروپی جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھاں سر ہتھ ٹکائے۔ گرسکھ منگ پربھ در ساچی منگ۔ آتم چاڑھے پربھ ساچا رنگ۔ بھو جل پار گرمگھ ساچا جائے لنگھ۔ ماں جنم نہ ہوئے بھنگ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھ ساچی دات سوہنگ پربھ در منگ۔ ساچی دات سچ گھر پاؤ۔ پربھ ابناشی سدا دھیاوا۔ دوکھ نوارن رنسا گاؤ۔ سرب گھٹ واسی رِدے وساو۔ پربھ ابناشی مان رکھاوا۔ جگت اُداسی

منوں تھاوا۔ سچ دھر داس پربھ چرن رکھاوے۔ گربھ داس پھند کٹاوا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاگ جنم مرن دا گیڑ چکاوا۔ ساچا پربھ ساچا دھیان۔ ساچا دیوے آتم برہم گیان۔ گرمگھ بخشے پربھ ساچا چرن دھوڑ اشنان۔ گلگھ جیو دس نہ آوے وشنوں بھگوان۔ گرمگھ ساچے چڑھ سُجان، ساچا دیوے در پربھ مان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب جناں دا جانی جان۔ جانہار آپ جناؤے۔ جپو جنت دی بنت بناؤے۔ آپ اپنا ونج رکھاوے۔ نجھ گھر واسی نجھ ماہ سماوے۔ مایا روپی پردہ پاوے۔ بے مکھاں پربھ دس نہ آوے۔ گرمکھاں پربھ دیا کماوے۔ جوت سروپی درس دکھاوے۔ سَت سروپی نظری آوے۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹاوا۔ ایکا نام گھر رکھاوے۔ سوہنگ نام رسن جپاوا۔ آپ اپنا درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں سر ہتھ ٹکاوا۔ گرمکھاں پربھ دیا کمائے۔ ساچا کرم آپ کراۓ۔ بھرم بھلکھے جگت بھلائے۔ الکھ ایکھے دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے درس دکھائے۔ درس دکھائے پربھ مکندا۔ بھگت جناں پربھ سد بخشدرا۔ بے مکھاں گھر رکھائے مدرا ماس گندا۔ دھن دھن دھن گرمکھ دوس رین سوہنگ ناؤں رسن جپندا۔ اجل ہوئے گھر، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہائی انگ سنگا۔ گرمکھ سنگ ساچا تیرا۔ جوت سروپ ونج رکھے وسیرا۔ پرگٹ جوت دیوے درس نہ لاوے دیرا۔ چرن لاگ نہ کلت آتم مٹے سرب اندر ہرا۔ گرمگھ ساچا پربھ کا روپ، گرمکھ نہ جانے سنبھو سویرا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا پار کرایا بیڑا۔ پربھ ابناشی بیڑا بنه۔ ایکا شبد شایا کن۔ آتم سُن گھلائی ساچے جن۔ جوت جگائی ساچے تن۔ گرمگھ گرمکھ تیری کمائی دھن۔ سوہنگ شبد دیوے دان نہ لاگے سن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگاواے جھوٹھے تن۔ ساچی جوت پربھ جگائے۔ پنجم پربھ نشت کراۓ۔ ایکا نام ونج سمائے۔ ایکنکار پربھ ساچی دیا کمائے۔ ساچی دات وڈ کرامات، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ جھولی پائے۔ بھئ بھجن پربھ نئن مندھارا۔ پربھ ساچے کے ساچے گن، سگل کرے

جوت ورتارا۔ گرگھہ ورلے وِچ مات چُن، شبد روپ پربھ بھرے بھندارا۔ ایک ٹیک او تار نر، جوت جگائے پربھ اگم آپارا۔ چرن لاغ جن جائن تر، ایکا بخشے چرن پیارا۔ بھگت جناں من جائے من، ایکا دیسے جوت نزکارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک لئے او تارا۔ مات لوک پربھ جامہ دھارے۔ سنت جناں دی سُنی پکارے۔ ایکا جوت ایکا آکارے۔ پربھ اپر مپر پربھ ساچے دی ساچی کارے۔ مهاراج شیر سنگھ سَنگر ساچا، بھگت جناں دے کاج سوارے۔ جوت سروپی کھیل پربھ کھیلا۔ سنت جناں پربھ سنگ سُہیلا۔ ساچا میل ملایا میلا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کھیل جگت وِچ کھیلا۔ ساچا پربھ سچ گھر پاؤ۔ بخاند نج ماہ اُبجاو۔ دیپک ساچی جوت جگاؤ۔ اگیان اندر ہر سرب مٹاؤ۔ پربھ ابناشی رنسا گاؤ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب گھٹ واسی درشن پاؤ۔ ساچا شبد ساچا گیان۔ ساچا شبد گر کا دھیان۔ ساچا شبد میل ملائے بھگت بھگوان۔ ساچا شبد سادھ سنگت پربھ دیوے مان۔ ساچا شبد وڈ گنی ندھان۔ ساچا شبد سنت جن ورلے پان۔ مهاراج شیر سنگھ سوہنگ بخشے ساچا گیان۔ ساچا شبد در ساچے ہُن۔ ملے وڈیائی وِچ رکھ مُن۔ جن سنت سناؤے پربھ ساچی دھن۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھول دکھاوے آتم ہُن۔ آتم ہُن پربھ گھلائے۔ تھر گھر واسی تھر گھر دی سو جھی پائے۔ جوت سروپی پربھ دیپک جگائے۔ گھنک پُر واسی گرگھہ ساچے درس دکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ شبد دی سو جھی پائے۔ ساچا شبد پربھ سچ چلاؤ۔ سنت جناں سچ مارگ پاؤ۔ رسانس امرت رس گھے چواؤ۔ رسانا جپ جپ جپ جپ سرب سکھ پاؤ۔ تپ تپ تپ کل وڈا تپ، پربھ ساچا رنسا گاؤ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھاوے۔ پربھ ساچے سچ دیا کمائی۔ سچ در سچ گھر پربھ جوت پر گٹائی۔ سادھ سنگت مل رنسا ہر ہر جس گائی۔ سنت جناں پربھ بل بل جائی۔ دوس رین رین دوس ایکا لو پربھ چرن لگائی۔ پربھ ابناشی پیکھے نئیں ساچی سُرت پربھ آپ دوائی۔ در گھر ساچے سنت جن بہن، ساچی مت سنت پربھ پائی۔ پورب جنم دا لہنا لین، پر گٹ

دیوے آپ رگھرائی۔ بے مکھ چپو دکھ درد سہن، پربھ ابناشی لیا بھلائی۔ انتکال جھوٹھے وہن وہن، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت کرائی۔ سنت جناں در منگل گایا۔ پربھ ابناشی دیا کمایا۔ بحر کپاٹ پربھ کھول وکھایا۔ سُن سُن سُن جن سنت بلگسایا۔ پرماندر دے ونج سمایا۔ جوت سروپی جوت پربھ، جوت سروپی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو چکائے۔ آپ اپنا بھیو چکائے۔ سنت جناں نوں سو جھی پائے۔ سچ گھر ونج سد سمائے۔ ساچا نام رسن جپائے۔ ایکا دھیان چرن لگائے۔ گن ندھان پر گٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلائے۔ ساچا پربھ بھیکھ بھکھاری۔ بھج چپو بھلے سنساری۔ نظر نہ آوے پربھ گردھاری۔ سنت جناں سد بلہاری۔ رنسا جپ جپ پربھ آتم ترکھا اوتاری۔ جوت سروپی جوت پربھ، ساچی جوت دیوے نزنکاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت جناں دیوے نام ادھاری۔ ساچی جوت کرے آکار۔ ساچا شبد دیوے ادھار۔ ساچے سنت پربھ پاوے سار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت جناں نوں جاوے تار۔ ساچی جوت پربھ جگائے۔ بھگت جناں پربھ مان دواوے۔ ساچی بنت آپ بنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ونج سمائے۔ سنت جناں پربھ جوت جگائے۔ سنت جناں پربھ ونج سمائے۔ سنت جناں پربھ امرت جھرنا دے جھرائے۔ سنت جناں پربھ امرت رس رس چواوے۔ سنت جناں پربھ امرت جھرنا بندھ کوں کوں نبھ مکھ چواوے۔ سنت جناں پربھ جوت سروپی میل ملائے۔ سنت جناں پربھ ساچا سست گیان دواوے۔ سنت جناں پربھ ایکا دو جا بھو چکائے۔ سنت جناں پربھ سچ گھر دی بو جھ بمحجاۓ۔ سنت جناں پربھ اپنا بھیو آپ گھلائے۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا کمائے۔ سنت جناں پربھ دھیر دھرائے۔ سنت جناں پربھ ساچا آتم سپر پلاۓ۔ سنت جناں ہوئے وچوں پیڑ گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت جناں دھیر دھرائے۔ سنت جناں پربھ سر دھا پور۔ سنت جناں پربھ آتم دیوے سَت سرور۔ سنت جناں پربھ آتم جوت کرے نور و نور۔ سنت

جنال پر بھوکھے بھنڈار کرے بھرپور۔ سنت جنال مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آسا منسا پور۔ سنت جنال پر بھوکھے لاج رکھائے۔ سنت جنال پر بھوکھے مان دوائے۔ سنت جنال پر بھوکھے ساچا نام جھولی پائے۔ سنت جنال پر بھوکھے ایکا دھیان سُرت دوائے۔ سنت جنال پر بھوکھے پر گٹ جوت جوت سروپ درس دیکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ سنت جنال پر بھوکھے دے وڈیائی۔ سنت جنال پر بھوکھے ساچی دات بھھچھیا پائی۔ سنت جنال چرن دھوڑ مستک لائی۔ سنت جنال ساچی جوت ویچ للاٹ جگائی۔ سنت جنال اُچ پدوی پر بھوکھے درتے پائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جنال سد دیا کمائی۔ سنت جنال پر بھوکھے چرن بھرواسا۔ سنت جنال پر بھوکھے چرن رہرواسا۔ سنت جنال پر بھوکھے کرے بند خلاصا۔ سنت جنال پر بھوکھے کرے جوت پر کاشا۔ سنت جنال پر بھوکھے پور کرائے آسا۔ سنت جنال پر بھوکھے ساچا سد رکھے ویچ واسا۔ جھوٹھی سریش دیکھے تماشا۔ سنت جنال پر بھوکھے ہوئے داسن داسا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا دیوے چرن بھرواسا۔ سنت جنال پر بھوکھے سدا سنگ۔ ایکا نام چڑھائے رنگ۔ امرت جھرنا جھراۓ ویچ دیبھے گنگ۔ ساچا پر بھوکھے ساچا ور ساچا در جن سنت لیا منگ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی سدا انگ سنگ۔ سنت جنال سرب گیاتا۔ سنت جنال ایکا ملیا بھگونت بھراتا۔ سنت جنال پر بھوکھے سدا رنگ راتا۔ سنت جنال امرت بوںد پیئے سوانٹ سوانٹا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جوت ملاتا۔ سچ گھر پر بھوکھے رکھے واسیا۔ ساچی جوت جگت پر کاشیا۔ تین لوک جوت سروپ نواسیا۔ کھنڈ برہمنڈ پر بھوکھے داسن داسیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سرب جیباں سد رکھے واسیا۔ ساچا پر بھوکھے سدا ابناشی۔ جیو جنت ویچ سد نواسی۔ ساچی جوت پر بھوکھے پر کاشی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، درس دے کر جائے بند خلاصی۔ ساچی جوت پر بھوکھے پر کاش کر۔ ایکا جوت جگائے اگیان وناس کر۔ سوہنگ شبد رسن سواس کر۔ ایکا جوت سروپی ویچ واس کر۔ ساچی جوت پر کاش کر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھے اپنے داس کر۔ جیو جنت پر بھوکھے ویچ سمایا۔ پر بھوکھے ابناشی نظر نہ آیا۔ گرگھے ساچے سچ شبد سنایا۔ ایکا

ڈھن دے اُپجایا۔ اندر راگ پر بھ سنایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت درس دکھایا۔ ہوئے پر کاش وِچ اندھ کوپ، پر بھ ساچا ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ ساچے بھوپ، جوت سروپی درس دکھایا۔ اُچھے ڈھن سچی ڈھنکار۔ آتم جوت ہوئے اجیار۔ ایکا شبد و تھی ڈھنکار۔ ساچی رن جھن آتم ملے ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے نام ادھار۔ ساچی دھن دیہہ وجائی۔ آتم سُن پر بھ کھول دکھائی۔ گرگھ ساچے پر بھ بوجھ بمحبھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دُون مٹائی۔ ساچا در گھر پر بھ سو جھیا۔ ساچا پر بھ بھیو گھلاوے گو جھیا۔ بھو چکاوے ایکا دُوجیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچا تیرے چرن لو جھیا۔ گرگھ ساچے من و تھی ودھائی۔ پر بھ ساچے سچ جوت جگائی۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹائی۔ ساچی جوت دیپک دے جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی۔ ساچا نام پر بھ در پایا۔ ایک دھیان گر چرن لگایا۔ ساچا گیان گر نام دھیایا۔ ساچا دھیان چرن دھوڑ پر بھ مستک لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہایا۔ بھگت جناں سدا رکھوا لا۔ رکھے لاج گر گوپala۔ دیناں ناتھ دین دیالا۔ سنت جناں دی سار سما لا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سدا رکھوا لا۔ ساچا پر بھ جوت آکاری۔ جوت سروپ سدا نِزادھاری۔ جوت نِر نجن ایکا آکاری۔ مات لوک آئے وارو داری۔ جگو جگ بھگتاں جائے چیخ سواری۔ پر بھ ساچے دی کھیل نیاری۔ بھگت جناں رنسا جپ جپ آتم ترپتاں۔ بھگت جناں آتم دیپ جوت جگائی۔ بھگت جناں ساچا رنگ چڑھائی۔ بھگت جناں من و تھی ودھائی۔ بھگت جناں پر بھ درس دکھائی۔ بھگت جناں پر بھ بھرم گوائی۔ بھگت جناں ایکا راگ اُچجائی۔ بھگت جناں جوت سروپ درس دکھائی۔ پر بھ ساچے جن آس رکھائی۔ پر بھ ساچا آپ ہوئے سہائی۔ ولیے انت پر بھ درس دکھائی۔ بھگت جناں پر بھ آن ترائی۔ ہنکاریاں جائے پر بھ ہنکار گوائی۔ گرگھ ساچے سچ دیا کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر ساچے بوجھ بمحبھائی۔ مات لوک پر بھ دیا کمائی، ساچی جوت وِچ دیہہ ٹکائے۔ مات لوک پر بھ دیا کمائی، جگو جگ پر بھ جامہ پائے۔ مات

لوک پر بھ جامہ پائے، جوت سروپی جوت جگائے۔ مات لوک پر بھ جوت جگائے، کرشنا ساولا گھنک پُری وِچ جامہ پائے۔ مات لوک پر بھ جامہ پائے، رمیا رام اپنی جوت کل پر گٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا نام آپ دھرائے۔ ساچا پر بھ جوت پر گٹائے۔ بھگت جناس دیا کمائے۔ بھگت جناس پر بھ سرنی لائے۔ ساچا نام رنسنا چپے، دوس رین ایکا لو لاوے۔ گرمکھ پسکھے تیج نین، اپنا آپ بھیو گھلائے۔ ساچا لہنا پر بھ در لین، مهاراج شیر سنگھ سد رنسنا گائے۔ رنسا جپ آتم رس مانیا۔ پر بھ ابناشی سد چلائے اپنا بھانیا۔ پر بھ ابناشی گرمکھ سست کر جانیا۔ سو جن ہوئے سکھڑ سیانیا۔ دیوے درس وشنوں بھگوانیا۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، جوت سروپ وِچ سمانیا۔ جوت سروپ وِچ سمان۔ بے گمھاں پر بھ توڑے مان۔ گرمکھاں دیوے درس مہاں۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا پر بھ آتم جوت جگائے۔ جگت پت آپ اکھوائے۔ چپو جنت وِچ پر بھ آپ سائے۔ سرب جیاں دی آپ بنت بنائے۔ مہما اگنت گنی نہ جائے۔ وید پران پر بھ بھیونہ پائے۔ کھانی بانی پر بھ وِچ سمائے۔ جوت سروپی دس نہ آئے۔ جوت سروپی پر بھ جوت سروپا۔ پر بھ ساچے گھر سدا انوپا۔ وڈ داتا پر بھ وڈ بھوپا۔ جوت پر کاش کرے وِچ دیہہ اندھ کوپا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ سست سروپا۔ جوت سروپ جوت جگائے۔ سوہنگ ساچا نام جپائے۔ اُوچ پنج پر بھ بھید چکائے۔ ایکا آپ ایکا جاپ وِچ مات رکھائے۔ سرب بھیو آپ گھلائے۔ پاربرہم پچ شبد لکھائے۔ گیا ویلا ہتھ نہ آئے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار درن آن ترائے۔ اُوچ پنج بھید چکائے۔ دُسر کوئی رہن نہ پائے۔ سنتگر ساچا سنتگ مارگ لائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گلنکنہ کل جامہ پائے۔ آپ اپنا بھید گھلاونا۔ وید چار وقت چکاؤنا۔ سوہنگ شبد جگت چلاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک کل جامہ پاؤنا۔ مات لوک پر بھ جامہ پائے۔ راجہ رانے چرنی لائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ مستوانے مان دوائے۔ سنت جناس پر بھ جوت سروپی شبد جنائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستوانا دھام سہائے۔ مستوانے دے وڈیائی۔ جمن

کنارے پر بھ جوت جگائی۔ والی ہند لے جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُرت شبد میل ملائی۔ والی ہند سرنی آئے۔ آپ اپنی بو جھ بُجھائے۔ ایکا روپ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ سچا پر بھ سچا دربارا۔ نِمل جوت جگے اپارا۔ ایکا ایک دسے نِنکارا۔ ساچا ولیس پر بھ کرتارا۔ وڈ نریش وچ سنسارا۔ برہما وشن مہیش کھڑے دوارا۔ والی ہند پر بھ دے اپدیش، آتم کرے جوت آکارا۔ سوہنگ شبد ہردے پرویش، دیوے درس اگم اپارا۔ ایکا چھتر جھلے پر بھ سیس، سوہنگ کھنڈا ہتھ دو دھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا آپ کیا پسара۔ ایکا آپ ایک دساوے۔ ایکا جاپ مگھ رکھاوے۔ ایکا باپ آپ بن جاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید کھلاوے۔ آپ اپنا بھید کھلا کے۔ والی ہند سرن لگا کے۔ ساچا مان مات دوا کے۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکا کے۔ چار ورن سر تاج پہنا کے۔ راؤ رنک اک تھاں بہا کے۔ ایکا اپنا نام جپا کے۔ دُئی دویتی پڑدے لاه کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جوت پر گٹا کے۔ اپنی جوت آپ پر گٹائے۔ ساچا مارگ وچ سر شٹ لگائے۔ سنت جناں پر بھ وڈیاۓ۔ نمانیاں سر ہتھ ٹکائے۔ رابے رانیاں پر بھ نشٹ کرائے۔ جو جن چلے بھانیا، پر بھ دیا کمائے۔ گر مگھ چتر سکھڑ سیانیاں پر بھ وچ سمائے۔ ٹکج چپو انجانیاں، پر بھ دس نہ آئے۔ بھنے جوں بھٹھیا لے دانیاں، نہ کوئے چھڑائے۔ گر مگھ ساچے رنگ ساچا مانیا، سوہنگ رنسا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی سرن لگائے۔ آپ لگائے اپنی سرنا۔ گر مگھ ساچے کر درس بھو جل ترنا۔ بے مگھ ماں جنم کل ہرنا۔ گر مگھ ساچے پر بھ ساچا ورن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا ساچی سرنا۔ اپنی سرن آپ لگائے۔ جنم مرن گیڑ کٹائے۔ تارن ترن آپ بن جائے۔ ورن برن پر بھ دے مٹائے۔ کارن کرن ایہہ دیا کمائے۔ ہرن پھرن گر مگھ کھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان دیا کمائے۔ بھگت جناں پر بھ دیا

کمائے۔ سنت جنال پر بھو ہوئے سہائے۔ کلگن نہ لاگے تی وائے۔ پُرُن بھاگے پر بھو درس دکھائے۔ کل سوئے جاگے، جن درس دکھائے۔
شبد لکھایا پہلی ماگھے، سَتِّجَ ساچا لائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ناؤں دھراۓ۔

۲۱ ماگھ ۲۰۰۸ پکرمی کچمن سنگھ دے گرہ دلی شهر

پاربرہم تیری اچرج مایا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ آپ انھل سب جگت بھلایا۔ نہکنک کل جامہ پایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مگھ جپواں سرب بھلایا۔ نہکنک کل جامہ دھارے۔ جوت سروپ پر بھو گردھارے۔ ساچی جوت کرے مات آکارے۔ سرب گونت وچ سنسارے۔ بے مگھ پر بھو ابناشی در دُرکارے۔ گرمگھ ساچے سوہن گرچرن دوارے۔ دیوے درس پر بھو ابناشی سدا گردھارے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وچ دھارے۔ گھنک پُری پر بھو جامہ پایا۔ اپنا بھید پر بھو آپ چھپایا۔ کلگن جپواں پر بھو آپ بھلایا۔ گرمگھ ساچے پر بھو پر گٹ جوت درس دکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہکنک کل ناؤں دھرایا۔ نہکنک کل جامہ دھارے۔ مات لوک لئے او تارے۔ ساچی جوت کرے آکارے۔ گرگھاں دیوے آتم جوت ادھارے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچ سچ کرے ورتارے۔ سچ سچ پر بھو بھرے بھنڈار۔ سچ سچ پر بھو دیوہنہار۔ سچ سچ پر بھو جوت نزناکار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہکنک نزاں نزاں نز او تار۔ نز نزاں جگت پر بھو آیا۔ باشک سچ پر بھو تھایا۔ مات لوک جوت سروپ سِنگھاں ڈیرہ لایا۔ بے مگھ جپواں، نہکنک نزاں نزاں نز او تار۔ دھن دھن گر سکھ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو تیری سرنایا۔ گر سکھ آئے پر بھو سرنایا۔ پر بھو ابناشی پر بھو ساچا بھیو نہ پایا۔ دھن دھن گر سکھ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو تیری سرنایا۔ پر بھو ابناشی سرن لگایا۔ ساچا دیوے جگت مان، پر بھو اپنی سیوا لایا۔ ساچی درگاہ دیوے مان، آتم ساچی جوت جگایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان،

گرگھ ساچا مات لوک وڈیا۔ گرگھاں پربھ دیا کمائے۔ جگو جگ پر گٹ جوت، پربھ ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت نر نجن تین لوک کرے رُشائے۔ جوت نر نجن جگت آکارا۔ گلچ مٹائے دھندو کارا۔ ساچا شبد سوہنگ اپجاۓ، اُچے دھن سچی دھن کارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک کل لئے او تارا۔ ساچا شبد پربھ اپا۔ سوہنگ ساچا نام لکھایا۔ ستھج ساچے ماندوا۔ جگت بھیکھ کل مٹایا۔ ایکا لیکھ نہ کنک سرنا۔ گلچ جیو بھلے ویکھا ویکھ، پربھ ساچا نظر نہ آیا۔ جوت سروپی پربھ کیا بھیکھ، جامہ گھنک پڑی وچ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ گرگھ ویکھ، کل اپنی سرن لگایا۔ جوت سروپ بھیکھ دھاری۔ ساچی جوت کرش مُراری۔ گلچ جیو بھلے پربھ گردھاری۔ مدرا ماس کرن رسن آہاری۔ گرگھ ساچے سوہن نہ کنک چرن دواری۔ گلچ جیو بھانڈے کاچے، انتکال کل بھنے مہاراج شیر سنگھ بھنڈاری۔ جھوٹھے جیو سرب در بھنڈاری۔ گلچ جیو ہوئے پکھنڈاری۔ آتم ہوئی سرب دی رنڈاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، توڑے انھمان سرب فرنگی۔ سرب جیو مات ہنکارے۔ رسن چلے سرب وکارے۔ ساچا نام منوں وسارے۔ نہ کنک او تار نر، جامہ گھنک پڑی وچ دھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا جگت کرے ورتارے۔ مات لوک پربھ جامہ پایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، گرگھ ساچے میل ملایا۔ ڈرمت میل جائے دھوت، رنگن رنگ نام چڑھایا۔ آتم جگائے نر نجن جوت، آتم اندھیر سرب مٹایا۔ گرگھ پربھ ساچے کینے ایکا گوت، گرگھاں وچ سد سما۔ بے گھ در جائے روت، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک کل ناؤں دھرایا۔ گرگھاں پربھ چنج سوارے۔ چل گھر آئے پربھ گردھارے۔ جگو جگ پربھ ساچے دی ساچی کارے۔ آد جگادی مات لوک لئے او تارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ دھارے۔ مات لوک پربھ جوت جگائے۔ گرگھ ساچے پربھ سوئے جگائے۔ بے گھ جیو چار گنٹ رہے بلائے۔ پربھ ابناشی دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ ستھر ساچا، مایا روپی پر دہ پائے۔ پربھ ساچے دی ساچی مایا۔ گلچ جیو

سرب بھلایا۔ جوڑھ جھوڑھ پر بھ جھولی پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گلگ انتم انت کرا کے۔ ساچی جوت سچ پر گلا کے۔ ستھگ ساچا ست ست جائے ورتا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پری وِچ پا کے۔ سوہنگ شبد پر بھ بھرے بھنڈار۔ گرمکھ آتم جوت کرے اجیار۔ ایکا جوت جگے ساچی نزنکار۔ اُپچے دھن کھلے سُن، دیوے درس پر بھ اگم اپار۔ گرمکھ ساچے اُتم وِچ مُن، ساچی دیوے پر بھ سکدار۔ ساچا راگ لیا کن سُن، ہوئے وچوں دیوے مار۔ ایکا اُپچے ساچی رُن جھن، مہاراج شیر سنگھ ساچا شبد بھرے بھنڈار۔ ساچا شبد پر بھ اُپجاوے۔ سادھ سُنگت مان دواوے۔ ایکا انک راؤ رنک، چار ورن پر بھ کن سناوے۔ سوہنگ ساچا ڈنک نہ کلکنک دوار بنک، پر بھ ساچی دھن آپ اُپجاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک وِچ جوت جگاوے۔ ساچا شبد ساچی دھنکارا۔ گرمکھ ساچے پر بھ کھولے دسم دوارا۔ آتم مٹائے سرب اندھ اندھیارا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، ساچی جوت کرے آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت ورسائے وِچ دیہہ سیتل دھارا۔ امرت میگھ پر بھ ورسائے۔ امرت بوںد کوں مگھ پائے۔ گرمکھ ساچے پر بھ بھر کپاٹ کھول وکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت سوچھ سروپ درس دکھائے۔ پر بھ ساچے سچ درس دکھایا۔ پر بھ ساچے اپنا بھید آپ کھلایا۔ پر بھ ساچے آتم جوئی جوت ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کلکنک کل ناؤں رکھایا۔ جوت سروپی پر بھ میل ملائے۔ پر بھ ساچے دی ساچی نائے۔ گرمکھ ساچے انکال پر بھ ساچے چرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ویلے انت ہوئے سہائے۔ انکال پر بھ رکھوالا۔ سرب جیاں پر بھ پر تپالا۔ دھرے جوت نہ کلکنک ستگر ساچا دین دیالا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، گرمکھ ساچے تیرا سد رکھوالا۔ گرمکھ تیری ساچی مت۔ پر بھ ابناشی رکھاوے تیری پت۔ سرب گھٹ واسی تیری جانے مت گت۔ گھنک پر واسی مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم دیوے نام ست۔ ساچا پر بھ سچ گھر آئے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ گرمکھ پر بھ رہیا

سمائے۔ بے مکھاں پر بھ دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، گرمگھ ساچے دے وڈیائے۔ گرمگھ ساچے پر بھ مان دوایا۔ نہ کنک سر ہٹھ ٹکایا۔ سوہنگ ساچا نام بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ویچ پایا۔ گرمگھ تیرا ساچا روپ۔ ہوئے پر کاش ویچ دیہہ اندھ کوپ۔ درس دکھاوے جوت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ داتا وڈ وڈ بھوپ۔ جوت سروپ بھئے اندا۔ گرمگھ آتم اپجاوے پر بھ پرماندا۔ گرمگھ ساچے پر بھ کھول وکھاوے تیرا آتم چندا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ بھگت جناں سد بخشندار بھگت جناں پر بھ رکھنہارا۔ دیوے درس پر گٹ جوت جوت سروپ نراہارا۔ روپ اگم نہ پائے کوئی سارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ سست سست تیرا ورتارا۔ جگو جگ پر بھ بھئے سہائی۔ بھگت جناں پر بھ تیچ رکھائی۔ نرمل جوت پر بھ ویچ مات ٹکائی۔ ہنکاریاں پر بھ ہنکار گوائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت رگھرائی۔ ایکا جوت ایکا آکارے۔ جوت سروپ پر بھ ویچ سنسارے۔ چو جنت بھلے فلچ پر بھ گردھارے۔ ولیے انت پر بھ ابناشی کرے خوارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پری ویچ دھارے۔ فلچ جو ہوئے انجانے۔ پر بھ بھئے جوں بھٹھیا لے دانے۔ تختوں لاہے پر بھ راجے رانے۔ گرمگھ ساچے پر بھ ساچے چرن لگانے۔ چرن لاگ جن ہوئے سکھڑ سیانے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سرب جناں دی آپے جانے۔ سرب جناں دی آپے جان۔ پورن برہم رہیا پچھان۔ ایکا شبد چار ورن رکھائے ساچی آن۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سرب گھٹاں دا جانی جان۔ سرب گھٹاں پر بھ آپے وسے۔ جوت سروپی بھیں گرمگھ ساچے دستے۔ ساچی جوت کرے آکار، ہوئے پر کاش کوٹ روسے۔ بے مکھاں پر بھ کرے ناس، در آئن جائیں نسے۔ جوت سروپ سدا ابناش، بے مکھاں نہ دیسے جوں چند مسے۔ ورت رہیا سرب گنتاں، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے تیرے ہر دے وسے۔ گرمگھ ساچے رنگ نیارا۔ دیوے درس اگم اپارا۔ ساچے نام پر بھ دیوے بھر بھنڈارا۔ ساچی جوت پر بھ آتم دیوے اک آدھارا۔ مہاراج

شیر سنگھ نہ کنک لئے او تار۔ سنت جناں پر بھ ساچا پایا۔ سنت جناں پر بھ میل ملایا۔ سنت جناں پر بھ بھو چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ سنت جناں پر بھ آس پجائے۔ سنت جناں پر بھ ہوئے سہائے۔ سنت جناں پر بھ ساچا را دکھائے۔ سنت جناں پر بھ آتم ساچی جوت جگائے۔ سنت جناں اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جناں پر گٹ جوت درس دکھائے۔ سنت جناں پر بھ بھئے سہایا۔ سنت جناں پر بھ آپ پت مایا۔ سنت جناں پر بھ ساچے مارگ لایا۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ سنت جناں پر بھ سدر کھوالا۔ سنت جناں سدا پرتپلا۔ سنت جناں آتم جوت کرے اجلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم ساچا دیپک بالا۔ سنت جناں پر بھ ساچی اوٹ۔ آتم شبد جگاوے ساچی جوت۔ سنت جناں پر بھ آتم کڈھے ہوئے کھوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جناں دی ساچی اوٹ۔ سنت جناں سر پر بھ ہتھ لکائے۔ سنت جناں پر بھ مان دوائے۔ سنت جناں ساچی درگاہ مان دوائے۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سرن لگائے۔ سنت جناں پر بھ نام جپایا۔ سنت جناں پر بھ سوہنگ دات جھولی پایا۔ سنت جناں پر بھ ساچے سچ مارگ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در ساچا منگ ور گھر ساچا پایا۔ سنت جناں جاؤ بلہار۔ پر بھ ساچے سوہن چرن دوار۔ سنت جناں ملے ڈیائی ویچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس نہ کنک نر او تار۔ سنت جناں سرب شکھ مانیا۔ سنت جناں پورن برہم گیانیا۔ سنت جناں نہ کنک تیرا جامہ سست کر مانیا۔ سنت جناں ہوئے وساد، پر بھ و شنوں بھگوانیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، دیوے مان جو جن آئے چرن نہ مانیا۔ سنت جناں آتم بھر پورا۔ سنت جناں پر بھ آتم اپجاوے ساچی تو را۔ سنت جناں پر بھ ایکا دیوے شبد سرورا۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جوت سروپی دیوے نورا۔ سنت جناں پر بھ اپجاوے ساچی دھن۔ سنت جناں پر بھ کھول و کھاوے آتم شن۔ سنت جناں پر بھ چرن لگاوے ویچ مات لوک چن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لکھ جیونہ

جانے تیرے گن۔ سنت جناں سر ہتھ ٹکایا۔ سنت جناں پربھ ہوئے سہایا۔ سنت جناں ساچا دیپک دئے جگایا۔ سنت جناں ساچی جوت کرے رُشایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھایا۔ سنت جناں سدا بلہار۔ سنت جناں پربھ ساچا جائے تار۔ سنت جناں دیوے وڈیائی نہ کلنک وِچ سنسار۔ سنت جناں مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پچ شبد بھرے بھنڈار۔ سنت جناں پربھ دھیر دھرایا۔ سنت جناں پربھ آتم ساچا دیپ جگایا۔ سنت جناں پربھ ساچے ساچی درگاہ ماندوا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کلگ جیوال تیرا بھید نہ پایا۔ سنت جناں ملے پربھ سارنگ دھر۔ سنت جن پربھ سرنی کئے پر۔ سنت جن گرچرن لاگ گئے تر۔ سنت جن انتقال نہ جائے مر۔ سنت جناں پربھ امرت جھرنا جھڑائے ساچا سر۔ سنت جناں مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دساوے ساچا در۔ سنت جناں پربھ در سچا دربار۔ سنت جناں پربھ دیوے درس اگم اپارا۔ سنت جناں دساوے نہ کلنک نرائی نر او تارا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جگت پسارا۔ سنت جناں اپجاوے دھن اناد انادی۔ سنت جناں پربھ ملے آد جگادی۔ سنت جناں پربھ چرن لاگ آتم سادھی۔ سنت جناں مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ سدا دسامدی۔ سنت جناں پربھ سد دسامدے۔ سنت جناں ایکا دھن اپجاوے ساچی نادے۔ سنت جناں شبد چلاوے بودھ اگادھے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جناں وِچ سد دسامدے۔ سنت جناں سدا پربھ وسے۔ سنت جناں اپنا بھیو آپ پربھ دستے۔ سنت جناں پربھ کرے پر کاش جوں رو سے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی ہردے وسے۔ سنت جناں پربھ بھید کھلایا۔ سنت جناں پربھ راگ سنایا۔ سنت جناں پربھ انخد ساچی دھن اپجایا۔ سنت جناں مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُن سما دھ کھلایا۔ سنت جناں پربھ سنگ سہیلا۔ سنت جناں پربھ جوت سروپی کرائے میلا۔ سنت جناں سنگ اچرن کھیل پار برہم کل کھیلا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جناں ساچا سمجھن سہیلا۔ سنت جناں پربھ دیا دھاری۔ سنت جناں پربھ آتم کرے اجیاری۔

سنت جناں دیوے درس آپ گردھاری۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ ساچی درگاہ دیوے سکداری۔ سنت جناں سچ دھام نیارا۔ جن ستاں پر بھ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ سنت جن ساچی جوت پر بھ ملے ویچ سنسارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت جناں پار اُتارا۔ سنت جناں پر بھ پار اُتارے۔ کرپا کرے آپ بنوارے۔ سوہنگ اپائے گردھارے۔ جامہ مات لوک ویچ دھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک نزاں نز اوتارے۔ سنت جناں پر بھ سُنی پکارا۔ پر بھ ابناشی لئے اوتارا۔ جوت سروپی کیا آکارا۔ ٹلچک مٹائے اندھ اندھیارا۔ سَتِجگ ورتائے سَت کرے ورتارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک نزاں نز اوتارا۔ سَتِجگ ساچا مارگ لا۔ ٹلچک جھوٹھا کھیل مٹا۔ سوہنگ ساچا شبد پر بھ ابناشی جائے چلا۔ اُوچ پیچ راؤ رنک اک دھام جائے بہا۔ سَتِجگ ساچا ڈنک، چار ورن چار گُنٹ پر بھ ساچا جائے وجا۔ مات لوک ایکا انک، نہ کنک تیرانا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، دُسر کوئی نہ۔ سَتِجگ پر بھ جنمدوایا۔ مات لوک ویچ ٹکایا۔ ساچا مان ویچ جگتدوایا۔ دھرت مات دی گود سوایا۔ نہ کنک اوتار نز، ساچا پت آپ اکھوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ویچ پایا۔ سَتِجگ ساچے جنم دوا۔ سَتِجگ ساچا مارگ لا۔ سوہنگ ساچا شبد چلا۔ اُوچ پیچ دا بھید مٹا۔ راجا رانا تختوں لاه۔ راؤ رنک اک کرا۔ سوہنگ شبد سرب ورتا۔ باقی سرب نشت کرا۔ ساچا در اک وکھا۔ جوت سروپی ساچا دیپ پر بھ آتم جائے جگا۔ سَتِجگ جیاں پر بھ سوہنگ نام جائے چپا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلچک اندھیر جائے مٹا۔ سَتِجگ ساچا مات اُبجایا۔ پر بھ ابناشی سر ہتھ ٹکایا۔ سوہنگ ساچا دان پر بھ ساچے جھولی پایا۔ وڈ بلوان نہ کنک ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَتِجگ ساچے مان دوایا۔ سَتِجگ ساچا مات دھر۔ پر بھ ابناشی دیوے ساچا در۔ چار ورن پر بھ جائے اک کر۔ ایکا سرن دسائے نہ کنک اوتار نز۔ دُسر کوئی رہن نہ پائے، پر بھ ساچا انت جائے کر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن دسائے ایکا در۔ ساچا پر بھ سچ دربار۔ چار ورن آئے پر بھ چرن دوار۔ راؤ

اُمراؤ پر بھ کرے خوار۔ انتکال کل پر بھ پائے سار۔ ایکا جوت جگائے نہ کنک نرائن نر او تار۔ چار ورن ڈسائے پر بھ ساچا نہ کنک در ہر کا دوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج آیا جامہ دھار۔ ساچا پر بھ سچ درباری۔ رانیاں مہارانیاں پر بھ ساچا کرے خواری۔ نہانیاں نتھیاں پر بھ دیوے جوت ادھاری۔ سنجگ ساچے پر بھ اناتھاں دیوے سچ سکداری۔ سوہنگ شبد جو جن ہردے واپے، پر بھ آتم جوت کرے اجیاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نرائن نر او تاری۔ سنجگ ساچے جنمدوایا۔ ویچ مات پر بھ وڈیایا۔ سچ سچ پر بھ ساچے جھولی پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نامدوایا۔ سوہنگ شبد پر بھ بھرے بھنڈارا۔ سوہنگ درتے ویچ سنسارا۔ سوہنگ ڈساوے ہر کا دوار۔ سوہنگ گاوے جیو انت پاوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، سرب جناں دی پاوے سارا۔ سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ سوہنگ ساچی دھن اپجایا۔ سوہنگ آتم سُن گھلایا۔ رنسا سوہنگ جپ جپ جیو، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ سوہنگ شبد پر بھ دیوے دات۔ سوہنگ دیوے پر بھ ساچی کرامات۔ سوہنگ شبد کرے پر کاش، جوں دیپک اندھیری رات۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں دیوے ساچی دات۔ سوہنگ شبد سرب گن۔ سوہنگ شبد اپجاوے ساچی دھن۔ سوہنگ شبد گرگھ ساچے سچ کن سُن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھاں سنائے اپجاۓ جنائے چن چن۔ سوہنگ شبد پر بھ جس جن جنایا۔ پر بھ ابناشی اپنا بھید مٹایا۔ گرگھ ساچے سُرت شبد دا میل ملایا۔ گھنک پُر واسی پر گٹ جوت، جوت سروپی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھرم بھلکھیے سرب مٹایا۔ جوت سروپی درس دکھا۔ بھرم بھلکھیا سارا لاه۔ گرگھ ساچے ساچی جوت پر گٹا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتکال فلنج چرن لئے لگا۔ گرگھاں پر بھ چرن لگائے۔ جنم جنم دے وچھرے نہ کنک میل ملائے۔ ساچا پر بھ ساچی درگاہ مان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں سد ہوئے سہائے۔ بھگت جناں پر بھ سدا سہایا۔ ویلے انت درگاہ ساچی ماندوایا۔ گرگھ ساچے پر گٹ جوت

درس ڈکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے دھام گر سکھ بھیا۔ گرمگھ ساچے دھام نیارا۔ پاربرہم کھیل اپارا۔ ایکا جوت جگے گردھارا۔ گرمگھ ورلا دیکھے کر وچارا۔ جوت سروپ جوت نِنجن، نہ کلک نز نائن او تارا۔ ساچی جوت سد آکارے۔ سچکھند سچا دربارے۔ دھرے جوت نہ کلک او تارے۔ گرمگھ ساچے سوہن گر چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ تیرے پنھارے۔ سچکھند دھام نیارا۔ پاربرہم جوت جگے اپارا۔ جوت سروپی پسرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچکھند تیرا سچ دوارا۔ سچکھند پربھ سچ دوار۔ ایکا جوت جگے اپار۔ ایکا اُبچے ساچی دھنکار۔ گرمگھ ساچے پربھ جائے تار۔ ساچا دھام پربھ اُبچایا۔ بھگت جناں پربھ دے وسایا۔ پربھ اپنا بھید آپ چکایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، مہاراج شیر سنگھ گرمگھ ساچے بھیو گھلا۔ گرمگھ ساچے بھید گھلا۔ جوت سروپی میل ملا۔ ویلے انتکال کل پربھ ساچا ہوئے سہا۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سوہنگ ساچا نام جام جائے پلا۔ سوہنگ نام سدا خماری۔ گرمگھ آتم ہوئے اجیاری۔ امرت ورکھے پربھ ساچا کر پا دھاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس سچکھند دواری۔ دیوے درس پربھ ابناشا۔ گرمگھ ساچے کیا واسا۔ سوہنگ شبد چلاوے چپاوے سواس سواسا۔ مہاراج شیر سنگھ چرن پریت ساچی رہا سا۔ چرن پریت جو جن کمائے۔ مات گربھ ویچ پھیر نہ آئے۔ لکھ چڑا سی گیڑ چکائے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، ویلے انت لئے چھڈائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت گرمگھ ساچے جوت جگائے۔ گرمگھ ساچا جوت ملایا۔ پربھ ابناشی کرم کمایا۔ جنم مرن دا گیڑ چکایا۔ آپ اپنے ویچ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ساچے دھام بھیا۔ گرمگھ ساچے سچ دھام بھائے۔ پربھ ابناشی دیا کمائے۔ آپ اپنے ویچ سمائے۔ گرمگھ ساچا نہ مرے نہ آئے جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تھر گھر نواں رکھائے۔ گرمگھاں تھر گھر بھیا۔ پربھ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ بیکنٹھ نواں ویچ بیکنٹھ نواں رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ساچے دھام بھیا۔ گرمگھاں ہر در دھام نیارا۔ جوت

سرُوپ دیپک اجیارا۔ پربھ ساچے سچ چرن بلہارا۔ آدانت پربھ ایکنکارا۔ مات لوک جگو جگ پربھ ساچا لئے او تارا۔ جوت سرُوپ پربھ ابناشی، اپنا آپ پسر پسara۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلگج چونہ کرن وچارا۔ کلگج چونہ کرے وچار۔ انتکال کل ہوئن خوار۔ سوہنگ شبد پربھ ساچی ماری مار۔ مدرا ماس رسانا کیا آہار۔ ویلے انت مائس جنم گئے کل ہار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لیکھ لکھائے دُشت دُراچار۔ کلگج چیو آتم اندھ۔ بے مگھ جیواں بھاگ ہوئے مند۔ مدرا ماس رسانا لایا گند۔ آتم گوایا پربھ ساچے کا ساچا اند۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسانا گائے چیو اُبچے پرمانند۔ رسانا جپ آتم رس پاؤ۔ آتم ساچی جوت جگاؤ۔ بھرم بھلکھا سارا لاهو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک سچ سرن رکھاؤ۔ پربھ سرن جو جن آئے۔ پربھ ابناشی دیا کمائے۔ پتت پانی پربھ لئے ترائے۔ جو جن آئے چرنی سیس جھکائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل میل ملائے۔ وچھڑیاں پربھ میل ملایا۔ آتم ساچا دیپ جگایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایکا چرن دھیان لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ تیری سرنایا۔ جو جن آئے پربھ سرنائے۔ پربھ ابناشی ہوئے سہائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ جوت سرُوپی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلائے۔ جس جن پربھ بھید گھلایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ آتم ساچا دیپ جگایا۔ سوہنگ شبد ڈھن اُبچایا۔ ساچا راگ پربھ اُبچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ناد آپ وجایا۔ ساچا ناد پربھ وجائے۔ آتم سُن کھول وکھائے۔ ایکا ڈھن آپ اُبچائے۔ گرگھاں پربھ چرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گرگھ آئن پربھ چرن دوار۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ دیوے نام ادھار۔ ساچا پربھ سچ بھرے بھنڈار۔ جگو جگ پربھ ساچے دی ساچی کار۔ آتم دیوے جوت ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپ سدا نِرادھا۔ جوت سرُوپ جگت پت آئے۔ آپ اپنا بھید چھپائے۔ کلگج چیو پربھ لئے گھلائے۔ گرگھ ساچے پربھ باہوں کپڑ ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ جوت سروپ پربھ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچا سچ مارگ لایا۔ ایکا دھن سوہنگ ساچا راگ اُپجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ جوت جوت جوت پربھ جوت دھارے۔ جوت جوت جوت پربھ جوت پسارے۔ جوت جوت جوت پربھ جوت نِزکارے۔ جوت جوت جوت پربھ مات لوک جوت آکارے۔ جوت جوت جوت پربھ جوت سروپ درتے وچ سنسارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ دھارے۔ جوت جوت جوت پربھ جوت جگائی۔ مات لوک وچ کھیل رچائی۔ رمیا رام گھنئیے شام اپنی کل پر گٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلنک کل ناؤں دھرائی۔ ایکا جوت کرشن مُرارا۔ ایکا جوت جگت ورتارا۔ ایکا جوت جگت آکارا۔ ایکا جوت ایکارنگ روے کرتارا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، نہ کلنک نزاں نز او تارا۔ نہ کلنک کل جامہ دھار۔ سر شٹ سبائی کرے خوار۔ چار گنٹ کرائے ہاہاکار۔ جن بھگتاں دیوے سوہنگ شبد ادھار۔ رسن چائے کرائے بچے بچے جیکار گرمکھ ساچے سوہن تیرے چرن دوار۔ بھگت وچھل آپ گردھار۔ جن بھگتاں پربھ جائے تار۔ سدا سدا پربھ ساچا جائے پچ سوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج آیا جامہ دھار۔ فلنج پربھ جامہ دھار۔ اچرج کھیل کرے کرتار۔ جوت سروپ رہے نِزادھار۔ سوہنگ شبد چلاوے کھنڈا دو دھار۔ سر شٹ سبائی کرے خوار۔ سچ گھر وسے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلنک نز او تار۔ مات لوک پربھ جامہ دھارے۔ دُشٹ دُراچار پربھ آپ سنگھارے۔ بھگت جناں پربھ پار اُتارے۔ ساچی جوت کرے آتم اُجیارے۔ جوت سروپی وچ پسارے۔ نظری آوے نین مندھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نزاں نز او تارے۔ نزاں نز کل جامہ دھار۔ فلنج چواں کرے خوار۔ دُشٹ دُراچاراں سوہنگ مارے ساچی مار۔ آپ بیٹھ اڑول رہے گردھار۔ اگن جوت جگت جلائے، مہاراج شیر سنگھ نزاں نز او تار۔ اگن جوت جگت جلایا۔ چار گنٹ پربھ ساچے ہاہاکار مچایا۔ آپ بیٹھ اڑول پربھ سارا جگت ڈلایا۔ مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پربھ جامہ دھار۔ کرپا کرے بھگت گردھار۔ گرمگھ چل آئن نہکلنک تیرے دربار۔ مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آتم جوت کرے آکار۔ گرمگھ آتم جوت آکاری۔ دیوے درس پربھ نین مندھاری۔ ساچی جوت پربھ پسر پساری۔ بے مگھ چوائی ٹلک آتم ہوئی اندھیاری۔ دس نہ آوے جوت سروپ پربھ کرش مُراری۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں جائے چیج سواری۔ بھگت جناں پربھ تارنہارا۔ آپ اپنا برد سمجھارا۔ پاربرہم پربھ کھیل نیارا۔ ورتائے کرے کرائے وِچ سنسارا۔ جگت بھلاوے رُلاوے کرے خوارا۔ گرمگھ تراوے چرن لگاوے، دیوے نام ادھارا۔ ساچے مارگ پاوے، سوہنگ ساچا نام جپاوے، انکال پربھ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہکلنک نزاں نز او تارا۔ نہکلنک کل بنت بنائے۔ ٹلک چوائی مایا پائے۔ جھوٹھے دھندے سرشت بھلائے۔ گرمگھ ساچے پربھ بو جھ بُجھائے۔ آپ اپنا بھید جنائے۔ جوت زنجن وِچ مات دے آئے۔ اناھاں ہیت پربھ جوت پر گٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی بنت بنائے۔ ایکا جوت رمیا راما۔ ساول کاہن گھنیا شاما۔ نہکلنک جوت سروپی پھریا بانا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد دیوے وڈ دانی دانا۔ سوہنگ شبد پربھ ورتائے۔ جو جن آئے سیو کمائے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ بوند سوانقی مگھ چوائے۔ آتم امرت میگھ ورسائے۔ آتم سانتک سَت کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو جن آئے درشن پائے۔ کر درس آتم ترپتا سیا۔ اگیان اندھیر سرب وناسیا۔ گرمگھ ساچے آتم ساچا دیپ پر کاسیا۔ گرچرن پریتی ٹلک ساچی رہا سیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے داسن داسیا۔ بھگت جناں پربھ داسن داسا۔ ساچا پربھ سد رکھے وِچ داسا۔ ساچی جوت دھرے ابناشا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی پورن آسا۔ سرب جناں پربھ آسا پور۔ جو جن آئے چرن حضور۔ سوہنگ ساچا دیوے نام سروف۔ پربھ ابناشی آتم کرے بھرپور۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ہر دے

و سے نہ جانو دُور۔ گُر مگھ ساچے سچ رنگ مانیا۔ پربھ ابناشی ساچا جانیا۔ ٹلچ ہوئے سگھڑ سیانیا۔ جو جن چلے پربھ کے بھانیا۔ بے مگھ چپاں پربھ بھنے جوں بھٹھیا لے دانیا۔ تختوں لا ہے پربھ راجے رانیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ورلے گُر مگھ چھانیا۔ گُر مگھ جانے جس پربھ جنائے۔ پربھ ابناشی سر ہتھ ٹکائے۔ دے درس پر گٹ جوت پربھ آتم چنت مٹائے۔ وچوں جائے ہوئے سوگ، پربھ آتم ساچی جوت جگائے۔ دیوے درس پربھ اموگھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جس جن دیا کمائے۔ پربھ ساچے کی ساچی سرنا۔ پربھ ابناشی کل ورلے گُر مگھ ورنا۔ چرن لاگ پربھ ساچے سادھ سنگت کل ترنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس دھرنی دھرننا۔ دیوے درس گر گوپالا۔ بھگت جناب پربھ سدا رکھوالا۔ آد جگاد سدا پرتپالا۔ سوہنگ نام آتم دیوے ساچی مala۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدا سہائی آپ رکھوالا۔ سوہنگ نام پربھ دوائے۔ سچ وست پربھ جھوپی پائے۔ رسانا جپ جپ جپ چو آتم رس اپجائے۔ ساچا نام آتم رس پپو، آتم ترکھا مٹائے۔ آتم بُجھی جگائے دیو، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ جوت سروپی درس دکھا کے۔ گُر مگھ ساچے میل ملا کے۔ کل مارگ پربھ ساچا جائے لا کے۔ سوہنگ ساچا نام ندھان، پربھ رسانا جائے جپا کے۔ ساچا میل بھگت بھگوان، جوت سروپی جائے کرا کے۔ ایکا بخشے چرن دھوڑ، گُر جائے چرن لگا کے۔ سوہنگ دیوے وڈ دانی دان، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جوت سروپی بھیکھ دکھا کے۔ جوت سروپی دھریا بھیکھ۔ ٹلچ چور ہے ویکھا ویکھ۔ انت مٹائے پربھ کایا جھوٹھی ریکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد لکھائے ساچے لیکھ۔ ساچا پربھ لیکھ لکھا کے۔ جوت سروپی بھیکھ وٹا کے۔ تھر گھر واسی ونج مات دے آ کے۔ آکاش پاتال تجاء وِچ ورجنڈ آپ سما کے۔ سرب کھنڈ پربھ جوت جگا کے۔ بے مگھ چپاں اندھ کرا کے۔ سوہنگ شبد پربھ ڈن لگا کے۔ گُر مگھ ساچے پر گٹ جوت پربھ ٹھی گندھے آ کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملا کے۔ وچھڑیاں کل میل

ملایا۔ ساچے مارگ گر سکھ لایا۔ سوہنگ ساچا نام جپایا۔ آتم ساچی جوت جگایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایکا دیپک دیہہ دھرایا۔ انخد ساچا راگ اُبجایا۔ شبد دھن پر بھ وجايا۔ آتم سُن کھول وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت جوت سروپی درس دکھایا۔ درس دکھائے پر بھ گر سکھ پورے۔ آتم اتارے سگل و سورے۔ ایکا شبد انخد تورے۔ ساچا نام سدا سرورے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آسا پورے۔ پورن آس پر بھ کرائی۔ جو جن چل آئے سرنائی۔ آتم چنت پر بھ مٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے لیکھ دئے لکھائی۔ لکھیا لیکھ نہ میٹے کوئے۔ پر بھ ساچے دی ساچی سوئے۔ ویکھ وکھانے کرے سو ہوئے۔ لفج چیونہ جانے کوئے۔ جوت سروپ پسر پسار پر بھ تین لوئے۔ پاتال مات آکاش پر بھ ساچے دی ساچی سوئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی پر گٹ ہوئے۔ جوت سروپی پر بھ پر کاشے۔ جگت اندھیر سرب وناسے۔ ایکا جوت جگے ابنا سے۔ چار ورن ہوئن پر بھ چرن داسے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے چرن بھروا سے۔ ساچا پر بھ دھیر دھرائے۔ چار ورن آئے پر بھ سرنائے۔ ایکا نام رسن جپائے۔ سوہنگ بھے بھے جیکار کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا نام مگھ رکھائے۔ ایکا شبد جگت چلاونا۔ سوہنگ ست ست ورتاؤنا۔ سمجھ ساچا پر بھ وساونا۔ لفج اندھ اندھیر سرب مٹاؤنا۔ بے مگھ چیواں پر بھ کھپاونا۔ گر مگھ ساچے پر بھ سچ اُبجاونا۔ پہلی ماگھ لکھی لیکھ، پر بھ ساچے ست ورتاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید سرب گھلاونا۔ اپنا بھید آپ گھلائے۔ مستوانے پر بھ چرن ٹکائے۔ ساچا پر بھ شبد لکھائے۔ سُرت شبد دا میل کرائے۔ ہنکاریاں پر بھ ہنکار گوائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ رانا سنگرور پر بھ کپڑا اٹھائے۔ آپ اپنی سرنی لائے۔ پچھلی بھل لئے بخشائے۔ پر بھ ساچا سچ مارگ لائے۔ سوہنگ ساچا نام دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلائے۔ رانا سنگرور پر بھ چرن لگا۔ اپنا بھید دئے گھلا۔ سوہنگ شبد ڈنک وجاء۔ راو رنک دئے اٹھا۔ چار ورن پر بھ دئے شنا۔ بھلے ڈلے

پربھ چرنی ڈگن آ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت پکڑے باہمہ۔ رانا سنگرور پربھ سرن لگائے۔ مستوانے مان دوائے۔ سنجھ ساچا دھام اُبجاۓ۔ سوہنگ ساچا نام چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلائے۔ ساچا پربھ بھرم چکائے۔ جوت سروپی بھید گھلائے۔ رانا سنگرور سرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ رانا سنگرور پربھ چرنی آیا۔ چرن دھوڑ لے مستک لایا۔ پربھ ابناشی نظری آیا۔ رنکاں وچ پربھ رنک سمایا۔ ایکا انک ایکا ڈنک پربھ دے وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلایا۔ رانا سنگرور پربھ سیو کمائے۔ ساچا در ساچا گھر پربھ ابناشی پائے۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی سیوا لائے۔ ساچا پربھ کرم کماونا۔ رانا سنگرور آگے لاونا۔ جمن کنارے پربھ چرن ٹکاؤنا۔ والی دو جہاں ساچا دھام اُبجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی ہند سرن لگاؤنا۔ جمن کنارے پربھ چرن ٹکائے۔ سوہنگ ساچی ڈھن اُبجاۓ۔ سنت جناں پربھ ہوئے سہائے۔ ٹن سماوھیاں دے گھلائے۔ ایکا جوت کرے رُشناۓ۔ جگن ناتھ گوپال ایکا ڈھن اُبجاۓ۔ بھگت جناں پربھ سگلا ساتھی، آپ اپنا دے بُجھائے۔ سوہنگ شبد دساوے پربھ ساچا راہ، بھگت جناں پربھ لئے چلائے۔ پرگٹ ہوئے تریلوکی ناتھ، والی ہند پربھ سرنی آئے۔ پربھ ساچے دی ساچی گاتھ، جیو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ ساچا تلک لگائے ماتھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلائے۔ سچ دھام پربھ چرن ٹکا کے۔ بھارت مات بھاگ جگا کے۔ والی ہند سرن لگا کے۔ ساچا در ساچا دربار پربھ ایکا ایک دسا کے۔ ایکا جوت ایکنکار ایکا شبد ایکا ادھار چار ورن پربھ رکھا کے۔ ساچا پربھ سچ ور تار، پربھ ساچا حکم جائے لکھا کے۔ ورتے ورتاوے وچ سنسار، نہ کنکنک ایہہ کرم کما کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی بنت آپ بنا کے۔ ساچا وقت پربھ سہاونا۔ سچ دربار نہ کنکنک لگاؤنا۔ ساچا مارگ وچ سنسار پربھ ساچے سچ چلاونا۔ ایکا شبد ادھار پربھ چار ورن رکھاونا۔ ایکا شبد ڈھن ڈھنکار، پربھ ایکا ڈھن اُبجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان،

آپ اپنا بھید کھلانا۔ ساچا پر بھ سچا دربارا۔ ساچا پر بھ سچا پسارا۔ ساچا پر بھ سدا نراہارا۔ سچا پر بھ جوت سرُوپ گردھارا۔ سچا پر بھ سچ سچ ورتے ورتاوے ونج سنسارا۔ سچا پر بھ سنجک ساچے سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ کھولے دسم دوارا۔ دوار دسم پر بھ کھلائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ گرمکھ ساچے میل ملائے۔ بے کھاں پر بھ دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سد سمائے۔ سادھ سنگت پر بھ سدا سمایا۔ ساچے پر بھ تھان سہایا۔ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے ماندوایا۔ رنسنا ساچا نام جپایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کمایا۔ سادھ سنگت تیری وڈیائی۔ پر بھ ابناشی سیو کمائی۔ ہر ہر ہر جپ درگاہ ساچی ملے وڈیائی۔ پر بھ ساچا تیرا ہوئے سہائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ لٹکائی۔ سادھ سنگت پر بھ مان دوائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ لکھ نہ لگے تھی واۓ۔ سوہنگ شبد جن رنسنا گائے۔ اوںکار پر گٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ لٹکائے۔ سادھ سنگت پر بھ دیوے دھیر۔ وچوں کڈھے ہوئے پیڑ۔ سوہنگ شبد آتم شانت کرے سر پر۔ امرت آتم چلے ونج بھنا نیپر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم دیوے جوں بالک ماتا سپر۔ پر بھ ساچے سچ امرت دیپیا۔ گرمکھ ساچے پر بھ در پیپیا۔ نرمل کیا لکھ جپیا۔ پر بھ ملن کا ساچا ہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان چرن لاگ جیو، پر بھ ابناشی تیرا آتم جوت جگائے دیپیا۔ آتم جوت پر بھ جگائے۔ سوہنگ ساچی بھی لائے۔ سچ سچ سچ ونج دیہہ ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دی چیج رکھائے۔ سادھ سنگت تیرا ساچا مان۔ پر بھ ابناشی ساچا جان۔ ویلے انت پر بھ بٹھائے ونج بیان۔ گرمکھ ساچے انٹکال ونج ساچی جوت مل جان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گونت گنی ندھان۔ گونت پر بھ گن ندھانا۔ پورن دیوے برہم گیانا۔ جو جن کرے چرن دھیانا۔ پر بھ ابناشی ساچا مانا۔ رنسنا جپ جپ جپ جپ جیو آتم اپچے شکھ مہانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان لکھ پہریا جوت

سرُوپی بانا۔ جوت سرُوپی پربھ بانا دھاریا۔ پربھ ساچے کا بھید نیاریا۔ سرشت سبائی پربھ بھلا رہیا۔ گر ساچے پربھ باہوں پکڑ چرن لگا لیا۔ پرگٹ جوت وِچ مات، ساچا درس دکھا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورن آس کرا رہیا۔ ساچا پربھ درس دکھائے۔ سرب جناں دی آس پُجائے۔ جو جن آئے پربھ سرناۓ۔ نج گھر داسی پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری چیخ رکھائے۔ سادھ سنگت تیری پورن آسا۔ پربھ پورن کیا بھروسا۔ ہوئے دکھڑا سارا ناسا۔ گر چرن پریتی ٹھنگ تیری ساچی رہر اسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت تیرا داسن داسا۔ سادھ سنگت پربھ رسانا گایا۔ پرگٹ جوت نہ کنک کل درس دکھایا۔ بھگت ادھارے جوں راجا جنک، پربھ ساچا ساچا مان دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ ٹکایا۔ سادھ سنگت کل ساچی سیکھیا۔ پربھ ابناشی پاوے ساچی بھیکھیا۔ مٹ نہ جائے لکھیا لیکھ گرمکھ ساچے پربھ لیکھیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ورلے ٹھنگ دیکھیا۔ گرمکھ دیکھے پربھ دکھائے۔ تیجا نین پربھ آپ گھلائے۔ آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ سوچھ سرُوپ پربھ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دے وِچ سمائے۔ جیو جنت پربھ وِچ سمایا۔ بے مکھ جیوال دس نہ آیا۔ ساچا پربھ نہ رسانا گایا۔ رسانا وکار مدراماں رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹھنگ جیوال جھوٹھے دھندے لایا۔ ٹھنگ جیو ہوئے گڑیا۔ ساچا پربھ نہ پائیں سارے انتکال کل ڈبے وِچ منخدھار۔ مانس جنم ٹھنگ گئے ہار۔ دھرم رائے انت کرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد مارے مار۔ بھگت جناں پربھ مان دوائے۔ آپ اپنا نام جپائے۔ سچ سچ وچ دیہہ ورتائے۔ آتم وکار سرب مٹائے۔ ایکا آکار جوت کرائے۔ شبد ادھار گرسکھ رکھائے۔ وِچ سنسار ڈل نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جناں دی لاج رکھائے۔ بھگت جناں پربھ ہوئے سہایا۔ رکھے لاج آپ رگھرایا۔ ساچے مارگ گرسکھ ساچا پربھ لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت گرمکھ ساچا آن ترایا۔

چرن لاگ گر سکھ تریا۔ سوئے بھاگ گئے جاگ، پربھ درشن کریا۔ آتم اپچے ساچا راگ، انخد شبد ساچا وریا۔ ساچا شبد لکھایا پہلی ماگھ، مہاراج شیر سنگھ گرمگھ ہتھ تیرے سر دھریا۔ گر سکھ تیرا بھو چکایا۔ ساچا شبد پربھ سنایا۔ ایکا اوٹ نہ کنک سرنایا۔ اُترے پاپ کوٹن کوٹ، پربھ ساچے تیرا درشن پایا۔ آتم لگائی سوہنگ چوت، بجر کپاٹ کھول وکھایا۔ پربھ ابناشی بھرے بھنڈار نہ آوے توٹ، سادھ سنگت سوہنگ دان پربھ ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ساچا پربھ بھرے بھنڈارے۔ سوہنگ شبد پربھ ورتارے۔ چار ورن دیوے ایکا نام ادھارے۔ سَت سَت سَت کر ورتے وِچ سنسارے۔ سو جن اُدھرے پار، سوہنگ شبد رسن اُچارے۔ پربھ دُتر جائے تار، جو جن آئے چرن دوارے۔ مائس جنم گئے سوار، نہ کنک چرن نمسکارے۔ انتکال کلکھ نہ آئے ہار، رکھے لاج آپ مُرارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک نرائی نر اوتارے۔ جو جن آئے پربھ چرن دواریا۔ مائس جنم کل سواریا۔ آتم دُکھ پربھ نواڑیا۔ ساتنک سنکھ پربھ ورتا رہیا۔ روگ بھکھ پربھ گوارہیا۔ مات لکھ پربھ سُپھل کرا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن آئے جس سیس نوالیا۔ جن آئے چرن نمسکارے۔ کر کر پا پربھ پار اوتارے۔ بھگت وچھل آپ گردھارے۔ رکھے پت آپ مُرارے۔ دیوے وڈیائی وِچ سنسارے۔ جوت سروپی جوت پربھ نِہاہرے۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھ پربھ شبد لکھاہرے۔ وڈ سورن وڈ جودھن جودھ نہ کنک نرائی نر اوتارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن کرے سکدارے۔ چار ورن پربھ سکدارے۔ سرشت سبائی پربھ چرن پہارے۔ ساچا پربھ ساچا در نہ کنک اوتارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ سچ کرے ورتارے۔ نرائی نر نر نرائی۔ گرمگھ ساچے ساچا نام رنسا گائی۔ پربھ ابناشی دیوے درس دوس رین۔ دھن دھن گر سکھ پربھ درشن پیکھے نئیں۔ اُجل ہوئے مگھ سوہنگ شبد جو رنسا لین۔ سُپھل کرائی مات لکھ، جو پربھ چرنی بہن۔ آتم اُترے ساری بھکھ، جنم جنم دالہنالین۔ اُٹامات لکھ وِچ رکھ، جگت جیو وہے جھوٹھے وہن۔ اُجل کینے کلکھ

مگھ، پربھ سرنی جو جن پین۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، درس دکھاوے تھے نئیں۔ بے کھاں پربھ در نہ سو جھے۔ ٹلچ چپو در در لو جھے۔ گرگھ ساچا پربھ ابناشی بو جھے۔ دیوے درس پربھ آتم بھیو گھلانے گو جھے۔ مٹائے حرص مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھو چکاوے ایکا دو بھے۔ دے درس پربھ بھو چکایا۔ ساچے مارگ گر سکھ لایا۔ سوہنگ نام ردے وسایا۔ آپ اپنے ویج سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے میل ملایا۔ پربھ ابناشی میل ملا۔ گرگھ ساچے سادھ سنگت لئے رلا۔ امرت آتم بان پربھ سوہنگ دئے چلا۔ سوہنگ ساچا نام، گرگھ ہردے پربھ ساچا دئے وسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب تھائیں ہوئے سہا۔ ساچا پربھ وڈ دھیرن دھیرا۔ ساچا پربھ وڈ پیرن پیرا۔ ساچا پربھ گرگھ ساچے تیری انکال کئے بھیڑا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا شانت کرے سر پرا۔ گرگھ ساچا کرے اردا۔ پربھ ابناشی بخشے چرن نواس۔ پربھ ساچا سد رکھے واس۔ رسانا جپ چپ سواس سواس۔ سوہنگ ساچی چپو تیری رہاس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت تیری کرے بند خلاص۔ ساچا پربھ سُن پکارے۔ گرگھ ساچے پربھ کھڑا دوارے۔ دوئے جوڑ گر سکھ کرے نمسکارے۔ پربھ ابناشی سد تارنہارے۔ نہ کنک نزاں نز او تارے۔ چرن آئے پربھ پار او تارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پتت پاپی سرب ادھارے۔ پربھ ساچا سد سچ سماوے۔ بھلیاں جیواں مارگ پاوے۔ سارنگ دھر بھگوان بیٹھلا، آپ اپنی بنت بناؤے۔ گرگھ آتم رنگ چڑھاوے مجیٹھلا، چرن دھوڑ جو جن نہاوا۔ نہ کنک او تار نر جگ بیٹھلا، بے مگھ چپاں بھرم بھلاوے۔ ٹلچ چپو ہوئے جوں کوڑا ریٹھلا، پربھ ابناشی نظر نہ آوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے دیا کماوے۔ گرگھ پورن آس پربھ حضور۔ پربھ ابناشی سر دھا پور۔ سوہنگ شبد اپجاوے ساچی ٹور۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی دیوے نور۔ پورن آس پربھ کرائے۔ جو جن چل آئے سرنائے۔ چرن دھوڑ مستک لائے۔ ساچی جوت پربھ ویج للات جگائے۔ گھنک پر واسی مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جن ہوئے نمانا۔ ساچی درگاہ ملے ٹکانا۔ ملے پربھ ابناشی گن ندھانا۔ گر گر گر سکھ انت ایکا جوت سمانا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے جوت میل ملانا۔ گر سکھ تیرا آتم دھیان۔ پربھ ابناشی جانی جان۔ سرب گن دیوے نام گنی ندھان۔ آتم اُبچے برہم گیان۔ نجانند سکھ ملے مہان۔ کرپا کرے آپ بھگوان۔ آتم جوتی جوت جگان۔ مٹائے اندھیر مٹے اگیان۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا دیوے دانی دان۔ پربھ ساچا سکھ دھیر دھراۓ۔ آتم ساچا برہم گیان دوائے۔ بھل بھل چپو بھل نہ جائے۔ ڈل ڈل چپو ڈل نہ جائے۔ ڈل ڈل چپو ڈل نہ جائے۔ ویلا انت کل نہ بے مکھ ہوئے۔ گر مکھ ٹل اور نہ کوئے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام والی جہانان دوئے۔ سوہنگ شبد گر سکھ کماونا۔ رسانا جپ جپ نجانند اپجاونا۔ پربھ ابناشی سد ردے وساونا۔ آتم ساچا دیپ ویچ جھوٹھی دیپہ جگاؤنا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھاؤنا۔ سوہنگ شبد ساچا گیانا۔ او نکار دیوے و شنوں بھگوانا۔ آتم جوت جگے مہانا۔ ملائے میل پربھ بدھنا۔ گر مکھ ساچا سد رسانا گائے، مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانا۔ گر مکھ تیری ساچی مت۔ پربھ ابناشی رکھے پت۔ آتم دیوے سوہنگ یت۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی دیوے ساچا سست۔ سست سست پُر کھ مان۔ گر مکھ ساچے چتر سُجان۔ پربھ ابناشی رسانا گان۔ رسانا جپ جپ آتم رس پان۔ آتم رس رنج ماہ اپجان۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے جان۔ ساچا پربھ جوت جگنیا۔ ساچا پربھ بھیکھ و مٹیا۔ ساچا پربھ سوہنگ چلائے ساچی نیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے شبد سُنیا۔ گر مکھ منگے ساچی منگ۔ پربھ آتم چاڑھے ساچا رنگ۔ مانس جنم نہ ہوئے بھنگ۔ بھو جل پار جائے لنگھ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدا سہائی انگ سنگ۔ ساچا پربھ سدا سنگ ساتھ۔ جوت سروپ تریکوکی ناتھ۔ پربھ ساچے دی ساچی گاتھ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ رکھے سر دے کر ہاتھ۔ ساچا رنگ پربھ

چڑھائے۔ گر سکھ ساچا در منگن آئے۔ نام بھلکھ پربھ ساچا پائے۔ ساچے لیکھ لکھ، در گاہ ساچی مان دوائے۔ ساچی سکھیا گر مکھ گر سکھ، مدر اس نہ رسن لگائے۔ اُتم ہوئے وِچ مُن رکھ، پربھ ساچا مان دوائے۔ آتم اُترے ساری بھلکھ، سوہنگ شبد جن رنسا گائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ تیرے سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا پربھ لا جاونت۔ رکھے لاج پربھ آپ بھگونت۔ گر مکھ ساچے پربھ ساچا تیرا کنت۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس بنائی تیری بنت۔ چیو جنت پربھ بنائے۔ آپ اپنی جوت ٹکائے۔ جوت سروپ پربھ وِچ سمائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے گھاں دس نہ آئے۔ جوت سروپ پربھ ہردے وسیا۔ گر مکھ ساچے پربھ اپنا بھید سچ دسیا۔ رنسا جپ چو ہر ہر ہردے وسیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرے جوت پر کاش جوں رو سسیا۔ آتم جوت ہوئے پر کاش۔ گر مکھ انڈھیر جائے وناس۔ دھرے جوت پربھ ابناش۔ سوہنگ شبد جپ چو رسن سواس سواس۔ ساچا پربھ تیرے ہردے رکھے داس۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری کرے بند خلاص۔ ساچا پربھ بندی توڑ۔ گر سکھ ساچے گرچن پریتی جوڑ۔ ویلا انت انتکال فلنج مکھ نہ جائی مور۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پربھ ساچے دی ساچی لوڑ۔ ساچا پربھ آدن انتا۔ ساچا پربھ پورن بھگونتا۔ ساچا پربھ مان دوائے وِچ سادھن سنتا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت جگائے رکھائے وِچ سرب چیو جنتا۔ گر مکھ منگ پربھ چرن دوار۔ پربھ ساچا آتم بھرے بھنڈار۔ ساچا شبد جگو جگ پربھ جگت ورتار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے جائے تار۔ تار نہار سدا سمر تھ۔ پربھ کی مہما بڑی اکھ۔ گر مکھ چڑھائے پربھ سوہنگ ساچے رتھ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جھولی پائی ساچی و تھ۔ ساچی دات پربھ در پاؤ۔ آپ اپنا مان گواؤ۔ ساچا پربھ سد رنسا گاؤ۔ کوٹ اپر ادھ سرب مٹاؤ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ور گھر در ساچا پاؤ۔ ساچا پربھ سچ گھر پاؤ۔ آتم سنسا سرب گواؤ۔ ایکا اوٹ نہ کنک چرن رکھاؤ۔ مدر اس رسن تجاو۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی رِدے وساو۔ پربھ

ساقے کا ساچا ویس۔ پربھ ساقے کو سدا آدیں۔ ساقے در کھڑے برہما وشن مہیش۔ سُرپت راجا اند وڈ دیوی مرگیں۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا ویس۔ ساچا پربھ مات ویج آئے۔ تین لوک بجے بجے جیکار کرائے۔ کروڑ تیتیس پربھ چرن بھائے۔ گن گندھرب پھولن بر کھا لائے۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ بجے بجے جیکار کرائے۔ مات پاتال آکاش ساچی جوت ہوئے رُشناۓ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچی جوت جگائے۔ گرمکھ ساقے پربھ بنت بنا۔ ساچا نام پربھ ردے دئے وسا۔ ساقے دھام پر گٹ جوت پربھ درس دیوے دکھا۔ ساچا رام نہ کلکنک کل آیا نام رکھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سب تھائیں ہوئے سہا۔ آتم بخش پربھ چرن پریتی۔ آتم تیری سدا آتی۔ جیون جلتی ساچی مکتی، پربھ ساقے دی ساچی ریتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیری کایا سیتیل کیتی۔ ساچا پربھ سانک رُپ۔ پربھ ابناشی ساچا بھوپ۔ دس نہ آئے جوت سروپ۔ نہ دسے رنگ رُپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگائے ویج دیہہ اندھ کوپ۔ گرمکھ تیرا اندھیر مٹایا۔ جوت سروپی ساچا دیپک پربھ ساچی جوت جگایا۔ سدا سدا گرمکھ سمیپت، پربھ ابناشی ویج سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا ہوئے سہایا۔ گرمکھ تیری پورن گھال۔ گرمکھ دیوے سوہنگ شبد سچا دھن مال۔ آتم توڑے جگت جنجال۔ رسن جپ جپ چو آتم ہوئے لال گلال۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی دیپک دیوے بال۔ ساچا دیپک دے پر کاشے۔ اگیان اندھیر سرب وناسے۔ ساچا نام چلے سواسے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری کرے بند خلاصے۔ گرمکھ امرت پربھ چوائے مکھ۔ پربھ ابناشی آتم ترنسا مٹائے بھکھ۔ پربھ آتم امرت سنجائے سکا ہرا کرائے دیہی رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُپھل کرائے مات لکھ۔ ساچا پربھ امرت بر کھائے۔ گرمکھ ساقے پربھ مکھ چوائے۔ سچ سچ دی جوت جگائے۔ آپ اپنا برد رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، باہوں کپڑ گرمکھ ترائے۔ گرمکھ ساچا چرن لگایا۔ پربھ ساقے دی سچ سرنایا۔ ساچا پربھ سرب

مکھد ایا۔ سوہنگ چلائے ساچی نایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائی۔ بھگت و چھل آپ رگھرائی۔ دیوے درس جوت سرُوپ جوت پر گٹائی۔ گرمکھ ساچا جم ڈنڈ نہ کھائی۔ وِچ بیان پربھ دھام بیکنٹھ پُجای۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساچے وِچ ساچی جوت ملائی۔ ملے جوت جوت مل جائے۔ گرمکھ ساچا گھر ساچا پائے۔ بیکنٹھ نواس پربھ آپ رکھائے۔ در دربان پربھ چرن بھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سمجھنڈ نواس رکھائے۔

۲۲ ماگ ۲۰۰۸ پرمی گیانی بشن سنگھ دے گرد گڑگاؤں

ساچا پربھ تارنہار۔ جگو جگ مات لوک لئے او تار۔ کلنکنہ نرائی نر او تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سار۔ سرب جناں پربھ جانہار۔ جوت سرُوپ و سے وِچ نر اہار۔ گرمکھ ساچے پربھ ساچی جوت کرے آکار۔ جگ پر گٹائے جوت سہائے تھان بنک نہ کلنک نر او تار۔ نہ کلنک او تار نر۔ چرن لاگ گرسکھ جائے تر۔ ایکا دسائے پربھ اُچا ساچا گھر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، او تار نر۔ ساچا پربھ جوت ادھارے۔ ساچا پربھ ایکا ایکو جوت آکارے۔ ساچا پربھ جگو جگ مات لوک لئے او تارے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُشیاں آن سنگھارے۔ ساچا پربھ سرب کا گیاتا۔ ساچا پربھ گرمکھ ورلے کل پچھاتا۔ ساچا پربھ آپ دساوے ساچا ناتا۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ ساچا پربھ آپ کرتا۔ ساچا پربھ وڈ داتا۔ ساچا پربھ سد نر اہار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگت تارنہار۔ ساچا پربھ اپنا بھید گرسکھ ساچے دستے۔ ساچا پربھ کرے جوت پر کاش گرسکھ کوٹ رو سسے۔ ساچا پربھ جوت سرُوپ وِچ لوکمات وسے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار بے مکھ جائیں در توں

نسے۔ مات لوک پر بھ جوت آکارے۔ سوہنگ شبد چلے کھنڈا دو دھارے۔ نہ کنک نر ساچی جوت آکارے۔ آپ اڑول بھٹھا پر بھ گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سارے۔ آپ اڑول پر بھ اڑولا۔ پر بھ ابناشی نہ کسے نے تو لا۔ اپنا بھیت جوت سروپی پر گٹ جوت کل کھولا۔ گر سکھ آتم پر بھ سدا دھر واں، بے کھاں پر بھ سد رکھے رو لا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھیت آپ پر بھ کھولا۔ سوہنگ شبد جگت ورتنت۔ دیوے دات پر بھ بھگونت۔ سرب جناں دا ساچا کنت۔ بے کھ جیواں پر بھ پائی مایا بے انت۔ گر مکھ ساچے پر بھ اُبجاۓ وِچ سادھن سنت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی وِچ سرب جیو جنت۔ گر مکھ تیرا مان رکھایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ آتم ساچی دھن اُبجايا۔ سُن سادھ پر بھ کھول وکھایا۔ مائس جنم پر بھ لیکھے لایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت در گھر آئے لیکھے لایا۔ مائس جنم لیا کل سُدھار۔ پاربر ہم ملیا جوت سروپ نین مندھار۔ دے درس کھول دیوے پر بھ دسم دوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ ورلا کرے وچار۔ سو بُجھے جس آپ بُجھائے۔ بے کھ جیو سار نہ پائے۔ آوے جاوے جیو جگ جوں سُنجیں گھر کائے۔ گر مکھ ساچا مہاراج شیر سنگھ چرن لاگ جنم جنم دی میل گوائے۔ مائس جنم سُپھل کرایا۔ پر بھ ابناشی گھر میں آیا۔ آتم سنسا سارا لاہیا۔ آتم ساچی پر بھ جوت جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے درس دکھایا۔ در گھر گھر در۔ پر بھ ساچا دیوے ساچا در۔ گر مکھ چرن لاگ کل جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت جھرنا جھراۓ ساچا سر۔ گر مکھ کل جگ وڈ بھاگ۔ بے کھ سویا گر مکھ جاگا۔ پر بھ چرن جن آئے لاگا۔ آتم دھوئی مٹائے داغا۔ اُبجاۓ سوہنگ ساچا راگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن آئے سرنی لاگا۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹائے۔ سوہنگ جپ جیو پر بھ ساچی جوت پر گٹائے۔ بھر کپاٹ پر بھ کھول وکھائے۔ آپ اپنا بھید گھلائے۔ نج گھر واںی پر گٹ جوت ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سدا ہوئے سہائے۔

بھگت جناں پر بھ سردھا پور۔ سوہنگ دیوے نام سرود۔ ساچا پر بھ سرب گن گنا بھرپور۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی آسا پور۔ سرب جناں دا آپے داتا۔ بھگت جناں کا آپے گیاتا۔ چرن پریتی دیوے ساچا ناتا۔ گرمکھ کرائے اُتم ذاتی، بنے آپ پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ آتم جوت پر بھ جگائی۔ سوہنگ ملے سچی وڈیائی۔ ساقچ وست پر بھ در تے پائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائی۔ آتم اُترے سگل و سورا۔ ساچا شبد اُبجاۓ ساچی ٹورا۔ فلنج پر گٹائے جوت ساچا نورا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سٹنگر پورا۔ گرسکھ بیڑا پار کرایا۔ جنم مرن دا گیڑ چکایا۔ وچ چراسی پھیر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج ساچا کرم کمایا۔ گرمکھ تیرا بیڑا بُنھ۔ ساچا شبد پر بھ منایا کن۔ سوہنگ ساچا دیوے دان، آد جگاد نہ لگے سُنھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں آتم نکالے جھوٹھا جن۔ جن بھگتاں ساچی جوت کرے آکارے۔ ایکا بخشے مات لوک وڈی سکدارے۔ جن بھگتاں پر بھ جائے چج سوارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد انت ایکا اینکارے۔ ایکا آپ اینکارا۔ سوہنگ ساچا نام پر بھ ساچا دیوے ادھارا۔ تھر گھر واسی در گھر آئے، جن بھگتاں پر بھ تارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت نر نکارا۔ گرمکھ ساچے پر بھ ساچا سمجھن۔ پر بھ درس جگ ساچا محبن۔ چرن دھوڑ پر بھ دیوے ساچا انجن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھ پر گٹائے جوں پر بھاس چندن۔ درگاہ ساچی در مان دوایا۔ جوت سرُپی میل ملایا۔ آتم ساچا دیپ جگایا۔ پر گٹ جوت نہ کلنک گرسکھ سر تیرے ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پایا۔ ایکا جوت پر بھ مات کرے ورتارے۔ چرن کول چل آئن پر بھ چرن دوارے۔ سوہنگ شبد چار گنٹ نہ کلنک کرائے بے بے جیکارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سرُپ جامہ مات لوک وچ دھارے۔ جوت سرُپ پر بھ جامہ پایا۔ آپ اپنا بھید چھپایا۔ بے مکھ جیوال پر بھ جھوٹھے دھندا لایا۔ پر بھ امرت آتم سچ سوہنگ ساچا جام پلایا۔ مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچا ساچے مارگ لایا۔ گر مکھ ساچے مارگ لائے۔ آپ اپنا بھید کھلائے۔ ایکا دات سوہنگ پر بھ جھولی پائے۔ رسا جپ جپ چو آتم رس پائے۔ آتم پر بھ جگائے ساچی دیو، مات لوک بُجھ نہ جائے۔ سنجگ رکھائے ساچی نیو، مات لوک پر بھ جامہ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ ناؤں دھرائے۔ سنجگ تیرا جنمدوا ایا۔ ساچا پت آپ اکھوا ایا۔ دھرت ماتا دی گود سوا ایا۔ نہ کنک نرائن نر، اپر سیس ہتھ ٹکایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجگ تیرا جنمدوا ایا۔ سنجگ پر بھ جنمدوا۔ مات لوک جائے ٹکا۔ چار ورن اک کرا۔ راجا رانا تختوں لاه۔ سرشت سبائی چرن لگ۔ ایکا دسائے ساچا راہ۔ سچ سچ جائے ورتا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک آئے جامہ پا۔ سنجگ تیرا مان رکھایا۔ نہ کنک سر ہتھ ٹکایا۔ سوہنگ ساچا جاپ وچ جگت چلایا۔ کھانی بانی گنگن پاتالی، ایکا جوت پر بھ رگھرا ایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ٹکک جھوٹھا بھیکھ مٹایا۔ سنجگ تیرا ساتک روپ۔ دیوے دات پر بھ ابناشی ساچا بھوپ۔ ہوئے پرکاش جوت سروپ وچ مات اندھ کوپ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کھیل رچائی جوت سروپ۔ بھگت جناں پر بھ کرم وچارے۔ آتم ساچی جوت کرے آکارے۔ آتم توڑے سرب ہنکارے۔ سوہنگ ساچا بان پر بھ مارے۔ گر مکھ ورلے چل آئن پر بھ چرن دوارے۔ رسا جپ جپ چو، آتم ہوئے نام ادھارے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارے۔ رسا جپ آتم رس پاؤ۔ آتم ترکھا سرب مٹاو۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رسا جپ جپ ماں جنم سُچھل کراؤ۔ رسا جپ آتم رس مان۔ پر بھ ابناشی گنی ندھان۔ گر مکھ ساچے پر بھ سچ پچھان۔ ٹکک جیو بھلے انجان۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، وڈ بیلی بلوان۔ جوت سروپ جوت ادھارا۔ جوت سروپ پرے جگت پسارا۔ جوت سروپ بھٹا اڈول آپ نراہارا۔ جوت سروپ سرب جیباں دی پاوے سارا۔ جوت سروپ گر مکھاں دکھائے ساچا سچکھنڈ دوارا۔ جوت سروپ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نرائن نر او تارا۔ جوت سروپ سرب دی جانے۔ جوت سروپ گر مکھ پچھانے۔ جوت سروپ

گرگھ چلائے اپنے بھانے۔ جوت سروپ مان گوئے، تختوں لایہ راجے رانے۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، گرمکھاں درس دکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلگ جیو بھنے جوں بھٹھیا لے دانے۔ جوت سروپ بھگت بھنڈارے۔ جوت سروپ سوہنگ دیوے ساچا نام ادھارے۔ جوت سروپ جوت نرخجن، نہلک نرائن نر اوتا رے۔ جوت سروپ آتم ساچی جوت کرے آکارے۔ جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی کرے خوارے۔ جوت سروپ بھگت دیالا۔ جوت سروپ گرسکھ رکھواں۔ جوت سروپ پربھ دین دیالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے آتم ساچا دیپک بالا۔ جوت سروپ آتم ادھارے۔ جوت سروپ سدا نر اہارے۔ جوت سروپ گرگھ تیری آتم جوت کرے آکارے۔ جوت سروپ پربھ سمر تھ پڑھ اگم اپارے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، بھگت جناں دی یچ سوارے۔ بھگت جناں پربھ آپے جانے۔ آپ اپنا برد پچھانے۔ گرگھ ساچے پربھ ساچے کل ساچے مانے۔ دیوے وڈیائی پربھ ابناشی گنی ندھانے۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب جیاں دی آپے جانے۔ پربھ کا کپیا جیو کیا جانے۔ آپ اپنا نام پچھانے۔ روپ رنگ نہ کوئی جانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلگ جیو سرب بھلانے۔ جھوٹھے مارگ سرب لگائے۔ گرگھ ساچے پربھ ساچا میل ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ جوت سروپی درس دکھا۔ آتم ترکھا پربھ دئے میٹا۔ آگیاں اندھیر دئے گوا۔ آتم ساچی جوت پربھ جائے جگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام ساچی دات پربھ دیوے جھولی پا۔ سوہنگ دان گر در پایا۔ رسا جپ جپ آتم ترکھا میٹایا۔ سرست شد پربھ میل ملایا۔ آون جاوں گیڑ چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دان گر در پایا۔ گرگھ تیری کھلھے سُن۔ آتم رہے سدا رُن جھسن۔ ساچا شبد سدا کن سُن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرے جانے کوئ گن۔ کلگ جیو گن کیا جانے۔ سو جانے جس پربھ آپ وکھانے۔ کلگ جیو بھلے انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ

ساقے مارگ لانے۔ ساچا مارگ پر بھ لگایا۔ چار ورن پر بھ سرن رکھایا۔ راؤ رنک اک کرایا۔ اُوچ پنج دا بھیت مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلایا۔ راؤ رنک اک کرا کے۔ سوہنگ ساچا نام جپا کے۔ نہ کنک مہاراج شیر سنگھ ناوں دھرا کے۔ گنٹ چار بجے بجے جیکار کرا کے۔ چار گنٹ ہوئے بجے بجے جیکار۔ ساچی جوت پر بھ کرے آکار۔ گرمکھ ساقے پر بھ آتم جگائے دیوے چمٹکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دیوے ایکا نام ادھار۔ چار ورن ایکا ادھار۔ ایکا دسے در دربار۔ نہ کنک نزاں نز او تار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ ایکا ایکنکار۔ چار ورن ایکا دربار۔ جھوٹھا سرب پسر پسرا۔ ایکا ورن پر بھ چلائے سرب سنسارا۔ ایکا سرن نہ کنک تیرے چڑن دوارا۔ تارن ترن مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سارا۔ چار ورن اک کرا۔ اُوچ پنج دا بھکیکھ میٹا۔ راؤ رنک اک کرا۔ راجا رانا تختوں لاه۔ سوہنگ ساچا شبد چلا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساقے ناد دھن دئے اپچا۔ سوہنگ ساچا شبد دھن آتم ناد دئے وجہ۔ سوہنگ ساچا شبد پر بھ گریکھ ساقے کن دئے شنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ویلا انت دئے جنا۔ شبد روپ پر بھ شبد جنا۔ شبد سرت دا میل ملائے۔ گرمکھ ساقے ٹنب اٹھائے۔ آتم جگائے جوت مات بجھ نہ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساقے میل ملائے۔ گرمکھ ساقے میل ملایا۔ آپ اپنا بھید چکایا۔ ویلا انت نہ کسے جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساقے ساچا بھید کھلایا۔ گریکھاں پر بھ بھید کھلاؤنا۔ اگیان اندھیر سرب مٹاؤنا۔ آتم ساچا دیپ جگاؤنا۔ سوہنگ ساچا جام پر بھ رسن پیاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا ساقے مارگ لوٹا۔ بھگت جناں پر بھ سُنے پکار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ ایکا آتم دیوے شبد ادھار۔ سوہنگ شبد پچی گنجار۔ آتم امرت برکھے پر بھ ساچا کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سار۔ جامہ دھارے پر بھ اپر دھو۔ سرشٹ سبائی رہیا مول۔ جھرنا جھڑائے کھلائے مکھ کو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، جوت سروپی بھیکھ وٹائے کر شنا سوئ۔ جوت سروپی بھیکھ وٹیا۔ کلگ ڈبائے جھوٹھی نئیا۔ جوٹھ جھوٹھ پربھ بھیکھ مٹیا۔ سمجھ ساچا سچ ورتیا۔ ایکا نام چار ورن دوئیا۔ راؤ رنک پربھ اک کریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھید آپ کھلیا۔ اپنا بھید آپ ھلائے۔ بھلے رُلے پربھ سرن لگائے۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، پربھ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا کل ورتائے۔ جوت سروپی ساچا بھیکھا۔ پربھ ابناشی سدا الیکھا۔ کلگ مٹائے جھوٹھی ریکھا۔ کلگ جیو رہے دیکھی دیکھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے نیتر پیکھا۔ نیتر پیکھ گر سکھ تریا۔ پربھ ساچا ویکھ تن من ہریا۔ لکھیا لیکھ پربھ ساچے جو جن سرن پریا۔ جوت سروپی کیا بھیکھ، گرمگھ ورلے کلگ وریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چرن لاغ گر سکھ ساچا تریا۔ چرن لاغ ملی وڈیائی۔ پربھ ساچے سچ چیح رکھائی۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔ دیوے سکھ سرب سکھدائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ تیری بنت بنائی۔ گرمگھ ساچا پار اتار۔ ساچا شبد پربھ دئے ادھار۔ آتم جوت کرے اجیار۔ نج گھر وسے پربھ کرتار۔ آتم اپجاۓ ساچی دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، ایکا بخشے چرن پیار۔ گرمگھ ساچے رس ساچا بھوگ۔ پربھ گوائے آتم سنسا روگ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخشے ساچا جوگ۔ ساچا جوگ چرن دھیان۔ آتم جوت جگے مہان۔ کرپا کرے آپ بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا دیوے دان۔ ساچا جوگ جن کمائے۔ سوہنگ نام رنسا گائے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ پربھ ابناشی کل میں پائے۔ نج گھر واسی پربھ نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ ساچا جوگ جگت کمایا۔ پربھ ابناشی رنسا گایا۔ ماں جنم جیو سُپھل کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے مارگ لایا۔ ساچا جوگ گر کی سیو۔ سوہنگ دیوے پربھ ساچا میو۔ ملے وڈیائی ویچ دیوی دیو۔ پربھ ابناشی الکھ ابھیو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بر تھانہ جائے کلگ تیری سیو۔ ساچا جوگ پربھ رنسا گایا۔ ساچا

بھوگ پربھ نام دھیایا۔ میا روگ پربھ درشن پایا۔ چکایا سوگ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ سر تیرے ہتھ لٹکایا۔ گر سنگت گر در پایا۔ گر سنگت پربھ در ساچے مان رکھایا۔ گر سنگت در دربار، پربھ ساچے نواس رکھایا۔ گر سنگت ست تیرا نام، کروڑ تیتیس رنسنا گایا۔ گر سنگت کل تیرا مان، کھنڈ برہمنڈ وچ ور بھنڈ پربھ وڈیا۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچھنڈ نواس رکھایا۔ گر سنگت ملے وڈیا۔ گر سنگت پربھ ابناشی سیو کمائی۔ گر سنگت رنسا جپ جپ آتم ترکھا مٹائی۔ گر سنگت مل گر مکھ مل پربھ ابناشی سیو کمائی۔ گر سنگت پربھ آتم چاڑھے ساچا رنگ، سوہنگ دات پربھ جھولی پائی۔ گر سنگت گر در منگ، ساچی بھچھیا پربھ نام پائی۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد جگاد تیرا ہوئے سہائی۔ گر سنگت تیری ساچی سار۔ گر سنگت پربھ جائے تار۔ گر سنگت پربھ ایکا بخشے چرن پیار۔ گر سنگت دساوے پربھ ہر کا دوار۔ گر سنگت نہ کنک بیڑا کر جائے پار۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا دیوے نام ادھار۔ گر سنگت گر سکھ چھانے۔ گر سنگت پربھ ابناشی جانے۔ گر سنگت ہر رنگ ہر پربھ کا مانے۔ گر مکھ ہوئے چڑھکھڑ سیانے۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی درگاہ دیوے مانے۔ گر سنگت سنگت گر بن۔ ایکا اپجاوے شبد دھن۔ گر مکھ ساچے آتم جائے من۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم مٹائے سارا جن۔ گر سنگت تیری ساچی گا تھا۔ گر سنگت رکھے لاج تریلوکی نا تھا۔ گر سنگت پربھ لیکھ لکھائے تیرے ما تھا۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ چڑھائے ساچے را تھا۔ گر سنگت گر ملے گن ندھانی۔ گر سنگت پربھ وڈ وڈ دانی۔ گر سنگت دیوے نام دات سرب گھٹ جانی۔ گر سنگت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم جوت جگائے مہانی۔ گر سنگت گر در وچار۔ پربھ ساچا جائے پیچ سوار۔ بھگت و چھل پربھ گردھار۔ مات لوک آئے جامہ دھار۔ جوت سر روپ کیا آکار۔ فلنج چیباں کرے خوار۔ مدرا ماس کرائے آہار۔ گر مکھ ساچے پربھ جائے تار۔ ایکا بخشے نام ادھار۔ سوہنگ کرائے بجے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ سستگر ساچا،

اپنی کل کرے ورتار۔ اپنی کل کل ورتائے۔ آپ اپنا بھید چھپائے۔ جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ گرمکھ ساچے وِچ سمائے۔ بودھ اگادھ بودھ پربھ شبد لکھائے۔ بے مکھ چیو کال انت پربھ دئے کھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِچ پائے۔ ٹکنج چپو جگت بھلائے۔ پربھ ابناشی دے سزاۓ۔ ویلے انکال انت پربھ نزک نواس رکھائے۔ گرمکھ ساچے ساچے سنت پربھ جوت سروپی میل ملائے۔ ملیا میل پربھ بھگونت، اجل مکھ جگت کرائے۔ اجل ہوئے وِچ چپو جنت، ساچا کنت نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک وِچ پائے۔ بے مکھ چپواں کرے خواری۔ آتم توڑے سرب ہنکاری۔ چار گنٹ کرائے ہاہاکاری۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب ہوئن خواری۔ پر گٹے جوت مات نہ کلنک نزاں نز او تاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکار کھے جگت سکداری۔ ساچے پربھ کل کھیل مٹاونا۔ جگ چو تھا انت کراونا۔ وید اتحربن مان گواونا۔ بے مکھ چپواں کل پاپ کماونا۔ گرمکھ ساچے پربھ باہوں پکڑ تراونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹکنج ساچا کرم کماونا۔ ٹکنج چپو سرب مٹائے۔ بے مکھ کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ بان پربھ چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انتم انت آپ کرائے۔ ٹکنج تیرا انت اخیر۔ مات لوک تیرے لتھے چیر۔ اٹھسٹھ تپر تھاں پربھ کچھ نیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب مٹائے اولینے پیر۔ سرب دھام پربھ جوت کھچائی۔ ایکا جوت جگت پر گٹائی۔ گنگا گوداوری پربھ گود سوائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت جگت پر گٹائی۔ ٹکنج تیرا مان چکایا۔ وید اتحربن انت کرایا۔ اللہ الا ہو نور مٹایا۔ دین محمدی انت کرایا۔ چار یاراں وقت چکایا۔ پنجم وِچ پربھ آپ سمایا۔ بچت پر میشور آپ رگھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگ ساچا مارگ لا یا۔ چار یاراں پربھ وقت چکایا۔ سنگ محمدی دے کھپائے۔ دین محمدی رہن نہ پائے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت کل کرم کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا بھانا آپ ورتائے۔ سب کچھ ورتے آپے آپ۔ ایکا شبد چلائے ساچا جاپ۔ گرمکھاں مارے

پربھ آتم تیزو تاپ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا جاپ۔ سوہنگ تیری ساچی دھنکار۔ پربھ اُبجائے وِچ سنمار۔ کیا پرویش پوں مجھار۔ چار گنٹ ہوئے تیرا پسار۔ جیو جنت رسن کرائے بجے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَت سَت کرے ورتار۔ سَت سَت سَت ورتار۔ سَتگ ساچا مارگ لا۔ ساچی جوت پربھ ابناشی لئے پرگٹا۔ راؤ اُمراو کوئی رہن نہ پا۔ گرمگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت تیری کپڑے بانهہ۔ بانهہ کپڑ پربھ پار کرائے۔ گرمگھ ساچے میل ملائے۔ دے درس پربھ دیہہ چھڈائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ وِچ بیان لئے بٹھائے۔ ساچا پربھ گھر سچ رکھائے۔ گرمگھ ساچے وِچ جوت ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک وِچ پائے۔ پربھ جوت جگت آکارا۔ ہوئے پرکاش جیو جنت ادھارا۔ جیو جنت ہوئے سہارا۔ بیٹھے اڈول وِچ نِزادھارا۔ گرمگھ ساچے پربھ دیوے درس اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کھول دیوے دسم دوارا۔ دسم دوار پربھ گھلائے۔ آپ اپنا بھید چکائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ ساچی دھن دے اُبجائے۔ آتم سُن کھول وکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِچ پائے۔ مات لوک پربھ بھاگ لگایا۔ گھنک پُری وِچ جامہ پایا۔ تین لوک ہوئے رُشایا۔ مات پاتال آکاش پربھ ساچے بجے بجے جیکار کرایا۔ گن گندھر ب پربھ در پھولن برکھا لایا۔ کروڑ تینیس پربھ چرن بھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِچ پایا۔ مات لوک پربھ جامہ دھارے۔ سنت جناب نوں پار اُتارے۔ ایکا دیوے سوہنگ نام ادھارے۔ گرمگھ سوہن پربھ چرن دوارے۔ اُوچ نچ پربھ نہ وچارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ مات لوک وِچ دھارے۔ مات لوک پربھ جوت جگائی۔ گرسکھ پربھ لئے اٹھائی۔ سنت منی سنگھ پربھ دیوے سچ وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائی۔ ساچے سنت پربھ مان دوایا۔ ساچا شبد ساچی دھن اُبجایا۔ آپ اپنا بھیو چکایا۔ انخد ساچا راگ سنایا۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنوں بھگوان، سنت جناں دے وڈیایا۔ سنت جناں دیوے وڈیائی۔ سنت جناں پر بھ چبح رکھائی۔ سنت جناں پر بھ ابناشی سیو کمائی۔ سنت جناں پر بھ ساچے پورن آس کرائی۔ سنت جناں مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائی۔ سنت جناں پر بھ تارنہارا۔ سنت جناں پر بھ دیوے شبد ادھارا۔ سنت جناں پر بھ ساچے آتم گن وچارا۔ سنت جناں دیوے ساچی دھن شبد دھنکارا۔ سنت جناں کھول دیوے پر بھ دسم دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سنت جناں سدا کاج سوارا۔ سنت جناں پر بھ درس دکھائے۔ سنت جناں پر بھ بوجھ بُجھائے۔ سنت جناں پر بھ آتم بھیو گوچھ کھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جن سنتاں دے ونج سمائے۔ سنت جناں پر بھ سدا سماوے۔ سنت جناں پر بھ ایکا دھن اپجاوے۔ سنت جناں پر بھ اگادھ بودھ بودھ اگادھ شبد جناوے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگاوے۔ گرگھ ساچے بھو چکایا۔ سنت جناں پر بھ لیکھ لکھایا۔ سنت جناں پر بھ ویکھ وکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سنت جناں دے ونج سمایا۔ سنت جناں پر بھ سدا سمیپ۔ سنت جناں پر بھ جوت جگائے آتم دیپ۔ سنت جناں پر بھ ساچا میت۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، دوس رین رین دوس سدرنا چیت۔ سنت جناں پر بھ آتم وسے۔ سنت جناں پر بھ ساچا گھر دی۔ سنت جناں پر بھ ساچا رنسا رسے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سنت جناں سد ہردے وسے۔ سنت جناں پر بھ ہوئے سہایا۔ پر بھ ابناشی رنسا گایا۔ رنگ رنگ پر بھ آتم ساچا رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سنت جناں سر ہتھ لکایا۔ سنت جناں پر بھ دیوے مان۔ سنت منی سنگھ چٹر سُجان۔ کلگیک پر گئے بلی بلوان۔ دیوے وڈیائی نہ کلنک والی دو جہان۔ ساچے سنت سچ گھر سو جھیا۔ پر بھ ابناشی ساچا بوجھیا۔ پر بھ بھید چکاوے ایکا دو جیا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ساچا سنت در تیرے جھو جھیا۔ سنت منی سنگھ پر بھ وڈیایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ انخد ساچا راگ اپجایا۔ ایکا دھن آتم اپجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، سر سنت ہتھ لکایا۔ سنت منی سنگھ مان دوا کے۔ سوہنگ

سماچی ڈھن اپجا کے۔ دوس رین رین دوس پربھ ساچا شبد جنا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سر شست سبائی لیکھ لکھا کے۔ سنت منی سنگھ جوت جگا۔ ساچے مارگ پربھ لئے پا۔ کرم کمائے سماچی ڈھن اپجا۔ سرب گھٹ واسی ساچا شبد دوس رین رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی بنت لئے بنا۔ آپ اپنی بنت بنائے۔ سنت منی سنگھ شبد جناۓ۔ ایکا جوت ایکا رنگ آپ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ گھر دی بو جھ بجھائے۔ سچ گھنڈ سچ دوار۔ جوت جگے اگم اپار۔ جوت سروپ پربھ نزاہار۔ ایکا ایک ایکا کرے آکار۔ ساچا در ساچا دربار۔ سچ گھنڈ وسے آپ نزکار۔ ساچے در آئی سماچی سرکار۔ گرو نانک جائے پربھ چرن دوار۔ پربھ ساچا دیوے نام جلت ادھار۔ اک اوں کار ست نام جلت کر ورتار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سماچی جوت اک کرتار۔ پربھ در منگی سماچی منگ۔ سچ گھر گرو نانک لنگھ۔ پربھ ابناشی لایا انگ۔ جوت سروپ جوت پربھ سدا سہائی رہے انگ سنگ۔ سماچی جوت سچ نزکار۔ ایکا جگے جوت پربھ گردھار۔ ساچا در ساچا گھر پربھ دیوے وڈ نام سکدار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھار۔ ساچا در نانک پربھ منگیا۔ ور پایا ساچا نام، رسا جپ چپ چار ورن پار لکھیا۔ ایکا رنگ پربھ کرتار رسن اچار، ٹلک جپواں آتم رنگیا۔ ویلے انت ہوئن خوار، پربھ ساچا جائیں چپ وسار، پر دھن تن لائیں انگیا۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک او تار، ساچا جامہ گرو نانک کل منگیا۔ جامے دس جوت پر گٹا۔ ساچے مارگ جلت لگا۔ گر گر منتر جلت درڑا۔ ایکا انت سرب نزتر سرب رہیا جگا۔ ساچا منتر ابناشی جلت دئے ورتا۔ بے مکھ ٹلک چپ ساچا نام گئے بھلا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، ویلے انت دئے سزا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک کل جامہ پا۔ دسمان جامہ گوبند گر پایا۔ ساچا بنس آپ اپجا۔ ایکا انس پُر کھ اکال اکھوایا۔ ویچ سہنس گر سکھ اپجا۔ امرت آتم سچ آتم ترکھا بجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جوت سروپی کھیل رچایا۔ گر گوبند گوبند گر ایہہ کرم کمایا۔ امرت ساچا جام پلایا۔ ٹلک جپواں ویلے انت کل گر کرم بھلا۔ ساچا دھرم ہویا

بھسمنت، مدر اس رسن آہار بنایا۔ لکھج مایا پائی بے انت، اپنا مول لکھج چو گوایا۔ جوت سروپی پربھ بھگونت، پرگٹ جوت جوت سروپی درس دکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے چرن لگایا۔ گر گوہند ایہہ گئے جنا۔ ساچی بنت کل گئے بنا۔ ویلا انت پربھ گئے شنا۔ سرب چو جنت انت نہ کلنک پکڑے بانهہ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھج آیا بھیکھ وٹا۔ گر گوہند ایہہ اوٹ رکھا کے۔ نہ کلنک ساچا مان جگت چو دوا کے۔ آپ اپنا جوت سروپی کھیل ورتا کے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لوکمات آئے جامہ جوت سروپی پا کے۔ گر گوہند ایہہ آس رکھائی۔ نہ کلنک دیلے انت ہوئے سہائی۔ چار ورن ایکا سرن لائے پربھ سرنائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورن آس کرائی۔ پورن پربھ پورن آس۔ پورن دیوے پربھ بھرواسا۔ گرمکھ ساچے پربھ چرن پیٹ ساچی رہرا سا۔ نہ کلنک مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری آتم رکھے واسا۔ گرمکھ ساچے پربھ درس دکھایا۔ گرمکھ ساچے پربھ ویچ سمایا۔ نج گھر واسی نج گھر واس رکھایا۔ پربھ ابناشی اپنا بھید چکایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی میل ملایا۔ پربھ ابناشی میل ملایا۔ ساچا شبد جائے اُبجا کے۔ ایکا دھن سوہنگ جگت شنا کے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ جائے تیرا بھر کپاٹ ٹھلا کے۔ ساچی دھن پربھ اُبجاۓ۔ ساچے مارگ پربھ آپ لگائے۔ گرمکھ ساچا گر در بھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ساچا پربھ پورن آس۔ سرب گھٹاں گھٹ رکھے واس۔ ساچا پربھ سرب گنتاں۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ دکھڑے کینے ناس۔ گرمکھ تیرا روگ مٹایا۔ آتم سنکھ پربھ نام وسایا۔ امرت آتم سچ تمن ہرا کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پرگٹ جوت ساچا کرم کمایا۔ مٹے دکھ اُبچے سنکھ۔ گرمکھ تیری اُترے بھکھ۔ پربھ ابناشی مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا واس کٹاوے مات گکھ۔ کر کر پا پربھ پار اُتاریا۔ لکھ چڑا سی گیڑ نواریا۔ جنم مرن پربھ انت سواریا۔ ساچا شبد پربھ آپ لکھا رہیا۔ ویلا انت پربھ جوت ملارہیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچھنڈ نواس

رکھا لیا۔ ساچا امرت گر در پائے۔ پی امرت آتم تر کھا سرب مٹائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ ہوئے وچوں روگ گوائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ امرت آتم سخن آتم ہرا کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در گھر آئے امرت مجھ چوائے۔ ساچا پر بھ بھگت بھنڈاری۔ جن بھگتاں دیوے نام ادھاری۔ امرت آتم سخن پر بھ آتم کرے اجیاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رکھے لاج آپ بھنڈاری۔ امرت دیوے پر بھ ساچا رس۔ رسا جپ جپ جپ جپو پر بھ ابناشی ہوئے وس۔ نہلکنک او تار نز گر مجھ آئے چرن نس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی ریت مات جائے دس۔ مات لوک ورتا۔ سنت منی سنگھ لکھار۔ ایکا شبد اپجاوے دھنکار۔ پر بھ ابناشی شبد گن بھرے بھنڈار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ورتاوے کل ویج سنسار۔ ساچے سنت شبد جنایا۔ آپ اپنا بھیو گھلایا۔ ایکا نام ادھار رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سنگھ پر بھ دیا کمائی۔ ایکا قلم ہتھ پھڑائی۔ کرپا کرے آپ رگھرائی۔ دب درشت پر بھ آپ گھلائی۔ شبد دھن آپ اپجاوی۔ ایک سُن پر بھ چرن گھلائی۔ سنت ساچا چُن پر بھ سیو لگائی۔ بیٹھ اڈول رہیا سرِ شٹ لیکھ لکھائی۔ آپ اپنا رہیا چھپائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اچرجن کل کل ورتائی۔ سنت منی سنگھ شبد جنائے۔ دوس رین رین دوس ایکا ناد وجائے۔ مٹائے وواد آتم سادھ پر بھ ایکا رنگ سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپائے۔ ساچا شبد سنت چلت۔ بٹھا آپ اکنست بھگونت۔ ساچی سیوا پر بھ ساچا لایا سنت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لیکھ لکھائے سرب چو جنت۔ فلک جیوال پر بھ لیکھ لکھا۔ ساچا حکم دییا سننا۔ ساچے سنت ساچا ڈنک دییا وجا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا آپ رہیا چھپا۔ ساچے سنت سچ جنایا۔ ساچا حکم پر بھ اک لکھایا۔ رانیاں مہارانیاں پر بھ دکھ نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سنگھ لیکھ لکھارے۔ پر بھ ابناشی شبد ادھارے۔ ساچا نام جوت آکارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلک کرے کھیل نیارے۔ ساچے شبد

پربھ سچ لکھائے۔ ساچے حکم پربھ آپ لکھائے۔ تین تین لیکھ پربھ لکھت لکھائے۔ راجہ رانے پربھ جھوٹھے کروکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ ساچا مان دوائے۔ سنت منی سنگھ پربھ حکم سنایا۔ ساچا لیکھ پربھ لکھایا۔ راؤ رنگاں سرب سنایا۔ نہ کلناک کل جامہ پایا۔ امام مہندی پربھ ناؤں رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ سنت منی سنگھ کرے پکار۔ فلنج پر گئے نہ کلناک نرائن نر او تار۔ مات لوک پربھ جامہ آئے دھار۔ ایکا جوت جگے نر نکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ جائے تار۔ سنت منی سنگھ رنگ رنگایا۔ پربھ ابناشی درس دکھایا۔ ساچا دھن مال گر شبد دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چھپایا۔ ساچا حکم سنت سنایا کے۔ ساچی قلم آپ چلا کے۔ راجہ رانے تختوں لاه کے۔ ویلے انت فلنج پربھ سرنی ڈگن آکے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بیٹھا بھید چھپا کے۔ لیکھ تین سنت لکھائے۔ راجہ رانے سرب بھلائے۔ چل نہ آئے پربھ سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سست سست ورتائے۔ سنت منی سنگھ کرم لکھائے۔ نہ کلناک دے سزاۓ۔ تخت نواسی رنک کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرت سرت ورتائے۔ راجیاں رانیاں پربھ کرے خواری۔ نہ کلناک نر او تاری۔ بھگت جناں پربھ چیخ سواری۔ سادھ سنگت گرچن بلہاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ سوہن دھر درباری۔ سنت منی سنگھ قلم چلائی۔ پربھ ابناشی چیخ رکھائی۔ مستوانے مان دوائی۔ ویلے انت کل، سرامرت تھیہ کرائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی لکھت آپ کرائی۔ ویلا انت آئے اخیر۔ گرگھاں پربھ کئے بھیڑ۔ بے مکھاں پربھ جائے پیڑ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، توڑے ہڈی ریڑ۔ ویلا انت کل آیا۔ گرگھاں پربھ ہوئے سہایا۔ پر گٹ جوت جوت سر ڈپ پربھ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملایا۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ ساچا دھام آپ سہائے۔ وقت سُہنجنا آپ کرائے۔ ساچا چرن پربھ مستوانے پائے۔ دوس رین رین دوس پربھ

ساقا شبد لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، راجہ رانے سرن لگائے۔ دوس چالی پربھ شبد لکھاونا۔ ساچی جوت پربھ جلت جگاونا۔ مستوانا ساقا دھام پربھ اپجاونا۔ سنت منی سنگھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجگ ساچے ماندواونا۔ مستوانا دھام اپا۔ رانے مہارانے چرن لگا۔ سنت منی سنگھ ماندوا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے سنت ہوئے آپ سہا۔ ساچی جوت پربھ آپ جگائے۔ سنت منی سنگھ ماندوائے۔ سنجگ ساچا سنجگر بن آئے۔ چار ورن پربھ ٹیک رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت منی سنگھ آپ تراۓ۔ سنت منی سنگھ آپ تراۓ۔ سنجگ ساچے ماندواۓ۔ ساچا سنگھ آپ اپایا۔ سنت پرکھاں پربھ مان رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھسکھ و ٹایا۔ ساچا پربھ بنت بنائے۔ ایکا در دربار چار ورن چل آئے سرنائے۔ راو رنک کوئی رہن نہ پائے۔ اُوچ پیچ پربھ اک کرائے۔ سنت منی سنگھ سنجگر ساچا، سرب جناہ دی آس پچائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا رہیا چھپائے۔ گر درس اندھر وناسے۔ گر درس جوت پرکاش۔ گر درس سرب دکھ ناسے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم ہوئے راسے۔ گر درس گرسکھ کریا۔ کر درس بھو جل تریا۔ پربھ ابناشی ورلے گرمگھ وریا۔ گرسکھ پورا وچ کل مول نہ ڈریا۔ گربھ واس پھیر نہ پریا۔ جو جن آئے پربھ سرنی پریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انت نہ پارا اوریا۔ ساچا پربھ انت نہ پاراوار۔ آد جنگاد گر پار اُتارنہار۔ پاربرہم پرمیشور پورن نز او تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ورلا پائے سار۔ گر درس جس جن پایا۔ ہوئے سارا روگ مٹایا۔ ماں جنم کل سُپھل کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دے درس آتم دکھ مٹایا۔ گر درس گرمگھ جانے۔ گرمگھ ساچا ساچا رنگ مانے۔ پربھ ابناشی ساچا جانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچی درگاہ ماندواۓ۔ ساچا مان جلت دواۓ۔ پربھ ابناشی ہوئے سہائے۔ گرمگھ ساچے گر ساچے دھام بھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے دھام بھائے۔ جوت سروپی جوت ملا۔ ساچے دھام جائے بہا۔ آپ اپنے رنگ رنگا۔ سچھند

پربھ رہیا سما۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے لئے ترا۔ گرمگھ ساچے مان دوایا۔ نہ کنک کل کرم کمایا۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ پربھ اٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا کھیل آپ رچایا۔ ساچا پربھ سچ کرم کمائے۔ برہم لوک پربھ دے اٹائے۔ گرمگھ ساچے سچ تھان بھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ہوئے سہائے۔ برہما تیرا گیا مان۔ ویلے انتکال کل پربھ چکائی کان۔ پربھ ابناشی جوتی جوت ملان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی آون جان۔ برہما برہم لوک تجاء۔ پربھ ابناشی وچ جوتی جوت ملا۔ گرمگھ ساچا گردھام بھائے۔ تین لوک پربھ دے اٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ناتھ تریلوکی اپنی بنت آپ بنائے۔ برہما برہم روپ سما۔ پربھ ابناشی میل ملا۔ آد جگاد پربھ ایکا آپ رگھرایا۔ دوسر کوئی رہن نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آدانت نہ کسے جنایا۔ برہم لوک گرسکھ بھائے۔ ساچی سیوا پربھ ابناشی لائے۔ آپ اپنا ہتھ لکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تین لوک جائے اٹائے۔ گرمگھ ساچا سچ گھر جائے۔ درگاہ ساچی مان دوائے۔ در دربان ہوئے مان سکھ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرمگھ ساچی دیا کمائے۔ ساچا سکھ گر در بھایا۔ پربھ ابناشی مان رکھایا۔ جلگ انتم انت کرایا۔ دھڑو دربان پربھ پرے ہٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے جوتی میل ملا۔ ساچی جوت پربھ ملا کے۔ دھڑو دربان پرے ہٹا کے۔ گرمگھ ساچا در بھا کے۔ سنگھ سورن مان دوا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ساچا مارگ جائے لا کے۔ پربھ ابناشی سچ کرم کماونا۔ ساچا مارگ مات لگاؤنا۔ تین لوک دھام اپجاونا۔ شیلوک اند لوک برہم لوک پربھ مان دواونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم جگت کماونا۔ اچھل چھل پربھ آپ کرائے۔ اپنا بھید پربھ آپ چھپائے۔ جگو جگ پربھ وچ مات دے آئے۔ باون بھیکھ دھر بل در منگن جائے۔ جوت سروپی جوت پربھ اپنا بھیکھ وٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بودھ اگادھ بودھ پربھ ساچا شبد لکھائے۔ جوت سروپ پربھ انت۔ بھگلتن ہت جائے دھارے

نوت۔ بھگت جناں پر بھ ساچا پت۔ مائس جنم کئے جگ چت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جن ساچا مات پت۔ بھگت جناں پر بھ پار اُتارے۔ جگو جگ مات لوک لئے اوتارے۔ نہ کنک فلچ جامہ دھارے۔ اچرج کھیل کرے اپارے۔ بہتر جامے بھگت جن پر بھ اپنے آپ لکھارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل ورتاوے وچ سنسارے۔ بھگت جناں پر بھ لیکھ لکھائے۔ بہتر جامے بھگت کرائے۔ سرب جناں سر ہٹھ لٹکائے۔ ایکا اپنی اوٹ رکھائے۔ دوسرا کوئی رہن نہ پائے۔ سوہنگ ساچا ڈنک وجائے۔ چار ورن چار گنٹ ایکا انک رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل کل کل ورتائے۔ آپ اپنے چلے بھانے۔ جوت سروپی چوج وڈانے۔ گرمگھ ساچا پر بھ ساچے کا رنگ ساچا مانے۔ جوت سروپی گرمگھ ورلا جانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے مان جو جن چلے پر بھ کے بھانے۔ ساچا بھانا پر بھ کا بھاؤ۔ گر چرن دھوڑ سد سد نہاؤ۔ ساچا نام سوہنگ سد رنسنا گاؤ۔ رنسنا جپ جپ چپو آتم رس پاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نج گھر واسی نج گھر واس رکھاؤ۔ نج گھر وسے پر بھ وسنيہارا۔ جو جن کرے چرن پیارا۔ کھول دیوے پر بھ دسم دوارا۔ ایکا جگے جوت مٹے سرب اندھیارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی کرے آکارا۔ جوت سروپی پس پسار۔ ساچا دیوے جوت ادھار۔ گرمگھ ساچا پر بھ ساچا جائے تار۔ سمجھنڈ وسائے دسائے آن ترائے پر بھ دُتر تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سار۔ گرمگھ ساچا رنگ رنگایا۔ پر بھ ابناشی رنسنا گایا۔ ساچا پر بھ ریدے وسایا۔ گھنک پُر واسی مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ہوئے سہایا۔ ساچا نام پر بھ دوائے۔ ساچا دھام آپ اُبجائے۔ آپ اپنے چرن لٹکائے۔ سمجھ ساچا مان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا تھان آن سہائے۔ سو سہائے تھان، جتھے پر بھ چرن لٹکایا۔ سو سہائے تھان، پر گٹ جوت پر بھ ابناشی درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچا آن ترایا۔ سہائے تھان پر بھ بھئے دیالا۔ سرب جیپاں کرے پر تپالا۔ گرمگھ ساچے پر بھ ہوئے آپ رکھوالا۔ سہایا تھان گرمگھ ساچے پر بھ

آتم دیپک بالا۔ سوہنگ شبد گر سکھ ساچے پربھ سوہنگ دیوے آتم ساچی مala۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مگھ ساچے چرن پریتی تیری نبھے نالا۔ پربھ ساچا سچ تھان سہایا۔ جگو جگ پربھ ماندوا۔ وچ دواپر مکند منوہر لکھمی نزاں چرن لکایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ملکج ویلے انتم سچو سچ لکھایا۔ دواپر بھئے کرشن مُرار۔ جادو گل اُتری پار۔ بھگتن ہیت لئے او تار۔ پدر سداما اُترے پار۔ درودی رکھی لاج مُرار۔ پربھ ساچے دی ساچی کار۔ وچ پر بھاس پانڈو بھئے خوار۔ دُرباسا رکھ کرے لاچار۔ چل آئے گھنیا شام بھگت دوار۔ مهاراج شیر سنگھ سٹگر ساچا، نہ کنک نزاں نز او تار۔ دُریودھن ایہہ کرم کمایا۔ دُرباسا رکھ سنگ رلایا۔ پانڈو تائیں دکھ پُجایا۔ وچ پر بھاس پانڈو در رکھ دُرباسا منگن آیا۔ دیو ورسوئ آتم ترپتیا۔ پربھ ابناشی پر گٹ جوت جگو جگ جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ دُرباسا ایہہ حکم شنائے۔ دھرم راج نوں دے جنائے۔ سُن یدھشتر رہیا شرمائے۔ سرب تائیں رہیا سمجھائے۔ ایک اوٹ پربھ رکھائے۔ پربھ ابناشی جگو جگ جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ دُرباسا ایہہ حکم شنایا۔ پنج سو سادھو سنگ ہے آیا۔ دکھ بھکھ بہت ستایا۔ دھرم راج تیرے دربار رکھ دُرباسا منگن آیا۔ دکھ بھکھ وچ پر بھاس پانڈو بہت ستایا۔ بھگتن ہیت جگو جگ پربھ ابناشی ہوئے سہایا۔ پنج پانڈو کرن پکار۔ سُنی پکار آپ داتار۔ رکھے لاج کرشن مُرار۔ بھگت جناب پربھ ساچی پاوے سار۔ جن بھگتاں پربھ سُنی پکار۔ سٹگھاسن چھڈے آپ گردھار۔ اودھو حکم شنایا اپار۔ مُراری کرشن کرے تیار۔ ساچا رتھ پربھ ہوئے سوار۔ ساچا دھام پربھ کیا آپ اجیار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کیا آکار۔ بھگتن ہیت آئے مُراری۔ اودھو سنگ رتھ سواری۔ سہائے تھان پربھ بنک دواری۔ سنجگ ساچے گر سکھ تیری ہوئے بے بے جیکاری۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری چج سواری۔ گر در سچ گھر ایہہ دھام نیارا۔ دواپر لیا کرشن او تار۔ مادھو سُستے چرن پسارا۔ ملکج جیو بھلے سرب گوارا۔ ساچا دھام پربھ اپجاوے، سنجگ وچ مات نیارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جانے سارا۔ ساچا

دھام سَتْجَنگ بنائے۔ پربھ ابناشی مان دوائے۔ گرگھ ساچے پربھ ساچا چھتر سپس جھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا دھام آپ اپجائے۔ ساچے پربھ چرن ٹکاؤنا۔ جوت سروپی کھیل رچاؤنا۔ والی ہند سرن لگاؤنا۔ جمن کنارہ دھام سہاونا۔ والی دو جہاں ویچ مات دے آونا۔ نہ کنک او تار نر پربھ ابناشی ناؤں رکھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم آپ کماونا۔ دلی ویچ پربھ چرن ٹکا۔ راج بنتر پربھ دئے بنا۔ سَتْجَنگ ساچا لیکھ لکھا۔ سَتْجَنگ چلاوے ساچا راہ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار ورن بھائے ایکا تھاں۔ ساچا پربھ لیکھ لکھارے۔ چار ورن پربھ بھرے بھنڈار۔ آئن چرن سوہن دربارے۔ نہ کنک نرائن نر او تارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی کری آپ سکدارے۔ سَتْجَنگ تیرا پربھ سکدار۔ پاربرہم پورن او تار۔ جوت سروپ جوت نزکار۔ گرگھ ساچا پاوے سار۔ بے گھ جیو ٹھیج ہوئن خوار۔ ویلے انت کھائن جم مار۔ گرگھ ساچا کرے پربھ چرن پیار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت دیوے تار۔ ساچے پربھ سچ وڈیائی۔ ساچی بنت پربھ آپ بنائی۔ مہما اگنت گنی نہ جائی۔ جیو جنت پربھ رہیا جنائی۔ ایکا سرن دیوے سرنائی۔ مات لوک ملے وڈیائی۔ جو جن سوہنگ رسا گائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی لکھت لکھائی۔ ساچا وقت پربھ سہاونا۔ ساچا چرن سچ گھر پاؤنا۔ دوس رین دوس پربھ ابناشی رسا گاؤنا۔ گرگھ ساچے نہ ملے سوئا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے سواس پونا۔ سوہنگ چلے سواس سواسا۔ گرگھ ساچے پربھ آخر تیری رکھے داسا۔ رسا جپ جپ جیو، سوہنگ تیری سچی رہ اسا۔ ساچا شبد مات لوک دیوے پربھ بھرو اسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں داسن داسا۔ داسن داس پربھ سد داس۔ گرگھ ساچے پربھ آخر رکھے سد داس۔ رسا لگائے جو جن مدراماں۔ انتکال پائے جم کی پھاس۔ سوہنگ شبد جن رسا گائے سواس سواس۔ پربھ ملن کی ساچی آس۔ دیوے درس پربھ ابناش۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے تیرے ہردے رکھے داس۔ ساچا پربھ سرب سکھدیو۔ ساچا پربھ ساچی

پربھ سیوا۔ دھرے جوت پربھ الکھ ابھیوا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا میوه۔ چو جاگ جاگ، پربھ جامہ دھارے۔ چو جاگ جاگ، پربھ جوت آکارے۔ چو جاگ جاگ، مات لوک آیا نین مُندھارے۔ چو جاگ جاگ، پربھ ساچا آئے در دربارے۔ چو جاگ جاگ، آتم جوت جگائے جھوٹھے محل مینارے۔ چو جاگ جاگ، کر درس پربھ کرشن مُرارے۔ اٹھ چو جاگ، چل آ گر چرن دوارے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ساچا لائے بھاگ بھر دئے بھنڈارے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ساچا کل کانج سوارے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ اپجاوے انخد دھن پی سرکارے۔ اٹھ چو جاگ، آتم بجھا ترشا آگ، رنسا سوہنگ بے بے جیکارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم دیوے جوت ادھارے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ درس کر۔ اٹھ چو جاگ، پربھ چرن لاغ جگت تر۔ اٹھ چو جاگ، رنسا جپ ساچا نام ہر۔ جوت سروپی جوت پربھ، پربھ ساچے دی سرنی پر۔ اٹھ چو جاگ، پربھ دوائے ساچا گھر ور۔ اٹھ چو جاگ، مات لوک پر گئے او تار نز۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مول نہ ڈر۔ اٹھ چو جاگ، پربھ بھئے اندا۔ اٹھ چو جاگ، پربھ اپجاوے آتم پرماندا۔ اٹھ چو جاگ، فلک چھوڑ جھوٹھا دھندا۔ اٹھ چو جاگ، رنسا تیاگ مدراماں گندا۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ابناشی سد بخشنداء۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت بیر ہتھ رکھندا۔ اٹھ چو جاگ، پربھ شبد جنائے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ساچا سرن لگائے۔ اٹھ چو جاگ، ماش جنم سُچھل کرائے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ساچے دی ساچی جوت ویچ جوت ملائے۔ اٹھ چو جاگ، بھگت بھگوان اک ہو جائے۔ اٹھ چو جاگ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بیر تیرے ہتھ لکائے۔ اٹھ چو جاگ، پربھ در ویکھ۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ابناشی کیا بھکیکھ۔ اٹھ چو جاگ، پربھ ساچا لکھ جائے لیکھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چو جنتاں رہیا ویکھ۔ سو جاگے جس آپ جگائے۔ فلک چو سار نہ پائے۔ گرمگھ ساچے پربھ سرن لگائے۔ برہم گیانیاں پربھ برہم گیان دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ایکا چرن دھیان

رکھائے۔ گرمکھ دیوے چرن دھیانان۔ چرن دھوڑ بخشنے ساچا اشنان۔ پربھ ابناشی آتم دیوے جوت مہانا۔ ہوئے سہائی ویلے انت، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ گرمکھ ساچا سچ رنگ رنگا۔ ساچا رنگ ناؤں مجیٹھ چڑھایا۔ بے مکھ جیو کل گڑیار پربھ سرب کھپایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساچا بانہوں پکڑ ترایا۔ تارنہار گرسکھ تاریا۔ کر کر پا پار اُتاریا۔ ساچا کرم پربھ آپ و چاریا۔ ٹھر گھر واسی گرمکھ ساچے بنت بنا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بیکنٹھ نواسی بیکنٹھ نواس دوا رہیا۔ ساچا پربھ سدا دیاوان۔ پربھ ابناشی پورن بھگوان۔ سنت جناب پربھ سد مہروان۔ پربھ ساچے دی ساچی آن۔ گرمکھ جوت جگائے مہان۔ بے مکھ آتم سُنج مسان۔ سنت جن کر درس پربھ بل بل جان۔ در دربار آئے ساچا منگن نام دان۔ دیوے دان پربھ ابناشی سوہنگ گنی نیدھان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب گھٹاں دا جانی جان۔ ساچا نام جس جن منگیا۔ پربھ ابناشی آتم رنگیا۔ امرت جھرنا جھراۓ آتم گنگیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن لاغ گرمکھ ساچا پار لئکھیا۔ فلچک آئے نین مُندھار۔ باشک سچ تج گردھار۔ جوت سروپی وچ مات جوت کیا آکار۔ گرمکھ ساچے جوت سروپ وچ بیٹھ رہیا گردھار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چو جنت نہ پاوے تیری سار۔ باشک سچ پربھ تھیا۔ سہنسر مکھ جس رسانا گایا۔ سرب سکھ آتم ترپتا۔ وچ مات جوت سروپی کھیل رچایا۔ اُترے بھکھ جو جن آئے پربھ سرنایا۔ ہوئے وچوں جائے دکھ، سوہنگ ساچا رسانا گایا۔ سُپھل کرائے مات گکھ، نہ کنک تیری سرنایا۔ فلچک چو ہوئے بے مکھ، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ ویلے انت پائیں دکھ، دھرم رائے دے سزا۔ واس کٹائے مات گکھ، آون جان پربھ گیڑ چکایا۔ گرمکھ ساچے ملیا ساچا سکھ، پربھ جوتی میل ملایا۔ کر درس اُترے بھکھ، چل آئے پربھ سرنایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناب دی آس پُجا۔ سرب جناب پربھ سردھن پور۔ پربھ ابناشی سدا حضور۔ گرمکھ ساچے پربھ آتم کرے بھرپور۔ آتم جوت جگائے کرے رُشائے جوں کوہ طور۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا سَت

سرور۔ پربھ ابناشی سچا سنتگر پورا۔ ساچی دھن اپجاوے اندھ تورا۔ نہکنک کل ساچا سورا۔ پربھ کا بچن نہ ہوئے ادھورا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا بھرپورا۔ سرب گھٹاں پربھ آپے جانے۔ پربھ کی جوت جگت مہانے۔ کیا کوئی جانے کیا وکھانے۔ اپنے رنگ پربھ سد سمانے۔ چو جنت کوئی بھید نہ جانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے چلائے بھانے۔ آپ اپنے ویچ سمایا۔ ایکا ادھار جوت رکھایا۔ ایکا جوت جگتا۔ تین لوک آکار کرایا۔ ویچ سنسار پربھ بھید رکھایا۔ جوت سروپ ویچ چو جنت سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بے مکھ چواں سرب بھلایا۔ بھلے چو سرب سنساری۔ پربھ ساچے دی کھلیل نیاری۔ مایا پائی کل اپر اپاری۔ دس نہ آئے پربھ گردھاری۔ بھگت جناں پربھ پیچ سواری۔ ساچی دیوے نام خماری۔ در گھر آئے دیوے درس آپ گردھاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پچاری۔ ساچے مارگ گرمکھ لایا۔ ساچا در پربھ آپ وکھایا۔ ایکا گھر پربھ آپ وسایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ڈیرہ لایا۔ جوت سروپ ویچ وساد۔ جگے جوت آد جگاد۔ جھوٹھی دیہہ سوہنگ وجائے ساچا ناد۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں آتم جائے سادھ۔ گرمکھ سو جس پربھ پچھانیا۔ گرمکھ سو جو چلے پربھ کے بھانیا۔ گرمکھ سو جس ہر رنگ مانیا۔ گرمکھ سو جس دیوے درس مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ساچا رنگ سو جن جانے۔ جو جن رنسا پربھ وکھانے۔ پربھ ابناشی دیوے مانے۔ جو جن چلے پربھ کے بھانے۔ سادھ سنگت پربھ سد قربانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جناں دی آپے جانے۔ بھگت جن ساچے سنت۔ پربھ ابناشی بنائی ساچی بنت۔ دیوے وڈیائی ویچ سرب چو جنت۔ ایکا جوت جگائے پربھ ساچا کنت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مان دوائے ساچے سنت۔ ساچے سنت سیوا کر۔ پربھ ابناشی لیا ور۔ انٹکال پربھ ساچا گھر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی دھرنی دھر۔ سنت منی سنگھ تیرا مان۔ پربھ ابناشی لیا جان۔ ساچا شبد رسن وکھان۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن پائے ایکا

آن۔ ساچے سنت سَت مارگ لایا۔ دھن دھن گر سکھ جس سنت منی سنگھ سنگ رلایا۔ اُجل ہوئے مگھ، پربھ ابناشی ہوئے سہایا۔ ویلے انت سرب دوائے سنگھ، پربھ ساچی جوت لئے ملایا۔ کر درس اُترے بھکھ، پربھ ابناشی گھر میں پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھایا۔ سنت جناب کا کپیا سنگ۔ آتم چاڑھیا پربھ ساچا رنگ۔ پربھ در منگی ساچی منگ۔ ماں جنم نہ ہو یا بھنگ۔ کر درس بھوجل پار جائے لنگھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا سہائی سنگ انگ۔ سنت منی سنگھ راہ چلایا۔ نہ کنک پربھ سرن لگایا۔ ساچا شبد ساچا حکم سرب سنایا۔ جگ جیو بھل بھل وقت گوایا۔ ویلے انت رُل رُل اپنا مول گوایا۔ گر مگھ ساچے پربھ ابناشی اپنا میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورب لہنا جھولی پایا۔ پربھ ابناشی سَت سرناۓ۔ جگو جگ وچھڑے پربھ ساچا میل ملائے۔ جگ چو تھے پربھ ساچا ساچی بنت بنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنت منی سنگھ گر سکھ تیرے آن تزائے۔ سنت منی سنگھ مان دوایا۔ پتا پوت ہوئے سیو کمایا۔ ساچی درگاہ پربھ وڈیایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مگھ تیرا بیڑا بُنھ۔ ساچا پربھ آتم کڈھائے سارا جن۔ سوہنگ شبد سناؤے کن۔ ساچا دیوے نام نہ لگے سنھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انکال تیرا بیڑا جائے بُنھ۔ آیا وقت وقت سہائے۔ پربھ ابناشی لاج رکھائے۔ سیس جگدیش اپنی بنت بنائے۔ بیس اکیس پربھ اپنا بھید چکائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی بنت وچ مات بنائے۔ ساچا پربھ وقت وچار۔ جوت سروپ لئے او تار۔ بھگت جناب پربھ پاوے سار۔ ہنکاریاں جائے ہنکار نوار۔ سادھ سنگت پربھ جائے چیخ سوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سو جن ادھارے جو چل آئن دربار۔ ساچا وقت پربھ سہاونا۔ ساچا مان گر سکھ دواونا۔ ساچا نام آتم اپجاونا۔ ساچا رام گھنٹیا شام پر گٹ ہوئے درسن دکھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم دھن اپجاۓ وچ آتم سواس پونا۔ پون سروپی جیو سواسا۔ ساچا پربھ وچ رکھے واسا۔ سوہنگ شبد جنائے تیری رہرا سا۔ پربھ ساچا سد بل بل

جاسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت کرے بند خلاصا۔ پربھ ساچے دی ساچی جگتی۔ گرمکھ دیوے ساچی مکتی۔ دیوے درس جوت سروپ اکال مورتی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت منی سنگھ تیری جوت جگائے ویچ سَت سُرتی۔ سنت منی سنگھ پربھ تیری جوت جگ۔ سُتھگ ساچا سُتھگ رو جائے بنا۔ نہ لئنک پر گٹ جوت تلک جائے لگا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار ورن تیری سرن جائے لگا۔ ساچی جوت پربھ اپچائے۔ سنت منی سنگھ مان دوائے۔ سُتھگ ساچا ویچ مات بنائے۔ سُتھگ ساچا تاج دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپر سیس چھتر جھلائے۔ سیس چھتر پربھ جھلاونا۔ سُتھگ ساچے پربھ ساچے مان دواونا۔ گوبند گر گوبند پربھ آپ آپ اکھواونا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت، ہنکار نوار سرب چرن لگاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُشت سنگھارے جوں راما راونا۔ پربھ ساچا ساچی کار۔ جگو جگ پربھ لئے او تار۔ مات لوک آئے وارو وار۔ رمیا رام رگھپت گردھار۔ گھنڈیا شام کرشن مرار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوئھے نام اچار۔ گرمکھ آتم کر وچار۔ ساچا پربھ رسن اچار۔ آتم جوت کرے اچیار۔ کھول اپنا دسم دوار۔ کر درس جوت سروپ پربھ وسے آپ نراہار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا بخشے چرن پیار۔ گرمکھ ساچے پربھ چرن پریت۔ پربھ ساچے کی ساچی بیت۔ سوہنگ دیوے ساچا نام تیری آتم کرے اتیت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن لاگ جگ جپت۔ گرمکھ رنسا ہر گن گ۔ آتم بھجی دیپ جگ۔ پربھ ابناشی جوت سروپ ویچ اپنے درشن پا۔ ہوئے پرکاش ویچ دیہہ اندھ کوپ، ساچی جوت کرے رُشنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری بنت جائے بنا۔ ساچا نام رسن آہار۔ رنسا جپ جپ چو اترے پار۔ ساچا پربھ جوت سروپ دیوے درس اپار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم دیوے بھرم نوار۔ ساچا پربھ گرسکھ سہیلا۔ جوت سروپی میل ملایا میلا۔ پاربرہم اچرخ کھیل ویچ مات دے کھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں سد سنگ سہیلا۔ بھگت جناں پربھ سدا سہائی۔ جگو جگ پربھ چیخ رکھائی۔ بالک

دھرو درس دکھائی۔ نر سنگھ نرائن پر ہلا د لاج رکھائی۔ باون روپ دھار چار و بد مگھ پاٹھ الائی۔ بھگت ادھارے، ڈرباسا مان گوائی۔ ام بریک گیا در، مار چکر سدرشن بان پر بھ ابناشی ہوئے سہائی۔ جگو جگ پر گٹ جوت، پر بھ ساچا جن بھگتاں ہوئے سہائی۔ جن بھگت جنک پر بھ تارے۔ ساچا نام دیوے ادھارے۔ پر بھ ساچے دی ساچی کارے۔ رانی تارہ پر بھ پار اُتارے۔ سادھ سنگت پر بھ سد بلہارے۔ پر بھ ساچے کا ساچا ناؤں مل سنگت رسن اُچارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک ویچ دھارے۔ بھگت بدر پر بھ ساچے تاریا۔ ڈریودھن چھڈے محل مناریا۔ ناتھ تریلوکی چل آئے گر مگھ دواریا۔ پر بھ ساچے کی ساچی کاریا۔ بھگتن ہت جگو جگ لئے اوتاریا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پڑی ویچ دھاریا۔ پر بھ ابناشی جاؤ بلہار۔ نہایاں پر بھ جائے تار۔ دلدری آئے ہر کے دوار۔ چھڈے سنگھاں کریش مرا۔ سدائم کرے پر بھ نمسکار۔ بھگت جناں پر بھ جائے تار۔ بھگت و چھل آپ کرتار۔ پر بھ ابناشی جگو جگ مات لئے اوتار۔ دروپت سوت پر بھ ادھارے۔ ویچ سمجھا دے چج سوارے۔ ہنکاریاں پر بھ ہنکار نوارے۔ پر بھ ساچے دی ساچی کارے۔ پر بھ ساچے چج کرم کمایا۔ بچ دیو دا لیکھ لکھایا۔ آخر ساچا گیاں دوایا۔ جوت سر روپ پر بھ ابناشی نظری آیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جن بھگتاں ہوئے سہایا۔ نام دیو پر بھ آپ تارے۔ بھوگ لگائے چل دوارے۔ بادی بنے چی سرکارے۔ ساچے پر بھ تیرے رنگ اپارے۔ بھگتن ہت ویچ مات لئے اوتارے۔ بھگت جناں پر بھ پار اُتارے۔ پار اُتارے رویداں چمارے۔ کپر ترلوچن پر بھ دیوے درس اپارے۔ ویلے انت جن بھگتاں ہوئے سہارے۔ سدھنے پر بھ لاج رکھائی۔ ویلے انت ہوئے سہائی۔ سین روپ پر بھ لئے بنائی۔ در رانے دے سیو کمائی۔ بھگتن ہت جگو جگ پر بھ ابناشی جوت ویچ مات پر گٹائی۔ گنکا پوستنا پاپن تارے۔ موہن مُنے پائے کریش مرا۔ گن او گن پر بھ نہ وچارے۔ پتت پاپی پر بھ پار اُتارے۔ چل آئن جو جن دوارے۔ اجمال ادھرے ہر رسن اُچارے۔

پربھ ابناشی سدا سدا بلہارے۔ بھگت جناب ہر کاج سوارے۔ ساچے پربھ بدھک تاریا۔ چرن کوں وِچ بان جس ماریا۔ آئے ڈگا چرن دواریا۔ باہوں پکڑ پربھ پار اُتاری۔ جنم مرن دا گیڑ نواریا۔ پربھ ساچے دی ساچی کاریا۔ ویلے انت جگو جگ جامہ مات لوک وِچ دھاریا۔ مات لوک پربھ جامہ دھار۔ بھگت جناب پربھ لکھائے تار۔ لکھائے لیکھ اپر اپار۔ سُنجگ دیوے ساچی سکدار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، جن بھگتاں بنے آپ لکھار۔ بھگت جناب پربھ لیکھ لکھائے۔ در گھر ساچے مان دوائے۔ تھر گھر واسی گھر سچ بھائے۔ گر سکھ ساچے انت کل سچ دھام سچ گھنڈ بھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے وِچ جوتی میل ملائے۔ پربھ ساچا مہما آٹھ۔ پورن جوت پربھ سمر تھ۔ سرِشت سبانی جائے متھ۔ سوہنگ چلائے ساچا رتھ۔ چار ورن چلائے ساچی گتھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا سمر تھ۔ گرمگھ ساچے پربھ وڈیائے۔ کلگ پر گٹ جوت پربھ ساچے لیکھ لکھائے۔ چار ورن کرانے ایکا گوت، اوچ یچ کوئی رہن نہ پائے۔ دُرمت میل پربھ جائے دھوت، سوہنگ بھٹھی پربھ دے چڑھائے۔ بے مکھ در جائیں روت، پربھ ابناشی نظر نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بُجھ بُجھائے۔ پربھ ابناشی سدا ابھیدا۔ بھیدا نہ پائیں چارے ویدا۔ ساچا پربھ اچھل، اچھل کرانے اچھل اچھیدا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلگ جیونہ جانے تیرا بھیدا۔ نہ کنک جیونہ جانے۔ ساچا پربھ اپنا رنگ وکھانے۔ گرمگھ ساچے پربھ کوں نابھ کھول وکھانے۔ پر گٹ جوت ترائے جھب، جس بخشے چرن دھیانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناب دے وِچ سانے۔ کوں نابھ پربھ گھلائے۔ امرت بوند مکھ چوائے۔ پربھ ابناشی آتم ساچی جوت جگائے۔ آتم مٹے انھ اندھیا، ساچا پربھ دیا کمائے۔ گھل جائے دسم دوار، انحد دھن پربھ اپجائے۔ دیوے درس پربھ اپار، جوت سروپی نظری آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے میل ملائے۔ نہ کنک ساچا ڈنک۔ اک کرانے راؤ رنک۔ جوت سروپی لائے تنک۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ بنائے ساچی بنت۔

ساقی بنت پر بھ بنائے۔ سنت منی سنگھ تیری لاج رکھائے۔ گرگھ تیرے ساچے سکھ پر بھ اپنی سرن لگائے۔ دیوے وڈیائی پر بھ ساچا کنت، ساچے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آئے دیا کمائے۔ وچھڑیاں پر بھ میل ملایا۔ پورب لہنا جھولی پایا۔ آپ الیکھ کیا بھکیکھ، پر بھ ابناشی اپنا بھید چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے وکیھ اپنی سرن لگایا۔ ساچا پر بھ سرن لگائے۔ ساچا مان مات دوائے۔ لجپت رکھے آپ رگھائے۔ آتم ساچا شبد پر بھ دیوے دوں سوائے۔ ہوئے اتیت گر سکھ ساچا، مہاراج شیر سنگھ سر ہٹھ لکائے۔ ساچا پر بھ دوکھ نوارے۔ کر کر پا پر بھ پار اُتارے۔ نیتر پیکھ دکھ لتھے سارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے گر سکھ تیرے کاج سوارے۔ پر بھ ساچے کاج سواریا۔ پر گٹ جوت، پر بھ در گھر بنائے وڈ درباریا۔ کھول دیوے پر بھ ساچا سوت، ایکا جوت کرے ادھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نِرمل جوت کرے اُجیاریا۔ ساقی جوت پر بھ ادھارے۔ دیوے دات پر بھ سچ دربارے۔ پر بھ ساچے دے بھرے بھندارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سدا سدا ورتارے۔ پر بھ ساچا ایہہ بنت بنائے۔ جیو آکار جوت کرائے۔ اپ تج دائے پر تھمی آکاش رچائے۔ مت من بُدھ وچ لکائے۔ پر بھ ساچا سچ دیا کمائے۔ اُٹا بُرکھ جیو مات لکھ رہائے۔ جوت سروپی جوت پر بھ، جوت ادھار رکھائے۔ کر پا کرے آپ گنたس، مات لوک وچ جنم دوائے۔ مات لوک پر بھ جنم دوایا۔ پنج ت دا کھیل رچایا۔ وچ اپنا آپ سمایا۔ بیٹھا اڈول آپ رگھرایا۔ جوت سروپی دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی سرب سمایا۔ پر بھ ساچے سچ بنٹ بنائی۔ ٹکنگ مایا تنوں جلائی۔ ساقی جوت وچ دیہہ جگائی۔ بال اوستھا پر بھ سُن گھلانی۔ دیپک سنگ دیپک پر بھ جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائی۔ ساچے پر بھ جنم دوایا۔ آپ اپنی سرن لگایا۔ ساچا نام جگت رکھایا۔ گرچن سنگھ پر بھ لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت ہوئے سہایا۔ آدانت پر بھ ہوئے سہائی۔ گرگھ ساچے ساقی دات

پربھ جھوی پائی۔ گلھ مات سُچھل کرائی۔ بال او ستحا پربھ ساچے آتم ساچی جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بردھ بال جواناں سد رہیا سمائی۔ پربھ ساچے کا راہ نیارا۔ جوت سروپ کیا پسara۔ سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ جو جن کرے چرن پیارا۔ مدرا ماس تجے وکارا۔ اجل مگھ وچ سنسارا۔ ساچا پربھ آتم دیوے جوت ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارا۔ ساچا پربھ لیکھ لکھائے۔ لکھیا لیکھ مٹ نہ جائے۔ گرگمکھ ساچا رہے سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجائے۔ گرگمکھ ساچا شبد کماونا۔ مدرا ماس رسا مول نہ لوئا۔ رسنارس رس چو آتم رس اپجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نج گھر واہی نج گھر میں پاؤنا۔ نج گھر واہی درس دکھایا۔ دے درس پربھ آتم بھکھ مٹایا۔ ہوئے ممتا ناس کر، سچ سچ ورتایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی میل ملایا۔ سُرت شبد گر سکھ لئے جگائے۔ سُرت شبد پربھ آتم دھن دئے اپجاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا راگ دئے ہنائے۔ سُرتی شبد سُرت دھیان۔ سُرت شبد پربھ دیوے برہم گیان۔ سُرت شبد پربھ ساچے کی گر سکھ کرے پچھان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دا جانی جان۔ ساچا شبد جن کماو۔ رسنا جپ جپ آتم رس پاؤ۔ پربھ ساچا ہو جائے وس، نجانند نج ماہ اپجاو۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھ ہوئے بھل نہ جاؤ۔ بے مکھاں پربھ در دُر کارے۔ سوہنگ بان پربھ ساچا مارے۔ آتم ہوئے انده اندھیارے۔ دس نہ آئے پربھ گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھاں کرے خوارے۔ ساچا پربھ شبد بھنڈارے۔ ساچا دیوے نام ادھارے۔ نرمل جوت آتم کرے اجیارے۔ گر سکھ منگن پربھ در کھڑرے وڈ دربارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم بھرے شبد بھنڈارے۔ آتم بھرے شبد بھنڈارا۔ پربھ ساچے کا سچ ورتارا۔ رسنا جپ چو پربھ دیوے موکھ دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دیوے نام سہارا۔ ساچا پربھ سدا سہائک۔ دیوے درس پربھ سکھدائک۔ سرب جناں دا ساچا

نائک۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ تیرا سدا سہائیک۔ گر پرساد گر دیا کمائے۔ در گھر آئے پربھ بھوگ لگائے۔ سادھ سنگت سَت پرساد پربھ دئے ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں دی پیچ رکھائے۔ بھگت لگائے ساچی کار۔ پربھ ساچا سد جائے بلہار۔ ترن تار نہار داتار۔ در گھر آئے کارج جائے سوار۔ پر گٹ جوت نہ ہلکنک نزاں نز او تار۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، بھوگ لگائے پیچ دربار۔ ساچے پربھ بھوگ لگایا۔ گر مگھ ساچے لیکھ لکھایا۔ تین لوک پربھ ماندوا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگت جناں در گھر سُہایا۔ گر آئے کاج سواریا۔ پربھ پُون بھرے بھنڈاریا۔ در گھر دیوے آپ نِزنکاریا۔ جوت سروپ پربھ ساچا بھوپ، ساچا دیوے نام ادھاریا۔ گر مگھ تیرا کاج سواریا۔ سُتھگ بنائے ساچا در، اُبجاۓ وِچ مات آپ گردھاریا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، رکھے لاج آپ مراریا۔ ساچا دھام پربھ ساچے اُبجاونا۔ اپنا چرن نہ ہلکنک لکاؤنا۔ گر مگھ ساچے ساچا مان وِچ مات دواونا۔ ساچا تاج نہ ہلکنک تیرے سر لکاؤنا۔ ساچا ڈنک تیرے ناؤں وجاؤنا۔ چار جگ سَت سَت تیرا ناؤں رکھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رین دوس دوس رین سد سد رنسا گاؤنا۔ رسن رسن گن گا۔ آپ اپنا لئے بنا۔ پربھ ابناشی گھر میں پا۔ دُکھ بُھلکھ پربھ ساچا دئے گوا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُسر کوئی نہ۔ جوت سروپ کرپا دھارے۔ ایکا جوت کرے چھتکارے۔ چار گُنٹ کرائے سوہنگ جئے جیکارے۔ گر سکھ تیرے سوہن بُنک دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُتھگ دیوے وڈ سکدارے۔ سُتھگ تیری سکداری۔ چار ورن ہوئے پہاری۔ رکھے لاج آپ گردھاری۔ کوئے نہ جانے کلنج چیو، پربھ کی کھیل کل نیاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھاں جائے پیچ سواری۔ گر مگھ پربھ چرن جوڑ۔ مان دوائے وِچ تیتیس کروڑ۔ آخر کڈھے ہوئے کوہڑ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرنی لئے جوڑ۔ چرن کول گر سکھ پیاسا۔ پربھ ابناشی آخر کرے ساچا واسا۔ ساچی جوت پربھ کرے پرکاشا۔ اگیان اندر ہیر سرب وناسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگت ہر شہر جنڈار جماں۔

بھگوان، سوہنگ جپائے سواس سواسا۔ بنت بنائے آپ پربھ، بھئے دیالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، دین دیالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سرب رکھواں۔ بنت بنائے آپ پربھ، سرب پرتپالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ دیوے ساچی مala۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ نام دیوے جگت سکھا۔ بنت بنائے آپ پربھ، گر سکھ چج سوارے۔ در گھر جائے پربھ ساچا تارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، دیوے مان وچ سنسارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، دُتر تارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا لیکھ کھے کرتارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سُرت شبد بھرے بھندارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ دھارے۔ گر سکھ ساچی بنت بنائے۔ آپ اپنی چرنی لائے۔ رِدھ سیدھ سب وس کرائے۔ نو ندھ پربھ گھر اُبجائے۔ آپ اپنا ہتھ ٹکائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائے۔ گر سکھ پربھ رکھنیہارا۔ ساچا گر دیوے مُکت دوارا۔ بھگت وچل آپ گردھارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھاں دیوے وڈیائی وچ سنسارا۔ آپ اپنا بھید جنایا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ پر گٹ ہوئے جوت سروپ پربھ آپ رگھرا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انتکال تیرا ہوئے سہایا۔ گر سکھ تیرا پربھ رکھوا۔ آتم ساچا دیپک بالا۔ جگت گوائے مٹائے سرب جنجلا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام سکھا۔ سوہنگ نام جگت وڈ سورا۔ پربھ ابناشی دیوے سُتگر پورا۔ انحد دھن اُبجاوے ٹورا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا بھرپورا۔ سرب کلا پربھ سرتھ۔ گر سکھ رکھے دے کر ہتھ۔ سوہنگ دیوے ساچی وتح۔ کر درس گرمکھ ساچے ماں جنم نہ آوے ہتھ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے لیکھ لکھائے متھ۔ آپے آپ لیکھ لکھاونہارا۔ سوہنگ ساچا ونج گر سکھ کرے واپا۔ ساچے نام پربھ ساچے دیبا ادھارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت روپ سرب پسارا۔ پسر پسار آپ پربھ کریا۔ پربھ ابناشی گرمکھ ساچے وریا۔ چن لاگ وچ مات دے تریا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچھنڈ نواس کریا۔ واہوا گر سکھ ملے وڈیائی۔ واہوا گر پورے پورن آس

کرائی۔ واہوا وڈ سوڑے ساچی دات جھوٹی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملائی۔ میل ملائے آپ پربھ، اک رنگ رائے۔ میل ملائے آپ پربھ، سرب سکھدائے۔ میل ملائے آپ پربھ، جوت سروپ بدھ نائے۔ میل ملائے آپ پربھ، اپنی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ ملیا میل گر سکھ ترپتا سیا۔ ملیا پربھ وچ آتم کیا واسیا۔ آتم سنسا ہوئے روگ وچوں ناسیا۔ دیوے درس پربھ ابنا سیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سدر کھے واسیا۔ گرمکھ ساچا کرے پکار پربھ ابناشی کرے جوت آکار۔ جوت سروپ پر گٹ جوت دیوے درس اپار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچا جائے تار۔ آپ تارے دکھ درد نوارے۔ ہوئے روگ پربھ وچوں مارے۔ آتم سوگ پربھ نوارے۔ درس اموگھ جوت چنتکارے۔ کر درس گرمکھ ساچے جاؤ چرن بلہارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دیوے نام ادھارے۔ ساچا نام جس جن کمایا۔ آپ اپنے سنگ رلایا۔ ساچا سنگ گرمکھ بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھڑیاں کل میل ملایا۔ ساچے سنت سچ دیسا راہ۔ نہ کلکنک کل پکڑی باہنہ۔ پر گٹے جوت ساچا پربھ دوسر کوئی نہ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ تیرا ہوئے سہائی سببی تھا۔ تھاں سہنتر پربھ رہنتر وچ گلنتر جوت گلنتر جوت سروپی تین لوک بھگونت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ وڈیائے وچ سادھ سنت۔ تین لوک پربھ چرن دوارے۔ بیٹھے اڈول آپ گردھارے۔ کھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ پربھ چرن پہنارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ آپ ہوئے سکدارے۔ ساچا پربھ ساچی جوتی۔ گرمکھ ملائے چرن لگائے پربھ آپ بنائے ایکا گوتی۔ بھنگ جنائے ہار بنائے ماںک موتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم میل گرمکھ دھوتی۔ پربھ آوے آوے جاوے۔ اپنا آپ نہ کسے جناوے۔ بھنگ جناں پربھ آپ تراوے۔ ایکا دھن ناد اپجاوے۔ آتم سُن کھول وکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے تیرے اپر دیا کماوے۔ پربھ کی جوت جوت چنتکار۔ پربھ کی جوت سدا نِہاہار۔

پربھ کی جوت گر مکھ ساچے پاوے سار۔ پربھ کی جوت جگے اگم اپار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت کرے آکار۔ گر مکھ ہوئے جوت پر کاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے سدا تیرے سنگ ساتھ۔ دھن دھن گر سکھ۔ پربھ در منگی ساچی بھکھ۔ ساچا پربھ پر گٹ جوت ساچے لیکھ جائے کل لکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ شبد لکھائے بھوکھ۔ گر پورا در بھوگ لگائے۔ سادھ سنگت پربھ دے ورتائے۔ آپ اپنی بوجھ بُجھائے۔ ساچی جوت وِچ دیہہ جگائے۔ ساچا دھیان ساچا گیان پربھ آپ اُبجاۓ۔ بھگت بھگوان پربھ میل ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے در تیرے بھوگ لگائے۔ گر سکھاں دیوے پربھ ساچا داں۔ پربھ دی جوت جگے مہاں۔ جگو جگ پربھ ساچا گر مکھ ساچے، پربھ ساچے کی ساچی آن۔ دیوے درس جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ رسانا جپ ساچا ناؤں۔ درگاہ ساچی پائے تھاؤں۔ گر مکھ ساچے وِچ مات رکھے پربھ ساچا ناؤں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگلتن ہت تارے سب گڑگاؤں۔ گر سکھ سکھ بھکھ بھکھ پربھ تیری جھولی پائی۔ لکھ لکھ لکھ لیکھ پربھ ساچا لیکھ لکھائی۔ ویکھ ویکھ ویکھ پربھ تیری بنت بنائی۔ سنجگ ساچے مہاراج شیر سنگھ دیتی آپ وڈیائی۔ ساچا دھام اُچا در۔ سنجگ بنے ساچا سر۔ چار ورن دستے ایکا گھر۔ رسانا جپ جپ جپو سب جائیں تر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے ساچا دیوے در۔ در گھر پربھ در پایا۔ ہر ہر منگل رسانا گایا۔ ہوئے وچوں ہنکار تجایا۔ ایکا اوٹ نہ کنک تیری سرنا یا۔ پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بُشن سنگھ آن ترایا۔

مات لوک پربھ تارن آیا۔ دھرے جوت آپ رگھرایا۔ ساچا باپ کسے انت نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک کل جامہ پایا۔ نہ کنک او تار دھر۔ فلک جک انت پربھ جائے کر۔ سنجگ ساچا پربھ دیوے ساچا ور۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد

چلائے اپر۔ سوہنگ شبد پر بھج گلت چلایا۔ سَتِّجَ ساچا مارگ لایا۔ چار ورن پر بھج اک کرایا۔ اُوچِ نیچ پر بھج بھیو مٹایا۔ آپ اپنا رنگ چڑھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پہلی ماگھ سَتِّجَ ساچے جنم دوایا۔ سَتِّجَ لے آئے ساچا روپ۔ دھرے جوت پر بھج وڈ ساچا بھوپ۔ جوت پر کاش کرے وِچ اندھ کوپ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جوت سروپ۔ جوت سروپ پر بھج جامہ دھاریا۔ کلنج کھیل کرے اپاریا۔ بے کمھاں پر بھج گوڑھی نیند سوایا۔ گرگمھاں پر بھج باہوں پکڑ اپنے چرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پر بھج جامہ دھارے۔ ایکا جوت کرے آکارے۔ سوہنگ ساچا شبد دھرے وِچ سنسارے۔ چار ورن جپائے کرائے بچے جیکارے۔ ساچی دات مہاراج شیر سنگھ وِچ مات ورتارے۔ جوت سروپ پر بھج بھکھ وٹایا۔ آپ اپنا آپ چھپایا۔ گرگمھ ساچے پر بھج بوجھ بھجایا۔ پر گٹ جوت جوت سروپ سوچھ سروپ پر بھج درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ گھنک پُری پر بھج جامہ پائے۔ تین لوک کرے رُشناۓ۔ آپ اُتل سب جگت تلاۓ۔ سوہنگ ساچا بان پر بھج شبد لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک جامہ گھنک پُری وِچ پائے۔ گھنک پُری ہوئے دھام نیارا۔ ساچی جوت دھرے نہ گھنک نزاں نز او تارا پار برہم تیرے اچرج کھیل، کلنج چیونہ پائے سارا۔ گرگمھ ساچے پر بھج در آئن، سوہنگ شبد پر بھج آتم بھرے بھنڈارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک بنائے سچھنڈ دوارا۔ سچھنڈ گرچرن دوارا۔ ساچی جوت دھرے نہ گھنک نز او تارا۔ گرگمھ ساچے پر بھج پائے سارا۔ بے کمھاں کل آئی ہارا۔ مدرا ماس کرن رسن آہارا۔ گرگمھ ساچے پر بھج امرت جھرنا جھرائے اپر اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت کرے آکارا۔ ساچی جوت جگت پر کاشے۔ اگیان اندھیر سرب وناسے۔ دیوے درس پر بھج ابنا شے۔ گرگمھ جنم ہویا رہ رہا سے۔ ساچا پر بھج تیرے ہردے واسے۔ جوت سروپی جوت پر بھج بھگت جناں داسن داسے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتم کرے بند خلاصے۔

داسن داس آپ پر بھہ ہویا۔ بھگت جناں پر بھہ در کھلویا۔ سوہنگ ساچا دیوے ڈھویا۔ پُر ب جنم یچ جو بویا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، والی جہان دویا۔ دو جہان آپ پر بھہ والی۔ سرب جیساں ہر پر بھہ پائی۔ گرمگھ ساچے ساچی جوت تیرے آتم دیپک بائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ کھڑے در سوالی۔ گرمگھ کانج سوارے۔ کر کر پا پر بھہ پار اُتارے۔ جو جن آئے پر بھہ چرن دوارے۔ بھگت وچل آپ گردھارے۔ رکھے لانج پر بھہ آپ مُرارے۔ دیوے درس دوس رین اگم اپارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ تیرے کانج سواریا۔ کر کر پا پار اُتاریا۔ جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ گن اوگن نہ پر بھہ وچاریا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرے آتم بھرے بھنداریا۔ ساچا پر بھہ شبد بھنداری۔ دیوے شبد جوت ادھاری۔ ایکا شبد سد نز نکاری۔ جگو جگ مات لوک لئے اوتاری۔ جوت سروپ جوت پر بھہ، جن بھگتاں جائے یچ سواری۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا شبد بھرے بھنداری۔ ساچا شبد پر بھہ جگت چلایا۔ سوہنگ ساچا مگھ رکھایا۔ ایکا آپ ایکا جاپ مات رکھایا۔ چار ورن پر بھہ اک کرایا۔ راؤ رنک پر بھہ بھیو چکایا۔ ایکا انک ساچا ڈنک پر بھہ آپ وجایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ویچ پایا۔ ایکا ڈنک پر بھہ وجائے۔ سوہنگ شبد جگت چلائے۔ فلک بھیکھ سرب مٹائے۔ الکھ الیکھ پر بھہ لیکھ لکھائے۔ سستجگ ساچی پر بھہ میخ لگائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ویچ پائے۔ فلک جھوٹھا بھیکھ مٹاونا۔ سوہنگ ساچا ڈنک وجاونا۔ سستجگ ساچا پر بھہ ساچے لاونا۔ ایکا اپنا نام جگت دھراونا۔ چار ورن پر بھہ چرن لگاونا۔ رانیاں مهارانیاں مان گواونا۔ ایکا چھتر نہ کنک سیس جھلاونا۔ والی ہند پر گٹ جوت پر بھہ چرن لگاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلاونا۔ آپ اپنا بھید گھلائے۔ جوت سروپی جامہ پائے۔ جوت سروپی جوت پر بھہ اپنی جوت آپ پر گٹائے۔ گوتی گوت گوت پر بھہ چار ورن اک گوت کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلائے۔ آپ اپنا پر بھہ بھید گھلاونا۔ جوت سروپی پر گٹ

جوت پربھ درس دکھاونا۔ رانا سنگرور پربھ ساچے آپنی سرن لگاؤنا۔ آیا وقت پربھ ساچے اپنا چرن مستوانے جائے ٹکاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید ٹھلاونا۔ مستوانے پربھ چرن ٹکائے۔ تین لوک ہوئے رُشناۓ۔ راؤ رنکاں پربھ ساچا دیا کمائے۔ سادھ سنگت پر گٹ جوت پربھ ساچا درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید ٹھلائے۔ مستوانے پربھ چرن ٹکانا۔ سادھ سنگت پربھ مان دوانا۔ دوس چالی پربھ شبد لکھانا۔ دوس رین پربھ ایکارنگ ورتانا۔ گرمگھ ساچا پربھ تیکھے نین، جوت سروپ پربھ ساچے درس دکھانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام چار ورن ورتانا۔ مستوانا پربھ دھام اپجاۓ۔ سنجگ ساچے پربھ مان دوائے۔ آپ اپنی جوت پر گٹلائے۔ لکھت بھوکھت پربھ سچ کرائے۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھ پربھ ساچی لکھت لکھائے۔ بے مکھاں پربھ جائے سودھ، سوہنگ ساچا بان لگائے۔ پر گٹ جوت پربھ وڈ جودھن جودھ، کوئے ٹھہر نہ پائے۔ گرمگھ ساچے پربھ رکھائے گود، سوہنگ شبد نام جپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو ٹھلائے۔ گر سکھاں پربھ گود سُلایا۔ آتم ساچی جوت جگایا۔ ایکا نام رِدے وسایا۔ جوت سروپ پر گٹ جوت پربھ ساچے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو ٹھلایا۔ گرمکھاں پربھ درس دکھائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ اگیان اندھیر پربھ سرب مٹائے۔ سوہنگ ساچی بُتی لائے۔ بن باتی بن تیل پربھ ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو ٹھلائے۔ گرمگھ آتم سد اجیاری۔ آتم وسے پربھ گردھاری۔ ساچی جوت پربھ نِزکاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت سرب کرے آکاری۔ جوت سروپ پربھ سرب آکاریا۔ جوت سروپ پربھ نین مندھاریا۔ جوت سروپ پربھ دھرے جوت وچ سنساریا۔ جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انت نہ پار او اریا۔ جوت سروپ پربھ کھلیل رچایا۔ جوت سروپ پربھ میل ملایا۔ جوت سروپ گرمگھ ساچے پربھ اپنا بھیو ٹھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ مات لوک ونج پایا۔ سُرتی شبد شبد دھیان۔ دیوے شبد

سُرت بھگوان۔ ایکا شبد سوہنگ آتم دیوے برہم گیان۔ دیوے درس پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ سُرت شبد پر بھ میل ملایا۔ سُرت شبد پر بھ درس دکھایا۔ سُرت شبد پر بھ جگت ترایا۔ سُرت شبد مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے اک کریا۔ سچھند پر بھ تیرا واس۔ ساچا پر بھ سدا ابناش۔ جوت سروپ سرب گنتاس۔ ایکا جوت کرے پر کاش۔ گرمگھ ساچے سد رکھے واس۔ بھگت جنال پر بھ ہوئے واس۔ کر درس گرمگھ ساچے دکھ جائی ناس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم کرانے راس۔ ماں جنم گر سواریا۔ جو جن آئے چرن نمسکاریا۔ کر کر پا پر بھ پار اُتاریا۔ ویلے انت پر بھ جوت ملا رہیا۔ گرمگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے دھام بہا رہیا۔ گر سکھاں دھام نیارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ ایکا دیسے آپ نز نکارا۔ جوت سروپ سدا نز دھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت جگت آکارا۔ گر سکھ سچ دھام بہائے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ دیوے درس پر بھ رگھائے۔ آتم ساچا دیپ جگائے۔ جگے دیپ ہوئے رُشائے۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے میل ملائے۔ گر سکھاں پر بھ میل ملایا۔ پر گٹ جوت ویچ مات پر بھ درس دکھایا۔ سوہنگ دیوے ساچی کرامات، رسا جپ چو آتم رس پایا۔ ساچی دیوے چرن پریت، کر درس گر سکھ ماں جنم سُچھل کرایا۔ آتم رہے سدا اتیت، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد انت سد ہوئے سہایا۔ گر سکھ سچ گھر بہائے۔ ساچا پر بھ سر ہتھ لکائے۔ لکھ چڑا سی گیڑ کٹائے۔ مات گر بھ ویچ پھیر نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ساچی جوت ملائے۔ گر سکھ ساچے پر بھ دیا کمائے۔ آپ اپنا درس دکھائے۔ ہوئے ممتاز روگ مٹائے۔ ٹن سما دھ پر بھ گھلائے۔ آتم جھرنا پر بھ دیہہ جھرائے۔ امرت بو ند مگھ کوں چوائے۔ کھلے کوں ہوئے اجیار، دسم دوار پر بھ دے گھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ دسم دوار پر بھ گھلائیا۔ آپ اپنا بھیو چکایا۔ سُرت شبد پر بھ میل ملایا۔ انحد ساچی دھن دئے وجایا۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی نظری آیا۔ گرگھ ساچے پربھ درس کر۔ ایکا دیسے ساچا گھر۔ ٹھنگ پربھ چرن لاگ مول نہ ڈر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کر درس بھو جل تر۔ جوت سروپ جگت ادھاریا۔ کر کر پا گر سکھ ساچا پار اُتاریا۔ دھرے جوت پربھ آپ بنواریا۔ جوت سروپ پربھ نراہاریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جوت نزنکاریا۔ ساچی جوت مات پر گٹائے۔ باشک تج پربھ تجائے۔ نین مندھاری وچ مات دے آئے۔ آپ اپنی کل ورتائے۔ سرشٹ سبائی پربھ بھلائے۔ گرگھ ساچے پربھ ساچی بوجھ بمحجھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس آپ رگھائے۔ ساچے پربھ ساچی کارا۔ ساچی جوت کرے آکارا۔ دھرے جوت نہ کلکنک نزاں نز او تارا۔ پاربرہم تیرا اچرج کھیل، کوئی نہ پاوے سارا۔ بے گھاں پربھ جائے بیڑا ٹھیل، ٹھنگ جیو بھلے سنسارا۔ گرگھ ساچے پربھ چرن میل، جوت سروپی دے سہارا۔ جگو جگ پربھ مات وچ آئے۔ آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ بے گھ کل بوجھ نہ پائے۔ گرگھ ساچے پربھ آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ مات لوک وچ پائے۔ دکھ دکھ پربھ دکھ گوایا۔ سکھ سکھ پربھ آتم سکھ وسایا۔ بھکھ بھکھ پربھ آتم بھکھ گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت آتم سخن ہوئے روگ گوایا۔ امرت میگھ پربھ بر سائے۔ سادھ سنگت پربھ دیا کمائے۔ ڈرمت میل پربھ سرب گوائے۔ سوہنگ شبد پربھ نام دوائے۔ پر گٹ جوت جوت سروپ سوچھ سروپ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے بجر کپاٹ تیرا کھول وکھائے۔ ساچا پربھ ساچا در۔ چرن لاگ گر سکھ جائے تر۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ آتم دیوے ساچا در۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد بھنڈاری جائے بھنڈارے بھر۔ آتم دیوے شد ادھار۔ ایکا جوت کرے آکار۔ دیسے وچ آپ نرا دھار۔ دیوے درس گرگھ ساچے پربھ ساچا کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی جھیٹے اسو اسوار۔ ساچا پربھ اسو اسوار۔ گر گھاں دیوے درس اپارا۔ آتم ساچی جوت کرے اجیارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان،

گنگم کرے چارا۔ جوت جوت پربھ کل جوت آکارے۔ جوت جوت جوت کل پسروپارے۔ جوت جوت جوت ایکا جوت جگت درتارے۔ جوت جوت ساچی جوت سدا نِزادھارے۔ جوت سروپ نہکنک نرائی نر او تارے۔ جوت جوت جوت جن بھگتاں جائے کاج سوارے۔ جوت جوت جوت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت پچی نر نکارے۔ جوت جوت جوت پربھ بھگت ادھارا۔ جوت جوت جوت ورتے ویچ سنسارا۔ جوت جوت جوت سوہنگ ساچا دیوے نام ادھارا۔ جوت جوت جوت ساچی جوت چار گنٹ کرے اجیارا۔ جوت جوت جوت چار ورن سوہنگ شبد کرے درتارا۔ جوت جوت جوت گرمکھاں دیوے نام ادھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہکنک نر او تارا۔ جوت جوت جوت جوت جگت کا داتا۔ جوت جوت جوت پربھ سرب کا گیاتا۔ جوت جوت پربھ سر شش سبائی پت ماتا۔ جوت جوت پربھ گرسکھ ساچے پربھ بخشے چرنی ناتا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ جوت جوت جوت پربھ جوت ورتنت۔ جوت جوت جوت پربھ ساچی جوت جگاوے ور لے سنت۔ جوت جوت جوت پربھ جوت سدا اکنت۔ جوت جوت جوت پربھ ایکا جوت بھگونت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت دھرے سرب چپو جنت۔ جوت جوت جوت پربھ جوت آکارے۔ جوت جوت جوت پربھ جوت نراہارے۔ جوت جوت جوت پربھ وڈ سنسارے۔ جوت جوت جوت پربھ پر گٹ جوت نہکنک سر شش سبائی کرے خوارے۔ جوت جوت جوت پربھ چار ورن کرے پہارے۔ جوت جوت پربھ سوہنگ دیوے سنجک پچی سکدارے۔ جوت جوت جوت ایکا جوت جگت نر نکارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت مات آکارے۔ جوت جوت جوت پربھ جگت جگاوے۔ جوت جوت جوت پربھ جگت بھلاوے۔ جوت جوت جوت پربھ گرسکھ تراوے۔ جوت جوت جوت پربھ بے مکھ کھپاوے۔ جوت جوت جوت پربھ اپنی جوت جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کلنج انتم انت کراوے۔ جوت جوت جوت

پر بھ کل ساچی جوت جگائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ اپنا بھیو گھلائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ جائے فلنج بھیکھ مٹائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ سوہنگ شبد جائے جگت ورتائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ ایکا انک ساچا ڈنک جائے وجائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ چار ورن جائے اک کرایکے۔ جوت جوت جوت پر بھ اونچ پیچ جائے بھیو مٹائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ راؤ رنک جائے اک کرایکے۔ جوت جوت جوت پر بھ ساچی جوت مات پر گٹائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ فلنج جائے اندھیر گوایکے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل ورتائیکے۔ جوت جوت جوت پر بھ ویچ مات دے آیا۔ جوت جوت جوت پر بھ جوت سروپی کھیل رچایا۔ جوت جوت جوت پر بھ جوت سروپ ویچ سکھ سمایا۔ جوت جوت جوت پر بھ بے سکھا دس نہ آیا۔ جوت جوت جوت پر بھ گرگھ ساچے بوجھ بجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھید گھلایا۔ جوت جوت جوت پر بھ کل مات پر گٹائی۔ جوت جوت جوت پر بھ ایکا جوت دیوے وڈیائی۔ جوت جوت جوت ایکا جوت پر بھ رگھرائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت کرے رشائی۔ جوت جوت جوت پر بھ مات پر گٹائے۔ جوت جوت جوت پر بھ ایکا جوت جگت دھرائے۔ جوت جوت جوت پر بھ فلنج دھام سب میٹ مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلناک کل جامہ پائے۔ نہ کلناک جامہ پایا۔ نہ کلناک سوہنگ ساچا ڈنک وجایا۔ نہ کلناک ایکا انک ویچ جگت دھرایا۔ نہ کلناک مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ نہ کلناک جوت پر گٹائے۔ اکھسٹھ تیر تھ کوئی رہن نہ پائے۔ پر گٹ جوت نہ کلناک سرب جوت کچھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج انتم انت کرائے۔ گنگا تیرا گیا سیر۔ کچھے جوت جیہڑی کئے زنجیر۔ دوس رین رین دوس پئی رہے وہیں۔ بن پر بھ ساچے کوئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا امرت بخشنے جوں بالک ماتا سیر۔ گوداوری پر بھ گود سوائی۔ ویلے انکال کل تیری بیادھ مٹائی۔ ساچی جوت پر بھ ساچے کچھ وکھائی۔ سوہنگ ساچے

شبد وِچ مات ملے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا انتم انت کرائی۔ ساچے پربھ شبد چلایا۔ چار گنٹ ہاہاکار کرایا۔ گرمگھ ساچے تیری رنسا سوہنگ بجے بجے جیکار کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلایا۔ سوہنگ شبد ملے وڈیائی۔ ساچا پربھ ہوئے سہائی۔ قرآن انجیل کوئی رہن نہ پائی۔ چار یاراں سنگ محمد پربھ ساچے کھیل مٹائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پرگٹ جوت فلگ اتم تیرا انت کرائی۔ پچم دیوے پربھ وڈیائی۔ پچم وِچ پربھ رہیا سمائی۔ پچم پربھ جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان تیرا بھیونہ لکھیا جائی۔ پچم پربھ پچم ماریا۔ کر کر پا پار اُتاریا۔ سوہنگ ساچی دھن پربھ آتم اُپجا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھا رہیا۔ پچم پربھ سدا آدیسا۔ پچم پربھ سدا پرویسا۔ پچم پربھ ساچے کا ساچا ویسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا بھیو نہ جانے برہما وشن مہیشا۔ گرسکھ ساچے پربھ ساچا تارے۔ گرمگھ ساچے پربھ پار اُتارے۔ بے مکھاں پربھ ڈوبے وِچ منخدھارے۔ گرسکھاں پربھ آتم جوت کرے اُبیارے۔ بے مکھاں آتم ہوئے اندھ اندھیارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نزناکارے۔ گرمگھ ساچا پربھ ساچے تاریا۔ گرمگھ ساچے پربھ بھرے بھنڈاریا۔ گرمگھ ساچے پربھ دیوے شبد ادھاریا۔ گرمگھ ساچے رنسا سوہنگ ہوئے بجے بجے جیکاریا۔ گرمگھ ساچے پربھ تیرے سوہن چرن دواریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا انت نہ پارا واریا۔ گرمگھ ساچے سچ گھر پایا۔ گرمگھ ساچے پربھ ساچا ردے وسایا۔ گرمگھ ساچے پربھ اپنا بھیو چکایا۔ گرمگھ ساچے پربھ در آئے اپنا بھرم گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا بھید گھلایا۔ گرمگھ ساچے پربھ در سوجھیا۔ گرمگھ ساچے پربھ ساچا بو جھیا۔ گرمگھ ساچا پربھ چرنی جھوڑیا۔ گرمگھ ساچے پربھ آتم بھیو گھلاؤے گو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت جگاوے، اندھیر گوائے دو جیا۔ گرمگھ پربھ در شن پائے۔ گرمگھ آتم ساچی جوت جگائے۔ گرمگھ ساچا سوہنگ رنسا گائے۔ گرمگھ ساچا پربھ ساچے سدا سنگ سمائے۔ گرمگھ ساچا در گھر ور پربھ

ساقا پائے۔ گرگھ ساچا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سران لگائے۔ گرگھ ساچے پربھ سوہنگ دیوے ساچی مala۔ گرگھ ساچے پربھ آتم توڑے تیرے سرب جنجالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ولیے انت تیرا سدار کھوالا۔ گرگھ ساچے پربھ ماندوا یا۔ ولیے انت پر گٹ جوت پربھ ساچے درس دکھایا۔ جوت سروپی جوت پربھ، وچ جوتی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچا ساچے دھام بھایا۔ گرگھ ساچا سج دھام بھا کے۔ سچنڈ پربھ سج نواس دوا کے۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکا کے۔ در دربان پربھ بھا کے۔ دیوے وڈیائی وچ مات دیا کما کے۔ ادھرے گریکھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تیرا نام رستا گا کے۔ چوتھے جگ پربھ کرم کمائے۔ تین لوک پربھ دے اٹھائے۔ مات پاتال آکاش پربھ ایکا جوت سمائے۔ کھنڈ برہمنڈ وربھنڈ پربھ ساچا دے اٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے درگاہ ساچی ماندوا یا۔ گرگھ ساچے ملی وڈیائی۔ اُچ پدوی پربھ درتے پائی۔ ساچی سیو نہکلنک تیرے چرن کمائی۔ ولیے انت ملیا ساچا میل پربھ وچ بیگنٹھ نواس رکھائی۔ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو، کروڑ تیتیس وچ چرن بھائی۔ برتحا نہ جائے گریکھ تیری سیو، پربھ در آئے جو کمائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گریکھ تیرا ہوئے سہائی۔ چوتھے جگ پربھ انت کرایا۔ در دربان دھڑو ہٹایا۔ جوت سروپی جوت پربھ جوتی جوت ملایا۔ گرگھ ساچے ساچی درگاہ ماندوا یا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ سورن وچ چرن بھایا۔ سنجگ چلے ساچی گاتھا۔ چلائے آپ تریلوکی ناتھا۔ گرگھ ساچے پربھ سدا سنگ ساتھا۔ سوہنگ شبد چلایا ساچا راتھا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے لیکھ لکھائے ماتھا۔ گریکھ سج دھام بھایا۔ وچ مات پربھ وڈیائی۔ گرگھ ساچے پر گٹ جوت نہکلنک ساچے لیکھ لکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنگھ سورن سچ گھر پایا۔ پربھ ابناشی سد سرنا یا۔ دوس رین رین دوس در گھر ساچا گریکھ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچے ماندوا یا۔ ساچا پربھ بھرم چکا یا۔ ناتھ تریلوکی وچ

مات دے آئے۔ تین لوک پر بھ لیکھ لکھائے۔ برہم لوک برہما تجاءے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت پر گٹائے۔ برہمے برہم لوک تجایا۔ پر بھ ابناشی وِچ سمایا۔ جوت سروپی جوت مل، آون جاون گیڑ کٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج جامہ دھار تین لوک دے اُٹایا۔ برہم لوک برہما تجایا۔ آپ اپنا مگھ چھپایا۔ ایکا پر بھ جگو جگ، دُسر کوئے رہن نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا کرم کمایا۔ برہما برہم لوک تجا کے۔ ساچی جوت وِچ سما کے۔ سر شٹ سبائی گر سکھ ساچے ہتھ پھڑا کے۔ سُنج ساچی بنت بنا کے۔ نہ کنک اوٹ رکھا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مگھ ساچے جائے مان دوا کے۔ گر مگھ ساچا چ دھام پُجایا۔ ساچے پر بھ سچ کرم کمایا۔ سر شٹ سبائی پر بھ ہتھ پھڑایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، برہم لوک دے اُٹایا۔ مات لوک پر بھ کرم کمائے۔ پنج ت دی دیہہ تجائے۔ آپ اپنا بھیو چھپائے۔ جوت سروپی کھیل رچائے۔ اگن جوت جگت لگائے۔ چار گنٹ ہاہاکار کرائے۔ آپ اڈول سب سر شٹ ڈلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر شٹ سبائی آپ بھلائے۔ جوت سروپی کھیل نیارا۔ جوت سروپی ورتے وِچ سنسارا۔ جوت سروپی پر بھ پسара۔ جوت سروپی پر بھ نر او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج چپ نہ پائی سارا۔ فلنج جیو پر بھ بھلایا۔ پر بھ ساچے دی ساچی مایا۔ آپ اپنا مول گوایا۔ مدرا ماس رسن وکار چلایا۔ ویلے انت دھرم رائے دئے سزا یا۔ بن پر بھ ساچے کوئے نہ ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نرک نواس رکھایا۔ جو جن ہوئے مدرا ماسی۔ ویلے انت نرک نواسی۔ کوئے نہ کرے بند خلاصی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت پر گٹائے گھنک پُر واسی۔ سو سہائے تھان جتھے پر بھ چرن ٹکایا۔ سو سہائے تھان، جتھے پر بھ روگ مٹایا۔ سو سہائے تھان، سادھ سنگت پر بھ امرت میکھ ورسایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ سو سہائے تھان، جتھے پر بھ آسا پوری۔ سو سہائے تھان، جتھے پر بھ سدا حضوری۔ سو سہائے تھان، جتھے سادھ سنگت دیوے

آتم نوری۔ سو سہائے تھاں، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان بخشے چرنا دھوڑی۔ سو سہائے تھاں، پربھ بھئے اندا۔ سو سہائے تھاں، پربھ ساچی دات در گھر آئے دیندا۔ سو سہائے تھاں، پربھ شبد سروپ کھول وکھائے آتم جندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس دھام چرنا رکھندا۔ سو سہائے تھاں، پربھ جوت جگائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ سادھ سنگت ترائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ گرسکھاں دے وڈیائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ آئے پورن آس کرائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ دکھیاں دکھ مٹائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ جوتی جوت جگائی۔ سو سہائے تھاں، چرنا لاگ جن جائے بھل بخشائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھاں دیا کمائی۔ سو سہائے تھاں، پربھ پیچ رکھائے۔ سو سہائے تھاں، پربھ جوت جگائے۔ سو سہائے تھاں، پربھ آتم سوگ مٹائے۔ سو سہائے تھاں، گرمگھ ساچے پربھ ہوئے روگ گوائے۔ سو سہائے تھاں، سوہنگ ساچا جوگ پربھ گرسکھ جھوولی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھ تیرا سدا ہوئے سہائے۔ ساچے دھام پربھ چرنا ٹکایا۔ دوائے مان جو جن آئے سرنایا۔ ساچا نام سوہنگ داں، پربھ ساچے جھوولی پایا۔ چرنا بھگوان ساچا اشنان، گرسکھ ساچا پربھ در آئے نہایا۔ دیوے درس و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے ویچ سد سمایا۔ گرمگھ ساچے بھید کھلائے۔ کر کر پا تیچائیں کھلائے۔ پرگٹ جوت سوچھ سروپ پربھ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتم ساچی جوت جگائے۔ گرسکھ آتم تیری اجیار۔ ساچا پربھ تیرے بھرے بھنڈار۔ ساتک ساچا شبد پربھ آتم دیوے ادھار۔ ایکا جوت جگے نر نکار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے جائے تار۔ گرمگھ ساچے پربھ بو جھ بمحبھائی۔ آتم بمحبھی دیو پربھ ساچے پھیر جگائی۔ جھوٹھی دیہہ وچ اندھ کوپ، ساچی جوت کرے رُشنائی۔ ساچی جوت پربھ انوپ، اگیان اندھیر دے مٹائی۔ دیسے پربھ ست سروپ، جوت سروپ پربھ درس دکھائی۔ پربھ کی مہما بڑی انوپ، گرمگھ ورلے بو جھ بمحبھائی۔ نہ دیسے رنگ روپ، جوت سروپ گرسکھ سمائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرسکھ تیری بنت بنائی۔ گرسکھ گرچرنا

دوار۔ پر بھ ساچا سرب تارنہار۔ دیوے درس جوت آکار۔ ایکا دساوے در پر بھ ہر کا دوار۔ امرت دیوے آخر ساچا سر، بر کھے کر پا دھار۔ سوہنگ دیوے پر بھ ساچا ور، گرمکھ ساچے رسن اچار۔ ٹلچ چیو انت جائیں تر، کر درس نہ کلناک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سرن پڑ، انکال نہ آوے ہار۔ ویلے انت پر بھ ہوئے سہائی۔ دھرم رائے نہ دئے سزائی۔ ساچا پر بھ ویج لئے بیان بٹھائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ تیرا ہوئے سہائی۔ گرمکھ ساچا چیج رنگ رنگایا۔ سوہنگ ساچا نام پر بھ ردے وسایا۔ ایکا ساچا تھاؤں پر بھ چرنا دسایا۔ پر بھ پار اُتارے پکڑ باہوں، مہاراج شیر سنگھ ساچا کرم کمایا۔ پر بھ ساچا کھیل نیاری۔ ٹلچ چیو بھلے سنساری۔ بھلاۓ آپ جوت سروپ پر بھ نِزادھاری۔ ویلے انت انکال ٹلچ چیوال ہوئے خواری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ ورتے ویج سنساری۔ جوت سروپ ویج سنسارا۔ پر بھ ساچے کا بھیو نیارا۔ سرب جیاں کا سد ور تارا۔ اپنے رنگ روے کرتارا۔ بے مکھ چیوال کرے خوارا۔ گرمکھاں سد پار اُتارا۔ سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ گرمکھ ور لے پر بھ ساچا دیوے موکھ دوارا۔ بے مکھ چیوال انکال نزک نواس دکھ لگے بھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کل ورتے ویج سنسارا۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ ٹلچ جھوٹھی مایا پائے۔ ٹلچ چیوال سرب بھلاۓ۔ آپ اپنا لئے چھپائے۔ بے مکھ چیوال دس نہ آئے۔ گرمکھاں پر بھ جوت جگائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ آپ اپنا بھید گھلاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، وچھریاں کل میل ملائے۔ وچھریاں پر بھ میل ملایا۔ پورب لہنا ہئے پایا۔ کھیا لیکھ نہ کسے مٹایا۔ ساچے پر بھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملایا۔ گرمکھ ساچے میل ملائے۔ آپ اپنا درس دکھائے۔ سوہنگ ساچا نام جپائے۔ آخر ساچی جوت جگائے۔ اگیاں اندھیر سرب مٹائے۔ سُن سادھ پر بھ گھلاۓ۔ سوچھ سروپ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آخر سنسا جائے لاء۔ گر سکھ پر بھ دیا کمایا۔ انحد ساچی ڈھن اپجا یا۔ سوہنگ ساچا ناد وجایا۔ ساچا راگ پر بھ مٹایا۔ پہلی ماگھ شبد

لکھایا۔ سُن سُن گر سکھ آتم روگ مٹایا۔ چُن چُن چُن گر مگھ ساچے پربھ ساچے چرن لگایا۔ رُن رُن رُن جھن پربھ آتم رُن جھن اپجایا۔ پُن پُن پُن پربھ بے مگھ پُن، انت کل اپنا آپ چھپایا۔ سُن سُن پربھ ساچا سُن گر مکھا درشنا پایا۔ گن گن گن سوہنگ ساچا گن پربھ ساچے جھوی پایا۔ دھن دھن دھن پربھ آتم ساچی دھن اپجایا۔ سوہنگ ساچا شبد سُن، پربھ آتم اندھیر دئے مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ ساچا پربھ سچ کرم کمائے۔ جگو جگ جن بھگتاں پیچ رکھائے۔ جگو جگ مات لوک پربھ جوت پر گٹائے۔ اچھل اچھل چھل آپ کرائے۔ آپ اچھل نہ چھلیا جائے۔ باون روپ دھار بل در پربھ منگن جائے۔ جوت سروپی بھکیھ کر، چار وید پربھ پاٹھ سنائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ مات لوک ویچ پائے۔ جوت جگائے رمیا رام۔ جوت پر گٹائے گھنئیا شام۔ نہ کلکت نام رکھائے، سوہنگ چپائے ساچا نام۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنے پور کرائے کام۔ ساچے پربھ جامہ دھاریا۔ آپ اپنا برد سواریا۔ جوت سروپ کیا آکاریا۔ سرشت سبائی پربھ بھلا رہیا۔ گر مگھ ورلے پربھ باہوں پکڑ ترا رہیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کل ورتا رہیا۔ اچرج کھیل پربھ کی ورتے۔ کیا آکار جوت سروپی کرتے۔ ہویا پسار اپر دھرتے۔ پربھ کا بھانا سرب جگ ورتے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے کاج سوار جو جن آئے درتے۔ جو جن آئے در بھکھاری۔ ساچا پربھ سوہنگ دیوے نام خماری۔ گر مکھاں پربھ سوہنگ شبد بھرے بھنڈاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا در سچا درباری۔ سچا در سچا دربار۔ نہ کلکت جوت آکارا۔ فلک جبو بھلے سنسارا۔ گر مگھ بو جھے کر وچارا۔ رکھے لاج آپ مُرارا۔ دیوے درس اگم اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی پاوے سارا۔ سرب جناں پربھ آپے جانے۔ آپ اپنا بھکیھ دکھانے۔ گر مگھ ورلا پربھ رنگ مانے۔ جو جن چلے پربھ کے بھانے۔ سو جن ہوئے سکھڑ سیانے۔ ساچی در گاہ مان دوانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جو جن رنسا گانے۔ رنسا جپ آتم رس پایا۔ پربھ ابناشی رِدے

وسایا۔ در گھر گھر در پربھ ساچا پایا۔ آتم بھو سرب گوایا۔ ایکا ناؤں رنسنا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجایا۔ جو جن آئن پربھ درس بھکھاری۔ ساچا پربھ آتم جوت کرے اجیاری۔ نز گن سر گن روپ پربھ سرب پساري۔ ویچ اندھ کوپ پربھ ساچی جوت کرے اجیاری۔ پر گٹ جوت ساچا بھوپ، پربھ گر سکھاں جائے پیچ سواری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے آپ لکھاری۔ بھگت جناں پربھ لیکھ لکھائے۔ بہتر جامے پر گٹ کرائے۔ گر گوبند لکھت سچ کرائے۔ ویلے انت نہ کنک گیا اوٹ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سر روپ آپ اپنے ویچ سمائے۔ آپ اپنے ویچ سمایا۔ آپ اپنا کھیل رچایا۔ آپ اپنا بھید چھپایا۔ آپ اپنا کرم کمایا۔ آپ اپنا راگ چلایا۔ آپ اپنا نام دھرایا۔ آپ اپنا درس دکھایا۔ آپ اپنا گر مکھ ساچے پربھ بھیو چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دو جا بھو مٹایا۔ ایکا دو جا پربھ بھو چکائے۔ ایکا اونکار جوت کرائے۔ ایکارنگ اپار پربھ جگت چڑھائے۔ ایکا شبد ادھار چار ورن رکھائے۔ ایکا اک سنسار، پربھ ساچا مارگ لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے۔ ایکا شبد جگت چلانا۔ ایکا مارگ پربھ ساچے پانا۔ ایکا نام چار ورن رنسنا گانا۔ ایکا در ایکا دربار پربھ ساچے دسانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، فلنج بھیکھ ویلے انت سرب مٹانا۔ ایکا دیسے در دربار۔ ایکا دیسے ہر کا دوار۔ ایکا دیسے مین مُندھار۔ ایکا دیسے وڈ سکدار۔ ایکا دیسے سوہنگ شبد جگت ادھار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا ایک در تاوے ویچ سنسار۔ ایکا آپ ایکا سر شٹی۔ ایکا جاپ ایکا در شٹی۔ ایکا باپ ایکا اشٹی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے نو کھنڈ سر شٹی۔ ایکا شبد پربھ چلانا۔ سُتھگ ساچا مان دوانا۔ آپ اپنا سر ہتھ ٹکانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا ایک ساچی ٹیک نہ کنک رکھانا۔ نہ کنک ایکا اوٹ۔ سوہنگ شبد آتم لگاوے پربھ ساچی چوٹ۔ ساچا شبد پربھ بھنڈاری کدے نہ آوے توٹ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ تیری آتم کلھے کھوٹ۔ گر سکھ ساچا پربھ رنگ راتا۔ ساچا پربھ دیوے

ساقی داتا۔ ایکا بخش پر بھ چرنی ناتا۔ سوہنگ دیوے پر بھ ساقی کرامانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کل ور لے گر مگھ پچھاتا۔ جانے سو جس آپ جنائے۔ گلگ جیو بھیونہ پائے۔ آپ اپنا چلے گوائے۔ پر بھ ابناشی نظر نہ آئے۔ جوت سرُوپ پر بھ رہیا سمائے۔ جھوٹھی مایا پر بھ ساقا پائے۔ لب لو بھ وکار ودھائے۔ کام کرو دھ سرب ستائے۔ جھوٹھے دھندے جگت بھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی کل ورتائے۔ جھوٹھے دھندے جگت بھلایا۔ اپنا آپ نہ کسے جنایا۔ گر مگھ ساچے پر بھ ساقی بوجھ بھجھایا۔ سوہنگ شبد جن ہر دے واپے، دیوے درس آپ رکھرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مگھ ساچا پار کرایا۔ گر سکھاں پر بھ پار کرائے۔ آپ اپنی دیا کمائے۔ درگاہ ساقی مان دوائے۔ سچھنڈ نواس رکھائے۔ آون جاون گیڑ چکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، وچ جوتی میل ملائے۔ میل ملائے آپ پر بھ، کل کر پا دھار۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر سکھاں جائے تار۔ میل ملائے آپ پر بھ، سوہنگ دیوے شبد ادھار۔ میل ملائے آپ پر بھ، دیوے درس اگم اپار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ایکا جوت کرے آکار۔ میل ملائے آپ پر بھ، ہوئے روگ جائے نوار۔ میل ملائے آپ پر بھ، چ سچ کرے ورتار۔ میل ملائے آپ پر بھ، سوہنگ شبد بھرے بھنڈار۔ میل ملائے آپ پر بھ، آتم اپجاوے ساقی دھنکار۔ میل ملائے آپ پر بھ، آتم جوت کرے اجیار۔ میل ملائے آپ پر بھ، کھول دیوے دسم دوار۔ میل ملائے آپ پر بھ، جوت سرُوپ دسے گردھار۔ میل ملائے آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان مات لوک وچ جامہ دھار۔ میل ملائے آپ پر بھ، کل بنت بنائے۔ میل ملائے آپ پر بھ، گر مگھ ساچے درس دکھائے۔ میل ملائے آپ پر بھ، آتم ساقی جوت جگائے۔ مان گوائے آپ پر بھ، آتم ترکٹی کھول دکھائے۔ میل ملائے آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ ملیا میل بھگت بھگوان۔ سُرت شبد سچ دھیان۔ آتم اپچے برہم گیان۔ دیوے درس و شنوں بھگوان۔ جوت پوں پوں جوت جوں بھگت بھگوان۔ ایکا جوت گوت پورن سنت

سو جن ہوت۔ بے مکھ درتے جائیں روت۔ بے مکھ سو جس پر بھ بھلایا۔ بے مکھ سو جس سوہنگ ناؤں نہ رسانا گایا۔ بے مکھ سو پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت دئے سزا یا۔ بے مکھ پر بھ در نہ بو جھیا۔ رسن و کاری رسانا لو جھیا۔ مدراماں سچ امرت سو جھیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھیو گھلانے گو جھیا۔ سنت جناب پر بھ ہر دے وسے۔ ساچا مارگ پر بھ ساچا دئے۔ آتم کرے جوت پر کاش کوٹ رو سے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا در بے مکھ جائیں نئے۔ سنت جناب پر بھ بھیو گھلانے۔ سُرت شبد دا میل ملائے۔ اگادھ بودھ بودھ اگادھ پر بھ ساچا شبد لکھائے۔ دھن دھن دھن سنت جن، پر بھ ساچا بوجھ بجھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت منی سنگھ مان دوائے۔ سنت منی سنگھ بوجھ بجھائی۔ آتم ساچی جوت جگائی۔ آتم دھن پر بھ اپجائی۔ ساچی قلم ہتھ پھڑائی۔ سر شٹ سبائی لیکھ لکھائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچے سنت سر ہتھ لکائی۔ ساچے سنت سر ہتھ لکایا۔ آپ اپنا شبد چلایا۔ ساچی دھن پر بھ اپجایا۔ دوس رین رین دوس پر بھ ساچے ساچی سیوا لایا۔ بے مکھ ڈوبے پر بھ وینہدے وہن ساچا لیکھ لکھایا۔ گر مکھ ساچے سچ رس لین، پر بھ ابناشی درس دکھایا۔ کھول دیوے پر بھ تیجا نین، جس جن سوہنگ رسانا گایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت جناب ہوئے سہایا۔ ساچے سنت قلم چلائی۔ سر امرت گیا لیکھ لکھائی۔ ویلے انت انکال کل تھیہ ہو جائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنجک ساچا دھام مستوانا دئے اپجائی۔ بال اوستھا پر بھ کرم کمایا۔ سر امرت پر بھ چرن لکایا۔ ارجن لکھے لیکھ، پر بھ ساچے پور کرایا۔ فلنج چیونہ جانے بھیو، جوت سروپ پر بھ کھیل رچایا۔ جھوٹھے چیو رہے ویکھا ویکھ، پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر امرت چرن لکایا۔ ساچا پر بھ شبد اپجائے۔ سنت منی سنگھ دھن شنائے۔ پورن کرم سنت کمائے۔ رنگ رنگیلا مادھو آتم بھکھ مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ ساچے پر بھ حکم شنایا۔ شبد سروپی دھن اپجایا۔ سنت منی سنگھ

پورن کرم کمایا۔ پربھ ساچا ساچے در ساچے گھر ساچا سنت بہایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لکھیا لیکھ پور کرایا۔ ہر مندر ہر کا دھام۔ جوت سروپ آیا رام۔ بے کھاں نہ دیسے گھنٹیا شام۔ ٹھیک جوت پر گٹائے نہ کلنک دھرانے نام۔ ٹھیک جیو بھلانے، پور کرانے کام۔ اپنی کل ورتائے، ساق بھلانے نام۔ گرگھہ ورلے پربھ ساچا پکڑ اٹھائے، سوہنگ پلاۓ ساچا جام۔ سوچھ سروپ پربھ درس دکھائے، نظری آئے گھنٹیا شام۔ پربھ ابناشی گر سکھ ساچا پائے، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام۔ ساچا نام آتم رس۔ پربھ ابناشی ہو جائے وس۔ ساچا شبد گیان پربھ ساچا جائے دس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھہ ساچے ہردے رہیا وس۔ گرگھہ ساچے پربھ ساچے دیکھ۔ جوت سروپی ٹھیک کیا بھیکھ۔ بے کھ جیوال پربھ آپ لکھائے لیکھ۔ گرگھہ ساچے پربھ مٹائی جھوٹھی ریکھ۔ ٹھیک جیو ویلے انت کل رہے ویکھا ویکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان جوت سروپی تیرا بھیکھ۔ جوت سروپی بھیکھ پربھ کیا۔ گرگھہ ساچے تیری آتم جوت جگایا دیکھا۔ سنجگ ساچے پربھ ساچے تیری رکھائی نیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد گیان سنجگ ساچے دیکھا۔ گرمل ہر جس گائیے۔ پربھ ابناشی گھر میں پائیے۔ سرب سکھ نج گھر وسائیے۔ دکھ بھکھ سب جگت تجایے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، رین دوس دوس رین تیرے گن گائیے۔ گر گوبند دوئے گھر آئے۔ در گھر ساچا جائے سہائے۔ ساچا دربار وچ مات بن جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی دیا کائے۔ گر گوبند گوبند گر۔ ملیا میل لکھیا ڈھر۔ گرگھہ ساچے پربھ چرن جڑ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان در خالی نہ ہوئے، پربھ ساچے لکھیا ڈھر۔ بے کھ در آئے ناچ، پربھ ساچا نہ ہردے واچ، آتم جھوٹھی گئی گھر۔ گرگھہ ساچے پربھ ڈھالے سانچے، ملیا میل ساچے گر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے وڈیائی وچ سر۔ سُرپت راجا پربھ چرن بہایا۔ کروڑ تیتیس کھڑے در سیس جھکایا۔ اکیس بیس بیس اکیس پربھ رہے سمایا۔ گن گندھر ب گر سکھ ساچے سر پھولن بر کھا لایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا ساچا

لیکھ لکھایا۔ لکھیا لیکھ بھگت نرالا۔ ساچا پربھ ہوئے رکھوالا۔ چرن پریتی گر سکھ تیری نبھے نالا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری کرے سدا پرتپالا۔ گر سکھاں پربھ سد پرتپالے۔ چرن پریتی نبھے نالے۔ گر مکھ ساچے پربھ چرن آس رکھا لے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدا سنگ تیرے نالے۔ سدا سنگ سجن سہیلا۔ گر مکھ ساچے پربھ ساچے کا ساچا میلا۔ بے مکھ فلک جیو انت ہوئے دھیلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن لاگ پربھ ساچا سجن سہیلا۔ ساچا پربھ ساچا میت۔ گر مکھ ساچے رسنا چیت۔ پربھ ساچا ساچی پربھ کی ریت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا بخشتے چرن پریت۔ چرن پریت گر سکھ کمائے۔ ساچا ور پربھ درتے پائے۔ ساچا سر امرت جھرنا وچ دیہہ جھرائے۔ او تار نر پر گٹ جوت درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی میل ملائے۔ کشا پکھ سدا اندرھیرا۔ جیونہ جانے سنجھ سویرا۔ جیونہ جانے پربھ نیرن نیرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی نہ لائے دیرا۔ اپ تج وائے پر تھمی آکاشا۔ پوئ سروپ پربھ چلائے سواسا۔ بنت بنائے اپنی رہر اسا۔ جیو اپائے جوت ٹکائے سرب جیو پربھ رکھے واسا۔ اپنا آپ چھپائے دس نہ آئے بیٹھا ویکھے جیو تماشا۔ بنت بنائے لاج رکھائے وچ گر بھاسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی رکھے واسا۔ اٹلا برکھ جیو لگایا۔ پربھ ساچے دی ساچی مایا۔ آپ اپنا وچ وسایا۔ جیو دیکھے پربھ دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جنا دی بنت بنایا۔ سرب جییاں دی بنت بنائے۔ کایا آکار آپ کرائے۔ وچ اندرھیر پربھ وچ نرادھار۔ دوائے جنم وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کرے اپار۔ ساچا پربھ پورن بھگوان۔ کرپا کرے بردھاں بال جواناں۔ سوہنگ دیوے آتم ساچا نام گیانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جنا دا جانی جانا۔ ساچا پربھ سُنے پکار۔ دیہی دکھ دئے نوار۔ ولیا چھلیا اندر جال دئے نوار۔ ہاکن ڈاکن پربھ ساچا

دیوے مار۔ چھدوں پُون اوگون در ساچے ہوئے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ کھنڈا چلاوے دو دھار۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے۔ ام قاضیاں دکھ نہ پائے۔ لگھ روگ پربھ دئے مٹائے۔ آتم سکھ سدا وسائے۔ مات لگھ پربھ سپھل کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جو چیو بللائے۔ دکھ روگ نہ کل ستائے۔ ساچا سکھ پربھ ساچا دیوے، جو جن رنسا سوہنگ گائے۔ آتم اترے ساری بھکھ، نہ کلناک جو درشن پائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پجائے۔ اترے دکھ سگل و سورا۔ آتم دیوے پربھ ساچا نورا۔ ہوئے سہائی پربھ وڈ سورن سورا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب کلا بھرپورا۔ سرب کلا پربھ بھرپور۔ دبھی دکھڑے کینے دوڑ۔ آتم سکھ اترے بھکھ پربھ ساچا دسے حضور۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آسا پور۔ سُرت شبد پربھ دوائے۔ تین لوک دس کرائے۔ نام نِربان پربھ لگائے۔ جیتیاں مشکالاں تیتیاں آسان پربھ بنائے۔ ساچا نام جو جن رنسا گائے۔ پُون روپ ویچ مسان رکھائے۔ چیو دیکھے دس نہ آئے۔ جم کا بیٹا کرم کمائے۔ اپنی کل کل ورتائے۔ کال کال سب ہوئے، آتم چنت لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تین لوک آن رکھائے۔ اوہنی ماتا کوئی سار نہ جانے۔ ساچا پربھ آپ پچھانے۔ بھلے جیو سرب انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جیاں دی آپے جانے۔ جھوٹھی بیر سرب بے تالے۔ ہنوت احمد محمد ہوئے بیتاں۔ کھلتا سلا سلسلہ پربھ اگن جوت ویچ گالے۔ نِندی نیسری کیسری شبد مار مہاراج شیر سنگھ ہوئے آپ رکھوالے۔ سکتی بھگتی کرم کمایا۔ جھوٹھی جلتی من ڈلایا۔ روگ دکھ دکھ روگ پربھ کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دا ہوئے سہایا۔ ساچا پربھ کرے آکار۔ بیر بے تالی کرے خوار۔ اک لکھ اسی ہزار، پربھ ساچا سوہنگ مارے مار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چیواں جنتاں دیوے جوت ادھار۔ چھل چھدر جس کمایا۔ اُلٹ واہو پربھ لیکھ لکھایا۔ شبد نِنکار پربھ آپ چلایا۔ ویچ سنسار سرب مان گوایا۔ کر جوت

آکار مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُکھ روگ سرب مٹایا۔ دُکھیا جپو در بلائے۔ کال بال تن رہیا جلائے۔ دھن مال کچھ کم نہ آئے۔ گود بال جس دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جیاں دی آس پُجائے۔ کھٹ روگ پر بھ چکائے۔ جپو جنت کوئی بھید نہ پائے۔ نازی بہتر پر بھ رہیا سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ پر بھ ساچے سچ کرم کمایا۔ گلھ روگ سرب مٹایا۔ سُکا کاشٹ ہرا کرایا۔ امرت آتم سچ پر بھ دیہی روگ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچ تیری سرنایا۔ دُکھ کلیش پر بھ کیا نبیڑا۔ ہردے سکھ پر بھ سدا وسیرا۔ آتم دُکھ مٹے اندھیرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی نہ لائے دیرا۔ ساچا پر بھ کرم کمائے۔ در گھر سب بُنھ و کھائے۔ واٹ گھٹ کوئی لنگھ نہ جائے۔ آن باٹ پر بھ ہوئے سہائے۔ وِچ للاٹ ساچے لیکھ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ گر سائز گر سرمپت گر لکھمی گر دینا۔ گر انجن لہرایا، گر مگھ ساچے آتم بھپنا۔ پر بھ گلھ روگ مٹایا، شانت کرایا سینہ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا دان در آئے سچ دینا۔ دروہی خدائے خدائے نبی رسول۔ دروہی چوہاں یاراں در گاہ نہ ہوئے قبول۔ دروہی حضرت پیر دستنگیر پر بھ شبد لگائے ترسوں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا راہ چلائے، بے مکھ گئے بھوں۔ بی پھربان محوان بیدوبی خیر یامبین بی خیر یا اللہ۔ عظمو کستو عجبو اتل ہے یا علی سرب ایس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شبد سروپی جائے پیں۔ امرت ساچا گر در پائیئے۔ پی امرت آتم تر کھا مٹائیئے۔ پر بھ ابناشی سد سدر سنا گائیئے۔ فلک جامہ بھرم بھلیکھ، گر مگھ ہوئے بھل نہ جائیئے۔ پر بھ چکائے ساچا لیکھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ساچے لیکھ لکھائیئے۔ لکھیا لیکھ سدا اٹل۔ سرشٹ سبائی جائے حل۔ پر بھ ابناشی کرائے جل تھل۔ گر سکھ ساچا پر بھ در بیٹھے مل۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس نہ لائے گھڑی پل۔ جوت سروپ پر بھ درس دکھائے۔ پر گٹ جوت ہوئے سہائے۔ سَت سَت سَت پر بھ رہیا سمائے۔ پت پت پت گر سکھ تیری

پربھ ساچا پت رکھائے۔ مت مت مت پربھ ساچی مت وِج تیری دیہے ٹکائے۔ یت یت سوہنگ ساچا یت پربھ آتم واس رکھائے۔ گتِ گتِ مت گتِ پربھ تیری آپ جنائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری آتم امرت میگھ ورسائے۔ ساچا امرت پربھ در پایا۔ پی امرت آتم روگ مٹایا۔ سکھ چو ساچا سکھ نج گھر میں پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ورلے ہر دے وسایا۔ ہر دے وسیا پربھ ابناشی۔ آتم دُبدَا ساری ناسی۔ دیوے درس گھنک پُر واسی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں کرے بند خلاصی۔ پاربرہم تیرا ساچا روپ۔ پاربرہم تیری مہما انوپ۔ پاربرہم جوت سروپی جوت سروپ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نظر نہ آئے کوئی رنگ روپ۔ پربھ ساچے سد ادیسیا۔ پربھ ساچا گر سکھ ساچے وِج سد پرویشیا۔ ساچا پربھ ساچے در کھڑے برہما وشن مہیشیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی لفج کیا بھیسیا۔ جوت سروپی پہریا باند۔ تختوں لاءے راجارانا۔ سنجک ساچا پربھ وِج مات دے لانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلانا۔ بھارت مات پربھ در پکاری۔ لفج چو ہوئے دشٹ دُراچاری۔ دوس رین کرن وکاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ ہنکنک نر او تاری۔ گر پرساد گر در پایا۔ گر پرساد پربھ درس دکھایا۔ گر پرساد پر گٹ جوت پربھ بھوگ لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سادھ سنگت تیرا سوگ مٹایا۔ سادھ سنگت پربھ دے وڈیائی۔ سادھ سنگت پربھ بھئے سہائی۔ سادھ سنگت مُرتی مُرتی دھیان گیان پربھ دوائی۔ سادھ سنگت چرن دھوڑ اشنان پربھ در نہائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سدا سہائی۔ سادھ سنگت پربھ پورن آسا۔ سادھ سنگت گر چرن بھروسا۔ سادھ سنگت ہوئے آتم رہرا سا۔ سادھ سنگت پربھ ساچا سچ رکھے واسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے داسن داسا۔ سادھ سنگت کل پورن بھاگ۔ نہ ہنکنک چرن کل گئے لاگ۔ بے مکھ سوئے گرمکھ ساچے گئے جاگ۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ اپجایا راگ۔ ہوئے سہائی ویلے انت، پربھ ساچا کپڑے واگ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان،

پورن لیکھ لکھائے پہلے ماگھ۔ سوہنگ دیوے ساچا جاپ۔ پربھ مارے گر سکھ تپیو تاپ۔ جنم جنم پربھ اُتارے پاپ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے سہائی آپ۔ مرد دیوا چھیا دیوی جا بسے اسال جوگی کی سرئی۔ گਊ چردی چردی بن میں رہی۔ کرشن گھنیا لکھمی نزاں ساچی دھن اُپجائے دی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلگ انتم سب نشٹ کرئی۔ پربھ ساچے تیرے ساچے بھید۔ ست کا لے ست سفید۔ اُتر پچھم ڈنک سمیت۔ چوڈاں ودیا پربھ اسمیت۔ سوالاں کلا سمر تھ پربھ سدا ابھیت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیرا کوئے نہ پاوے بھیت۔ فلگ جیو بھید نہ جانے۔ جوت سروپ پربھ پچھانے۔ ساچا پربھ سرب سمانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در آئی سادھ سنت پروانے۔ جن بھگتاں پربھ سدا سہائی۔ بنت نوت پربھ آون جاون کھیل رچائی۔ بھگت جناں پربھ ساچا پت، پتا پوت پربھ میل ملائی۔ مائس جنم کل جائے جت، جو جن آئے نہ کنک تیری سرنائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے تیری آتم بو جھ بجھائی۔ گرمگھ ساچے بو جھ بجھئیا۔ پربھ آتم ساچی جوت جلکیا۔ ستیگ ساچی پربھ سوہنگ چلائے نیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ بھگت جناں پیچ رکھئیا۔ بھگت جناں پربھ تارنہارا۔ پربھ ساچے دی ساچی کارا۔ جگو جگ ویچ مات لئے او تارا۔ دشٹ دراچار پربھ ساچا کرے خوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت نزکارا۔ جگو جگ پربھ مات ویچ آئے۔ جوت سروپی جامہ پائے۔ بھگت جناں دی بنت بنائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ ویچ مات پربھ وڈیائے۔ ہنکاریاں پربھ ہنکار گوائے۔ بُنا نیاں سر ہتھ لکائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ ساچی جوت مات پر گٹائے۔ ساچا شبد گر سکھ کمانا۔ مدرا ماس منوں تجانا۔ رنسا رس آتم رس پانا۔ امرت ساچا مگھ چوانا۔ راہ ساچا دس پربھ بھیو چکانا۔ در آئے نس، پربھ دیوے مانا۔ ہوئے جائے وس، سوہنگ شبد جس رسنا گانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے اگیاں اندھیر مٹانا۔ گرچن پریتی ساچا جوگ۔ گرمگھ ساچے آتم رس بھوگ۔ دیوے درس پربھ اموگھ۔ مہاراج شیر سنگھ

گر سکھ تیرے ہر دے وس۔

۱۱ پگلّن ۲۰۰۸ بکرمی میرٹھ چھاونی وہار ہویا

گُنوت گن ساچا جانیا۔ بھگت جناں پربھ آپ چھانیا۔ ساچا دیوے نام ندھانیا۔ آتم توڑے سرب ازھمانیا۔ جگائے جوت وچ دیہہ مہانیا۔ دکھائے درس مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانیا۔ ملیا پربھ آتم سکھ پایا۔ ملیا پربھ دکھ روگ گوایا۔ ملیا پربھ آتم سوگ چکایا۔ ملیا پربھ گر سکھ وچ سیو لگایا۔ ملیا پربھ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دھروں سنجوگ لکھایا۔ ملیا پربھ ساچا گر۔ ملیا پربھ واسی گھنک پر۔ ملیا پربھ گر سکھ دیوے وڈیائی وچ دیوی دیو سر۔ ملیا پربھ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھیا لیکھ پربھ ساچے دھر۔ ملیا پربھ سرب دکھ بھجن۔ ملیا

وشنوں بھگوان، آتم کئے ہوئے روگ۔ ساچا پربھ درس دکھائے۔ بھئے بھیانک ہوئے سہائے۔ گرگھ ساچے لگے نہ تھی دائے۔ رساں جپ پ ایکا اوٹ رکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائے۔ گرگھ ساچے پربھ جوت جگا۔ جھوٹھی دیہی پربھ جائے بھاگ لگا۔ ہوئے ممتا روگ پربھ جائے داغ مٹا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد ہر دے جائے وسا۔ سوہنگ شبد جس جن جانیا۔ ساچا پربھ سست کر مانیا۔ گرگھ ساچا چلے پربھ کے بھانیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس برداھ بال انجانیا۔ کر درس من بھئے اندا۔ آتم اپچے پرماندا۔ گرگھ ساچے پربھ ساچا شبد لکھندا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے درس گئی گھندا۔ گونت گھر گھیر۔ دے درس سانت کرے سریر۔ گرگھ تیری پربھ ساچا کٹے بھیر۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم بخشی چوں بالک ماتا سیر۔ امرت آتم آتم رس۔ ساچا پربھ ہو جائے وس۔ گرچرن پریتی ساچی نیتی ساچا راہ پربھ جائے دس۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،

پربھ جوت نِنجن۔ ملیا پربھ گر سکھ ساچا سمجھن۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے پریتی چرن بخشے ساچا مجن۔ ملیا پربھ دکھ روگ مٹائے۔ ملیا پربھ سرب سوگ چکائے۔ ملیا پربھ درس اموگھ دکھائے۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی بنت بنائے۔ ملیا پربھ سرب کل دھاری۔ ملیا پربھ نہ لکنک نرائن نر او تاری۔ ملیا پربھ جوت نِنجن جوت نِنکاری۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، میل ملائے اپر اپاری۔ ملیا پربھ سرب کا داتا۔ ملیا پربھ سرب گیاتا۔ ملیا پربھ وڈ دانی داتا۔ ملیا پربھ سادھ سنگت سدارنگ راتا۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے چرن لگاتا۔ ملیا پربھ آپ اپر مپر۔ ملیا پربھ سرب ورتنتر۔ ملیا پربھ جن بھگتاں جھگاں جلگنتر۔ ملیا پربھ گر مکھ تیرا بھید جانے انتر۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا منتر۔ ملیا پربھ انتر دھیانا۔ ملیا پربھ سکھڑ سیانا۔ ملیا پربھ گر سکھ دیوے برہم گیانا۔ ملیا پربھ بخشے چرن دھوڑ اشنا۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ ملیا پربھ سچ بھنڈاری۔ ملیا پربھ جوت ادھاری۔ ملیا پربھ آپ نِنکاری۔ ملیا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھاں جائے سچ سواری۔ ملیا پربھ آپ اپنا۔ ملیا میل گر سکھ ساچے رنسا جپنا۔ ملیا پربھ گر مکھ ساچے تیری آتم لاءے تپنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچے دوس رین سد رنسا جپنا۔ رنسا جپ آتم رس مانو۔ پربھ ابناشی کل پچھانو۔ گر چرن سد سد سد قربانو۔ ایکارکھ چرن دھیانو۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سرُوپ سد ویچ سمانو۔ جوت سرُوپ پربھ سد ویچ سمایا۔ بے مکھاں پربھ دس نہ آیا۔ گر مکھ ساچے ساچی بوجھ بجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ دیوے درس آپ رگھائی۔ گر مکھ ساچے ہوئے سہائی۔ مات لوک دیوے وڈیائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی بنت بنائی۔ پربھ ساچا سچ جوت آکارا۔ پربھ ساچا سچ سچ دربارا۔ پربھ ساچا سچ نام بھنڈارا۔ پربھ ساچا سچ جگت ورتارا۔ پربھ ساچا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک لیا او تارا۔ ساچے پربھ ساچی تیری

کارا۔ پربھ ساچا سوہنگ شبد چلائے، جگت کرائے اک اجیارا۔ پربھ ساچا اپنا آپ اپائے، جگت مٹائے سرب دھندوکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کرے پسارا۔ پربھ ساچا سچ کرے پسار۔ پربھ ساچا سچ جوت کرے آکار۔ پربھ ساچا سچ سچ کرے ورتار۔ پربھ ساچا آپ اڈول بیٹھ رہے نِزادھار۔ پربھ ساچا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سدا نِزہار۔ پربھ ساچا سد نِزہاری۔ پربھ ساچا نِزکاری۔ پربھ ساچا جگت کھیل کرے اپر اپاری۔ پربھ ساچا لکھ جیوال کرے خواری۔ آپ اڈول جوت کرشن مُراری۔ پربھ ساچا ہنکاریاں اوتارے آتم سرب نُماری۔ پربھ ساچا گرمگھ ساچے جائے پیچ سواری۔ پربھ ساچا نہ کلناک اوتا نز لکھ آیا جامہ دھاری۔ لکھ پربھ جامہ پائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ سوہنگ ساچا نام چپائے۔ ایکا نام پورن آپ اپنی جوت ٹکائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے سچ رکھائے۔ پربھ ساچا گرسکھ تارے۔ پربھ ساچا سدا بلہارے۔ پربھ ساچا ایکا بخشے چرن پیارے۔ پربھ ساچا جگو جگ ویچ مات لئے اوتارے۔ پربھ ساچا ساچی کل آپ ورتارے۔ پربھ ساچا مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سد نِزہارے۔ پربھ ساچا نِزہار سمایا۔ پربھ ساچا چڑھج کہایا۔ پربھ ساچا اپنے رنگ سدارنگایا۔ پربھ ساچا لکھ جیوال دس نہ آیا۔ پربھ ساچا گرمگھ ساچے بوجھ بُجھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا رہیا چھپایا۔ لکھ جیوال آپ بُھلائے۔ گرمگھ ساچے اپنی بوجھ آپ بُجھائے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت اگن جوت لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد مار سرِشٹ کرائے۔ پربھ ساچا جگ شبد چلایا۔ سوہنگ ساچا بان لگایا۔ گرسکھاں اپنے بھانے میل ملایا۔ بے گھاں انتم کل اپنا مول گوایا۔ گرمگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھایا۔ پربھ ساچا سدا اُدھاری۔ پربھ ساچا وڈ سنساری۔ پربھ ساچا گرمگھ ساچے بھر جائے بھنڈاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کرے اپاری۔ ساچے پربھ اچرج کھیلا۔ گرمگھ کرائے اپنا میلا۔ سادھ سگت چرن لاگ لکھ سہایا ویلا۔ پربھ ساچا مہاراج شیر سنگھ وشنوں

بھگوان، ساچا سمجھن سہیلا۔ پربھ ساچا سچ کر جان۔ گرمگھ ساچے سچ پچھاں۔ ملے وڈیائی ویچ دو جہاں۔ ہوئے سہائی مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان۔ ساچا پربھ ہوئے سہایا۔ ایکا دیوے سرب سرنایا۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ آپ اپنا بھید چکایا۔ گونت گن ندھان، اپنا بھیت چکایا۔ گرمگھ ساچے چٹر سکھڑ سُجان، اپنا درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویچ مات دیا کمایا۔ گرمگھ ساچے ملے بھگوانا۔ گرمگھ ساچے پربھ آتم جوت جگائے مہانا۔ گرمگھ ساچے پربھ ایکا بخشے چرن دھیانا۔ گرمگھ ساچے ساچا پربھ فلیک پچھانا۔ گرمگھ ساچے دیوے درس مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانا۔ گرمگھ ساچے سد رکھے داسا۔ گرمگھ ساچے دیوے درس پربھ ابناشا۔ گرمگھ ساچے مائس جنم ہوئے راسا۔ گرمگھ ساچے سوہنگ جپ سواس سواسا۔ گرمگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے تیرا داسن داسا۔ گرمگھ ساچے سچ سچ گھر پایا۔ گرمگھ ساچے پربھ میل ملایا۔ گرمگھ ساچے پربھ درس دکھایا۔ گرمگھ ساچے پربھ اپنی سرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ گرمگھ پربھ ساچے سرن لگائے۔ گرمگھ پربھ ساچا آن ترائے۔ گرمگھ پربھ ساچا بھئے چکائے۔ گرمگھ پربھ سد رہیا سمائے۔ گرمگھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سرن لگائے۔ گرمکھاں پربھ سدا سمایا۔ گرمکھاں پربھ سوہنگ ساچا راگ اُبجایا۔ گرمکھاں انخد ڈھن پربھ رہیا سنایا۔ گرمکھاں پربھ آتم شن کھول وکھایا۔ گرمکھاں پربھ کل چرن لگایا۔ گرمکھاں پربھ آتم ہنکار وکار گوایا۔ گرمکھاں پربھ ایکا ڈھن شد اُبجایا۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت درس دکھایا۔ گرمکھاں پربھ درس دکھائے۔ گرمکھاں پربھ اگیان اندھیر مٹائے۔ گرمگھ ساچے پربھ آتم ساچی جوت جگائے۔ گرمکھاں پربھ ایکا دُجاء بھو چکائے۔ گرمکھاں پربھ تیجا نین کھول وکھائے۔ گرمکھاں پربھ جوت سروپ سدا سمائے۔ گرمکھاں مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، درس دکھائے۔ گرمکھاں پربھ دیوے آتم دھیرا۔ گرمکھاں پربھ کرے شانت سرپرا۔ گرمکھاں امرت آتم جھرنا جھرے نیرا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم روگ مٹائے پیرا۔ گرمگھ پربھ آتم رنگ مان۔ گرمگھ پربھ ابناشی ساچا

جان۔ گرگھ نہ کنک کل پچھاں۔ گرگھ پربھ جوت سروپی و شنوں بھگوان۔ گرگھ سوہنگ شبد رسانا گان۔ گرگھ ملیا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ گرگھ ساچے گر سیو کمائی۔ گرگھ ساچے پربھ بنائی۔ گرگھ ساچے پربھ بوجھ بمحبائی۔ گرگھ ساچے پربھ دیوے وڈیائی۔ گرگھ ساچے پربھ آتم جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا بخشے چرن پربھ آؤ۔ گرگھ ساچے اپنا بھیو چکاؤ۔ گرگھ ساچے اگیان اندھیر سرب مٹاؤ۔ گرگھ ساچے سادھ سنگت مل جاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دوس رین رین دوس سد رسانا گاؤ۔ گرگھ ساچے پربھ درشن پاؤنا۔ آپ اپنا بھیو چکاؤنا۔ گرگھ ساچے پربھ دسم دوار کھول و کھاؤنا۔ گرگھ ساچے پربھ جوت سروپی درس دے آتم جوت جگاؤنا۔ گرگھ ساچے کر کر پا پربھ پار لنگھاؤنا۔ گرگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویچ لوکمات وڈیاونا۔ گرگھ ساچے ویچ مات وڈیائی۔ گرگھ ساچے پربھ آتم جوت جگائی۔ گرگھ ساچے ایکا دیسے نہ کنک سرنائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائی۔ گرگھ ساچے نہ کنک سرنایا۔ گرگھ ساچے پربھ ساچے سر ہٹھ لکایا۔ پربھ ساچے گر سکھ جوتی میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھید چکایا۔ گرگھ ساچے من سدا انددا۔ گرگھ ساچے آتم اُچے پرمانددا۔ گرگھ ساچے دیوے درس منور مکندا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سدا سدا بخشددا۔ تین لوک پربھ ورتارا۔ تین لوک جوت آکارا۔ تین لوک پربھ پسر پسара۔ تین لوک پربھ ورتارا۔ تین لوک ایک کرائے بے جیکارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے اپارا۔ تین لوک پربھ اپائے۔ تین لوک پربھ سائے۔ تین لوک پربھ جوت جگائے۔ مات لوک ایکا سوہنگ شبد چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ مات لوک پربھ کی جوتی۔ سرشٹ سبائی رہی سوتی۔ گرگھ ساچے پربھ سوہنگ لائے آتم بوتی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت پربھ جگو جگ مات ویچ ہوتی۔ سچکھنڈ پربھ وسے آپ۔ سوہنگ ساچا دیوے جاپ۔ سرب سرشٹ مائی باپ۔ مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب کل درتے آپ۔ سچھنڈ پر بھ کا دوار۔ ایکا جوت جگے اپار۔ جوت سروپ پر بھ نراہار۔ تین لوک کرے آکار۔ سرشٹ سبائی سد رہیا سمار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت ایکنکار۔ سچھنڈ پر بھ جوت اجیاری۔ سچھنڈ ایکا جوت جگے اپاری۔ سچھنڈ ساچا پر بھ درگاہ رکھائے دھام نیاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت جگائے کلنکہ نر نکاری۔ ایکا جوت جگے اڈل۔ ساچا پر بھ جوت سروپی سرب رہیا مول۔ گرمگھ ساچے پر بھ کھولے تیرا نابھ کوں۔ دیوے وڈیائی ویچ مات اپر دھوں۔ جوت پر گٹائے نہ کنک کرشا سوں۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرشٹ سبائی کرے بول۔ سچھنڈ پر بھ سدا پرویشا۔ سچھنڈ پر بھ در کھڑے برہما وشن ہدیشا۔ سچھنڈ کروڑ تیتیس کرے سد ادیسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت جگو جگ کرے مات پر بھ ویسا۔ جوت سروپ پر بھ ویچ آکاشا۔ جوت سروپ سرب ویچ واسا۔ جوت سروپ پر بھ ابناشا۔ جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیری آتم کرے راسا۔ جوت سروپ جوت پر بھ دھارے۔ جوت سروپ سرشٹ سبائی کرے خوارے۔ جوت سروپ ایکا جوت کرے آکارے۔ جوت سروپ نہ کنک نزاں نز او تارے۔ جوت سروپ فلچک اچرج کھیل کرے اپارے۔ فلچک چوکھلے سرب سنسارے۔ مدرا ماس رسن کرن آہارے۔ لکھت لکھائے پار براہم، نام دھرائے دشت دُراچارے۔ ویلے انت دھرم رائے دیوے دُکھ بھارے۔ گرمگھ ساچے تیری رنسا سوہنگ بجے بجے جیکارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تیرا ماں جنم سُدھارے۔ ویچ پاتال پر بھ نین مندھاری۔ باشک تج بیٹھے آپ گردھاری۔ اپر سُتے پئر پساري۔ چھمی جھسے چرن آتم ہوئی ہنکاري۔ جوت سروپ اڈل پر بھ ساچا بچن شبد اچاری۔ جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا جوت پساري۔ چھمی پر بھ چرن سیو کمائے۔ آپ اپنا مان رکھائے۔ آتم ویچ ہنکار وسائے۔ وڈ وڈ سیو میں رہی کمائے۔ پر بھ ابناشی ساچی نیند لیا سوائے۔ جوت سروپی جوت جوتی جوت پر بھ شبد سنائے۔ ایکا بچن پر بھ سنایا۔ پر بھ ابناشی دوس رین سد ایکا رنگ

سماں۔ نہ کلنک سد کھلے نئیں، آلس ندر اگر وہ لاہیا۔ گرگھ ساچے ساک سمجھن سین، پربھ ساچے لیکھ لکھایا۔ سادھ سنگت مل بیٹھے بھائی بھین، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہایا۔ لوک پاتال پربھ تجاء۔ اچرج کھیل کل ورتائے۔ جامہ جوت سروپ وِچ مات دے پائے۔ گلگ جپواں بھرم بھلکھے رہیا بھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ اُنی سو پنجاہ پکری کر پا کر۔ مات لوک نہ کلنک او تار لیا دھر۔ گرگھ ساچے چل آئے ساچے در۔ آتم جھرنا جھرائے پربھ امرت ساچا سر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سنت منی سنگھ لیا ساچا ور۔ سنت منی سنگھ در گھر پایا۔ سُرت شبد پربھ درس دکھایا۔ آپ اپنا بھید گھلایا۔ ایکا راگ ایکا دھن پربھ دئے اُبجا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، باشک تج تج تج، جامہ مات لوک وِچ پایا۔ آیا مات نئیں مُندھاری۔ وڈا آپ وڈ سنساری۔ گلگ مایا پربھ پساري۔ گلگ جپواں آتم ہوئی ہنکاری۔ گرگھ ساچے پربھ آتم کرے اُجیاری۔ دیوے درس پر گٹ جوت پربھ ساچا کرشن مُراری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے تیری جائے چیج سواری۔ باشک تشک پربھ آسن لائے۔ سہنسر مگھ پربھ ابناشی دوس رین رہے رنسا گائے۔ بیٹھ اڈول رہیا جوت سروپ پربھ رگھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات لوک پربھ جامہ پائے۔ سہنسر مگھ باشک پکار۔ ساچا سنگھ پربھ دربار۔ اترے بھلکھ ملے پربھ گردھار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جن بھگتاں پاوے سار۔ مات لوک پربھ جامہ دھاریا۔ ساچی جوت کرے آکاریا۔ بے مکھاں پربھ در ڈرکاریا۔ گر سکھاں پربھ دیوے درس اپاریا۔ کر کر پا پربھ ساچے پار اُتاریا۔ وڈ وڈ دربار نہ کلنک او تاریا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انت نہ پارا داریا۔ پربھ کا انت نہ کوئے جن جانے۔ ساچا پربھ نہ کوئے پچھانے۔ گرگھ ساچے تیرا من مانے۔ گلگ چلے پربھ کے بھانے۔ سوہنگ شبد سد رنسا گانے۔ آتم جائے سرب ایکھمانے۔ ایکا جوت جگے مہانے۔ در آئے ساچے پربھ در گاہ ہوئے پروانے۔ دیئی وڈیائی نہ کلنک جن ہوئے سکھڑ سیانے۔ سہائے تھان بنک پربھ ساچے

چرن لٹکانے۔ ایکا دسائے پربھ ایکا انک، سارے بھیکھ مٹانے۔ سوہنگ وجائے پربھ ساچا ڈنک، پربھ ساچا شبد لکھانے۔ اک کرائے راؤ رنک، تختوں لائے راجے رانے۔ گرسکھ وڈیائے جوں بھگت جنک، پربھ آتم جوت جگائے مہانے۔ شبد سروپی پربھ شبد لگائے تک، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانے۔ جوت سروپ پربھ میل ملائے۔ آپ اپنا برد رکھائے۔ گونت گن ندھان سرب تھاں پربھ ہوئے سہائے۔ وڈ داتا بلی بلوان، آپ اپنا تج رکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرج کھیل کل ورتائے۔ کلنج ویلا انتم انت۔ جوت پر گٹائی پربھ بھگونت۔ گرسکھ چرن لگائے ترائے ورلے سنت۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ بنائے ساچی بنت۔ ویلے انت پربھ بنت بنا۔ سوہنگ شبد پربھ دئے جنا۔ بھگت بھگونت کل میل ملا۔ ونچ سرب جیو جنت پربھ ساچا رہیا سما۔ کوئے نہ پائے پربھ کا انت، کوٹن کوٹ رہے رنسا گا۔ پربھ کی مایا بڑی بے انت، کلنج جیو لئے بھلا۔ کلنج ویلا انتم انت، پربھ ساچا لیکھ جائے لکھا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ساچا کنت، گرمگھ ساچے چرن لئے لگا۔ گرمگھ ساچے پربھ چرن لگائے۔ ساچے مارگ پربھ ساچے لائے۔ آپ اپنا نام جپائے۔ جوت سروپ ونچ رہیا سما۔ اگیان اندر ہیر سرب دئے مٹائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے بھید گھلانے۔ ساچے پربھ سچ بھید گھلانا۔ کلنج جھوٹھا بھیکھ مٹاونا۔ اپنا بھانا آپ ورتاونا۔ بے گھاں در در بھاونا۔ گرسکھاں پربھ چرن لگاونا۔ بے گھاں مدرا ماس پربھ رس چکھاونا۔ گرمگھاں امرت ساچا جام پیاونا۔ بے گھاں سد گربھ واس رکھاونا۔ گرسکھاں پربھ جوتی میل ملاونا۔ بے گھاں پربھ نزک نواس رکھاونا۔ گرمگھ ساچے پربھ سچکھند بھاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا وقت سہاونا۔ وقت سہائے آپ پربھ، کل جوت پر گٹائے۔ وقت سہائے آپ پربھ، گرمگھ ساچے لئے جگائے۔ وقت سہائے آپ پربھ، آپ اپنی بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، کلنج جیو لئے کھپائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سنجگ ساچا جائے لائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ ساچا شبد چلا۔ بنت بنائے آپ پربھ،

چار ورن پربھ سرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا در درسائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا ساچا راہ چلائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے چرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، فلنج ڈھانے۔ بنت بنائے آپ پربھ، فلنج جھوٹھے چوکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، چار گنٹ ہاہا کار کرائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنا بھیو گھلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، دکھی چو سرب بللائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی کل رہیا ورتائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا لیکھ رہیا لکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سنت منی سنگھ شبد سَت ورتائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ستر لکھ پڑھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، فلنج چو بھیو نہ پائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سنگھاسن لئے اٹھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سادھ سنگت سنگ لئے رلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ما جھا دیس چھڈ جائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، بیاسوں پار چرن لکائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سنت منی سنگھ مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا دھام آپ اُبجاۓ۔ بنت بنائے آپ پربھ، لکھت بھوکھت آپ اُبجاۓ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی بو جھ بُجھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی کل ورتائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی جوت پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا دھام سہائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سادھ سنگت در مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا جوت کرے رُشناۓ۔ بنت بنائے آپ پربھ، راؤ رکاں بو جھ بُجھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی جوت کرے رُشناۓ۔ بو جھ بُجھائے آپ پربھ، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی کل آپ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، فلنج جیو سرب بُجھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی جوت آپ پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا بھیو گھلادے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی جوت پر گٹاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، بے گھاں دس نہ آوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، گرسکھاں پربھ سدا سماوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا شبد رانے سنگرُور جناوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی دھن آتم اُبجاوے۔ بنت

بنائے آپ پربھ، سنگھ رُپ ہوئے درس دکھاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، رین سبائی سوان نہ پاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، دیوے دھائی پربھ ابناشی نظری آوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آخرم دکھی ہوئی ورلاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بوجھ بجھاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ہوئے رکھوالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، دین دیالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، گرگھاں دیوے نام سکھالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام سکھالا۔ بنت بنائے آپ پربھ، ہنکار نوارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت چتکارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، دشت سلکھارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ کھنڈالائے دو دھارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ شبد کرائے بے جیکارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان وچ سنسارے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی جوت جگاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، رانا سنگرور پربھ کپڑا اٹھاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی کھچ چرن لیاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا در دربار وساوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، نہ کلکنک نرائن نز جوت سروپی نظری آوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ہنکار نوار درس دکھاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنی سرن لگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچ سادھ سنگت مان دواوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سچ میل ملائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، رانا سنگرور مان گوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنی دیا کمائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا شبد دے اُپجائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنا درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آخرم بھرم سرب مٹائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا کرم وچ مات لکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سچ دھرم دے مارگ پائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ ساچا شبد جنائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی سرن لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا بھید گھلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی سیوا لائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، رانا سنگرور چل حضور پربھ ساچے سیس جھکائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان

جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی جوت جگا۔ بنت بنائے آپ پربھ، رانا سنگرور پربھ چرنی لئے لگا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ شبد پربھ آتم دئے اُبجا۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچا لئے بنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، دیوے وڈیائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، ہوئے سہائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، درگاہ ساچی مان دوائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچے لیکھ پربھ رہیا لکھائی۔ بھگت اپائے آپ پربھ، سنت منی سنگھ لکھیا لیکھ سست ورتائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی جوت کل پرگٹائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، چار گنٹ کرے رُشائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ نام دبّی ودھائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، چار ورن سب رنسا گائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، سرشت سبائی چل آئے پربھ سرنسائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنا رہیا چھپائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کل جوت پرگٹائی۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا آپ اپاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا کارج پربھ آپ کراونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا بھانا کل ورتاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ ساچا شبد چلاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، رانا سنگرور پربھ چرن لگاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا بھیکھ جگت رکھاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سنت منی سنگھ بچن سست کراونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، شبد بھوکھت آپ اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سادھ سنگت پربھ سنگ رلاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ شبد رنسا بجے جیکار کراونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا ساچی دھن اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، گرمگھاں پربھ سُن سادھ گھلاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، سادھ سنگت دوار دسم پربھ گھلاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، ناد دھن اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی آکار وچ دیہہ اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، وچ سنسار سادھ سنگت مان دواونا۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی ساچا دیپک دیہہ جگاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا آپ کل پرگٹاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے چرن لگاؤنا۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا وقت سہائے۔

بنت بنائے آپ پر بھو، سادھ سنگت پر بھ ابناشی رسانا گئے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، اپنی کل آپ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، گر سکھاں جوت جگائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، سادھ سنگت سدا سنگ رہائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ساچا چھتر سیس جھلائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، پنجم ہار گل پہنائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، پنجم پنجم پر بھ سنگ رلائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، چار گنٹ دربان بنائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، پنجواں سر چور جھلائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، اچرج کھیل کل ورتائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ہنکاریاں پر بھ ہنکار گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سد مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، وقت سہیلا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، اچرج کھیل پار برہم کل کھیلا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، سادھ سنگت پر بھ میل ملایا میلا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، سادھ سنگت جنائے دسائے انتم ویلا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا سمجھن سہیلا۔ بنت بنائے آپ پر بھ گر سنگت تارے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ساچی جوت کرے آکارے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ساچا چھتر سیس جھلارے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، دوائے مان سنت منی سنگھ کر پا دھارے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، کرے کرائے جو من بھائے ویچ سرب سنسارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت نِزکارے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، گر سنگت میل ملاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، سادھ سنگت پر بھ ساچے مان رکھاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ساچا دھام اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، کھھیا لیکھ سنت منی سنگھ سَت ویلے انت کل کراونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، لگائی مخ پر بھ ساچا دھام اُبجاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن مستوانے آئے ٹکاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھو، مستوانے چرن ٹکائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، اپنی جوت لئے پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، اپنی کل آپ رہیا ورتائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ایکا جوت ہوئے رُشائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، ساچا بھید دئے گھلائے۔ بنت بنائے آپ پر بھو، رانیاں مہارانیاں مان گوائے۔

بنت بنائے آپ پر بھ، نہانیاں نتانياں سر ہتھ لکائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچا بچن رسن الائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، راجیاں رانیاں دئے سنائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، حکم نامے لئے کڈھائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سنت منی سنگھ جو لیکھ لکھائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، جھوٹھے ٹھوٹھے بھن و کھائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، اپنا بھانا لئے ورتائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپنی جوت پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچا سماں سہاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچا حکم سناؤنا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سب دا مان گواونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچا سچ دربار لگاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچی جوت آکار کر ایکا شبد اپجاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، آپ اپنا بھید گھلاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، پر گٹ جوت نہ کلنک ویچ سکھ سہاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، فلنج چیوال بھرم چکاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، بھرم بھلکیکھا سرب گواونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ایکا ڈنک سچ وجاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، آپ اپنا نام اپجاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سوہنگ شبد چار ورن سناؤنا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، راؤ رنک سب چرن نیاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ایکا انک آپ لکھاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، بھلیاں سچ مارگ لاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ساچا دھام ویچ مات سہاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، مستوانے بھاگ لگاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سنت منی سنگھ تیرا بچن سست سست ورتاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، راؤ رنکاں کپڑ چرن لگاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سر اپنا ہتھ لگاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، ایکا چھتر نہ کلنک سیس جھلاونا۔ مان گوائے سرب پر بھ، ساچی جوت کل پر گٹاونا۔ جوت جگائے آن پر بھ، اپنا بھید گھلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا سماں سہاونا۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سچ دھام اپجاۓ۔ بنت بنائے آپ پر بھ، اپنی جوت ویچ مات پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، سنت منی سنگھ ساچے لیکھ ویچ للاٹ لکھائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، فلنج جھوٹھا بھکیکھ سرب مٹائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، گرگھ ساچے چرنی لئے لگائے۔ بنت بنائے آپ پر بھ، اتم

مٹائے مسائک شیخ اپنی کل ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی جوت دھر۔ بنت بنائے آپ پربھ، مستوانا اُبجاوے ساچا سر۔ بنت بنائے آپ پربھ، مات لوک اُبجاوے ساچا در۔ بنت بنائے آپ پربھ، چار ورن وسائے ایکا گھر۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان نہ لکنک او تار نز۔ بنت بنائے آپ پربھ، جن بھگت اپائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی سر لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، وِچ مات مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنا سر ہتھ لٹکائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، بھگت جناں سد ہوئے سہائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنی سیو لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سادھ سنگت پربھ وِچ رلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچا شبد دئے منائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مدرا ماس سرب تجائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ ساچا نام جپائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ولیے انت ہوئے سہائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، باہوں پکڑ گر سکھ ترائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، درگاہ ساچی مان دوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جنم مرن پربھ گیڑ کٹائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنی جوت ملائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، گرمکھ ساچے ساچے دھام بھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آپ اپنا درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا اپنا بھکھیکھ رکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنا بھیو رکھایا۔ بنت بنائے آپ پربھ، گرمکھ سویا پربھ لئے جگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، کل ساچا کرم کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنے چون لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنے چون لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سچ سچ وِچ دیہہ ورتائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آخر ساچا رنگ چڑھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ہوئے وِچوں بھید چکائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ایکا شبد دھیر رکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، سوہنگ شانت سر پر کرائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، امرت جھرنا نیپر جھرائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آخر امرت ساچا سیر پلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان

اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب دوائے موکھ دوارا۔ مستوانا موکھ دوارا۔ چرن لٹکائے پر بھ گردھار۔ سنت منی سنگھ دیوے تار۔ ویلے انت اپجاوے نہ کنک او تار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی پاوے سار۔ ساچا دھام پر بھ اپجاونا۔ آپ اپنا چرن لٹکاونا۔ سادھ سنگت پر بھ ابناشی سد رسا گاؤنا۔ آتم ترکھ سرب و ناسی، پر بھ ساچا گرسکھ ساچے درشن پاؤنا۔ سوہنگ شبد جپ سواس سواسی، سادھ سنگت پر بھ چرن داسی، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان سچھند نواس رکھاونا۔ مستوانا ساچا دھاما۔ جوت جگائے رمیا راما۔ پر گئے جوت گھنیا شاما۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلے انت پور کرائے کاما۔ مستوانا دھام اپجاانا۔ ساچا سر پر بھ آپ بنانا۔ چار ورن پر بھ اک کرانا۔ ساچی سرن نہ کنک رکھانا۔ اونچ پنج پر بھ بھید مٹانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سست سروور آپ اپانا۔ سستجگ اپچے ساچا سر۔ جوت جگائے ایکا ہر۔ چار ورن دسے ایکا در۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دوائے مان نہ کنک نزاں او تار نز۔ چار ورن ایکا دربار۔ مستوانا وچ سنسار۔ امرت ساچا پر بھ بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پر بھ جائے تار۔ جو جن آئن پر بھ چرن دوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اوچا دسے سستجگ تیرا سست ورتار۔ سستجگ ہووے سست ورتار۔ دھرے جوت نہ کنک نزاں نز او تار۔ جوت نرخجن پر بھ گردھار۔ سچ کھر دسے مستوانا، چار ورن سچھند دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا دیوے سچ نام بھنڈارا۔ سچ مان جگت دوائے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ اٹھسٹھ تیر تھ پر بھ جوت کھچائے۔ گنگا گوداوري کوئی رہن نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپتی کل آپ ورتائے۔ ساچا پر بھ وڈ پر بینا۔ رہن نہ پائے محمدی دینا۔ چار ورن پر بھ ساچے اک کینا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے ساچا امرت درولے گرمگھ پینا۔ دین محمدی سرب مٹائے۔ انتم بیٹھے ساچا نور گوائے۔ وید اتھر بن رہن نہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا اپنی جوت جگائے۔ ویلا گیا وقت چکایا چار یارا۔ لیکھا کیا حساب مکایا سرب گوارا۔ لہنا دیا اپنا آپ گوایا کل

ہوئے خوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان پنچم کرے جگت ورتارا۔ جگت آیا اتحربن وید۔ ٹھجک چونہ پائی بھید۔ سرنشت سبائی ہوئی کھید۔ جوت سروپی جوت پربھ ویچ سنسار سدا ابھید۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے مان گوایا اتحربن وید۔ آیڑا آیا اتحربن اپایا۔ اللہ اللہ ہو نور دھرایا۔ اندھ اندھیر سب جگت کرایا۔ انت اخیر پربھ کل دئے کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے اتحربن مان گوایا۔ وید اتحربن پربھ جگت چلایا۔ عیسیٰ موسیٰ پربھ مات اپایا۔ دین محمدی پربھ آپ اپجایا۔ ٹھجک انتم انت کرن دا پربھ ساچے کھلیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے آیڑا اتحربن وید چکایا۔ آیڑا اتحربن ٹھجک ورتنت۔ بھلانے پربھ بھلے سرب جیو جنت۔ مایا پائی پربھ بے انت۔ پربھ کی مہما بڑی اگنت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ولیے انتکال کل جھوٹھی سرنشت کرے بھسمنت۔ آیڑا اتحربن ہوئے اخیر۔ میٹ مٹائے پربھ پیغمبر اولیئے پیر۔ انتکال کل کوئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگ چوتھے انت کرائے اخیر۔ پربھ ساچا سچ کرم کرائے۔ مات لوک ویچ جوت پر گٹائے۔ جگو جگ انتم جگ آپ کرائے۔ ساچا جگ ساچا پربھ سدا اپجاۓ۔ ویچ مات پربھ ساچی دات اپنا ناوں رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی سد رہیا سمائے۔ مات لوک پربھ جامہ پائے۔ ٹھجک انتم انت کرائے۔ ستمگ ساچی نیپہہ رکھائے۔ سوہنگ ساچا نام پربھ ساچا جھولی پائے۔ ایکا بخشے چرنا دھیان، جو جن رنسنا گائے۔ آتم جوت جگے مہاں، اگیاں اندھیر پربھ دے مٹائے۔ سوہنگ شبد جو جن سُنے کان، سُرت شبد پربھ میل ملائے۔ نہہلکنک چرنا دھوڑ اشنان، گرسکھ ساچا نہائے۔ گرمگھ ورلے ٹھجک ور در ساچا پان، بے مگھ بھرم بھلکھی پربھ سرب بھلانے۔ دھن دھن دھن گرسکھ پربھ چرنی ڈگن آن، ساچی درگاہ پربھ لیکھے لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کل در پچھان بانہوں پکڑ پربھ لئے اٹھائے۔ باہوں پکڑ گرسکھ اٹھایا۔ آپ اپنی سرن لگایا۔ جوت سروپی گرمگھ ساچے پربھ ساچا سدا سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد

انت ہوئے سہایا۔ آد انت پربھ سدا سہائی۔ گرمگھ ساچے پربھ ساچے بنت بنائی۔ گلگ جو بھانڈے کاچے، نہ آئے پربھ سرنائی۔ بے مکھ در آئے ناچے، پربھ ابناشی نظر نہ آئی۔ گرمگھ ساچا سوہنگ ہردے واچے، آتم جوت پربھ کرے رُشائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ تیرا ہوئے سہائی۔ گرمگھ سو جن جس پربھ دیا کمائے۔ گرمگھ سو جن جس پربھ درس دکھائے۔ گرمگھ سو جن جس پربھ ابناشی چرن لگائے۔ گرمگھ سو جن سوہنگ شبد رنسا گائے۔ دھن دھن گرمگھ مہاراج شیر سنگھ سر ہتھ لٹکائے۔ گرمگھاں پربھ تیری اوٹ۔ آتم کڈھے سارے کھوٹ۔ ایکا شبد آتم دھن سوہنگ لگاوے چوٹ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ اُپجاۓ وڈیائے ترائے وچ کوئی کوٹ۔ کوٹن وچ گرمگھ اجیارا۔ لکھائے لیکھ نہ کلنک او تارا۔ سنجگ اُپجاۓ سَت کرے ورتارا۔ بھگت وڈیائے پربھ لیکھ لکھائے اپارا۔ پربھ اپنی سرن لگائے، کرپا کرے آپ گردھارا۔ وچ مات لوک ترائے، جنم نہ پائے دُوجی وارا۔ وچ جوتی میل ملائے، آپ اپنا کرے آکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ اُپجاۓ ساچا سَت پسرا۔ سنجگ ساچے سَت ورتارا۔ سَت سَت ورتائے سَت کرتار۔ یت یت یت ایکا شبد رکھائے ادھار۔ مت مت مت پربھ ساچی مت پائے وچ سنسار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان بے مکھاں کرے خوار۔ سچ سچ پربھ سَت ورتاؤنا۔ ساچا کام ساچے دھام پربھ ابناشی آپ رچاؤنا۔ سوہنگ نام امرت جام پربھ سادھ سنگت پلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورن کرم مستوانے آپ کراؤنا۔ مستوانا پربھ دھام اُپجاۓ۔ راجہ رانے سرن لگائے۔ چار ورن پربھ مان دوائے۔ ایکا آن نہ کلنک رکھائے۔ رانا سنگرور پربھ رنگ رنگ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچا دھام آپ اپائے۔ ساچے دھام پربھ مان دوائے۔ آپ اپنے چرن اٹھائے۔ سادھ سنگت پربھ سنگ رلائے۔ گن ندھان وچ رہیا سمائے۔ نام دی بان پربھ جگت لگائے۔ ساچی آن سوہنگ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سد سنگ سمائے۔ ساچا پربھ سچ کرم کمائے۔ سادھ سنگت سچ شبد هنائے۔ اپنا چرن

پربھ لئے اٹھائے۔ راؤ رنکاں مان گوائے۔ ساچا دھام آپ سہائے۔ سوہنگ نام سرب ورتائے۔ بے بے جیکار سرب کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ساچا ڈنک وجائے۔ ٹلچ ہنتم ہوئے اخیر۔ پربھ ساچا سنگ سادھ سنگت پائے آپ وہیں۔ مستوانا ساچا دھام، امرت کرے ساچا نپر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سستجگ ساچا امرت بر سے جوں بالک ماتا سپر۔ ساچا پربھ سچ فرمادے۔ سادھ سنگت ساری اٹھ دھاوے۔ وڈ وڈ جودھ اپنا کرم آپ کراوے۔ شبد لکھاوے اگادھ بودھ، چیو کوئے بھیونہ پاوے۔ سر شش سبائی پربھ جائے سودھ، شبد سروپی کھیل رچاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سنگ سد سمایا۔ ساچا کرم پربھ آپ کمایا۔ ساچا چرن جمن کنارے پربھ ساچے جاٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، شبد سروپی والی ہند اٹھایا۔ جمن کنارے پربھ چرن ٹکائے۔ راجہ رانیاں مان گوائے۔ درن برن دا بھید چکائے۔ ایکا سیو نہ لکنک دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دلی شہر بھاگ لگائے۔ ساچے پربھ کرم کمایا۔ امرت ورتے ورتائے جو دھروں لکھایا۔ جگو جگ پربھ آپ اپنی بنت بنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلچ اپنا بھید چکایا۔ جمن کنارہ کنارہ جمن۔ جوت جگائے پربھ تین بھون۔ ہر رائے گن چو جانے کوئ۔ بے مکھاں مائس جنم گوایا آون گوئ۔ گرگھاں مان دوایا پربھ سوہنگ شبد چلایا وچ سواس پوئ۔ پرگٹ جوت درس دکھایا، امرت میگھ بر سایا جوں بر کھے سون۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر ساچے مان دوایا، چرن دھوڑ دیوے سچ نوہن۔ ساچا تٹ جمن کنارہ۔ دوا پر دھرے جوت کرش مُرار۔ داس دیو جانکی نند جشودا آر پارا۔ ہنکاریاں پربھ گوائے ہنکار، جگو جگ لوکمات لئے او تارا۔ پربھ ساچے دی ساچی کار۔ پرگٹے جوت کھولے کوٹ در کواڑ۔ ساچا پربھ وچ آیا جمنا دھار۔ اٹھی سُرسی چرن چپنے کرش مُرار۔ جگو جگ پربھ ساچا وچ مات لئے او تار۔ جمن کنارہ پربھ وکھانے۔ ساچا رنگ سدا پربھ مانے۔ آپ اپنے ورتے بھانے۔ چیو جنت کوئی بھید نہ جانے۔ وچ دوا پر پربھ کینے کھیل مہانے۔ جوت

سرپی جوت پر بھ سد و سے بردھاں بال انجانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لکھج چو جن ِ ولا جانے۔ وچ دوا پر پر بھ جوت پر گٹائی۔ رمیا رام گھنئیا شام ناؤں رکھائی۔ ساچا پر بھ اوستھا بال کرے کھیل رگھائی۔ جوت سرپی جوت پر بھ، کوئے چو بھیونہ پائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لکھج جامہ دھار جمن کنارے ساچا دھام دے اپجائی۔ ساچا دھام پر بھ اپجاونا۔ اپنا چرن آپ ٹکاونا۔ سادھ سنگت پر بھ سوہنگ ساچا نام جپاونا۔ پر بھ ساچا در دربار بناونا۔ پر بھ اپنا جوت سرپی تج آپ و کھاونا۔ ایکا در گھر بار، پر بھ ایکا مارگ لوونا۔ ساچا نام سست سست ورتار، پر بھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام جپاونا۔ جمن کنارے پر بھ واسا۔ جوت جگائے پر بھ ابناشا۔ سادھ سنگت پر بھ پورن دیوے دھروسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرشٹ سبائی ویکھے رنگ تماشا۔ سادھ سنگت گر چرن سہائے۔ گر چرن پر بھتی دوس رین کمائے۔ ساچی نیتی آتم پر بھ سدر کھائے۔ لکھج اودھ انکال کل بیتی پر بھ ساچا دئے لکھائے۔ سادھ سنگت سدا جگ جیتی، پر بھ ساچا آس پُجایے۔ ملیا پھل سیو جو کیتی، ساچا نام پر بھ جھولی پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جمن کنارے شبد لکھائے۔ ساچے پر بھ سچ شبد لکھاونا۔ والی ہند پکڑ اٹھاونا۔ وڈ وڈ پر بھ مر گند اپنا تج آپ و کھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سرپی درس دکھاونا۔ جاگے بھاگ لکھج سوئے۔ ساچی جوت پر بھ جگت بلوئے۔ ستر ساچا نہ بھکھے کوئی۔ اگیان اندھیر رہے نہ کوئی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، تُدھ جیوڈ اور نہ کوئی۔ ساچی جوت کرے پر کاش۔ اگیان اندھیر جائے وناس۔ آتم ڈکھ بھکھ پر بھ کینے ناس۔ ساچا پر بھ سدر کھے واس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم کرائے راس۔

۸ چیت ۲۰۰۹ پکرمی پورن سِنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال ضلع امرتسر

گر سِنگھ ساچے پربھ چرن ٹیک۔ پربھ ساچا کرے بُدھ بیک۔ نِرمل جوت جگائے ایک۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، ساچی رکھاوے چرن ٹیک۔ چرن ٹیک گر سِنگھ رکھائے۔ پربھ ابناشی بنت بنائے۔ مات لوک پربھ ساچا دیوے وڈیاۓ۔ چو جنت گر سِنگھ ساچے تیرا نام رنسا گائے۔ ساچا پربھ ابناشی بیٹھ اکنت تیرے لیکھ لکھائے۔ جوت سروپی پربھ ساچا کنت، گر سِنگھ بھل نہ جائے۔ پربھ ساچا سدا بے انت، سد اپنے رنگ سمائے۔ گر مگھ ڈر لے پربھ بنائے سنت، ساچی دھن اُپجاۓ۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، ایکا بخششے چرن سرنائے۔ جس جن بخششے چرن سرنا۔ گر مگھ ساچے پربھ چرن ترنا۔ نہ کلناک جوت میل کر گر سِنگھ گر اک کرنا۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، فلچ کھیل کر جوت جگائے چار ورنا۔ ورن چار پربھ مان دوئیا۔ سوہنگ چڑھائے ساچی نئیا۔ بے بے جیکار بنائے ساچی نئیا۔ ایکا ایکنکار پت آپ اکھوئیا۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھیو کھلائیا۔ بھیت گھلائے آپ پربھ، اپنی بنت بنا۔ بھیت گھلائے آپ پربھ، وِچ مات جوت پر گٹا۔ بھیت گھلائے آپ پربھ، فلچ جیاں دیوے مان گوا۔ بنت بنائے آپ پربھ، گر سِنگھ سوئے لئے آپ جگا۔ بھیت گھلائے آپ پربھ، مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ڈنک وجا۔ سوہنگ ڈنک چار گنٹ جائے وِچ۔ شیر شیر شیر سِنگھ جائے کج۔ وید پُران قُرآن انجلی شاستر چھ وچوں مات جائے بھج۔ سوہنگ شبد پائے آن سادھ سنگت رکھائے رج۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، چرن آئے جن سیس جھکائے پردے لئے کج۔ کھانی بانی نہ ہوئے سہائے۔ نہ کلناک کل جوت پر گٹائے۔ وڈ وڈ پربھ اپنے بھانے رہیا سمائے۔ تٹ تیر تھ کوئی سار نہ پائے۔ ویلے انت کل نہ کوئے ہوئے سہائے۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، سرب مان گوائے۔ مان گوائے سرب آن۔ چار یاراں سنگ محمد جو پربھ پائی آن۔ ایکا شبد نہ کلناک سوہنگ لایا باں۔ مهاراج شیر سِنگھ وشنوں بھگوان، سرب گوائے

مان۔ پربھ ساچا کل بنت بنوے۔ بن پت پوت اپجاوے۔ کواری مریا نام لکھاوے۔ یسو کرستی جگت اپاوے۔ فلک الٰہی بنت بنوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ولیے انت جوت انجیل کچھ لکھاوے۔ ساچا نام دھرے گر منتر۔ سوہنگ شبد سرب بھسمنتر۔ رنسا سواس چلائے پربھ ایکا ستتر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چار ورن سوہنگ دیوے ساچا گر منتر۔ ساچا نام جو جن درڑاوے۔ پربھ ابناشی رنسا گاوے۔ نج گھر واسی نج ماہ پاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی سد وچ سماوے۔ اپنا آپ پربھ رہیا چھپائے۔ بے مکھاں پربھ دس نہ آئے۔ گر مکھاں پربھ بوجھ بجھائے۔ سوہنگ شبد گیان دے، پربھ ساچا سرن لگائے۔ ایکا نام جگت ندھان دے، پربھ بھلیاں مارگ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا نام دھراۓ۔ ساچا نام جگت دھراۓ۔ ہنسا او تار جگت پربھ اکھاوے۔ موہنی روپ پربھ لیا وٹائے۔ شو شنبھو پربھ دے بھلاۓ۔ آکار وکار پربھ ردے وسائے۔ گن ندھان چتر سُجان شو جائے مان گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ موہنی روپ پربھ بنایا۔ ویکھ شو آتم ڈلایا۔ کام ہنکار سدھ بھلایا۔ جوت سروپی جوت پربھ کسے ہتھ نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جلو جلک سب دا مان گوایا۔ چچ پربھ چچ دربار۔ ساچی جوت دھرے وچ سنسار۔ دیونہار اک داتار۔ منگن کھڑے کوٹ دوار۔ ایکا شبد پربھ رکھاوے ادھار۔ پرگٹ جوت جوت سروپ، ساچا جوت کرے آکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ لکنک نز او تار۔ ساچا در بھگت بھنڈار۔ دیوے پربھ اگم اپار۔ اگم اپار گر سکھ ساچا جائے تار۔ ہردے وسے کرشن مُرار۔ لوکمات نہ ہووے کسے ڈر۔ رکھے ہتھ سر آپ گر دھار۔ کل جیو اپنا کیا لین بھر، مدرا ماس کرن آہار۔ گر مکھ ساچا پربھ چرن لاگ جائے تر، سوہنگ شبد گائے رسن اپار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی کرے پسار۔ جوت سروپ پربھ پر کاشے۔ آتم اندھیر سرب وناسے۔ ساچا پربھ رکھے چچ گھر واسے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے جپائے سواس

سواسے۔ سوہنگ شبد بلى بلوان۔ بخشے گر مکھ ساچا پربھ وشنوں بھگوان۔ جو جن رسانا چې آتم جوت جگے مہان۔ کر درس جوت سروپ مہاراج شیر سنگھ گن ندھان۔ گونت نه جیو وچارے۔ جوت سروپ ویچ سنسارے۔ فلچ چیو انتقال ہوئے اندھ اندھیارے۔ بے مکھ سوئے لمبے پیر پسارے۔ مائس جنم گئے کل ہارے۔ دو جہانی ہوئے خوارے۔ گر سکھ جن ساچا ہوئے۔ بن پربھ اور نہ دیسے کوئی۔ پربھ چرن لاغ جنم جنم دی میل دھوئی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دھاگے لئے پروئی۔ سوہنگ ساچا نام اُپجايا۔ سنجگ ساچا مارگ لايا۔ فلچ جھوٹھا بھیکھ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، راؤ رنکاں اک کرايا۔ سنجگ ساچا مارگ لائے۔ جوت سروپی ساچی جوت ویچ مات جگائے۔ ایکا شبد ایکا راگ پربھ ایکا ڈھن اُپجايے۔ ساچا نام چار گفت پربھ سوہنگ ڈنک وجائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، راؤ رنک اک کرايے۔ ساچا پربھ کل ورتائے۔ ساچی جوت ویچ مات پر گٹائے۔ پون پوت پربھ شبد الائے۔ گر مکھ ساچے پربھ ِردے وسائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ہوئے سہائے۔ سوہنگ ساچا سچ گھر پایا۔ ساچا پربھ رسانا الایا۔ ویچ مات پون سمایا۔ چار گفت پربھ ساچے ایکا ڈنک وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ماندوايا۔ سوہنگ شبد پربھ کی ڈھن۔ جن ِرلا جانے مانے رکھ مُن۔ پورن پربھ پچھانے جیو آتم کھلے ہُن۔ فلچ جیو ہوئے انجانے، پربھ کھپائے انتقال کل چُن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رنکاں لئے پکار ہُن۔ ساچا پربھ سُنے پکارا۔ مات لوک لئے او تارا۔ ایکا جوت جگے نہ کنک او تارا۔ سر شٹ سبائی ہوئے خوارا۔ بے مکھاں آتم پربھ لائے کھنڈا دو دھارا۔ گر مکھ ساچے رنگ چڑھائے پربھ سوہنگ اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ اگم اپارا۔ سچ گر سچ دربار۔ بھگت جناں پربھ تارنہار۔ فلچ بیڑا کریا پار۔ جو جن آئے پربھ چرن دوار۔ سوہنگ شبد پربھ دیوے نام ادھار۔ رسانا جپ جپ چو آتم کرے اجیار۔ ساچا نام امرت رس پیو، ویلے انت پاوے موکھ دوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ ساچے مان رکھائے ویچ سنسار۔

وچ جگت پر بھ مان دوائے۔ پر بھ ساچا مِنگتِ جس جن جنائے۔ بے مجھ چو کوئی بھیو نہ پائے۔ گرمگھ ساچے سُبھل ہوئے در سیو، در آئے سپیس جھکائے۔ دیوے درس پر بھ الکھ ابھیو، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچی جوت پر گٹائے۔ کرپا کرے آپ گردھارا۔ ساچی جوت کرے آکارا۔ جوت سروپ پر بھ اگم اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نرائی نر او تارا۔ نرائی نر جگت پت آیا۔ جوت سروپی کھیل رچایا۔ ایکا بھیو پر بھ آپ کھلایا۔ گرمگھاں پر بھ مان دوایا۔ بے مکھاں گوڑھی نیند پر بھ سوایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جامہ گھنک پُری وِچ پایا۔ جوت سروپی جامہ دھار۔ اچرچ کھیل کرے کرتار۔ ساچا پر بھ نستے پکار۔ ایکا شبد دیوے ادھار۔ آخر جوت جگے اپار۔ انخد شبد اُتچ دھنکار۔ امرت آخر بر کھے پر بھ کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی جانے سار۔ سرب جناں پر بھ آپے جانے۔ اپنا رنگ آپ پر بھ مانے۔ ٹھج چو ہوئے انجانے۔ جوت سروپ نہ پر بھ پچھانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انٹکال کل میٹ وکھانے۔ کل کل ہوئے انت۔ مایا پر بھ پائے بے انت۔ سرب بھکیکھ مٹائے سرب جیو جنت۔ بیٹھا اڈول پر بھ اکنت۔

گرمگھ ساچے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بنائے ساچے سنت۔ آخر ساچی جوت جگائی۔ سُرت شبد پر بھ میل ملائی۔ ساچے پر بھ دیا کمائی۔ سوہنگ ساچا نام گرمگھاں جھولی پائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آخر دیوے جوت سوائی۔ آخر جوت کرے اجیار۔ سوہنگ دیوے نام ادھار۔ ایکا رنگ وسے کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سَت پُر کھاں لاوے پار۔ سَت پُر کھ سَت کر جان۔ ساچا پر بھ سد رنگ مان۔ دیوے درس پر بھ پدھنان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے مکھاں سوہنگ شبد مارے بان۔ سوہنگ شبد پر بھ چلایا۔ ٹھج جھوٹھا بھکیکھ مٹایا۔ ٹھج ساچا لیکھ چکایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جوت پر گٹایا۔ ایکا جوت اک آکارا۔ ایکا بنک اک دوارا۔ جگو جگ پر بھ مات لئے او تارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نرائی نر او تارا۔ سُتگر ساچا دیا کمائے۔ وچھڑیاں کل

میل ملائے۔ رُکھڑیاں پر بھ لئے منائے۔ بُھکھڑیاں پر بھ بُھکھ گوائے۔ دُکھڑیاں پر بھ دُکھ مٹائے۔ رُکھڑیاں پر بھ امرت میگھ بر سائے۔ سُکھڑیاں پر بھ مات ہرا کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم ساچی جوت جگائے۔ گرگھ سویا پر بھ ساچا جاگا۔ انحد شبد اپجاوے راگا۔ کھلے سُن پر بھ چرنی لاگا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم میل گوائے داغا۔ دُکھیا چپو در بللاۓ۔ ساچا پر بھ دیا کمائے۔ کرپا کرے آپ رگھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ سرن آئے جو جن سرنایا۔ پر بھ ساچے دامان رکھایا۔ آتم اذہمان سرب گوایا۔ ایکا دھیان گرچن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در گھر آئے سر ہتھ ٹکایا۔ جو جن آئے گرچن دربارے۔ کرپا کرے پر بھ گردھارے۔ روگ سوگ پر بھ آپ نوارے۔ درس اموگھ دیوے گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کرے آپ پار اُتارے۔ کر کرپا پار اُتاریا۔ نزدھناء پر بھ کاج سواریا۔ سردھناء پر بھ آس پُجاريا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کرے آپ کرتاریا۔ نزدھناء پر بھ سردھا پور۔ ساچا پر بھ سدا حضور۔ آتم بخشے ساچا نور۔ سوہنگ دیوے ساچی ٹور۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، خالی بھانڈے کرے بھرپور۔ پورن پر بھ پورن آسا۔ ساچا پر بھ سچ بھرواسا۔ چرن پریتی ساچی رہر اسا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرے بند خلاصا۔ گرگھاں کرے بند خلاصی۔ گلوں کٹے جم کی پھاسی۔ جگت مکت کرائے داسی۔ دیوے مان گھنک پُر واسی۔ گلچ پر گئے جوت ابناشی۔ گلچ مایا در تو ناسی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب گھٹ داسی۔ سرب گھٹا پر بھ آپے جانے۔ بھگت جناں پر بھ برد رکھانے۔ در گھر ساچے دیوے مانے۔ ساچی جوت جگے مہانے۔ گرگھ ورلا پر بھ رنگ مانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں دی آپے جانے۔ سرب جناں پر بھ جانہمار۔ آتم وسے پر بھ گردھار۔ دس نہ آئے گلچ چپو گوار۔ گرگھاں جوت آتم کرے اُجیار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے کھول دیوے در دوار۔ دسم دوار پر بھ آپ کھلائے۔ سُرت شبد پر بھ میل ملائے۔ آتم

ترے کٹی کھول وکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچی دھن اپجاوے آتم اندر۔ جھوٹھی کایا ساچا مندر۔ گرگھ ساچے کھلا جندرا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی وسے اندر۔ گر سکھ منگ درس دان۔ دیوے درس و شنوں بھگوان۔ سوہنگ نام دیوے بیان۔ رسا جپ جپ چو آتم جوت جگے مہان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی میل ملان۔ جوت سروپی میل ملاوے۔ آپ اپنا آپ پر گٹاوے۔ آتم بھجھی دیپک پھیر جگاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے درس دکھاوے۔ درس دکھائے دیاوند۔ آتم اپجاوے پرمانند۔ گرگھ کٹائے دکھ بند بند۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے دھیر دھرائے، جوں سیتلتا چند۔ ساچا گر ساتک ست۔ گرگھ ساچے ساچی مت۔ پربھ ابناشی جانے آپ مت گت۔ سوہنگ شبد رکھاوے دیہہ ساچا یت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے رکھے تیری پت۔ پت پرمیشور دیا کمائے۔ آپ اپنے چرن لگائے۔ اگیان اندر ہیر سرب مٹائے۔ جوت سروپی درس دکھائے۔ ایکا جوت دے ٹکائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے دیا کمائے۔ دیوے درس الکھ ابھیوا۔ آپ اپنی لاوے سیوا۔ سوہنگ دیوے آتم ساچا میوا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ وڈیائی وڈ دیوی دیو۔ سُرتی دیوے سُرت دھیانا۔ آتم دیوے برہم گیانا۔ سوہنگ اپجاوے شناوے شبد مہانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ گن ندھانا۔ کرپا کرے پربھ اپارا۔ سوہنگ شبد اپچے دھنکارا۔ کھول دیوے پربھ دسم دوارا۔ امرت جھرنا جھرے اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس جوت سروپ نرادھارا۔ ساچا پربھ نراہار سمائے۔ ساچا پربھ نزوئر اکھوائے۔ ساچا پربھ گرگھاں سد دیا کمائے۔ ساچا پربھ دیوے وڈیائی ہوئے نہما جو درتے آئے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ بن باٹی بن تیل ویچ دیہہ کرے رُشائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا دیوے جنائے۔ آپ اپنا جن جناوے۔ جوت سروپی درس دکھاوے۔ باہوں کپڑ پربھ آپ اٹھاوے۔ گرگھ ساچے مہاراج

شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ولیے انتکال کل چرن لگاوے۔ انتکال فلنج کرانا۔ بے مکھ جیوال پر بھ سرب مٹانا۔ گرمکھ ساپے ساچی درگاہ مان دوانا۔ سادھ سنگت انتکال پر بھ سر ہتھ ٹکانا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچھند نواس رکھانا۔ درگاہ ساچی مان دوائے۔ درگھر ساپے لئے بھائے۔ جوت جوت میل کر، لکھ چڑا سی گیڑ کٹائے۔ پار برہم اچرن کھیل کرائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساپے لئے ترائے۔ تار نہار آپ داتار۔ فلنج بیڑا کیا پار۔ دیوے درس پر بھ اپار۔ پکڑ لیاوے چرن دوار۔ کرپا کرے بھگت ادھار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم جوت جگائے اپار۔ آتم جوت ہوئے پر کاش۔ آتم اندر ہیر جائے وناس۔ سوہنگ اُبچے سواں سواں۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سد رکھے ویچ واس۔ سوہنگ تیری بجے بجے جیکار۔ چار گنٹ ورتے ویچ سنسار۔ چار ورن ایکا دسے نہ کلنک تیرا دربار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مات جوت کرے آکار۔ ایکا در دربار رکھایا۔ چار ورن پر بھ مان دوایا۔ اُوچ پیچ سرب بھیکھ مٹایا۔ راؤ رنک اک کر بھایا۔ راجا رانا تختوں لاہیا۔ سوہنگ بان شبد چلایا۔ فلنج انتم پر گٹ جوت نہ کلنک کل کرم کمایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا ڈنک وجایا۔ سوہنگ شبد وچے ڈنک۔ اک کرائے راؤ رنک۔ پر گٹ جوت سہائے تھان بنک۔ جوت سروپی پر گٹ جوت دیوے درس واسی پڑی گھنک۔ گھنک پڑی پر بھ جامہ پایا۔ اپنا آپ پر بھ آپ چھپایا۔ گرمکھ ورلے پر بھ سیو لوگایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ ساپے درس دکھایا۔ گر درس یکھے گر در آئے۔ آتم ترکھا سرب مٹائے۔ بجانند نج ماہ پچائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ جگے جوت کدے بُجھ نہ جائے۔ سوہنگ شبد رسن سواں چلائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سد آتم واس رکھائے۔

۱۵ چیت ۲۰۰۹ بکرمی ماتا بشن کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال

بنت بنائے آپ پربھ، اپنی جوت پر گٹائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، گر سکھ ساچے لئے جگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ویچ چرن لئے لگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آتم اندھیر دئے گوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی جوت دے جگائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی دیا کمائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، گر مگھ ساچے بھر کپاٹ گھلائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، ساچی جوت کرے رُشائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، آتم جھرنا دے جھڑائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مگھ امرت دئے چوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جوت سروپی درس دکھاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، انخد ساچی دھن اُبجاوے۔ بنت بنائے آپ پربھ، انخد ساچا راگ اُبجاوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی جوت آپ پر گٹاؤے۔ ساچے پربھ بنت بنائی۔ آپ اپنی جوت پر گٹائی۔ بے مگھ آتم اندھیر رکھائی۔ گر مگھ ساچے بو جھ بُجھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دات جھولی پائی۔ سوہنگ ایکا بھگت ادھار۔ سُتھگ ساچا اک رکھائے شبد سنسار۔ بیٹھا اڈول ویچ چو جنت گر مگھ ورلا پاوے سار۔ ساچا پربھ ایکا دیوے چرن پیار۔ مات لوک ملے وڈیائی، آتم اُبچے ساچی دھنکار۔ دوس رین پربھ ایکا شبد چلاوے، بھگت ادھار۔ پربھ ساچا سچ میل ملاوے، سد بخشناہار آپ داتار۔ بُھلیاں پربھ مارگ پاوے، کرے کراوے کراونہار۔ ٹکچ چو بھیونہ پائے، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناب دی پاوے سار۔ گر مگھ ساچے بو جھ بُجھائے۔ آپ اپنا بھیو گھلائے۔ ایکارنگ گر سکھ آتم لائے۔ سوہنگ شبد پربھ جھولی پائے۔ دوس رین رنسا گائے۔ انتکال کل نہ لگے تھی دائے۔ مات لوک آئے بھگونت، سُتھگ ساچا راہ چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ ٹکچ انتم کھیل رچاؤنا۔ بے مگھاں نشت کراونا۔ سوہنگ کھنڈا پربھ اٹھاؤنا۔ سُتھگ ساچا مارگ لاونا۔ ایکا اینکار نام ایک دھراونا۔ سرب

سہائے تھاں بنک، چار ورن اک کراۓ راؤ رنک، اُوچ پیچ دا بھیو مٹاونا۔ سوہنگ وجاوے ساچا ڈنک، چار گنٹ بجے بجے جیکار کراونا۔ گر سکھ ادھارے جوں تریتا جنک، جوت سروپی آتم جوت جگاونا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ گھنک پری ویچ پاونا۔ گلچنگ انتم انت کرا کے۔ اپنی کل آپ ورتا کے۔ جو ٹھہ جھوٹھ سب نشٹ کرا کے۔ تٹ تیر تھ سب نام مٹا کے۔ کھانی بانی گنگ پاتالی ایکا جوت لکا کے۔ سوہنگ ساچا شبد ویچ مات چلا کے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گلچنگ تیرا انت کرا کے۔ وید اتھربن جائے مٹا۔ اللہ اللہ ہو جوت کھچا۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی کوئی دیسے نہ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلاوے سبزی تھاں۔ چار گنٹ بجے بجے جیکار سوہنگ شبد ورتے ویچ سنسار۔ سنجگ مات لوک لئے او تار۔ سچ سچ پر بھ بھرے بھندار۔ گلچنگ چیو مور کھ مگدھ گوار۔ مهاراج شیر سنگھ سنگر ساچا سوہنگ مارے مار۔ لیکھ لکھائے پر بھ الکھ الیکھا۔ در آئے پر بھ مان گوائے کلڑھے بھرم بھلکھا۔ در آئے پر بھ درشنا پائے، گر مگھ ساچے پر بھ نیتر پیکھا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان شبد لکھائے، میٹ وکھائے مستک لکھی جو ریکھا۔ ساچے پر بھ سچ وڈیائی۔ بھگلتن ہوئے آپ سہائی۔ رنکاں سر پر بھ ہتھ ٹکائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت نر نجن مات پر گٹائی۔ ساچا کرم پر بھ کمائی۔ سادھ سنگت بھیو گھلائی۔ ایکا دو جا کوئے رہن نہ پائی۔ ایکا اینکار ایکا نام دھرائی۔ ایکا ورتے ویچ سنسار، ورن برن پر بھ بھیو مٹائی۔ سادھ سنگت در اُترے پار، جو چل آئے سرنائی۔ گر چرن چکھے ہر کا دوار، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان پورن آس کرائی۔ گر چرن ہر کا دوار، بھگلت جناں پر بھ پر کھے نیتی۔ دیوے درس اگم اپار، گر مگھ ساچے پر بھ کایا سپیتل کیتی۔ ہوئے مارے وچوں ہنکار، بے مگھ پائیں اپنی کیتی۔ مدرا ماس کرن آہار، انتکال کل جائے اؤدھ سی بیتی۔ مهاراج شیر سنگھ پر گٹ ہوئے چٹے اسو اسوار، جگو جگ پر بھ ساچے دی ساچی ریتی۔ چٹے اسو پر بھ پر گٹ ہوئے۔ رانا سنگرور پر بھ چرن بلوئے۔ ہوئے پر کاش ترے لوئے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا دسا ساچا در، دوسرنا ہی کوئی۔

مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بے بے جیکار ہوئے تین لوئے۔ ساچا پربھ درس دکھائے۔ راؤ رنک پربھ چرن لگائے۔ پار اتار پربھ وچ سیوا لائے۔ وچ سنسار مان رکھائے۔ شبد ادھار مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آتم شانت کرائے۔ ساچے پربھ ساچی کارا۔ جوت سروپی ورتے وچ سنسارا۔ ساچا پربھ دیوے درس جوت سروپ اگم اپارا۔ ساچا پربھ امرت آتم برس، ساچا دیوے موکھ دوارا۔ ساچا پربھ آتم مٹائے ساری حرص، جو جن آئے چرن دوارا۔ ساچا پربھ دکھیاں بھکھیاں کل دکھ بھکھ انت پربھ روگ نوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ سوہنگ نام گر در پایا۔ بھانڈا بھرم بھن و کھایا۔ ساچا کرم گر در لکھایا۔ ماس جنم لیکھے لایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در آئے درشنا پایا۔ کر درس آتم رس مان۔ آتم اُبجے شکھ مہان۔ سوہنگ دیوے پربھ ساچا دان۔ گنونت آپ بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جیباں دا جانی جان۔ آپ جانے آپ و کھانے۔ آپ چلاۓ اپنے بھانے۔ پکڑ اُٹھائے راجے رانے۔ راؤ رنک اک پربھ کرانے۔ اوچ پیچ دا بھرم مٹانے۔ سنتگ ساچے چو اپانے۔ سادھ سنگت پربھ میل ملانے۔ آتم برہم گیان دوانے۔ جوت پرکاش ہوئے مہانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی گت مت آپے جانے۔ اپنا کیا آپے جانے۔ چو جنت نہ کوئے پچھانے۔ جگو جگ بھلے چو انجانے۔ سوہنگ شبد پربھ ماریا بانے۔ تختوں لاہے راجے رانے۔ چرنی ڈگن ہوئے نمانے۔ مستوانے پربھ ساچے چرن لگانے۔ دوس چالی پربھ جگت لیکھ لکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سب دے مان گوانے۔ مستوانے چرن لگائے۔ ہنکاریاں پربھ ہنکار گوائے۔ کر خوار پربھ سرن لگائے۔ دیوے تار جو جن چرنی سیس جھکائے۔ اُترے پار جو جن سوہنگ رسانا گائے۔ جنم نہ پاوے دوجی وار، نہ کلنک سر ہتھ ٹکائے۔ بھگت و چھل آپ گردھار، مات لوک پربھ جوت جگائے۔ سچ سچ ورتے وچ سنسار، سنتگر ساچا مارگ لائے۔ بے گھاں نہ دیسے اُرار پار، پربھ وچ منجدھار ڈبائے۔ نہ کلنک چرن ڈگے جو نزار، پربھ جوتی میل ملائے۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنُوں بھگوان، ویلے انت ہوئے سہائے۔ ساچی سیو جس جن کمائی۔ دیوے درس آپ رگھرائی۔ جم دوت کوئی نیڑنہ آئی۔ وِچ بیان پر بھ لئے بٹھائی۔ سچھند پربھ دے پُچائی۔ جوت سروپی پربھ جوت جگائی۔ ایکا جوت ہوئے رُشائی۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملائی۔ درگھر ساچا جس جن پایا۔ جوت سروپی میل ملایا۔ آوے نہ جاوے جائے نہ آئے پربھ اپنے رنگ سمایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سچھند نواس رکھایا۔ سچھند نواس رکھاوے۔ آپ اپنا بھیو گھلاوے۔ ایکا جوت جگو جگ وِچ مات پر گھلاوے۔ گرمکھ ساچے پربھ ساچی گوت بناؤے۔ بے گھ آئن جائے در روت، من وِچ ہنکار رکھاوے۔ گرمکھاں پربھ کھول سوت، دُرمت میل آپ دھواوے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملاؤے۔ ساچے پربھ دیا کما۔ اپنی سرن لئے لگا۔ سنجھ سوہنگ راگ پربھ دے چلا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سوہنگ شبد جگت جائے دھرا۔ سوہنگ شبد پربھ جگت چلاونا۔ چار ورن پربھ رنسا گاؤنا۔ ورن برن پربھ اک کراونا۔ اُوچ پیچ پربھ سرن لگاؤنا۔ راؤ اُمراو پربھ نشت کراونا۔ نمانیاں ننانیاں پربھ چرن لگاؤنا۔ چڑھر سیانیاں پربھ سرت شبد جگاؤنا۔ بردھ جوان انجانیاں پربھ ایکا شبد وساونا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، سادھ سنگت سر ہتھ لگاؤنا۔ پورے گر چرن بلہار۔ باہوں پکڑ پربھ جائے تار۔ ایکا بخشے چرن پیار۔ ساچی جوت دیوے ادھار۔ گرمکھ ساچے کرم وچار۔ جوت سروپی جوت پربھ کرے کھیل اپار۔ بے گھاں آتم نہ دیسے ویلے انت کرے خوار۔ گرمکھاں پربھ جوت سروپ دیوے درس آتم کرے اجیار۔ سوہنگ شبد چار گنٹ پربھ کرائے بے جیکار۔ سادھ سنگت پربھ در سہائے، دوئے جوڑ کرن نمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، پورن نز او تار۔ نز او تار بنت بناؤے۔ راؤ رنکاں سرن لگاؤے۔ سادھ سنگت پربھ حکم سناؤے۔ اپنے بھانے وِچ چلاوے۔ رانا سنگرود سنگ رلاوے۔ جمن کنارے پربھ ڈیرہ لاوے۔ گیانیاں دھیانیاں پربھ شبد دھن اپجاوے۔ چرن دھوڑ اشنانیاں پربھ چرن سیو لگاؤے۔ پربھ توڑے مان انکھمانیاں، نہ کلکنک

جوت پر گٹاؤے۔ سوہنگ شبد دیوے ساچی بانیاں، سُتھگ ساچا راہ بتاوے۔ پر گئے جوت والی دو جهانیا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلاوے۔ ساچی جوت پر بھ جگا کے۔ وڈ داتا وڈ جودھا وڈ سورپیر بنے اپنا آپ اپا کے۔ سوہنگ شبد چلاوے تیر، رنسا پر بھ الا کے۔ بے گھاں پائے وہیں، گرمکھاں جائے دھیر دھرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنا بھیو جائے آپ گھلا کے۔ اپنا بھیو آپ گھلائے۔ راجہ رانے پر بھ سرن لگائے۔ ہرن پھرن سرب گھلائے۔ والی ہند پر بھ دیا کمائے۔ سوہنگ شبد سواس چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ ساچے پر بھ ساچی کارا۔ ساچا ورتے جگت وہارا۔ پر بھ ساچا کرے رنگ اپارا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت دیوے درس جائے دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی ہند جوت جگائے پر گٹائے ویچ جھوٹھے دیہہ منارا۔ والی ہند پر بھ درس دکھائے۔ سُرپت راجا اند پر بھ چرن بھائے۔ وڈا آپ مر گند اپنے رنگ رنگائے۔ پکڑ والی ہند پر بھ سرن لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ ساچے پر بھ سچ کارج کرنا۔ ساچے پر بھ سریش سبائی ورنا۔ ساچے پر بھ سوہنگ ساچا ناؤں ویچ مات دے دھرنا۔ ساچے پر بھ راؤ رنک اک کرنا۔ ساچا پر بھ بھید مٹائے ورنا برنا۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی ہند لگائے سرننا۔ والی ہند سرن پر بھ آئے۔ دوئے جوڑ سیس جھکائے۔ ٹھیک تامس مگروں لاہے۔ سُتھگ ساچا راجس پر بھ آپ اکھوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی ہند سُتھگ ساچے لیکھ لکھائے۔ سُتھگ ورتے سَت کرتا۔ سَت سَت سَت ہووے ویچ سنسار۔ سوہنگ شبد چار کُنٹ بچے جیکار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُتھگ بخشے موکھ دوار۔ والی ہند پر بھ شبد جنائے۔ دُکھیاں بُھکھیاں پر بھ لیکھ لکھائے۔ آخر سکھیاں پر بھ دھن اپجاۓ۔ ٹھیک بے گھاں پر بھ انتقال دئے سزاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا کرم کمائے۔ ساچا پر بھ سانک سَت۔ ایکا شبد آخر رکھاوے ساچا یت۔ گرمکھاں جانے پر بھ مِت گت۔ ساچا پر بھ جن بھگتاں دیوے ساچی مت۔ ایکا شبد

دیوے مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ تیری رکھے پت۔ پت پرمیشور گھر میں آئے۔ جوت سروپی جامہ پائے۔ آپ امکل سب جگت بھلائے۔ آپ اٹل سب جگت تلائے۔ آپ اڈل سب جگت ڈلائے۔ ستیج ساچا در جائے کھل، نہ کنک تیری سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک کل ناؤں رکھائے۔ جگت بھلائے آپ پربھ، جھوٹھے دھندے لا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، آتم ساچا نام وسا۔ جگت بھلائے آپ پربھ، بے مکھ چپو اپا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، اپنی دیا کما۔ سرست بھلائے آپ پربھ، الٹی مت وسا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، سوہنگ شبد جنا۔ سرست بھلائے آپ پربھ، کام کرو دھنکار و کار چلا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، آتم ساچا دیپ جگا۔ سرست بھلائی آپ پربھ، اپرت تیر تھاں دھپاں بھیناں گئے پت گوا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، اپنی سرن لگا۔ سرست بھلائے آپ پربھ، ٹھنگ لیا جگت دھرا۔ گر سکھ تراۓ آپ پربھ، سر اپنا ہتھ ٹکا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتکال کل سب دھاماں دئے میٹا۔ ساچا پربھ گھر کمپھیر۔ گنگا گوداوری کچھے نی۔ اکھسٹھ تیر تھ کوئے نہ دیوے دھیر۔ پیر پیغمبر اولیانہ کوئے دستیگیر۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی ہوئے انت اخیر۔ پر گئے جوت نہ کنک صدی چوڑھویں لتھے چیر۔ سوہنگ شبد وجائے ڈنک، چار گنٹ پے جائے وہی۔ اک کرائے اک چلائے اک بنائے اک سرنائے ایکا انک، سوہنگ نام آتم دیوے دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، شانت کرے سریر، سوہنگ دیوے آتم دھیر۔ اوانگ آپ جوت آکارا۔ اوانگ آپ سدا نِزادھارا۔ اوانگ آپ سدا نِزاحارا۔ اوانگ آپ جوت نِزکارا۔ اوانگ آپ تین لوک ورتارا۔ اوانگ آپ مات پاتال آکاش کرے اجیارا۔ اوانگ آپ کھنڈ برہمنڈ و رجھنڈ جوت ادھارا۔ اوانگ آپ اپنے رنگ رنگے کرتارا۔ اوانگ آپ جوت سروپی پسر پسارا۔ اوانگ آپ مایا روپی کرے وہارا۔ اوانگ آپ اپنی جوت کرے آکارا۔ اوانگ آپ لکھ چڑا سی بنے گھٹھیمارا۔ اوانگ آپ گھڑے بھنے انت نہ پار اووارا۔ اوانگ آپ آپ اپنا کرے پسارا۔ اوانگ آپ ایکا جوت ایکا گوت پربھ

نِزکارا۔ اوانگ آپ مات جوت پر گٹائے وارو دارا۔ اوانگ آپ مجھ کچھ پربھ رُوب اپارا۔ اوانگ آپ بل دوارے جائے باون رُوب دھارا۔ اوانگ آپ نر سنگھ رُوب کرے اپارا۔ اوانگ آپ دے درس بالک دھڑو پار اُتارا۔ اوانگ آپ چکر سدرشن ڈرباسے مارا۔ اوانگ آپ ساچا نام دیوے جنک ادھارا۔ اوانگ آپ رانی تارہ جوڑی میل ملائے اپر اپارا۔ اوانگ آپ بھوگ لگائے جائے بدر دوارا۔ اوانگ آپ جگو جگ لوکمات لئے اوتارا۔ اوانگ آپ رام رُوب پربھ ساچے دھارا۔ اوانگ آپ نر دھنال پربھ پاوے سارا۔ اوانگ آپ در بھیلنی بھوگ لگائے چرن چھبھائے بنائے امرت جل دھارا۔ اوانگ آپ ستی الہیا جائے چرن چھبھائے دوائے موکھ دوارا۔ اوانگ آپ جگو جگ مات لوک لئے اوتارا۔ اوانگ آپ در آئے پیر لاج رکھائے۔ اوانگ آپ جیدیو لیکھ لکھائے۔ اوانگ آپ سین رُوب راجن جائے۔ اوانگ آپ کپر جلاہا زنجیر کٹائے۔ اوانگ آپ بھگت رویداں کسیر لیکھے لائے۔ اوانگ آپ در گھر ساچے نامے بھوگ لگائے۔ اوانگ آپ دھنے دھیر دھرائے درس دکھائے۔ اوانگ آپ جگو جگ جامہ وِچ مات دے پائے۔ اوانگ آپ بھگت جناں دی چیخ رکھائے۔ اوانگ آپ بینی بھگت جگت تراۓ۔ اوانگ آپ اجمال وِچ بیان بٹھائے۔ اوانگ آپ پاپن پوٹنا پار کرائے۔ اوانگ آپ بدھک پکڑ لگائے۔ اوانگ آپ جگو جگ جامہ وِچ مات دے پائے۔ اوانگ آپ بھگت بنائی۔ اوانگ آپ آیڑا اتھر بن وید لیکھ لکھائی۔ اوانگ آپ عیسیٰ موسیٰ محمد سنگ چار یاراں لیا اُبچائی۔ اوانگ آپ قرآن انجیل تُریت رہیا لکھت لکھائی۔ اوانگ آپ گرو نانک وِچ جوت ٹکائی۔ اوانگ آپ جامے دس جوت سرُوب رہیا سمائی۔ اوانگ آپ گر ارجن لیکھ لکھائی۔ چرن بھائے بھگت جن سُر، بودھ اگادھ بودھ شبد لکھائی۔ اوانگ آپ ساچی دات مات ٹکائی۔ اوانگ آپ بھگت جپواں دیلے انت دے بھلائی۔ اوانگ آپ سرِشٹ سبائی مائی باب، چپ جنت رہیا سمائی۔ اوانگ آپ سوہنگ ساچا جاپ جگت دے چلائی۔ اوانگ آپ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، جوت سرُوب کھیل نیارا۔ ورتے ورتاوے

وچ سنسارا۔ جوت سروپی پربھ گردھارا۔ گر مجھ ساچے پربھ آتم دیوے درس اپارا۔ بے مجھ در نہ پاوے پربھ کی سارا۔ سوہنگ شبد جن ہردے واچے، پربھ دیوے موکھ دوارا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان نہ کلناک او تارا۔ سوہنگ شبد آتم راس۔ ساچا پربھ سدار کھے واس۔ آتم ہنکار وکار جائی ناس۔ سوہنگ چلے رسن سواس۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان تھر گھر کرے نواس۔ سوہنگ چلے سواس سواسا۔ جوت سروپ کرے پرکاشا۔ دیوے درس پربھ ابناشا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ماں جنم کرائے راسا۔ نہ کلناک ساچا روپ۔ نہ کلناک جوت سروپی ساچا بھوپ۔ جگت مہما پربھ انوپ۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت نرنجن ست سروپ۔ ست سروپ پربھ سدا ستواڑی۔ پربھ ابناشی آد جگادی۔ ایکا آکار سد برہمادی۔ ساچی دھن اُبجاوے سوہنگ نادی۔ گر مجھ در لے پائی پربھ جوت اگادھی۔ پربھ ساچا ہوئے سہائی، پربھ ساچا سدرسن ارادھی۔ وچ مات دیوے وڈیائی، مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان گر مجھ تیری آتم سادھی۔ گر سکھاں پربھ مان دوائے۔ گر سکھاں پربھ آن رکھائے۔ گر سکھاں پربھ سوہنگ ساچا شبد جنائے۔ گر سکھاں آون جاون پربھ گیڑ کٹائے۔ گر سکھاں انتکال پر گٹ جوت پربھ درس دکھائے۔ گر سکھاں پربھ ساچا درگاہ ساچی مان دوائے۔ گر سکھاں مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی گود بھائے۔ گر سکھ سچ دھام بھائے۔ ساچا پربھ سچھنڈ نواس رکھائے۔ آون جان جان آون پربھ گیڑ کٹائے۔ ایکا مان ایکا تان پربھ چرن رکھائے۔ بھگت بھگوان گن ندھان پربھ درس دکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وچھریاں کل میل ملائے۔ وچھریاں پربھ میل ملایا۔ آپ اپنا درس دکھایا۔ مات لوک سچھنڈ بنایا۔ جوت سروپ ور بھنڈ سمایا۔ نوکھنڈ پربھ ایکا جوت جگایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ جوت سروپی جوت دھر۔ سادھ سنگت دیوے ساچا ور۔ انتکال کل چرن لاگ جائی تر۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اُچا سُچا ساچا در۔ ساچا در سُچا درباری۔ نرائی نر نہ کلناک او تاری۔ سرن پڑ پربھ جاوے تیج سواری۔ دھرنی دھر جگت پت

گردھاری۔ ورنی ور سوہنگ نام بن دپاری۔ کرنی کر ساچا شبد رسن اچاری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جائے پنج سواری۔ پنج سوارے آپ پربھ، جگو جگ وِچ مات دے آ۔ بھگت ادھارے آپ پربھ، ساچے مارگ لا۔ نام چلاوے آپ پربھ، ایک شبد چلا۔ درس دکھاوے آپ پربھ، جو جن ڈگے آ۔ مگھ ٹھلاوے کول نبھ، امرت دیوے مگھ چوا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سانک ست ست دئے ورتا۔ سانک ورتے وِچ سنسار۔ سوہنگ شبد پربھ بھرے بھنڈار۔ کوٹن کوت منگن کھڑے پربھ دوار۔ نہ آؤے توٹ پربھ ساچا وڈ بھنڈار۔ سوہنگ شبد پربھ ٹکاوے جوت اپجاوے ساچی دھنکار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مان رکھائے جو آئن چل دربار۔ گر گھر گر در دربار۔ ساچا پربھ جوت سروپ وِچ سنسار۔ ویکھے وگسے جیو کرے وچار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کوئے نہ جانے جوت سروپی کھلیل اپارا۔ جوت سروپی جوت پر گٹائے۔ ساچا نام پربھ اپجاۓ۔ ساچا دھام پربھ وقت سہائے۔ سوہنگ نام سادھ سنگت پربھ بھچھیا پائے۔ ساچا نام جو جن رنسنا گائے۔ دیوے درس گھنٹیا شام، نہ کلنک کل ناؤں دھراۓ۔ سوہنگ شبد پلاوے ساچا جام، دوس رین رین دوس ایکارنگ سماۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ جوت نرجن پو جن یوگ۔ ہوئے وچوں کٹے روگ۔ سوہنگ دیوے ساچا جوگ۔ گر مگھ ساچے پربھ ساچا آخر مٹاوے چنتا سوگ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی پر گٹ جوت در گھر آئے لگائے بھوگ۔ اٹھ جیو جاگ پربھ دیا کمائے۔ اٹھ جیو جاگ، پورن ہوئے بھاگ، پربھ درس دکھائے۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ چن لاگ، امرت پربھ مگھ چوائے۔ اٹھ جیو جاگ، بن ہنس وچوں کاگ، سوہنگ پربھ ساچا ساچی چوگ چکائے۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ آخر بُجھائے آگ، امرت میگھ رہیا ورسائے۔ اٹھ جیو جاگ، انخد وجائے ساچا راگ، پربھ ساچی دھن اپجاۓ۔ اٹھ جیو جاگ، ماں جنم نہ لائے داغ، پربھ ساچا کرم کمائے۔ اٹھ جیو جاگ، پربھ ساچا کپڑے واگ، ویلے انت ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت آخر

ورکھ، دُکھ بُھلکھ سب روگ گوائے۔ دُکھیاں دُکھ پر بھ مٹایا۔ آتم سوگ سرب گوایا۔ شبد و جوگ گر سکھ کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دُجا بھو چکایا۔ چکے دُجا مان۔ ساچا پر بھ بلى بلوان۔ ایکا جوت جگے جگت مہان۔ شبد پر بھ بندھ بندھان۔ گلچ چونہ جانے نادان۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان۔ سادھ سنگت پر بھ دیا کمائے۔ آتم ساچا دیپ جگائے۔ بنائے چتر سُجان، سادھ سنگت گر در وڈیائے۔ ہر ہر نام رنسنا گائیں رین سبائے۔ پر بھ رنسنا گان ویلے امرت، سر شٹ سبائی پر بھ سُنج مسان سوائے۔ ساچا در ساچا دربار نہ کلکنک وِچ مات لگائے۔ گر سنگت پر بھ کر پا دھار، سوہنگ شبد جھولی پائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سر اپنا ہتھ لگائے۔ گر در آئے آتم جوت جگائے۔ مائس جنم سُپھل کرائے۔ لکھ چڑا سی گیر کٹائے۔ جنم نہ پائے دُجی وار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در آئی سنگت جائے تار۔ سادھ سنگت در دیبان۔ در گھر ساچے پاوے مان۔ ہوئے سہائی والی دو جہان۔ مهاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا آون جان کھیل مٹان۔ بے مکھاں پر بھ دس نہ آئے۔ گر مکھاں پر بھ سدا سمائے۔ جوت سروپی میل ملائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام جپائے۔ جوت نر نجخ نام نر نکارا۔ گھنک پُری بنائے سچھنڈ دوارا۔ ایکا ایک پر بھ جوت کر آکارا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نرائی نر او تارا۔ نرائی نر پر بھ ابناش۔ گھنک پُری سد رکھے واس۔ چار یاراں کرائے داس۔ چیو کھپائے رسن لگائے جو مدرا ماس۔ بھگت وڈیائے چرن لگائے سوہنگ جپائے سواس۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سد رکھے واس۔ سادھ سنگت پر بھ سد وسیرا۔ پر گٹ جوت نہ لاوے دیرا۔ اچھل چھل کرائے جوت سروپی ہیرا پھیرا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹے جوت نہ لائے دیرا۔ پر گٹے جوت سکھ سمائے۔ نازی بہتر بند کرائے۔ آپ اپنا وِچ لگائے۔ جوت سروپی جوت دھر، گر سکھ گر اک ہو جائے۔ سادھ سنگت دساوے ساچا گھر، بے مکھاں پر بھ پڑدا پائے۔ دیوے درس او تار نر، رُڑھدا بیڑا بنئے لائے۔ گر سکھ ساچے مول نہ ڈر، ویلے انت پر بھ لئے جھڈائے۔ پر بھ کا

بھانا سرتے زر، آخر سوہنگ دھیر دھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرن پڑے دی لاج رکھائے۔ ہتھ نہ آئے ویلا وقت جگت وہائے۔ کلگ جیو رہے پچھتائے۔ بے سکھاں پربھ ڈن لگائے۔ کوئے نہ جانے پربھ بھگوانے، ویلے انت دے سزاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نزک نواس رکھائے۔ گر سکھاں پربھ دھیر دھرائے۔ آخر امرت سیر پلائے۔ ہوئے متاروگ گوائے۔ سوہنگ ساچا جوگ دواۓ۔ درس اموگھ پربھ آپ دکھائے۔ آخر چنتا روگ پربھ سرب مٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلائے۔ گھلاؤے بھیو بھگت جن۔ سوہنگ شبد مٹاوے کن۔ آخر سیتل ٹھنڈا تن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹ جوت اُدھارے جن۔ بھگت جنال پربھ سدا اُدھارے۔ ونج مات سچی دیوے سکدارے۔ ایکا بخششے چران پیارے۔ گر مکھ ساچے پربھ چران نمسکارے۔ پر گٹ جوت جوت سروپ دیوے درس کرشن مُرارے۔ پربھ داتا وڈ ساچا بھوپ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کلکنہ او تارے۔ نہ کلکنک نر نزاۓ۔ سرِ شٹ سبائی وہائے وہندے وہن۔ گر سکھ وڈیائی پربھ درس پیکھے نین۔ آد جگاد پربھ پت رکھائی بن جائے ساک سمجھن سیئن۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا لہنا گر سکھ لین۔ دیا کمائے دیا نند۔ آخر اپجاوے پرمانند۔ آخر مٹاوے اندھیر اندھ۔ رسا تجاوے مدراماں گند۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سدا بخشد۔ بخشن یوگ آپ پربھ سورا۔ پربھ ابناشی سستگر پورا۔ انحد شبد اپجاوے ساچی ٹورا۔ آخر نِزل جوت جگاوے بخشے ست سرورا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھاوے درتاوے نہ رہے ادھورا۔ رین سبائی منگل گایا۔ گر گوند درس دکھایا۔ آخر ساچا شکھ و سایا۔ سنسا دکھ سرب مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ جرم کرم لکھیا دھر، پربھ ساچے لیکھیا۔ پربھ درسن کو لوچن سُر، ساچا پربھ نظر نہ آیا۔ سادھ سنگت بیٹھے کل پربھ چران جڑ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، درس دکھایا، کل ملیا سچا سستگر۔ گر چران پریتی پورن گھاں۔ ساچا پربھ سچ گھر دیوے سچا دھن مال۔ آخر ساچی جوت جگائے، دیہہ دیپک دیوے

بال۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ شبد دیوے سچا دھن مال۔ گر سکھ رہن نہ پائے جوں جل مینا۔ آپ اپنے رنگ رنگے ساچا پربھ سد رنگ بھینا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا شبد دان در دینا۔ ساچا شبد گرچن ہیت۔ سچ شبد پربھ ساچا دیت۔ ساچا شبد ادھار پشو پریت۔ ساچا شبد مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمکھ آتم کرے سُچیت۔ گر سکھ آتم رنگ رنگے۔ امرت آتم گنگ وہائے۔ ویلے انکال کل پار لنگھ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پون سروپ سواس چلائے۔ ساچا پربھ سکھ پیکھے نین۔ پر گئے جوت منکد منہر لکھمی نرائے۔ سادھ سنگت بنائے بھائی بھین۔ سوہنگ ساچا جام پلائے، آتم ساچی جوت جگائے، ایکا ساچا نام جپائے، کرپا کرے آپ نرائے۔ گر سکھ بیڑا پار کرائے، بے مکھ بیڑا منجدھار ڈبائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگے۔ موہن مادھو رنگ اپارا۔ ساول سندر کرشن مُرارا۔ مات لوک لئے او تارا۔ سرِ شٹ سبائی ہوئے دُکھدائی نہ کوئے سہائی، انکال کل لگے دُکھ بھارا۔ سادھ سنگت نام دھیائی، ورگھر ساچا پائی، او تار نر پورن آس کرائی، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کرے آپ گردھارا۔ گرور پربھ گردھار۔ سرِ شٹ سبائی کرے خوار۔ برہما وشن مہیش کوٹ کھڑے دوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب کل ورتے ویچ سنسار۔ تارنہار سرب داتا۔ پربھ ابناشی آتم گیاتا۔ سادھ سنگت بخشے پربھ چرنی ناتا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کل ورلے گرمکھ پچھاتا۔ گرمکھ ورلا پربھ ابناشی گائے۔ رسانا جپ جپ چپ آتم رس پائے۔ بے مکھ چپ توپ تپ توپ پربھ اگن جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انت کوئے نہ پائے۔ پربھ بے انت نہ پار او ار۔ گرمکھ ورلے سنت کل آئن چل دربار۔ دے درس پربھ ابناشی چار گنٹ ہوئے اجیار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جنا دی جانے سار۔ چپ کایا رتھ بنائے۔ مہاسار تھی آپ اکھوائے۔ بھلے بھلائے چپ ڈلائے۔ بھیو جانے نہ رائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہاکن ڈاکن سر مُندوائے۔ ہاکن ڈاکن سر مُندوایا۔ پربھ ابناشی دیا کمایا۔ دُکھ

﴿ ۷ ﴾ ۲۰۰۹ کرمی رنجیت کور دے گرہ پنڈ جیٹھووال

ساقا پربھ دیا کمائے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ گر سکھ ساچے جگت اپائے۔ آپ اپنی سرنی لائے۔ آتم ساقا گیان دواۓ۔ رسنا رس آتم رس مگھ کول گھلائے۔ آتم ساچی جوت جگائے ویچ سنسار پربھ گردھارے۔ بھگت جناں مان دواۓ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ویچ سنسارے۔ جگو جگ مات پر کاشے۔ ایکا جوت پربھ ابنا سے۔ بھگت جن سدر کھے واسے۔ چرن پریتی ساچی رہرا سے۔ جگت مایا پربھ در توں نا سے۔ ایکا جوت پربھ ابناشی تیری جوت پر کاشے۔ ایکا شبد چلاۓ اپجائے گر سکھ ساچے پربھ سواس سواسے۔ باہوں کپڑا اٹھائے ساچے مارگ لائے آتم دیوے پورن دھرو واسے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے کرے بند خلاصے۔ ساقا پربھ بنائے بنت۔ گر سکھ اپجائے ساچے سنت۔ دیوے وڈیائی ویچ چو جنت۔ ہوئے سہائی پربھ ساقا کنت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مہما بڑی اگنت۔ مہما

سکھ گھ سپھل پربھ کرواۓ۔ اجل مگھ پربھ درشن پایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، روگ سوگ سرب مٹایا۔ روگی چپو در بلائے۔ آتم دکھ چین نہ آئے۔ پربھ درشن بھکھ، کر درس آتم ترپتاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جنم کرم دے لیکھ لکھائے۔ لکھیا کرم دھر در گاہ۔ گلگن نہ سو جھے ساقا راہ۔ بے مگھ نہ سو جھے ساقا نہ بُو جھے تھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، والی دو جہاں۔ ساقا پربھ سنبھار۔ دکھ درد جائے نوار۔ کرے بینتی گر سکھ تھی وار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگت چلاۓ سچ وہار۔ گر سکھ بینتی گر در۔ ساقا پربھ شبد اپجاوے او تار نز۔ دکھ درد مٹائے جن آئے در۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت ورکھے ساقا سر۔ امرت آتم ساقا رس۔ ساقا راہ پربھ جائے دس۔ بے مگھ در آئن جائیں ہس۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگائے جوت کوٹ رو سس۔

اگنت گئی نہ جائے۔ اپنی بنت آپ بنائے۔ پربھ اکنت ایکا جوت جگائے۔ پربھ ابناشی گرمکھ ِرلے دیا کمائے۔ جوت سروپ سرب ورتنت، بے مکھ جیو بھیو نہ پائے۔ گرمکھ ساچے ساچا شبد رنسا منت، پرگٹ جوت درس دکھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ وِچ مات دے پائے۔ مات لوک پربھ جامہ دھارے۔ جوت سروپ پربھ نِزنکارے۔ ایکا جوت تین لوک آکارے۔ جوت سروپی جوت پربھ سرِشت سبانی کرے خوارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جگو جگ جامہ وِچ مات دے دھارے۔ جگو جگ پربھ جامہ پا کے۔ بھگت جنان نوں چرنی لا کے۔ سویا ہردا گرسکھ جگا کے۔ گرسکھ ساچے سو جھی پا کے۔ بھگت مایا تنوں چلا کے۔ سوہنگ ساچا رسن چلا کے۔ انہ دُھن آتم اُبجا کے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے آتم سن جائے کھلا کے۔ بھگت جن تیری وڈیائی۔ تیری مہماگنی نہ جائی۔ ساچے پربھ منی جوت ٹکائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچی بنت بنائی۔ ساچا گر گر گوپala۔ بھگت وچھل سدر رکھوالا۔ جگو جگ سد پر تپالا۔ ساچا نام دیوے آتم والا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ساچا دیپک بالا۔ سنت جناں ورگھر پایا۔ سنت جناں ہر در بجھایا۔ سنت جناں سچ مارگ لایا۔ سنت جناں بھیو چکایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیا کمایا۔ سنت جناں سدا بلہار۔ سنت جناں پربھ جوت آکار۔ سنت جناں ایکا دسے در دربار۔ سنت جناں نِرمل جوت کرے آکار۔ سنت جناں پربھ بخشے ایکا چرن پیار۔ سنت جناں سوہنگ شبد اُبچے سچی دُھنکار۔ سنت جناں ایکا بنائے دکھائے چلاۓ رکھائے ساچی دھار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کرے آپ کرتار۔ سنت سنگ پربھ رنگ رنگایا۔ سنت رنگ پربھ اک مچیٹھ چڑھایا۔ سنت سنگ آتم اُبچے جوت سوایا۔ بھگتن جنگ کام کرودھ ہنکار سنگ کرایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ کھنڈا ہتھ پھڑایا۔ سوہنگ تیری ساچی دھارا۔ گرمکھ ورلا پاوے سارا۔ جوت سروپی وسے گردھارا۔ پربھ ابناشی نہ دسے سد اندر باہرا۔ جوت سروپی جوت پربھ بیٹھ اڈول کرے آکارا۔ گرمکھ ساچے پر دے دیوے کھول، جگاوے

جوت اگم اپارا۔ پربھ ابناشی سد وسے کول، مورکھ مگدھ نہ کرن وچارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے جن سنتاں کھول دیوے دسم دوارا۔ کھلے دوار ہوئے انیت۔ پربھ ساچے دی ساچی پریت۔ فلنج چو پربھ ساچا پر کھے نیت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر درس آتم ہوئے سیت۔ ساچا سنت سَت کر جانے۔ ساچا سنت تج گھر پچانے۔ ساچا سنت بودھ اگادھ شبد لکھانے۔ ناد انادی سوہنگ شبد دھن اپجاۓ۔ گرمگھ ساچے سنت پربھ مان دوانے۔ آتم ساچا رس پربھ آپ پلانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے سنت سد وچ سمانے۔ پربھ ابناشی جاں دیا کمائے۔ گرمگھ ساچے میل ملائے۔ جوت سرُپ درس دکھائے۔ گرسکھ ساچا ہس ہس پربھ چرنی سیس جھکائے۔ بے مکھ در توں نس نس اپنا مکھ چھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی بھکیھ وٹائے۔ ساچا پربھ بھکیھ دھارے۔ ساچا پربھ آپ گردھارے۔ ساچا پربھ نین مُندھارے۔ ساچا پربھ وڈ سنسارے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُپی پسر پسارے۔ ساچا پربھ جوت آکارے۔ ساچا پربھ سدا نزادھارے۔ ساچا پربھ ایکا جوت آپ نزکارے۔ ساچا پربھ جوت سرُپ وچ سنسارے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ لوکمات وچ دھارے۔ ساچا پربھ سارنگ دھر۔ ساچا پربھ ایکا ہر۔ ساچا پربھ گرسکھ ساچے چرن لاگ جائے تر۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انت پُچاوے ساچے گھر۔ ساچا پربھ اپر اپار۔ ساچا پربھ جگت ادھار۔ ساچا پربھ پاربرہم پُورن نر او تار۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت نِنجن اک کرتار۔ ساچا پربھ سرب سکھدائی۔ ساچا پربھ نام وڈیائی۔ ساچا پربھ آد جگاد ہوئے سہائی۔ ساچا پربھ مات پاتال آکاش تین لوک رہیا سمائی۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھنڈ برہمنڈ ورجنڈ ایکا جوت جگائی۔ ساچا پربھ سرب کا گیاتا۔ ساچا پربھ کا ناتا۔ ساچا پربھ گرمگھ ساچے ایکا پت ماتا۔ ساچا پربھ سوہنگ دیوے ساچی داتا۔ ساچا پربھ امرت میلکھ بر سائے سوانٹ سوانٹ۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان،

وِر لے گر مکھ کل پچھاتا۔ ساچا پربھ سچ کرتا رہے۔ ساچا پربھ پار برہم روپ اپر اپا رہے۔ ساچا پربھ جوت سروپ آپ نِزکارے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جگو جگ آئے وار وارے۔ ساچا پربھ سو جن جانے۔ ساچا پربھ آپ اپنے رنگ سمانے۔ ساچا پربھ گر مکھ ساچے آتم جوت دیوے مہانے۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنے رنگ سمانے۔ ساچا پربھ دیوے دان۔ ساچا پربھ گر سکھ جگت رکھائے مان۔ ساچا پربھ سوہنگ اُبجاۓ شناوے کان۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے لئے پچھان۔ ساچا پربھ شبد اُبجاوے۔ ساچا پربھ گر مکھ آتم سُن کھلاوے۔ ساچا پربھ ایکا ساچی دھن اُبجاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُرت شبد دا میل ملاوے۔ سوہنگ شبد دھن اُبجا کے۔ گر مکھ ساچے پربھ دیا کما کے۔ انخد انہت ساچا راگ آپ شنا کے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے درس بجر کپاٹ کھلا کے۔ سُتگر ساچا گر مکھ اُبجاوے سُتگ ساچے چند۔ ساچا پربھ آتم اُبجاوے پرمانند۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ سدا بخشند۔ ساچا پربھ سرب گنو نت۔ ساچا پربھ پورن بھگونت۔ ساچا پربھ گت میت گت جانے سرب چو جنت۔ ساچا پربھ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے وڈیائی گر مکھ وِر لے سنت۔ ساچا پربھ سدا سنگ ساتھا۔ ساچا پربھ ناتھ انا تھا۔ ساچا پربھ گر مکھ ساچے لیکھ لکھاوے ما تھا۔ ساچا پربھ سُتگ چلاوے ساچی گا تھا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُتگ چلاوے ساچی گا تھا۔ ساچا پربھ تریلوکی ناتھ۔ ساچا پربھ بھگت و چھل آپ رکھنا تھا۔ ساچی سنگت پربھ سدا سنگ ساتھ۔ ولیے انت انتکال کل رکھے دے کر ہاتھ۔ چار ورن چار گنٹ اک چلاۓ سوہنگ ساچا راتھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کر درس سگل و سورے جائے لاتھ۔ سُتگر ساچا سچ گھر آیا۔ وِج مات جوت سروپ سنگھاسن ڈیرہ لا یا۔ سرب میٹائے جاپ تاپ، ایکا رنگ ورن چار چڑھایا۔ بے کھاں ہوئے اندھیری رات، پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ گر ساچے چرن دھوڑ لائے ماتھ، کوٹن کوٹ جنم دے پاپ

گوایا۔ بیٹھے اڈول آپِ اکانت، وِچ سکھ دیہہ سمایا۔ ٹلگ جپو ویکھ مار جھات، نہ کنک کل جامہ پایا۔ امرت بر سے بوُند سوانٹ، امرت جھرنا دے جھرایا۔ پربھِ مٹائے بھلکھے بھرانت، اوپھی کوک شبد سنایا۔ گرمگھِ ورلے آئے شانت، امرت بوُند پربھ کوکھ چوایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلگ ورلے سنت امرت بوُند پربھ مگھ کوک چوایا۔ جوت سروپی درسِ دکھاوے۔ کوک نین وِچ مات دے آوے۔ ساول سُندر روپ وٹاوے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انتکال کل درسِ دکھاوے۔ نہ کنک جپو نہ جانے۔ جوت سروپی نہ پربھ پچھانے۔ گرمگھ چلائے اپنے بھانے۔ سوہنگ ساچا شبد پربھ وِچ سواس چلانے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے دوس رین سد رسا گانے۔ گرسکھ ساچے بوچھے در۔ دیوے درس او تار نر۔ جپو آتم ویکھ ساچا گھر۔ بیٹھے اڈول ہری ہر۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رسا پ جپ جپو پربھ سوہنگ دیوے ساچا ور۔ آتم ویکھ کر وچار۔ ایکا جوت جگے اپار۔ ساچی دھن اپچے دھنکار۔ گرمگھِ ورلے پربھ ساچے پاوے سار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں جائے تار۔ بھگت جناں پربھ آپ جگایا۔ جوت سروپی وِچ دیہہ سمایا۔ باہوں کپڑ کل مارگ لایا۔ سنت جناں پربھ میل ملایا۔ جوت سروپی جوت دھر، آتم ساچا دیپ جگایا۔ کرپا کر او تار نر، اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ آتم دس ساچا سر، دوس رین دوس گرسکھ تیر تھہ نہایا۔ کر درس وِچ مات جپو جائے تر، جو جن سرنائی آیا۔ سادھ سنگت مول نہ ڈر، آد جگاد جگاد آد جگو جگ پربھ ساچا ہوئے سہایا۔ بھگت جناں پربھ ہوئے سہائی۔ جگو جگ پربھ ساچے پچھ رکھائی۔ ایکا بخش ساچی دات سوہنگ جھولی پائی۔ سوہنگ شبد وڈ کرامات پربھ وِچ ماتِ لکائی۔ گرچن پریت ساچا نات، گرسکھ بھل نہ جائی۔ گرسکھ نہ جانے ذات پات، پربھ پورن بوچھ بُجھائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے تیری آتم ترکھا مٹائی۔ ساچا پربھ ترکھا مٹائے۔ جوت سروپی جوت جگائے۔ آتم سکھ دیہہ اپچائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ گرسکھ پوری آس کرائے۔

سوہنگ نام دھیر دھروں رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی دیا کمائے۔ آپ اپنا راہ چلایا۔ سوہنگ ساچا شبد سنایا۔ جو جنت کل بھلایا۔ گرگھ ورلا چرن لگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گھنک پری ویج جامہ پایا۔ گھنک پری ویج جامہ دھارے۔ دیو دیویاں آئن دوارے۔ جوت نہ دسے پربھ گردھارے۔ شبد مار پربھ ساچا مارے۔ بھگت جناں پربھ کرپا دھارے۔ ویج مات لئے او تارے۔ بھگت وچھل آپ گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات لوک ویج جامہ دھارے۔ بھگت جناں ہوئے سہائی۔ ساچا پربھ سدا سکھدائی۔ آد جگاد لاج رکھائی۔ آتم سادھ پربھ ساچی جوت جگائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں سر ہتھ ٹکائی۔ بھگت جناں پربھ کاج سوارے۔ آتم جوت جگائے گرگھ دیہہ محل مینارے۔ ایکا ایک جوت ہوئے اجیارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کرے آپ کرتارے۔ جوت سرود پ سرب گوان۔ جوت سرود پ تین بھون۔ جوت سرود پ سوہنگ سواں چلاوے پون۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر سکھ ساچے دوس رین کدے نہ سوئ۔ دوس رین سد منگل گائے۔ آتم رنگ پربھ چڑھائے۔ پربھ ابناشی دیا کمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چڑاسی گیڑ کٹائے۔ لکھ چڑاسی گیڑ کٹائے۔ جوت سرود پ میل ملایا۔ سچھند نواسی تھر گھر واہی گرگھ ساچے سر ہتھ ٹکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پربھ ابناشی جوت سرود پ میل ملایا۔ جوت سرود پ میل ملیا۔ آون جاون گیڑ کٹیا۔ گرگھ ساچے در گھر ساچے مان دویا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرود پ سچھند نواس رکھنیا۔ سچھند دھام نیارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ جوت سرود پ آپ نزادھارا۔ ایکا ایکار جوت نر نکارا۔ ایکا دھن ایکا دھنکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرود پ جوت ادھارا۔ ساچا پربھ جوت ادھاری۔ جو جنت پربھ جوت پساري۔ گرگھ ساچے سنت پربھ دیا دھاری۔ آپ بنائے بنت، آپ جوت کرے اجیاری۔ آتم رنگ ساچی رنگت، ساچی دیوے نام خماری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پورن جوت نر او تاری۔ نزاں نز جگت

پت آئے۔ آپ اپنی جوت جگائے۔ گرگھاں ساچے درس دکھائے۔ آتم ترِ سنا سرب مٹائے۔ لکھیا سکھ پربھ آتم سکھ اُبجاۓ۔ بُھکھیاں بُھکھ دکھیاں دکھ پربھ سرب گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرب جناں دی آس پُجایے۔ ساچا پربھ آسا مساپور۔ ایکا بخشنے چرن دھوڑ۔ آتم جوت جگاؤے ساچا نور۔ سوہنگ شبد دیوے سَت سرُور۔ انخد اُبجاوے ساچی ٹور۔ گرگھ نہ دِسے دُور۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپی جوتی نور۔ جوت سرُوپی جوت پربھ، ساچی جوت جگائے۔ جوت سرُوپی جوت پربھ، چار ورن اک گوت کرائے۔ جوت سرُوپی جوت پربھ، مدرماں دئے کھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے سہائے۔ آپ اپنا بھیو ٹھلا کے۔ ہنکاریاں پربھ ہنکار گوا کے۔ نِردھناں سر ہتھ ٹکا کے۔ سردھناں پربھ پورن آس کرا کے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا جائے ورتا کے۔ بھانا ورتے پربھ ورتار۔ ٹلچک انتم آئی ہار۔ سوہنگ شبد مارے کھنڈا دو دھار۔ ٹلچک ہوئے دو چھاڑ۔ بنت بنائی آپ کرتار۔ اُٹھے لشکر روسا بھار۔ عیسیٰ موسیٰ محمدی سب کرے خوار۔ پربھ ابناشی پربھ جوت چرن دھرے جمن کnar۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت جگاؤے آپ نِزکار۔ جمن کnarے چرن ٹکائے۔ والی دو جہاں وِچ دیہہ آئے۔ سوہنگ ساچا بان پربھ آتم شبد چلاۓ۔ سُرت شبد شبد دھیان والی ہند پربھ لئے اٹھائے۔ بھے بھیانک جوت سرُوپ پربھ اپنا بھے دکھائے۔ اچن اچانک پرگٹ جوت پربھ اپنا درس دکھائے۔ چکے جوت آتم ہوئے اجیار، پربھ اپنی بو جھ بُجھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رچائے۔ جمن کnarہ ساچا سر۔ نہہلکنک لئے چرن دھر۔ سنت جناں پربھ ساچا دیوے ور۔ گرگھ ساچے پربھ ساچے آئن در۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم جوت جگائے او تار نر۔ ساچے پربھ بھیو ٹھلاونا۔ سوہنگ شبد دُوت بناؤنا۔ وِچ پوں چار گُنٹ چلاونا۔ چپو جنت دے وِچ وساونا۔ سوہنگ بجے بجے جیکار کراؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپی کھیل رچاؤنا۔ سوہنگ شبد چار گُنٹ چلاۓ۔ وڈ وڈ سنت پربھ کپڑا اٹھائے۔ دوس

رین جو سیوا لائے۔ ساچا میل سوہنگ لیکھ لکھائے۔ ایکنکار اک آکار، پربھ آتم ایکا ساچی جوت لکائے۔ کروچار ویچ سنسار، شبد ادھار پربھ ابناشی دوت پڑھائے۔ اُپچے دھنکار نہ تھے تار، سوہنگ پربھ دے ساچی تار بیٹھ اڈول کار کرائے۔ آر پار پار آر پاوے سار بھگت ادھار مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ بجے بجے جیکار کرائے۔ سنت جنال پربھ دوت بنا۔ سوہنگ ساچا دان جھوی پا۔ ساچا راگ پربھ آتم اُبجا۔ ایکا نام گرمکھ ساچے تیری جھوی پا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں حکم سننا۔ حکم سنائے آپ پربھ، بس ہتھ لکائے۔ حکم سنائے آپ پربھ، والی دو جہان ویچ مات دے آئے۔ راؤ رنک راجان پربھ سرنی لائے۔ اُچو اُچ مہان پربھ سنت جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے اپنے دوت اُبجاۓ۔ ساچے پربھ حکم سنانا۔ رانیاں مہارانیاں انھمان گوان۔ نہانیاں نہانیاں پربھ چرن لگانا۔ گرسکھ سکھڑ سینیاں پربھ اپنی سیوا لانا۔ جوت سرود پنہلکنک اپنا ڈنک وجانا۔ بے مکھاں وڈ وڈ گیانیاں پربھ ساچے مارگ لانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج انتم انت الٹی لٹھ گڑانا۔ الٹی لٹھ کل گڑائے۔ فلنج جیو پیڑ پڑائے۔ مدرا ماس جو رسانا لائے۔ فلنج آتم گوایا رس رسانا رس ہوئے ہلکائے۔ ساچا پربھ ویلے انت دئے سزاۓ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا بھانا کل ورتائے۔ بھانا ورتے پربھ ورتاوے۔ فلنج جیو بھیو نہ پاوے۔ گرمکھ سویا پربھ آپ جگاوے۔ کر کرپا اپنی سرنی لاوے۔ سوہنگ ساچا نام جپاوے۔ آتم ساچا دیپ پربھ جگاوے۔ بن باقی بن تیل کرے رُشناوے۔ امرت آتم ساچا سر، کوئی ورلا گرمکھ نہاوے۔ بے مکھاں ماں جنم گیا کل ہر، پربھ ابناشی نظر نہ آوے۔ گرمکھ ساچا جائے تر، کر درس آتم ترپتاوے۔ سوہنگ دیوے ساچا ور، دوس رین گرمکھ ساچا گاوے۔ دیوے درس جوت سرود پ او تار نز، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ساچے گھر آوے۔ در گھر آئے آپ گر پورا۔ بھگت جنال پربھ سدا حضورا ساچی دیوے چرن دھوڑا۔ اندر اُبجاوے ساچی ٹورا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج جامہ دھارے سرب کلا بھرپورا۔ پر گٹے جوت

جوں تریتا راما۔ دو اپر آئے نام دھرائے گھنٹیا شاما۔ گلگ جوت پر گٹائے سوہنگ چلائے ساچا نامہ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ناؤں دھرائے، جوت سروپی کل پہریا جامہ۔ پربھ درس اجل لگھ۔ سُپھل کرائے مات لگھ۔ آتم اُبجاوے ساچا لکھ۔ روگ مٹائے مایا بھکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیا کمائے آن ترائے، جوت ملائے واس کٹائے، الٹا برجھ مات لگھ۔ گربھ واس پربھ کٹایا۔ اک دھروں چرن لگایا۔ سوہنگ سواس شبد اُبجایا۔ مائس جنم مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سُپھل کرایا۔ مائس جنم جن آپ سُدھارے۔ چل آئن نہ کلکنک دربارے۔ پر گٹ جوت پار برہم پرمیشور جوت سروپ نِزادھارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کر کر پا پار اُتارے۔ کرپا کرے پربھ رگھپت۔ سوہنگ دیوے آتم ساچا یت۔ ساچا سَت رکھائے ایکا ت۔ گرلگھ اُبجاوے ساچے پربھ ساچی پاوے مت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ جانے مت گت۔ سرب جناں پربھ آپے جانے۔ چلے چلائے اپنے بھانے۔ تختوں لا ہے پربھ راجہ رانے۔ در منگن ہوئے نمانے۔ سنت جناں دی پربھ چرنی مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان آتم توڑے سرب انھمانے۔ آتم توڑے پربھ انھمان۔ گونت پربھ گنی نِدھانا۔ سوہنگ دیوے پربھ ساچا دانا۔ آتم اُبچے برہم گیانا۔ چرن دھوڑ بخشے اشانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانا۔ پربھ ابناشی بھکیھ دھر۔ چار ورن جائے اک کر۔ راؤ رنکاں اک دساوے در۔ گرلگھ ساچے سنت پربھ جائے بھندار بھر۔ بیٹھے رہن سدا اکنت چل آئن پربھ در۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپ نہ جھنے نہ جائے مر۔ جوت سروپ سدا سمائے۔ جپو جنت دے وچ سمائے۔ ستمن یت پربھ جوت دھرائے۔ جھوٹھی سرشٹ انکال کل پربھ کھیت کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ سرشٹ سبائی کھید کرانا۔ پربھ ابناشی سوہنگ شبد تپر چلانا۔ سرب گھٹ واسی چار گنٹ وہپر کرانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرلگھ ساچے امرت ساچا رس پلانا۔ گرلگھ ساچا گر پچھانے۔ ساچا رنگ پربھ ابناشی جانے۔ ویلے انت کال کل پربھ وچ بیان میٹھانے۔

جوت سروپی جوت پر بھ، در گاہ ساچی مان دوانے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سچکھنڈ نواس رکھانے۔ سچکھنڈ سدا نواسا۔ جوت سروپ سدا پر کاشا۔ ساچا پر بھ سد سد وِچ رکھے واسا۔ بھگت جناں پر بھ داسن داسا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ماں جنم کرائے راسا۔ بھگت جناں پر بھ جنم سدھارے۔ کر کر پا پر بھ پار اُتارے۔ سوہنگ ساچی نیا چڑھے۔ کلگ بے مکھ چیو انتقال کل چبائے داڑھے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، وِچ جوت اگن دے ساڑے۔ اگن جوت جوت اگن۔ بے مکھ چیو سد مگن۔ گرمگھ ساچے پر بھ چرن لگن۔ دیوے وڈیائی پر بھ وِچ گگن۔ کلگ چیو انت ہوئے نگن۔ گرمگھ ساچے آتم ساچے امرت سومے دگن۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے وڈیائی جوت سروپی دیپک جگن۔ جوت سروپی دیپ جگائے۔ سوہنگ ساچی بیتی لائے۔ پر بھ ابناشی دیا کمائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے سد سمائے۔ گرسکھاں پر بھ مان دوایا۔ بے مکھاں پر بھ در دُر کایا۔ گرسکھاں پر بھ بھوڑ چکایا۔ بے مکھاں پر بھ دس نہ آیا۔ گرسکھاں پر بھ آتم شکھ اُپجايا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگایا۔ سوہنگ تیری بچے جیکار۔ ورتاۓ وِچ سنسار۔ چیو جپے چپاوے دواوے موکھ دوار۔ جن رنسا گاوے پر بھ پار لفخاواۓ، جنم نہ پاوے دوبھی دار۔ بنت بناؤے گنت گناوے، پر بھ ابناشی گرسکھ سنت تراوے، ایکا دیوے چرن پیار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار گنٹ کرائے بچے جیکار کرائے گردیو۔ کلگ چیونہ پائیں بھیو۔ پر گئے جوت نِنجن دیو۔ سادھ سنگت سدرنسا سیو۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چرن پریتی ساچا میو۔ گرسنگت گر در آئی۔ پر بھ پورن آس من تن و جھی و دھائی۔ اوچ پیچ پر بھ سرب ترائی۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سرب جناں ہوئے آپ سہائی۔ سادھ سنگت در ساچا پایا۔ پر بھ ابناشی بھیو چکایا۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در آئے سیس جھکایا۔ ساچی در گاہ جن پروان۔ جو جن چرنی ڈیگے آن۔ پر بھ وِچ بھائے انت بیان۔ گرمگھ ساچے انت ساچی جوت مل جان۔

مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرپ وائی دو جہاں۔ سچ گھر پر بھ اُبجایا۔ آپ اپنا وچ لکایا۔ جوت سرپی دیپ جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سَت سَت سَت پُر کھ رہایا۔ سَت سَت سَت جن جانے۔ سَت سَت سَت گر پچھانے۔ سَت سَت سَت گر سَت رکھانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، درگاہ ساچی دیوے مانے۔ درگاہ ساچی کھیل اتنت۔ ایکا دسے پر بھ بھگونت۔ بھیو نہ جانے کوئی چیو جنت۔ گر پچھانے گر سکھ جانے ورلا سنت۔ جن سنت چلے پر بھ کے بھانے، میل ملاوا ساچے کنت۔ فلنج چیو بھل نہ جاہ، پر بھ آپ بنائی تیری بنت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مات پاتال آکاش مہما بڑی بے انت۔ اگنت مہما گنی نہ جائے۔ کوٹن کوٹ رہے در گھر بھیو جن پائے۔ گر نہ بو جھے نہ در سو جھے پر بھ ابناشی نظر نہ آئے۔ گر چرن لاگ گھر ساچا سو جھے، مہاراج شیر سنگھ درس دکھائے۔ ساچا گھر سچ دربار۔ ایکا جوت پر بھ نزنکار۔ جھوٹھی سر شٹ جھوٹھا پسار۔ مایا موہ آخر ہنکار۔ فلنج چیو گر گن وچار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سچ گھر وسے آپ نزنکار۔ ساچا گھر پر بھ سچ بنائے۔ بنت بنت بنت سنت پر بھ آپ بنائے۔ اگنت اگنت اگنت مہما گنی نہ جائے۔ جنت جنت جنت چیو پر بھ آپ اپائے۔ اکنت اکنت اکنت وچ سرب سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر بٹھا نظر نہ آئے۔ دسے گھر آپ ابناشی۔ ساچی جوت سچ کرے پر کاشی۔ سدا اڈول پر بھ نہ کدے وناسی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرپی چیو جنت سماسی۔ چیو جنت پر بھ سد سمایا۔ نج گھر واسی نج گھر واس رکھایا۔ بیکنٹھ نواسی پر بھ ابناشی جوت سرپی جوت جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے بند خلاصی جو جن سرنائی آیا۔ چرن لائے راکھے لاج۔ بھگت ادھارے سوارے کاج۔ جھوٹھی سر شٹ جھوٹھی سانجھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ پہنادے آخر تاج۔ نام ندھان گر در پیا۔ پورب لہنا پر بھ ساچے دیا۔ نرمل کیا گر سکھ جیا۔ مار مکائے شبد چلائے امکا جیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے ورتائے اپنا کیا۔ آپ اپنے کھیل رچائے۔ بھوت

بھوکھت آپ اپائے۔ لکھت لیکھ پربھ جنم دوائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی کھیل آپ ورتائے۔ آپ اپائے بپر بے نالے۔ جو جنت ہوئے بے حا لے۔ کوئے نہ ہوئے سہائے وِچ مات کرے کھیل آپ نرالے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھ ساچے سدا سنگ تیرے نالے۔ سدا سنگ پربھ سنگ سمایا۔ اپنے رنگ آپ رنگایا۔ بھکھ ننگ پربھ روگ کٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مکھ ساچا سیوا لایا۔ پربھ ساچے سچ سیوا لایا۔ اپنا بھیو آپ چکایا۔ وڈ وڈ گردیو درس دکھایا۔ وڈ داتا الکھ ابھیو گر سکھ سمایا۔ سوہنگ دیوے ساچا میو، جو جن سیوا آیا۔ وڈا وڈ وڈ دیوی دیو، پربھ سوہنگ میو چکائے بھیو، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ ساچا نام جپایا۔

۵ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی ٹھاکر سنگھ دے گرہ پنڈ جیٹھووال

۱۰۰۳

۱۰۰۴

ساچا نام گر مکھ کو دیا۔ آتم جوت جگایا دیا۔ گردر آئے امرت رس پیا۔ نرمل کراۓ اپنا جیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا درس دکھئیا۔ ساچا پربھ بنت بنائے۔ جوت سروپی جوت سمائے، آون جاوں کھیل رچائے۔ ناتھ تریلوکی کھنڈ برہمنڈ وربھنڈ سمائے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، بے گھاں سوہنگ ڈنڈ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی کھیل رچائے۔ سَنجَک تیراست ورتار۔ دھرے جوت آپ کرتار۔ نہ کنک جوت سروپی روپ اپار۔ سوہنگ شبد اُپجاوے چلاوے وِچ سنسار۔ گر گھاں پربھ درس دکھائے، ساچا بخشی چڑن پیار۔ بے گھاں پربھ نشٹ کرائے، ساچا پربھ گئے وسار۔ گر گھاں پربھ ساچی جوت جگائے، نرمل جوت جگے اپار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگَک ساچا، سچ ورتاوے آپ سنسار۔ ساچے پربھ سچ مارگ لاونا۔ آپ اپنا کھیل رچاونا۔ گلگ جھوٹھا کرم مٹاونا۔ سَت سَت سَنجَک ورتاونا۔ گر گھاں پربھ شبد گیان دے، جوت سروپی درس و شنوں بھگوان دے، آتم بُجھیا دیپ جگاونا۔ سوہنگ شبد دیوے بھگت

بھگوان، آخر مُن وِچ مات گھلاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک کل ناؤں دھراونا۔ نہ کنک نام دھرائے۔ فلگ انتم انت کرائے۔ مات لوک پربھ ایکا سچ سچ ورتائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی سرب سمائے۔ جوت سروپی پربھ پسار۔ ایکا جوت چو جنت ادھار۔ چار ورن کرائے اک گوت، اوچ پنج پربھ جائے نوار۔ گرمکھ آتم میل سوہنگ نام دھوت، آخر جوت کرے اجیار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سستج ساچا مارگ لائے، سست سست سست کرے ورتار۔ سست سست سست کرے ورتار۔ جوت سروپی جامہ دھار۔ گرمکھ بیڑا کر جائے پار۔ جنم مرن گیڑ نوار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نر اوتار۔ نہ کنک کل جامہ پائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ اوچ پنج دا بھیو چکائے۔ راؤ رنک اک کرائے۔ ایکارنگ نام چڑھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی وِچ سمائے۔ ساچے رنگ گرمکھ رنگایا۔ جوت سروپی وِچ سمایا۔ کھول ترے کٹی پربھ بھانڈا بھرم بھتایا۔ جم کی بچانی انتکال کل بچھٹی، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بیر ہتھ ٹکایا۔ ساچا پربھ ہوئے سہائے۔ آپ اپنا درس دکھائے۔ میل ملائے بھگت بھگونت، جوت سروپی میل ملائے۔ فلگ ملیا ساچا کنت، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چو جنت تیری بنت بنائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، اپنی دیا کمائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، وِچ مات جنم دوائے۔ بنت بنائے آپ پربھ، جگو جگ آوے جائے جوت پر گٹائے جن بھگت ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک کل ناؤں دھرائے۔ نہ کنک تیرا پسار۔ جوت سروپی جگت ادھار۔ ورتے ورتاوے وِچ سنسار۔ آپ اڈول رہے گردھار۔ گرمکھ ساچے آخر ساچی جوت کرے آکار۔ بے مکھ آئے ناچ سوہنگ مارے پربھ ساچی مار۔ دھن دھن دھن گرمکھ سوہنگ شد ہر دے واچے، پربھ ابناشی دیوے درس اپار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ دھار۔ ساچا پربھ درس دکھاوے، ایکا اپنا بھیو گھلاوے، گرمکھ ساچے مارگ لاوے، ایکا دیوے نام بھکھ۔ بجر کپاٹ پربھ گھلاوے، جوت سروپی جوت جگاوے، دیوے وڈیائی وِچ مُن

رکھ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ہوئے سہائی گرمکھ ساچے گر سکھ۔ سوہنگ شبد جن رنسنا گایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت گر سکھ ساچا لیکھ لکھایا۔ جوت سروپی پر بھ ساچے بھکھ و ظایا۔ ویکھا ویکھ رہے سب جیو جنت، ساچا پر بھ کل بھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی آد انت اک جوت سمایا۔ گرمکھاں پر بھ بند کٹائے۔ مکند منور ہوئے سہائے۔ آتم گند دے کڈھائے۔ آتم اندھ اندھر گوئے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، در گھر آئے بھاگ لگائے۔ گرمکھ پائے گر دربار۔ ساچا پر بھ ایکا دیوے نام ادھار۔ چرن پریتی ساچی نیتی گرمکھ اُترے پار۔ بخشنے بھل جو جن کیتی، گر چرن کرن نمسکار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کایا سیتل کیتی، امرت آتم جھرنا جھرائے اپار۔ امرت آتم میگھ و رسائے۔ کول مکھ دے اُٹھائے۔ ساچا سکھ امرت مکھ دے چوائے۔ اُترے بھکھ آتم سکھ، دوار دسم پر بھ دے گھلائے۔ مات گر بھ جو اُٹھا رکھ، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آد انت ہوئے سہائے۔ گرمکھ تیرا روپ اپارا۔ گرمکھ ملیا وڈ بھوپ گردھارا۔ گرمکھ دیوے پر بھ وڈ سکدارا۔ گرمکھ لیوے گر چرن پیارا۔ ستگر ساچا ایکا نام آتم دیوے جیو ادھارا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، فلچ کھلیل کرے اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ لکنک نرائی نر او تارا۔ نہ لکنک نرائی نر۔ گرمکھ ساچے چرن لاگ جائی تر۔ جوت سروپی جوت پر بھ، ایکا دساوے ساچا گھر۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کر درس گرمکھ ساچے جائی تر۔ تارنہار آپ سمر تھ۔ گرمکھاں رکھے دے کر ہتھ۔ سوہنگ نام دیوے ساچی و تھ۔ گرمکھ ساچے کر درس مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ستگ چلایا ساچا رتھ۔ پر بھ ساچا جگ ساچی نیا۔ ستگ ساچے سوہنگ شبد پر بھ گیان دویا۔ چار ورن اک کرائے بھینیاں بھیتیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، راؤ رنک اک کریا۔ آپ اپنی کھلیل رچائے۔ جو ٹھ جھوٹھ سب نشٹ کرائے۔ اُوچ پیچ کوئی رہن نہ پائے۔ سرب ویچ پر بھ آپ سمائے۔ نیچو پیچ آپ ہو جائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی دس نہ آئے۔ اُوچ پیچ پر بھ بھکھ مٹاونا۔ ستگ ساچا مارگ لونا۔

سوہنگ ساچا شبد چلاونا۔ سوہنگ ڈنک چار گنٹ وجاؤنا۔ راؤ رنگ پربھ اک کراونا۔ ایکا انک سوہنگ نام دھراونا۔ گر مگھ اُدھرے جوں راجا جنک، بھگت جناں سد وِچ سماونا۔ جوت سروپی لائے تنک، والی ہند پربھ کپڑا اٹھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی بھیو ھلاونا۔ جوت سروپی بھیو ھلائے۔ پربھ ابناشی جوت پر گٹائے۔ گھنک پڑ واسی آپ اپنی کل ورتائے۔ چار گنٹ کرائے داسی، سوہنگ شبد بجے بجے جیکار کرائے۔ گلگ بھیکھ سرب وناسی، ساچا پربھ آپ مٹائے۔ بے مگھ در آئن جائے کر کر ہاسی، پربھ ابناشی نظر نہ آئے۔ گر مگھاں پربھ کٹے لکھ چڑاں، چرن سرن جو سیس نوائے۔ چرن پریتی پچی رہاںی، سوچھ سروپ پربھ درس دکھائے۔ گلگ مايا در توں ناسی، مہاراج شیر سنگھ جن رسانا گائے۔ ساچا پربھ جس جن جانیا۔ آتم رنگ در ساچا مانیا۔ انتکال پار جائے لنگھ، دیوے درس آپ بھگوانیا۔ در گھر ساچا گرسکھ منگ، پربھ آتم دیوے جوت مہانیا۔ ہوئے سہائی سدا انگ سنگ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جس ساچا جانیا۔ ساچا پربھ سدا سہائے۔ گر مگھاں سچ مارگ لائے۔ آتم ساچا گیان دوائے۔ اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ سنجھ سویر اک رنگ کرائے۔ گر مگھ آتم جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے دیا کمائے۔ در گھر آئے دیا کمائی۔ ڈکھ روگ پربھ دے مٹائی۔ پار برہم پرمیشور جوت سروپی کھیل رچائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں ہوئے آپ سہائی۔ بھگت جناں پربھ ہوئے سہایا۔ آتم ساچا گیان دوایا۔ سوہنگ راگ آتم ساچی ڈھن اُبجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ناد چار گنٹ وجایا۔ ساچا ناد پربھ وجائے۔ اگاڈھ بودھ بودھ اگاڈھ پربھ شبد لکھائے۔ بے مگھاں پربھ جائے سودھ، سرشٹ سبائی سد سائے۔ کپڑا اٹھائے وڈ جودھن جودھ، آپ اپنی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اچرن کھیل کل ورتائے۔ پربھ کا کھیل جگت نیارا۔ گلگ چونہ کرے وچارا۔ جوت سروپی آپ کرتارا نہ کلنک ناؤں اپارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھارا۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھار۔ پربھ ابناشی کھیل اپار۔

سرشٹ سبائی کرے خوار۔ در در بلائن ڈکھ ڈاڑھا پائیں، نہ لکنک شبد مارے مار۔ جوت پر گلائے بھگت ادھار، پربھ درس دکھائے۔ درس دکھائے جگت سدھار، پربھ چرن لگائے۔ آتم وکار پربھ نشت کرائے۔ سوہنگ ادھار ویچ جیور کھائے۔ ایکا اینکار آتم ساچی جوت جگائے۔ بیٹھے اڈول آپ نِزادھار، بے گھاں پربھ دس نہ آئے۔ گرمکھ ساچے سوہنگ شبد ساچی ڈھنکار، دوس رین پربھ دے سنائے۔ جوت سروپی کل کرتار، آپ اپنا رہیا چھپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے میل ملائے۔ میل ملائے آپ پربھ، بھگت ادھارے۔ میل ملایا آپ پربھ، دھرے جوت ویچ سنسارے۔ میل ملایا آپ پربھ، دیوے درس آپ گردھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن بھگتاں چل آئے دوارے۔ گرمکھاں پربھ دیصر دھراۓ۔ امرت آتم نیر وہائے۔ جوں بالک ماتا سیر پلاۓ۔ بے گھاں انکال کل پربھ ساچا چیر لہائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، سوہنگ ساچا تپر چلاۓ۔ سوہنگ ساچا تپر چلایا۔ بے گھاں پربھ آتم ونحہ دھرایا۔ گرمکھاں پربھ بحر کپاٹ گھلایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ جوت سروپی جامہ دھارے۔ فلنج کھیل کرے اپارے۔ بے گھاں آتم اندھیارے۔ گرمکھاں آتم جوت آکارے۔ دیوے درس اگم اپارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت سچ نِزنکارے۔ ایکا جوت پربھ نِزنکارا۔ ایکا جوت اینکارا۔ لکھ چڑاسی ویچ پسara۔ ایکا جوت جگو جگ نہ کوئے پائے سارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نِزنکارا۔ فلنج چو پربھ آپ بھلائے۔ آپ اپنی کھیل رچائے۔ ایرٹا اتھربن وید مٹائے۔ سوہنگ ساچا شبد جگت چلاۓ۔ قرآن انجیل سب نشت کرائے۔ گپتا گیان وقت چکائے۔ کھانی بانی انت ہو جائے۔ فلنج بھیکھ کوئی رہن نہ پائے۔ سُتگر ساچی میخ پربھ مستوانے لگائے۔ وڈے وڈے پکڑ نریش پربھ سرن لگائے۔ در کھڑے برہما وشن مہیش، فلنج چو بھید نہ پائے۔ پربھ ساچے کو سدا آدیس، آپ اپنے ویچ رہیا سمائے۔ جوت سروپی ویچ سکھ پرویش، فلنج اچرج کھیل رچائے۔ جوت سروپی کیا بھیں، مات لوک پربھ جوت

پر گٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اچرج رچنا رہیا رچائے۔ اپنی رچنا آپ رچائے۔ جوت سروپی بھیس وٹائے۔ آپ اپنا بھیو گھلائے۔ مستوانے پربھ چرن ٹکائے۔ سرشت سبائی لیکھ لکھائے۔ لکھیا لیکھ مٹ نہ جائے۔ نز نریش وڈ مرگیس پربھ اپنی سرن لگائے۔ بھاگ لگایا پربھ مانجھے دیس، گھنک پڑی پربھ جامہ پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چھڈ دیہہ جوت سروپی جوت سمائے۔ جوت سروپی جوت ادھاری۔ بیٹھے اڈول آپ نِزادھاری۔ نہ لکنک نز او تاری۔ سرشت سبائی کرے خواری۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گھنک مایا آپ پساري۔ گھنک مایا جگت پسار۔ چپو جنت بھلائے کل رُلائے کر خوار۔ مدرا ماس رسن لگائے آتم چلائے پربھ وکار۔ انکال نہ کوئے سہائے، پربھ مارے ڈاٹھی مار۔ سوہنگ شبد گرسکھ دھیائی، دیوے درس کرشن مُرار۔ آتم بُجھی دیپ جگائے، ایکا بخشے چرن پیار۔ چرن دھوڑ گرچرنی نہائے، مائس جنم جائے سُدھار۔ دھن گر سکھ دھن جنیندی مائی، دیوے درس نہ لکنک نز او تار۔ درگاہ ساچی پائے ٹھائیں، ساچا پربھ ایکا دوائے سچ در گر دربار۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، گرگھ ساچے تیرا جنم مرن جائے سوار۔ انتم انت پربھ آپ سواریا۔ کر کر پا پربھ پار اُتاریا۔ در آئے وڈ وڈ درباریا۔ پار برہم اچرج کھیل وچ مات دے دھاریا۔ گرگھ ساچے پربھ کیا میل، چرن لاگ کرے نمسکاریا۔ آتم جوت جگائے بن باتی بن تیل، جامہ مات لوک وچ دھاریا۔ ساچا پربھ سرب گُونت۔ ساچا پربھ گرگھ میل ملائے ساچے کنت۔ ساچا سنت پربھ دی مہما جنائے دکھائے بھیکھ بھگونت۔ ساچا سنت پربھ رنسا گائے، دیوے درس جوت سروپی پربھ اکنت۔ ساچا پربھ آتم دھن اُبجاۓ، پربھ بنائے ساچی بنت۔ ساچے سنت پربھ اپنا آپ جنائے، مہاراج شیر سنگھ ساچا کنت۔ ساچے سنت پربھ آپ اُبجایا۔ ساچے سنت پربھ بوجھ بُجھایا۔ ساچے سنت پربھ بھیو گوجھ گھلایا۔ ساچے سنت پربھ رنسا جپ جپ آتم رس پایا۔ ساچے سنت ساچا تپ پربھ ناؤں دھیایا۔ ساچے سنت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنی دیا کمایا۔ ساچے سنت سرب گُنتاس۔ ساچا سنت جانے بھیو پربھ ابناش۔ ساچا

سنت پربھ ساچا سد رکھے واس۔ ساچا سنت رسانا چے سواس سواس۔ ساچے سنت رسانا جپ مائس جنم ہوئے راس۔ ساچا سنت دُکھ درد مٹائے، ترِ سنا آتم گوائے کرپا کرے سرب گھٹ واس۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے انت کرے بند خلاص۔ ساچے سنت ہر رنگ مانیا۔ چلے چلائے اپنے بھانیا۔ آتم ویچ ہنکار رکھائے، پربھ ابناشی انت بھلانیا۔ کام کرو دھ موه رکھائے، بھرم بھلکھے چپ جنت بھلانیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مان دوائے وڈ سکھڑ سیانیا۔ آتم موه ہت پیار۔ کام ترِ سنا رسن وکار۔ ساچا پربھ انت نہ پاوے سار۔ گردر گرسکھ آئے پربھ دیوے نام ادھار۔ آتم سنسا گرسکھ چکائے، ایکا دیوے موکھ دوار۔ انکال ویچ جوتی میل ملائے، باہوں پکڑ پربھ جائے تار۔ درگاہ ساچی سچ دھام بھائے، جنم نہ پائے دوچی وار۔ جوت سروپی جوت ملائے، ایکا جوت کرے آکار۔ آون جاون پربھ کھیل مٹائے، کرپا کرے آپ نزکار۔ درگاہ ساچی مان دوائے، تھر گھر واسی ایکا دیوے چرن پیار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سکھنڈ تیرا سچ دربار۔ انکال پربھ بند کٹایا۔ آتم اندھ اندھیر گوایا۔ گرمکھ ساچا چند نہ کلنک ویچ مات چڑھایا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مائس جنم لیکھے لایا۔ مائس جنم پربھ سدھارے۔ جن سنت آئے گرسکھ دوارے۔ گرسکھ ہوئے نہ کلنک چرن پہارے۔ کرپا کرے آپ گردھارے۔ چیلا گر گر چیلا آپ اکھوارے۔ جوت سروپی جوت پربھ، پچم آئے ویچ دربارے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرسکھاں سد کاج سوارے۔ ساچے پربھ کاج سواریا۔ مائس جنم پار اتاریا۔ اپنے رنگ رنگاوے پربھ گردھاریا۔ گرمکھ ساچا سدا سنگ رہائے، جوت سروپی میل ملارہیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، در گھر آئے تیرا کاج سواریا۔ رنگ گر ساچا ناؤں۔ لکھیا پربھ ڈھر درگاہوں تھاؤں۔ تر سن سر نر نہ پائے تھاؤں۔ دھن دھن گرسکھ پربھ ابناشی مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جن لاگے پاؤں۔ پربھ درس کوئ جانے۔ چیو جنت کل ہوئے انجانے۔ مدرا ماسی مگدھ انجانے۔ گر گوبند آتم بھلانے۔ وڈ ساگر سند نیر گوانے۔ والی ہند پربھ دیوے ایکا چرن

دھیانے۔ بے مکھ در آئن جائیں نند، لکھ چڑاۓ پربھ گیڑ بھوانے۔ وڈ داتا گئی گہندا، بھگت جناں پربھ پار لگانے۔ درشن لوچے سُرپت راجا اند، ملے نہ درس پربھ بھگوanے۔ دھن دھن گر سکھ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، انٹکال وچ جوت ملانے۔ والی ہند پربھ درس دکھائے۔ ساول سُندر پربھ بھکیھ وٹائے۔ مکند منور کھمی نرائن پربھ نظری آئے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، سوہنگ آتم جوت جگائے۔ سوہنگ شبد پربھ ڈنک وجائے۔ والی ہند پربھ کپڑا اٹھائے۔ جوت سروپی کپڑا جوت درس دکھائے۔ ایکا اینکار سرشت سبائی پربھ پسار، مايا روپی رنگ کرتار جوت پر گٹائے۔ آوے جاوے وارو وار، پربھ ابناشی ساچی کار، جن بھگتاں جائے تار، مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، جامہ پائے۔ مات لوک پربھ جامہ پائے۔ بنت نوت جوت پر گٹائے۔ بھگتن ہت آپ پربھ آئے۔ آتم سست پربھ آتم شانت کرائے۔ مائس جنم لیا کل جت، پربھ ساچے دی سرنی آئے۔ پربھ ابناشی ساچا پت، جامہ گھنک پری وچ پائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، پر گٹ جوت اپنا بھیو گھلائے۔ گر گھاں دیوے امرت دھار۔ جن بھگتاں پربھ پائے سار۔ رام رمیا کرشن او تار۔ نہ ہلکنک جوت سروپ، جوت سروپی کیا آکار۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، مات پاتال آکاش ایکا جوت نزنکار۔ تین لوک جوت آکارا۔ گھنڈ برہمنڈ ور بھنڈ پسارا۔ سوہنگ نام مات لوک پربھ ونڈ، سب جگائے چلائے راہ اپارا۔ بے گھاں پربھ لائے ڈنڈ، انٹکال وچ نزک منجھارا۔ گر گھ ساچے آتم ہوئی نہ رنڈ، پربھ ساچا وچ کرے پسارا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، جوت سروپ انوپ اگم اپارا۔ ساچا پربھ گر سکھ سمائے، جوت سروپی جوت دھر۔ ساچا پربھ آتم ساچا دیپ جگائے، سوہنگ دیوے ساچا ور۔ جو جن آئے سرنائے، پربھ دکھائے ساچا گھر۔ سچ گھر پربھ رہیا سمائے، چرن لاغ پورن بھاگ گر سکھ گیا جاگ۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوan، سوجھیا ساچا در۔ ساچا پربھ سدا سہایا۔ جگت پت آپ رگھرایا۔ جن بھگت پربھ اپنی چرن لگایا۔ تن من من تن، پربھ ساتک سست ورتایا۔ سوہنگ شبد شناوے کن، اپجاوے دھن ساچا

نام دیوے تن گر ساچا توٹ کدے نہ آیا۔ پربھ ابناشی آخر کڈھے جن، جو جن سرنی آیا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پرگٹ جوت گرمگھ ساچے ہوئے سہایا۔ پربھ ساچے دی ساچی ریت۔ درگھر آئے پتت پنپت۔ ساچی سیو کمائی، پربھ ساچے پر کھی نیت۔ درگاہ ساچی ملی ودھائی، بیٹھی ہوئی جگت اتیت۔ ساچے پربھ دیا کمائی، ماں دس گئے جاں بیت۔ جنم مرن پربھ گیر کٹائی، کایا کپینی سیت۔ نہ کلنک کل ریت چلائی، ہوئے سہائی وِچ بھئے بھیت۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، درگاہ ساچی سر بھیت سدا جگ جیت۔ ماں دس وقت وہایا۔ پنچم پنچم پربھ پنچم حکم سنایا۔ ساچی سیوا ساچا میوہ پربھ دھر درگاہوں دوایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پنچم پرگٹ جوت سر بھیت آون جاون گیر کٹایا۔ دس دس ماں۔ ماں جنم ہویا رہا۔ جوتی جوت ملائی پربھ ابناش۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سکھنڈ کرایا واس۔ دُکھ روگ پربھ میٹائے۔ امرت میلکھ آپ بر سائے۔ سادھ سنگت پربھ مگھ چوائے۔ آخر دُکھ سرب گوائے۔ ایکا سکھ نجانند اپچائے۔ اجل مگھ وِچ لوکمات کرائے۔ سُپھل کرائے مات لگھ، نہ کلنک جو جن آئے تیری سرنائے۔ پربھ نوارے جگت بھکھ، سوہنگ دات پربھ جھولی پائے۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت تیری پورن آس کرائے۔ امرت رس پربھ مگھ چوائے۔ پرمانند سکھ اپچائے۔ بھر کپاٹ پربھ کھول وکھائے۔ امرت جھرنا پربھ دے جھرا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کرپا کر سادھ سنگت امرت مگھ چوائے۔ گر ساچا امرت دیوے۔ گر مگھ ورلا گر در آئے لیوے۔ لکھ گر مگھ ساچے درگاہ ساچی پربھ ساچے دے ساچے میوے۔ دھن دھن دھن گر سکھ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو جن رسنا سیوے۔ پی امرت آخر ترتیبا۔ ہوئے متاروگ گوایا۔ سوہنگ ساچا جوگ پربھ در پایا۔ امرت رس رس ساچا بھوگ، گر ساچے گر مگھ مگھ چوایا۔ لگے کرم وجوگ، پربھ ابناشی دس نہ آیا۔ سر شٹ سبائی ہوئے سوگ، سادھ سنگت رسنا بھے جیکار کرایا۔ دیوے درس پربھ اموگھ، جوت سروپی بھکھ وٹایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر مگھ ساچے تیرا انتم روگ

گوایا۔ آتم روگ انده اندھیار۔ گرگھہ ِرلا کرے وچار۔ جو جن آئے پربھ دربار۔ پربھ ساچے دی پاوے سار۔ جوت سروپی جوت پربھ، ایکا شبد اُبجاوے دھنکار۔ گرگھہ ساچے پربھ ساچا لیا لبھ، کھول دیوے دسم دوار۔ امرت جھرنا جھرائے ویچ کوں نبھ، ایکا جوت آپ کرے آکار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کوئی نہ جانے تیرا پس پسار۔ امرت آتم ساچا رس۔ پی پی گر سکھ پربھ ساچا ہوئے وس۔ پرگٹ جوت نہ کلکنک سنجگ ساچا راہ جائے دس۔ ایکا شبد وجائے ڈنک، بے گھ در جائے نس۔ گرگھاں دساوے ایکا انک، مہاراج شیر سنگھ ہر دے وس۔ پربھ ساچا درس دکھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ اپنی بو جھ بھجھاوے۔ سُرت شبد پربھ شبد چلاوے۔ اکال مورت کل دیا کماوے۔ سردھا پور سردھنال آس پُجھاوے۔ سوہنگ شبد دوائے سُرت، انخد شبد دھن اُبجاوے۔ گرگھہ دساوے ساچی صورت، پربھ ابناشی ویچ سماوے۔ والی ہند اٹھ بیٹھے جھوڑت، پربھ ابناشی نظر نہ آوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُرت شبد دا میل ملاوے۔ والی ہند شبد گن، آتم دیوے برہم گیانا۔ دساوے جوت پربھ جگت مہانا۔ گر سکھ سائے جوت سروپ وشنوں بھگوان۔ بے گھاں پربھ دس نہ آئے، جوت سروپی پھریا بانا۔ گر سکھاں پربھ سدارہائے، جوں گوپی کاہنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سوہنگ شبد دیوے سچ دانا۔ ساچا پربھ وڈ بھنڈاری۔ بھگت وچھل آپ گردھاری۔ ویچ مات دیوے وڈ سکداری۔ چار گنٹ کرائے چرن پنھاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ دھارے کرشن مراری۔ جامہ دھارے نہ کلکنک۔ جن بھگت ترائے سہائے تھائیں بنک۔ پربھ شبد لکھائے ایکا انک۔ سنت سکھ پربھ دوئے ترائے، آپ ادھارے سُدھارے ویلے انت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیوے وڈیائی ویچ جیو جنت۔ ساچا پربھ دیوے وڈیائی۔ آپ اپنی سرن لگائی۔ گر سکھ ہرن پھر دے گھلائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم بھجھی دیپ جگائی۔ جگے دیپ ہوئے پرکاش۔ اگیان اندھیر گر سکھ جائے وناس۔ ساچا پربھ تیرے ہر دے رکھے واس۔ ایکا دھن اُبجائے سُن گھلانے رسن جپائے سواس سواس۔

مہاراج شیر سنگھ جوت سروپ، جن بھگتاں داسن داس۔ داسن داس آپ پربھ داسا۔ پاربرہم اچرج کھیل کل کرے تماشا۔ گر سکھ ساچے ملیا میل، پربھ ساچا سد رکھے واسا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ ساچے تیری کرے بند خلاصا۔ ساچا پربھ تیرے بند کٹائے۔ گر مکھ ساچے جوڑ جڑائے۔ بے مکھاں کل روڑھ وکھائے۔ بر تھا سپر جوں برچھ بوہڑ جائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت گر مکھ ساچے تیرا سنگ توڑ نبھائے۔ آدانت پربھ ہوئے سہائی۔ گر مکھ ساچے تیرے من ودھائی۔ نہ کلنک تیری جوت جگائی۔ وڈ وڈ سنت پربھ چرن لگائی۔ پربھ بیٹھ اکنت، گر مکھ ساچے سر تیرے ہتھ لکائی۔ لکھ جپ انت بھسم کر اگن میکھ بر سائی۔ چرن آئے گر مکھ ساچے سنت، مہاراج شیر سنگھ دھن دھن دھن تیری وڈیائی۔ جگت رنگ ہویا وناس۔ ساچا جوگ درس پربھ ابناش۔ ساچا پربھ ہردے رکھے واس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری کیپنی بند خلاص۔ سر بھیت سچ دھام پٹھائے۔ ایکا در دربار پربھ سرن رکھائے۔ ویچ سنسار پھر جنم نہ پائے۔ ایکا شبد ادھار، پربھ جوتی میل ملائے۔ مائس جنم لیا سدھار، نہ کلنک چرنی سیو کمائے۔ چرن سیو کیپنی کیس۔ پربھ بھایا سچ گھر ساچے دیس۔ پربھ دیوے وڈیائی جوت سروپی کیا بھیس۔ سر بھیت من وچی ودھائی، جھوٹھا چھڈیا بابل دیس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرے کرائے اپنے ویس۔ جگت پت جن اپجائے۔ آتم کھیت من کرائے۔ پربھ ساچا دیت سوہنگ نچ بیجاۓ۔ دیوے درس پربھ نیتن نیت مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ پنجم پربھ وقت سہایا۔ پر گٹ جوت سنگھاں ڈیرہ لایا۔ گر مکھ ساچے میل دُرمٹ دھوت، سوہنگ رنگ چڑھایا۔ آتم جگائے ساچی جوت، جوت سروپ دیپ لکایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ ساچا آپ ترایا۔ گر سکھ ادھارے سرب سرب نہیں۔ مکھ اجیارے جوں وڈ ہنس۔ پربھ ساچا دُشت سنگھارے جوں کاہنا کنس۔ گر مکھ ساچے پربھ ساچے دی ساچی انس۔ دیوے درس آپ گر دھارے اجل مکھ ویچ سہنس۔ رکھے لاج آپ مُرارے مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آتم ہوئے

سکھ۔ جوت جگائے جھوٹھے محل مینارے۔ گرمکھ ساچے تارے آتم دیوے دھیر دھیان۔ جگت دیوے وڈیائی بھگت وچل آپ بھگوان۔ پچ رکھی جوں بدر گھر آن۔ وہی ودھائی پر بھ شن گھلائی، نوندھ پائی پر بھ دیوے شبد گیان۔ ہوئے سکھدائی دیوے درس وشنوں بھگوان۔ دیوے درس گرمکھ جلتی۔ سوہنگ دیوے جن پر بھ ساچی ملتی۔ گرمکھ ساچے دیوے ساچی سرتی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چپونہ جوڑے جڑتی۔ گرمکھاں پر بھ رنگ چڑھایا۔ بے کھاں پر بھ ننگ کرایا۔ گرمکھاں پر بھ انگ لگایا۔ بے کھاں پر بھ در در کایا۔ گرمکھاں پر بھ سوہنگ جوگ دوایا۔ بے کھاں مدار ماس مکھ رکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ولیے انت دے سزا یا۔ گرمکھ تیرا چج دھرواس۔ سوہنگ اُتبھ سواس سواس۔ کوئی ورلے بچے جاپ سوہنگ ناس۔ گرمکھ ساچے پر بھ ساچا سد وسے پاس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت سد سد ابناس۔ سدا سدا پر بھ ابناشا۔ آد انت نہ کدے وناشا۔ سادھ سنگت سد رکھے واسا۔ چپو جنت جوت دھرواس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سرُوپ گھٹ گھٹ سد رکھے واسا۔ پنجم آیا پنجم جاگے۔ بے مکھ سوایانہ سویا جاگے۔ گرمکھ ساچا نہ کلکنک کل چرنی لاگے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا شبد اُپجاۓ شناۓ انحد راگے۔ نرائے نر کل او تار۔ جوت سرُوپی جامہ دھار۔ جگت پت جنتیشور بھگت ہت کرے پیار۔ مہاراج شیر سنگھ پر گٹ جوت در گھر آئے سنگھ ٹھاکر جائے تار۔

۶ وساکھ ۲۰۰۹ بکرمی پریم سنگھ دے گرد پنڈ بگیں ضلع امر تسر

گرمکھاں دیوے چرن دھیان۔ چرن دھوڑ ساچا اشنان۔ آتم اُپجاوے جگاوے جوت مہان۔ گرمکھ ساچے وچ مات وڈ گنی ندھان۔ بکج چیو بے مکھ ہوئے دس نہ آئے بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، سرب جناں دا جانی جان۔ ایکا جوت جگت آکارے۔ جگو جگ لئے

او تارے۔ آدانت نہ کوئی وسارتے۔ جوت سروپی سد نرہارے۔ بٹھا اڈول آپ گردھارے۔ کوٹن کوٹ کھڑے پربھ چرن دوارے۔ گرمگھ ساچے سدا بلہارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پر گٹے جوت آپ نرناکارے۔ نرائے نز جوت پر گٹائے۔ واک بھوکھت سست کرائے۔ سنجک ساچی لکھت کرائے۔ وڈ وڈ ہنس گرسکھ اپائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلاوے۔ گرمکھاں امرت نام پیاوے۔ امرت آتم دیہہ جھراوے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی درس دکھاوے۔ جوت سروپی درس دکھایا۔ آپ اپنا کھیل رچایا۔ بھرم بھلکھیے جگت جھلایا۔ بے مکھ جپوان مائس جنم ویچ مات گوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھیونہ پایا۔ مايا روپی جگت پسارت۔ بھجک جپو ہوئے اندھ اندھیار۔ مدرا ماس کرن رسن آہار۔ گرمگھ ساچا دوس رین دوس ساچا نام رہیا اچار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا آتم جوت کرے اجیار۔ آتم جوت ہوئے آکارے۔ سوہنگ شبد اپچاوے ساچی دھنکارے۔ اپچے دھن کھلے سُن جھوٹھے دیہہ محل مینارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی ویچ سکھ پسارتے۔ جوت سروپی پربھ پسر پسارتیا۔ ایکا جوت جگو جگ نہ کنک او تاریا۔ اچرجن کھیل پار برہم گرمگھ ور لے کل وچاریا۔ ہویا میل ساچا کرم، رکھ آس چل آئن دواریا۔ آتم دیپک جگائے بن باتی بن تیل نہ کنک نرائے نز او تاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ مات لوک ویچ دھاریا۔ گرمکھاں دیوے نام ادھار۔ بے مکھاں کل کرے خوار۔ گرمگھ ساچے پربھ ساچی اپچاوے دھنکار۔ بے مکھ در آئے جائے جھکھ مار۔ گرمگھ ساچا کر درس کھلاوے دسم دوار۔ بے مکھ جپو آوے جاوے وارو وار۔ گرمگھ ساچے در گھر ور ملے آپ کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بانہوں پکڑ کل دیوے تار۔ آپ اپنی دیا کمائے۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، سوچھ سروپ پربھ درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے میل ملائے۔ گرمگھ ساچے میل ملایا۔ آپ اپنی سیوا لایا۔ سوہنگ ساچا شبد جپایا۔ اگیان اندھیر سرب مٹایا۔ ایکا اینکار جوت سروپی

پر بھ نظری آیا۔ ایکا جوت دیوے ادھار، آخر تر کھا سرب مٹایا۔ گرگھ وڈیائی دھرائی وِچ سنسار، جگو جگ پت رکھدا آیا۔ بے گھاں مارے پر بھ شبد مار، سوہنگ کھنڈا دو دھار چلایا۔ ویلے انت ہوئن خوار، پر بھ ابناشی نظر نہ آیا۔ گرگھ کرے پر بھ چرن پیار، جگت ترِسنا پر بھ دئے مٹایا۔ بھگت جناس پر بھ پاوے سار، انتقال ہوئے سہایا۔ وِچ بٹھائے سچ دربار، آون جاون گیر کٹایا۔ ایکا جوت سَت کرتار، جوئی جوت پر بھ میل ملایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ ساچے دیا کمایا۔ گرگھ ساچے دیا دھاری۔ سچ گھنڈ دیوے سکداری۔ رکھے لاج آپ نز کاری۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، گرگھ ساچے تیری پیچ سواری۔ ساچا پر بھ بھگت ادھاری۔ آوے جاوے وارو واری۔ اچرج کھیل رنگ کرتاری۔ نرمل جوت سدا نرہاری۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، نہ کلکنک کل جامہ دھاری۔ نہ کلکنک کل جامہ دھاری۔ اپنی کل آپ ور تاری۔ سوہنگ شبد کھنڈا دو دھاری۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، ورتے ورتاوے وِچ سنساری۔ ساچے پر بھ سچ ورتایا۔ کل جھوٹھا کھیل مٹایا۔ جوت سروپی جوت جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، اپنا آپ آپ اپایا۔ کل جھوٹھا کھیل مٹاونا۔ چار ورن پر بھ اک کراونا۔ راؤ رنک پر بھ چرن لگاونا۔ سوہنگ ساچا ڈنک چار گنٹ وجاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، چار گنٹ بجے جیکار کراونا۔ بجے بجے جیکار پر بھ جگت کرائے۔ سوہنگ ساچا شبد جپائے۔ چار ورن پر بھ سرن لگائے۔ جگت بھیکھ پر بھ سرب مٹائے۔ سنجگ ساچا مارگ لائے۔ کل جپو کوئے رہن نہ پائے۔ جوت سروپی پر بھ کیا بھیکھ، گرگھ ساچے بو جھ بُجھائے۔ گرگھ ساچے پر بھ لکھیا لیکھ، مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، پر گٹ جوت درس دکھائے۔ سنجگ ساچا سچ مارگ لاونا۔ سوہنگ ساچا شبد چلاونا۔ سرش سبائی ایکا انک پر بھ رکھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، اوچ پیچ دا بھید مٹاونا۔ اوچ پیچ پر بھ آپ مٹائے۔ سرب جپو وِچ رہیا سمائے۔ ویلے انت کل پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ وِشنوں بھگوان، وِچ مات دے آئے۔ گرگو بند ایہہ شبد لکھایا۔ وڈ ملچھ بے گھ لکھایا۔ وڈ نریش نہ کلکنک جنایا۔

انکال کل پر گٹ جوت، بے مکھاں دئے سزایا۔ گلگچ چپو آتم ہنکاری۔ مدرا ماس رسن آہاری۔ ہوئے لگی تن بیماری۔ در در پھران جھکھ ماری۔ ساچا پر بھ دس نہ آئے، ہوئے چپو دشٹ دُراچاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ویلے انت کرے خواری۔ ویلے انت پر بھ کرے خوار۔ رکھائے نواس وچ نزک منجھار۔ دس نہ آوے آر پار۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، انکال کل ڈوبے وچ منجدھار۔ انکال انت کرائے۔ جگت ترِسنا چپو بللائے۔ پر بھ ابناشی وچ چڑاسی گیڑ پھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کوکر سوکر جوں دوائے۔ ساچے پر بھ تیری سَت وڈیائی۔ جن بھگتاں ہوئے آپ سہائی۔ آتم سکھ دیوے سکھدائی۔ ترِسنا بھکھ سرب میٹائی۔ مات گر بھ اُثار کھ گر مکھ پھیر نہ آئی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، لکھ چڑاسی گیڑ کٹائی۔ آتم ترس پر بھ شبد اچاریا۔ وڈ داتا گھر گھپیر توڑے ہنکاریا۔ ہوئے شانت سریر جن آئے چرن دواریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کرے آپ گردھاریا۔ سوہنگ دیوے نام ادھارا۔ آتم دیوے جوت اپارا۔ ایکا جوت جگے نر نکارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلناک نرائن نز او تارا۔ نہ کلناک جگت پت آئے۔ گر مکھ ساچے پر بھ آپ اپجاۓ۔ جوت سروپی پر گٹ جوت، پر بھ ساچا درس دکھائے۔ گلگچ بے مکھ چپو پر بھ در در پھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گر مکھ ساچے دھپر دھراۓ۔ ساچا پر بھ دھپر دھپر۔ جوت کھپاوے سب تیر تھ نیرا۔ مان گوائے پیغمبر پیرا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آد انت گر مکھاں کئے بھپر۔ پپر دستگیر کوئی رہن نہ پائے۔ چار یاراں پر بھ وقت چکائے۔ سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سنجگ ساچا مارگ لائے۔ سنجگ ساچا مارگ لاونا۔ ایکا شبد جگت چلاونا۔ سوہنگ رسن بچے بچے جیکار کراونا۔ ساچا پر بھ ساچا دربار، ایکا ایک نہ کلناک رکھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھانی بانی انت کراونا۔ مان گوائے پر بھ شاہ سلطانا۔ جوت پر گٹائے نہ کلناک والی دو جہانا۔ اک اک رکھائے راؤ رنک راجانا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، توڑے سرب ایکھمانا۔ گر در آئے چپو ایکھمانی۔ ویکھے پر بھ دیہہ

ویرانی۔ سد سد باہر نہ وسے اندھہ اندھانی۔ جوت سروپ جوت پر بھ، ایکا جوت جگے نورانی۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گن ندھانی۔ فلچ ہوئے جیو ہنکارا۔ موڑ کھ مگدھ نہ پائی سارا۔ آتم مٹے نہ اندھہ اندھیارا۔ ساچا نام نہ رسن اچارا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان بے مکھاں کرے خوارا۔ فلچ جیوال نام بھلایا۔ مدرماں رسن وکار رکھایا۔ انتکال کل ہوئے ناس، پر بھ ساچے لیکھ لکھایا۔ گربھ واس سد رکھن واس، آون جاون پر بھ گیڑ چلایا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے آن ترایا۔ گرسکھ تیراروپ اپارا۔ ہردے واسے آپ مرارا۔ جوت سروپ سدا نر اہارا۔ بیٹھا وچ اڈول رچنہارا۔ سد وسے کول، موڑ کھ چونہ پاوے سارا۔ پر بھ ابناشی دیوے پڑدے کھول، در آئے کرن نمسکارا۔ سوہنگ شبد وجائے ڈھول، اندر ڈھن وچ ڈھنکارا۔ بے مکھاں پر بھ کھولے پول، جوت پر گٹائے نہ کلکنک اوتابا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی بھگت ادھارا۔ آتم کرے جوت آکارے۔ جگے جوت اگم اپارے۔ ساچا شبد اُچے ڈھنکارے۔ ہوئے پرکاش جھوٹھی دیہہ محل مینارے۔ فلچ مایا ہوئے ناس، کرپا کرے آپ گردھارے۔ ساچا پر بھ سد رکھے واس، مهاراج شیر سنگھ چرن بلہارے۔ ساچے پر بھ چرن بلہاری۔ آتم دیوے نام ٹھماری۔ ڈبھا میل پر بھ پار اُتابی۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا نام بھنڈاری۔ ساچا دان گر ساچے دیبا۔ پورب جنم دا نیچ جو بیبا۔ آتم جوت جگایا دیبا۔ رنسارس رس نام مهارس پیبا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے نرمل کیبا جیبا۔ ساچ نام گر پورے دینا۔ آپ اپنے جیہا کینا۔ گرسکھ سکھ گر اک رنگ سماوے جوں نیر مینا۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت آتم میگھ و رسائے شانت کرائے سینا۔ امرت بر کھے سانک ست۔ ایکا نام دیوے ساچا ت۔ ایکا شبد رکھاوے ساچی مت۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت دیوے ساچی مت۔ ساچا پر بھ ساچی مت۔ بھگت جناں جانے مت گت۔ رنسا جپ جپ جیو، ماں جنم نہ آوے وت۔ ساچا نام رنسارس پیو، سوہنگ دھراوے پر بھ آتم ساچا یت۔ مهاراج شیر سنگھ و شنوں بھگت۔

بھگوان، سادھ سنگت تیرا آپ رکھاوے سَت۔ ساچا پربھ سدا ستواوی۔ سادھ سنگت پربھ سد وسماوی۔ آتم دُھن اُپجاوے ناد انادی۔ پربھ ساچا شبد لکھائے بودھ اگادھی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت سد رسن ارادھی۔ ساچا پربھ رسنا گاؤ۔ جنم جنم دی میل گاؤ۔ ماس جنم سُپھل کراؤ۔ لکھ چڑا سی گیڑ کٹاؤ۔ پربھ ابناشی سیو کماو۔ سرب گھٹ واسی رِدے وساو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا ایک ٹیک رکھاؤ۔ ایکا ایک آپ او نکارا۔ جوت سروپی کرے پسرا۔ آپ اپنا کیا اجیارا۔ تین لوک پربھ ایک پسرا۔ کھنڈ برہمنڈ ورہنڈ سمارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت نِزکارا۔ ایکا جوت ایکا آکار۔ پاتال مات آکاش پربھ ساچے کیا پسرا۔ جگو جگ پر گٹ جوت مات ٹکائے جوت کرتا ر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت آپ نِزکار۔ وچ آکاش جوت آکاری۔ جگے جوت اگم اپاری۔ پاربرہم کھیل نیاری۔ چو جنت نہ پائے ساری۔ ساچا گھر ساچا در درباری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھاری۔ جوت سروپی جوت ادھارا۔ آپ اپنا کرے پسرا۔ آدانت نہ کسے وچارا۔ سادھ سنت پربھ ایکا دیوے شبد ادھارا۔ آپ بنائے ساچی بنت، انت دیوے مُکت دوارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ساچا کنت، سوہنگ دیوے بھگت بھنڈارا۔ ساچا پربھ بھگت بھنڈاری۔ آتم دیوے نام خُماری۔ ساچی جوت کرے اجیاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کھول دیوے دسم دواری۔ دسم دوار پربھ گھلائے۔ سُرت شبد دا میل ملائے۔ اُبجے دُھن کھلے سُن، اگیان اندھیر سرب مٹائے۔ گرگھ ورلا پائے جن، ساچا نام رسنا گائے۔ گرگھ آتم جائے من، پر گٹ جوت پربھ ابناشی درس دکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کرپا کرے آپ رگھائے۔ فلک ویلا انتم انت۔ دھرے جوت مات بھگونت۔ گھلائے سوت وڈ سادھن سنت۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلک مایا پائے بے انت۔ نہ کلنک کل پربھ آئے۔ نہ کلنک کل جامہ پائے۔ نہ کلنک جوت سروپی جوت سمائے۔ نہ کلنک بھرم بھلکھے جگت بھلائے۔ نہ کلنک مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ہوئے آپ سہائے۔ نہ کلنک

پربھ ناؤں رکھایا۔ نہ کلنک جوت سروپی جامہ پایا۔ نہ کلنک گرگھ ساچے وِچ سمایا۔ نہ کلنک اپنا آپ کل چھپایا۔ نہ کلنک بے مگھ چیوال دس نہ آیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو تی جوت جوت پر گٹایا۔ نہ کلنک کھیل اپارے۔ نہ کلنک جامہ گھنک پُری وِچ دھارے۔ نہ کلنک گرگھ ساچے بخشے چرن پیارے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، کل جامہ مات وِچ دھارے۔ نہ کلنک کل جامہ پایا۔ جھوٹھا تن جگت تھایا۔ جوت سروپی پر گٹ جوت جوت سروپی کھیل رچایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لفج انتم انت کرایا۔ نہ کلنک کل انت کرائے۔ نہ کلنک سوہنگ ساچا شبد چلائے۔ نہ کلنک مہما اگنت گئی نہ جائے۔ نہ کلنک چو جنت وِچ رہیا سمائے۔ نہ کلنک گرگھ ورلے سنت آپ اپنی بو جھ بُجھائے۔ نہ کلنک پربھ ساچا کنت گرگھ بھیو کھول کھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دُجا بھوچکائے۔ نہ کلنک کھیل اپار نزیکار۔ نہ کلنک رام او تار۔ نہ کلنک کرشن مُرار۔ نہ کلنک مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، لفج آیا جامہ دھار۔ نہ کلنک کل جامہ پایا۔ بھگت بھگونت میل ملایا۔ اچرج کھیل پربھ آپ کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرگھ ساچے چرن سیو لگایا۔ نہ کلنک اگم اتحاد۔ نہ کلنک بے پرواہ۔ نہ کلنک دسے ہر تھا۔ نہ کلنک مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دُسر کوئی نہ۔ نہ کلنک نزادھار۔ نہ کلنک جوت ادھار۔ نہ کلنک بھگت ادھار۔ نہ کلنک مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی آپ گردھار۔ نہ کلنک نزویر سمائے۔ نہ کلنک اُوچ پیچ بھیو چکائے۔ نہ کلنک وڈ وڈ نریش اپنی سیو لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتم انت مات جوت پر گٹائے۔ نہ کلنک ست کرم کماونا۔ نہ کلنک پار بیاسوں چرن لکاونا۔ نہ کلنک مستوانا سچ دھام اُبجاونا۔ نہ کلنک رانا سنگرور چرن لگاونا۔ نہ کلنک گن بھرپور جوت سروپ درس دکھاونا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھرم بھلیکھا سرب مٹاونا۔ مستوانے چرن لکائے۔ آپ اپنی جوت پر گٹائے۔ سنگھاسن بیٹھ چھتر سیس چھلائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اذکمانیاں جائے مان گوائے۔ مستوانا آپ اُبجاۓ۔ سَتِّج ساچا مان رکھائے۔ سچ دربار

پربھ آپ لگائے۔ سنجک ورتے پربھ لیکھ لکھائے۔ پربھ نرناکار اک رنگ سمائے۔ جگت ادھار سوہنگ نام دھرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرگھ ساچے درشت کوٹ گھلائے۔ مستوانا ساچا دھام۔ پور کرائے پربھ ساچا کام۔ سادھ سنگت دوائے ساچا نام۔ پرگٹ جوت درس دکھائے گھنیا شام۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایکا جوت رمیا رام۔ نہ کلکنک ساچا ورتار۔ ساچا پربھ ساچا دربار۔ اوقیچ نہ کوئے وچار۔ بوچھ سوچھ آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت ادھار۔ ساچے پربھ آپ وڈیائے۔ راجہ رانے سرن لگائے۔ راؤ امراؤ پربھ مان گوائے۔ رنکاں وچ پربھ رہیا سمائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، رانا سنگرور سرن لگائے۔ مستوانا ساچا دھام اپجا۔ سنت منی سنگھ بچن سست ورتا۔ سنجک ساچا سنجک پربھ ساچا دئے بنا۔ پرگٹ جوت نہ کلکنک دیوے تلک لگا۔ ساچا شبد وجائے ڈنک، راؤ رنک دیوے سرن لگا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنی سرن لگا۔ ساچے پربھ سر ہتھ ٹکاونا۔ سنجک ساچا سنجک اپجاونا۔ چار ورن پربھ سرن لگاونا۔ ہرن پھر ان گرسکھ گھلاؤنا۔ سنت منی سنگھ سنجک ساچا نظری آونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، مستوانے ساچا کرم کماونا۔ ساچا پربھ تلک لگائے۔ وڈ راجن راج آپ اکھوائے۔ وڈ تاجن تاج سر مکٹ ٹکائے۔ پربھ ساجن ساز، ساچا مان دوائے۔ وڈ لاجن لاج سنت منی سنگھ تیری لاج رکھائے۔ وڈ واجن واج، سوہنگ شبد گرگھاں سوہنگ آواز لگائے۔ وڈ پاجن پاج بے گھاں پربھ پاج گھلائے۔ وڈ ساجن ساز سر شست سبائی آپ سجائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آیا وقت جوت پرگٹائے۔ ساچا پربھ سدا انگ سنگیا۔ رسانا جب پ بال اوستھا دھر دھر پار لنگھیا۔ پرہلااد ادھاریا، نر سنگھ روپ نور نگیا۔ باون روپ دھار پربھ بل دوار منگیا۔ امبریک آئے چرن دوار، در ساچے مول نہ سنگیا۔ راجا جنک پربھ جوت ادھارے، چو جنت پھٹھڑائے نرک جو ٹنگیا۔ رانی تارا ہوئی پار، سادھ سنگت جوڑ جڑائے در پربھ در منگیا۔ بدر جھگی سُٹا پیر پسار، بھگت جناں پچھ رکھے انگیا۔ سُداما آئے کرشن دوار، منگ نہ سکے جو چاہے موںہوں منگیا۔ جانہمار آپ کرتار،

بھگت و چھل و ڈ سنگیا۔ ساچے پر بھ سد بلہاری۔ سد سد سد نمسکاری۔ سوہنگ ساچا جوگ دیوے جو
ادھاری۔ رنسا رس ساچا نام بھوگ، گرمکھ ورلا کوئے وپاری۔ بے مکھاں لگے کرم وجوگ، چل نہ آئن پر بھ دواری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، ولیے انت کرے خواری۔ ولیا انت جو جن جانے۔ پر بھ ابناشی چلے بھانے۔ آتم رنگ سدا سکھ مانے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، درگاہ ساچی دیوے مانے۔ ساچی درگاہ ساچا تھاؤں۔ پر بھ ساچے کا ساچا گاؤں۔ گرمکھ ورلا ہر رنگ سماو۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں
بھگوان، سوہنگ دیوے ساچا ناؤں۔ سوہنگ تیری سست وڈیائی۔ سوہنگ بنت پر بھ آپ بنائی۔ گرمکھ ساچے رنسا جپ، آتم بھکھ مٹائی۔ نیڑ
نہ آئن تینو تپ، پر بھ ساچا ہوئے سہائی۔ کوٹ اُتارے پر بھ ساچا پپ، جو جن آئے سرنائی۔ وچوں دیوے چھڈ اپنا آپ، درشن دیوے آپ
رگھائی۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت جناں سد ہوئے سہائی۔ بھگت جناں پر بھ سد رکھواں۔ سادھ سنگت پر بھ سد پرتپالا۔
سوہنگ دیوے آتم ساچی مala۔ پر بھ ابناشی توڑے سرب جگت جنجالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے آتم ساچا دیپک بالا۔
آتم ساچا دیپ پر کاش۔ اگیان اندر ہیر جائے وناس۔ پر گٹے جوت پر بھ ابناش۔ پون سروپی چلاۓ سواس۔ سوہنگ شبد دھراۓ ناس۔
مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ماش جنم کرائے راس۔ کر کر پا گرمکھ اُدھاریا۔ ساچی جوت جگے جھوٹھے دیہی محل مناریا۔ دئی دویت
پڑے توڑے، ایکا رنگ رنگے کرتاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، چو جنت دے ویچ پساریا۔ پر بھ ابناش ویچ سایا۔ سادھ سنگت دا
میل ملایا۔ اچرج کھیل پار برہم رچایا۔ چڑھج سنگھاسن لاایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلنک جامہ دھار مات جوت پر گٹایا۔ مات
لوک پر بھ جامہ دھارے۔ ایکا جوت جگے نِزکارے۔ گرمکھاں پر بھ پار اُتارے۔ بے مکھاں کل کرے خوارے۔ سوہنگ شبد چلاۓ کھنڈا
دو دھارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کلنک کل جامہ دھارے۔ نہ کلنک کل جوت پر گٹانے۔ جوت سروپی ویچ سکھ سمانے۔

سرشت کھپائے اپائے چلائے رہائے اپنے بھانے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آدانت نہ کوئے جانے۔ آپ اپاوے آپ کھپاوے آپ چلاؤے۔ آدانت کوئی چپونے پاوے۔ جھوٹھی سرشت جھوٹھے داعوے۔ مایا دھاری رون مایا ہاوے۔ گرمکھ و چارے ساچا ناؤں رنسا سد گاوے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جس جن دیا کماوے۔ جس جن پربھ دیا کمائی۔ آتم ترے کٹی کھول و کھائی۔ پھاسی جم کی چھٹی، جم نیڑنہ آئی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جو جن رنسا گائی۔ ایکا ناؤں جگت چلائے۔ چار ورن پربھ اک کراۓ۔ ورن برن کوئی رہن نہ پائے۔ ایکا سرن نہ کلنک رکھائے۔ تارن تران سر ہتھ لکائے۔ گرمکھ ساچے پربھ ہرن پھرن گھلائے۔ بے سکھاں لائے اگن جوت طماچے، انتقال کل رہے ہللاۓ۔ ورتے شبد سچو ساچے، نہ کلنک کل رہیا لکھائے۔ گرمکھ و رلا ہر دے واچے، جوت سروپی ونج سکھ رہیا سماۓ۔ گرمکھ آئے پربھ درس دکھائے۔ آپ اپنی جوت پر گٹھائے۔ وڈ وڈ وڈ ہنس گر سکھ لکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گر سکھاں سنگ سدا رہائے۔ گر سکھ تیرا ساچا مان۔ پچم ونج سد پروان۔ دیوے درس آپ بھگوان۔ رکھے واس ونج سکھڑ سیان۔ نہ جانے چیو مگدھ انجان۔ مہاراج شیر سنگھ سستگر ساچا، پری پورن بھگوان۔ پربھ کا روپ نہ کوئے جانے۔ ایکا ایک پربھ سد و کھانے۔ وڈ بھیکھی بھیکھ پربھ بھیکھ وٹانے۔ الکھ ایکھی گر سکھاں پربھ لیکھ لکھانے۔ لکھ جیو جھوٹھا بھیکھ انتقال پربھ نشٹ کرانے۔ گرمکھ آتم ساچی ویکھی، راتی سُتیاں کھڑا سرہانے۔ گرمکھ ساچے سچ نیتر پیکھی، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانے۔ نیتر پیکھے نجانند پاؤ۔ آتم ترنسا سرب مٹاوا۔ کاہنا کر شنا درس نت پاؤ۔ آتم بھکھ چنتا دکھ توں تجاوا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سد رنسا گاؤ۔ گرمکھاں گر پورا پایا۔ واہوا سستگر لیکھ لکھایا۔ نیتر پیکھے پیکھ آتم ترپتا یا۔ مستک ساچے لکھے لیکھ، بدھنا لیکھ آپ مٹا یا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کما یا۔ جیو جنت پربھ لیکھ لکھائے بدھنا پدھ۔ سد بنت بنائے، پر گٹ جوت کرے کارج سدھ۔ لکھے لیکھ پربھ مٹاۓ، گھر ابچائے نوندھ۔ ردھ سدھ پربھ وس کراۓ، پربھ

ملن دی ساچی پدھ۔ جوت سروپ جوت سمائے، سوہنگ دیوے ناؤں پر بھ ملن دی ساچی پدھ۔ سوہنگ نام وڈ جپے جاپی۔ رنسا جپ کوٹ اُتارے پاپی۔ ساچا پر بھ وڈ پرتاپی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت پت تیری راکھی۔ رکھے پت آپ گردھار۔ پت پرمیشور آپ جامہ دھار۔ جگتیشور آئے گر سکھ دوار۔ سادھ سنگت سد رکھے پیار۔ باشک سچ تجایے، مات آیا نین مندھار۔ ساچا دیپک جوت جگایا، میٹ جائے جگت اندھیار۔ جن بھگتاں گلگن ٹکایا، جوتی جوت میل ملایا، پر بھ کی جوت اگم اپار۔ وِچ آکاش ڈمگایا، سمجھنڈ سچا دربار۔ پر بھ اپنا آپ اپیا، جوت سروپی جامہ دھار۔ سادھ سنگت پر بھ بیڑا پار کرایا، جو جن آئے چل دوار۔ پاربرہم بے گھاں پائی مایا، نگم کر وچار۔ پر بھ باہوں پکڑ ترایا، گر سکھاں پائی سار۔ بیڑا رڑھدا بئے لایا، کر دیا اپار۔ جامہ گھنک پری وِچ پایا، مهاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا سچی سرکار۔ جوت سروپی کرے درتار۔ تین لوک وڈ سرکار۔ لکھ چڑاںی چرن پہار۔ بیٹھا وِچ آپ سردار۔ حکمے رکھے چو جنت ساچی پاوے سار۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کوئی نہ پائے سار۔ سرب جناں پر بھ آپ سمائے۔ اپنا آپ بھید رکھائے۔ شاستر چھ وید چار بھیو پر بھ نہ پائے۔ پنڈت پاندھے ہوئے خوار، پر بھ ابناشی دس نہ آئے۔ سادھ سنگت سد سد بلہار۔ گر در آئے جنم جنم پر بھ میل گوائے، جنم نہ پائے دو جی وار۔ گر بھ واسی پر بھ پھاس کٹائے، گر سکھ پنجائے وِچ سچ دربار۔ بیگنٹھ نواسی سچ سکدار۔ بیٹھے وِچ آپ نزادھار۔ مهاراج شیر سنگھ جوت کرتار۔ گر سکھ گر دھام جگت نیارا۔ ساچا پت سد وسے باہرا۔ جوت سروپی وسے نت، بھیو گھلانے ورلے سکھ، سادھ سنگت رکھے ہت، دیوے موکھ دوارا۔ گر سجن ساچا مت، مهاراج شیر سنگھ نہ کلناک او تارا۔ ساچا پر بھ سجن سہیلا۔ گر چرن کرائے ساچا میلا۔ اچرج کھیل پاربرہم کل کھیلا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جنم جنم دے وچھرے کل کرایا میلا۔ وچھریاں پر بھ میل ملائے۔ سکھ ہوئے رکھڑے، پر بھ ہرے کرائے۔ اجل ہوئے گھڑے، سوہنگ رنسا گائے۔ سُچھل کرائے ماتا گھڑے، دھن جنیندی مائی۔ مهاراج

شیر سنگھ سنتگر ساچا، پار اتارے جو جن سرنی آئے۔ جن آئے پربھ سرنائی۔ پربھ ساچے دیا کمائی۔ ساچے سنتگر گرمکھ آپ بنائی۔ اُپت پیشی سرشت سبائی۔ مایا روپی کھیل رچائی۔ بن حکم نہ جھلے پت، حکمے اندر پھرے لوکائی۔ سادھ سنگت پربھ دیوے مت، سوہنگ دیوے پربھ ساچایت، انکال پربھ ساچا رکھے پت، دیوے درس آپ رگھرائی۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آدانت ایکارنگ سمائی۔ ایکارنگ پربھ رنگائے۔ ساچا رنگ ناؤں چڑھائے۔ انگ انگ پربھ سنگ سمائے۔ منگ منگ سادھ سنگت ور ساچا منگ، پربھ اباشی بھچھیا پائے۔ انکال کٹے بھلکھنگ، سنجگ ساچا تج اُپجاۓ۔ ہر ہر ہر ایکارنگ، پربھ ساچا آپ چڑھائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت دیا کمائے۔ ساچا گر سچ دربار۔ ساچا پربھ ڈسنسار۔ ساچا گر لیکھ لکھارا۔ ساچا گر ڈسندارا۔ ساچا گر مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہ کنک او تارا۔ ساچا گر سرب سہائی۔ ساچا گر لیکھ لکھائی۔ ساچا گر بھیکھ وٹائی۔ ساچا پربھ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشت سبائی آپ بھلائی۔ ساچا پربھ سرب رکھوالا۔ ساچا پربھ بھگت پرتپالا۔ ساچا پربھ گر سنگت سمالا۔ ساچا گر مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے نام سکھالا۔ ساچا گر دیوے دان۔ ساچا گر گنی ندھان۔ ساچا گر گر سکھ کراۓ چتر سُجان۔ ساچا گر لکھیا دھر سچ ہوئے فرمان۔ ساچا گر لوچن سُر، نظر نہ آوے وشنوں بھگوان۔ ساچا گر گھنک پر جامہ دھارے بلی بلوان۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی جوت مہان۔ ساچا گر ڈ ڈ بليا۔ ساچا گر اچھل چھلیا۔ ساچا گر دیوی دیویت منگن کھلیا۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کھمی نرائی، بچھی جھسے تلیا۔ ساچا گر گہر کم بھیر۔ ساچا گر آتم سوہنگ دیوے دھیر۔ ساچا گر پر گٹے جوت ڈپیرن پیر۔ ساچا گر مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، تیری آتم دیوے دھیر۔ ساچا گر دھیر دھرائے۔ ساچا گر ہوئے دیر گھروگ گوائے۔ ساچا پربھ درس اموگھ آپ دسائے۔ چنتا سوگ گر سکھ مٹائے۔ ساچا جوگ نام دوائے۔ آتم رس بھوگ، سوہنگ سد رنسا گائے۔ مهاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان آپ اپنی دیا کمائے۔ گر سکھاں پربھ دیا دھار۔

کچ لیا۔ وِچ دربار سادھ سنگت سد رکھے بست بہار۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، امرت بر سے میگھ پھمار۔ آتم ہریا بھریا کھلے کوئ مٹے اندھیار۔ گرمگھ ساچا گر در تنا، دیوے درس آپ کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ سُنگر ساچا، سرب جیاں سماں لے سار۔ سادھ سنگت تیری پورن آسا۔ پربھ پورن دیوے چرن بھرواسا۔ ہر دے وسے پُر کھ ابناشا۔ اگیان اندھیر سرب وناسا۔ گرمگھ ساچے جوں کنچن پاسا۔ سوہنگ شبد جن رسانا گائے، رسن تجاء مدراما۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ہوئے داسن داسا۔ مدراماں جس جن تجايا۔ پربھ ساچے اپنی سرن آپ لگایا۔ بے مگھ چوڑکھ ڈاڑھا بھرنا، انتکال کل نیڑے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ تیری ساچی سرن، گرمگھاں ہوئے سہایا۔ ساچی سرن گر دی رکھ۔ بانہوں پکڑ پربھ کینے وکھ۔ پربھ کی مہما الکھ الکھ الکھ۔ سرشت سبائی ہوئی بھکھ۔ کایا اگن جلان ککھ۔ گرمگھ آتم مکن رکھائے، دیوے درس ہوئے پرتکھ۔ مہاراج شیر سنگھ گر پرساد مگھ سگن لگائے، رکھے دے کر ہتھ۔ گرو نانک انگ انگ لگایا۔ انتم جوتی دیپ جگایا۔ پنڈ کھڈور جس آئے ترا۔ ہنکاریاں گر ہنکار گوایا۔ گرمگھی اکھر اچار گربانی دا مگھ رکھایا۔ کلنج جیواں وِچ سنسار، ایکا اوٹ پربھ دھرایا۔ انتکال کل پر گئے نہ کنک اوتار، انتم کھیل آپ کرایا۔ آپ ورتائے ساچی ورتار، چرن وِچ کھڈور دے پایا۔ کچ لیا جوت کرتا، انتم کھیل آپ مٹایا۔ گر گوبند پچی سرکار، ساچا کرم آپ کرایا۔ وڈ وڈ گر سکھ بیڑا کر جائے پار، گر سنگھ سوہن ترا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا کرم کمایا۔ گر سکھ ساچا پربھ تارن جائی۔ سادھ سنگت پربھ سنگ رلائی۔ آتم رنگت نام چڑھائی۔ سرشت سبائی ہوئی منگت، گرمگھ ور لے پربھ بھچھیا پائی۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، گرمگھ ساچے مان دوائی۔ مان دوائے جائے گھر۔ دیوے درس اوتار نز۔ کر درس کوئی کوٹ جائے تر۔ امرت بر س بنائے ساچا سر۔ پیسویں صدی چار ورن چل آئن در۔ چھوہے بیاسا ندی نہ کنک چرن جائے دھر۔ سُنگ بخشے ساچی گدی، مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان ساچا دیوے ور۔ دیوے ور وڈ وریام۔ امرت پلاۓ ساچا جام۔ جوت پر گٹائے رام

پُر رمیا رام۔ تھان سہائے گھنیا شام۔ مان دوائے پُور کریا کام۔ آن رکھائے سوہنگ لگائے بان۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گر سکھ ساچے دیوے مان۔ سنتگر ساچا دیوے مانا۔ گر مگھ ہوئے چرن نمانا۔ سَت کر منے پربھ کا بھانا۔ ویلا گیا ہتھ نہ آنا۔ جوت سروپی پربھ پھریا بانا۔ کھلیل مٹائے مکائے راجا رانا۔ مہاراج شیر سنگھ گر مگھ ساچے در گھر سہانا۔ در گھر گر دربار۔ گر کا شبد چلے اپار۔ ساچا پربھ سد سد بلہار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان دھرے جوت کرتار۔ ساچا گھر پربھ آپ وسایا۔ آپ اپنا ڈیرہ لایا۔ جوت سروپی دیپک جوت پربھ ساچے آپ جگایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپی جامہ پایا۔ جوت سروپ جوت آکار۔ جوت جوت پربھ جوت ادھار۔ جوت جوت جوت پربھ جوت سنسار۔ جوت جوت پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جوت نزادھار۔ جوت سروپی ایکو گن۔ گر مگھ ساچے ایکا دھن۔ پربھ ابناشی کھول وکھائے آتم سن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ٹلچ چونہ جانے کوئ گن۔ گر مگھ ساچا انتکال کل چرن پکڑ لیاوے جن۔ ایکا جوت جگائے تن۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان ٹلچ چونہ جانے تیرے گن۔ ٹلچ ساچا پربھ ساچا دربار۔ جوت سروپی کرے آکار۔ پاربرہم کھلیل نیارا۔ چپ جنت نہ پاوے سارا۔ نہ کنک نرائن نر او تار۔ گونتا پربھ گن وچارے۔ جگو جگ لئے او تارے۔ بھگت جناں پربھ پار اُتارے۔ بے کھاں پربھ آن سنگھارے۔ مہاراج شیر سنگھ نہ کنک نرائن نر او تارے۔ مات لوک پربھ جامہ دھاریا۔ نہ کنک ناؤں رکھا لیا۔ جوت سروپی بھنکھ وٹا لیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا دیا کمالیا۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ گر مگھ ساچے میل ملائے۔ آتم ساچی جوت جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنے رنگ رنگائے۔ دیناں ناتھ دین دیالا۔ بھگت وچھل گر گوپالا۔ گر سکھاں پربھ سدا رکھوالا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سوہنگ دیوے آتم ساچی مala۔ گر سکھ آئے گر در۔ پربھ آتم دیوے ساچا ور۔ چرن لاگ جائے تر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، ایک دسائے ساچا گھر۔ سچا پربھ سچا گھر بار۔ گر مگھ ساچے پائیں سارا۔

بے مکھاں آتم اندھا اندھیارا۔ گر در نہ سو جھے مور کھ مگدھ گوارا۔ پر گٹ ہوئے رکھی کیش گور دھن دھارا۔ سرب کلا سمر تھ آپ گردھارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، نہ کنک نرائی نر او تارا۔ نرائی نر کوئے ورلا جانے۔ جس چلائے اپنے بھانے۔ ٹھیج چیو بھل بھل ہوئے انجائے۔ گر مگھ ساچے پر بھ ساچے چرن لگانے۔ انتکال مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوانے۔ بھگت جناں پر بھ لیکھ لکھائے۔ لکھیا لیکھ نہ کوئے مٹائے۔ بھکیکھ بھکیکھ پر بھ جوت سروپی بھکیکھ وٹائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا رہیا چھپائے۔ ساچے پر بھ درس دلکھانا۔ اندھا اگیانی سرب مٹانا۔ آتم ساچا دیپ جگانا۔ سوہنگ نام پر بھ ردے وسانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان پاربرہم کھیل رچانا۔ پاربرہم کھیل نیارا۔ مات لوک پر بھ لئے او تارا۔ جگو جگ آوے وارو وارا۔ گر مگھ ساچا پر بھ دیوے نام ادھارا۔ بے مکھاں پر بھ کرے خوارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ایکا دیوے چرن پیارا۔ چرن پیار جن دیا۔ آپ اپنے جیہا کیا۔ پر بھ ساچے آتم جوت جگایا دیا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے پھل پورب جنم جو بیا۔ پورب جنم لیکھ چکائے۔ جامہ دھار نہ کنک اپنی سرن لگائے۔ آتم وجائے سوہنگ ساچا ڈنک، سُرت شبد پر بھ میل ملائے۔ اک کرائے راؤ رنک، ایکا انک دو جا بھو چکائے۔ جوت سروپی لائے تک، گر مگھ ساچے پکڑ اٹھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ٹھیج پورن بھاگ لکھائے۔ جوت سروپی جامہ پایا۔ گر گوبند پچن ست ورتایا۔ انت انت جو بچن لکھایا۔ نہ کنک پر گٹ جوت مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویکھا ویکھ جگت بھلایا۔ جگت بھلایے آپ پر بھ، اپنی مایا پائے۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، اپنا آپ رہیا چھپائے۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، بے مکھاں دس نہ آئے۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، مدرا ماس آہار کرائے۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، آتم اندھیر رکھائے۔ جگت بھلایا آپ پر بھ، مایا روپی پڑدا پائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، اپنے بھانے آپ رہائے۔ پر بھ کی مایا بڑی بے انت۔ سار نہ پائے کوئی چیو جنت۔ گر مگھ ورلا جانے سنت۔ بھگت جناں نام دوائے سوہنگ ساچا منت۔ مہاراج شیر سنگھ

وِشنُوں بھگوان، فلنج آیا بھگت جناں دا ساچا کنت۔ پربھ ساچے کل جامہ دھاریا۔ کرپا کری آپ گردھاریا۔ آوے جاوے وارو واریا۔ پربھ کرم نہ کسے وچاریا۔ اُوچو اُوچ نیچو نیچ سد وسے باہریا۔ سوچو سوچ جوت سروپی پربھ کرے آکاریا۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان انت نہ پار اواریا۔ پربھ کا انت نہ پار اوار۔ کوٹن کوٹ رہے جھلکھ مار۔ دس نہ آوے گر دربار۔ جتھے وسے آپ کرتار۔ جوت سروپی بیٹھ کرے آکار۔ آپ اڈول پربھ ابناشی کرپا دھار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، نہ کنک نرائی نر او تار۔ ساچی جوت وچ مات پربھ دھر۔ چار ورن انکال پربھ اک جائے کر۔ مستوانا ساچا دھام سَتِجگ اُپجاوے ساچا سر۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، چار ورن دساوے ایکا در۔ ایکا در ایکا دربار۔ ساچا دسے آپ نرناکار۔ لکھ چڑا سی وڈ سکدار۔ جیو جنت پربھ پاوے سار۔ جیو جنت جوت سروپی کپیا پسار۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، ایکا جوت ایکا گوت چلاوے وچ سنسار۔ ایکا ایک پربھ آپ اپائے۔ ایکا ٹیک نہ کنک رکھائے۔ فلنج جھوٹھا بھکیھ مٹائے۔ سَتِجگ ساچا پربھ مارگ لائے۔ سوہنگ شبد پربھ دیہہ اُپجاۓ۔ سُن سما دھ پربھ آپ گھلانے۔ جوت سروپی دیپ جگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، انتم کل اپنی کل ورتائے۔ اپنی کل آپ ورتائے۔ راؤ رنک پربھ سرنا لگائے۔ سوہنگ ساچا شبد چار گنٹ لگائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، اُوچ نیچ دا بھید چکائے۔ اُوچ نیچ نیچ اُوچ۔ فلنج جھوٹھا کھیل پربھ کرائے کوچ۔ سَتِجگ ساچا سجن سُھیل، پربھ ساچا سوچو سوچ۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان، جن بھگتاں آتم کرے اُوچ۔ ساچا پربھ رچن رچائے۔ گرگھ ساچے سرنا لگائے۔ بے مگھ کاچ پربھ مایا اگن جلائے۔ بے مگھ در آئے ناچے، پربھ ساچے بھیونہ پائے۔ گرگھ ورلا ہر دے واچے، پربھ بجر کپاٹ گھلانے۔ سُتگر پورا ساچو ساچے، فلنج چپو بھرم بھلکھیے پائے۔ بھرم بھلکھیے پربھ بھلائے۔ آیڑا اتھر بن وید چلائے۔ انکال کل پربھ آپ کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وِشنُوں بھگوان جوت سروپی بھیو گھلانے۔ جوت سروپی پربھ بھکیھ دھاری۔ ساچا پربھ جوت ادھاری۔ جاوے آوے

آوے جاوے، پربھ ساچے دی ساچی کاری۔ گاوے راوے آتم نہاوے، گرمکھ اُترے ہوئے بیماری۔ سوہنگ ناؤں پربھ جھولی پاوے، ماں جنم نہ آوے دُوجی واری۔ بھگت بھگوان پربھ میل ملاوے، آتم جوت کرے اُجاری۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ جوت نِزکاری۔ گرمکھاں پربھ جوت جگائے۔ امرت آتم دیہہ جھرائے۔ نِمل ساچا دیپ جوت سروپی وِچ دیہہ ٹکائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے دسم دوار گھلائے۔ امرت جھرنا پربھ آپ جھرایا۔ نِمل بوُند کوَل مکھ ٹکایا۔ کھلے کوَل مٹے اندھیار، جوت سروپی پربھ نظری آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے سد سمایا۔ سنت جن در منگل گائے۔ تن من ہرا کرائے۔ سوہنگ ساچا دھن مال پربھ جھولی پائے۔ آتم ساچا دیپ بال، اندھ اگیان نش کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمکھ ساچے دیا کمائے۔ گرمکھ ساچا گر پورا تارے۔ در گھر آئے کاج سوارے۔ نہ کنک سُنجگ ساچا کرے ورتارے۔ چار ورن ہوئے پہنارے۔ دھرے جوت آپ نِزکارے۔

مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرِشت سبائی لیکھ لکھارے۔ ساچا لیکھ پربھ آپ لکھایا۔ ٹلگج چیو کوئی بھیونہ پایا۔ الکھ ابھیو پربھ ابھید رہایا۔ سار نہ پائیں چار وید، ساچے پربھ اپنا آپ نہ کسے جنایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جامہ وِچ مات دے پایا۔ پُران وید نہ جانے سار۔ ساچا پربھ وسے باہر۔ گر گر گر گائیں مُن رکھ شاعر۔ جوت سروپی جوت پربھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اٹھے پہر۔ ایکا جوت اک ورتار۔ اک ورتائے وِچ سنسارا۔ ٹلگج مٹائے جھوٹھا پسارا۔ سُنجگ اُپجاۓ سَت کرتارا۔ سوہنگ دیوے ساچا نام ادھارا۔ سانتک سَت سَت ورتائے آپ گردھارا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سُنجگ ورتے سَت ورتارا۔ سُنجگ پربھ ساچا لائے۔ پہلی ماگھ لیکھ لکھائے۔ ٹلگج جھوٹھی ریکھ مٹائے۔ جوت سروپی نہ کنک بھیکھ وٹائے۔ انکال پر گٹ جوت راؤ رنک اک کرائے۔ چار ورن کرائے ایکا گوت، اوچ پِچ کوئی رہن نہ پائے۔ گرمکھاں میل پربھ جائے دھوت، سوہنگ ساچا نام جپائے۔ بے مکھ در جائی روت، پربھ ابناشی نظر نہ

آئے۔ در منگن کوٹن کوٹ، ورلے گر مگھ پربھ بھچھیا پائے۔ ساچا پربھ نہ آوے توٹ، بھنڈار نکھٹ نہ جائے۔ گر مگھ ساچے پربھ آتم لگائے سوہنگ چوٹ، آپ اپنی بوجھ بُجھائے۔ ٹھیک چیو ڈگے آلنیو بوٹ، ویلا گیا ہتھ نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہلکنک کل جامہ پائے۔ جوت سروپی پھریا جامہ۔ جوت جگائی رمیا راما۔ نہہلکنک کل آیا آیا گھنیا شاما۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انکال کل پور کرائے اپنے کاما۔ اپنے کام پربھ پور کرائے۔ گر مگھاں پربھ جوت سروپی نور دوائے۔ بے مگھاں پربھ دورو دور رہائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، وڈ سوون سوں آپ اکھوائے۔ وڈ سوں بلی بلوان۔ جامہ دھارے کر شنا کاہنا۔ دشٹ سنگھارے جوں راون راما۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پور کرائے اپنے کاما۔ کرے کرائے آپ پربھ، کوئی بھیونہ جانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، اپنا بھیو پربھ آپ گھلانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، گر مگھاں آتم جوت جگائے مہانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، تختوں لاہے راجے رانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، ٹھیک انتم کرے خوار۔ کرے کرائے آپ پربھ، سوہنگ شبد چلائے کھنڈا دو دھارا۔ کرے کرائے آپ پربھ، اگن جوت لائے ویچ سنسارا۔ کرے کرائے آپ پربھ، ٹھیک چوکرے خوار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، نہہلکنک نزاں نز او تار۔ کرے کرائے آپ پربھ، اپنی بنت بنائے۔ کرے کرائے آپ پربھ، بیٹھ اڑول جگت ڈلائے۔ کرے کرائے آپ پربھ، آپ اٹل جگت ٹلائے۔ کرے کرائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا بھیو گھلانے۔ کرے کرائے آپ پربھ، کوئے نہ جانے سار۔ کرے کرائے آپ پربھ، بے مگھاں پربھ کرے خوار۔ کرے کرائے آپ پربھ، اپنے رنگ آپ کرتار۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا کرے ور تار۔ کرے کرائے آپ پربھ، سرب کلا سمر تھ۔ کرے کرائے آپ پربھ، گر مگھاں رکھے دے کر ہتھ۔ کرے کرائے آپ پربھ، بے مگھاں پائے نتھ۔ کرے کرائے آپ پربھ، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سرشٹ سبائی جائے

متھ۔ ساچا پر بھ کراون جوگ۔ سرشت سبائی ہوئے سوگ۔ گرمکھ آتم تیر تھ دیوے جوگ۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، جوت سروپی درس اموگھ۔ جوت سروپی پر گٹ جوت درس دکھاؤنا۔ راجا رانا بانہوں پکڑ پر بھ اپنی سرن لگاؤنا۔ سوہنگ ساچا بان، پر بھ چار کنٹ لگاؤنا۔ چپو جتناں ایکا مان، نہ ہلنک چرن رکھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مستوانا دھام سہاؤنا۔ پر گٹے جوت پر بھ بھگوان۔ سرنی آئے راجا رانا۔ جوت سروپی پر بھ درس دکھانا۔ بھگت ادھار جگت پت اکھوانا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا ورتے بھانا۔ راجا رانا سرن لگائے۔ سنتگر منی سنگھ مان دوائے۔ بیس اکیس بیس پر بھ بھیو چکائے۔ سدھ مارگ پر بھ چلائے۔ دوس چالی پر بھ جوت پر گٹلائے۔ بیسیھے اڈول سینگھاسن ڈیرہ لائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، چار جنگ لیکھ لکھائے۔ ساچے پر بھ لیکھ لکھاؤنا۔ چار جنگ دا بھیو گھلاؤنا۔ دوس چالی وچ سکھ سماؤنا۔ دوس رین رین دوس وچ شبد گر سکھ کن شناؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتکال کل سرب مان گواؤنا۔ ساچا پر بھ مان گوائے۔ ٹلک آن سرب چکائے۔ سوہنگ بان شبد چلائے۔ پورن کام جن رسنا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، انتکال کل ہوئے سہائے۔ ساچا کھیل کرے کرتارا۔ پر گٹے جوت نہ ہلنک او تارا۔ پاربر ہم اچرن کھیل جوت سروپی جگت وہارا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، پر گٹے جوت اگم اپارا۔ ساچا پر بھ جوت پر گٹلائے۔ چار ورن پر بھ چوت لگائے۔ بے گھاں پر بھ کھوٹ کٹھائے۔ سوہنگ جوگ وچ کوٹ رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دھام اپائے۔ مستوانا دھام اپا کے۔ سنتگ ساچا سرب بنا کے۔ چار ورن اک در گھلا کے۔ راؤ رنک پر بھ اک کرا کے۔ بیسیھے اٹنک جوت سروپی جوت جگا کے۔ دیوے درس رانا سنگرور چرنی لگئے آکے۔ آتم نئے سرب غرودر، اپنی بھل جائے بخشنا کے۔ آتم تپے تن تندور، کر درس جائے شانت کرا کے۔ جوت سروپی اُپچے نور، پر بھ سرنی ڈیگے آکے۔ نہ ہلنک سرب کلا بھر پور، سر رکھے ہتھ ٹکا کے۔ پر بھ ساچا مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، دیوے وڈیائی جوت سروپی درس

دکھا کے۔ جوت سروپی پر بھ درس دکھاؤنا۔ رانا سنگرور پر بھ سرن لگاؤنا۔ مات لوک پر بھ ساچے مان دواونا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، آپ اپنا نام جپاؤنا۔ آپ اپنا نام جپا کے۔ سوہنگ ساچا ردے وسا کے۔ پون سروپی وچ سواس سما کے۔ اوںکار سوہنگ ساچا جاپ جپا کے۔ جھوٹھی مایا پر بھ تنوں جائے جلا کے۔ ہوئے سیتل کایا، نہلکنک در درشن پا کے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، سوہنگ دیوے ور اپنی دیا کما کے۔ دیوے ور آپ ورتار۔ گرگھاں پر بھ بھرے بھندار۔ نکھٹ نہ جائے نہ آئے ہار۔ پر بھ ابناشی وڈ وڈ گھر بار۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، ساچا دیوے نام ادھار۔ ساچا دیوے شبد گیانا۔ ایکا بخششے چرن دھیانا۔ چرن دھوڑ گرگھ ساچا کرے اشنا۔ آخر تیر تھ اشنا کرے پر بھ چڑھائے رنگ مہانا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، کرپا کرے آپ بھگوان۔ ساجن آئے گر دربارے۔ کاجن کاج پر بھ کاج سوارے۔ سازن ساز پر بھ پاوے سارے۔ وڈ راجن راج آپ زرنکارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، فلنج کرے کھیل اپارے۔ وڈ جودھا وڈ سورپیر۔ سوہنگ شبد چلائے تیر۔ جوت کھچاوے پر بھ تٹ تیر تھ نیر۔ مان گوائے پر بھ پیغمبر پیر فیر۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، سوہنگ چلاوے ساچا تیر۔ ساچا پر بھ وڈ وڈ گیاتا۔ ساچا پر بھ انٹکال کل سب کھچاوے آپ کراماتا۔ ایک اوٹ دھراۓ نہلکنک چرنی ناتا۔ مات لوک پر بھ جوت پر گٹائے، سرشٹ سبائی بنے پت ماتا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، بدھنا بدھ آپ بدھاتا۔ ساچا پر بھ بدھ بنائے۔ اپنے کارج بدھ کرائے۔ گرگھ گھر نو ندھ اپجاۓ۔ بدھ بدھ پر بھ وس کرائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، فلنج انت کرن دی بدھ بنائے۔ انت کل پر بھ آپ کراونا۔ سرشٹ سبائی دو دھڑ کراونا۔ جوت سروپی پر بھ اگن جوت لگاؤنا۔ وڈ وڈ جودھا پر بھ ساچے کپڑا اٹھاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انٹکال انت کراونا۔ سورپیر پر بھ دیوے مانا۔ کپڑا بٹھائے وچ بانا۔ اگن میکھ وچ سرشٹ بر سانا۔ مہاراج شیر سنگھ سنگر ساچا، انٹکال فلنج نشت کرانا۔ فلنج جیو دشٹ دُراچاری۔ مدرا ماس رسن آہاری۔ ہوئے گئی تن بیماری۔ آخر

ہوئی جیو ہنکاری۔ ساچا پر بھ کرے خواری۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، آد انت دُشٹاں سدا سنگھاری۔ دُشت دُراچار پر بھ آپ سنگھارے۔ سوہنگ مارے کھنڈا دو دھارے۔ انتکال وِچ نزک نوارے۔ کوئی نہ پاوے بے سکھاں سارے۔ نہ کلنک نزاں نز کلنج جیو گئے وسارے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، پر گئے جوت آپ نزنکارے۔ ہوئے کل انت اخیر۔ کوئی نہ بخواهے اس دی دھیر۔ چار گنٹ پے جائے وہیر۔ بالک ترسن ماتا سیر۔ بھینیاں لجھن ویر۔ ہوئے نہ کوئے سہائی اولیا پیغمبر پیر۔ بے مکھ کلنج جیواں کوئے نہ دیوے دھیر۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سوہنگ شبد چلاوے تیر۔ ساچے پر بھ چج تیر چلایا۔ چار گنٹ وہیر کرایا۔ جیواں جتناں نیر ہتھ نہ آیا۔ سادھاں سناں پر بھ گئے لگایا۔ آپ بنائے ساچی بنت، مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، جوت سروپ درس دکھایا۔ گر سکھاں پر بھ سرن لگائے۔ ویلے انت ہوئے سہائے۔ سادھ سنگت سر ہتھ لٹکائے۔ آد انت پر بھ چج رکھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، اگادھ بودھ بودھ اگادھ شبد لکھائے۔ شبد لکھائے جگت لیکھ۔ جیو نہ جانے پر بھ کا بھیکھ۔ سر شٹ سبائی رہی ویکھا ویکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، جوت سروپی دھاریا بھیکھ۔ سر شٹ سبائی ہوئی دو پھاڑے۔ آپ چبائے اپنی داڑھے۔ کلنج جیباں انت بھاگ ہوئے ماڑے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان جوت اگن وِچ ساڑے۔ اگن جوت پر بھ آپ لگائے۔ نہ کوئی میٹ میٹ۔ گر مکھ ساچے پر بھ رنگ رنگیلے پر بھ ساچے رنگ رنگائے۔ پر بھ ساچے دے ساچے بیٹے، بھگلت جناں پر بھ آپ بنائے۔ آپ اپنے پائے پیٹے، پت مات آپ ہو جائے۔ بے مکھ کلنج جیو وِچ مایا اگن پیٹے، نہ کوئی انت چھڈائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، انتم کل اپنی آپ ورتائے۔ کلنج تیراٹھا مان۔ پر گئے جوت نہ کلنک بلی بلوان۔ کوئی نہ دیسے راج راجان۔ راؤ رنک اک سماں۔ ساچا پر بھ ساچا دیوے شبد گیان۔ سوہنگ شبد جن رنسا سیوے، دیوے درس گن گنی ندھان۔ پر بھ ساچے در ساچے میوے، گر مکھ ورلے امرت پھل کھان۔ مہاراج شیر سنگھ سٹنگر ساچا، سوہنگ دیوے دانی دان۔ دانی دان آپ وڈ دانا۔

ساقچا پر بھو ڈ بھرے خزانہ۔ گرمکھ ساچے پر بھو در ساچے دیوے مان۔ انخد ساچی دھن پر بھو ساقچا سدا اُپجانا۔ کوئی ورلا پاوے رکھ مُن، راکھے پر بھو چرن دھیانا۔ کھول وکھاوے پر بھو آتم شن، آتم اُبچے برہم گیانا۔ دوس رین رین دوس رہے رُن جھن، ساقچا شبد پر بھو آپ شنان۔ کون جانے نہ کلنک تیرے گن، جوت سروپی پھریا بانا۔ جوت سروپی بانا دھار۔ گلگھ میٹے اندھ اندھیار۔ سَتِّجگ ورتارے سَت کرتار۔ جوت پر گلاؤے وِچ سنسار۔ ناؤں دھرائے نہ کلنک نر او تار۔ مهاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساقچا، بھگت و چھل آپ گردھار۔ ساقچا پر بھو جوت جگنیا۔ سَتِّجگ ساقچا مارگ لیا۔ راؤ رنک اک کریا۔ اُوچ یچ پر بھو میٹ مٹنیا۔ سوہنگ ساقچا نام دویا۔ چار ورن کرائے ایکا بھینیاں بھنیا۔ مهاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساقچا، سوہنگ چلائے ساچی نیا۔ ساچی نیا جگت چلائے۔ گرمکھ ورلے آپ چڑھائے۔ مدرا ماسی شوہ دریا رُڑھائے۔ ہر جن جن ہر جن بھگت نام اُداسی، پر بھو اپنی جوت ملائے۔ ویلے انت کرے بند خلاصی، درگاہ ساچی مان دوائے۔ آوے نہ جاوے سد ابناشی، گرمکھ گر سکھ ہر سنت ساچے سچ دھام بھائے۔ سرب گھٹا گھٹ رہیا واسی، مهاراج شیر سنگھ بھگت جناں دی چیخ رکھائے۔ ساقچا پر بھو یچ رکھائے۔ در گھر ساچے گر سکھ ٹکائے۔ ور گھر پر بھو آپ بنائے۔ او تار نر سچ کنت کھائے۔ سرن پڑ سنت تر جائے۔ مهاراج شیر سنگھ بیگنٹھ نواسی، وِچ بیگنٹھ نواس رکھائے۔ بیگنٹھ دھام دھام نیارا۔ پار برہم کھیل اپارا۔ جگے جوت اگم اپارا۔ آد انت آد ایکا رہے اُجیارا۔ مهاراج شیر سنگھ جوت سروپی جوت چمٹکارا۔ در کر میمنتی جن۔ جگت جنجال جلائے تن۔ دوس رین شانت ہوئے من۔ پر بھو ابناشی بیڑا جائے بُنھ۔ مهاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساقچا دیوے نام دھن۔ سنسا روگ پر بھو گوائے۔ کر درس آتم ترپتاۓ۔ رکھے لاج بے مکھ ہوئے نہ جو جائے جائے۔ مهاراج شیر سنگھ سَتِّگر ساقچا، اُٹی لٹھ پھر آپ گڑائے۔ بُھلے چو ہوئے انجانا۔ ساقچا پر بھو آتم بھلانا۔ آتم رکھاوے جھوٹھا مانا۔ اُٹھ رے جن جو ہوئے نمانا۔ مهاراج شیر سنگھ دیوے وڈیائی وشنوں بھگوانا۔ شبد شبد جن بھلانے۔ آپ اپنا کپیا کل پائے۔ مدرا ماس مکھ اُدھرے جن جو ہوئے نمانا۔

چوگ رکھائے۔ چنتا روگ وِچ دیہہ ودھائے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آپ اپنی دے سزائے۔ ساچا بچن سَت کر پالے۔ چرن پریتی نبھے نالے۔ ساچی نیتی ہوئن ساس سگھا لے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، اپنا برد آپ ہی پالے۔ آپ لکھاوے آپ بھلاوے۔ جھوٹھے بُھے کل جِپِ دعوے۔ ورتے سو جو پربھ بھاوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آپ اپنی کل ورتاوے۔ سُتگر ساچا شبد کرائے سَت۔ سَت پُر کھ بچن سَت نمیا۔ جھوٹھا جگت جنجال پربھ ساچے بھٹیا۔ کدے نہ ہوئے آتم کنگل، پربھ دھیرن دھیر بھٹیا۔ ساچا دیوے دھن مال، نہ لاغے کدے سخنیا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا بچن جس سَت کر نمیا۔ ساچا بچن آپ لکھاوے۔ بھرم بھلکھیے آپ بھلاوے۔ ڈل ڈل جِپ آتم ڈلاوے۔ ڈل ڈل اپنا آپ گواوے۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، دیوے انت سزاۓ۔ ساچا حکم سچ فرمایا۔ پربھ ابناشی کرم کمایا۔ بھلے بھلانے سو جن، جس پربھ نہ رنسا گایا۔ اگن لگائے جوت تن، دوس رین چین نہ پایا۔ بے مکھاں لائے پربھ ساچا ڈن، آپ اپنا نام بھلایا۔

بھانا جانے سَت کر من، مہاراج شیر سنگھ ہوئے سہایا۔ بھانا منے گر مگھ گر سکھ۔ آتم مٹاوے پربھ ساچا ترکھ۔ منگی دات پربھ ساچا پاوے بھکھ۔ جوت سروپی جوت پربھ جائے لیکھ لکھ۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، واک سرب بھوکھ۔ بھوکھت واک پربھ لکھایا۔ ساچا کرم آپ کمایا۔ ساچا دھرم گر سکھ دسایا۔ ساچا جنم وِچ مات دوایا۔ آتم بھرم پربھ سرب مٹایا۔ ہردا نزم پربھ سیتل سَت کرایا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، حکم یکھ کرم ویکھ اپنی رسن لکھایا۔ رسن لکھائے جِپ لیکھا۔ آپ بھلانے پائے بھرم بھلکھا۔ جپونہ جانے پربھ جو لکھائے لیکھا۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، آپ اپنا وٹایا بھیکھا۔ بھیکھ دھارے جوت نزنکارے۔ بھگت اُدھارے جن آئے چرن دوارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، کر کر پا پار اُتارے۔ پورا گر در سیویئے، پربھ پورا دیوے ور۔ سدا سد الکھ ابھیویئے، گر مگھ ورلا آوے در۔ پربھ وڈ وڈ دیوی دیویئے، لوچن درشن سُر نز۔ پربھ دیوے امرت میویئے، پت پتنی آئے گھر۔ مہاراج شیر سنگھ سُتگر ساچا، ساچا پربھ در۔ ساچا در

گھر گر دربار۔ دوئے جوڑ کر نمسکار۔ ویکھے لیکھ آپ کرتا رہا۔ دیکھن دیکھ وڈ دیکھنہا رہا۔ پت پتنی لیکھ اپر اپا رہا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آپ تراوے سرب جیاں تار نہا رہا۔ گر در آئن دوئے جر۔ لکھیا میٹ وکھائے جو لکھیا دھر۔ پر بھ ساچا بخ لگائے، چرن جیو جو آئن تر۔ ویکھا ویکھ جو سیس جھکائے، ہتھ خالی جائے مُر۔ پر بھ ابناشی بھیکھ جو پائن، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، دیوے وڈیائی ساچا گر۔ آتم گھرنا پر بھ دیوے کلھ۔ جھوٹھا روگ جائے دیہہ چھل۔ ساچا پر بھ آپ گوائے وڈا وڈ وڈ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سُپھل کرائے دیہی ہل۔ روگ مٹایا سوگ چکایا۔ ساچا نام جوگ دوا یا۔ امرت آتم بھوگ لگایا۔ چتنا روگ آتم سوگ کوئے رہن نہ پایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آپ اپنی دیا کمایا۔ آتم دیوے ساچی دھیر۔ آتم اگن جلائے شانت کرائے سریر۔ دیہی دکھ درد ہٹائے، آتم کلھائے گوائے وچوں پیڑ۔ دُر اچارنی پر بھ نشت کرائے، جس چلایا تپر۔ ساچا پر بھ بچن سپشٹ لکھائے، کرم کمایا دکھ روگ لگایا وچ پلایا سپر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، امرت بخشے شانت کرائے سریر۔ ساچا پر بھ شبد لکھائے۔ اک لکھ اسی ہزار بندھائے۔ گر نانک جو لیکھ لکھائے۔ شبد مار پر بھ آپ کرائے۔ سوہنگ ندھان جن رسانا گائے۔ بھوت پریت کوئی نیڑنہ آئے۔ دیو دنت نہ کوئے ستائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، ایکا آن سوہنگ رکھائے۔ دیہی روگ پر بھ گوائے۔ نازی بہتر سُپھل کرائے۔ ساچے در جن منگن آئے۔ رنگن نام پر بھ چڑھائے۔ پاپ پھاڑاں پرے ہٹائے۔ وچ اجڑاں ہوئے سہائے۔ سوہنگ ناؤں جو رسانا گائے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، آپ اپنی دیا کمائے۔ دیہی روگ آتم سوگ۔ دکھیا جیو رہیا دکھ بھوگ۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کرپا کر مٹائے آتم سارا سوگ۔ گر در پکارے کنیا۔ پر بھ ساچا سست کر میا۔ آتم بیڑا پر بھ ساچے بخھیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، بھیو گھلواء کرمائیا۔ روگ دکھ تن تپایا۔ ہتھ پیر اگن جلایا۔ دوس زین چین نہ پایا۔ کشا سکھلا پکھ وکھ دکھایا۔ آپ اپنی پت رکھ، دکھ روگ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کر کرپا پار کرایا۔ ساچا

پر بھ سار نگ دھر۔ مات لوک آئے تارن تر۔ لگھ دُکھ پر بھ جائے سُپھل کر۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، کرپا جائے کر۔ دُکھ روگ روگ دُکھ پر بھ مٹایا۔ اٹھ اٹھراہ نشٹ کرایا۔ بھٹھ بھٹھ ویچ بھٹھ پوایا۔ نٹھ نٹھ نٹھ جن سرنی آیا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سوہنگ ڈند لگایا۔ ساچا پر بھ شبد چلائے۔ سوہنگ نام دھیر دھرائے۔ رسانا جپے جن اٹھ اٹھراہ پر بھ دے گوائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان سُپھل لگھ آپ کرائے۔ امرت لگھ چوائے گر پورا۔ سادھ سنگت مٹائے آتم دُکھ وسُورا۔ ایکا سکھ اُبجاۓ سوہنگ دیوے سَت سرورا۔ آتم بھکھ گوائے، نام جپائے سنتگر پورا۔ مہاراج شیر سنگھ شبد لکھائے، پچن کرائے اپنا پورا۔ امرت پی آتم ترپتاو۔ پر بھ ابناشی گھر میں پاؤ۔ دُکھ روگ سرب مٹاؤ۔ ساچا سکھ آتم اُبجاو۔ کرِشنا پکھ سُپھل کراؤ۔ اگیان اندھیر میٹ مٹاؤ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دُکھڑانا س سرب چو کرایا، جو جن ایکا سرن رکھاؤ۔ پورے گر امرت وسایا۔ آتم واس پر بھ آپ رکھایا۔ ہوئے داس جس چرنی سپیس جھکایا۔ سد و سے پاس، گر لگھ ساچے ویچ سمایا۔ ساچے پر بھ سد سد بل جاس، آدانت ہوئے سہایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت میگھ آپ بر سایا۔ ساچا پر بھ امرت بر سائے میگھ۔ سوہنگ چلائے ساچی دیگ۔ گر لگھ در آئے ورلا پیئے امرت میگھ۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان کرائے بُدھ بیک۔ امرت پی نِرمل بُدھ۔ امرت دیوے پر بھ ساچی بُدھ۔ نجھ گھر اُبجاوے پر بھ ساچا نوندھ۔ دُکھ درد ہٹاوے، مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، رسانا گاوے پر بھ ملن دی ساچی بُدھ۔ امرت پائے گر دربار۔ پر بھ ساچے دے بھرے بھنڈار۔ سادھ سنگت پر بھ کرے پیار۔ در آئے منگت، پر بھ ساچا جائے تار۔ آتم چاڑھے سوہنگ رنگت، اپنے رنگ رنگ کرتار۔ ماں جنم نہ ہوئے بھنگت، نہ کلکنک جو جن آئے تیرے دربار۔ پر بھ ملائے ویچ سادھ سنگت، رسانا تجائے جن مدراماں آہار۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، امرت بر کھے کرپا دھار۔ امرت ولیے امرت بر سایا۔ پر بھ ساچے ساتک سیتل سَت کرایا۔ آتم اگن پر بھ شبد جلایا۔ گر سکھ گر چرن لگن، پر بھ ساچا راہ چلایا۔ بے لگھ

سرن وِچ کلگیں اگن، پربھ ابناشی نظر نہ آیا۔ انتکال پھر انگن، دھرم رائے دے سجایا۔ گرسکھ ساچے دیپک جگن، پربھ ساچا آتم جوت جگایا۔ ایکا لگی پربھ چرن لگن، پربھ ہوئے روگ مٹایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم برس آتم شانت کرایا۔ آتم شانت شانت سرپر۔ پربھ ساچا دیوے ساچی دھیر۔ امرت پلاوے ساچا سپر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دکھ درد نوارے آتم کڈھے ہوئے پیر۔ امرت پی آتم ترپتیا۔ پربھ در آئے در ساچا پایا۔ ایکا شبد پربھ ناد دھن وجایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت آتم درکھ کول گھے چوایا۔ امرت دیوے ساچا گر۔ گرمگھ ساچے پربھ چرنی جر۔ پربھ درشن کو لوچن سُر۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، پاتال آکاش چھڈ وِچ مات آئے تُر۔ پاتال آکاش پربھ تھایا۔ مات لوک پربھ جوت جگایا۔ گرمگھ ساچے پربھ کھولے سوت، پرگٹ ہوئے درس دکھایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، امرت میکھ برس سادھ سنگت دکھ روگ مٹایا۔ ساچا پربھ کرم کمائے۔ اپنا وقت آپ سہائے۔ لیکھاکھے دس نہ آئے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان اپنے بھانے رہیا سمائے۔ اپنا بھانا آپے ورتے۔ اپنا کھیل کیا پربھ آپ کرتے۔ جوت سروپی جوت پر گٹایا نہ ہلنک اپر دھرتے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، بھگت ادھارے وڈ سنسارے جو جن آئے درتے۔ در آئے درگاہ پروان۔ گرمگھ ساچے چڑھ سُجان۔ برہم سروپ وِچ برہم سماں۔ وڈ وڈ بھوپ پربھ سرن تکان۔ پربھ کی مہما بڑی انوپ، گرمگھ جانے جس کرپا کرے بھگوان۔ مہاراج شیر سنگھ ستگر ساچا، پرگٹ جوت دیوے درس وِچ مات پربھ آن۔ درس دکھایا، پربھ سنساروگ مٹایا۔ سوہنگ ساچا جوگ پربھ ساچے نام دوایا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، دیر گھ روگ گوایا۔ ساچا پربھ دیا دھارے۔ ساچا شبد بھگت لکھارے۔ جوت جگائے وِچ دیہی محل مینارے۔ پربھ کھول وکھائے گرمگھ دسم دوارے۔ پربھ سوہنگ ڈھول وجائے، شنائے پھی دھنکارے۔ پربھ پڑدے کھول وکھائے، دیوے درس اپارے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، اپنا کاج آپ سوارے۔ پربھ کاروپ اپر

اپارا۔ کوئے نہ جانے پر بھ کی سارا۔ کوٹن کوٹ رنگ کرے کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، گرمگھ درلے پاوے سارا۔ گر سنگت گر پرب مناؤنا۔ ساچا دھام پر بھ آپ سہاؤنا۔ بھلیاں ڈلیاں پر بھ سرن لگاؤنا۔ ایکا حکم آپ سناونا۔ ہنکار وکار سرب گواونا۔ اک آکار گر سنگت پر بھ کراؤنا۔ گر سنگھ دو پھاڑ نہ پر بھ رکھاؤنا۔ ایکا واڑ سوہنگ شبد چو گرد کراؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ بولیا بول پھر مڑاؤنا۔ گر کا در سچا دربار۔ سادھ سنگت سد کرے پیار۔ سادھ سنگت گر اک رنگ کرتا۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سرب جناں وڈ سکدار۔ گر سنگت پائے گر چرن رس۔ بے گھاں اندھیر جوں چن مس۔ گر سنکھاں نہ سو بھے سنجھ سویر، ہوئے پر کاش کوٹ رو سس۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، میل ملائے ساچا شبد جائے دس۔ ساچے پر بھ ایہہ موڑ مڑایا۔ توڑ و چھوڑ پر بھ جوڑ جڑایا۔ گر سنگھ نہ دُپڑ دوڑ، پر بھ ایکا رنگ رنگایا۔ دیہی چلے کوہڑ، سادھ سنگت وچ جس جن ہنکار رکھایا۔ مائس جنم نہ بھے توڑ، پر بھ ساچے ادھوچکار رکھایا۔ پر بھ ساچے دی ساچی لوڑ، ویلا انت فلچک نیڑے آیا۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، سادھ سنگت بیڑا آپ بنھایا۔ بیڑا بھے بنھ وکھاوے۔ گرمگھ ساچے پر بھ کن سناؤے۔ تن من گر سنگھ من جاوے۔ سنتگر پورا دیا کماوے۔ مہاراج شیر سنگھ سنتگر ساچا، سنتگر منی سنگھ اپجاوے۔ سرب جیاں پر بھ شبد سنائے۔ آپ اپنا گھواک لکھائے۔ انگ ساک نہ گر کو بھائے۔ پاکی پاک پر بھ آپ رہائے۔ کھولے تاک جو جن چرنی سیس نوائے۔ گر سنگھ آخر مار جھات، پر بھ ساچا وچ سائے۔ انتکال کل کوئی نہ بچھے دات، چھڈ جان بھین بھرا مائی۔ اک دن آئے اندھیری رات، سنجھ ساک سین سب جگت تھائے۔ جھوٹھیاں چھڈیا نات مات، لکھ چڑا سی گیڑ کٹائے۔ پر بھ ساچا دیوے ساچی دات، گرمگھ ساچے سوہنگ سد رنسا گائے۔ پر بھ ساچا کوٹ اترے پاپ، انتکال ہوئے سہائے۔ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گرمگھ ساچے وچ جوتی میل ملائے۔ ساچا پر بھ وڈ لکھاری۔ ساچا پر بھ جوت ادھاری۔ ساچا پر بھ آئے جائے بھگلتن چیخ سواری۔ ساچا پر بھ مہاراج شیر سنگھ وشنوں بھگوان، گنوںت

گُن و چاری۔ ساپے پربھ گُن و چاریا۔ وِچ سادھن سنت چُن چرنا لگا رہیا۔ ساپے گُن سنت منی سنگھ پربھ ساچا مان دوا رہیا۔ پربھ ساچا شبد لکھائے سادھ سنگت ٹن وقت سہرا رہیا۔ ساچا وقت پربھ سہراونا۔ بے مکھاں پربھ نشت کراونا۔ رسن اجوڑ توڑ و کھاؤنا۔ بچن اجوڑ بچن اموڑ پربھ سرب ہٹاؤنا۔ پربھ ساچا سکھ ساپے دی لوڑ، پربھ ساپی سرن لگاؤنا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، سادھ سنگت سَت شبد شناونا۔ شبد لکھائے سادھ سنگت پربھ رہیا سنائے۔ گُر انگد جوں انگ لگائے۔ سنت منی سنگھ پربھ آپ ترائے۔ بھرم بھلیکھا سرب کڈھائے۔ سرشٹ سبائی سرن لگائے۔ ہنکاری چو در ڈر کائے۔ اُدھرے پار جو چل آئے سرنائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، آپ اپنا سر ہتھ ٹکائے۔ ساچا پربھ سرب ورتنت۔ سار جانے سرب چو جنت۔ گرگھ ساپے پربھ تیرا پت پتونت۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، مان دوائے سُتگر بنائے منی سنگھ سنت۔ سُتگر بنایا، ساچا فرمان ڈھر توں آیا۔ بلی بلوان ہوئے سہایا۔ گُن ندھان بھرم بھلیکھا چو کڈھایا۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ساچا بھید آپ کھلایا۔ ساچا پربھ دیا کمائے۔ پخچم جیٹھ گرپُرب منائے۔ بُگیں جائے بھاگ لگائے۔ گر سکھ ساچا پرم سنگھ پربھ ساچا جائے ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، بھگی پدر جوں ڈیرہ لائے۔ ویہہ سو نو بکرمی پخ جیٹھ سادھ سنگت میل ملائے۔ گرپُرب گر آپ منائے۔ پر گٹ جوت درس دکھائے۔ گرگھ گر سکھ پربھ آن ترائے۔ مُڑیا موڑ پربھ آپ مُڑائے۔ نہ چڑھے توڑ جن جو بے مکھ ہو جائے۔ گرگھ ہوئے بچن اموڑ، کوئی نہ دیسے تھاں۔ گرگھ ساپے پربھ چرنی جوڑ، انتکال کل لئے ترائے۔ مہاراج شیر سنگھ و شنوں بھگوان، ویلا وقت اپنا آپ جگو جگ سہائے۔

